كتاب شمعون على الحافظ ٢٥
[illegible]

آياصوفيه
٤٠٦٢

تملكه العبد الفقير اليه سبحانه وتعالى
محمد المدعو بمحرم زاده
عفي لهما

قد وقف هذه النسخة الكريمة سلطان الاعظم والخاقان المعظم مالك البرين
والبحرين خادم الحرمين الشريفين السلطان ابن السلطان السلطان
الغازي محمود خان وقفا صحيحا شرعيا لمن طالع وتدبر
واناب واستعد خلد الله ملكه الى الابد حرره الفقير
احمد شيخ زاده المفتش باوقاف الحرمين
الشريفين عفي لهما

حمد بی پایان صانعی را که آفتاب منیر بدین بلندی از کمال صنعتش یک ذره است • و دریای
محیط فلک بدان پهنایی یک قطره • و ثنای بی کران حافظی را که بلطف خود آسمان و زمین
را نگه دارد • و روز و شب را بکمال قدرت پدید آرد • زهی سبحانی که مصنوعات وی بدین کثرت
از قلمش یک نقطه اخطا نرفت بیت درین صحیفه نخواندم خط خطا زان رو که هرچه می نگرم نقش
خانه اوست • و هزاران درود و صلوات و سرور تحیات بر حبیب اکرم و او لما دش باد که صاحب
لی مع الله وقت لایسعنی فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل است • و نماینده راه هدایت
بکرو هی که اولئک کالانعام بل هم اضل و آن درود و سرود بر اصحاب شریفش
باد که هر یکی شمع بزم هدایت است و کوکب راه شریعت رضی الله تعالی عنهم اجمعین •
اما بعد این بنده کمینه الفقیر شمعی پایمال غموم • و شکسته هموم که اندر دور زمان آشفته
حال و پریشان بال بودم • که طریق قناعت اختیار کرده در گوشه نشسته بودم
کناگاه یکی بزرگترین جهان • و کریمترین زمان که عارف دوران • وحید عالمیان
فرید زمانیان • اما بمرتبه که درین جهان فانی وجود نام نیکش لستی وجود • مشهور تر
از آفتاب بود بیت نام حاتم بنزد او که برد که نیاید ورا جواب برد • آن صاحب دولت
بشرح نوشتن حافظ را امر کرد • این بنده قلیل البضاعة هرچند بصد زبان عجز
بقصور خویش اعتراف کردم مقبول نیفتاد عاقبة الامر پس از الحاح بسیار و ابرام
بی شمار • با مر شریف ان بزرگترین بزرگان بشرح کردن آن شروع کردم • و امیدم آنکه
هرکس که ازین شرح مستفید گردد شارح و باعث شده را از دعای خیر فراموش نکند
بیت نامش احمد لقب فرید ونست هرکه دارد عداوتش دو نست تمنا بنام شریف
او این را باخر رسانیدم الهی آخرش محمود گردان فی حرف الالف الا یا ایها الساقی
ادر کاسا وناولها • الا اداة اولی ای ساقی کاسی دور اتدر و آنی صون ناول بونده سن ایج معناسنه

اولمق اولی در زیرا ادر معناسی ایله تکرار اولور نته کم جامی نک بو بیتنده ایچ معناسنه
بیت صفای جام می جامی برد زنک از غم خاطر اذا ما تلقی من هم فحیا ولها دنا ولها
الا حرف تنبیه در مصراع ثانی یه مصروف در یا حرف ندا در اتی منادی در یا حرف تنبیه در
ساقی ای لفظنک صفتی در ادر افعال بندن امر حاضر در ناول امر حاضر در مفاعله بابندن
کاس دیرلرکه ایچنده بقیه اوله کاسدن مراد جام محبت در ساقیدن مراد مرشد کامل در •
که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها که عشق الهی وصال حق ایله عالم ارواحده اول
آسان کورندی اما بعد الوصال مشکلری دوشدی یعنی عالم ناسوته کلمک ایله ظاهر اولدی بیت
عشق آسان می نمود اول با امید وصال نا امیدیهای هجرانش چنین دشوار کرد دیده لازم در که
هردم شیخندن مستفیض و لوب وصال جانانه استعداد حاصل ایده • ببوی نافه کاخر صبا
زان طره بکشاید بر نافه امیدی ایله که صبا آخر اول طره دن اچر یعنی اچه دیو طره دن مراد حجاب
جمال کبریا در صبادن مراد بو نده فیض الهی در نافه دن مراد جذبه خدا در جذبة من جذبات
الرحمن توازی عمل الثقلین ز جعد زلف مشکینش چه خون افتاد در دلها انک مشکین
زلفنک قورجغندن خواصک دللرینه قان دوشدی یعنی بر جذبه حاصل ایدنجه نه قانلر
یوتمشلر و نه ریاضتلر و مجاهده لر اتمشلر در زلف دن مراد ظلمت کون در که وصال حجاب در
تنکم جامی دیمشدر بیت ظلمت کونم غرض ها شد ز زلف نقطه ذاتم مراد آمد ز خال و کاهی
اسرار الهیه معناسنه کلور جعددن مراد ظلمت کونک متضاعف ولمسی در یس سالک بو جهانک
مجتندن بچمک کرکدر که تا حقله آشنالق ایلمک ممکن اولا نافه بو نده رایحه و بوی میده معناسنه در
بمی سجاده رنگین کن کرت پیر مغان کوید پیر مغان اکر سکا می ایله سجاده کی رنگین و آلوده
ایله دیه انک امرنه امتثال ایدوب رنگین ایله پیر مغاندن مراد مرشد کامل در که مصراع ثانی ده
اولان سالک لفظی اکا قرینه در مدن مراد بونده عشق خدا در که سالک بی خبر نبود زراه
و رسم منزلها زیرا سالک سلوک منزللرنک عادتندن و راهندن بی خبر دکلدر سالکدن
مراد بونده سالک منتهی در سالک مبتدی دکلدر بی خبر نبود کلمه لری اکا قرینه در مراد منزل
جانان چه امن و عیش چون هردم جرس فریاد میدارد که بر بندید محملها
لازم کلور جانان دن مراد حق تعالی حضرتی در منزلدن مراد سیر معنوی ده اولان طبقات در

جرس فریاد میدارد که بربندید محملها زبان حالله جرس فریاد طوتر یعنی فریاد ایدوب
بویله دیرکه یوکلری باغلک که بو منزلدن اوته دخی منزل چوقدر هنوز دخی مراد اولان مقامه
ایرشمدیکوز جرسدن مراد مرشد کامل در زبان حال قیدی جرسک کندو نه کوره در شب
تاریک وبیم موج وگردابی چنین هایل قره کوکیجه وموج خوفی وبکلین قورقنج برکرداب
شب تاریکدن مراد محبت دنیادر موجدن مراد تقاضی نفس در گردابدن مراد
سوء خاتمه در کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها بزم حالمزی قنده بلورلر دریا کنارلرنک
سبکبارلری سبکبارلردن مراد اولیا اللهدرکه عشق الهی ایله مست اولوب بو حاللری
فراموش اتمشلردر بعضیلر مراد ملائکه در دیمش همه کارم زخودکامی ببدنامی کشید آخر
دوکلی علمم بنم خودکاملغمدن بدنامملغه چکدی یعنی نفسمه تابع اولدم وغمدن اوتر و بدنام
اولدم نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها آخر قچان مستور قالور اول بر
رازکه اندن مجلسلر دوزه لر یعنی اول رازی بر نیچه بیل محفلده سویلیه لر حضوری
گر همی خواهی ازو غایب مشو حافظ اگر بر حضور استرسک اندن غایب اولمه ای حافظ
یعنی دایم انک امری اوزره اول حافظ منادی ای حرف ندا درکه لفظا حذف اولنمشدر
متی ما تلق من تهوی دع الدنیا واهملها اول زمانده که سن ملاقی اولمغی مراد ایدنورسن
سول کمسیه که آنی سوسن دنیایی ترک واهمال ایله متی ما تلق ده بو محلده اراد تمعناسینه
مقدردر زیرا مقدر اعتبار اولنمیه بو وجهله سؤال وارد اولورکه دنیانک عدم ترکی
ملاقاته مانع اولمیه پس بنه ترک اتمک کرک نته کم اذا قمتم الی الصلوة ده مقدردر
ومصراع ثانی مصراع اولی اوزره مقدمدر متی ظرف زماندر وما زائده در زیرا متی
اسم جزم عمل ایدر تلق اصلنده تلقی ایدی حتی کلمک ایله یا حذف اولندی من اسم موصولدر
صله سی تهوی در تهوی در دنجی بابدن فعل مضارع مخاطب در محبت معناسنه اولان
هوادن مشتق در ازوده اولن ضمیر غایب من لفظنه راجعدر اضمار قبل الذکر طریقی ایله
ولە ایضا ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما ای محبوب که سنک حسنک آینک
شعله سی سنک رخشان یوزکزدن در آب روی خوبی از چاه زنخدان شما خوبلغک
یوزی صوبی ولطافتی سنک ذقنکوزک جاهندندر یعنی ای خدا عالم خوبلرنک حسنی
سنک جاکک برتوندن براثر در کی دهد دست این غرض یارب که جمعستان شوند

یارب بو غرض قچان میسر اولورکه مصاحب اوله لر خاطر مجموع ما زلف پریشان شما
بزم عشق ایله جمع اولمش خاطرمز سنک پریشان زلفکز زلفدن مراد بونده اسرار الهیه در
ولە ایضا حاصل عشق همین بس که اسیر غم او دل بمالی ننهد میل بجایی نکند عزم دیدار تو دارد
جان برلب آمده لب اوزره کلمش جان سنک دیدارک قصدن طوتر جان لفظی برلب
لفظنه مضاف در برلب جانک صفتی در بر لفظی کندونک مدخولی ایله مضاف الیه واقع
اولمق جائزدر نته کم بنه بو دیوانده واقع اولمشدر بیت سپهر برشده پرویزنیست خون پالا
که ریزه اش سرکسری وتاج پرویزست باز گردد یا برآید چیست فرمان شما کرو دونسون
یا یوقرو کلسون سنک فرمانکز نه در بوندن مراد فرمان خدایه تمام اطاعتن بیان در
دور دار از خاک وخون دامن چو بر ما بگذری دامنکی خاک وخوندن اراق طوت
چونکه بزم اوزره اوغریه سن یعنی چونکه بزم احوالمزی کورمکه کله سن کاندرین ره کشته
بسیارست قربان شما زیرا بو یولده چوق کمسه سزه قربان اولمشلردر بسیارنده
اولن ادات جمع کشته یه مصروف در مراد جاناندن ترحم طلبی در دل خرابی
میکند دلدار را آگه کنید کوکل خرابلق ایلر دلداری آگاه ایلکوز زینهار ای دوستان
جان من وجان شما البته آگاه ایدیکوز ای دوستلر زیرا بنم جانم وسنک جانکز حقیقتده
بردر انما المؤمنون اخوة بیت بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش زیک کوهرند
کس بعمر نرکست طرفی نبست از عافیت سنک چشمک دورنده کمسه عافیتدن
برامید باغلمدی یعنی هرکیمسه سنک چشمکی کوردی عاشق اولوب عافیتدن جدا دوشدی
طرف امید معناسنه در بنه بو دیوانده واقع اولمشدر طرف اصل چشم معناسنه در
حضرت شیخ سعدی ملمعاتنده کتورمشدر بیت وقتها وقتی برآسودی تنم قال مولائی
لطرفی لاتنم مراد محبت ذاته کرفتار اولنه خلاص میسر اولمدوغن بیان در بو که نقد
مستوری بمستان شما چونکه بویله دریک که مستورلر مستورلک صاتمیه لر سنک عاشقلرکزه
بو معنی دخی جائزدر سنک چشملرکزه مستورلق صاتمیه لر زیرا انلر دخی اگر سنک چشملرکزی
کوره لردی عاشق ومست اولورلر ایدی بخت خواب آلود ما بیدار خواهد شد مگر
بزم خواب بولاشمش یعنی یرمز بختمز مگر اویانمق استر زانکه زد بر دیده آبی روی
رخشان شما اول سببدن که بختمز سنک رخشان یوزکوز بر صو سردی یعنی شمعلکع

بختم ایوانلرکبی زیراسنک جمالکی کوردی مراد مشاهدهٔ جانان سعادته سبب ایدوکن
بیان در روغن لطافت آبه تشبیه ایدر بخت خواب آلود بخت بد معناسنه
استعمال اولنور باصبا همراه بفرست از رخت گلدسته‌ای بادصبا ایله زنخدن بردسته
گل کوندر بو که بویی بشنویم ان خاک بستان شما اوله که سزک بوستانکز خاکندن
بر رایحه اشیده وز بعض نسخه بو بیتی بو وجهله تقدیر ایدوب معنی ویرر حق بودر کم
کم دکلدر باصبا همراه بفرست از خاک بستان شما بو که بویی بشنویم از رخت
گلدسته از رخ گلدسته است تقدیر نوع درکه بو تقدیر اوزره معنی بویله اولور بادصبا
ایله بستانکز خاکندن کوندر اوله که سنک گلدسته سنه بکزر زنخدن بر رایحه اشیده وز
بو ارتکاب قافیه ایچوندر مراد فضل الهی سببی ایله نفحهٔ رحمانیه طلب ایتدوکن اشعاردر
عمرتان باد و مراد ای ساقیان بزم جم سزلره عمر و مراد اولسون ای جم بزمنک ساقیلری
یعنی الله تعالی حضرتی عمرکزی اوزون و مرادکزی حاصل ایلسون گرچه جام ما نشد
پرمی بدوران شما اگرچه بزم جاممز سزک دورکزده شراب ایله پر اولمدی یعنی
سزک زمانکزده بزه رعایت اولمدی میکند حافظ دعایی بشنو آمینی بگو حافظ
بر دعا ایدر اشت بر آمین دی اول دعا بودر روزی ما باد لعل شکرافشان شما
بزه نصیب اولسون سزک شکرافشان لبکز مراد ظفر افتله حصول مراد طلب ایتدکیدر
اشعاردر ای صبا با ساکنان شهر یزد از من بگو ای صبا یزد شهرنک ساکنلرینه
بزدن دی که ای سر حق ناشناسان گوی چوگان شما که ای یزد شهرنک ساکنلری
انعام و احسان حقنی بلمیجیلرک باشی سزک چوکانکزک طوپی اولسون یعنی باشلری
کسلسون مراد پادشاه یزددر دیرلر تعظیما صیغهٔ جمعله کتوردی یزد شهرنک
اولیاسی مراد اولنمق احتمال کلدر گرچه دوریم از بساط قرب همت دور نیست
یعنی همته بعد ضرر اتمز بندهٔ شاه شماییم و ثناخوان شما سزنا همکز بنده سی یوز
و سزک ثناخوانکز بو بیتلردن دخی معلوم اولور که مراد پادشاه دره ای
شهنشاه بلند اختر خدارا همتی ای بلند اختر شهنشاه الله ایچون بر همت الله
تا ببوسم همچو گردون خاک ایوان شما تا فلک گبی سزک ایوانکزک خاکینی اوپم
مراد ظرافت ایله پادشاه دن قرب و احسان طلبن اشعاردر ولهُ ایضاً

ساقی بنور باده برافروز جام ما ای مرشد کامل عشق الهی نوری ایله بزم قلبمزی روشن ایله
مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما ای مطرب سان حال ترنم ایله که جهانک ایشی بزم
مرادمز ایله اولدی زیرا مراد عشق خدا ایدی مرشدک سایه سنده حاصل اولدیسه
ما در پیاله عکس رخ یار دیده‌ایم بز قلبمزده وجود عشق سببی ایله یارک یوزی عکسنی کورمشز
یعنی ذات خدانک اثرنی مشاهده اتمشز ای بی خبر ز لذت شرب مدام ما ای
بزم شرب مدامز لذتندن بی خبر عجب سن بزی شراب می ایچر صانورسن چندان بود
کرشمه و ناز سهی قدان اول زمانه دکن اولور سهی قدلرکه ناز و شیوه سی کاید بجلوه
سرو صنوبر خرام که بزم صنوبر صالنشلو سرومز جلوه یه کله یعنی ظاهر اوله سهی قدلردن
مراد بنیاد رسل در و سرو صنوبر خرام دن مراد حبیب اکرم اولمق روشن در زیرا بونک
ظهوری ایله انلرک ظهوری ایله ملتلری منسوخ اولدی **بیت** نه از لات و عزی برآورد
گرد که توریت و انجیل منسوخ کرد • و سرو صنوبر خرام دن مراد مرشدی و محبوب
مجازی اولمق جائزدر که شیخنی سایر شیخلردن و محبوبنی سایرلردن ترجیح اتمک
طریقی ایله **بیت** چو تو کرشمه کنان میرسی دگر خوبان • ز شرم روی تو راه گریز میجویند •
هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد بعشق • هرگز اولمز اول کمسه که انک قلبی عشق الهی ایله دیری
اولدی ثبت است بر جریدهٔ عالم دوام ما ایلیه عالم دفتری اوزره بزم دوامز ثابت و مقرردر
ترسم که صرفه‌ای نبرد روز بازخواست قورقرم که بر زیاده ایلتمیه قیامت کونی نان حلال
شیخ زآب حرام ما شیخک حلال اتمکی بزم حرام صویمزدن یعنی شیخ وقفدن حلال دردیو
الدیغی نان بزم شرابمز کبی حرام اوله مراد بو اولمقده جائزدر لکن بو صورت ایله کتورلمش اوله
شیخک ریا ایله اولان طاعتی بزم فسقمزدن بر صرفه التمیه زنهار عرضه ده بر جانان پیام ما
زنهار عرض ایله جانان قتنده بزم خبرمزی خبردن مراد بو بیت در گو نام ما زیاد بعمد اچه
می بری جانانه دی بزم ناممزی قصد ایله یاد کدن نه ایلدرسن خود آید آنکه یاد نیاید
ز نام ما اول خود کلور که بزم نامزدن یاد کلمیه که اولوب کیدرز بو بیت دن حافظک
مرادی دوستلرنی سلام کوندرمکه قندمق در مستی بچشم شاهد دلبند ما خوشست
بزم دلبند شاهدمزک چشمنه مست لک خوش ویرشمش در • زان رو سپرده اند بمستی
زمام ما • اول سببدن بزم یولارمزی مست لکه طپشرمشلردر یعنی بزه مستلک آندن در

مراد ذات باری ده صفت استغنا کمال ده اولدغندن غش قده دخی صفت استغنا
مقرر ایدوکن بیان در چشم دن مراد ذات در حافظ ز دیده دانهٔ اشکی همی فشان
ای حافظ چشمکدن بر اشک دانه سنی صاچ یعنی آغله باشد که مرغ وصل کند قصد دام ما
اوله که وصال مرغی بزم داممزه قصد ایده یعنی حق ایچون اغله که حق تعالی حضرتی سنک
کوزک یاشنی کوروب سنی واصلین دن ایده دریای اخضر فلک وکشتی هلال
دریای اخضره بکزر فلک وکشتی یه مشابه اولان هلال بو وجهله دخی معنی جایزدر
فلکک دریای اخضری وهلال کشتی سی هستند غرق نعمت حاجی قوام ما بزم قوامزک
نعمتنه غرقلردر حاجی قوام زیاده کریم وصاحب دل برکمسه درکه نامی حسن در خواجه
حافظ رحمة الله انک سخاسی وصفنده زیاده مبالغه ایدر **ولە ایضاً** ساقیا برخیز ودرده
جام را ای ساقی قالق وجام عشقی صون خاک بر سر کن غم ایام را ایام غمنک باشنه ورق
طپراق ایله یعنی غمه وجود ویرمه ساغرمی بر کفم نه تا ز بر می ساغرنی کفمه اوزره قوتا
اوستمدن برکشم این دلق ازرق فام را بو کوک رنکلو دلقی چقرم یعنی ای مرشد
جام عشقی صون که انک ایله زیاده خلاص اولم گرچه بدنامیست نزد عاقلان
اکرچه بو حالت عاقللر یعنی اهل ظاهر قتنده بدنام ملق در ما نمی خواهیم ننک ونام را
بز اهل دنیا کبی نام وننک استمزز باده درده چند ازین باد غرور عشق جامنی ویر
نوش ایده لم نیجه یه دک نفسک بو غرور یلندن الم واضطراب اولالم خاک
بر سر نفس نافرجام را عاقبت سز واصلاح سز نفسک باشنه اوزره طپراق ایله
بو معنی کن مقدر اولدوغنه کوره بار مقدر اولمق دخی جائزدر معنی الکا کوره اولور
دود آه سینهٔ سوزان من بنم یانجی سینمک آهی توتنی سوخت این افسردگان خام را
عشق الهی دن بی بهره اولن بو خام طوکمشلری یاقدی یعنی انلره دخی سرایت ایلدی
محرم راز دل شیدای خود کس نمی بینم ز خاص کنده دیوانه کوکلمک رازنه محرم
و عام را خاص دن وعام دن کمسه کورمزم زیرا باکه هم سر اولمغه لیاقتلری یوقدر
بلکه خاص الخاص استرم **بیت** سینه خواهم شرحه شرحه از فراق تا بکویم شرح درد اشتیاق
با دلارامی مرا خاطر خوشست بر دلارام ایله بنم خاطرم خوشدر یعنی اکه عاشق اولدم
کز دلم یکبار برد آرام را که او دلارام بنم دل وغردن کوکلدن ارلسی التدیسی

ع هرکه دلارام دید از دلش آرام رفت دلارام دن مراد حق تعالی حضرتیدر نکرد
دیگر بسر و اندر چمن کر وچمنده اولن سروه نظر الیمز هرکه دید آن سرو سیم
اندام را هرکه اول سیم اندام سروی کوردی یعنی هرکمکه وصال حقه ایرشدی غیره
التفات اتمدی صبر کن حافظ بسختی روز وشب ای حافظ بلا ومشقتهٔ صبر ایله
عاقبت روزی بیابی کام را عاقبت برکون مرادکی بولورسن یعنی وصال جانانه
ایدشورسن **ولە ایضاً** دل میرود ز دستم صاحب دلان خدا را ای صاحب دللر الله ایچون
کوکلم الدن کیدر دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا دردا که مخفی راز آشکارا اولسه کرکدر
بو بیت دن مراد اولیا الله دن معاونت وهمت طلب اتدوکن اشعار در راز پنهان
آشکارا اولمسنه کشتی نشستگانیم ای باد شرطه برخیز کمیسی اوتورمشلرز یعنی کمیه اوتورمشدر
ای موافق ییل اس کشتی دن مراد کوکلدر شرطه دن مراد فیض الهی در یعنی ای فیض الهی
ایرش که قلبمز طاعت ده زیاده سست در باشد که باز بینیم آن یار آشنارا اوله که کوره
اول آشنا یاری یعنی فیض الهی سببی ایله عالم فیض دن عالم بسطه واصل بولاوز بو سوز علم
قبضه کوره در ده روزه مهر گردون افسانه است وافسون فلکک اون کون مقداری
محبتی افسانه وافسون در یعنی آوردصاوردر که اعتماده یرامز نیکی بجای یاران فرصت
شمار یارا دوستلره ایلک ایلمکی فرصت صای ای یار یعنی بو دنیا دولتنه اعتماد ایلمه که زیاده
سریع الزوال در **بیت** غرور اتمه جهانک عزتینه بجانی دوشده سلطان اولدیکمی در حلقهٔ
کل و مل خوش خواند دوش بلبل کل وشراب مجلسنده دون کجه بلبل لطیف اوقدی
بو مصراع ثانی بی فات الصبوح هبوا یا ایها السکاری صباح شرابی فوت اولدی ویاکز
ای سرخوشلر یعنی صباح طاعتی فوت اولدی خوابدن قالقکز ای صوفیلر بلبل دن مراد
مرشد درکه کلمات الهیه ایله شوق ویریجی در هبوا هب یهب دن امر حاضر جمع مذکر در
اویانکز معناسنه فات اعتبار اولندغی اوزره بو نوع تا تور معناسنه درکه سکاری الکا قرینه در
هلم شهدا اکم ده اولن کم لفظی هلموا معناسنه اولدوغنه قرینه اولدغی کبی اکثر دیوانده فات
واقع اولور اول وقت الصبوح فتح حایله فاتک مفعولی در بعض کتابده حیوا
واقع اولور وبعض کتابده هیتوا واقع اولور لیکن فات واقع اولدوغنه کوره هبوا
لطیف در سکاری سکرانک جمعیدر که مست معناسنه در آیینهٔ سکندر جام میست بنگر

آیینهٔ اسکندرکه مشهوردر اول جام می در نظر ایله اسکندر یانندە اولن حکمایە
طلسم ایله برآیینه اتدرب اسکندریه نک منارەسی اوزرینه نصب ایلدی مواقف دە
بوترکیب ایله واقع اولمشدر علی منارة الاسکندریة اندن مراد ممالکک ضبطی ایدی
حافظک مرادی بودرکه اصل آیینهٔ عشق آلهی ایله پر اولن قلب درکه معقولاتی
ومحسوساتی کوستر • اما آیینهٔ اسکندر محسوساتی کوستر غیره فائدەسی یوقدر • تا
بر تو عرضه دارد احوال ملک دارا • تا دارانک ملکی احوالنی سکا عرض ایلیکه
نیجه خراب اولمشدر ملک دارادن مراد عالم اسرار اولمق دە ممکن در ای صاحب
کرامت شکرانهٔ سلامت ای کرامت صاحبی سلامت شکرانه سنه یعنی سن سلامت
ورفاهیتدە اولدیغک شکرانه‌یه روزی تفقدی کن درویش بی نوا را بر کون
قدرتسز درویشی بر تفقد وتجسس ایله صاحب کرامتدن مراد ولی اولدیغی اعتبار اوزره
درویش بی نوادن مراد فیضسز صوفیه اولور صاحب کرامتدن غنی مراد اولنسه
درویش بی نوادن ... سیم وزری اولمین درویش اولور بیت دعای کوشه
نشینان بلا بکرداند چرا بکوشهٔ چشمی بما نمی نکری • آسایش دو کیتی تفسیر این
دو حرفست ایکی عالمک آسایشی بو ایکی حرفک تفسیریدر • با دوستان تلطف
با دشمنان مدارا دوستلره مروت دشمنلره مدارا بیت دنیا نه متاعیست که
ازرو بنزاعی با خصم مدارا کن وبا دوست مواسا در کوی نیک نامی ما را کذر ندادند
نیک نام ملک محله سنده بزه مجت ویرمدیلر بوندن مراد تنبیه درکه بدنام اولنلره
طعن اتمیلر زیرا روز ازلده هرکمه استعدادنه کوره نه ویرلدی ایسه همان اولدرکه
بوندن نی‌سر اولدی اما فی الحقیقة بو حالتدن مراد عشق آلهی درکه بز نا ملک اکا لازمدر
بیت نه خود میرود هرکه جویای اوست • بعنف کشان می برد لطف دوست •
کر تو نمی پسندی تغییر کن قضارا اکر سن بونی بکنمز ایسک حکم آلهی بی تغییر ایله بو خود محالدر
آن تلخ وش که صوفی ام الخبائثش خواند اول آجی کبی که صوفی ام الخبائث دیدی
ام الخبائثدن مراد معنای ظاهری اوزره می در لیکن حافظک مرادی اوزره
عشق در زیرا دایما عشق خدایه تشبیه اتمک عادتی در بو معنی اهل الله قتنده
زیاده روشن در • اشهی لنا واحلی من قبلة العذارا • بکر قیزلرا وپمکدن بزه لذتلو

وطتلو رکن در زیرا عشق جناب قدس ایله آشنالغه سببدر اشهی احلی اسم
تفضیلدر عذارا جمع عذارادر بکر قیز معناسنه جرمی که رخت ما بخریم فی کشد
بهتر ز طاعتی که بروی ریا کشد هنکام تنک دستی در عیش کوش ومستی •
قدرتسزلق وقتنده عیشه ومستلکه چالش مراد حالت فقردە عشقه سعی ایله دیمکدر •
کین کیمیای هستی قارون کند کدا را زیرا بو وارلق کیمیاسی کدایی قارون ایدر
یعنی عیش ومستلک که مراد عشق در عاشقی جمیع نسنه دن مستغنی ایدر بو وجه دخی جائزدر
عشق وفنایه چالش زیرا وجودکشتی بی ضال ایدر بو تقدیر اوزره قارون ضال معناسنه
اولور لزوم طریقی ایله سرکش مشو که چون شمع از غیرتت بسوزد اردن اعراض ایدیجی
اولمه که شمع کبی سنی غیرتندن یقر دلبر که درکف او موست سنک خارا دلبرکه محکم طاش
انک النده موم در دلبردن مراد بونده خدا اولمق روشن در ومرشد ومحبوب مجازی
اولمق جائزدر خوبان پارسی کو بخشندکان عمرند فارسی تکلم ایدیجی خوبلر حیات باغشلیجیلردر
ساقی بده بشارت پیران پارسا را ای ساقی بشارت ویر صالحلره خوبان فارسی کودن
مراد فارس مملکتنک اولیاسی در پیران پارسادن مراد عرلری صلاحله کچوروب
عشق آلهیدن بهره اولنلردر حافظ بخود بنوشید این خرقهٔ می آلود حافظ می آلود خرقه‌یی
کندو اختیاری ایله کیمدی خرقهٔ می آلوددن مراد عاشق اولوب ملامیه زمره سندن اولوب
اولمقدر ای شیخ پاک دامن معذور دار ما را • ای صالح شیخ بزی معذور طوت که
بو خصوص بزم اختیارمز ایله دکلدر بیت کرفتم که خود هستی از عیب پاک • تعنت مکن
بر من عیب ناک • وله ایضا رونق عهد شبابست دکر بستان را یکیتلک زمانی نک رونقی
ولطافتی واردر کرو بستانک یعنی بهار ایرشمشدر بستاندن مراد قلب عاشق درکه
نفحات رحمانیه سببی ایله ازهار اسرار ایله مزین اولوب مکاشفه ومشاهده یه وصول
بولمشدر میرسد مژدهٔ کل بلبل خوش الحان را خوش آواز بلبله کل مشتلغی ایرشور
کلدن مراد معشوق حقیقی در بلبلدن مراد اکا عاشق اولندر ای صبا کر بجوانان
چمن باز رسی ای صبا اکر چمن جوانلرینه کیرو ایرشه سن صبادن مراد فیض آلهی در
چمندن مراد عالم قدس در جوانان دن مراد مقبول درکاه اولنلردر خدمت ما
برسان سرو وکل وریحان را سرو وکل وریحانه بزم خدمتمزی ایرشدر

بواوج دن وادینه جوانان چمن در فرق بودرکه اول اجمال بو تفصیلدر گر چنین
جلوه کند مغبچهٔ باده فروش باده فروش مغبچه اگر بویله ناز وشیوه ایله جلوه ایلیه
مراد مریدک تربیتنده مرشدک وجه حسن ایله ظهورن بیاندر خاک روب
در میخانه کنم مژکان را مژکانمی میخانه قپوسنک سوپرکه سی ایدم یعنی ارادت کلّیه
کتورم ای که برمه کشی از عنبر سارا چوکان ای محبوب که ماه اوزره عنبر ساردن
چوکان چکرسن یعنی زلفک ایله جمالکی ستر ایدرسن عنبر ساردن مراد زلفدر که
حقه نسبت ظلمت کون مراددرکه جمال جانانه زیاده صعب حجابدر محبوبه نسبت
زلفدرکه معنیسی یوزکی اورتمه دیمکدر مه دن مراد معنی حقیقت اوزره جمال
حقدر معنی مجاز اوزره روی محبوبدر مضطرب حال مکردان من سرکردان را
بن سرکردانی جمالکی ستر اتمک ایله مضطرب حال ایلمه ترسم این قوم که بر دردکشان
می خندند قورقرم بو قوم که دردکشلر اوزره خنده ایدرلر یعنی تمسخر ایدرلر ترسم
بونلرکبی محللرده نحوه تخویف ایچوندر دردکشدن مراد اولیادر خندیدن
مشتق اولان کلمه در ایله استعمال اولنه کند ومعناسنه در برایله استعمال اولنسه
تمسخر معناسنه در نتکم منطق الطیرک بلبل حکایتنده بو بیتده ایکیسی بله واقع اولمشدر
بیت درگذر از آن گل که هر نوبهار • بر تو می خندد نه در تو شرم دار • کاهی
برسز تمسخر معناسنه استعمال اولنور نتکم شاهی نک بو بیتنده واقع اولمشدر
بیت کارم بسینه تخم وفای تو کشتنست • خود عقل خنده میزند از کار و کشت ما
در سر کار خرابات کنند ایمان را خرابات اهلی سوکلسنده ایمانی ضایع ایده لر یعنی
خوف واردر اولیایه طعن وتمسخر ایدنلر ایمانلرن اوله لر یار مردان خدا باش که
در کشتی نوح خدا دوستلرینه یار اول زیرا نوح پیغمبر کمیسنده • هست خاکی که بآبی
نخرد طوفان را • بر خاک واردرکه بر ایچم آبه آلمز طوفانی • یعنی طوفان انک قتنده
هیچدر خاکدن مراد حضرت نوحدر بو وجه دخی جائزدرکه خاکه منسوب برکمسه
هر کرا خوابگه آخر بدو مشتی خاکست هرکیمک که اویوجق یری بر ایکی اوج خاکدر
یعنی هرکیمکه اولدکدن صکره قبره کیررکو چه حاجت که بر افلاک کشد ایوان را •
دی اکا نه حاجت که ایوانی افلاک اوزره چکه یعنی بلند چار طاق بنا ایده

بروا

برو از خانه گردون بدر و نان مطلب فلک خانه سندن طشره کت ونان
طلب ایلمه مراد فلکه محبت اتمه واندن بر امید طوتمه دیمکدر کین سیه کاسه باخر بکشد
مهمان را زیرا بو سیه کاسه آخر مهمانی دیلر سیه کاسه دن مراد سفله وخسیس معناسنه
استعمال اولنور سیه کاسه بر مملکتک اسمیدرکه مهمانلرنی دیه رلر بو سوز بو محلده خوب
واقع اولمشدر ماه کنعانی من مسند مصر آن تو شد ای بنم کنعانلو ماهم مصر تختی سنک
مالک اولدی ماه دن مراد بونده کندونک قلبیدرکه عشق الهی ایله پر اولمشدر مصردن
مراد عالم لاهوتدر وقت آنست که بدرود کنی زندان را انک وقتیدرکه زندانه
وداع یعنی ترک ایلیه سن زنداندن مراد بونده دنیادر در سر زلف ندانم که چه سودا
داری زلفک اوجنده بلمزم که نه سودا طوترسن یعنی نه استرسن باز بر هم زده
کیسوی مشک افشان را کرو مشک افشان کیسوکی قرشمورش ایلمشسن یعنی کیسوکبی
جمالک اوزره پریشان ایدوب عشاقه حجاب اتمشسن حافظا می خور و رندی
کن و خوش باش ولی ای حافظ می ایچ و رندلک ایله وخوش اول یعنی غم یمه اما
دام تزویر مکن چون دکران قرآن را غیرلر کبی قرآنی تزویر دامی ایله یعنی قرآنی دنیانک
حصولنه وسیله اتمه زیرا بونک کفر لازم کلور **ولهُ ایضاً** اگر آن ترک شیرازی بدست
آرد دل مارا اول شیرازلو محبوب اگر بزم کوکلمزی اله کتوره یعنی مراد حاصل اتمک
ایله قلبمزی شاد ایلیه ترکدن مراد بونده مرشددرکه محبوب منزله سنه تنزیل اولنمشدر
بخال هندویش بخشم سمرقند و بخارا را انک سیاه بکنه باغشلیم سمرقند بخارایی
یعنی انک جزؤی تربیه سندن اوتری دنیا وآخرتی ترک ایلیم بده ساقی می باقی که
در جنت نخواهی یافت ای ساقی شرابی ویر زیرا جنتده بولمیه سن کنار
آب رکناباد و گلگشت مصلا را رکناباد صوینک کنارینی ونمازکاه سیرنی خواجه حافظ
کندو مرشدینه خطاب ایدوب ایدرکه عشق الهی کلماتنی بو محللرده بزه سویله زیرا
بو محللرکبی جنت بولمزسن می باقی دن عشق د فغان کین لولیان شوخ شیرین
کار شهر آشوب فغان که بو شهر آشوب شیرین کار شوخ لولیلر چنان بردند
صبر از دل که ترکان خوان یغما را کوکلدن صبری الدیلر که دلبخیز یغما ایچون
قونلن طعامی الدکلری ویغما اتدکلری کبی نته کیم بیرامده وعظیم دوکونلرده میدانه

جناق ایله دیرلر ترکان بونده کدایان معناسنه در که معیار رجادنی بو معنی مسطوردر
وهم محل بوکه قرینه در ترکان بونده تاتارلر معناسنه دکلدر خوان یغما بو معنی مانع
زیرا بو حال انجق کدالر ایچوندر اگر یغما مطلق ذکر اولنیدی اول وقت بو معنی مقبول
اولوردی بو جمله دن قطع نظر اهله معلوم در ز عشق ناتمام ما جمال یار مستغنیست
بزم ناتمام عشقمزدن یارک جمالی مستغنی در یاردن مراد خدادر برنگ وبوی وخال
وخط چه حاجت روی زیبارا زیبا یوزک رنک وبویه وخال وخطه نه احتیاجی
وار در ع حاجت مشاطه نیست روی دلارام را حدیث از مطرب ومی گو وراز دهر
کمترجو سوزی می ومطرب دن سویله ودهرک رازنی استمه یعنی عشق الهی نک حصولنه
سعی ایله فلکک راز وحقیقتنی فهم اتمکه سعی ایلمه که کس نگشود ونگشاید بحکمت این معمارا
زیرا کمسه حکمت ایله بو معمانی فتح ایلمدی وایلمز معمادن مراد راز دهر در بیت تو بر
اوج فلک چه دانی چیست چون ندانی که در سرای تو کیست من از ان حسن
روز افزون که یوسف داشت دانستم بن اول کوندن کونه زیاده اولجی حسن دن
که یوسف طوتدی یعنی یوسف ده وار ایدی بیلدم که عشق از پرده عصمت برون
آرد زلیخا را که عشق عصمت پرده سندن زلیخایی طشره کتورر یعنی رسوای ایدر زیرا
چونکه محبوبک حسنی دمبدم زیاده اوله عاشق اکا نیجه تحمل ایلر مراد عشق مستور اولمز دیمکدر
بیت در ره منزل لیلی که خطرهاست دران شرط اول قدم آنست که مجنون باشی
بدم گفتی وخرسندم عفاک الله نکو گفتی جواب تلخ می زیبد لب لعل شکرخارا باکه یرامز
سوز سویلدک وبن راضیم الله سنی عفو ایلسون خوب دیدک زیرا اجی جواب
یراشور شکر چینیجی قرمزی لبه بو سوز جانان جانبندن اولوب استفهام انکاری اولمق
اوزره در بیت بدشنام تلخم مسوز ای رقیب که از لعل یار این حکایت خوشست
بو وجه زیاده لطیف در باکه نا معقول سوز سویلدک وبن راضیم الله سنی عفو ایلسون
سنک دهانکدن اولدغی تقدیرا اوزره خوب دیدک لیکن آجی جواب یراشوردمی
شکر چینیجی قرمزی لبه بو تقدیرا اوزره مصراع ثانی حافظ جانبندن اولوب استفهام انکاری
اولور نصیحت گوش کن جانا که از جان دوستر دارند نصیحت استماع ایله ای جان
زیرا جاندن سوکلورک ومقبول رک طوتارلر جوانان سعادتمند پند پیر دانا را

سعادتلو

سعادتلو جوانلر دانا پیرک پندنی زیرا انلک ایله سعادته ایرشورلر غزل گفتی ودر سفتی بیا
وخوش بخوان حافظ غزل دیدک وحقیقتنده دردلدک غایت خوب دیدک
گل ولطیف اوقی ای حافظ که بر نظم افشاند فلک عقد ثریا را که تعظیما فلک سنک
نظمک اوزره عقد ثریاسنی نثار ایدر مراد کندی شعرینی مدحدر بیت شنو گفتن گرچه
در سفتن بود لیک فهمیدن به از گفتن بود وله ایضاً صبا بلطف بگو آن غزال
رعنارا ای صبا لطفله اول رعنا غزاله دی غزالدن مراد مرشد کامل اولمق زیاده
روشن در که سر بکوه وبیابان تو داده ما را که بزم باشمزی طاغ وصحرایه سن ویردک سن
یعنی بزی سن دیوانه اتمشسن شکرفروش که عمرش دراز باد چرا شکر صاحبی که
انک عمری اوزون اولسون نیچون تفقدی نکند طوطی شکرخارا شکر چینیجی طوطی سنی
بر تفحص ایلمز شکرفروشدن مراد مرشد در طوطی شکرخادن مراد عشق دن بهره سی
اولن مرید در چو با حبیب نشینی وباده پیمایی چونکه محبوبله اوتوره سن وشراب ایچه سن
بیاد دار محبان باد پیمارا یاد کده طوت یل اولچی یعنی ذوق وعشق دن دور اولن
محبلری مراد سن که دایم عشق الهی ایله مستفیض سن ووصال جانان ایله مشرف سن
اول شکرانه یه بونی فیضلری خاطر کدن چقرمه دیمکدر غرور حسنت اجازت مگر نداد
ای گل جنک غروری مگر اجازت ویرمدی ای گل که پرسشی نکنی عندلیب شیدارا
که بر پرسش ایلمزسن دیوانه بلبلی گلدن مراد مرشد در بلبلدن مراد مریددر
بخلق ولطف توان کرد صید اهل نظر اهل نظری خلق ولطف ایله صید ایلمک
ممکن در بیت خواهی که زهر دل نظری سوی تو باشد زنهار مرنجان دل صاحب
نظری را به بند ودام نگیرند مرغ دانا را زیرک مرغی بند ودام ایله طوتمزلر یعنی صاحب
دللری صید اتمک خلق ولطفله قابلدر ندانم از چه سبب رنگ آشنایی نیست
بلمزم نه سببدن آشنالق رنگی یوقدر سهی قدان سیه چشم ماه سیمارا آی یوزلو
قره کوزلو سهی قدلرک بو مصراعدن مراد اولیاء الله در که حق تعالی حضرتی ایله
آشنا اولدقلرندن خلق ایله آشنا اولمزلر جز این قدر نتوان گفت در جمال
تو عیب بو قدر دن غیری سنک جمالکده عیب وار دیمک ممکن دکلدر
که وضع مهر ووفا نیست روی زیبارا که زیبا یوزلرک مهر ووفا اسلوبی یوقدر

مهر و وفا ذکرنده ایهام لطیف وار در **بیت** ما قصهٔ سکندر و دارا نخوانده ایم
از ما بجز حکایت مهر و وفا مپرس بزکر صحبت اصحاب و آشنالغی تخت دوستلر
ایله اولن صحبت و تخت ایله اولن آشنالق شکری سببی ایله بیاد دار غریبان
دشت و صحرا را دشت و صحرا غریبلرنی یاد کرم طوت در آسمان نه عجب
گر ز گفتهٔ حافظ عجب دکل اکر حافظک سوزندن آسمانده سماعی زهره برقص
آورد مسیحا را زهره نک سماعی مسیحایی رقصه کتوره یعنی حافظک شعرنده
اول قدر سوز وار در که انک سوزندن زهره سماعه کله و زهره نک سماعندن
حضرت عیسی رقصه کله عجب دکلدر **بیت** دوش از مسجد سوی میخانه آمد
پیر ما دون کجه مسجددن میخانه جانبنه کلدی بزم شیخمز یعنی روز ازلده
تکمیل شریعتدن صکره بزم پیرمزه مرتبهٔ طریقت ویرلدی مسجددن مراد
مرتبهٔ شریعت در میخانه دن مراد مرتبهٔ طریقت در چیست یاران طریقت
بعد ازین تدبیر ما ای طریقت دوستلری بوندن صکره بزم تدبیرمز نه در
یعنی تدبیر اکا تابع اولمق در مصراع ثانیده اولن طریقت لفظی مبتدی درکه
میخانه دن مراد فی الحقیقة میخانه دکلدر طریقت در و مصراع ثالثده اولن
طریقت لفظی دخی بو معنایه شاهد در در خرابات طریقت ما بهم منزل شویم
طریقت خراباتنده بز بری بریمز ایله هم منزل اولالم کین چنین رفتست در عهد
ازل تقدیر ما زیرا بویله واقع اولمشدر عهد ازلده بزه حکم الهی ما مریدان
روی سوی کعبه چون آریم چون بز مریدلر کعبه جانبنه نیجه توجه ایدهلم چون بونع
شیخ صفا قصه سنه اشارت وار در روی سوی خانهٔ خمار دارد پیر ما بزم
پیر فرمی فروشنک خانه سی طرفنه یوز طوتر یعنی توجهی اول جانبه در خانهٔ خماردن
مراد دائرهٔ لاهوت در عقل اگر داند که دل در بند زلفت چون خوشست
اهل عقل اگر بله یعنی اگر بلیدی که کوکل سنک زلفک بندنده نیجه خوشدر و نیجه
حضورده در عاقلان دیوانه گردند از پی زنجیر ما عاقللر دیوانه اولورلر یعنی
اولورلر ایدی بزم زنجیرمزدن یعنی اول زنجیره باغلنمقدن اوتری زلفدن
مراد اسرار آلهیه در که اولیا اللهک کوکللری انوک ایله مقید در که مصراع ثانیده

زنجیرله

زنجیرله اداتدی **بیت** گفتمش دل بخم زلف تو در قید بماند• گفت دیوانه همان به
مقید باشد• یعنی دل را صید جمعیت بدام افتاده بود جمعیت صیدی کوکل مرغنک
دامنه دوشمش ایدی یعنی قلبه جمعیت کلمشدی زلف بکشادی ز دست ما بشد
نخجیر ما زلفکی اچدک بزم صیدمز بزم الیمزدن کتدی یعنی چونکه اسرار آلهیه دن قلبمز
دور دوشدی پریشان اولوب امور دنیایه مقید اولدی روی خوبت آیتی
از لطف بر ما کشف کرد سنک خوب یوزک لطفدن بزم اوزرمزه بر آیت
کشف ایلدی زان سبب جز لطف و خوبی نیست در تفسیر ما اول سببدن بزم
تفسیرمزده لطف و خوبلقدن غیری یوقدر زیرا بز سندن همان بونلری کوردک
خطاب خدایه در با دل سنگینت آیا هیچ درگیرد شبی سنک طاش کبی محکم قلبکه
عجب هیچ بر کیجه تأثیر ایدرمی آه آتشبار و سوز ناله شبگیر ما بزم آتش یاغدرجی
آهمز و بزم شبگیرده اولن ناله مزک سوزی• شبگیر کیجه اویومین کمسه و سحر وقتی•
و بر قاج معنایه دخی کلور شبگیر آه اتشباره دخی صرف اولنمق جائزدر دل سنگین
ذکری حق تعالی نک صفت استغناسنی بیان در **بیت** بیار باده که در بارگاه استغنا•
چه پاسبان و چه سلطان چه هوشیار و چه مست• زلف تو آمد و شد جهان بر من سیاه
سنک زلفک ییل طوقندی جهان بنم اوزرمه سیاه اولدی زیرا جمالی ستر ایدوب
بنی مشاهده دن محروم ایلدی یعنی جمالک تجلی سنه محبت مصنوعات پرده اولدی
نیست از سودای زلفت بیش ازین توفیر ما سنک زلفک سوداسندن بزه
بوندن زیاده فائده یوقدر بونک ایله تنبیه ایدر که مصنوعاته محبت اتمک صانعه
حجاب اولور تیرآه ما ز گردون بگذرد حافظ خموش بزم آهمز فلکدن کچر ای حافظ
ابکم اول رحم کن بر جان خود پرهیز کن از تیر ما کندو جانکه رحم ایله بزم تیرمزدن
حذر ایله خواجه حافظ اگرچه ظاهرا کندوسنه خطاب ایدر اما معنیده جانانه خطاب ایدر
تهکم ترکیب وار در قیزم ساکه سویلرم کلنم سن ایشت **وله ایضاً** بملازمان سلطان که
رساند این دعا را سلطانک مصاحبلرنه کم ایرشدرر بو دعایی که مراد مصراع ثانیدر
که بشکر پادشاهی ز نظر مران گدا را• که پادشاهلق شکرینه گدای نظردن سورمه
یعنی پادشاه اولدغک شکرانه سنه گدالره رعایت ایله• مصراع ثانی دعا اولمسی خیره دلالت

اتمك وكدالرك دعاسنه مظهر اولمق اعتباری ایله در زرقیب دیوسیرت بخدای خود
پناهم شیطان خوی رقیب دن کندو خدامه صغنورم رقیب دن مراد بونده نفس درکه
وصال خدایه مانع در مگر آن شهاب ثاقب مددی کند سها را اولکه اول نورلو
شهاب بر مدد ایده شهاب دن مراد جذبهٔ آلهیه در سهادن مراد کندوسی در
سها بر کوچك کوکب اسمی در چه قیامتست جانا که بعاشقان نمودی نه قیامت در
ای جان که عاشقلره کوستردك که آنلره بو قدر اضطراب دوشدی رخ همچو ماه
تابان قد سرو دلربا را ماه تابان کبی رخنك کوکل قاپیجی سرو قدکی مراد تجلی ذاتدرکه
عاشقلره کا تحمل ایده مزلر دل عالمی بسوزی چو عذار برفروزی عالم خلقنك کوکلنی یقرسن
چونکه عذارکی شعله لندوره سن دل وجان فدای رویت بنما عذار یارا دل جان
سنك یوزکه فدا اولسون ای یار کوستر عذارکی همه شب درین امیدم که نسیم صبحگاهی
دو کلی کیجه بو امیده ام که بر صبحگاه یلی به پیام آشنایان بنوازد آشنا را آشنالر خبری
ایله آشنایی ادخشیه صباح یلندن مراد فیض آلهی در آشنایان دن مراد اولیا الله در
خزهٔ سیاهت ازکرد چون ما اشارت سنك سیاه کربكك اکر بزم ما کمزه اشارت
اتدی ایسه زفریب او بیندیش و غلط مکن نکارا انك فریبندن اندیشه ایله و غلط
ایلمه ای نکار زفریب چشم جادو دل دردمند خون شد جادو چشمنك فریبندن دردلو
کوکل خون اولدی نظری کن ای عزیزم که چکونه کشت ما را بر نظر ایله ای عزیزم که
بزی نیجه هلاك ایلدی بخدا که جرعهٔ ده تو بعاشق سحرخیز الله ایچون که سن سحرخیز عاشقه حقیقی
بر جرعه ویر جرعه دن مراد طلب احسان در معنای ظاهری اوزره مرشددن
فیض استمك در معنای باطنی اوزره که دعای صبحگاهی اثری کند شما را اکر بر سحر وقتنك
دعاسی سزه بر اثر ایلیه یعنی اول وقتده سزه دعا ایدر دل دردمند حافظ که
زهجرتست پرخون حافظك دردمند کوکلی سنك فراقکدن قانله پردر چه شود
اکر زمانی برسد بوصل یارا بر زمان سنك وصالکه ایرشه نه اولور ای یار **ولهٔ ایضاً**
صوفی بیا که آینه صافیست جام را ای صوفی کل که جامك آینه سی صافی در
یعنی قلبمز عشق آلهی سببی ایله زرق وریادن پاك و صافی در تا بنکری صفای
می لعل فام را تا لعل رنكلو میك صفاسنی کتوره سن می دن مراد عشق در جام دن مراد

دل

دل در شود کر اهل مذهب را خبر از مشرب رندان بکرداند مذهبها بیاموز
عنقا شکار کس نشود دام باز چین عنقا کمسیه شکار اولمز دامی دیوشر یعنی بو فکردن
فراغت ایله کانجا همیشه باد بدستست دام را زیرا اوراده عنقا ایچون دام قوئلمن
یرده دایما دامك الندہ یل وار در عنقادن مراد ذات حق در متکلم تصوف رساله لرنده
چوق واقع اولور دام دن مراد فرط عشق و کثرت عمل در مراد بو درکه حق تعالی نك
ذاتنی هیچ نسنه ایله احاطه و ادراك اتمکه امکان یوقدر در عیش نقد کوش کوچون
آبخور نماند حاضر عیشه چالش زیرا چون جنتده رزقی قالمدی آدم بهشت روضهٔ
دار السلام را آدم علیه السلام باغچه سنی ترك ایلدی عیش نقددن مراد عشق درکه
آدم جنتی آنوك ایچون ترك اتدی سن دنیایی عشق ایچون ترك ایله در بزم دور یک
دو قدح درکش و برو دور بزمنده بر ایکی قدح چك وکت یعنی طمع مدار وصال
دوام را یعنی ابدی وصاله امید طوتمه ای دل شباب رفت و نچیدی کلی زعمر ای
کوکل جوانلق کتدی و عمردن بر کل دیرمدك یعنی ثواب دن بر نسنه حاصل اتمدك
پیرانه سر بکن هنری ننك و نام را باری پیرلك وقتنده ننك و نام ایچون بر هنر حاصل
ایله آخرته تهی دست کتمه راز درون پرده زرندان مست پرس پرده ایچنده
اولن رازی شراب عشقله مست اولمش عاشقلردن صور کین حال نیست
صوفی عالی مقام را زیرا مقامی عالی صوفینك بو حالی یوقدر یعنی پرده ایچنده
اولن رازی بلمز زیرا عشق آلهی ایله مست دکلدر ما را بر آستان تو بس حق نعمت
است سنك آستانك اوزره بزم چوق نعمت حقی وار در مراد کندوسنه اولن
کثرت انعامی بیان در ای خواجه باز بین بترحم غلام را ای افندی ترحمله کرو غلامکه
نظر ایله حافظ مرید جام میست ای صبا برو حافظ جام میك یعنی عشقك محبی در
ای صبا یوری وزبنده کی برسان شیخ جام را و بنده دن بنده لك ایرشدر جام
شیخنه یعنی مرشد کامله که حافظ سنك غلامکدر **ولهٔ ایضاً** صلاح کار کجا و من خراب
کجا عمل صالح قنده و بن فاسق قنده به بین تفاوت ره کز کجاست تا بکجا ایکنك
ما بینده اولن یولك تفاوتنی کور که قندن قنده در یعنی چوق تفاوت وار در
چه نسبتست برندی صلاح و تقوی را صلاح و تقوی نك رندلك ایله نه مناسبتی وار در

سماع وعظ کجا نغمهٔ رباب کجا وعظ استماع اتمک قنده رباب نغمه سنی استماع اتمک
قنده رندلک دن مراد عاشقلق در مراد عاشقلغی صلاح وتقوی دن ترجیح
اتدکن بیان در رباب دن مراد مرشدک حیات بخش سوزی در دلم زصومعه
بگرفت وخرقهٔ سالوس کو کلم صومعه دن وریا خرقه سندن منقبض اولدی
کجاست دیر مغان وشراب ناب کجا مغلردیری قنده و صافی شراب قنده در
دیر مغان دن مراد مرشد کامل لرک آستانه سی در بعض دیوانده پیر مغان واقع
اولور اول وقت مرشد کامل مراد اولور ناب دن مراد عشق پاک در بو بیت دن
معلوم اولور که یوقاروده ذکر اولنان بیتلردن مراد رندلکی مدح در اگرچه ظاهر
ذم در بشد که یاد خوشش باد روزگار وصال وصال روزگاری کتدی که انک
لطیف یادی اولسون یعنی اکلسون خود آن کرشمه کجا رفت وآن عتاب کجا خود
اول کوز اوجی ایله نظر قنده کتدی همان بالکلیه علاقه یی قطع اتدکی ز روی دوست
دل دشمنان چه در یابد دوستک یوزندن دشمنلرک کوکلی نه ادراک ایدر
چراغ مرده کجا شمع آفتاب کجا سونمش چراغ قنده آفتاب شمعی قنده یعنی منکر
عشق اولنلر مرشد کاملک احوالندن بی خبرلر در واصلا مناسبت یوقدر سونمش
چراغ آفتاب شمعندن روشن اولمدوغی کبی چو کحل بینش ما خاک آستان شما
جونکه بزم کوزمزک سرمه سی سزک آستانکز خاکی در که چشم بوندن روشن اولمشدر
کجا رویم بفرما ازین جناب کجا بیور بو جناب دن قنده کیده لم قنده حال بو که
بو درگاه دن غیری درگاه بلمزز مراد بوندن حق تعالی حضرتی ومرشد اولمق روا در
مبین بسیب زنخدان که چاه در راهست محبوبک سیب کبی لطیف زنخدانه
نظر ایلمه زیرا یولده قیو واردر کجا همی روی ای دل بدین شتاب کجا ای کوکل
بو سرعت ایله قنده کیدرسن قنده مراد نفس هواسنه تابع اولمق دن تخویف در
قرار وصبر ز حافظ طمع مدار ای دوست ای دوست حافظ دن قرار وصبر امید
طوتمه قرار چیست صبوری کدام وخواب کجا قرار نه در بر صبور قنقسی در
وخواب قنده در یعنی بونلر عاشق ده اولمز صبوری کلمه سنده یا وحدت
ایچوندر بیت نازنین را عشق دو زیدن نزیبد جان من شیر مردان بلاکش

یادرین

یا درین غوغا نهند وله ایضاً ما بر فتیم تو دانی ودل غمخوار ما بز کتدک سن بلورسن
وبزم غمخوار کوکلمز بلور دانی نک مفعولی مصراع ثانی در رفتیم دن صکره
واو یازلمق خطادر بخت بد تا بکجا می برد ابشخور ما یرمز بخت قنده ایلدر
ابشخور رمزی بوندن مراد جاناندن دور اولان بلا ومحنته ایرشور دیمکدر بیت
دور از چه داغ بود کایام بر جان ودل فکار نهاد از نثار مژه چون زلف
تو درر زکیرم مژه نثار ندن سنک زلفک کبی زرایچنه با تو درر م نته که خلق
ما بیننده عادتدر که اطفالک کیسولرینی التون تل ایله اوررلر قدمی کز توسلامی
برساند بر ما بر کمسه که سندن بزم قتمزه بر سلام ایرشدره بو وجه دخی ذکر جز
وارادهٔ کل طریقی ایله اولور نثار مژه دن مراد سرور ندن زیاده قان اغلیم
دیمکدر نثار تعظیم ایچون صاچیلن نسنه نک اسمیدر سیم وزر وجوهر کبی بدعا
آمده ام هم بدعا دست بر آر دعایه کلمشم سن دعایه ال قالدر بو خصوصدن
اوتری که وفا با تو قرین باد خدا با در ما که وفا ساکه قرین مخدا بزه معین اسون
بلمسرت کر همه عالم بسرم تیغ زنند سنک باشنک حقیچون اگر دوکلی عالم بنم باشمه
تیغ اوره لر نتوان برد هوای تو برون از سرما سنک محبتکی بزم باشمزدن
طشره التمک ممکن دکلدر قسم مصراع ثانی نک مضمونه مصروف در فلک
آواره بهر سو کندم می دانی فلک بنی هر جانبه آواره ایدر بیلورسن رشک
می آیدش از صحبت جان پرور ما بزم حیات بخش مصاحبتمزدن اکه رشک
کلور می دانی نک مفعولی مصراع ثانی در کر همه خلق جهان بر من وتو صیف
کنند اگر دوکلی جهان خلقی ساکه وبا که ظلم ایلیه لر بکشد از همه انصاف وستم
داور ما دوکلی خلقدن چکر یعنی لور عدل وظلمی بزم حاکمز که مراد الله تعالی
حضرتی در روز با شد که بیاید بسلامت بازم کون اولا می که یارم سلامت ایلم
کروکلیه باشد ده معنای استفهام اعتبار اولنمق اولی در وی خوش آن روز که
آید بسلامی بر ما ای خوش اول کون که یار بر سلام ایله بزم قتمزه کله مراد مرشدک
وصالنی طلب اتدوکن اشعار در هر که گوید سفری دور نداری حافظ هر که ارق
سفر طوتمزسن ای حافظ دیه کو درازی سفر بزد از سرما دی اکا سفر ارقلغی

بزم باثمر دن محبت وهوسی ازاله ایلمز زیرا بزم عشقمز غیرلرک عشقنه بکزمز **وله ایضاً**
لطف باشد کر بپوشی از کدا لمارو ترا لطف در اکر کدالردن یوزکی اورتمیه سن
تا بکام دل به بیند دیده لمارو ترا تا بزم کوزمز کوکل مرادی ایله سنک یوزکی کوره
همچو لمارو نیم دایم در بلای عشق زار لمارو تکبی دایم عشق بلاسنده زار در
کاشکی هرکز ندیدی دیده لمارو ترا نولیدی بزم کوزمز هرکز سنک یوزکی کورمیدی
که بو بلایه اوغرمزدق کی شدی لمارو ت در چاه زنخدانت اسیر لمارو ت
سنک زنخدانک چاهنده نیجه اسیر اولوردی کر نکفتی شمه از حسن تو لمارو ترا
اکر سنک حسنکدن لماروته بر شمه دیمیدی بوی کل برخواست کویی از پری اندر چمن
چمن ده کل رایحه سی ظاهر اولدی یعنی بهار ایرشدی ای پری دیرسن بلبلان
مستند کویا دیده لمارو ترا کویا و مترنم اولدی بلبللر سنک لمارو تک یعنی
ساحر کوزکه مست اولمشلردر بوی کل ایله مست اولمشلردر می کند جور و جفا
تا بیت زهجران ای صنم فراقکدن سنک جور و جفالرک جکر ای صنم لطف
فرما تا به بیند حافظ لمارو ترا لطف بیور تا بزم حافظمز سنک یوزکی کوره
وله ایضاً تا جمالت عاشقان را زد بوصل خود صلا تا سنک جمالک عاشقلره
کند و وصالنه صلا اوردی جان و دل افتاده اند از زلف و خالت در بلا
جان و دل سنک زلف و خالکدن بلایه دوشمشلردر انچه جان عاشقان
از دست هجرت می کشد ای که عاشقلرک جانی سنک هجرک الندن چکر
کس ندیده در جهان جز تشنکان کربلا کربلا صوسزلرندن غیری جهانده کمسه
کورممشدر خطاب خدایه در ترک من کر میکند مستی و رندی جان من ای بنم جانم
اکر بنم محبوبم مستلک و رندلک ترک مستوری و زهد کرد باید اوّلا اوّلا
سا که مستورلکی و زهدی ترک ایلمک کرک وقت عیش و موسم شادی و هنکام
شراب عیش وقتی در و سرور موسمی در و شراب وقتی در پنج روز ایام
عشرت را غنیمت دان اما بش کون عشرت ایامنی غنیمت بل یعنی طاعت و عشق
زمانی در بو بر قاج کون که عمردن هنوز باقی در انی غنیمت بل بزاصکره انک
هر دمنه عالمی عوض و یرسک اله کرمز **بیت** سکندر که بر عالمی حکم داشت

دران

دران دم که می رفت عالم کذاشت میسر نبودش کزو عالمی ستانند و مهلت و هندش
دمی حافظا کر پای بوس شاه دستت می دهد ای حافظ اکر ساکه شاهک ایاغنی اوپمک
میسر اوله پای بوسدن مراد تقرب حاصل اتمک در شاهدن مراد حضرت باری
و مرشد کامل اولمق ممکن در یافتی در هر دو عالم رتبت عزّ و علا ایکی عالمده عزت و بلندلک
مرتبه سنی بولدک **حرف الباء وله ایضاً** کفتم ای سلطان خوبان رحم کن براین غریب
ای خوبلرک سلطانی بو غریب اوزره رحم ایله دیدم کفت در دنبال دل ره کم کند
مسکین غریب جانان بو سوزی ایشیدوب ایتدی کوکلی آرزوسندن مسکین
غریب ادب سزلک ایلر دنبال بونده آرزو معناسنه عجم ده استعمال ذرنته کم ترکیده
کوکلی آرزوسنه دوشدی دیرلر کوکلنه تابع اولدی دیمک یرده ده کم کند بونده
ادب سزلک معناسنه استعمال در یعنی سن مسکین غریب باکه سوز سویلمک
ادب سزلک در **بیت** آخر ای سلطان خوبان رحم کن براین غریب • از تو کر لطفی نبیند
چون کند مسکین غریب • کفتمش مکذر زمانی کفت معذورم بدار جانانه بر زمان
کچمه توقف ایله دیدم جانان جواب ویروب ایتدی بنی معذور طوت خانه پروردی
چه تاب آرد غمم چندین غریب ناز و نعمت ایله سایه ده بسلنمش بر نازنین غریبک
بو قدر غمنه نه طاقت کتورر مصراع ثانی جانان جانبندن بیان اعتذار اولمق اولی در
خفته بر سنجاب شاهی نازنینی را چه غم شاهلق سنجابی اوزره یاتمش اویومش بر نازنینه
نه غم کز خار و خاره سازد بستر و بالین غریب اکر غریب خاردن دوشک و خارادن
یصدق دوزه یعنی دکن آتشنه وطاش یصدنه مراد حضورده اولنلر بلاده اولنلرک
حالنی بلمزلر دیمکدر ای که در زنجیر زلفت جان چندین آشناست ای محبوب که
سنک زلفک زنجیرنده بو قدر آشنانک جانی کرفتار در خوش فتاد آن خال مشکین
بر رخ رنکین غریب آل رنکک اوزره اول سیاه بک خوش عجب واقع اولدی که
زلفکده آشنالرکه جانی کرفتار اولدوغنه یوزکده اولن سیاه خال شاهد در غریب
لفظی رنکین لفظنه مصروف اولمق دخی جائزدر می نماید عکس می در رنک روی مهوشت
سنک ماه کبی لطیف یوزک رنکنده جهنک عکسی یعنی حمرتی کورینور همچو برک ارغوان
بر صفحه نسرین غریب ارغوان یپراغی نسرینک یوزی اوزره عجیب و غریب کورندکی کبی

حافظ بو بیتله مرشدینه خطاب ایدوب ایدر بزم عشقده سن بر جام نوش اتمش سن
که انک اثری سنک آی کبی یوزکدن زیاده ظاهردر وندن مرادی مرشدنی مدحدر
پس غریب افتاده است ان مور خط کرد رخت سنک چوره سنده اول موی
بکز رخط زیاده عجیب واقع اولمشدر کرچه نبود در نکارستان خط مشکین غریب
اکرچه نکارستانده سیاه خط عجیب ومقبول اولمز بو معنی ثانی استاددن مسموعدر
اکرچه سایر محبوبلرک یوزنده اولن مور خط محسن دوشمدی لکین ساکه زیاده محسن
دوشدی بو تقدیر اوزره نکارستاندن مراد سایر محبوبلرک یوزی اولور کفتم ای
شام غریبان طرهٔ شبرنک تو ایتدم ای جانان عنبر بیلرک شامی سنک طره‌ک
سیاهکدر در سحر کاهان حذر کن چون بناله این غریب حذر ایله چونکه سحر وقتلرنده
بو غریب ناله ایلیه زیرا اول وقتلرده دعا مستجاب اولور کفت حافظ آشنایان
در مقام حیرتند جانان ایتدی ای حافظ آشنالر حیرت مقامنده در یعنی انلر دخی
تحیردن خلاص بولمزلر دور نبود کر نشیند خسته وغمکین غریب بعید دکلدر اکر غریب
خسته وغمکین اوتوره زیرا آشنالر ایله بویله معامله ایدن غریبلر ایله نیجه معامله ایده
کرکدر مراد مرشد کاملک کمال استغناسنی بیان در **ولە ایضا** میدمد صبح کله بست
سحاب صبح ظاهر اولور وسحاب پرده باغلدی یعنی هوا بولت لندی لطیف اولدی
که آفتابک حرارتنی دفع ایلدی الصبوح الصبوح یا اصحاب صباح شرابنی صباح شرابنی
ایچک ای اصحاب کویا بو بیت شیخک اغزندن درکه بونک ایله مریدلرینی بر لطیف
وقتده عشق وطاعته قندررر میچکد ژاله بر رخ لاله هوانک لطافتندن لالەنک
رخی اوزره شبنم طاملر المدام المدام یا احباب مدام ایچک ای دوستلر
مراد غفلت ایله بو عزیز وقتی فوت اتمک دیمکدر می وزد از چمن نسیم بهشت
چمندن جنت یلی اسر پس بنوشید دایما می ناب چونکه بویله در اویلیه دایما صافی
شراب نوش ایلکوز زیرا نسیم بهشت ایله چمن بهشت اولدی بهشت ده
خود شرابه منع یوقدر مراد عشق وطاعته سعی در تخت زمرد زدست کل بچمن
کل چمنده یاشل تخت قورمش در راح چون لعل آتشین دریاب چونکه حال
بویله در سن دخی آتش کبی قرمزی شرابنی تدارک ایله مراد بونک کبی لطیف وقتده

عشق

عشق وطاعتی الدن قومه دیمکدر در چنین موسمی عجب باشد بونک کبی لطیف بر زمانده
عجب در که ببندند میکده بشتاب که میخانه سرعت ایله بغلیه لر یعنی مرشدلر مریدلری
فیضدن محروم ایده لر در میخانه بسته اند دکر میخانه قپوسن کرو بغلمشلر افتتح
یا مفتح الابواب سن فتح ایله ای بابلر فتح ایدیجی مفتح الابوابدن مراد حق تعالی
حضرتیدر دیکر لفظی یوقروسنه مصروف اولمق اوزره شرح اولندی مصراع ثانی یه
مضمون اعتبار او نیجه اولورسه معنی بویله اولور میخانه قپوسنی باغلمشلر کروسن فتح ایله ای
بابلر فتح ایدیجی لب لعل تراحقوق نمک سنک لعل کبی رنکین لبکک حقلری هست بر ریش
سینه‌های کباب آتش عشقله کباب اولمش سینه‌لرک یاره سی اوزره واردر مخاطبدن
مراد مرشد کاملدر که اسرار الهیه یه متعلق اولان کلمات ایله مریدلرینک دللرنی خواطردن
خلاص ایدر حافظا غم مخور که شاهد بخت ای حافظ غم یمه زیرا بخت محبوبی عاقبت
بر کشد ز چهره نقاب عاقبت یوزندن نقابی رفع ایدر یعنی عاقبت نیک بخت اولوب
مراد که واصل اولورسن **ولە ایضا** صبح دولت بعدمد کو جام همچون آفتاب دولت
صبحی ظاهر اولور یعنی آفتاب کبی جام فرصتی زین به کجا یابی بده جام شراب بوندن یک
فرصت قنده بولورسن ویرمش اب جامنی یعنی عشق وتوحیده بوندن ایو زمان اولمز
زنهار فرصتی فوت ایلمه **بیت** صلای باده زد پیر خرابات بیا ساقی که فی التاخیر آفات
خانه بی تشویش وساقی یار ومطرب بذله کو خانه تشویشسز وساقی دلبر ومطرب لطیفه
سویلیجی موسم عیشست ودور ساغر وعهد شباب عیش موسمی وساغر دوری وکنجلک
زمانیدر یعنی تمام حضور قلبله طاعت ایده جک ومستفیض اوله جق زماندر از پی تفریح
طبع وزیور حسن طرب طبع فرح ویرمکدن وطربک حسنی زینت اتمکدن اوتر یعنی طربنی
زیاده اتمکدن اوترو وبعض نسخه ده حسن وطرب واقع اولور واو عاطفه ایله اول وقت
معنی عطف طریقی ایله اولور خوش بود ترکیب زرین جام لعل مذاب لطیف در التون
قدحی اریمش لعل ایله ترکیب ایلمک یعنی التون قدحله شراب نوش ایلمک زیاده
مفرحدر معنای تصوفیسی بودر نه لطیفدر اخلاق ذمیمه دن پاک وصافی اولن قلب
شراب عشق ایله پر اوله زیرا مرکز اکا عنصر طاری اولمز لعل مذابدن مراد می در
مذاب ضمی میمله اریمش معناسنه در معنای تصوفیسی اوزره لعل مذابدن مراد عشق الهی در

شاهد ومطرب بدست افتان ومستان پای کوب محبوب ومطرب ال سلکجی
ومستلر ایاق دوکجی یعنی بونلر رقص وسماع ایدیجی لردر غمزهٔ ساقی چو چشم می پرستان
مست خواب ساقی نک غمزه سی می پرستلرک چشمی کبی خوابه وارمش یعنی عالم استغراقه
وارمش خلوت خاصت وجای امن ونزهتگاه انس خلوت خاص درواقع یری در
وانس نزهتگاهی در نزهتگاه سیرانگاه وسروریری در انس آشنالق معناسنه در
هرکه این صحبت بیابد یابدا وصد فتح باب هرکم بوصحبتی بوله اول کمسه حقیقتده یوز فتح
باب بولور مراد اسرار وقرب حصولی در از خیال لطف مشاطه، چالاک طبع
منک لطافتی فکراندن وکندن چالاک طبع مشاطه یعنی بادکه نباتاتک مجازا مزینی سی در
در ضمیر برگ گل خوش میکند پنهان گلاب گل براغی ایچنده گلابی لطیف پنهان ایدر
زیرا کورر که شرابده اولان کیفیت وحالت گلابده یوقدر بومعنی چالاک طبع دن مراد
باد اولدیغنه گوره در بومعنایه گوره می دن مراد عشق در وخوش لفظی استهزا ایچوندر بیت
گاه همه بدعهدی ارزقه یای • خوش وفا وعهدمی آری بجای • بووجه دخی جائزدر • منک
لطافتی صورتندن چالاک طبع مشاطه گل براغی ایچنده گلابی لطیف پنهان ایدر • بومعنی
اوزره چالاک طبع دن مراد ساقی وبرگ گلاب دن مراد عذار محبوب وگلابدن
مراد شراب اولور وشرابه گلاب اطلاقی بو دیوانک بوبیتندن روشندر بیت
بروی نازن ار ساغر گلابی • که خواب آلوده ایم ای بخت بیدار • تا شد آن مه مشتری
درتمامی حافظ راکنون تاکه اول ماه حافظک درلرنه یعنی انک لطیف اشعارینه مشتری
اولدی شمدی میرسد هردم بگوش زهره گلبانگ رباب هردم حافظک ربابی
صداسی زهره نک قولغنه ایرشور بوسوز زیاده سروردن کنایت در هم مدن
مراد بونعم مرشدی اولمق زیاده روشن در ولهُ ایضاً زباغ وصل تو یابد ریاض
رضوان آب جنت باغچه لری سنک وصالک باغندن بولور لطافتی خطاب حضرت
خدایه در آب بونده لطافت معناسنه در نته کم ینه بودیوانده واقع اولمشدر بیت
مخمور جام عشقم ساقی بده شرابی • پرکن قدح که بی می مجلس ندارد آبی • زتاب
هجر تو دارد شرار دوزخ تاب دوزخ شراری حرارتی سنک فراقک شعله سندن
طوتر یعنی سکز جنت وصالک مظهری دریدی دوزخ فراقک مظهری در اولکسی

اثر جمال درنا نجنبی اثر جلال در بحسن عارض وقد تو برره اند پناه سنک حسن
عارضکه وقدکه صغنمشلردر بهشت وطوبی وطوبی لهم وحسن مآب جنت وطوبی
ارغاجی وسعادت وحسن مرجع انلر ایچون در خطاب خدایه در بوبیت ده صنعت
لف ونشر مرتب واردر چو چشم من همه شب جویبار باغ بهشت بنم چشمم گیجه
درجنت باغنک ارماغی وگلی گیجه یعنی مردم گریان در خیال نرگس مست تو بیند اندر
خواب سنک مست چشمنگک خیالنی خوابده گوره دیو گوزدر معناسنه دخی جائزدر
نرگس چشم معناسنه در که اندن مراد ذات باری در بونده دخی خطاب خدایه در بهار
شرح جمال تو داده در هر فصل بهار هر فصلده سنک جمالک شرحنی ویرمشدر بهشت ذکر
جمیل تو کرده در هر باب جنت هر بابده سنک ذکر جمیلک ایلمشدر خطاب ینه خدایه در
بهار شرح جمال تو داده در هر فصل بهار هر فصلده سنک جمالک شرحنی ویرمشدر •
بهشت ذکر جمیل تو کرده در هر باب جنت هر بابده سنک ذکر جمیلک ایلمشدر خطاب
ینه خدایه در بسوخت این دل خام وبکام دل نرسید بوخام گوکل یاندی وگوکلی مرادنه
ایرشمدی بکام دل برسیدی ز بختی خوناب اگر مرادنه ایرشیدی قانلو یاشن دوکمزدی
بربختی دخی جائزدر لیکن معنی بویله اولور اگر مرادنه ایرشیدی قانلو یاشن دوکرمی ایدی
یعنی دوکمز ایدی لب ودهان ترا ای بسا حقوق نمک سنک لب ودهانکک ای چوق
نمک حقاری که هست بر جگر ریش وسینهای کباب که مجروح جگرلر اوزره وکباب اولمش
سینه لر اوزره واردر مکان مبر که بدور تو عاشقان مستند صنمکه سنک دورکده همان
عاشقلر مست در خبر نداری از احوال زاهدان خراب عشق ایله خراب اولمش زاهدلرک
احوالندن خبر طوتمزسن مراد عشق الهی نک جمیع اشیایه شمولن اشعار در مرا بدور لبت
شد یقین که جوهر لعل سنک لبک دورنده باکه یقین حاصل اولدی که لعل جوهری بوعامک
خاصه اضافتی قبیلندندر جوهر عام لعل خاص در پدید میشود از آفتاب عالمتاب •
عالمی روشن ایدیجی آفتابدن ظاهر اولور زیرا اگر یوزک آفتاب اولمیدی لکه بوجرت
قندن حاصل اولور ایدی بعشق روی تو عاشق غریق بحر بلاست سنک یوزکک
عشقی سببی ایله یعنی سا که عاشق اولمق ایله عاشقک بلا دریاسنه غریق درکه فوت حج نتوان
اینک بیابکی دریاب که اشته شمدی فوت اولور کل اکا برایرش جهل که عمر به بیهوده بگذرد ...

قوعمر عبث بره بی فائده یجه ای حافظ بکوش وحاصل عمر عزیز را دریاب چالش
وعزیز عمرک حاصلن بول یعنی عمرکی هوا وهوسه صرف ایلمه **حرف التاء** بجان خواجه
وحق قدیم وعهد درست خواجه نک جان حقیچون خواجه دن مراد حبیب اکرم اولمق
روشن در حق قدیم دن مراد روح انسانی بینند ه اولن حق تربیت در عهد
درست دن مراد الست بربکم ده اولن عهد در که مونس دم صبحم دعای دولت
تست که بنم سحر وقتی مونسم سنک دولتک دعاسی در سر شکِ من که ز طوفانِ
نوح دست ببرد بنم کوزم یاشی که نوحک طوفانندن ال الدی یعنی اکا غلبه ایلدی
ز لوح سینه بنارست نقش مهر تو نشست سینه لوحندن محبتک نقشی یومغه
قادر اولمدی خطاب بر صاحب دولته اولمق روشن در بکن معامله وین
شکسته بخر بر معامله ایله وبو صنق کوکلی صاتون آل که با شکستکی ارزد بصد هزار
درست زیرا صنقلغی ایله یوز بیک فلوری یه دکر درست فلوری واقچه معناسنه
استعمال ولنور آلتون نوع فلوری معناسنه در **بیت** بدست آوردن دنیا هنر نیست
یکی را کر توانی دل بدست آر ملامتم بخرابی مکن که مرشد عشق خرابی ایله سنی
ملامت ایلمه زیرا عشق مرشدی یعنی خدا حوالتم بخرابات کرد روز نخست روز
ازل ده بنی خرابا ته حواله ایلدی بصدق کوش که خورشید زاید از نفست
صدقه چالش که سنک نفسکدن آفتاب طوغه که از دروغ سیه روی کشت
هیچ نخست زیرا کذب دن سیه روی اولدی صبح اول یعنی صبح کاذب
سیه رولغی صکره دن قوکلق اولمسی در مراد صدق سبب سعادت اید وکن
بیان در دلا طمع مبر از لطف بی نهایت دوست ای کوکل دوستک نهایتسز
لطفندن امید کسمه دوست دن مراد الله تعالی در چو لاف عشق زدی سر بباز
چابک وجست چونکه عشق لافنی اوردک چابک وجست باشکی فدا ایله شدم
ز دست تو شیدای کوه ودشت وهنوز سنک الکدن طاغ وصحرا دلوسی اولدم
وهنوز بنی کی بترحم نطاق سلسله سست ترحم ایله قوشاغک زنجیرینی یعنی بندینی
کوکشک ایلمز سن که سنک بندکدن خلاص میسر اوله زبان مور بآصف دراز
کشت از آن مورک زبانی آصفه دراز اولدی اول سببدن آصف سلیمان پیغمبرک

علیه

علیه السلام وزیرنک اسمیدر که خواجه خاتم جم یاوه کرد وباز نجست که سلیمان پیغمبر دم
سلطنت خاتمنی ضایع ایلدی وآنی کرو طلب اتدی بو حکایت زیاده روشن در
مرنج حافظ وز دلبران حفاظ مجوی اینجنمه ای حافظ ودلبرلردن وفا استمه حافظ بونده
وفا معناسنه در کناه باغ چه باشد چو این کیاه نرست باغک کناهی نه در چونکه
بو اوت بتمدی یعنی دلبرلرده وفا یوقدر **وله ایضاً** رواق منظر چشم من آشیانه
تست بنم چشم منظرنک رواقی سنک آشیانکدر یعنی سنک مکانکدر رواق
بونده چارداق معناسنه در آشیانه یوا کرم نما وفرود آکه خانه خانه تست کرم کوستر
واشغه کل زیرا چشم خانه سی سنک اوک در بزلف وخال وخط ار عارفان ربودی دل
زلف وخال وخط ایله عارفلردن کوکل قاپدک لطیفهای عجب زیر دام ودانه تست
سنک دام ودانک آلتنده عجب لطیفه لر وار در خطاب خدایه در دلت بوصل
کل ای بلبل سحر خوش باد ای سحر بلبلی کل وصال ایله سنک کوکلک خوش اولسون
که در چمن همه کلبانک عاشقانه تست زیرا چمن ده دوکلی سنک عاشقانه آوازکدر
یعنی وصال حق شول کمسنه یه سزادر که سحر خیز اولوب حق ایچون طاعت وتسبیح ایده
علاج ضعف دل ما بلب حوالت کن بزم دلمز ضعفنک علاجنی لبکه حواله ایله که آن مفرح
یاقوت در خزانه تست زیرا اول مفرح یاقوت سنک خزینکده در خطاب خدایه
در مرشد ه اولمق ممکن در بتن مقصرم از دولت ملازمتت جمله سنک ملازمتک
دولتندن مقصرم یعنی عاجزم ولی خلاصه جان خاک آستانه تست اما جان خلاصه سی
یعنی دل سنک آستانکک خاکی در بو خطاب حق تعالی حضرتنه اولمق اولی ور وشن در
من آن نیم که دهم نقد دل بهر شوخی بن اول دکلم که کوکل نقدن هر بر شوخه ویرم درخزانه
بمهر تو ونشانه تست خزینه یعنی کوکل قپوسی سنک مهرک وسنک نشانک ایله در که هرکز انده
محبت ماسوی یوقدر مراد عهد الست ده اولن محبتک ثباتنی بیان در تو خود چه لعبتی ای
شهسوار شیرین کار سن خود نه لعبت بازسن ای لطیف وشیرین ایشلو شهسوار
که توسنی چو فلک رام تازیانه تست که فلک کبی بر توسن سنک تازیانکه مطیع در حق تعالی
حضرتنه خطاب ایدوب ایدر که عجب قادر حاکم سن که جمیع امور سنک قدرتک التنده در
چه جای من که بلغزد سپهر شعبده باز نه بنم یرم حقه باز فلک طر نور ازین حیل که

وزرا بنا نه بهانه الست . بو حیله لردن که سنک بهانه طوتجغکده در زیرا قیامت بهانه سی
ایله فلکی یقارسن و سهم خیر الماکرین سن سرور مجلست اکنون فلک برقص آرد سنک
مجلسکک سروری شمدی فلکی رقصه کتورر که شعر حافظ شیرین سخن ترانه الست زیرا شیرین
سخن حافظک شعری سنک ترانکدر یعنی سنک مجلسکده که حافظک شعری اوقونه
انوک شوقندن فلک دخی رقصه کلور قنده قالدی که انده اولنلر بو خطاب در شده
اولمق اولی در ولـه ایضـاً دل سراپرده محبت اوست دل آنک محبتنک سراپرده سیدر
یعنی قلبمده انک محبتندن غیری یوقدر دیده آیینه دار طلعت اوست کوز انک طلعتنک
آیینه داری در یعنی انک جمالندن غیری یه نظرم یوقدر من که سر در نیاورم بدو کون
بن که ایکی عالمه باش اکمزم کردنم زیر بار منت اوست بو بنیم انک منتی یوکنک التنده در
زیرا اول خدادن بی حد و بی حساب احسان کورمشم که هرکز استغنایه مجال یوقدر تو و طوبی
و ما و قامت یار سن و طوبی اغاجی و بن و یارک قامتی یعنی او ساکه بو بزه فکر هرکس
بقدر همت اوست کمسنک فکری انک همتی مقدارنجه در بیت طوبی آمد قد تو وقت
خرام • که خرآمد سوی ما طوبیلر لنا • من که باشم در آن حرم که صبا بن کم اولم اول حرمده که باد صبا
پرده دار حریم حرمت اوست انک حرمتی حریمنک پرده داری در که ایچرویه یول بولمش در
حریم دن مراد جناب قدس در کر من آلوده دامنم چه عجب اکر بن آلوده دامن و فاسق اولم
نه عجب اکر اصلا زیان یوقدر همه عالم کواه عصمت اوست دو کلی عالم انک عصمت و وحدانیتنه
شاهد در ضمیر غایب خدایه راجعدر دور مجنون کذشت و نوبت ماست مجنونک دوری
کچدی و بو دم بزم نوبتمزدر زیرا بو فانی عالم ده بقا ممکن دکلدر هر کسی پنج روز نوبت اوست
هر برکسه که عالمه کلور بش کون انک نوبتی در ملکت عاشقی و کنج طرب عاشقلق ملکی
و طرب کنجی کنج کاف عجمینک فتحیله مال معناسنه در هرچه دارم ز یمن دولت اوست
هر نه کم مالکم انک دولتنک یمنندن در ضمیر غایب خدایه راجعدر من و دل کر فدا
شدیم چه باک بن و کوکل اکر انک یولنده فدا اولدق ایسه نه باک غرض اندر میان سلامت
است غرض اورتاده انک سلامتی و بقاسی در بی خیالش مباد منظر چشم چشم قصری
انک خیالنسز اولمسون زانکه این کوشه خاص خلوت اوست زیرا بو کوشه انک خاص
خلوتیدر بیت از نقش کائنات مبین جز خیال دوست • یعنی ز غیر دیده غیرت فرازداز

هر کل

هر کل نو که شد چمن آرای هر یکی کل که چمن زینت ایدیجی اولدی یعنی ظاهر اولدی اثر رنک
و بوی صحبت اوست اول خدانک صحبتی بوینک و رنکنک اثری در زیرا هر لطیف و رنکین
نسنه که پیدا اولور جمیعی اندن بر اثر در فقر ظاهر مبین که حافظ را کمنه نک ظاهر فقرینه باقمه زیرا
حافظک سینه کنجینه محبت اوست سینه سی انک محبتی خزینه سی در یعنی صورتا کوردوکک
کمه نی زنهار تحقیر ایلمه زیرا احتمال در که اول کمسنه اولیاء اللهدن اوله بیت هر آنکس که
نزدیک ظنت بداست • چه دانی که صاحب ولایت خود اوست • بعض نسخ ده بویله
واقع اولور اول وقت فقرک معناسی حافظه مصروف اولور فقر ظاهر مبین حافظ راست
ولـه ایضـاً سر ارادت ما و آستان حضرت دوست بزم ارادتمز باشی و دوست حضرتنک
آستانی که هرکز اندن غیری یرده یوقدر که هرچه بر سر ما میرود ارادت اوست زیرا هر نسنه که
بزم باشمزه اوزره کیدر انک ارادتی در • نظیر نیست که بر خاک آستانه اوست •
چو تیر غمزه زند جان و دل نشانه اوست • نظر بدوست ندیدم اکرچه از مه و مهر دوستک
یعنی خدانک نظیرینی کورمدم نهادم آینها در رخ مقابل دوست دوستک رخی مقابلنده
آیینه لر قودم مراد خدانک وحدانیتنه اعتراف در هم چشم ظاهر له جانان ازلک مشاهده سی
میسر اولمد و غنی اشعار در صبا ز حال دل تنک ما چه شرح دهد صبا بزم طار کوکلمز حالندن
نه شرح ویرر یعنی عیان اتمکه قادر دکلدر که چون شکنج ورقهای غنچه تو بر توست
زیرا غنچه ورقلرنک بوکلمی کیبی قات قات در نه من سبوکش این دیر رندسوزم و بس
بو رندیاقجی دیرک سبوکشی الجق بن دکلم بسا سرا که درین آستانه خاک سبوست ای چوق
باش که بو آستانه ده دستی طپراغی در مکر تو شانه زدی زلف عنبر افشان را مکر سن
عنبر افشان زلفکی طره دک که باد غالیه ساکشت و خاک عنبر بوست که باد غالیه مسک کیبی
اولدی و خاک عنبر قوقولو در مراد جمیع آثار ذات باری دن اید و کن اشعار در نثار
روی تو هر برک کل که در چمنست سنک یوزنک نثاری در هر کل یپراغی که چمنده در
سنک یوزکه نثار اولسون بو وجه دخی جائز در فدای قد تو هر سرو بن که بر لب جوست
سنک قدنک فداسی در هر سروفدانی درکه ارمق کنارنده در سنک قدکه فدا اولسون
بو وجه دخی جائزدر زبان ناطقه در وصف شوق او لالست قوت ناطقه نک
السانی بیلم اکر او دن شوقنک وصفنده لال در یعنی دلسز در چه جای کلک بریده زبان بیهده کوست

نامعقول سویلیجی زبانی قطع اولنمش قلمک نه یری در زخ تو در دلم آمد مراد خواهم یافت

سنک رخک خاطرمه کلدی مراد بولیرم چراکه حال نکو در قفای فال نکوست

نیچون زیرا ایو حال ایو فالک قفاسنده در نه این زمان دل حافظ در آتش طلبست

حافظک کوکلی همان بو زمان طلب آتشنده دکلدر که داغدار ازل همچو لاله خودروست

بلکه روز ازلک داغلوسی در کندودن بتمش لاله کبی **بیت** ای کل تو دوش جام

صبوحی کشیده • ما آن شقایقیم که با داغ زاده ایم **وله ایضاً** آن سیه چرده که شیرینی

عالم با اوست اول سیه چرده محبوب که عالمک شیرینلکی ولطافتی آنکله در

چشم میکون لب خندان دل خرم با اوست میکون چشم خندان لب خرم دل انکله در

کرچه شیرین دهنان پادشهانند ولی اگرچه جمیع شیرین دهنلر پادشاهلردر اما •

او سلیمان زمانست که خاتم با اوست او سلیمان زماندر زیرا خاتم انوکیله در

سیه چرده دن وسلیمان زماندن مراد حبیب اکرم در سید المرسلین وخاتم النبیین در

انک مبارک چشمنده حمرت وار ایدیکه هرگز زائل اولمدی • وچشم میکونله اکا اشارت

ایدر • هم تبسم ایدی که خندان لب ایله اکا اشارت ایدر • هم قسوت قلبدن

پاک ایدیکه دل خرم ایله اکا اشارت ایدر • شیرین دهنلردن مراد سایر انبیادر •

خال مشکین که بر آن عارض گندم گونست سیاه بک که اول گندم گون عارض

اوزره در سر آن دانه که شد رهزن آدم با اوست اول دانه نک سری ولطافتی که

اول دانه آدم علیه السلامک یولن اوردی اولدی اول حال ایله در مراد دینه حبیب اکرمدر

محبوب وصفی ایله وصف اتمشدر دلبرم عزم سفر کرد خدا را یاران دلبرم سفر قصدن

اتدی اللّه ایچون یا که درمان ایلک ای دوستلر چه کنم با دل مجروح که مرهم با اوست

مجروح کوکلمه نه درمان ایدم که مرهم انکله در مرشددن معاونت طلب ایدر که کرو

فیض الهی ایله مستفیض اوله روی خوبست وکمال هنر و دامن پاک خوب یوزی وهنر

کمالی وپاک دامنی وار در کمال ایله هنر اورتاسنده واو یوقدر لاجرم همت پاکان دو عالم

با اوست اول سببدن ایکی عالم پاکلرینک همتی انکله در مراد مرشدنی مدح در

یا که این نکته توان گفت که آن سنگین دل بو نکته نی کیمه دیمک ممکن در که اول سنگین دل

کشت ما را و دم عیسی مریم با اوست بزی دیلدی و مریم اوغلی عیسانک نفسی انکله در

نکته

نکتهٔ مصراع ثانی در **بیت** لعل جان بخشت که باد از آب حیوان می دهد زنده را جان

می ستاند مرده را جان می دهد حافظان معتقدانست گرامی دارش حافظ محب ومعتقدلرکندر

آنی حرمتلو طوت گرامی کاف عجمی نک کسری ایله حرمتلو معناسنه در زانکه بخشایش

بس روح مکرم با اوست اول سببدن که چوق روح مکرمک انکله بخشایشی وار در

بو وجه دخی جائز در چوق روح مکرمک آکه بخشایشی وار در یعنی حافظ چوق عزیزدن مستفیض

اولمشدر که اکه رعایت لازمدر **وله ایضاً** دارم امید عاطفتی از جناب دوست دوست

جنابندن بر ترحم امیدینی طوترم کردم جنایتی و امیدم بعفو اوست بر جرم ایلدم ولیکن

امیدم انک عفونه در دوستدن مراد بونده حق تعالی حضرتی در دانم که بگذرد ز سر جرم

من که او بیلورم که بنم جرمم هوسندن کچر یعنی عفو ایدر زیرا او گرچه پری وشست ولیکن

فرشته خوست اگرچه حسن ده پری کبی در اما فرشته خویلو در • مراد خدادر • ما سر چو گوی

در سر کوی تو باختیم بز سنک سر کویکده طوب کبی باشمزی اویندق یعنی سنک عشقک

یولنده سرمزی فدا اتدک واقف نشد کسی که چه گویست [illegible] چه گوست برکمسه

واقف اولمدی که اول نه طوب در و بو نه محله در مراد جناب قدسه وصول سببی ایله

کندو وجودندن و سایر موجوداتدن کچوب بی نشان اولدیغن بیان در خطاب

خدایه در بی گفت وگوی زلف تو دل را همی کشد سویلمک واجازت سز سنک

زلفک کوکل چکر زلفدن مراد بونده اسرار الهیه در هم خطاب خدایه در با زلف

دلکش تو کرا روی گفت وگوست سنک دلکش زلفک ایله کیمک گفت وگویه

وگویه قدرتی وار در هیچست آن دهان و نبینم از و نشان هیچ در اول دهان

واندن نشان کورمزم مویست آن میان و ندانم که آن چه موست اول میان

موی در واما بلمزم که اول نه مو در عمریست تا ز زلف تو بویی شنیده ام بر عمر در

یعنی چوق زماندر که سنک زلفکدن بر رایحه اشتمشم زان بوی در مشام دل من هنوز

بوست اول بوی دن بنم کوکلم مشامنده هنوز بوی وار در مراد نفحهٔ رحمانیه ایله مغتنم

اولدوغن بیان در دارم عجب ز نقش خیالت که چون نرفت سنک خیالک

نقشندن عجب طوترم که نیچه کیتمدی از دیده ام که دم بدمش کار شست وشوست

چشمدن که متصل انک ایشی یومق وارتمق در خطاب خدایه در حافظ بدست حال پریشان تو کو

ای حافظ سنک پریشان حالک پرامدر اما بربوی زلف دوست پریشانیت
نکوست دوستک زلفی رایحه سی اوزره پریشانلغک ایودر زیرا عشق حقیقی در
بیت آن شب قدری که کویند اهل خلوت امشبست • اول بر قدر کیجه سی که اهل
خلوت ایدرلر بو کیجه در بو وجهله دخی جایزدر بو کیجه در شب قدردن مراد وکشف فیض
واقع اولن کیجه در یارب این تاثیر دولت از کدامین کوکبست • بو دولت تاثیری
کوکبک قنقسندن در تا بکیسوی تو دست ناسزایان کم رسد تا سنک کیسوک
نامعقوللرک الی ایرشمیه کم رسد بونده ایرشمیه معناسنه در از ایرشه معناسنه دکلدر
هر دلی در حلقه در ذکر یاربست هر بر دل اول کیسوکک حلقه سنده یارب یارب
ذکرنده در یعنی دعا ایدرلر کشته چاه زنخدان توام کز هر طرف سنک زنخدانک
چاهنک مقتولیم که هر طرفدن صد هزارش کردن جان زیر طوق غبغبت یوز
بیک جان بوینی انک غبغبی طوق التنده در بو بیتله اسرار الهیه نک غوامضنه
اشارت ایدر شهسوار من که مه آیینه دار روی اوست بنم محبوبم که ماه انکا
یوزینک آیینه داریدر مراد محبوبنک حسنی ماهک حسنندن زیاده ایدوکن
اشعاردر تاج خورشید بلندش خاک نعل مرکبست بلند خورشیدک
تاجی انک مرکبی نعلنک خاکیدر عکس خوی بر عارضش بین کافتاب کرم
رو انک عارضی اوزره اولن عرقک عکسنی یعنی لطافتنی کور که تیز یوریجی
آفتاب در هوای آن عرق تا هست هر روزش تبست اول عرقک محبتنده
مادامکه واردر هر کون آفتابه ستمه واردر که متصل دترر من نخواهم کرد ترک
لعل یار و جام می بن یارک لبنی و جام میی ترک ایتمیزم لعلدن مراد کلمات
الهیه در یاردن مراد خدادر جام میدن مراد عشق در زاهدان معذور داریدم
که اینم مذهبست ای زاهدلر بو خصوصده بنی معذور طوتکوز زیرا بو بنم مذهبمدر
انکه ناوک بر دل من زیر چشمی میزند اول کمسه که کوزلشدن بنم کوکلمه اوق
اورر مراد نهانی نظری در قوت جان حافظش در خنده زیر لبست حافظک
غذای روحی انک لبی التنده اولن خنده سنده در اندران موکب که بر پشت
صبا بندند زین اول موکب ده که صبایه سوار اولورلر ابلیمنا چون برانم من که مورم مرکبست

بن

بن سلیمان ایله نیجه همعنان اولم بنم مرکبم مور در مراد عشقده فضل الهی ایله سلوک ایدن
عاشقک هوا پرست ایله سیری برابر اولمدوغن بیان در موکب پادشاه ایله بیله کیتمش
کمسه دیرلر لشکر خاص معناسنه موردن مراد بونده نفس در تشبیه طریقی ایله آب حیوانش
ز منقار بلاغت میچکد اول قلمک بلاغتی بورنندن آب حیات طاملر حیوانش ده اولان
ضمیر غایب اضمار قبل الذکر طریقی اوزره مذکوردر که مصراع ثانیده اولن زاغ کلکه راجعدر
زاغ کلک من بنام ایزد چه عالی مشربست بنم زاغ کبی سیاه قلمم تحسین که نه عالی مشربدر
آب حیواندن مراد کندونک حیات بخش اشعاری در قلمم تحسین حقیقتده کندو سنه تحسین در
بنام ایزد اکثر محللرده تحسین معناسنه در الله حقیچون معناسنه ده اولور وله ایضاً مطلب طاعت
و پیمان و صلاح از من مست بن مستدن طاعت و پیمان و صلاح طلب ایتمه که به
پیمانه کشی شهره شدم روز الست زیرا روز ازلده پیمانه کشلک ایله مشهور اولدم
پیمانه کشلکدن مراد عاشقلق در من همان دم وضو ساختم از چشمه عشق همان دم که بن
عشق چشمه سندن آبدست آلدم یعنی عشق الهی که با که میتراد [illegible] چار تکبیر زدم یکسره
بر هر چه که هست براو غردن دورت تکبیر اوردم یعنی میت نمازنی قلدم جمیع موجودات اوزره
بوندن مراد عاشقه ترک ماسوی لازم ایدوکین اشعاردر می بده تا دهمت آگهی از سر قضا
شراب ویر تا سر قضادن ساکا آگاهلق ویرم که بروی که شدم عاشق و بر بوی که مست
که کیمک یوزنه عاشق اولدم و کیمک رایحه سی اوزره مست اولدم میدن مراد عشق در
بویدن مراد نفحه رحمانیه در هم مصراع اول ایله اشعار ایدر که عشق الهی اسرار الهیه نک
اطلاعنه سبب اولور کمر کوه کمست از کمر مور اینجا طاغک بلی بوراده یعنی حق درکاهنده
قرتجه نک بلندن کم در حاصل معنی بودر که خدای عز و جل نک عفوی قتنده طاغ قدر
کناه قرتجه نک بلی قدر یوقدر ناامید از در رحمت مشو ای باده پرست ای باده پرست
یعنی ای کنهکار رحمت قپوسندن نومید اولمه بجز آن نرکس مستانه که چشمش مرساد اول چشمدن
غیری که کوز دکمسون زیر این طارم فیروزه کسی خوش ننشست بو فیروزه رنکلو چارداق
التنده بر کمسه خوش اوتورمدی بوندن مراد دلبرنک چشمنی مدح در جان فدای دهنت
باد که در باغ نظر جانم سنک دهنکه فدا اولسون که نظر باغنده چمن آرای جهان
خوشتر ازین غنچه نبست جهان چمننی زینت ایدیجی بوندن خوشتر غنچه باغلمدی

یعنی خلاق عالم بنم دلبر مک دهانندن لطیف بر دهان خلق ایلمدی حافظ ان دولت
عشق تو سلیمانی شد حافظ سنک عشقک دولتنده بر سلیمان اولدی یعنی از وصل
تواش نیست بجز باد بدست یعنی سنک وصالکدن الک النده یلدن غیری یوقدر
خطاب خدایه در **وله ایضاً** زاهد ظاهر پرست از حال ما آگاه نیست ظاهر پرست زاهد
بزم حالمزدن آگاه دکلدر حال معروف اولن معنیدن غیری کاه کاه ایرشن فیضه حال دیرلر
ثابت اوله مقام دیرلر در حق ما هرچه گوید جای هیچ اکراه نیست بزم حقمزده هر نه که دیر
اکراه واعراض یری دکلدر در طریقت هرچه پیش سالک آید خیر اوست طریقتده
هر نه که سالکک اوکنه کلورسه نفعدر فرضا اگر نامشروع اوله بر صراط مستقیم ای دل کسی
گمراه نیست صراط مستقیم اوزره ای کوکل برکمسه گمراه دکلدر تا چه بازی رخ نماید بیدقی
خواهیم راند عجب نه اویون یوز کوستر بر بیدق سورمک استرز بیدق سورمکدن
مراد اختیار جزئی اظهاریدر در عرصهٔ شطرنج رندانه را مجال شاه نیست رندلر شطرنجی
ساحه‌سنده شاه مجال یوقدر زیرا اولیا الله اختیار وحکمی بد قدرتنه تسلیم ایتمشلردر کندولرده
اصلا اختیار قالمامشدر وخداده مرنه کلورسه جان ودلدن الکا راضی اولمشلردر **بیت**
عاشقان را بر سر خود حکم نیست • هرچه فرمان تو باشد آن کنند • چیست این سقف بلند
ساده بسیار نقش نه در بو چوق نقشلو ساده بلند سقف بسیار نقش اولمسی مکر
وحیله‌سی چوق اولوب مؤثر حقیقینک آثارنه سبب اولدوغی در بنی الامیر المدینة کبی
ساده اولمسی ظاهرده نقش اولمسیدر سقف بلنددن مراد فلکدر زین معما هیچ
دانا در جهان آگاه نیست جهانده بو معمادن هیچ عالم آگاه دکلدر **بیت** تو براوج
فلک چه دانی چیست • چو ندانی که در سرای تو کیست • این چه استغناست یا رب
وین چه قادر حکمتست یا رب بونه استغنادر وبونه قادر حاکمدر بوندن مراد الله تعالی
حضرتیدر کین همه زخم نهان هست ومجال آه نیست که بو دو کلی زخم نهان وار
وآهه مجال یوقدر زخم نهاندن مراد عاشقی عالم بسطدن عالم قبضه ایرشدرمسی در
ونتیجه‌سی منظر جمال ایدوب مسلوب الایمان هالک اولمسیدر وبونلردن زیاده سیاست
خفیه‌دار در که اهله معلوم در صاحب دیوان ما گوییا نمی داند حساب کویا بزم وزیر اعظمز
حساب قیامتی بلمز علم حساب بلمز معناسنی ایهام ایدر کاندرین طغرا نشان حسبة لله نیست

زیرا

زیرا بو طغراده حسبة لله نشانی یوقدر بوندن مراد وزیرک حق اوزره حکم ایتمدوکن
بیان در هم معنیده اکه غایتله لطیف نصیحت در دیار عجمده عادت درکه برات‌لرنک
یوقاریسی‌نه حسبة لله یازیلور هر که خواهد کو بیا وهرچه خواهد کو بگو هر کیم حق درکاهنه
کلمک استرسه کلسون دی وهر نه مراد که استرسه سویلسون دی کبر وناز وحاجب ودربان
بدین درگاه نیست بو یعنی خدانک درکاهنده کبر وناز وحاجب ودربان یوقدر که
خلقی منع ایلیه اغنیا قپوسنده منع ایتدکلری کبی هرچه هست از قامت ناساز بی اندام ماست
هر نه قباحت که وار در بزم اندامسز قباحتمزدندر ورنه تشریف تو بر بالای کس کوتاه نیست
یوخسه سنک خلعتک کمسنک قامتنه قصه دکلدر یعنی سن فیاضسن سنک فیضکده قصور
یوقدر اما بزم استعدادمزده قصور واردر خطاب خدایه در **بیت** من ازین طالع
شوریده برنجم ورنی • بهره‌مند از سر کویت دگری نیست که نیست • بر در میخانه رفتن
کار یکرنگان بود میخانه قپوسی اوزره کتمک یکرنکلرک ایشی در یکرنکلردن مراد اولیاء
الله در میخانه‌دن مراد مرشد کامل آستانه‌سیدر خود فروشان را بکوی می فروشان
راه نیست خود فروشلره می فروشلر محله‌سنه یول یوقدر یعنی متکبر وخودبین اولنلر
جناب عشاقه یول بولمزلر بنده پیر خراباتم که لطفش دائمست خرابات پیرینک بنده‌سی‌ام
زیرا انک لطفی وفیضی دایم در پیر خراباتدن مراد مرشد کامل در ورنه لطف شیخ
وزاهد کاه هست وکاه نیست یوخسه شیخ وزاهدک لطفی کاه وار در وکاه یوقدر زیرا
عشقدن نیبی بهره‌لردر حافظ از بر صدر ننشیند ز عالی همتیست حافظ اگر صدر
اوزره اوتورمیه عالی همت اولدوغندندر شرف المکان بالمکین عاشق دردی کش
اندر بند مال وجاه نیست زیرا دردکش یعنی عشق پرست عاشق مال ومنصب
قیدنده دکلدر دردی بایله عرفینه در دُرد یاسز فارسیسه در تراکب بوسه‌سی
معناسنه **بیت** هرگز حسد نبردم بر منصبی ومالی • الا بر آنکه دارد با دلبری وصالی
وله ایضاً این پیک نامور که رسید از دیار دوست برنامه‌دار پیک
که دوست دیارندن ایرشدی پیک نامور دن مراد حبیب اکرم حضرتیدر
دیار دوستدن مراد جناب قدس در آورد حرز جان ز خط مشکبار دوست
دوستک مشکبار خطی ایله جان حرزینی کتوردی حرزدن مراد بونده قرآن عظیم در

مشکبار اولمسی سیاه مرکب ایله مسطور اولدیغی در دوستنک خطی ایله دیدوکی
جناب قدس دن ایدوکنه اصلا شکی اولمدوغی در خوش می دهد نشان زجمال
وجلال یار اول نامدار پیک لطیف وراست نشان ویرر یارک جمالندن وجلالندن
زیرا بشیر ونذیردر تا در طلب شود دل امیدوار دوست تا دوسته امیدلو اولن
کوکل طلب ده اوله دوست دن مراد خدادر دل دادمش بمژده وخجلت همی برم
اول نامدار پیکه کوکلمی مشتلق ویردم ایلدرم یعنی حق تعالی نک وحدانیتنه ورسولک
رسالتنه اقرار ایلدم ایلدینه خجلم زین نقد قلب خویش که کردم نثار دوست بوکند وقلب
نقدمدن که دوسته نثار ایلدم زیرا کا لایق دکلدر شکر خدا که از مدد بخت کارساز
خدایه شکر که بختمک معاونتندن بو وجه دخی جائزدر خدایه شکر اولسون بو وجه اوزره
بادمقدر اعتبار اولنور بر حسب آرزو دوست همه کار و بار دوست دوستنک دوکلی
ایشی وکوجی آرزوم اقتضاسی اوزره در یعنی حق تعالی حضرتی بو بنده نک حقنده هرنه
تقدیر اتدی ایسه حملی مرادم اوزره در مراد قضایه رضا وبلایه تحمل لازم ایدوکن
اشعاردر بیت تو بی که درد وغمت یار نا گزیر منست • جفا و هرچه رسد از تو
دلپذیر منست • سیر سپهر ودور قمر را چه اختیار فلکک سیرنه وقمرک دورنه نه اختیار
یعنی انلرده اصلا اختیار یوقدر قنده قالدی که فی الحقیقة انلرده تاثیرات اوله
ومنجمک عادی درکه تقویمک کن رنج اختیاریه یازرلر در گردش اند بر حسب
اختیار دوست فلک وقمر دوستنک اختیاری اوزره دونمکده در حکما تاثیراتی
فلکه ونجومه اسناد اتمشلردر شاعر موحد انلری تخطئه ایدر از باد فتنه هر دو جهان را
بهم زند اگر فتنه یلی ایکی جهانی بری برینه اوررسه ما و چراغ چشم وره انتظار دوست
بز وچراغ چشم و دوستنک انتظاری یولی ما دن مراد عشاق در چراغ چشم دن
مراد خدادر تشبیه طریقی ایله ره انتظار دوست دن مراد عشق در کحل الجواهری بمن
آر ای نسیم صبح ای صبح یلی بکا جواهر ایله تعبیه اولنمش سرمه کتور زان خاک نیکبخت
که شد رهگذار دوست اول نیک بخت خاکدن که دوستنک رهگذاری اولدیدی
نسیم صبحدن مراد فیض الهی در خاک نیکبخت دن مراد سرمه اسرار در رهگذار دو
مراد جناب قدس در مائیم و آستانه عشق و سر نیاز بز وعشق آستانه سی و تضرع باشی

یعنی

یعنی بونلر ایله قناعت ایده رز تا خواب خوش که را بود اندر کنار دوست دوستنک
قوجغنده عجب لطیف خواب کیمه اولور که بز بو سعادتدن نصیبه ور اولاز شاعر فصیح
بو حالدن دور اولدوغنه تحسر اظهار ایدر دشمن بقصد حافظ اگر دم زند چه باک
دشمن حافظ قصدنه اگر دم اوررسه نه باک دشمندن مراد بونده شیطان اولمق روشندر
منت خدایرا که نیم شرمسار دوست منت خدایه که دوستنک شرمنده سی دکلم
زیرا انک جمیع امرنه انقیادم واردر بو غزلده واقع اولان دوست دن مراد خدای عز
وجلدر وله ایضا مرحبا ای پیک مشتاقان بده پیغام دوست مرحبا ای مشتاقلرک
پیکی دوستنک خبرینی ویر پیک دن مراد حبیب اکرمدر مشتاقلردن مراد عشاقدر
دوست دن مراد خدای تعالی حضرتی در تا کنم جان از سر رغبت فدای نام دوست
تا که رغبت اوجندن یعنی تمام رغبتله دوستنک نامنه جانمی فدا ایلیم واله و شیداست
دایم همچو بلبل در قفس قفسده اولن بلبل کبی دایم واله و شیدادر طوطی طبعم ز عشق
شکر و بادام دوست طبعم طوطیسی دوستنک شکر و بادامی عشقندن شکر لب معناسنه
وبادام چشم معناسنه در مراد طبع عاشق ذات وکلام باریدن متلذذ و بهره مند اولمسیدر
زلف او دامست وخالش دانه آن دام ومن • انک زلفی دامدر وانک بنکی اول
دامک دانه سیدر ومن بر امید دانه افتادم اندر دام دوست بر دانه امیدی ایله
دوستنک دامنه دوشدم زلف دن مراد بونده ظلمت کون درکه آنده فانی اولمک
امیدی ایله مصنوع دامنه گرفتار اولمشدر تکم جامی نک بو بیتنده بو معنالر واقع اولمشدر
بیت ظلمت کونم غرض باشد ز زلف • نقطه ذاتم مراد آمد ز خال • سر ز مستی بر نگیرد
تا بصبح روز حشر مست لکدن باشنی قالدرمز قیامت کوننک صباحنه دکین
هر که چون من در ازل یک جرعه خورد از جام دوست هر کمکه بنم کبی ازلده دوستنک
جامندن بر جرعه ایچدی بیت مست می بیدار گردد نیم شب • مست ساقی روز محشر
بامداد • من نگویم شمه از شرح شوق خود از آن بن کندو شوقمک شرحندن اول سببدن
بر شمه دیمزم در د سر باشد نمودن بیش از این ابرام دوست زیرا دوسته بوندن زیاده
ابرام کوسترمک باش اغریسی در ایلیه دوستی کندو ارادتی اوزره قومق کرک میل من سوی
وصال وقصد او سوی فراق بنم میلم وصال جانبنه وانک قصدی فراق طرفنه

ترک کام خود کرفتم تا برآید کام دوست کند و مراد مکی ترکین طوتدم تا دوستک
مرادی حاصل اوله کرد هر رستم کشم در دیده همچون توتیا اکر باکه میسر اوله کوزمه
سرمه کبی چکم خاک راهی کان مشرف کرد از اقدام دوست شول یول طپراغنی که
اول طپراق دوستک قدملرندن مشرف اوله حافظ اندر درد او می سوز وبی درمان
بستان ای حافظ انک درد نده یان ودرمان سرکچن زانکه درمانی ندارد درد بی آرام
دوست اول سببدن که دوستک آرام سز دردی بر درمان طوتمز دوست دن
مراد خدادر وله ایضا صبا اکر کذری اوفتد بکشور دوست ای صبا اکر سا که دوست
کشورنه براوغرمق دوشه بیار نفحه از کیسوی معنبر دوست دوستک معنبر کیسوسندن
بر رایحه کتور بجان او که بشکرانه جان برافشانم انک بقاسی حقیچون که جانمی شکرانه
نثار ایدم اکر بسوی من آری پیامی از بر دوست اکر دوست قتندن بنم جانبمه بر خبر کتوره سن
بوندن مراد حق ایله آشنالق حصولنه تمام نخستدر وکر چنانکه دران حضرت نباشد بار
وکر آنجلیین که اول حضرت ده سا که اجازت اولمیه که انجه ویه کره سن برای دیده بر آور
غباری از در دوست باری کوزم ایچون دوست قپوسندن بر غبار کتور من کدا
وتمنای وصل او وهیهات بن کدا وانک وصل تمناسیه هیهات یعنی میسر دکلدر
مکر بخواب به بینم خیال منظر دوست مکر دوشده کورم دوستک یوزی خیالینی
دل صنوبریم همچو بید لرزانست بنم صنوبری قلبم سکود کبی ترتیجی در صنوبردن مراد
بونده قوزاغی در ز حسرت قد بالای چون صنوبر دوست دوستک صنوبر کبی بلند
قدی حسرتندن صنوبردن مراد بونده درختی در اکرچه دوست بچیزی نمی خرد مارا
اکرچه دوست بزی بر نسنه یه صاتون المز بعالمی نفروشیم موئی از سر دوست اما بر
دوستک باشندن بر قیلی تون عالمه صاتمز زچه باشد ار شود از بند غم دلش آزاد
نه ضرر ونه نقصان اولور اکر حافظک کوکلی غم بندندن آزاد اوله دلش ده اولن
ضمیر غایب مصراع ثانیده اولن حافظ لفظنه راجعدر اضمار قبل الذکر طریقی ایله
چو هست حافظ مسکین غلام و چاکر دوست چونکه مسکین حافظ دوستک غلامی
و چاکریدر دوست دن مراد حضرت خدادر وله ایضا بیا که قصر امل سخت سست
بنیاد است کل که امید و امل قصری زیاده ضعیف بنیاددر که اصلا اعتماده یرامز

بیار

بیار باده که بنیاد عمر بر باد است باده کتور یعنی عشق الهی یه سعی ایله زیرا عمرک بنیادی یل اوزره در
مراد نفس درکه سینه نیه ثبات در بیت نه بر باد رفتی سحرکاه و شام • سریر سلیمان علیه السلام
بآخر ندیدی که بر باد رفت • خنک انکه بر دانش و داد رفت • غلام همت آنم که زیر
چرخ کبود اول کمسنه نک همتنک قولی یم که کوک فلک التنده ز هرچه رنک تعلق پذیرد
آزاد است هر نسنه که تعلق رنکنی قبول اید رآندن آزاد در مراد حق دن غیری یه محبت
اتمکن زیاده بلند مرتبه اید وکن بیان در بیت تعلق حجابست و بیحاصلی •
چو پیوندها بکسلی واصلی • چه کویمت که بمیخانه دوش مست و خراب ندیم سا که
میخانه ده دون کیجه شراب عشقله مست و خراب ایکن سروش عالم غیبم چه مژدها داد است
عالم غیبک سروشی با که نه مشتلق ویرمشدر میخانه دن مراد خانقاه در سروش مطلقا
ملک و جبرائیل معناسنه استعمال اولنور مست و خراب دن مراد باده عشقله متکیف
اولدغی در که ای بلند نظر شاهباز سدره نشین که ای بلند نظر شاهباز سدره
نشین که ای بلند نظرلو سدره نشین شاهباز یعنی ای [illegible] بلند پرواز
سالکی نشیمن تو نه این کنج محنت آباد است سنک بو محنت ایچون معمور اولمش
بوجاق دکلدر بوندن مراد دنیادر که بلا و درد له پردر ترا ز کنکره عرش میزنند صفیر
عالم قدس ساکنلری سا که عرش بدننندن صقلق اور ر بوبله دیو ندا ایتمه که
درین دامکه چه افتاد است بلمزم که بو دام یرنده یعنی دنیاده سا که نه واقع اولمشدر
ونک دوشمشدرکه اکه جاو دلدن بو قدر تعلق اتمش سن فرزده بوذکر اولنان جیکر در
نصیحتی کنمت یاد کیر و در عمل آر سا که بر نصیحت ایدرم یاد طوت وانک ایله عمل ایله
که این حدیث ز پیر طریقتم یاد است زیرا بو حدیث طریقت پیرندن بنم یادمده در
مجو درستی عهد از جهان سست بنیاد سست خلقت جهاندن عهد درست لکنی
استمه یعنی فانی دنیادن بقا طلب اتمه که این عجوز عروس هزار داماد است زیرا بر عجوزه که
مراد دنیادر بیک کویکنک کلنی در وهرکز بر نه وفا ایلمشدر غم جهان مخور و پند من
مبر از یاد جهان غمنی یمه و بنم پندمی یادکدن الته که این لطیفه عشقم ز رهروی یاد است
زیرا بو عشق لطیفه سیسه که مراد نصیحت در بر شیخدن خاطر ده در رضا بداده بده و ز جبین کره
بکشای ویرلمشه رضا ویر و النکدن کرهی چوز یعنی قسمتده اولن قسمته راضی اول دکو کلدن

غمی دفع ایدوب یوزک آکشتمه که بر من و تو در اختیار نکشاد دست زیرا بنم اوزرمه
و سنک اوزرکه اختیار قپوسی آچلمشدر یعنی حق تعالی حضرتی آچمامشدر نشان
عهد و وفا نیست در تبسم گل گلک تبسمنده عهد و وفا نشانی یوقدر بنال بلبل
دل که جای فریادست ناله ایله ای عاشق بلبل که فریاد یری در زیرا گلده هرگز وفا یوقدر
مراد دنیا پرستلره تنبیه و توبیخ در خنده چه می بری ای سست نظم بر حافظ ای سست
نظملو حافظ اوزره نه خنده ایلدرسن ای نظمی سست بو وجه دخی جائز در قبول خاطر
و لطف سخن خدادادست خاطرک مقبول اولمسی و سوزک لطافتی خداداد در یعنی
طبعم خوب و سوزم مرغوب اولمق ایله مقبول عالم اولدغم لطف حق در ولە ایضاً
تا سر زلف تو در دست نسیم افتادست تا که سنک زلفک اوجی نسیمک الینه دوشمشدر
دل سودا زده از غصه دو نیم افتادست سودایی کوکل غصه دن ایکی پاره دوشمشدر
یعنی هلاک اولمشدر چشم جادوی تو خود عین سواد سحرست سنک جادو چشمک
خود سحر مسوده سیدر [illegible] درکه جمله تاثیرات اندن در این قدر هست که این نسخه سقیم
افتادست لیکن بو قدر وار درکه بو نسخه یعنی چشم دو سقیم دوشمشدر مراد ذات درکه
جمیع تاثیرات اندن ظهوره کلور لیکن بی بصرلر سببنی قویوب آثاری اسبابه اسناد ایدرلر
سقیم چشمه نسبت بیمار معناسنه خوب واقع اولمشدر و نسخه یه نسبت غلط معناسنه در
در خم زلف تو آن خال سیه دانی چیست سنک زلفک بوکلمنده اول سیاه خال
ندر بلورمیسن نقطهٔ دوده که در حلقهٔ جیم افتادست مرکب نقطه سی درکه جیم حلقه سنده
واقع اولمشدر زلف مشکین تو در گلشن فردوس عذار سنک سیاه زلفک فردوس
گلشنه بکزر عذارکده چیست طاووس که در باغ نعیم افتادست ندر طاووس درکه جنت
باغنده واقع اولمشدر بیت نه هما سایه لو طاووس ولور اول زلفی کورک که گلستان
جمال اولمش انک جلوه گهی دل من از هوس بوی تو ای مونس جان بنم قلبمده سنک
بو یکک هوسندن ای جانک مونسی خاک راهیست که در پای نسیم افتادست
بر خاک راه درکه باد نسیمک ایاغنه دوشمشدر که آنی هر جانبه ایلدر همچو گرد این تن
خاکی نتواند برخاست بو خاکی تن غبار کبی سر کویکدن قالقمغه قادر دکلدر
از سر کوی تو زان رو که عظیم افتادست اول سببدن که محکم دوشمشدر

سایه

سایهٔ سرو تو بر قالبم ای عیسی دم سنک سروک سایه سی بنم جسمم اوزره ای عیسی نفسلو
سرودن مراد جانانک قدی در عکس روحیست که بر عظم رمیم افتادست بر روحک
عکسی یعنی اثری درکه چورمش استخوان اوزره دوشمشدر مراد موجوداتک حیاتی و جمیع آثاری
حق تعالی دن ایدوکن اشعار در آنکه جز کعبه مقامش نبد از یاد لبت اول کسه که انک مقامی
کعبه دن غیری دکل ایدی زیاده صلاحندن از یاد لبت ترکیبنک معناسی مصراع ثانی یه قید اولنمقدر
سلامت معنی ایچون بر در میکده دیدم که مقیم افتادست سنک لبک شوقندن کوردم که میخانه
قپوسی اوزره مقیم دوشمشدر حافظ دلشده را با غمت ای جان عزیز کوکلی کتمش حافظک
سنک غمک ایله ای جان عزیز خطاب خدایه در اتحادیست که در عهد قدیم افتادست بر اتحادی
و دوستلغی وار درکه اول اتحاد روز ازلده واقع اولمشدر ولە ایضاً گل در بر و می در کف و معشوقه
بکامست گل قیتمده و شراب کفمده اوزره و معشوقه مرادم ایله در شاهان جهانم بچنین روز
غلامست جهان پادشاهلری بو بچلین کونده بنم غلامم در بو وجه دخی لطیف در جهان شاهلری
بو بچلین کونمه بنده در بو تقدیرا اوزره میم روز لفظنه مصروف در بعض نسخه ده شاهان برنه
سلطان واقع اولمشدر مراد وصال جانانه و اسرار و مشاهده یه وصول بولدغمن بیاندر
بیت بفراغ دل زمانی نظری بماه رویی به از آنکه چتر شاهی همه عمر و های و هویی گو شمع
میارید درین جمع که امشب دی بو جمعه شمع کتورمکوز یعنی کتورمسونلر بو کیجه درمجلس ما
ماه رخ یار تمامست بزم مجلسمزده یارک ماه کبی منور عذاری تمام و کافی در در مذهب ما باده
حلالست ولیکن بزم مذهبمزده باده حلال در لیکن اولیا الله مذهبنده محبت و عشق
حلال در اما بی روی تو ای سرو گل اندام حرامست سنک یوزکسز یعنی ذاتکسز ای گل اندام
سرو حرام در یعنی حقدن غیری یه عاشق اولمق حرام در خطاب خدایه در بیت نداوند صاحب
دلان دل بپوست وگر ابلهی را بنی مغز اوست در مجلس ما عطر میامیز که جان را بزم
مجلسمزده عطر قارشدرمه زیرا جانک هر دم ز سر زلف تو خوشبوی مشامست مشامی
هر دم سنک زلفک اوجندن خوش قوقلودر اصلا عطره احتیاجی یوقدر خطاب حقه در
گوشم همه بر قول نی و نغمهٔ چنگست قولاقم و کوکلم نی سوزی و چنگ نغمه سی اوزره در
چشمم همه بر لعل تو و گردش جامست چشمم و کوکلم سنک لعلک اوزره و جامک گردشی اوزره در
لعلدن مراد لب در جامدن مراد عشق در نظر دفی اعتباری ایله نی و چنگدن مراد مرشد کامل در

تکلم کند وسی بعض محلده زیاده روشن ایدر بیت چنگ خمیده قامت می خواندت
بعشرت • بشنو که پند پیران هیچت زیان ندارد • ازجاشنی قند مکو هیچ وز شکر قند
وشکر لذتندن هیچ سویلمه زانروکه مرا ازلب شیرین تو کامست اول سببدن که بنم مرادم
سنک شیرین لبکدن در بونک اشعار ایدر که عاشق طالب دیدار کرک طالب جنت کرکمز •
تا کنج غمت در دل ویرانه مقیمست ما دامکه سنک غمک کنجی ویرانه کوکلمده مقیم در •
پیوسته مرا کنج خرابات مقامست • دایما میخانه بوجاغی بکا مقام در بو وجه دخی جائزدر
بنم مقامم در یعنی ما دامکه سنک عشقک قلبمده در مرشد کامل استانه سندن دور
اولمزم خطاب خدایه در از ننک چه کوییکه مرا نام زننکست عاردن نه سویلرسن
که بکه ننکدن نام واردر وز نام چه پرسی که مرا ننک زنامست ونامدن نه
صورر سن که بکه نامدن ننک واردر یعنی بکه نام و ننک یوقمی دردیو سویلرسن
بکه نه نام و نه ننک کرکدر زیرا بونلر عجب وجوده سببلردر بن خود وجوددن فراغت
اتمشم بیت کر ای خاطر برآمد بسنک • نیندیشد از شیشهٔ نام و ننک •
میخواره وسرگشته ورندیم ونظرباز میخواره ومتحیر ورند ونظرباززر می خواره
عاشق مغاسنه در رند ماسوی دن فارغ معناسنه در نظرباز خدایی هر یرده
حاضر کورن در وانکس که چو ما نیست درین شهر کدامست وا اول کمسه که بو شهرده
بزجلین دکلدر بو شهرده قنقی در مراد عشق وتوحید کشوری در با محتسبم عیب مکو
ییدکه او نیز محتسبه بنم عیبمی دیمکوز زیرا اول دخی پیوسته چو من در طلب عیش نهانست
دایما بنجلین شراب ذوقی طلبنده در حافظ منشین بی می ومعشوق زمانی ای حافظ
میسز ومعشوق سز بر زمان اوتورمه که ایام کل و یاسمن و عید صیامست زیرا کل و یاسمن
داوروج بیرامی زمانی در می دن مراد عشق در ومعشوق دن مراد حدای تعالی در کل و یاسمن
مراد لطافت ایام وزمان مکاشفه در عید صیام دن مراد شیخک اعتکاف دن
فراغتی کونی در که مریدلر کرو جذبات عشق ایله مجذوب اولورلر وله ایضا باغ مرا چه حاجت سرو
وصنوبرست • بنم باغمک سرو وصنوبره نه احتیاجی واردر باغدن مراد بونده کوکل در •
شمشاد سایه پرور ما از که کمترست بزم سایه ده بسلنمش شمشادمز کیمدن اکسیکدر
شمشاددن مراد مرشد کامل در که دایما ریاضت ده در ای نازنین پسر تو چه مذهب گرفتهٔ

ای

ای نازنین پسر بن نه مذهب طوتمش سن • کت خون ما حلال ترا از شیر مادرست • که بزم قانمز
سا که انک سدندن حلالرکدر مرشد کاملینه حافظ محبوب منزله سنه تنزیل ایدوب اکا
خطاب ایدر ریاضت ومجاهده لقا بعد الفنا حسبیجه کند وسنه زیاده اقدام اتدوکی ایچون
چون نقش غم ز دور ببینی شراب خواه چون زمانه دن غم نقشنی یعنی ظهورنی کوره سن
شراب استه ونوش ایله تشخیص کرده ایم ومداوا مقررست تشخیص المش سن ومداوا مقرردر
ریه غم دنیا ایله عشق وطاعت زایل اولور دیمکدر ازآستان پیر مغان سر چرا کشیم پیر مغانک
آستانندن نیچون باش چکلم دولت درین سرا وکشایش درین درست حال بوکه دولت
بو سرای ده وفتح مرام بو باب ده در یعنی مرشد کاملک آستانندن اعراض ایلمزم زیرا
فیض ووصاله اول سبب اولمشدر در راه ما شکسته دلی می خرند وبس بزم یولمزده که مراد
راه عشق در شکسته دللک وبیچاره لک صاتون آلورلر انجق بازار خودفروشی ازان راه
دیگرست اول سببدن خودفروشلق بازاری غیری یولدر دی وعده داد وصلم ودر سر
شراب داشت دون بکه وصالنی وعده ویردی ومست ایدی ... زناجه کوید وبازش
چه در سرست عجب بوکون نه دیر وکروانک باشنده نه واردر که دونکی اقرار اوزره می در
یوخسه وعده یه خلافمی ایدر یک قصه بیش نیست غم عشق واین عجب برقصه دن زیاده
دکلدر عشق غمی وبو عجب کز هر کسی که می شنوم نامکررست که هر برکمسه دن اشیدرم مکرر
دکلدر بو که سبب بودر که هر کمسه که اسرار عشقدن خبر ویرر کند وطبقه سیسه واستعدادی
مقدارنجه سویلر فی الحقیقه قصهٔ عشق معشوقه نسبت بر در احوال عشاقه نسبت مختلف ونامکرر
زیرا هر بریسی کند وحالندن سویلیه کرکدر ایلیه بالضروری اختلاف لازم کلور خیز وزآب
رکنی وآن باد خوش نسیم شیراز وآب رکنی سی واول لطیف رایحه لو یری عیبش مکن که خال
رخ هفت کشورست آنی تعییب ایلمه زیرا یدی اقلیم یوزنک بکی در یعنی مشهوردر
حب الوطن من الایمان حسبیجه کندو وطننی مدح ایدوب اکا اظهار محبت ایدر بیت چه
مصر وچه شام وچه بر وچه بحر • همه روستانید وشیراز شهر ع هرکسی یه کند وشهری یک کلور
بغداددن • فرقست از آب خضر که ظلمات جای اوست آب حیاتدن که ظلمات انک
یری در فرق واردر تا آب ما که منبعش الله اکبرست • بزم صویمزه دکین یعنی بزم آبمز یکدر
زیرا انک منبعی الله اکبر در بعض نسخ ده تا برنه با واقع اولورا اول وقت معنی بو یله اولور بزم صومز ایله

اما محله ملایم دکلدر الله اکبر بر بلته یرکث اسمیدر که شیرازه آب آمدن کلور وجه تسمیه اولدر که
اول یره کلن کمسه بغتةً شیرازی کورب بی اختیار الله اکبر دیر ایمش • ما آب روی
فقر وقناعت نمی بریم • بز فقر وقناعتک آب رویني ایلتمزز یعنی فقر وقناعتدن شکایت ایتمز
یوقدر با پادشه بکوی که روزی مقدر است پادشاهه دی که رزق مقدردر ساکه منتم
یوقدر حافظ چه طرفه شاخ نباتیست کلک تو ای حافظ نه عجب بر نبات بداغی در سنک
قلمک کش میوه دلپذیر تو از شهد وشکر است که انک میوه سی شهد وشکردن مقبولراک
ولذیذرکدر **وله ایضاً** روضهٔ خلد برین خلوت درویشانست بلند جنت باغچه سی
درویشلرک خلوتیدر مایهٔ محتشمی خدمت درویشانست اولولغک سرمایه سی
درویشلرک خدمتیدر من خدم خُدِم گنج غزلت که طلسمات عجایب دارد غزلت
گنجی که عجایب طلسم طوتر فتح آن در نظر رحمت درویشانست انک فتحی درویشلرک
رحمی نظرنه در انکه پیشش بنهد تاج تکبر خورشید اول شنه که آفت انک اوکنده کبر تاجنی
قور یعنی کبر ایتمز کبر با حشمت که در حشمت درویشانست بر عظمت درکه درویشلرک
حشمتنده در یعنی انلرک قدری آفتابدن بلنددر قصر فردوس که رضوانش
بدربانی رفت جنت کوشکی که رضوان انک دربانلغنه کتدی یعنی دربانی
اولدی منظری از چمن نزهت درویشانست درویشلرک سروری چمندن
بر منظردر منظر جای طاق وپنجره ونظر ایدجک یر آنچه زر میشود از تو آن
قلب سیاه اول شنه که انک توندن سیاه قلب التون اولور کیمیاییست
که در صحبت درویشانست بر کیمیادر که درویشلرک صحبتنده در یعنی درویشلرک
مصاحبتی معاصی ایله سیاه اولمش قلبی روشن ومجلی ایدر من اراد ان یجلس مع الله
فلیجلس مع اهل التصوف از کران تا بکران لشکر ظلمت ولی مغربدن مشرقه
دکن جهان ظلم لشکری در یعنی عالم ظلمله پردر اما از ازل تا بابد فرصت درویشانست
ازلدن ابده دک درویشلرک درفرصت دولتی را که نباشد از آسیب زوال بر
دولته که زوال فتنه سندن وضررندن غم اولمیه بی تکلف بشنو دولت درویشانست
تکلف سز ایشت که درویشلرک دولتیدر خسروان قبلهٔ حاجات جهانند ولی
پادشاهلر جهان حاجتلرینک قبله سی در زیرا خلقک مرادلری ظاهرا انلردن حاصل اولور

اما سببش بندگی حضرت درویشانست انک سببی درویشلر حضرتنک قوللغی در
ای توانگر مفروش این همه نخوت که ترا ای غنی بو دوکلی کبری صاتمه یعنی درویشلره زره
کبر اتمه زیرا سنک سر وزر در کنف همت درویشانست باشک والتونک
درویشلرک همتی ودعاسی حفظنده در گنج قارون که فرو میرود از قهر هنوز قارون
گنجی که اللهک قهرندن هنوز آشغه گیدر خوانده باشی که هم از غیرت درویشانست
اوقومش اولاسن یعنی اوقومشسن که هم درویشلرک غیرتندندر مراد حضرت
موسی علیه السلام درکه آنی یره خسف اتمشدر بونده واحد قویی الف مثابه سنه نزیل
ایدوب صیغهٔ جمعله کتورمشدر فخسفنا به وبداره الارض بو بیت سابق ایله معلوم اولور
درویشاندن مراد اولیا وانبیا در چهرهٔ بخت که دل میبرد از شاه وگدا بخت یوزی که شاه
وگدادن کوکل ایلدر زیرا هر کس بخته مایل در بعض نسخه ده اول مصراع یرنه بو واقع اولور •
روی مقصود که شاهان بدعای طلبند مقصود یوزی که شاهلر دعا ایله طلب ایدرلر •
مظهرش آینهٔ طلعت درویشانست انک ظاهر اولجق یری آینه گبی روشن طلعتیدر
من غلام نظر آصف عهدم کورا بن زمانه آصفنک نظری قولیم زیرا انک آصف
بونده وزیر معناسنه در صورت خواجگی وسیرت درویشانست خواجه لق صورتی
ودرویشلر سیرتی واردر یعنی غنی صورت ودرویش سیرت برکمسه در حافظ از آب
حیات ابدی مطلبیی ای حافظ اگر ابدی حیات استر ایسک که مراد عشق الهی در منبعش
خاک دری خلوت درویشانست انک منبعی درویشلرک قپوسنک خاکی در بعض نسخه ده
مخلص بو بیت ده واقع اولور حافظ اینجا بادب باش که سلطانی ملک ای حافظ بونده
یعنی درویشلر حضورنده ادب ایله اول زیرا مملکت سلطانلغی همه از بندگی حضرت
درویشانست دوکلی درویشلر حضرتنک قوللغندندر یعنی دشاهلر درویشلره قوللق
اتدوکندن اوتری بویله عزیز اولمشلردر وکرنه انلر سلطنتی قنده کورلر ایدی **وله ایضاً**
در دیر مغان آمد یارم قدحی در دست یارم الندہ بر قدح مغلر دیرنه کلدی مست ازمی
ومیخوران از نرگس مستش مست کندوسی میدن مست ومیخورلر انک مست چشمندن
مست یعنی مرشد کامل خانقاهنه کلدی عشق واسرار سوزن سویلیه رک کندوسی
شراب عشقدن مست ومریدلر انک چشمنده ظاهر اولن حالتدن مست •••

در نعل سمند او شکل مه نو پیدا انک آتنک نعلنده یکی آی شکلی ظاهر ایدی و ز قد بلند او بالای
صنوبر پست وانک بلند قدندن صنوبرک قامتی آلچق ایدی بوندن مراد مرشدنک
زیاده علو قدرینی بیان در آخر بچه گوییم هست از خود جزم چون نیست آخرینه وجهله
صبری واردیم چونکه کندم دن خبرم یوقدر من عرف نفسه فقد عرف ربه مصراع اولدن
مراد معرفت کنه در اول هرگز میسر دکلدر از بهر چه گوییم نیست با او نظرم چون هستا
ندن اوتری یوق دیم چونکه اکه نظرم واردر اثردن مؤثره استدلال طریقیله زیرا
مصنوعاتک وجودی البته صانعک وجودینی مستلزم در شمع دل دمسازان بنشست
چو او برخاست مصاحبلرک کوکلی شمعی سوبندی یعنی قلبلرنده شوق وصفا قالمدی
چونکه مرشد کامل مجلسدن قالقدی یعنی کتدی وافغان ز نظر بازان برخاست
چو او بنشست وعاشقلردن فغان کتدی چونکه مرشد یرنه اوتوردی افغان زیاده
اولدی معناسنه دکلدر غفلت اولنمیه گر غالیه خوشبو شد در گیسوی او پیچید
اگر غالیه خوشبوی اولدی ایسه انک گیسوسنه تعلق ایلدی که بو حالتی اندن بولدی
ور وسمه کمانکش گشت در ابروی او پیوست اگر وسمه کمانکش اولدی ایسه
انک ابروسنه متصل اولدی اول حالتی اندن بولدی زیرا راستغی ابروسنه
کوره اورلر وارر مقوس اولور کمانکشک معنای لازمیسی مقوس در
فتح واوله اگرچه معنای ترکیبیسی یای چکیجی در بوندن مراد جمیع اشیاده اولان
لطافت وحالت خدادن اید وکن بیان در بازآی که باز آید عمر شده حافظ
گرچه نکند باز تیری که بشد از شست
گروکل ای جانان حافظک کتمش عمری گروکله هرچند که ناید باز تیری که بشد از شست
هرنه دکلوکه کروکلمز بر تیرکه شستدن کتدی مراد عمر گذشته نک عدم رجوعنی بیان در
دنیا پرست اولان غافللره **وله ایضاً** خواب آن نرگس فتان تو بی چیزی نیست سنک اول
فتان نرگسک اویقوسی قولاینه دکلدر بر غرض واردر که عشاقکی غافل قلمق
استرسن تاب آن زلف پریشان تو بی چیزی نیست سنک اول پریشان زلفکک
بوکلمی قولاینه دکلدر مراد واردر که کوکللر صید اتمک استرسن از لبت شیر روان
بود که من می گفتم سنک لبکدن سد روان ایدی یعنی هنوز طفل ایدک که بن
ایتدم این شکر گرد نمکدان تو بی چیزی نیست سنک نمکدانک اطرافنده بو شکر قولاینه دکلدر

نمکدان دن مراد دهان در وشکردن مراد لب در بی چیزی نک معنای منطوقیسی
برنسنه سز دکلدر لکن عجم قولاینه دکلدر معناسنه استعمال ایدر نیست لفظی ایله بله
چشمه آب حیاتست دهانت اما سنک دهانک آب حیات چشمه سیدر اما برلبش
چاه زنخدان تو بی چیزی نیست اول دهانک کناری اوزره یعنی اکه قریب اولن
زنخدانک چاهی قولاینه دکلدر بلکه دهانک طمعی ایله خلقی چاهه برقمق استرسن لب
کند معناسنه درکند ومعناسنه دکلدر وهم لبش در لبت دکلدر جان درازی تو بادا
که یقین می دانم سکا حیات وعمر او زلنغی اولسون که یقین بیلورم در کمان ناوک مژگان
تو بی چیزی نیست کمانکده سنک مژگانک قولاینه دکلدر بر اصلی واردر کمان دن
مراد ابرو در مبتلای بغم ومحنت واندوه فراق غم ومحنت وفراق غصه سنه مبتلا اولن
ای دل این ناله وافغان تو بی چیزی نیست ای کوکل بو سنک ناله وافغانک قولاینه دکلدر
دوش باد از سر کویش بگلستان بگذشت دون کیجه باد انک سر کویندن کلستانه اوغرادی
ای گل این چاک گریبان تو بی چیزی نیست ای گل سنک گریبانک چاکی قولاینه دکلدر اول
دلبرک بوینی شوقنه یرتمش سن در درد عشق ارچه دل از خلق نهان می دارد کوکل عشق دردنی
اگرچه خلقدن نهان طوتر حافظ این سینه نالان تو بی چیزی نیست لکن ای حافظ بو سنک
نالان سینک قولاینه دکلدر بر دلبره عاشق سن **وله ایضاً** برو بکار خود ای واعظ این چه
فریادست یوری کند وایشنکه ای واعظ بو نه فریاد در مرا فتاد دل از ره ترا چه افتادست
بنم کوکلم دوشدی یولدن ساکه نه دوشمشدر یعنی حال اولمشدر بو وجهدخی جائز در سنک نک
دوشمشدر حاصل معنی بن کمراه اولدم ساکه اندن نه که بویله فریاد ایدرسن دیمکدر **بیت**
نصیحه را گر در دین بوری زری گردن واعظ بشمشیر خطیب میان او که خدا آفریده است
از هیچ انک میانی که خدا انی هیچدن خلق ایلمشدر دقیقه ایست که هیچ آفریده نگشادست
بر دقیقه در که هیچ آفریده انی آچمشدر یعنی موی میان در گدای کوی تو از هشت خلد مستغنیست
سنک کویک کداسی سکز جنتدن مستغنی در اسیر بند تو از هر دو عالم آزادست سنک بندک
اسیری هر ایکی عالمدن آزاد در خطاب خدایه در اگرچه مستی عشقم خراب کرد ولی اگرچه بنی
عشق مستلکی خراب ایلدی اما اساس هستی من زان خرابی آبادست بنم وارلغمک اساسی
اول خرابیدن معمور در زیرا صوفیون قتنده بقا بعد الفنا در دلا منال ز بیداد وجور یار که یار

ای کوکل یارک جور وظلمندن ناله ایلمه زیرا یار ترا نصیب همین کرده است این دادست
ساکه انجق بونی نصیب ایلمش در وبونی ویرمشدر واین دادست ایچون بو معنی ذهی وجهدر
وبو عدل در نهایتی ظاهرا جور وظلم در معنی ده عدل در زیرا حق تعالی حضرتی ظلم دن
منزه در زیرا جمیع اشیایه ویرلن حالت وخصلت استعدادنه کوره در وما ربک
بظلام للعبید بعض نسخ ده بویله واقع اولور ترا نصیب همین داد واین از و دادست
بوکه کوره دادثانی بونوع عدل معناسنه اولمسی زیاده روشن در یار دن مراد بو
حق تعالی حضرتی در • هر بلایی کز و رسد بپذیر • هر جفایی که او کند به پسند • بکام تا نرساند
مرا لبش چون نی ما دامکه انک لبی نی کبی مرادمه ایرشدرمیه نصیحت همه عالم بکوش من
بادست دوکلی عالم نصیحتی بنم قولاغمه یل درکه اصلا تاثیری یوقدر جونی مصراع ثانی یه
مصروف اولمق جائزدر اول وقت معنی بویله اولور نی کبی دوکلی عالمک نصیحتی بنم
قولاغمه یل در بر و فسانه مخوان و فسون مدم حافظ یوری باکه قصه اوقومه وافسون
اوفورمه ای حافظ دآوردی صاوردی ترک ایله برحال وارسه کتور کزین فسانه
وافسون مرا بسی یادست • زیرا بوافسانه دن وافسون دن بنم خاطرمده چوق در •
یعنی عشق ده اعتبار حاله در مقاله دکلدر **وله ایضا** لعل سیراب بخون تشنه لب یار منست
قانه صوصمش ونازک ولطیف لعل بنم یارمک لبی در سراب نازک وصویه قانمش
معناسنه کلور اما بونوع اول مراددر وز پی دیدن او دادن جان کار منست واجی
کورمک دن او تره جان ویرمک بنم ایشم در شرم ازان چشم سیه بادش
ومژکان دراز بنم محبوبمک سیاه چشمندن واوزون مژکانندن اکا شرم اولسون
بادشع اولن ضمیر غایب مصراع ثانی ده اولن هرکه یه راجعدر اضمار قبل الذکر طریقیله
هرکه دل بردن او دید ودر انکار منست هر کیمکه انک کوکل الممنی کوردی وبنم
انکارمده در یعنی سن اکا عاشق دکل سن دیر بوندن مراد مرشد در • ساربان
رخت بدروازه مبرکان سرکوی • ای ساربان رخت واسبابی دروازه یه التمه •
زیرا اول سرکوی دروازه بونده شهر سوقاغی معناسنه در شاه راهیست که سر منزل
دلدار منست برشاه راه درکه بنم دلدارمک سر منزلی در شاه راه طریق واسع معناسنه
مرادکوی جانانه یاده خطر ناک ایدوکن اشعار در **بیت** ای که در کوچه معشوقه ما میکذری

برحذر باش که سر می شکند دیوارش بنده طالع خویشم که درین قحط وفا کند وطالعمک
قولی یم بوقحط وفاده عشق آن لولوی سرمست خریدار منست اول عالی جناب محبوبک
عشقی بنم مشتریدر یعنی طالعمک سعادتنی کورکه بو وفاسزلقده عشق الهی بندن جدا اولمز
بیت وفا مجوی ز کس ور سخن نمی شنوی بهرزه طالب سیمرغ وکیمیا می باش طبله
عطر کل ودرج عبیر افشانش کلک عطر طبله سی وانک عبیر افشان حقه سی فیض یک شمه
ز بوی خوش عطار منست بنم عطارمک لطیف رایحه سندن بر شمه نک اثری در عطاردن
مراد خدادر که جمیع آثار اندن در باغبان همچو نسیم ز در خویش مران ای باغبان باد نسیم
کبی بنی کندو قپوکدن سورمه کآب کلزار تو از اشک چو گلنار منست زیرا سنک کلزارکک
لطافتی بنم کلنار کبی قرمزی کوزم یاشندن در کلنار انار چچکی در خطاب محبوب مجازی یه اولمق
روشن در باغبان دن مراد دلبر در شربت قند وکلاب از لب یارم فرمود یارک
لبندن باکه کلاب ایله مطیب اولمش شکر شربتی بیوردی نرکس او که طبیب دل بیمار منست
آنک چشمی که بنم بیمار کوکلمک طبیبی در فرمودک فاعلی نرکس در لبدن مراد خدادر شربت
لبدن مراد کلام الهی در نرکس دن مراد ذات در که نرکس چشم معناسنه در وچشم
ذات معناسنه در آنکه در طرز غزل نکته بحافظ آموخت اول کمسنه که غزل اسلوبنده
حافظ نکته اوکرتدی یار شیرین سخن نادره گفتار منست بنم نادره کفتار اولن شیرین
سوزلو یارم در گفتار سویلمک دینور سخن ایکی قسمنه بلیه دینور بوین مراد مرشد در **وله ایضا**
روزکاریست که سودای بتانی دین منست بر زماندرکه خوبلرک سوداسیی بنم دینمدر بتاندن
مراد اولیاء الله در غم این کار نشاط دل غمکین منست بوایشک غمی بنم غمناک کوکلمک سروری
دادچوق زماندن طریق عشقه سالک ایدوکن بیان در دیدن لعل ترا دیدهٔ جان بین باید •
سنک لبکی کورمکه جان کورجی کرک وین کجا مرتبهٔ چشم جهان بین منست بوقنده بنم جهان
کورجی کوزمک مرتبه سیی در خطاب خدایه در یارمن باش که زیب فلک وزینت دهر
بنم محبوبم اول زیرا فلکک زیبی ودهرک زینتی از مه روی تو واشک چو پروین منست •
سنک ماه کبی روشن یوزکدن وبنم پروین کبی کوزم یاشندن در مراد ایجاد عالمه عشق سبب
اولدیغن بیان در تا مرا عشق تو تعلیم سخن کفتن داد تاکه بکا سنک سوز سویلمک تعلیمی ویردی
خلق را ورد زبان مدحت وتحسین منست خلقک ورد زبانی بنم مدحتم وتحسینم در حق تعالی خطاب ایدر

ایدر که بنم بو حالمه سنک عشقک سبب اولدی دولت فقر خدایا بمن ارزانی دار •
ای خدا فقر دولتن باکه لایق طوت کین کرامت سبب حشمت و تمکین منست •
زیرا بو کرامت که مراد فقر در بنم عظمتمه و قدرتمه سبب در زیرا بونک ایله سنک مقبولک اولورم
واعظ شحنه شناس این عظمت کو مفروش صوباشی نک دوستی اولن واعظه دی بو عظمتیمی
صاتمسون اوحاضردن صکره نهی حاضر واقع اولسه نهی غایب معناسنه اولور بو محل کبی
زانکه منزل که سلطان دل مسکین منست اول سببدن که بنم مسکین کوکلمه سلطان ازلک
منزل کاهی درکه شحنه انک قتنده ذره دکلدر یارب این کعبه مقصود تماشاکه کیست •
یارب بو مقصود کعبه سی کیمک تماشاکاهی در مراد وصول جانان ازل درکه مغیلان طریقش
کل و نسرین منست که انک طریقنک مغیلانی بنم کل و نسرینمدر مراد جمیع بلایه رضا اظهاریدر
وصال جانان ایچون **بیت** کوی یاره طعن دشمندن قچن وار رقیب کعبه یه وارمز شوکم خار مغیلاندن
قچر ازکه دریاکری آموخت خیال تو مکر سنک خیالک یوزنجه کیمدن اوکرندی مکر لفظنک
معناسیه مصراع ثانی ... اولندی سهولت معنی ایچون رهنمایش شده این اشک جو پروین
منست وار سه بو بنم پروین کبی کوزم یاشی اکا دلیل اولمشدر حافظ از حشمت پرویز دکر قصه مخوان
ای حافظ ارتق پرویزک عظمتندن قصه اوقومه یعنی انی وصف ایلمیه پرویزدن مراد شیرینک
عاشقیه اولن خسرو درکه لبش جرعه کش خسرو شیرین منست زیرا اول پرویزک لبی یعنی
کندوسی بنم شیرین خسروم ک جرعه کشی در یعنی ارتوغنی نوش ایدیجی در لب ذکری بونده ذکر جز
اراده کل قبیلندن در **ولہ ایضاً** منم که کوشه میخانه خانقاه منست بنم که میخانه کوشه سی بنم خانقاهمدر
دعای پیرمغان ورد صبحگاه منست بنم صباح وقتمک وردی پیرمغانک دعاسی در یعنی
پیرمغانه دعا ایدرم پیرمغاندن مراد مرشد کاملدر کرم ترانه چنگ صبوح نیست چه باک
اکر بنم صبوح جنکی ترانه سی یوق ایسه نه غم نوای من بسحرکاه عذرخواه منست •
سحر وقتنده بنم انین و حنینم بنم عذرخواهمدر یعنی اکر مقبولان درکاه کبی بنم ایچون طاعت
سحری یوق ایسه آه و فغان سحری واردر ز پادشاه و کدا فارغم بحمد الله پادشاه و کدادن
فارغم بحمد الله کدای خاک در دوست پادشاه منست دوستک قپوسی خاکنک کداسی
بنم پادشاهمدر دوستدن مراد خدادر کدادن مراد مقبولان درکاه در غرض ز مسجد
و میخانه ام وصال شماست مسجد و میخانه دن غرضم سزک وصالکزدر مسجد مرتبه شریعت

میخانه طبقه طریقت و حقیقت در یعنی ایکسنده دخی توجهم خدایه در شمادن مراد خدادر
شما تعظیم ایچوندر جز این خیال ندارم خدا کواه منست بو فکردن غیری طوتمزم
خدا بنم شاهدمدرکه بو خصوصده صادق ایدوکمی بلور مراد کدای تو بودن ز سلطنت
خوشتر سنک کداک اولمق باکه سلطنتدن خوشرق در خطاب خدایه در **بیت**
بر آستان جانان کر سر توان نهادن • کلبانک سربلندی بر آستان توان زد •
توکلی جور و جفای تو عز و جاه منست زیرا سنک جور و جفاک خوارلغی بنم عز و جاهمدر
ازان زمان که برین آستان نهادم روی اول زماندن که بو آستانه اوزره
یوز قودم آستاندن مراد جناب قدسدر فراز مسند خورشید تکیه گاه منست
خورشیدک تختی اوستی بنم تکیه کاهمدر یعنی مکانم فلک رابعدن رفیعدر مکر بتیغ
اجل خیمه برکنم ورنی مکر اجل تیغی ایله خیمه سینی قوپرم یوخسه رمیدن از در دولت نه رسم
و راه منست باب دولتدن نفرت اتمک بنم عادتم و طریقم دکلدر یعنی اولمینجه سندن
جدا اولمزم کناه اکرچه نبود اختیار ما حافظ کناه اکرچه بزم اختیار ... دکلدی ای حافظ تو
در طریق ادب کوش و کو کناه منست سن ادب طریقنه چالش و دی کناه بنمدر یعنی
کناه بندندر بو بیتک مصراع اولی مقام توحیدی و مصراع ثانیسی مقام ادبی بیان ایدر
تعلیم طریقی ایله **ولہ ایضاً** شکفته شد کل حمرا و کشت بلبل مست قرمزی کل آچلدی و بلبل
انک بوی ایله مست اولدی مراد موسم بهار ایرشدوکن بیاندر صلای سرخوشی ای
صوفیان باده پرست سرخوشلق صلاسیه درای باده پرست صوفیلر مراد بودرکه عشقک
و طاعتک تمام زمانی درغفلت ایلمک ای عاشقلر اساس توبه که در محکمی چو سنک نمود
توبه نک تملی یعنی اولی که محکملکده طاش کبی کورندی ببین که جام زجاجی چه طرفه اش شکست
کورکه برحه قدح انی نه عجب صیدی مراد منکر عشق اولن برجذبه ایله طالب عشق اولدغن
اشعاردر بیار باده که در بارگاه استغنا کتور باده که نوش ایدم زیرا استغنا بارکاهنده
چه پاسبان و چه سلطان چه هوشیار و چه مست پاسبان نه و سلطان نه آیق نه
مست نه جمیعسی انک استغناسنه نسبت یکساندر ازین رباط دو در چون ضرورتست
رحیل بو ایکی قپولی کاروانسرایدن که مراد دنیادر چونکه رحلت ضروری در رواق و
طاق معیشت چه سربلند و چه پست معیشت طاقی و رواقی نه فرق سربلند اولمش

ونه فرق پست اولمش یعنی معیشتک غنا ایله یا فقر ایله اولمش نه فائده طاق جارم طاق
رواق صوندرمه مقام • مقام عیش میسر نمی شود بی رنج وحضور مقامنی
رنجسز میسر اولماز بلی بحکم بلا بسته اند عهد الست بلی الست بربکم عهدنی بلا حکمی ایله
باغلشلر در تغییره مجال یوقدر بهست ونیست مرنجان ضمیر وخوش دل باش
وار ویوق ایله خاطرکی بی حضور اتمه وخوش دل اول که نیست سرانجام هر کمال
هست زیرا هر کمال که وار در عاقبتی یوقلق در یعنی هر نسنه که کماله ایرشه انکا
زوال مقرر در شکوه آصفی واسب باد ومنطق طیر آصفه منسوب اولان شکوه
یعنی سلیمان پیغمبر علیه السلامک پادشاهلغی ویل ای که آنک تختنی کتوروب کیدر ایدی
وقوش دلی که جمیع قوشلرک دلنی بلیوب انلره حکم ایدر ایدی بباد رفت واز
وخواجه هیچ طرف نبست عاقبت یله کتدی وسلیمان علیه السلام اندن فائده قلیله
حاصل اتمدی طرف امید معناسنه دخی کلور • ببال وپر مرو از ره که تیر پرتابی •
بال وپر ایله یولدن کتمه [illegible] پرتاب اوقی هوا گرفت زمانی ولی بخاک نشست
بر زمان هوا طوتدی که یوقاری یه کتدی اما صکره خاکه اوتوردی که اشغه یه دوشدی
حاصل معنی مال وقدرته وعمر وعزته مغرور اولوب صراط مستقیمدن چقمه زیرا نهایتی
بر زمان هوا وهوس اوزره اولاسن لیکن عاقبت قبره گیرسن اولیله تمام
تدارک اوزره اول دیگر زبان کلک تو حافظ چه شکر آن گوید ای حافظ سنک
قلمنک دلی اول نعمتک شکرن دیر • یعنی انک شکرن ادا اتمکه نیجه قادر اولور •
گرفته سخنش می برند دست بدست که اول قلمک سوزنک گفته سنی خلق الدن
اله الدرلر یعنی تمام اعتبار والتفات ایدرلر گفته سویلنمش دیرلر سخن سویلنمش
وسویلنمه دیرلر وله ایضاً زلف آشفته وخوی کرده وخندان لب ومست زلفی
پریشان ودرلمش ولبی گولیجی ومست پیرهن چاک وغزلخوان وصراحی در
دست پیرهنی چاک یعنی سینه سی آچق وغزل اوقیجی والنده صراحی نرگسش
عربده جوی ولبش افسوس کنان انک چشمی جنگ وغوغا طلب ایدیجی وانک
لبی عاشقی تسخر ایدیجی نیم شب دوش ببالین من آمد بنشست بو اوصافله متصف
اولان دلبردن کیجه نصف اللیلده نیم یصدغمه یعنی باشم اوجنه کلدی اوتوردی

سرفرا

سرفرا گوش من آورد وبآواز حزین باشی بنم قولاغمه یقین گتوردی ونرم وحزین آوازله گفت
ای عاشق بی چاره من خوابت هست جانان بکا خطاب ایدوب ایتدی ای بنم بیچاره
عاشقم اویقکمی وار در استفهام اولمق ده جائز در مراد جانانک وجه احسن اوزره اولان
تجلیسن بیان در عارفی را که چنین باده شبگیر دهند بر عارفه بو تجلیلن که باده شبگیره
شبگیر اولدر که کیجه نک احیاسنه سبب اوله وسحر وقتنه دخی شبگیر دیرلر وشب معناسنه دخی
واقع اولور کافر عشق بود گر نشود باده پرست اول عارف منکر عشق در اگر عشق پرست
اولمیه برو ای زاهد بر دردکشان خرده مگیر یوری ای زاهد وعاشقلر اوزره عیب ونقصان طوتمه
که ندادند جز این تحفه بما روز الست زیرا روز ازلده بزه تحفه دن غیری ویرمدیلر که مراد عشق
ازلی در آنچه او ریخت به پیمانه ما نوشیدیم اول نسنه یی اول الله بزم پیمانه مزه دوکدی
نوش ایلدک اگر از خمر بهشت است وگر از باده مست اگر جنت شرابندن در وگر مست باده دن
اوتکی دن مراد حقیقت در ایکنجی مراد مجاز در یعنی شراب مراد در باده مست مست ایدیجی باده در
خنده جام می وزلف گره گیر نگار جام مینک خنده سی ونگارک او[illegible] زلفی ای بسا توبه که
چون توبه حافظ بشکست ای چوق توبه حافظ توبه سی گبی صدی مراد عشقک ظهوری واسرار
الهیه نک منکشف اولمسی چوق کمسنه یی ماسوادن فارغ ایلدی دیگر خنده می دن مراد عشقک
ظهوری در نگاردن مراد خدای تعالی در زلف گره گیردن مراد اسرار الهیه نک معقد اولمسی در
وله ایضاً زلفش هزار دل بیکی تار مو ببست انک زلفی بیک گوکلی بر تل قیل ایله بغلدی
مراد از اجق جذبه وسر ایله وافر عاشقک دلنی بند ایدوب هوا وهوسدن خلاص ایلدی
دیگر بعض نسخه ده زلفت در تاء خطابله ایکنسنده دخی مراد الله تعالی در راه هزار چاره
گر از چار سو ببست بیک ایدیجی لک یولنی دورت طرفدن باغلدی مراد چوق نکته دان
وذو فنونلری که عقل ایله برقلی قرق یاررلر ایکن اسیر عشق اولمق ایله آشفته وبیچاره اولدیلر
دیگر بیت اگر خود هفت سبع از بر بخوانی چو آشفتی الف بی تی ندانی تا هر کسی ببوی
نسیمی دهند جان تا هر کسه یعنی جمیعی بر رایحه امیدی ایله جان ویره لر بگشود نافه وز در
آرزو ببست برنافه آچدی وآرزو وشوق قپوسنی باغلدی مراد حق تعالی حضرتی نفحاتندن
بر نفحه ایله هر بر عاشقی معشوق ایلدی تا که جان هوسندن محبوب وصالنه وصول بولمغه
زیاده سعی اوزره اولالر دیگر رشید از آن شدم که نگارم چو ماه نو اول سبیدن دیوانه اولدم

نگارم ماه نوکبی ابرو نمود و جلوه گری کرد و در بو بیت قاشن کوستردی و جلوه کرلك ایلدی ویورینی
اورتدی ابرو نمود دن مراد آشنا لقدر حق ایله جلوه گری کرددن مراد بونده حق تعالی نك
تجلی سی در عاشقنه رو بپوشید دن مراد کندو سنی ستر ایلمکدر که عاشقنك شوقی زیاده اوله
نگاردن مراد الله تعالی در ساقی بچند رنگ می اندر پیاله ریخت ساقی کونا کون شرابی که
پیاله یه دوکدی این نقشها نگر که چه خوش در کدو بیست بو نقشلری کورکه قبق ده نه لطیف
ظاهر اولدی بو بیت دن مراد حق تعالی حضرتیکه قضاده جذبه و عشق دن و فیض و شوقدن
وکوناکون اسرار و ذوق دن که عشاقك کوکلی پیاله سنی پر ایلمش ایدی قدرده ینه اول حالات
ازلده می ظهور بولدی دیمکدر بو مذکور معنی دن قطع نظر بو بیت ملل و ادیان اعتباری اوزره
اولمق ممکن در بو محلده فکر دقیق لازم در ساقی دن مراد خدادر یارب چه جرم کرد صراحی که خون
خم عجب صراحی نه جرم ایلدی که کوپك قانی یعنی شراب با نغمهای قلقلش اندر گلو ببست
قلقل نغمه لری ایله انك بوغازندن باغلدی صراحی دن مراد طالب عشق اولان مرید در
خم دن مراد مرشد کامل که مریدانك قتنده اسرار عشق دن سوز سویلمکه قادر اولمدیه
مطرب چه پرده ساخت که در پرده سماع مطرب نه عجب مقام چالدی که سماع پرده سنده
بر اهل وجد و حال در های و هو ببست وجد و حال اوزره های و هوی قپوسنی باغلدی مراد
مرشد کامل سماع ده نه عجب حالت ایتدیکه مریدلر اول حالتدن مست و بیهوش اولوب های
وهودی قالدیلر دیمکدر بو معنی دخی جائزدر های و هو یه باشلدیلر اما معنای اول خوبدر
زیرا بونده مبالغه وار در مصراع اولده اولان چه لفظی استفهام در که تعجب معناسنی افاده ایدر
گفتم که حسن چهره او را صفت کنم دیدم یعنی قصد ایتدم که انك خوب یوزنی وصف ایدم
او روی خود نمود و در گفت و گو ببست اول لطفدن کندو یوزنی کوستردی وگفت
وکو قپوسنی باغلدی اصلا وصفنه احتیاج قومدی حافظ هر آنکه عشق نورزید و وصل خواست
ای حافظ هر اول کمسه که عشق خدایه سعی ایلمدی و وصال حق طلب ایلدی احرام طوف کعبه
دل بی وضو ببست کوکل کعبه سی طوافنك احرامنی ابدستسز باغلدی بو خود محالدر
کعبه دلدن مراد جناب قدس در وان لیس للانسان الا ما سعی وله ایضا خدا چو صورت
ابروی دلکشای تو بست بنم ایشمك کشادینی سنك کرشمه لرکده باغلدی یعنی که
سن باکه کوز اوجی ایله نظر ایلدکك مرادم حاصل اولور مراد مخاطب دن مرشد کامل

اولمق اولی در وکشدن کاردن مراد وصول وصال جانان اولور مرا و سرو چمن را بخاك راه نشاند
بنی و چمن سروینی یول طپراغنه دکدی یعنی عاشق بی صبر ایدوب بزی انتظار اوزره طوتدی زمانه
تا قصب نرگس قبای ببست زمانه تا که سنك نرگس نقشلو قفتانك قصبنی باغلدی یعنی طوتدیه
قصب بونده اینجه بز معناسنه در که ابریشم دن درکه جانان کیدوکی جامه نك زرینی واقع اولمشدر که
نرگس نقشلودر معنای محصلی سن اول جامه نی کیلدن سکا زیاده حسن ظاهر اولدی دیمکدر
احتمالدر که بوندن مرادم مرشد کامل اوله که آنی محبوب منزله سنه قویوب وصف ایتمش اوله نتنه
وبیت لفظنك فاعلی زمانه در ز کار ما و دل غنچه صد گره بگشود بزم ایشمزدن و غنچه نك
کوکلندن یوز کره آچدی یعنی وافر انقباض و اضطرابنی ازاله ایلدی نسیم صبح چو دل دربی هوای
تو بست صبح یلی چون کوکلنی سنك محبتك اردنده باغلدی یعنی صبح یلی که عاشق اولدن
بزه سندن لطیف رایحه کتورمشدر زیرا عاشق درمحلکه اوغرامغه قادر دکلدر بو سبب دن اطرافه
وبزه خوش و لطیف بویلر ایرشدرر نسیم صبح دن مراد فیض الهی در مخاطب دن مراد خدای عز
وجل در مرا به بند تو دوران چرخ راضی کرد بنی سنك بندکه دوران چرخ راضی ایلدی ولی چه سود که سر رشته
در رضای تو بست آما نه فائده که سر رشته سنك رضاك ده باغلدی نولیدی بنم الومه ویریدی که بن کز
سنك بندکدن خلاص اولمق قیدی اولمیدی یعنی عشق بندندن خلاص استمزم چو نافه بر دل
مسکین من گره مفکن نافه کبی بنم مسکین کوکلم اوزره عقده براقمه یعنی قلبمی منقبض و مضطرب
ایلمه چو عهد با سر زلف گره کشای تو بست چونکه کوکلم سنك گره کشای زلفك اوجی ایله عهد باغلدی
خطاب خدایه در تو خود حیات دگر بودی از زمان وصال سن اوزکه لطیف حیات ایدوك
ای وصال زمانی خطا نگر که دل امید در وفای تو بست خطایی کور که کوکل سنك وفاکه امید
باغلدی وصال ده وفا واردی ع یکدمه دیدار دوست هر دو جهانش بهاست ز دست
تو گفتم ز شهر خواهم رفت جانانه ایتدم سنك الکدن شهردن کتمك استرم زیرا جور و جفاکه
تحمل ایتمکه مجالم قالمدی بخنده گفت که حافظ برو که پای تو بست خنده ایله جانان ایتدی که ای
حافظ یوری سنك ایاغکی کیم باغلدی بیت آهوی با لهنك در گردن نتواند بخویشتن رفتن
وله ایضا درین زمانه رفیقی که خالی از خلل است بو زمانه ده بر رفیق که خللدن و ضرردن خالی در
صراحی می ناب و سفینه غزلست صافی می ایله پر اولمش صراحی و غزل رساله سیدر صراحی
می ناب دن مراد عشق الهی در سفینه غزلدن مراد غزلیات توحید شعارله پر اولمش کتاب درکه

طریقت وحقیقته متعلق اصطلاحات عجیبه واستعمالات غریبه وار در جریده رو که
کذرکاه عافیت تنکست جریده یوری زیرا عافیت وحضورا وغراغمی طار در
یعنی دنیاده حضور یوقدر جریده دورلمش ومجرد دفتر معناسنه کلور آما بونده
نامی مراد در پیاله کیر که عمر عزیزنیے بدلست پیاله طوت که عمر عزیزنیے بدل در
مراد عمرکیے عشق الٓهی دن غیریه صرف ایلمه دیمکدر پیاله دن مراد عشق در مظروفی
اعتباریله نه من زبی عملی درجهان ملولم وبس جهانده عملسزلق دن ...مان
بن ملول دکلم ملالت علما هم زعلم بی عملست علمانک ملالتی هم علمسز علمدن در
مراد بوندن طرز اقله علمایه طعن ودخل در بجشم عقل درین رهکذار پر آشوب
بو غوغا وفتنه ایله پر اولمش رهکذار ده که مراد دنیا در بصیرت وتدارک ایله اول
جهان وکار جهان بی ثبات وبی محلست معین در که جهان وجهانک ایشی یعنی دنیا
وما فیها ثباتسز ومحل سزدر دلم امید فراوان بوصل روی تو داشت کوکلم سنک
یوزنک وصلنه یعنی ...رک وصالکه وافر امید طوتدی ولی اجل بره عمر رهزن املست
اما اجل عمر یولنده امیدک یولن اورنجی در بکیر طرّهٔ مه چهره وقصه مخوان برای یوزلونک
طره سنی طوت وقصه اوقومه بو ایله دیو که سعد ونحس زتأثیر زهره وزحلست که سعد
زهره نک ونحس زحلک تأثیرندن در مه چهره دن مراد مرشد کاملدر که سنک نفسک
اصلاحنه جمع نسنه دن اهم والزم در علم نجومک سکا اصلا فائده سی یوقدر زهره فلک
ثالث ده بر کوکبک اسمیدر که سعادت اوزره در زحل فلک سابعده بر کوکبک
اسمیدر که غایتله نحس در بهیچ دور نه خواهند یافت هشیارش اصلا آنی بر دورده
آیق بولمیه لر در هشیارش ده اولن ضمیر غایب مصراع ثانی ده اولن حافظ لفظنه راجعدر
اضمار قبل الذکر طریقی ایله چنین که حافظ ماست باده ازلست بو ایله که بزم حافظمز
باده ازلک مستی در باده ازلدن مراد عشق الٓهی در **وله ایضاً** مارا زخیال تو چه پروای
شرابست سنک خیالکدن بزه نه شراب قیوسی در خم کو سر خود کیر که خمخانه خرابست
کوپه دی کنه و باشنی طوتسون یعنی کنه وتدارک کنده اولسون زیرا میخانه خراب در شمدن صکره
بزدن اکا کمسه وارمز خمه نسبت سرخود کیر ترکیبی خوب واقع اولمشدر بر محلده ایکی
امر حاضر جمع اولسه ثانی امر غایب معناسنه اولور کر خمر بهشت است بریزید که دوست

اکر

اکر جنت سرابی ایسه ده دوکوکز زیرا دوست دن مراد خدادر هر شربت عذبم که دهی عین
عذابست هر لذیذ شربت که باکه ویررسن عین عذاب در افسوس که شد دلبر در دیده
کریان حیفا که دلبر کتدی وکریان کوزمزه تحریر خیال خط او نقش بر آبست انک خطی خیالنک
تحریری آب اوزره نقش در نقش بر آب بونده استحکام معناسنه اولمق روشن در
زیرا بو معنی ده ثبوت وفا وار در کویا انک خطی خیالاتی در اکرچه کندوسی کتمشدر لکن
نه ...دیوانده بو بیت بو معنایی مشعر در **بیت** بی پرستی ازان نقش خود بر آب زدم
که تا خراب کنم نقش خود پرستیدن بو محل دقیقه زیاده دقت لازمدر که تا حقیقت معنی
طلوع ایده بیدار رشوای دیده که ایمن نتوان بود بیدار اول ای چشم که ایمین اولمق اولمانه
زین سیل دمادم که درین منزل خوابست بو متصل جریانی اولن سیلدن که بو خراب
منزلده در سیل دمادم دن مراد حوادث روزکار در غم ومحنت ودرد ومشقت
ومودت وفرقت کبی وبونلردن غیری هر نه که وار در منزل خوابدن مراد دنیادر که
غفلت یری در معشوقه عیان میکذرد بر تو ولیکن معشوقه سنک اوزرکه آشکاره کچر
اما اغیار همی بیند ازان بسته نقابست اغیار کور راندن اوتری نقاب باغلمشدر
معشوقه دن مراد حق تعالی حضرتیدر که مصنوعاتی کندوسنه نقاب اتمشدر لکن
بو حال اغیار ایچون در عشاق ایچون دکلدر کل بر رخ رنکین تو تا لطف عرق دید
کل سنک رنکین رخک اوزره تا که عرقک لطافتنی کوردی ز رآتش رشک از غم
دل غرق کلابست کوکل غمدن رشک آتشنده کلابه غرق در یعنی مصنوع دایم صانع
قتنده خجل در که انک وجودی قتنده وجودی یوقدر در کنج دماغم مطلب جای نصیحت بهم
دماغم بو جاغنده نصیحت یری طلب ایلمه کین حجره پر از زمزمه ورباب است زیرا بو حجره
چنک ورباب صداسندن طلودر مراد بودر که بی عمل واعظلرک سوزنی استماع اتمزم
زیرا دماغم مرشد کاملک عشق آمیز وشوق انکیز سوزلریله پر اولمشدر چنک ورباب دن
مراد مرشد کاملدر **بیت** عنان بمیکده خواهیم تافت زین مجلس که وعظ بی عملان واجب
است نشنیدن راه توجه براهست که از غایت تعظیم سنک یولک نه عجب یولدر که
غایت عظمتدن چه بونع استفهام در تعجب مناسبتی ایله دریای محیط فلکش عین سرابست
فلکک دریای محیطی انک عین سرابی در بوندن مراد جناب قدس عظمتی بیان در

سبزست در رودشت بیا تا نگذاریم درود دشت سبز در کل تا کچورمیلم دست از سر آبی که
جهان جمله سرابست المزی بر آب طرفندن زیرا جهان جمله سراب در هرکز اعتماده یرلزدر
مراد بونک کبی زمانده که دره ودپه وصحرا ابطا سبزدن سبز اولمشدر بر آب کن ریتی
الکتورب عشق آلهی ایله ذوق وشوق ایده لم دیمکدر ذر بونده دپه باشی ودره معناسنه در
دشت صحرا معناسنه در سراب غایت اسی ده آب کبی کورنن نسنه در سرآبی ده اولسن
سر بونده طرف معناسنه در نتکم مثنوی ده واقع اولمشدر **بیت** عاشقی کر زین سر وکر
زان سرشت • عاقبت ما را بدان سر رهبرست • در بزم دل ز روی تو صد شمع برافروخت
کوکل بزمنده سنک یوزکدن یوز شمع شعله لندی وین طرفه که بر روی تو صد گونه حجابست
بو عجب که سنک یوزک اوزره یوز درلو حجاب وار در مراد بودر که چون آینه دل صیقل عشقله
پاک ومجلی اوله ذات دن منعکس اولن انواری قبول اتمکه هیچ بر نسنه حایل ومانع اولمز
روی دن مراد ذات در سروری افندی مصراع اولک معناسنی بویله یازمشدر بزم ده
کوکل سنک یوزکدن یوز شمع یاقدی لیکن معنای لطیف بو بنده اختیار اتدوکی در بی روی
دلارای تو ای شمع دلفروز سنک دلارا یوزک سز ای کوکل شعله لندرجی یعنی کوکله سرور ویرجی
شمع دل رقص کنان بر سر آتش چو کبابست کوکل آتش اوزره کباب کبی رقص ایدیجی در
یعنی دل که سندن دور اوله حددن زیاده مضطرب اولور بو وجه دخی جائزدر کوکل آتش
اوزره اولن کباب کبی رقص ایدیجی در حافظ چه شد ار عاشق ورندست ونظرباز حافظ اگر
عاشق ورند ونظرباز ایسه نولدی بس طور عجب لازم ایام شبابست چوق عجب
اسلوب که یکتلک زمانه لازم در بوندن مراد جوانلق عالمنده عشق وطاعته سعی لازم ایدوکی
اشعاردر **وله ایضا** کنون که بر کف کل جام باده صافست شمدی که کلک کفی اوزره باده صافی
براولمش جام وار در بصد هزار زبان بلبلش در اوصافست یوز بیک دلله بلبل انک
اوصافنده در یعنی هرکاه که مرشد کامل لطیف ادا ایله عشق آلهی سرلرنی بیان ایلیه مرید طالب
اول دمده بیک دلله انک وصافی در زیرا اندن مستفیض اولور بخواه دفتر اشعار وراه
صحرا گیر اشعار دفترینی استه وصحرا یولینی طوت چه وقت مدرسه وبحث کشف وکشافست
مدرسه نک وکشف وکشافک نه بحثی در کشف کشاف حاشیه لرنک برینک اسمی در ببر
ز خلق وز عنقا قیاس کار بگیر خلق دن کس وایشک قیاسنی عنقادن طوت یعنی عنقانک

شهرتی

شهرتی کمه ایله اختلاطی اولمدوغندن اوتری سن دخی انجلیین اول تا تمام شهرت بولاسن
که صیت گوشه نشینان ز قاف تا قافست زیرا گوشه نشین ارک آوازه سی قافدن قافه در
فقیه مدرسه دی مست بود وفتوی داد مدرس دون مست ایدی وفتوی ویردی بویله یو
که می حرام ولی به ز مال اوقافست که می حرام در اما اوقاف مالندن یکدر زیرا اوقاف
مالی حق عبد بلکه حقوق عباد اولمق احتمال در اما می ایله دکلدر ومیده اندن ایواولمسی باده
روشن اولدغندن مدرس ایکن انک فتوا اسنده خطا اتدی دیمک استر بدرد وصاف
ترا حکم نیست دم درکش درد وصافه سنک حکمک یوقدر خاموش اول که هرچه ساقی ما
کرد عین الطافست زیرا بزم ساقی مز هرنه که ایلدی عین الطاف در ساقی دن مراد حق تعالی
حضرتیدر حدیث مدعیان وخیال همکاران مدعیلر سوزی واولیا الله خیالی یعنی مدعیلر
بزدخی اولیا الله کبی ایز دیدکلری همان حکایت زردوز وبوریاباف است همان زردوز
وحصیرجی حکایتی در که اصلا مناسبت یوقدر که مدعیلر بوریاباف واولیا الله زردوزدر
همکاراندن مراد اولیا الله در مدعیلر دن مراد عشق آلهی دن بی خبر اولمشلردر خموش
حافظ واین نکته های چون زر سرخ خاموش اول ای حافظ وبو قرمزی التون کبی نکته لری که سنک
اشعارکده در نگاه دار که قلاب شهر صرافست صاقله زیرا شهرک قلابی صراف در نکته لردن
مراد اشعار لطیفنده اولن کلمات عشق در که اول کلمات دقایق وحقایق ایله وخیالات ومنایع ایله
پیراسته اولمشدر قلاب شهردن مراد صورت صلاح ده اولن مرایلر در قلاب شهرده مبالغه
وار در آنوکچون صراف شهر دیمدی زیرا بونک ایله اشعار ایدرکه قلاب صراف یرینه کچمشدرکه
اصلا صرافلق دن بهره سی یوقدر بویله دکلدر که صراف قلاب اوله **وله ایضا** اگر بلطف
بخوانی مزید الطافست اگر لطف ایله بزی اوقیه سن لطفلرک زیاده در وگر بقهر برانی درون ما
صافست وگر بزی قهر ایله قوغدن سوره سن بزم درونمز صاف در اصلا بیحضور اولمز
بنامه وصف تو کردن نه حد امکانست نامه ایله سنی وصف ایلمک امکان حدیی
دکلدر چرا که حسن تو بیرون ز حد اوصافست نیچون زیرا سنک حسنک اوصاف
حدندن طشره در بعض نسخ ده حسن یرینه وصف واقع اولمشدر بو بیتلرده اولان
خطاب خدایه در بچشم عشق توان دید روی شاهد ما بزم محبوبمزک یوزینی عشق
کوزی ایله کورمک ممکن در ظاهر چشم ایله قابل دکلدر که نور دیده خوبان ز قاف تا قافست

زیرا اولیا اللهک کوزی نوری قافدن قافه دراول سببدن حقی کورلر شاهددن
مراد خدای چشم عشقله مشاهده ایدرلر بیت جهان وآت حسن شاهد ماست
شاهد وجهه فی کل ذرات ز مصحف رخ دلدار آیتی برخوان دلدارک رخی مصحفندن
بر آیت اوقی دلداردن مراد خدای عز وجل درکه آن بیان مقامات کشف وکشافدر
که او یعنی اندن بر آیت اوقمق کشف وکشاف مقاماتنک بیانی درکه هرکمسه که جانانک
ازلک مشاهده سندن برهویت وبرجذبه حاصل ایده کشف وکشاف اکا
معلومی اولور چو سرو سرکشی ای یار سنکدل باما ای سنکدل یار بزمله سرو کبی سرکش سن
که اصلا ملایمتی یوقدر سرو سرکش لفظنه مضاف اعتبار اولنورسه معنی بویله اولور
سرکش سرو کبی سن چه چشمهاست که بر روی تو ز اطرافست نه چشمه لر واردرکه
اطرافدن سنک یوزکه اوزره در مراد بودرکه انلره فیض واحسانک مبذولدر
اما بزه یوقدر خطاب مرشده اولمق روشندر ترا که مایۀ خلدست نزل وهمتانیست
سنککه مایۀ خلد یعنی جنت مایه سی ماحضرکدر وسنک نظیرک یوقدرکه اول ماحضرده
سنک ایله هم سفره اوله از آن مثال کزینم روان در اعرافست اول مثال کزیندن
اوترو که مراد حبیب اکرمدر روانم اعراف ده درکه انک ایله قناعت ایدرم زیرا
باکه جنت طلب ایلمک ادبسزلکدر بو بیت ده صنعت التفات واردر
خطابدن غیبته زیرا مصراع اولده ترا ایله خطاب ایتدی حبیب اکرمی مخاطب منزله سنه
تنزیل ایتمک ایله وازان مثال کزین کتورمک ایله غایب منزله سنه تنزیل ایتدی
عدو که منطق حافظ طمع کند در شعر عدو که شعرنده حافظک سوزینی طمع یعنی
انک شعرنده اولن حالت ولطافت بم شعرمده داخی واردر همان حدیث
همان حدیث همای وطریق خطافست همان هما سوزی وقرلغوج طریقیدر
یعنی بو ایکی مرغ ما بیننده اولن تفاوت قدر تفاوت واردر عدو ایله حافظ
بیننده خطافست قم خایلدر ولە ایضا خلوت کزیده را بتماشا چه حاجتست
خلوت اختیار ایتمش کمسنک تماشایه نه احتیاجی واردر چون کوی دوست هست
بصحرا چه حاجتست چونکه دوست محله سی وار صحرایه نه احتیاج وار کوی دوستدن
مراد درکاه خدادر بیت ای ملامت کر من وخاک ره دوش کر ترا خاطر بصحرا می کشد

جانا بجا چنین که تر اهست با خدای ای جان سؤال حاجت چیچون کرسنک خدایه واردر
کاخر دمی بپرس که مارا چه حاجتست که آخر بر دم سؤال ایله که بزه حاجتمز نه در بوندن مراد
مرشددر از باب حاجتیم وزبان سؤال نیست حاجت صاحبلری ایز وسؤال دلی یوقدر
یعنی سؤاله قادر دکلز در حضرت کریم تمنا چه حاجتست کریمک حضورنده تمنانه حاجتدر
محتاج جنک نیست کرت قصد خون ماست جنکه احتیاج یوقدر اکر سنک بزم قانمزه قصدک
وارسه چون رخت از آن تست بیغما چه حاجتست چونکه رخت سنک ملکک در
یغمایه نه احتیاج واردر خطاب حق تعالی حضرتنه در جام جهان نماست ضمیر منیر دوست
جهان کوسترجی جامدر دوستک روشن خاطری اظهار احتیاج خود آنجا چه حاجتست
انده کندو احتیاجکی عرض واظهار ایلمک نه احتیاجدر یعنی حق علام الغیوب در
مرادک ایچون تقاضی لازم دکلدر دوستدن مراد خدا اولمق روشندر مرشد
کامل دخی اولمق ممکندر آن شد که بار منت ملاح بردمی اول کتدی که ملاحک منتی
یوکنی ایلدر ایدم یعنی اکا منت ایدر ایدم کوهر چو دست داد بدریا چه حاجتست کوهر
چونکه میسر اولدی دریایه نه احتیاج واردر یعنی صمد نفسکه مرشده احتیاجم یوقدر
زیرا وصال جانان میسر اولدی ای عاشق کدا چو لب روح بخش یار ای کدا عاشق
چونکه یارک حیات بخش لبی میداندت وظیفه تقاضا چه حاجتست سنک وظیفه کی
بیلور تقاضایه نه احتیاج واردر یاردن مراد خدادر کدادن مراد مرید طالب فیضدر
عرب تقاضی عجم تقاضادر ای مدعی برو که مرا با تو کار نیست ای مدعی یوری که بنم سنک ایله
ایشم یوقدر احباب حاضرند باعدا چه حاجتست دوستلر حاضردر اعدایه نه احتیاج
واردر مدعی دشمن معناسنه اولوب احباب کندو معناسنه اولمق روشندر مدعیدن
مراد اهل ظاهر اولوب احبابدن مراد اصحاب طریقت وارباب حقیقت اولمق احتمال
بعیددر زیرا مخلص بیتی دخی معنای اولی مؤید ومبیندر حافظ تو ختم کن که هنر خود عیان
شود ای حافظ سن سوزکی ختم ایله یعنی خاموش اول زیرا هنر کندوسی عیان اولور
با مدعی نزاع ومحاکا چه حاجتست مدعی ایله نزاع وحکایت لشمک یعنی بحث وجدل ایلمک
نه حاجتدر وله ایضا صحن بستان ذوق بخش وصحبت یاران خوشست بستان صحنی
ذوق باغشلیجیدر ویاران صحبتی خوشدر یاراندن مراد طالب عشق اولنلردر

وقت گل خوش باد کزوی وقت میخوران خوش است گل وقتی خوش اولسون که گل وقتندن
میخوارلرک وقتی خوش در گلدن مراد عالم فیض و کشف در میخوارلردن مراد شراب عشقله
مست اولنلردر از صبا هر دم مشام جان ما خوش می شود صبادن هر دم بزم جانمز
دماغی خوش اولور آری آری طیب انفاس هواداران خوش است بلی بلی عاشقلرک
طیب انفاسی خوش در صبادن مراد فیض آلهی در هوادارلردن مراد مرشدلردرکه انلرک
نفسلری مرده احیا ایدر ناگشوده گل نقاب آهنگ رحلت ساز کرد گل نقابن اچمدین
کوچمک قصدنی دوزدی آهنگ قصد و آواز معروف معنی که مقام شناسلر قتنده
معلوم در اما بونده معنای اول مراددر و سازه آهنگ خوب واقع اولمشدر ناله کن
بلبل که گلبانگ دلفگاران خوش است ناله ایله ای بلبل که کوکلی مجروحلرک فریادی خوش در
مرغ شب خوان را بشارت باد کاندر راه عشق شبخوان مرغه بشارت اولسونکه عشق
یولنده دوست را با ناله شبهای بیداران خوش است بیدارلرک کیجه لر ایله اولن ناله سی ایله
دوست خوش در یعنی کیجه ایله اویومیوب حق تعالی نک شوقندن ناله و حنین ایده حق
تعالی نک قتنده زیاده مقبول در دوستدن مراد حدای تعالی در دوست آخرنده
اولن را زائد اولمق روشن در از زبان سوسن آزاده ام آمد بگوش آزاده سوسنک
زباندن بنم کوشمه کلدیکه لسان حال ایله بویله دیدی کاندرین دیر کهن کار سبکباران خوش است
که بو اسکی دیرده که مراد دنیا در بوکی یینی اولنلرک ایشی خوش در بیت سبکبار مردم
سبکتر روند• حق اینست و صاحبدلان بشنوند• نیست در بازار عالم خوش دلی
ور زانکه هست عالم بازارنده خوش دللک یوقدر واگر اندن که وار در شیوه رندی
و خوش باشی عیاران خوش است عیارلرک رندلک و خوش اولجیلق شیوه سی خوش در
یعنی اولیاء اللهک ماسوای غمدن آزاد اولوب صورت عوامده لاابالی دیرلک لری
خوش در بو معنی ذوقی جائزدر رندلک شیوه سی و عیارلرک خوش اوجیلق شیوه سی
خوشدر اما بو معنای اول لطیف در عیارلردن مراد اولیاء الله در حافظا ترک جهان
گفتن طریق خوش دلیست ای حافظ جهانی ترک ایلمک خوش دللک طریقی در گفتن بونده
و بونک کبی محللرده کردن معناسنه استعمال اولنور تا نه پنداری که احوال جهان داران
خوش است صقین صانمیه سن که جهاندارلرک احوالی خوشدر بیت نگهبانی ملک

و دولت بلاست• گدا پادشاهست و نامش گداست ولا ایضا یا رب این شمع دل افروز
ز کاشانه کیست بو کوکل سرورویجی شمع عجب کیمک کاشانه سندندر کاشانه دولت
خانه و حجره و قیش اوی و شه نشین و مطلقا خانه و صحبت خانه معناسنه کلور لکن
محلّه اولی معنای اول در جان ما سوخت بپرسید که جانانه کیست بزم جانمزی یاقدی
صورکوز که کیمک جانانه سیدر حالیا خانه برانداز دل و دین منست شمدی اول جانان
بنم دل و دینم خانه سنی خراب ایدیجی در تا هم آغوش که می باشد و هم خانه کیست عجب کیمک
هم آغوشیدر اولور و کیمک هم خانه سیدر هم آغوش برکمسه ایله قوجوشب یاتمق هم خانه
برخانه ده بله اولمق باده لعل لبش کز لب من دور مباد انک لب لعلی باده سی که بنم لبمدن
دور اولمسون راح روح که و پیمان ده و پیمانه کیست کیمک روحنک شرابی در و کیمک
ایله عهدلشیجی در و کیمک پیمانه سیدر یعنی انک لبی پیمانه سنک شرابینی کم نوش ایدر دلبردن
مراد مرشد کامل در و بو وصف لردن مراد فیض گوناگون در مید هد هر کسش افسونی و معلوم
نشد هر کمسه اکا بر افسون ویرر یعنی آنی سوز ایله الدایوب کندویه مصاحب اتمک استر و اما
معلوم اولمدی که دل نازک او مایل افسانه کیست که انک نازک کوکلی کیمک افسانه سنه
مایل در یا رب آن شاه وش ماه رخ زهره جبین یا رب اول زهره آلنلو آی یکاقلو
دلبر در یکتای که و گوهر یکدانه کیست کیمک لانظیر دُرّی و کیمک یک دانه گوهری در یعنی
کیمک فرزندی در دولت صحبت آن شمع سعادت پرتو اول سعادت پرتولو شمعک مصاحبی
دولتی باز پرسید خدا را که پروانه کیست کیرو صورکوز الله ایچون که کیمک پروانه سیدر
پروانه بونده خبرجی معناسنه در که عاشق جانبندن معشوق طرفنه وسیله وصال ایچون
کلور و تذکره و شمع کلبکی و یومش اوغلانی و قولاغوز و خبرجی و حواله معناسنه کلور گفتم آه
از دل دیوانه حافظ بی تو اکا ایتدم آه حافظک دیوانه کوکلندن سنسز که عجب حال
نیجه اولور زیر لب خنده زنان گفت که دیوانه کیست لب التنده خنده ایدرک ایتدی که
کیمک دیوانه سیدر مراد مرید نیاز عرض اتدکجه مرشد استغنا اتدوکن بیان در وله ایضاً
اگر چه عرض هنر پیش یار بی ادبیست یار قتنده هنر عرض ایلمک اگر چه ادبسزلک در
زبان خموش ولیکن دهان پر از عربیست زبانم خموش در ولیکن دهانم عربی دن یعنی
علم و معرفتدن پر در یاردن مراد حدادر که والله معکم اینما کنتم اعتباری ایله هر قنده سو ایسه

انک قننده سوبلمش اولور پری نهفته رخ و دیو در کرشمه حسن پری یوزن کزلمش شیطان
حسن عرض اتمکده مراد اولیاء الله کنج خلوت ده منزوی و خلوت نشین اولوب و ملاحده
و زنادقه و مدعی شیخلر دعوی کرامت اتدکلری بیان در بسوخت عقل ز حیرت که این
چه بو العجبیست عقل حیرتدن یاندی یعنی بونک حقیقتنی و سرینی تعقل اتمکه قادر اولمدی
که بونه زیاده عجب برنسنه در دیو بو العجب زیاده عجب بو لفظی بونک کبی محللرده
زیاده معناسنی افاده ایدر بو الهوس و بو الفضل کبی سبب مپرس که چرخ از چه
سفله پرور شد سبب صورمه که چرخ ندن سفله پرور اولدی که کام بخشی اورا
بهانه بی سببست زیرا فلکک کام بخشلغنه بهانه سبب سزلقدر مراد جمله یه واداء
فلکک رعایتی بی سبب ایدوکن اشعار در درین چمن گل بیخار بر نچید آری چنین
یعنی دنیاده کمسه خارسز گل ویرمدی بلی چراغ مصطفوی با شرار بو لهبیست
مصطفالق چراغی بو لهبلک شراری ایله در یعنی گل ایله خار اولدیغی کبی مصطفا ایله
بر بولهب و موسی ایله بر فرعون واردر هر ایو مقابله سنده بر یرامز وار دیمکدر
به نیم جو نخرم طاق خانقاه و رواق یارم اربه یه صاتون المزم خانقاهک کمرینی
و چار طاقینی مرا که مصطبه ایوان و پای خم طنبیست بنم که مصطبه ایوانم و کوب
دبی بو بیر از لغم در مصطبه دن مراد مرشد کامل آستانه سی در خم دن مراد مرشد کامل
عشق الهی شرابنک طالبی اولن مریدلراندن مستفیض اولورلر و نفع حاصل ایدرلر
پای بونندیب معناسنه در طنبی بوریازلق معناسنه در جمال دختر رز نور
چشم ماست مگر اوزم چیبوغی قزینک جمالی که مرادی می در وار سه بزم کوزمز نوری در
که در نقاب زجاجی و پرده عنبیست زیرا دختر رز بزم کوزمز نوری کبی زجاجی
و عینی پرده ده در دختر رزه عین لکی حالنده عینی دیرلر و خمر اولدقده نصکره زجاجی
نقاب غایتله یرنم در کوزده یدی طبقه واردر بری عینی بری زجاجی معلوم
اولاکه حق تعالی حضرتی عین انسانی یدی طبقه و اوچ رطوبتدن ترکیب اتمشدر که
بو ترتیب اوزره در طبقه صلبیه و طبقه مشیمیه و طبقه شبکیه و رطوبت
زجاجیه و رطوبت جلیدیه و طبقه عنکبوتیه و رطوبت بیضیه و طبقه عنبیه
و طبقه قرنیه و طبقه ملتحمه دوای درد خود اکنون ازان مفرح جوی که در دک

دواسنی شمدی اول مفرح دن است که در صراحی چینی و شیشه حلبیست که چینی صراحی ده
و حلبی شیشه ده در که معنای ظاهری اوزره می در و معنای تصوفیسی اوزره عشق در
هزار عقل و ادب داشتم من ای خواجه بوندن اول بن بیک عقل و ادب طوتر ایدم ای خواجه
یعنی زیاده عاقل و مؤدب ایدم کنون که مست و خرابم صلای بی ادبیست شمدی که عشق الهی
شرابی ایله مست و خرابم ادبسزلک صلاسی در یعنی انک زمانی در مراد مجذوب دن برادبسزلک
صادر اولسه معذور در ایدوکن اشعار در بیاری که چو حافظ مدام استظهار به شراب کوثر که
حافظ کبی دایم بنم اعتمادم بگریه سحری و نیاز نیم شبیست سحر وقتنک کریه سنه و نصف لیلک
نیازنه در که بو ایکی نسنه سببی ایله بنجه کناه مغفور اولور وله ایضا خوشتر ز عیش و صحبت
و باغ و بهار چیست عیش و صحبت و باغ و بهاردن خوشترک نه در ساقی کجاست کو سبب
انتظار چیست ساقی قنده در دی انتظاره سبب نه در عیش و صحبت دن مراد عشاقک
بری بریله اولن مصاحبتی در باغ و بهاردن مراد عالم کشف و مشاهده در ساقی دن مراد
مرشد کامل در هر وقت خوش که دست دهد مغتنم شمار هر لطیف وقت که ال ویره غنیمت
صای کس را وقوف نیست که انجام کار چیست کمسنه نک وقوفی یوقدر که ایشنک عاقبتی نه در
یعنی عمر عزیزی هوا و هوسه صرف ایلمه بیت ساقیا عشرت امروز بفردا مفکن • باز دیوان قضا
خط امانی بمن آر • پیوند عمر بسته بمویست هوش دار عمر پیوندی بر موی ایله باغلنمش در عقل طوت
یعنی فهم ایله غمخوار خویش باش غم روزگار چیست کندو غمک یچی اول روزگار غمی نه در که
انکا بو قدر مقید سن معنی آب زندگی و روضه ارم آب حیات و جنت باغچه سنک معناسی
یعنی بو ایکی دن مقصود جز طرف جویبار و می خوشگوار چیست ارمق کنارندن و لطیف
هضم اولجی طعام دن غیری نه در جویباردن مراد توحید در می دن مراد عشق در مستور و مست
هر دو چو از یک قبیله اند صالح و فاسق هر ایکیسی چونکه بر قبیله دندر که مراد جناب قدس در
ما دل بعشوه که دهیم اختیار چیست بز کیمک عشوه سنه کوکل ویره لم اختیار نه در یعنی بزده
اختیار یوقدر و شویله ایکن ینه هر نه که بزه اندن ایرشور استعدادمزه کوره در جبر و ظلم دکلدر
بیت سراز بخشش جانان طریق لطف و احسانست • اگر تسبیح می فرمود اگر زنار می آورد •
راز درون پرده چه داند فلک خموش پرده ایچنده یعنی حق قتنده اولن رازی فلک نه بیلور
خاموش اولور ای مدعی نزاع تو با پرده دار چیست ای مدعی پرده دار ایله سنک نزاعک نه در

پرده دار فلک در سهو وخطای بنده کرش نیست اعتبار بنده نک سهو وخطاسنه
اکر انک اعتباری یوق ایسه که مراد عفو ورحمت اتمز ایسه معنی عفو ورحمت آمرزکار
چیست غفارک عفونک ورحمتنک معناسیی ندر مراد بنده لرنک سهو وخطاسنی
عفو ایدر دیمکدر زیرا عفو ورحمن اتی البته مظهر اقتضا ایدر زاهد شراب کوثر وحافظ
پیاله خواست زاهد شراب کوثر وحافظ پیاله استدی مراد زاهد جنت طلب ایلدی
وحافظ وسیله دیدار اولن عشق طلب ایلدی دیمکدر تا درمیان خواسته کردکار
چیست عجب اورتاده حق تعالینک مطلوبی ومرادی ندر مقرر طالب عشق اولن در
چیست کیت معناسنه واقع اولمشدر اکر بونده بو وجه اعتبار اولنورسه معنی بولیه
اولور خدای استمش کیدر **وله ایضاً** ماهم این هفته شد وبچشم سالیست بنم ماهم
بو هفته شهردن کتدی وبنم چشمه برییلدر بو مصراع ده لطافت اجتماع واردر
ماه هفته شهر سال حال هجران تو چه دانی که مشکل حالیست هجران حالنی سن نه
بیلورسن که نه مشکل حال در سنة الوصل سنة وسنة الهجر مردم دیده زلطف
رخ او در رخ او کوز ببکی انک رخنک لطافتندن انک رخنده عکس خود دید وکمان
بردکه مشکین خالیست کند وعکسنی کوردی وظن التدی که بو بر سیاه رنک در
میچکد شیر هنوز از لب همچون شکرش انک شکر کبی لذیذ لبندن هنوز شد
طامر کرچه در شیوه هر مژه اش قتالیست اکرچه عشوه کرلکده انک هر مژه سی
قتال در ای که انکشت نمایی بکرم در همه شهر ای کمسه که دوکلی شهرده کرم ایله
انکشت نماسن یعنی کرم ایله مشهورسن وه که در کار غریبان عجبت اهمالیست
واه که غریبلرک ایشنده سنک بر اهمالک واردر بعد از نیم نبود شایبه در جوهر
فرد شمدن صکره جوهر فردک وجودنده باکه شک اولماز جوهر فرد که اکا جزء لایتجزی
دیرلر اصلا بر جهت ایله انقسامه قابل دکلدر بو متکلمون قابل حکما قابل دکلدر که دهان
تو برین نکته خوش استدلالیست زیرا سنک دهانک بو نکته یه اوزره که مراد
جوهر فردک وجودی در بر لطیف استدلال در حکماییی ملزم اتمکه مژده داندکه
بر ما کذری خواهی کرد که بزه او غرسن دیو مشتلق ویردلر نیت خیر مکردان که مبارک
فالیست خیر نیتی دوندرمه که بر مبارک فال در کوه اندوه فراقت بچه حیلت بکشد

سنك

سنک قرانک غصه سی طاغنی نه حیله ایله چکر حافظ خسته که از ناله تنش رانالیست.
خسته حافظ که ناله دن انونک تنی بر نال کبیی در نال ایچه قامش وقلم ایچنده اولن
تللر در بو غزلدن مراد مرشد کاملدر **وله ایضاً** اکرچه باده فرح بخش وباد کلبیز ست
اکرچه باده فرح باغشلیجی ویل کل الیجی در یعنی خوش بوی در زیرا باد که شکوفه لر جانبندن
اسه انلرک رایحه سی ایله خوش بوی اولور مراد بهار ایرشدکن بیان در ببانک چنک
مخور می که محتسب تیزست لیکن شرابی چنک آوازی ایله ایچمه زیرا محتسب ایتی در
یعنی عشق خدایی فاش ایلمه زیرا اهل ظاهر یاوز در سکا ضرر ایرشدرر صراحی وحریفی
کرت بچنک افتد بر صراحی وبر مصاحب اکر سنک بنچه دوشه صراحی دن مراد عشق در
مظروفی اعتباریله حریفدن مراد مرشد کاملدر بعقل نوش که ایام فتنه انکیز ست
عقل ایله نوش ایله زیرا زمانه فتنه قوپرجی در بوندن مراد عشقی پنهان اتمکه تنبیه در
در آستین مرقع پیاله پنهان کن مرقعک یکنده پیاله نی پنهان ایله مراد صوفی
کسوتنده عشقه سعی اولی ایدوکن اشعار در همچو چشم صراحی زمانه خونریز ست زیرا
صراحی نک کوزی کبی قان دوکجی در ز رنک باده بشوییم خرقها دراشک باده زنکندن
خرقه لری کوز یاشی ایچنده یویالم که موسم ورع وروزکار پرهیز ست زیرا تقوی
زمانی و پرهیز روزکاری در که اهل شرعک اهل عشق اوزره زیاده هجوم وطغیانی
واردر **بیت** منکر اهل طریقت را زعرفان بهره نیست. نیست جز جهل جبلی موجب
این کار را. سپهر بر شده پرویز نیست خون بالا بلند فلک قان سوزجی برالک در
که ریزه اش سر کسری وتاج پرویز ست که انک خرده سی کسری نک باشی وپرویزک
تاجی در کسری کاف عربی نک فتحی وکسری ایله عجم پادشاهنک لقبی در آنا بونده
نوشیروان مراد در هم عربیی در جمعی اکاسره کلور مجوی عیش خوش از دور واژ
کون سپهر فلکک منعکس دورندن لطیف عیش استمه که صاف این سرخم جمله
دردی امیز ست زیرا بو کوب باشنک صافی جمله دردی ایله قرشنجی در زیرا باشنی
آشغا اولمشدر مراد دنیاده درد ومحنت سز بر ذوق وبر حضور یوقدر دیمکدر.
دردی عربیی در دردیا سز فارسیی در عراق فارس کرفتی بشعر خوش حافظ
ای حافظ لطیف شعر ایله عراق وفارسی طوتدک که ایکی مملکت ده نظیرک یوقدر

بیا که نوبت بغداد و وقت تبریزست کل که شمدی بغداد کی و تبریزک وقتی در عراق دن
مراد بونده اصفهان در فارسی دن مراد شیراز در که کند و مملکتی در **وله ایضاً** بنال
بلبل اگر بامنت سر یاریست ناله ایله ای بلبل اگر سنا که بنم ایله یار اولمق هوسی وار ایسه
که ما دو عاشق زاریم کار ما زاریست زیرا بز ایکی عاشق زار ز و بزم ایشمز
زاریلقدر مراد عاشقه ناله و فغان لازم اید وکن بیان ایدر در آن زمین که
نسیمی وزد ز طرهٔ دوست اول یرده که دوستک طره سنه طوقنوب کلمه
چه جای دم زدن نافهای تاتاریست تاتاره منسوب اولن نافه لرک
نه دم اورمق یریدر طره دن مراد نافهٔ اسرار در که نافهٔ تاتار انک قتنده شی حقیر در
بیار باده که رنگین کنیم جامهٔ زرق کتور شرابی که ریا جامه سنی رنگین ایده لم
که مست جام غروریم و نام هشیاریست زیرا غرور جامنه مستز و هوشیارلق
نامی وار در مراد آلهی سببی ایله ریا عجب دن خلاص طلب اتدکن بیان در خیال
زلف تو پختن نه کار خامانیست سنک زلفک خیالنی بشورمک خام ارلیشی
دکلدر که زیر سلسله رفتن طریق عیاریست زیرا سلسله التنه کتمک یعنی کندوسنی
بر غیر کسوتده پنهان ایلمک عیارلق طریقی در مراد اسرار آلهیه یی عوام دن ستر
ایلمک پخته و عارفلرک ایشی دکل ایدوکن بیان در لطیفه ایست نهانی که عشق از آن
خیزد نهانی بر حالت وار در که عشق اندن حاصل اولور که نام آن نه لب لعل
و خط زنگاریست که اول لطیفه نک نامی قرمزی لب و زنگاری یعنی تازه خط
دکلدر بلکه بر حالت در که اکا آن دیرلر یعنی مرشدلک بر ظاهری حالت دکلدر
لطیفه بونده لطافت و حالت معناسنه در قلندران حقیقت بنیم جو نخرند
حقیقت قلندرلری یارم اربه صاتون المزلر قلندران حقیقت دن مراد اولیا
الله در قبای اطلس آن کس که از هنر عاریست اول کمسنک اطلس قفتاننی
که هنر دن عاری در جمال شخص نه چشمست و زلف و عارض و خال کشینک جمالی چشم
و زلف و عارض و خال دکلدر یعنی جمال بونلره مخصوص دکلدر هزار نکته درین
کار و بار دلداریست بو محبوبلق کار و بارنده بیک نکته وار در معلوم اوله که
بو کمی محللرده کار و بار احوال معناسنه در که ترکیده ایش و کوچ دیرلر یعنی

یعنی بر کمسه مقبول حق اولوب مرشد اولمغه چوق لنسنه لازم در بآستان تو مشکل
توان رسید آری سنک آستانکه ایرشمک مشکلدر بلی خطاب خدایه در عروج
بر فلک سروری بدشواریست سرورلک فلکی اوزره چیقمق صعوبت اوزره در
ایله در یعنی سنک آستانکه ایرشمک سرورلکه ایرشمک کبی در که غایت ایله مشکلدر
سحر کرشمهٔ وصلش بخواب می دیدم سحر وقتی خوابده آنک وصالنک کوزاوجی ایله نظرینی
کوردم زهی مراتب خوابی که به ز بیداریست تحسین خوابه منسوب اولن مرتبه لرکه
بیدارلقدن یکدر وصلش ده اولن ضمیر غایب خدایه راجعدر جفای دوست بغایت
رسید و می ترسم دوستک جفاسی غایته ایرسدی و خوف ایدرم که اندن محروم اوله
که انتهای جفا ابتدای بیزاریست زیرا جفانک انتهاسی بیزارلغک ابتداسی در یعنی حرم
حضور و سروره اولمق ایو دکلدر دوست دن مراد حدا در دلش بناله میازار
و ختم کن حافظ انوک کوکلنی ناله ایله انجتمه و سوزکی ختم ایله ای حافظ که رستکاری جاودیه
در کم آزاریست زیرا ابدی قورتلمق لقمه یی انجتمک لکده در یعنی قضایه رضا ویرمه
کم آزاری بونک کبی محللرده نه آزاری معناسنه در **وله ایضاً** عیب رندان مکن
ای زاهد پاکیزه سرشت رندلری تعییب ایلمه ای پاک خلقتلو زاهد که کناه دکران
بر تو نخواهند نوشت زیرا غیرلرک کناهی سنک اوزرکه یازمزلر ولا تزر
وازرة وزر اخرى من اگر نیکم وگر بد تو برو خود را باش بن اگر صالح وگر فاسقم سن
یوری کندک ایچون یعنی کند و تدارکده اول هر کسی آن درود عاقبت کار که کشت
هر کمسه آنی بچر عاقبت کار که اکدی مراد دنیاده نه عمل اتدی ایسه آخرتده انک جزاسنی
کورر دیمکدر ناامیدم مکن از سابقهٔ لطف ازل لطف ازل سابقه سندن بنی
مأیوس ایلمه تو پسی پرده چه دانی که که خوبست و که زشت پرده ار دنده سن نه بیلورسن
که کیم خوب و کیم زشت در مراد بو در که سن نه بیلورسن که الله تعالی نک قتنده مقبول کم
و مردود کیمدر سن حاله نظر ایلمه ماله نظر ایله زیرا انده حالکر اولور همه کس طالب یارند
چه هشیار و چه مست دوکلی کمسه طالب حق در مؤمن نه صالح نه فاسق نه هشیار دن
مراد مؤمن و صالح در و مست دن مراد کافر و فاسق در همه جا خانهٔ عشقست چه مسجد
چه کنشت دوکلی یر عشق خانه سی در مسجد نه کنشت نه یعنی بو خصوصده اکمسنک مابینده

فرق يوقدر زيرا ايکسنده بله پرتو عشق واردرکه هر برسی کندو ايمنی اوزره عبادت حقه
مشغول درهم چوق واقع اولمشدر وچوق واقع اولورکه عمرينی چوق زمان کنشت ده
کفرله کچورمشکن خدای عز وجل نک صفت جمالنه مظهر دوشوب نيچه زمان طاعت ده
اولنلردن مقبول ومقرب اولمشدر پس معلوم اولديکه مسجد وکنشت
ودخی محل خانهٔ عشق در من از خلوت تقوی بدر افتادم وبس تقوی بدر آفتاب
وتقوی خلوتندن همان بن بن طشره دوشمدم پدرم نيز بهشت ابد از دست بهشت
پدرم دخی ابدی جنتی الندن قودی يعنی ترک اتدی سر تسليم من وخشت در ميکده
بنم تسليم باشم وميخانه لر قپوسنک کرپچی يعنی بن دخی ترک اتمزم ميخانه لردن مراد
مرشد کامل آستانه سی در مدعی کر نکند خصم سخن کو سر وخشت مدعی اکر سوز فهم اتميه
اکه سر وخشت دی مراد بودرکه اکا اهل ظاهر بزم سوزمزدن مراد نه ايدوکنی فهم اتميه بلکه
جهان کندونک زعم فاسدی اوزره قاله اکر دی باشکی خشته اور نتکم ترکی ده واردر
باشکی طاشه اور ديرلر الکدن نه کلور وينه قادرسن مصراع ثانيده اولن خشت کرپچ
معناسنه اولميوب حربه وکرز معناسنه اولمق اولی ور روشن در نتکم بوستانک
بوبيتنده واقع اولمشدر **بيت** • زد تا رک جنک جوی بخنجت • که خود و سر شر
بانه در هم سرشت • باغ فردوس لطيفست ولکين زنهار باغ فردوس لطيف در
ولکين زنهار تا غنيمت شمری سايهٔ بيد ولب کشت تا غنيمت صايه سن
سوکد سايه سنی واکن کنارنی يعنی فرصتی فوت ايلميه طاعت اوزره اول بر عمل ايله
مکن زانکه در آن روز ازل علم اعتماد ايلميه زا اول ازل کوننده توجه دانی قلم صنع
بنامت چه نوشت سن نه بيلورسن صنع قلمی سنک نامکه نه يازدی حافظا روز
اجل کر بکف آری جامی ای حافظ اجل کونی اکر بر جام الکتوره سن روز اجل دن
مراد خاتمهٔ حيات در جام دن مراد کلمهٔ شهادت در يکسر از کوی خرابات برندت به بهشت
برا وغردن سنی خرابات محله سندن جنته ايلدرلر • کوی خرابات دن مراد خانقاه اولمق
روشن در کر نهادت همه اينست زهی نيک نهاد اکر طبيعتک بو ايسه که ظاهردر
زهی ايو طبيعت ور سرشتت همه اينست زهی خوب سرشت اکر خلقتک بو دخی ايسه که
سنده وار در • زهی خوب خلقت نهاد و سرشت بری برينک معناسنه کلورلر •

وله

وله ايضاً کنون که می وزد از بوستان نسيم بهشت شمدی که بوستاندن جنت يلی اسر
يعنی وقت بهار در من وشراب فرح بخش ويار حور سرشت بن وفرح بخش شراب
وحور خلقتلو محبوب که بونلر باکه کافی در بونلردن غيری نسنه استمزم شراب دن مراد عشق
يا ردن مراد مرشد درکه خلقت واخلاق حميده ده حور وملک کبی پاک ولطيف در کدا چرا
نزند لاف سلطنت امروز کدا بوکون که بهار در نيچون سلطنت لافنی اورميه که خيمه سايهٔ
ابر است وبزمکه لب کشت ابر سايه سی چادری واکن کناری بزم قورجق يری در يعنی کدا
بونک کبی زمانده طاعت ايده پادشاه وقت درکه کمسه يه احتياجی يوقدر چمن حکايت از دهشت
ميکويد چمن لسان حال ايله اردبهشت حکايتن ايدر يعنی اورته يازآيی دردر نه عاقلست که
نسيه خريد ونقد بهشت عاقل دکلدر اول کمسه که بونک کبی لطيف زمانده نسيه يی صاتون
آلدی ونقدی ترک اتدی مراد زمان حالی غفلت ايله کچوروب زمان استقباله مغرور
اولوب عشق وطاعتدن بی بهره اولدی ديمکدر اردبهشت جلال شاه تاريخی اوزره اورته
يازآيی که وفا مجوی ز دشمن که پرتوی ندهد دشمن دن وفا استديرا بر پرتو ويرمز چو
شمع صومعه افروزی از چراغ کنشت چونکه صومعه نک شمعينی کنشت چراغندن شعله لندوره سن
بو خود خلاف عادت در ايلديه بو بجه محال ايسه دشمن دن دخی وفا محال در بو وجه دخی
جائزدرکه چونکه ايمان شمعنی کفر چراغندن شعله لندوره سن يعنی شعله لندرمک مراد ايديه سن
نتکم بو حال ممکن دکلدر دشمندن دخی وفا ممکن دکلدر بعض نسخ چويرنه که واقع اولور اما
چو اولی در بمی عمارت دل کن که اين جهان خراب عشق الهی ايله قلبکی معمور ايله زيرا بو خراب
جهان بر آن سرست که از خاک ما بسازد خشت اول هوس اوزره درکه بزم خاکمزدن
کرپچ دوزه يعنی عاقبت فنا مقرر در مکن بنامه سياهی ملامت من مست بن مستی کناه کار لق
ايله ملامت ايلمه که آکهست که تقدير بر سرش چه نوشت کيم اکاه درکه حکم الهی انک باشنه
نه يازدی قدم دريغ مدار از جنازهٔ حافظ حافظک جنازه سندن قدم دريغ طوتمه که کرچه
غرق کناهست ميرود به بهشت اکرچه کناهه غرقدر ليکن جنته کيدر بو سوز کندونک پاک
اعتقادنه وغفارک مغفرتنه اعتماد اتدوکنه کوره در حکايت ايدرلرکه خواجه حافظک
وفاتی کونی عزيزلردن برينچه کمسنه نمازنی قلمغی مقرر اتمشلر مکر آنلرک ارا سنده کران جان
بر زاهد وار ايمش کندو سی نمازه کتمدوکندن غيری اول عزيزلری منع اتمک طريقی ايله بعض نا معقول

سوز سویلمش اتفاقا اول مجلده دیوان حافظ حاضر بولنمش اول منکره ایتمشلر که کل دیواندن
بر تفأل ایله اول کمسه تفأل اتدکده بو سابق مخلص بیتی کلمش **وله ایضاً** برو ای زاهد
ودعوت مکنم سوی بهشت یوری ای زاهد بنی جنت جانبنه دعوت ایلمه که خدا در
ازل از اهل بهشتم نسرشت زیرا حق تعالی حضرتی ازلده بنی جنت اهلندن خلق
ایلدی اصلا سکا احتیاجم یوقدر بعض نسخده نسرشت واقع اولور نون نافیه ایله
اول وقتده معنی بویله اولور یوری ای زاهد بنی جنت جانبنه دعوت ایلمه زیرا خدا حضرتی
روز ازلده بنی جنت اهلندن خلق ایلمدی بلکه عشاق زمره سندن خلق ایلدی ای
زاهد اگر طریق عشقه ارشاد اتمکه قادر ایسک فبها والا بنی ترک ایدوب کند و تدارکک
اوزره اول خواجه حافظ بو بیتله اشارت ایدرکه عاشق صادق اولدر که انک میلی
همان خدایه اوله غیره اولمیه زیرا دنیا وآخرت اهل الله اوزره حرام در یک جو از خرمن
هستی نتواند برداشت وجود خرمنندن برار په حاصل اتمکه قادر اولمز هر که در کوی
فنا در ره حق دانه نکشت هر کیمکه فنا محله سنده حق یولنه دانه اکمدی مراد بونده هر کیمکه
دنیاده عشق وطاعته سعی اتمدی عقبیده مرتبه وثواب بولمدی تو و تسبیح ومصلی ره زهد
وورع سن وتسبیح وسجاده وزهد وتقوی یولی یعنی بونلر سکا من ومیخانه وناقوس
وره دیر وکنشت بن ومیخانه وناقوس ودیر وکنشت یولی یعنی بونلری اکا میخانه دن
مراد خانقاه عشقدر ناقوسدن مراد مرشددر که مریدک شوق وذوق وجوش وخروش
وقلبی منبه ومبیقیدر نتکم غزل اولده جرسی مرشده تشبیه اتمشدر دیر کنشتدن
مراد عالم لاهوتدر نتکم تصوف رساله لرنده مسطوردر منعم از می مکن ای صوفی صافی
که حکیم ای عشقدن صافی وبی بهره صوفی بنی میدن منع ایلمه زیرا الله تعالی حضرتی در ازل
طینت ما را بمی ناب سرشت ازلده بزم طینتمزی صافی می ایله یوغردی یعنی روز ازلده بزم
طینتمز صافی عشقله مخمر اولمشدر صوفی صافی بهشتی بنود زانکه چو من عشق صافی اولن صوفی
جنتلو اولمز زیرا اینجلین خرقه در میکده تا در گرو باده نهشت میخانه لرده خرقه سنی باده
رهننه قومدی مراد عشقه کوشش اتمدی دیمکدر لذت از عیش و بهشت ولب حورش
بنود جنت عیشندن وحورلبندن اول کمسه لذت ومنصب اولماز حورش ده اولن
ضمیر غایب مصراع ثانیده اولن هر کهیه راجعدر اضمار قبل الذکر طریقیله هر کلدوامن دلدار خود

از

از دست بهشت هر اول کمسه که کند و دلدارینک دامننی الدن قودی یعنی هر کمکه
اللهک طاعت وفرماننده اولمیه عقباده اکا سعادت وحضور یوقدر حافظ لطف
حق از با تو عنایت دارد ای حافظ حقک لطیفی اگر سکا عنایت طوته باش فارغ
زغم دوزخ وایمن ز بهشت ٭ دوزخ غمندن فارغ وجنتدن ایمن اول
وله ایضاً ای نسیم سحر آرامگه یار کجاست ای نسیم سحر یارک آرام ایدیجک یری قنده در
منزل آن مه عاشق کش عیار کجاست اول عیار عاشق کشن مهک منزلی قنده در
نسیم سحردن مراد فیض الهیدر یاردن ومهدن مراد محبوب حقیقیدر وکن اشعار ایدر
عیارلغی کمسه یوز کوسترمدوکیدر کرچه حق تعالی حضرتی مکاندن منزهدر مراد همان
خدایه وصول طلب ایلمکدر وبو حالت زیاده صعوبت اوزره اولدیغن اشعار
ایچون نسیم سحردن استفسار ایدر شب تارست وره وادی ایمن در پیش قره کو
کیجه در وادی ایمن یولی وکدر شب تاردن مراد دنیادر وادی ایمندن مراد جناب
قدسدر آتش طور کجا موعد دیدار کجاست طور آتشی قنده دیدار موعدی قنده در
آتش طوردن مراد نور خدانک ظهور وتجلیسیدر دنیاده موعد اسم مکاندر اندن
مراد قیامتدر که دیدار انده اولور هر که آمد بجهان نقش خرابی دارد هر کمکه جهانه
کلدی خرابلق نقشنی طوتر یعنی فنا بولور در خرابات مپرسید که هشیار کجاست صورمکز
میخانه ده آیق قنده در یعنی میخانه ده هشیار اولمدوغی کبی جهانه کلنلردن بر فرد باقی قالمز
هر سر موی مرا با تو هزاران کارست بنم هر بر قیلم او جنک سنک ایله نیجه بیک ایشی
واردر یعنی هر بر قیلم سا که باشقه محبت اتمشدر ما کجاییم وملامت کر بیکار کجاست
بز قنده ایز وملامتنک تأثیری یوق ملامتجی قنده در مراد ملامت ایله عشق اولمدیغن
بیان در آنکست اهل بشارت که اشارت داند اهل بشارت اول کمسه در که
اشارت بیله نکتها هست بسی محرم اسرار کجاست نکته لر چوقدر اما محرم اسرار قنده در که
بو سرلری فهم ایده عقل دیوانه شد آن سلسلهٔ مشکین کو عقل دیوانه اولدی اول مشکین
زنجیر قنی جنون عقلدن مراد عشق الهیدن غیری یه میل اتمیسیدر که چاره اسرار الهیه ایله
بند ایلمکدر سلسلهٔ مشکیندن مراد اسرار الهیه در دل زما کوشه گرفت ابروی دلدار
کجاست دل بزدن کوشه طوتدی دلدارک ابروسی قنده در یعنی دله لایق اولان کوشه

دلدارک ابروسی درکه بوندن مراد زیاده قربی در دلداردن مراد محبوب حقیقی در کوشه
گرفت فراغت اتدی معناسنه در باده ومطرب وگل جمله مهیاست ولی باده
باده ومطرب وگل جمله حاضردر اما عیش بی یار مهیا نشود یار کجاست یار سز عیش
مهیا اولمز یار قنده در مراد بودرکه اسباب طاعتک حصولی آسان در صعوبت همان
جانان ازلک وصالنده در حافظ از باد خزان در چمن دهر مرنج ای حافظ زمانه
چمننده باد خزاندن انجمنه فکر معقول بفرما گل بی خار کجاست معقول فکر بیور خارسز
گل قنده در یعنی قنده واردر **وله ایضاً** خمی که ابروی شوخ تو در کمان انداخت شول
بوکلمی که سنک شوخ قاشنک کمانه آتدی یعنی قودی بقصد خون من زار ناتوان انداخت
بن ناتوان زارک هلاکی قصدنه اتدی مراد هلاک اتمکدن اوتری او بروکی بورشدردی کُن
شراب خورده وخوی کرده کرشدی بچمن شراب اچمشله ودرلمشله چمنه قچن کتدک کاب
روی تو آتش در ارغوان انداخت که سنک یوزکک لطافتی ارغوانه آتش اتدیسی
آتشدن مراد انک [illegible] در آب بونده لطافت معناسنه در آب معناسنه اولمقدن
محل آبی در بیک کرشمه که نرگس بخود فروشی کرد نرگس که خود فروشلق ایله بر کرشمه
وشیوه ایلدی فریب چشم تو صد فتنه در جهان انداخت اول شیوه سببی ایله یعنی که
رغماسنک چشمک فریبی جهانه یوز فتنه اتدی بیک ده اولن یا سببیه نک معناسیه
مصراع ثانی یه قید اولندی سهولت معنی ایچون ز شرم آنکه بروی تو نسبتش کردند
اول خجالتدن که سنی سنک یوزکه نسبت اتدیلر نسبتشده اولن ضمیر غایب مصراع ثانیده
اولن سمن لفظنه راجعدر اضمار قبل الذکر طریقیله وزره سمن بدست صبا خاک
در دهان انداخت سمن صبا الی ایله اغزنه خاک اتدی مراد قصورنه اعتراف اتدی
دیمکدر خاک در دهان انداخت قصورنه اقراف اتدی معناسنه استعمال
اولنور بنفشه طره مفتول خود گره میزد بنفشه کندونک اورلمش طره سنه گره اوروردی
یعنی تزیین ایدر ایدی گره میزد بونک کبی محللرده بو مذکور معنایه استعمال اولنور
صبا حکایت زلف تو در میان انداخت صباسنک زلفک حکایتن اورتایه اتدی
یعنی صباسنک زلفکی بنفشه قتنده وصف ایلدی تا که بنفشه کندو طره سنک قصورنی
بیلوب شرمنده اوله من از ورع می ومطرب ندیدمی زین پیش بن تقوی دن

یعنی

یعنی متقی اولدوغمدن بوندن اول می ومطرب کورمدم ایدم هوای مغبچکانم باین
وآن انداخت مغبچه لرک محبتی بنی بوکه واکه آتدی مراد بودرکه بن عاشق اولمزدن
اول عشق ومرشده نه اید وکن بلمزایدم طالب عشق اولن مریدلرک شوقی بنی عشق
ومرشده ارشد ردی کنون بآب می لعل خرقه میشویم شمدی می لعل ابی ایله خرقه ازی
یورز یعنی مستغرق عشق الهی دن مراد عشق در خرقه دن مراد بدن در نصیبه ازل از خود
نمی توان انداخت ازل ده نصیب اولن نسنه یی کندو وجودن نفع ایلمک ممکن دکلدر
نبود رنگ دو عالم که نقش الفت بود ایکی عالم رنکی یوق ایدی که آشنالق نقشی وار
ایدی زمانه طرح محبت نه این زمان انداخت زمانه محبت تملی بو زمان اتمدی
بلکه ازلی در طرح بونده تمل معناسنه در بعض محلده رسم معناسنه کلور به بزمگاه چمن
دوش مست بگذشتم چمن مجلسی یرینه دون کجه مست اوغرادم چو از دهان توام
غنچه در گمان انداخت چونکه سنک دهانکدن غنچه بنی کمانه اتدی مراد بودرکه باکه خاطره
اولدیکه غنچه نک سنک دهانکه مشابهتی اوله مست ایکن وار و بکا نظر ایلدم کوردم کم
اصلا مناسبت یوقدر مگر گشایش حافظ درین خرابی بود مگر حافظک فتح باب وحصولی
مراد بو خرابیده ایدی که بخشش ازلش در می مغان انداخت که ازل بخششی انی
مغان بنه اتدی یعنی لطف الهی آنی عشقه سوق اتدی جهان بکام من اکنون شود که دور زمان
جهان شمدی بنم مرادم ایله اولور که زمانک دوری مرا به بندگی خواجه جهان انداخت
بنی خواجه جهانک قوللغنه اتدی بعض نسخده خواجه زمان واقع اولمشدر **وله ایضاً** بکوی
میکده هر سالکی که ره دانست میخانه محله سنه هر بر سالک که یول بیلدی یعنی واصل اولدی
دری دگر زدن اندیشه بنه دانست بر غیری قپو قاقمغی نامعقول فکر بیلدی مراد هرکمه واصل
حق اولدی ماسوایی ترک اتدی دیمکدر بر آستانه میخانه هر که یافت رهی میخانه نک آستانی
اوزره هرکمه بر یول بولدی زفیض جام می اسرار خانقه دانست جام میک فیضندن خانقاه
سرلرنی بلدی مراد هرکمه شراب عشقی نوش ایلدی خانقاهده ریاضتله حاصل اولن اسرار اکا
منکشف اولدی دیمکدر زمانه افسر رندی نداد جز بکسی زمانه رندلک تاجنی شول کمسه دن
غیری یه ویرمدی رندلکدن مراد ولایت در که سرفرازی عالم درین کله دانست
که عالمک سرفرازلغنی بر کلاه ده بیلدی یعنی هرکیمه مرتبه ولایتک رفعت وقدرده

اولدیغن فهم ایلدی جام عشق اکه صونلدی ورای طاعت دیوانکان زمان مطلب دیوانه‌لرک
لی عشندن غیری بزدن طلب ایلمه دیوانه‌لردن مراد مجذوبلردر که طاعتلری شریعت
وطریقت دن صکره مرتبهٔ حقیقته ایرشوب موتوا قبل ان تموتوا ایله عامل اولوب وجود
فانی‌لری فانی ومحو ایدوب بقا بعد الفنا حسبنجه بقا سرمد بولمشلردر که شیخ مذهب ما
عاقلی گنه دانست زیرا بزم مذهبمز شیخی عاقللغی گناه بیلدی مذهب دن مراد مذهب
عشق در شیخ دن مراد مرشد در عاقللقدن مراد عجب و وجود در هر آنکه راز دو عالم
ز خط ساغر خواند هر اول کمسه که ایکی عالمک رازینی ساغرک خطنده اوقودی خط ساغردن
مراد شراب درکه بوندن عشق الهی مراد در بونکم بو معنی حسن دهلوی نک بو بیتنده واقع
اولمشدر **بیت** خط ساغر کجاست بگرفتست دل من از کتابت اشعار رموز
جام جم از نقش خاک ره دانست جام جمک رمزلرنی یول طپراغی نقشندن بیلدی
مراد بودرکه هرکمسه ایکی عالمک رازینی وسیلهٔ عشقله بلدی جام جم که بر مشهور جامدر که
اسمیدرکه حتا انده نیجه رمزلر کورینور ایدی اول رمزلری یول طپراغی نقشندن بیلدی که
اصلا انک قتنده بر شی دکلدر حاصل معنی بودرکه خاک ره ده اولن نقوش نیجه‌نی اعتبار ایله
جام جمک رمزلری دخی انک قتنده ایله بی اعتبار در دلم ز نرگس ساقی امان نخواست بجان
دلم ساقی نک چشمندن جانمه امان استمدی چرا که شیوهٔ آن ترک دل سیه دانست
نیچون زیرا اول سیه دل ترکک شیوه‌سنی بیلدی که امان ویرمیسر در ترک دل سیه دن
مراد بونده چشم ساقی در ساقی دکلدر که مصراع اولده نرگس عبارتی ایله ذکر اولنمشدر
دل سیه اولمسی بیک اعتباری ایله در بی امان اولدوغی مناسبتله در زیرا مرشد مریدنک
اخلاق ذمیمه‌سنی افنا ایتمکده اصلا ترحم ایتمز ساقی دن مراد مرشد در ز جور کوکب طالع
سحرگهان چشمم طالع کوکبنک جورندن سحر وقتلرنده چشمم جنان گریست که ناهید
دید و مه دانست انجلین اغلدی که زهره کوردی و آی بیلدی مراد بر خلقندن غیری
کوک خلقی دخی بلدی دیمکدر خوش آن نظر که لب جام و روی ساقی را بتخمین اول نظرکه
جامک کنارنی و ساقی نک یوزنی هلال یکشبه و ماه چارده دانست برکیجه‌لک هلال
اون کیجه‌لک آی بیلدی هلال لب جامه و ماه چارده روی ساقی یه کوره در لف و نشر
مرتب طریقی ایله حدیث حافظ و ساغر که می‌زند پنهان حافظ سوزی وانک نهانی

ساغر چکمسی یعنی حافظ لغی وانک نهانی عشقه سعی اتمسی چه جای محتسب و شحنه پادشه
دانست نه محتسب وصوباشی یر یدر پادشاه بیلدی مراد حق تعالی حضرتیدر اولمق روشن در
وکند و پادشاهی اولمق دخی ممکن در مبالغه طریقی ایله مدح اتمش اوله بلند مرتبه شاهی
که نه رواق سپهر بلند مرتبه لو بر پادشاه درکه فلکک طقوز چار طاقنی نمونهٔ ز خم طاق
بارگه دانست بارگاهی کمرینک اگرسندن بر نمونه بیلدی دانست لفظنک فاعلی شاه در
فلک دکلدر **وله ایضاً** سینه‌ام ز آتش دل در غم جانانه بسوخت بنم سینم دل آتشندن
جانانه‌نک غمنده یاندی آتشی بود درین خانه که کاشانه بسوخت بو خانه ده بر آتش وار ایدی که
کاشانه دخی یاندی خانه دن مراد کوکل در کاشانه دن مراد جسمی در تنم از واسطهٔ دوری
دلبر بگداخت جسم دلبرک ایراقلغی سببندن اریدی جانم از آتش مهر رخ جانانه بسوخت
جانم جانانه‌نک یوزی محبتنک آتشندن یاندی مهر بونده محبت معناسندن غیری آفتاب
معناسنه اولمق دخی روشن در اول وقت معنی بویله اولور جانانه‌نک آفتاب کبی یوزینک
آتشندن جانم یاندی هرکه زنجیر سر زلف پری رویی دید هرکیمکه بر پری یوزلونک زنجیر
بگزر سر زلفنی کوردی دل سودازده اش بر من دیوانه بسوخت انک سودایی کوکلی بن
دیوانه‌نک اوزرنه یاندی یعنی بکا ترحم اتدی سوز دل بین که زبس آتش اشکم چو شمع
قلبمک حرارتنی کور که کوزم یاشی آتشنک یعنی حرارتنک کثرتندن شمعک کوکلی دوش
بر من ز سر مهر پروانه بسوخت دون کیجه بنم اوزرمه محبت اوجندن پروانه کبی یاندی
پروانه بونده عاشق شمع اولن کلبک معناسنه در چراغ معناسنی ایهام اتمک طریقی ایله
زیرا پروانه چراغ معناسنه دخی کلور آشنایی نه غریبست که دلسوز منست عجب
دکلدر بر آشنا که بنم دلسوزم در یعنی بر آشنا بکا ترحم ایده چون من از خویش برفتم
دل بیگانه بسوخت چونکه بن کندمدن کتدم بیگانه‌نک کوکلی یاندی یعنی بیگانه دخی بکا
ترحم ایدر خرقهٔ زهد مرا آب خرابات ببرد بنم زهدم خرقه‌سنی آب خرابات الدی مراد
عشق بنی زهد مرتبه‌سندن خلاص ایلدی دیمکدر مراد عشق الهی بنی عقل معاش طبقه‌سندن
بری ایلدی دیمکدر چون پیاله دلم از توبه که کردم بشکست توبه دن یعنی شول توبه‌دن
که ایلدم کوکلم آنی پیاله کبی صندی از بونده بیانیه معناسنه در بو وجه دخی جائزدر
توبه دن که ایلدم کوکلم پیاله کبی صندی مراد توبه اتدوکمدن قلبم شکست

اولدغن فهم ایلدی جام عشق اکه صونلمدی ورای طاعت دیوانکان زمان مطلب دیوانه‌لرک
لی عتندن عیزی بزدن طلب ایلمه دیوانه‌لردن مراد مجذوبلردر که طاعتلری شریعت
وطریقت دن صکره مرتبهٔ حقیقته ایرشوب موتوا قبل ان تموتوا ایله عامل اولوب وجود
فانیلری فانی ومحو ایدوب بقا بعد الفنا حسبنجه بقا اسرمد بولمشلردر که شیخ مذهبما
عاقلی کنه دانست زیرا بزم مذهبمز شیخی عاقللغی کناه بیلدی مذهب دن مراد مذهب
عشقدر شیخ دن مراد مرشددر عاقللقدن مراد عجب و وجوددر هرانکه راز دو عالم
زخط ساقی خواند هر اول کمسه که ایکی عالمک رازینی ساغرک خطنده اوقدی خط ساغردن
مراد شرابدر که بونده عشق الهی مراددر ننکم بو معنی حسن دهلوی نک بو بیتنده واقع
اولمشدر **بیت** خط ساغرکجاست بکرفتست دل من از کتابت اشعار رموز
جام جم از نقش خاک ره دانست جام جمک رمزلرینی یول طپراغی نقشندن بیلدی
مراد بودر که هرکمه ایکی عالمک رازینی وسیلهٔ عشقله بلدی جام جم که بر مشهور جامدر
اسمیدر که حستانده [illegible] رمزلر کورینور ایدی اول رمزلری یول طپراغی نقشندن بیلدی که
اصلا انک قتنده برشی دکلدر حاصل معنی بودر که خاک ره ده اولان نقوش نیجه‌سی اعتبار ایسه
جام جمک رمزلری دخی انک قتنده ایله‌نیی اعتباردر دلم ز نرگس ساقی امان نخواست بجان
دلم ساقی نک چشمندن جانه امان استمدی چراکه شیوهٔ آن ترک دل سیه دانست
نیچون زیرا اول سیه دل ترکک شیوه‌سنی بیلدی که امان ویرمیسردر ترک دل سیه‌دن
مراد بونده چشم ساقیدر ساقی دکلدر که مصراع اولده نرگس عبارتی ایله ذکر اولنمشدر
دل سیه اولمسی بیک اعتباری ایله ویی امان اولدوغی مناسبتیله‌در زیرا مرشد مریدنک
اخلاق ذمیمه‌سنی افنا اتمکده اصلا ترحم اتمز ساقی دن مراد مرشددر ز جور کوکب طالع
سحرکهان چشمم طالع کوکبنک جورندن سحروقتلرنده چشم جنان کریست که ناهید
دید ومه دانست انجلین اغلدی که زهره کوردی وآی بیلدی مراد بر خلقندن غیری
کوک خلقی دخی بلدی دیمکدر خوش آن نظر که لب جام وروی ساقی را بتخمین اول نظره
جامک کنارنی وساقی نک یوزنی هلال یکشبه وماه چارده دانست برکیجه لک هلال
اون کیجه لک آی بیلدی هلال لب جامه وماه چارده روی ساقی یه کوره درلف ونشر
مرتب طریقی ایله حدیث حافظ وساغر کشیدنش پنهان حافظ سوزی وانک نهانینی

ساغر چکمسی یعنی حافظ لغی وانک نهانی عشقه سعی اتمسی چه جای محتسب وشحنه بادشه
دانست نه محتسب وصوباشی بلکه بادشاه بیلدی مراد حق تعالی حضرتیدر اولمق روشندر
وکندو پادشاهی اولمق دخی ممکن ممکن در مبالغه طریقی ایله مدح اتمش اوله بلند مرتبه شاهی
که نه رواق سپهر بلند مرتبه لو بر پادشاهدر که فلکک طقوز چار طاقنی نمونه‌ز خم طاق
بارکه دانست بارکاهی کمرنک اکرسندن بر نمونه بیلدی دانست لفظنک فاعلی شاهدر
فلکک [illegible] دکلدر **وله ایضا** سینه ام ز آتش دل در غم جانانه بسوخت بنم سینم دل آتشندن
جانانه نک غمنده یاندی آتشی بود درین خانه که کاشانه بسوخت بو خانه ده بر آتش وار ایدی که
کاشانه دخی یاندی خانه دن مراد کوکلدر کاشانه دن مراد جسمیدر تنم از واسطهٔ دوری
دلبر بکداخت جسمم دلبرک ایراقلغی سببندن اریدی جانم از آتش مهر رخ جانانه بسوخت
جانم جانانه نک یوزی محبتنک آتشندن یاندی مهر بونده محبت معناسندن غیری آفتاب
معناسنه اولمق دخی روشندر اول وقت معنی بویله اولور جانانه نک آفتاب کبی یوزینک
آتشندن جانم یاندی هرکه زنجیر سرزلف پری رویی دید هرکیمکه بر پری یوزلونک زنجیر
بکزر سرزلفنی کوردی دل سود ازده اش بر من دیوانه بسوخت انک سودایی کوکلی بن
دیوانه نک اوزرنه یاندی یعنی باکه ترحم اتدی سوز دل بین که زبس آتش اشکم چو شمع
قلبمک حرارتنی کور که کوزم یاشی آتشنک یعنی حرارتنک کثرتندن شمعک کوکلی دوش
بر من زسر مهر پروانه بسوخت دون کیجه بنم اوزرمه محبت اوجندن پروانه کبی یاندی
پروانه بونده عاشق شمع اولان کلبک معناسنه‌در چراغ معناسنی ایهام اتمک طریقی ایله
زیرا پروانه چراغ معناسنه دخی کلور آشنایی نه غریبست که دلسوز منست عجب
دکلدر بر آشنا که بنم دلسوزمدر یعنی بر آشنا باکه ترحم ایده چون من از خویش برفتم
دل بیکانه بسوخت چونکه بن کندمدن کتدم بیکانه نک کوکلی یاندی یعنی بیکانه دخی باکه
ترحم ایدر خرقهٔ زهد مرا آب خرابات ببرد بنم زهدم خرقه‌سنی آب خرابات التدی مراد
عشق بنی زهد مرتبه‌سندن خلاص ایلدی دیمکدر مراد عشق الهی بنی عقل معاش طبقه‌سندن
بری ایلدی دیمکدر چون پیاله دلم از توبه که کردم بشکست توبه دن یعنی شول توبه‌دن
که ایلدم کوکلم آنی پیاله کبی صدی از بونده بیانیه معناسنه‌در بو وجه دخی جائزدر
توبه دن که ایلدم کوکلم پیاله کبی صندی مراد توبه اتدوکمدن قلبم شکست

ویریشان اولدی دیمکدر همچو باده جگرم بی می وپیمانه بسوخت می وپیمانه سز جگرم
باده گبی یاندی باده شرابک پخته سنه دیرلر ماجرا کم کن وباز آکه مرا مردم چشم کویا کندوسی
ایله بر دوستی بینده خصومت واقع اولمش صلح اتمک ایچون اکه خطاب ایدوب
ایدر ماجرای از یعنی ترک ایله وکرو کل زیرا بنم کوزم ببکی ماجرادن مراد دوستی ایله کندو بینی
مابینده واقع اولان خصومت سوزلردر کم بونک کمی محللرده عدم صرف معناسنه
استعمال اولنور خرقه از سر بدر آورد و بشکرانه بسوخت خرقه سنی باشندن
چقاردی وسنک قدومک شکرانه سنه یقدی بونده مردم چشمک خرقه سندن مراد
خوابدر کویا دوستنه ایدر چشم خوابی ترک ایدوب سنک قدومکه تمام منتظر
وچالکه زیاده متحیر در عجمده عادتدر برکمسیه منصب ویرلسه اوستنده لباسنی یقار
ویکی لباس کیرامش کویا مردم چشمک خرقه سی اول خواب ایدی دوستک ملاقاتی
منصب منزله سنه تنزیل اولنمق ایله که مردم چشم اندن متمتع اولدی خواب خرقه سنی
چقاروب یاقدی بیدارلر جامه سنی کیدی یاقمق کنایتدر ترک افسانه بگو حافظ
ومی نوش دمی ای حافظ افسانه یی ترک ایله وبر دم می ایچ بگو ترک ایله استعمال
اولنه کن معناسنه اولور گفت ترک ایله استعمال اولنه کرد معناسنه اولور
باقیسی بونلره قیاس اولنه که نخفتیم شب وشمع بافسانه بسوخت که کیجه اویومدق وشمع
آورد وصاوردایله یاندی یعنی عمرمزی هوا وهوسه صرف ایلدک اصلا عشق وعبادته
سعی اتمدک میدن مراد عشق در شبدن مراد دنیادر شمعدن مراد عمردر مراد
کندوسنه خطاب طریقی ایله غیره نصیحت در وله ایضاً عارف از پرتوی راز نهانی
دانست عارف بالله عشق الهی پرتوندن راز نهانی بلدی گوهر هر کس ازین لعل
توانی دانست هر کسک ذاتی بولعلدن بلمکه قادرسن مراد بودرکه اگر سن دخی
عشق الهی تحصیل ایلیه سن انک سببی ایله هر کسک ماهیتنی عارف باللهگبی ادراک
اتمکه قادر اولورسن بو مذکور بیتده صنعت التفات وار در غیبتدن خطابه
قدر مجموعهٔ گل مرغ سحر داند وبس گل مجموعه سنک قدرینی انجق بلبل بلور زیرا نیجه کره یی
الندن چقارمش بولمشدر که نه هر کو ورقی خواند معانی دانست زیرا هر کمکه او برورقی
اوقدی معانی بلمدی نه لفظی دانست لفظنه مصروف در مراد بودرکه گل مجموعه سنک قدرینی

انجق

انجق بلبل بلدی کی نجه فیض ووصال قدرینی دخی طریق عشقه سلوک ایدوب نیجه کره عالم
بسط ونیجه کره عالم قبضه دوشن سالک بلور • عرضه کردم دوجهان بر دل کار افتاده •
کار افتاده کوکلمه ایکی جهانی عرض ایلدم کار افتاده باشنه ایش واحوال کورمش کمسه در
بجز از عشق تو باقی همه فانی دانست سنک عشقکی باقی وسنک عشقکدن غیری باقی
نه وارسه دو کلی سنی فانی بلدی بیت افسون دل افسانه عشقست وگرنه • باقی بجالت
که فسردست دفسانه • بیت سابقده وبو بیتده اولن خطاب خدایه در سنک
وکل رکند از یمن نظر لعل وعقیق سنک وکلی نظر یمنندن لعل وعقیق ایلر هر که قدر نفس
باد یمانی دانست هر کیمکه یمنه منسوب اولن بادک نفسی قدرینی بلدی اصل بوندن
مراد ویس قرنی حضرتیدر که حبیب اکرم حضرتی انک حقنده انی لاجد ریح الرحمن من
قبل الیمن بیورمشلردر لکن بونده اولیا مراددر حاصل معنی بودر هر کیمکه اولیانک نفسی
قدرینی بلدی وانلرک خدمتنی اختیار ایلدی عاقبت اول نفس وخدمت سببی ایله عشق
الهیدن مستفیض اولوب سنک وگل مثابه سنده حقیر اولن کمسنه لعل وعقیق طبقه سنه
ایرشدرر یعنی اتمکه قادر اولور آن شد اکنون که ز افسوس عوام اندیشم اول کتدی شمدی
که عوامک طعن وتمسخرندن خوف ایدم محتسب نیز درین عیش نهانی دانست محتسب
دخی بو عیش نهانیده اولن حالی بلدی مراد بودرکه صورت مجازیده اولن اشعارده
واقع اولن کلمات حقایق واسرار ایدوکنی محتسب بلدی ایلیه صوباشیدن وعوامدن
خوف قالمدیکه اتفاقله هجوم ایدوب باکه برضرر ایرشدوره لر ای که از دفتر عقل آیت عشق
آموزی ای کمسه که عقل معاش کتابندن عشق آیتنی اوکرنمک استرسن آموزیده
ارادت معناسی مقدر اولنمق اوزره شرح اولندی زیرا آنسز معنی راست اولماز
نتکم بوستانک بو بیتنده معنئ ارادت لازم در بیت دکر هر چه باشد مرادت خوری
ز دوران بسی نامرادی بری ترسم این نکته بتحقیق ندانی دانست قورقرم بو نکته یی
که مراد عشق الهیدر تحقیقله بلکی بلمیه سن یعنی بلمکه قادر اولمیه سن مراد ثمرهٔ عقل معاش
اولن عجب وانانیت ایله عشق الهینک حصولی میسر اولماز دیمکدر می بیاور که ننازد
بگل باغ جهان می کتور یعنی عشق وطاعته چالش زیرا جهان باغنک کلی ایله فخر ایلمز
هر که غارتگری باد خزانی دانست هر کیمکه خزان یلنک یغماجیلغنی بیلدی

دلبر آسایش ما مصلحت وقت ندید دلبر بزم آسایشمزی شمدیکه وقت مصلحت
کورمدی بلکه بر وقته دخی تأخیر اتدی یعنی مرشد کامل تکلّه ایصال فیض ده تأخیر اختیار
اتدی ورنه از جانب ما دل نگرانی دانست یوخسه بزم جانبمزدن اولن انتظار
و میلمزی بیلدی حافظ این گوهر منظوم که از طبع انگیخت حافظ بو منظوم گوهری
مراد شعری در طبعندن ظهوره کتوردی یعنی زاده طبعی در اثر تربیت آصف ثانی
دانست آصف ثانی نک تربیتنک اثری بیلدی یعنی بو غزلک ظهورنه دلبرک
التفاتی سبب اولدی **ولە ایضاً** حسنت باتفاق ملاحت جهان گرفت سنک
حسنک ملاحت اتفاقی ایله جهانی طوتدی آری باتفاق جهان می توان گرفت
بلی اتفاقله جهانی طوتمق ممکن در خطاب مرشد در افشای راز خلوتیان خواست
گر شمع شمع خلوتیلرک رازنی افشا ایلمک استدی شکر خدا که سرّش در زبان
گرفت خدایه شکر اولسون که انک کوکلنک سرّنی زبانندە طوتدی مراد آتش عشق
زبانی یاقدی سویلمدی دیمکدر می خواست گل که دم زند از رنگ و بوی دوست
گل استدی یارک رنگ و بویندن سوز سویلیه یعنی کندوسنی دوسته تشبیه ایده
از غیرتش صبا نفس اندر دهان گرفت غیرتدن صبا انک اغزندە طوتدی یعنی
سویلتمدی زین آتش نهفته که در سینهٔ منست بو مخفی آتشدن که بنم سینمده درکه
مراد عشق در خورشید شعلهٔ ایست که در آسمان گرفت خورشید بر شعله در که آسماندن
طوتدی یعنی آنده ظاهر اولدی آسوده بر کنار چو پرگار می شدم کناره پرگار کبی آسوده
اولدم دوران چو نقطه عاقبتم در میان گرفت دوران عاقبت بنی نقطه کبی اورتادە
طوتدی آن روز شوق ساغر می خرمنم بسوخت می ساغرنک شوقی اول کون بنم خرمنمی
یاقدی کاتش ز عکس عارض ساقی دران گرفت که ساقی نک عارضی عکسندن
اول ساغرده آتش طوتدی یعنی اثری واقع اولدی خواهم شدن بکوی مغان
آستین فشان مغان محلّه سنه بکلم سلکه رک کتمک استرم بو سوز استیجالدن
کنایت در زین فتنها که دامن آخر زمان گرفت بو فتنه لردن که آخر زمان اتکن طوتدی
یعنی ظاهر اولدی می خور که هر که آخر کار جهان بدید شراب ایچ زیرا هر کیمکه جهان
ایشنک عاقبتنی یعنی فناسنی کوردی می خور عشقه سعی ایله دیمکدر از غم سبک

برآمد و رطل گران گرفت غمدن یینی کلدی و آغر رطل طوتدی یعنی دنیا سوداسی غمندن
فارغ اولوب عشقه سعی اتدی رطل گراندن مراد عشقه زیاده کوشش رطل لغتده
نصف من معناسنه در من بتمن معناسنه در بر برگ گل بخون شقایق نوشته اند
گل یپراغی اوزره شقایق قانی ایله یازمشلر در بو ادعانی در کانکس که پخته شد
چو می ارغوان گرفت که اول کمسه که سلوکده پخته اولدی ارغوان کبی می طوتدی یعنی
نوش اتدی می دن مراد عشق الهی در می ده بجام زر که صبوح صبوحیان جام زر ایله
می ویر زیرا صباح وقتنده شراب نوش ایدنجیلرک صبوحی چون پادشه به تیغ زرفشان
جهان گرفت جهانی طوتدی پادشاه زرافشان تیغله جهانی طوتدی کبی صبوح
صباح وقتنده ایچلن شراب در اما بونده عشق مراددر صبوحیاندن مراد اولیاء
اللهدر که سحر خیزلردر حافظ جواب لطف ز نظم تو میچکد ای حافظ چونکه سنک
نظمکدن آب لطافت طمر حاسد چگونه نکته تواند بر آن گرفت حاسد آنوک اوزرنه
نکته طوتمغه نجه قادر اولور نکته بونده عیب معناسنه در فرصت نگر که فتنه چو در عالم
اوفتاد فرصت کوزت غافل اولمه زیرا چون عالمه فتنه دوشدی یعنی پیدا اولدی
حافظ بجام می زد و از غم کران گرفت حافظ کندوسنی جام میه اوردی و غمدن
کنار طوتدی مراد عشق و عبادتنه مشغول اولدی دیمکدر بعض کمسه مصراع ثانی نک
معناسنی بویله ویرر اما اول اولی در بو معنی اعتباری اوزره جام می لفظنه مضاف
اولمز حافظ جام ایله شراب ایچدی و غمدن کنار طوتدی **ولە ایضاً** ساقی بیا که یار ز رخ
پرده برگرفت ای ساقی کل که یار یوزندن پرده رفع اتدی کار چراغ خلوتیان
باز درگرفت خلوتیلرک چراغی ایشنی کیرو طوتدی مراد جاناندن ازل عرض جمال اتمک ایله
خلوتده اولنلری چراغه محتاج ایلمدی دیمکدر ساقیدن مراد مرشد در یه بو دیوانده
بو معنالی شعر بر بیت واقع اولمشدر **بیت** کو شمع میارید درین شمع که امشب
در مجلس ما ماه رخ دوست تمامست آن شمع سر گرفته دگر چهره برفروخت اول
عشقدن فراغت اتمش دلبر کیرو عرض جمال اتدی چهره برافروخت عرض جمال اتدی
دیمکدر سر گرفته شمعه نسبت زیاده خوب واقع اولمشدر وین پیر سالخورده جوانی
ز سر گرفت و بو یاشلو پیر انک جمالی شوقندن جوانلغی باشدن طوتدی مراد مشاهده جانانلە

حاصل اولن شوق وحالتن اشعار در ان عشوه کرد عشق که تقوی ز ره برفت اول
شیوه‌یی ایلدی دعشق که تقوی یولندن کتدی مرادی اهل عشقک اسرارندن اهل تقوی
برنیچه سرلری فهم اتمک ایله تقوای ترک ایدوب راه عشقه سالک اولدیلر دیمکدر
بو وجه دخی جائز در عشقک بعض افعالی اهل تقوای غافل ایلدی که انلرک حقنده نامعقول
طعن اتدیلر که نیچه سنک هاکه فتوی ویردیلر بعض دیوانده بو بیتک مصراع اولی بویله
واقع اولمشدر آن جلوه کرد یار که معنی ز ره برفت بونک دخی معنیسی اکه قریب در
وآن لطف کرد دوست که دشمن حذر گرفت واول لطفی ایلدی دوست که دشمن
حذر طوتدی دوستدن مراد خدای عز وجل در دشمندن مراد شیطان اولمق روشن در
زنهار ازین عبادت شیرین ودلفریب زنهار سنک بو شیرین ودلفریب سوزکدن
گوئی که پسته تو سخن در شکر گرفت دیرسن که سنک دهانک سوزنی شکرده طوتدی
مراد عاشقی الدامق ایچون ظاهرا شیرین ولطیف سویلدک دیمکدر بو معنایه کوره
خطاب جانانه در بو بیتده بو معنی دخی لطیف در بو اعتبار اوزره حافظ کندوسنه
خطاب ایدوب ایدر زنهار بو اسرار الهیه ایله آمیخته اولمش شیرین ودلفریب شعرکدن
که نااهله فاش اتمیه‌سن کویا سنک دهانک سوزینی شکرده طوتدی یعنی شکره باتوردی
که بویله شیرین ولطیف در حقیقتده سوزینی شکره تشبیه اتمش اولور بار غمی که خاطر ما
خسته کرده بود شول غم یوکی که بزم خاطرمزی مجروح ایلمش ایدی عیسی دمی خدا برفتاد
وبرگرفت حق تعالی حضرتی بر عیسی نفس کوندردی واول غم یوکنی قالدردی غمدن
مراد غم وصال اولمق اولی در عیسی نفسدن مراد مرشد در که وصاله وسیله اولوب آنی غمدن
خلاص ایلدی غمدن مراد غم دنیا اولمق احتمال در بو تقدیر اوزره معنی بویله اولور مرشد
عشق الهی ایله قلبمدن دنیا محبتنی وغمنی کیدردی هر سرو قد که بر مه وخور حسن میفروخت
هر سرو قد محبوب که ماه وآفتاب اوزره حسن صاتردی چون تو در آمدی پی کاری دگر گرفت
چونکه سن کلدک هر بریسی بر غیری ایشه آردنی طوتدی یعنی دعویدن فراغت اتدیلر
بوندن مراد مرشدی در که سایر مرشدلر اتمک قصدنده ارشاد دعوی سن اتمکه قادر
اولمدیلر زین قصه هفت گنبد افلاک پر صداست بو قصه‌دن افلاکک یدی
قبه‌سی پر صدا در قصه‌دن مراد بو نوع سوز در نتکم مصراع ثانیه آتیه مبین در

کوته

کوته نظر ببین که سخن مختصر گرفت کوته نظری کور که سوزی مختصر طوتدی حال بو که سوزدن
لطیف بر نسنه یوقدر زیرا اون سکز بیک عالم سوزدن ظهور بولمشدر که کن در وآسماندن
زمینه سوز نازل اولمشدر وانسانک حیواناتدن امتیازی سوز ایله در حافظ تو این
دعا که ز آموختی که بخت ای حافظ سن بو دعایی کیمدن اوکرندک اهل بخت تعویذ کرد
شعر ترا و بزر گرد سنک سوزکی حمایل ایلدی والتونه قبلدی بو سوز دیوانه کوره در که لطیف
خطیله یازوب جدول ولوحه‌سنی وجلدنی التونله زین اتدیرلر خصوصا عجمک اول زیبا
جلدلری که حافظک بو سوزنه تمام موافق در تعویذدن مراد حمایل کبی بالرنجه کتوردکلری در
تعویذ ذال معجمه ایله در لکن عجم دال مهمله ایله اوقورلر **وله ایضا** بلبلی برگ گلی خوش رنگ
در منقار داشت بر بلبل لطیف رنکلو بر کل یپراغنی بورننده یعنی اغزنده طوتدی واندران
برگ ونوا خوش نالهای زار داشت واول ذوق ورفاهیتده که مراد کلک وصالی در
خوش زار ونالهلر طوتدی گفتمش در عین وصل این ناله وفریاد چیست اول بلبله ایتدم عین
وصلده بو ناله وفریاد ندر گفت ما را جلوه معشوق در این کار داشت بلبل بکا لسان
حاله جواب ویروب ایتدی معشوقک شیوه‌سی بزی بو ایشده طوتدی بوندن مراد بو در
هر کیمک که قربی حقه زیاده اوله انک درد ومحنتی زیاده اولور بو خود معلوم در که حبیب اکرم
صلی الله علیه وسلم صاحب تاج لعمرک وقبای لولاک لولاک لما خلقت الافلاک ایکن کیجه‌لرایله
نمازده ایاق چوق طورمقدن مبارک ایاقلری نیچه شیشمش ایدی هم کفره الندن نیچه بلالر
کورمش ایدی ونتکم حبیب اکرم بیورمشدر اشد الناس بلاء الانبیاء ثم الاولیاء ثم
الامثل فالامثل یار اگر ننشست با ما نیست جای اعتراض یار اگر بزمله اوتورمدی ایسه
اعتراض لری دکلدر پادشاه کامران است از گدایان عار داشت کامران وعالی جناب
پادشاه ایدی کدالردن عار طوتدی مراد حقک صفت استغناسن بیان در که جمیع
عالم انک کداسی در در نمی گیرد نیاز و ناز ما با حسن دوست بزم ناز ونیازمز دوستک
حسنه تأثیر اتمز خرم آن کز نازنینان بخت برخوردار داشت خرم اول کمسه که نازنینلردن
فائده لنجی بخت طوتدی یار ودوستدن مراد خدای عز وجل در نازنیندن مراد
اسماء الله در حاصل معنی بو در که زهی سعادت اول نیک بخته که مقبول حق اولوب دیدار
شریفی ایله متمتع اوله که ز بو حاله نه نازه نه نیازه ایرشدک خیز تا بر کلک آن نقاش جان

افتان کتم خالق اول نقاشنگ که مراد حق تعالی حضرتیدر قلمی اوزره جان نثار ایدهلم
کین همه نقش عجب در کردش پرکار داشت که بو دوکلی پرکار کردشنده طوتدی
یعنی فلکک پرکار کبی دورنده بو قدر عجایبات ظاهر ایلدی که مراد حوادث عالمدر بوندن
مراد صنع حقی استحسان در کر مرید راه عشقی فکر بدنامی مکن اگر عشق یولنک مریدی
و محبتی ایسک بدنامی فکرن ایلمه شیخ صنعا خرقه رهن خانهٔ خمار داشت
شیخ صنعا عشق مجازی ده سنجلق خرقه سنی می فروشنک خانه سنه قودی رهن خمار
اتمدی عاقبت ینه سعادته ایرشدی صحیحی صنعادر نون سزکه صنعا یمن در وقت ان شیرین
قلندر خوش که در اطوار سیر اول شیرین قلندرک وقتی خوش که عشق مجازی سیرنک
اسلوبلرنده ذکر و تسبیح ملک در حلقهٔ زنار داشت ملکک ذکر و تسبیحنی زنار حلقه سنده
طوتدی یعنی ملک کبی ذکر و تسبیح اتدی بوندن مراد ملامیه کسوتنده اولوب حق تعالینک
ذکر و تسبیحنه و عشق و طاعتنه مشغول اولان عشاقدرکه ریادن خلاص بولمشلردر
و شیخ صنعایه دخی بو نام مقرردر ملک ده لامک فتحی مشهوردرکه فرشته معناسنه در
لامک کسری دخی جائزدرکه پادشاه معناسنه در مراد حق تعالی حضرتیدر و معنی اکه کوره اولور
چشم حافظ زیر بام قصر آن حوری سرشت حافظک چشمی اول حوری سرشت محبوبک
قصری دامنک التنده شیوهٔ جنات تجری تحتها الانهار داشت جنات تجری تحتها الانهار
شیوه سنی طوتدی یعنی کریه دن هرکز خلاص بولمدی **ولهُ ایضاً** دیدی که یار جز سر جور و ستم
نداشت کوردمی که یار جور و ظلم هوسندن غیری طوتمدی بشکست عهد و زغم ما هیچ غم
نداشت عهدنی صندی و بزم غممزدن هیچ غم طوتمدی یارب مگیرش ارچه دل چون کبوترم
یارب آنی مؤاخذه ایلمه اگرچه بنم کبوتره بکزر کوکلمی مکیرش ده اولن ضمیر غایب یاره راجعدر
افکند و کشت و عزت صید حرم نداشت دوشوردی و قتل ایلدی و حرم صیدینه عزت طوتمدی
یاردن مراد بونده مرشددرکه فیض ده تأخیر وریافت ده اهتمام اتدوکندن شکایت ایدر
بر من جفا ز بخت من آمد وگرنه یار بنم اوزرمه جفا بنم بختمدن کلدی یوخسه یار حاشا که رسم
لطف و طریق کرم نداشت حاشا که لطف رسمنی و کرم طریقنی طوتمدی یعنی طوتدی با این
همه هر آنکه خواری کشید ازو بو دوکلی ایله هر اولکه که اول یاردن خوارلق چکمدی مراد امرنه انقیاد
اتمدی و قضاسنه راضی اولمدی دیمکدر هر جا که رفت هیچ کسش محترم نداشت هر یره که کتدی

هیچ کسه آنی محترم طوتمدی **بیت** عزیزی که هر کز درش سر بتافت • بهر در که شد هیچ عزت نیافت
ساقی بیار باده و مدعی بکو ای ساقی کتور باده و مدعی یه دی انکار ما مکن که چنین جام
جم نداشت بزه انکار ایلمه که بو مثللو جام جم طوتمدی یعنی طوتمدی دیو انکار اتمه هر راه
رو که ره بحریم درش نبرد هر سالک که انک قپوسی حریمنه یول التمدی یعنی خدایه واصل
اولمدی درش ده اولن ضمیر غایب خدایه راجعدر مسکین برید وادی و ره در حرم نداشت
مسکین وادی‌نی قطع ایلدی و حرمه یول طوتمدی یعنی جناب قدسه وصول بولمین سالک
شوکه بکزرکه برمکه کعبهٔ شریف صحرالرینی بلا و مشقتله قطع ایلدی لکن حرمه واصل اولمدی
بیت بجان شو ساکن کعبه بیابان چند پیمایی • چو نبود قرب روحانی چه حاصل قطع منزلها
حافظ ببر تو کوی فصاحت که مدعی ای حافظ سن فصاحت طوبن الت که دشمن هیچش
هنر نبود و خبر نیز هم نداشت هیچ انک هنری یوق ایدی و هنردن دخی هم هیچ خبر طوتمدی
بوندن مراد اعتراف در هنر حصولنه که اعدانک مغلوب اولمسنه سبب در زمانه ده اولان
ادانی و سفها کبی که همان ذم و قناعت اتمشلردر **ولهُ ایضاً** بی مهر رخت روز مرا نور نماندست
سنک آفتابک کبی روشن یوزک سز بنم کونمک نوری قالمشدر مهر بونده آفتاب معناسنه درکه
رخ لفظنه مضاف در مهر مشبه به در رخ مشبه در وز عمر مرا جز شب دیجور نماندست و بنم عمرمدن
قره کیجه دن غیری قالمشدر بو وجه دخی جائزدر و بانک عمردن بو تقدیر اوزره عمر لفظی مرایه مضاف
اولماز هنگام وداع تو ز بس گریه کردم سنک وداعک وقتنده زیاده کریه که ایلدم یعنی زیاده
کریه اتدوکمدن دور از رخ تو چشم مرا نور نماندست سنک رخکدن ایراق بنم کوزمک نوری
قالمشدر خطاب مرشده اولمق روشندر میرفت خیال تو ز چشم من و میگفت سنک
خیالک بنم چشممدن کیدر ایدی و ایدر ایدی هیهات که زین گوشه که معمور نماندست
هیهات بو کوشه دن که معمور قالمامشدر یعنی بو کوشه چشمدن کرو خراب اولور وصل تو
اجل را ز سرم دور همی داشت سنک وصالک اجلی بنم باشمدن ایراق طوتردی
از دولت وصل تو کنون دور نماندست سنک فراقک دولتندن شمدی ایراق
قالمامشدر نزدیک شد آن دم که رقیب تو بگوید قریب اولدی اول دم که سنک
رقیبک دیه دور از درت آن خستهٔ مهجور نماندست سنک قپوکدن ایراق اول مهجور
خسته قالمامشدر من بعد چه سود از قدمی رنجه کند دوست شمدن صکره نه فائده اگر دوست

برقدم رنجه ایلمیه یعنی حالت نزعده اولن عاشقنك خاطرنی صورمغه وحالنی کورمکه کلمه
کرجان رمقی درتن مهجور نماندست زیرا رنجور تن ده جاندن بر رمق قالمشدر
رمق جانك صوکی در در هجر تو کر چشم مرا آب نماندست سنك فراقکده کریه دن
اکر بنم چشمك ابی قالمیه بعض نسخ ده نماندست واقع اولور معنی بویله اولور اکر
ابی قالمس ایسه کو خون جکر ریز که معذور نماندست چشممدی جکر قانی دوکسون زیرا
معذور قالمامشدر خطاب خدایه در صبر است مرا چاره هجران تو لیکن سنك فراقکه
چاره باکه صبردر لیکن چون صبر توان کرد که مقدور نماندست صبر ایلمك نیجه ممکن در
که قدرت قالمامشدر حافظ ز غم وکریه نپرداخت بخنده حافظ غم وکریه دن خنده یه
مشغول اولمدی ماتم زده را داعیه سور نماندست یاسلو یه دوکون قایوسی قالمشدر
وله ایضاً زکریه مردم چشمم نشسته در خونست کریه دن چشمم بکی قان اچنده اوتورمشدر
یعنی خونه غرق اولمشدر ببین که در طلبت حال مردمان چونست کور که سنك طلبکده
مردمك حالی نیجه در مردم مفرد مردمان جمعدر مراد ایکی چشمك بکلری در آدم معناسنه دخی
ایهامی مقرردر بیاد لعل تو و چشم مست میکونت سنك لبك شوقنه می رنکلو مست کوزك
ز جام غم می لعلی که میخورم خونست غم جامنده شول قرمزی شرابی که نوش ایدرم قان در
خطاب خدایه در مراد عالم فیض در چکدکی المن بیان در ز مشرق سر کو آفتاب طلعت تو
سر کویك مشرقندن سنك آفتابه بکزر طلعتك اکر طلوع کند طالعم همایونست اکر طلوع ایده
طالعم مبارك در مراد وصال سببی ایلمك اولان جمال طلب اتدوکن بیان در حکایت لب
شیرین کلام فرهادست شیرینك لبی حکایتی فرهادك کلامی در که من احب شیئاً اکثر ذکره
حسبجه فرهادك سوزی همان شیرینك لبی در غیرسنی فراموش اتمشدر شکنج طره لیلی
مقام مجنونست لیلینك طره سی بوکلمی مجنونك مقامی در که کوکلی اندن غیری یرده قرار ایلمز
دلم بجوکه قدت همچو سرو دلجویست کوکلمه تسلیه ویر زیرا قدك موزون سرو کیبی در بو وجه
دخی جائز در قدك سرو کیبی موزون در معنای ثانی یه کوره سرو دلجویه مضاف دکلدر
سخن بکو که کلامت لطیف وموزونست سوز سویله زیرا سنك کلامك لطیف وموزون در
خطاب مرشده در ز دور باده بجان راحتی رسان ساقی باده دورندن جانه بر راحت
ایرشدر ای ساقی مراد مرشددن فیض عشقله زمانه غمندن خلاص ایچون معاونت وطلب التمسدر

که رنج

که رنج خاطرم از جور دور کردونست زیرا خاطرمك رنجی فلکك دوری جورندندر
ازان زمان که ز چشم برفت رود عزیز اول زماندن که عزیز محبوبم بنم چشممدن
کتدی رود محبوب وپسر ودره که اقرو عشرت وساز قلی اما بونده معنای اول مراددر
کنار دامن من همچو رود جیحونست بنم دامنمك کناری جیحون دره سی کبی در که متصل
کوزم یاشی اندن جریان ایدر رود اقن صوجوی صواقجق یر در جوی آب اطلاقی ذکر محل
وارده حال قبیلندن در چکونه شاد شود اندرون غمکینم نیجه شاد اولور بنم غمکین خاطرم
اختیار ایله باختیار که از اختیار بیرونست که اختیاردن طشره در مراد اختیار کندو
الندە اولمدوغنی اظهار وتمام عجزینی اشعار در باختیارك معناسی مصراع اوله قید
اولندی سهولت معنی ایچون ز بیخودی طلب یار میکند حافظ حافظ نفسی خودلقدن یار
طلب ایدر حافظ یاردن مراد خدادر چو مفلسی که طلبکار کنج قارونست شول مفلس
کبی که کنج قارون طلب ایدیجی در بوندن مراد وصال حقك حصولی زیاده امر عسیر
ایدوکن بیان در **وله ایضاً** مردم دیده ما جز برخت ناظر نیست بزم کوزمز بکی سنك رخکدن
غیری یه ناظر دکلدر دل سرکشته ما غیر ترا ذاکر نیست بزم عشقله متحیر اولمش کوکلمز سندن
غیری یی ذاکر دکلدر خطاب حق تعالی حضرتنه در ذاکر بونده ذکر دندر ذال اوقلك ضمی ایله
که قلب ایله اولن ذکره دیرلر وکسر ذال الله لسان ایله اولن ذکره دیرلر اشکم احرام طواف
حرمت می بندد بنم کوزم یاشی سنك حرمك طوافی احرامینی باغلر کرچه از خون دل ریش
دمی طاهر نیست اکرچه مجروح کوکل قانندن بر دم پاك دکلدر احرامه خود پاکلك لازم در بعض
نسخه ظاهر اوقونور ظاء معجمه ایله حق بودر که انك دخی معناسی وار در وهم آنده اولان دم خون
معناسنه اولور لیکن ظاهرك وجه اول ده اولی ایدوکی زیاده ظاهر در عاشق مفلس اکر
قلب دلت کرد نثار مفلس عاشق اکر ساکه قلب قلبنی نثار اتدی ایسه مکنش عیب که بر نقد
روان قادر نیست انی تعییب ایلمه زیرا نقد روانه قادر دکلدر مراد عاشق حقیرك حقه لایق
نثاره قدرتی اولمدوغنی بیان در روان بونده رایج معناسنه ایهامی دخی روشن در
زیرا روان جان معناسنه غایت لطیف در **بیت** کر متاعی چوق اولن ایررسه وصلته
عاشقك جان در متاعی انه شی قلیل عاقبت دست بدان سرو بلندت برسد عاقبت
سنك اول بلند سروکه الی ایرشور هر کرا در طلبت همت او قاصر نیست هرکیمك که سنك طلبکده

انوک همی قاصر دکلدر مراد طالب حق اوله بلند همت لازم ایدوکن بیان درمن طلب
شیأ وجد وجد • از روان بخشی عیسی نزنم پیش تودم • عیسی نک روان بخشلکندن
سنک اوکنده سویلمزم زانکه در روح فزایی چولبت ماهر نیست زیرا روح فزالقده سنک
لبک کبی ماهر دکلدر خطاب خدایه در من که در آتش سودای تو آهی نزنم بن که سنک سوداک
آتشنده برآه اورمزم که بو قدر صبر ایدرم بعض نسخه ده نزدم واقع اولور اورمدم معناسنه
کی توان گفت که بر داغ دلم صابر نیست قچن دیمک ممکن در کوکل داغی اوزره صابر دکلدر
بستم تقدیرنده اولمق جائزدر که معنی بویله اولور قچن دیمک ممکن در که کوکل داغی اوزره صابر
دکلم خطاب خدایه در بسته دام قفس باد که چو مرغ وحشی وحشی مرغ کبی قفس طوزاغنه
بغلنمش اولسون مراد حسن دن خلاص بولمسون دیمکدر طایر سدره اگر در طلبت طایر
نیست مرغ سدره اگر سنک طلبکده پرواز ایدیجی دکل ایسه طایر سدره دن مراد حضرت
جبریل در روز اول که سر زلف تو دیدم گفتم اول کون که سنک زلفکی کوردم ایتدم
که پریشانی این سلسله را آخر نیست که بو سلسله نک پریشانلغنه آخر ونهایت یوقدر
سر زلف دن مراد ظلمت کون در سر پیوند تو تنها نه دل حافظ راست سنک وصالک
هوسی یالکز حافظک کوکلی ایچون دکلدر کیست آنکس سر پیوند تو در خاطر نیست کیمدر
اول که سنک وصالک هوسی انک خاطرنده یوقدر بو غزلده اولن خطاب خدایه در ولە ایضاً
ز هیچ ره عشق که هیچش کناره نیست بر یول در عشق یولی که اکا هیچ کنار ونهایت
یوقدر آنجا جز آنکه جان بسپارند چاره نیست انده اندن غیری که جان ویررلر چاره یوقدر
یعنی اولمک مقرردر بیت ای برادر بی نهایت در کهیست • بر آنچه میرسی بالتد مالیست •
ما را بمنع عقل مترسان ومی بیار بزی عقل منعی ایله قورقتمه وشراب گتور کان شحنه در ولایت
ما هیچ کاره نیست زیرا اول شحنه بزم ولایتمزده اصلا ایش یرار دکلدر می دن مراد عشق در
شحنه دن مراد عقل معاش در ولایت دن مراد کشور عشق در هر دم که دل بعشق دهی
خوش دمی بود هر دم که عشقه کوکل ویره سن خوش دملک اولور یعنی غمدن خلاص بولورسن
مراد هر قچن عشق الهی یه وصول بولاسن جمیع غمدن آزاد اولوب مسرور اولورسن دیمکدر
در کار خیر حاجت هیچ استخاره نیست خیر ایشده استخاره یه هیچ حاجت یوقدر مراد کار
عشق خیر محض ایدوکن بیان در بیت گر از گردون ملالی باشدت بر عشق املا کن •

که عشق آمد درین مشکل مدد ور حل مشکلها از چشم خود بپرس که ما را که میکشد
چشمکدن صور که بزی کم اولدرر یعنی چشمک هلاک ایدر چشم دن مراد ذات خدادر کل
کل شیء هالک الا وجهه حسبنجه جمیع اشیا انک قهری النده هلاک اولیسر در جانا
گناه طالع وجرم ستاره نیست ای جان طالعک گناهی وستاره نک جرمی یوقدر
بو سوز حقیقت ده توحید صرف در رویش بجز بچشم پاک توان دید چون هلال آنوک
یوزی هلال کبی پاک چشمله کورمک ممکن در مراد ابتداء هلالی هر چشم کورمکه قادر اولمدوغی
کبی حضرت خدایی دخی هر دیم کورمکه قادر اولماز دیمکدر هر دیده جای جلوه آن ماه پاره نیست
هر چشم اول ماه پاره نک جلوه سی وظهوری یری دکلدر بو بیت دن مراد خدای عز وجل
اولمق روشن در فرصت شمر طریقه رندی که این نشان عاشقلق طریقه سنی فرصت
صای زیرا بو نشان طریقه اسلوب وطریق معناسنه در چون راه گنج بر همه کس آشکاره
نیست گنج مدفون یولی کبی دوکلی کمسه اوزره آشکاره دکلدر نگرفت در تو گریه حافظ
بهیچ روی حافظک گریه سی هیچ وجهله سکا تأثیر اتمدی حیران آن دلم که کم از سنگ خاره
نیست اول دلک حیرانی ام که محکملکده سنک خاره دن اکسک دکلدر بوندن مراد
حق تعالی نک صفت استغناسن بیان در که اون سکز بیک عالم انک قتنده دانه
خردل دکلدر ولە ایضاً ساقیا آمدن عید مبارک بادت ای ساقی بیرامک کلمسی سکا
مبارک اولسون باد بونده امر غایب در وان مواعید که کردی مرواد از یادت
واول وعده لر که ایلدک یادکدن کتمسون ساقی دن مراد مرشد در مراد مرشد اعتکافده
اکین مریدلره بعد الاعتکاف فیضه وعده لر اتدوکن بیان در در شگفتم که درین
مدت ایام فراق تعجب ده دایم که فراق ایامی مدتنده در شگفتم ماضی اولمق جائزدر که در
لفظی زائد اوله در گرفت ده اولن در کبی معنی اول وقت تعجب اتدم اولور برگرفتی
ز حریفان دل ودل میدادت حریفلردن کوکل قالدردک وکوکلک ویردی
دلت میداد تقدیرنده در که راضی وقائل ولدک معناسنه استعمال اولنور •
هر کس بو استعماله مطلع دکلدر حریفلردن مراد مریدلردر خطاب مرشده در •
دل برگرفتی فراغت اتدک معناسنه در برسان بندگی دختر رز گو بدر آی بزدن
دختر رزه بر قوللق ایرشدر دی اگر طشره کلسون که دم همت ما کردن بند آزادت

که بزم همتمزدی سنی بندن آزاد ایلدی دختر رز شراب معناسنه درکه بونده عشق مراد در
که گوپا مرشدک اعتکافی ایله اول محبوس در بودخی جائزدر معتکف شیخه دختر رزک قوتیفینی
ایرشدردی طشره کلسون بر محلده ایکی حاضر جمع اولسه ثانی امر غایب معناسنه اولور
کودای کبی بو محلده جامی تنک بو بیتنده واقع اولمشدر **بیت** یک نهال آرزو در باغ
جان ما نشان • کر خدنکی باش کم آی ترک شوخ از ترکشت • شادی مجلسیان در قدم مقدم
تست مجلسده اولنلرک شادلغی سنک مقدمک قدمنده در مقدم کلمک معناسنه در [illegible]
میمی در قدم ایاق و دولت معناسنه کلور لفظ عربیدر اما بونده ثانی مراد در جای غم باد
هر آن دل که نخواهد شادت غم یری اولسون هر اول کوکل که سنی شاد اتمز مراد عشق اولمین دلده
غم متوزاید وکن اشعار در خطاب دختر رزه در شکر ایزد که ازان باد خزان رخنه نیافت
خدایه شکر اولسون که اول خزان یلندن کلک یعنی نقصان وضرر بولمدی بوستان سمن
وسرو وکل وشمشادت سنک سمن وسروک وکل وشمشادک بوستانی خطاب دختر رزه درکه
عشق مراد درکه مانع یوقدر بشم بد دور کران تفرقه خوش باز آورد یارم کوزارایغ اولسون که
سنی اول مفارقت وغوغادن خوش کر دکتوردی خطاب دختر رزه درکه مراد عشق در طالع
نامور ودولت مادر زادت آدلو وایو طالع وما در زاد دولتمز دولت مادر زاد اولدر که
انک وصولنه کسب سببا ولمیه که حق تعالی حضرتی بلا کسب اکا احسان اتمش اوله زادت ده
اولن تا خطابک معناسی مصراع اول قید اولندی سهولت معنی ایچون حافظ از دست مده
صحبت این کشتی نوح ای حافظ بو نوح کمیسنک صحبتنی الدن ویرمه کشتی نوح دن مراد
جام می درکه عشق الهی مراد در ورنه طوفان حوادث ببرد بنیادت یوخسه حوادث
طوفانی سنک بنیادکی الیلدر یعنی خراب ایدر **بیت** بده کشتی می تا خوش برانیم ازین
دریای ناپید اکرنه **وله ایضاً** شنیده ام سخنی خوش که پیر کنعان گفت بر لطیف سوزاشتمشم که
پیر کنعان دیدی که مراد یعقوب علیه السلام در سخن دن مراد مصراع ثانی نک مضمونیدر در فراق
یاران میکند که بتوان گفت یارک فراقی انی ایلمز که دیمک ممکن اوله فراق یار مطلقا موحش در
خصوصا جناب قدسدن مفارقت که شرحه قابل دکلدر حدیث هول قیامت که گفت
واعظ شهر واعظ شهر که قیامت هیبتنک سوزینی دیدی کنایتست که از روزکار هجران
گفت بر کنایت درکه فراق زماندن دیدی نشان یار سفر کرده از که پرسم باز سفر اتمش

بارک

بارک نشانی کیمدن صورم • که هرچه گفت برید صبا پریشان گفت زیرا صبا ییکی هرنه که
دیدی پریشان دیدی غم کهن بمی سالخورده دفع کنید اسکی غمی اسکی شرابله دفع ایلکوز • که
تخم خوشدلی اینست وپیر دهقان گفت که خوشدلک تخمی بودر وپیر دهقان بویله دیدی
غم کهن دن مراد دنیا غمی در می سالخورده اسکی شراب معناسنه درکه اندن مراد عشق الهی درکه
جمیع موجوداتدن قدیم در زیرا دوکلی اشیانک ظهورینه عشق سبب اولمشدر نتکم خدای قدیم
حبیب اکرمک حقنده ایتمشدر لولاک لولاک لما خلقت الافلاک پیر دهقاندن مرادم مرشدکه
مزرعه سلوکده نیجه که دانه عشقی اکمش بخشدر فغان که آن مه نامهربان دوشمن دوست
فغان که اول دشمن سویجی محبت سز ماه بترک صحبت یاران خود چه آسان گفت کندو یارانک
صحبتی نه آسان ترک ایلدی گفت بونده کرد معناسنه در ترک ایله استعمال اولندوغندن بترک ده
اولن با زایده در من ومقام رضا بعد ازین وشکر رقیب شمدن صکره بن ورضا مقامی که مرنه
بلاکه ایرشه بحضور اولمیم ورقیبه شکر دیم که دل بدرد تو خو کرد ودرکه درمان گفت زیرا کوکل
سنک دردکه خوی ایلدی ودرمانی ترک ایلدی گفت بونده دخی کرد معناسنه درکه باد مزن
گرچه بر مراد وزد بله اعتماد ایلمه اگرچه مرادک اوزره ایسه که این سخن بمثل باد سلیمان گفت
زیرا بو سوزی مثل ایله یل سلیمانه دیدی فزن زچون وچرادم که بنده مقبل چون وچرادن سوز
سویلمه زیرا اسعادتلو بنده قبول کرد بجان هرسخن که جانان گفت جانیله قبول ایلدی
هر سوزی که جانان دیدی جانان دن مراد حق تعالی حضرتی در بمهلتی که سپهرت دهد زراه مرو
فلک که سا که بر مهلت ویره اول مهلت سببی ایله یولدن کتمه مرادم که مغرور اولوب صراط
مستقیمدن چقمه دیمکدر بمهلتی ده اولن با سبب ایچوندر ویا وحدت ایچوندر ترا که گفت این
زال ترک دستان گفت سا که کیم دیدی که بو چون مکر وحیله نی ترک ایلدی زال بونده
عجوز معناسنه درکه مراد دنیا در دستان بونده مکر وحیله معناسنه در زال ایله دستان
ذکر نده لطافت وار در گفت بونده دخی کرد معناسنه در که گفت حافظ از اندیشه تو
باز آمد کیمه دیدی مکه حافظ سنک فکرکدن کرو کلدی یعنی سنک عشقکدن فراغت ایلدی من
این نگفته ام آنکس که گفت بهتان گفت بن بونی دیمدم اول کمسه که بونی دیدی
بهتان دیدی یعنی بهتان اتدی خطاب مرشده در **وله ایضاً** صبحدم مرغ چمن با گل نوخاسته
گفت صباح وقتی بلبل هنوز آچلمش تازه کله دیدی ناز کم کن که درین باغ بسی چون تو شکفت •

نازی آزایله زیرا بو باغ ده که مراد دنیادر چوق سنجلیمن آجلدی گل بخندید که از راست برنجیم وبلی
کل کلدی وایتدی که راست سوزدن انجمزز اما هیچ عاشق نخت بمعشوق نگفت هیچ
عاشق معشوقنه قتی سوز سویلمدی بو حالت لسان حالله در بو بی اهل حال ادراک ایدر
هم قصه دن حصه اخذ ایتمک ممکن درکه بلبل دن مراد مرید گل دن مراد مرشد اوله نتکیم
بو بیت بو بی مبین در تا ابد بوی محبت بمشامش نرسد تا ابدی محبت رایحه سی انک
مشامنه ایرشمز هر که خاک در میخانه برخساره نرفت هر کیمکه میخانه قپوسنک خاکینی
یکاغی ایله سپورمدی میخانه دن مراد مرشد کامل آستانه سی در حاصل معنی بودر که طلب
عشق الهی ده هر کمکه مرشدنه ارادت کلیه کتورمیه اصلا اکه بر فیض میسر دکلدر گر طمع
داری ازان جام مرصع می لعل اگر اول مرصع جام دن قرمزی شراب امید طوترایسک
جام مرصعدن مراد جام عشق در می دن مراد عشق در درّ و یاقوت بنوک مژه ان باید
سفت کرکدر اوجی ایله سن که درّ و یاقوت دلمک کرک یعنی چوق کوز یاشی اقیتمق وچوق
قان اغلمق کرک سن درّ دن مراد صافی کوز یاشی در یاقوت دن مراد صافی قان در
در گلستان ارم دوش چو از لطف هوا ارم گلستانده دون کجه چونکه هوانک لطافتندن
زلف سنبل بنسیم سحری آشفت سنبلک زلفی سحر یلی ایله پریشان اولدی یعنی آجلدی
گفتم ای مسند جم جام جهان بینت کو سنبله خطاب ایدوب ایتدم ای جمک مسندی
سنک جام جهان بینک قنی جم دن مراد بونده گل در گفت افسوس که آن دولت بیدار
بخفت سنبل باکه لسان حالله جواب ویروب ایتدی حیفا که اول بیدار دولت اویودی
یعنی کتدی مراد دولت دنیانک بقا ایدوکن اشعاردر دولت بیدار ایو دولت معناسنه در
سخن عشق نه آنست که اید بزبان عشق سوزی اول نسنه دکلدر که زبانه کله ساقیا می ده
وکوتاه کن این گفت وشنفت ای مرشد شراب عشقی ویر گفت وشنفتی قو اتسک حافظ
خرد وصبر بدریا انداخت حافظک کوزی یاشی عقل وصبری دریایه اتدی مراد اتسک
غلبه ایدوب آنی عقل وصبردن جدا ایلدی دیمکدر چه کند سوز غم عشق بنارست نهفت
نیلسون عشق غمنک سوزنی پنهان اتمکه قادر اولمدی وله ایضاً دل ودینم شد ودلبر بملامت
برخاست دلم ودینم کتدی ودلبر ملامته قالقدی گفت با ما منشین کز تو سلامت برخاست
دلبر باکه ایتدی بزمله اوتورمه زیرا سندن سلامت قالقدی یعنی کتدی بیت عشق ورزیدم
وعقلم

وعقلم بملامت برخاست هر که عاشق شد از وراه سلامت برخاست که شنیدی
که درین بزم دمی خوش بنشست کیمی ایشتدک بو بزم ده که مراد دنیادر بر دم خوش اوتوردی
که نه در آخر صحبت بندامت برخاست که صحبت آخرنده ایله قالقدی شمع اگر زان رخ خندان
بزبان لافی زد شمع اگر اول خندان یعنی منور رخ زبان ایله بر لاف اوردی ایسه زبان ده
ایهام واردر زیرا زبان لسان ولهب معناسنه کلور پیش عشاق تو شبها بغرامت
برخاست سنک عاشقلرک اوکنده کیجه لر غرامته قالقدی غرامت اودک وخطاسنی
بلوب قصورنه اعتراف ایتمکدر در چمن باد بهاری ز کنار گل وسرو چمنده بهار یلی گل وسرو
کنارندن بهواداری آن عارض وقامت برخاست اول عارض وقامتک محبتنه قالقدی
یعنی اسدی مراد بودر که باد بهارک گل وسرو یانندن گذر ایتمسی جانانک عارضی وقامتی
شوقنه درکه گل عارضه وسرو قامته کوره در لف ونشر مرتب صفتی ایله مست بگذشتی
واز خلوتیان ملکوت جناب قدسه شراب عشقله مست کچدک وعالم ملکوت خلوتیلرندن
بتماشای تو آشوب وقیامت برخاست سنک تماشاک ایله قیامت غوغاسی قالقدی
خلوتیان دن مراد ملائکه در خطاب حبیب اکرمه درکه انک جسمانی اولان معراج شریفنی بیان
اجمال طریقی ایله پیش رفتار تو پا بر نگرفت از خجلت سنک رفتارک اوکنده خجالت دن
ایاق قالدرمدی یعنی رفتاره قادر اولمدی سرو سرکش که بناز قد وقامت برخاست
سرکش سرو که قد وقامته تفاخر ایدوب قالقدی حافظ این خرقه بینداز مگر جان ببری
ای حافظ بو خرقه یی آت اوله که جان ایله سن مراد ریا صورتنی واظهار کرامت دعوسنی
ترک ایله که دوزخدن خلاص بوله سن دیمکدر کاتش از خرقه سالوس وکرامت برخاست
زیرا سالوس وکرامت خرقه سندن آتش قالقدی یعنی ظاهر اولدی مراد هر کیمده که ریا
ودعوی کرامت اوله دوزخه کیرر دیمکدر وله ایضاً روی تو کس ندید وهزارت رقیب
هست سنک یوزکی کمسه کورمدی وبیک رقیبک واردر در غنچه هنوز وصدت
عندلیب هست هنوز غنچه ده سن وسنک یوز عندلیبک واردر خطاب خدایه در
غنچه دیمکدن مراد اشکار دکل سن وکمسه سنی معاینه کورمامش دیمکدر گر آمدم بکوی تو چندان
غریب نیست اگر سنک محله که کلدم ایسه اول قدر عجب دکلدر زیرا چون من درین دیار
فراوان غریب هست بو دیارده بنجلین چوق غریب واردر بوندن مراد خدای رب العالمینه

تضرع ونیاز درکه چوق کند وکی نک مقبول درکاه اولمسندن کند وسنه دخی اول سعادت میسر اوله خطاب خدایه در هرچند که دورم از تو که دور از تو کس مباد هرچند که سندن ارغم که سندن اراغ اولمشون لیکن امید وصل توام عن قریب هست ایکن باکه سنک وصالک امیدی عن قریب وار در خطاب خدایه در در عشق خانقاه وخرابات فرق نیست عشق ده خانقاه ایله میخانه نک فرقی یوقدر هر جا که هست پرتو روی حبیب هست هرکه وار در حبیب حقیقی نک ذات اثری وار در زیرا جمیعسی انک مصنوعی درکه حقیقتده هر شی انک ذاتی مشاهده سنه بر آیت در **بیت** که معتکف دیرم وکه ساکن مسجد یعنی ترا مطلبم خانه بخانه آنجا که کار صومعه را جلوه می دهند اول یرده که صومعه ایشنه جلوه وزینت ویررلر ذکر وتوحید وطاعت وتسبیح ایله ناقوس دیر وراهب ونام صلیب هست صومعه مقابله سنده دیرک جاکی وکشیش وحاج آدی واردر که بونلرک هر بریسی اول صانع برکمالک وجود وتجلی سنه دال در زیرا جمیعسی انک مصنوعی در نهایتی اول ایکی موضع مابیننده فرق بودر که بری جمالنک وبری جلالنک مظهری درکه تضل من تشاء وتهدی من تشاء مقتضاسنجه هرکمسه استعداد وقابلیتنه کوره حکم الهی لوح حکمت اوزره برحالت تسطیر اتمشدر اصلا اشیادن برشیئه جبر وظلم اولمشدر عاشق که شد که یار بحالش نظر نکرد کیم عاشق اولدی که یار انک حالنه نظر ایلمدی ای خواجه درد نیست وکرنه طبیب هست ای کتی سنده درد یوقدر یوخسه اول درده طبیب واردر یاردن مراد خدای تعالی در **بیت** عاشقان هرچند مشتاق جمال دلبرند دلبران بر عاشقان از عاشقان عاشق ترند فریاد حافظ این همه آخر بهرزه نیست حافظک بو دوکلی فریادی آخر عبث یره دکلدر هم قصه غریب وحدیث عجیب هست هم برغریب قصه وبرعجیب سوز واردر مراد سوز ایله ناله وفریاد ایدن کمسه ده عشق الهی نک وجودی مقرر ایدوکن بیان در **وله ایضا** بدام زلف تو دل مبتلای خویشتن است کوکل کندو اختیاری ایله سنک زلفک دامنه مبتلا اولمشدر بکشش بغمزه که اینش سزای خویشتن است غمزه ایله دیله زیرا بوا که کندو لایقی در زیرا بو خصوصده کمسه اکا جبر اتمشدر زلف دن مراد اسرار الهیه در غمزه دن مراد صفت جلال مظهری در که موتوا قبل ان تموتوا مضمونجه عشقک وجود فانیسنی افنا ایله وجود باقی یه ایرشدرجی در

خطاب

خطاب خدایه درکزت ز دست برآید مراد خاطر ما اکر سنک الکدن بزم خاطرمزک مرادی کلورسه یعنی قادر ایسک بدست باش که خیری بجای خویشتنست تیز اول که کندو یرنده بر خیر در بدست باش تیز اول معناسنه استعمال اولنور اکرچه نعمة الله لغتنده واقع اولمشدر بجانت ای بت شیرین من که همچون شمع سنک بقاک حقیچون ای بنم شیرین محبوبم که شمع کبی شبان تیره مرادم فنای خویشتن است قره کیجه لرده مرادم کندمی افنا ایلمک در یعنی عشق وطاعتله نفسی مغلوب ومقهور ایلمکدر آدم درجور ای عشق زدی باتو کفتم ای بلبل مکن که آن کل خودرو ورای خویشتن است کله عاشق اولمق فکرن ایلمه زیرا اول کل خودرو کندو رأی ایله در یعنی خودرأی در کمسه دن سوز قبول ایدر دکلدر کل خودرو بیابان کلی درکه کمسه اکا تربیت اتمیه برای ده اولمن رای معناسنه شرح اولندی لیکن اجل معناسنه دخی اولمق قابل درکه معنی بویله اولور کله عاشق اولمق فکرن ایلمه زیرا اول خودرو کل کندو اجلی در اصلا ساکه فائده سی یوقدر بمشک چین و چکل نیست حسن کل محتاج کلک حسنی چین وچکل مشکنه محتاج دکلدر که نافهاش ز بند قبای خویشتنست زیرا کلک نافه لری کندو قباسی بندندر مراد بودر که هرکمکه انده هنر وکمالدن وعشق وحالدن بی بهره اوله اول کمسنک اول نسنه لرده غیره احتیاجی یوقدر کلک مشک رایحه سنه احتیاجی اولمدوغی کبی چین وچکل هر بریسی بر شهرک اسمی در مشکی چوق ومحبوبی غایت خوب اولور مرو بخانه ارباب بی مروت دهر زمانه نک مروتسز صاحب دولتلرینک خانه سنه کتمه یعنی انلردن برنسنه استمه که کنج عافیت درسرای خویشتنست زیرا عافیت وحضور کنجی سنک کندو سرایکده در بسوخت حافظ ودر شرط عشق وجانبازی حافظ عشق آتشی ایله یاندی وعشق وجانبازلق شرطنده هنوز بسر عهد ووفای خویشتنست هنوز کندو نک عهد ووفاسی اوزره در **وله ایضا** حال دل باتو کفتم هوس است ساکه کوکل حالنی دیمکه هوسم واردر خبر دل شنفتم هوس است سندن کوکل خبرن اشتمکه هوسم واردر خطاب خدایه بو بیت دن مراد خدایه تضرع ونیازلی ومناجاتنی اظهار در طمع خام بین که قصه فاش حاصل اولماز امیدی کورکه فاش اولمش قصه یی که مراد عشق در از رقیبان نهفتم هوس است رقیبلردن ستر اتمکه هوسم واردر رقیبان دن مراد عوام در شب قدری چنین عزیز وشریف بو بجلیلین عزیز

وشریف بر قدر کیجه سی با تو تار وز خفتنم هواست سنک ایله صباحه دکن یاتمغه هوسم
وار در خطاب ینه خدایه در بو بیتدن مراد حق تعالی یه تمام قرب و وصول طلب
اتدکن بیان در زنهار الفاظ ظاهره یه التفات ونظر ایلمه اصطلاحاته بق تا که بو لرک
حقنده بدکمان اولمق ایله بلایه او غرامیه سن وه که در دانهٔ چنین نازک واه که بو بجلین
نازک بر دُرّ دانه سی در شب تار سفتنم هوس است قره کو کیجه ده دلمکه هوسم وار در
دُرّ دانه دن مراد عشق الهی در شب تار دن مراد محبت دنیا در که انک وجودی ایله عشق الهینک
حصولن طلب اتدکندن تحزن وتحسر اظهار ایدر زیرا بیلور که بو حال میسر دکلدر وکندو
اسنادطریقی ایله غیر یلره بند اولمق جائزدر یعنی حب دنیا یله عشق الهی میسر اولماز ای صبا
امشبم مدد فرمای ای صبا بو کیجه بکا مدد بیور یعنی مدد و معاونت ایله که سحر که شکفتنم هوست
زیرا سحر وقتی اچلمغه هوسم وار در صبادن مراد فیض الهی در که عالم فیضدن خلاصه سبب
اولوب عالم بسط و مکاشفه یه ایرشمکه وسیله اولور از برای شرف بنوک مژه تا که شرف
ویرمکدن اوتری کرپک اوجی ایله خاک راه تو رفتنم هوست سنک یولک خاکنی سپورمکه
هوسم وار در خطاب خدایه در مراد عشق بولنده شوق و اخلاص ایله اولن سعین بیان در
همچو حافظ برغم مدعیان حافظ کبی دشمنلرک کورلکنه شعر رندانه کفتنم هوست
رندانه شعر دیمکه هوسم وار در مراد صورت مجازی ده توحید آمیز وشوق انکیز اولان
عاشقانه غزللری در حافظ بونده کندو سنی غایب منزله سنه تنزیل اتمشدر **وله ایضا** ای
هدهد صبا بسبا میفرستمت ای صبا هدهدی سنی سبایه کوندررم صبادن مراد فیض الهی در که
وصال و مکاشفه یه وسیله در هدهدی که بلقیسک وصالنه ایرشمکه سلیمانه وسیله اولدی
هدهد تشبیه در صبا مشبه در بنکر که از کجا بکجا میفرستمت کور که سنی قنده دن قنده
کوندررم یعنی عاشق طرفندن معشوق طرفنه کوندررم حیفست طایری چو تو در
خاکدان غم سنکبی بر طایر غم چوبلکنده اولمق حیف در طایر دن مراد عشق سببی ایله
بلند پرواز اولن کوکل در که اکا خطاب ایدر خاکدان غمدن مراد دنیا در که دار المحن در
زینجا بآشیان وفا میفرستمت بورادن سنی وفا آشیانه کوندررم آشیان وفادن
مراد جناب قدس در در راه عشق مرحلهٔ قرب وبعد نیست عشق یولنده قرب وبعد
قونا قی یوقدر می بینمت عیان و دعا میفرستمت سنی عیان کوررم و سکا دعا کوندررم

عیان کورمسی مصنوعدن صانعه نظر اعتباری ایله در زیرا مصنوعه نظر صاحب نظر
قتنده جهان صانعه نظر در دعا کوندرمسی ظاهرا کورمیوب طاعت وحمد
اتمسی در حضرت جامی سلسلة الذهب ده کتورمشدر که عالمده ایکی طائفه وار در
بری بو مرتبه ده کثرت مصنوعات ارا سنده اندن صانعی کورر اندن مصنوعاتی
کورر وبری اول مصنوعاتی کورر لکن بر عینله نظر ایدر که صانع بی نظیری جمیع
اعیان ده آشکاره کورر کبی کورر هر صبح وشام قافلهٔ از دعا خیر هر صبح وهر
اخشام خیر دن بر قافله یعنی وافر دعا در صحبت شمال وصبا میفرستمت باد شمال باد صبا
سا که کوندررم مراد صبح وشام سا که طاعت ایدرم دیمکدر خطاب خدایه در ای غایب
از نظر که شدن همنشین دل ای نظر دن غایب اولن جانان که دلمک مصاحبی
اولدک میکویمت دعا وثنا میفرستمت سا که دعا ویررم وسا که ثنا کوندررم مراد دوام
معکم اینما کنتم حسبنجه هر یرده حاضر اولدغک اعتبار ایله سا که دعا ایدرم ونظام غایب
اولدغک اعتبار ایله سا که ثنا کوندررم خطاب خدایه در تا لشکر غمت نکند ملک دل
خراب تا سنک غمک لشکری کوکل ملکن خراب اتمیه جان عزیز خود بنوا میفرستمت
کند وعزیز جانمی سا که نوا ایله کوندررم خطاب خدایه التجا اتدوکن بیان در نوا رهن نوا ارمغان
واغنان ونعمت وسپاه وعلم موسیقیدن بر مقام وساز نده لر سازی واوج که اوجنبرلر
ودستان ورونق حال وبهره ورعنا وفراق وجکر دک وطوطی وزندان وصدا
معناسنه کلور ولکن معنای اولی اولی در وثانی دخی جائزدر باقیسی محلنه ملایم دکلدر
تا مطربان زشوق منت آگهی دهند تا مطربلر بنم شوقمدن سکا آگاهلق ویرلر قول
وغزل بساز ونوا میفرستمت ساز ونوا ایله سا که قول وغزل کوندررم بوندن مراد
وجد وسماع مجلسنده کندونک شوق انکیز وذوق آمیز اولن عاشقانه غزللری در که
طریقت شعار وحقیقت دثار بو بیتده واقع اولن خطاب مرشده در قول وغزل
خوب واقع اولمشدر وبو سوزدن مراد مرشدنه اولن سوقنی خلقه اشعار در ساقی
بیا که هاتف غیبم بمژده کفت ای ساقی کل که هاتف غیب بکا مژده ایله ایتدی بادرد صبر
کن که دوا میفرستمت درد صبر ایله که سا که دوا کوندررم ساقیدن مراد مرشد در مصراع
ثانی ده اولن خطاب حافظه در هاتف غیبدن در روی خود تفرج صنع خدا بکن

کندو یوزکده صنع خدایی تفرج ایله کاینهٔ خدای نمای فرستمت که سا که خدای تعالی یی
کوسترجی آیینه کوندردم آیینه دن مراد عشق الهی ایله آیینه یی روشن اولمش کوکلی در بو
خطاب حافظ در هاتف غیب دن حافظ سرود مجلس ما ذکر خیر تست ای حافظ بزم مجلسمزک
سروری سنک ذکر خیرک در سرود بزکی ایر تعجیل کن که اسب و قبا میفرستمت استعجال ایله که
سا که اسب و قبا کوندردم بوندن مراد مجاز اولمق اولی در کویا بر صاحب دولت حافظه
بویله دیمش اوله و بونده حافظ کندوسنی غایب منزله سنه تنزیل ایدوب کندوسنه خطاب
ایتمشدر **وله ایضاً** ای غایب از نظر بخدای میسپارمت ای نظردن غایب سنی خدایه تفویض
ایدرم جانم بسوختی و بدل دوست دارمت جانمی یاقدک و کوکل ایله سنی دوست طوترم
مخاطب دن مراد مرشد اولمق اولی در که طالب فیض اولن غایب مرید که بونده حافظ کندوسیدر
مراد درکه اکا دعا ایده و محبوب اولمقده خوب در تا دامن کفن نکشم زیر پای خاک مادامکه
کفن اتکمی قبر ایاغی آلتنه چکمیم یعنی اولمینجه باور مکن که دست ز دامن بدارمت اعتقاد ایلمه که
سنک دامنکدن ال چکم یعنی سنی ترک ایتمم محراب ابروان بنما تا سحرگهی محرابه بکزر ابرولرکی
کوستر تا بر سحر وقتی دست دعا بر آرم و در گردن آرمت دعا الینی قالدرم و سنک کردنکه کتورم
یعنی بر کوز دلمک ایچون سا که دعا ایدرم بونده دخی خطاب مرشده و محبوبه اولمق جائزدر گر بایدم
شدن سوی هاروت بابلی اگر بابل جانبنده محبوس اولن هاروت جانبنه کتمک بکا لازم
کلورسه یعنی میسر اوله صد گونه جادوی بکنم تا بیارمت یوز دورلو جادولق ایدم تا سنی کتوررم
یعنی اگر سنک وصالک وضا سحر ایله حاصل اوله آنی دخی اختیار ایدرم دیو مبالغه ایدر اشتیاقنی
اظهار ایچون بارم ده از کرم بر خود تا بسوز دل باکه اجازت ویر کرمکدن کندو قتنکه تا کوکل حرارتیله
دریای دمبدم کهر از دیده بارمت دمبدم کوزدن سنک ایاغکه کوهر یاغدرم مراد فراقدن
زیاده متألم ایدوکن بیان در صد جوی آب بسته ام از دیده در کنار یوز ارماق صوین
باغلمشم یعنی جمع ایتمشم کوزمدن کنارمده بر بوی تخم مهر که در دل بکارمت سنک قلبکده
محبت تخمنی اکمک امیدی اوزره یعنی چوق کریه ایدرم باکه محبت ایده سن دیو بو مصراع ثانی
محتملی اوزره شرح اولندی بو وجهله آسان اولدوغندن اوتری بعض نسخه ده بو بیتک
واقع اولور میکریم و مرادم ازین اشک سیل بار اغلرم و مرادم بو سیل یاغدریجی کوز
یاشندن تخم محبتست که در دل بکارمت درکه سنک قلبکده اکم یعنی مرادم محبت

تخمنی

تخمنی اکمکدر خونم بریخت و ز غم هجرم خلاص داد قانمی دوکدی و فراق غمندن باکه خلاص
ویردی منت پذیر غمزهٔ خنجر گذارمت سنک خنجر گذار غمزه کک منتنی قبول ایدیجی یم خنجر
گذار پهلوان معناسنه در خطاب مرشده در که ریاضت و مجاهده ایله آنوک وجودی
افنا ایدوب انانیت دن خلاص ایتمیجه وصال جانان میسر اولمدی خواهم که پیش
میرمت ای بی وفا طبیب درم که سنک اوکنکده اولم ای وفاسز طبیب بیمار باز پرس که
در انتظارمت خستگی کیر و صور که سنک انتظارکده ایم خطاب بنه مرشده در که تمام استغناسنی
بیان ایدر حافظ شراب و شاهد و رندی نه وضع تست ای حافظ شراب و محبوب و رندلک
سنک نه وضعک دکلدر یعنی خلقک دکلدر فی الجمله میکنی و فرو میگذارمت محصل کلام بونلری
اختیار ایده سن سنی ترک ایدرم مراد حق تعالی دن غیری یه محبت ایتمک انک حقدن جدا
اولمسنه سبب ایدوکن بیان در میکنی دن صکره اولان واو زائد در خطاب بونده
حافظ در **وله ایضاً** یارب سببی ساز که یارم بسلامت یارب بر سبب ایله که یارم سلامت ایله
باز آید و برهاندم از چنگ ملامت کیرو کله بنی ملامت پنچه سندن خلاص ایده یاردن مراد
مرشدی اولمق روشن در خاک ره آن یار سفر کرده بیارید اول سفر ایلمش یارک یولی طپراغنی
کتورکز تا چشم جهان بین کنمش جای اقامت تا جهان کورجی کوزمی انک اقامتی یری ایدم فریاد که
از شش جهتم راه ببستند فریاد که التی طرفدن بنم یولمی باغلدیلر آن خال و خط و زلف و رخ
و عارض و قامت بو التی نسنه که مراد مصنوعات درکه بونلره محبت ایدن کشی درکاه حقدن
دور اولور امروز که در دست توام مرحمتی کن بوکون سنک الکده ام بر مرحمت ایله فردا که شوم
خاک چه سود اشک ندامت یارین که خاک اولم ندامت اشکی نه فائده یعنی پشیمان اولوب
کریه ایتمک فائده سی یوقدر ای آنکه بتقریر و بیان دم زنی از عشق ای شول کمسه که تقریر و بیان ایله
عشق دن سویلرسن ما با تو نداریم سخن خیر و سلامت بز سنک ایله سوز طوتمازز یعنی سنکله بزم
سوزمز یوقدر خیر و سلامت یعنی وارکت درویش مکن ناله ز شمشیر احبا ای درویش احبا شمشیرندن
ناله ایلمه کین طایفه از کشته ستانند غرامت زیرا بو طایفه مقتوللردن قان بهاآلورلر احبادن
مراد مرشدلر درکه مجاهده و ریاضتله مریدلرک وجودفانی سنی افنا ایتمک ایله امتنان ایدرلر زیرا
آنلره بقا و وصال حق میسر اولور **بیت** دم آخر سوی ما بین که شهیدان ترا • شرط باشد که طلبی
خواستن از قاتل خویش • در خرقه زن آتش که خم ابروی ساقی خرقه یه آتش اور یعنی خرقه یی یاق

زیرا ساقی نك قاشی بو كلمی برّی شكند گوشهٔ محراب امامت امامت محرابنك گوشه‌سنی
صیر یعنی خراب ایدر مراد مرشدك حالات عشقده اولن رمزی كشتی زهد دن دور ایدوب
عاشق ایلر دیمكدر حاشا كه من از جور وجفا و تو نالم حاشا كه بن سنك جور وجفاكدن
ایكلیم بیداد لطیفان همه لطفست وكرامت لطیفلرك ظلمی وكلی لطف وكرامت در
لطفان دن مراد مرشدلر در مصراع اول ده اول خطاب خدایه در كوته نكند بحث سر زلف
تو حافظ حافظ سنك سر زلفك بحثنی قصه ایلمز پیوسته شد این سلسله تا روز قیامت
مسلسل اولدی بو بحث قیامت گوننه دكن سر زلف دن مراد اسرار الهیه در كه اكا نهایت
یوقدر خطاب خدایه در **بیت** هرگز حدیث زلف تو كوته نمی شود • این گفت وگوی
تا بقیامت مسلسلت **وله ایضاً** زان یار دلنوازم شكریست باشكایت اول دلنواز یاردن
برشكرم وار درشكایت ایله گر نكته دان عشقی بشنو این حكایت اگر نكته دان عشق ایسك
بو حكایتی خوش استماع ایله یاردن مراد مرشد اولمق روشن در محبوب اولمقده احتمال در
بی مزد بود ومنت هر خدمتی كه كردم اجرتسز ومنتسز اولدی هر بر خدمت كه ایلدم •
یارب مباد كس را مخدوم بی عنایت یارب كمسنك مخدومی عنایتسز ولمسون لكین
بو وجه او زره مخدوم مضاف اولور شكایتی خدمتی بی منت اولدغی در شكری خدمت
سببی ایله مخدومندن جدا اولدوغی در مخدوم دن مراد مرشد اولمق اولی در زندان تشنه
لب را آبی نمی دهد كس تشنه رندلره كمسه بر ایچم صو ویرمز رندان دن مراد اولیا اعتقد
اولمق روشن در بعض نسخ ده آبی یرینه جامی واقع اولمشدر گوئی ولی شناسان رفتند
ازین ولایت دیرسن كه ولی شناسلر ولایت دن گتدیلر ولایتدن مراد شیراز در
مراد اولیا به خلق رعایت اتمدوكندن شكایت در در زلف چون كمندش ای دل مپیچ كانجا
ای گوكل انك كمند كبی زلفنه طولشمه زیرا انده سرها بریده بینی بی جرم وجنایت جرمسز
وجنایتسز باشلری كسلمش گورسن چشمت بغمزه ما را خون خورد ومی پسندی سنك
چشمنك غمزه ایله بزم قانمزی ایچدی وسن بكنورسن جانا روا نباشد خونریز را حمایت
ای جان خونریزه حمایت اتمك معقول اولماز در این شب سیاهم گم گشت راه مقصود
بو لیل مظلمده مقصودم یولی گم وناپیدا اولدی شب دن مراد دنیا در راه دن مراد عشق
طریقی در از گوشهٔ برون آی ای كوكب هدایت بر گوشه دن طلوع ایله ای هدایت یلدزی

كوكب

كوكب هدایت دن مراد هدایت حق در از هر طرف كه رفتم جز وحشتم نیفزود عشق یولنه هر طرفدن
كه گتدم وحشتدن غیری زیاده اولمدی زنهار ازین بیابان وین راه بی نهایت صقین
بو بیابان دن و بو نهایتسز یولدن كه مراد طریق عشق در بو وجهی جائز در زنهار بو نهایتسز
بیابان دن و بو نهایتسز یولدن كه نهایت ایكیسنه بیله مصروف اوله این راه را
نهایت صورت كجا توان بست بو راهه نهایت متصوّر اولمق قنده ممكن در یعنی نهایت
متصوّر دكلدر گرشی صد هزار منزل بیشست در بدایت كم انك ابتداسنده یوز بیك
منزلدن زیاده در ای آفتاب خوبان می جوشد اندرونم ای خوبلرك آفتابی درونم آتش
عشقدن جوش ایدر یك ساعتم بگنجان در سایهٔ عنایت بر ساعت بنی عنایتك سایه‌سنده
صغندر مراد عنایت حق طلب اتدوكن بیان در آفتاب خوبان دن مراد باری تعالی در
هرچند بروی آیم رویی ازدرت نتابم هرچند كه بنم یوزم صوین التدك یعنی بنی حرمتسز ایلدك
سنك قپوكدن یوز چویرمزم جوزان حبیب خوشتر كز مدعی حمایت حبیب دن جور خوشترقدر
كه مدعی دن حمایت یعنی حبیبك جوری دشمنك حمایتندن یكدر عشقت رسد بفریاد از خود
بسان حافظ عشق الهی ایرشور سنك فریادكه اگر خود حافظ كبی قرآن زبر بخوانی
در چارده روایت قرآن عظیمی اون درت روایت ده ازبرا وقیه‌سن یعنی قرب حقه
وسیله اولن عشق الهی در قرآن عظیم دكلدر زیرا اگر بویله اولسه لازم گلور ایدی كه حافظلر
مقبول حق اولالر لكین بویله دكلدر **بیت** چو قرآن حفظ قاری نكند از مزا بسند بدملك
افتد حفظ قرآن بیشی یزدانش **وله ایضاً** مدامم مست میدارد نسیم جعد گیسویت •
سنك گیسوك قورجغنك نسیمی بنی دایم مست طوتر نسیم دن مراد نفحات رحمانیه در خرابم
میكند هردم فریب چشم جادویت سنك جادو چشمنك فریبی بنی هردم خراب ایدر چشم دن
مراد ذات در جادو دن مراد قدرت وتأثیر صاحبی اولدغی در پس از چندین شكیبائی
شبی یارب توان دیدن بو قدر صبر لقدن صكره عجب بر كیجه گورمك ممكن میدر
كه شمع دیده افروزیم در محراب ابرویت كه دیده شمعنی شعله لندره اوز سنك محرابنه گوزلر
قاشكده مراد بو قدر مجاهده وریاضت دن صكره عجب دیدار میسّر اولور می دیمكدر
خطاب خدایه در سواد لوح بینش را عزیز از بهر آن دارم گوز بكبیني اندن اوتری عزیز
طوترم كه جان را نسخه باشد زنقش خال هندویت كه سنك سیاه خالك نقشندن جانه

برنسخه اوله زیرا برنسخه اولور بو وجه دخی جائزدر بو وجه اوزره که علت انچون اولور
خال دن مراد ذات در نتکم مولانا جامی دیمشدر **بیت** ظلمت کونم عرض باشد
ز زلف نقطهٔ ذاتم مراد آمد ز خال • یالکز همان بیکنه ذات دن برنسخه اولمسنه
سبب رجحان سایر اعضا اوزره انکه شرفی زیاده اولدوغندن اوتریدر
نتکم مثنوی ده واقع اولمشدر **بیت** آدمی دیدست وباقی پوستست • دیده
آن که دید دوستست • اگر خواهی که جاویدان جهان یکسر بیارایی اگر استرسک
که جهانی بالتمام بزه یه سن که اصلا تغییر قبول اتمیه صبارا گو که بردارد زمانی برقع
از رویت صبایه دی که یوزکدن بر زمان برقعی قالدرسن بردار بونده صورت
مضارع ده امر غایب اولمق روشن در صبادن مراد فیض وفضل الهی در وبرقعدن مراد
مصنوعات درکه نقاب الوهیت وکبریادر روی دن مراد ذات در اگر اشیا
مظهر ذات اولمیدی اصلا فنا بولمزدی بلکه جمیع اشیا مظاهر اسمادر وجمیع اسما مظاهر
ذات در **بیت** همه اسما مظاهر ذاتند همه اشیا مظاهر اسما وگر رسم فنا خواهی که
از عالم براندازی • واگر استرسک که عالمدن فنا رسمنی رفع ایده سن
که اندن صکره هرگز فنا طاری اولمیه بیفشان تا فرو ریزد هزاران جان ز هر
مویت سلکن تا سنک هر مویکدن نیجه بیک جان اشغه دوکله زلفکی سلک
معناسنه دخی جائزدر نتکم سروری افندی ایله شرح المتندر مراد جمیع ارواح
سنک قیدکده در چونکه انلری خلاص ایده سن عالم اندن صکره فنا پذیر اولمز دیمکدر
من وباد صبا مسکین دو سرگردان بی حاصل بن ومسکین باد صبا ایکی بیحاصل
سرگردانز من از افسون چشمت مست واو از بوی گیسویت بن سنک چشمک
افسوندن مستم واو سنک گیسوک رایحه سندن مست در نتکم حق تعالی حضرتی بیورمشدر
وان من شیء الا یسبح بحمده ولکن لا تفقهون تسبیحهم چشم دن مراد ذات باری درکه جمیع
تأثیرات اندندر باقیسی چوامدکی در **بیت** دل ابجد بادت ای دوست بست •
که عاجز ترند از صنم هرکه هست • زهی همت که حافظ راست کز دنیی واز عقبی زهی
همت که حافظ ایچوندر یعنی حافظک همتنه تحسین که دنیادن وعقبی دن نیاید هیچ در چشمش
بجز خاک سر کویت هیچ انک چشمنه کلمز یعنی کورنه کورنمز سنک محلک خاکندن غیریسی

مراد

جاودان

ومراد عاشق دیدارا وله خدادن غیری یه میل ومحبت اتمک نامعقول ایدوکن اشعار در
بو غزلده واقع اولان خطاب خدایه در **وله ایضا** المنة لله که در میکده باز است شکر خدایه
که میخانه قپوسی اچقدر زان رو که مرا بر در او روی نیاز است اول سببدن که آنوک قپوسی
اوزره بنم نیاز یوزم واردر میکده دن مراد بونده فیض وعشق یری درکه جناب قدس مراددر
خمها همه در جوش وخروشند ز مستی جمیع کوپلر جوش وخروش ده در مستلکدن خمهادن مراد مرشدلردر
جمیعسی شراب عشقله جوش ده در وآن می که در آنجاست حقیقت نه مجاز است واول میکه
انده در حقیقت در مجاز دکلدر از وی همه مستی وخروشست وتکبر اندن دوکلی مستلک
وخروش وعظمت در وی لفظی میه وخمهایه راجع اولمق جائزدر وز ما همه بیچارگی وعجز
ونیاز است وبزدوکلی بیچاره لک وعجز ونیازدر یعنی انلره لایق اول وبزه لایق اولان بودر
رازی که بر خلق نگفتیم ونگوییم برازی که خلقه قتنده دیمدک ودیمیز با دوست بگوییم که او
محرم راز است دوسته دیرز زیرا او محرم رازدر دست دن مراد حق تعالی حضرتی اولمق
روشن در شرح شکن زلف خم اندر خم جانان جانانک خم [illegible] خم زلفنک بو کلمی شرحی
کوته نتوان کرد که این قصه دراز است قصه ایلمک ممکن دکلدر زیرا بو قصه اوزوندر مراد
اسرار الهیه نک مشکلاتنه نهایت یوق دیمکدر بار دل مجنون وخم طره لیلی مجنونک
کوکلی یوکی ولیلی نک طره سی خمی یعنی مجنونک کوکلی مرادی لیلی نک طره سی خمی در خم بونده
بو کلم معناسنه در رخساره محمود وکف پای ایاز است سلطان محمودک یکاغی وایازک
ایاغی کفی در یعنی سلطان محمود بو قدر سلطنتده ایکن بو حالت که اکا سلطنت دن
لطیف ولذیذدر روایت اتمشلردر که برکیجه سلطان محمود شاها بزم ترتیب ایدوب
عیش ونوشه مشغول اولمش ایدی کیفیت عشق وکیفیت باده ایله بیهوش اولوب بی اختیار
اما اتمش برالتون لکن کتورب کلابه برالمشلر سلطان محمود اول کلابه ایازک ایاغنی یووب
رخساری اوزره قومش بو بیت بو حکایه مبنی اولدوغندن اوتری بونده یازدم بردوخته ام
دیده چو باز از همه عالم طوغان کبی دوکلی عالم دن کوزمی دیکمشم در تا دیدهٔ من بر رخ زیبای
تو باز است تا بنم کوزم سنک زیبا یوزک اوزره آچلمش مراد بودر که ماسوادن فراغت
ایده خطاب خدایه در در کعبهٔ کوی تو هر آنکس که در آید هرکمسنه کوکک کعبه سنه کلور
از قبلهٔ ابروی تو در عین نماز است سنک ابروک قبله سندن عین نمازده در یعنی

هرگاه خدای رب العالمین ایله قرب و وصال حاصل ایلدی فی الحقیقة اول کمسه عین نمازده در
زیرا انک توجهی ذات پاکه کندوسنه در ای مجلسیان سوز دل حافظ مسکین ای
مجلسده اولنلر مسکین حافظک کوکلی حرارتی از شمع پرسید که در سوز وگداز ست
شمعدن صورکز که یانمقده واریکده در مراد درد عشق اهلنک حالنی اهل درد و عشق
اولان بیلور دیمکدر **وله ایضاً** حاصل کار که کون و مکان این همه نیست کون و مکان کار
خانه سنک حاصلی بودکلی یوقدر کارکه کون و مکان دن مراد دنیادر حاصلدن مراد دنیا ایچنده
اولنلر در که اصلا اعتماده یرامز باده پیش آر که اسباب جهان این همه نیست عشق و طاعتی
سعی ایله زیرا اسباب جهان بودکلی یوقدر یعنی عاقبت فنا بولور از دل و جان شرف صحبت
جانان غرضست دل و جاندن غرض جانانک صحبتی شریفی در جاناندن مراد محبوب حقیقی در
همه آنست وگرنه دل و جان این همه نیست دوکلی اودر که مراد جانانک صحبتی شریفی در
یوخسه دل و جان بودکلی حاصل معنی اناًنه که خدای عزّ و جلّ دل و جان احسان
ایتمشدر مرادکند و [illegible] صحبتی و وصال شریفی ایچون در یوخسه دل و جان
نه ایشه یرار دیمکدر دولت آنست که بی خون دل اید بکنار دولت اولدر که
کوکل قانی اولمقسزین کناره کله مراد سهولتله حاصل اوله دیمکدر ورنه باسعی و عمل
باغ جنان این همه نیست یوخسه سعی و عمل ایله باغ جنان بودکلی یوقدر زیرا دولت
اولدر که مشقت سز مقصود دل میسّر اوله منّت سدره و طوبی ز پی سایه مکش
سایه دن اوتری سدره و طوبی منتنی چکمه که چو خوش بنگری ای سرو روان این همه
نیست زیرا چونکه امعان نظر ایده سن ای سرو روان بودکلی یوقدر اول سببدن
که جمیعنک حقنده کل شیء هالک الا وجهه واقع اولمشدر پنج روزی که درین مرحله
مهلت داری برنیش کون که بو مرحله ده مهلت طوترسن پنج روزدن مراد زمان قلیلدر
مرحله دن مراد دنیادر خوش بیاسای زمانی که زمان این همه نیست بر زمان خوش دکلن
زیرا بودکلی زمان یوقدر بر لب بحر فنا منتظریم ای ساقی فنا دریاسی کنارنده منتظرز
ای ساقی بحر فنالیدن مراد دنیادر ساقی دن مراد مرشددر فرصتی دان که ز لب تا بدهان
این همه نیست بو حاضر وقتی فرصت بیل زیرا لب دن دهانه دکن بودکلی یوقدر
از تهتک مکن اندیشه و چون گل خوش باش تهتک یعنی دشوارلقدن اندیشه ایتمه

وکل

وکل کبی خوش اول تهتک برده یرتلمق معناسنه در که رسوالیق معناسی لازمیسی در
زانکه تمکین جهان گذران این همه نیست اول سببدن که فانی دنیانک بودکلی
قدرت و دولتی یوقدر یعنی عشقده کوشش ایتمک ایله خلق قتنده عزّت و قدرم قالمیوب
بدنام و رسوای اولورم دیو بحضور اولمه زیرا دنیانک عزّت و قدری فناپذیر در اما
عشق الهی باقی در زاهد ایمن مشو از بازی غیرت زنهار ای زاهد غیرت اویونندن
ایمن اولمه صقن که ره از صومعه تا دیر مغان این همه نیست زیرا صومعه دن دیر مغانه
دکن بودکلی یول یوقدر مراد زهد و عبادته غرور کرکمز دیمکدر زیرا خدایه زاهدک
زهدندن فائده و نه کافرک کفرندن زیان واردر دردمندی من خسته زار و نزار
بن ضعیف و لاغر سوخته نک دردمندلکی ظاهرا حاجت تقریر و بیان این همه نیست
ظاهر بودکلی تقریر و بیانه احتیاج یوقدر یعنی عاشق ایدکم زیاده روشندر
نام حافظ رقم نیک پذیرفت ولی حافظک نامی ایو رقم قبول ایتدی اما پیش رندان
رقم سود و زیان این همه نیست رندلر قتنده بودکلی سود و زیان رقمی یوقدر یعنی
حافظک نامی ایلک ایله مشهور اولدی ولیکن رندلر نام نیکه و شهرته اصلا التفات
و اعتبار ایتمزلر بلکه همان فضل خدایه اعتماد ایدرلر حافظ دخی ایله در رندلردن مراد اولیاء
الله در **وله ایضاً** چه لطف بود که ناگاه رشحهٔ قلمت نه لطف ایدی که ناگاه سنک قلمک
رشحه سی حقوق خدمت ما عرضه کرد بکرمت بزم خدمتمز حقلرینی سنک کرمکه وزره عرض
ایلدی خواجه حافظ ایله بر صاحب دولت مابیننده نیچه زمان مصاحبت و مناسبت
واقع اولمش ایکن ناگاه مفارقت واقع بو حال اوزره بر زمان کچدکدن صکره
اتفاق اول صاحب دولتدن عنوانی محبت شعار و مضمونی مودّت دثار
بر مکتوب ایرشمش خواجه حافظ دخی بو غزلی یازوب اکا ارسال ایتمش بنوک خامه
رقم کرده سلام مرا قلم اوجی ایله بکا سلام یازمش سن که کارخانهٔ دوران مباد بی
رقمت که دورانک کارخانه سی سنک رقمکسز اولمسون مراد خواجه حافظ کندو یا
اول صاحب دولته عمر او زنلغی ایچون دعا [illegible] دعا ایتدوکن اشعار در نگویم از من بی
دل بسهو کردی یاد بن بی دلدن سهوله یاد ایلدک دیمزم که در حساب خرد
سهو نیست در قلمت زیرا عقل حسابنده سنک قلمکده سهو یوقدر

وادلسل مکدان بشکر این توفیق بو توفیق شکرنه بنی خور ایله که داشت دولت
سرمد عزیز محترمت که ازلی وابدی دولت سنی عزیز ومحترم طوتدی بیاکه با سر زلفت
قرار خواهم بست کل که سنک سر زلفکله قرار با غلمم کرکدر که کر سرم برود بر ندارم
از قدمت که اکر باشم کیده سنک قدمکدن باش قالدرمیم زحال ما دلت آنگاه
شود ولی وقتی سنک کوکلک بزم حالمزدن آگاه اولور اما شول وقت که لاله بر دمد
از خاک کشتگان غمت که سنک غمک مقتوللرینک قبرندن لاله بته صبا ز زلف تو
با هر کلی حدیثی کفت صبا سنک زلفکدن هر بر کله بر سوز دیدی رقیب کی ره غماز
داد در حرمت رقیب سنک حرمکه غمازه قچن یول ویردی مراد اول صاحب دولته
رقیب دن شکایت در که غمازه یول ویرر که بنی سا که غمز ایدر دیو ظرافت ایله ثنیه
اشعار ایدر رقیب دن مراد بونده دربان در بو وجه دخی احتمال در دربان غیرلره اجازت
ویرر سنک خلوتکه کرمکه اما بکا اجازت ویرمز دیو آنی بو وجهله اول صاحب دولته غمز ایدر
روان تشنهٔ ما را بجرعه‌ای دریاب بزم صوسز جانمزه بر جرعه ایله ایرش مراد بزه رعایت
ایله دیمکدر که میدهند زلال خضر ز جام جمت که ساکه جم جامندن آب حیات ویره‌لر
یعنی ساکه رعایت ایدرلر میدهندک فاعلی الله تعالی حضرتیدر تعظیماً صیغهٔ جمع ایله
کتورلمشدر **بیت** امتحان کن که بسی کنج مرادت بدهند • کر خرابی چو مرا لطف تو آباد کند
دلم مقیم در تست حرمتش میدار بنم کوکلم سنک قپوکک مقیمیدر آنی حرمتلو طوت
بشکر آنکه خدا داشتست بی آلت اول شکر ایچون که خدا سنی المندن و غمندن طوتمشدر
کمین کهست تو خوش تیز میروی هشدار پوسی یری وار دروسن تیز بی باک کیدرسن
عقل طوت مراد بودر که خواجه حافظ اول صاحب دولته نصیحت طریقی ایله خطاب ایدوب
ایدر دشمن سنک هلاککه پوسی قومشدر وسن اندن غافل سن تدارک اوزره
اول ممکن که کرد برآید ز شه ره عدمت غفلت ایلمه که عدم شاه راهندن ساکه
توز کلور یعنی دشمندن ساکه هلاکک ایرشور همیشه وقت تو ای عیسی صبا خوش باد
ای عیسی کبی حیات بخش صبا سنک وقتک دایما خوش اولسون مکتوبی کتورب
ایلدن کمه‌سی صبا ره تو یوب دعا ایدر که جان حافظ دلخسته زنده شد بدمت که
کوکلی خسته حافظک جانی سنک نفسک ایله دیری اولدی ولهٔ ایضاً ای شاهد قدس که

کسند

کشد بند نقابت ای عالم قدسک محبوبی سنک نقابک بندنی کیم چوزر یعنی جمالکی کیم بر ایلر
وی مرغ بهشتی که دهد دانه وآبت وی جنت مرغی ساکه دانه وآبی کیم ویرر مراد کیمک
قتنده پرورش بولورسن دیمکدر خوابم بشد از دیده درین فکر جگرسوز بو جگرسوز دوموم
فکرده چشمم دن خواب کیتدی کاغوش که شد منزل آسایش وخوابت که کیمک قوجاغی
اولدی سنک وخوابک منزلی مرشدی محبوب منزله سنه تنزیل ایتمشدر هر ناله و فریاد
که کردم نشنیدی هر ناله و فریاد که ایلدم ایشتمدک پیداست نگارا که بلندست جنابت
ظاهردر ای نگار که جنابک بلنددر مراد عالی جنابسن دیمکدر مراد مرشدک کمال استغناسن
بیان در درویش نمی‌پرسی و ترسم که نباشد درویشی صورمزسن یعنی درویشه رعایتک
یوقدر قورقرم که اولمیه اندیشهٔ آمرزش و پروای ثوابت سکا مغفرت فکری و ثواب
پرواسی یعنی آخرتده مغفور ومثاب اولمیه‌سن بونده خطاب ینه مرشده درکه مریدینی
قیورمدغی ایچون بویله خطاب ایتمشدر ای قصر دلفروز که منزلگه انسی ای کوکله سرور
ویریجی قصر که انس منزلکهی سن یعنی بنم مرشدم سنده قرار ایدر یا رب مکناد آفت ایام
خرابت حق تعالی دن استرم که آفت ایام سنی خراب ایلمسون اگرچه خطاب مرشده
اولمق اوزره شرح اولندی لیکن محبوب و بر صاحب دولت مراد اولنمق ممکن در
دورست سر آب درین بادیه هشدار بو صحراده سرچشمه ایراق در عقل طوت •
یعنی تدارک اوزره اول تا غول بیابان نفریبت بسرابت تا بیابان غولی سنی سراب ایله
الدمیه یعنی جناب قدس ایراقدر اولورا و لمازکمسنک ارشادی ایله راه عشقه سلوک
ایلمه که غول بیابان کبی خیالات باطله ایله اول کمسه سنی صراط مستقیمدن چقارر بو خطاب عامدر
تیری که زدی بر دلم از غمزه خطا رفت غمزه دن بنم کوکلمه بر تیر که اوردک خطا واقع اولدی
تا باز چه اندیشه کند رای صوابت عجب گیرو نه فکر ایدر سنک معقول رایک بو نوع تیر غمزه دن
مراد نظر جانان درکه کرچه ظاهرده تیردر لیکن معنیده عاشقک مجروح کوکلنه مرهم در آنوک ایچون
خطا رفت دیوب بر تیر دخی طلب ایدر چه اندیشه کند رای صوابت دیمکله نکتم دیوان شاهیده
بو مضمون واقع اولمشدر **بیت** تیری زدی و ریش دل آسوده شد زدرد • تا من ای طبیب
خسته دلان مرهمی کر • تا در ره پیری بچه آیین روی ای دل عجب پیرلک یولنده نه آیین و نه اسلوب ایله
کیدرسن ای کوکل باری بغلط صرف شد ایام شبابت حیف و دریغ که سنک یکیتلک زمانک

غلط صرف اولدی غلط ایله صرف اولدی بو وجه دخی جائزدر مرادکندویه خطاب در تنبیه
طریقی اوزره که جوانلق زمانک عمرینی هوا و هوسه صرف ایلدک باری پیرلک زماننده طاعت
وعبادته چالش بلکه حقیقتده بزه نصیحتدر باری اتقد معناسنه کلور عربیده و فارسیده
تحیر و تحسر ایچون دخی معناسنه دخی کلور بو وجهلر بالنفس کلمه دن اولدوغنه کوره در
بو وجه دخی جائزدرکه برکره یعنی براوغردن یکنلک زمانی غلط صرف اولدی بو وجها اوزره
باری ده اولن یا وحدت ایچون اولور راه دل عشاق زد آن چشم خماری اول مست چشم
عشاقک کوکلی یولنی اوردی پیداست ازین شیوه که مستست شرابت ظاهردر بو شیوه دن
که سنک شرابک مستدر یعنی نوش اتدکک شراب مست ایدیجیدر شراب مست می
قتال معناسنه درکه محکم مست ایدر می دن مراد عشقدر بو خطاب مرشده در حافظ نه
غلامیست که از خواجه گریزد حافظ ایله بر غلام دکلدر که افندیسندن قچه لطفی کن و باز که
خرابم ز عتابت بر لطف ایله و کرو کل که سنک عتابکدن خرابم حافظ کندوسنی بونده
غلام منزله سنه تنزیل ایتمشدر مشایخ کبارکبی که انلرک عادتیدر که عوانلرنی خادم الخادم
الفقرا یازرلر **وله ایضاً** آن ترک پری چهره که دوش از بر ما رفت اول پری یوزلو محبوب
که دون کیجه بزم قتمزدن کتدی آیا چه خطا دید که از راه خطا رفت عجب نه خطا کوردی که
خطا یولندن کتدی یعنی خطا اتدی ترکدن مراد بونده یار صادقیدر که محبوب منزله سنه
تنزیل اتمشدر راه خطاده ایهام وار در خطادن مراد بونده لفظ عربیده اولن خطادر
و فتح خا ایله خطا بر مملکتک اسمیدر تا رفت مرا از نظر آن چشم جهان بین تا که اول
جهان کوریجی کوزم بنم نظرمدن کتدی کس واقف ما نیست که از دیده چها رفت کمسه
بزم واقفمز دکلدر که کوزدن نلر کتدی یعنی واقف اولمدق مالفظی تمام یرنده در بر شمع رفت
از کذر آتش دل روشن شمع اوزره کتدی کوکل آتشنک اوغرامسندن دون کیجه
آن دود که از سوز جگر بر سر ما رفت اول توتون که جگر یانمسندن بزم باشمز اوزره کتدی
یعنی دیمزه چیقدی مراد اول یارک فراقندن شمعدن زیاده یاندم دیمکدر دور از رخ
تو دمبدم از چشمه چشم انکه رخندن ارافده دمبدم چشم چشمه سندن سیلاب سرشک
آمد طوفان بلا رفت سرشک سیلابی کلدی و بلا طوفانی واقع اولدی رفت بونده
واقع اولدی معناسنه در کند و مغاسنه اصلا ملایم دکلدر رفت واقع اولدی معنی

حددن زیاده واقع اولمشدر و هم شاهینک بوبیتنده واقع اولمشدر **بیت** چو کلک
صنع چنین رفت بر صحیفه کن • مکن خرده برار باب عشق و عیب مکن • بو شرح اولنان
بیتدن مراد اول دوستک مفارقتندن چوق کریه اتدوکن وحددن زیاده متألم اولدوغن
بیاندر از پای فتاده ایم چو آمد غم هجران ایاقدن دوشدک چونکه هجران غمی کلدی
مراد فراق غمنه تدارک اتمکه قادر اولمدق دیمکدر در درد بمردیم چو از دست دوا
رفت درده اولدک چونکه الدن دوا کتدی درددن مراد غم فراق و دوادن مراد
وصال دوستدر دل گفت وصالش بدعا باز توان یافت کوکل ایتدی دعا ایله
کیرو انک وصالنی بولمق ممکندر عمریست که عمرم همه درکار دعا رفت بر عمردر یعنی چوق
زماندرکه عمرم دوکلی دعا ایشنده کتدی احرام چه بندیم چو آن قبله نه اینجاست نه احرام
باغلیم چونکه اول قبله بونده دکلدر یعنی دوستک محله سنه یه وارهلم چونکه دوست انده
دکلدر در سعی چه کوشیم چو از کعبه صفا رفت سعی ده نه سعی ایدهلم چونکه کعبه دن صفا کتدی
صفا و مروه کعبه ده بر موضعک اسمیدرکه سعی انلرک اورته سنده اولور دی گفت طبیب
از سر حیرت چو مرا دید دون چونکه طبیب بنی کوردی تحیرندن دیدی هیهات که رنج تو
ز قانون شفا رفت هیهات که سنک رنجک قانون و شفادن کتدی یعنی سا که علاج میسر
دکلدر زیرا سنک مرضک قانون و شفادن کتدی یعنی اول کتابده اول مرضه علاج
مسطور دکلدر قانون و شفا علم طبده بر رکتابک اسمیدر لیکن بو بیتده اضافت ایله در کر
معنای لغوی مراد در دیک اطبایه که قانون و شفا یازمقدن هنر اولدرکه غم دلبره درمان
یازه لر ای دوست بپرسیدن حافظ قدمی نه ای دوست حافظی صورمغه بر قدم قو •
زان پیش که گویند که از دار فنا رفت اندن اوک که دیه لر حافظ دار فنادن کتدی
خطاب سفره کتمش دوستهدرکه آنی مخاطب منزله سنه تنزیل اتمشدر **وله ایضاً** جز آستان
توام در جهان پناهی نیست سنک آستانکدن غیری جهانده بکا بر پناه یوقدر خطا خدایه در
سر مرا بجز این در حواله گاهی نیست بنم باشمه بو قپودن غیری بر حواله کاه یوقدر دردن مراد
باب خدادر عدو چو تیغ کشد من سپر بیندازم عدو چونکه جنک ایچون تیغ چکه بن جنک
اتمزم که تیغ ما بجز از ناله و آهی نیست زیرا بزم تیغمز بر ناله و بر آه دن غیری دکلدر سلاح
الضعفاء الشکایة سپر بیندازم فراغت ایدرم معناسنه استعمال درنکم بوستانده

واقع اولمشدر بیت نه هرجای توان تاختن که جا ها سپر باید انداختن ز راه کوی
خرابات برمتابم روی میخانه محله سنک یولندن یوز دوندرمزم کوی خرابات دن مراد
مرشد آستانه سیدر کزین بهم بجهان روی وراهی نیست زیرا جهانده باکه بوندن کیمکه
هیچ برسمت وبر یول یوقدر روی طرف وراه یول معناسنه در زمانه گر فکند آتشم
بخرمن عمر زمانه اگر بنم عمرم خرمننه آتش براقه یعنی موت ایرشه بکو بسوز که برمن برگ
کاهی نیست زمانه یه یاقسون دی زیرا بنم قتمده خرمن عمرم برصمان پراغی قدر یوقدر
غلام نرگس جماش آن سهی سروم اول سهی سروک جماش چشمنک غلامیم که از
شراب غرورش بکس نگاهی نیست که غرور شرابندن انک اصلا کمسیه نظری یوقدر
سهی سرودن مراد مرشددر وجماش اولدر که شکارینی اوغرلین کورب بویلر صید اتمک
فرصتنی کوزر یعنی مرشد کامل ذوقی عشق الهی ایله شویله عالی جناب اولمشدر که کمسیه بلکه ایکی
عالمه التفاتی یوقدر مهمان دیدار جانانه ناظردر چنین که از همه سو دام راه می بینم
بویله که هر طرفدن یولی طوزاغنی کوردم بجز حمایت زلفش مرا پناهی نیست انک
زلفی حمایتندن غیری باکه سرپناه یوقدر زلف دن مراد بونده اسرار الهیه در یعنی عالم کون
وفسادکه سرتاسر دامدر اندن خلاص بولمق ایچون اسرار الهیه یه متعلق اتمکدن واکه مقید
اولمقدن غیری برچاره یوقدر عنان کشیده رو ای پادشاه کشور حسن ای حسن
اقلیمنک پادشاهی عنان کشیده یعنی انک باشن چکرک یوری که نیست بر سر راهی که
دادخواهی نیست زیرا بر یول باشی یوقدر که انده بر شکایتجی یوقدر یعنی واردر مباش زنی
آزار وهرچه خواهی کن کمسه‌نی پریشان خاطر اتمک آرزنجه اولمه وهرنه استرسک ایله
که در شریعت ما غیر ازین گناهی نیست زیرا بزم شریعتمزده که مراد مذهب عشقدر بوندن
غیری بوکه معادل بر گناه یوقدر مراد اولیاء الله قتنده خاطر پریشان کبی بر عظیم گناه یوقدر
دیمکدر زیرا قلب المؤمن عرش الرحمن بعض که بو بیتدن خواجه حافظی مباحی ظن ایدر
اما خطا فاحشدر عقاب جور گشاده است بال در همه شهر جور عقابی دوکلی شهره
قناد اچمشدر مراد عالمی ظلم احاطه اتدکن بیان در کمان گوشه نشینی و تیراهی نیست
بر گوشه نشینک یانی ودرآه اوقی یوقدر مراد مستجاب الدعوه یوقدر که ظالمک هلاکی ایچون
دعا ایده وب خلقی ظلمدن خلاص ایده دیمکدر خزینه دل حافظ بزلف وخال مده حافظک

کو

کوکلی خزینه سنی زلف وخاله ویرمه که کارهای چنین حد هر سیاهی نیست زیرا بوکبی
ایشلر هر سیاهک حدی دکلدر حافظ بونده کندوسنی غیر منزله سنه تنزیل اتمک ایله
کندوسنه خطاب اتمشدر وله ایضاً ساقی بیار باده که ماه صیام رفت ای ساقی کتور
شرابی که صوم آیی کتدی ده قدح که موسم ناموس ونام رفت قدح ویر که ناموس ونام
زمانی کتدی مراد مرشدک اعتکافدن چقدیغی ومریدلرک فیضه ایرشجک زمانی دکلدر
دیمکدر وقت عزیز رفت بیا تا قضا کنیم عزیز وقت کتدی کل تا قضا ایده لم عمری که بی حضور
صراحی وجام رفت بر عمری که صراحی وجام حضورسز کتدی وقت عزیزکه مصراع ثانی مفسری
ومضمونی در صراحی وجامدن مراد عشق وسوزدر در تاب توبه چند توان سوخت
همچو عود توبه حرارتنده عود کبی نیجه بر یانمق کرک می ده که عمر در سر سودای خام رفت
می ویر که عمر خام سودا طرفنده کتدی مراد فیض عشقدن نیجه برنی بهره اولالم بزی
عشق الهی ایله مستفیض ایله دیمکدر مستم کن انچنان که ندانم ز بیخودی شراب عشقله
بنی انچلین مست ایله که بیخودلقدن بلمیم در عرصه خیال که آمد کدام رفت خیالم
میدانینه کم کلدی قنقیسی کتدی مراد مرتبه استغراق طلب اتدوکن اشعاردر کدام
کلدی کدامین قنقیسی لکن کدام قنقیسی معناسنه دخی کلور بر بوی آنکه جرعه جامت بما رسد
اول امید اوزره که سنک جامک جرعه سی بزه ایرشه در مصطبه دعای تو هر صبح
وشام رفت هر صبح وشام مصطبه ده سانکه دعا واقع اولدی یعنی دعا اتدک مصطبه دن
مراد بو خانقاه در حاصل معنی جانب قدسدن سانکه ایرشن شراب عشقدن بزه بر جرعه
ایرشه دیو هر صبح وشام سانکه دعا ایدرز دیمکدر خطاب مرشده در دل را که مرده
بود حیاتی ز نو رسید دل که اولمش ایدی یکیدن بر حیات ایرشدی تا بوئی از نسیم
میش در مشام رفت تا که می رایحه سندن کوکل دماغنه بر رایحه ایرشدی مراد محبت دنیا
وخطا وعصیانله مرده اولمش قلبه عشق الهینک بر حالت ایرشمک ایله حیات بولوب
طاعت حق ایچون جوش وخروشه کلدی دیمکدر نسیم رایحه معناسنه در زاهد غرور
داشت بسلامت نبرد راه زاهد عملنه غرور طوتدی یولی سلامتله ایلتمدی دوزخه کتدی
رند از ره نیاز بدار السلام رفت رند تضرع ونیاز یولندن جنته کتدی مراد غرورک
شآمتنی ونیازک حسن عاقبتنی اشعاردر نقد دلی که بود مرا صرف باده شد بنم بر نقد دلم که

دارایدی شرابه صرف اولدی قلب سیاه بود ازان در حرام رفت قلب سیاه ایدی
اول سببدن حرامه کتدی مراد کثرت عصیانله سیاه اولمش قلبه زهد وطاعتدن
بر حالت وبر صفا ظهور بولمدغندن اوتری عشق اختیار اتدم دیمکدر دیکر مکس
نصیحت حافظ کره نیافت کیر وحافظه نصیحت ایلمه زیرا یولی الامدی کم کشته اکه باده
مهرش بکام رفت بر کم کشته که محبت باده سنی نوش اتدی بعض محلده معنای محصلی
اوزره شرح اولنمشدر خطاطن اولنمیه مراد بودر که شراب عشقله عقل معاشدن دور
اولمش عاشق عوامدن نصیحت پذیر اولمدغی کبی حافظ دخی کمسه دن پند قبول ایدردکلدر
نیافت کلمه سنک فاعلی کم کشته در ولهٔ ایضاً غمش تا در دلم ماوی کرفتست انک غمی تاکه
کوکلمده مکان طوتمشدر سرم چون زلف او سودا کرفتست بنم باشم انک زلفی کبی
سودا طوتمشدر مراد قلبم مظهر عشق الهی اولدن سودایی ومجنون اولوب جمیع نسنه دن
فارغ اولمشم دیمکدر ضمیر غایب حق تعالی حضرتنه راجعدر لب چون آتشش آب
حیاتست انک آتش کبی قرمزی لبی آب حیات در زابش آتشی در ما کرفتست اول
اول لبک لطافتندن بزده بر آتش طوتمش یعنی ظاهر اولمشدر لب دن مراد کلام
خدادر که قلب مؤمنه آتش کبی تاثیر ایدر وآب حیات درکه قلب مؤمنی موتدن
حفظ ایدر آب بولطافت معناسنه در آب معناسی ایهامیسی در ضمیر غایب
خدایه راجعدر همای همتم عمریست کز جان بنم همتم هماسی بر عمر یعنی چوق زمان درکه
جاندن هوای آن قد بالا کرفتست اول بلند قدک محبتنی طوتمشدر قد بالادن
مراد ذات باری درکه عشاقک سعی وهمتی اکا وصول بولمقدر شدم عاشق بالای
بلندش انک بلند قامتنه عاشق اولدم که کار عاشقان بالا کرفتست زیرا عاشقلرک
ایشی بلند طوتمشدر یعنی عشاق بلند همت درکه محبت ذاتدن غیری یه سر فرو
اتمز ضمیر غایب ینه خدایه راجعدر چو ما در سایهٔ الطاف اوییم چونکه بز انک الطافی
سایه سنده ایز چرا او سایه از ما وا کرفتست نیچون اول سایه سنی بزدن دریغ طوتمشدر
مراد سایه سنی بزدن دریغ اتمز دیمکدر زیرا الآن انک سایه سنده ایز ضمیر غایب
خدایه راجعدر نسیم صبح عنبر بوست امروز نسیم صبح بوکون عنبر رایحه لودر مکر یارم
ره صحرا کرفتست وارایسه یارم صحرا یولنی طوتمشدر که نسیم صبح انک یولندن بولیه خوشبوی

اولمشدر

اولمشدر مراد نفحات رحمانیه نک عالمه اولن ظهور وتاثیری بیاننده در یاردن مراد
خدادر بیت امروز نسیم سحری بوی دکر داشت. کویی کذر از خاک سر کوی دکر داشت
ز دریای دو چشم کوهر اشک ایکی چشم دریاسندن کوز یاشی کوهری جهان در لولوی
لالا کرفتست جهانی لولوی لالا طوتمشدر یعنی اکا باتورمش وغرق ایلمشدر لالا ایلجی
وبهالو وبی نظیر معناسنه درکه اصل همزه ایله در ولالا مخدوم وخادم معناسنه دخی کلور
مخلط کوره حدیث حافظ از سرو وسمن بر حافظک سوزی ای سمن سینه لو سرو بو وصف
قد تو بالا کرفتست سنک قدک وصفی ایله بلند طوتمشدر مراد بودر که حافظ سوزی بلند
اولدی خدا انک ذاتی وصفی ایله اولدغندن زیرا کلامک علوی مدلولنک علوینه کوره در
خطاب خدایه در ولهٔ ایضاً میر من خوش میروی کاندر سر پا میرمت ای بنم میرم خوش
ولطیف کیدرسن سنک باشکدن ایاغکه اولم یعنی جمیع اعضاکه قربان اولم سرو خوش
خوش می خرامی پیش بالا میرمت ای بنم سروم خوش ولطیف صالنورسن سنک
قدک اوکنده اولم مراد خدا انک وجه احسنله تجلی سنی بیان درکفته بودی کی میری پیشم
این تعجیل چیست حافظ جانانه خطاب ایدوب ایدر باکه دیمش ایدک که بنم اوکمده قجان
اولورسن ای جانان بو تعجیل ندر خوش تقاضا میکنی پیش تقاضا میرمت لطیف
تقاضا ایدرسن سنک تقاضاک اوکنده اولم مراد موتوا قبل ان تموتوا حسنجه اولمزدن
اول اولمک جانانک مقبولی ایدوکن اشعار در عجم تقاضا عرب تقاضی اوقور عاشق
مهجور ومخمورم بت ساقی کجاست مهجور ومخمور ساقی محبوب قنده در کو خرامان شو که
پیش قد رعنا میرمت دی صالن که رعنا قدک اوکنده اولم بت ساقی دن مراد
مرشددر انکه عمری رفت تا بیمارم از هجران او اول کمسه که بر عمر کتدی یعنی چوق زمان
اولدی که انک فراقندن خسته ام کو نکاهی کن بپیش چشم شهلا میرمت دی بر نظر ایله که
شهلا کوزک اوکنده اولم خطاب مرشده در کفته العل لبم هم درد بخشم هم دوا دیمیش سن
بنم قرمزی لبم هم درد هم دوا باغشلرکاه بپیش درد وکه پیش مداوا میرمت کاه سنک
دردک وکاه سنک مداواک اوکنده اولم مراد صفت جمال وصفت جلال عاشق صادقه
قنده برابر ایدوکن بیان در خوش خرامان میروی چشم بد از روی تو دور برام کوز سنک
یوزکدن ایراق اولسون لطیف خرامان کیدرسن دارم اندر سر خیال انکه در پا میرمت

باشمده اول خیالی طوترم که سنك ایا غکده اولم خوخرامان دن مراد ذات پاکك اسما
وصفات پرده لرندن کمال صنعی ایله تجلی وظهوری در بای ذکرنده زیاده قولی مشعر در
خطاب خدایه در گرچه جای حافظ اندر خلوت وصل تو نیست اگرچه وصلك
خلوتنده حافظ یر یوقدر ای همه جای تو خوش پیش همه جا میرمت ای جانان سنك
دوکلی یرك خوش در سنك دوکلی یرك اوکنده اولم مراد بودر که زمرهٔ واصلین دن
اولمزایسم طالبین زمره سندن اولدیغم کافی در خطاب خدایه در **وله ایضا** مدتی هست
کآتش سودای او در جان ماست بر مدت اولدی که انك سوداسی آتشی بزم جانمزده در
زان تمنا که دایم در دل ویران ماست اول تمنالردن که دایم بزم ویران کوکلمزده در
مراد نیاز و تمنا اتدکمز عشق الهی بزده قرار اتمش دیمکدر مردم چشمم بخوناب جگر غرقست
ازان بم کوزم بکی جگرك قانلو صوینه غرق در چشمهٔ مهر رخش در سینهٔ نالان ماست اول
سبب دن انك آفتابه بکزر رخی بزم نالان سینه مزده در مراد راه طلبده کریهٔ خونین
حصول عشقه سبب اید وکن بیان در بو وجه دخی جائزدر باری تعالی نك عشقی دلده ظاهر
اولدن چشمه خوناب دوکمکدن عادت اولمشدر بعض نسخ ده غرقند واقع اولمشدر اول
وقت معنی بویله اولور کوزم ببکلری آب حیوان قطرهٔ زان لعل همچو شکرست آب حیات
اول شکر کبی لذیذ لب دن بر قطره در قرص خور عکسی ز روی آن مه تابان ماست
قرص آفتاب یعنی جرم شمس بزم اول ماه تابانمزك یوزندن بر پرتو در مراد بودر که آب حیات
کلام الهی دن بر قطره در که کن دیمك ایله اولمشدر و آفتاب ذاتندن بر پرتو در که
انك صنعی ایله روشن اولمش وظهور بولمشدر تا نفخت فیه من روحی شنیدم شد یقین
تا که بو آیت کریمه یی اشتدم یقین و معین اولدی بر من این معنی که ما زان وی او زان
ماست تا که بو معنی که بز انکوز و او بزم در یعنی حقیقت ده بردر زیرا جمله موجودات اندن
هویدا در بو محل زیاده صعوبت اوزره اولدیغی بو کلکن بیت ایله اشعار ایدر زیرا مآل
وحدت وجود دن مراد فنا طاری اولمین وجود در که اول وجود واجب در و الا
حات مشایخ کبار دن که موجود انك وجود نه منکر اولانلردر حضرت شیخ سعدی بوستانده
بو سری روشن ایلر بر بیت کتورمشدر **بیت** ره عقل جز پیچ پیچ نیست بر عارفان
جز خدا هیچ نیست بو بیت وجود مصنوعات وجود صانعه نسبت یوق مثابه سنده ایدکن مشعر در

هر دلی

هر دلی را اطلاعی نیست بر اسرار عشق هر بر دلك اسرار عشقه اطلاعی یوقدر محرم این سر
معنی دار علوی جا ماست بر علوی معنی دار سرك محرمی بزم جانمزدر که مراد عشاق در
بوندن مراد اسرار الهیه یه اطلاع عشق الهی ایله میسر اولدیغن اشعار در بو وجه دخی جائزدر
بو یعنی دار سرك محرمی بزم علوی جانمزدر بو وجه اوزره معنی دار مضاف اولمز چندگویی
ای مذکر شرح دین خاموش باش ای واعظ دین شرحنی نیچه بر دیرسن خاموش اول
دین ما هر دو عالم صحبت جانان ماست هر ایکی عالمده بزم دینمز بزم جانانمزك صحبتی در
حافظا تا روز آخر شکر این نعمت گذار ای حافظ اولنجه یه دکن بو نعمتك شکرنی ادا ایله کان صنم
کین روز اول مونس و مهمان ماست که اول صنم عالم ارواحدن روز آخره دکن بزم مونسمز
و مهمانمز در وایکی عالمده بوندن عظیم نعمت یوقدر بو غزلدن مراد من اوله الی آخره محبوب
حقیقی در صنم ذکری بوننده سترایچون درکه تعبیر بالنقیض دیرلر **وله ایضا** خیال روی تو در هر
طریق همره ماست سنك یوزك خیالی هر طریقده بزم یولداشمزدر بو وجه دخی جائزدر
بزه یولداش در مراد ذات پاکك فکری خاطرمزدن کتمز دیمکدر نسیم موی تو پیوند جان
آگه ماست سنك مویك رایحه سی بزم آگاه جانمزه متصل در موی دن مراد اسرار الهیه در
خطاب خدایه در برغم مدعیان که منع عشق کنند شول مدعیلرك کورلکنه که عشقی منع ایدرلر
جمال چهرهٔ تو حجت موجه ماست سنك خوب یوزك بزم لطیف و موجه حجتمزدر موجه
چهره یه کوره تمام یرنده در خطاب خدایه در ببین که چاه زنخدان تو چه می گوید کور که سنك
زنخدانك چاهی نه دیر هزار یوسف مصری فتاده در چه ماست بیك یوسف مصری
بزم قیومزه دوشمشدر مراد عشاق خدا بسیار اید وکن بیان در بعض نسخ ده مصراع اولنده
چاه یرینه سبب واقع اولور **بیت** در چه افکندی دلم را زان زقن از حیا مویی فرو
نگذاشتی اگر بزلف دراز تو دست ما نرسد اگر سنك دراز زلفکه بزم الیمز ایرشمیه
گناه بخت پریشان و دست کوته ماست گناه بزم پریشان بختمزك و قصه المزك در
خطاب خدایه در مراد بودر که اسرار الهیه یه عدم اطلاعمز استعدادمزك قصورندندر
دیو اعتراف اظهار اید بحاجب در خلوت سرای خاص بگو خاص خلوت سرای قپوسنك
قپوجی سنه دی فلان زگوشه نشینان خاك درگه ماست فلان بزم درگاهمز خاکنك
گوشه نشینلرندن در فلان دن مراد بونده حافظدر بصورت از نظر ما اگرچه محجوبست

صورتا اگرچه بزم نظرمزدن مستور ودور در همیشه در نظر خاطر مرفه ماست دائما بزم
آسوده ومسرور خاطرمزک نظرنده در مراد ظاهرده اولن بعد خاطرده اولن محبت
وآشنالغه نقصان ویرمز اگر بسالمی حافظ دری زند بکشا ی اگر حافظ سائلک ایلیه
برکره قپو قپو آچ که سالهاست که مشتاق روی چون مه ماست نیچه ییللرده
که بزم آی کبی یوزمزه مشتاق در کویا حافظ اول صاحب دولته دیرکه دربانه دیکه
آشناکه وار دقدم بزه مانع اولمیه **ولہ ایضاً** گر ز دست زلف مشکینت خطایی رفت
رفت اگر سنک زلف مشکینک الندن بر خطا کتدی ایسه کتدی مراد مضی ما مضی یعنی
اولن اولدی وکیدن کتدی دیمکدر ور ز هندوی شما بر ما جفایی رفت رفت اگر سنک
هندوکزدن بزه بر جفا کتدی ایسه بزه کتدی بوندن مراد معنای تصوفی اوزره غیب
هویت واسرار الهیه در معنای مجازی اوزره هندو بنده معناسنه اولمق روشن در
زلف معناسنه اولمقدن کویا یاران صفا ارسنده بر جزوی خصومت واقع اولمشدر
آنی بو اسلوب ایله اشعار ایدر برق عشق از خرقهٔ پشمینه پوشی سوخت سوخت عشق
برقی اگر بر عاشقک خرقه سنی یاقدی ایسه یاقدی اندن نه لازم کلور جور شاه کامران
گر بر گدایی رفت رفت کامران شاهک جوری اگر بر گدا اوزره واقع اولدی ایسه واقع
اولدی شمدی انی یاد ایلمک معقول ولایق دکلدر گر دلی از غمزهٔ دلدار باری برد برد اگر بر کوکل
بر دلدارک غمزه سندن بر یوک الدی ایسه الدی در میان جان وجانان ماجرایی
رفت رفت اگر جان وجانان اورتاسنده بر ماجرا کتدی ایسه کتدی یعنی انی فراموش
ایتمک کرک از سخن چینان ملالتها پدید آید ولی غمازلردن ملالتلر ظاهر اولور ولی بر میان
همنشینان ناسزایی رفت رفت اگر مصاحبلر اورته سنده بر نامعقول کتدی ایسه کتدی
یعنی الم غمازلردندر یوخسه دوستلر بیننده خصومت واقع اولمق عیب دکلدر در
طریقت رنجش خاطر نباشد می بیار طریقتده خاطر انجمک اولمز شراب کتور مراد
عشق وطاعته سعی ایله دیمکدر خاطر انجنمک اولمز یعنی جور وجفایه تحمل ایدوب رنجیده خاطر
اولمق کرک بو وجه دخی جائز در هر کدورت که بینی چون صفایی رفت رفت هر کدورتی
که کوررسن بر صفا کتدوکی کبی کتدی مراد نه کدورت نه صفا قالور دیمکدر عشق بازی را
تحمل باید ای دل پای دار عاشقلغه تحمل کرک ای کوکل ثابت قدم اول

گر ملالی

گر ملالی بود بود ور جفایی رفت رفت اگر بر ملال اولدی ایسه اولدی واگر بر جفا
کتدی ایسه کتدی یعنی مضی ما مضی عیب حافظ گو مکن که رفت از خانقاه واعظ دیکه
خانقاه دن کتدی دیو حافظی تعییب ایلمسون پای آزادی ببند ندکن بجایی رفت رفت
بر آزادک ایاغنی باغلمزلر اگر بر یره کتدی ایسه کتدی بعض نسخه ده نه بند ندیر نیچه بندی
واقع اولور **ولہ ایضاً** هر آن خجسته نظر در پی سعادت رفت هر اول مبارک نظرلو که
سعادت ارده کتدی یعنی طالب سعادت اولدی بکنج میکده وخانهٔ ارادت رفت
میخانه بوجاغنه وارادت خانه سنه کتدی مراد مرشد کامله مرید اولوب خانقاه بوجاغنده
عشق وطاعته سعی ایله دیمکدر بجام نیم منی کشف کرد سالک راه بر یارم بتمن قدح شرابیله
سالک راه کشف ایلدی رموز غیب که در عالم شهادت رفت غیب رموزلرینی که
عالم شهادتی واقع اولدی جام نیم من دن مراد عشق در حاصل معنی مرتبهٔ عشق الهی
حاصل ایدنک سببی ایله چوق رموز غیب کشف اتمکه قادر اولور دیمکدر بیا و معرفت
از من شنو که در سخنم کل و بندن معرفت ایشت زیرا بنم سوزمده ز فیض روح قدس
نکته استفادت رفت روح قدسک فیضندن نکته استفاده واقع اولدی
یعنی بنم شعرمده حضرت جبریلک سوزی فیضندن اثر ونکته وار در مجوز طالع مولود
من بجز رندی بنم طالع مولودمدن رندلک غیری استمه که این معامله با کوکب
ولادت رفت زیرا بو معامله که مراد رندلک در ولادت کوکبی ایله واقع اولدی اصلا
تغییره امکان یوقدر بو بیتک بیاننده تفصیل بودر که شب وروز که یکرمی درت ساعت در
وهر ساعت سبعهٔ سیاره دن برنه متعلق در هر مولود که بر ساعت ده متولد اولور
اول ساعتک کوکبی که اکا کوکب ولادت دیرلر مقتضاسی نیجه ایسه مولودده اول ظهور ایدر
اگر سعادت واگر نحوست در رندلک دن مراد معنای ظاهری اوزره فاسقلق در
و معنای تصوفیسی اوزره عاشقلق در بو بیت ده مرتبهٔ تحقیق بودر که حق جل وعلا
روز ازلده هر کمسنک استعداد نه کوره کفر وایمان وصلاح وطغیان تقدیر اتمشدر
ولادتنی دخی اکا مناسب ساعتده تعیین ایلمشدر بو احوالی منجم کوکبه اسناد ایدر
موحد فاعل مختاره اسناد ایدر ز بامداد بدست دگر بر آمده صباح دن بر غیریه
اسلوب ایله کلمش سن بدست دگر بو معنایه استعمال در وظیفهٔ می وشیر مگر زیادت رفت

دون کجه که شراب وظیفه سی مکر زیاده اولدی زیادت لفظ عربی درکه فارسی ده اوزون
تایله یازیلور خواجه حافظ مرشدنه خطاب ایدوب ایدر بوکون برغیری حالت ایله کلدک
وارسه دون کجه عشق وطاعته زیاده کوشش اتمش سن که جذبات عشق الهی یوزکده زیاده
وظاهر اولمشدر مکر بمعجزه کوشد طبیب عیسی دم عیسی نفسلو طبیب مکر معجزه یه چالشه وکرنه
کار من خسته از عیادت رفت یوخسه بن خسته نک ایشی عیادتدن کتدی یعنی علاجدن
قالدی عیادت خسته خاطرن صورمغه دیرلر مراد بودر که بنم کثرت عصیانله تیره اولمش
کوکلم ریاضت ومجاهده ایله فیض پذیر اولمقدن کچمشدر چاره همان مرشد کامل بنم ایچون
حق تعالی حضرتنه دعا اتمکدر هزار شکر که حافظ زکنج بتکده دوش خدایه شکر اولسون حافظ
میخانه بوجاغنده دون کجه بکنج خانقه طاعت وعبادت رفت طاعت وعبادت خانقاهی
بوجاغنه کتدی دوشدن مراد روزارلدر حاصل معنی باری تعالی یه بیک شکر اولسون
که روز ازلده لطفی ایله بنی کفر طغیان اهلندن اتمیوب ایمان وهدایت احسان اولنان
طائفه دن ایلدی دیمکدر واشعار ایدر که هدایت اولو نعمت درکه زیاده شکر لازمدر
ولە ایضا شربتی از لب لعلش نچشیدیم وبرفت انک قرمزی لبندن بر شربت طاتمدق
وکتدی روی مه پیکر او سیر ندیدیم وبرفت انک ای کبی خوب یوزنی طوینجه کورمدک وکتدی
استاددن مسموع درکه بوندن مراد مرشد کامل ایمش که شیرازه اقامت قصدنه کلمش اتفاقا
سفر لازم اولمش خواجه حافظ تحسرا بو غزلی انک حقنده دیمش کویی از صحبت ما نیک بتنک
آمده بود دیرسن یعنی کویا بزم صحبتمزدن زیاده طارلمش وبحضور اولمش ایدی بار بست
وبکردش نرسیدیم وبرفت یوکن باغلدی انک توزنه ایرشمدک وکتدی بسی که ما فاتحه
وحرز یمانی خواندیم شهردن کتمه دیو چوق که بز فاتحه وحرز یمانی اوقودق دربیش سوره
اخلاص دمیدیم وبرفت وانک اردندن اخلاص سوره سن اوقیوب اوفوردک
وکتدی اصلا تاثیری اولمدی بوندن مراد اظهار تحسردر انک صحبتی فوتندن عشوه
می دارکه از کوی ارادت نروم عشوه ویرردی که ارادت محله سندن یعنی طالبلری
ترک اتمزم دیدی آخرکه چنین عشق خریدیم وبرفت کوردکمی آخرکه بو بخلین عشق صاتون
آلدق یعنی انک سوزنه اعتماد ایلدک وکتدی کفت از خود ببرد هرکه وصالم طلبد اول
مرشد ایتدی کندوسندن منقطع اولور هرکم بنم وصالم طلب ایدر یعنی هرکمکه بکا مرید اولور

انانیتدن

انانیتدن دور اولمق کرکدر بیر دصورت مضارع ده امر غایب اولمق ممکن در
اول وقت معنی بویله اولور کندوسندن منقطع اولسون ما بامیدوی از خویش
بریدیم وبرفت بز اول امید ایله کندومزدن منقطع اولدق وکتدی یعنی انانیتی ترک
اتدک ووجود طبیعیدن فراغت ایلدک شد چمان در چمن حسن وملاحت لیکن حسن
وملاحت چمننده صالنجی اولدی اما در کلستان وصالش نچمیدیم وبرفت انک وصالی
کلستاننده صالنمدق وکتدی مراداندن مستفیض اولمدق دیمکدر همچو حافظ همه شب
ناله وزاری کردیم حافظ کبی دوکلی کیجه ناله وزارلق ایلدک کای دریغا بوداعش نرسیدیم
وبرفت کای دریغ وحیف انک وداعنه ایرشمدک وکتدی ولە ایضا دردا که یار در غم
ودردم بماند ورفت دردا ودریغا که یاربنی غم ودردده قودی کتدی مارا چو دود
بر سر آتش نشاند ورفت بزی توتن کبی آتش اوزره وکدی وکتدی مراد مرشدی ایچون
تحسر وتحزن اظهاریدر مخمور باده طرب انکیز عشق را عشقک شوق قوپرجی باده سنک
طرب مخمورنه جامی نداد وزهر جدای بچشاند ورفت برجام ویرمدی وجدالق زهرین
طاتدردی وکتدی مخموردن مراد مرید طالب فیض درآما بونده کندوسی اولمق روشندر
چون صید او شدم من محروم خسته را چون انک صیدی اولدم بن فیض عشقدن
محروم خسته در بحر غم بماند وجنیبت براند ورفت غم دریاسنده قودی ویدکن سوردی
وکتدی جنیبت یدک کفتم مکر بحیله بقیدش درآورم کندمه ایتدم مکر انی حیله ایله قیده
کتورم از من رمید وتوسن تخم رماند ورفت بندن اورکدی وتخمم توسننی اورکدی
وکتدی مراد مرشدنه ظرافت ایله مصاحبت اولایم دیدم بندن نفرت اتدی وبنی
تمام اضطرابده قویوب کتدی دیمکدر خون دلم چو در دل من جای تنک یافت خون
دلم چونکه بنم دلمده یری طار بولدی کلکون زراه دیده بصحرا دواند ورفت چشم یولندن
صحرایه کلکون یلدردی وکتدی کلکون آلات معاسنه درکه خون دل مراد درکه
بونده تجرید وار در مضمون بیت زیاده المندن قان اغلدوغن بیان در بیت
شید زخط دلبر تو زب تو زب کلدن کلکون اشک عاشق طوت طوتب
بلکز جو بنده را سعادت خدمت نداد دست چونکه بنده یه اول مرشدک خدمتی
سعادتی میسر اولمدی برسید آستانه وخدمت رساند ورفت مرشدک آستانه سینه

اویدی ومرشده بنده لك خدمتنی ایرشدردی وکتدی کل در حجاب بود که مرغ سحر کهی کل
آچلمش ایدی که سحر وقتنك بلبلی آمد بباغ حافظ و فریاد کرد و رفت حافظك باغنه کلدی
و فریاد ایلدی وکتدی کل حجاب ده اولمسی عالم فیضدن کنایت در مرغ سحر کهی دن مراد جذبهٔ
سحری درکه عدم استعدادندن قلب حافظه تاثیر اتمدکن اشعار در باغ حافظ دن مراد دل
حافظ در حاصل معنی حافظ وقت سحرده نفحهٔ رحمانی دن وجذبهٔ یزدانی دن محروم اولدی
دیمکدر بو وجه دخی جائزدر حافظ اول مرشدك فراقندن بر اله ایرشدی که انك بو حالنه
مرغ دخی ناله و فغان ایلدی **ولە ایضا** کس نیست که افتادهٔ آن زلف دوتا نیست کمه
یوقدر که اول ایکی قات زلفك افتاده سی دکلدر زلف دوتادن مراد ظلمت کون درکه
انك وجودی جناب قدسه واصل ولمغه مانع قوی در تتکم مصراع ثانی آنی مبین در
در ره گذری کیست که دامی ز بلا نیست کیمدرکه رهگذرنده بلادن بر طوزاق یوقدر
بیت هر کس بقدر خویش گرفتار محنتست • کس را نداده اند برات مسلمی • روی تو مکر
آینهٔ نور الهیست سنك یوزك مکر نور الٰهی آیینه سی در خطاب مرشده اولمق روشن در
محبوب مجازی یه اولمقدن حقاکه چنین است درین روی ریا نیست حقاکه بویله در
و بو سوزده روی ریا یوقدر حقاکه ایکی معنایه مستعملدر بری ثبوت بری قسم در هر
محلده که روی ریا ایله جمع اوله روی آنده ریا معناسنه اولور زاهد دهم توبه زروی
تو زهی روی زاهد سنك یوزکدن باکه توبه ویردی زهی یوز زهی روی ترکیده انصاف
صورتنه دیدکاری در بهیچش زخدا شرم وز روی تو حیا نیست خدادن هیچ انك شرمی
و سنك یوزکدن حیاسی یوقدر مراد زاهد حافظی مرشددن منع اتدوکن و حافظ انك
سوزینی رداتدوکن بیان در **بیت** منعم مکنید زعشق وی ای مفتی زمان • معذور
دار مت که تو او را ندارهٔ • ای شمع سحر گریه بحال من و خود کن ای سحر شمعی بنم حالمه
وکند و حالکه گریه ایله کین سوز نهانی نه ترا هست و مرا نیست زیرا دکلدر که بو سوز
نهانی سنده اوله و بنده اولمیه یعنی ایکمزده بیله وار در تتکم مصراع اول بو معنای
مبین در سروری افندی هست ریه نیست کتورمشدر لکن معنی علیل و وزنی
ثقیل اتمشدر الله شهید و کفی الله شهیدا الله حضرتی شاهد در والله حضرتی
کافی ولدی شهادت یوندن یعنی الله تعالی نك شهادتی کفایت ایدر غیره احتیاج یوقدر

کین گریه که از ریزش خون شهدا نیست که بو گریه شهدا قانك دوکلمسندن ناقص
دکلدر ریزش اسم مصدر در که دوکلمسنه تنك اسمی در نرگس طلبد شیوهٔ چشم
تو زهی چشم نرگس سنك چشمنك شیوه سن طلب ایدر زهی چشم زهی تحسین و استهزا
ایچون کلور بو نوع ثانی مراد در خطاب مرشده اولمق اولی در مسکین خبرش از سر و در دیده
ضیا نیست مسکین باشندن خبری یوقدر وکوزنده ضیا یوقدر اکثر نسخه ده خبرش واقع
اولور از بهر خدا زلف میارای که ما را الله ایچون زلفکی زینت اتمه زیرا بزم شب نیست که
که عربده با باد صبا نیست کیجه بو قدرکه باد صبا ایله یوز غوغا و جنکم یوقدر یعنی واردر دیمی خند
و گفتم صنما عهد بجای آر دون جانان کیدر ایدی و ایتدم ای صنم عهدی یرینه کتور گفتا غلطی
خواجه درین عهد وفا نیست صنم ایتدی ای کشی غلط ایدرسن بو زمانده وفا یوقدر بو معنی
دخی جائزدر بو عهد و قولده وفا یوقدر بر عهد دخی سا که وفا ایدم غلطی فعل مضارع
مخاطب در و جامی نك بو سوز زلیخا سنده واقع اولمشدرکه نوئله فعل نفی مخاطب در
بعد حذف النون فعل مضارع مخاطب در که غلطیدن دن مشتقدر **بیت** الا تا نغلطی تا که
مکو بی • که از ما عاشقی از وی نکوئی • چون چشم تو دل میبرد از گوشه نشینان چونکه سنك
چشمنك گوشه نشینلردن کوکل الیدر دنبال تو بودن گنه از جانب ما نیست سنك اردکجه
اولمق گناه بزم جانبمزدن دکلدر خطاب خدایه اولمق روشن درکه چشم ذات معناسنه
اوله خواجه حافظ بو مصراع ثانی یی شیخ سعدی نك دیوانندن تضمین اتمشدرکه انده مصراع اولی در
دنبال تو بودن گنه از جانب ما نیست با غمزه بگو تا دل مردم نستاند با زای بی روی تو ای
شمع دلفروز گر وکل که سنك یوزکسز ای کوکله سرور ویریجی در بزم حریفان اثر نور و صفا
نیست حریفلر بزمنده نور و صفا اثری یوقدر گر پیر مغان مرشد من شد چه تفاوت اگر
پیر مغان بنم مرشدم اولدی ایسه نه تفاوت یعنی تفاوت اتمز در هیچ سری نیست که
سری ز خدا نیست زیرا هیچ بر سر یوقدرکه خدادن انده بر سر یوقدر یعنی هر کسده
بر سر وار در الٰهی اول سرده مرشد اولسون سر ذکری بو نوع ذکر جواز اولدی کل قبیلندن در
گفتن بر خورشید که من چشمهٔ نورم خورشید قنده بن چشمهٔ نورم دیمك داند بزرگان
که سزاوار سها نیست اولور بیلورلرکه شها یه لایق دکلدر گفتن لفظنك فاعلی سها در
مصراع ثانی ده اولان سها انك مفتری در سها بر کوچك کوکب اسمیدر مراد احقر اولنکمسه

کندودن اعظم اولانک قتنده کبر ایلمک معقول ایدوکن اشعار در تیمار غریبان سبب
ذکر جمیلست غریبلره رعایت ایلمک ذکر جمیله سبب در جانا مکر این قاعده در
شهر شما نیست ای جان سنک سهرکزده مکر بو قاعده یوقدر زیرا غریبلره هیچ التفاتک
یوقدر عاشق چکند کر نخورد تیر ملامت عاشق نیلیه یعنی نیه قادر در اکر ملامت اوقنی
یمیه مراد عاشقه ملامت دن خلاص میسر دکل ایدوکن اشعار در با هیچ دلاور سپر
تیر قضا نیست هیچ دلاور ایله قضا تیرنه سپر یوقدر یعنی آنی کندوسندن دفع اتمکه قادر
دکلدر در صومعه زاهد و در خلوت عابد زاهدک صومعه سنده و عابدک خلوتنده
جز کوشه ابروی تو محراب دعا نیست سنک ابروک کوشه سندن غیری دعا محرابی
یوقدر یعنی توجهلری ساکه در خطاب خدایه در ای چنک فرو برده بخون دل حافظ ای
حافظک کوکلی قانینه پنجه سن باتورمش کمسه فکرت مکر از غیرت قرآن خدا نیست
خدای عز و جلنک قرآنی غیرتندن مکر سنک فکرک یوقدر مراد اهل قرآنه تعظیم و رعایت
لازم ایدوکن بیان **وله ایضاً** روشن از پرتو رویت نظری نیست که نیست بر نظر
یوقدر که سنک یوزک پرتوندن روشن دکلدر یعنی جمیعنک چشمنه سن نور ویرر سن
منت خاک درت بر بصری نیست که نیست بر بصر یوقدر که انک اوزره سنک خاک درک
منتی یوقدر یعنی واردر زیرا جمله سی ساکه محتاج در خطاب خدای تعالی حضرتنه در ناظر
روی تو صاحب نظرانند آری سنک یوزکه نظر ایدیجی صاحب نظرلر در بلی صاحب
نظرلردن مراد اولیا الله در سر کیسوی تو در هیچ سری نیست که نیست هیچ بر سر یوقدر که
انده سنک کیسوک هوسی یوقدر مراد بودر که هر کسک اسرار الهیه یه مطلع اولمق هوسی
واردر اشک من کر ز غمت سرخ بر آمد چه عجب
بنم کوزم یاشی اکر سنک غمکدن قزردی ایسه نه عجب یعنی عجب دکلدر خجل از کرده خود
پرده دری نیست که نیست بر پرده یرتجی یوقدر که کندو ایشندن خجل دکلدر اشکه
خجالت قان اولوب قزرمیدر زیرا حمرت خجل وصفره وجل در مراد عشق ده اولن
کریه خونین کن تیله اشعار در خطاب خدایه در آب چشمم که بر و منت خاک در تست
کوزم یاشی که انوک اوزره سنک خاک درک منتی واردر زیر صد منت از خاک
دری نیست که نیست بر خاک یوقدر که کوزم یاشنک یوز منتی التنده دکلدر یعنی منتی

التنده در

آلتنده در تا بدامن ننشیند ز نسیمت کردی تا باد نسیم دن سنک دامنکه بر غبار
اوتورمیه یعنی ایرشمیه دیو سیل خون از نظرم ره کذری نیست که نیست
بر رهکذر یوقدر که بنم نظرمدن قان سیلی دکلدر یعنی هر رهکذرده سیل خون واردر
مراد عشق ده عاشقه کثرت بکا لازم ایدوکن اشعار در نازکان را سفر عشق حرامست حرام
نازکلره عشق سفری حرام در حرام که بهر کام درین ره خطری نیست که نیست زیرا
بو یعنی عشق یولنده بر آدم یوقدر که انده بر خطر یوقدر یعنی زیاده خطرناکدر
بیت نازنین را عشق ورزیدن نزیبد جان من • شیر مردان بلاکش باد رین غوغا نهند
تا دم از شام سر زلف تو هر جا نزنند • تا هر یرده سنک سیاه سر زلفکدن سویلمیه
با صبا کفت و شنیدم سحری نیست که نیست بر سحر یوقدر که باد صبا ایله کفت و شنیدم
یوقدر یعنی واردر مراد اسرار الهیه و غیب و هویت دن هر یرده سوز سویلین کمسه نی
افت اتمکدن منع ایدرم دیمکدر مصلحت نیست که از پرده برون افتد راز معقول دکلدر که
راز پرده دن طشره دوشه ورنه در مجلس رندان خبری نیست که نیست زیرا بر خبر
یوقدر که اولیاء الله مجلسنده یوقدر یعنی اولیاء الله احوال عالمه و اسراره مطلع و لمشلردر
لکن راز فاش اتمکه خدادن اجازت یوقدر **بیت** علت عاشق ز علتها جداست
عشق اصطرلاب اسرار خداست • من ازین طالع شوریده برنجم ولی بن بو پریشان
و پراکنده طالعمدن انجنورم یوخسه بهره مندار سر کوییت دکری نیست که نیست بر غیری
کمسه یوقدر که سنک سر کویکدن نصیب لو دکلدر یعنی بهره مند اولمشلردر خواجه حافظ طریق
ادبه سلوک ایدوب ایدر که مرادمک عدم حصولی طالعمدن در و کرنه خدانک کرم و فیضی
نهایت یوقدر **شعر** اذبوا النفس ایها الاحباب • طرق العشق کلها آداب • از حیای لب
شیرین تو ای چشمه نوش سنک شیرین لبک حیاسندن ای نوش چشمه سی غرق آب
و عرق اکنون شکری نیست که نیست شمدی بر شکر یوقدر که آب و غرقه غرق دکلدر •
عرق دن مراد بونده کلاب اولمق اطیب در زیرا که عادت ناس در که شکری شربت اتدکلری
وقت اکثر زمانده کلاب ایله تعبیه ایدرلر غرق کلاب مغاسنه زیاده روشن در سروری افندی
بونده اصابت اتمشدر نه من دل شده از دست تو خونین جکرم همان بن عاشق سنک
الکدن خونین جکر دکلم کز غم عشق تو بر خون جکری نیست که بر جکر یوقدر که سنک

عشقك غمندن پرخون دكلدر يعني پرخون در خطاب خدايه در • شير در باديه عشق
تو روباه شود ارسلان سنك عشقك صحراسنده دلكو اولور آه ازين راه كه
در وی خطری نيست كه نيست آه بو يولدن كه پرخطر بو قدر كه آنده بو قدر يعني
وار در خطاب خدايه در مراد طريق عشق زياده خطرناك ايدوكن بيان در
از وجود اين قدرم نام ونشان هست كه هست بنم وجودمدن بو قدر نام ونشان
وار دركه وار در يعني وجودم همان وجود محسوس دركه اصلا اندن كيرو انانيت دن
بر شمه بو قدر ورنه از ضعف در آنجا اثری نيست كه نيست يوخسه انده مراد وجودی
ضعف دن بر اثر بو قدر كه بو قدر يعني وجودمده حددن زياده ضعف وار در •
غير ازين نكته كه حافظ ز تو ناخشنود است بو نكته دن غيری كه حافظ سندن خشنود
دكلدر در سراپای تو وجود هنری نيست كه نيست سنك باشدن اياغه يعني
جميع وجودكده بر هنر بو قدر كه يعني جميع هنر سنك ذاتكده موجود در نكته بونده
عيب معناسنه در نكته بينه بو ديوانده نكته بو معنايه واقع اولمشدر بيت حافظ
چو آب لطف ز نظم تو ميچكد • حافظ چه گونه نكته تواند بر آن گرفت وله ايضاً
مرشد كامل نظری عيش وطرب سبب در روضه ميكده را آب وهوای عجب است
ميخانه باغچه سنك عجب آب هواسی وار در مراد بو دركه مرشد كامل نظری مريدی
رياضت وعشق وفيض وجذبه سببی ايله جناب قدسه واصل ايدر روضه ميكده دن
مراد مرشدك آستانه سی دركه دلده دنيا غمندن بر اثر قومز محو ايدر سر ارباب كرم
در قدم اوليست ارباب كرمك باشی انك قدمنده اولمق اولی در غير ازين
شرح وبيان جرأت ترك ادب است بوندن غيری يعني بوندن زياده اول مرشد كاملك
وصفنده سوز سويلمك ترك ادبه جرأت در بو وجه دخی جائز در بو شرح وبيان دن
غيری كه شرح وبيان لفظلری اين لفظنه معروف اوله مراد كرملره اول مرشددن
سعادت ايرشمه سن ديمكدر قصه جنت وآوازه بيت المعمور جنت قصه سی وبيت
المعمور آوازه سی بيت معمور معروف دركه ياقوت احمردن بر بيت ايدی كه طوفان
نوح ده آسمانه رفع اولندی كه كعبه شريف انك يرنده بنا اولندی شرحی از جلوه
خمخانه بيت العنب است بيت العنب ميخانه سنك ظهورندن بر شرح در بيت العنب

شراب

شراب دركه بونده عشق الهی مراد در ميخانه دن مراد مرشد آستانه سی دركه عشق الهينك
جلوه وظهور ايده جك يری در يعني كعبه وبيت معمور تجلی عشق دن بر پرتو در زيرا
جميع اشيانك وجودنه عشق سبب اولمشدر سروری فندی نبت يرينه بيت اختيار
اتمشدر اما بو بيته مناسب دكلدر خاطر عاطر ما باده لعلی طلبيد بزم نفحات رحمانيه
سببی ايله عاطر وشريف اولمش خاطرمز عشق الهی طلب ايلدی ممسك اندر طلب نقره
وجلب ذهب است خسيس سيم طلبنده وزر جلبنده در يعني بونلرك كسب وجمعنه سعی
ايدر در ازل بر سر هر كس قلمی رفت نموش ازلده هر كمسنك باشنی اوزره بر قلم كتدی
نموشی اول مراد بو دركه هدايت وضلالت وصلاح وفسق روز ازلده مسطور وثابت
اولمشدر كعبه وبتكده وجنت ودوزخ سببست كعبه وبتخانه وجنت ودوزخ سبب
وبهانه در گنج بی مار ميسر نشود قصه مخوان گنج مارسز ميسر اولمز قصه اوقيمه يعني
آوردی وصا وردی تو دولت مصطفوی را لهب بولهبيست مصطفايه منسوب
دولته بولهبك لهبی وار در يعني حبيب اكرمه اگرچه نبوتك دولتی ويرلدی ليكن
ملعون ابولهب اكا معارض ايدی وانك الندن بو قدر بلالر چكدی پس معلوم
اولديكه هر دولته محنت وهر عزته ذلت وهر رحمته زحمت لازم در گوهر پاك بود
جوهر حشمت ليكن پاك ذات حشمت جوهری اولور اما يعني دنياده حشمت ودولت
اگرچه حسب ونسب صاحبی ايچوندر ليكن بعمل كوش كه حشمت نه باصل ونسب است
عمله چالش زيرا عقباده حشمت اصل ونسب ايله دكلدر عمل ايله در فاذا نفخ فی الصور فلا
انساب بينهم ولا يتساءلون دل حافظ بهمين راه بتوفيق خدای حافظك كوكلی همين بو
يولده كه مراد راه عشقدر خدانك توفيقی ايله جاودان سعی كنان روز وشب اندر
طلبست ابدی كيجه وكوندز طلب ده سعی ايدیجی در وله ايضاً خم زلف تو دام كفر ودينست
سنك زلفك بوكلمی كفر ودينك طوزاغی در زكارستان تو يك شمه اينست سنك
كارخانكدن بر شمه بو در بو وجه دخی جائز در بو بر شمه در خم زلف دن مراد بونده ظلمت
كونك متضاعف اولمسی دركه اهل دين واهل كفر اكا مقيد ومبتلا اولمشلر در وخم
زلف دن مراد غيب هويت اولمق احتمالی وار كه اهل اسلام واهل كفر اكه گرفتار در
اول سببدن كه ايكی زمره دن بله عشاق پيدا اولور زيرا چوق واقع اولور كه كافرلكين

هدایت حقه مظهر دوشب مقبول درگاه اولور خطاب خدایه در جمالت معجز نیست
لیکن سنک جمالک معجز حسن در یعنی حسن ده ساکه نظیر وهمتا یوقدر ولیکن
حدیث غمزه از سحر مبین است غمزه کک سوزی یعنی غمزه کندوسی اشکاره سحردرکه
نیجه فتنه لراندن هویدا اولور دیدآن چشم سیه صدآفرین باد اول سیه چشمه یوز
تحسین اولسون که در عاشق کشی سحرآفرینست که عاشق کشلک ده سحر تحریر ایدیجی در
چشم دن مراد ذات باری درکه جمله تأثیرات اندن در عاشق کش اولمسی عشاقک
وجود فانی سنی عشقله افنا ایدوب وجود باقی یه ایرشدرمسی در عجب علمیست علم
هیئات عشق عشقک علم هیئاتی بر عجب علم درکه چرخ هشتمش هفتم زمینست
که سکزنجی فلک اکا یدنجی یر در مراد مرتبه عشقک بلندلکن بیان درکه فلک ثامن
بور فعتله اکه نسبت یدنجی یر کبی الچق در نه پنداری که بدگو رفت وجان برد صاحبه
که خلق حقنده یرامز سویلیجی دنیادن کتدی و عذاب خدادن جان التدی یعنی خلاص
بولدی حسابش با کرام الکاتبینست انک حسابی کرام الکاتبین ایله در یعنی
دنیاده نه اتدی ایسه آخرتده آنی بولور من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعلیها
زچشم شوخ او جان چون توان برد انک شوخ چشمندن جانی خلاص اتمک نیجه
ممکن در که دایم با کمان اندر کمینست که دایم یای ایله پسوده در مراد عین الله ناظرة
الینا حسبنجه حق تعالی دن اختفا قابل دکل یدوکن و موت دن خلاص میسر اولمدغن
بیان در مشو حافظ زکید زلفش ایمن ای حافظ انک زلفی مکرندن ایمن اولمه
که دل برد و کنون دربند دینست که کوکلی وشمدی دینی الثمک قیدنده در بوندن مراد
مکر خدادن ایمن اولمغه تنبیه در بعض دیوانده مخلص بو بیت واقع اولمشدر زجام
عشق می نوشید حافظ عشق جامندن می نوش اتدی حافظ مدامش رندی و مستی
از زینست مدام حافظک رندلکی ومستلکی بوندن درکه مراد شراب عشق در
بعض نسخه ده بویله واقع اولمشدر بجان می کش چو حافظ نازش ای دل اول نازنینک
نازنی حافظ کبی جانله چک ای کوکل حافظ بونده کندوسنی غایب منزله سنه تنزیل اتمشدر
که ناز نازنینان نازنینست زیرا نازنین لرک نازی نازنین ولطیف در نازش ده
اولن ضمیر غایب خدایه راجعدر **ولـه ایضاً** روزه یکسو شد و عید آمد و دلها برخاست

صوم بر جانبه کتدی و بیرام کلدی و کوکلر جوش اتدی می زمیخانه بجوش آمد و می باید خواست
شراب میخانه دن جوشه کلدی استمک کرک مراد مرشدک اعتکافدن چقوب مریدلرک
مستفیض اولجق زمانی کلدوکن اشعار در نوبت زهد فروشان گران جان بگذشت گران
جان زهد فروشلرک نوبتی کچدی وقت شادی و طرب کردن رندان برخاست رندلرک
شادلغی وشنلکی وقتی قالقدی یعنی کلدی مراد مرائیلرک زهدی زمانی کتدی و عشاقک
جوش وخروشی زمانی کلدی دیمکدر چه ملامت رسد آنرا که چو ما باده خورد نه ملامت
ایرشور اول کمسیه که بزجلین شراب ایچه این نه عیبست بر عاشق رند و نه خطاست
رند عاشق قتنده بو عیب وخطا دکلدر مراد بودرکه شراب عشقله مست اولانه
طعن و ملامت ایرشمز زیرا بو حالت فسق و عصیان دکلدر بعض دیوانده بویله واقع اولمشدر
چه ملامت خورد آنکس که چو ما باده بخورد بو معنی دخی خوب در نه ملامت یر یعنی چوق
ملامت یر اول کمسه که بزجلین شراب عشق نوش ایلمیدی چه بو معنی یه چوق واقع اولور
باده نوشی که در و هیچ ریائی نبود بر باده نوش که انده هیچ ریا اولمیه بهتر از زهد فروشی
که در و روی و ریاست یکرکدر اول زهد فروش دن که انده ریا وار در ما نه مردان ریائیم
و نه از اهل نفاق بز نه ریا مردلریز و نه اهل نفاق دن ایز آنکه او عالم سرست بر این
حال گواست اول الله که او عالم سردر بو حالمزه شاهد در فرض ایزد بگذاریم و بکس
بد نکنیم الله تعالی نک فرضنی ادا ایدرز و نامشروع فعل دخی ایلمزز و آنچه گویند روا نیست
نگوییم رواست و انی که اهل شرع نامشروع عدد ایدرلر مشروع عدد دیمزز چه شود گر من و تو
هر دو بهم باده خوریم نه ضرر اولور اگر بن و سن بر ایکمز بیله شراب ایچه یوز باده از خون
رزانست نه از خون شماست شراب رزلرک قانندن در سزک قانکزدن دکلدر
رزاحمه و اوزم چبوغی مراد عشقه کوشش اتمکدن بزه قائم مقرر سزه اندن نه ضرر
ایرشور دیمکدر این نه عیبست کزین عیب خلل خواهد بود بو عیب دکلدر بو عیب دن
خلل و نقصان اولسه کرک ور بود عیب چه شد مردم بی عیب کجاست اگر عیب اوله
نه اولدی عیب سز کمسه قنده در حافظ از چون و چرا گذر و می نوش دمی ای حافظ چون
و چرادن فراغت ایله و بر دم شراب ایچ یعنی عشقه چالش زد حکمش چه مجال سخن چون و چراست
اول اللهک حکمی قتنده چون و چرا سوزنه نه مجال وار در زیرا لایسئل عما یفعل حسبنجه

حضرت حقه هیچ بر وجهله اعتراض اتمکه امکان ومجال یوقدر همان قضایه رضا کرک
ولهُ ایضاً دلم ملال گرفت از جهان و هرچه در وست جهاندن وانک ایچنده
هرنسنه دن ملال طوتدی یعنی منقبض ولدی وبیکرندی درون خاطر ما کس نگنجد
الا دوست بزم خاطر ز ایچنه کمسه صغمز الا دوست یعنی قلبمزده عشق الهی دن
غیری برنسنه یوقدر اگر ز گلشن وصلت بما رسد بوئی اگر سنک وصالک
گلشنندن بزه بر رایحه ایرشه خطاب خدایه در بوی دن مراد نفحهٔ الهیه در دم
چو غنچه نگنجد ز شادی اندر پوست کوکلم غنچه کبی شادلقدن پوستنه صغمز
نصیحت من دیوانه در طریقت عشق طریقتده بن دیوانه یه نصیحت همان
حکایت دیوانه و سنگ و سبوست همان بر دیوانه وطاش وده‌ستی حکایتی در
مراد دیوانه دستی طاش ایله نیجه شکست ایدرسه بن عقل معاشدن دور اولمش
عاشقی دخی نصیحتی ایله شکست ایدرم دیمکدر بگو بزاهد خلوت نشین که عیب مکن
خلوت نشین زاهده دی که بزی تعییب ایلمسون ازانکه گوشهٔ محراب ما خم ابروست
اول سببدن که محرابمز گوشه سی جانانک ابروسی بو کلمیدر خم ابرودن مراد غیب
هویت در میان کعبه و بتخانه اوز تانسنده هیچ بر فرق یوقدر مصراع ثانینک
مضمونی خصوصنده بهر طرف که نظر میکنی برابر اوست هر طرفه که نظر ایدرسن اول
خدانک برابری در مراد فاینما تولوا فثم وجه الله ای ذات الله حسبنجه هر جهتده
الی جهت حاضر در وقت ضرورتده نمازده هر جانبه توجه جائزدر و لمسنه حکمت بودر
قلندری نه بریشست و موی یا ابرو قلندرلک صقل و قیل و قاش تراش اتمکله
دکلدر حساب راه قلندر بدانکه موی بموست قلندر یعنی قلندرلک حسابنی
بیل که موی بموی در یعنی زیاده مشکل در زیرا حقیقتده قلندرلک ماسوادن
فراغت در گذشتن از سر مو در قلندری سهلست قلندرلکده موی هوسندن
گچمک آسان در چو حافظ آنکه ز سر بگذرد قلندر اوست اول کمسه که حافظ
کبی باشندن گچه قلندر اودر ولهُ ایضاً حدیث سرو که گوید بپیش قامت دوست
سرو سوزن کم سویلر دوستک قامتی قتنده که سربلندی سرو سهی ز قامت اوست
زیرا سرو سهی نک سربلندلکی انک قامتندن در دوستدن مراد حق تعالی در

نتیجه کلام مصنوعک صانع قتنده نه وجودی و نه قدری وار دیمکدر خیال
قامت سروش نمیکنم ز ان رو انک قدنی سروه تشبیه اتمزم اول سببدن
که سرو اگرچه بلندست خود روست که سروک اگرچه قدی بلندر لکن خود رودر
که تربیه یه مقارن اولمامشدر و تاسلق در خودر وکنددن بو یوجهی معنا سنده در
بو وجه دخی جائزدر که سرو اگرچه بلنددر مراد خدای عز و جل در خیال قامت سرش
مقیم دیدهٔ ماست انک سرو قامتنک خیالی بزم گوزمز مقیمیدر یعنی دایم بزم
نظرمزده در ازانکه سرو سهی را مقام بر لب جوست زیرا سرو سهی نک مقامی
ایرماق کنارنده در مراد محبوب حقیقی نک خیالی چشممزدن غایب اولمدوغن بیان در
صبا ز زلف و خط و خال او حدیثی چند صبا انک زلف و خط و خالندن بر نیجه سوز
بمشک گفت ازانست کین چنین خوشبوست مشکه دیدی اول سببدندر که
بویله خوشبوی در خوشبوی اولن بونده مشک اولمق اولی در باد صبا اولمقدن
گویا اول زلف و خال و خطدن اکه بوی تأثیر ایلدی مراد مشکده اولن لطیف
رایحه نفحات رحمانیه دن بر شمه ایدوکن بیان در فراز بدر منیرش خطیست لیکن
کس انک بدر منیری یعنی منور یوزی اوزره بر خط وار در اما کمسه نداند آنکه هلالست
یا خم ابروست بلمز انی که هلال میدر یا قاش بوکلمی در مراد صنع خدانک غرابتی استحسان
اتمکدر و اول وقت منیرشده اولن ضمیر غایب مجازی محبوبه راجع اولور بدر منیردن
مراد روی در رویدن مراد ذات باری در وخطدن مراد صفتی اولمق ممکن در
بو وجه اوزره ضمیر غایب خدایه راجعدر هزار جان گرامی فدای آنکه سرش بیک عزیز
جان اول کمسنه یه فدا اولسون که انوک باشی فتاده در خم چوگان زلف او چون گوست
انک زلفی چوگانی بوکلمنده طوب کبی دوشمش در مراد کمکه غیب هویته مطلع اولوب حقک
ارادتنه اوکنده رضا و تسلیم باشنی طوب ایده هزار جان گرامی اکا فدا اولسون دیمکدر
نوازد ما نش گلب کام دل اگر چوگانی سن اگر مراد دل طلب ایدرسک انک دمانندن
طلب ایله چو حافظ از پی چشمش مرو که عربده جوست حافظ کبی چشمی اردنجه گیتمه زیرا چشمی جنگ
استیجی یعنی جنگ و غوغا ایدیجی در مراد مرامه وصول کلام الله دن آسان وذاتدن مشکل
ایدوکن اشعار در نتکم حبیب اکرم بیورمشدر تفکروا فی آلاء الله ولا تفکروا فی ذات الله

دهان دن مراد کلام الهی در چشم دن مراد ذات باری در ولە ایضا سخن شناس نه
دلبرا خطا اینجاست سخن شناس دکل سن ای دلبر خطا بورادر چو بشنوی سخن اهل دل
مکو که خطاست چونکه اهل دلک سوزنی ایشیدە سن خطادر دیمە مراد اولیانک اصطلاحاتنی
فهم اتمکە قادر اولمیە سن انلره خطا اسناد اتمە بلکه خطایی کند وکه نسبت ایلە دیمکدر اهل
دلدن مراد اولیاء الله در سرم بدنیی وعقبی فرو نمی آید باشم دنیایه وعقبایه اکشغه کلمز
تبارک الله ازین فتنها که در سر ماست تبارک الله بو فتنەلردن یعنی تحسین بو فتنەلردن
که بزم باشمزده در فتنەلردن مراد عشق الهی ومسالک وغیب هویت در در اندرون
من خسته دل ندانم کیست بن خسته دلک ایچنده بلمم کیمدر که من خموشم واو در فغان
و در غوغاست که بن خاموشم اول فغان ده وغوغاده کیست دن مراد عشق الهی ایلە
پر اولمش دلدر دلم ز پرده برون شد کجایی ای مطرب کوکلم پرده دن طشره کتدی یعنی
رسوای اولدی قنده سن ای مطرب که مراد مرشد در بنال هان که ازین پرده کار ما بنواست
نالە ایلە اکاه اول که بو پردەدن که مراد نالە در بزم ایشمز رفاهیتلە در مراد حق تعالی
قنده نالە مقبول اولوب وصالە وسیلە اولدغن بیان در بنال امر حاضر در خطاب
عام طریقی ایلە مطربه دکلدر مرا بکار جهان هرگز التفات نبود جهان ایشنه هرگز بنم التفاتم
یوقدر رخ تو در نظر من چنین خوشش آراست سنک رخک ای بنم نظرمده بویلە
خوش تزیین ایلدی بو سوز جهانی مرایای شاهد سراپردهٔ غیب اولدغی اعتبار ایلە در بیت
جهان مرآت حسن شاهدمات. فشاهد وجهه فی کل ذرات. نخفته ام ز خیالی که می پزم تهمت
کیجەلر دراویومشم شول خیالدن که پشورورم یعنی فکر ایدرم خمار ذه شبه دارم
شرابخانە کجاست اون کیجە خمار طوترم شرابخانە قنده در مراد بو در که زمان کثیر در که عالم
فیض ده دایم مرشد کامل قنده در که انک فیضی سببی ایلە عالم انبسطه ایرشم چنین که صومعه
آلوده شد ز خون دلم بویلە که صومعه بنم خون دلمدن ملوث اولدی کرم بباده بشویید
حق بدست شماست اکر ینیه سز ایلە یورسکز حق سزک الکزده در مراد صومعەده جانان
ازلک جمالی تجلی سندن باکه بهره میسر اولمدغندن بر مرتبه قان اغلدم که صومعه خون
دلمدن آلوده اولدی دیمکدر واکر شمدی بنی شراب عشقلە یورسکز حق سزک الکزده در
بو سوز معنی ده صومعەیی ذم در باکه انده عشق دن فیض ایرشمدی دیو ازان بدیر مغانم

عزیز

عزیز می دارند اول سببدن بنی دیر مغانده عزیز طوترلر که آتشی که نمیرد همیشه در دل
ماست زیرا بر آتش که سونمز بزم کوکلمزده در بو وجه دخی جائزدر زیرا بر آتش که ابدیا
سونمز بزم کوکلمزده در دیر مغاندن مراد مرشدک آستانەسی در آتشدن مراد
عشق الهی در چه ساز بود که بنواخت دوش آن مطرب نه ساز ایدی که دون کیجه
اول مطرب چالدی که رفت عمر و دماغم هنوز پر ز نواست که عمر کتدی و دماغم
هنوز صدادن پردر مراد بو در که عالم ارواحده محبوب حقیقی دن کوش جانه الست
بربکم نداسی ایرشدی عمر آخره ایرشدی هنوز اول صدادن پر در بیت الست
از ازل همچنانش ان بکوش بفریاد قالوا بلی در خروش ندای عشق تو دوشم
در اندرون دادند دون کیجه درون دلمه باکه سنک عشقک نداسنی ویردیلر
فضای سینه حافظ هنوز پر ز صداست حافظک سینەسی صحراسی هنوز صدادن
پردر خطاب خدایه در مراد عشق الهی کبی دکل ایدوکن بیان در بعض نسخه ده مخلص
بو بیت ده واقع اولمشدر ز ان زمان که بجا فظ رسید صوت حبیب اول
زماندن که حافظ دوستک صداسی ایرشدی حبیب دن مراد حضرت خدا در
فضای سینه ز شوقم هنوز پر ز صداست شوقدن سینم صحراسی هنوز صدادن پردر
ولە ایضا فی حرف الثاء درد ما را نیست درمان الغیاث الغیاث لغتده مدد ایردم
ایدیجی معناسنه در مراد درد عشق قابل علاج دکل ایدوکن بیان در هجر ما را نیست
پایان الغیاث بزم فراقمزه نهایت یوقدر الغیاث دین و دل بردند و قصد جان کنند
دین و دل الدیلر و جان قصدن ایدرلر الغیاث از جور خوبان الغیاث خوبلر
جورندن الغیاث خوبان دن مراد مرشدلر در جوردن مراد مریدلر حقنده ریاضت و مجاهده
ایچون اولان اهتماملری در و مجازی محبوبلر اولمقده جائزدر که مرادی خلقی خوبلردن
تنفیر اتمک اوله در بهای بوسه جانی طلب بر بوسه بهاسنده بر جان طلب ایدرلر
میکنند این دلستانان الغیاث بو دلستانلر الغیاث میکنندک معناسی مصراع اولە
قید اولندی سهولت معنی ایچون بوسەدن مراد جذبۀ خدایی در که انلرک تربیەسی ایلە حاصل
اولور بر جانه دکل بیک جانه مفت در. دلستاندن مراد مرشدلر اولمق روشن در
و مجازا محبوبلر اولمقده جائزدر. خون ما خوردند این کافردلان بزی هلاک اتدیلر بو ترحمسزلر

ای مسلمانان چه درمان الغیاث ای مسلمانلر نه درمان الغیاث بو بیتک مضمونی
بوندن اول مذکور اولان بیت کبی در معنای حقیقی سنده داد مسکینان بده ای
ای روز وصل مسکینلرک دادنی ویرای وصال کونی از شب یلدای هجران الغیاث
هجران شب یلداسندن الغیاث هر زمانی درد دیگر میرسد هر بر زمان بر غیری
درد ایرشور زین حریف بی دل وجان الغیاث بو بی دل وبی جان مصاحب دن
الغیاث حریف دن مراد فراق در همچو حافظ روز وشب بی خویشتن حافظ کبی
روز وشب بی خود وبی اختیار گشته ام گریان وسوزان الغیاث گریان وسوزان
اولمش الغیاث **فی حرف الجیم** سزد که از همه دلبران ستانی باج لایقدر که دلبرلرک
جمیعندن باج الهسن که بر سر همه خوبان کشوری چون تاج زیرا اقلیم خوبلرک
جمیعنک باشی اوزره تاج کبی سن خطاب حبیب اکرمه اولوب خوبلردن مراد سایر
انبیا اولمق روشن در **بیت** ای خاک ره تو عرش را تاج • یک پایه ز قدر تو معراج •
دو چشم مست تو آشوب جمله ترکستان سنک ایکی چشم مستک جمله ترکستانک غوغا
وفتنه سیدر بچین زلف تو ماچین وهند داده خراج سنک زلفک بو کلمه ماچین
وهند خراج ویرمشدر ماچین زلفک چیننه وهند وسوادنه کوره در بنه حبیب اکرم مراد
اولمق روشن در **بیت** روحی فداک ای صنم ابطحی لقب • آشوب ترک وشور عجم فتنهٔ
عرب • بیاض روی تو روشن ترست از رخ روز سنک یوزک بیاضی کون یوزندن
روشن رک در سواد زلف تو تاریک تر ز ظلمت داج سنک زلفک سوادی قره کورکدر
ظلمت داج دن مراد بونده ینه حبیب اکرم در ازین مرض بحقیقت شفا کجا یابم بو مرض دن
حقیقتده قنده شفا بولم که از تو درد دل من نمی رسد بعلاج بنم کوکلم دردی اکر سندن
علاجه ایرشمیه خطاب حبیب اکرمه در مرض دن مراد فراق خداد ر شفا دن مراد وصال
جانانه ایرشمک ایله فراق دن خلاص اولمقدر دهان تنگ تو داده باب خضر بقا سنک
حقه دهانک ویرمشدر آب حیاته بقایی لب چو قند تو برد از نبات مصر رواج •
سنک قند کبی لبک نبات مصردن قدر ورواجی الدی **بیت** بالب شیرین تو زد
لاف شیرینی نبات مصریان از شهر خود بیرون کردندش بچوب چرا همی شکنی جان من
بسنگ دلی ای بنم جانم سنک دل لک ایله نیچون ضر رسن • دل ضعیف که هست او

بنازکی

بنازکی چو زجاج ضعیف کوکل که نازک لکده اول کوکل صرچه کبی در خطاب ایدر
سنک دل لکدن مراد صفت استغناسی در چگونه بسته بموئی میان وبگشاده بر مویه
نه لطیف میان باغلمش یعنی موی کبی میان خلق ایلمش بگشاده نک معناسی مصراع ثانی یه قید
اولندی سهولت معنی ایچون تنی چو فیل وسرونی بسان گنبد عاج دفیل کبی بر تنی وعاجدن
دوزلمش برقبه کبی بر سرونی اچمش یعنی عدمدن وجوده کتورمشدر سرون اوجه معناسنه در
عاج فیل استخوانی گنبد قبه بسته وبگشاده نک فاعلی حق تعالی حضرتیدر بوندن مراد
صنع خدایی استغراب در و وجه الطف ایله صنعی بیان در خط تو خضر و دهان تو آب
حیوانست سنک خطک خضر وسنک دهانک آب حیات در قد تو سرو ومیان تو مو
وبر چون عاج سنک قدک سرو ومیانک موی وسینک عاج کبی در فتاده در سر حافظ
هوای چون تو شهی حافظک باشنه سنکلین بر شاهک محبتی دوشمشدر کمینه بنده
خاک در تو بودی کاج کاشکی کمینه بنده سی اولیدی خطاب خدایه یا حبیب اکرمه اولمق روشندر
وله ایضا فی حرف الحاء اگر بمذهب تو خون عاشقست مباح اگر سنک مذهبکده عاشقک
قانی یعنی هلاکی مباح ایسه صلاح ما همه آنست کان تراست صلاح بزه صلاح وفائده لو
دوکلی اولدر که اول سا که صلاح در خطاب خدایه در مراد قضایه رضاسن اظهار در
سواد موی تو بنمود جاعل الظلمات سنک مویک سوادی جاعل الظلماتی کوستردی
بیاض روی تو بگشود فالق الاصباح سنک یوزک بیاضی فالق الاصباح اچدی یعنی مویک
سوادی مظهر جاعل الظلمات در یوزک بیاض مظهر فالق الاصباح در جاعل وفالق بونده
خالق معناسنه در اصباح بونده صباح معناسنه در خطاب حبیب اکرمه اولمق روشن در
ز دیده ام شده یک چشمه در کنار روان بنم چشممدن کنارمده بر چشمه روان اولمش در
که آشنا نکند در آن میان ملاح که انک ایچنده ملاح یوریمکه قادر اولماز مراد راه عشق وفناده
جانان ازلک وصالی ودیداری شوقندن اولن کثرت بکاسن اشعار در لبت که آب
حیاتست وقوت روح در وست سنک لبک که آب حیات در وانده روحک قوتی
وار در وجود خاکی ما را از دست لذت راح بزم حقیر وضعیف وجودمزه شراب لذتی
اندن در مراد کلمات الهیه روح وتنه امداد حیات ده قوت ایدوکن وصاحب دلکر
اندن تمام لذت شراب حاصل اتدکلرن بیان در زچنگ زلف کمندت کسی نیافت نجات

سنک کمند زلفک پنجه سندن برکمسه خلاص بولمدی نه از کمانچه ابرو و تیر چشم
نجاج نه ابروسی کمانچه سندن و چشمک تیرندن برکمسه خلاص بولمدی خطاب
خدایه در بونده زلفدن مراد ظلمت کون در ابرودن مراد غیب هویت در
تیر چشمدن مراد تأثیرات ذات درکه هرکزکمسنه اندن خلاص میسر دکلدر
صلاح و توبه و تقوی ز ما مجو هرگز بزدن هرکز صلاح و تقوی و توبه استمه
ز رند عاشق و مجنون نخست فلاح عاشق و مجنون رندن برکمسه فلاح استمدی
مراد مرتبهٔ عشق الهی زهد و تقوی طبقه سندن بلنداید وکن اشعار در حاصل معنی
عشق الهی سببی ایله بزانلره سرفرو اتمزز دیمکدر اول مرتبهٔ عشقه نسبت طبقات عوام در
نداد لعل لبت بوسهٔ بصد تلبیس سنک لعل لبک یوز تلبیس ایله بر بوسه ویرمدی
نیافت کام دلم ز و بصد هزار الحاح یوز بیک ابرام ایله کوکلم اندن مرادنی بولمدی مراد
جذبات عشقه استعدادی اولمین اندن مستفیض اولمق زیاده صعوبت اوزره
ایدوکن اشعار در پیاله بیست که با یاد تو کشیم مدام پیاله ندرکه دایم سنک یادکه یعنی
شوقکه نوش ایدهلم بو وجه دخی جائزدر سنک ناوکک ایله و نحن نشرب شرابا کذلک
الاقداح بز شراب نوش ایده رز نوش اتمک و شراب نوش اتدوکمز کبی قدحلری
دخی نوش ایده رز مراد عشق الهی یه توغل اظهاری در شرابی ظرفاری ایله نوش
ایده رز دیمکدر **بیت** اکر می پرسی باده نوشی من • بنوشم می بجام و ساقیش هم
دعای جان تو ورد زبان حافظ باد سنک جانک دعاسی حافظک ورد دلی اولسون
مدام تا که بود متصل مسا و صباح دایم مادام که مسا و صباح بری بری ایله متصل اوله
مراد قیامته دکن دیمکدر خطاب مرشده در **بیت** عمری دعای جاه و جلال تو کفته ایم
منت خدا را که همه مستجاب شد **وله ایضاً** ببین هلال محرم بخواه ساغر راح ماه محرمک هلالنی
کور شراب ساغرنی استه که ماه امن و امانست و سال صلح و صلاح زیرا امن و امان
آیی و صلح و صلاح یلی در مراد بودر که ییلده درت آی اشهر حرم درکه بری فرد یعنی
یالکوز درکه اول رجب آیی در واوچی سردیعنی بری برینه متصل درکه ذی القعده و
ذی الحجه و محرم در بو درت آی الله تعالی قتنده زیاده مقبول در زیرا بو آیلرده طاعت
اتمکلک ثواب کثیره سبب در مراد بودرکه چون ساغر صفت اولان هلال محرمی کورسه ک

وانک

وانک قدح دورنه اشارت اتدوکی رمزی فهم ایده سن شراب عشق الهی نوشنه مشغول
اول زیرا تمام زمانی در نزاع بر سر دنیای دون کدا انکند دنی دنیا هوسی اوزره یعنی
دنیا ایچون کدا کمسه ایله نزاع ایلمز بپادشه بنه ای نور دیده کوی فلاح ای کوزم نوری فلاح
طوپنی پادشه قو مراد کدا انک سلطنت ایله نه ایشی وار دیمکدر عزیز دار زمان وصال
راکاندم وصال زمانی عزیز طوت زیرا اولدم مقابل شب قدرست و روز استفتاح
شب قدر و روز استفتاح مقابلی در یعنی قدر و شرفده بونلر کبی در روز استفتاح
روز فتح معناسنه در بیار باده که روزش بخیر خواهد بود شراب کتور یعنی شراب ایچ
که انک کونی خیرله اولیسر در روزشده اولان ضمیر غایب مصراع ثانی اولان هر انکه یه
راجعدر اضمار قبل الذکر طریقی ایله هر آنکه جام صبوحی نهد چراغ صباح هر اول کمسه که صباح
چراغی یرینه جام صبوحی قویه مراد هرکمسه که وقت سحرده عشق و طاعته سعی ایده انک کونی
سعادتله اولور که لطف حقه مظهردور دیمکدر کدام طاعت شایسته آید از من مست
بن مستدن قنقی مقبول طاعت کلور که بانک شام ندانم ز فالق الاصباح که اخشام
ازانن صباح اذانندن بلمزم بو سوز هضماً لنفسه در دلا تو غافل از کار خویش و می ترسم
ای کوکل سن کندو ایشکدن غافل سن و قورقرم که کس درت نکشاید چو کم کنی مفتاح
کمسه سنک قپوکی اچمیه چونکه مفتاحی ضایع ایده سن مراد چونکه توبه سزاوله سن سا کمسه دن
فائده ایرشمز دیمکدر ببوی جذبه چو حافظ شبی بروز آور جذبات رحمانیه ایله بر جذبه یه وصول
بولمق امیدی ایله حافظ کبی بر کیجه یی روز کتور یعنی احیا ایله بوی بونده امید معناسنه در غیر مجال
بو قدر که بشکند کل بخت ز نفحهٔ افتاح که سنک بختک کلی فتاحک نفحه سندن اجله مراد نفحات
رحمانیه دن بر نفحه یه ایرشمک ایله سعادت ابدیه بوله سن فتاحدن مراد خدادر **وله ایضاً**
دل من در هوای روی فرخ بنم کوکلم فرخک یوزی محبتنده بود آشفته همچون موی فرخ فرخک
موی کبی پریشان در بوذ بونده ادات زمانیه در بجز هندوی زلفش هیچ کس نیست انک
سیاه زلفندن غیری هیچ کمسه یو قدر که برخور باشد از روی فرخ که میوه یچی و متمتع اوله
اول کمسه فرخک یوزندن زیرا دایم یوزی اوزره در بوسوز پاک دامن لکندن و عالی
جناب لکندن کنایه در سیاهی نیک بخت آنکه دایم ایو بختلو بر سیاه در اولکه دایم بود
همراه و همزانوی فرخ فرخک یولداشی و همزانوسی در سیاهدن مراد زلفی درکه انکله بیله در

شود چون بیدلرزان سرو بستان سکودکبی دتریجی اولور بستانک سروی اگر بیند قد دلجوی

فرخ اگر فرخک موزون قدنی کوره **بیت** آن نه بالاست نهالیست که از روضهٔ

قدس بتماشاکه عشاق روان ساخته اند • بده ساقی شراب ارغوانی ای ساقی ارغوانی

ویر بیاد نرکس جادوی فرخ فرخک چشمی شوقنه یادیونک کبی محللرده شوق وعشق معناسنه در

نه کم دیرلر شوقکه نوش ایدم وعشقکه نوش ایدم دوتا شد قامتم همچون کمانی قامتم یای

کبی ایکی قات اولدی زغم پیوسته چون ابروی فرخ غمدن متصل فرخک ابروسی کبی

ابرو مناسبتی ایله پیوسته غایت خوب واقع اولمشدر نسیم مشک تاتاری خجل کرد

تاتاره منسوب اولان مشکک رایحه سنی خجل ایلدی نسیم رایحه معناسنه در شمیم

زلف عنبر بوی فرخ فرخک عنبر رایحه لو زلفنک رایحهٔ اگر میل دل هر کس بجاییست •

اگر هر کسنک کوکلی میلی بر یره یعنی بر دلبره ایسه بود میل دل من سوی فرخ بنم کوکلمک

میلی فرخ جانبنه در غلام خاطرانم که باشد اول کسنک خاطرنک قولیم که اوله جو حافظ

چاکر و هندوی فرخ حافظ کبی فرخک چاکری و هندوسی اوله هندو بونده بنده معناسنه در

فرخ دن مراد محبوب مجازی اولمق زیاده روشن در ومرشد کامل اولمق ممکن در

المعنی فی بطن الشاعر سروری افندی مراد حبیب اکرم در دیو تصریح التمشدر لیکن

محله چندان مناسب دکلدر **ولـه ایضا فی حرف الدال** دیدی ای دل که غم عشق دگر

بار چه کرد کوردکمی ای کوکل که عشق غمی کرو نه ایلدی چون بشد دلبر و با یار وفادار چه کرد

چون دلبر کتدی وفادار یار نه ایلدی چون اماله استفهام در که سروری افندی بونی

اختیار اتمشدر که دلبر نیجه کتدی بن اختیار اتدکم اوزره استفهام دکلدر آه ازان

نرکس جادوکر چه بازی انگیخت آه اول ساحر چشمدن که نه اویون پیدا ایلدی آه ازان

مست که با مردم هشیار چه کرد آه اول مستدن که هشیار مرده نه ایلدی بعض نسخ ده

مصراع ثانی ده آه برینه داد واقع اولور معنی کا کوره اولور اشکمن رنگ شفق یافت

ز بی مهری یار بنم کوزم یاشی یارک محبت سزلکندن شفق رنگن بولدی طالع بی شفقت

بین که درین کار چه کرد شفقت سز طالعی کور که بو ایشده نه ایلدی برقی از منزل لیلی

بدرخشید بحر سحر وقتی لیلینک منزلندن بر برق یلدرادی وه که با خرمن مجنون دلفکار

چه کرد واه که دلفکار مجنونک خرمننه نه ایلدی مراد عشق الٓهی مجنون اولمش محبوب حقیقینک

تجلی سندن بربرتو ارشمک ایله وجودی خرمنی فنایه ویرمش دیمکدر **بیت** به بند دیده گرت

نیست دیدهٔ مجنون • که برق منزل لیلی قوی درخشانست • ساقیا باده بیاور که نگارندهٔ

غیب ای ساقی کتور شرابی که غیب نقاشی نیست معلوم که در پردهٔ اسرار چه کرد معلوم دکلدر که

اسرار پرده سنده نه ایلدی مراد کثرت ذنوب سببی ایله مغفرت دن امید قطع اتمک معقول

دکل ایدوکن بیان در زیرا اسرار خدایه کمسه مطلع دکلدر آنکه بر نقش زد این دایرهٔ

مینایی اول الله که بو دایرهٔ مینایی نقش اوزره اوردی یعنی منقش و مزین ایلدی انا زینا

السماء الدنیا بمصابیح دایرهٔ مینایی دن مراد آسمان در کس نداست که در گردش پرگار

چه کرد کمسه بلمدی که فلکک پرکاری دونشنده نه ایلدی مراد کمسنک اسرار الٓهیه یه اطلاعی

اولمز دیمکدر فکر عشق آتش غم در دل حافظ زد و سوخت عشق فکری غم آتشنی حافظک

کوکلنه اوردی ویاقدی یار دیرینه ببیند که با یار چه کرد قدیم یاری کورکوز که یاره نه ایلدی

یاردن مراد عشق الٓهی در که روز ازلده ویرلمشدر آتشدن مراد حالات عشق در **شعر**

آه من العشق وحالاته احرق قلبی بحراراته **ولـه ایضا** سحر بلبل حکایت با صبا کرد سحر وقتی

بلبل باد صبایه حکایت ایلدی بلکه شکایت اتدی بویله دیو که عشق روی گل با ما جفا کرد

که کلک یوزی عشقی بزه ظلم ایلدی بو بیت دن مراد جفالر اولمق روشن در ازان

رنگ رخم خون در دل انداخت اول رنگ رخدن گل بنم کوکلمه قان اتدی مراد

بنی خونین دل اتدی دیمکدر وزین گلشن بخارم مبتلا کرد و بو گلشندن بنی خاره مبتلا

ایلدی زیرا گل صولب بلبل خارله قالور **بیت** ببلبل زروی گل همه حرف جفا شنید •

آه از ورق باد دهد این رساله را • مراد عشق مجازینک بلاسندن غیری فناسی

وار دیمکدر غلام همت آن نازنینم اول نازنینک همتنده قولیم که کار خیری روی

در یا کرد که خیر ایشی ریاسز ایلدی مراد حق ایچون کار خیر ایدن بلند همت ایدوکن بیاندر

خوشش باد آن نسیم صبحگاهی انک اول صباح وقتنک یلی خوش اولسون که درد شب

نشینان را دوا کرد که شب نشین لرک دردنه دوا ایلدی شب نشینان دن مراد

اولیاء الله در مراد احیای لیل ایدنلره فیض سحری میسر اولدیغن بیان در من از بیگانگان

دیگر ننالم بن کرو یادلردن ناله ایلمزم که با من هر چه کرد آن آشنا کرد زیرا که هر نه که

ایلدی اول آشنا ایلدی بوندن مراد بر حقیقت سز دوستدن شکایتدر •

کر از سلطان طمع کردم خطا بود اکر سلطان دن امید اتدم ایسه خطا اولدی زیرا امیدم
حاصل اولمدی ور از دلبر وفا جستم جفا کرد اکر دلبردن وفا استدم ایسه جفا ایلدی
بهر سو بلبل بیدل در افغان هر جانبده بر عاشق بلبل افغانده تنعم از میان باد صبا کرد
تنعمی اورتادن باد صبا ایلدی یعنی صحبت صبایه چقدی مراد اهل دلنلر حضورده ایدکن
اشعار در **بیت** بلبل ز شوق نغمه زنان در حریم باغ • کل مرزبان مجلس نامحرمی کرد •
بو بیت ایله صبانک تنعمی نه وجهله ایدوکن بیان ایدر • نقاب کل کشید و زلف سنبل
کلک نقابنی و سنبلک زلفنی چکدی مراد بونلری اوخشادی دیمکدر کشیددن صکره
واو عاطفه وار در کره بند قبای غنچه واکرد غنچه نک قفتانی کره بندنی چوزدی کره بند
تکمه دیمکدر کیدوکی قفتانک قولتغی التنده اولن باغی در بشارت بر بکوی می فروشان
می فروشلر محله سنه بشارت ایلت که حافظ توبه از زهد ریا کرد که حافظ ریا ایله اولن
زهددن توبه ایلدی می فروشاندن مراد مرشدلردر وفا از خواجکان دهر با من زمانه
خواجه لرندن بکه وفا کمال دولت و دین بو الوفا دولت و دینک کمالی بو الوفا
ایلدی مراد دنیاده کریم کمیاب ایدوکن اشعار در **وله ایضاً** بلبلی خون جکر خورد و کلی
حاصل کرد بر بلبل جکر قانن یدی و بر کل حاصل ایلدی باد غیرت بصدش خار پریشان
دل کرد غیرت یلی یوز خارله آنی پریشان دل ایلدی بو وجه دخی جائزدر غیرت یلی یوز خارله
انک دلنی پریشان ایلدی طوطی را بخیال شکری دل خوش بود بر طوطی نک بر شکر
خیالی ایله کوکلی خوش ایدی ناکهش سیل فنا نقش امل باطل کرد ناکاه فنا سیلی انک امیدی
نقشنی بوزدی یعنی دنیاده تمام مرادی اوزره اولمق میسر دکلدر خواجه حافظک
بر فرزند دلبندی وفات اتمش بو ایکی بیت سابقی کندونک حسب حالنه براعت استهلال
منا به سنده ذکر اتمشدر قرة العین من آن میوهٔ دل یادش باد بنم اول کوکلم میوه سی کوزم نوری
انک ذکری یادی اولسون یعنی فراموش اولمسون که خود آسان بشد و کار مرا مشکل کرد
که کندوسی دار فنادن آسان کتدی و بنم ایشمی مشکل ایلدی بو وجه دخی جائزدر ویشی
بکه مشکل اتدی بو وجه اوزره کار لفظی مرایه مضاف اولماز مراد فرزندنک فراقندن
پریشان اولدغن اشعار در ساربان بار من افتاد خدا را مددی ای ساربان
بنم یوکم دوشدی الله ایچون بر مدد ایله که امید کرمم همره محمل کرد زیرا کرمک امیدی بنی بو محمله

بولدانش

بولدانش ایلدی ساربان دن مراد مرشد اولمق روشن در محمل ذکری ساربان مناسبتی
ایله در یوک دوشمک دن مراد فرزندنک وفاتی در که مرشددن پریشان خاطرینه
تسلیه طلب ایدر روی خاکی و نم چشم مرا خوار مدار بنم خاک یعنی خاکه منسوب یوزمی
وکوزم نمنی خوار طوتمه چرخ فیروزه طرب خانه ازین کهکل کرد فیروزه رنکلو فلک شوق
وطرب خانه سنی بو صانلو بالچقدن ایلدی بوندن مراد تنبیه در که خدا دوستلرینی خاطر
خوار کوروب تحقیر اتمید هم فلکک خلقتنه سبب انسان اولدغنی بیان در آه و فریاد
که از چشم حسود مه چرخ آه و فریاد که فلک ماهی حسودی چشمندن در لحد ماه کمان ابروی من
منزل کرد بنم کمان ابرو ماهم قبرده منزل ایلدی کویا ماه دن خوب ایدی اکه ماهک کوزی
دکدی مراد فرزندنک ذاتندن اولن تحزنن بیان در حسوددن مراد مه چرخ در نزدی شاه
رخ و فوت شد امکان حافظ شاه رخ اورمدک و امکان فوت اولدی ای حافظ
چکلم بازی ایام مرا غافل کرد نیلیم ایامک اویوننی غافل ایلدی مراد اور مدیکنه تحزنی
بیان در که اندن باری بر فرزندی قالور ایدی که انوک ایله تسلی اولور ایدک دیو کندوسینه
خطاب ایدر **وله ایضاً** بیا که ترک فلک خوان روزه غارت کرد کل که فلکک ترکی
صوم طعامنی یغما ایلدی ترک فلک دن مراد ماه نو اولمق روشن در فلک کندو اولمقدن
که اولا تشبیه طریقی ایله ترک دیه وثانیا هلال عید دیو تصریح ایده هلال عید بدو بر قدح اشارت
کرد بیرام هلالی قدح دورنه اشارت ایلدی مراد اعتکاف دن خلاص بولوب مریدلر
مرشددن مستفیض اولاجق زمان کلدی دیمکدر کونا بو خصوصه هلال عید اشارت ایدر
ثواب روزه و حج قبول آنکس برد مقبول حج و مقبول صوم ثوابنی شول کمسنه التدی که
خاک میکده عشق را زیارت کرد که عشق میخانه سنک خاکنی زیارت ایلدی مراد عشقه
سعی اتدی دیمکدر نماز در خم آن ابروان محرابی اول محرابه بکزر ابرولرک خمنده نماز
کسی کند که بخون جکر طهارت کرد بر کمسنه قلور که جکر قانی ایله طهارت ایلدی مراد غیب
هویته و عین الیقین مرتبه سنه وصول زیاده مشقت والمدن لابد ایدوکن اشعار در
مقام اصلی ما کوشهٔ خرابات است بزم مقام اصلیمز میخانه کوشه سیدر زیرا انسان عشق
وطاعت ایچون خلق اولنمشدر خداش خیر دهاد آن که این عمارت کرد اول کمسنه که
بونی عمارت ایلدی الله حضرتی انکا خیر ویرسون **قطعه** بنقعه خیر ماست کوشه دیر

لیس فی الکائنات ثانیها • عیش جامی در دمدام خوشست • طیب الله عیش بانیها
خوشا نماز و نیاز کسی که از سر درد نه خوشندر اول کمسه نک نماز و نیازی که
دردا وجندن با آب دیده و خون جگر طهارت کرد آب دیده و خون جگر له طهارت
ایلدی مراد ریا و انانیت دن پاک اولن عشاقک عبادتلرینه استحسان در •
بروی یار نظر کن زدیده منت دار یارک یوزینه نظر ایله و بو حالی دیده دن
منت طوت که دیده کار همه از سر بصارت کرد زیرا دو کلی الشی بصارت اوجندن
ایلدی مراد دیده لطیف نعمت اید وکن اشعار در یاردن مراد خدا در که اژه نظر
جهان اکه نظر در صاحب نظر اقتنده بها باده چون لعل چیست جوهر عقل
لعل کبی باده نک بهاسی ندر عقل جوهری در بیا که سود کسی برد کین تجارت کرد کل که
برکمسه فائده التدی که بو تجارتی ایلدی مراد کمکه عقل معاشنی عشق الهی یه تبدیل اتدی
جوق فائده ایلدی دیمکدر فغان که نرگس جماش شیخ شهر امروز فغان شهر شیخنک
جماشن جشمی بو کون نظر بدرد کشان از سر حقارت کرد عشاقه حقارت اوجندن
نظر ایلدی اگر امام جماعت طلب کند امروز اگر بو کون جماعت امامی طلب ایده
خبر دهید که صوفی بمی قصارت کرد جماعته خبر ویریکوز که صوفی یعنی امام می ایله قصارت
ایلدی مراد امام جاشنی عشقدن متلذذ اولوب امامت دن فراغت ایدوب
طالب عشق الهی اولدی دیمکدر قصارت بزچریمک اما بونده پاک اتمک معناسنه در
حدیث عشق ز حافظ شنو نه از واعظ عشق سوزنی حافظدن اشت واعظ دن اشتمه
اگرچه صنعت بسیار در عبارت کرد اگرچه واعظ عبارتنده چوق صنعت ایلدی
ولە ایضا باب روشن می عارفی طهارت کرد میک روشن آبی ایله شول عارف
طهارت ایلدی علی الصباح که میخانه را زیارت کرد علی الصباح که میخانه زیارت ایلدی
مراد عشقه سعی اتدی دیمکدر همان که ساغر زرین خور نهان کردید همان که آفتابک
آلتون ساغری نهان اولدی یعنی شمس غروب اتدی ساغر زرین دن مراد آفتابدر که
خورشید ساغر مشتبه در یعنی آفتاب باشقه ساغر زرین باشقه اوله بویله دکلدر
هلال ابروی ساقی بمی اشارت کرد ساقی نک هلاله بکزر ابروسی می نوشنه اشارت
ایلدی مراد اعتکافدن صکره مریدلرنی مستفیض اتدوکن اشعار در دلم بحلقه زلفش

بجان

بجان خرید آشوب کوکلم انک زلفی خلقه سنده غوغایی جان ایله صاتون الدی چه سود
دید ندانم که این تجارت کرد بلمزم نه فائده کوردی که بو تجارتی ایلدی زلفدن مراد
بونده ظلمت کون در حاصل معنی کوکلم جان ایله حقدن غیری یه تعلق و میل اتدوکندن
بلمزم که ضرردن غیری نه فائده حاصل ایلدی دیمکدر امام خواجه که بود ش سر نماز دراز
امام خواجه که اکا نماز هوسی وار ایدی یعنی نمازده زیاده اکلنور ایدی بخون دختر
رز خرقه را قصارت کرد شراب ایله خرقه سنی پاک ایلدی مراد ریا اولن نمازی
ترک ایدوب عشقه طالب اولدی دیمکدر خون دختر رزدن مراد شراب در که بونده
عشق مراد در نکات عشق ز حافظ شنو نه از واعظ عشق نکته لرنی حافظ دن اشت
واعظ دن اشتمه اگرچه دقت بسیار در فصاحت کرد اگرچه فصاحتده چوق دقت
اتدی زیرا بو قال ایله اولمز حال ایله اولور **ولە ایضا** چو باد عزم سر کوی یار خواهم کرد باد کبی
یارک محله سی طرفنه عزم اتسم کرک نفس ببوی خوشش مشکبار خواهم کرد نفسمی انک لطیف
رایحه سی ایله مشکبار ایلسم کرک مراد جناب قدسه توجه ایدوب نفحات رحمانیه ایله مستفیض
اولمق استرم دیمکدر بهر آب روی که اندوختم ز دانش و دین هر عرض و وقار که علم
و دین دن حاصل اتدم نثار خاک ره آن نگار خواهم کرد اول نگارک خاک راهنه
نثار ایلسم کرک نگاردن مراد محبوب حقیقی در حاصل معنی انک عشقی حصولنده جمیع لننه دن
فراغت ایدرم دیمکدر بهرزه بی می و معشوق عمر میکذرد شراب و محبوبسز عمر عبث یره
کجر شراب دن عشق و معشوق دن باری تعالی مراد در بطالتم بس از امروز کار خواهم کرد
بو وقته دکین بطالتم بتر بو کوندن ایش ایلسم کرک یعنی عشقه سعی ایلسم کرک صبا کجاست
که این جان خون گرفته چو گل صبا قنده در که بو گل کبی قان طوتمش جانی فدای نکهت گیسوی
یار خواهم کرد یار گیسوسی رایحه سنه فدا ایلسم کرک یاردن مراد خدای عز و جل در
نکهت گیسودن مراد نفحات رحمانیه دن بر نفحه در صبادن مراد فیض الهی در چو شمع
صبحدم شد ز مهر او روشن صباح وقتنک شمعی کبی باکه روشن اولدی انک محبتندن
که عمر در سر این کار و بار خواهم کرد که عمری بو عشق کار و باری سوداسنده صرف ایلسم
کرک بو معنی اوزره شمع صبحدم دن مراد آفتاب اولمق روشن در بو وجه دخی جائز در
باکه روشن اولدی که صبحدم شمعی کبی انک محبتندن عمری بو عشق کار و باری سوداسنده

صرف ایلیم کرک بو وجه اوزره صبحدم دن مراد صباحه دکین یانن شمع اولور یعنی شمعک

ایشی یانمق اولدغی کبی بنم دخی عمرم انک عشقی آتشنه یانمق ایله بکجر کار وبار ایش

وکوج معناسنه در بیاد چشم تو خود را خراب خواهم ساخت سنک چشمک یادنه

کندمی خراب ایلیم کرک چشم دن مراد ذات باری در حاصل معنی وجود باقی حصولی

ایچون وجود فانی یی افنا ایدرم دیمکدر عهد قدیم دن مراد الست بربکم ده اولن عهددر

نفاق وزرق نبخشد صفای دل حافظ نفاق ورزق صفای دل باغشلمز ای حافظ

طریق رندی وعشق اختیار خواهم کرد رندلک وعشق طریقنی اختیار ایلیم کرک

رندلک دن مراد صورت ملامیة اولمقدر ولہ ایضاً کنون که درچمن آمد گل از چمن بوجود

سمدی که گل چمنده عدم دن وجوده کلدی بنفشه درقدم او نهاد سر بسجود بنفشه سجده ایلیم

انک قدمنه باش قودی بنوش جام صبوحی بناله دف وچنگ دف وچنگک

ناله سی ایله جام صبوحی نوش ایله ببوس غبغب ساقی بنغمه نی وعود نی وعود نغمه سی ایله ساقینک

غبغبنی اوپ مراد مرشددن مستفیض اول دیمکدر بدور گل منشین بی شراب وشاهد

وچنک گل دورنده شراب ومحبوبسز وچنگ سز اوتورمه که همچو دور بقا هفته بود

معدود زیرا گل دنیا معدود ومعین بر هفته در شد از بروج ریاحین چو آسمان روشن

ریاحین برجلرندن آسمان کبی روشن اولدی زمین باختر میمون وطالع مسعود

زمین مبارک ستاره ایله ومسعود طالع ایله باغ تازه کن آیین زردشتی زردشتنه

منسوب اولن مذهبک عادتنی باغده تازه ایله کنون که لاله برافروخت آتش نمرود

شمدی که لاله نمرود آتشنی شعله لندردی مراد لطیف وقتده عشقه سعی ایله دیمکدر زردشت

مجوسیلرک اولوسی وابراهیم پیغمبر ع ام املرندن بری در نمرود خصم نوئله در ز دست شاهد

یوسف جمال عیسی دم عیسی نفسلو یوسف حسنلو محبوب الندن شراب نوش ور کن

حدیث عاد وثمود شراب ایچ وعاد وثمود سوزن ترک ایله مراد بر مرشددن عشق الٰهی

حاصل ایله دیمکدر جهان چو خلد برین شد بدور سوسن وگل سوسن وگل زماننده

جهان جنت اعلی کبی اولدی ولی چه سود که در وی نه ممکنست خلود اما نه فائده که آنده

بقا ممکن دکلدر چو گل سوار شود بر هوا سلیمان وار چونکه گل سلیمان کبی هوا اوزره سوار

اوله یعنی شاخ اوزره پیدا اوله سحر که مرغ درآید بنغمهٔ داود سحر وقتی که بلبل داودی نغمه یه کله

وترنمه باشلیه بخواه جام لبالب بیاد آصف عهد زمانه وزیری شوقنه جام لبالب استه

وزیر ملک سلیمان عماد دین محمود سلیمان ملکنک وزیری عماد الدین محمود ملک سلیمان دن

مراد مرشد در بزیش کام ابد جوید ولتش حافظ انک دولتنده عیش دن ابدی دولت استه

ای حافظ که باد تا باید ظل رأفتش ممدود که تا ابدی خلق اوزره انک رحمتی سایه سی

ممدود ودایم اولسون مراد وزیره امداد حیات طلب اتدکن اشعار در بعض نسخ

مخلص بو بیت واقع اولمش بیار باده که حافظ مدامش استظهار شراب کتور

یعنی نوش ایله که حافظک دایم استظهاری واعتمادی بفضل رحمت غفار بود

وخواهد بود غفارک رحمتی فضلنه ابدی وینه اکا اوله کرک ولہ ایضاً صوفی

نهاد دام وسر حقه باز کرد صوفی طوزاق قودی وحقه باشنی اچدی بنیاد مکر با فلک

حقه باز کرد حقه باز فلکله مکر بنیادن ایلدی مراد مرایی صوفینک مکر وحیله سی چوق ایدکن

اشعار در بازی چرخ بشکندش بیضه در کلاه فلکک اویونی صوفینک کلاه همنده

بو مرده یی ضربعنی رسوای ایدر ننه کم حقه بازک عادتی درکه ایله ایدرلر زیرا که عرض شعبده

با اهل راز کرد زیرا که اهل رازه شعبده عرض ایلدی حق تعالی حضرتی بر کمسه یی رسوای

اتمک استه ای کند ودن اعلا ایله خصومته سوق ایدر ساقی بیا که شاهد رعنای صوفیان

ای ساقی گل که صوفیلرک رعنا محبوبی دیگر بجلوه آمد وآغاز ناز کرد کر وجلوه یه کلدی

وناز ه باشلدی شاهد دن مراد بو نعم مرشد در این مطرب از کجاست که ساز عراق

ساخت بو مطرب قندن در که عراق سازنی دوزدی یعنی عراق پرده سنی چالدی وآهنک

بازگشت براه حجاز کرد وکرو حجاز پرده سنه رجوع قصدن ایلدی بو وجه دخی جائز در وکرو

دونمک آهنکنی حجاز پرده سنه ایلدی آهنک سازه نسبت تمام زنده درکه وجه اوله کوره

قصد معناسنه در راه بونده پرده ومقام معناسنه درکه سازنم ارقنده مشهور در مطربدن

مراد مرشد درکه مراتب وطبقات صاحبی درکه مقامات عشقک کاه تجلی ذات وکاه تجلی

صفات پرده سندن سر آغاز ایدر ای دل بیا که ما به پناه خدا رویم ای دل که بز خدایه

التجا ایده لم زانچه آستین کوته ودست دراز کرد اول نسنه دن که یعنی اول نامعقول نسنه

قصه تیک واوزون ال ایلدی یعنی بو ایکی صفتله متصف اولن طائفه بو معنی مصراعک بحسب

التركيب اولن معناسی در لیکن معنای محصلی بویله اولنا مشروع دن یکی قصه ولی اوزن ایلدی

مراد صوفیلر درکه ظاهرا یکلری قصه درکه ایله کیک عادتلریدر والّلری اوزن درنامشروع
ارتکاب اتمک سببی ایله حاصل معنی صورته صلاحده اولن مرایی ونامعقول صوفیلرک
قباحتن بیان در **بیت** صوفی پیاله پیما حافظ قرابه پرداز • ای کوته آستینان تاکی
درازدستی • صنعت مکن که هرکه محبت نه راست باخت صنعت وظرافت ایلمه
زیرا هرکیمکه محبتی راست اویناماسدی یعنی محبتی صادق اولمدی عشقش بروی دل در معنی
فرازکرد عشق الهی انک کوکلی یوزنه معنی قپوسنی قپادی مراد عشق ده صادق ولمیانه
وصال جانان میسر اولماز دیمکدر فرداکه پیشگاه حقیقت شود پدید یارن یعنی قیامتده
که حقیقت صددی ظاهر اوله پیشگاه حقیقت دن مراد احکم الحاکمینک حاکم اولمسی در
شرمنده رهروی که عمل بر مجاز کرد خجل ولور شول سالک که مجاز اوزره یعنی ریا ایله
عمل ایلدی مراد دنیاده ریا ایله عمل ایدن عقبی ده شرمسار اولور وعذاب کورر دیمکدر
ای کبک خوش خرام کجا میروی بایست ای خوش خرام کبک قنده کیدرسن طور غرّه
مشو که گربهٔ عابد نماز کرد مغرور اولمه که کربه کبی حیله کار ومرایی اولن عابد نماز قلدی
بو محل مشبّه به مشبّه لفظنه مضاف ولن قبیلدن اولمق اولی وروشن درکربه مراد اولوب
عابد انک صفتی اولمقدن زیرا بو نمط فی الحقیقه کبک وکربه مراد دکلدر بلکه کبک دن
مراد محبوب در لکن کلیله ودمنه ده کبک وکربه حکایتنه اشارت ایدرکه بوکه تلمیح در
یعنی غافل اولمه که کربه طرفنه کبکی صید اتدوکی کبی مرایی عابد دخی سن دلبری صید اتمک
استر حاصل معنی ظاهر اصلاح وعبادتده اولنلرک جمیعنه اعتماد واعتقاد جائز دکل ایدوکن
بیان در حافظ ملامت رندان که در ازل ای حافظ رندلری ملامت ایلمه زیرا ازلده
مارا خدا ز زهد ریا بی نیاز کرد حق تعالی حضرتی بزی ریا ایله اولن زهددن مستغنی ایلدی
زهد ایله ریا اورتاسنده واو عاطفه یوقدر **وله ایضًا** سالها دل طلب جام جم
از ما میکرد نیجه ییللر کوکل بزدن جام جم طلب ایلدی میکرد ایلدی وایلر ایدی معناسنه
جائز در محلنه کوره وانچه خود داشت زبیگانه تمنا میکرد وانی که کند وطوتر ایدی یعنی
کندوسنده وار ایدی یاردن تمنا ایلدی جام جم دن مراد بونده عشق الهی در بعض محلده
دل مراد اولور گوهری کز صدف کون ومکان بیرون بود برگوهر که کون ومکان صدفندن
طشره ایدی طلب از گمشدگان لب دریا میکرد دریا کنارنکه کم اولمشلردن طلب ایلدی

کوهردن مراد عشق الهی در دریادن مراد بحر توحید وذات باری اولمق ممکن در گمشد
گاندن مراد مشایخ کسوتنده اولوب عشق الهی دن بی بهره اولن بی خبرلردر مشایخ
زمانه کبی که اغنیا قپوسندن برآن خالی اولمزلر اگر انلره برکمسه سؤال اتسه که اغنیا
قپوسنده نه استرسز جواب ویررلر که خلقک مصالحنی کورمکه کلورز یارب زمانه
خلقنی انلرک شرلرندن حفظ ایله زیرا هربریسی دجّال وقت درکه نیجه بیچاره نک
ضلالتنه سبب اولورلر بیدلی راکه خدا در همه جا با وی بود برعاشق که دوکلی پرده
خدا انک ایله ایدی واللّه معکم اینما کنتم بیدلی رادهٔ اولن رازلدر اونمی دیدش
واز دور خدایا میکرد اول عاشق خدایی کورمز ایدی واراقدن خدایا ایلر ایدی •
یعنی ای خدا دیر ایدی مراد خدانی کندوسندن دور ظن ایدوب عون ومدد طلب
ایلردی دیمکدر بعض نسخه ده خدارا واقع اولمشدر معنی اکا کوره اولور **بیت**
دوست نزدیکتر از من بمنست • وین مشکل که من ازوی دورم • آن همه شعبدهٔ
عقل که میکرد اینجا عقل اول دوکلی حقه بازلغی که بونده ایلدی سامری پیش عصا
وید بیضا میکرد گو یا سامری عصا وید بیضا یعنی بو ایکی معجزه صاحبی قنده که مراد موسی علیه السلام در
حقه بازلق ایلدی حقه بازلق سامری یه کوره در موسایه کوره دکلدر یعنی سامری حضرت موسی
قنده نیجه مغلوب اولدی ایسه عقل دخی عشق قنده اویله مغلوب اولدی عصایه وید
بیضایه اسناد مبتنیه اسناد اولنان قبیلدندر بنی الامیر المدینه کبی **بیت** سحر با معجزه
پهلو نزند ایمن باش • سامری کیست که دست ازید بیضا ببرد • مشکل خویش بر پیر مغان
بردم دوش دون کیجه کندو مشکلمی پیر مغانک قتنه الندم که مراد مرشد در کو بتأیید نظر
حل معما میکرد که اول پیر مغان تأیید نظر ایله معما حل ایلر ایدی معمادن مراد مشکلات عشقدر
دیدمش خرم وخندان قدح باده بدست پیر مغانی کوردم مسرور وخندان وباده قدحی
النده واندران آینه صدگونه تماشا میکرد واول آینه ده یوز درلو راز واسرار تماشا
ایدر ایدی قدحدن مراد بونده عشق الهی ایله آینه وش صاف ومجلّی اولمش دلدر که نیجه
اسرار نهانی انده پیدا ونیجه رموز پنهانی انده هویدا اولور گفتم این جام جهان
بین بتوکی داد حکیم اکه ایتدم بو جهان بین جامی حکیم یعنی خدا سکا قچن ویردی گفت
آن روز که این گنبد مینا میکرد پیر مغان ایتدی اول کون که بو قبه نی ایلدی یعنی

آسمانی خلق ایدلدن گفت آن یار کز وگشت سر دار بلند پیر مغان ایتدی اول یار که دارک
باشی اندن بلند اولدی یاردن مراد منصور در که داره صلب اولنمق ایله سر داره اندن
رفعت حاصل اولدی جرمش آن بود که اسرار هویدا میکرد انک جرمی اول ایدی که
اسراری آشکارا ایلدی مراد اسراری فاش اتمکه تنبیه در فیض روح القدس ار باز مدد
فرماید حضرت جبریلک فیضی اگر ومدد بیوره دیگران هم بکنند آنچه مسیحا میکرد غیرلر دخی
ایلرلر انی که حضرت عیسی ایلردی ایلدی معناسنه دخی جائز در مراد بر کیمسه حق تعالی حضرتندن
عیسی کبی بر فیض ایرشه عیسی اتدوکنی اول دخی اتمکه قادر اولور دیمکدر گفتمش زلف چو
زنجیر بتان از پی چیست پیر مغانه ایتدم خوبلرک زنجیر کبی زلفی نه ایچوندر گفت حافظ گله‌ای
از دل شیدا میکرد پیر مغان ایتدی حافظ دیوانه کوکلدن شکایت ایلدی یعنی آنوکچوندر
بونده بتان دن مراد اسما و صفات در و زلف چو زنجیردن مراد غیب هویت و اسرار
الهیه در که انلردن منذر جدر حاصل معنی بو در که اسما و صفاتدن هر بر اسمه و هر بر صفته
بر دل مظهر اولوب گندوده اولن خاصه دن انده سرایت اتمشدر مثلا کیمسی غفار و کیمسی
ستار و کیمسی رحیم و کیمسی هادی و کیمسی رحمن اسمنه مظهر اولمشدر نتکم مثنوینک بو بیتی
بو معنایی مشعر در **بیت** آن خیالاتی که دام اولیاست • عکس مه رویان بستان خداست
وله ایضا دوستان دختر رز توبه ز مستوری کرد ای دوستلر دختر رز مستورلقدن
توبه ایلدی شد سوی محتسب و کار بدستوری کرد محتسب جانبنه گتدی و ایشی اجازتله ایلدی
یعنی محتسب دن اجازت الدی دختر رز شراب معناسنه در لیکن بونده عشق الهی مراد در
دوستاندن مراد عشاق در مستورلقدن توبه اتمکدن مراد تستر و احتجابدن ظهوری در
محتسبدن مراد اهل شرع اولمق روشن در آمد از پرده بمجلس عرقش پاک کنید دختر رز
پرده دن مجلسه گلدی انگ ترینی سلکز تا که راحت اولوب نطقه مجال اوله تا نگوید بحریفان که
چرا دوری کرد تا مصاحبلرینه دیه که نیچون اراقلق ایلدی جای آنست که در عقد وصالش
گیرند انگ محلی در که دختر رزی وصال عقدنه طوته‌لر یعنی نکاح ایدوب الالر بو سوز
دختر مناسبتیدر دختر مست چنین کین همه مستوری کرد مست دختر بو یلکه بو دوگلی
مستورلغی ایلدی بو سوز تشبیه طریقی اوزره در و کرنه حاصل معنی بو در که زمان گنیزدر که
فیض الهی ان بی بهره ایدک چونکه فیاضک فیضی ایرشدی تمام قدرنی بلمک گرک فرذکانی بده

ای

ای دل که ز مطرب عشق مشتلق ویرای کوکل کر عشق مطربی که مرادم شد در راه مستانه
زد و چاره مخموری کرد مستانه راهنی اوردی و مخمورلغه چاره ایلدی راه بونده پرده و ساز
معناسنه روشن در که مطرب لفظیله قرینه در راه مستانه زددن مراد مستانه رعایت ایلدی
دیمکدر که انلری شراب عشق فیضی ایله عالم فیض دن خلاص اتدی مخمورلقدن مراد عالم فیض در
نشکفت از گل طبعم ز نسیمش نشکفت طبعم گلی اگر اچلدی ایسه انک رایحه سندن
اچلدی که نسیم رایحه معناسنه در یل معناسنه دگلدر نهایت گاهی موصوفنی حذف
ایدوب صفتنی یرنه اقامت ایدرلر باد نسیم ایکن نسیم دیرلر مرغ شب خوان طرب
از برگ گل سوری کرد بلبل گل سوری نک یپراغندن شوق ایلدی مراد مشام عالم معشوق
حقیقی نک نفحاتندن دل عاشقی منبسط و مسرور اتمکه بر نفحه یتر دیمکدر گل سوری بونده
قرمزی گل معناسنه در برگ محبت و میل معناسنه دخی گلور بو اعتبار اوزره معنی بویله
اولور بزی بر نفحه شوقه گتورر بلبلی گلک محبتی و عشقی طرب و شوقه گتوردگی کبی نه هفت
آب که رنگش بصد آتش نرود یدی دریا ایله دکل بلکه یوز آتشله اول خرقه نک رنگی گتمز •
یعنی هفت دریایه یومق ایله و یوز کره آتشه یاقمق ایله اول خرقه پاک اولمز آنچه با خرقه صوفی
می انگوری کرد انگوردن حاصل اولمش شراب اول لشنه‌یی که صوفینک خرقه سنه ایلدی
بو سوز مرایله طعن طریقی ایله در حافظ افتاده‌گی از دست مده زانکه حسود ای حافظ تواضعی
الدن ویرمه اول سببدن که حسود عرض و مال و دل و دین در سر مغروری کرد عرض و مالی
و دل و دینی مغرورلق هوسنده تلف ایلدی بوندن مراد تواضعی مدح و کبری ذم در **بیت**
تواضع کند هوشمند گزین نهد شاخ پر میوه سر بر زمین **وله ایضا** بسر جام جم آنگه نظر توانی
کرد جام جمک سرینه اول وقت نظر اتمکه قادر اولورسن که خاک میکده کحل بصر توانی کرد • که
میخانه نک خاکنی چشمکه سرمه اتمکه قادر اولورسن حاصل معنی عشق الهی یه اول وقت واصل
اولورسن که بر مرشده ارادت کلیه گتوره‌سن دیمکدر مباش بی می و مطرب که زیر طاق سپهر
عشق و مرشدسز اولمه زیرا فلک چار طاقی التنده باین ترانه غم از دل بدر توانی کرد بو ترانه ایله
کوکلدن غمی اخراج اتمکه قادر اولورسن گل مراد تو آنگه نقاب بگشاید سنک مرادک گلی اول وقت
نقابن اچر که خدمتش چو نسیم سحر توانی کرد که اگر نسیم سحر کبی خدمت اتمکه قادر اوله‌سن
مراد عشق جانان سالک اول وقت میسر اولور که و شاهد سرادق عزت سالکه اول وقت

تجلی ایدر و وصال ایله سنی مشرف ایدر که انک طاعتیله سحرخیز اوله سن دیمکدر بعزم
مرحلهٔ عشق پیش نه قدمی عشق مرحله سی قصدنه بر قدم ایلرو قو که سود ها کنی ازاین سفر توانی
کرد زیرا فائده لر ایدرسن اگر بو سفری اتمکه قادر اوله سن بیا که چارهٔ ذوق حضور و نظم
امور کل که حضور ذوقنه و امور نظمنه چاره بفیض بخشش اهل نظر توانی کرد اهل نظرک بخششی
فیضی ایله ایلمکه قادر اولورسن مراد بونلر اولیاء اللهک التفاتیله حاصل اولور غیری ایله
حاصل اولمز دیمکدر بیت درین میخانه گر صدر قبولی ارزو داری • چو شاهی همتی دریوزه
می کن از دردلها • جمال یار ندارد نقاب و پرده ولی یارک جمالی نقاب و پرده طوتمز
یعنی مستور دکلدر اما غبار ره بنشان تا نظر توانی کرد یول یوزنی ساکن ایله تا نظر اتمکه
قادر اوله سن غبار رهدن مراد محبت ماسوی در چونکه بونی ترک ایده سن انی کوررسن
تو کز سرای طبیعت نمی روی بیرون سن طبیعت سرایندن طشره کتمزسن
کجا بکوی حقیقت گذر توانی کرد حقیقت محله سنه گذر اتمکه قنده قادر اولورسن
مراد خواب و خوری و سایر عاداتی ترک اتمدن وصال جانان میسر اولماز دیمکدر
بیت سعادت خواهی از عادت گذر کن • که ترک عادت است اصل سعادات
گدایی در میخانه قپوسنک گدالغی بر عجب کیمیا در گر این عمل بکنی خاک زر توانی کرد اگر
بو عملی ایده سن خاکی زر اتمکه قادر اولورسن مراد بودر که وجود انسانی عشق الهی
خاک مثابه سنده در عشق الهی ایله مقبول درگاه اتمک ممکن در دلا ز نور ریاضت
گر آگهی یابی ای کوکل ریاضت نورندن اگر اگاهلق بوله سن چو شمع خنده زنان
ترک سر توانی کرد شمع کبی کلک باشی ترک اتمکه قادر اولورسن بیت سرانداز
در عاشقی صادقست • که بد زهره برخویشتن عاشقست • ولی تو تا لب معشوق
و جام می بینی اما مادام که سن لب معشوق و جام می کوررسن طمع مدار که کار دکر توانی
کرد امید طوتمه که بر غیری ایش ایلمکه قادر اوله سن مراد بودر مادام که حظ نفسانیدن
فراغت اتمیه سن بو مراده واصل اولمازسن گر این نصیحت شاهانه بشنوی حافظ
اگر بو شاهانه نصیحتی استماع ایده سن ای حافظ خواجه حافظ بوندن کندوسنی مخاطب
منزله سنه تنزیل اتمشدر بشاه راه طریقت گذر توانی کرد طریقت شاه راهنه اوغرامغه
قادر اولورسن یعنی ارباب طریقتدن اولورسن وله ایضا بعد ازین دست من

ودامن

ودامن آن سرو بلند بوندن صکره بنم الم و اول سرو بلندک دامنی یعنی هرگز انی ترک اتمزم
که ببالای چمان از بن و بیخم برکند که نازله صالنجی قامتی ایله بنی بن و بیخمدن قوپردی بن دیب
بیخ کوک معناسنه در سرو بلنددن مراد باری تعالی اولمق روشن در بالای چماندن مراد
تجلی ذات در حاصل معنی انک تجلیسی بنی ماسوادن فارغ اتدی دیمکدر بیت اگر هردم
زنی صد تیغ بر ما • بریدن از تو نتوانیم قطعا • حاجت مطرب و می نیست تو برقع بگشای
مطرب و میه احتیاج یوقدر سن برقعکی اچ که برقص آوردم آتش رویت چو سپند •
که سنک یوزک آتشی بنی یوزرلک کبی رقصه کتوره مراد جانان ازل عرض جمال ایتدکجه
اولورسه عاشق پر وجد و شوق اولوب بالضروری رقص و سماع ایلر دیمکدر هیچ رویی
نشود آینهٔ چهرهٔ بخت هیچ بر یوز بخت یوزینه آیینه اولماز یعنی دولت اگه یوز کوسترمز
مگر آن روی که مالند بر آن سم سمند مگر اول یوز بخت چهره سنه آیینه اولور که جانانک
آتنک طیناغی اوزره سوره مراد بودر که هر کمک راه عشقده روی نیازی خاک
مذلته قومیه سعادت ابدیه دن اگا نسنه یوقدر سم طیناق معناسنه در گفتم اسرار
غمت هرچه شود گو می شو سنک غمک سرلرنی دیدم یعنی فاش اتدم دی هرنه اولورسه
اولسون صبر ازین بیش ندارم چکنم تا کی و چند بوندن زیاده صبر طوتمازم نیلیم قچه دک
و نیجه دکین بیت ای که در عشق بتان لاف صبوری میزنی • صبر کن تا زین حکایت
چند گاهی بگذرد • مکش آن آهوی مشکین مرا ای صیاد ای صیاد بنم اول مشکین آهومی
دلیمه شرم از آن چشم سیه دار و مبندش بکمند اول سیه چشمدن اوتن انی کمندله باغلمه
سروری افندی مکش قبول اتمشدر چکمه معناسنه من خاکی که ازین در نتوانم برخاست
بن خاک کبی حقیر که بو قپودن قالقمغه قادر دکلم از کجا بوسه زنم بر لب آن قصر بلند •
اول بلند قصرک کناری قندن اوپم مراد حق تعالینک علو و کبریاسنی و کندونک
حقارتنی اشعار در بو سوزلر تشبیه طریقی اوزره در غفلت اولنمیه چو غزلهای تر و دلکش
حافظ شنود چون حافظک لطیف و دلکش غزللرنی استماع ایده لر که حکایتش بود
شعر نگوید بخجند قضا اول کمال خجندی ایسه دخی خجندده شعر دیمز بیت دو کمالند در جهان
مشهور • یکی از اصفهان دگر ز خجند • این یکی در غزل عدیم المثل • وان دگر در قصیده
بی مانند • فی المثل در میان این دو کمال نیست • فرقی مگر بموی چند • بموی چنده

ایهام وار در زیرا کمال اصفهانی کوسه و کمال خجندی تمام اللحیه ایمش اول سببدن
بموتی چند دیمش بعض نسخ ده مخلص بیتی بویله واقع اولمش باز مستان دل
ازان کیسوی مشکین حافظا ای حافظا اول مشکین کیسودن کوکلکی المه باز لفظی بونده
زائد در زانکه دیوانه همان به که بود اندر بند اول سببدن که دیوانه همان یک که
بنده اوله کیسودن مراد اسرار آلهیه در که دل عاشق آنک ایله بسته در دل دیوانه دن
مراد محبت ماسوی دن پاک اولن دل در بعض دیوانده مخلص بیتی بویله واقع اولمش
جز بزلف تو ندارد دل حافظ میلی حافظک کوکلی سنک زلفکدن غیری یه بر میل طوتمز
ولہ ایضا دست در حلقه
آه ازین دل که بصد بندش نمی گیرد بند آه بو کوکل که یوز بند له بر بند طوتمز
آن زلف دوتا نتوان کرد اول زلف دوتا حلقه سنه ال ایلمک یعنی ال ایرشدرمک
اولماز تکیه بر عهد تو و باد صبا نتوان کرد سنک عهدکه و باد صبایه اعتماد اتمک اولماز
آنچه سعیست من اندر طلبت بنمایم اول نسنه که سعیدر بن سنک طلبکده کوستردم یعنی
سعیده قصورم یوقدر این قدر هست که تغییر قضا نتوان کرد بو قدر وار که قضایی تغییر ایلمک ممکن
دکلدر خطاب خدایه در دامن دوست بصد خون دل افتاد بدست دوستک دامنی
یوز خون دل ایله دوشدی یعنی یوز کره کوکل قان اولمق ایله الہ کردی بفسوسی که کند خصم رها نتوان
کرد شول طعن و تمسخری که دشمن ایدر انک سببیله ترک ایلمک اولماز بیت دامن چون
تو نگاری زلف آسان ندهم که بخونابه بسیار بدست آمده عارضش را بمثل ماه فلک
نتوان گفت انک عارضنی ماه فلکه بکزتمک اولماز نسبت دوست بهر بی سر و پا نتوان
کرد دوستی هر بی سر و پایه یعنی هر حقیره تشبیه اتمک اولماز زیرا صانع بی نظیره نسبت مصنوعات
لائق دکلدر دوست دن مراد حق تعالی حضرتیدر سرو بالای من آن دم که در آید بسماع •
بنم سرو قد محبوبم اول دم که سماعه کله سماعدن مراد بونده تجلی در سرو بالادن مراد محبوب حقیقی
اولمق روشندر و مرشد اولمق دخی ممکندر اول وقت سماع کند و معناسنه اولور چه
محل جامه جان را که قبا نتوان کرد نه محل جان تفتانه که یرتمق ممکن اولمیه مراد بودر هرقچان که
اول سامعه کلا ندم اولدن کمه لر جان ویرمک مقرردر قبا بونده یرتمق معناسنه در جامه
جان قبا کردن اولمق معناسنه در من چه گویم که ترا نازکی طبع لطیف بن حسب حالمدن
نه دیم که سنک لطیف طبعک نازکلکی تا بحدیست که آهسته دعا نتوان کرد تا بر مرتبه ده در که

آهسته

آهسته دعا ایلمک اولماز مراد جمیع خصوصده قضایه رضا ویروب سکوت ورزه اولمق
لازم ایدوکن بیان در نظر پاک تو اندر رخ جانان دیدن پاک نظر قادر اولور جانانک رخنی
کورمکه که در آیینه نظر جز بصفا نتوان کرد زیرا آیینه یه صفادن غیر یله نظر ایلمک اولماز
صفادن مراد ناظرده اولن صفادر جاناندن مراد خدای عز و جل در غیرتم کشت که محبوب
جهانی لیکن غیرت بنی دپلدی که جهان خلقنک محبوبی سن لیکن روز و شب عربده با خلق
خدا نتوان کرد روز و شب اللهک مخلوقی ایله جنک و غوغا اتمک اولماز خطاب خدایه در
با خلق خدا دیمک ایله خطابدن غیبته التفات اتمشدر مشکل عشق نه در حوصله دانش
ماست عشق مشکلی بزم علممز حوصله سنده دکلدر حل این نکته بدین فکر خطا نتوان کرد •
بو نکته یی بو خطا فکر ایله حل ایلمک اولماز حاصل معنی مشکلات عشق علم ظاهر ایله کشف اولماز نکته
نکته دن مراد مشکل عشق و فکر خطادن مراد عالم ظاهر در بجز ابروی تو محراب دل حافظ نیست
دل حافظه سنک ابروکدن غیری محراب یوقدر طاعت غیر تو در مذهب ما نتوان کرد بزم
مذهبمزده سندن غیری یه طاعت ایلمک اولماز خطاب خدایه در مراد عشقک ذات
خدادن غیری یه توجهی اولماز دیمکدر ولہ ایضا دل از من برد و روی از من نهان کرد کوکلی
بندن الدی و یوزنی بندن پنهان ایلدی خدارا با که این بازی توان کرد اللہ ایچون بو
ظرافتی کیمه ایلمک اولور بو بیتدن مراد خدادر سحر تنها بیم در قصد جان کرد سحر وقتنده تنهالق
بنم جانم قصدنه ایدی خیالش لطفهای بیکران کرد انک خیالی نهایتسز لطفلر ایلدی
مراد محبوب حقیقی نک خیالی سبب حیات ایدوکن بیان در چرا چون لاله خونین دل نباشم
نیچون لاله کبی خونین دل اولمیم که با ما نرگس او سرگران کرد که بزه انک چشمی اغر اندی یعنی کبر
ایدوب التفات اتدی چشمدن مراد ذات باری در که صفت استغناسی قتنده نیچه بیک
عاشق دانه خردل دکلدر چونکه عشقه بو سببدن فیض اوله عالم فیضه دوشر صبا که چاره
داری وقت وقتست ای صبا اکر چاره طوترسک وقتی در که درد اشتیاقش
قصد جان کرد که انک اشتیاقی دردی جانمه قصد اتدی مراد فیض سحری سببی ایلمه نفحه
جانان طلب اتدوکن بیان در بدان سان سوخت چون شمعم که بر من نی شمع کبی
انجلین یاقدی بنم اوزرمه صراحی گریه و بربط فغان کرد صراحی گریه اتدی و قبوز فغان ایلدی
برا گویم که با این درد جانسوز کیمه دیم که بو جان سوز درد له طبیبم قصد جان ناتوان کرد •

طبیبم بنم ضعیف جانمه قصد ایلدی مراد عالم فیض ده اولن المدن شکایت میسر اولمدوغن
بیان در میان مهربانان کی توان گفت مهربانلر اورتاسنده دیمک قچن ممکن درکه یارما
چنین گفت وچنان کرد که بزم یارمز بویله دیدی واویله ایلدی مراد عاشق معشوقندن شکایت
اتمک معقول دکل ایدوکن اشعار در عدو باجان حافظ آن نکردی دشمن حافظک جانینه
ایلمدی که تیر چشم آن ابروکمان کرد که اول ابروکمان محبوبک چشمنی تیری ایلدی مراد معشوق حقیقینک
جانانه تأثیر اتمکده عدودن زیاده ایدوکن اشعار در **بیت** مرا خود کشند تیر آن چشم مست
چه حاجت آری بشمشیر دست **وله ایضاً** یاد باد آنکه زما وقت سفر یاد نکرد اکلسون اولکه
سفر وقتی بزدن یاد ایلمدی بوداعی دل غمدیده ما شاد نکرد بر وداع ایله بزم غمکورمش کوکلمزی
شاد ایلمدی بوندن مراد مرشد ویار قدیمی اولمق ممکن در آن جوانبخت که میزد رقم خیر قبول
اول جوانبخت که مقبول خیر رقمنی اوردی یعنی خیر ایلدی بنده پیر ندانم زچه آزاد نکرد بیر بندهیی
بلمزم ندن آزاد ایلمدی مراد بودر که مرشدی بریار قدیمی کندونک دوستلرینه مکتوبلر ارسال
اتمش حافظه ارسال اتمامش خواجه حافظ دخی انک جوابنده بونی دیمش اما تواضعاً کندوسنی
بنده منزلهسنه تنزیل اتمشدر کاغذین جامه بخوناب بشویم که فلک کاغذدن قفتانی قنلو
باشه غرق ایلیم زیرا فلک رهنمونیم بپای علم داد نکرد عدل سنجاغی یانینه باکه دلالت ایلمدی
عجمده عادت درکه پادشاهه شکایت ایدنلر کاغذدن قفتان کیوب پادشاهه وارشوا اول
قفتانه آتش اوررلر شکم روم ده حصیر یاقرلر خواجه حافظ بونده مبالغه ایدر بخونابه بشویم دیمکله
یعنی چونکه پادشاه باکه عدل ایلمدی اول باشقه بر ظلم در اول ظلمدن اوتری کاغذین جامهنی
خونابه به غرق ایلیم بو مضمونده مهر مشترینک آخرنده بربیت واقع اولمشدر **بیت** زدست
ظلم کلکم کرده دفتر • قبای کاغذین همواره در بر • دل امید صدایی که مگر در تو رسد کوکلن صدا
امیدیله که مگر ساکه ایرشه یعنی ایرشه دیو نالهها کرد درین کوه که فرهاد نکرد بوطاغده نالهلر ایلدی
که فرهاد ایلمدی شاید ازبیک صبا از تو بیاموزد کار لایقدرکه صبا ایلچیسی سرعتده سندن
ایش اوکرنه زانکه چالاکتر ازین حرکت باد نکرد زیرا بو حرکتدن چابک رک ایلمدی سایه تا بان
کرفتی ز چمن مرغ سحر تا که چمنده سایهکی کیروطوندک مرغ سحر آشیان در شکن طرهٔ شمشاد
نکرد شمشادک طرهسی بوکلمنده یوا ایلمدی مراد بودرکه سن چمندن فراغت ایدهلی مرغ سحر دخی
شمشادک طرهسی بوکلمنده آشیانه بنیاد ایلمدی زیرا اوراییه سنک شوقنک کلمز ایدی سن فراغت
اتدکک

اولدغی فراغت ایلدی شمشادچشمه دیدکلری اغاجدرکه براقلری طرهٔ کبیدر کلک مشاطهٔ
صنعش نکشد نقش مراد صنع الهی مشاطهسنک قلمی اول کسنک مرادی نقشنی چکمز هرکه اقرار
بدین حسن خداداد نکرد هرکیمکه بو حسن خدادادهٔ اقرار ایلمدی مراد بودرکه هرکیمکه حسن معنی
صاحبینه که مراد مرشد در اقرار اتمیه حق تعالی حضرتی انک مرادنی حاصل اتمز زیرا اکا انکار حقیقتده
حقه انکاردر مطربا پرده بگردان وبزن راه عراق ای مطرب پردهنی دوندر و عراق
پردهسنی چال راه بونده پردهٔ ساز معناسنهدرکه بدین راه بشد یار وزما یاد نکرد
زیرا یار بو یوله کتدی وبزدن یاد ایلمدی بدین راهدن مراد عراق عجمدرکه اکا صفاهان درلر
غزلیات عراقیست سرود حافظ عراقی غزللری حافظ سرودی که شنید این ره دلسوز که
فریاد نکرد بو دلسوز پردهیی کیم ایشتدی که فریاد ایلمدی ره بونده پردهٔ ساز معناسنهدر
عراقیده ایهام وار درایکی وجه اوزره بری عراق شهری درکه دوستی یار شدی اول سمته
کتمشدر وبری عراق که پردهٔ معروفک اسمیدر وشیخ عراقی که مشهوردر مقصود اول ولمق
اولی در خواجه حافظ کندو اشعارنی انک اشعارینه تشبیه سرود بر معنیسنهدر **وله ایضاً**
دلبر برفت ودلشدگان را خبر نکرد دلبر کتدی وعاشقلره خبر ایلمدی یاد حریف شهر ورفیق سفر
نکرد شهر مصاحبنی وسفر یولداشنی یاد ایلمدی یا بخت من طریق مروت فروگذاشت یا بنم بختم
مروت طریقنی ترک ایلدی یا او بشاه راه طریقت گذر نکرد یا دلبر طریقت شاه راهنه اوغرامدی
دلبردن مراد مرشد کامل ایدوکی مصراع تالیدن زیاده روشن در من ایستادهام که کنش
جان فدا چو شمع بن طورمشم شمع کبی جانمی اکه فدا ایدم او خود گذر بما چو نسیم سحر نکرد او خود
بزه نسیم سحر کبی اوغرامدی گفتم مگر بگریه دلش مهربان کنم ایتدم مگر گریه ایله انک کوکلنی
مهربان ایلیم در سنگ خاره قطرهٔ باران اثر نکرد سنگ خارهیه باران قطرهسی اثر ایلمدی
بوسوز مرشدک زیاده استغناسندن کنایتدر مرغ دل ازچه بال وپر از غم شکسته بود
مرغ دلک اگرچه غمدن بال وپری صنمش ایدی سودای دام عاشقی از سر بدر نکرد عاشقلق
دامنک سوداسنی باشندن چیقرمدی یعنی عاشقلقدن اکه آرام ایدی ترک ایلمدی
بعض نسخهده دام ریننه خام واقع اولمشدر یعنی بویله اولور عاشقلغک خام یعنی حاصل
اولماز سوداسنی ترک اتمدی هرکس که دید روی تو بوسید چشم من هرکمکه سنک یوزکی
کوردی بنم کوزمی اوپدی کاری که کرد دیدهٔ ما بی نظر نکرد زیرا بزم کوزمز برایش که ایلدی بصرسز ایلمدی

مراد بودر که هر کمه دیده دلله جمال باری مشاهده ایده اکه عاشق اولنک چشمنی اویب
تحسین زیرا حق نظری تمام پرته کتورمش اولور کلک زبان بریده حافظ در انجمن
حافظک زبانی قطع اولنمش قلمی انجمن ده باکس نکفت راز تو تا ترک سر نکرد سنک
رازکی کمسه دیمدی مادام که باشنی ترک ایلمدی مراد کتمان سر لازم ایدوکن بیاندر
ولہ ایضاً روبر رهش نهادم و بر من کذر نکرد انک یولی اوزره یوزمی قودم ویتم
اوزره اوغرامدی صد لطف چشم داشتم ویک نظر نکرد یوز لطف امید طوتدم وبر
نظر ایلمدی یارب توان جوان دلاور نکاه دار یارب سن اول دلاور جوانی صقله
کز تیر آه کوشه نشینان حذر نکرد که کوشه نشین ترک اهی تیرندن جواندن مراد مرشد
کامل اولمق روشن درکه مریدلرنی ترک ایدوب کتمش اوله ومرشدی دلبر منزله سنه
تنزیل اتمک ایله جوان دیمش اوله سیل سرشک ما ودلش کین بدر نبرد بزم سیل سرشکمز
انک کوکلندن کینی کیدرمدی درسنک خاره قطره باران اثر نکرد سنک خارایه باران
قطره سی اثر ایلمدی بو مصراع ثانی جمیع نسخ ده تکرار واقع اولمشدر جانا کدام سنک دل
بی کفایتست ای جان قنغی ادراکسز سنک دل در کو پیش زخم تیر تو جان را سپر نکرد
کہ او سنک تیرک زخمی اوکنده جاننی سپر ایلمدی یعنی سنک یولکده ترک سر اتمین دنی در
بیت جان از برای جانان بود تحفه عزیز • عاقل کمان برد که بدین مختصر خوشیم خطاب
خدایه اولمق روشن در ماهی ومرغ دوش ز افغان من نخفت دون کیجه ماهی ومرغ
بنم افغانمدن اویمدی آن شوخ دیده بین که سر از خواب بر نکرد اول بخندی کور که خوابدن
باش قالدمدی یعنی اشتمزلندی حافظ حدیث نغز تو از بس که دلکشست ای حافظ
سنک لطیف سوزک که زیاده دلکش ومقبول در نشنید کس که از سر رغبت ز بر نکرد
کمسه ایشتمدی که رغبت اوجندن ازبرلمدی ولہ ایضاً واعظان کین جلوه در محراب
منبر میکنند واعظلر محراب ومنبرده بو جلوه لی ایدرلر چون بخلوت میروند آن کار دیکر میکنند
چونکه خلوته کیده لر اول ایشی غیر ایدرلر مراد واعظلر محراب ومنبرده ریا ایچون اتدکلری
حالی وشوقی تنهالرده اتمزلر بلکه فسق وفجور ایدرلر دیمکدر مشکلی دارم ز دانشمند مجلس
باز پرس بر مشکل واردر واعظدن سؤال ایله اول مشکل مصراع ثانی در توبه فرمایان
چرا خود توبه کمتر میکنند غیره توبه بیوربجیلر نیچون کندولر توبه اتمزلر کمتر میکنند بو معنایه استعمال در

کویا

کویا باور نمی دارند روز داوری کویا قیامت کوننه اینانمزلر کین همه قلب ودغل
در کار داور میکنند حق تعالی ایشنده یعنی عملده بو دوکلی ریا وحیله وقلب ودغل ایدرلر
یارب این نو دولتان را باخر خود نشان نشان یارب بو نو دولت اولنلری کندو
خرلرینه بندر یعنی اولکی فقرلرنی ویر تا که قدرتلری کتمک ایله کبر وصلاح اوزره اولالر کین همه
ناز از غلام ترک واستر می کنند زیرا بو دوکلی کبر ونازی محبوب غلامدن وقترذن اوتری
ایدرلر هر کس بو بیتک معناسنه مطلع دکلدر بر در میخانه عشق ای ملک تسبیح کوی •
عشق میخانه سنک قپوسی اوزره ای ملک تسبیح دی کاندر انجا طینت آدم تخمیر میکنند
زیرا اوراده آدمک کلی یوغررلر میخانه عشقدن مراد عالم الهی درکه حضرت طینة آدم بیدی
اربعین صباحا حسبجه آدمک کلی آنده تخمیر ایدرلر ملائکه اول یرده آدمه تعظیماً تسبیح اتمک کرکدر
زیرا درد وعشق آدمده طینت جسم اولن باجقدر حسن بی پایان او چندانکه عاشق میکند
اول الهک بی پایان حسنی اول قدر که عاشق دلبر زمره دیکر بعشق از غیب سر بر میکنند
بربلوک دخی عشق الهی ایله غیب دن باش قالدررلر یا انکبی معشوق عاشق سزمی قالور
حسن بی پایاندن مراد محبوب حقیقینک تجلی سرمدی درکه اکه اصلا پایان یوقدر بنده
پیر خراباتم که درویشان او مرشد کاملک بنده سی ام که انک درویشلری کنج را از بی
نیازی خاک بر سر میکنند استغنا واحتیاجسزلقدن کنج باشی اوزره خاک ایلرلر یعنی
محبت والتفات اتمزلر ای کدای خانقه بر جه که در دیر مغان ای خانقاه کداسی قالقی
یعنی منور اول زیرا مغلر دیرنده که مراد خانقاه در مید هند آبی ودهار انوانکری کنند
بر آب ویررلر وکوکللری غنی ایدرلر آبدن مراد شراب عشقدر که آنی نوش ایدن ماسوی دن
کچه بیت می صرف وحدت کسی نوش کرد • که دنیی وعقبی فراموش کرد • خانه خالی کن ز بت
تا منزل جانان شود • خانه دلی بت دن خالی ایله تا جانانک منزلی اوله یعنی قلبکی محبت ماسوادن
پاک ایله تا جانان ازلک عشقی نوری آنده ظاهر اوله کین هوسناکان دل وجان جای
دیکر میکنند که بو هوسلولر دل وجانی غیره یر ایدرلر مراد محبت ماسوادن پاک اولمین دل
منزل جانان اولمغه لایق اولمز دیمک در صبحدم از عرش می آمد خروشی عقل کفت صباح
وقتی عرشدن بر خروش کلدی عقل ایتدی قدسیان کویی که شعر حافظ از بر میکنند
دیرسن که قدسیلر حافظک شعرنی ازبرلرلر ولہ ایضاً دانی که چنک چه تقریر میکنند

بیلورمسن که چنك وعود لسان حالله نه تقریر ایدرلر بنهان خور بد باده که تقریر میکنند •
شرابی بنهان ایچك زیرا آشکاره ایچرسکوز تعزیر ایدرلر چنك وعود دن مراد مرشدلردر که
مریدلرنه عشقی فاش اتمکه تنبیه ایدرلر باده دن مراد عشقدر گویند رمز عشق مگوئید و مشنوید
عشق رمزنی دیمکوز واشتمکوز دیرلر تاکه فاش اولمیه مشکل حکایتیست که تقریر میکنند
بر مشکل حکایتدر که تقریر ایدرلر ناموس عشق ورونق عشاق می برند عشقك ناموسی
وعشاقك رونقنی ایلدرلر عیب جوان وسرزنش پیر میکنند جوانی تعییب ومرشده
طعن ایدرلر مراد اسرار عشقدن بی خبر اولن مرشدلردن شکایتدر ما از برون درشده
مغرور صد فریب بز قیودن طشره یوز فریب وحیله یه مغرور تا خود درون پرده چه تدبیر
میکنند عجب پرده ایچنده انلر نه تدبیر ایدرلر مراد بز اول منکرلرك ظاهر حاللرینه وسوزلرنه
الدانوب انلرك ضررلرندن غافلز عجب انلر تنهالرنده بزم حقمزده نه تدبیر ایدرلر بو تقدیر
اوزره میکنندك فاعلی منکرلردر بو وجه دخی لطیف در بز قیودن طشره یعنی حکم الٰهی یه
مطلع اولمدی بز فریبه مغرورز که کندومزی اهل سعادتدن ظن ایدرز عجب پرده ایچنده
نه تدبیر ایدرلر یعنی الله یدبر الامر حسبنجه بزم ایچون اولن حکم وتدبیردن غافلز بو وجه اوزره
میکنندك فاعلی باری تعالی در صیغهٔ جمع تعظیم ایچوندر تشویش وقت پیر مغان میدهند باز •
پیر مغانك وقتنه کیر وتشویش ایدرلر این سالکان نگر که چه با پیر میکنند . بو سالکلری کور که پیره
نه ایلرلر پیر مغاندن مراد مرشد در سالکان دن مراد عشقده هنوز پخته اولمامش مریدلردر که
مرشده جفا واهانت ایدرلر میکنندك فاعلی سالکان در بیت فغان زالمهای این خراب
نی دم و گوش که جمله شیخ تراش آمدند و شیخ فروش • صد آب رو به نیم نظر می توان خرید
یوز یوز صوینی یارم نظرله صاتون المق ممکن در مراد بودر که بر التفاتله واقرمه بی کندولرنه
مرید ومحب اتمکه قادرلردر خوبان درین معامله تقصیر میکنند خوبلر بو معامله ده تقصیر واهمال
ایدرلر خوبلاندن مراد اولیاء الله در قومی بجد وجهد نهادند وصل دوست برقوم دوستك
وصلنی جد وجهد قودیلر یعنی وصال حق سعیله میسر اولور دیرلر قومی دگر حواله بتقدیر میکنند
برقوم دخی تقدیره حواله ایدرلر بو سوزلر دلکی ن اولی در زیرا حق سوز بودر بیت همه کس
بمیدان کوشش در رند • ولی گوی دولت نه هرکس برند • فی الجمله اعتماد مکن بر ثبات دهر
محصل کلام دهرك ثبات وبقاسنه اعتماد ایلمه که این کارخانه ایست که تغییر میکنند

زیرا

زیرا بو بر کارخانه در که تغییر ایدرلر کارخانه دن مراد بو عالم فانی در • جز قلب تیره هیچ نشد
حاصل و هنوز • ریا ایله اولن عملدن تیره قلبدن غیری هیچ نسنه حاصل اولمدی
وهنوز باطل درین خیال که اکسیر میکنند مرایلر که باطنی بو خیالده که کیمیا ایدرلر مراد بودر که
ریا ایله اولن عمل وریاضتدن وذکر وطاعتدن کندولرنی مقبول حق ظن ایدرلر لیکن
مردود اولدقلرندن بی خبرلردر می خور که شیخ وحافظ ومفتی ومحتسب عشقه سعی ایله زیرا انلر
چون نیك بنگری همه تزویر میکنند چونکه امعان نظر ایده سن جمیعی تزویر ایدرلر
وله ایضاً آنان که خاك را بنظر کیمیا کنند انلر که نظرله خاکی کیمیا ایدرلر آیا بود که گوشهٔ
چشمی بما کنند ای عجب اولا می که بزه بر گوز اوجیله نظر ایده لر آناندن مراد اولیاء الله درکه
خاك کبی خوار وبی قدر اولن هوا پرستلری نظرله کیمیا کبی لطیف وپاك ایدوب مقبول
درگاه ایدرلر دردم نهفته به ز طبیبان مدعی کذاب طبیبلردن دردم مستور یکدر درددن
مراد عشق در طبیبان مدعیلردن مراد مشایخ کسوتنده عشق الٰهی دن بی بهره وبی وضال
ومضل اولن مرایلردر زمانه ده اولن شیخلر کبی باشد که از خزانهٔ غیبش دوا کنند
اوله که غیب خزینه سندن اول درده دوا ایده لر خزانهٔ غیبدن مراد خزینهٔ جناب
قدس درکه آنده جمیع درده دوا واردر چون حسن عاقبت نه برندی وزاهدیست چونکه
حسن عاقبت رندلك وزاهدلك ایله دکلدر آن به که کار خود بعنایت رها کنند
اولیکدر که خلقك کندو ایشی عنایت حقه تفویض ایده لر مراد هر خصوصده حقه تفویض
لازم ایدوکن اشعاردر معشوقه چون نقاب ز رخ بر نمی کند معشوق حقیقی چونکه یوزندن
نقابی چکمز یعنی جمال عرض اتمز هرکس حکایتی بتصور چرا کنند هرکمسه تصورله نیچون بر حکایت
ایدرلر مرو همه دکلی معناسنه در مراد بودر که هرکمسه زعم فاسدی اوزره حق تعالینك
حقنده سوز سویلمك معقول ولایق دکلدر گر سنگ ازین حدیث بنالد عجب مدار
اگر طاش بو سوزدن که مراد سخن عشقدر ناله ایده عجب طوته صاحب دلان حکایت
دل خوش ادا کنند صاحب دللر کوکل حکایتنی لطیف ادا ایدرلر بی معرفت مباش که
درمن یزید عشق بی معرفت اولمه زیرا عشق بازارستاننده اهل نظر معامله با
آشنا کنند اهل نظر اولنلر آشنا ایله معامله ایدرلر اهل نظردن مراد اولیاء الله درکه
عشق اگر قرینه در حالی درون پرده بسی فتنه میرود • حالیا پرده ایچنده چوق نسنه

واقع اولور تا آن زمان که پرده براُفتد چها کنند عجب اول زمان که پرده رفع اولنلر ایدرلر
مراد بودرکه دنیاده هرکسه که تنها سنده مکر وحیله اوزره در قیامت ده آنلرک حالی نیجه
اولور بو وجه دخی جائزدر خدای رب العالمینی ظاهر اکمه کورمدن بوقدر غوغا وفتنه واقع
اولمشدر اول زمان که آشکاره اوله نه فتنه لر ونه غوغالر پیدا اوله می خور که صد گناه ز اغیار
در حجاب شراب انجز زیرا کناه که اغیاردن حجاب ده اوله بهتر ز طاعتی که بروی وریا کنند
یکدر شول طاعتدن که ریا ایله ایدرلر پیراهنی که آید ازو بوی یوسفم برکو گلک که بکاندن یوسفک
رایحه سی کلور ترسم برادران غیورش قبا کنند قورقرم که غیور برادرلری انی پرته لر یوسفدن
مراد محبوب حقیقی در پیراهندن مراد مرشددرکه انک فیضی سببیله طالب عشق اولنلره نفحات
رحمانیه دن نفحه ایرشور برادران غیوردن مراد اهل شرعدر غیور فعول بمعنی فاعلدرکه مبالغه
ایچوندر انده اولن ضمیر غایب پیراهنه راجعدر بکذر بکوی میکده تا زمره حضور منخانه محله سنه
اوغره تا حضور جماعتی که مراد عشاق در اوقات خود ز بهر تو صرف دعا کنند کند وقتلرینی
سندن اوتری دعایه صرف ایده لر خطاب مرشده در پنهان ز حاسدان بخودم خوان که
منعمان بنی کند وکه حاسدلردن مخفی اوقی زیرا منعملر خیر پنهان بسی ز برای خدا کنند
الله ایچون نهانی چوق خیر ایدرلر حافظ دوام وصل میسر نمی شود ای حافظ ابدی وصال
میسر اولماز شاهان کم التفات بحال گدا کنند شاهلر گدا انک حالنه آز التفات ایدرلر
مراد دوام اوزره مشاهده جانان میسر اولماز دیمکدر ولە ایضاً شاهدان گر دلبری
زینسان کنند محبوبلر اگر دلبرلکی بونگ کبی ایده لر زاهدان را رخنه در ایمان کنند
زاهدلرک ایمانه گدک ایدرلر یعنی ایمانلرنه خلل ایرشدررلر شاهدان دن مراد اولیا
الله در رخنه در ایمان کنند دن مراد انلری کند ولرنه مرید ومحب ایدرلر دیمک در
هرکجا آن شاخ نرگس بشکفد هر قنده که اول نرگس بداغی آچله گلرخانش دیده نرگسدان
کنند گل یکاقلولر گوزنی اکه نرگسدان ایدرلر یعنی بزم دلبرمز قنده که عرض حال ایده سایر
محبوبلر اکه نظر ایدرلر شاخ نرگسدن مراد مرشد اولمق روشن در بو اعتبار اوزره
گلرخاندن مراد مشایخ اولور نرگسدان نرگس طوراجق نسنه بونده گلرخالک گوزی در
بو سوز مبالغه طریقی اوزره در یار ما چون سازد آغاز سماع بزم یار مز چونکه سماعه آغاز ایده
قدسیان از عرش دست افشان کنند قدسیلر عرشدن رقص ایدرلر یاردن مراد

خدای

خدای عز وجل در ومرشد اولمق ممکن در مراد اوّله کوره معنی بویله اولور چونکه باری تعالی اسما
وصفات پرده سندن کل یوم هو فی شان حسبنجه تجلی ایده انک شوقندن ملائکه عرشدن
رقص ایدرلر مراد ثانیه کوره معنی بویله اولور بزم مرشدمز چونکه سماعه گله ملائکه دخی عرشدن
رقصه گلورلر رو نماید آفتاب دولتت دولت آفتابی ساکه یوز گوسترر گر تو صحبت اینه
رخشان کنند اگر سنک آینه کی صبح کبی روشن ایده لر مراد بودرکه صیقل عشقله ساکه صفا قلب
میسر اوله جانان ازلک مشاهده سی دولتنه واصل ولورسن آفتاب دولتدن مراد
وصال محبوب حقیقی در آینه دن مراد قلب در عاشقان را بر سر خود حکم نیست عاشقلرک
کندو باشنه حکمی یوقدر هرچه فرمان تو باشد آن کنند هر نه که سنک فرمانک وله انی ایدرلر بیت
هرچه رود بر سرم چون او پسندی رواست • بنده چه دعوی کند حکم خداوند راست • مردم
چشمم بخون آغشته شد بنم گوزم بکی قانله آلوده وآغشته اولدی در کجا این ظلم بر انسان کنند
بو ظلمی انسانه قنده ایدرلر عجملر گوز بکنه مردم چشم دیدکلری کبی انسان العین دخی دیرلر بو بیتک
مضمونی قان اغلمقدن کنایت در ای جوان سرو قد گوئی بزن ای سرو بویلو جوان بر طوب اور
پیش از آن کز قامتت چوگان کنند اندن اوک که سنک قامتکدن چوگان ایده لر مراد اولمزدن
اول عشق وطاعته سعی ایلمکه اغرا وتحریض در پیش چشمم کمترست از قطره بنم چشمم قتنده بر
قطره دن کمتردر آن حکایتها که از طوفان کنند طوفاندن اول حکایتلری که ایلرلر عید رخسار تو
کو تا عاشقان سنک عید کبی لطیف رخسارک قنی تا عاشقلر در وفایت جان خود قربان کنند
ساکه وفا ایتمکده کندو جانن قربان اینه لر خطاب خدایه در عید رخساردن مراد تجلی ذاتی
خوش بر آ از غصه ای دل کاهل راز غصه دن خوش بو قاری گل ای گوگل یعنی غمگین اولمه زیرا
اهل راز که مراد اولیاء الله در عیش خوش در بوته هجران کنند هجران بوته سنده لطیف
عیش ایدرلر زیرا قال اولور بوته با عربی ایله فارسیسی در سر مکش حافظ راه نیم شب
ای حافظ بنم نیم شب آهندن باش چکمه کز بی آن مشکلت ایشان کنند که اندن اوتری
سنک مشکلکی آسان ایدرلر کز بی آن اندن صکره معناسنه دخی جائزدر ولە ایضاً گفتم کیم
دهان ولبت کامران کنند جانا نه ایتدم سنک دهان ولبک بنی قچن کامران وبهره مند
ایدرلر گفتا بچشم هرچه تو گوئی چنان کنند جانان ایتدی بچشم هر نه که سن دیرسن ایله ایدرلر
بر سر وچشم ویا گوز بر سر ویا گوز بر چشم دیرلر معنای اول باشم وگوزم اوزره دیمک در

معنای ثانی باشم اوزره معنای ثالث کوزم اوزره دیمکدر خطاب خدایه اولمق
روشندر که محجوب منزلهسنه تنزیل اتمش اوله دهان دن مراد صفت تکلم در ولبدن
مراد نفس کلام در کامران ایلمکدن مراد اندن مستفیض اولمسیدر گفتم خراج مصر طلب
میکند لبت جانانه ایتدم سنک لبک بر بوسه بهاسنده مصر خراجن طلب ایدر •
بونده استفهام دخی جائزدر گفتا درین معامله کمتر زیان کنند جانان ایتدی بو معاملهده
عشاق اتمزلر بو معنایه کوره کنند که فاعلی عشاق اولور بعضکمه کمتر زیان کنندده
معنای استفهام اعتبار ایدرلیکن اول قدر معقول دکلدر گفتم بنقطهٔ دهنت خود که
برد راه جانانه ایتدم سنک نقطهٔ دهنکه خود کم یول التدی یعنی حقیقتیله آنی کیم فهم ایلدی
گفت این حکایتیست که با نکته دان کنند جانان ایتدی بو بر حکایتدر که نکته دانه ایدرلر
یعنی نکته دان بیلور گفتم صنم پرست مشو با صمد نشین جانانه ایتدم صنم پرست اولمه
حمدله اوتور گفتا بکوی عشق همین کنند جانان ایتدی عشق محلتهسنده هم بونی وهم آنی
ایدرلر مراد عشق حقیقی دن وعشق مجازی دن مقبول درگاه اولور دیمکدر بیت عاشقی گرزین
سرو گرزان سرست • عاقبت ما را بدان سر رهبرست • گفتم هوای میکده غم می برد ز دل
جانانه ایتدم میخانهنک هواسی قلب دن غمی کیدررر گفتا خوش آن کسان که دلی
شادمان کنند جانان ایتدی خوش ونیکبخت اول کمسه که بر کوکل مسرور ایدرلر •
گفتم شراب وخرقه نه آیین ومذهبست • جانانه ایتدم شراب وخرقه آیین مذهب دکلدر
گفت این عمل بمذهب پیر مغان کنند جانان ایتدی بو عملی پیر مغان مذهبنده ایدرلر
مراد عامی صورتنده عشق الهی یی ستر اتمک قابل اولور دیمکدر گفتم ز لعل نوش لبان
پیر را چه سود جانانه ایتدم شیرین لب اولنلرک لبندن پیره نه فائده گفتا ببوسهٔ شکر
نیش جوان کنند جانان ایتدی شکر کبی لذیذ بوسه ایله انی جوان ایدرلر نوش لبان دن
مراد اولیاء الله در بوسه دن مراد جذبه در جوان اولمقدن مراد جوش وخروشه کلمسیدر
گفتم که خواجه کی بسر حجله میرود جانانه ایتدم خواجه قچن کردک خانه جانبنه کیدر گفتا آن
زمان که مشتری ومه قران کنند جانان ایتدی اول زمان مشتری ومه قران ایدرلر مراد
وصال هر زمان خوب دکل ایدکن بیان در گفتم دعای دولت تو ورد حافظ است
جانانه ایتدم سنک دولتنک دعاسی حافظک وردی در گفت این دعا ملائک هفت

آسمان

آسمان کنند جانان ایتدی بو دعایی آسماننک ملکلری ایدرلر وله ایضاً غلام نرگس مست
تو تاجدارانند سنک مست چشمنک غلامی پادشاهلردر نرگس چشم معناسنهدر
تشبیه طریقی اوزره چشمدن مراد ذات باری در خراب بادهٔ لعل تو هوشیارانند
سنک لبک بادهسنک خرابلری هوشیارلردر یعنی سنک عشقنک شرابی ایله مست
اولنلر حقیقتده هوشیارلردر زیرا ماسوادن فارغلردر گذار کن چو صبا بر بنفشهزار
و به بین صباکبی بنفشهلکه اوغره وکور که آن تطاول زلفت چه سوگوارانند که سنک
زلفنک ظلمندن نه یاسلولردر مراد حق تعالی نک جمال باکمالی قتنده مصنوعاتنک حسنی لاشی
ایدوکن اشعاردر ز راه صبا وز آب دیده شد غماز ساکه صبا وباکه کوزم یاشی غماز اولدیسه
وگرنه عاشق ومعشوق رازدارانند یوخسه عاشق ومعشوق رازدارلردر معشوقدن مراد
خدادر جذبات ونفحات قدسیه دن هویدا وعاشق اشکِ چشمندن رسوا اولور نه من بران
گل عارض غزل سرایم وبس اول عارض اوزره الحق بن غزل یرلمزم که عندلیب تو از هر طرف
هزارانند که هر طرف دن سنک هزاران بلبلک واردر خطاب خدایه در مراد طالب خدا
حد دن زیاده ایدوکن اشعاردر ز زیر زلف دوتا چون گذر کنی بنگر چونکه گذر ایدهسن ایکی
قات زلفک التندن نظر ایله تا بو ننع قات معناسنهدر که از یمین ویسارت چه بیقرارانند
که سنک صاغ وصولکدن نه قرارسزلردر یعنی چوقدر زلف دوتادن مراد غیب هویت
واسرار احدیتدر که جمال وجلالدن اثرپذیردر مراد عشاق بی قرارک کثرتن بیان در
نصیب ماست بهشت ای خداشناس برو جنت بزم نصیبمزدر ای خداشناس یوریه
که مستحق کرامت گنهکارانند زیرا کرامت ومغفرته مستحق گنهکارلردر مراد بودر که لا تقنطوا
من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً حسبنجه غفار اسمنک مظهری گنهکارلر وعاصیلردر
بیا بمیکده وچهره ارغوانی کن میخانهیه کل وبوزکی ارغوانی ایله مرو بصومعه که آنجا سیاهکارانند
صومعهیه کتمه زیرا انده مرایلر واردر مراد عشقده سرخ رویلق وزهادهسیه رویلق وارایدوکن
بیان در تو دستگیر شو ای خضر پی خجسته که من سن دستگیر اول ای مبارک ایاقلو خضر که بن پیاده
میروم وهمرهان سوارانند پیاده کیدرم ورفیقلر سوارلردر خضر دن مراد مرشددر پیاده اولمقدن
مراد سلوکده قصوری اولدیغیدر • همرهان دن مراد طریقت یولداشلری در • انلرک سوار اولمقدن
مراد سلوکده قوی اولدقلری در • دستگیر اول دیمکدن مراد مرشد دن فیض طلب اتمسی در •

خلاص حافظ ازان زلف تابدار مباد اول تابدار زلف دن حافظ خلاص اولمسون • که
بستکان کمند تو رستکارانند زیرا سنک کمندکه باغلنمشلر قورتلمشلردر • زلف تابداردن
مراد غیب هویت در خطاب خدایه در یعنی انلرکه عشق خدایه اسیرلردر ایکی عالمک قیود ماسوی دن
خلاص بولمشلردر **بیت** اسیرش نخواهد رهایی زبند • شکارش نجوید خلاص از کمند •
بعض نسخ ده مخلص بو بیت ده واقع اولمشدر زنقش چهرهٔ حافظ همی توان دانست
حافظک چهره سی نقشندن بلمک ممکن درکه ساکنان در دوست خاکسارانند که دوست
یعنی خدا قپوسنک ساکنلری حقیرلردر دانا نیتلرن ترک اتمشلردر ساکنان دن مراد اولیاء
الله در **وله ایضاً** سمن بویان غبار غم چو بنشینند بنشانند سمن رایحه لولر چونکه عاشقلری الم
اوتوره لر غم غبارینی انلردن تسکین ایدرلر پری رویان قرار از دل چو بستیزند بستانند
پری یوزلو لر چونکه عناد ایده لر دلدن قراری الورلر سمن بویلردن و پری رویلردن مراد مرشدلردر که
تفرق اللازمه در بفتراک جفا دلها چو بربندند بربندند جفا ترکیسنه چون کوکللر باغلمق استیلر
باغلرلر و بوندن معنی ارادت مقدردر اذا قمتم الی الصلوة ده اولدیغی کبی ز زلف عنبرین
جانها چو بگشایند بفشانند عنبرین زلفدن چون جانلردن سلکمک استیه لر سلکرلر
یعنی خلاص ایدرلر بعض نسخه ده چو بگشایند بفشانند واقع اولور معنی اکا کوره اولور مراد بودرکه
اولیاء الله مراد ایدنورلر سه جذبهٔ خدایی ایله کوکللر صید ایدرلر مراد ایدنمزلر ایسه صید اتمزلر
و ظلمت کوندن خلاص ایلمزلر بعمری یکنفس با ما چو بنشینند برخیزند برعمرده چونکه بزمله بر نفس
اوتوره لر قالقرلر نهال شوق در خاطر چو برخیزند بنشانند چونکه قالقه لر خاطرده شوق فدانی
دکرلر ز چشم لعل رمانی چو میخندند می بارند چونکه خنده ایده لر بنم چشممدن لعل رمانی یاغدررلر
یعنی قان اغلدررلر ز رویم راز پنهانی چو می بینند می خوانند چونکه نظر ایده لر بنم یوزمدن
راز پنهانی اوقورلر سرشک گوشه گیران را چو دریابند دریابند گوشه گیرلرک کوزی یاشنه
چونکه ایرشمک استیه لر ایرشورلر مراد انلره چونکه ترحم اتمک مراد ایده لر ایدرلر دیمکدر رخ مهر
از سحر خیزان نگردانند گردانند سحر خیزلردن محبت یوزینی دوندررلر اگر انلرک حالنی بیله لر
دوای درد عاشق را کسی کو سهل پندارند قضی بر کسه که عاشقک دردی دواسنی آسان
ظن ایده مراد دردعشقه علاج اتمک او عسیر ایدوکن بیان در ز فکر آنان که در تدبیر
درمانند درمانند فکردن انلرکه درمان تدبیرنده در عاجز قالورلر چو منصور از مراد آنان که

بردارند بردارند منصورکبی انلرکه بردار اتمک مراد ایده لر بردار ایدرلر از مراد یعنی مرادن
یعنی مراداتلر بعض نسخ ده منصوران واقع اولمشدر جمع صیغه سی اوزره بو وجه اوزره
معنی بویله اولور منصورلرکبی انلرکه بردار اتمک مراد ایده لر بردار ایدرلر منصوران مثلی
اعتباری ایله جمع کتورلمشدرکه با این درد اگر دربند درمانند درمانند که بو دردده اگر
درمان فکرنده اولالر عاجز قالورلر چو مشتاقان نیاز ارند ناز آرند اول حضرته چونکه مشتاقلر
نیاز کتوره لر انلر ناز کتوررلر بدین درگاه حافظ را چو میخوانند میرانند بو درگاهه چونکه حافظی
اوقویه لر سوررلر مراد استرسه اوقورلر استرسه سوررلر دیمکدر فاعلی باری تعالی در
تعظیماً صیغه جمعله کتورلمشدر مراد بونده رضادن غیری یه چاره اولمدیغن اشعاردر **وله ایضاً**
شراب بی غش و ساقی خوش دو دام رهند صافی شراب و خوب ساقی یولک ایکی طوزاغی در
که زیرکان جهان از کمندشان نرهند که جهان زیرکلری انلرک کمندندن قورتلمزلر • معنی
مجازی اوزره مراد جهان زیرکلری دخی بو ایکی بنددن خلاص بولمزلر دیمکدر معنی حقیقت
اوزره مراد جهان زیرکلری بو ایکی نسنه یه مقید اولورلر دیمکدرکه بری عشق الهی و بری
مرشد در وجه اوله کوره می کند و معناسنه و ساقی محبوب معناسنه اولور من از چه عاشق
و رند و مست و نامه سیاه بن اگرچه عاشق و رندم و مست و نامه سیاهم هزار شکر که
یاران شهر بی گنهند بیک شکرکه شهر دوستلری گناهسزلردر مراد سلوک عشقده کندو
قصورینه اعترافدر و یاران شهر دخی تنجیلین در دیو تعریض طریقیله لطیفه اتمک احتمالدر
قدم منه بخرابات جز بشرط ادب ادب شرطندن غیریله میخانه یه قدم قومه که ساکنان درش
محرمان پادشهند زیرا آنک قپوسنک ساکنلری پادشاهک محرملری در میخانه دن مراد
مرشدک آستانی در ساکنان دن مراد طالب عشق اولن مریدلردر پادشاه دن مراد
باری تعالی در جفا نه شیوهٔ درویشی است و راه روی جفا درویشلک و صوفیلک شیوه سی
دکلدر بیا و باده که این سالکان نه مرد رهند شراب کتور که بو سالکلر یول اری دکللردر
بیار باده دن مراد عشقه تحریض در مکن که کوکبهٔ دلبری شکسته شود دگمیه جفا ایلمه • زیرا
دلبرلک کوکبه سی صنمش اولور چو بندگان بگریزند و چاکران بجهند چونکه بنده لر قچه لر و خدمتکارلر
فرار ایده لر مراد طالبلره رعایت ایلمک نسخاره لازم ایدوکن اشعاردر مبین حقیر گدایان
عشق را کین قوم عشق گدالرنی حقیر کورمه زیرا بو قوم شهان بی کمر و خسروان بی کلهند مرصع

کرسنز پادشاهلر ومرصع تاججز خسرولردر مراد اهل عشقک معنی ده قدری بلند ایدوکن
بیان در **بیت** کرت خاکپایان شوریده سر • فقیر وحقیر نداندر نظر • تو هرگز مبین
شان بچشم پسند • کایشان پسندیدهٔ حق بسند • بهوش باش که هنگام باد استغنا
عقل ایله اول زیرا استغنالی وقتنده هزار خرمن طاعت بنیم جو نخرند • بیک طاعت
خرمنی یارم اربه یه صاتون الزلر مراد کثرت عبادته مغرور اولمق خطا ایدوکن اشعاردر
نخرندک فاعلی خدادر صیغهٔ جمع تعظیم ایچوندر • غلام همت دردی کشان یکرنگم •
یکرنگ دردی کشلرک همتی قولیم نه آن گروه که ازرق ردا و دل سیهند • اول جماعتک
همتی قولی دکلم که گوک ردالو وقره گوکللولردر مصراع اولدن مراد عشاق در مصراع ثانیدن
مراد مشایخ کسوتنده اولن تیره دل مرائیلردر زمانه ده اولن مرائیلرکبی که مرشد زدیرلر واغنیا ایله
اختلاط ایدوب برای خاطر خلقی ذم وغیبت ایدرلر **بیت** چو بنده خدای خویش خواند • بادگر
بجز خدا نداند • جناب عشق بلندست همتی حافظ عشق جنابی بلند در بر همت ایله ای حافظ
که عاشقان رهِ بی همتان بخود ندهند زیرا عاشقلر کندوسنه همت اتمزه یول ویرمزلر
بو وجه دخی لطیفدر که عاشقلرن همت اولنلره کندولر نه یول ویرمزلر مراد علو الهمة
من الایمان حسبنجه عشقده همت لازم ایدوکن اشعاردر **وله ایضا** چه مستیست ندانم
که رو بما آورد نه مستلکدر که بزه یوز گتوردی که بود ساقی واین باده از کجا آورد ساقی
کیمدی وبو باده نی قندن گتوردی مراد عشقی وساقی مدحدر چه راه می زند مطرب
مقام شناس نه عجب پرده چالر مقام شناس مطرب چه بونده استفهام در
تعجب ایله راه بونده پردهٔ ساز معناسنه در مطرب دن مراد مرشددر که مقامات
طریقتدن وپردهای حقیقتدن اصولی ایله خبردار در که درمیان ازل قول آشنا
آورد که غزل ادا سنده آشنا سوزن گتوردی قول آشنادن مراد توحید و وصف
خدادر که غزل ده واقع اولمشدر ومرشد دن اشید لمشدر صبا بخوش خبری هدهد سلیمانست
صبا خوش خبرلق ایله سلیمان هدهد یدر که مژدهٔ طرب از گلشن سبا آورد که سبا گلشندن
شوق بشارتنی گتوردی صبادن مراد فیض آلهیدر سبا بلقیسک مملکتی اسمیدر اما بونده
جناب قدس مراددر تو تیز باده بچنگ آر و راه صحرا گیر سن دخی باده اله گتور وصحرا یولنی طوت
که مرغ نغمه سرا ساز خوش نوا آورد که نغمه ترنم ایدیجی مرغ لطیف صدالو ساز گتوردیه

ساز

سازخوش نوادن مراد مرغک اوتمسی حاصل معنی مرغ زبان حالله حقه تسبیح اتمکه شروع
ایلدی سن آدمی اوله سن نیچون خاموش اولورسن **بیت** نه بلبل بر گلش تسبیح
خوانیست • که هر خاری به تسبیحش زبانیست • رسیدن گل و نسرین بخیر وخوبی باد گل
ونسرینک ایرشمسی خیر وخوبلق ایله اولسون بنفشه شاد وکش آمد سمن صفا آورد بنفشه
شاد ونازک وخوب گلدی سمن صفا گتوردی کشن کاف فارسی ایله شاد وخوب وناز
ونازک وشادان ونازان وپهلو وقولتق وصاج وزلف وپرچم لکن پهلو وقولتق
معناسنه اولمق کاف عربیله اولدغی اصح در دلا چو غنچه شکایت زکار بسته مکن ای
گوکل غنچه کبی باغلنمش ایشدن شکایت ایلمه که باد صبح نسیم گره گشا آورد که صبح یلی
گره اچجی رایحه گتوردی علاج ضعف دل ما کرشمهٔ ساقیست بزم گوکلمز ضعفنک علاجی ساقینک
گوز اوجیله نظری در برآر سر که طبیب آمد و دوا آورد باشکی قالدر که طبیب گلدی ودوا
گتوردی ساقیدن مراد مرشددر که مریدلرک ریاضت ومجاهده اولن دردلرنه طبیب در
مرید پیر مغانم ز من مرنج ای شیخ پیر مغانک مریدی ام بندن اینجنمه ای شیخ چراکه وعده تو کردی
واو بجا آورد نیچون زیرا سن وعده ایلدک واول یرنه گتوردی زیرا مرشد وصال جانانه سبب
اولور بتنگ چشمی آن ترک لشکری نازم اول عسکری محبوبک حرصنه گوه نیم که حمله بر من
درویش یک قبا آورد که بن یک قبا یعنی زره سز درویشه حمله گتوردی یعنی بنی دخی
کندوسنه طالب ایلدی تنگ چشم لکدن مراد مرشدک تمام قوتندن همسیه ارشاد
اتمکه میل ومحبتی در ترک لشکریدن مراد مرشددر که پادشاه حقیقینک بنده سیدر ومحبوب
مجازی اولمق احتمال قریب در فلک غلامی حافظ کنون بطوع کند حافظ قوللغنی شمدی
اختیاری ایله ایدر که التجا بدر دولت شما آورد که سزک دولتکزه التجا گتوردی خطاب
خدایه اولمق روشن در ومرشده وبر صاحب دولته اولمق ممکن در **وله ایضا** حسب
حالی ننوشتی وشد ایامی چند برحسب حال یازمدک وبرنیچه ایام اولدی شد بونده
گتدی معناسنه دخی جائز در حسب فتح حا وسکون سینله یتر وایجق وصایق ووقع
حال وبیان احوال معناسنه گلور بونده ایکی اخیر مراد در مصراع ثانی مصراع اولدن
حاصل اولن سوزه جواب در محرمی کو که فرستم بتو پیغامی چند قنی بر محرم که
سا که برقاچ خبر گوندرم مراد بر یار صادق کندوسنه مکتوب محبت شعار ارسال

اتمد وكندن شكايت در مابدان مقصد عالى نتوانيم رسيد . زاول مقصد عالى يه
ايرشمكه قادر كلز هم مكر بيش نهد لطف شما كامى چند هم مكر سنرك بر قاج اديم ايلرو
قويه مراد ظفرا فقله انى مصاحبته دعوت در چون مى ازخم بسبو رفت وكل افكند
نقاب چونكه شراب كوبدن دستى يه كتدى وكل نقابن برقدى يعنى شراب مهيا
اولدى وكل اجلدى فرصت عيش نكه دار وبزن جامى چند عيش فرصتنى صاقله
وبرقاج جام اور مراد عشق الهى يه سعى ايله فرصتى فوت ايلمه ديمكدر بيت نكه دار
فرصت كه عالم دميست دمى پيش دانا به از عالميست قند اميخته باكل نه علاج دل ماست
كلبشكر زم كوكلمزك علاجى دكلدر بوسه چند برآميز بدشنامى چند بر قاج بوسه برقاج
دشنامله قرشدر كه علاج بودر دشنامى چنددن مراد مشقت رياضات ومجاهداتدر كه
درد عشقله مريض اولنلرك دلنه علاج شافى بودر خطاب مرشده در زاهد از حلقهٔ
رندان بسلامت بگذر اى زاهد رندلر حلقه سندن سلامتليجه تا خرابت نكند صحبت
بدنامى چند تا برقاج بدنامك صحبتى سنى خراب اتميه عيب مى جمله بگفتى هنرش نيز بگوى
شرابك جمله عيبنى ديدك هنرينى دخى دى نفى حكمت مكن از بهر دل عامى چند برقاج
عامك كوكلندن اوترى حكمتى نفى ايلمه يعنى عشقى ذم ايدرسن مشقت والمى چوقدر ديو
فائده سنى دخى بيان ايله مرادى دن عشقدر اى گدايان خرابات خدا يار شماست
اى خرابات كدالرى خدا سزك يار كوزدر چشم انعام مدار بدر انعامى چند برقاج انعام دن
انعام اميدن طوتمكز انعام حيوانات معناسنه در پير ميخانه چه خوش گفت بدردى كش خويش
مرشد كندو مريدنه نه لطيف ديدى كه مكو حال سوخته با خامى چند كه آتش عشقله يانمش
كوكل حالنى برقاج خامه ديمه خامى چنددن مراد عوام در حافظ از شوق رخ مهر فروغ تو
بسوخت حافظ سنك آفتاب شعله لو رخك شوقندن ياندى كامكارا نظرى كن
سوى ناكامى چند اى مرادلو برقاج مرادسز جانبنه بر نظر ايله خطاب مرشده اولمق رد شنيدر
معلوم اولاكه شمدن صكره اجمال اوزره شرحه شروع اولنور مراد بيان اولنان اصطلاحى
تكرار عيان ايلمك معقول دكلدر زيرا اطنابه سبب اولور پير مغان دن مراد مرشد
دمى دن مراد عشق وخم ابرودن مراد غيب هويت وزلف دن مراد كاه ظلمت كون
وكاه اسرار الهيه وخال دن مراد نقطهٔ ذات وصبادن مراد فيض الهى وبونلردن غيرى

نجه

نجه اصطلاحات بيان اولنمشدر باقيسنى بونلره قياس ايده لر وبعض محلده ينه اشارت
ايدرز هم بعض محلده تركيب معناسنه تعرض اتمزز بلكى معناى محصلى سى اوزره شرح
ايده رز بونك كبى لرى خطا ايله ظن اتميه ع اگر عارفى يك اشارت بست وله ايضا
دمى با غم بسر بردن جهان يكسر نمى ارزد بر نفس غمله باشه التمك تمام جهانه دكمز
بمى بفروش دلق ما كزين بهتر نمى ارزد بزم دلقمزى شرابه صات زيرا بوندن يكركه دكمز
دلق دن مراد وجودى در حاصل معنى وجود فانى يى عشق باقى يه تبديل ايله ديمكدر
ديار يار مردم را مقيد ميكند ورنى يارك ديارى كشيى مقيد ايدر يوخسه يعنى كوكلن
اكلر يوخسه چه جاى پارس كين محنت جهان يكسر نمى ارزد نه پارس يرى كه بو محنت تمام
جهانه دكمز بكوى مى فروشانش بجامى بر نمى گيرند مى فروشلر محله سنده انى برجامه
طوتمزلر يعنى المازلر مى فروشانش ده اولن ضمير غايب مصراع ثانى ده اولن سجادهٔ
تقوى يه راجعدر اضمار قبل الذكر طريقى اوزره زهى سجادهٔ تقوى كه يك ساغر نمى ارزد
نه قبيح تقوى سجاده سى كه بر ساغر دكمز مراد عشاقك قتنده تقوى نك قدرى عشقه نسبت
زياده پست ايدوكن بيان در زهى قبيل الاضداددن دركه تحسين واستهزا معناسنه كلور
لكن بونده ثانى مراددر رقيبم سرزنشها كرد كزين باب رخ برتاب رقيب باكه طعن ايلدى
كه بو قپودن يوز دوندر كه افتاد اين سر ما را كه خاك در نمى ارزد بو بزم باشمزه نه عجب حال
واقع اولدى كه قپو طپراغنه دكمز نشوى اين نقش ولتنكى كه در بازار يكرنكى بودلتنك لك نقشنى
يعنى دلدن اصطرابنى دفع ايله زيرا يكرنكلك بازارنده درلو درلو قفلو قرى شرابه دكمز
بازار يكرنكى دن مراد عشق بازاريدر بس آسان مى نمود اول غم دريا ببوى سود فائده
اميدى ايله دريانك غمى اول زياده كورندى چو وا ديدم من اين طوفان بصد گوهر نمى ارزد
چونكه بن امعان نظر اتدم بلدم كه بو طوفان يوز كوهر دكمز دريادن مراد دنيا در طوفاندن
مراد كثرت غموم هموم در شكوه تاج سلطانى كه بيم جان درو درجست سلطانلق تاجنك
هيبتى كه انده جان خوفى درج وپنهان در كلاه دلكشست اما ترك سر نمى ارزد دلكش
ولطيف كلاه در اما باش تركنه دكمز بيت بفراغ دل زمانى نظرى بماه رويى از انكه چتر شاهى
همه عمر هاى وهوئى تراان به كه روى خود ز مشتاقان بپوشانى سا كه اول يكدركه مشتاقلردن
كند ويوزنكى اورته سن كه شادى جهانگيرى غم لشكر نمى ارزد زيرا جهانگيرلك سرورى

لکغمنه دکمز مراد کثرت اختلاط دن عزلت اختیار اتمکه تحریض در چو حافظ از قناعت
کوش واز دنیای دون بکذر حافظ کبی قناعته چالش ودنی دنیادن کچ که یک مومنت
دو نان بصد من جو نمی ارزد زیرا الچقلرک برار به منتی یوز بتمن ارپه دکمز بیت
هرچه از دونان بمنت خواستی • در تن افزودی واز جان کاستی ولە ایضا
دلم جز مهر مهرویان طریقی بر نمی گیرد بنم کوکلم آی یوزلولرک محبتندن غیری بر طریق
طوتماز زهر در میدهم پندش ولیکن در نمی گیرد هر بابدن دلمه نصیحت ویرورم
اما تاثیر ایتمز مهرورلردن مراد اسما وصفات اولمق روشن در و مرشدلر و مجازی
محبوبلر اولمقده ممکن در بیا ای ساقی گلرخ بیاران باده رنگین گل ای گلعذار
ساقی کتور اول رنکین شرابی که نقشی در خیالم ازین خوشتر نمی گیرد که بزم
خیالمزده بوندن خوشترق بر نقش طوتماز مراد عاشقک خیالنده عشق الهی نک
ثبات و ثبوتن بیاندر بعض نسخه ده بو بیتک مصراع اولی بویله واقع اولمشدر •
خدارا ای نصیحت گو حدیث از خط ساقی گو الله ایچون ای ناصح ساقی نک
خطندن سویله صراحی میکشم پنهان ومردم دفتر انکارند بن پنهان صراحی چکرم
وخلق دفتر صانورلر عجب گر آتش این زرق در دفتر نمی گیرد عجبدر بو زرق
آتشی اکر کتابه تاثیر اتمیه یعنی یاقمیه بو سوزدن مراد علمایه طعندر تعریض طریقیله
من این دلق ملمع را بخواهم سوختن روزی بن بو کونا کون پاره لر ایله یمانمش
خرقه یی برکون یاقم کرک که پیر می فروشانش بجامی بر نمیگیرد که می فروشلرک
پیری انی بر جامه طوتماز یعنی مرشد قتنده بر حبه یه دکمز نصیحت کوی رندان را که
با حکم قضا جنگست رندلره نصیحت ایدیجی که خدانک حکمی ایله انک جنکی واردر •
یعنی حکم خدایه راضی دکلدر دلش بس تنگ می بینم مگر ساغر نمیگیرد انک کوکلنی
زیاده طار کورورم وارسه ساغر طوتماز مراد عشق الهی دن بی بهره اولن اسراردن
خبردار اولماز دیمکدر ازان رومی برستان را صفا تا یامی لعلست اول سبیدن
عاشقلره عشق الهی ایله صفالر واردر که غیر از راستی نقشی درین جوهر نمیگیرد زیرا
بو جوهرده راستلودن وصدقدن غیری بر نقش طوتماز یعنی عشقده صدق واردر
نفاق یوقدر میان گریه می خندم که چون شمع اندرین مجلس گریه اورته سنده خنده ایدرم

زیرا

زیرا شمع کبی بو مجلس ده زبان آتشینم هست لیکن در نمی گیرد آتش کبی حرارتلو سوزم
وار لیکن تاثیر اتمز زبان بونده سخن معناسنه در سرو چشمی بدین خوبی تو گوئی
چشم ازو بر دار بو خوبلقده بر سروچشم سن اندن فراغت ایله دیرسن
بر وکین وعظ بی معنی مراد در سر نمیگیرد یوری که بو بی معنی وعظ بنم باشمه تاثیر اتمز یعنی
عقلم قبول اتمز سخن در احتیاج ما و استغنای معشوقست سوز بزم احتیاجمزده
ومعشوقک استغنا سنده در چه سود افسونگری ای دل چو در دلبر نمی گیرد افسونکرلک
نه فائده ای کوکل چونکه دلبره تاثیر ایلمز مراد والله الغنی وانتم الفقرا حسبنجه غنی مطلقدر
وبنده هر خصوصده اکا محتاجدر لاجرم اکه مکر وافسون اثر ایلمز زیرا علام الغیوب همان
اکه صدق واخلاص کرکدر چه خوش صید دلم کردی بنازم چشم مستت را که کس
مرغان وحشی را ازین بهتر نمیگیرد که کیمسه وحشی مرغلری بوندن یکرک طوتماز چشم مستدن مراد ذات باری درکه
مرغ وحشی کبی عشقدن مستغرق اولان دللری بر جذبه ایله مرغ دست اموز کبی فوری
عشقه آشنا ایدر وچشم مستدن مراد مرشدک چشمی اولمق احتمال در خدارا رحمی
ای منعم که درویش سر کویت الله ایچون بر رحم ایله ای انعام ایدیجی زیرا سنک سر کویک
درویشی دری دیگری داند رهی دیگر نمی گیرد بر غیری قپو بلمز بر غیری طریق طوتماز •
من از پیر مغان دیدم کرامتهای مردانه بن مرشد کاملدن مردانه کرامتلر کوردم •
که آیین ریائی را بجامی بر نمی گیرد که ریایه منسوب اولن آیین وعادتی بر جامه طوتماز
من این آیینه را روزی بدست آرم سکندروار بن بو آیینه یی برکون سکندر
کبی اله کتورم یعنی حصولنه سعی ایدرم اگر میگیرد این آتش زمانی در نمی گیرد اگر بو آتش
بر زمان تاثیر ایده بر زمان تاثیر آیینه دن مراد صیقل عشقله صیقل اولمش دلدر که
صاحب مقام در آتشدن مراد حال در زیرا حالک حالی برق خاطف کبی درکه
بر دم پیدا وبر دم پنهان اولور صوفیلر قتنده حال بر آن اولن فیض درکه مقام
ثبات اوزره اولن قرب در نته کم مثنوی نک بو بیتلرندن روشن در بیت
وز نوازشهای حق ابدال را تا بداند او مقام وحال را حال چون جلوه ست زان
زیبا عروس • وین مقام آن خلوت آمد با عروس • جلوه بیند غیر شاه وشاه نیز •

وقت خلوت نیست جز وقت عزیز • جلوه کرده عام وخاصان را عروس • خلوت اندر
شاه باشد با عروس • هست بسیار اهل حال از صوفیان • نادرست اهل مقام
اندر میان • باین شعر تر وشیرین ز شاهنشه عجب دارم • پادشاهدن عجب
طوتارم بو شیرین ولطیف شعر سببی ایله که سر تا پای حافظ را چرا در زر نمی گیرد
که حافظی باشدن ایاغه بنجون آلتونه باتورمز مراد شاه شجاعدر شاعره بنجون تمام رعایت
واحسان اتمز دیمکدر ولایضا بتی دارم که گرد گل ز سنبل سایبان دارد • بر محبوبم
واردر که گلک اطرافنده سنبلدن سایبان طوتر • بهار عارضش خطی بخون ارغوان
دارد انک عارضی بهاری ارغوانک قاننه رخط طوتر یعنی انک عارضی حمرتده ارغوان
رنکین ولطیف در غبار خط بپوشانا خورشید رخش یارب • خط غباری انک
خورشیدیکا غنی اورتدی یارب حیات جاودانش ده که حسن جاودان
دارد اکه ابدی حیات ویرکه ابدی حسن طوتار بو ایکی بیت سابقدن مراد
مرشد اولمق روشندر ز چشمش جان نشاید برد کز هر سو که می بینم • انک چشمندن
جان خلاص اتمک ممکن دکلدر زیرا هر جانبدن که نظر ایدم کمین اندر گوشه
کردست وتیر اندر کمان دارد • بر گوشه دن پسو ایلمشدر وکماننده تیر طوتر یعنی اوزمه
فرصت گوزه در بیت بشوخی ابروت زیبا کمانیست • که چشمت خون خلقی زان
کمین ریخت چشمش ده اولان ضمیر غایب تیره راجعدر که اندن مراد مرشد کاملدر
خدارا دامن بستان ازوی شحنه مجلس • ای مجلس شحنه سی الله ایچون اندن بنم
دادمی آل که می با دیگری خورد ست وبا من سر گران دارد که بر غیری کمه ایله
شراب ایچمشدر وبکا باشن اگر تماز یعنی التفات ایلمز مراد مرشددر که غیر مریداندن
مستفیض اولدیغندن شکایتدر چو عاشق می شدم گفتم که بردم گوهر مقصود
چونکه عاشق اولدم مقصود گوهرنی الدم دیدم ندانستم که این دریا چه موج
خونفشان دارد • بلمدم که بو دریا نه قان صاچیجی موج طوتر • دریادن مراد عشق الهی
که زیاده خطرناکدر بیت بمردم درین موج دریای خون • گز وکس تیر دست
کشتی برون زخوف هجرم ایمن اگر امید آن داری • فراق خوفندن بنی ایمن ایله
اگر اول امیدی طوترسک که از چشم بداندیشان خدایت در امان دارد ∴

که دشمنلرک چشمندن خداسنی امانده طوته • ز سرو قد دلجویت مکن محروم چشمم را
سنک موزون سرو قدکدن بنم چشمیمی محروم ایلمه • بدین سرچشمه اش بنشان که خوش
آبی روان دارد • آنی بو چشمه باشنده دیکیکه بر لطیف آب روان طوتر • مراد گریه سببی ایله
قرب الهی اتدوکن اشعاردر بفتراک ار همی بندی خدا را زود صیدم کن • اگر زکی به
بند ایدرسک الله ایچون بنی تیز صید ایله • که آفتهاست در تأخیر وطالب را زیان دارد
زیرا تأخیرده آفتلر واردر وطالبه زیان طوتر • مراد اسرار الهیه یه بند اولمغه استعجالدر
چو در رویت بخندد گل مشو در دامش ای بلبل • چونکه گل سنک یوزکه گله آنوک دامنه
گتمه یعنی اکه فریفته ومقید اولمه ای بلبل • که بر گل اعتمادی نیست ور حسن جهان دارد
زیرا گله اصلا اعتماد یوقدر اگر جهان حسنن طوته زیرا زیاده سرعت اوزره فناپذیردر
بیفشان جرعه بر خاک وحال اهل شوکت بین • خاک اوزره بر جرعه صاچ واهل
شوکتک حالنی گور • که از جمشید وکیخسرو فراوان داستان دارد • که خاک جمشید
وکیخسرودن وافر داستان طوتار • مراد اگر خاکه باری تعالی لسان ویره ایدی
بو عالمه گلن پادشاهلردن وحاللرندن ساکه بر بر بیان وعیان ایدر ایدی دیمکدر
چو دام طره افشاند ز گرد خاطر عشاق • چونکه طره دامی عشاقک خاطری اطرافنه
صاچه بعض نسخه ده زگرد واقع اولمشدر نه اول معنایه گوره سروری افندی
گرد اعتبار اتمشدر که غبار معناسنه اگر چه جائزدر لکن معنی غباردن خالی
دکلدر بغماز صبا گوید که راز او نهان دارد • صبا غمازینه که مراد صبا کندودر ایدر که
انک رازنی نهان طوته مراد اسرار عشق نهان اولماز دیمکدر چه افتادست در این
ره که هر سلطان معنی را • نه حالت واقع اولمشدر بو عشق یولنده که هر معنی سلطانینک
بدین درگاه می بینم که سر بر آستان دارد • بو درگاهده که گوردم که باشنی آستان اوزره
طوتر • اهل معنیدن مراد انبیا واولیادر • درگاهدن مراد جناب قدسدر • مراد درگاه
خدانک عظمت ورفعتن بیاندر بیت کسانی که سلطان وشاهنشهند •
سراسر گدایان این درگهند • چه عذر بخت خود گویم که آن عیار شهر آشوب • بختمک
عذرینی نه دیم که اول شهره غوغا برانگیجی عیار • بتلخی کشت حافظ را وشکر در دهان دارد
حافظی تلخلق ایله دیلدی حال بو که اغزنده شکر طوتار مراد بختنک نحوستی بیاندرکه

جناب فیاضدن فیضنه بخل یوقدر لیکن کندوسنك فیض بزرلك استعدادی
یوقدر ولە ایضاً دلی که غیب نمایست وجام جم دارد بردل که غیب نمادر یعنی اسرار
الهیه یه اطلاعی واردر وجام جم طوتر زخاتمی که دمی گم شود چه غم دارد برخاتمدن که بردم
گم وناپیدا اوله نه غم طوتر مراد حبیب اکرم اولمق روشندر که سلیمان گبی اکردینی
ویرلمدکندن غم طوتر دیمك اوله وبراهل دل اولمق ممکن در دنیا زیاده سریع
الزوال اولدغندن بردم دیدی بخط وخال گدایان مده خزینه دل دل خزینه سنی
گدالرك خط وخاله ویرمه بدست شاه وشی ده که محترم دارد برشاه گبی نگك النه
ویرکه حرمتلو طوته شاه وشدن مراد مرشد اولمق روشندر حاصل معنی هر شیخی
مرشد صانوب مرید اولمه دیمکدر نه هر درخت تحمل کند جفای خزان هر درخت خزان
جفاسنه تحمل ایلمز غلام همت سروم که این قدم دارد سروك همتی غلامیم که بو قدمی
طوتر قدم بونده دولت معناسنه در نتکم جامی سبحه سنده نعت رسولده واقع
اولمشدر بیت منم ازنی قدمان حالی ساز • قدرش ازمقدم خود عالی ساز •
دلم که لاف تجرد زدی کنون صد شغل کوکلم که تجرد لافنی اوررایدی شمدی صد شغلك
معناسی مصراع ثانی یه قید اولندی سهولت معنی ایچون ببوی زلف تو با باد صبحدم
دارد سنك زلفك رایحه سی سبیله صباح وقتنك یلی ایله یوز شغل طوتر خطاب
خدایه در رسید موسم آن طرب چو نرگس مست اول زمان ایرشدیکه شوقدن
نرگس گبی نهد بپای قدح هر که شش درم دارد قدح دبنه قویه هرکیمکه همان التی
اقچه طوتر یعنی همان التی اقچه سی اوله انی شرابه صرف ایدر نتکم نرگس ایله اولمشدر
زیرا نرگسك التی بیاض یپراغی واردر اول قدحك اطرافنه واقع اولمشدر گویا
نرگس اول التی درمی شراب ایچون قدح دبنه قومشدر عجم زرین قدحه نرگس دیه
مراد شمدی بر بهار زمانی در که جزوی شوق صاحبی اولنلر وقتنی عشق ولطافته
صرف ایلر دیمکدر مراد دل ز که جویم که نیست دلداری کوکل مرادن کیمدن طلب ایدیم
که بر دلدار یوقدر که جلوه نظر وشیوه کرم دارد که نظر جلوه سنی وکرم شیوه سنی طوته
یعنی بر صاحب نظر یوقدر که بیچاره لرك حالنه مطلع اولوب ایده مراد اهل زمانه نك
وفاسزلغندن ومروتسزلکندن شکایتدر بو وجه دخی جائزدر برمرشد یوقدرکه بنم حالمه

مطلع

مطلع اولوب ارشاد ایده زر از بهای می اکنون چو گل دریغ مدار شراب بهاسندن
گل التونی دریغ طوتمدیغی گبی سن دخی شمدی التونی دریغ طوتمه که عقل کل بصد عیب متهم
دارد زیرا کلك عقل سنی یوز عیبله متهم طوتر مراد بودرکه گل ابتدا اولان صاروسنه که
التون گبیدر گویا گل انی شرابه صرف اتمشدر که النه جام آلمشدر جام اعتباری تمام آچلدیغی
حالیدر نتکم بو دیوانده بوگه مناسب ترتیب واقع اولمشدر بیت کنون که در کف گل
جام باده صافست • بصد هزار زبان بلبلش در اوصافست • کف اوزره زر قومق بذل
واحساندن کنایه در • نتکم بوستانده واقع اولمشدر بیت دگر هرچه یابی بکف
برنهی کفت وقت حاجت نماند تهی واما غنچه یه امساك اسناد ایدرلر بو ملمس اولدیغی
اجلدن نتکم بو دیوانده بو بیت غنچه نك امساکنی بیان ایدر بیت احوال گنج قارون
کایام داد بر باد • با غنچه باز گوید تا زر نهان ندارد • سروری افندی گله امساك اسناد
ایدوب عقل دیمشدر که اکا روح اعظم دیرلر خطا فاحش اتمشدر • وگله تحمل فعل
اختیاری اسناد اتمك مجازاً چوق واقع اولمشدر ع گل بخندید که از راست نرنجیم
ولی • وبویله واقع اولمشدر ع گل گوشش پهن کرده ز شاخ درخت خویش وبو بیت
سابق گبی که نرگسه واقع اولمشدر بیت رسید موسم آن کن طرب چو نرگس مست نهد •
بپای قدح هر که شش درم دارد • وبونلردن غیری حددن زیاده واقع اولمشدر •
ز ستر غیب کس آگاه نیست قصه مخوان ستر غیبدن کیمسه آگاه دگلدر قصه اوقومه
کدام محرم دل ره درین حرم دارد قنغی محرم دل بو حرمه یول طوتر محرم دلدن مراد
نبی وولی در حرمدن مراد ستر غیب لا یعلم الغیب الا الله بیت کس نداند که یك
ذره تمام چند گویی چند پرسی والسلام ز جیب خرقه حافظ چه طرف نتوان بست
حافظك خرقه سی یقه سندن نه امید باغلمق ممکندر که صمد طلبیدیم واو صنم دارد
که بن اول خرقه نی گیمکدن صمد ایلدك واول کیمسه صنم طوتر یعنی بنم حالمه مطلع دگلدر
حاصل معنی کیمسه عیب ایلمز دیمکدر اما شول کیمسه لره که حق تعالی حضرتی بلدررانلر
بلورلر وله ایضاً هرانکه جانب اهل وفا نگهدارد هر اول کیمسه که خداوند تعالی نه
رعایت ایدر خداش درهمه حال از بلا نگهدارد خداوند گلی حالده انی بلادن حفظ ایدر
گرت هواست که معشوقه نگسلد پیوند اگر سنك هوسك وارسه ایله دلدار پیوند

واتصالی قطع ایلمه نکهدار سر رشته‌یی صاقلة تا اول دخی صقلیه مراد
اوفوا بعهدی اوف بعهدکم حسبنجه عاشق جانبندن دخی رشتهٔ محبت حفظ اولنه دیمکدر
حدیث دوست نکویم مکر بحضر دوست دوستک سوزنی دیمزم مکر دوستک حضرتندن
دیرم بر وجه دخی جائزدر مکر دوست حضرتنه دیرم که آشنا سخن آشنا نکهدارد زیرا
آشنا آشنانک سوزنی حفظ ایدر چو گفتمش که دل من نکاه دار چه گفت چون اکا دیدم
که بنم کوکلمی صاقله نه دیدی یعنی بویله دیدی ز دست بنده چه خیزد خدا نکهدارد بنده‌نک
الندن نه حاصل اولور خدا صاقلیه مراد بودر که مرشددن همت طلب اتدوکن مرشد
بویله دیمش سر و زر و دل و جانم فدای آن محبوب سر و زرم دل و جانم اول محبوبه
فدا اولسون که حق صحبت و مهر و وفا نکهدارد که مصاحبت و مهر و وفا حقنی صاقلیه
صبا در آن سر زلف از دل مرا بینی ای صبا اگر اول سر زلفده بنم کوکلمی کوره‌سن
ز روی لطف بگویش که جان نکهدارد لطف یوزندن دی اکا که یرنه صاقلیه
صبادن مراد فیض الٰهی در سر زلفدن مراد اسرار و غیب هویتدر که دل عاشق
اندن لطیف مقام اولماز ولا معاش چنان کن که گر بلغزد پای ای کوکل انجلین لطیف
دیرلک ایله که اگر ایاغک طیرنه فرشته‌ات بدو دست دعا نکهدارد فرشته سنی ایکی
دعا الیله صاقلیه مراد معاشی خوب اولنکسیه برخطا و ذلت واقع اولسه فرشته
انک حفظی حقنده ایکی النی دعایه قالدرر دیو خلقی لطیف دیرلکه تحریض درکند و سنه
خطاب طریقی ایله مبارزان و یلان خواجه را نکه دارید ای مبارزلر و ای پهلوانلر افندیمی
یعنی افندیلک حقنی حفظ ایلکوز که همچو جان گرامی شما نکهدارد که افندی سزی عزیز جانی
گبی صاقلیه خواجه‌دن مراد باری تعالی اولمق روشندر و عموم اوزره اولمق ممکندر
غبار راه گذارت کجاست تا حافظ سنک راه گذارک غباری قنده در که تا حافظ
بیادگار نسیم صبا نکهدارد نسیم صبا یادگاری دیو صاقلیه خطاب خدایه‌در **وله ایضاً**
شاهدان نیست که مویی و میانی دارد محبوب اول دکلدر که جهان بر موی و بر میان طوته
بنده طلعت آن باش که آنی دارد آن شول حالت و اول لطافتدر که طبیعی
بالطبع جذب ایدر مراد بودر که شول مرشده مرید اول که عشق و حالتدن انده نشان
اوله مراد مجاز اولمقده جائزدر یعنی ملا خسرو دلبره عاشق اولمه شیوهٔ حور ویری خوب

ولطیفست ولی حور ویرینک شیوه‌سی خوب و لطیف در ولی خوبی آنست و لطافت که
فلانی دارد خوبلق و لطافت اولدر که اول فلان طوتر مراد حسن حوریدن حسن معنوی خوب
ایدوکن اشعاردر استاددن مسموعدر که فلانیدن مراد عبدالصمد در دیرلر که زیاده
اولورلردن در و بو غزل ده دیوانده **بیت** شد لشکر غم بی عدد و ز بخت میخواهم مدد تا فخر
الدین عبدالصمد باشد که غمخواری کند چشمه چشم مرا ای گل خندان دریاب بنم چشم
چشمه‌سنه ای گل خندان ایرش که بامید تو خوش آب روانی دارد زیرا سنک امیدک
ایله لطیف بر آب روان طوتر مراد کثرت بکادر سببیله حق تعالیدن ترحم طلبیدر خم ابروی تو
در صنعت تیراندازی سنک قاشنک بوکلمی تیراندازلک صنعتنده بستد از دست
هر آنکس که کمانی دارد هر اول کمسه که بر کمان طوتر الندن الدی یعنی جمیع تیراندازه
غلبه اتدی مراد تیر هدایت استعداد حاصل اتمش دله البته ایرشور دیمکدر بستد
فعل ماضی مفرد در ستددن مشتقدر دلنشان شد سخنم تا تو قبولش کردی سوزم
دلنشان اولدی تا که سن قبول ایلدک سخن دلنشان قلبه اطمینان ویریجی سوزدر
آری آری سخن عشق نشانی دارد بلی بلی سوزی بر نشان طوتر مراد بودر که هر کمسه
قلبنده عشق و حالت واردر سوزنده سوز و حرارت واردر در ره عشق نشد
کس بیقین محرم راز عشق یولنده یقینله کمسه محرم راز اولمدی هر کسی بر حسب فهم کمانی
دارد هر بر کمسه فهمی مقداری اوزره بر ظن طوتر **شعر** اعتصام الوری بمغفرتک •
عجز الواصفون عن صفتک • تب علینا فاننا بشر • ما عرفناک حق معرفتک • با خرابات
نشینان ز کرامات ملاف خراباتنشینلره کراماتدن لاف اورمه خراباتنشیندن
مراد اولیاء الله در که جمیع معارف و اسرار عنایت حقله انلره روشندر هر سخن
وقتی و هر نکته مکانی دارد هر سوزک بر وقتی و هر نکته‌نک بر یری واردر لکل مقال مقام
مرغ زیرک نشود در چمنش نغمه سرای زیرک مرغ اول بهارک چمننده ترنم ایدیجی اولماز
هر بهاری که ز دنبال خزانی دارد هر بر بهار که انک اردنده بر خزان واردر مراد
دنیایه محبت اتمین عاقل ایدوکن بیان در کوی خوبی که برد از تو که خورشید اینجا خوبلق
طوبن سندن کیم الیدر که خورشید بونده نه سواریست که در دست عنانی دارد
اول سوار دکلدر که النده بر عنان طوته خطاب خدایه درکه آفتاب اکه نسبت بر ذره دکلدر

مدعی کو لغز و نکته بحافظ مفروش مدعی یه دی حافظه لغز و نکته صاتمسون کلک ما نیز زبانی
و بیانی دارد بزم قلمز دخی بر زبان و بر بیان طوتر یعنی بزه اظهار معرفت اتمسون زیرا
بزده دخی واردر ولە ایضا از دیده خون دل همه بر روی ما رود دوکلی بزم یوزمز اوزره
کدر بر روی ما ز دیده نه بینی چها رود بزم یوزمز اوزره کوزمزدن کورمزسن نلر کیدر
بو وجه دخی جائزدر کورمزمسن مراد کوز بلاسندن حاصل اولن کثرت بکاسن اظهاردر
بیت بو چشم چشمه سارینک عجب خونین اقیاشی • مکر وار بیه اول عینک جکرداغنده
بانشی • ما در درون سینه هوائی نهفته ایم بز سینه ایچنده بر هو پنهان اتمشوز بر باد
اگر رود دل ما زان هوا رود اگر بزم کوکلمز یله کیده اول هوادن کیدر مراد هوایه تابع
اولنلک هلاک اولمسن اشعاردر بیت تازه کن ایمان نه از گفت زبان • ای هوا
را تازه کرده در نهان • تا هوا تازه است ایمان تازه نیست • کین هوا جز قفل آن
دروازه نیست • بو معنی دن قطع نظر هو محبت معناسنە اولوب دلم عشق الهی ایله
وجود فانی دن خلاص بولدی دیمک اولە بو وجه دخی لطیف در بر خاک راه یار نهادیم
روی خویش کندو یوزمزی یارک رهی خاکی اوزره قودق بر روی ما رواست اگر آشنا
رود اگر آشنا بزم یوزمز اوزره کیده مراد راه عشقده خاک کبی پست اولمینجه وصال میسر
اولماز دیمکدر بیت ازان بر ملائک شرف داشتند • که خود را به از مسک پنداشتند
سیلیست آب دیده و بر هر که بگذرد کوزم یاشی بر سیلدر و هر کمسه اوزره که اوغریه
گر خود دلش ز سنگ بود هم ز جا رود اگر خود انک کوکلی طاشدن اوله هم رندن کیدر
دل ز جا رود ترحمدن کنایت در ما را بآب دیده شب و روز ماجراست گوز یاشی ایله
شب و روز ماجرامز واردر ماجرا آب دیدە یه نسبت تمام یرنده در زان رهگذر که
بر سر کویش چرا رود اول رهگذردن که نیچون انک محله سنه کیدر مراد بودر که
بی اختیار انک شوقندن روان اولن اشک چشم ایله دایم ماجرام واردر انک
سر کوینه کتدوکیچون زیرا بو حال انک جور رندن شکایتی اشعار ایدر نظم
نالم و ترسم که او باور کند • ور گزم این جور را کمتر کند • عاشقم بر لطف و بر قهرش
بجد • بو العجب من عاشق این هر دو ضد • والله از زین خار در بستان شوم •
همچو بلبل زین سبب نالان شوم • این عجب بلبل که بگشاید زبان • تا غور داد

خار را با گلستان این چه بلبل این نهنگ آتشست جمله ناخوشها ز عشق
او خوشست خورشید خاوری کند از رشک جامه چاک خورشید خاوری
رشکندن جامه سنی چاک ایدر گر ماه مهر پرور من در قبا رود اگر بنم محبتلو ماهم قفتانه
گیه مراد جانان ازل عرض جمال التسه افتاب خجل اولور دیمکدر انه رئوف بالعباد
موجبنجه مهر پرور ماه دن مراد باری تعالی در در قبا رود ظهور و تجلی دن کنایتدر
خورشیدک جامه چاک اتمسندن مراد بونده خجالتی در حافظ بکوی میکده دایم بصدق
دل حافظ میخانه محله سنه دایم صدق دل ایله چون صوفیان صومعه دار از صفا رود
صومعه دار صوفیلر کبی صفادن کیدر مراد عشق ایچون اولن خلوص و صدقن اشعاردر
ولە ایضا چو دست در سر زلفش زنم بتاب رود چونکه انک سر زلفنه ال اورم
تابه کیدر یعنی بحضور اولور تاب ایکنک و حرارت و بو کلم و عکس و تافتن دن
امر حاضر در و شعله و طاقت و تیزی و بوکمک و ستمه و توانا و قاجشمق و آیدن
و قرغون و قدرت و وصف ترکیبی اولور بر غیری کلمه ایله ترکیب اولنه قده
عالمتاب کبیدر ور آشتی طلبم با سر عتاب رود اگر صلح طلب ایدم عتاب ایدر
یعنی غیب هویته و اسرار الهیه یه اطلاع مراد ایدنسم انک وقتی دکلدر دیو مشتدنی
منع ایدر و گر فراغت اتسم عشقده همت و سعیک یوقدر دیو باکه عتاب ایلر ایلیه
چاره همان مرشدک ارادتنه رضادر چو ماه نو ره نظارگان بیچاره ماه نو کبی
بیچاره نظر ایدیجیلرک یولنی زند بگوشه ابرو و در نقاب رود گوشه ابرو ایله اورر
و نقابه کیدر یعنی کندوسن پنهان ایدر مراد مرشدک گاهی عیان و گاهی نهان
اولمسی در شب شراب خراب می کند به بیداری شراب کیجه بنی بیدارلق ایله
خراب ایدر و گر بروز حکایت کنم بخواب رود اگر کوندزده حکایت ایدرم خوابه
کیدر مراد بودر که مرشد سماع و رقص کیجه سی احیاء اللیل اتمک ایله بنی بی خواب ایلر •
و کوندز واقعه سویلسم خوابه وارمش کمسه کبی اشتلمز لنور نتکم بعض مشایخک عادتی در که
مریدک واقعه سنی اشتمزلنور مریده غرور حاصل اولمسون ایچون طریق عشق پر آشوب
و فتنه است ای دل راه عشق غوغا و فتنه ایله پر در الا کل بیفتد انکه درین راه با شتاب
رود دوشر اول کمسه که بو یولده سرعتله کیده مراد بودر که راه عشقده عقبات کثیره

واضلال شیاطین واردر اکا تاتی وتامل لازمدر **بیت** تامل در آیینهٔ دل کنی
صفایی بتدریج حاصل کنی • حباب چو فند باد نخوت اندر سر • چونکه حبابک باشنه
یلی دوشه کلاه را ریش اندر سر شراب رود انک کلاه دارلغی شراب طرفنه
کیدر یعنی کبری انده محو اولور بونده کلاه دارلق کبردن کنایت در رود خلاص دن
کنایت در حاصل معنی هر کیمده که کبر وعجب اوله عشق الهی ایله انلردن خلاص بولور
دیمکدر حبابک باد نخوتی شرابده اکلنمیوب کتد وکبی دلا چو پیر شدی حسن ونازکی
مفروش ای کوکل چونکه پیر اولدک حسن ونازکلک صاتمه که این معامله
در عالم شباب رود زیرا بو معامله جوانلق عالمنده کیدر یعنی اول زمانه لایقدر
مراد پیرلره نصیحت درکندوسنه خطاب اتمک طریقی ایله سواد نامهٔ موی سیاه
چو طی شد سیاه مویک چونکه سواد نامه سی طی اولدی مراد چونکه قیل بیاض اولمغه
باشلدی دیمکدر بیاض کم نشود گر صد انتخاب رود آق قیل اکسلمز اکر یوز انتخاب
کیده یعنی یوز کره انتخاب واقع اوله گدایی در جانان بسلطنت مفروش • جانانن
قپوسنک گدالغنی سلطنته صاتمه کسی ز سایهٔ این در بآفتاب رود برکمسه بو قپونک
سایه سندن آفتابه کیدرمی یعنی کتمز مراد بودر که عالمده برکمسه وارمی درکه بو بابک
سایه سنی ترک ایده وآفتابه یانمغه واره جانانندن مراد باری تعالی در این درددن
مراد جناب قدس در مرا بعهد شکن خواندی وهمی ترسم باکه عهد شکن اوقودک
وقورقرم که با تو روز قیامت همین خطاب رود که قیامت کونی همین بو خطاب
سا که کیده یعنی واقع اوله مراد کمسه یه طعن اتمک قبیح ایدوکن بیان در حجاب راه
تویی حافظ از میان برخیز راه حجابی سنسن ای حافظ اورتادن قالق خوشا کسی
که درین راه بی حجاب رود نه خوش اول کمسه که بو یولده حجاب سز کیده مراد انانیتی
ترک ایدن وصال جانانه واصل اولور دیمکدر **وله ایضاً** مسلمانان مرا وقتی دلی بود
ای مسلمانلر بنم بر وقتده بر کوکلم وار ایدی که با وی گفتمی گر مشکلی بود که اکر بر
مشکلم اولیدی اکا دیر ایدم بونده اشارت واردر که برکمسه یه بر صعب حال واقع
اولسه استعنت قلبک مقتضاسنجه قلبنه مراجعت ایلیه دلی همدرد بود ومصلحت
بین هم درد ومصلحت بین بر کوکل ایدی که استظهار هر اهل دلی بود هر بر اهل دلک

استظهاری

استظهاری ایدی من آشفته را در سر بلایی بن پریشانه هر بربلاده رفیق کار
دانی قابلی بود بر قابل بر کاردان رفیق ایدی بکردابی چو من افتادم از چشم
کوزمدن چونکه بر کردابه دوشیدم بتدبیرش امید ساحلی بود انک تدبیری
ایله بر ساحل امیدی وار ایدی ز من ضایع شد اندر کوی جانان جانان محله سنده
بندن ضایع اولدی چه دامن گیر یارب منزلی بود عجب منزلده اکلنجی اولدی
سرشکم در طلب در ها چکانید سرشکم ضایع اولمش کوکل طلبنده درلر طاملدی
مراد دل طلبنده اولان گریه سن اشعار در دلی از وصل او بی حاصلی بود
انک وصلندن بی حاصللق اولدی یعنی گریه ایله دل الکه کیردی حاصل معنی
بودر که ارباب طریقت ایتمشلر درکه سالکک سرمایه سی قلبی در زیرا مظهر فیض
وتجلی در آنی ضایع اتمک کرک اکر ضایع اولورسه آنی بولمغه سعی کثیر لازم در هنر
بی عیب حرمان نیست لیکن هنر حرمان غیبسز یوقدر لیکن یعنی هنرده حرمان
مقرر در اول سببدندر که هنرلو لر محروم اولورلر ز من محروم تر کی سائلی بود بندن
محروم رک قنجن بر سائل اولدی مراد ظرافتله کندونک زیاده هنرمند ایدوکن
اشعار در **بیت** آنکه خط آفرید وروزی ساخت • یا فضیلت همی دهد یا بخت
بدین رند پرستان رحمت آرید بو پریشان رندره رحمت کتورکز یعنی ترحم
ایلکز که روزی کاردان کاملی بود زیرا برکون بر کاردان کامل ایدی مراد عشق
تعلیم سخن داد با که تا که عشق الهی سز تعلیم ایلدی حدیثم نکته هر محفلی بود بنم سوزم
هر مجلسک نکته سی اولدی مراد بودر که عشق الهی سببیله مقبول عالم اولمشدر
مکو دیگر که حافظ نکته دانست کرد دیمه که حافظ نکته دان در که ما دیدیم محکم جاهلی
بود زیرا بز کوردک که محکم بر جاهل ایدی مراد تنبیه در اهل فضل کندودن کبر وانانیتی
رفع ایده **وله ایضاً** یارم چو قدح بدست گیرد یارم چونکه النده قدح طوته بازار
بتان شکست گیرد خوبلرک بازاری شکست طوته یاردن مراد مرشد در بتلردن
مراد سایر شیخلر در حاصل معنی چونکه بنم مرشدم رموز عشق واسرار الهیه دن
وغیب هویت نکته لرندن سوز سویلمکه شروع ایده سایر شیخلر انک قتنده
اغز اچمغه قادر اولمازلر دیمکدر در بحر فتاده ام چو ماهی بالوق کبی دریایه دوشمشم

تا یار مرا بدست گیرد تا یار بنی آغله طوته بجردن مراد توحید باری در یاردن
مراد مرشد در حاصل معنی بودرکه عشق و توحیده سعی ایدرم تا بر استعداد
حاصل ایدوب بر مرشده مرید اولم نرگس بدید چشم او گفت سرا و کمه که
اول مرشدک چشمنی کوردی ایتدی کو محتسبی که مست گیرد قنی بر محتسب که
مست طوته مراد مرشدک شراب عشقله مست ایدوکی چشمندن روشن
ایدوکی بیاندر در پاش فتاده ام بزاری زاریلق ایله انک ایاغنه دوشمشم
باشد که مرا بدست گیرد اوله که بنی الی ایله طوته مراد مرشدک ایاغنه دوشدم
ارشاد ایچون دیمکدر خرم دل آنکه همچو حافظ مسرور اول کمسه نک کوکلی که
بنی که حافظ کبی مستی زمی الست گیرد مستلکی الست شرابندن طوته مراد الست
بزمنده اولن شراب عشقله مست اوله دیمکدر **ولە ایضاً** در ره هوا که جز برق اندر
طلب نباشد هر هواده که طلب ده برقدن غیری اولمیه گر خرمنی بسوزد
چندان عجب نباشد اگر بر خرمن یانه اول قدر عجب اولماز مراد راه
عشق زیاده خطرناک و ورطه هلاک ایدوکن بیاندر مرغی که با غم دل شد
الفتش حاصل بر مرغ که غم دل ایله اکه بر الفت حاصل اولدی بر شاخسار
عمرش برگ طرب نباشد عمر بداغی اوزره اکه شوق و سرور میلی اولماز برگ بونده
میل معناسنه در کارخانه عشق از کفر ناگزیرست عشق کارخانه سنک کفردن
لابددر یعنی کفر اهلی لازم در آتش کرا بسوزد گر بولهب نباشد آتش کمی یقر
اگر ابولهب اولمیه زیرا نته کم مظهر جمال لازم در مظهر جلال دخی لازم در ابلیه
ابولهب و انک امثالی کفره لازم درکه مظهر جلال اوله لر درکیش جان
فروشان فضل و ادب باید عاشقلر مذهبنده فضل و ادب گرک اینجا
حسب نگنجد آنجا نسب نباشد بونده حسب صغر انده نسب اولماز اینجادن
مراد ادب انجادن مراد فضل در در مجلسی که خورشید اندر شمار ذره است
بر مجلسده که آفتاب ذره حسابنده در خود را بزرگ دیدن شرط ادب نباشد
کندوسنی اولو کورمک ادبه لایق دکلدر مراد صانعک وجودی قتنده مصنوع
کندوسنه وجود ویرمک معقول و لایق دکلدر می خور که عمر سرمد گر در جهان

توان یافت شراب ایچ زیرا اگر جهانده عمر سرمد بولمق ممکن اوله جز باده بهشتی
هیچش سبب نباشد باده بهشتی دن غیری اکا هیچ سبب اولماز مراد عشق
الهی حیات ابدیه یه سبب ایدوکن بیان در حافظ وصال جانان با چون تو
تنگدستی ای حافظ جانانک وصالی سنکله بن بر فقیره روزی سود که با او پیوند
نباشد برکون اولور که انک ایله سنک اتصالی اولمیه مراد قیامتده اولور دیمکدر
یا خود مراد تعلیق محال بالمحال اوله جاناندن مراد باری تعالی در **ولە ایضاً**
ساقی ار باده ازین دست بجام اندازد ساقی اگر جامی کند والیله بر ایلیه عارفان
را همه در شرب مدام اندازد جمیع عارفلری شرب مدامه دوشرر مراد ساقی
ازل اگر عشق و فیض خصوصنده مرشدی وسیله تمکین جام عشقی کند وصونه جمیع
عارفلر عشقه دوشرلر دیمکدر ور چنین زیر خم زلف نهد دانه خال اگر زلفی
بوکلمی انه خالی بویله یعنی لطافت ایله قویه ای بسا مرغ خرد را که بدام اندازد ای
چوق عقل مرغنی که دامه آتر یعنی صید ایدر مراد باری تعالی غیب هویت و مصنوع
پرده سندن که بو وجهله تجلی ایده چوق عاقل عشقه گرفتار اولور دیمکدر ای خوشا
حالت آن مست که در پای حریف ای نه خوش اول مستک حالتی که محبوبی ایاغنه
سر و دستار نداند که کدام اندازد باشنی و دلبندنی بلمیه که قنغنی آته مراد تحسین
اول عاشقه که جانان ازل یولنده وجودنی افنا ایتدی دیمکدر کدام قنغی و قنغیسی
معناسنه چوق واقع اولمشدر زاهد خام طمع در سر انکار بماند خام طمع زاهد
انکار هوسی اوزره قالدی پخته گردد چو نظر در می خام اندازد پخته اولور چونکه
خام شرابه التفات ایده شراب خام آتش کورممش شراب در پخته انک عکسی در
مراد زاهد خامک نقدن خلاص بولور اگر عشقه سعی ایدرسه دیمکدر روز در کسب هنر
کوش که می خوردن روز کوندز هنر کسبنه چالش زیرا کوندز شراب ایچمک دل چو
آینه در زنگ ظلام اندازد آینه کبی روشن و صاف دلی ظلمت پاسنه اتر یعنی
سیاه ایدر مراد کوندز فضل و هنره و کیجه عشق و طاعته سعی ایله دیمکدر زیرا کوندز طاعت
اتمک ریادن خالی دکلدر آن زمان وقت می صبح فروغست که شب صبح شعله لو
میک وقتی اول زمان درکه کیجه گرد خرگاه افق پرده شام اندازد افق خرگاهی اطرافنه

شام پرده سنی آته باده با محتسب شهر منوش زنهار زنهار شهر محتسبی ایله باده ایچمه
بخور باده ات وسنک بجام انداز د سنک شرابکی ایچ جامکه طاش اتر مراد اهل
ظاهر ایله اسرار عشقدن سویلمه که صکره دن طعن وانکارله قلبک مکسر ومضطرب
ایدر دیمکدر حافظا سر زکله گوشه خورشید بر آر ای حافظ آفتابک کلاهی
گوشه سندن باش قالدر بخت از قرعه بدان ماه تمام انداز د بخت سنک
قرعه کی اگر اول ماه تمامه آته مراد اگر وصال جانانه وصول بولور ایسک عالی
قدر اولورسن دیمکدر وله ایضا مژده ای دل که دگر باد صبا باز آمد مشتلق
ای گوکل که گرو باد صبا کلدی هدهد خوش خبر از طرف سبا باز آمد گویا سبا
طرفندن خوش خبرلو هدهد کلدی مراد معشوق حقیقی جانبندن فیض سحری
ایرشدکدن اوتری کندوسنه حاصل اولن مسرتنی اشعار در برکش
ای مرغ سحر نغمه داودی باز ای بلبل گرو داودی نغمه یه سر آغاز ایله که سلیمان
گل از طرف هوا باز آمد که گل سلیمانی هوا طرفندن گرو کلدی لاله بوی می نوش
نشنید از بلبل لاله بلبلدن هضم اولجی ولذیذ شرابک رایحه سنی اشتدی
داغ دل بود بامید دوا باز آمد داغ دل ابدی دوا امیدی ایله گرو کلدی
مراد عشق الهی جمیع درده درمان ایدوکن اشعار در عارفی کو کند فهم زبان
سوسن قنی بر عارف که سوسنک دلنی فهم ایده تا بپرسد که چرا رفت
چرا باز آمد تا سؤال ایده که نیچون کتدی ونیچون گرو کلدی مراد ما خلقکم ولا بعثکم الا
کنفس واحدة حسبنجه جمیع اشیانک کماهی تکرار موجود اولمسی مشعوردر بر رغم
ملاحده چشم من در پی این قافله بس آب کشید بنم چشمم بو قافله اردنجه
چوق آب چکدی یعنی وافر اغلدم تا بگوش دلم آواز درا باز آمد تا که گوکلم
قولاغنه چاک آوازی کلدی مراد راه عشقه وصول زیاده صعب ومشکل ایدوکن
بیان در مردمی کرد وکرم بخت خداداد من مردملک وکرم ایلدی خداداد بختم که
کان بت سنگدل از بهر خدا باز آمد که اول سنگدل محبوب اقتدا ایچون گرو کلدی
بت دن مراد مرشد در سنگدل اولمسی مستغنی اولدیغی در گرچه ما عهد شکنیم
وگنه حافظ کرد اگرچه بز عهدی صدق وگناهی حافظ ایلدی لطف وبین که بصلح از در ما باز آمد

انک

انک لطفنی گور که صلح ایله بزم قپومزدن گرو کلدی آمدک فاعلی بت در که مراد
مرشد در وله ایضا گل بی رخ یار خوش نباشد گل یارک رخسز خوش اولماز یعنی
حظ اولنماز بی باده بهار خوش نباشد باده سز بهار خوش اولماز مراد گلدن
صنع باری مشاهده اولنمیه وبهارده که عشق وخروش اولمیه حظ اولنماز دیمکدر
طرف چمن وهوای بستان چمن کناری وبستان هواسی بی لاله عذار خوش
نباشد لاله عذارسز خوش اولماز با یار شکرلب گل اندام گلندام شکرلب یارله
بی بوس وکنار خوش نباشد بوس وخوش اولماز مراد مرشددن فیض وجذبه
حاصل اتمیوب محض امید نامنه اولمقدن حظ اولنماز دیمکدر رقصیدن سرو
وحالت گل سروک رقص اتمسی وگلک حالت ولطافتی بی صوت هزار خوش
نباشد هزار آوازنسز خوش اولماز مراد رقص وسماعده شوق ویرمک ایچون
بر خوش آواز لازم ایدوکن اشعار در بیت صد هزاران گل شکفت وبانگ
مرغی برنخاست عندلیبان را چه پیش آمد هزاران را چه شد هر نقشی که دست
عقل بندد هر نقشی که عقل انی باغلر یعنی ظهوره گتورر جز نقش نگار خوش نباشد
نگار نقشندن غیری خوش اولماز مراد عقلده منقش اولورنسنه لردن جانانک
حقیقی نگک خیالی نقشندن خوش ولطیف اولماز دیمکدر نگاردن مراد بونده
نقاش ازل در باغ وگل ومل خوشست لیکن باغ وگل وشراب خوش در
اما بی صحبت یار خوش نباشد یار صحبتسز خوش اولماز مراد عشق واسراردن
مصاحبت خوش در اتمام شد سز حظ اولنماز دیمکدر جان نقد محقرست حافظ
جان حقیر نقد در ای حافظ از بهر نثار خوش نباشد جانانه نثار ایچون خوش اولماز
دیمکدر مراد راه عشقده جان شئ حقیر ایدوکن بیان در بیت جانلر فدا محبت
جانانه سرو گل • ارباب عشقه ترک سر اتمک هنر دکل وله ایضا دوش آگهی ز یار
کرده داد باد دون گیجه سفر اتمش یاردن آگاهلق ویردی من نیز دل بباد دهم
هرچه باد باد بن دخی گوکلمی یله ویردم هرنه اولورسه اولسون کارم بدان رسید که
همراز خود کنم ایشم اگه ایرشدی که کندومه همراز ایدم هرشام برق لامع دم باد
باد هر اخشام یلدرم ایچی برقی وهر صباح یلی مراد دنیاده یار صادق بولمدوغندن

شکایت اظهاریدر درچین طرهٔ تو دل بی حفاظ من سنک طرهکک بوکلمنده
بنم وفاسز کوکلم هرکز نکفت مسکن مألوف یاد باد کهنه قدیم مسکن یاد اولسون
دیمدی مراد دل ظلمت دنیایه مقید وکرفتار اولدغندن الست بزمنده اولان
عهدی وعالم ارواحده واقع اولان پیوندی یاد ایلمز دیمکدر بو وجه دخی ممکندر
عشق پرست دل غیب هویته واصل اولدلدن دنیاده اولان مسکن مألوف
یادندن کتمشدر امروز قدر پند عزیزان شناختم عزیزلرک پندی قدرینی بوکون
اکلدم یارب روان ناصح ما از تو شاد باد یارب بزم ناصحمزک روانی سندن
شاد اولسون خطاب خدایه در دل خون شدم بیاد تو هرکه در چمن دلم خون
اولدی سنک یادک ایله هرقچان که چمنده بند قبای غنچهٔ کل زکشاد باد
کل غنچه سنک بقاسی بندنی یل اچدی ظرف کلاه شاهیست آمد بخاطرم سنک
شاه هلوق کلاهنک کناری خاطرمه کلدی آنجا که تاج برکف نرکس نهاد باد انکه
باد نرکسک باشی اوزره تاج قودی از دست رفته بود وجود ضعیف من
بنم ضعیف وجودم الدن کتمش ایدی صبحم ببوی زلف تو جان باز داد باد
صباح وقتی سنک زلفک رایحه سی ایله یل کیرو باکه جان ویردی مراد اسرار
الهیه دن ایرشن نفخه ایله حیات دل بولدغن اشعاردر حافظ نهاد نیک
تو کامت برآورد ای حافظ سنک ایو طبیعتک مرادکی حاصل ایدر جانها
فدای مردم نیکو نهاد باد ایو طبیعتلو کمسه لره جانلر فدا اولسون مردم کاه مفرد
کاه جمع استعمال اولنور بونده ایکیسی دخی قابلدر نهاد خلقت وطبیعت
معناسنه استعمال اولنور ولـه ایضاً خسروا کوی فلک درخم چوکان تو باد
ای پادشاه فلک طوپی سنک چوکانک بوکلمنده اولسون ساحت
کون ومکان عرصهٔ میدان تو باد کون ومکان ساحتی سنک میدانکک
عرصه سی اولسون مراد حکمک زیاده وقدرک رفیع اولسون دیمکدر
همه آفاق گرفت وهمه اطراف کشاد دوکلی آفاقی طوتدی ودوکلی اطرافی
اچدی صیت خلق تو که پیوسته نکهبان تو باد سنک خلقک صداسی که دایم
سنک حافظک اولسون زلف خاتون ظفر شیفتهٔ پرچم تست ظفر خاتونک

زلفی

زلفی سنک پرچمکک دیوانه سیدر دیده فتح ابد عاشق جولان تو باد فتح ابدک جولانی
سنک کوزکه عاشق اولسون مراد حق تعالینک عونی ایله دایما منصور ومظفر اولور دیمکدر
ای که انشاء عطارد صفت شوکت تست ای پادشاه که عطاردک انشاسی سنک
شوکتک صفتیدر مراد عطاردکه دیوان فلک کاتبیدر سنک عظمتک وصفنی یازر
دیمکدر عقل کل چاکر طغراکش دیوان تو باد عقل کل سنک دیوانک نشانجی سنک
چاکری اولسون مراد پادشاهنک ازدیاد دولتنه دعادر مبالغه طریقی ایله حکما عقل
کل اهل شرع روح اعظم دیرلر طرهٔ جلوهٔ طوبی قد چون سرو تو شد طوبی جلوه سنک
غضبی سرو کبی قدک اولدی غیرت خلد برین ساحت ایوان تو باد سنک ایوانک
میدانی خلد برین غیرتی اولسون مراد قدک طوبیدن مقبول وموزوندر وایوانک
ساحتی جنت اعلادن خوب اولسون دیمکدر غیرت خلد استعمالدر غیرت خورشید
وغیرت ماه وغیرت حور کبی اول شئ غیرتک مضاف الیه سندن یک معناسنه استعمال
اولنور رشک لفظی دخی بویله در که رشک آفتاب ورشک فردوس کبی نه تنها
حیوانات ونباتات وجماد یالکز انسان بوندکیلر دکل هرچه در عالم امرست بفرمان
تو باد هر شئ که عالم امرده در سنک امرکده اولسون حافظ خسته باخلاص ثنا خوان
تو شد خسته حافظ اخلاصله سنک ثنا خوانک اولدی لطف عام تو شفا بخش ثنا
خوان تو باد • سنک عام لطفک سنک ثنا خوانک شفا بخشی اولسون بو غزلدن
مراد مجاز صرف اولمق اولی وروشندر ولـه ایضاً ساقی حدیث سرو وکل ولاله
میرود ای ساقی سرو وکل ولاله سوزی کیدر یعنی بهار زمانیدر دیو سویلنور وبین
بحث با ثلاثهٔ غساله میرود وبو بحث ثلاثهٔ غساله ایله کیدر مراد بهار ایرشدی •
لیکن بو حال شراب ایله حظ اولنور دیمکدر بو معنای ترکیبیدر معنای تصوفیسی
بویله در بهار ایرشدی ای عشق وطاعته کچورمک کرک بو معنیدن قطع نظر
بو وجه دخی لطیفدر بهار زمانیدر سرو وکل ولاله سوزی سویلنور بو حالدن
اهل سلوکه تشویش واضطراب حاصل اولورسه بو تشویش ثلاثهٔ غساله ایله زائل
اولور ثلاثهٔ غساله دن مراد عشقدر معنای اوله کوره میرود حظ اولنور معناسنه در
معنای ثانی یه کوره زائل اولور معناسنه در اما حق بودرکه معنای اول اولی وروشندر

می ده که نوعروس چمن حد حسن یافت می دیر نوش ایده لم زیرا چمنك یکی کلنی
حسن حدینی بولدی یعنی تمام نهایت حسنه ایرشدی نوعروس دن مراد کل اولمق
روشندر چمن اولمقدن کار این زمان ز صنعت دلاله میرود ایش بو زمان
دلاله صنعتندن کیدر یعنی انك ایله حظ اولنور دلاله دن مراد بو نوع معنای
مجازی اعتباری ایله خمر در خمیره اعتباری ایله نتکم مصراع اول و محل بو معنایی
مبین در و معنای تصوفی اوزره عشق آلهی مراددر که عاشق و معشوق بیننده
وصاله وسیله در و حقیقتده مصرع ثانی اوله علت در مراد بودر بهار زمانی
عشق و طاعتك تمام وقتی در دلاله بزه ونك قری و بنکه معناسنه در آماتونده
اول مراد دورکه شرابی اکه تشبیه اتمشدر شکرشکن شوند همه طوطیان هند هندک
دوکلی طوطیلری شکر یجی اولورلر طوطیان هند دن مراد هند مملکتنك شعراسی
و سخن دانلری در زین قند پارسی که به بنکال میرود بو پارسی قند دن که
بنکاله یه کیدر قند فارسی دن مراد کند و نك شکر کبی لذیذ غزللری در بنکال هند دن
بر معظم شهرك اسمیدر طی زمان به بین و مکان در سلوك شعر سلوك شعر ده طی
زمان و طی مکانی کور کین طفل یکشبه ره یکساله میرود که بو بر کیجه طفل بر یللق
یوله کیدر طفل یکشبه دن مراد بر کیجه ده دیدوکی شعری در که از زمانده عالمه مشهور
یکشبه و یکساله ده اولمق مقدارایچوندر آن چشم جادوانه عابد فریب بین
اول عابد الدایجی جادوانه چشمی کور کش کاروان سحر ز دنباله میرود که سحر کاروانی
انك اردندن کیدر خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن ترلمش صالنور و سمنك
عارضی اوزره از رشك روی او شرق از ژاله میرود انك یوزی رشکندن
ژاله دن عرق کیدر از ژاله ده اولمق از من بیانیه معناسنه در ضمیر غایب
مرشده راجعدر که محبوب منزلته تنزیل اولنمشدر باد بهار می وزد از گلستان
شاه شهانك گلستانندن بهار یلی اسر و ز ژاله باده در قدح لاله میرود ژاله دن
لاله قدحنه باده کیدر لاله یی قدحه و ژاله یی باده یه تشبیه اتمشدر چون سامری مباش
که زر دید و از خری سامری کبی اولمه که التون کوردی و خرلکندن موسی بهشت
وا نهی کوساله میرود موسی یی ترك اتدی و بوزاغی اردندن کیدر یعنی اکا تابع اولور

سامری نك قصه سی مشهور در تفصیله احتیاج یوقدر مراد دنیا ایچون آخرتی ترك ایتمه
دیمکدر از ره مرو به عشوه دینی که این عجوز دنیانك فریب و حیله سی ایله صراط
مستقیمدن کتمه زیرا بو عجوز که مراد دنیادر مکاره می نشیند و محتاله میرود مکاره
اوتورر و محتاله کیدر مراد دنیا هرکزکمسه یه وفا اتمدوکن بیان در محتاله حیله ایدیجی
معناسنه در بعض نسخ ده مختاله واقع اولمشدر خا معجمه ایله صالنجی و متکبر معناسنه
لیکن حاء مهمله ایله محتاله ملایم در حافظ ز شوق مجلس سلطان غیاث دین ای حافظ
سلطان غیاث الدینك مجلسی شوقندن خاموش مشو که کار تو از ناله میرود خاموش
اوله زیرا سنك ایشك ناله دن کیدر یعنی مرادك انك ایله حاصل اولور ولها ایضاً
بر سر آنم که گر ز دست بر آید اول هوس اوزره یم که اکر الومدن کله دست بکاری
زنم که غصه سر آید بر ایشه مباشرت ایدم که غصه نهایت بوله منظر دل نیست جای
صحبت اغیار کو کل قصری اغیارك صحبتی یری دکلدر دیو چو بیرون رود فرشته در آید
چونکه شیطان طشره کیده فرشته ایچرو کلور مراد قلب چون محبت ماسوادن خالی
اوله جانان حقیقینك تجلی سندن محبت و عشق نوری ایله ممتلی اولور دیمکدر صحبت
حکام ظلمت شب یلدا است حکام و اغنیا صحبتی شب یلدا ظلمتی در نور ز خورشید خواه
بو که بر آید نوری آفتابدن استه اوله که حاصل اوله مراد عشق آلهی طلب ایدرسك
مرشد کاملدن استه اهل دنیادن استمه دیمکدر حکام حاکمك معناسنه در بر در ارباب
بی مروت دنیا دنیانك فروتنسز صاحب دولتلرینك قپوسی اوزره چند نشینی
که خواجه کی بدر آید نیجه بر اوتورر سن که قچان طشره چقر دیو ترك کدایی مکن که گنج بیابی
درویشلکی ترك ایلمه زیرا گنج بولورسن از نظر رهروی در گذر آید شول مرشدك نظرندن
که درده کلور یعنی یولده راست کلورسن مراد اغنیادن نسنه طلب ایلمه بر مرشد کامل
طلب ایله که انك سببی ایله بی منت قناعته مالك اولورسن دیمکدر بعض نسخ ده مکن
یرنه بکن واقع اولمشدر که سروری افندی بونی اختیار اتمشدر اول وقت کدایی
دلنجیلك معناسنه اولور و معنی راست کلور طالح و صالح متاع خویش نمودند صالح
و طالح کند و متاعنی کوستردر تا که قبول افتد و که در نظر آید عجب کیم مقبول دوشر
و کیم نظره کلور مراد طاعته غرور اتمك و رحمت حقدن مایوس اولمق نامعقول ایدوکن

اشعار در زیرا کمسه بلمزکه حق قتنده عاقبت ونه‌آل نیجه در بلبل عاشق تو عمر خواه
آخر ای عاشق بلبل سن عمر استه زیرا عاقبت باغ شود سبز و شاخ گل بر آید
باغ سبز وتازه اولور وگل بداغی بره کلور یعنی گل آچیلور مراد عاقبت غمدن خلاص
میسر اولور دیمکدر غم و فایده رسه غفلت حافظ درین سراچه عجب نیست
بو سراچه دن حافظک غفلتی عجب دکلدر هرکه بمیخانه رفت بی خبر آید زیرا
هر کیمکه میخانه یه کتدی بی خبر کلور سراچه دن مراد دنیادر که حقیقتده هوا وهوس
سرابیله پر اولمش میخانه درکه اکا طالب اولن شراب غفلت ایله مست و بی خبر
طالب اولمین هوشیار و پرهیز در **وله ایضاً** جمالت آفتاب هر نظر باد
سنک جمالک هر نظرک آفتابی اولسون زخوبی روی خوبت خوبتر باد سنک
یوزک خوبلق دن خوبرک اولسون مراد سنک یوزک هر کمسنک نظرنده آفتاب
کبی منور کورنسون وحسنک دایم زیاده اولسون دیمکدر همای زلف شاهین
شهپرت را سنک شاهین شهپرلو زلفک هماسنک دلی شاهان عالم
زیر بر باد عالم شاهلرنک کوکلی قنادی التنده اولسون مراد عالم ساکه مسخر اولسونلر
دیمکدر کسی کو بسته از لفت نباشد برکمسه که او سنک زلفکه باغلنمش اولمیه
چو زلفت درهم و زیر و زبر باد سنک زلفک کبی قارشق مورش وپریشان
اولسون دلی کو عاشق رویت نباشد بر دل که او سنک یوزکه عاشق اولمیه
همیشه غرقه در خون جگر باد دایم جگر قاننه غرق اولسون مراد درد والمده ومحنت
وغمده اولسون دیمکدر بتا چون غمزه‌ات ناوک فشاند ای محبوب چونکه سنک
غمزک ناوک صاچه یعنی آته دل مجروح من پیشش سپر باد بنم مجروح کوکلم انک
اوکنه سپر اولسون چو لعل شکرینت بوسه بخشد چونکه سنک شکر کبی لذیذ لبک
بوسه احسان ایده مذاق جان من زو پر شکر باد بنم جانم مذاقی پر شکر اولسون
مراد لذت هردم تازه عشقی باکه هردم سندن بر تازه عشق وار دترا هر ساعتی
حسن دکر باد هر بر ساعت غیری حسن اولسون بجان مشتاق روی تست حافظ
حافظ جانله سنک یوزکه مشتاق در ترا بر حال مشتاقان نظر باد مشتاقلرک
حالی اوزره سنک نظرک اولسون خطاب مرشده اولمق روشن در **وله ایضاً**

حسن

حسن تو همیشه در فزون باد سنک حسنک دایما ارتمق اولسون رویت همه ساله
لاله‌گون باد سنک یوزک دوکلی ییل لاله رنکلو اولسون اندر سر من خیال عشقت
بنم باشمده سنک عشقک خیالی هر روز که هست در فزون باد هر کون که وار دره زیاده
اولسون قد همه دلبران عالم دوکلی عالم دلبرلرنک قدی در خدمت قامتت نکون باد
سنک قامتک خدمتنده نکون اولسون هر سر که ز خدمتت کشد سر هر کیمسه که سنک
خدمتکدن باش چکه در چاه غم تو سرنکون باد سنک غمک چاهنده باشی اشغا اولسون
هر سرو که در چمن بر آید هر سرو که چمنده بتر بیش الف قدت چو نون باد سنک الف
کبی طوغری قدک اوکنده نون کبی اولسون چشمی که نه فتنه تو باشد بر چشم که سنک
مفتونک اولمیه از گوهر اشک بحر خون باد اشک گوهرندن قان دریاسی کبی اولسون
مراد کثرت بکا سبیله چشمی خونه غرق اولسون دیمکدر چشم تو ز بهر دلربایی سنک
چشمک دلربالقدن اوتری در کردن سحر ذوفنون باد سحر اتمکده ذوفنون اولسون
هر جا که دلیست در غم تو هر یرده که بر کوکل وار در سنک غمکده بی صبر و قرار و بی سکون باد
صبرسز وقرارسز وسکونسز اولسون هر کس که بدل نباشدش درد هر کیمکه انک
کوکلنده درد اولمیه یعنی سا که محبت اتمیه از حلقه وصل تو برون باد سنک وصلک
حلقه سندن طشره اولسون یعنی وصالک اکا نصیب اولمسون روی تو که هست
جان حافظ سنک لبک که حافظک جانی در دور از لب هر خسیس دون باد مردون
خسیسک لبندن اراق اولسون خطاب پادشاهه ومرشده اولمق ممکندر **وله ایضاً**
تنت نیاز طبیبان نیازمند مباد سنک تنک طبیبلرک نازنه محتاج اولمسون وجود
نازکت آزرده گزند مباد سنک نازک وجودک ضررک انجنمش اولمسون مراد جسم لطیفکه
هیچ بر مرض و بر ضرر ایرشمسون دیمکدر سلامت همه آفاق در سلامت تست
دوکلی عالمک سلامتی سنک سلامتکده در بهیچ عارضه شخص تو دردمند مباد هیچ درد ایله
سنک جسمک دردلو اولمسون جمال صورت ومعنی ز یمن صحبت تست اهل صورتک
واهل معنی نک جمال وسلامتی سنک صحبتک یمنندن درکه ظاهرت درم و باطنت
نژند مباد که سنک ظاهرک بورتلمش و باطنک غصه‌لو اولمسون درین چمن چو در آید
خزان بیغمایی یغماجی خزان چونکه چمنه کله رهش بسرو سهی قامت بلند قامتلو سرو سهی

انک یولی اولمسون سرو سهی دن مراد بونده کند و نکت ممدوحی در دران بساط که
حسن تو جلوه آغازد اول مجلسده که سنک حسنک جلوه یه باشلیه مجال طعنه بد بین
بدبین بد پسند مباد یراماز بکنجی یرامز کوریجی نک طعنه یه مجالی اولمسون هر انکه روی
چو ماهت بچشم بد بیند هر اول کمسه که سنک اول آی کبی یوزک چشم بد ایله نظر ایده
در آتش تو بجز جان او سپند مباد انک جانندن غیری سنک آتشکده سپند
اولمسون شفا ز گفته شکرفشان حافظ جو شفایی حافظک شکرفشان سوزندن
استه که حاجتت بعلاج گلاب و قند مباد که گلاب و قند علاجنه سا که حاجت اولمسون
استاددن مسموعدر که خواجه حافظک کرم عدیم المثل بر صاحب دولت شهناسی
وار ایمش که فراجی بر مقدار مختل اولمش عیادته کتدکده بو غزلی انشا ایدوب اکا
انشا اتمش اول سببدن فلان دن مراد اودر و فلان دن مراد بودر دیدیک
والامیدان تاویل واسعدر **ولە ایضاً** انکس که بدست جام دارد اول کمسه که الندە
جام طوتر سلطانی جم مدام دارد جم سلطانلغنی دایم طوتر مراد عشق الهی حاصل ایدن کمسه
عالم معنی سلطانی اولور دیمکدر ابی که خضر حیات ازو یافت برابی که خضر حیاتی اندن
بولدی در میکده جو که جام دارد میخانه دە استه که جام طوتر یعنی اندە وار در مراد
عشقدر سر رشته جان بجام بگذار جان رشته سنی جامه قو کین رشته ازو نظام
دارد زیرا بو رسته اندە نظام طوتر مراد عشق الهی حیات دله سبب ایدوکن بیاندر
بیت هر آن کسی که درین حلقه نیست زنده بعشق • برو نمرده بفتوی من نماز کنید
نامی و زاهدان تقوی بز و عشق و زاهدلر و تقوی تا یار سر کدام دارد عجب حق آفتقی نک
هوسنی طوتر یعنی عشق زهددن مقبولدر بیرون ز لب تو ساقیا نیست ای ساقی
سنک لبکدن طشره دکلدر در دور کسی که جام دارد دورده بر کمسه که جام طوتر
خطاب خدایه در که جمیع نسنه انک ارپله حاصل اولور بعض نسخه ده جام یرنه کام واقع
اولور معنی اکا کوره اولور کام مراد معناسنه در نرگس همه شیوه های مستی نرگس دخی
مستلک شیوه سنی از چشم خوش تو وام دارد سنک خوش چشمکدن قرض طوتر خطاب
خطایه در مراد مصنوعاتده اولن لطافت و حالت جمله ذات باری دن ایدوکن
بیان در چشم بونده ذات معناسنه در فکر رخ و زلف تو دلم را سنک رخ و زلفک فکری

کوکلم

کوکلمه ورد یست که صبح و شام دارد بر ورددر که کوکلم انی صباح و اخشام طوتر مراد صبح
و شام ذکر خدایه مشغول ایدوکن اشعاردر بر سینه ریش دردمندان دردمندلرک مجروح
سینه سی اوزره لعلت نمک تمام دارد سنک لبک تمام نمک طوتر مراد کلمات الهیه ایله
سکون قلب حاصل اولور دیمکدر در چاه زنخ چو حافظ ای جان ذقن چاهنده حافظ کبی
ای جان حسن تو دو صد غلام دارد سنک حسنک ایکیوز غلام طوتر خطاب خدایه در چاه
زنخدن مراد کنه هویت درکه نیجه کمسنک کوکلی اکا کرفتاردر **ولە ایضاً** کسی که حسن خط دوست
در نظر دارد بر کمسه که دوستک حسن خطی نظرنده طوتر محققست که او حاصل بصر دارد
محققدر که اول کمسه بصر حاصلنی طوتر مراد هر مصنوع خدایی مشاهده ایدن صاحب نظر
اولور دیمکدر چو خامه بر خط فرمان او سر طاعت انک فرمانی خطی اوزره خامه کبی طاعت
باشنی نهاده ایم مگر او بتیغ بردارد تومشز مگر او دوست تیغی ایله قالدره مراد
امر خدایه انقیادده اطاعتی اشعاردر کسی بوصل تو چون شمع یافت پروانه سن
شمع کبی نک وصالنه بر کمسه پروانه بولدی که زیر تیغ تو هر دم سری دگر دارد •
که هر دم سنک تیغک التنده بر غیری باش طوته خطاب خدایه در مراد وصال جانان
ازل شول کمسیه میسر اولور که ترک سر اتمکدن اصلا خوف طوتمیه دیمکدر پروانه
تذکره و تمسک و خرجی و ایلچی کمسه ما بیننده واسطه اولن ورقاج معنایه دخی کلور
لیکن بونده مذکورلردن هر بریسی محلّه ملایمدر بو وجه دخی لطیفدر بر کمسنک وصالکه
پروانه بولدی که هر دم شمع کبی سنک تیغک التنده بر غیری باش طوته بپای بوس
تو دست کسی رسید که او سنک ایاغک اوپمکه بر کمسنک الی ایرشدیکه او چو آستانه
برین در همیشه سر دارد آستانه کبی دایم باشنی بو قپو اوزره طوتر مراد قرب خدا
شول کمسیه میسر اولور که حقک خدمتندن بر دم جدا اولمیه دیمکدر بزد رقیب تو
روزی بسینه ام تیری سنک رقیبک بر کون سینه مه بر تیر اوردی ز بس که زخم غمت
سینه ای سپر دارد زیاده که سنک غمک تیرنه سینه سنی سپر طوتر یعنی سینه سنی عریان
طوتدوغندن مراد رقیب بو حاله رشک ایدوب اکا جفا اتدی دیمکدر ز زهد خشک
ملولم بیار باده ناب زهد خشکدن ملولم صافی شراب کتور که بوی باده دماغم
همیشه تر دارد زیرا باده نک بویی دایم دماغمی تر و لطیف طوتر باده دن مراد عشقدر

زباده هیجت اگر نیست این بس که ترا شرابدن یعنی عشقدن سا که اگر هیچ
فائده یوق ایسه بو فائده یتمزمی که سنی دمی زوسوسهٔ عقل بی خبر دارد بردم
عقل معاش وسوسه سندن بی خبر طوتر مراد فائدهٔ عشق بو یتر که سنی ماسوی فکرندن
خلاص وبری ایدر دیمکدر **بیت** حاصل عشق همین بس که اسیر غمم او دل بالی
ننهند بل بجاهی نکنند • کسی که از در تقوی قدم برون ننهاد برکمه که تقوی قپوسندن
طشره قدم قومدی بعزم میکده اکنون سر سفر دارد شمدی میخانه قصدنه سفر هوسنی
طوتر مراد زاهد خشک که جمیع عمرینی تقوایه صرف اتدی کوردیکه بر فائده حاصل اولمدی
عاقبت عشقه سلوک اتدی دیمکدر دل شکستهٔ حافظ بخاک خواهد برد حافظک شکسته
کوکلی قبره ایلدی سردرجو لاله داغ هوائی که در جگر دارد لاله کبی شول محبت داغنی که
جگرنده طوتر مراد طریق عشقده ثابت قدم اولدیغن اشعار در **وله ایضا** انکه
از سنبل وغالیه تابی دارد اول محبوب که غالیه انک زلفندن بر حرارت طوتر
باز دلشدگان ناز وعتابی دارد کر وعاشقلرنه بر ناز وعتاب طوتر مراد مرشدک
مریدلرنه اولن استغناسن بیان در از سرکشتهٔ خود میگذرد همچون باد کندو
مقتولنک طرفندن یل کبی کچر چه توان کرد که عمر ست وشتابی دارد نه ایلمک کرک
زیرا اول دلبر عمردر وعمر برشتاب طوتر یعنی مرشد یانمدن سرعتله کچربت دن مراد
مرشددر آب حیوان اگر انست که دارد لب دوست آب حیوان اگر اول ایسه که
دوستک لبی طوتار روشنست این که خضر بهره سرابی دارد روشن دربوکه خضر
اندن نصیب بر سراب طوتر یعنی خضر دخی انجمش در مراد بو در کلام الهی که حیات جاودانی
سبب در آب حیات دن یکدر زیرا آب حیات ابدی حیاته سبب دکلدر ماه خورشید
نمایش زپس پردهٔ زلف انک خورشید نما ماهی یعنی عذاری زلفی پرده سی
اردندن آفتابیست که در پیش سحابی دارد بر آفتاب در که اوکنده بر سحاب طوتر
مراد بودر که اسما وصفات پرده سی اردندن ذات باری نک تجلیسی سحاب اردندن
آفتابک ظهوری ونمایشی کبی در چشم من کرد بهر گوشه روان سیل سرشک بنم چشمم
هرکوشه یه سرشک سیلنی روان ایلدی تا سهی مرد ترا تازه بآبی دارد تا سنک
سرو سهی کبی موزون قدکی بر آب ایله تازه طوته غمزهٔ شوخ تو خونم بخطا میریزد •

سنک

سنک شوخ غمزهٔ ک قانمی خطا ایله دوکر فرصتش باد که خوش فکر صوابی دارد اگه فرصت اولسون
زیرا معقول سر خوش فکر طوتر مراد بو در که اصلاح عالم باری تعالی یه واجب اولمدیغی اعتبار ایله
صفت جلال نفسی هلاک اتمک خطا کبیدر لیکن نفسی هلاک اتمک حقیقت ده
حیاته سبب اولدیغی اعتبار ایله صواب محض در چشم مخمور تو دارد ز دلم قصد جگر
سنک مخمور چشمنک بنم کوکلم دن جگر قصدن طوتر ترک مستست مگر میل کبابی دارد مست
ترک در مگر بر کباب میلن طوتر مراد الله تعالی حضرتی قلب دن غیریه نظر اتمدوکن باشعار در
جان بیمار مرا نیست ز تو روی سوال بنم خسته جانمه سندن سؤالی مجالی یوقدر
ای خوش آن خسته که از دوست جوابی دارد ای خوش اول خسته که دوست دن بر جواب
طوتر مراد سعادت اول دلخسته عاشقه که نیاز وتفرعنز فیض الهی یه ایرشه دیمکدر
کی کند سوی دل خستهٔ حافظ نظری حافظ خسته کوکلی جانبنه قچن بر نظر ایدر چشم مستت
که بهر گوشه خرابی دارد سنک مست چشمنک که هر کوشه ده بر خراب طوتر چشم دن مراد
ذات باری در مراد بو قدر وافر عشاق وار ایکن با که التفات اولورمی دیو اظهار تحسردر
وله ایضا دوش از جناب آصف پیک بشارت آمد دون کیجه جناب آصف دن بشارت
پیکی کلدی کز حضرت سلیمان عشرت اشارت آمد که حضرت سلیماندن عشرته اشارت
کلدی سلیماندن مراد باری تعالی در آصف دن مراد مرشددر خاک وجود مارا از آب
باده گل کن بزم وجود مز خاکنی آب باده دن گل ایله ویران سرای دل را گاه عمارت آمد •
ویران اولمش کوکل سراینک عمارتینه وقتی کلدی مراد محبت ماسوی ایله خراب اولمش
دلک معمور اولمسی عشق الهی ایله میسر اولور دیمکدر عیبم بپوش زنهار ای خرقهٔ می آلود •
ای می آلود خرقه زنهار عیبمی ورت کان یار پاک دامن بهر زیارت آمد زیرا اول
پاک دامن یار زیارت دن اوتری کلدی این شرح بی نهایت کز حسن دوست گفتند
بو نهایتسز شرحی که دوستک یعنی خدانک حسندن ایتدیلر حرفیست از هزاران کاندر
عبارت آمد نیجه بیک دن بر حرف در که عبارته کلدی یعنی بیان اولندی امروز جای
هرکس پیدا شود ز خوبان برکون خوبلردن هرکسنک یری ظاهر اولور کان ماه مجلس
افروز بهر صدارت آمد زیرا اول مجلس روشن ایدیجی ماه صدر نشین لکدن اوتری کلدی
ماه دن مراد مرشددر خوباندن مراد سایر شیخلردر بر تخت جم که تاجش معراج آفتابست

بجم تختی او ذره که انک تاجی آفتابک معراجی در همت نگر که موری باین حقارت آمد
همتی کورکه برقرنجه بو حقارت ایله کلدی یعنی مورک همتنی کور که سلیمانک تختنه چقدی
کرانک ایله مصاحبت ایلدی اکرچه بو بیت ده سلیمان ومور حکایتنه اشارت
واردر اما مراد بودر که نفس وهوالنده مو کبی حقیر اولمش کمسه عشق آلهی سببیله
جناب قدسه وصول بولدی از چشم شوخش ای دل ایمان خود نکه دار انک شوخ
چشمندن ای دل کندو ایمانکی صاقله کان جادوی کمانکش ازبهر غارت آمد
زیرا اول کمانکش جادو غارتدن اوتری کلدی مراد محبوب مجازی در آلوده تو حافظ
فیض ز شاه درخواه سن آلوده فقرسن ای حافظ شاه دن بر فیض استه کان
عنصر سماحت بهر طهارت آمد زیرا اول سخی ذات پاک اتمک ایچون کلدی درپایت
مجلس شاه درپاب وقتی دریاب شاهک مجلسی دریادر وقت الکه وایچو بول
نان ای زبان کشیده وقت تجارت آمد آکاه اول ای زبان چکمش کمسه تجارت
وقتی کلدی مراد احسان طلبی ایچون نظر افتله پادشاهه حسب حالنی اعلام در **وله ایضا**
برید باد صبا دوشم آگهی دارند باد صبا پیکی دون کیجه باکه اکاهلق کتوردی بو یله دیو که
روز محنت وغم کوتاه قصه لغه یوز کتوردی بمطربان صبوحی دهیم جامه چاک شوقدن
چاک اتدکم جامه صباح شرابی مجلسنک مطربلرنه ویره لم باین نوید که باد سحرگهی آورد
بوبشارت که سحر وقتنک یلی کتوردی مراد فضل آلهی دن زیاده شوقناک وطربناک
اولدغن بیاندر بیا بیا که تو حور بهشت را رضوان کل کل که سن جنت حورسنی
رضوان بدین جهان زبرای دل رهی آورد بو جهانه بنده نک کوکلندن اوتری
کتوردی خطاب مرشده در نسیم زلف تو شد خضر راهم اندر عشق عشقده سنک زلفک
رایحه سی بکا خضر راه اولدی زهی رفیق که بختم بهمرهی آورد زهی رفیق که بخت بکا
یولداشلغه کتوردی مراد راه عشقده وصاله فیض آلهی وسیله اولمغه کافی اید وکن اشعار
همی رویم بشیراز با عنایت دوست شیرازه کیده رز حقک عنایتی ایله زهی دلیل که
ایزد بهمرهی آورد زهی دلیل که الله تعالی بکا یولداشلغه کتوردی چه نالها که رسید از دلم
بخرمن ماه نالهلر که کوکلمدن خرمن ماهه ایرشدی چو یاد عارض آن ماه خرگهی آورد چونکه
اول خرگهی ماهک عارضنی اکدی بجبر خاطر ما کوش کین کلاه نمد بسا شکسته خاطر فرجبرنه

سعی ایله زیرا بو نمد کلاه بسا شکست که بر افسر شهی آورد شاهلق تاجنه چوق شکست
کتوردی مراد انبیا واولیا پادشاهلره غالب اولدقلرنی اشعاردر جبر بونده پاره
صرمق معناسنه در رساند رایت منصور بر فلک حافظ حافظ نصرت سنجاغنی
فلکه ایرشدردی مفتون فتنه معناسنه اولدغی کبی منصور بونده نصرت معناسنه در
چو التجا بجناب شهنشهی آورد چونکه اول پادشاهک جنابنه التجا کتوردی مراد پادشاه
حقیقی ومنصور نام پادشاه اولمق احتمال درکه نیجه یرده دخی آنی مدح ایدرننه کم مصراع
اولده اولان منصور لفظی آنی مبین در **وله ایضا** انکه رخسار ترا رنک کل ونسرین
داد اول الله که سنک رخسارکه کل ونسرین رنکنی ویردی صبر وآرام تواند بمن مسکین
داد بن مسکینه صبر وآرام ویرمکه قادر در انکه کیسوی ترا رسم تطاول آموخت اول
الله که سنک کیسوکه ظلم عادتنی اوکرتدی هم تواند کرمش داد من مسکین داد انک کرمی
هم قادر در بن غمکینک دادنی ویرمکه من همان روز ز فرهاد طمع ببریدم بن همان
اول کون فرهاددن امید کسدم که عنان دل شیدا بلب شیرین داد که دیوانه
کوکلنک عنانی شیرینک لبنه ویردی مراد هر کمکه عشق مجازی یه کرفتار اوله انک هلاکی
اولمسی مقرر ایدوکن اشعاردر **بیت** فرهاد راز میوه شیرین حلاوتی • روزی
نشد که لایق دیوانه سنک بود • کنج زر کر بود کنج قناعت باقیست اکر کنج زر اولمیه کنج
قناعت باقی در آنکه آن داد بشاهان بکدایان این داد اول الله که شاهلره آنی ویردی
کدالره بونی ویردی کنج • ز نو کنج دخی جایز در **بیت** چرا بیش خسرو نخواهش روی •
چو بکسو نهادی طمع خسروی • خوش عروسیست جهان از ره صورت لیکن جهان
صورتا بر لطیف کلین در لیکن هر که بپیوست بدو عمر خودش کابین داد هر کیمکه اکه
اولاشدی یعنی آنی قبول ایلدی کندو عمرینی اکا کابین ویردی **بیت** مفت مسکین
صنوبر جهانی کشتی • نقد عمرین ویرر کرایه ینه • بعد ازین دست من ودامن سرو لب جو
بوندن صکره بنم الم وارماق کنارینه اولان سروک دامنی خاصه اکنون که صبا مژده
فروردین داد خصوصا شمدی صبا فروردین مشتلغنی ویردی جوی دن مراد توحید در
سرودن مراد مرشد در فروردین الک یازآیی معناسنه در ذر کف غصه دوران
دل حافظ خون شد دوران غصه سی النده حافظک کوکلی خون اولدی •

از فراق رخت ای خواجه قوام الدین داد سنک یوزک فراقندن ای خواجه قوام الدین
داد دن مراد ظفر افتله حالنی اشعار در نامی حسن در **وله ایضاً** اگر روم زپیش
فتنها برانگیزد اگر انمک اردندن کیدم فتنه لر قوپرر ور از طلب بنشینم بکینه برخیزد واگر
طلب دن فراغت ایدم انتقامه قالقر مراد مرشد اولمق اولی در وگر برهکذری یکدم
از وفاداری اگر بر رهکذار ده بر دم وفادارلقدن چوکرد در پیش افتم چو باد بگریزد
توز کبی انک ارد نه دوشسم ییل کبی قچر مراد مرشد در که غرور حاصل ولمسون ایچون
مریدنه التفات ایلمز وگر کنم طلب نیم بوسه صد افسوس وگر اندن نیم بوسه طلب ایدم
یوز تمسخر وطعن زحقهٔ دهنش چون شکر فرو ریزد انک حقه یه بکزر دهانندن شکر کبی
اشغه دوکیلور ینه مراد مرشد در که فیض طلب ایدن مریدی زمانی دکلدر دیو منع ایدر
فراز ونشیب بیابان عشق دام بلاست عشق بیابانک انیشی ویوقشی بلا طوزاغیدر
کجاست شیردلی کز بلا نپرهیزد قنده در بر شیر دل یعنی بر شجیع که بلادن خوف و پرهیز
اتمیه مراد راه عشق زیاده صعوبت اوزره ایدوکن اشعار در من آن فریب که در غمزهٔ تو
می بینم بن اول فریبی که سنک غمزه کده کوررم بس آب روی که ما خاک ره برآمیزد •
چوق یوز صوینی که یول طپراغنه قرشدرر مراد مرشد در که التفاتله چوق کمسنه طالب
عشق ایلر دیمکدر چو کویمش که چرا با کسان بیامیزی چون اکه دیم که نیچون غیرلر ایله اختلاط
ایدرسن چاره کند که سرشکم بخون برآمیزد ایله ایدر که کوزم یاشن قانله قارشدرر
یعنی با که قانلو یاشن اغلدر ینه مرشد مراد در تو عمر خواه وصبوری که چرخ شعبده باز •
سن عمر وصابرلق استه زیرا حقه باز فلک هزار بازی ازین طرفه تر برانگیزد •
بوندن عجب رک بیک یعنی وافر اویون قوپرر مراد دور فلکه اعتماد اتممکه تنبیه در •
بر آستانهٔ تسلیم سر بنه حافظ تسلیم آستانه سی اوزره باشن قوای حافظ که گر ستیزه
کنی روزگار بستیزد زیرا اگر عناد ایدرسک روزگار دخی عناد ایدر مراد رضینا بقضا
الله حسبنجه تسلیم دن غیری چاره اولمدغن اشعار در **وله ایضاً** جان بی جمال جانان
میل جهان ندارد جانانک جمالنسز جان جهانه میل طوتماز زیرا جهانه نظر فرایای
جمال جانان اولدغی اعتبارله کرکدر انکس که این ندارد حقا که آن ندارد اول
کمسه که بونی طوتماز الله حقیچون که انی طوتماز این دن مراد جانان آندن در حاصل

معنی

معنی بودر که هرکیمسه عشق الهی سببی ایله تقرب حق حاصل اتمیه حقیقت ده اول کمسه در ده در
با هیچ کس نشانی زان دلستان ندیدم اول دلستاندن هیچ کمسه ایله بر نشان کورمدم
یا من خبر ندارم یا او نشان ندارد یا بن خبر طوتمادم یا اونشان طوتماز دلستاندن مراد
محبوب حقیقی در که لیس کمثله شئ حسبنجه اندن کمسه ایله نشان یوقدر هم لا تدرکه الابصار
وهو یدرک الابصار حسبنجه کمسه اندن کورمکه قادر دکلدر **بیت** مؤثر در وجود الا یکی نیست •
درین حرف شکرف شکی نیست • سر منزل قناعت نتوان ز دست دادن قناعت سرمنزلی
الدن دیرمک اولماز ای ساربان فروکش کین ره کران ندارد ای ساربان قون •
زیرا بویول کنار طوتماز مراد راه عشقده سلوک سببی ایله ذات باری نک حقیقتنی ادراک میسر
اولماز دیمکدر هر شبنمی درین ره صد بحر آتشیست هر بر شبنم بو یولده یوز آتش
دریاسی در دردا که این معما شرح وبیان ندارد دردا که بو معما شرح وبیان طوتماز • مولانا
مثنوی سنده کتورمشدر **بیت** ای برادر بی نهایت درکهیست • در هر آنجا میرسی
بالله مایست • مراد راه عشق حددن زیاده صعوبت اوزره ایدوکن اشعار در ذوقی
چنان ندارد بی دوست زندگانی دوستسز دیرلک اول قدر بر ذوق طوتماز بی دوست
زندگانی ذوقی چنان ندارد بو ایکی مصراعک معناسی بردر بعض کمسه چنان اوقور
جیم عربی نک کسره سیله اما ذوقی ده اولن یا وحدت الکا مانعدر ای دل طریق رندی
از محتسب بیاموز ای کوکل رندلک طریقنی محتسب دن اوکرن مست ودر حق او
کس این کمان ندارد مست در وکمسه انک حقنده بو ظنی طوتماز مراد کتمان عشق وطاعت
لازم ایدوکن اشعار در گر خود رقیب شمعست اسرار از و بپوشان فضا اگر رقیب
شمع ایسه اسراری اندن ستر ایله کان شوخ سر بریده بند زبان ندارد زیرا اول باشی
قطع اولنمش شوخ زبان بندنی طوتماز مراد بودر که اسرار عشقی عاشقدن غیری یه
فاش ایلمیه اگر خود اسرار دن خبردار معتمد علیه کمسه اوله زیرا اول کمسه غیره فاش
ایلر آنرا که خواندی استاد گر بنگری بتحقیق انی که استاد اوقودک اگر حقیقتله نظر ایده سن
صنعت کرست لیکن شعر روان ندارد صنایع شعریه یی بیلیجی ومصنع شعر سویلیجی در
لیکن شعر روان طوتمز یعنی شعرنده سلاست یوقدر مراد کندوسی ایله معاصر اولان
شعرانک بعضی سنه دخل در جنگ خمیده قامت میخواندت بعشرت قامتی بوکلمش چنگ

سنی عشرته اوقور بشنوکه پند پیران هیچت زیان ندارد استماع ایله که بیرلرک
بندی ساکه هیچ زیان طوتمز چنکدن مراد مرشد درکه سوزنی کوش جانله اختیار
ایدن سعادت ابدیه یه واصل اولور احوال کنج قارون که ایام داد بر باد •
قارونک کنجی احوالنی که ایام انی یله ویردی باغنچه باز کویید تا زر نهان ندارد غنچه
دیکوز تا آلتونی نهان طوتمیه بو سوزدن مراد ممسک اولن اغنیایه پند دررفو کنایت
طریقیله کس در جهان ندارد یک بنده همچو حافظ زیرا که جهانده حافظ کبی بر بنده
مالک دکلدر زیرا که چون تو شاهی کس در جهان ندارد زیرا که جهانده کمسه
سنجلین بر شاه طوتمز شاه دن مراد خدادر ولە ایضا روشنی طلعت تو ماه ندارد
سنک طلعتک روشنلکنی ماه طوتمز پیش تو کل زونق کیاه ندارد کل سنک قتکده
کیاه رونقنی طوتماز خطاب خدایه در کوشه ابروی تست منزل جانم بنم جانمک
منزلی سنک ابروک کوشه سیدر خوشتر ازین کوشه پادشاه ندارد بوندن لطیف
کوشه پادشاه طوتمز بو وجه دخی جائزدر بو کوشه دن خوشرق پادشاه مالک دکلدر
کوشه ابرودن مراد غیب هویت در تا چه کند با رخ تو دود دل من بنم آهم تو یننک
عجب سنک رخکه نه ایلر یعنی کوره سن که آخر یوزک نیجه اولیسر در آیینه دری که
تاب آه ندارد آیینه یی بیلورسن که آهه طاقت طوتماز نی من تنها کشم تطاول
زلفت سنک زلفک ظلمنی یالکوز بن چکمزم کیست که او داغ این سیاه ندارد
کیمدر که او بر سیاهک داغنی طوتماز زلف دن مراد بونده ظلمت کون در •
آن چشم دل سیه که تو داری اول قاره کوکللو چشمی که سن طوتر سن کوز چشم
جانب هیچ آشنا نگاه ندارد هیچ آشنا جانبنه نگاه طوتماز چشم دل سیاه دن
مراد ذات باری در صفت استغنا ایله رطل گرانم ده ای مرید خرابات ای میخانه نک
مریدی بکا رطل گران ویر شادی شیخی که خانقاه ندارد شول شیخک شوقنه که خانقاه
طوتمز رطل گران دن مراد بونده عشقدر خون خور و خامش نشین کان دل نازک
قان ایچ و خاموش اوتور زیرا اول نازک دل طاقت فریاد داد خواه ندارد داد
طلب ایدیجی نک فریادنه طاقت طوتماز شوخی نرگس نگر که پیش تو شکفت
نرگسک کستاخلغن کور که سنک اوکنده آچلدی چشم دریده ادب نگاه ندارد •

کوزی

کوزی یرتلمش یوزی کوزی آچلمش ادب صاقلمز مراد صانع قتنده مصنوع
کندوسنه وجود ویرمکنی ادب لک ایدوکین بیان در کو برو و آستین
بخون جگر شوی دی کتسون و یکینی جگر قانی ایله یوسون یعنی وار اغلسون هر که بدین
آستانه راه ندارد هر کیمکه بو آستانه یه یول طوتماز مراد بودر که هر کیمکه جناب قدسه
وصول بولمیه قان اغلسه محل و لایق در حافظ اگر سجده تو کرد مکن عیب حافظ اگر
سا که سجده ایلدی ایسه عیب ایلمه کافر عشق ای صنم گناه ندارد سا تر عشق ای صنم
گناه طوتماز بو وجه دخی ممکن در منکر عشق ای صنم گناه طوتمز می یعنی طوتماز معنای
اوله گوره کافر سا تر معناسنه در معنای ثانی یه گوره منکر معناسنه در ولە ایضا
ساقیا دفتر ما در گرو صهبا بود نیجه بیللر بزم دفترمز صهبایه رهن ایدی صهبا قرمزی
رونق میکده از درس و دعای ما بود میخانه نک لطافتی بزم درسمزدن و دعامزدن
ایدی مراد طالب عشق اولن محبت ما سوی دن قلبنی پاک ایلمک لازم ایدوکن اشعار در
بیت کسی که بر در میخانه تکیه گاهی یافت • چه التفات کند دل بمسند دارا نیکی
پیر مغان بین چو ما بدمستان مرشدک ایلکی کور که چونکه بز بد مستلر هر چه کردیم بچشم
کرمش زیبا بود هر نه خطا که ایلدک انک کرمی چشمنه زیبا اولدی بو وجه دخی جائزدر
زیبا ایدی مراد مرشدک لطف و مروتن بیان در که بعض خام مریدلردن نامعقول
فعل کوربنی حضور اولماز دفتر دانش ما جمله بشوئید بمی بزم علممز دفترنی جمله شرابله
یویکوز که فلک دیدم و در کین دل دانا بود زیرا فلکی کوردم دانانک کوکلی دل جویرکار
بهر سو دورانی میکرد کوکل پرکار کبی هر جانبه بر دوران ایدر ایدی واندران دائره
سرگشته پا بر جا بود واول دائره ده ایاغی یرنده بر سرگشته ایدی مراد ابتدا سلوکده
اولن احوالن بیان در مطرب از درد محبت عملی می پرداخت مطرب محبت دردندن
بر عمل دوزدی یعنی خوب مقام چالدی و لطیف ترنم ایتدی بعض نسخه ده در دیرینه راه
واقع اولمشدر که حکیمان جهان را مژه خون پالا بود که جهان عاقللرینک مژه سی
قان سوزجی ایدی حاصل معنی مرشد درد عشقدن بر حالت و بر سر بیان ایلدیکه
عشقدن بی بهره اولنلر دخی شوقلرندن قان اغلدیلر دیمکدر می شکفتم ز طرب زانکه
چو گل بر لب جوی طربدن آچلدم اول سببدن که گل کبی ارماق کنارنده بر سرم

قامت آن سرو سهی بالا بود اول سرو سهی قامتلونک سایه سی باشم اوزره
ایدی بو وجه دخی جائزدر اول بلند سرو سهی نک سایه سی باشم اوزره ایدی جوی دن
مراد توحید در سرودن مراد مرشددرکه اکا قرب حاصل اتدوکندن سرور در
زیرا دایم مستفیض اولور از بنان آن طلب از حسن شناسی ای دل خوبلردن
انی طلب ایله اکر حسن شناس ایسک ای کوکل این کسی گفت که در علم نظر بینا بود
بونی بر کمسه دیدی که علم نظرده بینا ایدی یعنی اهل نظر ایدی مراد مرشددر ایسک
عشق و ارشاد صاحبی اولنی طلب ایله ظاهری معمور اولنی طلب ایلمه دیمکدر **بیت**
از ارباب عمامه معنی فقر • مجوکین تاج بر سر تازکی نیست • پیر گلرنگ من اندر حق
ازرق پوشان بنم گلرنگ پیرم ازرق پوشلر یعنی مرایبلر حقنده رخصت گفت
نداد ورنه حکایتها بود خباثتلرنی سویلمکه اجازت ویرمدی یوخسه حکایتلر
وار ایدی پیردن مراد مرشددرکه اسراره مطلعدر بعض نسخده گفت برنه
خبث واقع اولمشدر قلب اندوده حافظ براو خرج نشد • حافظک ریا ایله
بالدزلنمش وصوالنمش قلبی مرشد قتنده خرج یعنی مقبول اولمدی قلب تمام
برننه درکه معامل بهمه غیب نهان دانا بود زیرا معامل وصراف دوکلی غیب
نهانی عالم ایدی مراد اولیا الله در احوال قلوبه مطلع اولدقلرن اشعار در **وله ایضا**
دوش در حلقه ما قصه گیسوی تو بود دون گیجه بزم حلقه مزده سنک گیسوک قصه سی
ایدی تا دل شب سخن از سلسله موی تو بود نصف لیله دک سوز سنک زنجیر گیبی
مویکدن ایدی خطاب خدایه ایدی مراد عشاق زمره سنک اسرار الهیه ده واقع اولان
مصاحبتی اشعار در دل که از ناوک مژگان تو در خون میگشت کوکل که سنک مژگانک
اوقلرندن قانه غرق اولدی باز مشتاق کمانخانه ابروی تو بود کروسنک ابروک
کمانخانه سنک مشتاقی ایدی خطاب خدایه در مراد قرب الهی حصولنده چوق الم کورمکله
ایله عشقدن فراغت اتمدوکین بیان در **بیت** تا چشیدم لذت غمهای تو • آیدانم
نی دی عالم خنده ام • هم عفا الله ز صبا کز تو پیامی آورد هم الله حضرتی صبادن
عفو ایلسون که سندن بر خبر کتوردی ورنه در کس نرسیدیم که از کوی تو بود یوخسه
کمسه یه ایرشمدک که سنک کویکدن ایدی مراد حقله آشنالغه فیض الهی وسیله اولدوغندن

اظهار شکر در و اولیانک ندرتنی اشعار در عالم از شور و شر عشق خبر هیچ نداشت
عالم عشقک شر و شورندن هیچ خبرطوتمدی فتنه انگیز جهان غمزه جادوی تو بود •
جهان فتنه قوپرجی سنک جادو غمزک اولدی مراد جمیع موجودات اسما وصفات پرده سی
اردندن اولان تجلی ذاتنک اثری ایدوکن بیاندر من سرگشته هم از اهل سلامت بودم
بن متحیر هم سلامت اهلندن ایدم دام راهم شکن طره هندوی تو بود بنم یولمک طوزاغی
سنک سیاه طره نک بوکلمی اولدی مراد بودرکه اسرار الهیه یه وغیب هویته کرفتار اولمزدن
اول عشقدن بی بهره و بی خبر ایدم آنا سمدی اکا وصول بولدم بکشا بند قبا تا بکشاید
دل من بند قباکی چوز تا بنم کوکلم اچله که گشادی که مرا بود بهلوی تو بود زیرا شول گشادی که
بنم ایچون ایدی سنک بهلوکدن اولدی مراد جناب قدسله اولان اشتغالی سببی ایله
تجلی ذات طلب اتدوکن بیان در **بیت** قوجم دیردم نگاری بیرهنر • جور تدم داری
قالدم گفتنز • بوترکی بیتدن دخی مراد مجازدکلدر غفلت اولنمیه • بو وفای تو که بر تربت
حافظ بگذر وفاک حقیچون که حافظک تربه سی اوزره اوغره کز جهان میشد و در
آرزوی روی تو بود زیرا جهاندن کتدی سنک یوزک آرزو سنده ایدی **وله ایضا**
یاد باد آنکه سر کوی توام منزل بود یاد اولسون اول که سنک سر کویک بنم منزلم ایدی
دیده را روشنی از خاک درت حاصل بود سنک خاک درکدن کوزمه روشنلک
حاصل ایدی خطاب مرشده در راست چون سوسن وگل از اثر صحبت پاک
مصاحبتک اثرندن سوسن وگل گبی راست در زبان بود مرا هر چه ترا در دل بود نه
دلمده ایدی هر نسنه که سنک قلبکده ایدی خطاب مرشده در مراد سنک صفوت
قلبک سببی ایله خاطرکده اولان اسرار قلبمه منعکس اولوب لسان حالله بیان ایدر ایدم
دیمکدر دل چو از پیر خرد نقل معانی میکرد کوکل چون عقل پیرندن معانی نقل ایدر ایدی
عشق میگفت بشرح آنچه بر او مشکل بود عشق شرح ایله ایدر ایدی اول نسنه یی که
آنک اوزرنه مشکل ایدی مراد مرشدی عشق سبیله حلال اسرار ایدوکن بیان در
در دلم بود که بی دوست نباشم هرگز کوکلمده ایدی که هرگز دوستسز اولمیم چه توان کرد
سعی من و دل باطل بود نه ایلمک ممکن درکه بنم سعیم وکوکلمک سعیی بل اولدی دوستدن
مراد باری تعالی اولمق روشن در مرشد اولمقدن دوش بر یاد حریفان بخرابات شدم

دون کجه عاشقلر بادهٔ میخانه یه کتدم خم می دیدم خون در دل و پا در کل بود شراب
کوینی کوردم کوکلنده قان واباغی بالجقده ایدی مرادم شدتِ انقباض واضطرابده
اولدغی اشعاردر بس بکشتم که بپرسم سبب درد فراق جوق کشت و تجسّس ایتدم که
فراق دردینک سببی صوردم مفتیِ عقل درین مسئله لایعقل بود عقل مفتیسی
بو مسئله ده لایعقل ایدی مراد تقدیر ربانی واسرار عشقی عقل معاش ادراک
ایتمکه قادر اولمدوغنی بیان در راستی خاتم فیروزهٔ بواسحاقی طوغریسی بو کنه بو
اسحاقه منسوب اولن فیروزه خاتم خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود لطیف
یلدرادی اما سرعت ایدیجی دولت ایدی مراد شیخ ابواسحاق نسلندن برکمسنکه
دولتی تمام قوت طوتمش ایکن ناکاه اجل ایرشدکن اشعاردر دیدی ان قهقههٔ
کبک خرامان حافظ اول کبک خرامانک قهقهه‌سن کوردکمی ای حافظ که زسرپنجهٔ
شاهین قضا غافل بود که قضا شاهننک سرپنجه‌سندن غافل ایدی مراد جوانلقنه
مغرور اولوب موتدن غافل اولدغن بیاندر آه ازین جور و تظلّم که درین
دامکهست آه بو جور و تظلّمدن که بو طوزاق یرنده در مراد دنیادر که جور و مشقّت
و رنج و محنته یردر آه ازان ناز و تنعّم که دران محفل بود آه اول ناز و تنعّمدن
که اول مجلسده ایدی مراد عالم ارواحدر آخرت دکلدر **وله ایضا** تا ز میخانه و می
نام و نشان خواهد بود مادام که میخانه و میدن نام و نشان اولیسر در سر ما
خاک رهِ پیر مغان خواهد بود بزم باشمز پیر مغانک خاک راهی اولیسر در مراد
بیت فتح باب حرم عیش ز میخانه طلب • رحم الله لمن علّمنی فتح الباب • بر سر
تربت ما چون گذری همت خواه جونکه بزم مزارمزه اوغرایه‌سن همت استه
که زیارتگه رندان جهان خواهد بود که جهان رندلرینک زیارتگاهی اولیسر در
حلقهٔ پیر مغانم ز ازل در گوش است پیر مغانک حلقه‌سی ازلدن بنم قولغمده در
بر همانیم که بودیم و همان خواهد بود همان انک او ز رنه یوز که اولدق و همان اولیه
اولیسر در برو ای زاهد خودبین که ز چشم من و تو یوری ای خودبین زاهد که
سنک چشمکدن و بنم چشممدن راز این پرده نهانست و نهان خواهد بود •
بو پرده‌نک رازی نهان در و نهان اولیسر در ترک عاشق کش من بر ون

رفت

رفت امروز بنم عاشق قتل ایدیجی محبوبم بوکون مست طشره کتدی تا دگر خون که از
دیده روان خواهد بود عجب کیرو کیمک چشمندن قان روان اولیسر در چشمم آن
دم که ز شوق تو نهد سر بلحد بنم چشمم اولدم که قبره باشن قورسنک شوقکدن تا دم صبح
قیامت نگران خواهد بود قیامت صباحی وقتنه دکن ناظر و منتظر اولسر در خطاب
خدایه در بخت حافظ که ازین گونه مدد خواهد کرد حافظک بختی اگر بونک کبیدن مدد ایلمک
استیه زلف معشوقه بدستِ دگران خواهد بود معشوقه‌نک زلفی غیریلرک النده اولیسر در
بو وجه دخی جایزدر اگر حافظک بختی بویله معاونت ایده که شمدی اتمندر معشوقه‌نک
زلفی غیریلر النده اولیسرمی دریعنی اولماز زیرا بختی موافق و مساعددر معشوقه‌دن
مراد باری تعالی در معشوقه‌ده اولن تا تانیث ایچون دکلدر وجه اوله کوره مراد حافظ اسرار
الهیه‌دن محروم اولور دیمکدر وجه ثانی یه کوره حافظ اسرار الهیه‌یه واصل اولور دیمکدر
هم بو وجه‌ده استفهام انکاری معناسی واردر **وله ایضا** رسید مژده که ایام غم نخواهد
ماند مژده ایرشدی که غم ایامی قالمیسر در چنان نماند و چنین نیز هم نخواهد ماند اویله
قالمدی و بویله دخی قالمیسر در من ارچه در نظرِ دوست خاک رشدم بن اگرچه دوستک
نظرنده حقیر اولدم رقیب نیز چنین محترم نخواهد ماند رقیب دخی بویله محترم قالمیسر در
مراد احوال عالم برقرار اوزره اولمدوغن اشعاردر چو پرده دار بشمشیر می زند همه را
چونکه پرده دار جمیعی شمشیر ایله اوردر یعنی هلاک ایدر پرده داردن مراد فلکدر که
اگه فعل اسناد ایلمک مجازدر بنی الامیر المدینة گبی کسی مقیم حریم حرم نخواهد ماند برکمسه
حرمی حریمنک مقیمی قالمیسر در مراد باری تعالی دن غیری قالمیسر دیمکدر غنیمتی شمر
ای شمع وصل پروانه ای شمع پروانه‌نک وصالنی بر غنیمت صای که این معامله
تا بسحردم نخواهد ماند زیرا بو معامله صباح وقتنه دک قالمیسر در **بیت** اتمدن
سیل فنا عمر دیاریمی خراب • خذ من العیش نصیبا و من العمر نصاب • سروش
عالم غیبم بشارتی خوش داد عالم غیب سروشی بانکه بر خوش بشارت ویردی
بویله دیو که کس همیشه گرفتار غم نخواهد ماند که کمسه دائم غمه گرفتار قالمیسر در
چه جای شکر و شکایت ز نقش نیک و بد است نیک نقشندن نه شکر یری
و بد نقشندن نه شکایت یری در که بر صحیفهٔ هستی رقم نخواهد ماند که وارلق صحیفه‌سی

اوزره رقم قالمیه در سرور مجلس جمشید گفته اند این بود جمشیدک مجلسنک
سروری بو ایدی دیمشلر در که جام باده بیاور که جم نخواهد ماند که شراب جامینی
کتور که جم قالمیه در توانگرا دل درویش خود بدست آور ای غنی کنده و
درویشنگ کوکلنی اله کتور که مخزن زر وگنج درم نخواهد ماند زیرا التون مخزنی ودرم
گنجی قالمیه در برین رواق زبرجد نوشته اند بزر بو زبرجد رنکلو چارطاق
اوزره التون ایله یازمشلردر رواقدن مراد فلکدر وبو اوزعالی در که جز
نکوئی اهل کرم نخواهد ماند که اهل کرک ایلکندن غیری قالمیه در سحر کرشمهٔ
وصلش بشارتی خوش دار سحر وقتی انک وصالی کرشمه سی باکه بر خوش بشارت
ویردی بیار باده ایام غم نخواهد ماند شراب کتور که غم زمانی قالمیه در ز مهربانیٔ
جانان طمع مبر حافظ جاناننک مهربانلغندن امید کسمه ای حافظ که نقش جور ونشان
ستم نخواهد ماند زیرا جور نقشی وظلم نشانی قالمیه در مراد انه رؤف بالعباد
حسبیجه رحمت حقدن مأیوس اولمق معقول دکل ایدوکن اشعار در ولهٔ ایضاً
هر که شد محرم دل در حرم یار بماند هرکیمکه محرم دل اولدی یارک حرمنده قالدی وانکه
این کار ندانست در انکار بماند واول کمسه که بو ایشی بلمدی انکارده قالدی حرم
یاردن مراد جناب قدس در هرکیمکه عشق الهی حاصل ایتدی اکا وصول بولدی
وهرکیمکه عشقدن بی نصیب اولدی اول درگاهه واصل اولمدی محروم قالدی
اگر از پرده برون شد دل من عیب مکن اگر بنم کوکلم پرده دن طشره کتدی ایسه
یعنی بدنام اولدی ایسه عیبلمه شکر ایزد که نه در پردهٔ پندار بماند خدایه شکر
اولسون که کبر وعجب پرده سنده قالدی داشتم دلقی وصد عیب نهان می پوشید
بر دلقم وار ایدی که بنم یوز نهان عیبمی ستر ایدر ایدی خرقه رهن می ومطرب شد
وزنار بماند خرقه می ومطربه رهن اولدی وزنار قالمدی خرقه دن مراد وجودی در
میدن مراد عشقدر ومطربدن مراد مرشد در • زناردن مراد عقد خدمت خداد رکه
اکه مرتبهٔ تجرید دیرلر بیت نظر کردم بدیدم اصل هر کار • نشان خدمت آمد عقد زنار •
بیت بگذار توبه وتقوی که همه پند راست • در پی مطرب ومی باش که کار این کار است
صوفیان واستدند از گرو می همه رخت صوفیلری رهندن دکلی اسبابلری

کرو

کروالدیلر دلق ما بود که در خانهٔ خمار بماند بزم دلقم ایدی که می فروشک خانه سنده
قالدی مراد چوق کمسه عشقه مباشرت ایتمکدن فراغت ایتدیلر اما بز فراغت ایتمدک دیمکدر
از صدای سخن عشق ندیدم خوشتر عشق سوزینک صداسندن خوشرق کورمدم یاد
یادگاری که درین گنبد دوار بماند بر یادگار که بو دوار ایدیجی قبه ده قالدی خرقه
پوشان دگر مست گذشتند وگذشت عشق الهی ایله مست اولمش سایر خرقه پوشلر
کچدلر وقصه لری دخی کچدی قصهٔ ماست که در هر سر بازار بماند بزم قصه مزدر که
هر بازار باشنده قالدی یعنی زیاده مشهور اولدی جز دل من کز ازل تا باید
عاشق رفت بنم کوکلمدن غیری که ازلدن ابده دکن عاشق کتدی جاودان کس
نشنیدیم که در کار بماند کمسه نی اشتمدک که ایشده یعنی عشقده ابدی قالدی
هر می لعل کزان دست بلورین ستدیم هر قرمزی شرابی که اول بلور کبی لطیف
الدن الدم آب حسرت شد ودر چشم گهربار بماند آب حسرت اولدی وگوهر یاغدیجی
یعنی اغلیجی کوزمده قالدی مراد مرشدلردن ایرشن فیضلردن دوام وثبات
کورمدکن بیان در بر جمال تو چنان صورت چین حیران شد چین صورتی سنک
جمالکه انجلین حیران اولدی که حدیثش همه جا بر در ودیوار بماند که انک سوزی
هر قپو ودیوار اوزره قالدی خطاب خدایه در گشت بیمار که چون چشم تو گردد نرگس
نرگس بیمار اولدی که سنک چشمک کبی اوله شیوهٔ او نشدش حاصل وبیمار بماند
انوک شیوه سی حاصل اولمدی وبیمار قالدی چشمدن مراد ذات باری در خطاب
خدایه در بتماشاکه زلفت دل حافظ روزی سنک زلفک تماشاگاهنه حافظک
کوکلی بر کون شد که باز آید وجاوید گرفتار بماند کتدی کروکله وابدی گرفتار قالدی
خطاب خدایه در ولهٔ ایضاً بیش ازینت بیش ازین غمخواری عشاق بود بوندن
اول سنک عشاق غمخوارلغی بوندن زیاده ایدی مهرورزیٔ تو با ما شهرهٔ افاق بود
سنک بزه مهرورزلکک عالمک مشهوری ایدی خطاب ایله بخت ستر عشق وذکر
حلقهٔ عشاق بود عشق سترینک بحثی وعشاق حلقه سنک ذکری ایدی حسن مهرویان
مجلس گرچه دل می برد ودین مجلس مهرولرینک حسنی اگرچه دل ودین الیدر ایدی
بحث ما در لطف طبع وخوبی اخلاق بود بزم بحثمز لطف طبعده واخلاق خوبلغنده ایدی

مهرویاندن مراد عشاق در سایهٔ معشوق اگر افتاد بر عاشق چه شد معشوقک
سایه سی اگر عاشق اوزره دوشدی ایسه نه اولدی ما با و محتاج بودیم او بما مشتاق بود
بزاکا محتاج ایدک اول بزه مشتاق ایدی معشوقدن مراد باری تعالی در پیش ازین
کین سقف سبز و طاق مینا بر کشند اندن اوک که بو سبز سقفی و مینا چارطاقی
بلند ایده لر یعنی بونلر خلق اولنمزدن اول سقف سبز و طاق مینا فلکدر منظر
چشم مرا ابروی جانان طاق بود بنم چشمم منظری جانانک ابروسی طاقی ایدی
طاق کمر • و تنگ • و قات • و چارطاق • و مصندره • و قدرت سزلک معناسنه کلور
اما بونده معنای اول اولی در مراد عالم ارواحده حقله اولن آشنالغی بیان در
جانان دن باری تعالی در ازدم صبح ازل تا آخر شام ابد صبح ازل وقتندن
شام ابد آخرنه دکن دوستی و مهر بر یک عهد و یک میثاق بود دوستلق و محبت
بر عهد و بر میثاق اوزره ایدی در شب قدر ار صبوحی کرده ام عیبم مکن قدر کیجه سنده
اگر صبوحی ایلمش ایسم بنی عیبلمه سرخوش آمد یار و جامی در کنار طاق بود یار سرخوش
کلدی و مصندره کنارنده بر جام وار ایدی یاردن مراد مرشد در مراد فیض کیجه سی
مرشد خانمه کلدی و بزه شوق مهیا ایدی انکله بر ذوق و حالت ایتدک دیمکدر
رشتهٔ تسبیح اگر بگسست معذورم بدار رشتهٔ تسبیح اگر قرلدی ایسه بنی معذور
طوت رستم اندر ساعد ساقی سیمین ساز بود الم سیمین ساقلو ساقینک
بلکنده ایدی ساعد بلک ساق انجک مراد زهددن فراغت ایدوب مرشده مرید
اولدم دیمکدر بر در شاه هم گدایی نکته در کار کرد بر کدا شاه قپوسی اوزره باکه
ایشه یارر بر نکته ایلدی نکته دن مراد مصراع ثانی در گفت بر سر خوان که بنشستم
خدا رزاق بود اول کدا ایتدی هر سفره اوزره که اوتوردم خدا رزاق ایدی
مراد هر کمسه رزقن ویرن الله ایدوکن اشعار در شعر حافظ در زمان آدم اندر
باغ خلد حافظک شعری آدم زماننده جنت باغنده دفتر نسرین و گل را زینت
اوراق بود نسرین و گل دفتری اوراقنک زینتی ایدی مراد کندو شعرنی مدحدر
وله ایضا عکس روی تو چو در آینهٔ جام افتاد سنک یوزک عکسی چونکه جام
آینه سنه دوشدی عارف از خندهٔ می در طمع خام افتاد عارف شرابک خنده سندن

حاصل

حاصل اولمازامیده دوشدی خطاب خدایه در مراد عشق الهی ایله آینه وش اولمش
قلبه چونکه تجلی ذات منعکس اولدی عارف انک سببی ایله وصال ابد سوداسنه
دوشدی دیمکدر بیت شد در قدح صهبا عکسی ز رخت پیدا • قد اشرقت الدنیا
من عکس محیانا • جلوه گر در خت روز ازل زیر نقاب روز ازلده سنک رخک
نقاب التنده بر جلوه ایلدی کین همه نقش در آینهٔ اوهام افتاد انک اثری در که
بو دوکلی نقش و همله آینه سنه دوشدی نقابدن مراد اسما و صفات در مرایای
اوهامده اولن بو دوکلی نقوش روز ازلده باری تعالینک اسما و صفات پرده سندن
بر کره تجلی ایتدوکنک اثری ایدوکین اشعار در این همه عکس می و نقش مخالف که نمود
بو دوکلی عکس می و مخالف نقش که کورندی یک فروغ رخ ساقیست که در جام افتاد •
ساقینک رخنک بر شعله سی در که جامه دوشدی ساقیدن مراد باری تعالی در
عکس میدن مراد اسلام و عشقدر نقش مخالفدن مراد کفر و فسق در اوکلکسی
مظهر جمال ایکنجیسی مظهر جلال در که ذاتنک بر تجلیسندن ظهور بولمشلر در جامدن
مراد بونده عالم در چه کند در پی دوران نرود چون پرکار نیلسون که دوراندن اردندن
پرکار کبی کتمیه هر که در دایرهٔ گردش ایام افتاد هر کیمکه ایام کردشنک دایره سنه
دوشدی مراد زمانه مخالفت میسر دکل ایدوکین اشعار در بعض نسخه ده گزیر نه کروقع
اولور شرط ایچون اولن ان معناسنه معی اگه کوره اولور آن شد ای خواجه که در صومعه
بازم بینی اول کتدی ای کشی که کرو بنی صومعه ده کوره سن کار من بارخ ساقی و لب
جام افتاد بنم ایشم ساقینک یوزنه و جامک لبنه دوشدی مراد شمد نفکره بینی
اهل ظاهر ایله کورمزسن زیرا بن شمدی عشق خدایه و مرشده مشغولم دیمکدر زیر شمشیر غمش
رقص کنان باید رفت انک غمی شمشیرنک التنده رقص ایده رک کتمک کرک کانکه شد
کشتهٔ او نیک سرانجام افتاد زیرا اول کمسه که انک مقتولی اولدی عاقبتی ایو دوشدی یعنی
ایو اولدی غمش ده اولن ضمیر غایب خدایه راجعدر بیت گر به تیغ تو جدا شد سرم
از تن چه غمست • غم ازانست که از تیغ تو افتاد جدا • من ز مسجد بخرابات نه خود افتادم • بن
مسجددن میخانه یه کندی اختیارمله دوشمدم اینم از عهد ازل حاصل فرجام افتاد بو باکه ازل
زماندن عاقبت حاصلی دوشدی مراد طبقهٔ عشقه کندو سعیم ایله دوشمدم روز ازلده حقدن باکه

بر هدایت و انعام اولدی دیمکدر غیرت عشق زبان همه خاصان ببرید عشق غیرتی
دوکلی خاصلرک دلنی کسدی بویله دیو کز کجا سر غمش در دهن عام افتاد که انک
غمی سرّی عامک اغزنه قندن دوشدی غمش ده اولن ضمیر غایب خدایه
راجعدر هر دمش با من دلسوخته لطفی دگرست هر دم انک بن کوکلی یانمشه
بر غیری لطفی واردر این گدا بین که چه شایستهٔ انعام افتاد بو گدایی کور که عجب
انعامه لایق دوشدی ینه مراد خدادر در خم زلف تو آویخت دل از چاه زنخ
کوکل زقن چاهنده سنک زلفکه بو کلمه اصلدی آه کز چاه برون آمد و در دام
افتاد آه که چاهدن طشره کلدی و دامه دوشدی مراد تفکر ذاتدن اول خلاص
بولدی لکن غیب هویت قیدنه گرفتار اولدی دیمکدر صوفیان جمله حریفند
و نظرباز ولی صوفیلر جمله حریفلر و نظربازلردر اما • زین میان حافظ دلسوخته
بدنام افتاد بو اورتادن دلسوخته حافظ بدنام دوشدی وله ایضاً نقد صوفی نه همه
صافی بی غش باشد صوفینک نقدی دوکلی غشسز صافی دکلدر ای بسا خرقه
که مستوجب آتش باشد ای چوق خرقه که آتشه لایق اولور مراد بودر که صوفی صورت
اولنلرده خلوص یوقدر زیرا چوق صوفی دوزخه کرسه کرکدر صوفی ما که ز ورد
سحری مست شدی بزم صوفیمز که سحر وردندن مست اولور ایدی شامگهش
نگران باش که سرخوش باشد اخشام وقتی انی کوزدجی اول که سرخوش اولور بوندن
مراد مرایلره طعندر خوش بود گر محک تجربه آید بمیان لطیفدر اگر تجربه محکی اورتایه کله
تا سیه روی شود هر که در او غش باشد تا سیه روی اوله هر کیمکه انده چرک اوله یعنی
حیله و ریا اوله ناز پرورد تنعم نبرد راه بدوست ناز و نعمتله بسلنمش خدایه یول التمز
یعنی قرب الهی حاصل عاشقی شیوهٔ رندان بلاکش باشد عاشقلق بلاکش
رندلرک شیوه سیدر رندلردن مراد اولیاء اللهدر که وصال جانان ایچون بلالر
و مشقتلر چکمشلردر بیت نازنین را عشق ورزیدن نزیبد جان من • شیر مردان
بلاکش پا درین غوغا نهند • غم دنیی دنی چند خوری باده بخور دنی دنیانک غمنی نیجه بر
یرسن شراب ایچ یعنی عشقه سعی ایله حیف باشد دل دانا که مشوش باشد حیف
اوله لدانانک کوکلی مشوش اوله بو وجه دخی جائزدر که دانانک یعنی باشد معناسنه اوله

حظ

خط ساقی گر ازین گونه زند نقش بر آب ساقینک خطی اگر آب اوزره نقشی بونک
کبی دن اوره یعنی اگر عذارنده خطی بو وجهله خوب و مرغوب اوله آبدن مراد عذاریدر
ای بسا رخ که بخونابه منقش باشد ای چوق عذار که قانلو یاشله منقش اولور یعنی
چوق کمسه قانلو یاش اغلر مراد اگر ساقی ازلک تجلیسی بو لطافت اوزره اوله چوق
کمسه عاشق اولوب قان اغلر دیمکدر دلق و سجادهٔ حافظ ببرد باده فروش حافظک دلق
سجاده سنی ایلدر باده فروش گر شراب از کف آن ساقی مهوش باشد اگر شراب
اول مهوش ساقینک الندن اوله شرابدن عشقدر باده فروشدن مراد مرشددر
و ساقیدن مراد ساقی ازلدر که عشاقه جام عشقی اول صونر وله ایضاً نفس بر آمد
و کام از تو بر نمی آید نفس یوقاری کلدی یعنی اولدم و مرادم سندن حاصل اولمز
فغان که بخت من از خواب در نمی آید فغان که بنم بختم خواب بیدار اولمز مراد حصول
وصال باری زیاده اولمز ایدوکین اشعاردر خطاب خدایه در صبا بچشم من
انداخت خاکی از کویت صبا سنک کویکدن بنم چشمه بر خاک اتدی که آب زنده
گیم در نظر نمی آید که آب حیات بنم چشمه کلمز یعنی اکا التفاتم یوقدر خطاب خدایه در
صبادن مراد فضل الهیدر خاکدن مراد اثر آشنالقدر • قد بلند ترا تا بر نمی گیرم
سنک بلند قدکی تا که سینمه طوتمیم یعنی سنی در آغوش اتمینجه درخت کام و مرادم بر
نمی آید بنم کام و مرادم درختی میوه ویرمز مراد جناب قدسه وصول بولمینجه مراد حاصل
اولمز دیمکدر مقیم زلف تو شد دل که خوش سوادی دید کوکل سنک زلفکک
سوادی اولدی زیرا بر خوش سواد کوردی سواد بونده شهر معناسنه در نتهکیم
حبیب اکرم بیورمشدر علیکم بالسواد الاعظم وزان غریب بلاکش خبر نمی آید
دا اول بلاکش غریبدن خبر کلمز زلفدن مراد بونده اسرار الهیه در که حقیقتده
سواد اعظمدر که نیجه یوز بیک پاک آنده مقیم اولمشدر مگر بروی دلارای یار
ما ورنی بزم دلارا یارمزک یوزی شوقنه ایش حاصل اولور یوخسه بهیچ وجه دگر کار
بر نمی آید هیچ غیری وجهله ایش حاصل اولمز یاردن مراد باری تعالی اولمق روشندر
مرشد اولمقده ممکندر بو بیتک زیاده صعوبتی اوزره در حاصل معنی عشق الهی
و وصال پادشاهی فضل خدا ایله فیض مرشد ایله حاصل اولور غیر ایله اولمز دیمکدر •

ز شست صدق گشادم هزار تیر دعا صدق شستندن بیك دعا اوقی آجدم یعنی
اتدم ولی چه سود یکی کارگر نمی آید بو اوقلردن بری اثر ایدیجی کلمز مراد بیك کره دعا
اتدم لکن بری مقبول اولمدی دیمکدر رشست گرش ده گز چکدوکی یردر کمینه شرط
وفا ترک سر بود حافظ وفا شرطنك ادناسی باش ترک اتمکدر ای حافظ برو اگر
ز تو کار این قدر نمی آید یوری اگر سندن بو قدر ایش کلمیه مراد ترک سره قادر دکل ایسك
عشقی ترك ایله دیمکدر **ولە ایضا** ز دل بر آمدم و کار بر نمی آید دلدن چقدم مراد
حاصل اولماز ز خود بدر شدم و یار در نمی آید کندمدن چقدم و یار ایچرو کلمز در پی
خیال بسر شد زمان عمر هنوز بو خیالده عمر زمانی باشه کتدی وهنوز بلای زلف
درازش بر نمی آید انك دراز زلفنك بلاسی باشه کلمز مراد اسرار الهیه بی نهایت
ایدوکن اشعاردر نسیم حکایت دل هست با نسیم سحر نسیم سحرایله بنم چوق
کوکل حکایتی واردر ولی بخت من امشب سحر نمی آید اما بو کیجه بنم طالعمه سحر کلمز
همیشه آه سحرگاه من خطا نشدی دایما بنم سحرگاه آهم خطا اولمازدی کنون
چه شد که یکی کارگر نمی آید شمدی نولدی که بر اثر ایدیجی کلمز یعنی اثری ظاهر اولماز
فدای دوست نکردیم عمر و مال دریغ دوسته عمری و مالی فدا ایلمدکی حیف دوستدن
مراد باری تعالی در که کار عشق زما این قدر نمی آید که بزدن عشق ایشی بو قدر
کلمز ز بس که دل شد حافظ رمیده از همه کس حافظك کوکلی دوکلی کمسه دن
زیاده که نفرت ایتمش اولدی کنون ز حلقهٔ زلفش بدر نمی آید شمدی انك زلفی
خلقه سندن طشره کلمز مراد اسرار الهیه دراندە اولن ضمیر خدایه راجعدر **ولە ایضا**
خوشا دلی که مدام از پی نظر نرود نه لطیف بر کوکل که دایم نظاره دندن چقمیه یعنی نظره
تابع اولوب کوردکی نسنه یه مایل اولمیه بهر درش که بخوانند بی خبر نرود هر قپویه که انی چاغره
بی کتمیه مراد کوکل آرزوسی ایله هر قپویه واروب احتیاج عرض اتمیه دیمکدر طمع در آن
لب شیرین نکردم اولیست اول شیرین لبه طمع ایلمك یکه اولی در ولی چگونه
مگس از پی شکر نرود اما مکس شکر اردندن نه وجهله کتمیه تو از مکارم اخلاق عالمی
دگری سن ایو خویلردن بر غیری عالمدر یعنی اول قدر اخلاق حمیدە یه مالك سن که
کویا بو عالمدکل سن وفا و عهد من از خاطرت بدر نرود بنم وفا و عهدم سنك

خاطر

خاطردن طشره کتمز سواد دیدهٔ غم دیده ام با شك مشوی بنم غم کورمش کوزم
سوادنی کوز یاشیله یومه که نقش خال توام هرگز از نظر نرود که سنك خالنك
نقشی هرگز نظرمدن کتمیه مراد ظاهر سواد دیده یی خاله تشبیه اتمکدر اما حاصل
معنی بی چوق اغلتمق ایله کوزمی کور ایلمه که سنك جمالك مشاهده سندن محروم قالمیم
دیمکدر سیاه نامه تر از خود کسی نمی بینم کندمدن کناهکار رکت بر کمسه کورمزم چگونه
چون قلمم دود دل بسر نرود کوکل توتنی قانم کبی نیجه باشنه یعنی نیجون آه ایتمیم
دلا مباش چنین هرزه گرد و هرجایی ای کوکل بویله عبث کزیجی و هرجایی اولمیه که هیچ
کار ز پیشت بدین هنر نرود زیرا بو هنر ایله سنك قتکدن هیچ کار حاصل اولماز **بیت**
سکوی بدست آرای بنی نبات • که بر سنك گردان نروید نبات • بتاج هدهدم از ره
مبر که باز سفید بهدهد تاجی ایله بنی یولدن التمه یعنی الدامه زیرا آق طوغان زکبر دکلی
هر صید مختصر نرود کبرندن هر حقیر صیدك اردنه کتمز یعنی وصال جانان ازلدن غیری
هر نسنه یه میل و محبتم یو قدر زیرا اندن غیری هر نه که واردر شیٔ حقیر در بلکه معدوم
مثابه سنده در زمن چو باد صبا بوی خود دریغ مدار باد صبا کبی کند و بو یکی بندن
دریغ طوتمه چرا که بی سر زلف توام بسر نرود نیچون زیرا سنك سر زلفك سز
بنم باشمه کتمز مراد جان دماغنك معطر اولمسی نفحهٔ رحمانیه ایله میسر اولدغن اشعاردر
خطاب خدایه در بپوش دامن عفوی بزلت من مست بن مستك خطاسی اوزره
بر عفو اتکن اورت که آب روی شریعت بدین قدر نرود زیرا بو قدر ایله شریعتك
آب روی کتمز یعنی نامشروع و خطا عفوندن شریعته نقصان ایرشمز من گدا هوس
سرو قامتی دارم بن گدا بر سرو قامتك هوسن طوترم که دست در کمرش جز بسیم
و زر نرود که انك کمرنه سیم و زردن غیری ایله ال کتمز یعنی ایرشمز مراد وصال جانانه
وصول بولمغه عشق و طاعت لازم ایدوکن اشعاردر بیار باده و اول بدست حافظ ده
کتور شرابی و اول حافظك الیه ویر بشرط آنکه ز مجلس سخن بدر نرود اول شرطله که
سوز مجلسمزدن طشره کتمیه مراد اسرار عشقی عوامدن ستر اتمکه تنبیه در **ولە ایضا**
گداخت جان که شود کار دل تمام و نشد جان اریدی که کوکل ایشی تمام اوله و اولمدی
بسوختیم درین آرزوی خام و نشد بو خام آرزوده یاندق و کوکل مرادی حاصل اولمدی

فغان كه در طلب كنج نامه مقصود فغان كه مقصود كنج نامه سنك طلبنده شدم
خراب جهانى زغم تمام وتشد غمدن تمام جهان خلقنك خرابى اولدم ومقصود
كنج خانه سى حاصل اولمدى دريغ ودركه درجست وجوى كنج حضور دريغ ودردكم
حضور بوجانجى طلبنده بسى شدم بكدايى بركرام وتشد كريملر قتنه كدالغه چوق كتدم
وحاصل اولمدى مصراع اولده كنج برنه كنج اولمق جائزدر معنى اكه كوره اولور •
بيام داد كه خواهم نشست با رندان بيام ويرديكه رندلرله اوتورسم كرك بشد برندى
ودردى كشيم نام وتشد نامم رندلك ودردى كشلك ايله كتدى واول وعده
حاصل اولدى بلابه كفت شبى مير مجلس تو شوم جانان لطيفه ايله ايتدى بركيجه سنك
مير مجلسك اولايم شدم برغبت خويشتن كمين غلام وتشد كندو رغبتم ايله انك كمينه
غلامى اولدم واول مير مجلس اولمدى لابه بونده لطيفه وتمسخر معناسنه جائزدر بدين
طمع كه ببوسم آن لب لعل بو اميدله كه مستلكده اول قرمزى لبى اوپم چه خون
كه در دلم افتاد همچو جام وتشد كو كلمه جام كبى نه قان دوشدى واول اميد حاصل اولمدى
بكوى عشق منه بى دليل راه قدم عشق محله سنه دليل راه سز قدم قومه كه من بخويش
نمودم صد اهتمام وتشد زيرا بن كندم ايله يوز اهتمام كوستردم وحاصل اولمديه
مراد مرشدسز محبوب حقيقى نك وصالى ميسر اولمدغن اشعاردر روا ست اكر
در برمى طپد كبوتر دل دل كبوترى اكر سينه ده حركت ايده ومضطرب اوله روادر •
كه ديد در ره خود پيچ وتاب دام وتشد • زيرا كندو يولنده طوزاغك پيچ وتابنى كوردى
واورادن كتمدى هزار حيله برانكيخت حافظ از سر فكر حافظ فكرادن بيك حيله
پيدا ايلدى بدان هوس كه شود آن حريف رام وتشد اول هوسله كه اول حريف
رام اوله اولمدى مراد عشق الهى نك حصولى حيله ايله ميسر اولمدغن اشعاردر وله ايضًا
فراهرسيه چشمان سر بيرون نخواهد شد قره كوزلولرك محبتى بنم باشمدن طشره كتميه در
قضاى آسمانست اين ودكركون نخواهد شد بو قضاى آسماندر يعنى حكم الهى در
متغير اولميه در سيه چشماندن مراد اسما وصفات واوليادر التقدا ولمق ممكندر
رقيب آزارها فرمود وجاى آشتى نكذاشت رقيب جفالر بيوردى وصلحه ير قومدى
مكر آه سحرخيزان سوى كردون نخواهد شد مكر سحرخيزلرك آهى فلك جانبنه كتميه در •

فراز وزازل كارى بجز رندى نفرمودند روز ازلده باكه عاشقلقدن غيرى برايش
بيورمديلر مرآن قسمت كه رفت انجا كم وافزون نخواهد شد هراول قسمت كه انده واقع
اولدى اكسك وارتق اولميه در شراب لعل وجاى امن ويار مهربان ساقى
قرمزى شراب وامن وفراغ يرى ومشفق محبوب ساقى دلاكى به شود كار ست اكر اكنون
نخواهد شد اى كوكل سنك ايشك قچن ايو اولور اكر شمدى كه اولميه در ساقى دن
مراد مرشددر خدارا محتسب ما را بفرياد دف ونى بخش الله ايچون اى محتسب
بزى دف ونى فريادنه باغشله كه ساز شرع ازين افسانه بى قانون نخواهد شد
زيرا شرع سازى بو افسانه دن قانونسز اولميه قانوندن مراد بونده قاعده
معناسنه در دف ونى دن مراد مرشدلردر حاصل عشق خدايه سعى اتمكدن
شرع شريفه نقصان ايرشمز ديمكدر مجال من همين باشد كه پنهان عشق او ورزم
بنم مجالم انجق بودر كه مخفى انك عشقنه سعى ايدرم كنار وبوس وآغوشش چه كويم
چون نخواهد شد انك كنار وبوسنى وقوجمغنى نه ديم چونكه اولميه در يعنى بنده يه
لازم اولمين عشق وطاعت در ذات بارى يه قرب وتفكر ديكلدر مثنوى اى
ديده نقش غم ز لوح سينه حافظ اى چشم حافظك سينه سى لوحندن غم نقشنى يومه
كه زخم تيغ دلدارست ورنك خون نخواهد شد زيرا دلدارك تيغى زخمدر وخون
رنكى كتميه در زيرا عشق تيغنك زخمى در ازخون هويدا ديكلدر وله ايضًا در ازل
پرتو حسنت ز تجلى دم زد سنك حسنك پرتوى تجلى دم اوردى عشق پيدا شد
وآتش بهمه عالم زد عشق پيدا اولدى وجمله عالمه آتش اوردى مراد بودر كه
كان الله ولم يكن معه شى حسبنجه بارى تعالى ذاتنه نظر ايلدى جميع موجودات
كه وجوده كلمه كرك ايدى جمله سى انده مشاهده ايدوب برآن ده وجوده كتوردى
كه اكا قضا ديرلر واول ترتيب اوزره بو عالم كلمسنه قدر ديرلر خطاب خدايه در
جلوه كرد رخت ديد ملك عشق نداشت رخك بر جلوه ايلدى ملك كوردى
عاشق اولمدى زيرا ملكده عشقه استعداد يوغيدى عين آتش شد ازين
غيرت وبرآدم زد بو غيرتدن عين آتش اولدى وآدم اوزره اوردى زيرا انك
عشق استعدادى انسانه ويرلمش ايدى انا عرضنا الامانة على السموات والارض

والجبال فابين ان يحملنها واشفقن منها وحملها الانسان انه كان ظلوما جهولا
عقل میخواست کزان شعله چراغ افروزد عقل معاش استدی که اول شعله
چراغ یاقه برق غیرت بدرخشید وجهان برهم زد غیرت برقی پلدرادی وجهانی
بربنه اوردی مراد بودر که اهل عقل مراد ایدنمدیلر که انبیایه تابع اولمقله
عشق الهی دن متمتع اولوب قرب خدا حاصل ایده لر غیرت الهیه برقی ظاهر
اولوب جهانی بربنه اوروب اهل عقلی حیران و واله ایلدی زیرا عقل معاشه
عشقدن نصیب چوقدر مدعی خواست که آید بتماشاگه راز مدعی استدی که
تماشاگاهنه کله دست غیب آمد وبرسینه نامحرم زد غیب الی کلدی نامحرم
سینه سنه اوردی یعنی رد ایلدی مدعی دن مراد شیطان اولمق زیاده رو
دیگران قرعه قسمت همه برعیش زدند غیرلر قسمت قرعه سنی دوکلی عیش اوزره
اوردلر یعنی عشق دن اعراض ایلدیلر محنت وبلاسی چوق اولدغندن دل غمدیده
ما بود که هم بر غم زد بزم غم کورمش کوکلمز ایدی که هم غم اوزره اوردی یعنی
عشقی قبول ایلدی هم لفظی بونده غمه نسبت تمام یرنده واقع اولمشدر بیت
وادی عشق که جز کشته درو نایابست ریگش از خون دل تشنه لبان سیرابست
جان علوی هوس چاه زنخدان تو داشت علوی جان سنک زنخدانک چاهنک
هوسنی طوتدی دست در حلقه آن زلف خم اندر خم زد اول خم اندر خم زلفک
حلقه سنه ال اوردی مراد دل عاشق تجلی ذات دن منتفع اولمق ایچون اسرار
الهیه یه یاپشدی دیمکدر حافظ آن روز طرب نامه عشق تو نوشت حافظ اول کون
سنک عشقک طرب نامه سنی یازدی که قلم بر سر اسباب دل خرم زد که عشقک
ایله خرم اولمش دلک سببلری اوزره قلم اوردی مراد حافظ اول کون که ماسوی دن
فراغت ایلدی سنک عشقکه وصول بولدی دیمکدر خطاب باری تعالی
حضرتنه در وله ایضا یاد باد آنکه نهانت نظری باما بود اولسون اولکه سنک
بزه نهانی برنظرک واردی رقم مهر تو در چهره ما پیدا بود سنک محبتک
رقمی بزم یوزمزده ظاهر ایدی خطاب مرشده در یاد باد آنکه چو چشمت بعتابم
میکشت یاد اولسون اولکه چون سنک چشمک بنی عتابله دیلردی معجز عیسویت

درلب شکرخا بود سنک شکر چینیجی لبکده عیسی یه منسوب اولان معجزه وار ایدی
یعنی لبک ایله بنی احیا ایدر ایدک یاد باد آنکه صبوحی زده در مجلس انس اکلسون
اول که انس مجلسنده صبوحی اورمش ایکن جز من و یار نبودیم خدا یا ما بود
بن و یاردن غیری دکل ایدک خدا بزم ایله ایدی یعنی حق تعالی حضرتی حاضر وناظر
ایدی یاد باد آنکه مه من چو کله بر بستی اکلسون اولکه بنم ماهم چونکه کلاهنی یوقاری
قالدردی ایدی وکندوسنی زینت ایدیدی در رکابش مه نو پیک جهان
پیما بود ماه نو آنک رکابنده جهانی دور ایدیجی پیک ایدی مراد مرشدنک قدری
فلک دن اعلا وارفع ایدوکن اشعار در یاد باد آنکه خرابات نشین بودم
و مست اکلسون اولکه خرابات نشین و مست ایدم وانچه در خلوتم امروز
کمست آنجا بود واول نسنه که بو کون بنم خلوتمده اکسکدر یعنی بو قدر اندوه وا
ایدی مراد مرشدی ایله اولان شوق وحالتی یاد درکه شمدی اندن جدا اولمشدر
یاد باد آنکه چو یاقوت قدح خنده زدی اکلسون اولکه چون قدحک یاقوتی خنده
اوریدی یعنی شراب میدانه کلیدی یاقوت دن مراد شراب در خنده دن مراد ظهور
بولمسی در شرابه خنده اسنادی چوق واقع اولمشدر نتکم بوغزلده مقطعدن
اول واقع اولان بیتده واقع اولمشدر درمیان من و لعل تو حکایتها بود بنم ایله
سنک لبک اورتاسنده حکایتلر وار ایدی خطاب مرشده در که انک ایله اسرار
عشقدن اولان مصاحبتی اشعار در بحسن طریقیله یاد باد آنکه رخت شمع طرب می
افروخت اکلسون اولکه سنک رخک طرب شمعنی شعله لندرر ایدی این دل سوخته
پروانه ناپروا بود بو یانمش کوکل پروانسز پروانه ایدی خطاب ینه مرشده در یاد
باد آنکه دران بزمکه خلق و ادب اکلسون اولکه اول خلق وادب بزم کهنده
آنکه او خنده مستانه زدی صهبا بود اولکه او مستانه کلوردی قرمزی شراب ایدی
مراد مرشدی ایله اولان مصاحبت تمام ادب اوزره اولوب وعشق الهی دن زیاده
ظهور طریقی اوزره مکالمه واقع اولدغن بیان در یاد باد آنکه باصلاح شما می شد
راست اکلسون اولکه سنک اصلاحکوز ایله راست اولور ایدی نظم هر گوهر ناسفته
که حافظ را بود سز ناسفته کوهر کبی نظمی که حافظ ایچون ایدی مراد کندونک اشعار در ر

یاربی شیخی اصلاح اتدوکن اشعاردر ولە ایضا باشداى دل کە در میکدە‌ها بکشایند
اولەکەای کوکل منی نە قپوسن آجەلر کە ازکار فروبستە ما بکشایند بزم باغلنمش
ایشمزدن عقدەسنی چوزەلر اگر از بهر دل زاهد خودبین بستند اگر خودبین زاهدک
کوکلندن اوتری باغلدیلرایسە دل قوی دار کە از بهر خدا بکشایند کوکلکی قوی
طوت کە اللە ایچون آچرلر بو ایکی بیت دە بکشایندک فاعلی باری تعالی در صیغۀ
جمع تعظیم ایچوندر بوندن مراد زاهد خشکک سوزی ایلە خانقاهلردە سماع ورقص
منع اولندیغن اشعار در بصفای دل رندان کە صبوحی زدگان رندلرک
کوکلی صفاسی حقیچون کە صبوحی زدەلردر بس درِ بستە بمفتاح دعا بکشایند چوق
باغلنمش قپویی دعا مفتاحی ایلە آچرلر بعض نسخەدە بصفای دل رندان وصبوحی
زدگان واقع اولمشدر واو عاطفە ایلە معنی اکە کورە اولور نامە تعزیت دختر رز
بنویسید شرابک تعزیت نامەسنی یازیکوز تا همە مغبچگان زلف دوتا بکشا
تا دوکلی طالب عشق اولن مریدلر ایکی قات یعنی اورلمش زلفی چوزەلر نوحە
وفغان ایدەلر زلف دوتا مغبچە مناسبتی ایلە در گیسوی چنگ ببرید بمرگ می ناب
چنگک گیسوسنی قطع ایلکوز صافی شرابک اولمسی ایلە تا حریفان همە خون
از مژە‌ها بکشایند تا دوکلی عاشقلر مژەلرندن خون روان ایدەلر مراد عشقە
ناصر ومعین اولمدیغندن شکایت واظهار حزن در درِ میخانە ببستند
خدایا مپسند میخانە قپوسن باغلدیلر ای خدا بکنمە کە درِ خانۀ تزویر وریا
بکشایند کە تزویر وریا خانەسنک قپوسنی آچەلر مراد عشقی منع ایدوب تزویر
وریایی آشکارە منع اندکلرن بیان در بیت کسی کا رباب لعن وطره ومغفتست
بدو بنگر اکنون شیخ وقتست • حافظ این خرقە کە داری تو ببینی فردا ای حافظ
بو خرقەیی کە طوترسن یعنی گیرسن یارن قیامت دە کورەسن کە چە زنار
ز زیرش بجفا بکشایند کە آنک آلتندن جفا ایلە نە زنارچوزرلر یعنی جفارلر
مراد قیامت دە مرائیلرە بدنامیلق وعذاب مقرر ایدوکن بیان در بیت چە
زنار منع درمیانت چە دلق • کە در پوشی از بهر پندار خلق ولە ایضا خوش است
خلوت اگر یار یارِ من باشد خلوت خوشدر اگر یار بنم یارم اولە نە من بسوزم

واد شمع انجمن باشد خوش دکلدر اولکە بن یانەیم واول شمع مجلس اولە بو وجهدخی
جائزدر نە بن یانەیم ونە اول شمع انجمن اولور مراد باری تعالی ومرشد اولمق ممکندر
من آن نگین سلیمان بهیچ نستانم بن اول سلیمانک نگینینی هیچە المزم نگین بوزک
قاشی اما بوندە سلطنت مراددر کە گاه گاه بر او دست اهرمن باشد کە گاه گاه
آنک اوزرە دیوک الی اولە مراد سلطنت دنیا کە کاهی نامعقولرە ویریلور حقیقتە
لاشی ایدوکن اشعاردر روا مدار خدایا کە در حریم وصال روا طوتمە ای خدا کە وصال
حریمندە رقیب محرم وحرمان نصیب من باشد رقیب محرم وحرمان بنم نصیبم اولە
مراد عوام فیض الهی ایلە مستفیض اولوب کندوسی محروم اولمق خوفندن خدایە
تضرعدر همای گو مفکن سایۀ شرف هرگز همایە دی هرگز شرف سایەسینی
براقمسون در آن دیار کە طوطی کم از زغن باشد اول دیاردە کە طوطی زغندن
کم اولە مراد اهل معرفتە رعایت اولنمین یرە گتمکە تنبیە در زغن چیلاق معناسنەدر
بیت دردا کە در دیار تو دانا عزیز نیست • لعنت بدان دیار کە دانا بود عزیز •
هوای کوی تو از سر نمی رود ما را • سنک کویک محبتی بزم باشمزدن کتمز غریب را
دل سرگشتە با وطن باشد غریبک سرگشتە کوکلی وطنە اولور یعنی آرزوسی
خاطرندن کتمز مراد جناب قدس کە وطن اصلی در هرگزانی فراموش اتمدکن
اشعار در بیان شوق چە حاجت کە حال آتش دل شوقی بیان اتمک نە حاجت
زیرا کوکل آتشنک حالنی توان شناخت ز سوزی کە در سخن باشد الکلمق ممکندر
شول حرارتدن کە سوزدە در • زبان سوسن اگر دە زبان شود حافظ
حافظ اگر سوسن کبی اون دللو اولە چو غنچە پیش تواش مهر بر دهن باشد •
سنک قتکدە غنچە کبی آنک اغزی اوزرە مهر اولور یعنی سکوت ایدر خطاب
خدایە ومرشدە اولمق ممکن در ولە ایضا من وانکار شراب این چە حکایت
باشد بن وعشقە انکار بو نە حکایت اولور یعنی بو نە سوزدر غالبا این قدرم
عقل وکفایت باشد غالبا بنم بو قدر عقلم ادراکم اولور کفایت بوندە ادراک
معناسنەدر مراد عشق الهی زیادە مقبول ایدوکن اشعاردر ناگهان پردە برانداختۀ
آرم چە حکایت باشد ناگهان پولە باش گتورم نە حکایت یعنی نە سوزدر •

مراد بن که زمان مدید عشقه سعی ایدوب مرشده خدمت ایدم واندن فکره واقف
ایلیم بو هیچ اولورمی دیمکدر تا بغایت ره میخانه نمی دانستم نهایتی شمدیه دکن
میخانه یولنی یعنی عشقک شرفینی بلمز ایدم ورنه مستوری ما تا بچه غایت باشد
حاصل معنی بودر دیمک کلدی که یا شمدیه دکن نیچون عشقه کوشش اتمدک
اکه جواب ویروب ایدر عشق احوالنی بلمز ایدم اما شمدیکه بیلدم ابدی ترک اتمزم
زاهد از راه برندی بزد معذورست زاهد اکر عاشقلغه یول التمیه معذوردر
عشق کاریست که موقوف هدایت باشد عشق الهی برایشدر که هدایته موقوفدر
باشد بونک کبی محللرده ادات زمانیه دراست معناسنه مراد عشق الهی کسبی
دکل ایدوکن بیان در بنده پیر مغانم که زجهلم برهاند مرشدک بنده سیم که بنی
جهلدن خلاص ایلدی پیر ما هرچه کند عین ولایت باشد بزم شیخمز هرنه ایدرسه
عین ولایتدر باشد زاهد وعجب ونماز ومن ومستی ونیاز زاهد وعجب ونماز
وبن ومستلک ونیاز یعنی زاهده انلر وبنده بونلر واردر تا ترا خود ز میان
باکه عنایت باشد عجب خود اورته دن سنک عنایتک کیمه اولور مراد مستلک
ونیاز خود پرستلک ونمازدن اولی ایدوکن بیان در بیت برین آستان
عجز ومسکینیت باز طاعت وخویشتن بینیت دوش ازین غصه نخفتم
که حکیمی میکفت دون کیجه بو غصه دن اویومدم که بر عاقل ایتدی واید ردی
معناسنه دخی جائزدر حافظ از مست شود جای شکایت باشد حافظ اکر
مست اوله شکایت یری در مراد عشق الهیدن بی خبر بر عاقل حافظی عشقه لایق
کورمدکندن اوتری زیاده متألم اولدیغن بیان در وله ایضا ترسم که اشک
در غم ما پرده در شود قورقرم کوز یاشی بزم غمیز بزم پرده مزی یرتیجی اوله وین راز
سر بمهر بعالم سمر شود وبو مستور راز عالمه حکایت ومشهور اوله کویند سنک
لعل شود در مقام صبر دیرلر صبر مقامنده طاش لعل اولور آری شود ولیک
بخون جکر شود بلی اولور اما جکر قانی ایله اولور حاصل معنی صبر له مراد حاصل
اولور لیکن حاصل اولنجه جکر خون اولور دیمکدر در تنکنای حیرتم از نخوت
رقیب رقیبک کبرندن حیرت طارلغنده یم یارب مبادا انکه کدا معتبر شود

یارب

یارب اولمسون اول که کدا معتبر وصاحب عزت اوله مراد اهل شرعک اهل طریقت
اوزره اولمن کبرن بیان در رقیب دن مراد اهل شرعدر شیطان دکلدر این سرکشی
که در سر سرو بلند تست بو سرکشلک که سنک بلند سروک باشنده در کی با تو دست
کوته من در کمر شود بنم قصه الم قیجین سنک کمر کده اولور مراد قرب الهینک حصولی
زیاده صعوبت اوزره اولدیغن بیان در از هر کناره تیر دعا کرده ام روان بهر
کناردن دعا تیرن روان ایلمشم باشد کزان میان یکی کارکر شود اوله که اول
اورته دن بری اثر ایدیجی اوله یعنی بر دعا مقبول اوله این قصر سلطنت که تو اش ماه
منظری بو سلطنت قصری که سن انک ماه منظری سن سرها بر آستانه او
خاک در شود باشلر انک آستانه سی اوزره قپو طپراغی اولور خطاب خدایه اولمق
روشن در حبیب اکرمه و مرشده اولمق احتمال در از کیمیای مهر تو زر کشت
روی من سنک محبتک کیمیاسندن بنم یوزم زر کبی اولدی آری بیمن لطف
شما خاک زر شود بلی سزک لطفکز یمننده خاک التون اولور خطاب خدایه در
بس نکته غیر حسن بباید که تا کسی حسن دن غیری چوق نکته کرک تا بر کمسه مقبول طبع
مردم صاحب نظر شود صاحب مردمک طبعنک مقبولی اوله مراد مقبول اولمغه
حسن صورت دن غیری حسن سیرت دخی لازم ایدوکن اشعار در خواهم بکوی میکده
کریان وداد خواه میخانه محله سنه کتمک استرم اغلیجی وداد استیجی اولدیغم حالده
کز دست غم خلاص من انجا مکر شود که غم الندن باکه خلاص مکر انده اوله مراد
دنیا غمندن خلاص ایچون بر مرشده مرید اولوب عشق الهی ایچون سعی اتمک استرم
ای جان حدیث ما بر دلدار باز کو ای جان دلدار قتنده بزم سوزمزی کیرو سویله
لیکن چنان مکو که صبا را خبر شود اما سویلدکک قتنده ایله که صبایه خبر اوله
بعض نسخه ده مکس یرنه مکو واقع اولمشدر معنی اکه کوره اولور روزی اکر غمی رسد
تنکدل مباش برکون اکر سکا بر غم ایرشه تنکدل وبیحضور اولمه رو شکر کن
مبادا کران بد بتر شود یوری شکر ایله اولمیه که اول یرامزدن بر مزرک اوله ای دل
صبور باش ومخور غم که عاقبت ای دل صبور اول وغم یمه زیرا عاقبت این صبح
کردد واین شب سحر شود بو اخشام صباح اولور وبو کیجه سحر اولور مراد بو محنت وغم

برحیوان که عشقه سعی اتمیه ان اولماز حاصل معنی عشق وکرم دن بی بهره اولن
کمسه حیوان صفت ایدوکین اشعار در اسم اعظم بکند کار خودای دل خوش باش
اسم اعظم کند وایش ایلرای کوکل خوش اول که تلبیس وحیل دیو سلیمان نشود
زیرا تلبیس وحیله‌لر ایله دیو سلیمان اولماز مراد صورت صلاحده اولن مرائیلردر
که الله عاقبت رسوای ایدر دیمکدر گوهر پاک بباید که شود قابل فیض پاک ذات
گرکدر که فیضه قابل اوله ورنه هر سنگ وگلی لؤلؤ ومرجان نشود زیرا هر بر سنگ
وگل لؤلؤ ومرجان اولماز مراد هرکس عشقه قابل دکل ایدوکین بیان در عشق
می ورزم وامید که این فن شریف عشقه سعی ایدرم وامید درکه بو شریف فن
چون هنرهای دگر موجب حرمان نشود • غیری هنرلر کبی حرمان موجبی اولمیا •
دوش میگفت که فردا بدهم کام دلت دون کیجه ایتدی که یارین سنگ کوکلک
مرادنی ویره‌یین • سببی ساز خدایا که پشیمان نشود بر سبب ایله ای خدایا که پشیمان
اولمیه مراد مرشددرکه کندوسنه فیض وعده اتمش در حسن خلقی ز خدا می طلبم
خوی ترا خدادن سنگ خوکه حسن خلق طلب ایدرم تا دگر خاطر ما از تو پریشان نشود
تاکه وبزم خاطرمز سندن پریشان اولمیه مراد مرشدی درکه زیاده استغنا سندن
کندوسنه بدخوی کلور ذره را تا نبود همت عالی حافظ ذره نک مادامکه عالی
همتی اولمیه ای حافظ طالب چشمهٔ خورشید درخشان نشود یلدرایجی خورشیدک
چشمه‌سنه طالب اولماز وله ایضا گفتم غمی تو دارم گفتا غمت سر آید جانانه ایتدم
سنگ غمکی طوتارم جانان ایتدی سنگ غمک باشه کلور یعنی غمدن خلاص بولورسن
گفتم که ماه من شو گفتا اگر برآید ایتدم که بنم ماهم اول ایتدی اگر قولای کلورسه اگر
برآید قولای کلورسه وراست دوشرسه معناسنه استعمال اولنور خطاب مرشدهدر
گفتم ز مهربانان رسم وفا بیاموز ایتدم مهربانلردن وفا رسمنی اوکرن گفتا
ز مهربانان این کار کمتر آید جانان ایتدی مهرولردن بو ایش آزرک کلور گفتم که
بر خیالت راه نظر ببندم ایتدم که سنگ خیالک اوزره نظر یولنی بغلرم
یعنی قلبمه کلمکه مانع اولورم گفتا که شب رو است او از راه دیگر آید جانان ایتدی
او یعنی خیال شب رو عیار در غیری یولدن کلور زیرا حصول عشق بهمان نظره

مخصوص

مخصوص دکلدر بلکه قولقدن دخی حاصل اولور گفتم که بوی زلفت گمراه عالمم کرد
ایتدم که سنگ زلفک رایحه‌سی بنی عالمک گمراهی ایلدی گفتا اگر بدانی هم اوت
رهبر آید ایتدی اگر بلورسک هم او سکا رهبر کلور رهبر دلیلدر مراد اسرار
الهیه ظاهرا اگرچه عاشقی مردود خلق ایلر لیکن حقیقتده مقبول حق ایلر دیمکدر
گفتم خوشا هوایی کز باغ عشق خیزد ایتدم نه لطیف بر هوا که عشق باغندن قالقر •
گفتا خنک نسیمی کز کوی دلبر آید جانان ایتدی مبارک ولطیفدر بر نسیم که
دلبر محله‌سندن کلور مراد عشق عاشق خوب در لیکن نفخهٔ رحمانیه اندن
خوبرک ایدوکین بیان در زیرا محبت اول جانب حقدن کرک گفتم که نوش
لعلت مارا بآرزو رکشت ایتدم که سنگ نوش کبی لبک بزی آرزو ایله
دیلدی گفتا تو بندگی کن کو بنده پرور آید ایتدی سن قوللق ایلکه او بنده
پرور کلور یعنی بنده سنه رعایت ایدر گفتم دل رحیمت کی عزم صلح دارد
ایتدم سنگ رحیم قلبک نیچون صلح قصدن طوتر گفتا بکس مکو این تا وقت
آن در آید جانان ایتدی بونی کمسه‌یه دیمه تا انک وقتی کله گفتم زمان عشرت
دیدی که چون سر آمد ایتدم کوردکمی که عشرت زمانی نیجه باشه کلدی گفتا خموش
حافظ کین غصه هم سر آید ایتدی خاموش اول ای حافظ که بو غصه دخی باشه کلور بیت
شاد بر آنم که دل ما غمیست • کامدن غم سبب خرمیست وله ایضا هر کرا با خط سبزت
سر سودا باشد سنگ خط سبزکه هر کیمک محبت وهواسی اوله پای ازین دایره بیرون
ننهد تا باشد بو دایره‌دن طشره ایاق قوز مادام که اوله یعنی اولنجه دکین خلاص میسر
اولماز خط سبزدن مراد جناب کبریا وعلم وحیات در مراد هر کمکه جناب قدسه
وصول بولدی ایدی اندن جدا اولماز دیمکدر نته کم گلشن رازک بو بیتلرندن
ظاهردر بیت رخ اینجا مظهر حسن خدایست • مراد از خط جناب کبریایست •
خط آمد سبزه‌زار عالم جان • ازان کردند نامش آب حیوان • نهفته زیر هر بوینی
از و باز • هزاران بحر علم از عالم راز • من چو از خاک لحد لاله صفت برخیزم بن
قبر طپراغندن چونکه لاله کبی قالقم داغ سودای توام سر سویدا باشد سنگ سوداک
داغی بنم سویدامک سری اولور سویدا قلبده بر قطره قاندر مراد عشق الهیک

موت دنصکره داخی زایل اولمدوغن اشعار ایدر تاکی ای گوهر یکدانه روا خواهی داشت
ای یکدانه گوهر عجب بخته ذکر روا طوترسن گز غمت دیدهٔ مردم همه دریا باشد
کرسنک غمکدن دوکلی خلقک کوزی دریا اوله بعض نسخ ده بو یله واقع اولمشدر
تو خود ای گوهر یکدانه کجایی آخر سن خود ای یکدانه گوهر قنده سن آخر کز خیال تو مرا
دیده چو دریا باشد کرسنک خیالکدن بنم چشمم دریا کبی در باشد بونده ادات آزمانیه
اولمیه روشن در ظل ممدود خم زلف توام بر سر باد سنک زلفک خمنده ظلّ
ممدودی بنم باشم اوزره اولسون کاندران سایه قرار دل شیدا باشد زیرا اول
دیوانه نک قراری اول سایه ده اولور مراد غیب هویتده کوکلنک قرار اتمسی طلب دن
عبادر زیرا دیوانه دلاندن ایو قرار کاه اولماز از ین هر خزه ام آب روانست بیا
هر کیم دبندن آب رواندر کل اگرت میل لب جوی و تماشا باشد اگرسا که
ارماق کنار ی و تماشا میلی اوله مراد کثرت بکاسن اظهار در جانان ازل
جانبندن ترحم حصولی ایچون چون دل من دمی از پرده برون آی در آی بنم کوکلم
کبی پرده دن طشره کل دا ایچرو کل بو خطاب مرشده در دلک پرده دن طشره
اولمسی بنلک دن خلاص بولمسی در اگرچه بونده مطلقا خروج معناسنه در
که دگر باره ملاقات نه پیدا باشد زیرا اگر و ملاقات پیدا دکلدر چشمت از ناز
بحافظ نکند میل آری سنک چشمک ناز ایله حافظه میل ایلمز بلی سر گرانی
صفت نرگس رعنا باشد بر رعنا نرگسک صفتی در بعض نسخ ده رعنا یرینه شهلا
واقع اولمشدر نرگس دن مراد چشم در چشم دن مراد ذات باری در حاصل
معنی باری تعالی نک گاه گاه عشاقه نظر اتمسی صفت کبریاسندن ایدوکن اشعار در
ولہ ایضاً چو آفتاب می از مشرق پیاله برآید چونکه می آفتابی پیاله مشرقندن طلوع
ایلیه ز باغ عارض ساقی هزار لاله برآید ساقی نک عارضی باغندن بیک لاله ظاهر
اولور مشرق پیاله دن مراد قلب مرشد در آفتاب می دن مراد عشق الهی در
مراد چونکه مرشدک قلبندن نور عشق تجلی ایده یوز نده هزار گونه آثار نور قرب
و محبت پیدا اولور دیمکدر نسیم بر سر گل بشکند کلاله سنبل باد نسیم کلک
باشی اوزره سنبلک برچینی صرچو در میان چمن بوی کلاله برآید چونکه چمن اورتهسنده

اول کلاله نک بوبی ظاهر اوله کلاله برچم معناسنه در مراد غیب هویتک اثر پیدا
ظاهر اولن پرده گل و سنبله میل واعتبار قالمز دیمکدر ز گرد خوان نگون فلک
طمع نتوان داشت فلکک منعکس اولمش سفره سنک اطرافندن امید طوتمق اولماز
که بی ملالت صد غصه یک نواله برآید که یوز غصه ملالتسز بر نواله حاصل اوله
نواله لقمه و قاضی لقمه سی دیرلر عجمده بر گونه طعامدر و غایب حقه سی و زرته و سوزکلمی
دکلمک و عوض آما بونک معنای اول مراد در مراد گردش فلکه اعتماد جایز دکل
ایدوکین اشعار در هم بلاسی ذوقندن زیاده ایدوکن اظهار در شکایت
شب هجران نه آن حکایت حالست هجران شبنک شکایتی اول حکایت حال دکلدر
که شمهٔ ز بیانش بصد رساله برآید که یوز رساله ایله انک بیانندن بر شمه حاصل
اوله گرت چو نوح نبی صبر هست در طوفان اگر نوح نبی کبی سنک طوفانه صبرک وار ایسه
بلا بگردد و کام هزار ساله برآید بلا دفع اولور و بیک یللق مرادک حاصل اولور
حاصل معنی صبر ایله حصول مرام میسر ایدوکن اشعار در بسعی خود نتوان برد گوهر مقصود
بکف که کند و سعیی ایله مقصود گوهرنی الدمک یعنی مقصود حاصل اتمک ممکن دکلدر خیال
بود که این کار بی حواله برآید خیال اولدیکه بو ایش تقدیر ربانی سز حاصل اوله
مراد هر نسنه نک حصولی امر خدا ایله اولدوغن اشعار در نسیم وصل تو گر بگذرد بتربت
حافظ سنک وصلک نسیمی اگر حافظک تربه سینه فرو رایده ز خاک کالبدش
صد هزار ناله برآید انک قالبنک طپراغندن یوز بیک ناله چقر کالبد قالب در که
مراد جسم در **ولہ ایضاً** سرو چمان من چرا میل چمن نمی کند بنم نازله صالنجی سروم
نیچون چمنه میل ایلمز همدم گل نمی شود یاد سمن نمیکند کله همدم اولماز و سمنی یاد ایلمز
سرو چمان دن مراد خدادر که محبوب منزلهسنه تنزیل اولنمشدر چمن دن مراد کثرت
فیض در گل دن مراد مکاشفه در چمن دن مراد صفوت خاطر در حاصل معنی بونک
کبی لطیف وقتده نیچون تجلی اولماز دیمکدر تا دل هرزه گرد من رفت بچین زلف او
تا بنم عبث یره گزیجی کوکلم انک زلفی بو کلمه گتدی زان سفر دراز خود عزم وطن نمی کند
گند ونک اول دراز سفرندن وطن قصدن ایلمز چین دن مراد بونده ظلمت کونک
متضاعف اولمسی در که دل اکا مقید اولوب وطن اصلیسنی یاد ایلمز که مراد جناب قدسدر

زیرا بو عالم دیار غربت در دلك هر زه کرد اولمسی اول سببدن در که مقام انسی
فراموش ایدوب دنیا یه محبت اتمشدر دل بامید وصلی و همدم جان نمی شود
کوکل انك وصالی امیدی ایله جانه همدم اولماز جان بهوای کوی او خدمت تن نکند
جان انك محله سی محبتی ایله تنه خدمت ایلمز ضمیر غایب خدایه راجعدر مراد دل جاندن
و جان تن دن جدا اولورلر تاکه جناب قدسه ایرشه دیمکدر بیش کمان ابروش
لابه همی کنم ولی انك کمانه بکزر ابروسی او کنده تضرع ایدرم اما کوش کشیده است
ازان کوش بمن نمی کند قولغی بورمشدر اول سببدن بکا کوش ایلمز یعنی بنم سوزمی
استماع اتمز کوش کشیده استعمال در قولغنه فلده مثلو و قولغی بورمش معناسنه
مراد عشق و طاعتمز قرب حقه تضرع و نیازله وصول میسر اولمدوغن بیان در
دی کله ز طره اش کردم و از سر فسوس دون انك طره سندن بر شکایت ایلدم
و جانان لطفا او جندن کفت که این سیاه کج کوش بمن کند ایتدی بو اکری
قره که مراد زلفی در با که قولق ایلمز یعنی سوزمی استماع اتمز مراد اسرار الهیه ریاضت
و طاعتمز حاصل دلمدوغن بیان در چون ز نسیم می شود زلف بنفشه پر شکن
چونکه باد نسیم دن بنفشه زلفی پر شکن اوله یعنی تمام اچله وه که دلم چه باد آن
عهد شکن نمی کند واه که کوکلم اول عهد شکنی نیه یعنی نیچون یاد ایلمز عهد شکن دن
مراد مرشد در که کند و سنه فیض دوام اوزره ایصال اتمدکندن عهد شکن در
ساقی سیم ساق ما کر همه درد میدهد بزم سیم ساق ساقی مز اکر دو کلی درد ویرر
کیست که تن چو جام می جمله دهن نمی کند کیمدر که تنی جمله جام می کبی جمله دهن ایلمز
ساقی دن مراد مرشد در که انك الدن ریاضت و مجاهده زهری مریدلره شکر کبی
لذیذ در نکهتسای شد صبا دامن پاکت از چه رو صبا خوش بوی اولدی سنك
پاك دامنك ز سببدن نکهه خوش قوخو نسنه لردن ترکیب اولنمش طیبه در که
نکهتسای ترکیبنك معناسی نکهه ازیجی در و بونده سبب معناسنه در خاك
بنفشه زار را مسك ختن نمی کند بنفشه زارك مسك ختن ایلمز یعنی بهار وقتی
نیچون سیر چمن سن با همه عطر دامنت آیدم از صبا عجب سنك دامنك
دوکلی عطری ایله باد صبادن باکه عجب کلور کر کذر تو خاك را مسك ختن نمی کند

که

که سنك مرور کدن طپراغی مسك ختن ایلمز بعض نسخه ده مسك ختن یرینه در عدن
واقع اولمشدر اما محلنه ملایم دکلدر دست کش جفا مکن آب رخم که فیض او بوزم
صوین جفا النك زبونی ایلمه یعنی جفا اتمك ایله بنم عرضمه نقصان ایرشدرمه زیرا
ابرك فیضی بی مدد سر شك من در عدن نمی کند بنم کوزم یاشنك مددندنز در عدن
ایلمز بوندن مراد صورتا حقیر اولان عشاقك آب رویی و کوزی یاشنی تحقیر اتمك
معقول و لایق دکل ایدوکن اشعار در کشته غمزه تو شد حافظ ناشنیده پند
نصیحت قبول اتمش حافظ سنك غمزه كك مقتولی ولمدی تیغ سزاست هر که درد
سخن نمی کند هر کمه که سوز تأثیر اتمز تیغ لایقدر یعنی هلاك اتمك معقول در درد بونده
تأثیر معناسنه در وله ایضا دل ما بدور رویت ز چمن فراغ دارد بزم کوکلم سنك
یوزك دورنده چمندن فراغ و استغنا طوتر که چو سرو پای بندست و چو لاله داغ
دارد زیرا سرو کبی پای بند در و لاله داغ طوتر ایلیه کیمی سیر ایده لم بو تقدیر اوزره
چون تشبیه ایچون اولماز لیکن بو معنی هرکز معقول دکلدر بو بیت ده خطاب
باری تعالی یه در رویدن مراد ذات باری در که ابدی فنا پذیر دکلدر سر ما
فرو نیاید بکمان ابروی کس کمسنك ابروسی کمانه بزم باشمز اشغه کلمز یعنی خدادن
غیری یه باش اندرمز که درون کوشه کیران ز جهان فراغ دارد زیرا تارك دنیا
اولن عاشقلرك درونی جهاندن فراغ طوتر ز بنفشه تاب دارم که ز زلف
او زند دم بنفشه دن حرارت طوترم که انك زلفندن دم اورر یعنی اکه بکزرم
دیر تو سیاه کم بها بین که چه در دماغ دارد سن از بها لو سیاهی کور که دماغنده
نه طوتر یعنی زلفکه مثا بهت دعواسن ایدر اما نه مناسبت خطاب خدایه در
زلف دن مراد اسرار الهیه در شب تیره و بیابان بکجا توان رسیدن قره کو
کیجه و بیابان قنده ایرشمك ممکن در مکر انکه شمع رویت برهم چراغ دارد
مکر اول وقت بره ایرشمك ممکن در که سنك یوزك شمعی بنم یولمه چراغ طوته
شب تیره دن مراد محبت دنیا در بیابان دن مراد وادی سلوك ده اولان
احوال در خطاب خدایه در حاصل معنی جناب قدسه وصول عنایت باری ایله
میسر اولماز دیمکدر من و شمع صبحگاهی سزد ار بهم بکرییم بن و صباح وقتنك

شمعی لایقدر اکر بیلیجه اغلیه وز که بسوختیم واز ما بت ما فراغ دارد که یانده‌ق دیرم
دلبر زبزدن فراغ واستغنا طوتر بچمن خرام وبنکر تخت کل که لاله چمنه صالن ونظر ایله
کلک تختی قتنده که لاله بندیم شاه ماندکه بکف ایاغ دارد شاهک مصاحبنه بکزرکه
النده ایاغ طوتر سزدم چو ابر بهمن که درین چمن بکریم باکه لایقدر بهمن کبی بو چمنده اغلیم
چمندن مراد بو عالم در طرب آشیان بلبل بنکر که زاغ دارد بلبلک آشیانینی
کورکه زاغ طوتر مراد نیک بختلر یرینی بدبختلر وصلحا یرینی فاسقلر طوتدوغندن
اوتری کریه ایلمک معقول ایدوکن بیان در زیرا بو حال عالمک خراب اولمسنه
سبب در بفروغ چهره زلفت ره دل زند همه شب یوزک شعله‌سیله ایله سنک
زلفک دوکلی کیجه کوکل یولینی اورر چه دلاورست وزدی که بکف چراغ دارد
نه عجب دلاور درغول دزدکه کیجه ایله چراغ طوته زلفدن مراد ظلمت کون درکه نیجه
ذات‌دن اثر قبول ایمیجک نیجه کمسنه‌نک ضلالتنه سبب اولور سر درس عشق دارد
دل دردمند حافظ حافظک دردمند قلبی عشق درسنک هوسنی طوتر که نه خاطر
تماشا نه هوای باغ دارد که نه تماشای خاطرینی نه باغ آرزوسنی طوتر یعنی
مرادی همان عشقدر وله ایضاً شراب عیش نهان چیست کار بی‌بنیاد شراب
نهان وعیش نهان ندر بنیاد سز برایش در زدیم بر صف رندان وهرچه
بادا باد رندلر صفنه اوردق یعنی انلره قرشدق هرنه اولورسه اولسون رنداندن
مراد عشاق در کره زدل بکشا وز سپهر یاد مکن کوکلدن انقباض وغمی دفع
ایله وفلک‌دن یاد ایلمه که فکر هیچ مهندس چنین کره نکشاد زیرا هیچ مهندسنک
فکری بو نجلین احمدی یعنی بو مشکل حل ایتمکه قادر اولمدی مراد احوال فلک
کمسنک معلومی اولمدوغین بیان در مهندس هندسه وهیات ده استاد
اولان کمسنه در زانقلاب زمانه عجب مدار که چرخ زمانه‌نک انقلابندن عجب
طوتمه زیرا چرخ ازین فسانه هزاران هزار دارد باد بو فسانه‌دن نیجه بیک یاد طوتر
یعنی زمانه برحال اوزره دکلدر قدح بشرط ادب کیر زانکه ترکیبش قدحی ادب
شرطی ایله طوت زیرا انک ترکیبی زکاسه سر جمشید وبهمنست وقباد بو اوج پادشاهک
باشی کاسه‌سندندر که اکهست که کاوس وکی کجا رفتند کیم اکاه درکه کاوس

وکی

وکی قنده کندلر کاوس وکی بر پادشاهک اسمی در که واقفست که چون رفت
تخت جم بر باد کیم واقفدر که جمک تختی نیجه بیله کتدی مراد دنیانک زیاده سی بقا
ایدوکین اشعار در زحسرت لب شیرین هنوز می بینم شیرینک لب حسرتندن
هنوز کورورم که لاله میدمد از خون دیده فرهاد که فرهادک کوزی قاننده‌ن لاله بتر
مراد حق تعالی دن غیری یه محبت ضرر محض ایدوکن اشعار در زیرا انک تحتریفی
قلبدن ازاله ایلمک مشکل در بیت هر قدمی فرق ملکی زاده‌ی هر ورقی چهره آزاده‌ی
بیا بیا که زمانی زمی خراب شویم چونکه احوال عالم بویله در کل کل بر زمان ترابدن
خراب اولالم یعنی انانیت ووجودی عشق الهی ایله ازاله ایدهلم مکر رسیم بگنج
درین خراب اباد مکر بو خراب ابادده که مراد دنیا در برکنجه ایرشلم کنج‌دن مراد
وصال جانان ازل در مکر که لاله بدانست بی وفائی دهر مکر که لاله دهرک وفاسزلغنی
بیلدی تا بزاد وبشد جام می زکف ننهاد تا که طوغدی وکتدی یعنی صولدی جام می
الندن قومدی بو وجه دخی جائزدر مادام که طوغدی ودنیاده اولدی بو وجه اوزره
بشد کند ومعناسنه اولور مراد عشق خدادن غیری برنسنه‌یه سعی ایتمکه تنبیه در
نمی دهد اجازت مرا بسیر وسفر تا که سیر وسفره اجازت ویرمزلر نسیم خاک
مصلی وآب رکن باد نمازکاه خاکنک نسیمی در ورکنا بادک ابی بعض نسخه‌ده
خاک یرنه باد واقع اولمشدر اول وقت نسیم رایحه معناسنه اولور رسید
در غم عشقش بعاشق انچه رسید عاشقه غم عشقدن اول نسنه که ایرشدی
انک عشقی غمنده ایرشدی که چشم زخم زمانه بعاشقان رساد که عاشقلره
زمانه‌نک چشمی زخمی ایرشمسون مراد عشقده زحمت والم چکمک عاشقک
علو قدرینه سبب اولور دیمکدر قدح مکیر چو حافظ مکر بناله چنگ قدح طوتمه
حافظ کبی مکر چنک ناله‌سی ایله یعنی مرشد سز عشقه سعی ایلمه که بسته اند بر
ابریشم طرب دل شاد زیرا شاد کوکلی طرب ابریشمی اوزره باغلمشلردر یعنی
کوکل انک ایله مسرور اولور وله ایضاً در ازل هر کو بفیض دولت ارزانی بود
هر اول کمسه که ازلده دولت فیضنه لایق اوله تا ابد جام مرادش همدم جانی بود
تا ابدی مراد جامی انک جاننه همدم اولور مراد هر کمسه‌یه که روز ازلده سعادت

ویرلدی جناب قدسه سهولت ایله ایرشور دیمکدر من همان ساعت که
از می خواستم شد توبه کار بن همان اول ساعت که عشقدن توبه ایدیجی
اولمق استدم گفتم این شاخ ار دهد باری پشیمانی بود ایتدم که بو شاخ
که مراد توبه در اگر بر میوه ویره پشیمانلق اولور حاصل معنی عشق الهی زیاده
صعوبت اوزره اولدغندن ترک اتمک استدم لیکن عاقبت پشیمان
اولمغی فکر ایدوب فراغت اتدم دیمکدر خود گرفتم کافکنم سجاده چون سوسن
بدوش خود فرض اتدم که سوسن کبی اوموزمه سجاده براغم یعنی اوموزمده سجاده
کتورم همچو گل بر خرقه رنگ می مسلمانی بود خرقه اوزره گل کبی شراب رنگی مسلمانلق
میدر مراد فسقی ظاهر اولن کمسه صلحایه تقلید اتمک معقول دکل ایدوکن اشعار در
بی چراغ جام در خلوت نمی یارم نشست جام چراغسز خلوتده اوتورمغه قادر دکلم
زانکه کنج اهل دل باید که نورا بود اول سببدن که اهل دلک بوجاغی کرک نوراینی
اول مراد عشق الهی سز خلوت وصفا اولماز دیمکدر خلوت مارا فروغ از نور شمع
باده باد بزم خلوتمزک شعله باده شمعنک نوردن اولسون وقت گل مستوری
مستان زنادانی بود گل وقتی مستلرک مستورلغی نادانلقدن در مراد لطیف
زمانده فرصتی فوت اتمک نادانلق ایدوکن بیاندر مجلس انس و بهار و بحث عشق
اندر میان انس مجلسی و بهار و اورته ده عشق بحثی اوله نستد جام می از جانان
کران جانی بود جاناندن جام می المق کران جانلق در کران جان غلیظ و نادان
و بدبخت کمسه معناسنه در مراد مرشده ایرشوب طالب عشق اولمین کمسه
بدبخت ایدوکن بیاندر همت عالی طلب جام مرصع گو مباش عالی همت
طلب ایلدی جام مرصع اولمسون رند را آب عنب یاقوت رمانی بود عاشقه
عشق الهی یاقوت رمانی در بو دبونک کبی محللرده ادات زمانیه درکه است
معناسنه در حاصل معنی عشق الهینک حصولنه عالی همت لازم ایدوکن بیاندر
ننگ نامی خواهی ای دل با بدان صحبت مدار ای دل ننگ ناملق استرایسک
یرامزلر ایله مصاحبت طوتمه خود پسندی جان من برهان نادانی بود خود پسندلک
ای بنم جانم نادانلغه برهان در برهان دلیل عقلی در گرچه بی سامان نماید کار ما سهلش مبین

اکرچه

اگرچه بزم ایشمز حقیر و رونق سز گورینور انی سهل گورمه کاندرین کشور گدائی
رشک سلطانی بود زیرا بو کشورده گدالق سلطانلغک رشکی در یعنی عشقده گدالق
پادشاهلقدن یکدر دی عزیزی گفت حافظ می خورد پنهان شراب دون بر عزیز
ایتدی حافظ پنهان شراب ایچر ای عزیز من نه عیب ان بو که پنهانی بود ای بنم
عزیزم اول یک دکلمیدر که عیب پنهانی اوله مراد عشق الهی که عوام قتنده عیب کبیدر
آنی انلردن ستر اتمک معقول در ولهُ ایضاً اگر نه باده غم دل زیاد ما ببرد حادثه نکه
یعنی غم والمک شدتی بزم ایشمزک بنیاد ایلدر یعنی حوادث دنیا بزی زیاده
متألم و مضطرب ایلر اگر نه عقل بمستی فرو کشد لنگر اگر عقل مستلکده لنگر
چکمیه یعنی براقمیه چگونه کشتی ازین ورطه بلا ببرد بو بلا کردابندن کشتی نجه
خلاص ایدر ورطه دن مراد دنیا در کشتی دن مراد وجودی در مراد عقل معاشدر
اگر عشق الهی معتبر اولمیه کندوسنی قیود دنیادن خلاص اتمکه قادر اولماز دیمکدر
فغان که با همه کس غایبانه باخت فلک فغان که دکلی کمسه ایله فلک غایبانه
اوینادی یعنی جمیعنه غلبه ایلدی کسی نبود که دستی ازین دغا ببرد بر کمسه
اولمدی که بو حیله بازه بر ال ایلده مراد فلک ایله مخاصمه اتمک ممکن اولمدوغن
اشعار در دغا حیله باز و مکار دل ضعیفم از آن می کشد بطرف چمن ضعیف
کوکلمی اول سببدن چمن طرفنه چکر که جان ز مرگ به بیماری صبا ببرد زیرا
باد صبانک آهسته اسمسی ایله جانی مرگدن قورتارر بو وجهدن جائزدرکه
جانی باد صبانک آهسته اسمسی ایله مرگدن قورتره چمن دن مراد کثرت فیض در
مراد فیض الهی ایله جانه حیات مقرر ایدوکن بیاندر گذار ظلمات است خضر راهی کو
اوغراق ظلماته ده بر یول خضری استه مباد کاتش محرومی آب ما ببرد اولمیه که
محرومیتلق آتشی بزم عرض و حرمتمز ایلته مراد مرشدسز عشقه سلوک ایدن محروم
اولور دیمکدر طبیب عشق منم باده خور که این معجون بن عشق طبیبی ام باده ایچ
زیرا بو معجون فراغت آورد و اندیشه خطا ببرد فراغت کتورر و خطا فکرنی ایلدر
مراد عشق الهی قلبدن محبت ماسوایی کیدرر دیمکدر بسوخت حافظ و کس
حال او بیار نگفت حافظ یاندی و کمسه انک حالنی یاره دیمدی مگر نسیم بپای

خدای را ببرد مکر باد نسیم الله ایچون بر خبر ایلده یاردن مراد خدا ونسیم دن
مراد نفحهء الهیه در که آنی وصاله وسیله طلب ایدر **وله ایضا** قرا بر ندی وعشق
ان فضول عیب کند رندلک وعشق ایله اول فضولی عیبلر که اعتراض
بر اسرار علم غیب کند که علم غیب سرلری اوزره اعتراض ایلر بکمال صدق
ومحبت ببین نه نقص کناه صدق ومحبت کمالنه بق کناه نقصنه بقمه یعنی
هنره نظر ایله عیبه نظر ایلمه که هر کیمسه نی هنر افقد نظر بعیب کند زیرا
هر کیمکه هنر سز واقع اوله عیبه نظر ایدر **بیت** الا ای هنرمند فرخنده خوی
هنرمند نشنیده ام عیب جوی جنان بزد رهء اسلام غمزهء ساقی ساقینک
غمزه سی اسلام یولنی الخلیس اوردی که احتناب زصهبا مکر صهیب کند
که صهبادن مکر صهیب احتناب ایده صهبا قرمزی شراب صهیب
صهیب رومی حبیب اکرمک اتلرینه خدمت ایدر ایدی که بو سوز انک حقنده
واقع اولمشدر که نعم العبد صهیب لو لم یخف الله لم یعصه ساقیدن مراد
مرشددر بو بیت کثرت عشاقدن کنایت در زعطر حور بهشت آن زمان
بر آید بوی جنت حوری سنک عطرندن اول زمان رایحه ظاهر اولور که خاک
میکدهء ما عبیر جیب کند که بزم میخانه مزک خاکنی یقه عبیر ایلیه جیب یقه وقوینون
وجیب معناسنه کلور مراد عشق الهی حاصل ولمن محلتک خاکی ذی قدر ایده وبکین
بجان در کلید کنج سعادت قبول اهل الست سعادت کنجنک مفتاحی اهل
دلک قبولی در مباد کس که درین نکته شک وریب کند اولمیه که کمسه بو نکته ده
شک وریب ایده اهل لدن مراد اولیاء الله در **بیت** درین میخانه کر صدر
قبولی آرزو داری چو شاهی همتی دریوزه می کن از در دلها شبان وادی
ایمن کهی رسد بمراد وادی ایمن چوبانی شول وقت مرادینه ایر شور که چند سال
بجان خدمت شعیب کند که نیچه ییل جان ایله شعیبه خدمت ایده وادی ایمن
چوبانندن مراد موسی علیه السلام در که نیچه ییل شعیب پیغمبر علیه السلام خدمت
اتدکدنصکره پیغمبر اولوب مرادینی بولمشدر ز دیده خون بچکاند فسانهء حافظ
حافظک قصه سی کوزدن قان طاملدر یعنی قان اغلدر چو یاد وقت شباب

ورنان

ورزمان شیب کند چونکه یکیتلک وقتنی و پیرلک زمانینی یاد ایلیه حاصل معنی
بو اولمق جائزدر هوا وهوس ده تلف اتدوکی عمرینی چونکه یاد ایده تحسردن
حافظ قان اغلر بو وجه دخی جائزدر حافظ چونکه کند وقصه سنی یاد ایدوب
سویلیه استماع ایدنلر قان اغلرلر **وله ایضا** طایر دولت اکر باز کذاری بکند
دولت طایری اکر کرو برکذر ایلیه یار باز آید و با وصل قراری بکند یار کیرو کلور
ووصل ایله برقرار ایلر مراد اکر فیض الهی ایرشه وصال جانان میسر اولور دیکده
دیده را دستکه در وکهر کرچه نماند دیده نک اکرچه در وکهر قدرتی قالمادی
بخورد خونی وتدبیر نثاری بکند بر قان یرو بر نثار تدبیرینی ایدر کس نیارد
بر او دم زدن از قصهء ما کمسه انک قتنده بزم قصه مزدن سوز سویلمکه قادر
اولماز مکرش باد صبا کوش کذاری بکند مکر باد صبا انک قولغنه فلده یه حاصل
معنی حق تعالی نک قتنده مقبول اولمغه لیاقتمز یوقدر کثرت عصیان سببیدن
مکر فیض الهی سبب اوله دیمکدر داده ام باز نظر را بتذروی پرواز نظرم
بازینی بر تذرو پروازه محبوبه ویرمشم بازخواند مکرش نقش وشکاری بکند
مکر اول نظرم بازینی بغتره کرو اوقیه وشکاری ایلیه شکار وشکاری استعمال
ایدر صبوح وصبوحی کبی یا النسبت اوله تکلم ینه بو دیوانک شین قافیه سنده واقع
اولمشدر **بیت** دلم رمیده شد وغافلم من درویش که آن شکاری سرکشته را
چه پیش آمد علی طریق المجاز معنای محصلی سی بویله در بر تذرو پروازلر محبوبه کوز دیکوب
عاشق اولمشم بر مرتبه در که هیچ بر وجهله اندن رفع اتمکه وعشقندن فراغت
اتمکه اصلا امکان یوقدر بلکه اول محبوبه همتا بلکه اندن زیبا بر محبوب آخرینی کندوسنه
عاشق اتمک ایله نظرمی اندن رفع ایلیه حال بو که اول محبوبه نظیر بر محبوب یوقدر
وعلی طریق الحقیقه معنای محصلی سی بویله در کرامت صاحبی بر مرشده ارادت
کلیه کتوروب اخلاصله انک مریدی اولمشم که هرکز اندن بر طریق ایله انفکاک
ممکن دکلدر مکر کشف وکرامت ده اکا معادل بلکه اندن عالی شان بر صاحب
تصرف اوله که جذبهء تامه سی ایله بنی کندوسنه مرید ایده که اول کلی شیخدن اعراض
لازم کله اکه مماثل خود بر شیخ یوقدر بو بیت محبوب مجازی یه ومرشده حمل

اولنده وغمدن غیری حضرت باری عزّ اسمه ایچون اولمق جائزدر مثلا اول حق
تعالی حضرتینی منزلهٔ محبوبه تنزیل ایدرلر اندنصکره لوازم اثبات ایدرلر
استعارهٔ تخییلیه طریقی اوزره یعنی حق تعالی حضرتنه کوکل ویرمشم که
اندن اعراض اتمکه امکان یوقدر زیرا اندن غیری بر خدا یوقدر که انی قبول
ایدم لیس کمثله شیء وهو السمیع العلیم حال بوکه دیدم حقیقتده نظر اولنسه
حیات صاحبی موجود اولدر غیریسی بغتره مثابه سنده درکه نیی روحدر
که هیچ نسنه یه قادر دکلدر نته کیم مشهور سوزدر لیس فی الدار غیره
دیار بیت دل اندر صمد باید ای دوست بست که عاجزتر نداز صنم
هرچه هست و بو بیت حضرت رسول ایچون اولموق دخی جائزدر صنم مذکور
معنازه قیاس طریقی ایله یعنی بر پیغمبره ایمان کتورمشم که انک مثلی
بر پیغمبر یوقدر که اندن فراغت ایدوب اکه ایمان کتورم نته کیم حبیب اکرم
حضرتینی بیورمشدر که لا نبی بعدی بیت سابقده واقع اولان نقش
بغتره معناسنه در تذرو سکلن معناسنه درمکر لفظنه متصل اولن
ضمیر غایب باز نظرنده راجعدر خواجه حافظ رحمة الله علیه کندو محبوبینی
تذروه و غیری محبوبینی بغتره یه تشبیه اتمشدر تشبیه محسوس بالمحسوس
طریقی ایله و بو تشبیه نوع لطافتدن خالی دکلدر زیرا بغتره نیی روح
اولدیغی کبی کندو محبوبنه نسبت سایر محبوبلرینی روح یعنی بی حسن و نیی
آن ایدوکن اشعار در و بونده نظرنی بازه تشبیه اتمشدر تشبیه محسوس
بالمحسوس طریقیله ایله بکند کلمه سنک فاعلی نقش بو بیتده بروجه دخی
جائزدر نظر بازنه پرواز ویرمشم بر تذروه یعنی بر محبوبه عاشق اولمشم
بو وجه اوزره تذروسی ده اولن یا وحدت ایچون اولور هم وصف ترکیبی
اولماز دوش کفتم بکند لعل لبش چاره من دون کیجه ایتدم انک قرمزی
لبی باکه چاره ایدرمی هاتف غیب ندا داد که آری بکند غیب هاتفی ندا ویردیکه
بلی ایلر مراد کلام الهی ایله نفس صلاح پذیر اولموق قابل ایدوکین اشعاردر
شهر خالیست زعشاق بود کز طرفی شهر عشاقدن خالی دراوله که بر طرفدن

مردی ازخود برون آید و کاری بکند برمرد کندودن طشره کله و برایشی ایلیه
مراد مرشد کامل یا بلغمدن اخبار در کوکرمی که زبزم طربش غمزده قنی بر کریم که انک
طربی بزمندن بر غمناک جرعهٔ درکشد و دفع خماری بکند بر جرعه چکه و خمارینی
دفع ایده معنای ظاهری اوزره مراد قنی بر کریم غمناک اندن بر کرم کوره و غمنی
دفع ایده دیمکدر معنای تصوفی اوزره قنی بر مرشد که بر طالب اندن مستفیض
اولوب ماسوی غمندن خلاص اوله دیمکدر یا وفا یا خبر وصل تو یا مرگ رقیب
یا وفا یا سنک وصلک خبری یا رقیبک موتی خبری بازی چرخ ازین یکدو سه
کاری بکند بازی بازی چرخ بو بر ایکی اوچدن یعنی بو اوچدن برینی ایلیه یعنی ایلسه
حافظ ازدر که او کر نروی هم روزی ای حافظ انک درکاهندن کتمیه سن هم بر کون
کذری بر سرت از کوشه کناری بکند برکوشه کنارندن سنک باشنک اوزره کذر ایلر
مراد سرکیمکه آلام عشقه تحمل ایده عاقبت وصال جانانه دن محروم قالمز دیمکدر ولـه ایضا
خوش آمد کل وزان خوشتر نباشد کل خوش کلدی واندن خوشراق اولماز که در
دستت بجز ساغر نباشد که سنک الکده ساغردن غیری اولمیه یعنی عشق الهی دن
غیری یه سعی اتمیه سن غنیمت دان و می خور در کلستان کل زمانی غنیمت بل
و کلستانده می ایچ که کل تا هفتهٔ دیکر نباشد زیرا کل بر غیری هفته یه دکن اولماز
مراد بودر که فرصتی فوت اتمیوب عشقه سعی اتمک کرک زمان خوشدلی دریاب
و دریاب خوش دل الک زمانی الکه وار بچون که دایم در صدف کوهر نباشد
زیرا دایم صدفده کوهر اولماز حاصل معنی الوقت سیف قاطع حسبنجه وقتی
زیاده غنیمت بلوب فرصتی فوت اتمک کرکدر دیمکدر بیت ما مضی فات والمؤمل
غیب نیست جز نقد وقتش اندر جیب عجب راهیست راه عشق که آنجا عجب
بر یول در عشق یولی که انده کسی سر بر کند کش سر نباشد بر کمسه باش قالدرر که
انک باشی اولمیه مراد بودر که راه عشقده سردن کچن کمسه سردار اولور بشوی اوراق
اکر هم درس مایی اکر بزمله هم درس ایسک اوراقی یو یعنی علم ظاهردن فراغت ایله
که علم عشق در دفتر نباشد زیرا عشق علمی کتابده اولماز بیت معلم کیست عشق
و کنج خاموشی دبستانش سبق نادانی و دانا دلم طفل سبق خوانش زمن بنیوش

ودل در شاهدی بند بندن اشت و دلکی بر محبوبه بغله که حسنش بسته زیور
نباشد که انک حسنی زینته باغلنمش یعنی محتاج اولمیه مراد عشق آلهی حاصل
بر مرشد طلب ایله همان کسوتله شیخ اولنی طلب ایلمه دیمکدر بیا ای شیخ و در خمخانه
کل ای شیخ وبزم میخانه مرده شرابی خور که در کوثر نباشد بر شراب ایچ که انک
لذتی وکیفیتی کوثرده اولمیه شراب دن مراد عشقدر ایا بر لعل کرده جام زرین
ای جام زرینی شرابله بر ایلمش کمسنه ببخشا بر کسی کش زر نباشد احسان
وترحم ایله بر کمسنه یه که انک زری اولمیه خطاب مرشده وصاحب دولته اولمق
جائزدر شرابی بی خمارم بخش یارب یارب باکه بر خمار سز شراب باغشله که
باو هیچ درد سر نباشد که انوکله هیچ باش اغریسی اولمیه طلب اتدوکی می دن مراد
شراب عشقدر وجنت شرابی دخی اولمق ممکن در لا فیها غول ولا هم عنها ینزفون
بنامیزد بتی سیمین تنم هست تحسین بر سیمین تن محبوبم وار در که در بتخانه
آزر نباشد که آزر بتخانه سنده اولماز بنامیزد بونده تحسین معناسنه اولمق
روسن در وبعض محلده اتدحقیچون معناسنه کلور بت سیمین دن مراد
مرشد در آزر ابراهیم پیغمبر علیه السلامک پدرنک اسمی در که بت یونجی ایدی
من از جان بنده سلطان اویسم بن جاندن سلطان اویسک بنده سی ام
اگرچه یادش از چاکر نباشد اگرچه چاکرندن اکه یاد اولماز یعنی بنی یاد ایلمز
بتاج عالم آرایش که خورشید انک عالمی زینت ایدیجی تاجی حقیچون که آفتاب
چنین زیبنده افسر نباشد تاجه بو نجلین یرانیجی اولماز کسی گیرد خطا
بر نظم حافظ حافظک نظمی اوزره شول کمسه خطا طوتر که هیچش لطف
در گوهر نباشد که انک ذاتنده هیچ لطف اولمیه مراد ظرافتله بعض اعدایه طعن در
ولا ایضا معاشران ز حریف شبانه یاد آرید ای مصاحبلر کیجه کی یعنی کیجه لر
سزک ایله مصاحبت ایدن مصاحب دن یاد ایدکوز کر حقوق بنده کی مخلصانه
یاد آرید اخلاصله اولن بنده نک حقلرینی یاد ایدکوز بوقت سرخوشیی
از آه وناله عشاق سرخوشلق وقتنده عشاقک آه وناله سندن بصوت نغمه
چنک وچغانه یاد آرید چنک وچغانه نغمه سنک صوتی ایله یاد ایدکوز یعنی سزمرشدلر

برم

برم عشق ده نوشانوش اولسز بو حالت وذوقدن بی نصیب اولن عشاقک
آه وناله سین زیاده ایلکوز چو در میان مراد آورید دست امید چونکه امیدالنی مراد
میانه کتوره سز یعنی چونکه مرادکوز حاصل اوله میان بونده بل معناسنه در ز عهد
صحبت ما در میانه یاد آرید بزمله سزک اورتاکوزده اولن مصاحبت زمانندن یاد
ایدکوز چو لطف باده کند جلوه در رخ ساقی چونکه باده نک لطافتی ساقی نک یوزنده
جلوه ایلیه یعنی از عشق ظاهر اوله ز عاشقان بسرود وترانه یاد آرید عاشقلردن سرود
وترانه ایله یاد ایدکوز ساقی دن مراد مرشد در باده جلوه اتمسندن مراد آثار عشق
یوزنده ظاهر اولمسی در مراد بو در که طریقت دوستلرنه خطاب ایدر تحزن وتحسر
اظهار اتمک ایله انلر مرشد ایله عشق آلهی دن مصاحبت ایدوب کندوسی اول مجلسدن
جدا اولدغندن اوتری نمی خورید زمانی غم وفاداران بر زمان وفادارلر غمن
یمز سز ز بی وفائی دور زمانه یاد آرید دور زمانه نک وفاسزلغندن یاد ایدکوز
یعنی یاد ایلکوز سمند دولت اگر چند سر کشست ولی دولت آتی اگرچه سرکش در اما
ز همرهان بسر تازیانه یاد آرید یولداشلردن تازیانه اوجی ایله یاد ایدکوز
مراد حصول دولت فیض ایچون یاران طریقت دن معاونت طلب اتدوکیدر
بیان در بوجه مرحمت ای ساکنان صدر جلال مرحمت وجهیله ای جلال صدرینک
ساکنلری ز روی حافظ واین آستانه یاد آرید حافظک یوزندن وبو آستانه دن
یاد ایدکوز صدر جلال ساکنلرندن مراد اولیا الله دلمق روشندر وصاحب
دولتلر اولمق دخی احتمال در معنی بو ایکی اوزره اولور ولا ایضا مژده ای دل که
مسیحا نفسی می آید مشتلق ای کوکل که بر عیسی نفس کلور که ز انفاس خوشش
بوی کسی می آید که انک لطیف نفسلرندن بر کمسه رایحه سی کلور عیسی نفسدن
مراد مرشد در که اندن بوی خدا کلور کسدن مراد بونده باری تعالی در حاصل
معنی ای دل بر مرشده وصول بولدک که اندن نفحات رحمانیه وجذبات
الهیه ایرشور دیمکدر از غم هجر مکن ناله وفریاد که دوش فراق غمندن ناله وفریاد
اتمه زیرا دون بجه زده ام فالی وفریادرسی می آید بر فال اورمشم وبر فریاد
رس کلور مراد عالم فیضدن خلاص ایچون کندوسی ایچون اتدوکی تفألن اشعار در

زآتش وادی ایمن نه منم خرم و بس وادی ایمن آتشندن انجق بن مسرور
دکلم موسی انجا بامید قبسی می آید موسی بو علو قدر له انده بر قبس امیدی ایله کلور
وادی ایمن دن مراد بونده جناب قدس در آتشدن مراد جذبهٔ الٓهیه در قبس
آتشلو اکسی در که حضرت موسی وادی ایمن ده نور کوروب نار صانوب بو سوز اکه
کوره در وقصه معلومه در که اذ قال موسی لاهله انی آنست نارا سآتیکم منها بخبر
او آتیکم بشهاب قبس لعلکم تصطلون هیچ کس نیست که در کوی تو اش کاری
نیست هیچ کمسه یوقدر که سنک کویکده انک برایشی یوقدر خطاب باری تعالیٰیه در
هرکس انجا بطریق هوسی می آید هر کمسه انده بر هوس طریقی ایله کلور حاصل معنی
جمیع عالمک مرادی درکاه خدادن حاصل اولدغن وجمله اکا محتاج ایدوکین بیاندر
کس ندانست که منزلکه دلدار کجاست کمسه بلمدی که دلدارک منزلکهی قنده در
این قدر هست که بانک جرسی می آید بوقدر بر جرس آوازی کلور دلداردن مراد
باری تعالی در که مکان وحیزدن منزهدر بانک جرس دن مراد اثردن مؤثره استدلال
طریقی ایله حاصل اولن علم در حاصل معنی ذات باری نک کنه وحقیقتی عدم امکانده
ایدوکن بیاندر **نظم** واصفان را وصف او درخورد نیست • لایق هر دون
و هر نامرد نیست • عجز از ان همشیره شد با معرفت • کونه در شرح آید ودر نه صفت
قسم خلق از وی خیالی بیش نیست • زان خبر دادن هجالی بیش نیست • کر بغایت
نیک وکر بد کفته اند • هرچه زو کفتند از خود کفته اند • برتر از علمست وبیرون از
عیان • زانکه در تقدوسی خود نی نشان • جرعه ده که نیمخانه ارباب کرم برجرعه
دبرکه کرم صاحبلرینک میخانه سنده هر حریفی زنی ملتمسی می آید هر بر کمسه بر مقصود دن
اوتری کلور دوست را کو سر پرسیدن بیمار غمست دوسته اکر غم خسته سنی صورمغه
هوسی وار ایسه کو بران خوش که هنوزش نفسی می آید دوسته دی خوش سورسون
یعنی کلسون که هنوز اول خسته نک بر نفسی کلور بر محلده ایکی مرحاضر جمع اولسه
ثانی امر غایب معناسنه اولور کوبران کی مراد دوستک بردم ملاقاتنی غنیمت عد
ایدوب فرصتی فوت اتممکه تنبیه در **بیت** یکدمه دیدار دوست هردو جهانش
بهاست • اول صحبت حیز کا دنیا فناست • باد بهاری وزید برق یمانی بجاست •

طاقت

طاقت مجنون نماند خیمهٔ لیلی کجاست خبر بلبل این باغ مپرسید که من بو باغ
بلبلنک خبرن صورمکوز زیرا بن نالهٔ می شنوم کز قفسی می آید بر ناله ایشدرم
که قفسدن کلور مراد جناب قدسدن حقیقتی ایله خبر میسر دکل ایدوکن اشعار در
یار دارد سر صید دل حافظ یاران ای یارلر حافظک کوکلنی صید اتمک هوسنی طوتمش
شاهبازی بشکار مکسی می آید بر شاهباز بر مکس شکارنه کلور یاردن مراد
باری تعالی در که مکس منابه سنده حقیر اولن دل حافظی تجلی ذات سببی ایله اسیر
عشق ایدوب عشاق زمره سندن اتمشدر **وله ایضاً** رسید مژده که آمد بهار و سبزه
دمید مشتلق ارشدی که بهار کلدی و سبزه بتدی وظیفه کر برسد مصرفش کلست
و نبید اکر وظیفه ایرشه انک صرف اولاجغی یری کل و شراب در مراد عمر و مالی فیض
وعشقه صرف اتمک لازم ایدوکن بیان در نبید خرمادن اولن شرابه درلر اصل
ذال ایله در اما شراب معناسنه استعمال ایدرلر مصرف کسر رایله اسم مکان در
صرف یصرف دن که باب ثانی دن در اکرچه عوام فتح را ایله اوقورلر صفیر مرغ برآمد
بط شراب کجاست قوش اوتمکه باشلدی شراب باتغی قنده در صفیر قوش صقلغی
بط لفظی بط لفظندن مخفف در که باتوق معناسنه فغان فتاد به بلبل نقاب
کل کشید بلبله فغان دوشدی که کلک نقابنی کم کشف ایلدی مراد بودر که وان
من شیء الا یسبح بحمده ولکن لا تفقهون تسبیحهم • تسبیحه مرغ زبان حال ایله باری تعالی
تسبیحنه شروع ایلدی سن دخی عشق وطاعته تکمیل ایله **بیت** نه بلبل بر کلش
تسبیح خوانیست که هر خاری به تسبیحش زبانیست من این مرقع رنکین چوکل
بخواهم سوخت بن بو کل کبی شراب ایله رنکین مرقعی یاقم کرک بو وجه دخی جائزدر
بن بو رنکین مرقعی کل کبی یاقم کرک کویا که کل آتشی یانمش در مراد کلک حمرتی در
آتشه مشابه در که پیر باده فروشش بجرعه نخرید که مریدانی برجرعه یه صاتون المدی دیو
که بونده زیرا معناسنه دخی جائزدر مرقع رنکین دن مراد وجودی در خواهم سوخت دن
مراد وجودنی آتش عشق ایله یاقوب محو اتمکدر جرعه دن مراد جذبه در ز روی ساقی
مهوش کلی بچین امروز مهوش ساقی نک یوزندن بوکون بر کل دیر که کره عارض
بستان خط بنفشه دمید که بستانک عارضی اطرافنده بنفشه خطی بتدی • یعنی

بهارا ارشدی خطدن مراد بنفشه در ساقی دن مراد مرشد در کل بچین دن
مراد مرشددن فیض و جذبه حاصل ایله دیمکدر بکوی عشق منه بی دلیل راه قدم
عشق محله سنه دلیل راه سز قدم قومه که کم شد انکه درین ره برهبری نرسید
زیرا کم اولدی اول کمسه که بو یولده رهبره ایرشمدی مراد مرشد سز عشق
آلهی نک حصولی میسر دکل ایدوکن بیان در ز میوهای بهشتی چه ذوق
دریابد جنت میوه لرندن نه ذوق اکلر کسی که سیب زنخدان شاهدی نکزید
بر کمسه که بر محبوبک زنخدانی سیبنی اصرمدی یعنی بر مرشددن فیض حاصل
اتمدی چنان کرشمه ساقی دلم ز دست بر د مرشدک کرشمه سی بنم کوکلمی الیمدن
الدن الدی که باکسی دکرم نیست برک گفت و شنید که بر غیری کمسه ایله
باکه مصاحبت میلی یوقدر مراد مرشدک کوشه چشم ایله نظری بنی خلقدن منقطع
اولوب طالب عشق اتدی دیمکدر عجایب ره عشق ای رفیق بسیار ست
ای رفیق راه عشقک عجایبی چوقدر برسی مصراع ثانی نک مضمونی در ز پیش
آهوی این دشت شیر نر برمید تو صحرا آهو سنک اوکندن ار کک ارسلان
اورکدی یعنی مقابله اتمکه قادر اولمدی مراد اولیا الله ایله کمسه مخاصمه یه
قادر اولمدوغین اشعار در زیرا انلر ایله خصومت حق تعالی ایله خصومت در
اول خود محال در مکن ز غصه شکایت که در طریق طلب غصه دن شکایت
ایلمه زیرا طلب طریقنده براحتی نرسید انکه زحمتی نکشید بر راحته ایرشمدی
اول کمسه که بر زحمت چکمدی حاصل معنی وصال جانانه طالب اولانه
الا عشقه تحمل لازم ایدوکین اشعار در خدا را مددی ای دلیل راه حرم
الله ایچون بر مدد ایله ای حرم یولنک قولاغزی که نیست بادیه عشق را کرانه پدید
زیرا عشق بادیه سنک کناری ظاهر دکلدر مراد مرشددن سلوک عشقده
معاونت طلب اتدوکین بیان در شراب نوش کن و جام زر بحافظ بخش
شرابی نوش ایله و التون قدحی رنده باغشله که پادشه بکرم جرم صوفیان
بخشید زیرا پادشه کرمی ایله صوفیلرک جرمنی باغشلدی مراد پادشاهدن
ظرافت ایله احسان طلب اتمسی در کلی بچید ز بستان لطف او حافظ
انک

انک لطیفی بستاندن حافظ بر کل ویرمدی مکر نسیم مروت درین چمن نوزید
مکر بو چمنده مروت یلی اسمدی ضمیر غایب پادشاهه راجع اولمق روشن در
که اندن احسان کورمدوکن بیان در بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع
اولمشدر بهار میگذرد دادگسترا دریاب بهار کچر یعنی کچه یورر ای عادل
حالی اکله دریاب بونده ایرش معناسنه دخی جائزدر معنی اکه کوره اولور
که رفت موسم و حافظ هنوز می نچشید که بهار موسمی کتدی و حافظ هنوز
طاتمدی مراد ظاهری پادشاهدن احسان طلبی در مراد باطنی مرشددن فیض طلبی در
وله ایضاً کر می فروش حاجت رندان روا کند اگر مرشد طالب عشق اولنلرک مرادنی
حاصل ایله ایزد گنه ببخشد و دفع بلا کند خدا انک کناهنی باغشلر و اندن بلاسنی دفع ایدر
مراد مرشد اگر مریدلرنی فیض عشقله مثاب اولور دیمکدر ساقی بجام عدل بده باده تا گدا
ای ساقی شرابی جام عدل ایله ویر تا گدا غیرت نیاورد که جهان پر بلا کند غیرت کتورمیه
که جهانی پر بلا ایلر بلا رنج و زحمت معناسنه در ساقی دن مراد مرشد در که بعض مریدلره
زیاده رعایت ایدر فیض خصوصنده بو سوزا اکه کوره در مطرب بساز عود که کس
بی اجل نمرد ای مطرب عود چال که کمسه اجل سز اولمدی یعنی عودده بونی ترنم ایله
وانکو نه این ترانه سراید خطا کند و اول کمسه که بو ترانه یی ترنم ایلمز خطا ایلر مراد اجل سز
اولمز دیمکدر گر رنج پیشت آید و گر راحت ای حکیم اگر سنک اوکنکه رنج و کر راحت
گله ای عاقل نسبت مکن بغیر که اینها خدا کند غیره نسبت ایلمه زیرا بونلری خدا ایلر در کار
در کارخانه ره عقل و فضل نیست بر کارخانه ده عقل و فضله یول یوقدر وهم ضعیف
رای فضولی چرا کند ضعیف رایلو وهم نیچون فضوللق ایلر مراد قضا و قدره عقل
و فضل ایله معلوم اولماز دیمکدر حقا که گزین غمان برسد مژده امان حقا که بو غملردن
امان و خلاص مژده سی ایرشور حقا محقق والله حقیقیچون معناسنه کلور بعض نسخه ده
گزین غمان برینه در زمان واقع اولمشدر معنی اکه کوره اولور گر سالکی بعهد امانت
وفا کند اگر بر سالک امانت عهده نه وفا ایلیه مراد هر کیمکه الست بربکم ده اولن عهدییه
برینه کتوره اکه وصال جانان بشارتی اولور دیمکدر ما را که درد عشق و بلای خمار هست
بزه که عشق دردی و خمار بلاسی وار در یا وصل دوست یا می صافی روا کند

یار دوستک وصالی یا صافی شراب دوا اولور مارانک معناسی مصراع ثانی یه مصروف در
اول سببدن بزه معناسنه شرح اولندی بزم معناسنه شرح اولنمدی دوست دن
مراد خداوجی دن مراد عشق در جان رفت در سر می وحافظ بدرد سوخت جان
می سوداسنده کتدی وحافظ دردایله یاندی عیسی دمی کجاست که احیای ما کند
بر عیسی نفس قنده در که بزی احیا ایده مراد دردعشقه مرشد سز علاج میسر
دکل ایدوکین اشعار در **ولہ ایضاً** نقد ما را بود آیا که عیاری گیرند تا دو کلی صومعه
اولن مرائی صوفیلر بر ایش اردی طوتہ لر یعنی تفتیش خوفندن صوفیلر صوفی لقدن
فراغت ایدوب مصلحتلرنه کیده لر مصلحت دید من آنست که یاران همه کار
بنم مصلحت کوردیکم اولدر که یارلر دوکلی ایشی بگذارند و خم طرۀ یاری گیرند ترک
ایده لر و بر محبوبک طرۀ سی بوکلمنی طوته لر مراد عشاقه لایق اولن بودر که بر مرشد
الہ کتوروب انک سببی ایله غیب هویت حاصل ایده لر دیمکدر خوش گرفتند
حریفان سر زلف ساقی عاشقلر مرشدک زلفی اوجنی لطیف طوتدیلر یعنی
ارادت کلیه ایله تمام مستفیض اولدیلر گر فلکشان بگذارد که قراری گیرند
اگر فلک انلری قورسه که بر قرار طوته زاغ چون شرم ندارد که نهد پا بر گل زاغ
چون شرم طوتمز که کوکل اوزره ایاق قور بلبلان را سزد ار دامن خاری گیرند
بلبللره لایقدر اگر بر خار دامنن طوته لر یعنی کلدن فراغت ایدوب خار ایله
قناعت ایده لر مراد جونکه سعادتسزلر حدلرندن تجاوز ایده لر سعادتلولره
لایق در که شیء حقیر ایله قناعت ایده لر دیمکدر قوت بازوی پرهیز بخوبان مفروش
طوبلره پرهیز بازوسنک قوتنی صاتمه که درین خیل حصاری بسواری گیرند
زیرا بو عسکرده بر حصاری بر سوار ایله طوترلر یعنی فتح ایدرلر معنای تصوفیسی
اوزره مراد اولیا الله در که صاحب تصرفلردر یا رب این بچۀ ترکان چه
دلیرند بخون یا رب بو ترک زاده لر قان ایچمکه نه عجب بهادرلر در چه بونده استفهام
تعجب معناسی ایله بیله که بتیر مژه هر لحظه شکاری گیرند که هر لحظه مژه تیری ایله بر
شکار طوترلر یعنی هر نظرده بر کمسنه کندولرنه عاشق ایدرلر ترکه سپاهی
ونا تار و خطا و چین و دشت قبچاق الینه دیرلر وکدا و حرامی معناسنه کلور

رقص

رقص بر شعر تر و ناله نی خوش باشد لطیف شعر اوزره و نی ناله سی اوزره رقص
خوش در خاصه رقص که در آن دست نگاری گیرند خصوصا بر رقص انده بر نگارک
النی طوته لر نگاردن مرادم مرشد در مراد مرشد ایله رقص وسماع خوب ایدوکین بیاندر
بیت حلالش بود رقص بر یاد دوست که بر آستینش جانی در دوست حافظ
ابنای زمان را غم مسکینان نیست ای حافظ ابنای زمانه مسکینلر غمی یوقدر
زین میان گر بتوان به که کناری گیرند اگر ممکن ایسه ایکن که بو اورتادن بر کنار طوته لر
مراد ابنای زمانک نامردلری ایله مصاحبت معقول دکل ایدوکین بیان در **ولہ ایضاً**
دیدم بخواب خوش که بدستم پیاله بود لطیف اویقوده یعنی دوشده کوردم که المده
پیاله وار ایدی تعبیر رفت کار بدولت حواله بود تعبیر اولندی ایش دولته حواله اولدی
تعبیر ظاهری دولت دنیا تعبیر باطنی عشق الهی در چل سال رنج و غصه کشیدیم و عاقبت
قرق ییل رنج و غصه چکدک و عاقبت تدبیر آن بدست شراب دوساله بود انک
تدبیری ایکی ییللق شراب النده اولدی حاصل معنی قرق ییل زهد و تقوا ایله چالشمقده
درد و بلا چکدم تا که بنلکی ازاله ایدوب قرب الهی حاصل ایدم میسر اولمدی عاقبت
عشق الهی ایله مرادم حاصل اولدی دیمکدر آن نافه مراد که می خواستم ز بخت اول
مراد نافه سنی که بختدن استردم در چین زلف آن بت مشکین کلاله بود اول
مشکین بر جلو محبوبک زلفی بوکلمنده ایدی بتدن مراد مرشد در چین زلفدن
مراد غیب هویت در که اول مرشدده وار در از دست برده بود خمار غم سحر غمخواری
سحر وقتی بنی الدن الدی ایدی دولت مساعد آمد و می در پیاله بود دولت مساعد
ومعین کلدی و پیاله ده شراب وار ایدی نوش ایدوب خلاص بولدم حاصل معنی
تکاسل سببی ایله عالم قبضه ایرشدم لیکن دولت مساعده ایدوب قلبمده عشق الهی
جوشه کلوب اندن خلاص بولدم دیمکدر چون میخورم ولیک نه جای شکایتست
قان ایچرم لیکن شکایت یری دکلدر روزی من ز خوان کرم این نواله بود کرم سفره سندن
بنم رزقم بو طعام اولدی روزی رزق و نصیب معناسنه کلور بعض نسخه ده بو بیت
واقع اولمشدر در آستان میکده خون میخورم مدام میخانه آستانه سنده دائم
قان ایچرم روزی نخست چونکه همینم حواله بود روز نخستده چونکه تقدیر الهی بالکه الخ

بو اولدی بیت لبالبست زخون جگر پیاله ما دم نخست چنین شد مگر حواله ما
هر کون کذشت مهر وز خونی کلی نخید هر اول کمه که مهر اکمدی یعنی محبت تخمنی اکمدی بی
دبر خوبدن بر کل دیرمدی در رهگذار باد نگهبان لاله بود یل اوغراغنده لاله بکجی
اولدی مراد الدنیا مزرعة الآخرة حسبنجه هر کیمکه دنیاده بر مرشددن مستفیض
اولوب عشق و طاعت حصولنه عمرینی صرف ایتمدی دنیایه نیه قائم کلمش اولور
دیمکدر برطرف گلشنم گذر افتاد وقت صبح صباح وقتی کلشن طرفنه باکا اوغرامق
دوشدی آن دم که کار مرغ سحر آه و ناله بود اول دم که مرغ سحرک ایشی آه و ناله ایدی
دیدیم شعر دلکش حافظ بمدح شاه شاه مدحنده حافظک دلکش سوزنی کوردک
هر بیت ازان سفینه به از صد رساله بود اول سفینه دن هر بیت یوز رساله دن
یک ایدی یعنی کندو دیوانندن بر بیت سایر شاعرلرک یوز دیوانندن یک ایدی
شاهدن مراد پادشاه مجازی اولمق روشن در نتکم بو بیت آتی بیان ایدر
سفینه دن مراد بونده رساله در آن شاه تند حمله که خورشید شیرگیر اول
محکم حمله لو شاه که ارسلان طوتجی خورشید خورشیدک شیرگیر اولمسی اسد برجی
اولدغی اعتبارله در پیشش بروز معرکه کمتر غزاله بود انک اوکنده جنک
کوننده کمتر و ضعیف رک غزاله در غزال کیک یاوریسی غزاله دیشی کیک
یاوریسی در بو نوع وار تفاع شمس و شمس کندوسی و ضحی نک اول معناسنه دخی
کلور بو بیتدن مراد پادشاهی مدح در آتش فکند در دل بلبل نسیم باغ
باغک باد نسیمی بلبلک کوکلنه آتش براقدی زان داغ سر بمهر که بر جان لاله
بود اول مستور داغدن که لاله نک جانی اوزره ایدی وله ایضاً نه هر که چهره
برافروخت دلبری داند هر چهره سنی شعله لندرن دلبرلک بلمز بو وجه دخی
جائزدر هر چهره سنی شعله لنن یعنی هر صاحب حسن دلبرلک بلمز زیرا آیین
دلبری باشقه در نه هر که آینه سازد سکندری داند هر آیینه دوزن اسکندرلک
بلمز نه هر که طرف کله کج نهاد و تند نشست هر کیمکه کلاه هنک کنارینی اکری قودی
و کبر ایله اوتوردی کلاه داری و آیین سروری داند کلاه دارلق و سرورلک
عادتنی بلمز مصراع اولده اولان ادات نفی معناده مصراع ثانیه مصروف اولدغندن

اوتری اکه قید اولندی بو غزل معنای محصلی سی اوزره شرح اولندی بو اسلوب ایله
آسان اولدغندن اوتری هزار نکته باریکتر ز موی اینجاست بونده مویدن
اینجه رک بیک نکته واردر نه هر که سر بتراشد قلندری داند هر باشنی تراش
ایدن کمسه قلندرلک بلمز مراد معنای ظاهری اوزره هر دلبر دلبرلک آیینی و هر پادشاه
سرورلک اسلوبنی و هر باشنی تراش ایدن قلندرلک عادتنی بلمز دیمکدر زیرا
صورتده مشابهت ایله سیرتده مشابهت لازم کلمز معنای تصوفیسی اوزره
مراد هر مرشد صورتنده اولن ارشاده قادر اولماز دیمکدر وفا و عهد نکو باشد
ار بیاموزی وفا و عهد ایو اولور اگر اوگرنور ایسک وگرنه هر که تو بینی ستمگری داند
یوخسه سن هر کیمی که کورر سن ظالملق بیلور سواد نقطهٔ بینش ز خال تست مرا
بنم کوزم نقطه سنک سوادی سنک خالکدندر که قدر گوهر یکدانه جوهری داند
زیرا یکدانه کوهرک قدرینی جوهری بلور یعنی سنک خالکک قدرینی بن بلورم خالدن
مراد ذات اولمق روشندر خطاب خدایه در تو بندگی چو گدایان بشرط مزد مکن
سن گدالر کبی قولقلغی اجرت شرطی ایله ایلمه که دوست خود روش بنده پروری داند
که دوست یعنی خدا خود بنده پرورلک روشن بیلور در آب دیدهٔ خود غرقه ام چه چاره
کنم کندو کوزم یاشنده غرقم نه چاره ایدم که در محیط نه هر کس شناوری داند که دریای
محیطده هر کمسه شناورلک بلمز یعنی قادر اولماز غلام همت آن رند عافیت
سوزم اول عافیت یاقجی یعنی حضور ترک ایدیجی عاشقک همتنک قولیم که در گدا
صفتی کیمیاگری داند که گدا صفتلولکده کیمیاجیلک بیله حاصل معنی صورت عوام ده
عشق الهی تحصیل ایتمش عاشقه تحسین و آفرین در بباختم دل دیوانه و ندانستم دیوانه
کوکلمی یتردم و بیلمدم که آدمی بچه شیوهٔ پری داند که بر آدمی زاده پری شیوه سنی بلور
بقد و چهره هر آنکس که شاه خوبانست قامت و چهره ایله هر اول کمسه که خوبلرک
شاهی در جهان بگیرد اگر دادگستری داند جهانی طوتر اگر عادللک بیله یعنی عدل ایده
ز نظم دلکش حافظ کسی شود آگاه حافظک دلکش نظمندن بر کمسه آگاه اولور که
لطف نکته و ستر سخن وری داند که نکته نک لطافتینی و سخن ورلک ترتیبی بیلور
وله ایضاً بحسن و خلق و وفا کس بیار نرسد حسن ده و خلق و وفاده کمسه بزم یاره

ایرشمز یعنی مشابه اولماز تزادرین سخن انکار کار ما نرسد سنک بو سوزده انکار
بزم ایشمزه ایرشمز یعنی انکاره مجال یوقدر بحق صحبت دیرین که هیچ محرم راز
قدیم مصاحبت حقیچون که هیچ محرم راز و یار صادق بیار بجهت حق کذار ما نرسد
بزم دوستلق حقینی ادا ایدجی صادق یار مزه ایرشمز اکرچه حسن فروشان
بجلوه آمده اند اکرچه صاحب حسنلر جلوه یه کلمشلردر کسی بحسن و ملاحت
بیار ما نرسد حسن و ملاحتده برکمسه بزم یار مزه ایرشمز هزار نقد بباز ار کاینات
ارند کاینات بازارنه بیک نقد کتوررلر یعنی عالمه چوق کمسه کلور یکی سکه
صاحب عیار ما نرسد برسی بزم صاحب عیار فرک سکه سنه ایرشمز
یعنی اکا معادل اولماز هزار نقش برآید زکلک صنع و یکی صنع قلمندن
بیک نقش ظاهر اولور و برسی بدلپذیری نقش نکار ما نرسد بزم نکار مز
نقشنک دلپذیرلکنه ایرشمز بو بیتلردن مراد حبیب اکرم اولمق روشندر
مرشد اولمقده جائزدر صاحب عیار اولمسی صاحب شریعت اولمسیدر
حبیب اکرم مراد اولندقده و صاحب طریقت اولمسی در مرشد مراد اولندقده
دلا زخبث حسودان مرنج و واثق باش ای کوکل حسودلرک خبثندن اینجنمه
و حقک لطفنه اعتماد ایدجی اول که بد بخاطر امیدوار ما نرسد که بزم امیدلو
خاطر مزه ضرر ایرشمز دریغ و قافلهٔ عمر کانچنان رفتند حیف عمر قافله سنه که انجلین
کتدیلر که گردشان بهوای دیار ما نرسد که اندرک دیاری بزم دیار مزک هواسنه
ایرشمز یعنی عمر تکرار رجوع ایلمز چنان بزی که اگر خاک ره شوی کس را انجلین
دیرکه اگر خاک ره اولهسن کمسه غبار خاطری از رهکذار ما نرسد بزم رهکذار مز
برغبار خاطر ایرشمیه حاصل معنی حسن و زندکانی زیاده لازم و خوب ایدوکین
اشعار در بسوخت حافظ و ترسم که شرح غصهٔ او حافظ یاندی و قورقرم که انک
غصه سی شرحی بسمع پادشه کامکار ما نرسد بزم مرادلو پادشاهمزک قولغنه ایرشمیه
مرادکند و پادشاهی اولمق زیاده روشندر **وله ایضا** نفس باد صبا مشک
فشان خواهد شد باد صبانک نفسی مشک فشان اوله کرکدر بیر عالم پیر دکر
باره جوان خواهد شد پیر عالم کروجوان اوله کرکدر ارغوان جام عقیقی

بسمن خواهد داد ارغوان عقیق رنکلو جامی سمنه ویرسه کرکدر چشم نرگس بشقایق
نکران خواهد شد نرکسک چشمی شقایقه ناظر اوله کرکدر مراد موسم بهار ایرشمک
ایله عالمه لطیف اولدغن بیان در این تطاول که کشید از غم هجران بلبل
بو ظلمی که بلبل فراق غمندن چکدی تا سراپردهٔ گل نعره زنان خواهد شد گل سرا
پرده سنه دکین نعره زنان کیته کرکدر گر ز مسجد بخرابات شدم خرده مگیر
اگر مسجددن میخانه یه کتدم ایسه عیب و نقصان طوتمه مجلس وعظ درازست
و زمان خواهد شد وعظ مجلسی درازدر و زمان کیته یعنی کچه کرکدر
مراد مرتبهٔ شریعله وصال میسر اولمیوب طریقت بلکه حقیقت لازم ایدوکین
بیان در ای دل از عشرت امروز بفردا فکنی ای کوکل اگر بو کونک عشرتینی
یارنه براغه سن مایهٔ نقد بقارا که ضمان خواهد شد نقد بقا سرمایه سنه کیم ضامن
اوله کرکدر مراد فرصتی فوت اتمکه تنبیه در ماه شعبان منه از دست قدح
کین خورشید شعبان آینده قدحی الدن قومه زیرا بو خورشید که مراد قدحدر
از نظر تا شب عید رمضان خواهد شد رمضان بیرامی کیجه سنه دکین نظردن
کیته کرکدر مراد رمضانده اعتکافه کیروب کلمات عشقدن فراغت اندکلرن
بیان در گل عزیزست غنیمت شمریدش صحبت گل عزیزدر انک صحبتنی غنیمت
صایکوز که بباغ آمد ازین راه و ازان خواهد شد زیرا بو بولدن باغه کلدی و اول
بولدن کیته کرکدر ازین راهدن مراد وجود و ازان راهدن مراد عدم در مراد
گلک زیاده بی بقا ایدوکین اشعار در غزلقده قلیل معناسنه در مطرباً
مجلس انس است غزل خوان و سرود ای مطرب انس مجلسیدر غزل اوقی و ایرلا چند
کویی که چنین رفت و چنان خواهد شد نیچه بر دیرسن که بویله کتدی و اویله کیته
کرکدر مراد کلام بی فائده ایله وقتی ضایع اتمک مقبول دکل ایدوکین بیان در
حافظ از بهر تو آمد سوی اقلیم وجود حافظ وجود اقلیمی جانبنه سندن اوترو کلدی
قدمی نه بوداعش که روان خواهد شد انک وداعنه بر قدم قو که کیته کرکدر خطاب
مرشده در **وله ایضا** کلک مشکین تو روزی که زما یاد کند سنک مشکین قلمک
برکون که بزده یاد ایده ببرد اجر و صد بنده که آزاد کند ایکی یوز بنده آزاد اتمک

تو این ایله در خطاب مرشده در **بیت** بر ورق کاغد ایله یاریمی یاد ایده جک بو توانیمی
بولیمز بیک قولن ازاد ایده جک. قاصد حضرت سلمی که ملا باد شش سلمی حضرتنک
قاصدی که اکه سلامت وصحبت اولسون چه شود کر بسلامی دل ما شاد کند.
نه اولور اکر بر سلام ایله بزم کوکلمزی شاد ایده مراد معشوق حقیقی طرفندن آشنالق
ظهورینی طلب در یارب اندر دل آن خسرو شیرین انداز یارب اول
شیرین خسروک قلبنه القا ایله که برحمت کذری بر سر فرهاد کند که رحمت ایله فرهادک
باشی اوزره بر کذر ایلیه حالیا عشوه چشم تو ز بنیادم برد شمدی که سنک چشمک
شیوه سی بنی بنیادمدن الدی تا دکر باره حکیمانه چه بنیاد کند عجب کرو حکیمانه
نه بنیاد ایلدر خطاب مرشده اولمق روشن در که ریاضت ایله طالب عشق
اولنک وجودینی افنا ایدر بعده آهسته آهسته فیض ایله آباد ایدر خطاب خدایه
اولمق جایزدر که چشم دن مراد ذات اولور کوهر پاک تو از مدحت ما مستغنیست
سنک پاک ذاتک بزم مدحتمزدن مستغنی فکر مشاطه چه با حسن خدا داد کند مشاطه نک
فکری خداداد حسنه نه ایلر یعنی انکا احتیاجی یوقدر **ع** حاجت مشاطه نیست روی
دلارام را خطاب مرشده ده امتحان کن که بسی کنج مرادت بدهند امتحان
ایله که سکا چوق مرادک کنجنی ویررلر کر خرابی چو من لطف تو آباد کند اکر سنک
لطفک بنم کبی بر خرابی معمور ایدر مراد ان الله لا یضیع اجر المحسنین حسبجه
هر کیمکه بر بنی چاره نک خرابنی حاصل ایلیه حق تعالی حضرتی لطفندن انک
نتیجه مقصودینی حاصل ایلر دیمکدر پادشاه را به بود از طاعت صدساله و زهد
پادشاهه یوز ییللق طاعت و زهددن یکدر قدر یک ساعته عمری که درو داد کند
که بر عمر کرانده بر ساعت مقداری عدل ایده ساعته ده اولن ما مقداری ایچونده
ره نبردیم بمقصود خود اندر شیراز شیراز ده کند مقصوده یول التمدک
خرم آن روز که حافظ ره بغداد کند خرم اول کون که حافظ بغداده کیده مراد وطن
اصلی سنده عزت بولمینه غربت لازم ایدوکین بیان در **وله ایضا** بوی خوش تو
هر که ز باد صبا شنید سنک لطیف بویکی هر کیمکه باد صبادن اشتدیسه
از یار آشنا سخن آشنا شنید آشنا یاردن آشنانک سوزینی اشتدی

خطاب

خطاب مرشده در آن نفس روا نبود دل حق گذار من بوا که لایق دکل ایدی که بنم حق
کذار کوکلم کر غمکسار خود سخن ناسزا شنید که کند و غمکسارندن نامعقول سوز اشتدی
اینشده اولن ضمیر غایب مصراع ثانیده اولن غمکساره راجعدر ای شاه
حسن چشم بحال کدا فکن ای حسن پادشاهی کدانک حالنه نظر ایله کیم کوش
بس حکایت شاه و کدا شنید زیرا بو قولن چوق شاه و کدا حکایتن اشتدیسی
نامی بیانک چنک نه امروز میخوریم بر شراب چنک آوازی ایله بو کون ایچمز یعنی
جهان بو کون شروع اتمدک بس دور شد که کنبد چرخ این صدا شنید چوق دور
اولدی که چرخک قبه سی بو صدایی اشتدی مراد عشق الهینک ظهوری زمان
قدیمدن ایدوکین بیان در ما باده زیر خرقه نه امروز می کشیم بز شرابنی خرقه التنده
بر کون ایچمز یعنی بو که جهان بو کون شروع اتمدک صد بار پیر میکده این ماجرا شنید
مرشد کامل یوز کره بو ماجرایی اشتدی مراد عشق الهی کاهی زیاده ظهور اوزره
ایدوکین و کاهی تمام مستور اولدیغن بیان در ستر خدا که عارف سالک بکس نکفت
خدانک سترینی که عارف سالک بونده حضرت علی ایدوکی زیاده شایع در در حیرتم
که باده فروش از کجا شنید حیرتده ایم که باده فروش قندن اشتدی باده فروشدن
مراد بونده حبیب اکرم در دیر صلعم که معراج کیجه سی حق تعالی حضرتی ایله کند و مابیننده
اولن اسراردن حضرت علی یه بر ایکی سر دیمش ایدی حضرت علی تحمل ایتمیوب
انی بر چاهه سویلمش اولدی اتفاقا غزایه وار روب آب بولنمدوغندن حبیب اکرم
صحابه دن بعض کمسه لی صو یه کوندردی کلوب اول چاهدن صو چکدیلر آب یرینه
قان کلدی بو حالی حبیب اکرمه بیان اتدکلرنده کمسه انکا دیمدن حضرت علینک
بو حالنه مطلع اولدی. نتکم منطق الطیرده مذکور در **نظم** مصطفی چاهی فرود آمد ز راه
کفت آب آرید لشکر را ز چاه. رفت مردی باز آمد با شتاب. کفت پر خونست
چاه و نیست آب. کفت پنداری ز درد کار خویش. مرتضی در چاه کفت اسرار خویش.
چاه چون بشنید آن تابش نبود. لاجرم چون خون شد و آبش نبود. و بو معنیدن
قطع نظر عارف سالکدن مراد مرید عاشق و باده فروشدن مراد مرشد کامل
اولمق ممکن در محروم اکر شدم ز سر کوی او چه شد انک سر کوینده اکر محروم

اولدم ایسه نه اولدی از گلشن زمانه که بوی وفا شنید زمانه گلشنندن
کم وفا رایحه سن اشتدی یارب بجاست محرم رازی که یک زمان یارب
بر محرم رازقنده درکه برزمان دل شرح آن دهد که چه گفت وچها شنید کوکل
انک شرحن ویره که نه دیدی ونه لر اشتدی مراد هر کمسه یه اسرار عشقی فاش اتمک
معقول دکل ایدوکن اشعار در ساقی بیا که عشق ندا می کند بلند ای ساقی کل که
عشق بلند یعنی آشکاره ندا ایدر کانکس که گفت قصه ما هم ز ما شنید که اول کمسه که
بزم قصه مزی اشتدی بنه بزدن اشتدی خوش میکنم بباده مشکین مشام جان
جان مشامنی باده مشکین ایله معطر ایلرم کز دلق پوش صومعه بوی ریا شنید
زیرا صومعه نک دلق پوشندن ریا رایحه سنی اشتدی مراد ارباب ریادن
مشام جانه ایرشن رایحه یی عشق الهی ایله ازاله ایده رم دیمکدن بو وجه دخی جائز در
محققه سعی ایدرم زیرا زهد مرتبه سنده قالن کمسه ده ریا مقرردر بو وجه اوزره
شنید اشدلدی معناسنه اولور داشیدجی کندوسی اولماز پند حکیم عین صواب
ومحض خیر عاقلک پندی عین صواب ومحض خیر در فرخنده بخت آنکه بسمع رضا شنید
مبارک بختلو اول کمسه که رضا قولغی ایله اشتدی هر شام ماجرای من ودل شمال
گفت هر اخشام بنم ماجرامی وکوکلمک ماجراسنی باد شمال دیدی هر صبح گفت وگوی
من وباد صبا شنید هر صباح بنم گفت وگویمی وکوکلمک گفت وگوینی باد صبا اشتدی
حافظ وظیفه تو دعا گفتنست وبس ای حافظ سنک وظیفک انجق دعا دیمکدر
دربند آن مباش که نشنید ویا شنید اول قیدده اولمه که اشتمدی یا اشتدی
ولە ایضا تشنکان را چو طلب باشد وقوت نبود خسته لرک چون طلبی اوله وقوتی اولمیه
گر تو بیداد کنی شرط مروت نبود اگر سن ظلم ایده سن مروته لایق اولماز خطاب
مرشده در خستکان دن مراد استعداد فیضه رسوخ بولمین مریدلر در ما جفا
از تو ندیدیم وتو خود نپسندی بز سندن جفا کورمدک وسن خود بکنمزسن
آنچه در مذهب پیران طریقت اول نسنه یی که طریقت پیرلرینک مذهبنده
اولماز مراد مرشدی حقدن منع در چون طهارت نبود کعبه وبتخانه ۷
یکیست چونکه پاکلک اولمیه کعبه وبتخانه برمعنی برابردر نبود خیر در ان

خانه که عصمت نبود خیر اولماز اول خانه ده که پاکلک اولمیه مراد تطهیر جنان تطهیر
مکاندن اهم ایدوکین بیان در تا بافسون نکند جادوی چشم تو مدد مادام که سنک
ساحر چشمک افسونله مدد ایلمیه نور در سوختن شمع محبت نبود محبت شمعنک
یانمسنده نور اولماز مراد مرشددن نظر معاونت طلبی در خیره آن چشم که
آبش نبرد گریه عشق خیره در اول چشم که گریه عشق انک ابنی ایلتمیه یعنی عشقده گریه
اتمین چشم بی نور در تیره آن که در دنور محبت نبود تیره در اول قلب که انده
محبت نوری اولمیه بو معنی دن قطع نظر تیره اولسون وخیره ولسون معناسنه
دخی جائز در وجه اوله کوره است وجه ثانی یه کوره باد مقدر در خیره قمشمش
داو یومش ویورغون وهرزه وبد اندیش ولجوج کمسنه اما بونده معنای
اول مراد در تیره قره کو وبولنق وطوتق معناسنه در دولت از مرغ همایون
طلب وسایه او دولتی مبارک مرغ دن وانک سایه سندن طلب ایلنه
زانکه با زاغ وزغن شهپر دولت نبود زیرا زاغ وزغن ایله دولت شهپری
اولماز شهپر قنادک ایریسی در لکن مطلقا قناد معناسنه استعمال
اولنور مراد ظاهری بدبختلردن دولت وسعادت طلب ایلمه دیمکدر عشق
توگرد ز سر رشته خود باخبرم سنک عشقک بنی کندو اصلمدن خبردار ایلدی
آن مبادا که مددکاری دولت نبود اول اولمسون که دولت معاونتی اولمیه
خطاب خدایه در گر من از میکده همت طلبم عیب مکن اگر بن میخانه دن
همت طلب ایدرم عیبلمه پیر ما گفت که در صومعه همت نبود بزم مرشدمز دیدی که
صومعه ده همت اولماز زیرا همت عشاقده در زنادده دکلدر حافظا علم
وادب ورز که در مجلس شاه ای حافظ علم وادبه چالش زیرا شاه مجلسنده
هر کرا نیست ادب لایق صحبت نبود هر کیمک که ادبی یوقدر مصاحبته لایق اولماز
مراد الادب صورة العقل حسبنجه کشی یه ادب لازم ایدوکین بیان در **ولە ایضا**
همای اوج سعادت بدام ما افتد سعادت اوجنک هماسی بزم دامزه دوشر
اگر ترا گذری بر مقام ما افتد اگر سا که بزم مقامزه برگذر دوشه خطاب خدایه در
مراد اگر تجلی الهی واقع اولورسه سعادت ورفعت وصول بولورم دیمکدر

حباب وار برانداز‌م از نشاط کلاه حبابکبی کلاهمی هوایه آترم سرورمدن اکر زروی
تو عکسی بجام ما افتد اکر سنک یوزکدن بزم جانمزه بر عکس دوشه مراد اکر تجلی ذاتدن
قلبمه بر پرتو ایرشه تمام مسرور اولورم دیمکدر شبی که ماه مراد از افق طلوع کند
بر کیجه که مراد آیی افقدن طلوع ایده بود که پرتو نوری ببام ما افتد اوله که بر نور شعله‌سی
بزم طامزه دوشه حاصل معنی غیبدن بزه تجلی و فیضدن بهره ایرشدکده اوله بزه دخی
بر حصه ایرشه دیمکدر ملوک را چو ره خاک بوس این در نیست پادشاهلره
چونکه بو قپونک خاکبوسنه یول یوقدر کو اتفاق مجال سلام ما افتد بزه سلامه مجال
اتفاقی نیچون دوشسن این دردن مراد جناب قدس در بیت در حریم ملکوتش
نبود جای نشست • پادشاهان جهان را بجز از صف نعال • بارگاه تو چون باد را
نباشد باد سنک بارکاهکه چونکه باده اجازت اولماز کو التفات مجال کلام ما
افتد بزه کلامه مجال التفاتی نیچون دوشر خطاب خدایه در مراد جناب قدسک زیاده
علوینی بیان در چو جان فدای لبت شد خیال می بستم چونکه جان سنک لبکه فدا
اولدی خیال باغلدم که قطره ز زلالش بکام ما افتد که انک زلالندن بر قطره بزم طامغزه
دوشه زلالش ده اولن ضمیر غایب لبه راجعدر مراد صفت کلام الهی دن متمتع اولمقدن
کنایه‌در خیال زلف تو گفتا که جان وسیله مساز سنک زلفک خیالی ایتدی که
جانی وسیله ایلمه کزین شکار فراوان بدام ما افتد زیرا بو شکاردن بزم دامزه وافر
دوشر خطاب خدایه در حاصل معنی اسرار الهیه دامنه وافر جان شکار اولدوغنی
بیان در بنا امیدی ازین در مرو بزن فالی بو قپودن امیدسزلک ایله کیتمه بر فال اور
بود که قرعهٔ دولت بنام ما افتد اوله که دولت قرعه‌سی بزم نامزه دوشه مراد طاعتدن
سا که بر کشف اولمدوغندن مأیوس اولمه همان طاعتکده اول دیمکدر بیت میندار
ازان در که هرگز نیست • که محرم کردد بر آورده دست • مجالست اکر سر بدین در نهی
که باز آیدت دست حاجت تهی • ز خاک کوی تو هرگه که دم زند حافظ سنک کویک
خاکندن هر نیچون که حافظ دم اوره نسیم گلشن جان در مشام ما افتد جان گلشننک
رایحه‌سی بزم مشامزه دوشر یعنی ایرشور حاصل معنی صفات باری دن و اسرار
الهیه دن سویلکم مشام جان انک لطافتندن معطر اولور دیمکدر خطاب خدایه در

وله

وله ایضاً دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند دون کیجه سحر وقتی بکا غصه دن نجات
ویردیلر واندر آن ظلمت شب آب حیاتم دادند واول ظلمت شب ده بکا آب
حیات ویردیلر مراد طاعت سببی ایله وصال جانان میسر اولورمی دیو غمناک
ایدم سحر وقتی بنی اول غصه دن خلاص ایدوب آب حیات ایدی صوندیلر که انک سببی ایله
مرده دل لکدن قورتلدم آب حیاتدن مراد نفخهٔ الهیه و جذبهٔ رحمانیه در که وصاله
وسیله در بیخود از شعشعهٔ پرتو ذاتم کردند پرتو ذات شعشعه‌سندن بنی بیخود ایلدیلر
باده از جام تجلیٔ صفاتم دادند تجلیٔ صفات جامندن بکا ویردیلر • تجلی اوجدر
بری تجلیٔ افعال • وبری تجلیٔ صفات • وبری تجلیٔ ذات در که انلردن بو اعلی در •
حاصل معنی بو ایکی تجلیدن صکره تجلیٔ ذاته وصول بولدوغنی بیان در چه مبارک
سحری بود و چه فرخنده شبی نه مبارک بر سحر و نه قوتلو بر شب ایدی آن شب قدر که
این تازه براتم دادند اول قدر کیجه‌سی که بکا بر تازه برات ویردیلر مراد بیت
سابقده اولن احوالی تذکردر تمام حظندن و زیاده سرورندن هاتف آن روز
بمن مژده این دولت داد هاتف بکا اول کون بو دولت مژده‌سنی ویردی
که بدان جور و جفا صبر و ثباتم دادند که اول راه عشقده اولن جور و جفایه بکا صبر
و ثبات ویردیلر بعد ازین روی من و آینهٔ وصف جمال بوندن صکره بنم یوزم
و وصف جمال آینه‌سی یعنی شمدنصکره نظرم بوکه در که در آنجا خبر از جلوهٔ ذاتم
دادند زیرا بکا انده جلوهٔ ذاتدن خبر ویردیلر مراد تجلیٔ صفاته سعی ایدن تجلیٔ ذاته واصل
اولور دیمکدر من اگر کام روا داشتم و خوش دل چه عجب اکر بنم مرادم حاصل
اولدی ایسه و خوش دل اولدم ایسه نه عجب مستحق بودم و اینها بزکاتم دادند
مستحق ایدم و بونلری بکا زکات ویردیلر حاصل معنی فیاض ده بخل یوقدر
هر کیمکه استحقاق حاصل ایده محروم اولماز دیمکدر این همه شهد و شکر این همه
شهد و شکر کز سخنم میریزد بو دکلی شهد و شکر که بنم سوزمدن دوکیلور
اجر صبریست کزان شاخ نباتم دادند شول صبرک اجری در که اول شاخ نباتدن
ویردیلر شاخ نباتدن مراد کند و قلمی اولمق روشن در صبردن مراد معروف
آجی اوت اولمق اولی در که فارسیده بانک سکوتی ایله در که لغت حلیمی ده بویله در

وصبر مصدر راولمق جائز درمن همان روز بدیدم که ظفر خواهم یافت بن همان
اول کون کوردم که ظفر بولسم کرک که برافسوس عدو صبر ونا بجم دادند که دشمنک
حیف وتمسخرینه باکه صبر وثبات ویردر عدودن مراد نفس وشیطان اولمق زیاده روشندر
بمردان راهمت که راهی بده وزین دشمنانم پناهی بده. همت حافظ وانفاس سحر
خیزان خافظک همتی وسحر خیز لرک نفسلری ایدی که زبند غم ایام نجاتم دادند که ز
بند غم ایام نجاتم دادند که ایام غمناک بندندن باکه نجات ویردیلر **وله ایضا** کوهر مخزن
اسرار همانست که بود مخزن اسرار کوهری همان اولدر که ایدی یعنی اوکلکی کبی در
حقهٔ مهر بدان مهر ونشانست که بود محبت حقه‌سی اول مهر ونشان ایله درکه ایدی
مراد عهد الست ده واقع اولان اسرار ومحبت دن برنسنه ناقص اولمدی دیمکدر
عاشقان زمرهٔ ارباب امانت باشند عاشقلر ارباب امانت زمره سیدر
لاجرم چشم کهر بار همانست که بود لاجرم کهر باعدرجی یعنی کریه ایدیجی چشم همان
اولدر که ایدی امانتدن مراد درد درکه انسان قبول اتمشدر عشق دکلدر نته کم
شیخ عطار منطق الطیرده تعیین اتمشدر که ملک ده عشق واردر اما درد یوقدر
بیت قدسیان را عشق هست ودرد نیست • درد را جز آدمی درخورد نیست •
هرکرا در عشق محکم شد قدم • برکذشت از کفر واز اسلام هم از صبا پرس که ما را
همه شب تا دم صبح باد صبادن صور که دوکلی کیجه صباح وقتنه دکین بزه بوی زلف
تو همان مونس جانست که بود سنک زلفک رایحه‌سی همان جانک مونسی درکه
ایدی خطاب خدایه در طالب لعل وکهر نیست وکرنه خورشید لعل وکهره
طالب یوقدر یوقسه خورشید همچنان در عمل معدن وکانست که بود انجلیین
معدن وکان عملنده درکه ایدی یعنی طالب فیض یوقدر یوقسه فیاض دنجل
یوقدر رنک خون دل ما را که نهان میداری بزم خون دلمز رنکنی که نهان
طوترسن همچنان در لب لعل تو عیانست که بود همچنان سنک لب لعلکده درکه
ایدی خطاب خدایه در کشته غمزهٔ خود را بزیارت می آی کند وغمزک مقتولنک
زیارتنه کل زانکه بیچاره همان دل نکرانست که بود زیرا که بیچاره همان ناظر
ومنتظر درکه ایدی حافظا باز نما قصهٔ خونابه چشم ای حافظ چشمک قانلو یاشی

قصه‌سنی

قصه‌سنی کیر وکوستر که درین جوی نه آن آب روانست که بود زیرا بو ارماقده اول
آب روان دکلدر که ایدی مراد چشم ده آب قالمدی خون اغلر دیمکدر جویدن
مراد چشم در **وله ایضا** درخت دوستی بنشان که کام دل ببار آرد دوستلق
درختنی دیک که کوکل مرادی میوه‌سنی کتورر نهال دشمنی برکن که رنج بی شمار آرد علاوه
فدانی قوپر زیرا عداوت رنج کتورر مراد دوستلق ده فائده وعداوت ده
ضرر وار ایدوکن بیان در چو مهمان خراباتی بعزت باش با رندان که مخانه نک
مهمانی سن رندلره عزت ایله اول که در دسر کشی جانا کر این مستی خمار آرد •
زیرا باش اغرسنی چکرسن ای جان اکر بو مستلک خمار کتوره حاصل معنی چونکه
طالب عشق سن عشاقه عزت ایله که اکر قبضه دوشه سن انلر سکا درمان ایلرلر
دیمکدر مستلکدن مراد عالم بسط در خماردن مراد عالم قبض در شب صحبت غنیمت
دان که بعد از روزکار ما مصاحبت کیجه‌سنی غنیمت بل زیرا بزم زمانمزدنصکره
بسی کردش کند کردون بسی لیل ونهار آرد فلک چوق دور ایلر چوق لیل ونهار
کتورر عماری دار لیلی را که مهد ماه در حکمست لیلی نک عماری داری که ماه
مهدی انک حکمنده در ماه دن مراد لیلی ومهددن مراد عماری درکه بونده عویت
محفه‌سی مراد در عماری دار اول محفه لودوه‌یی یدن کمسنه در خدایا در دل اندازش
که بر مجنون گذار آرد ای خدا انک قلبنه القا ایله که مجنونه او غرایه بهار عمر خواه
ای دل وکرنه این چمن هر سال عمر بهاردن یعنی عمر اوزنلغن استه ای کوکل
یوخسه بو چمن که مراد دنیا در هر ییل چو نسرین صد کل رعنا وچون بلبل
هزار آرد نسرین کبی یوز کل رعنا وبلبل کبی هزار کتورر هزارده ایهام واردر
بیت سرو ما را هر زمان دل می کشد سوی دکر • چون کل رعنا که دارد هر طرف
روی دکر • خدایا چون دل ریشم قراری بست با زلفت چون بنم مجروح کوکلم
سنک زلفک ایله برقرار باغلدی ابتدا ایچون بفرما لعل نوشین‌ات که زودش
با قرار آرد لذیذ لبکه بیور که آنی تیز قراره کتوره حاصل معنی مرشددن کلمات
عشق ایله خواطردن خلاص طلب اتمسی در زکار افتاده ای دل که صد من بار غم
داری عملدن قالمش سن ای دل زیرا یوز بطمان غم یوکنی طوتارسن بر ویک جرعه

می درکش که در حالت بکار آرد یوری بر جرعه می چک که سنی فوری ائسه کتورر
حاصل معنی دنیا عملری سنی مرده دل ایدوب طاعت وعملدن قومش وار بر
مرشددن بر فیض حاصل ایله که طاعت اتمکه سکا شوق ویره دیمکدر درین
باغ ار خدا خواهد دگر پیرانه سر حافظ بوباغده کرو خدادن استه پیرلک وقتنده
حافظ نشیند بر لب جوئی و سروی در کنار آرد برار ماق کنارنده اوتوره و بر سروی
کناره کتوره باغ دن مراد دنیا در لب جوی دن مراد توحید در سرودن مراد مرشددر
اندن مستفیض اولوب عشق الهی نک حصولنه سعی ایدر **ولە ایضا** در نظر بازی
ما بی بصران حیرانند بزم نظر بازلغمزده بی بصرلر حیرانلردر من چنینم که نمودم دگر
ایشان دانند بن بویله ایم که کوستردم کیرو انلر بیلورلر کرکسه اعتقاد اتسونلر
کرکسه اعتقاد اتمسونلر حیرانند ده اولن ادات جمع است معناسنه دخی جائزدر
عاقلان نقطه پرکار وجودند ولی عاقللر وجود پرکارینک نقطه سی در اما عشق داند
درین دایره سرگردانند اهل عشق بیلور که بو دایره ده سرگردانلردر یعنی عالمک
انتظامی اگرچه عقلا ایله در لیکن عشق الهی دن بی خبرلردر لاف عشق وگله از یار
زهی لاف دروغ عشق لافی و یاردن شکایت زهی دروغ لاف زهی بونده
استهزا ایچوندر عشق بازان چنین مستحق هجرانند بونجلین عاشقلر هجرانه مستحقلردر
یعنی بونک کبی عاشقلره وصال لایق دکلدر **بیت** نمی توان بجفا قطع دوست
داری ما که از جفای تو بیشست با تو یاری ما عهد ما بالب شیرین دهنان بست
خدای الله تعالی حضرتیله بزم عهد مزی شیرین دهنلرک لبی ایله باغلدی
ما همه بنده و این قوم خداوندانند بز دخی بنده ایز و بو قوم افندیلردر شیرین دهنلردن
مراد اولیاء الله در **بیت** ز دست ما اگر بابوس خوبان برنمی آید همین دولت
که خاک پای ایشانیم بس مارا مکرم چشم سیاه تو بیاموزد کار مگر سنک سیاه
چشمک بکا ایش اوکرده ورنه مستوری و مستی همه کس نتوانند یوخسه مستور لکه
و مستلکه دوکلی کمسه قادر اولمازلر یعنی ستری لازم اولنی ستر اتمک وظهوری
لازم اولنی اظهار اتمک سنک چشمکدن اوکرنمک کرکدر زیرا بو ایکی حالت سنک
چشمکده واردر جلوه گاه رخ او دیده من تنها نیست انک رخنک جلوه گاهی

یالکز

یالکز بنم چشمم دکلدر ماه و خورشید همین آینه میگردانند ماه و خورشید دخی بو آینه
دوندررلر یعنی بونلره دخی انک رخنک جلوه گاهی و مظهریدر حاصل معنی هیچ
برشی یوقدر که انک حسنه آینه اولمیه دیمکدر گر شوند آگه از اندیشه ما بیغچگان
اگر بزم فکرمزدن بیغچه لر آگاه اولهلر بعد ازین خرقه صوفی بگرو نستانند بوند نصکره
صوفینک خرقه سنی رهنه المازلر بیغچه لردن مراد اولیاء الله در خرقه دن مراد وجوددر
رهنه الماز لر دیمکدن مراد مریدلکه قبول اتمزلر دیمکدر بوسوزدن مراد صوفیلره
طعن در مفلسانیم و هوای می و مطرب داریم مفلسلرز و می و مطرب آرزوسنی
طوتارز آه اگر خرقه پشمین بگرو نستانند آه اگر پشمین خرقه یی رهنه المایه لر حاصل
معنی بزده عشق و مرشد هوسی واردر لیکن اکا استعدادمز یوقدر آه اگر بو وجود
و عجب ایله بزی قبول اتمیلر حالمز نیجه اولور دیمکدر گر بنزهتگه ارواح برد بوی تو باد
اگر باد سنک بو یکی روحلر سیرانگاهنه ایلته عقل و جان گوهر هستی بنثار
افشانند عقل و جان وارلق گوهرینی نثار اسلوبی ایله صاچرلر خطاب خدایه در
وصل خورشید بشب پره اعمی نرسد افتابک وصالی کور یره سیه ایرشمز
که درین آینه صاحب نظران حیرانند زیرا بو آینه ده صاحب نظرلر حیرانلردر
مراد بودر که وصال جانان عوامه قچن میسر اولور که مقبوللر بونده متحیرلردر
بعض نسخ ده بویله واقع اولمشدر وصف رخساره خورشید ز خفاش مپرس
معنی اکا کوره اولور زاهد از رندی حافظ نکند فهم چه شد زاهد اگر حافظک
عاشقلغنی فهم ایلمیه نولدی دیو بگریز داران قوم که قران خوانند شیطان فجر
اول قومدن که قران اوقورلر یعنی زاهدک اهل عشقه ضرری اولماز **ولە ایضا**
دوش دیدم که ملائک در میخانه زدند دون کیجه کوردم که ملائک میخانه
قپوسنی اوردیلر گل آدم بسرشتند و به پیمانه زدند آدمک کلینی یوغردیلر
و پیمانه یه اوردیلر دوش دن مراد روز ازل در دیدم بونده دانستم معناسنه در
الم ترکیف ده اولن فعل کبی که اصحاب فیل قصه سندن حق تعالی حضرتی
حبیب اکرمه خبر ویردی که الم تعلم دیمدی الم تر دیدی که خبر صادق ایله رؤیتده
حاصل اولن علم قدر علم حاصل اولدوغی ایچون دیدم بونده بو معنایه در

مصراع اولدن ملائکک عبادت وتسبیح دعواسنی اتدکلرین بیان درستدکیم
بو آیت کریمه‌ای بیان ایدر واذ قال ربک للملائکة انی جاعل فی الارض
خلیفة قالوا اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفک الدماء ونحن نسبح
بحمدک ونقدس لک قال انی اعلم ما لا تعلمون مصراع ثانیدن مراد حق تعالی
حضرتینه انسانی مظهر عشق اتدوکین بیان در زیرا پیمانه‌یه اوردیلر دیمک
شرابه باتوردیلر دیمکدر یعنی عشقه غرق اتدیلر دیمکدر بونده پیمانه قدح معناسنه
درکه شرابک ظرفی در صیغهٔ جمع تعظیم ایچوندر وصفت جمال وجلالینه
مرآتی اولدغی اعتباریله اولمق جایزدر فارسیده تثنیه وجمع برابردر
ساکنان حرم ستر وعفاف ملکوت عالم ملکوتک عفاف وستر حرمنک
ساکنلری یعنی ملائکه عفاف فتح عینله پاکلک معناسنه درنا من خاک نشین
باده مستانه زدند بن خاک نشین ایله بادهٔ مستانه اوردلر یعنی محبت وعبادتده
انلرک مرتبه‌سنه وصول بولدم آسمان بار امانت نتوانست کشید آسمان یعنی اهل
آسمان امانت یوکنی چکمکه قادر اولمدی قرعهٔ کار بنام من دیوانه زدند قرعه‌سنی بن
دیوانه‌نک نامنه اوردلر یعنی امانتی بز قبول ایلدک انا عرضنا الامانة علی السموات
والارض والجبال فابین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان انه کان ظلوما
جهولا من دیوانه ذکری ظلوم وجهول اعتباری ایله‌در شکر ایزد که میان من
او صلح فتاد خدایه شکر که بنمله انک اورتاسنده صلح دوشدی ضمیر غایب خدایه
راجعدر حوریان رقص کنان ساغر شکرانه زدند حوریلر رقص ایدرک شکرانه ساغرینی
اوردیلر حاصل معنی فتلقی آدم من ربه کلمات فتاب علیه حسبنجه حق تعالی حضرتینه
ربنا ظلمنا انفسنا دنصکره آدمک توبه‌سنی قبول اتدوکندن حوریلر شکر اتدوکین
بیان در ما بصد خرمن پندار زره چون نرویم بز یوز پندار خرمنی ایله یولدن نیجه
کتمیه‌لم یعنی آز میلوم چون ره آدم بیدار بیک دانه زدند چونکه بیدار وخبردار
آدمک یولنی بر دانه ایله اوردیلر مراد چونکه آدمک بر عصیان سببی ایله یولی اوردیلر
بو قدر کناه ایله بزم حالمز نیجه اولور دیوکندو حالندن شکایت در جنگ هفتاد و
دو ملت همه عذری بنه چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند یتمش ایکی ملتک جمله‌سنک عذرینی قبول ایله

حقیقت ره افسانه زدند چون حقیقتی کورمدیلر افسانه یولنی اوردیلر یعنی چونکه
حقی باطلدن فرق اتدیلر باطلی اختیار اتدیلر آتش آن نیست که بر شعلهٔ او خندد شمع
آتش اول دکلدر که شمع انک شعله‌سی اوزره کله آتش آنست در خرمن پروانه
زدند آتش اولدر که پروانه‌نک خرمننه اوردیلر یعنی اکرچه ملکده عشق واردر اما
انسانده عشق ودرد واردر نقطهٔ عشق دل کوشه نشینان خون کرد عشق نقطه‌سی
عاشقلرک کوکلنی خون ایلدی همچو آن خال که بر عارض جانانه زدند اول خال کبی که
جانانه‌نک عارضی اوزره اوردلر مراد عذار دلبرده اولن خال عشاقک جکرینی
خون اتدوکی کبی عشقدن براو بیر کوشه نشین ارک کوکلنی خون ایلدی دیمکدر
بعض نسخده نقطه یرینه نکته واقع اولمشدر کس چو حافظ نکشید از رخ اندیشه نقاب
حافظ کبی کمسه فکر یوزندن نقاب چکمدی یعنی رفع ایلمدی بعض نسخده نکشید یرینه
نکشود واقع اولمشدر تا سر زلف عروسان سخن شانه زدند تا که سوز کلنلرینک
زلفی اوجنه شانه اوردیلر حاصل معنی بودر که شعرا شعره شروع ایدلدن بری بر شاعر
بو ایله لطیف شعر دیو اظهار تفرد ایدر **وله ایضا** یاری اندر کس نمی بینیم یاران را
چه شد کمسه‌ده یارلق کورمز یارانه نه اولدی دوستلق کی آخر آمد دوستداران را
چه شد دوستلق قچن نهایت بولدی دوستلره نه اولدی آب حیوان تیره کون
شد خضر فرخ پی کجاست آب حیات بولاندی مبارک ایزلو خضر قنده‌در کل بکشت
از رنک خود باد بهاران را چه شد کل کندو رنکندن دوندی بهار یللرینه نه اولدی
حاصل معنی عشق الهی سنز قلبم تمام منقبض درتقی برمرشد که انی ازاله ایده دیمکدر
کس نمی کوید که یاری داشت حق دوستی کمسه دیمز که بر یار دوستلق حقینی طوتدی
حق شناسا نرا چه حال افتاد یارا نرا چه شد حق شناسلره نه حال واقع اولدی
یارانه نه اولدی کوی توفیق وکرامت در میان افکنده‌اند توفیق وکرامت طوبینی
اورتایه براقمشلر در کس بمیدان در نمی آید سوارا نرا چه شد کمسه میدانه کلمز
سوارلره نه اولدی یعنی فیاض ده فیض چوق لیکن فیضه طالب یوقدر صد هزاران
کل شکفت وبانک مرغی بر نخاست نیجه یوز بیک کل آچلدی وبر مرغ ترنم اتمدی
عندلیبانرا چه پیش آمد هزارانرا چه شد عندلیبلرک اوکنه نه کلدی هزارلره نه اولدی

مراد فیضک کثرتن وطالبک قلتن بیان در زهره ساز خوش نمی سازد
مگر عودش بسوخت زهره خوش دوزن دوزمزوارسه انک عودی یاندی
زیرا روی زمین ده اولن نشاط وطرب انک اثریدر گویا اول یاندی که
اصلا براثر پیدا اولمدر کس ندارد ذوق مستی می کسارا چه شد
گمه مستلک ذوقنی طوتمازمی برستلره نه اولدی یعنی طالب عشق یوق
عاشقلره نه اولدی حاصل معنی بودر که روی زمین متغیر اولدی وغندن
غیری فلکه دخی تغیر واقع اولدی دیو مبالغه ایدر لعلی از کان مروت برنیامد
سالهاست نیجه ییللر در مروت معدننden برلعل ظاهر اولمدی
تابش خورشید وسعی باد و باران را چه شد آفتابک ییلدرامسنه وباد
وبارانک سعینه نه اولدی شهر یاران بود وجای مهربانان این دیار
بود یار یعنی شهر یارلر ومهربانلر یری در مهربانی کی سر آمد شهریاران را چه شد
مهربانلق قچن نهایت بولدی شهر یارلره نه اولدی حافظ اسرار الهی کس نمی داند
خموش ای حافظ اسرار الهی کمسه بلمز خاموش اول از که می پرسی که دور
روزگاران را چه شد کیدن صورر سن که روزگارلر دورنه نه اولدی مراد
بو احوالی اتمدن غیری کمسه بلمز دیکدر ولایضا راهی بزن که آهی برساز او
توان زد بر پرده چال که اکا موافق آه اورمق ممکن اوله یعنی بر پرده دن
سر آغاز ایله که سامع شوقندن بالضروری آه ایده خطاب مطربه در که مراد
مرشد در شعری بخوان که با آن رطل گران توان زد بر شعر اوقی که انک ایله بر
رطل گران اورمق ممکن اوله حاصل معنی بودر که مرشده خطاب ایدوب
ایدر شوق وبرجی سوز سویله که باکه اندن تمام فیض عشق ایرشه بر آستان
جانان گر سر توان نهادن اگر جانانک آستانی اوزره باش قومق ممکن
اوله کلبانک سربلندی بر آسمان توان زد آسمان اوزره سربلندلک
صداسنی اورمق ممکن در مراد بودر که اگر جناب قدسه وصول میسر اوله
قدرم آسمان دن رفیع اولور اهل نظر دو عالم در یک نظر بیازند اهل نظر
بر نظر دعایکی عالمی ترک ایدرلر عشقست وداو اول بر نقد جان توان زد

عشقده

عشقده واول داو جان نقدی اوزره ممکن در یعنی نرد عشقده اول داو جانه اولق
گرک داو اویون اوزره اولن داو در که ترکیبی داخی داو در بعض نسخ ده یک نظر
یرینه ندب واقع اولمشدر با اویون مغاسنه نزدک اصطلاحاتندندر نتکم مهرخسر یک
بو بیتلرنده داو وندب واقع اولمشدر **نظم** دما دم از معارض داو می خواست
همی آمد بپایانی داو اوراست • چو نقصان داشت مهره خصم خامش • ملک میکرد
در داوی تمامش • بر داندر سه ساعت شاه والا • بپایانی ششش ندب از خصم عذار •
در خانقه نگنجد اسرار عشق ومستی خانقاهه صغمز عشق ومستلک سرلری جام می مغانه
هم بامغان توان زد مغلره منسوب اولن می جامنی هم مغلر ایله اورمق ممکن در یعنی
شراب عشق عشاق ایله نوش اتمک گرک وار اسرار عشقی عشاق ایله سویلشمک ممکن و
صوفیلر ایله ممکن دکل ایدوکین بیان در بر عزم کامرانی فالی بزن چه دانی کامرانلق
قصدنه بر فال اور نه بیلورسن شاید که گوی فرصت درین میان توان زد شاید که
بو اورتاده فرصت طوپن اورمغه قدرت اوله حاصل معنی بودر که بن عشق الهی نک
تحصیلنه وار ر دکلم دیو امید کسمه بر سعی ایله شاید که عون خدا ایله مراد میسر اوله
درویش را نباشد برگ سرای سلطان درویشه سلطان سراینک میل
وقدری اولماز ماییم وکهنه دلقی کاتش دران توان زد بز وبر کهنه دلق که اکه آتش
اورمق ممکن در عشق وشباب ورندی مجموعه مرادست عشق وجوانلق واخلاص
مراده مجموعه سی چون جمله گشت حاصل گوی از جهان توان زد چونکه جمله سی حاصل اولدی
جهاندن طوب اورمق یعنی سعادت حاصل اتمک ممکن در گر دولت وصالت
خواهد روی کشودن اگر سنک وصالک دولتی برقبو آچمق استیه سرها بدین تخیل
بر آستان توانزد باشلری بو تخیل یعنی بو مناسبت ایله آستان اوزره اورمق
ممکن در خطاب خدایه در شد رهزن سلامت زلف تو وین عجب نیست
سنک زلفک سلامت یولن اورجی اولدی وبو عجب دکلدر گر راهزن تو باشی
صد کاروان توان زد اگر راهزن سن اوله سن یوز کاروان اورمق ممکن در
خطاب خدایه در زلف دن مراد اسرار الهیه در که عشاقی راه سلامتدن
گوی عشقه ایلتمشدر اسرارده تاثیر بودر وار قیاس ایله که ذاتده تاثیر نیجه اولور

زلفدن مراد ظلمت کوندن اولمق احتمال درکه معنی بویله اولورکه چوق کمسنک ضلالتنه
سبب اولدی ازشرم درحجابم ساقی تلطفی کن شرم دن حجابدهیم ای ساقی بر تلطف ایله
یعنی ملایمت کوستر باشدکه بوسه چند بر آن دهان توان زد اوله که اول دهان
اوزره بر قاچ بوسه اورمق ممکن اوله مراد مرشددن فیضه استعداد طلبی در
بر جویبار چشم کر سایه فکند دوست چشم جویباری اوزره اکر دوست سایه
براغه یعنی تجلی ایده بر خاک رهگذارش آب روان توان زد انک رهگذار زنکن خاکی
اوزره آب روان اورمق ممکن در یعنی آب دیده ایله صولارم با عقل و فهم و دانش
داد سخن توان زد بو اوچ نسنه ایله سوزک دادنی ویرمک یعنی سوزک حقنی ادا
اتمک ممکن در چون جمع شد معانی کوی بیان توان زد چونکه معانی جمع اولدی
بیان طوبن اورمق ممکن در قد خمیده ما سهلت نماید اما بزم بوکلمش قدمز ساکه
سهل و حقیر کورنور اما بر چشم دشمنان تیر ازین کمان توان زد دشمنلرک چشمنه
بوکماندن تیر اورمق ممکن در دشمنلردن مراد نفس و شیطان اولمقد ظاهر دشمنلر
اولمق احتمال در حافظ بکنج قرآن گز شید و زرق بازآی ای حافظ قرآن حقیقی کنج
کذب و ریادن کیرو کل یعنی فراغت ایله باشد که کوی دولت با مخلصان توان زد
شاید که مخلصلر ایله دولت طوبن اورمق ممکن اوله مراد کذب و ریا ایله عشق الهی حاصل
اولمیوب الا اخلاص لازم ابد و کن اشعار در **وله ایضا** مرا می دگر باره از دست برد
عشق بنی تکرار بی عقل و بی اختیار ایلدی بمن باز بنمود می دست برد عشق باکه
کیرو بهادرلق و غلبه و جرأت کوستردی که بنی عقل معاش طبقه سندن رفع
ایلدی دست برد غلبه و جرأت و بهادرلق معناسنه در غفلت اولنمیه هزار
آفرین بر می سرخ باد قرمزی شرابه یعنی عشقه بیک تحسین اولسون که از روی من
رنگ زردی ببرد که بنم یوزمدن صارولق رنکنی الدی می دن مراد عشق شرابی درکه
هرکیمکه انی نوش ایده خجالتدن خلاص بولور بنازم بدستی که انکور چید کوتیم براله که
انک انکور یتی ویردی مرزا دپائی که درهم فشرد دکلمسون یعنی چوردمسون برایاقکه
آنی صقدی بو سوز شرابه کوره در اما شرابدن مراد عشق در مقصودی عشقی ظهوره کتورن
کمسنه یه دعا ایله در مرا از قضا عشق شد سر نوشت باکه قضادن عشق الهی سرنوشت اولدی

قضای نوشته نشاید سترد یازلمش قضایی محو ایلمک ممکن دکلدر **بیت** بنزد
خوشه چین خرمن عشق همه عالم نمی ارزد بکاهی خرمن دم زحکمت که در وقت مرگ
حکمتدن دم اورمه زیرا مرگ وقتنده ارسطو دهد جان چو بیچاره گرد ارسطو بو قدر
حکمتله بی چاره کرد کبی جان ویردی مراد حکمت ایله موتدن خلاص میسر دکل ایدوکن
بیان در کرد مشهور طائفه معناسنه درلیکن بونده جاهل مراد در اکثری جاهل
اولدیغی اعتبارله نته کم شیخ ابوالوفا کردی بیور مشدر که امیست کردیا و اصحبت
عربیا چنان زندگانی مکن در جهان جهانرا انجلیبن درلک ایلمه که چون مرده باغی
بکویند مرد که چون اولمش اوله سن اولدی دیه لر بر و زاهدا خرده بر ما مکیر یوری
ای زاهد بزم اوزرمزه عیب و نقصان طوتمه که کار خدایی نه کاریست خرد زیرا خدایه
منسوب اولان ایش خرده و جزوی بر ایش دکلدر شود مست وحدت ز جام
الست جام الستدن وحدته اولور هر آنکو چو حافظ صافی خورد هر اول کمسه که
اول حافظ کبی صافی شراب ایچدی مراد توحید حقیقی عشق الهی ایله حاصل ولور دیمکدر
وله ایضا کی شور انگیز د خاطر که حزین باشد خاطر که حزین اوله نجه لطیف شعر ظهوره
کتوره یک نکته ازین معنی کفتیم و همین باشد بو معنی دن بر نکته دیدک و انجق اولور
یعنی لطیف شعر دیمکه صفای خاطر لازم ایکن خاطر حزین ایله بر شعر دیدم که انجق اولور
لعل تو گر یابم انگشتری زنهار اگر سنک لبکدن امان یوزکنی بولم صد ملک سلیمانم
در زیر نگین باشد یوز سلیمان ملکی بنم نکینم یعنی حکمم التنده اولور نکین یوزک قاشی
خطاب خدایه در مراد سوا خاتمه دن خلاصه بشارت طلبی در غمناک نباید بود از طعن
حسود ای جان ای جان حسودک طعنندن غمناک اولمق کرکمز شاید که چو وا بینی
خیر تو درین باشد شاید که چون امعان نظر ایده سین ساکه خیر بوندن اولا
عسی ان تکرهوا شیئا و هو خیر لکم و عسی ان تحبوا شیئا و هو شر لکم هر کو نکند
فهمی زین کلک خیال انگیز هر اول کمسه که بو خیال انگیز قلمدن بر فهم ایلمیه یعنی بنم شعردن
مراد ایدوکین فهم ایتمیه نقشش بحرام ار خود صورتکر چین باشد انک نقشنی صاندر
یعنی التفات ایلمه اگر چین نقاشی ایسه دخی مراد معنی فهم اتمین کمسنه بی مذمت در
جام می و خون دل هر یک بکسی دادند جام می و خون دلی هر برنی بر کمسنه یه ویردیلر

در دایره قسمت اوضاع چنین باشد قسمت دائره سنده اسلوبلر بویله اولور
یعنی بعض کمسیه ذوق و دولت و بعض کمسیه رنج و محنت ویرلدی در کار گلاب
و گل حکم ازلی این بود گلاب و گل ایشنده حکم ازلی بوایدی کان شاهد بازاری
وین پرده نشین باشد که اول شاهد بازاری و بو پرده نشین اوله آن دن مراد
گلاب این دن مراد گل در آن نیست که حافظ را رندی رود از خاطر اول دکلدرکه
عاشقلق حافظک خاطرندن کیده کان سابقه پیشین تا روز پسین
باشد زیرا اول روز ازلده احسان اولنان نصیب اولنجیه دکن اولور مراد
روز ازلده ویرلن اخلاص و عشقک ثباتن بیان در **وله ایضا** آن یار کزو
خانه ما جای پری بود اول یار که اندن بزم خانه مز پری یری ایدی سرتا قدمش
چون پری از عیب بری بود باشدن ایاغه اول یار پری کبی عیبدن بری ایدی
یاردن مراد مرشد در منظور خردمند من آن ماه که اورا بنم عاقل محبوبم اول
ماه که انک با حسن ادب شیوه صاحب نظری بود حسن ادب ایله صاحب
نظرلق شیوه سی وار ایدی دل گفت فروکش کنم این شهر ببویش
کوکل ایتدی بو آی انک امیدی ایله اقامت ایدم بو وجه دخی جائزدر کو کل
بکا ایتدی بو آی انک امیدی ایله اقامت ایله معنای اوله کوره کنم فعل
مضارع نفس متکلم وحده در معنای ثانی یه کوره امر حاضر در اکه متصل
اولن میم دل لفظنه مصروف درکه دلم گفت تقدیرنده در فروکش اقامت
معناسنه در بیچاره ندانست که یارش سفری بود بیچاره دل بلمدی انک
یاری سفری ایدی مدت مدیده سفرده اکلنه دیرلر از چنگ منش اختر بد مهر
بدر برد محبت سزستارم انی بنم المدن چقردی آری چه کنم فتنه دوری قمری
بود بلی نیجه ایدم که دور قمره منسوب اولن فتنه ایدی بعض نسخه ده فتنه یرینه
دولت واقع اولمش مراد دور قمرده فراق چوق و غم آز اولد وغین بیاندر
تنها نه راز دل من پرده برافتاد بالکوز بنم کوکلم رازندن پرده دوشمدی تا بود
فلک شیوه او پرده دری بود تا که فلک اولدی انک ایشی پرده یرتجی لق ایدی
خوش بود لب آب و گل و سبزه ولیکن صو کناری و گل و سبزه خوش ایدی

اما افسوس که آن گنج روان رهگذری بود حیف که اول گنج روان رهگذری ایدی
رهگذری یولجی معناسنه در که مراد مرشدی در لب آب دن مراد توحید در گل دن
مراد کشف در سبزه دن مراد کثرت فیض در اوقات خوش آن بود که با دوست
بسر رفت خوش وقتلر اول ایدی که دوستله باشه کتدی باقی همه بی حاصل
و بی خبری بود دوکلی حاصلسزلق و خبرسزلق ایدی دوست دن مراد مرشد در
مراد عشق و طاعتسز کچن عمر عبث یره کتدوکین بیان در عذری بنه ای دل که تو درویشی
واورا بر عذر قوای کوکل که سن درویش سن وانک در مملکت حسن سر تاجوری بود
حسن مملکتنده برتا جلو باشی وار ایدی عذری بنه بر عذر قبول ایله معناسنه در تحسب
التركيب اما بر انصاف ایله معناسنه استعمال در خود را بکشد بلبل از ین رشک
که گل را بلبل کندوسنی بو غیرتدن هلاک ایدر که گلک با باد صبا وقت سحر جلوه گری
بود باد صبا ایله سحر وقتی جلوه گرلکی وار ایدی یعنی گل صبا ایله صالنوردی هر گنج سعادت که
خدا داد بحافظ هر سعادت گنجی که خدا حافظه ویردی از یمن دعای شب و ورد سحری بود
گیجه دعاسنک و سحر وردنک یمنندن اولدی **وله ایضا** بخت از دهان دوست
نشانم نمی دهد بخت دوستک دهانندن بکا نشان ویرمز **بیت** آن دهان
راست عیب الغیب دان کز شرح آن ٭ هم اشارت مانده عاجز هم عبارت قاصر ست
دولت خبر ز راز نهانم نمی دهد دولت بکا راز نهاندن خبر ویرمز حاصل معنی
بودر که بخت و دولت خلق قتنده مقبول در اما بنم قتمده مقبول دکلدر زیرا بنم
ایکی مرادم دن برینه وسیله اولمازلر ایکی مراددن بری دهان دوست دن
نشان ویری راز نهاندن خبر و بیان در مردم ز اشتیاق و درین پرده دار
نیست اشتیاقدن اولدم و بو پرده یول و قدر با هست و پرده دار نشانم
نمی دهد یا وار در پرده دار بکا نشان ویرمز حاصل معنی ذات باری تنک
حقیقتندن نشان و بیان میسر دکل ایدوکین اشعار در از بهر بوسه لبش
جان همی دهم انک لبندن بر بوسه دن اوتری جان ویررم اینم نمی ستاند
و آنم نمی دهد بونی بندن المازو انی بکا ویرمز مراد کلمات الهیه دن فیض معامله ایله
اولمیوب فضل الهی ایله اولد وغین بیان در زلفش کشید باد صبا چرخ سفله بین

باد صبا انك زلفنی چكدی ایلچ فلكی كوركا بخاجال باد وزانم نمی دهد انده باكه آچی
یل مجالنی ویرمز مراد صبایه نفحات رحمانیه دن بهره ایرشوب كندوسی اندن محروم
اولدوغندن اظهار تحزن وتحسر در فلكدن شكایت طریقی ایله چندان كه دركنار
چو بركار می روم اول قدركه بركار كبی كناره ایلرم كه اچروبه یول بولم دوران چو
نقطه ره بمیانم نمی دهد دوران نقطه كبی باكه اورتایه یول ویرمز بونده دوران
لفظی زیاده خوب واقع اولمشدر مراد حصول مراده تمام سعی ایدرم لیكن سعی دن
فائده اولمازدیمكدر شكر بصبر دست دهد عاقبت ولی شكر عاقبت صبر ایله
میسر اولور اما بدعهدی زمانه زمانم نمی دهد زمانه نك وفاسزلغی باكه زمان
ویرمز گفتم روم بخواب وبه بینم خیال دوست ایتدم خوابه واره یین دوستك
خیالنی كوره یین حافظ زآه وناله امانم نمی دهد حافظ آه وناله دن باكه امان ویرمز
ولە ايضا سحرم دولت بیدار بیالین آمد سحر وقتی دولت بیدار بنم بالینمه یعنی
باشم اوجنه كلدی گفت برخیز كه آن خسرو شیرین آمد ایتدی قالق
اول خسرو وشیرین كلدی قدحی دركش وسرخوش بتماشا بخرام بر قدح
چك وتماشایه سرخوش صالن تا ببینی كه نگارت بچه آیین آید كوره سن كه
نگارك نه اسلوبله كلدی حاصل معنی طاعت سحری تجلی وفیضه وسیله
اولدوغین بیان در مژدگانی بده ای خلوتی نافه كشای مشتلق ویرای
نافه كشای خلوتی كه زصحرای ختن آهو مشكین آمد كه ختن صحراسندن
مشكین آهو كلدی نافه كشای دن مراد اسرار الهیه طالبی در مراد عالم غیبدن
نفحات رحمانیه واسرار ربانیه ایرشدوكین اشعار در گریه آبی برخ
سوختگان باز آورد گریه آتش عشقله یانمش عاشقلرك یوزنه بر آب
گتوردی یعنی گریه دن انلره زیاده حرمت اولدی گریه آب اورر زیاده
خوب واقع اولمشدر ناله فریادرسی عاشق مشكین آمد ناله فریادرسی
عاشق مشكین عاشقه فریادرس كلدی مراد ناله حق تعالی قتنده عاشقك
عز وقدرینه سبب اولدوغین بیان در ساقیا باده بده غم مخور از دشمن
ودوست ای ساقی باده ویر دشمندن ودوستدن غم یمه كه بكام دل ما

آن بشد واین آمد زیرا كوكلم مرادی ایله اوكندی وبوكلدی آن دن مراد دشمن
واین دن مراد دوست در مرغ دل باز هوادار كمان ابرو ییست كوكل مرغی
گیرو بر كمان ابرونك عاشقی در ای كبوتر نگران باش كه شاهین آمد ای كبوتر نگران
ایدیجی اول كه شاهین كلدی كمان ابرودن مراد مرشد در راه هوا چند معلق زینی
وجلوه كنی هواده نیجه بر معلق اورر سن ونیجه بر جلوه ایدرسین كه كمین صید زرش
هم دل وهم دین آمد كه اول كمان ابرونك یولنك اوتی صیدی هم دل وهم دین كلدی
رسم بدعهدی ایام چو دید ابر بهار ابر بهار چونكه زمانك وفاسزلغنی كوردی گریه اش
برسمن وسنبل ونسرین آمد سمن وسنبل ونسرین اوزره اكا غلمق كلدی بیت
ابر آمد وبگریست براطراف چمنها شد شسته بشبنم رخ گلها وسمنها چون صبا گفته
حافظ بشنید چون صبا بلبل دن حافظك شعرنی اشتدی عنبرافشان بتماشای ریاحین
عنبرافشان ریاحین تماشاسنه كلدی ولە ايضا در نمازم خم ابروی تو با یاد آمد نمازده
سنك ابروك خمی یادمه كلدی حالتی رفت كه محراب بفریاد آمد بر حالت واقع اولدی كه
محراب فریاده كلدی خم ابرودن مراد غیب هویتدر از من اكنون طمع صبر ودل هوش مدار
بندن شمدی صبر ودل وهوش امیدنی طوتمه كان تحمل كه تو دیدی همه برباد آمد زیرا
اول تحملی كه سن كوردك دوكلی یل اوزره كلدی یعنی یله كتدی تحمل دن مراد صبر ودل
وهوش درتحمل دكلدر زیرا محل اكه تحمل اتمز باده صافی شد ومرغان چمن مست شدند
باده صافی اولدی وچمن مرغلری مست اولدیلر موسم عاشقی وكار به بنیاد آمد عاشقلق
موسمی وایشه شروع اتمك موسمی كلدی یعنی عشق وطاعت زمانی در بوی بهبود
ز اوضاع جهان می شنوم جهانك اوضاعندن فائده رایحه سنی اشیدرم شادی
آورد گل باد صبا شاد آمد گل شادلق گتوردی وباد صبا دكلدی ای عروس هنر
از بخت شكایت منمای ای هنر كلنی بختدن شكایت كوسترمه حجله حسن بیارای كه
داماد آمد حسن گردك خانه سنی زینت ایله كه كوكیو كلدی مراد بو در كه هنر واعتبار
بو قدر دیو شكایت ایله زیرا طالب هنر كلدی كه تمام ساكه رعایت ایده بیت اگر قیمتی
گوهری غم مدار كه ضایع نكرداندت روزگار دلفریبان نباتی همه زیور بستند
نبات كبی لذیذ محبوبلر دوكلی ضرتن اولدیلر دلبر ماست كه با حسن خداداد آمد بزم دلبرم

حسن خدادادایله کلدی که اصلاکند وسنی زینت اتمدی دلبردن مراد مرشد درکه کندی
انک مریدی در دلفریباندن مراد سایر شیخلر زیر بارند درختان که تعلق دارند
یوک التنده در درختلر که میوه یه تعلق طوترار ای خوش سروکه از بار غم آزاد آمد ای نه خوش
سروکه غم یوکندن آزاد کلدی **بیت** سبکباران مردم سبکتر روند حق اینست وصاحب
دلان بشنوند. مطرب ارکفته حافظ غزلی نغز بخوان ای مطرب حافظک سوزندن بر
لطیف غزل وقتی که بکریم که زعهد طربم یاد آمد تا اغلیم شوق وسرور زمانندن بنم یادمه
کلدی **وله ایضا** معاشران کره از زلف یار باز کنید ای عاشقلر اسرار الهیه دن واحوال
عشقدن مصاحبت ایلکوز شبی خوشست بدین وصله اش دراز کنید.
برلطیف شب درازی بر پاره ایله درازایلکوز حضور مجلس انسست ودوستان
جمعند النس مجلسی حضوری در ودوستلر جمعدر وان یکاد بخوانید ودر فراز کنید
وان یکاد الذین کفروا لیزلقونک بابصارهم لما سمعوا الذکر آیتنی اوقیوکوز
وقپویی قپایکوز تا که سنرک بو لطیف حالکزه چشم بد ایرشمیه بو آیت کریمه یی کوز
دکمک ایچون اوقیوب اوفورلر میان عاشق ومعشوق راز بسیارست
عاشق ومعشوق اورتاسنده راز چوقدر بو وجهدخی جائزدر چوق راز واردر
بو وجها وزره راز بسیاره مضاف اولور چو یار ناز نماید شما نیاز کنید چونکه
یار ناز کوستره سز نیاز ایلکوز رباب وچنک بابانک بلند میکویند رباب
وچنک اشکارا بدرلر که کوش هوش به پیغام اهل راز کنید که کوش هوشی اهل
رازک خبرنه ایلکوز یعنی مرشدلرک سوزینی جان ودل ایله استماع ایلکوز
هرآن کسی که درین حلقه نیست زنده بعشق بر او ل بر کمه که بو حلقه ده عشق ایله
دیری دکلدر بر و نمرده بفتوای من نماز کنید بنم فتوام ایله اولمش ایکن انک
نمازینی قیلکوز یعنی آلهی دن نصیبه اولن کمسه نی مرده مشابه سنده بیلکوز
نخست موعظه پیر مجلس این حرفست مجلس پیرینک اول موعظه سی بو کلمه در
که از مصاحبت ناجنس احتراز کنید که ناجنس مصاحبدن احتراز ایلکوز
بجان دوست که غم پرده بر شما ندرد دوستک بقاسی حقیچون که غم سزک پرده کزی
یرتماز کر اعتماد بر الطاف کارساز کنید حق تعالی نک لطفلرینه اعتماد ایده سز

دوستدن

دوستدن مراد بونده حق تعالی اولمق روشندر اگر طلب کنید انعامی از شما حافظ
اگر سزدن حافظ بر انعام طلب ایدر حوالتش بلب یار دلنواز کنید انی دلنواز یارک
لبنه حواله ایلکوز یاردن مراد حق تعالی در **وله ایضا** پیرانه سرم عشق جوانی بسر افتاد
پیرلک وقتی بر جوانک عشقی بنم باشمه دوشدی وآن راز که در دل بنهفتم بدر افتاد
واول رازی که دلده نهان ایلدم طشره دوشدی جوانی ده یا وحدت ایچون در
مصدر ایچون دکلدر پیرانه سر پیران سر پیرلک وقتی معناسنه در **بیت** پیرانه
سر کشیدم سر در ره سکانت. ریش سفید کردم جاروب آستانت. از راه
نظر مرغ دلم کشت هواکیر نظر یولندن مرغ دلم هواطوتجی اولدی ای دیده نگه کن
بدام که درافتاد ای دیده نظر ایله کور که کیمک دامنه دوشدی درداکه ازان آهوی
مشکین سیه چشم دردا که اول سیه چشم مشکین آهودن چون نافه بسی خون دلم
در جگر افتاد نافه کبی چوق کوکلم قانی جگرمه دوشدی مراد دلبر مجازیدن چوق بلا چکدیکی
اشعاردر از رهگذر خاک سر کوی شما بود سزک سر کویکوز خاکنک رهگذرندن
اولدی هر نافه که در دست نسیم سحر افتاد هر نافه که نسیم سحرک النه دوشدی حاصل
معنی نسیم سحرده اولن رایحه طیبه نفحات رحمانیه دن ایدوکین بیان در خطاب خدایه در
مژکان تو تا تیغ جهانکیر برآورد سنک مژکانک جهان طوتجی تیغ قالدردی بسی کشته دل
زنده که بر یکدکر افتاد چوق زنده دل مقتول عاشق که بری بری اوزره دوشدی
خطاب خدایه در مژکاندن مراد صفت جلال از یدر که قهر نفس ایچون بسیار زنده
دل عاشق جان فدا ایدرلر **بیت** قتل عاشق را مناسب نیست شمشیر اجل سوی من
بین تا هلاک تیغ مژکانت شوم این باده که پرورد که خمار خرابات بو باده یی کم تربیت
ایلدی که میخانه باده فروشی از بوی بهشتیش جنین بی خبر افتاد انک بهشته منسوب
یعنی انک لطیف رایحه سندن بویله بی خبر دوشدی خماردن مراد مرشد در که عشق غرالی ایله
مدهوش اولوب ماسوایی فراموش ایتمشدر گر جان بدهد سنگ سیه لعل نگردد اگر
حق تعالی حضرتی سنگ سیاهه جان ویره لعل اولماز بو وجه دخی جائزدر اگر سنگ
سیاهه جان ویریله لعل اولماز بونده صیغه مجهول شهرت تعظیم ایچون اوله هم سنگ سیه
تقدیرنده در باطینت اصلی چه کند بدکهر افتاد خلقت اصلی سنده نیلسون کم اصل

واقع اولدی مراد عشقه استعدادی اولمیان فیض پذیر اولماز دیمکدر پس تجربه
کردیم درین دیر مکافات بو دیر مکافات که مراد دنیادر چوق تجربه ایلدک با دردکشان
هرکه درافتاد برافتاد مرکه اولیاء اللهله مخاصمه ایلدی هلاک اولدی هم درد دلی
عاقبتش راه بگیرد هم بر دل دردی عاقبت انک یولنی طوتار عاقبتش ده
اولن ضمیر غایب مصراع ثانی ده اولن آتش لفظنه راجعدر این آتش دلسوزکه
درخشک وتر افتاد بر دلسوز آتش که خشک وتره دوشدی یعنی جمیعنی یاقدی
حاصل معنی بویولده اولن عشق برکمسیه تأثیر ایدوب عاقبت انی کندوکبی عاشق
ایدر دیمکدر فریاد که باز یرکی آن مرغ سخن سنج فریاد که زیرک کلکی ایله اول سخن
سنج مرغ یعنی سنجکوی مرغ که مراد کندونک قلبی در پندار زدش راه وبدام
خطر افتاد پندار دکبر انک یولنی وردی و خطر طوزاغنه دوشدی حاصل معنی
پندار وکبر سبب هلاک وخطر ایدوکین بیان درکه انک ضررینی فضل ومعرفت
دخی دفع ایلمز حافظ که سر زلف بتان دست کشش بود حافظ که بتلرک
سرزلفی انک دست کشی ایدی یعنی انلرک زلفی اوجنه حافظک الی ایرشمش ایدی
بس طرفه حریفست کش اکنون بسر افتاد زیاده عجب حریفدرکه شمدی اودیکی
اوزره دوشدی یعنی اولکی حالدن جدا اولدی بسر افتاد بو معنایه استعمالدر
دست کشش اولمق ده زیاده لطیف یعنی دست لفظی کشش لفظنه مضاف
اوله بووجه اوزره کشش جذبه معناسنه اسم مصدر اولور بتاندن مراد
اسماء الله اولمق روشن در سرزلفدن مراد انلردن ایرشن اثر وفیضدر
حاصل معنی بودرکه حافظکه اسماء الله سببی ایله اسرار الهیه یه وصول بولوب
آنی کندوسنه قائم وماددی الیوب راه عشقه سلوک ایدوب برحالت حاصل
اتمش ایدی بشریت سببی ایله اندن جدا دوشدی زیرا انسان دایم برحال
اوزره اولماز **وله ایضا** کرمن از باغ تو یک میوه بچینم چه شود اکر بن سنک
باغکدن برمیوه دیرم نه اولور بیش پایی بچراغ تو به بینم چه شود برایاق
یعنی ایاغمی اوکنی سنک چراغک ایله کورم نه اولور مصراع اولدن مراد ذات
باری دن فیض طلبیدر مصراع ثانیدن مراد یهدی من یشاء صاحبندن هدایت

طلبی

طلبی در بعض کمسه مصراع ثانی یی بو وجهله معنی ویر جائزدر اوکمده طوره سن سنی
چراغ ایله کورم نه اولور یارب اندر کنف سایهٔ آن سرو بلند عجب اول سرو بلندک
سایه سی حولی سنده کرمن سوخته یکدم بنشینم چه شود اکر بن سوخته بردم اوتورم
نه اولور یارب بونده نه عجب معناسنه در سرو بلنددن مراد باری تعالی در
مراد جناب قدسه وصول وقرب طلبی در آخرای خاتم جمشید همایون آثار آخر
ای اثرلری مبارک جمشید خاتمی کر فتد عکس تو بر لعل نکینم چه شود اکر بنم لعل
نکینم اوزره سنک عکسک دوشه نه اولور مرادم شدن صفوت قلب طلبی در
زاهد شهر چو مهر ملک وشحنه گزید شهرک زاهدی چونکه پادشاهک وسوباشی نک
محبتنی اختیار ایلدی من اکر مهر نکاری بگزینم چه شود بن اکر بر دلبرک محبتنی اختیار ایدم
نه اولور بعض نسخه ده زاهد یرینه واعظ واقع اولمشدر عقلم از خانه بدر رفت
وکرمی اینست عقلم خانه دن طشره کتدی یعنی بی عقل اولدم وکرمی بو ایسه دیدم
از بیش که در خانهٔ دینم چه شود اولمزدن اول کوردم که دینم خانه سنده نه اولور
حاصل معنی غلبات عشق الهی عاشقی اختیار وعقل دائره سندن چقاروب مجذوب
ومتحیر اندوکین اشعاردر نته کم شیخ عطار منطق الطیرده کتورمشدر **بیت**
کفر کافر را ودین دیندار را • ذرهٔ دردت دل عطار را • وجامی سلسلة الذهب ده
بوکه مناسب بر حکایت کتورمشدر اول حکایتدن درت بیتی بوراده ذکر ایدهلم
مراد ایدینی کمسنه اول کتابه مراجعت ایلسون **بیت** در نواحی مصر شیر زینی
همچو مردان مرد خود شکنی بچنین دولتی مشرف شد نقد هستی تمامش از کف شد
نشست ز آسوده کی بجلی دست نی بشب خفت ونی بروز نشست قرب سه سال
ماند بر سر پای که نهند چون از جای صرف شد عمر کرانمایه بمعشوقه وحی اغربها لو عمر
معشوقیه ومیه صرف اولدی تا از انم چه به بیش آید از انیم چه شود عجب اندن بنم
اوکمه نه کلور بوندن باکه نه اولور معشوقه دن مراد باری تعالی در آخرده اولن بیتانتنی
ایچون دکلدر مراد عشق وطاعته اعتماد ایتیوب فضل خدایه اعتماد ایتدوکین بیان در
خواجه دانست که من عاشقم وهیچ نگفت خواجه بلدی که بن عاشقم وهیچ نسنه دیدی
حافظ از نیز بداند که چنینم چه شود حافظ دخی اکر بیله که بویلیم نه اولور خواجه دن مراد

حق تعالی حضرتنه در حافظ ذکری مخلص مناسبتی ایله در مراد خالق حافظك عاشق
ایدوکین بلدی ضرر اولمدی مخلوق بلدوکندن نه ضرر اولور دیمکدر **ولە ایضا** دلا
بسوز که سوز تو کارها بکند ای کوکل یان که سنك یانمك ایشلر ایدر نیاز نیم شبی
دفع صد بلا بکند بر نصف اللیل نیازی یوز بلایی دفع ایلر مراد نیم شب ده نماز
و نیاز حق تعالی قتنده زیاده مقبول ایدوکین بیان در عتاب یار پری چهره عاشقانه
بکش بری چهره لو یارك عتابنی عاشقانه چك که یك کرشمه تلافی صد جفا بکند
زیرا انك بر کرشمه سی یوز جفانك عوضنی ایلر مراد راه عشقده بلا و محنت چکمك
سعادت و رفعته سبب ایدوکین بیان در ز ملك تا ملکوتش حجاب بردارند
عالم ملك دن عالم ملکوته دکن اکه حجابی رفع ایدرلر هر آنکه خدمت جام جهان نما
بکند هر اول کمسه که جام جهان نمایه خدمت ایلر مراد هر کیمکه تصفیه قلبه سعی ایده عشق
سببی ایله اکا اسرار کشف اولور دیمکدر طبیب عشق مسیحا دمست و مشفق لیك
عشق طبیبی عیسی نفس و مشفق در اما چو درد در تو نه بیند کرا دوا بکنند چونکه سنده
درد کورمیه کیمه علاج ایلر مراد بودر که فائض ده فیض و فضل چوقدر اما سنده قبوله
قابلیت یوقدر تو با خدای خود انداز و کار دل خوش دار سن ایشکی کند و خدا که
تفویض ایله و قلبکی خوش طوت که رحم اگر نکند مدعی خدا بکند زیرا اگر مدعی رحم ایلمیه
حق تعالی رحم ایلر ز بخت خفته ملولم بود که بیداری اویومش یعنی یاتمز بختدن ملولم
اولا که بر بیدار یعنی بر صاحب دل بوقت فاتحهٔ صبح یك دعا بکند صبح فاتحه سی
وقتنده بر دعا ایلیه بسوخت حافظ و بوئی ز زلف یار نبرد حافظ یاندی و یارك
زلفندن بر بوی التمدی مگر دلالت این دولتش صبا بکند مگر باد صبا انی بو دولته
دلالت ایده یاردن مراد خدا در زلفدن مراد اسرار الهیه در مراد بودر که حافظ
اسرار الهیه ایچون چوق مشقت و زحمت چکدی لیکن برنسنه حاصل اتمدی مگر
فضل الهی اکه وسیله اوله که اکا برنسنه ایرسه **ولە ایضا** صبا بتهنیت پیر می فروش آمد
صبا می فروش پیرك مبارك بادنه کلدی بویله دیو که موسم طرب و عیش و ناز و نوش
آمد که طرب و عیش و ناز و خوش زمانی کلدی صبادن مراد فضل الهی در که مرشده
فیض و کشف مژده سنی کتوردی **بیت** سحر نسیم صبا مژده حبیب آورد

نوید

نوید مقدم گل سوی عندلیب آورد هوا مسیح نفس گشت و خاك نافه گشای
هوا مسیح نفس اولدی که نباتات انك دمندن حیات بولدیلر و خاك نافه
گشای اولدی که شکوفه لر اندن ظاهر اولدی درخت سبز شد و مرغ در خروش آمد
درخت سبز اولدی و مرغ شوقدن خروشه کلدی تنور لاله چنان بر فروخت باد بهار
باد بهار لاله تنورنی انجلین قزدردی که غنچه غرق عرق گشت و گل بجوش آمد که انك
حرارتندن غنچه عرقه غرق اولدی و گل جوشه کلدی یعنی اچلدی غنچه نك عرق اولمسی شبنم
اعتباریله در بگوش هوش شنو از من و بعشرت کوش بندن گوش هوش ایله استماع ایله
و عشرته چالش که این سخن سحر از هاتفم بگوش آمد که بو سوز سحر وقتی هاتف دن قولغمه
کلدی ز مرغ صبح ندانم که سوسن آزاد بلمزم که صبح مرغندن سوسن آزاد چه گوش کرد که
باده زبان خموش آمد نه استماع اتدی که اون دل ایله ساکت اولدی چه جای صحبت
نامحرمست مجلس انس انس مجلسی نامحرمك نه صحبتی یری در سر پیاله بپوشان
که خرقه پوش آمد پیاله نك باشنی اورت یعنی اسرار عشق دن سویلمه که خرقه پوش کلدی
خرقه پوش دن مراد عشقدن بی بهره اولن در ز فکر تفرقه باز آی تا شوی مجموع پراکنده
فکردن فارغ اول تا مجموع اوله سن بحکم آنکه چه شد اهرمن سروش آمد اول سبب
ایله که چون دیو کتدی ملك کلدی مراد قلبکی محبت ماسوادن خالی ایله تا که عشق الهی
انده تجلی ایده دیمکدر بکوی میکده یاران صبح خوش بجار باده ناب ساکه بر لطیف سوز
دیرم صافی شراب کتور اول سوز بودر که زاهد از بر ما رفت و می فروش آمد که زاهد
بزم قتمزدن کتدی و می فروش کلدی حاصل معنی کران جان مرائیدن خلاص بولوب
مرشده واصل اولدم دیمکدر **بیت** باده لعل برد غصهٔ ایام ز دل مدعی
گر نخورد گو برو از غصه بمیر ز خانقاه بمیخانه می رود حافظ حافظ خانقاهدن میخانه یه
کیدر مگر ز مستی زهد ریا بهوش آمد وار سه ریا ایله اولن زهد مستلکندن هوشه
کلدی مراد ریادن و طبقهٔ زهددن فراغت ایدوب عشقه مباشرت اتدوکین اشعار در
ولە ایضا ابر آذاری بر آمد باد نوروزی وزید اول بهار ابی بلوردی ظاهر اولدی
و نوروز یلی اسدی وجه میخواهم و مطرب که میگوید رسید شراب و مطرب خرجلغن
استرم کیم ایرشدی دیر مراد ظرافت ایله احسان طلبی در وجه بونده خرجلق معناسنه در

که میگوید رسید کیم بن اکا ضامنم دیر معناسنه استعمال در شاهدان در جلوه
و من شرمسار کیمسه ام محبوبلر جلوه ده و بن کیمسه نک شرمنده سی ام ای
فلک این شرمساری تا بکی خواهم کشید ای فلک بو خجالتی قچنه دک چکیم
کرک قحط جودست آب روی خود می باید فروخت سخا قحطی در کند و یوزم صویی
صاتمق اولمانه باده و گل از بهاری خرقه می باید خرید شراب و گلی خرقه بهاسندن
صاتون المق کرک مراد عالمده سخی کم یاب ایدوکین اشعاردر غالبا خواهد شود
از دولتم کاری که دوش اکثر احتمال با که دولتدن برایش فتح اوله در
زیرا دون گیجه من همی کردم دعا و صبح صادق می دمید بن دعا ایدردم و صبح
صادق ظاهر اولور ایدی یا لبی و صد هزاران خنده آمد گل بباغ برلب ایله و نیجه
یوز بیک خنده ایله گل باغه گلدی از کریمی گوییا در گوشه بویی شنید گویا بر گوشه ده
بر کریمدن بر رایحهٔ کرم استشدی خرقهٔ گر چاک شد در عالم رندی چه باک
رندلک عالمنده اگر بر خرقه چاک اولدی ایسه نه باک جامهٔ در نیک نامی
نیز می باید درید نیک ناملقدن دخی بر جامه یرتمق کرک مراد بودر که عمر زمان
رندلکده گچدی ایسه بر زمان طاعته سعی ایدوب حسن خاتمه کسب ایتمک کرک
بیت جودی رفت و فردا ینامد بدست • حساب از همین یک نفس کن که
هست • آن لطایف کز لب لعل تو من گفتم که گفت اول لطایفی که سنک
قرمزی لبکدن بن دیدم کیم دیدی وین تطاول کز سر زلف تو من دیدم که دید
و بو ظلمی که سنک زلفکدن بن کوردم کیم کوردی خطاب خدایه در تیر
عاشق کش ندانم بر دل حافظ که زد بلمزم عاشق هلاک ایدیجی تیری حافظک گوکلنه
کیم اوردی این قدر بینم که از شعر ترش خون میچکید بو قدر کورورم که انک لطیف
شعرندن قان طامدی مراد کندو شعرینه مدحدر عدل سلطان گر نپرسد حال
مظلومان عشق سلطانک عدلی اگر عشق مظلوملرینک حالنی صورمیه گوشه
گیرانرا ز آسایش طمع باید برید عاشقلره آسایشدن امید قطع ایتمک کرک
مراد عنایت و فضل الهی سز آسایش و حضور میسر اولمدوغین بیان در سلطاندن
مراد پادشاه مجازی اولمق جائزدر وله ایضا صوفی از باده باندازه خورد نوشش باد

صوفی

صوفی اگر شرابینی حدنجه ایچه اکا نوشش اولسون ورنه اندیشهٔ این کار فراموشش باد
یوخسه بو ایشی فکری اکه فراموش اولسون مراد بودر که صوفینی سلوک عشقده اگر حدندن
تجاوز اتمیه لیتره الله مایتا، واگر طبقه سندن تجاوز ایده اکه فراغت اولی در آنکه یک
جرعه می از دست تواند دادن اول کمسه که الندن بر جرعه می ویرمکه قادر در •
دست با شاهد مقصود در آغوشش باد انک الی مقصود محبوبیله آغوشنده
اولسون یعنی حق تعالی حضرتی انک مرادینی حاصل ایلسون یکی جرعهٔ میدن
مراد فیض و جذبه در که مرشددن طلب ایدر پیر ما گفت خطا بر قلم صنع نرفت
بزم پیرمز قلم صنع اوزره خطا واقع اولمدی دیدی یعنی هرگز اندن خطا صادر اولمدی
نتهکیم بو بیت آنی مؤید در بیت درین صحیفه نخواندم خط خطا ز انرو • که هر چه مینگرم
نقش کارخانهٔ اوست • آفرین بر نظر پاک خطا پوشش باد انک خطاستر ایدیجی
پاک نظرینه تحسین اولسون صانع بر کمالک تجلی سندن بی خبر اولن کوته نظرلر
اشیانک کندوسنه و ما بینده اولن خیر و کماله و شر و نقصانه نظر ایدوب
صنع باریدن غافل اولدقلرندن صنعه خطا اسناد ایدرلر اما بزم مرشدمز اشیانک
استعدادنه نظر ایلدی که روز ازلده اولن بخش قسمت کمسنه ظلم اولمیوب
بلکه هر شینه قابلیتنه گوره بر حصه ویرلدی هم مصنوعاتک ظهوری کندولرینه
نفع حصولی ایچون و کلدر نتهکیم حضرت جامی بو سری روشن ایدر سلسلة الذهب ده
بر قاچ بیت کتورمشدر که بو اعتبار اوزره خطا اسنادنه اصلا مجال قالمز
نظم آدمی را همیشه معتقدست • که بکرا آفریده بهر خودست • هر چه او را فتد
مناسب حال • راندش از قبیل خیر و کمال • و آنچه بیند ازو ش منافی آن • داردش
از مقولهٔ نقصان • لیکن این اعتقاد عین خطاست • زانکه او آفریدهٔ بهر خداست
بو نکتهٔ باقیسی اول کتابده کوره له • شاه ترکان سخن مدعیان می شنود ترکلرک
شاهی مدعیلرک سوزینی استماع ایلر شرمی از مظلمهٔ خون سیاوشش باد
سیاوشک قانی مظلمه سندن اکه بر شرم اولسون بو سوز تمثیل طریقیله در
کندو پادشاهنی شاه ترکانه و کندوسنی یا خود مظلومی سیاوشه تشبیه ایدر نتهکیم
شاه ترکان که افراسیاب مراد در سیاوشی دشمنلر سوزی ایله کناهسز هلاک ایتدی

سن دخی دشمنلر سوزی ایله کستنی هلاک اتمکه قصد اتمه دیو پادشاهه نصیحت ایدر
بو حکایتی تمثیل کتوردی زیاده مشهور اولدوغندن اوتری سیاوش کیکاوسک فرزندی درکه انک مادرندن غیری کیکاوسک برخاتونی واردی که
سیاوشه عاشق اولوب نامعقول فعله دعوت اتدی سیاوش راضی اولمدی
عاقبت اول عورت بهتان طریقیله سیاوشی پادشاهه کجدی پادشاه
دخی امتحان ایچون وافر آتش یاقدروب سیاوشه ایتدی اکر بو آتشه کیروب
یانمیه سن معلوم اولورکه بوایش ساکه بهتان در سیاوش دخی کیروب یانمدی
واندن صکره باشین آلوب ترکستانه کتدی افراسیاب اکه کندو قزنی ویردی
عاقبت سلطنته قصدی وار در دیو برلکن ایچندن بوغزلدیلر اندن کیخسرو نام
بر فرزندی بیران نام بر کمسنک قتنده پرورش بولوب افراسیابی هلاک اتمشدر
چشم از آینه داران خط و خالش کشت • چشمم انک خط و خالنک آینه دارلرندن
اولدی لبم از بوسه ربایان بر و دوشش باد • لبم انک سینه سنک واموزینک
بوسه قاپجیلرندن یعنی بوسه الیجیلرندن اولسون مراد مشاهده دن صکره قرب
جانان طلب اتدوکن اشعار در کرچه از کبر سخن با من درویش نکفت • کرچه
کبرندن بن درویشه سوز سویلمدی جان فدای شکرین بسته خاموشش باد
انک شکر کبی لذیذ خاموش دهاننه جان فدا اولسون بوندن مراد خدا
و مرشد اولمق ممکن در نرکس مست نوازش کن مردم دارش • انک مردم طوتجی
عشاقه رعایت ایدیجی مست چشمی خون عاشق بقدح کر بخورد نوششش باد
عاشقک قانی فرضا اکر قدح ایله ایچه اکه نوش اولسون نرکس دن مراد چشم
و چشم دن مراد ذات باری در مست اولمسندن مراد صفت استغناسیدر
نوازش کن اولمسی عبوبه التفات ایدوب ستر اتدوکی در مردم دار
اولمسی بنده لرنه جرم و عصیاندن اوتری قهر و جزا المسی در معنای ظاهره
کوره چشمه نسبت مردم دار غایت ایله خوب واقع اولمشدر زیرا مردم بکا
مردم دار بک معناسنه در بغلامی تو مشهور جهان شد حافظ • سنک
غلامک اولمق سببی ایله حافظ جهانک مشهوری اولدی حلقه بندکی زلفنه

در

درکوششن باد سنک زلفک قوللغی حلقه سی انک قولغنده اولسون خطاب
باری تعالی یه در وله ایضا بکوی میکده یارب سحر چه شعله بود میخانه محله سنده
سحر وقتی عجب نه غوغا وار ایدی که جوش شاهد و ساقی و شمع و مشعله بود که محبوب
و ساقی نک و شمع و مشعله نک جوشی وار ایدی شاهدن مراد باری تعالی در
جوشندن مراد زیاده تجلی سیدر ساقی دن مراد مرشد در شمع و مشعله دن مراد
انوار فیض در حدیث عشق که از صوت و حرف مستغنیست • عشق سوزی که
حرف و صوت دن مستغنی در بناله دف و نی در خروش و ولوله بود • دف و نی
ناله سی ایله خروش و ولوله ده ایدی ولوله فریاد و فغان مراد عشقک جوشی عشقله
اولن سماعلرینی بیان در مباحثی که در آن حلقه جنون می رفت • شول مبحثلر که
اول جنون حلقه سنده واقع اولدی ورای مدرسه و قال و قیل مسئله بود
مدرسه نک و مسئله نک قال و قیلنک غیری ایله یعنی اول عشق مجلسنده اولان
مباحث احوال عشقه متعلق ایدی قاله متعلق دکل ایدی بیت خوشتر از دوران
عشق ایام نیست • بامداد عاشقان را شام نیست • دل از کرشمه ساقی بشکر بود ولی
کوکل مرشدک کرشمه سندن شکرده ایدی اما ز نامساعدی بختش اندکی کله بود
بختنک عدم مساعده سندن براز آجق شکایتی وار ایدی مراد مرشدک باکه تمام
التفاتی وار ایدی لیکن استعدادده قصورم باکه زیاده فیضه مانع اولدی دیکدر
قیاس کردم و آن چشم جادوانه مست • قیاس ایلدم و اول مست جادوانه
چشمی هزار ساحر چون سامریش در کله بود • سامری کبی بیک ساحر انک
شکایتنده ایدی مراد ذات باری ده اولن تاثیراتی بیان در که قوی لر دخی انک
زبونی اولمشلر در چو کفتمش بلبم بوسه حوالت کن • چونکه اکا دیدم باکه بر بوسه ویر
لبکدن بخنده کفت کیت با من این معامله بود • خنده ایله ایتدی سنک قچن بنمه بو معامله
اولدی مراد حقدن فیض طلب اتدوکن و انک زیاده استغناسن بیان در •
ز اخترم نظر سعد در رهست که دوش • ستاره دن باکه یولده سعد نظری وار در
زیرا دون کیجه میان ماه و رخ یار من مقابله بود • ماه ایله بنم یارمک رخی اورتاسنده
مقابله ایدی دهان یار که درمان درد حافظ داشت • یارک دهانی که حافظک

در دنه درمان طوترامدی دانست بونه داشتی تقدیر نه اولمق روشن درکه کندو
معناسنه اولمق دخی جائزدر فغان که وقت مروت چه تنک حوصله بود فغان که
مروت وقتی نه تنک حوصله اولدی تنک حوصله بونده مروت معناسنه در یاردن مراد
مرشد درکه عاشقک درد نه درمان انک برسوزنده ایکن لحکمة علاج ایلمدی ولـه ایضا
یک دو جامم دی سحر که اتفاق افتاد بود دون سحر وقتی باکه برایکی جام اتفاق دوشمش ایدی
وز لب ساقی شرابم در مذاق افتاده بود ساقی تنک لبندن بنم مذاقمه شراب دوشمش ایدی
مذاق بونده دهان معناسنه در یک دو جامدن مراد برایکی کره فیض حق ایرشدکی در
مصراع ثانی دن مراد مرشددن مستفیض اولمسیدر از سر مستی دگر با شاهد عهد شباب
مستلک اوجندن کرو جوانلق زمانی شاهد نه رجعتی میخواستم لیکن طلاق افتاده بود
بر رجعت استدم لیکن طلاق واقع اولمش ایدی لیکن عشق الهی دن باکه بر حالت
اولدی که کندومی جوان اولدم صاندم نقش می بستم که گیرم گوشه زان چشم مست
فکر ایدرایدم که اول مست چشم دن برگوشه طوتم طاقت صبر از خم ابروش طاق
افتاده بود صبرم طاقتی انک ابروسی خمندن طاق دوشمش ایدی یعنی مجالم
قالمامش ایدی حاصل معنی مراد ایدندم که عشقدن فراغت ایدم لیکن غیب
هویت بنی بی مجال ایدوب کرو اول حال اوزره ثابت ایلدی دیکدر ای معبر مژده
فرما که دوشم آفتاب ای معبر برمژده بیور یعنی برمشتلق ویر زیرا دون کجه باکه
دوشکر خواب صبوحی هم وثاق افتاده بود صباح شرابنک لذیذ اویقوسنده
هم حجره واقع اولمش ایدی مراد بودرکه شراب عشقله متکیف ایکن لذیذ خواب ده
آفتابی باکه هم حجره اولمش کوردم انک تعبیری وصال جانان در وثاق حجره معناسنه در
در مقامات طریقت هرکجا کردیم سیر طریقت مقاملرنده هر قنده که سیر ایلدک
عافیت را با نظربازی فراق افتاده بود عافیته عاشقلق ایله فراق دوشمش ایدی
حاصل معنی عشق الهی ایله حضور دنیا جمع اولماز دیکدر ساقیا جام دمادم ده که در
سیر سلوک ای ساقی باکه متصل جام ویر زیرا سلوک سیرنده هرکه عاشق وش نیامد
در نفاق افتاده بود هرکیمکه عاشق کبی کلمدی یعنی عاشقانه کوشش ایلمدی نفاقه
دوشمش اولدی بیت بکردان ساقیا جام لبالب • بیاموز از فلک دور دمادم •

حافظان ساعت که این نظم پریشان می نوشت حافظ اول ساعت که بو پریشان
نظمی یازدی طایر فکرش بدام اشتیاق افتاده بود انک فکری مرغی اشتیاق
طوزاغنه دوشمش ایدی مراد بو غزل کندونک حسب حالی اید وکین بیان در ولـه ایضا
اگر آن طایر قدسی ز درم باز آید اگر اول طایر قدسی بنم قپمدن کیروکله طایر قدسی دن
مراد بونده کندونک یار قدیمی بر عزیزدرکه اکه سفر لازم کلمش بو غزل همان انک ایچوندر
عمر بگذشته به پیرانه سرم باز آید گچمش عمرم بیرلک وقتنده کیروکلور بوسوز زیاده
سرورندن کنایه در دارم امید بدین اشک چو باران که دگر بو باران کبی کوز یاشی
سببی ایله امید طوتارم که کرو برق دولتکه برفت از نظرم باز آید دولت برقی
باکه بنم نظرمدن کتدی کرو کله برق دولتدن مراد بنه یار عزیزی در مراد کثرت بکا
سببی ایله عزیز یارک کلمسی طلب در آنکه تاج سر من خاک کف پایش بود اول
کمسه که بنم باشمک تاجی انک کف پاینک خاکی ایدی پادشاهی بکنم که بسرم باز آید
پادشاهلق ایدم اگر کرو بنم باشمه کله یعنی اگر ملاقات میسر اوله کر نثار قدم یار گرامی
نکنم اگر عزیز و محترم یارک قدمنه نثار ایلیم جوهر جان بچه کار دگرم باز آید جان جوهری
کرو بنم نه ایشمه یارار بیت بادوستان مضایقه عمر و مال نیست • دشمن به از کسی که نمیرد
برای دوست • خواهم اندر عقبش رفت بیاران عزیز عزیز یارلر ایله انک اردنجه
کتمک استرم شخصم ار باز نیاید جزم باز آید شخصم اگر کرو کلمیه یعنی اگر بن صحبت ایله کلمیم
کرو کله بو وجه دخی جائزدر انک اردنجه کتمک استرم اگر عزیز یارلره صحبت ایله کلمیم
خبرم کرو کله گر نقش غلغل چنگست و شکر خواب صبوح اول عزیزک کلمسنه مانع چنگ
صداسی و صباح شرابنک لذیذ خوابی در ورنه گر بشنود آه سحرم باز آید یوخسه اگر بنم
آه سحرم اشیده کرو کلور کوس نو دولتی از بام سعادت بزنم سعادت طامندن
بریکی دولت کوسنی اورورم گر ببینم که مه نو سفرم باز آید اگر کورم که بنم نو سفرم
ماهم کرو کله نو سفر دیرلر هنوز سفره کتمش مراد بنه اول یار عزیزدر عجمده عادتدرکه بر کمسنه
عالی منصب ویرسه طام اوزره کوس چالدررلر و منه عادت درمهترلر کلوب
قپوده چالارلر خواجه حافظ اول یار عزیزک کلمسنی منصب عالی عد ایدوب بو بیتی دیمشدر
آرزومند رخ شاه چو ماهم حافظ ماه کبی شاهک رخنه مشتاقم ای حافظ ••

همتی با سلامت زدرم باز آید برهمتله تا سلامت ایله قپودن ایچرو کله مرادینه
یارعزیزی در ولایضاً ستاره بدرخشید وماه مجلس شد ستاره یلدزادی
وماه مجلس اولدی دل رمیدهٔ ما رفیق ومونس شد بزم راه مستقیمدن نفرت
اتمش کوکلمزه رفیق ومونس اولدی ستاره دن مراد حبیب اکرم درکه انبیا
ورسله سرورا اولمشدر رفیق ومونس ذکری هدایته سبب اولدوغی اعتباریله در
بیت امام رسل پیشوای سبیل • امین خدا مهبط جبرئیل • نگار من که بمکتب
نرفت وخط ننوشت بنم نگارم که مکتبه کتمدی وخط یزمدی بغمزه مسئله آموز صد مدرس شد
غمزه ایله یوز مدرسه مسئله تعلیم ایدیجی اولدی هو الذی بعث فی الامیین رسولا منهم
بو آیت کریمه مقتضاسنجه حقیقتده قیامته دکین کلمشلره اول تعلیم اتمشدر طرب
سرای محبت کنون شود معمور محبتک شوق وسرور سرایی شمدی معمور اولور که
طاق ابروی یار منش مهندس شد زیرا بنم یارمک طاقه بکزر ابروسی که مهندس
اولدی طاق بونده کم معناسنه در یاردن مراد حبیب اکرم درکه انک ظهوری
عشق الهی نک ظهورینه سبب اولمشدر نتکم بیورمشلر در الشریعة اقوالی
والطریقة افعالی والحقیقة احوالی ببوی او دل بیمار عاشقان چو صبا انک
رایحه سی ایله عاشقلرک بیمار کوکلی صبا کبی فدای عارض نسرین وچشم نرکس شد
نسرینک عارضنه ونرکسک چشمنه فدا اولدی یعنی مصنوعاتده صانعی مشاهده
اتدیلر اوکه ضمیر غایب درخدایه راجعدر کرشمهٔ تو شرابی بعاشقان پیمود
سنک کوز اوجی ایله نظرک عاشقلره بر شراب اولچدی یعنی ایچوردی که علم بی
خبر افتاد وعقل بی حس شد که انک کیفیتندن علم ظاهری بی خبر دوشدی •
وعقل معاش بی حس اولدی مراد عقل معاش وعلم ظاهر عشق الهی نک ادراکندن
قاصر ایدوکن اشعاردر لب از ترشح می پاک کن ز بهر خدا الله ایچون لبکی
می ترشحندن پاک ایله که خاطرم بهزار کنه موسوس شد اهل حال اولمینه کوره در
یعنی عشق سوزلرندن فراغت ایله تا خاطرم شک اوزره اولمیه که عاشق صادق
ترشح جزوب ظاهر اولمق بصدر میکده ام می نشاند اکنون دوست دوست
بی شمدی میخانه صدرینه کچورر کدای شهر نگه کن که میر مجلس شد شهر کداسنی

کورکه

کورکه میر مجلس اولدی مراد مرشده وصول سببی ایله کندوسی باشقه مرشد اولدوغنی
اشعاردر دراه میکده یاران عنان بکردانید ای یارلر میخانه یولندن عنان دوندرک
یعنی فراغت ایلکوز چرا که حافظ ازین راه رفت ومفلس شد نیچون زیرا حافظ
بو یولدن کتدی ومفلس اولدی مراد عشقده فقر لازم ایدوکین بیان در خیال آب
خضر بسبت وجام کیخسرو آب حیات وجام کیخسرو خیالن باغلدی بجرعه نوشی
سلطان ابوالفوارس شد سلطان ابوالفوارسک جرعه نوش لغنه کتدی بست
وشد کلمه لرینک فاعلی حافظه راجع اولن ضمیر غایب در جو نرز عز وجود دست
نظم من آری بنم نظمم درکبی عز وجود درلی قبول دولتیان کیمیای این مس شد
دولتلولرک قبولی بو بقرک کیمیاسی اولدی دولتیاندن مراد اولیا اعتداولمق
احتمال در وصاحب دولتلو اولمق ردوشن در ولایضاً آن کیست کز روی کرم
با من وفاداری کند اول کیمدر که کرم یوزندن بکا وفادارلق ایلیا برجای بدکاری
چو من یکدم نکوکاری کند بریرام اشلونک حقنده بر دم نکوکارلق ایلیه اول بانک
چنک ونی آرد ببدل بپیغام وی اول چنک ونی آوازی ایله انک خبرینی کوکله کتوره
وآنکه بیک پیمانه می با من هواداری کند وانذ قصکره بر پیمانه سرابله باکه هوادارلق ایلیه
پیمانه صغرق وقدح مراد برمرشددن فیض سببی ایله وصال جانانک حصولن طلب در
دلبر که جان فرسود ازو کام دلم نکشود ازو دلبر که جانم اندن آشندی کوکلم مرادی اندن
حاصل اولمادی نومید نتوان بود ازو باشد که دلداری کند اندن نومید اولماق
اولماز اوله که یعنی احتمالدرکه دلدارلق ایلیه دلبردن مراد باری تعالی در حاصل
معنی ریاضت وطاعت سببی ایله اکر بر فیض وحالت پیدا اولمدی ایسه امید قطع
اتمک اولماز دیکدر کفتم کره نکشوده ام زان طره تا من بوده ام ایندم اول طره دن
کره چوزمشم مادام که بن اولمشم یعنی بوزمانه دکین کفتا منش فرموده ام تا با
تو طراری کند جانان ایتدی اکه بن بیورمشم که ساکه طرارلق ایلیه طره نک کرهندن
مراد غیب هویت درکه فضل الهی سز حاصل اولماز کفتانک فاعلی باری تعالی در
پشمینه پوش تندخو از عشق نشنیدست بو بدخوی صوفی عشق الهی دن بوی اشتمش در
از مستیش رمزی بکو تا ترک هشیاری کند مست لکدن اکه بر رمز دی تا هشیارلغی

یعنی کبر وانانیتنی ترک ایده مراد کبر وعجب اولن کمسـه ده عشق الهی دن بر شمه
اولمازدیمکدر **نظم** بزرگان نکردند در خود نگاه خدا بینی از خویشتین
بین مخواه چون من گدای بی نشان مشکل بود یاری چنان بنجلین نشانسز
برگدا انجلین بر یار مشکلدر سلطان کجا عیش نهان با رند بازاری کند
سلطان بازارلوندی ایله قنده نهانی عیش ایدر مراد جناب قدسک کبریا
وعظمتی وکندونک حقارت ومسکنتی اشعاردر زان طرهٔ پر پیچ وخم
سهلست اگر بینم ستم اول پیچ وخم ایله بر طره دن اگر ظلم کورم آسان در
از بند زنجیرش چه غم هرکس که عیاری کند هر کمسه که عیارلق ایدر اگر بند
وزنجیردن نه غم مراد طالب غیب هویت اولن کمسنیه ریاضت ومجاهده
لازم ایدوکین بیان در **شد لشکر غم بی عدد وز بخت میخواهم مدد** غم
لشکری بی عدد اولدی وبخت دن مدد استرم **تا فخر دین عبد الصمد باشد که**
غمخواری کند تا فخر دین عبد الصمد اوله که غم خوارلق ایلیه بو کمسه اولولردن برینه
حافظ اندن معاونت طلب ایلر **با چشم پر نیرنگ او حافظ مکن آهنگ او** انک
حیله کار چشمی ایله ای حافظ اکا قصد ایلمه **کان طرهٔ شبرنگ او بسیار طراری کند**
زیرا انک سیاه طره سی چوق طرارلق ایلر مراد والله خیر الماکرین حسبنجه مکر ایله
اسرار الهیه یه اطلاع میسر اولماز دیمکدر زیرا مکرده کمسه اکا غلبه ایتمکه قادر
دکلدر **وله ایضا** **اگر به باده مشکین دلم کشد شاید** اگر دلم باده مشکینه چکه لایقدر
که بوی خیر ز زهد وریا نمی آید زیرا ریا ایله اولن زهد دن خیر رایحه سی کلمز حاصل معنی
عشق الهی یی مدحدر که خیر محض در وریا ایله مختلط اولن زهدی ذم در که شر محض در
جهانیان همه گر منع می کنند از عشق اگر دو کلی جهان اولنلر بنی عشق الهی دن
منع ایدلر **من آن کنم که خداوندگار بفرماید** بن آنی ایلرم که حق تعالی حضرتی بویورر
وما خلقت الجن والانس الا لیعبدون حسبنجه بن عشق وطاعتدن بر عمل ایلرم
دیمکدر **طمع ز فیض کرامت مبر که خلق کریم** کرامت فیضندن امید قطع اتمه زیرا
کریمک خلقی خلقه اسناد مجازدر زیرا حقیقتده اسناد ذاته در کریمدن مراد باری
تعالی در **گنه ببخشد و بر عاشقان ببخشاید** گناهی عفو ایدر و عاشقلره ترحم ایلر

مقیم

مقیم حلقهٔ ذکرست دل بدان امید دل اول امید ایله ذکر حلقه سنک مقیمیدر که
حلقهٔ ز سر زلف یار بگشاید که یارک سر زلفندن بر حلقه چوزه مراد اسرار
الهیه دن بهره مند اولمق استین کمسنیه ذکر خدایه اشتغال لازم ایدوکین بیاندر
ترا که حسن خداداده هست وزیور بخت سنک که حسن خداداد وبخت
زینتک واردر **چه حاجتست که مشاطات بیاراید** نه احتیاج واردر که سنی
مشاطه زینت ایده یعنی ذاتنده کامل اولانه زینت لازم دکل **چمن خوشست**
وهوا دلکشست ومی بی غش چمن خوشدر وهوا دلکشدر وشراب صافی در
کنون بجز دل خوش هیچ در نمی باید شمدی سرور دلدن غیری هیچ نسنه کرکمز مراد
حصول عشقه صفای قلب لازم ایدوکین اشعاردر **جمیله ایست عروس جهان**
ولی هش دار عروس جهان بر جمیله در اما تعقل ایله که این مخدره در عقد کس نمی
باید که بو مستوره کمسنک نکاحنه کلمز. بعض نسخه ده نمی آید واقع اولمشدر اما
او بوندن یکدر مخدره مستوره در **نخواهد این چمن از سرو ولاله خالی ماند** بو چمن
سرو ولاله دن خالی قالمیسر در چمن دن مراد دنیادر سرو ولاله دن مراد مصنوعات
اولمق روشندر اولیا اولمق احتمالدر **یکی همی رود ودیگری همی آید** بری کیدر
وبری کلور یعنی عالم خالی قالماز زمان معینه دکین والا قیامت مقرردر **بلابه گفتمش**
ای ماه رخ چه باشد اگر تضرع ایله اکا ایتدم ای ماه رخ نه اولور اگر **بیک شکر ز تو**
دلخسته بیاساید بر دلخسته بر بوا ایله سندن آسوده اوله شکر بونده بوسه معناسنه در
بخنده گفت که حافظ خدای را مپسند خنده ایله ایتدی که ای حافظ الله ایچون بکنمه که
بوسهٔ تو رخ ماه را بیالاید که سنک بوسک ماهک عذارینی بولاشدره مراد استعدادسز
قرب الهی طلب ایلمک ماهک عذارینی بوس ایلمک کبی ایدوکین بیاندر اول خود
محالدر **وله ایضا** **از سر کوی تو هر کو بملامت برود** هر کیمکه او ملامت سببی ایله
سنک سر کویکدن کیده **نرود کارش وآخر بخجالت برود** انک ایشی حاصل اولماز
وعاقبت خجالت ایله کیدر خطاب خدایه در **سالک از نور هدایت طلبد راه**
بدوست سالک خدایه یولی هدایت نورندن طلب ایدر **که بجایی نرسد از ضلالت**
برود زیرا که ضلالت ایله کیده بر یره ایرشمز **کروی آخر عمر از می معشوق بگیر** عمر آخرینده می

ومعشوق دن بر رهن طوت یعنی عشق ومحبوبه صرف ایله حیف اوقات که
یکسر بطالت برود اوقاته حیف که برا وغردن بطالت ایله کیده ای
دلیل دل گم گشته خدارا مددی ای گم اولمش کوکلمک دلیلی الله ایچون بر مدد ایله
که غریب از نبرد ره بدلالت برود زیرا غریب اگر یولی بجرمیه دلالت ایله کیدر
مراد بو در که وصول الی الله اگرچه صعوبت اوزره در اما مرشد ایله اولیجق آساندر
حکم مستوری ومستی همه بر خاتمتست مستورلک ومستلک حکمی
دوکلی خاتمه اوزره در کس ندانست که آخر بچه حالت برود کیمسه بلمدی که
نه حالت ایله کیدر کاروانی که بود بدرقه اش لطف خدای برکاروان که
خدانک لطفی انک بدرقه سی اولا بدرقه قولاغوز ویولداش معناسنه کلور
ممکندر بتجمل بنشیند بجلالت برود تجمل ایله اوتورر جلالت ایله کیدر
یعنی کیمکه حافظی حق اوله هرگز کیمسه دن اکه ضرر ایرشمز حافظ از چشمه حکمت
بکف آور آبی ای حافظ حکمت چشمه سندن بر آب اله کتور بوکه از لوح دلت نقش
جهالت برود اوله که سنک دلک لوحندن جهالت نقشی کیده مراد حکمت
فرزند جهل اندوکین بیان در **وله ایضاً** صبا وقت سحر بویی ز زلف یار می آورد
صبا سحر وقتی یارک زلفندن بر رایحه کتوردی دل غمدیده ما را ز نو در کار می آورد
بزم غم دیده دلمزی یکی دن ایشه کتوردی مراد نفحهٔ رحمانیه سحر وقتی علم قبضه دوشمش
عاشقه ایرشوب شوق ویردوکین بیان در من آن شاخ صنوبر را ز باغ سینه
برکندم بن اول صنوبر شاخنی سینه باغندن قوپردم که هر گل کز غمش
بشکفت محنت بار می آورد زیرا انک غمندن هر چچک که آچلدی محنت یمشنی
کتوردی یعنی جفاسندن غیری نسنه کورمدم مراد محبوب ونفس اولمق ممکندر
ز بیم غارت عشقش دل پر خون رها کردم انک عشقی غارتی خوفندن پر خون
کوکلمی قاچردم ولی می ریخت خون در ره بدان هنجار می آورد اما یولده قانی
دوکلدی انک ایله هنجار کتوردی یعنی ایزلدی هنجار چرخی ایبی وایچه یول
دبرابر یول وغصه وسامان ومطلقا یول بونده غصه وساماندن غیری ممکندر
مراد عشقدن خلاص میسر دکل ایدوکین بیان در فروغ ماه می دیدم ز بام قصر او

روشن ماهک فروغنی انک قصری طامندن اشکارا و روشن کوردم که
روی از شرم آن خورشید در دیوار می آورد که اول آفتابک شرمندن
یوزی دیواره کتوردی مراد مصنوعک صانع قتنده وجودی اولمدوغنی
اشعار در بقول مطرب وساقی برون رفتم وبیکه مطرب وساقی نک سوزی ایله
وقتلو وقتسز طاشره کتدم گران راه گران قاصد خبر دشوار می آورد زیرا اول
صعب وخطرناک یولدن قاصد دشوار خبر کتوردی مراد راه عشقک صعوبتنی معلوم
اتدکدنصکره غفلت وانانیتی ترک اتدم دیمکدر برون رفتم غفلت وانانیتی ترک
اتدم معناسنه در که وبیکه دیم معناسنه در اگرچه ظاهر وقتلو وقتسز معناسنه در
سراسر بخشش جانان طریق لطف واحسانست جانانک بخششی باشدن باشه
لطف واحسان طریقی در اگر تسبیح می فرمود اگر زنار می آورد اگر تسبیح بیوردی اگر
زنار کتوردی زیرا جمیعسی استعدادنه کوره ویرلمشدر عفا الله چین ابروش اگرچه
ناتوانم کرد الله عفو ایلسون انک ابروسی بوکلمی اگرچه بنی ناتوان ایلدی بعشوه هم پیامی
بر سر بیمار می آورد بیمارک باشی اوزره عشوه ایله هم بر خبر کتوردی عفا الله دعا در
چین ابرودن مراد صفت جلال اثری در که اگرچه عاشقی خور وضعیف ایلر لیکن
وجوددن خلاص ایدوب مقبول درگاه ایلر بو سوز تشبیه طریقی ایله در آنوکچون عفا
الله دیدی یعنی خدایی بونده محبوب منزله سنه تنزیل اتمشدر ابروش ده اولان
ضمیر غایب خدایه راجعدر خوش آن وقت وآن ساعت کران زلف گره گیرش
نه خوش اول وقت واول ساعت که انک زلفندن بدر می برد دل کاری که خصم
اقرار می آورد کوکل بر ایش بجردی که خصم اقرار کتوردی حاصل معنی بر زمان غیبه
هویتدن بسیار کشف وفیض حاصل ایدوب بعد زمان اندن جدا اولدوغن
بیان در تحزن وتحسر طریقی ایله خصمدن مراد شیطان اولمق روشن در عجب
می داشتم دی شب ز حافظ جام وپیمانه دون کیجه حافظ دن جام وپیمانه یی
عجب طوتدم یعنی تعجب اتدم ولی بحثی نمی کردم که صوفی وار می آید اما سویلمدم زیرا
صوفی کبی کتوردی یعنی ورایلیکی نهانی ایلدی **وله ایضاً** هر انکس خاطر مجموع ویار
نازنین دارد هر اول کمسه که مجموع خاطر ونازنین یار طوتار سعادت همدم او

گشت و دولت همنشین دارد سعادت اگه همدم اولدی و دولتی مصاحب
طوتار مراد مریکمکه قلبنی محبت ماسوادن پاک ایدوب بر مرشده وصول بوله
سعادت و دولت ابدیه یه ایرشور دیمکدر حریم عشق را درگه بسی بالاتر از
عقلست عشق حریمنک درگاهی عقلدن چوق یوکسکدر کسی این آستان
بوسد که جان در آستین دارد بو آستانی بر کمسه اوپر که جانینی یکنده طوتر
مراد حصول عشقه و وصال جانانه ترک جان لازم اید وکین بیان در دهان تنگ
شیرینش مگر مهر سلیمانست انک شیرین حقه دهانی وار ایسه مهر سلیمان در
که نقش خاتم لعلش جهان زیر نگین دارد که انک لعلی خاتمنک نقشی جهانی
نگین آلتنده طوتار نگین یوزک قاشی در بونده حکم مراد در مراد جمله عالم خدانک
تحت تصرفنده اولد وغین بیان در لب لعل و خط مشکین چو آنش هست
اینش نیست محبوب مجازی نک لب لعلی وار ایسه خط مشکینی یوقدر
خط مشکینی وار ایسه لب لعلی یوقدر یعنی حسن مجازی نقصان اوزره در
بنازم دلبر خود را که حسنش آن و این دارد کوه نیم یعنی قربان اولاین کندو دلبرمه
زیرا انک حسنی آنی و بوطوتار مراد حسن صانع کمال اوزره اید وکین اشعار در
چو بر روی زمین باشی توانایی غنیمت دان چونکه یر یوزی اوزره اوله سن
توانالغی غنیمت بیل که دوران ناتوانیهابسی زیر زمین دارد زیرا دوران
یرالتنده چوق ناتوانلقلر طوتر چوق زمان ناتوان یاتسک گرکدر حاصل کلام
حیاتی غنیمت بیلوب عمر عزیزی عشق الهی یه صرف ایله دیمکدر زنجواری منکر ای
منعم ضعیفان و نحیفان ای غنی ضعیفلره و نحیفلره حقارت ایله نظر ایلمه
نحیف لاغر معناسنه در که صدر مجلس عزت فقیر ره نشین دارد زیرا حقیقتده
عزت مجلسنک صدرینی ره نشین فقیر طوتار ضعیفان و نحیفان دن مراد
اولیا الله در بلاگردان جان و تن دعای دردمندانست دردمندلرک
دعاسی جان و تن بلاسنی دفع ایدیجی در که بیند خیر از آن خرمن که ننگ از خوشه
چین دارد اول خرمن دن کیم خیر کورر که خوشه چین دن عار طوتار مراد فقیر دن
عار ایدن غنی غنادن فائده کورمز دیمکدر صبا از عشق من رمزی بگو با آن شه خوبان

ای صبا بنم عشقمدن اول خوبلر شاهنه بر رمز دی که چون جمشید و کیخسرو غلام
کمترین دارد که جمشید و کیخسرو کبی ادنی بنده سی وار در بعض نسخه ده چون ریزه
صد واقع اولمشدر که معنای محصلی بویله اولور که جمشید و کیخسرو کبی یوز ادنی
بنده سی وار در صبادن مراد فضل سحری در شاه خوبان دن مراد باری تعالی در
وگر گوید نمی خواهم چو حافظ عاشق مفلس وگر حافظ کبی عاشق مفلس استمزدیه
بگوییدش که سلطانی گدای همنشین دارد اگه دیکوز که بر سلطان بر گدایی مصاحب
طوتار مراد حق تعالی حضرتیدر بر حقیر گدایی مقبول درگاه اتدوکین اشعار در باری تعالی
بونده محبوب منزله سنه تنزیل اولنمشدر **وله ایضاً** دیرست که دلدار پیامی نفرستاد
بر کلام یازمدی و بر سلام کوندرمدی مراد یاران طریقتدن بری سفره کیدوب کندوسنه
خبر کوندرمدوکندن شکایت در صد نامه فرستادم و آن شاه سواران یوز
نامه کوندردم و اول سوارلر شاهی ییکی ندوانید و پیامی نفرستاد بر پیک یلدرمدی
و بر خبر کوندرمدی سوی من وحشی صفت عقل رمیده بن عقلی اورکمش وحشی
صفت جانبنه آهو روشی کبک خرامی نفرستاد بر آهو یوریشلو بر کبک صالنشلو
کوندرمدی مراد بر کمسه ایله کندونک صحتی خبرینی اشعار ایدر مکتوب ارسال اتمدوکندن
اظهار تألم در دانست که خواهد شد مرغ دل از دست بلدی که مرغ دلم الدن
گیدر گرکدر وزان خط چون سلسله دامی نفرستاد و اول زنجیر کبی خطدن بر دام کوندرمدی
مراد تسکین خاطر سبب اولور بر مکتوب کوندرمدوکندن انکساری اشعار در
فریاد که آن ساقی شکرلب سرمست فریاد که اول عالیجناب شکرلب ساقی دانست
که مخمورم و جامی نفرستاد بلدی که مخمورم و بر جام کوندرمدی یعنی انک
فراقندن زیاده حزن و المده اولدوغمی اکلدی لکن بر شوق و مسرت
خبرین کوندرمدی چندانکه زدم لاف کرامات و مقامات اول قدر که
کرامات و مقامات لافنی اوردم هیچم خبر از هیچ مقامی نفرستاد
هیچ بر مقامدن بکا هیچ خبر کوندرمدی حافظ بادب باش که واخواست
نباشد ای حافظ ادب ایله اول که الحاح و ابرام ایلمک گرکمز دیمکدر سروری
افندی واخواست نباشد ترکیبنک معناسنی بویله اختیار اتمشدر

تحسر اتمك ودیلمك اولماز اما فقیر اختیار اتدوكم معنی مقبولدر زیرا او خواست
نباشد كرو طلب ایلمك اولماز معناسنه دركه اول الحاح و ابرامدن كنایتدر
كر شاه پیامی بغلامی نفرستاد اكر شاه بر غلامنه بر خبر كوندرمدی ایسه ولە ایضا
ای پسته تو خنده زده بر حدیث قند ای جانان كه سنك دهانك
قند سوزی اوزره كلمشدر یعنی تمسخر اتمشدر مشتاقم از برای خدا یك شكر
بخند مشتاقم الله ایچون بر بوسه بنجه بو مرادم شددن فیض طلبی در جایی كه یار
بشكر خنده دم زند بر یرده كه بنم یارم شكرخنده ایله سویلیه ای پسته كیستی
تو خدارا بخود بخند ای فستق سن كیمسین الله ایچون كندوكه كلمه یعنی كندوكی
تمسخر اتمه مرادم شدتی مدحدر طوبی ز قامت تو نیارد كه دم زند طوبی قادر
اولماز كه سنك قامتكدن سویلیه یعنی دعوی مشابهت ایده زین قصه
بكذرم كه سخن می شود بلند بو قصه دن فراغت ایدرم زیرا سوز اوزار مراد
مرشد اولمق روشن در كر طیره می نمایی و كر طعنه می زنی اكر غضب كوسترهسن
و كر طعنه اورهسن ما نیستیم معتقد مرد خودپسند بز خود بین كمسیه محب دكلز
مراد خود بینی ذمدر ز آشفتگی حال من آگاه كی شود بنم حالمك پریشانلغندن
نیجون آگاه اولور از آنكه دل نكشد كرفتار این كمند اول كمسنك كوكلی بو كمنده
كرفتار اولمدی مراد عاشق اولمین آلام عشقدن بی خبر ایدوكین اشعاردر
خواهی بر نخیزدت از دیده رود خون استرایسك كه چشمكدن قان دریا
جاری اولمیه دل در وفای صحبت رود كسان مبند كمسه لرك فرزندی
صحبتنك وفاسنه كوكل باغلمه مراد محبوب مجازی یه محبت ایدن زیاده الم جكر
دیمكدر بازار شوق كرم شد آن شمع رخ كجاست شوق بازاری كرم
اولدی اول شمع رخ قنده در تا جان و دل در آتش رویش كنم سپند
تا جان و دل انك یوزی آتشنه یوزرلك الیمیم یعنی یوزینه كوروب جان
ویره یین حافظ چو ترك غمزه خوبان نمی كنی ای حافظ چونكه خوبره نظر ایلمكی ترك
ایلمزسن دانی كجاست جای تو خوارزم یا خجند بیلورمی سن سنك یرك
قنده در خوارزم یا خجنده در خوبان دن مراد اولیاء الله دركه خوارزم خجنده ده

جوق ایدوكین بیاندر ولە ایضا دست از طلب ندارم تا كام من برآید
طلبدن فراغت اتمزم تا مرادم حاصل اولمیانجه یا تن رسد بجانان یا جان
ز تن برآید یا تن جانانه ایرشه یا جان تندن چقه جاناندن مراد باری تعالی در بیت
دلا كر عاشقی بنشین كه جانانت برون آید • بر آن در منتظر می باش تا جانت
برون آید • هر دم چو بی وفایان نتوان كرفت یاری وفاسزلر كبی هر دم بر یار طوتمق
اولماز ماییم و خاك كویش تا جان ز تن برآید بز وانك خاك كویی اولنجیه دك
یعنی سركزانی ترك اتمزز مراد خدادر بیت دلارامی كه داری دل در و بند و كر چشم
از همه عالم فرو بند جان بر لبست و حسرت در دل كه از دهانش جان لب اوزره
و حسرت دلده كه انك دهانندن بكرفته هیچ كامی جان از بدن برآید هیچ بر مراد حاصل
اتممش اكیكن جان جسمدن چقار از حسرت دهانش آید بتنگ جانم انك دهانی حسرتندن
جانم طار یلور خود كام تنگ دستان كی زان دهن برآید فقیرلرك مرادی خود اول
دهندن نیجون حاصل اولور مراد استعدادسز كلام الهی دن فیض حاصل اتمكه قادر اولماز
دیمكدر بكشای تربتم من بعد از وفات و بنگر وفاتمدنصكره تربه می آچ نظر ایله
كز آتش درونم دود از كفنم برآید كه درونمك آتشندن كفندن دود چقار •
برخیز تا چمن را از قامت قیامت قالق تا چمنك سنك قیامت قامتكدن هم
سرو در برآید نار ون برآید هم سرو طپوقله هم ناردن ایاغ اوزره قالقه مراد مصنوع
صانع قنده هیچ ایدوكین اشعاردر مصراع ثانیده اولن بر اقل سینه معناسنه
بر بوی آنكه در باغ یابد كلی چو رویت اول امید اوزره كه باغده سنك یوزك
كبی بر كل بوله آمد نسیم و مردم كرد چمن برآمد باد نسیم كلور و مردم چمنك اطرافنی
دوراپلر یعنی عاشق اولن كمسه هر یرده حق تعالینك جمالی مشاهده سن طلب ایلر
و بونك ایله اشعار ایدركه جمال جانانه حسن ده نظیر یوقدر بنمای رو كه خلقی واله
شوند و حیران یوزكی كوستر كه بر وافر خلق واله و حیران اولالر مراد تجلی ذات
طلبیدر سببب حیرتدر بكشای لب كه فریاد از مرد و زن برآید تكلم ایله كه مرد و زندن
فریاد قالقه مراد صفت تكلم ظهوری طلبدر كه باعث فریاددر هر یك شكست
زلفت بنجاه شست دارد سنك زلفنك هر بر بوكلمی اللی اغ طوتر چون این دل

شکسته با آن شکن بر آید بو شکسته کوکل اول شکنه نیجه غلبه ایدر و مقابله یه قادر
اولور زلفدن مراد ظلمت کون اولمق جائزدر که مراداندن خلاص زیاده
صعوبت اوزره ایدوکین بیان اوله یاخود اسرار آلهیة مراد اوله که اکه اطلاع
زیاده صعوبت ایله اولدوغیچون اشعاردر کوینده ذکر خیرشدر خیل عشق بازان
عشق بازانلر بلوکنده انک ذکر خبرینی دیرلر هرجاکه نام حافظ در انجمن بر آید
هر یرده که حافظک نامی مجلس وکثرتده اوله وله ایضاً نسبت رویت اگر
با ماه و پروین کرده اند سنک یوزکی اگرچه ماه و پروینه نسبت ایلمشلردر •
فارسیده اگر لفظی اگرچه معناسنه واقع اولمشدر بو وجه دخی جائزدر اگر نسبت
ایلمشلر ایسه صورت نادیده الحاقی تخمین کرده اند کورلمش صورتینی تخمینه
برالحاق ایلمشلردر خطاب خدایه در مراد حق تعالی حضرتینی تشبیه اتدکلرینه دن
منزه ایدوکین اشعاردر تعالی شانه عما یقولون تنزه ذاته عما یشیرون شمه
از داستان عشق شور انگیز ماست بزم غوغا قوبرجی عشقمز داستانندن
برشمه در آن حکایتها که از فرهاد و شیرین کرده اند اول حکایتلری که فرهاد و شیرین دن
ایلمشلردر مراد عشق مجازی عشق حقیقی یه نسبت لاشیٔ واندن برشمه ایدوکین
اشعاردر ساقیا می ده که با حکم ازل تدبیر نیست ای ساقی می ویر که حکم ازله
تدبیر یوقدر قابل تغیر نبود آنچه تعیین کرده اند تغیره قابل اولماز انی که تعیین ایلمشلردر
کرده اندک فاعلی باری تعالی در هیچ مژگان دراز و غمزهٔ جادو نکرد هیچ دراز
مژکان وساحر غمزه ایلمدی آنچه آن خال سیاه زلف مشکین کرده اند انی که
اول سیاه خال واول مشکین زلف ایلمشدر خالدن مراد بونده نقطهٔ ذاتدر
وزلفدن مراد ظلمت کوندر نتکیم حضرت جامی دیوانده کتورمشدر بیت
ظلمت کونم غرض باشد ز زلف • نقطهٔ ذاتم مراد آمد ز خال • در سفالین کاسهٔ
رندان بخواری منگرید اولیا اللهک سفالین کاسهسنه حقارت ایله نظر
ایلمکوز نتکیم حق تعالی حضرتی حبیب اکرم حقنده اصحابه خطاب ایدوب بیورمشدر
یا ایها الذین امنوا لا تدخلوا بیوت النبی الا ان یؤذن لکم الی طعام غیر اناه •
کین حریفان خدمت جام جهان بین کرده اند زیرا بو حریفلر جام جهان بین

خدمت

خدمت ایلمشلردر مراد عشاق صفای خاطر سببی ایله عالم ملکوت مشاهدهسنه
وصول بولدقلرن بیان در از خرد بیگانهٔ چون داند اندر بر کشید بر عقلدن
بیگانه سینه یه چکمکه نیجه قادر اولور داند بونده و بوندن غیری نیجه یرده قادر
اولور معناسنه استعمال اولنمشدر دختر رز را که نقد عقل کابین کرده اند دختر رزی که
عقل نقدینی اکه کابین ایلمشلردر مراد عقل معاش ایله عشق الهی جمع اولمدوغین
بیان در معلوم اوله که مراد عقل معاشک حکمی قالمز دیمکدر دختر رز شراب معناسنه در که
عشق الهی مراد در خاکیان بی بهره اند از جرعهٔ کاس الکرام خاکیلر کریملرک کاسنک
جرعهسندن نصیب سزلردر این تطاول بین که با عشاق مسکین کرده اند بو ظلمی
کور که مسکین عشاقه ایلمشلردر مراد زمانهنک کریملری عشاقه رعایت والتفات اتمزلر
دیمکدر شهپر زاغ و زغن در خور صید و قید نیست زاغ و زغنک قنادی صید
وقیده لایق دکلدر زیرا انلر ایله شکار میسر اولماز این کرامت همره شهباز و شاهین
کرده اند بو کرامتی شهباز و شاهینه یولداش ایلمشلر یعنی انلره ویرمشلردر مراد دنیادر
اولن عشق الهی نک وصولنه قادر اولماز دیمکدر نکهت جان بخش دارد خاک کوی
دلبران دلبرک محلهسی خاکی حیات بخش رایحه طوتر عارفان اینجا مشام عقل مشکین
کرده اند عارفلر بونده عقل مشامنی معطر ایلمشلردر دلبراندن مراد اولیا الله در
عارفاندن مراد عشق الهی دن بهرهسی اولنلردر شعر حافظ را که یکسر وصف احسان
شماست حافظک شعری که باشدن باشه سزک احسانکز وصفی در هر کجا بشنیده
اند از صدق تحسین کرده اند هر قنده که ایشتمشلردر صدقله تحسین ایلمشلردر وله ایضاً
صورت خوبت نگارا خوش بآیین بسته اند سنک خوب صورتک ای نگار لطیف
اسلوب ایله خلق ایلمشلردر گوییا نقش لبت از جان شیرین بسته اند گوییا سنک
لبک نقشنی جان شیریندن خلق ایلمشلردر خطاب مرشده اولمق روشندر
دلبره اولمقدن بیت حقهٔ لعل ترا از جوهر جان ساخته اند • کام هر خسته دران
حقه نهان ساخته اند • خط سبز و عارضت را چون مه دوران مدام سنک تازه خطکی
و عارضکی مه دوران کبی مدام • سایبان از گرد عنبر گرد نسرین بسته اند • نسرین اطرافنده
عنبر توزندن سایبان باغلمشلردر خطی سیاه سایبانه و عارضنی نسرینه تشبیه ایلمشلردر

مه دوران دیمکدن مراد ماه ده اولن سیاهلق ونوردر مراد صنع باری استوا ایدر
بسته اند که صیغهٔ جمعدر تعظیم ایچون درکه فاعلی باری تعالی در ازبرای مقدم
حیل خیالت مردمان سنک خیالک عسکرینک کلمسی ایچون مردمدر مردمان بونده
کوز بکلری معناسنه در زاشک رنکین درد یار دیبه ازین بسته اند رنکین
کوز یاشندن کوز دیارنه زینت باغلمشلردر نتکم پادشاهلرک قدومنده
شهری زینت اتمک عادت ناسدر مراد جانانک خیالی حصولی ایچون قان
آغلدوغی اشعاردر کار زلف تست عطاری ومشک افشانی عطارلق
ومشک صاچمق سنک زلفکک ایشی در ومشک افشاندن مصراع ثانی یه
مصروف اولمق جائزدر مصلحت را تهمتی بر نافهٔ چین بسته اند مصلحت ایچون
چین نافه سنه بر تهمت اسناد اتمشلردر مشک افشاندن مصراع ثانی یه
مصروف اعتبار اولنده قده معنی بویله اولور عطارلق سنک زلفکک ایشی در ومشک
صاچمغی مصلحت ایچون چین نافه سنه بر تهمت اسناد اتمشلردر که مراد دستاردر
مراد جمیع روایح طیبه جناب قدسدن اولوب لیکن ظاهرا نافه یه اسناد دستار ایچون
اید وکین بیان در یارب آن رویست وبر پیرامنش بند کلاه عجب اول روی میدر
وانک اطرافنده کلاه باغی میدر یا کرد ماه تابان عقد پروین بسته اند یاخود ماه تابانک
اطرافنه عقد پروین می باغلمشلردر عقد بوغمق که عورتلر بوینلرنه طاقرلر بوسوز
کچمک عادتنه کوردر که کلاهک بندنی جواهر ایله تزیین ایدرلر رویتی ماه تابانه
وجواهر ایله مزین اولمش کلاه بندینی عقد پروینه تشبیه اتمشلردر مراد صنع حقی
مدحدر جمله وصف عشق من بود ست وروی حسن او جمله هم عشقمک وانک یوزی
حسننک وصفیدر آن حکایتها که بر فرهاد وشیرین بسته اند اول حکایتلر که فرهاد
وشیرینه اسناد اتمشلردر زیرا مصنوعاتک حسنی صانعک حسنندن بر شمه در وعشق
مجازی عشق حقیقیدن بر ذره در بیت زحسنش روی خویش آراست لیلی • بهر مویش
زمجنون خواست میلی • لب شیرین بشکر ریز بکشاید • دل از پرویز برد وجان ز فرهاد •
از جبیب مه کنعان بر آورد • زلیخا را دمار از جان بر آورد • خیال دوست هر جا بت
جلوه کرده زمعشوقان عالم بسته برده حافظا محض حقیقت کوی یعنی سر عشق ای حافظ

صافی حقیقت سر عشق سویله غیر ازین دیگر خیالاتی بتخمین بسته اند بوندن غیریسی
بر خیالات درکه تخمین ایله باغلمشلردر یعنی عشقدن غیری جمیعسی خیالاتدر بیت
عشقست بس که در دوجهان جلوه میکند • گاه از لباس شاه وگه از کسوه گدا •
وله ایضا روز وصل دوستداران یاد باد دوستلرک وصالی کونی اکلسون
یاد باد آن روزگاران یاد باد اکلسون اول روزکارلر اکلسون کامم از تلخی غمم
چون زهر کشت بنم طامغم غمک تلخ لکندن زهر کبی اولدی کام کاف عربی ایله
طمق معناسنه فصیحدر وکاف عجمی ایله مشهوردر بانک نوش شاد خواران
یاد باد شراب نوش ایدیجیلرک نوش آوازی اکلسون شاذخوران باده خورلر
معناسنه درکه عشاق مراددر کرچه یاران فارغند از یاد ما اکرچه دوستلر بزی یاد
اتمکدن فارغلردر از من ایشان را هزاران یاد باد بندن انلره بیک بیک
یاد اولسون مراد دوستلوغ ده کند ونکث وفادارلغی اعلام در مبتلا کشتم
بدین بند بلا بو بلا بندینه مبتلا اولدم کوشش آن حقگذاران یاد باد اول صادق
دوستلرک سعیی یاد اولسون کرچه صد رود ست در چشمم مدام اکرچه بنم چشمده دایم
یوز دره واردر رود دره وار معناسنه بونده جائزدر زنده رود باغ کاران یاد
باد باغده عیش ونوش ایدنلرک زنده رودی یاد اولسون زنده رود اصفهان ارماغنک
اسمی در آما کاهی مطلقا بیوک دره معناسنه استعمال اولنور زنده زا معجمه نک
فتحی ایله بیوک معناسنه در مراد اصفهانده اولان طریقت دوستلرک باغده زنده رود
کناره اولان ذوق وشوقلرینی تذکردر تحت طریقی ایله نیک تدبیر غم در مانده ام غم
تدبیرنده زیاده عاجز قالمشم چاره آن غمکساران یاد باد اول غمکسارلرک چاره سی
یاد اولسون راز حافظ بعد ازین ناکفته ماند حافظک رازی بوندنصکره سویلنمش
قالدی ای دریغ آن راز دراز یاد باد دریغ اول رازدارلر یاد اولسون وله ایضا
مطرب عشق عجب ساز ونوایی دارد عشق مطربی بر عجب ساز ونوا طوتار نوا بونده مقام
معروفک اسمی اولمق اولی در روشن در نقش هر نغمه که زد راه بجایی دارد هر نغمه
نقشنی که چالدی بریره راه طوتار یعنی اصلا بر یره اولماز مراد حق تعالینک قدرتی
بیان در مطربدن مراد بونده باری تعالی اولمق روشن در نتکم جامینک بو بیتنده

بو تشبیه واقع اولمشدر که اندن غیری اولمق ممکن دکلدر **بیت** آه ازین مطرب
از یک نغمه اش آمده در رقص ذرات وجود راه بو نوع برده ساز معناسنه در
بو بیتده اجتماع وار در ساز و نوا و نقش و نغمه و راه عالم از ناله عشاق مبادا خالی
عالم عشقک ناله سندن خالی اولمسون که خوش آهنک و فرح بخش صدایی دارد
زیرا عشقک ناله سی لطیف آهنک و فرح بخش بر صدا طوتار مراد اولیا اللهک
بقاسن طلب در پیر دردکش ما کرچه ندارد زر و زور بزم دردی کش پیر مز اکرچه
التون و قوت طوتماز خوش عطابخش خطاپوش خدایی دارد خطاسترایدیجی احسان
ایدیجی لطیف بر خدایی وار در محترم دار دلم کین مکس قند پرست کوکلمی حرمتلو
طوت زیرا بو قند پرست مکس تا هوادار تو شد فرهمایی دارد تا که سنک عاشقک
اولدی همالق شوکتنی طوتار خطاب خدایه در از عدالت نبود دور اکرش پرسد حال
عدالت دن بعید دکلدر اکر انک حالنی صوره پادشاهی که بهمسایه کدایی دارد بر
پادشاه که بر کدا همسایه سی اوله اکرش ده اولن ضمیر غایب کدایه راجعدر بو سوزی
تمثیل طریقی ایله در که پادشاه دن مراد باری تعالی در همسایه دن مراد موجودات
خدا خورشید و باقیسی سایه کبیدر نته کم منطق الطیرده بو که دلالت ایدر بیتلر
واقع اولمشدر **بیت** چون چنین با یکدکر همسایه ایم ٭ تو که خورشیدی و ما چون
سایه ایم ٭ چه بود ای معطی بی مایکان ٭ کر نکه داری حق همسایه کان ٭ اشک خونین
بنمودم بطبیبان کفتند طبیبلره اشک خونینمی کوستردم ایتدیلر درد عشقست
و جکر سوز دوایی دارد عشق دردی و جکر یاقجی دردر بر دوا طوتر می یعنی بو که علاج
میسر دکلدر ستم از غمزه میاموز که در مذهب عشق غمزه کدن ظلم اوکرنمه زیرا
عشق مذهبنده هر عمل اجری و هر کرده دولتی دارد هر عمل بر اجر و هر ایش بر جزا
طوتر مراد و ان لیس للانسان الا ما سعی حسبنجه هر کس نه ایلدی ایسه جزاسنی
کورر دیمکدر نغز گفت آن بت ترسابچه باده فروش اول شراب صاتیجی ترسا
زاده محبوب لطیف دیدی شادی روی کسی خور که صفایی دارد شرابی بر کیمسنک
یوزی شوقنه ایچ که بر صفا طوتر مراد مرشده مرید اولمق کرکدر که اذا رأوا ذکر الله
حسبنجه یوزنده انوار عشقدن بر نور و صفا اوله دیمکدر ترسابچه دن مراد مرشد

مرشد جوان در دل من معتکف زلف تو شد نیکو دار هم کوکلم سنک
زلفکک معتکفی اولدی انی ایی طوت بلبل عشق تو شد برگ و نوایی دارد
سنک عشقکک بلبلی اولدی بر برگ و نوا طوتر برگ بونده قدرت و نوا رفاهیت
حال معناسنه در یعنی عشق ایله کوکلم احترامه لایق اولمشدر خطاب خدایه در
خسروا حافظ درکاه نشین فاتحه خواند ای پادشاه درکاه نشین حافظ فاتحه
اوقودی و ز زبان تو تمنای دعایی دارد و سنک زبانکدن بر دعا تمناسن
طوتر خسرودن مراد پادشاه ظاهر اولمق روشندر که اندن ظفر افقه جهان
طلب اتمش اوله **وله ایضاً** نیست در شهر نکاری که دل ما ببرد شهرده یعنی شیرازده
بر مرشد یوقدر که بزی کندو سنه مرید ایده بختم ار یار شود رختم ازینجا ببرد بختم
اکر یار اوله اسبابمی بریردن ایلدر یعنی مرشد طلبی ایچون غیری شهره سفر ایدرم
کو حریفی کس سرمست که پیش کرمش قیمتی بر عالی جناب نازکن بر کمسه که انک
کرمی قتنده عاشق سوخته دل نام تمنا ببرد بر سوخته دل عاشق تمنا نامنی ایلده یعنی
مرادنی اکه اعلام ایده مراد مرشد یوقلغندن شکایتدر باغبانا ز خزان
بی خبرت می بینم ای باغبان سنی خزان دن بی خبر کورورم آه ازان روز که
بادت کل رعنا ببرد آه اول کوندن که سنک کل رعناکی ایلده مراد عمر عزیزی
غفلت ایله هوا و هوس صرف ایدن کمسیه خطاب در که اجل ایرشدکده حالک
نیجه اولور و نه تدارک ایدرسن رهزن دهر نخفتست مشو ایمن از و دهر رهزنی
اویومامشدر اندن ایمن اولمه اکر امروز نبرد دست که فردا ببرد که اکر بو کون عمرک
اسبابنی الیتمش ایسه یارین ایلدر مراد دنیانک بی وفا و اسبابنی بی بقا ایدوکین
بیان در در خیال این همه لعبت بهوس می بازم خیالمده بو دوکلی لعبتی هوس ایله
یعنی تمام سعی ایله ظهوره کتورورم بو که صاحب نظری نام تماشا ببرد اوله که بر صاحب نظر
تماشا نامنی ایلده مراد صورت مجازده توحید و معارف آمیز مصنع و مخیل
غزللر دیدم مکر بر صاحب نظر تماشا ایدوب اسرار و دقایق مشاهده ایده دیمکدر
لعبت قوله و خیال ظل صورتنه دیرلر خواجه حافظ بونده کندو نک خیال خاصنی
لعبته تشبیه اتمشدر علم و فضلی که بچل سال دلم جمع آورد شول علم و فضلی که کوکلم

ورق بیلده جمع ایلدی ترسم آن نرگس مستانه بیغما ببرد قورقرم اول مستانه چشم
یغما ایله ایلدر چشمدن مراد ذات باری اولمق ممکن درکه عشق سببی ایله علوم
ظاهره محو اوله ومحبوب مجازی نک چشمی اولمق احتمال در سحرها معجزه پهلو نزند ایمن باش
ببرد ساحری کیمدر که ید بیضادن ال ایلده یعنی ید بیضا صاحبنه غلبه ایده که مراد
موسی علیه السلام در مراد باطل حقه غالب اولماز دیمکدر راه عشق از چه کمین گاه
کمان دارانست عشق یولی اگرچه کمان دارلرک کمین گاهی در یعنی زیاده خطرناک
طریقدر هرکه دانسته رود صرفه ز اعدا ببرد هرکیمکه تدارک وادراک ایلمه کیدر اعدادن
زیاده ایلدر یعنی اعدایه غلبه ایدر اعدادن مراد شیاطین درکه حقده کمین اتشلدر
حاصل معنی مرشدسز عشقه سلوک اتمک زیاده خطرناک وورطهٔ هلاک اید وکین بیان
زیرا العیاذ بالله ضلالته سبب در جام مینائی می سد رهٔ تنگ دلیست شرابک
سرچه رنگلو جامی تنگ دللک یولنک سدی در یعنی عشق الهی ماسوانک المنی
قلب دن ازاله ایدر منه از دست که سیل غمت از جا ببرد الدن قومه که غم سیل
برکون الدن ایلدر یعنی عشقی ترک ایلمه یوخسه دنیاسنی خراب ایدر حافظ از جان
طلبد غمزهٔ مستانهٔ یار ای حافظ اگر یارک مستانه غمزه سی جان طلب ایدرسه
خانه از غیر جا پرواز و بهل تا ببرد خانه یی غیردن خالی ایله وقوتا ایلده مراد خانهٔ دل
محبت ماسوادن خالی ولمیجه بیت الله اولمغه لایق اولمدوغنی بیان در **وله ایضا**
جهان برابروی عید از هلال وسمه کشید جهان عیدک ابروسی اوزره هلالدن
راستق چکدی یعنی هلال عید ظاهر اولدی هلال عید در ابروی یار باید دید
هلال عیدی یارک ابروسنده گورمک گرک نته کم عادت در هر یکی آی باشنده
تیمنا برر سنیه نظر ایدرلر یاردن مراد مرشد اولمق روشن درکه اول زمانه
اعتکاف دن چقار شکسته شد چو پشت هلال قامت من هلالک ارقه سی کبی
بنم قامتم صنمش اولدی کمان ابروی یارم چو وسمه باز کشید بنم یارمک کمانه
مشابه اولن ابروسی چونکه گیرو وسمه چکندی بو وجه دخی جائزدر رمز الهی نک غیب
هویت اوزره وجه احسن ایله ظهوری بن عاشقده مجال وقدرت قومدی
مبوتش ردی ومشو در خط از تفرج خلق یوزکی اورتمه وخلقک تفرجندن حجابده اولمه

که

که خواند خط تو بر روی ان یکاد ودمید زیرا سنک خطک یوزکه وان کاد الذین
کفروا آیتنی اوقودی واوفوردی بو آیت کریمه گوز دکمک ایچون ایودر خطاب خلوت
نشین مرشده اولمق روشن در اما محبوب مجازی مراد اولنمه تمام لطافت
واردر زیرا معنی بویله اولور خطک گلدی شمد نصکره کمه یوزکه بقمز خط بوندن حجاب
معناسنه در وحشت معناسنه دکلدر نته کم مهر مشترینک بو بیتندن زیاده روشندر
بیت برخطش که جان رابو داز وقوت زحسنش رفته درخط جان یا قوت نکر نسیم
نفت صبح در چمن بگذشت مگر سنک نکهت رایحه سی صباح وقتی چمنه اوغرادی یعنی
ایرشدی که گل ببوی تو بر تن چو صبح جامه درید که گل سنک بویک ایله تنی اوزره
صبح کبی جامه سنی یرتدی خطاب خدایه در مصراع اولده اولن تن ذات معناسنه در
حاصل معنی جمیع اشیانک جوشش وفیض وششی نفحات رحمانیه دن اید وکن اشعاردر
نبود چنگ ورباب وگل ونبید که بود بونلر موجود دکل ایدی که بودک معناسیه
مصراع ثانی به قید اولندی سهولت معنی ایچون گل وجود من آغشته گلاب ونبید
بنم وجودم بالجمعی گلاب وشراب ایله اصلنمش ایدی مراد کند وسنده اولان عشق
احسان ازلی اید وکین بیانیدر وبو حال همان بوکه مخصوص دکلدر بلکه جمیع اشیایه
ویرلن حالت ازلی در **بیت** بودم آن روز درین میکده از درد کشان که نه
از تاک نشان بود ونه از تاک نشان بیا که با تو بکویم غم وملالت دل گل که سا که
دیم کوکلمک غم وملالتنی چراکه بی تو ندارم مجال گفت وشنید بیچون یراکه سنسز سوکمکه
وایشتمکه مجال طوتمزم بهای وصل تو گر جان بود خریدارم سنک وصالک بهاسی
اگر جان ایسه دخی مشتری ام که جنس خوب مبصر بهر چه دید خرید زیرا مبصر خوب متاعی
هرنه بها ایله که گوردی صاتون الدی خطاب باری تعالی یه در مراد وصال جانانه جان
بذل اتمک ارزان وارزانی اید وکین بیاندر **بیت** بجانی گر خریدی وصل جانان
شاد باش ای دل چه آسان یافتی نقدی که عمری جست وجو کردی فرز آب سرشکم کزنی
تو دور از تو گوزم یاشنک یوزی صوینی دوکه زیرا سنسز سندن ایراق چه بادی شند
دو در خاک راه می غلطید یل کبی اولدی وخاک راه ده یوالندی مراد گریه سببی ایله
خدای عز وجلدن ترحم طلبی در چو ماه روی تو در شام زلف می دیدم چونکه سنک ماه کبی یوزکی

شاهد بکر سیاه زلفکده کوردم شبم بروی تو روشن چو روز میکردید سنک زلفک ایله
روز کبی روشن اولدی خطاب خدایه در مراد ظلمت کونده قالمش ایدم تجلی ذات
خلاصه سبب اولدی دیمکدر بلب رسید مرا جان و بر نیامد کام بنم جانم لبمه
ایرشدی و مرادم حاصل اولمدی بسر رسید امید و طلب بسر نرسید امید باشه
ایرشدی ز شوق روی تو حافظ نوشت حرفی چند سنک یوزک شوقندن حافظ
برقاچ کلمه یازدی بخوان بنظمش و در کوش کن چو مروارید انی نظم ایله اوقی و انجو کبی
قولاغکده ایله یعنی فراموش ایلمه **ولە ایضاً** حافظ خلوت نشین دوش بمیخانه شد
خلوت نشین حافظ دون کیجه میخانه یه کتدی از سر پیمان برفت با سر پیمانه شد
زهد و صلاح عهدی هوسندن کتدی پیمانه هوسی ایله اولدی بو وجه دخی جائزدر
زهد و صلاح عهدی هوسندن فراغت ایتدی پیمانه طرفنه کتدی مراد رو زازلده
مرتبۀ زهددنصکره حالت عشق احسان اولندوغن بیان در شاهد عهد شباب
شباب آمده بودش بخواب یکیتلک زمانی شاهدی انک دوشنه کلمش ایدی باز به
پیرانه سر عاشق و دیوانه شد بیرلک وقتنده کیرو عاشق و دیوانه شد اولدی مراد
عشق الهیاتدر سبب اید وکین بیان در مغبچه میکذشت راه زن دین و دل
یولن اورجی بر مغبچه کجدی در پی آن آشنا از همه بیگانه شد حافظ اول آشنانک
ارد نده دوکلی بیکانه اولدی شد لفظنک فاعلی حافظدر که مطلعده ذکر اولندی
مغبچه دن مراد مرشددرکه اکا ارادت کتورمک ایله ماسوادن فراغت او زره اولمشدر
بو اصطلاحات غریبه که بونک اشعارنده واقع تستر ایچوندر آتش رخسار کل
خرمن بلبل بسوخت کلک رخساری آتشی بلبلک خرمننی یاقدی چهرۀ خندان شمع
آفت پروانه شد شمعک خندان چهره سی پروانه یه بلا اولدی مراد عشق و محبت
عاشقی افنا اید وکین بیاندر کریۀ شام و سحر شکر که ضایع نکشت شکر که شام و سحر
کریه سی ضایع اولمدی قطرۀ باران ما کوهر یکدانه شد بزم قطرۀ بارانمز کوهر یکدانه
اولدی مراد شام و سحرده عشق الهی ایله اولان کریه وصال جانانه وسیله اولدیغیدر
صوفی مجنون که دی جام و قدح می شکست دیوانه صوفی که دون جام و قدحی
صیدی نرود بیک جرعۀ می عاقل و فرزانه شد بر جرعه می ایله فوری عاقل و فرزانه اولدی

مراد صوفی عشق الهیدن بی بهره ایکن عشقه منکر ایدی فضل الهی ایرشوب مرشددن
بر فیض سببی ایله طالب عشق اولدی دیمکدر نرکس ساقی بخواند آیت افسونگری
ساقی نک چشمی افسونکرلک آیتنی اوقدی حلقۀ اوراد ما مجلس افسانه شد
بزم اورادم حلقه سی قصه مجلس اولدی مرادم مرشدک نظری بزی زهد مرتبه سندن
رفع ایدوب عشق طبقه سنه ایرشدردی دیمکدر منزل حافظ کنون بارگه پادشاهست
حافظک منزلی شمدی پادشاهک بزمکاهی در دل بر دلدار رفت جان بر جانانه
شد دل دلداره کتدی مراد وصول الی الله حاصل اولدوغن بیاندر **ولە ایضاً**
هرگزم نقش تو از لوح دل و جان نرود سنک نقشنک هرکز بنم دل و جانم لوحندن
کتمز هرگز از یاد من آن سرو خرامان نرود اول سرو خرامان بنم یادمدن کتمز بو بیتده
صنعت التفات وار در غیبتدن خطابه مراد جانانک خیالی هرکز بنم خاطرمدن
کتمز دیمکدر از دماغ سر کشتۀ خیال رخ تو بن سرکشتنک دماغندن سنک رخنک
خیالی بجفای فلک و غصۀ دوران نرود فلکک جفاسی و دورانک غصه سی ایله
کتمز مراد عشق هیچ بر وجهله بوزلمدوغن بیاندر در ازل بست دلم با سر زلفت
پیوند ازلده بنم کوکلم سنک زلفک ایله عهد باغلدی تا ابد سر نکشد مهر تو از
جان نرود تا ابدی باش چکمیه سنک محبتک جاندن کتمیه بو وجه دخی جائزدر
کوکلم سنک سر زلفک ایله عهدی ازلده باغلدی چونکه بویله در ایلیه تا ابدی باش
چکمز سنک محبتک جاندن کتمز خطاب خدایه در آنچه از بار غمت بر دل پرخون
منست اول نسنه که سنک غمک یوکندن بنم پرخون کوکلم اوزره در برود
این دل من و ز دل من آن نرود بو بنم کوکلم کیدر و بنم کوکلمدن اول کتمز آنچنان
مهر تو در جان و دلم جای گرفت سنک محبتک جان و دلمده آنچلین یرلشدیکه
اگر سر برود از سر من آن نرود که اکر باشم کیده بنم باشمدن اول کتمز گر رود از
پی خوبان دل من معذورست اکر بنم کوکلم خوبلر اردنجه کیده یعنی انلره طالب اولسه
معذوردر درد دارد چه کند کز پی درمان نرود دردی وار در نیلسون اکر
درمان اردنجه کتمیه بعض نسخه ده کز واقع اولمشدر زا معجمه ایله کند بونده صورت
مضارع امر غایب اولمق روشندر اکرچه مضارع اولمقده جائزدر

خوباندن مراد اولیا الله در که خدادن دور اولنلرک قربنه سبب اولورلر هر که خواهد
چو حافظ نشود سر گردان هر کیم استرسه که حافظ کبی سرگردان اولمیه دل بخوبان ندهد
و زر بی ایشان نزود خوبلره کوکل ویرمیه وانلرک اردندن کتمیه یعنی انلره طالب
وراغب اولمیه خوباندن مراد اولیا الله در مراد طالب عشق اولنه تحیردن خلاص
میسر دکل ایدوکن بیاندر **وله ایضا** عشق تو نهال حیرت آمد سنک عشقک
حیرت نهالی کلدی یعنی حیرت نهالی در وصل تو کمال حیرت آمد سنک وصلک
کمال حیرت کلدی یعنی تمام حیرت در خطاب خدایه در بس غرقه بحر وصل کافر •
وصال دریاسنه غرق اولمش چوق عاشق که عاقبت هم باسر حال حیرت آمد
هم حیرت حالی طرفنه کلدی یعنی حیرتدن خلاص میسر اولمدیکی مراد وصال حریفی
واقع اولمازدیمکدر نی وصل بماند و نه واصل نه وصل و نه واصل قالور انجاکه
وصال حیرت آمد انده که وصال حیرت کلدی از طرفی که کوش کردم هر طرفدن
کوش اتدم یعنی قولق طوتدم آواز سؤال حیرت آمد حیرت سؤالنک آوازی کلدی
مراد هر کس حیرتده ایدوکین اشعاردر یک دل بنما که در ره عشق بر کوکل کوستر که
عشق الهی یولنده بر چهره نه خال حیرت آمد چهرهسی اوزره حیرت بکی کلدی
یعنی هر کسه حیرتدن خلاص میسر دکلدر **بیت** هر زمان این راه بی پایان
ترست • خلق هر ساعت در و حیران ترست • شد منهزم از کمال عزت کمال عزتدن
منهزم وجدا اولدی از آنکه جلال حیرت آمد اول کسیه که حیرت جلالی کلدی
سرتاقدم وجود حافظ حافظک جمیع وجودی در عشق نهال حیرت آمد عشقده
حیرت فدانی کلدی مراد کندوسی زیاده حیرتده اولدوغین اشعاردر **وله ایضا**
دوش می آمد و رخساره برافروخته بود دون کیجه کلدی و عذاری شعله لنمش ایدی
تاکجا باز دل غمزده سوخته بود عجب قنده کیرو بر غمناک دلنی یاقمش ایدی مراد
باری تعالی در رسم عاشق کشی و شیوه شهراشوبی عاشق کشلک عادتی
و شهرآشوبلق شیوهسی جامه بود که بر قامت او ردخته بود بر جامه ایدی که انک
قامتنه دکلمش ایدی مراد جمیع تأثیرات باری تعالیدن ایدوکین اشعاردر •
جان عشاق سپند رخ خود میدانست عشاقک جانینی کندو رخنه یوزرلک بلوردی

آتش

آتش چهره ازین روی برافروخته بود چهره آتشنی بو سببدن شعله لندرمش ایدی
مراد عشاقک تجلی ذاته طاقتی اولمدوغین بیاندر فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا
وخر موسی صعقا کفر زلفش ره دین می زد و آن سنگین دل انک سیاه زلفی
دین یولنی اوردی و اول مستغنی در رهش شعله از چهره برافروخته بود انک یولنده
یوزندن شعله لندرمش ایدی کفر زلفدن مراد ظلمت کونک مشتد اولمسیدرکه
تأثیرات ذات سببی ایله چوق کمسنک ضلالتنه سبب اولمشدر مراد اسرار
الهیهنک ظهورنه تجلی ذاتک معاونتیدرکه عشاقک تمام علو قدرنه سبب
اولمشدر بو وجه دخی جائزدر لیکن بوتاویل اوزره زلفدن مراد اسرار الهیهدر •
دل بسی خون بکف آورد ولی دیده بریخت دل چوق خون اله کتوردی اما چشم دوکدی
الله الله که تلف کرد و که اندوخته بود الله الله کیم تلف ایلدی و کیم قازنمش ایدی
یار مفروش بدنیا که بسی سود نکرد یاری دنیایه صاتمه زیرا چوق فائده ایلمدی
آنکه یوسف بزر ناسره بفروخته بود اول کمسه که یوسفی کجمز التونه صاتمش ایدی
یوسفدن مراد مالک اولمق جائزدر انکهدن مراد یوسفک برادرلری اولمق احتمالی در
اول وقت معنی بویله اولور اول طائفه که یوسفی کچمز التونه صاتمش ایدی بیع
وشراده سیم و زر برابر اولدوغندن زر دیدی یوخسه بری ایدی زیرا برقاچ
درهمه صاتدیلر قرآن عظیمده بیان اولنمشدر و شروه بثمن بخس دراهم معدودة
زر ناسره ذکری یوسف عالی قدر اولدوغندن اوتری در زیرا یوسفه نسبتله ناسره
یاردن مراد باری تعالی در حاصل معنی عشق الهی بی ترک ایدوب دنیایه سعی
ایدن دنیا پرستلر چوق ضرر اتدیلر دیمکدر گرچه میگفت که زارت بکشم می‌دیدم
اگرچه ایدر ایدی سنی ترحم سز دیلرم کورر ایدم که نهانش نظری با من دلسوخته بود
که انک بن دلسوختهیه بر نظری وار ایدی مراد راه عشقده نفسی هلاک اتمک
حقیقتده عاشقه نظر و احسان در کفت و خوش گفت برو خرقه بسوزان حافظ
دیدی و لطیف دیدی یوری خرقه کی یاق ای حافظ یا رب این قلب شناسی ز که
آموخته بود عجب بو قلب شناسلغی نا کیمدن اوکرنمش ایدی مرادم شدک اشعاری در
حافظده اولن وجودی که وصاله مانع در **وله ایضا** قتل این خسته بشمشیر تو تقدیر نبود

بوخسته نك قتلی سنك تیغك ایله مقدور دكل ایدی ورنه از غمزهٔ جادوی تو تقصیر نبود
بوخسه سنك جادو غمزه كدن تقصیر یوق ایدی یارب آیینهٔ حسن تو چه جوهر دارد
سنك حسنك آیینه‌سی عجب نه جوهر طوتر یعنی انك نه حالت واردر كه در راه مرا قوت
تأثیر نبود كه بنم آهمك انه تأثیر قوتی اولمدی مراد حق تعالی نك صفت استغناسن
بیاندر من دیوانه چو زلف تو رها میكردم بن و توانه چونكه سنك زلفكی ترك اتدم
هیچ لایق ترم از حلقهٔ زنجیر نبود هیچ باكه زنجیر حلقه سندن لایق رك اولمدیسه
زلف دن مراد بونده اسرار الهیه در كه مجانین عشقك زنجیری درانی ترك اتمك
دیوانه لكدر نازنین تر ز قدت در چمن ناز نرست نازچمننده سنك قدكدن
نازنین رك بتمدی خوشتر از نقش تو در عالم تصویر نبود عالم تصویرده سنك
نقشكدن لطیف رك اولمدی مخاطب دن مراد مرشد در كه انك وصفنده
مبالغه ایدر تا مگر همچو صبا باز بكوی تو رسم اوله كه صبا كبی كرو سنك محله‌كه ارشیم
حاصلم دوش بجز نالهٔ شبگیر نبود دون كیجه حاصلم نالهٔ شبگیردن غیری دكل ایدی
نالهٔ شبگیر بونده صباحه دكین اولن ناله معناسنه در اگرچه سحرده اولن ناله یه
دخی دیرلر كوی دن مراد جناب قدس در سر ز حیرت بدر میكده‌ها بر كردم حیرتدن
باشمی میخانه‌لر قپوسی اوزره ایلدم یعنی میخانه‌لره واردم چون شناسای تو در صومعه
یك پیر نبود چونكه صومعه‌ده سنی اكلیجی بر پیر اولمدی مراد چونكه صلحاده عشق الهی دن
اثر كورمدم عشاق جانبنه توجه اتدم دیمكدر آن كشیدم ز تو ای آتش هجران كه
چو شمع ای جیگرم ای فراق آتشی سندن كه شمع كبی جز فنای خودم از دست
تو تدبیر نبود كندمی افنا اتمكدن غیری سنك الكدن خلاصه تدبیر و چاره اولمدی
آیتی بود عذاب انده حافظ لیكن تو حافظك غصه سیسنز بر عذاب آیتی ایدی
آیت لغتده نشان معناسنه در كه بر هیچكسش حاجت تفسیر نبود كه هیچ كمسه
قتنده انی تفسیر و بیان اتمكه حاجت اولمدی خطاب خدایه در وله ایضا دل شوقی
لبت مدام دارد كوكل دایم سنك لبك شوقنی طوتار یارب زلبت چه كام دارد
عجب سنك لبكدن دل نه مراد طوتار خطاب باری تعالی یه در جان شربت مهر
و بادهٔ شوق جان محبت شربتنی و شوق باده‌سنی در ساغر دل مدام دارد كوكل

ساغرنده مدام طوتار مراد دل شوق و محبت ایله بر اید وكین بیاندر سودای زلف
یار دایم یارك زلفی سوداسی دایم در دام بلا مقام دارد بلا طوزاغنده مقام طوتر مراد
اسرار الهیه یه طالب اولن كمسه درد و بلادن هرگز خلاص اولماز دیمكدر تا صید كند
دلی بشوخی تا شوخلق ایله بر كوكل صید ایده بر كل ز بنفشه دام دارد كل اوزره بنفشه‌دن
طوزاق طوتار كلدن مراد نوری در بنفشه دن مراد خطی در مراد اسرار الهیه نك قرب ذاته
سبب اولمسنی اشعاردر كه دل عاشق آنی حاصل اتمك ایله بو كه وصول میسر اولور
آخر رسدم كه باز پرسم اگر یا كه ایر سور كه كروصورم كان دلبر ما چه نام دارد كه اول بزم
دلبرمز نه نام طوتار مراد باری تعالی در بایار كجا نشیند انكو یار ایله قنده او تورر
اول كمسه كه او اندیشه ز خاص و عام دارد خاص و عامدن اندیشه طوتار مراد
مراد فكر ماسوادن خلاص بولمیین وصال حقه وصول بولماز دیمكدر خرم دل آنكسی كه
صحبت مسرور در اول بر كمسنك كوكلی با یار علی الدوام دارد كه خدا ایله دوام اوزره
صحبت طوته حافظ چه دمی خوشست مجلس ای حافظ نه لطیف بردم در مجلس كه اسباب
طرب تمام دارد كه طرب اسبابنی تمام طوته داردك فاعلی مجلسه راجع اولن ضمیردر كه
داردك تحتنده مستتردر وله ایضا زمن صلاح و سلامت كس این كمان نبرد
بندن صلاح و سلامت بو ظنی اتمز كه كس برند خرابات ظن آن نبرد زیرا كمسه
میخانه‌لو نده اول ظنی ایلتمز مراد مرایی كبی صالح عملی خلقه فاش اتمز دیمكدر من این مرقع
دیرینه بهر آن دارم بن بو دیرینه مرقعی اندن اوتری اوستمده طوتارم كه زیر خرقه
كشیم می كس این كمان نبرد كه خرقه آلتنده شراب چكدیكمه بو ظنی ایلتمز مراد تستر ایچون
عوام كسوتنده عشقه سعی ایدرم دیمكدر مباش غره بعلم و عمل فقیه مدام ای فقیه دایم
علم و عمله مغرور اولمه كه هیچ كس ز قضای خدای جان نبرد زیرا هیچ كمسه خدانك
قضاسندن جان ایلتمز مشو فریفته رنگ و بو قدح دركش رنك و بویه فریفته
شراب نوش ایله كه رنگ غم ز دلت جز می مغان نبرد زیرا سنك قلبكدن غم
پاسنی مغان شرابندن غیری ایلتمز مراد دنیانك زخارفنه مغرور اولمه بر مرشد اله
كتور و اندن مستفیض و ملحق ایله محبت ماسوی پاسنی قلبكدن ازاله ایله
دیمكدر اگرچه دیو بود پاسبان تو ای دل اگرچه سنك پاسبانك كوزدر ای كوكل

بهوش مباش که نقد تو پاسبان نبرد عقل ایله اول که سنك نقدكی پاسبان التیه
بسعی کوش اکر مزد بایدت ای دل اکرسا که مزد کرك ایسه ای کوکل سعیه جالش کسی که
کار نکرد اجر رایکان نبرد بر کمسه که ایش ایشلمدی اجرت التمز الدنیا مزرعة الاخرة موجبجه
دنیاده نه اتدی ایسه آخرتده انك جزاسنی کورر دیمکدر سخن نبرد سخندان ادا
مکن حافظ سخندان قتنده سوز سویلمه ای حافظ که تحفه کس در و کوهر بحر دکان نبرد
زیرا دکانه کمسه در و کوهر تحفه التمز دُر بحره و کوهر کانه کوره در مراد فضلا قتنده اظهار
فضل و فصاحت فصاحت و عیب ایدوکین اشعار در ولهُ ایضاً ذی پیر می فروش
که ذکرش بخیر باد دون می فروش پیر که انك ذکری خیر ایله اولسون کفتا تش شراب
نوش و غم دل ببر ز یاد ایتدی شراب نوش ایله و کوکل غمنی یادکدن کیدر کفتم بباد
مید هم باده نام و ننك ایتدم شراب بنم نام و ننکمی یلیه ویرر کفت قبول کن
سخن و هر چه باد باد ایتدی سوز قبول ایله و هر نه اولورسه اولسون مراد نام و ننك
ایله عشق الهی میسر اولمد و غیر و عشق جمیع نسنه دن مقبول ایدوکین اشعار در
سود و زیان و مایه چو خواهد شدن ز دست فائده و زیان و سرمایه چونکه
الدن کته کرك از بهر این معامله غمکین مباش و شاد بو معاملدن او تری
غمکین و شاد اولمه باد ت بدست باشد اکر دل تهی بهیچ سنك الوکده یل اولور
اکر هیچه کوکل ویره سن یعنی آخرته تهی دست کیدرسن اکر دنیایه محبت ایده سن
هیچدن مراد دنیا در در معرض که تخت سلیمان رود بباد بر معرض ده که سلیمانك
تختی یلیه کیدر معرض میمله اسم مکان در معرض کسر میمله اسیرلره جین بعده
کیدرکلری توبك اسمی در بیت دنیانه متاعیست که ارزد بنزاعی • با خصم
مدارا کن و با دوست مواسا • حافظ کرت ز پند حکیمان ملالتست ای حافظ
عاقللر پندندن اکرسا که ملالت وار ایسه کوته کنیم قصه که عمرت دراز باد
قصه سنی قصه ایده لم که سنك عمرك دراز اولسون مراد نصیحت پذیرا ولمینه
نصیحت ایتمك معقول دکل ایدوکین بیاندر بیت مرزای حکیم آستینهای در
چو می بینی از خویشتن خواجه بر • ز علمش ملال آید از وعظ ننك • شقایق بیا
باران نروید ز سنك ولهُ ایضاً انرا که جام صافی صهباش می دهند اول کمسه که

صهبانك صافی جامنی ویررلر صهبا قوری شراب معناسنه در که بونده عشق الهی
مراد در می دان که در حریم حرم جاش نمی دهند بیل که حرم قدس جولیسنده اکه یر
ویررلر یعنی هر کمه که عشق الهی نصیب اوله مقبول حق اولور صوفی مباش منکر
رندان که ستر عشق ای صوفی رندلره منکر اولمه زیرا عشق سترینی روز ازل بردم
قلاش می دهند روز ازلده خراباتی کمسه یه ویررلر رندان دن مراد بونده صورت
ملامتیه ده اولن عشاق در که اسرار الهیه یه واقفلر در مردم کاه جمع و کاه مفرد
استعمال اولنور اما بونده اول اولی در ساقی بیار باده گلرنك مشكبوی ای ساقی
مشك رایحه لو كل رنكلو شرابی کتور کارباب عقل زحمت او باش می دهند
زیرا ارباب عقل و باشه زحمت ویررلر یعنی ای مرشد شراب عشقله بزی اول
زحمتدن خلاص ایله از لذت حیات ندارد تمتعی حیات لذتندن بر فائده طوتمز
امروز هر که وعده فرداش می دهند هر کیمکه بو کون اکا فردا وعده سن ویررلر
مراد هر کیمکه حاضر عمرینی عشق و طاعته صرف اتمیوب فردایه مغرور اولدیسه
آخرتده بی نصیب اولور دیمکدر حافظ ترك جنت فردوس میکند حافظ
فردوس جنتنی ترك ایدرکه در حریم وصل تو ماواش میدهند اکر سنك وصلك
حریمنده اکه مقام ویره لر مراد خطاب خدایه در ولهُ ایضاً کارم ز دور چرخ بسامان
نمی رسد بنم ایشم چرخك دورندن آسانلغه ایرشمز خون شد دلم ز درد
بدرمان نمی رسد کوکلم دردندن خون اولدی و درمانه ایرشمز مراد دامنك
عدم حصولندن شکایت در با انکه خاك کوی شدم همچو سك هنوز شونك برلکم
کلب کبی انك محله سینه خاکی اولدم هنوز آب رخم همی رود و نان نمی رسد
یوزم صوبی کیدر و نان ایرشمز بی پاره نمی کنم از هیچ استخوان هیچ استخواندن
برسکر پاره سی قوپرمزم تا صد هزار زخم بدندان نمی رسد که دشمه یوز بیك زخم
ایرشمیه بو سوز کثرت زحمتدن کنایتدر سیرم ز جان خود بدل دوستان ولی
دوستلرك جانی حقیچون جانمدن طویمشم اما بیچاره را چه چاره چو فرمان نمی رسد
بیچاره یه نه چاره چونکه فرمان الهی ایرشمز که اوله مراد کمال اضطرابندن موت طلب
اتدوکین اشعار در یعقوب را دو دیده ز حسرت سفید کشت یعقوبك علیه السلام

ایکی کوزی حسرتدن آغردی وابیضت عیناه من الحزن واوازهٔ ز مصر بکنعان نمی رسد
دخی مصردن کنعانه بر آواز ایرشمز مراد احوال عالم زیاده پریشان ایدوکین
بیاندر از آرزوت کشته کران بار غم دلم سنک آرزوکدن کوکلمک غم
یوکی اغر اولمشدر اوخ که از زو و بمن از زان نمی رسد ای وای که آرزو
باکه ارزان ایرشمز تا صید هزار خارنمی رویدازز مین ماداکه یردن یوز
بیک خار بتمیه از کلبنی کل بکلستان نمی رسد بر کل فدا نندن کلستانه کل ایرشمز
مراد ایولرنادر الوقوع ایدوکین اشعار در از دست بزد جور زمان اهل
فضل را زمانک جوری اهل فضلی الدن التدی یعنی زیاده مضطرب ایتدی
این غصه بس که دست سوی جان نمی رسد بر غصه یتر که جان جانبنه ال ایرشمز
از حشمت اهل جهل بکیوان رسیده اند حشمت دن اهل جهل کیوانه ایرشمشلردر
کیوان فلک سابعده اولن کوکبک اسمی در حافظ ز علم و فضل بکیوان نمی رسد
حافظ علم و فضلده کیوانه ایرشمز کیوان بونده بر بنده نک اسمیدر که کیوان اول
مناسبتله ذکر اولنمشدر **ولـه ایضاً** زهی خجسته زمانی که یار باز آید زهی مبارک
بر زمان که یار کروکله بکام غمزدکان غمکسار باز آید غمکین لرک مرادی ایله غمکسار
کروکله به پیش شاه خیالش کشیدم ابلق چشم چشم ابلقنی انک خیالی شاهنک
اوکنه چکدم بدان امید که آن شهسوار باز آید اول امید ایله که اول شهسوار
کروکله مراد خیال جانانک قدومی ایچون اولن انتظارن بیان در در انتظار خدنکش
همی برد دل صید انک خدنکی انتظارندن صید کوکل بشور ربو وجه دخی
جایزدر صیدک کوکلی بو وجه اوزره صید دلک صفتی اولماز خیال انکه بعزم شکار
باز آید اول قصد ایله که شکار قصد نه جان کروکله مقیم بر سر راهش نشسته ام
چون کرد غبار کبی دایم انک سر راهنده اوتورمشم بدان هوس که بدین رهگذار
باز آید اول هوس ایله که بو رهکذارده کروکله اکر نه بر خم چوکان او در رود سر من
اکر بنم باشم انک چوکانی خمنه کتمیه ز سر چه کویم و سر خود چه کار باز آید سردن نه دیم
و سر خود کرد نه ایشه یارار دلی که با سر زلفین او قراری داد بر دل که انک ایکی
زلفی اوجنه بر قرار ویردی یعنی اکا عاشق اولدی کمان مبر که در آن دل قرار باز آید

ظن

ظن التمه که اول دله قرار کروکله سرشک من ز زد موج در کنار چو بحر بنم کوزم یاشی دریا
کبی کنارمده موج اورر اگر میان ویم در کنار باز آید اکر انک میانی کرو بنم کنارمه کله
مراد وصال جانان میسر اولورسه کثرت بکادن خلاص بولورم دیمکدر چه جورها که کشیدند
بلبلان از وی نه جورلر که بلبللر قیشدن چکدیلر ببوی آنکه دگر نوبهار باز آید اول
امید ایله که نوبهار کروکله که نقش بند قضا هست امید آن حافظ قضا نقاشندن
یعنی خدادن اول امید واردر ای حافظ که همچو سرو بدستم نگار باز آید که بنم الومه
سرو کبی نکار کیرو کله سرو کبی نکاردن مرادم رشد در **ولـه ایضاً** بر سر بازار
جان بازان منادی میکنند عاشقلر بازاری طرفنده ندا ایلکوز منادی
فتح ذال ایله بونده ندا معناسنه در بشنوید ای ساکنان کوی جانان بشنوید
اشیدکوز ای جانان محله سنک ساکنلری اشیدکوز ساکنان دن مراد
عشاق در دختر رز چند روزی شد که از مارو بتافت بر قاچ کون اولدیکه
دختر رز بزدن یوز چوردی رفت تا گیرد سر خود جمله حاضر شوید کتدی تا کند و باشنی
طوته جملکوز حاضر اولکوز جامه دارد ز لعل و نیم تاجی از حباب لعلدن بر جامه و حبابدن
بر نیم تاج طوتر لعل قرمزی معناسنه در که شرابک رنکی ایله در نیم تاج حباب کند و نیکم
شرابک اوستنده پیدا اولور دختر رز شراب معناسنه در که اندن عشق الهی
مراد در عقل و دانش میبرد تا ایمن از وی نغنوید عقل و علمی ایلدر زنهار اندن ایمن
اولمیه سز هر که آن تلخم دهد حلوا بها جانش دهم هر کیمکه اول تلخی بکا ویره جانمی اکا حلوا
بها ویرم نته کم عادتدر قول قاچر سه طوتب کتورنه اجرت قدم ویررلر در بود پوشیده
و پنهان بدو زخ در روند اگر دو زخده مستور و پنهان اوله کیدکوز دخی وار کوز
کتورکوز مراد عشق الهی نک حصولی ایچون هر نه جفا و الم چکلورسه مقبول ایدوکین اشعار در
دختری شب کرد و تیز و تلخ و کلرنک است و مست بر دختردر که کیجه کزیجی و کسکن و اجی
و قرمزی و مست در بونلر شرابک وصفیدر آما مراد عشق الهی در بعض نسخه ده بو
مصراع واو عاطفه سز واقع اولمشدر یعنی اکه کوره اولور بیابیدش بسوی خانهٔ حافظ
برید اکر انی بولورسکوز حافظک خانه سی طرفنه ایلدکوز مراد کندونک عشق الهی یه
اولن طلبین بیاندر بعض نسخه ده برید برینه کشید واقع اولمشدر برید و کشید

ای حافظ جعدر که مفردی بروکش در **وله ایضاً** بنفشه دوش بگل گفت وخوش
نشانی داد بنفشه دون کیجه کله دیدی ولطیف برنشان ویردی که تاب من
بجهان طره فلانی داد که جهانده بو کلمی باکه فلانک طره سیے ویردی مراد
صنع خدایی استغراب در دلم خزینه اسرار بود ودست قضا کوکلم اسرار
خزینه سیے ایدی وقضا الی درش ببست وکلیدش بدلستانی داد انک قپوسنی
باغلدی وانک مفتاحنی بردلستانک النه ویردی دلستاندن مراد مرشد درکه
اسرار الٓهیه نک حصولنه وسیله وسبب در شکسته وار بدرگاه هست آمدم که طبیب
شکسته کبی سنک درکاهکه کلدم زیرا طبیب بمومیائی لطف توام نشانی داد
سنک لطفک مومیاسنه باکه نشان ویردی طبیبدن مراد مرشد در خطا
خدایه در گذشت برمن مسکین ویار قیبان گفت بن مسکینه اوغرادیے
ورقیبلریه ایندی دریغ عاشق مقتول من چه جانی داد حیف بنم مقتول عاشقم
نه عجب برجان ویردی تنش درست ودلش شاد باد از دولت انک
تنی درست وانک دلی دولتدن شاد اولسون که دست دادش وباری ناتوانے
داد که برناتوانه احسان ومعاونت الني ویردی مراد ضعفایه معین ومحسن اولنلره
دعا ایله در برو معالجه خود کن ای نصیحت گوی ای ناصح یوری کندوکه معالجه ایله
شراب وشاهد شیرین کرا زیانی داد شراب وشیرین محبوب کیمه بر زیان ویردی
شرابدن مراد عشق وشاهددن مراد باری تعالی در خزینه دل حافظ زگوهر اسرار
حافظک کوکلی خزینه سی اسرار کوهرندن بهمین عشق تو سرمایه جهان داد سنک
عشقک یمنندن جهان خلقنه سرمایه ویردی مراد اشعار عشق آمیزندن اسرار الٓهیه نک
ظهور بولمسیدر که خلق اندن مستفید اولمشلر در **وله ایضا** عشقت نه سرسریست
که از دل بدر شود سنک عشقک قولایله برنسنه دکلدر که کوکلدن طشره کیده مهرت
نه عارضیست که جای دگر شود سنک محبتک عارضی برحالت دکلدر که برغیری یره کیده
عشق تو در وجودم ومهر تو در دلم سنک عشقک وجودمده محبتک قلبمده باشیر اندرون
شد وباجان بدر شود سود ایله ایچرو کندی وجانله طشره کیدر یعنی هرگز زایل اولماز
دردیست درد عشق که اندر علاج او عشق دردی بردرددر که انک علاجنده ∴

هرچند که سعی بیش نمایی بتر شود هرنه قدر که زیاده سعی کوستره بتر اولور اول منم که
در غم آن ماه هر شبی اول بنم که اول آیک غمنده هر بر کیجه فریاد من بعشق
زافلاک بر شود عشقده بنم فریادم افلاکدن یوقاروکیدر ماه دن مراد باری
تعالی در گر زانکه من سرشک فشانم بزنده رود اکر اندن که بن زنده روده کوز
یاشی صاچم کشت عراق وفارس بیکبار تر شود اصفهان وفارس مملکتنک
اکنی جمیعاً تر اولور مراد کثرت بکاسن اشعار دردی در میان زلف بدیدم
رخ نگار دون نگارک زلفی اورتاسنده کوردم درهیاتی که ابر محیط قمر شود
بر هیاتده که سحاب قمری محیط اوله مراد اسرار الٓهیه یا ظلمت کون اورتاسنده
تجلی ذاتک ظهورن اشعار در گفتم که ابتدا کنم از بوسه گفت نی دیدم که بوسه دن
ابتدا ایلیم یوق دیدی بگذار که ماه زعقرب بدر شود قو که ماه عقرب برجندن طشره
کیده مراد هرزمان تجلی ذات وفیض میسر اولمدوغین اشعار در حافظ باد
لعلش اگر باده میخوری ای حافظ اکر انک لبی شوقنه باده ایچرسک مگذار زمان که
مدعیان زا خبر شود آگاه اول قومه که مدعیلره خبر اوله **وله ایضاً** اگر خدای کسی را بهر گناه
بگیرد اگر خدای عز وجل هر گناه ایله برکمسه یی طوته زمین بناله درآید زمانه آه بگیرد •
زمین ناله یه کلور زمانه آه طوتر برابرست که وکوه پیش حضرت مولی حق تعالی حضرتی
قتنده صمان وطاغ برابر در یعنی صمان قدر گناه طاغ وطاغ قدر گناه صمان قدر اولور
کهی بکوه ببخشد کهی بکاه بگیرد گاهی طاغ قدر گناهی عفو ایدر گاهی صمان قدر گناه ایله
عذاب ایلر **بیت** دران درگه که گه گه که وگه گه که آمد گه • مشو ایمن اگر هستی ز قهر
ولطف او آگه • گنه بروی زمین میکنی نمی دانی یر یوزنده گناه ایدرسن بلمزسن
که ماه بر فلک از شومی گناه بگیرد که فلکده آی گناه شوملغندن طوتلور شبی زشرم
گنه من چنان بگریم زار بر کیجه گناه شرمندن انجلین واقر اغلیم که سجده گاه من آن
شب همه گیاه بگیرد که بنم سجده اتدکم یری اول کیجه اوت طوتر مراد گناه ایچون کثرت
بکالازم ایدوکین بیان ایدر که وداع بگریم بدان مثابه که یار وداع وقتی اول مرتبه ده
گریه ایدم که یار بهر طرف که دو داب دیده راه بگیرد هر طرفه که کیده کوزم یاشی
انک یولنی طوته مراد گریه بسیار ایله خدادن ترحم التمسی در چو شاه قصد دل بی گنه حافظ

ای حافظ چونکه شاه بر عاشقک کوکلنه قصد ایلیه کراست زهره و یارا که پیش شاه گیرد
ولہ ایضاً شر سودای تو اندر سر ما میکردد سنک سوداک هوسی بزم باشمزده
دور ایدر بین که اندر سر شوریده چها میکردد کور که شوریده باشنده نلر دور ایدر
مراد عشق سببی ایله وصال طلب اتمدر وکین اشعار در خطاب باری تعالی یه در کرچه
بیداد و جفا میکند آن دلبر من اکرچه اول بنم دلبرم ظلم و جفا ایده همچنان درزلی و دل
بوفا میکرد همچنان دل وفا ایله انک اردنجه دور ایدر مراد جور و محنت سببی ایله عشق
الهی بی ترک اتمدر وکین بیان در از جفای فلک و غصهٔ دوران صد بار فلکک جفاسندن
و دورانک غصه سندن یوز کره بر تنم پیرهن صبر قبا میکردد تنم اوزره صبر پیرهنی
برتلور قبا بونده پرتلمق معناسنه کلور در ضعیفی و نزاری دل بیچارهٔ من ضعیفلغنده
وارقلقده بنم بیچاره کوکلم چون هلالیست که انکشت نما میکردد بر هلال کبی در که انکشت
نما اولور بلبل طبع من از فرقت کلزار رخش بنم طبعم بلبلی انک کلزار کبی لطیف
عذاری فرقتندن دیر کاهست که با برک و نوا میکردد چوق زماندر که قدرت
و رفاهیت سز دور ایدر رخش ده اولن ضمیر مخاطب خدایه راجعدر برک بونده
قدرت و نوا رفاهیت معناسنه در چند کویم می وای دل زپی نفس و هوا
بچه بر دیم ای کوکل نفس و هوایه تابع اولمه کین هوائیست که در عین خطا میکردد
زیرا بو بر هوادر که عین خطاده دور ایدر یعنی نفس و هوی برستلک عین خطادر
بهوادار یت ای سرو قد لاله عذار سنک عاشقلغک سببی ایله ای لاله یکاقلو
سرو بویلو بس کس آشفته و سرکشته چو ما میکردد چوق کمسه بزجلین پریشان
و متحیر اولور خطاب باری تعالی یه در هر که دل در خم چوکان سر زلف تو بست
هر کیمکه سنک سر زلفک چوکانی خمنه کوکل باغلدی لاجرم کوی صفت بی سر و پا
میکردد لاجرم طوب کبی باشسز و ایاقسز اولور میکردد بو ایکی محلده اولور
معناسنه اولمق روشن در خطاب خدایه در دل حافظ چو صبا بر سر کوی تو مقیم
حافظک کوکلی باد صبا کبی سنک سر کویکده مقیم در دردمند است و با امید دوا
میکردد دردلو در درمان امیدی ایله دور ایدر خطاب باری تعالی یه در ولہ ایضاً
می زنم هر نفس از درد فراقت فریاد هر نفس سنک فراقک دردندن فریاد ادرم

آه

آه اگر ناله و آهم نرساند بتو باد آه اگر ناله و آهمی سا که باد ایرشدرمیه مراد اگر فضل
الهی بکا دستکیر اولمیه حالم خراب اولور دیمکدر چکنم گر نکنم ناله و فریاد و فغان نیلیم اگر
فریاد و فغان ایلمیم کز فراق تو چنانم که نداند یش مباد که سنک فراقکدن الحنم که دشمنک
اولمسون روز و شب غصه و خون میخورم و چون نخورم روز و شب غصه و خون
یرم و نیجه یمیم چون ز دیدار تو دورم بچه بانشم دلشاد چونکه سنک دیدارکدن ایراغم
نه ایله دلشاد اولم تا تو از چشم من سوخته دل دور شدی تا که سن بن کوکلی یانمشک
چشمندن ایراق اولدک ای بسا چشمهٔ خونین که دل از دیده کشاد ای چوق
قان چشمه سنی که کوکل کوزدن اقتدی از بن هر مژه صد قطره خون بیش شود
هر کرپک دبندن یوز قطره قاندن زیاده اولور چون برآرد دلم از سوز فراقت
فریاد چونکه کوکلم سنک فراقک سوزندن فریاد کتوره خطاب باری تعالی یه در
حافظ دلشده مستغرق عشقست و شب و روز کوکلی کتمش حافظ روز و شب
سنک عشقکه مستغرق در تو ازین بنده دل رفته بکلی آزاد سن بو عاشق بنده دن
بالکلیه آزاد یعنی فارغ سن ولہ ایضاً مرا بوصل تو کر زانکه دست رس باشد
اگر اندن که سنک وصالکه بکا ال ایرشمک یعنی قدرت اوله دکر ز طالع خویشم چه
ملتمس باشد کر و طالعدن بکا نه مطلوب اولور مراد وصال حقدن مقبول
نعمت یوق اید وکین بیاندر بر آستان تو غوغای عاشقان چه عجب سنک
آستانک اوزره عاشقلرک غوغاسی نه عجب یعنی عجب دکل که هر کجا شکرستان
بود مکس باشد زیرا هر قنده که شکرستان اوله مکس اولور خطاب خدایه در
چه حاجتست بشمشیر قتل عاشق را عاشقی تیغله قتل اتمکه نه حاجت در که بنم
جان مرا یک کرشمه بس باشد زیرا بنم ضعیف جانمه بر کرشمه یتر بیت مرا خود
کشد آن چشم مست چه حاجت که آری بشمشیر دست اگر بهر دو جهان یک
نفس زنم با دوست اگر هر ایکی جهانده دوست ایله بر نفس اورم مرا ز هر دو جهان
حاصل آن نفس باشد هر ایکی جهانده بنم حاصلم اول نفس اولور دوست دن
مراد باری تعالی حضرتیدر بیت یکدمه دیدار دوست هر دو جهانش بهاست
اول صحبت خیز کاخر دنیا فناست از ین هوس که مرا دست بخت کوتا هست

بو هوسدن که بنم بختمک الی قصه در کیم لبِ بر و بلندِ تو دست رس باشد سنک بلند
سروک قچن باکه ال ایرشمک اولور خطاب خدایه در رهِ خلاص کجا باشد آن غریقرا
سنک اول غریقکه قنده خلاص یولی اولور که سیل محنت عشقش ز پیش
وپس باشد که انک اوکندن وآردندن عشق محنتنک سیلی اوله خطاب خدایه در
هزار بار شوم آشنا و دیگر بار بیگانه کرده آشنا اولورم وکرو جرابه بیند و پرسد که
این چه کس باشد بنی کورر و صورر که بو نکمسه در مراد وصالکری علی الدوام میسر
اولمدوغنی بیان در بو غزلک مخلص بیتنی برقاج دیوانده طلب اتدک بولنمدیی
اول سببدن شرح اولنمشدر ولَه ایضًا هوس باد بهارم بسر صحرا برد باد بهار
هوسنی صحرا طرفنه التدی باد بوی تو بیاورد و قرار از ما برد باد سنک
بوکیکی کتوردی وبزدن قراری الدی هرکجا بود دلی چشم تو بردار ز راهش هرقنده که
بر دل وار ایدی سنک چشمک آنی یولدن التدی نه دل خسته و بیمارم اتنها برد
یالکز بنم مجروح و بیمار کوکلمی التمدی آمد و کرم ببرد آب ز زخم اشک جو سیم سیم کیبی
کوزم یاشی کلدی و فوری یوزمی صوین التدی یعنی الدی زر بزرداد کسی کامد و این
کالا برد التونی التونه ویردی بر کمسه که کلدی و بو متاعی التدی یعنی صاتون الدی
زر بزر داد تمام یرنه خرج اتدی معناسنه استعمال در حاصل معنی عشقده کریه انک
عند الله مقبول ایدوکین اشعار در دل سنکین ترا اشک من اورد براه سنک
سنک کبی قلبکی بنم کوزم یاشی یوله کتوردی رنگ را سیل تواند سبب دریا برد
طاشی سیل دریا کنارنه التمکه قادر در مراد بیچاره لره کوز یاشندن اوتر و خدا رحم
اتدوکین بیاندر صفت استغنا سنک وجودی ایله دوش ذوق طربم سلسله
شوق نوبست دون کیجه طرب ذوقی بنی سنک شوقنک زنجیرنه باغلدی پای خیل
خردم لشکر غم از جا برد غم لشکری بنم عقلم خیلنک ایاغنی یرندن التدی یعنی غم عقلمی
زبون اتدی راه ما غمزه آن ترک کمان ابرو زد بزم یولمزی اول کمان ابرو محبوبک
غمزه سی اوردی رخت ما سنبل آن سرو سهی بالا برد بزم متاعمزی اول بلند سرو
سهی نک سنبلی یعنی زلفی التدی جام می دی لب دم ز روان بخشی زد شراب جامی
دون سنک لبک ایله روان بخشلقدن دم اوردی آب می را لب جان بخش و روان فزا برد

جان بخش و روان افزا لبک میک لطافتنی التدی یعنی اکه غلبه ایلدی مراد
کلمات الٓهیه ده اولن کیفیت وحالت می ده اولمدوغنی اشعار در بخت
بلبل بر حافظ مکن از خوش سخنی خوش سخن لقدن حافظ قتنده بلبلی وصف ایلمه
پیش طوطی نتوان نام هزار آوا برد طوطی نک قتنده بلبلک نامنی یاد ایلمک معقول
دکلدر آوا آواز معناسنه در هزار آوادن مراد بونده بلبل در ولَه ایضًا سحر
چون خسرو خاور علم بر کوهساران زد سحر وقتی چونکه مشرق پادشاهی کوهسارلر
اوزره علم اوردی یعنی طلوع اتدی کوهسار طاغ دیه سی علم بونده سنجاق معناسنه در
بدستِ مرحمت یارم در امید واران زد مرحمت الی ایله بنم یارم امیدلولرک قپوسینی
اوردی مراد سحر وقتی حق تعالی حضرتی دعالر قبول اتدوکین اشعار در یاردن مراد باری
تعالی در چو پیش صبح روشن شد که حال مهر کردون چیست چونکه صباح وقتنده روشن
اولدی که فلک آفتابنک حالی ندر یعنی اول دخی زوالدن خلاص بولماز بر آمد خنده
خوش بر غرور کامکاران زد صبح ظاهر اولدی دنیا صاحب دولتلرینک غرورنه بر خوش
خنده اوردی یعنی انلری تمسخر اتدیکه فلکده اولن آفتابه زوال مقرر ایکن دنیا منصبنه
مغرور اولورلر نگارم دوش در مجلس بعزم رقص چون برخاست نگارم دون کیجه مجلسده
چونکه رقص وسماع قصدنه قالقدی گره بگشود از گیسو و بر دلهای یاران زد گیسوسندن
کرهی چوزدی و یارانک کوکللرنه اوردی نگاردن مراد مرشد در که مجلس عشقده اسرار
الٓهیه دن هر نه سرکه سویلدی عشاقک قلوبنده منتقش اولدی من از رنگ صلاح
آندم بخون دل شستم دست بن صلاح رنکندن اولدم خون دل ایله ال یودم یعنی
صلاحدن امید قطع اتدم که چشم باده پیمایش صلا بر هوشیاران زد که انک مست
چشمی هوشیارلره صلا اوردی مراد مرشد نظری ایله نیجه عاقللری طالب عشق ایدوکین
بیاندر کدام آهن دلش آموخت این آیین عیاری بو عیارلق عادتنی اکا قنقی آهن دل
اوکرتدی که اول چون برون آمد ره شب زنده داران زد که اول چون عیارلغه شروع
اتدی احیای لیل ایدنلرک یولین اوردی بو سوز معنای ظاهری اوزره زیاده عیارلقدن
کنایتدر معنای باطنی اوزره مراد مرشدک غایتده صاحب نظر و صاحب جذبه ایدوکین
بیاندر خیال شهسواری پخت وشد ناکه دل مسکین مسکین دل ناکاه شهسوارلق

فکرن اندی وکندی بخت بشوردی معناسنه در معلوم اوله شول مجلده که لغت
معناسنه تعرض اولنمیه سهولت معنی ایچون خطا بله واقع اولدی ظن اولنمیه ای خداوند
دهدکه دارش که بر قلب سواران زد ای خداوندآی حفظ ایله کند وسنی سوار اقلبنه
اردی مراد حصول عشق ایچون بر مرشده مرید اولوب عشاق زمره سنه مختلط
اولدوغین بیاندر وحصول مراد ایچون خدادن معاونت طلبیدر منش با خرقهٔ پشمین
کجا اندر کمند آرم بن آنی خرقهٔ پشمینه ایله قنده کمنده کتوررم منشده اولن ضمیر غایب
زره مویه راجعدر زره مویی که مژکانش ره خنجرگذاران زد بر زره موییکه
انک مژکانی پهلوانلر یولنی اوردی خنجرگذار پهلوان معناسنه در دالک ذال ایله جایزدر
مراد طاعت وریاضتله استعداد حاصل اتمکسزم مرشددن عشق الهی نک حصولی
زیاده صعوبت اوزره ایدوکین بیاندر زره موی دن مراد مرشددر در آب
ورنگ رخسارش چه خون خوردیم وجان دادیم انک رخسارنک لطافت ورنگنه
نه قان یدک ونه جان ویردک یعنی حددن زیاده مشقت کوردک چو نقشش
دست داد اول رقم بر جان سپاران زد چونکه نقش اکا ال ویردی اول جان
سپارلر اوزره رقم اوردی مراد بودر که چون مرشد اولدی ریاضت وعشق اول
محبلرنک اصلاحنه سعی ایلدی نظر بر قرعهٔ توفیق ویمن دولت شاهست نظر
توفیق قرعه سی وشاهک دولتی یمنی اوزره در بدهٔ کام دل حافظ که فال بختیاران زد
حافظک کوکلی مرادنی ویر زیرا بختیارلر فالن اوردی یعنی حصول مرادی بونلره
فال طوتدی شهنشاه مظفر وشجاع ملک ودین منصور مظفر شوکتلو ملک
ودینک شجاعی منصور شجاع بهادر معناسنه در که جود بی دریغش خنده برابر
بهاران زد که انک دریغسز جودی بهارلر بلودی اوزره خنده اوردی یعنی
انک سخاسنی بکمیوب تمسخر اتدی ازان ساعت که جام می بدست آن مشرف شد
اول ساعت که جام می انک النده مشرف اولدی زمانه ساغر شادی بیاد
یکساران زد زمانه سرور ساغرنی شراب نوش ایدیجیلرک شوقنه اوردی یعنی
نوش اتدی معنای ظاهری اوزره مراد پادشاه شراب نوش اتمکه مشغول اولدن
عالم شوق وذوقه دوشدی دیمکدر معنای تصوفیسی اوزره مراد پادشاه عشقه

کوشش

کوشش ایلدن خلق طالب عشق اولدی دیمکدر زشمشیر زر افشانش ظفر آن
روز بدرخشید انک زر افشان تیغندن ظفر اول کون یلدرادی که چون خورشید
انجم سوز تنها بر سواران زد که یلدز محو ایدیجی خورشید کبی کندوسنی یکه کمره اوردی
بعض نسخه ده هزاران واقع اولمش سواران یرینه مراد منصور نام پادشاهی شجاعت
وسخاوت ایله مدحدر دوام عمر وملک او بخواه از لطف حق ای دل ای دل
اللهک لطفندن انک عمر وملکنک دوامنی استه یعنی بوندن اوتری دعا ایله
که چرخ این سکهٔ دولت بدور روزگاران زد زیرا چرخ بو دولت سکه سینی
روزکارلر دورنه اوردی بو سوز تفألا در **ولهُ ایضاً** بیا که رایت منصور پادشاه
رسید گل که منصور پادشاهک سنجاغی ایرشدی نوید فتح وبشارت بمهر
وماه رسید فتح وبشارت نویدی مهر وماهه ایرشدی منصور بونده نام پادشاه
اولمق اولی وروشن در جمال بخت زروی ظفر نقاب انداخت بخت جمالی
ظفر یوزندن نقاب اتدی کمال عدل بفریاد دادخواه رسید پادشاهک کمال عدلی
شکایتچینک فریادنه ایرشدی مراد منصور نام پادشاه دشمنی اوزره منصور ومظفر
اولدوغین بیاندر سپهر دور خوش اکنون زند که ماه آمد فلک شمدی خوش
دور اورر که ماه کلدی جهان بکام دل اکنون شود که شاه رسید جهان شمدی
کوکل مرادی ایله اولور که پادشاه ایرشدی مراد پادشاهک سعادت ایله شهره
کلدوکین اشعاردر زقاطعان طریق زمان شوند ایمن قطاع طریقدن بو زمان
ایمن اولورلر قوافل دل ودانش که مرد راه رسید دل وعلم قافله لری که یول اری
ایرشدی یعنی دل ودانشه رعایت ایدر پادشاه کلدی عزیز مصر برغم برادران
غیور عزیز مصر غیور وحسود برادرلرک رغمنه زقعر چاه بر آمد براوج ماه رسید
قعر چاهدن چقدی اوج ماهه ایرشدی منصور پادشاهک دولت وسعادتین
استمز کمسه وار ایمش بو سوزه که کوره در کجاست صوفی دجال فعل ملحد کیش
ملحد شکللو دجال فعللو صوفی قنده در بکو بسوز که مهدی دین پناه رسید
دی یانسون که دین حافظی مهدی ایرشدی دین پناه وصف ترکیبی در
پادشاهی مهدی یه تشبیه اتمشدر عالمک اصلاحنه سبب اولدوغندن اوتری

بریدن ایکی امر حاضر جمع اولسه ثانی امر غایب معناسنه اولور یکوسوز کیبی
صوفیدن مراد بونده قزل باش اولمق روشندرکه اکه رافضی دیرلر صبا بگو که
چها بر سرم درین غم عشق ای صبادی که بو عشق غمنده بنم باشمه نه لر
دل سوزان و دود آه رسید یانجی کوکل آتشندن و آه دوتوندن نار ایرشدردی
جهانک معناسی مصراع ثانی یه قید اولندی سهولت معنی ایچون ز شوق روی تو
شاها بدین اسیر فراق سنک یوزک شوقندن ای شاه بو فراق اسیرنه همان رسید
کز آتش بروی کاه رسید همان اول ایرشدی آتشدن صمانک یوزنه ایرشدی
یعنی پادشاهم ایدرکه سنک فراقکدن نار عذابنده ایدم سنک وصالک ایله
اندن خلاص بولدم مرادی اشتیاق و محبت اظهاریدر مرو بخواب که حافظ
ببارگاه قبول ادیومه زیرا حافظ قبول بارگاهنه ز یمن درس شب و درد صبحگاه
رسید کیجه درسنک و صباح وقتی دردنک یمنندن ایرشدی یمن لفظی ایکسنه
بیله مصروفدر **ولہ ایضاً** دادگرا ترا فلک جرعه کش پیاله باد ای عادل پادشاه
فلک سنک پیاله نک جرعه کشی یعنی فلک مرادک اوزره اولسون دشمن دل
سیاه تو غرقه بخون چو لاله باد سنک کوکلی سیاه دشمنک لاله کبی قانه غرق
اولسون بو سوز هلاک اولمقدن کنایتدر لالهده بو ایکی حالت موجوددرکه
بری دل سیاه و بری غرقه بخوندر ز ذروه کاخ رفعتت راست ز فرط ارتفاع
رفعتک قصرنک اوستی تحقیق زیاده ارتفاعدن راه روان وهم را راه هزار
ساله باد وهم یولجی نک بیک یللق یول اولسون مراد پادشاهک رفعتی طلبدر
مبالغه طریقی ایله زلف سیاه پرچمت چشم و چراغ عالم است سنک سیاه
پرچمک زلفی عالمک چشم و چراغیدر پرچم لفظنده اولان تا خطاب ایچوندر
جان ز نسیم دولتش در شکن کلاله باد دولت نسیمندن انک پرچمی بوکلمنده
جان اولسون دولتشده اولان ضمیر غایب مصراع اولده توغ معناسنه اولان
پرچم لفظنه راجعدر توغک آشغه صارقن موینه زلف و دیه سنده اولان موینه
کلاله اطلاق اتمشدر کلاله پرچم معناسنه در توغدن مراد بونده پادشاهلرک
اوکنده سنجق کبی کتوردکلری نسنه در ای مه چرخ معدلت چشم و چراغ عالمی ای معدلت

فلکنک

فلکنک ماهی عالم خلقنک چشم و چراغی سن معدلت عدل معناسنه در باده
صاف دایمت در قدح و پیاله باد سنک قدحکده و پیالکده صاف شراب
دایم اولسون مراد ظاهری پادشاهه خدادن سرور و دولت طلبیدر مراد باطنی
پادشاهه خدادن فیض و عشق طلبیدر بو وجه اوزره قدح و پیاله دن مراد قلب
و باده صافدن مراد عشق اولور چون بنوای مدحتت زهره شود ترانه ساز چون
سنک مدحک صداسی ایله زهره یلدزی ترنم ایدیجی اوله حاسدت از سماع آن
همدم آه و ناله باد حاسدک انک سماعندن آه و ناله یه همدم اولسون سماع
بونده اشتمک معناسنه در نه طبق سپهر و آن قرصه سیم و زر که هست
فلکک طقوز طبقی و اول سیم و زر قرصه سی که واردر سیم قرصه سندن مراد
ماهدر و قرصه زردن مراد آفتابدر قرصه و قرص چورک معناسنه در از
آن خوان حشمت سهلترین نواله باد سنک حشمتک سفره سنک کن زیندن
حقیررک نواله اولسون نواله بونده لقمه معناسنه روشندر مراد پادشاهک
ازدیاد عظمتن طلبدر مبالغه طریقی ایله دختر فکر بکر من محرم صحبت تو شد
بنم بکر فکرمک دختری سنک صحبتکه محرم اولدی بعض نسخه ده صحبت یرنه مدحت
واقع اولمشدر بو معنیده خوبدر مهر چنان عروس را هم بکفت حواله باد بکلین
عروسک کابینه سنک الک حواله اولسون مراد مدح مقابله سنده پادشاهدن
احسان طلبیدر حافظ تو درین غزل محبت بندگی بداد سنک حافظک بو غزلده
ساکه بندگک محبتنی ویردی لطف عجیب پرورت شاها این قباله باد سنک
بنده لر بسلیجی لطفک بو قباله نک شاهدی اولسون قباله قاضی کاغدی که حجت
دیرلر بو غزل پادشاه ایچوندر ثنا ویله احتیاج یوقدر **ولہ ایضاً** سپیده دم
که صبا بوی لطف جانان گیرد صباح وقتی که باد صبا جان لطافتنک رایحه سینی
طوتار چمن ز لطف هوا نکته بر جنان گیرد چمن هوانک لطافتندن جنتلره
نکته لر طوتر نکته بونده عیب معناسنه در هوا ز نکهت گل در چمن تتق بند
هوا گل رایحه سندن چمنده پرده باغلر یعنی زیاده خوشبوی اولور ز عکس شفق
رنگ گلستان گیرد افق شفق عکسندن گلستان رنگ طوتار یعنی گوک کناری افق

کبی قرار ر نوای چنک بدان سان زند صلای صبوح چنک صداسی صبوح
صلاسنی انجلین اورر که پیر صومعه راه در مغان کیرد که صومعه پیری شوقندن
مغان قپوسنک یولین طوتار یعنی شراب نوش اتمکه کیدر شه سپهر چو زرین سپر
کشند زور سپهر شاهی چونکه یوزنه آلتون قلقان چکه شه سپهردن مراد آفتابدر •
زرین سپردن مراد دینه اودر بونده صنعت تجرید واردر شه سپهردن مراد فلک اولمق
احتمالدر بو تقدیرا اوزره شه لفظنک سپر لفظنه اضافتی اضافۀ بیانیه اولور اما
آفتاب مراد اولمق زیاده روشندر بتیغ صبح و عمود افق جهان کیرد صبح تیغی
و افق عمودی ایله جهانی طوتر برغم زاغ سیه شاهباز زرین بال سیاه قرغه نک
رغمنه که شب مراددر آلتون قنادلو شاهباز که آفتاب مراددر زرین مقرنس نگاری
آشیان کیرد بو زرنگاری چارطاقده که مراد فلکدر آشیان طوتر بو محله دکین
شرط مشابه سنده در بوندن نصکره جزا مشابه سنده در و بو محله دکین که کیرد طوتر معناسنه
یازلدی طوته معناسنه دخی جائزدر بزمگاه چمن رو که خوش تماشاییست چمن بزمگاهنه
وار که بر لطیف تماشادر که لاله کاسۀ نسرین و ارغوان دارد که لاله نسرین و ارغوان
کاسه سنی طوتار کاسۀ نسرین بیاض کاسۀ ارغوان قزل لاله در چه حالتست که کل
در چمن نماید روی نه حالتدر که کل چمنده یوزین کوسترر چه آتشست که در مرغ
صبح خوان کیرد نه آتشدر که بلبله تأثیر ایدر مراد صنع خدانک ظهوریدر بیاندر
چه پرتوست که نور چراغ صبح دهد نه پرتودر که صبح چراغنده نوری ویرر چه شعله
است که در شمع آسمان کیرد نه شعله در که شمعنده آسمان طوتر یعنی انده ظاهر اولور
صبا نکر که دمادم چو رند شاهدباز بادصبایی کور که متصل محبوب دوست کوند کبی
کهی لب کل و که زلف ضیمران کیرد کاهی کلک لبنی کاهی ضیمرانک زلفنی طوتار ز اتحاد
هیولی و اختلاف صور هیولانک اتحادندن و صورتلرک اختلافندن خرد ز تو کل
تو نقش صد بیان کیرد عقل یکی کلدن یوز بیان نقشنی طوتار نته کم حضرت شیخ سعدی
بونی بیان ایدوب بر بیت دیمشدر **بیت** برک درختان سبز در نظر هوشیار •
هر ورقی دفتریست معرفت کردکار • مراد هر شیئده حق تعالینک نیجه صنع عجیبی مشاهده
اتمک قابل ایدوکین بیاندر من آن دران که دم کیست این مبارک دم بن او [illegible]

بو

بو مبارک نفس کیمک نفسیدر که وقت صبح درین تیره خاکدان کیرد که صباح
وقتی بو تیره خاکدانده ظاهر اولور خاکداندن مراد بونده زمیندر چو بعد
غم و حسرت سپهر دایره شکل مستدیر شکل فلک نیچون بو غم و حسرتله مدار جو
نقطۀ پرکار در میان کیرد پرکار نقطه سی کبی بنی اورته ده طوتر ضمیر دلکشایم عکس
مرآن به کو کل ضمیرین کمینه کشف المنیم باکه اول یک که روزکار غیورست
ناکهان کیرد زیرا زمانه غیوردر ناکهاندن طوتر مراد شکایت معقول دکل ایدوکین
اشعاردر چو شمع هر که بافشای راز شد مشغول هر کیمکه شمع کبی راز فاش
اتمکه مشغول اولدی بعض نسخده مشغول یرینه مشهور واقع اولمشدر اول
وقت معنی بویله اولور هر کیمکه شمع کبی راز فاش اتمکله مشهور اولدیسه
بکشش زمانه که مقراض در زبان کیرد چوق اولور که زمانه انک زمانه مقراض
در زبان کیرد طوتر یعنی دلنی کسر من صمت نجا کجاست ساقی مهروی
من که از سر مهر بنم ساقی مهرویم قنده در که محبت اوجندن یعنی تمام محبتندن
بنیم مست خودش ساغران کیرد که بنیم مستنه ساغر طوته یعنی صونه مراد
مرشددن فیض و شوق طلبیدر بیا که آورد از یار و در پیش جامی او ساقی
یاردن بر خبر کتوره و آنک آردنجه بشادی رخ آن یار مهربان کیرد اول مهربان یارک
عذاری شوقنه بر جام طوته یعنی صونه جامی لفظنک معناسی مصراع ثانییه قید اولندی
سهولت معنی ایچون یار مهرباندن مراد باری تعالیدر حاصل معنی مرشدینی حق
تعالیدن خبردار اتدکدن نصکره عشق الهی ایله مستفیض ایلیه دیمکدر نوای مجلس مارا
اکر کشند مطرب مطرب اکر بزم مجلسمزک نواسنی چکه کهی طریق عراق و که اصفهان
کیرد کاه عراق و کاه اصفهان طریقنی طوتر عراق و اصفهان بونده بر ر مقامک آدیدر که
مقامات اهلنه معلومدر حاصل معنی مرشد مجلسده سوز سویلیه رفیع القدر
و صاحب اسرار اولدوغندن نیجه طبقه دن سویلر دیمکدر سکندری که مقیم حریم او
چون خضر برا سکندر که انک حریمنک مقیمی خضر کبی ز فیض خاک درش عمر جاودان کیرد
انک قپوسی خاکنک فیضندن ابدی عمر طوتر جمال چهرۀ تأیید شیخ ابو اسحاق •
توفیق و سعادت چهره سنک جمالی شیخ ابو اسحاق که ملک در قدمش زیب بوستان کیرد

162

کرانک منده مملکت بوستان زینتی طوتار قدم بونده دولت معناسنه در
کهی که بر فلک سروری عروج کند شول وقت که سرورلک فلکنه عروج ایلیه
تخت پایهٔ خود فرق فرقدان کیرد کند ونک اول پایه سنی فرقدانک دپه سنی
طوتر فرقدان بری برندن جدا اولماز ایکی کوکب اسمیدر که فلک ثانی ده در
مراد شیخ ابو اسحاقک علو قدرینی بیان در مبالغه طریقی ایله چراغ دیده
محمود شه که دشمن را محمود شاهک کوزی چراغی در که دشمنک ز برق تیغ وی
آتش بدودمان کیرد دودمانه انک تیغی برقندن آتش واقع اولور
دودمان قوم وقبیله معناسنه در باوج ماه رسد موج خون چو تیغ کشد
قان موجی اوج ماهه ایرشور چونکه شیخ ابو اسحاق تیغ عریان ایده بتیغ چرخ
برد حمله چون کمان کیرد فلک تیرنه حمله ایلر چونکه النه یای اله تیر بونده عطارد
معناسنه در که کاتب فلک در مراد شیخ ابو اسحاقک شوکت وعظمتن بیاندر
عروس خاوری از شرم رای انور او مشرق کلنی یعنی آفتاب انک روشن
راینک حجابندن بجای خود بود از راه قیروان کیرد کند ویرنده در یعنی لایق
ومعقول در اکر قیروان یولنی طوته قیروان بونده مغرب معناسنه اولمق رو
ایا عظیم وقاری که هرکه بنده تست ای پادشاه که عظیم وقارسن که هر کیمکه سنک
قوللکدر زکر رفع قدر کمربند تو امان کیرد قدر تنک رفعتندن جوزا انک قوشاغنی
طوتر یعنی سنک بنده لرک عالی قدرلردر توامان که جوزادر برجک اسمیدر
ایا عظیم وقاری دن آخره وارنجه واول مبیت بیله خطاب طریقی ایله درکه
بوکه صنعت التفات دیرلر رسد زچرخ عطارد هزار تهنیت عطارد
فلکندن ساکه بیک تهنیت ایرشور تهنیت مبارک اولسون معناسنه در
چو فکرت صفت کن فکان کیرد چونکه سنک فکرک کن فکان امرینک صفتنی طوتر
مراد پادشاه مذکورک تمام عدلنی وامرینک نفوذنی اشعار در مدام در پی طعنت
بر حسود وعدوست دایم سنک حسودک وعدوک اوزره طعن اردنجه در
طعن سکو ایله دورتمک سماک رامح ازان روز وشب سنان کیرد سماک
رامح اول سببدن یعنی حسودکی ودشمنکی دورتمک ایچون روز وشب سنان طوتر

سماک

سماک رامح فلک نامنده برکوکب اسمیدر سنان سکو ملامتی که شیدی
سعادتی دهدت بر سلامت که چکدک اول ملامت سکا بر سعادت ویرر یعنی
سعادتکه سبب اولور که مشتری سبق کار خویش ازان کیرد زیرا مشتری کندی
ایشنک درسنی اندن طوتر یعنی مشتری یلدزلورک حالی اول ایو اولماز لکین چکره
تمام سعادت اوزره اولور از امتحان تو ایام را غرض اینست سنی امتحان ایتمکدن
ایامک غرضی بو در از صفای ریاضت دلت نشان کیرد که ریاضت صفاسندن
سنک دلک نشان طوتر وکرنه پایهٔ عزت ازان بلندترست بو خصوصده سنک عزتک
مرتبه سی اندن بلندرکدر عالیرکدر که روزکار بر حرف امتحان کیرد که زمانه انکله
اوزره امتحان حرفنی طوته واندن نقصان بوله بعض نسخه ده عزت یرینه مصحف واقع
اولمشدر معنی ینه لطیف در دلیر در خرد انکس بود که در همه حال عقلده بهادر
اول کمسنه در که دو کلی حالده وجمیع اموره تخست بنکرد وانکه طریق آن کیرد اول
نظر ایده اندن صکره انک طریقنی طوته یعنی فکر سز ایش ایشلمیه مذاق جانش زتلخی
غم شود ایمن انک جانی تنک مذاقی غم اجیلغندن ایمن اولور هر آنکه شکر
شکر حق در دهان کیرد هر اول کمسه که سنک شکرک شکرن اغزنده طوته یعنی سنی
مدح ایده زعمر برخورد آنکس که در جمیع صفات عمردن متمتع اولور اول کمسه که
جمیع صفاتده تحولش بنکرد وانکه طریق آن کیرد وسنه نظر ایده اندن صکره
انک طریقنی طوته مراد کندو سنه اخلاق حمیده حاصل ایلیه دیمکدر بعض نسخه ده تحولش
یرینه بهیش واقع اولمشدر معنی اکا کوره اولور چو جای جنک نبیند بجام رادوست
چونکه جنک محلنی کورمیه النه جام اله یعنی عیشه مشغول اوله چو وقت کار بود تیغ جان
ستان کیرد چونکه ایش وقتی اوله جان ستان تیغ طوته یعنی جنکه حاضر اوله مراد
هر ایشی یرنده ایلیه دیمکدر بیت نه مردیست دشمن در اسباب جنک تو مدهوش
ساقی وآواز چنک با اهل دولت ببازی نشست که دولت ببازی برفتش ز دست
زلطف غیب بسختی رخ امید متاب بلا ومشقت سببی ایله اللهک مستور لطفندن
امید چویرمه یعنی امیدکی قطع ایتمه بلا ومشقتده غیب لطفندن امید یوزنی چویرمه
بو وجه اوزره بسختی ده اولسه باقی معناسنه اولور که مغز نغز مقام اندر استخوان کیرد

زیر الطیف ایلمک استخوانده مقام طوتر شکر کمال حلاوت پس از ریاضت یافت
شکر حلاوت کمالنی ریاضت دنصکره بولدی تخست در شکن تنک ازان مکان
کیرد اول سببدن اول طار بو کلمه مکان طوتر مراد عمردن صکره یسم میسر
ایدوکین اشعار در در آن مقام که سیل حوادث از جیب وراست اول مقامده
که حوادث سیلی جیب وراستدن مقام حوادثدن مراد دنیای دنی در جنان
رسد که امان ازمیان کران کیرد انجلین ایرشور که امان اورتهدن کنار طوته چه غم
بود بهمه حال کوه ثابت را حرکت اتمز طاغه دوکلی حالده نه غم اولور که موجهای چنان
قلزم کران کیرد که انجلین عظیم دریانک موجلرینی طوتار مراد عشق الهی ایله ثابت
قدم اولنه حوادث عالمدن غم یوقدر دیمکدر طاغلره زیان اولمدغی کبی اگرچه خصم تو
گستاخ میرود خالی اگر سنک دسمنک شمدی گستاخ و بی ادب کیدر گستاخ
کاف عجمی ایله در اگرچه کاف عربی ایله مشهور در توشاد باش که گستاخیش عنان
کیرد سن شاد اول زیرا گستاخلق آنوک دزکنی طوتر یعنی ادبسزلک اینی
بلایه اوغرادر اگرچه حق این خاندان دولت گفت اگرچه دسمن بو دولت خاندانی
حقنده نامعقول سوز سویلدی جزاش از زن و فرزند و خانمان کیرد دشمن انک
جزاسنی زن فرزندندن و خانماندن طوتر یعنی بولور خانمان اسباب واملاک
زمانِ عمر تو باینده باد کین دولت سنک عمرک زمانی باقی اولسون زیرا بو دولت
عطیه ایست که در جانِ انس و جن کیرد بر احسان در که انس و جانک جاننه
تأثیر اید یعنی مستفید اولورلر سرِ ملوک سخن حافظست ازان هردم سوز
پادشاهلرینک باشی حافظ در اول سببدن هردم بذو الفقار زبان عرصه
بیان کیرد زبان ذو الفقاری ایله بیان عرصه سنی طوتر بعض نسخه مخلص بیتی بویله
واقع اولمشدر خیال شاهی کر نیست در سر حافظ حافظک باشنده اگر پادشاهلق
خیالی یوق ایسه چرا به تیغ زبان عرصه جهان کیرد نیچون زبان تیغی ایله جهان
عرصه سنی طوتر **ولهُ ایضاً** تنم ز رنج فراوان دمی نیاساید تنم وافر رنجدن بردم
راحت و آسوده اولماز دلم ز اندوه بی حد همی بفرساید کوکلم حدسز غصه دن آشوب
یعنی زیاده مضطرب اولور بخار حسرت او چون رود بدل بسرم انک حسرتی بخاری

چونکه کوکلمدن باشمه کیدر زدیده کانِ نم باران غم فرود آید کوزلرمدن غم یغمور رنگ
نمی اینر ضمیر غایب جانانه راجعدر که مراد بونده باری تعالی در دو چشم من
رخ زر دیده نتوانست بنم ایکی کوزم صاری یکا غمزه نظر اتمکه قادر اولمدی ازان
بخون دل آنرا بیند آید اول سببدن ایکی کوزم زخمی کوکل قانی ایله صوارمراد
ظرافتله گریه خونینی بیاندر زمانه خود بر بود آنچه بر دمرا زمانه خود بنم غم وارسه قاپدی
بجز محبت جانان که او همی باید جانانک محبتندن غیریسنی که او ثابت در مراد
زیاد فقر و احتیاجده اولدوغین اشعار در فلک چو شادی من دید آن همه
بشمرد فلک چونکه بنم سرورمی کوردی اول دوکلی سرورمی صایدی کنون که
می دهیم غم همی نه بیاید شمدی که باکه غم ویررا و لجز مراد دنیانک سروری آز وغمی
چوق ایدوکین بیاندر چو دوستان من از من گرفت بیزاری چونکه بنم دوستلرم
بندن بیزارلق طوتدی چه گونه دشمن من بر تنم ببخشاید بنم دشمنم بانه نیجه ترحم ایدر
غزلک مخلص بیتی دیوانلرده اول قدر که طلب اولندی بولنمدی اول سببدن
شرح اولنمدی **ولهُ ایضاً** گفتم که خطا کردی و تدبیر نه این بود ایتدم که خطا ایلدک
و تدبیر بو دکل ایدی گفتا چه توان کرد که تقدیر چنین بود ایتدی نه ایلمک ممکن در که
تقدیر بویله ایدی گفتم که بسی خطِ خطا بر تو کشیدند ایتدم که سنک اوزرکه چوق خطا
خطی چکدیلر یعنی سا که اسناد اتدیلر گفتا همه از آن بود که در لوح جبین بود ایتدی هم اندن
اولدی که آلن لوحنده ایدی یعنی آلنمه یازلمشدی گفتم که قرین بدت افکند بدین روز
ایتدی سنی یرامز مصاحبک بو گونه براقدی یعنی بو حاله اوغراتدی گفتا که مرا بخت خودش
قرین بود ایتدیکه بنم یرامز بختم بانه مصاحب اولدی یعنی بو حالت بختمدندر گفتم ز من ای
ماه چرا مهر بریدی ایتدی ای ماه نیچون محبتی بندن قطع اتدک گفتا که فلک با من بد مهر
بکین بود ایتدی که فلک بن بدمهره کین ایله ایدی گفتم که بسی جام طرب خوردی ازین پیش
ایتدم که بوندن اوک چوق سرور جامنی نوش اتدک گفتا که در آن قدح بازپسین بود ایتدی که
شفا صکره غی قدحده ایدی گفتم که تو بی عمر چرا زود برفتی ایتدم که سن عمرسن نیچون تیز کیتدک
تو عمری تقدیرنده در و یا خطاب ایچوندر که عمره مصروف در گفتا که فلانی چکنم عمر همین بود
ایتدیکه ای فلان نیلیم که عمر انجق بو ایدی گفتم که نه وقت سفرت بود چنین زود ایتدم که

بویله تیز سنک سفرک وقتی دکل ایدی گفتامگر مصلحت وقت ودین بود ایتدیکه وارسه
وقت مصلحتی بونده در گفتم ز حافظ بجه موجب شده دور ایتدم که نه سببدن
دور اولمش سن گفتا که همه وقت مراد اعیه این بود ایتدیکه دوکلی وقت بکا
داعیه واقتضا بوایدی بوغلدن مراد عقلله نفسک بری برینه خطاب وعتاب
طریقی ایله اولن مصاحبتلرین بیاندر معلوم شریف اولاکه خیر الکلام ما دل
وقل حسبنجه اقتصار مطلوب اولدغندن وبو دیوانده واقع اولان اصطلاح
واستعمالات مراگر بیان اولندوغندن واقع را قافیه سنک ابتدا اسندن
بو دیوانک انتهاسنه دکین معنای محتملی سی اوزره شرح اولنمنه شروع
اولندی واکثر محلده ترکیب معناسنه تعرض اولنمغی خطا ایله واقع اولدی
دیو ظن اولنمیه **ولە فی حرف الزای** الا ای طوطی گویای اسرار اکا ایلدی اسرار
سویلیجی طوطی مبادا خالیت شکر ز منقار سنک منقارکدن شکر خالی اولمسون
منقار قوش بورنی خواجه حافظ بونده کندوسنه خطاب اتمک احتمال درکه
منقاردن مراد دهان اولورکه منقار ذکری کندوسن طوطی یه تشبیه اتدوکی
مناسبت ایله در وقلمنه خطاب اتمکده احتمال در زیرا نیجه محلده واقع اولمشدر
وحقیقت ده اول خطاب کندوسنه در سرت سبز ودلت خوش باد جاوید
دایم سرک سبز ودلک خوش اولسون که خوش نقشی نمودی از خط یار •
که یارک خطندن بر لطیف نقش گوستردک یاردن مراد باری تعالی در •
خطدن مراد جناب کبریادر نقشدن مراد اکا متعلق اولن اسرار در سبز ذکری
طوطی مناسبتی ایله در یوخسه صحت دن کنایتدر خطاب بونده کندوسنه یا قلمنه
درکه معتاده کندوسنه در **بیت** رخ اینجا مظهر حسن خدا ئیست • مراد از خط جناب
کبریائیست • سخن سر بسته گفتی با حریفان حریفلره سوزی مستور سویلدک
خدا را زین معما پرده بر دار الله ایچون بو معمادن پرده یی رفع ایله بروی ما زن
از ساغر کلابی بزم یوزمزه ساغردن برکلاب اورکه خواب آلوده ایم ای بخت
بیدار زیرا خوابه بولاشمشز ای بیدار بخت مراد طالعدن عشق وسیله سی ایله
غفلتدن انتباهه معاونت طلبی در چه ره بود این که زد در پرده مطرب •

نه مقام ایدی بو که مطرب پرده ده چالدی که می رقصد باهم مست وهشیار که مست
وهشیار بری بری ایله رقص ایدر مطربدن مراد باری تعالی درکه روز ازلده
بر تجلی اتدوکندن جمله عالم رقص وسماعه گلمشلردر **بیت** آه از آن مطرب که از یک
نغمه اش • آمد ذرات عالم در وجود • ازین افیون که ساقی در می افکند بو افیوندن
که ساقی شرابه براقدی حریفانرا نه سر ماند نه دستار حریفلرک نه باشی نه دلبندی
قالور مراد شراب عشقده اولن حالت وکیفیت عشاقی مرتبه وجوددن رفع
اتدوکین بیان در ساقیدن مراد باری تعالی در زیرا عشقده اولن حالات اندندر
ومرشد اولمق جائز درکه عشق الهی نک سرلرینی لطیف ادا ایله بیان اتدوکندن
عشاق بیهوش اولدلر سکندررا نمی بخشند آبی اسکندره بر ایچم صو احسان ایلمزلر
بزور وزر میسر نیست این کار بو ایش قوت والتونله میسر دکلدر مراد عشق
الهی کسب وقوت ایله میسر اولمدوغین اشعاردر **بیت** وین سعادت بزور
بازو نیست تا نبخشد خدای بخشنده خرد هر چند نقد کاینات عقل معاش اگرچه
کایناتک ناقدی یعنی صرافی در نقد بونده ناقد معناسنه در عدل عادل معناسنه
اولدوغی کبی چه سنجد پیش عشق کیمیا کار کیمیاجی عشق قتنده نیه قادر اولور •
چه سنجد نه وزن ایدر معناسنه درکه نقده گوره خوب واقع اولمشدر **بیت**
چو عشق آمد از عقل دیگر مگوی که در دست چوگان اسیرست گوی بیا و حال اهل
درد بشنو کل واهل دردک حالنی استماع ایله بلفظ اندک ومعنی بسیار از لفظ
وچوق معنی ایله مراد کندو اشعارندن اولن احوال عشقک ظهوری در اختصار
ورمز طریقی ایله بت چینی عدوی دین ودلهاست بت چینی دین ودللره
دشمنی در خداوندا دل ودینم نگهدار ای خداوند دل ودینمی حفظ ایله بت چینیدن
مراد النفس هی الصنم الاکبر حسبنجه نفس در بمستوران مگو اسرار مستی مستورلره
مستلک سرلرینی سویلمه حدیث جان مپرس از نقش دیوار دیوار نقشندن
جان سوزن صورمه مراد عوام اسرار عشقدن بی خبر ایدوکین اشعاردر جاندن
صورت جاندن بی خبر اولدوغی کبی بیمن رایت منصور شاهی منصور شاهه منسوب
اولن [illegible] نمک یمنی ایله علم شد حافظ اندر نظم اشعار اشعار نظمنده مشهور اولدی

علم بونع مشهور معناسنه در آثار آیه نسبت غایت خوب واقع اولمشدر
خداوندی بجای بندکان کیرد بنده لرحقنده افندیلک یعنی عدل وکرم ایلدی خداوندا ز
آفاتش نکه دار ای خدا آنی آفتلردن حفظ ایله ولة ایضاً کر بود عمر بمیخانه رسم باز دکر
اکر باکه عمر اولورسه که کیرد میخانه یه ایرشم بجز از خدمت رندان نکنم کار دکر عشاق
خدمتندن غیری ایش ایلمزم مراد بر مدت عشاقدن دور اولدوغیدر اشعاردر
خرم آن روز که با دیدۀ کریان بردم خرم اول کون که دیدۀ کریانله کیدم تا زنم آب
در میکده یکبار دکر تا که وبر کره میخانه قپوسنه صوارم یعنی خانقاه عشق وطاعة
مشغول اولم معرفت نیست درین قوم خدایا سببی بو قومده معرفت یوقدر ای
خدا بر سبب ایله تا برم کوهر خود را بخریدار دکر تا کند وکوهرمی غیری مشتری یه ایلدم
مراد دیار غربتده معرفت وعشق صاحبنه وصول بولمدوغندن شکایت در یار اکر
رفت وحق صحبت دیرین نشناخت یار اکر کتدی ایسه وصحبت قدیم حقنی اکلمدی ایسه
حاش لله که روم من زپی یار دکر حاش لله که بن غیری یار آرد بجه کیدم کر مساعد
شودم دایرۀ چرخ کبود اکر چرخ کبودک دایره سی یعنی دوری باکه موافق اوله هم بدست
آورمش باز به بر کار دکر ینه انی بر دورله الە کتورم عافیت می طلبد خاطرم ار بگذارند
خاطرم عافیت طلب ایدر قورلرایسه غمزۀ شوخش وآن طرۀ طرار دکر انک شوخ
غمزه سی وکر واول طرار طره سی مراد عشقدن فراغت اتمکه غیب هویت واسرار
الهیه مانع اولورلر دیمکدر راز سر بستۀ ما بین که بدستان کفتند بزم مستور
رازمزی کور که قصه ایلدی یعنی اشکارا ایتدیلر هر زمان با دف ونی بر سر بازار دکر
هر زمان دف ونی ایله غیری بازار باشنده بوندن مراد اسرار عشقک فاش
اولمسندن کنایتدر هر دم از درد بنالم که فلک هر ساعت هر دم دردن اکلرم
زیرا فلک هر ساعت کندم قصد دل ریش بآزار دکر غیری آزار له بنم مجروح کوکلم
قصد ایدر مراد فلکدن شکایتدر باز کویم نه درین واقعه حافظ تنهاست
کیرودیرم بو واقعه ده حافظ یالکوز دکلدر غرقه کشتند درین بادیه بسیار دکر
چوق کمسه دخی بو بادیه ده غرق اولدیلر بادیه دن مراد دنیادر که نیجه یوز بیک کمسنه
بونده غم ودرد دریاسنه غرق اولمشلردر ولة ایضاً یوسف کم کشته باز آید

بکنعان غم مخور نا پیدا اولمش یوسف کروکنعانه کلور غم یمه کلبۀ احزان شود
روزی کلستان غم مخور کلبۀ احزان بر کون کلستان اولور غم یمه این دل
غمدیده حالش به شود دل بد مکن بو غم کورمش کوکلک حالی ایو اولور پریشان
وبحضور اولمه وین سر شوریده باز آید بسامان غم مخور بو پریشان سر کرو عقله
کلور غم یمه بعض نسخه ده بو بیت بویله واقع اولمشدر ای دل غمدیده حالت به شود
دل بد مکن ای سر شوریده باز آیی بسامان غم مخور مراد درد وغم بر حال اوزره
قالمدوغیدر بیاندر کر بهار عمر باشد باز در تخت چمن اکر عمر بهاری اوله که چمن
تختنده بهار عمردن مراد حیات در چتر کل بر سرکشی ای مرغ خوش خوان غم مخور
کل چتریتی باشک اوزره چکرسن ای خوش خوان بلبل غم یمه تا منشو نومید
چون واقف نه سر غیب چون سر غیبه واقف دکلسن اکاه اول نومید
اولمه باشد اندر پرده بازیهای پنهان غم مخور پرده ده مخفی اویونلر واردر غم یمه
مراد حق تعالی قتنده اولن اسرار کمسنه نک معلومی دکل اید وکین بیان در دور
کردون کر دو روزی برمراد ما نکشت فلکک دوری اکر برایکی کون بزم مرادمز
اوزره اولمدی ایسه دایما یکسان نباشد حال دوران غم مخور دورانک
ایشی دایما بر حال اوزره اولماز غم یمه در بیابان کر زشوق کعبه خواهی زد قدم بیابانده
اکر کعبه شوقندن قدم اورمق استرایسک سرزنشها کرکند خار مغیلان غم مخور
اکر ایاغکه مغیلان دکنی بتە غم یمه ای دل ار سیل فنا بنیاد هستی بر کند ای کوکل
اکر فنا سیلی وارلق بنیادنی قوپره چون ترا نوحست کشتیبان ز طوفان غم مخور
چونکه سنک کشتی بانک نوحدر طوفاندن غم یمه مراد چونکه شرع شریف اوزره
اولەسن قیامتده عذابدن نه غم دیمکدر زیرا حبیب اکرم شفیع اولور
کرچه منزل بس خطرناکست ومقصد نا پدید اکرچه منزل زیاده خطرناک ومقصد
ناپدید در هیچ راهی نیست کان را نیست پایان غم مخور هیچ بر یول یوقدر که
انک پایانی یوقدر غم یمه حال ما در فرقت جانان وابرام رقیب بزم حالمز
جانانک فرقتنده ورقیبک ابرامنده جمله میداند خدای حال کردان غم مخور
محول الاحوال ولن خدا جمله سنی بیلور غم یمه حافظا در کنج فقر وخلوت شبهای تار

ای حافظ فقر بو جاغنده وقره کوکیجه لر خلوتنده تا بود وردت دعا و درس قرآن
غم مخور ما دام که سنک دردک دعا و درسک قرآن عظیم اوله غم یمه
مراد بونلره اشتغال ایله قرب آلهی حاصل اولور دیمکدر **وله ایضاً** زوی
بنما و وجودم از یاد ببر یوزکی کوستروکند و وجودمی یادمدن الت خرمن سوختکان را
همه کو یاد ببر یعنی دوکلی عاشقلرک خرمنی ییل التسون مراد تجلّی ذات ایله وجودک محو و فناسی
طلب درکه اول حقیقتده عین توحید و محض بقادر ما چو دادیم دل و دیده بطوفان بلا
بز چونکه دل و چشمزی بلا طوفانته ویردک یعنی بلالره راضی اولدق کو بیا سیل غم
و خانه ز بنیاد ببر غم سیلی کلسون و خانه‌ی بنیادندن التسون مراد عشق آلهی یه
وصول سببی ایله کثرت بلایه رضا کوستردوکین اشعار در دولت پیر مغان باد که
باقی سهلست مرشد کاملک دولتی باقی اولسون باقیسی آسان در دیکری کو برو نام
من از یاد ببر غیری وارسون بنم نامی یادندن التسون زلف چون عنبر خامش
که ببوید هیهات انک عنبر خام کبی زلفنی کیم قوقلر هیهات ای دل خام طمع این سخن
از یاد ببر ای امیدی حاصل اولماز کوکل بو سوزی یادکدن الت مراد اسرار آلهیه یه
وصول زیاده امر عسیر ایدوکین بیاندر دوش میکفت بمژکان سیاهت بکشم
دون کیجه ایتدی سیاه مژکانم ایله سنی دیلرم یارب از خاطرش اندیشه بیداد ببرد
یارتی انک خاطرندن ظلم فکرنی ایلت یعنی وعده سنه خلاف اندرمه معلوم اولاکه
ظلم مژکان سیاه ایله هلاک اتمسی در زیرا عاشق معشوق النده هلاک اولمق
حیات ابدی در حاصل معنی مرشد کامل ریاضتله حافظک نفسنک هلاکنه وعده اندوکین
اشعار در زیرا آنی هلاک اتمک حقیقتده احیا اتمکدر سینه کو شعله‌ی آتش کده فارس
بکش سینه که دی فارس آتش کده سنک شعله سنی سوندرسون دیده کو آب
رخ دجله‌ی بغداد ببر چشمکه دی بغداد دجله سنک یوز صوین التسون مراد عشق آلهی
آتشی و اشک عاشق دجله یه غالب ایدوکین بیاندر سعی نابرده درین راه بجایی
نرسی سعی اتمیش ایکن عشق یولنده بر یره ایرشمزسن مزد اکر می طلبی طاعت استاد ببر
اکر مزد استرایسک استادک امرنه اطاعت ایله روز مرکم نفسی وعده‌ی دیدار بده
وفات کونی باکه بر نفس دیدار وعده سن ویر وانکم تا بلحد فارغ و دلشاد ببر

اندنصکره

اندنصکره بنی قبره دک فارغ و دلشاد ایلت مراد حسن خاتمه طلبی در خطاب باری
تعالی یه در بعد ازین چهره‌ی زرد من و خاک در دوست بوندنصکره بنم صاری یوزم
و دوست قپوسنک خاکی باده پیش آور و این جان ز غم آزاد ببر او کوم شراب
کتور و بو جهانی غمدن آزاد ایلت مراد عشقدنصکره موت دن خوف طوتمدوغین بیاندر
حافظ اندیشه کن از نازکی خاطر یار ای حافظ یارک خاطر نک نازکلکندن فکر ایله
برو از درکهش این ناله و فریاد ببر انک درکاهندن یوری بو ناله و فریادی ایلت
مراد عاشقه صبر لازم ایدوکین بیاندر اکرچه عاشقده صبر اولماز **وله ایضاً** ای صبا
نکهتی از خاک در یار بیار ای صبا یارک قپوسی خاکندن بر رایحه کتور بر اندوه
دل و مژده‌ی دلدار بیار کوکل غصه سنی ایلت و دلدار مژده سنی کتور یاردن مراد
خدادر مراد فضل آلهیدن بر نفحه طلبی درکه انک سببی ایله عالم فیضدن خلاص میسر
اولور نکته‌ی روح فزا از دهن یار بکو یارک دهانندن روح زیاده ایدیجی نکته سویله
نامه‌ی خوش خبر از عالم اسرار بیار اسرار عالمندن خوش خبرلو بر نامه کتور مراد کلام
آلهی سببی ایله اسرار آلهیه نک ظهورن طلب درکردی از رهکذری دوست
بکوری رقیب دوستک رهکذرندن رقیبک کورلکنه بر غبار بهر آسایش
این دیده‌ی خونبار بیار بو قان یاغدرجی کوزمک آسایشندن اوتری کتور
مراد شیطانک کورلکنه فضل آلهی دن دوست ایله آشنالق طلبی در
خامی و ساده دلی شیوه‌ی جانبازان نیست خاملق و بونلقک عاشقلرک ایشی
دکلدر خبری از بر آن دلبر عیار بیار اول عیار دلبرک قتندن بر خبر کتور مراد
فضل آلهی سببی ایله خدادن اکاهلق طلب اتدوکین اشعار در تا معطر کنم
از لطف نسیم تو مشام تا سنک نسیمک لطافتندن جانمک مشامنی عطر ایدم
شمه‌ی از نفحات نفس یار بیار یارک نفسی نفحه لرندن بر شمه کتور مراد خدادن
نفحه طلبی در بوفای تو که خاک ره آن یار عزیز سنک وفاکحقیچون که اول یار
عزیزک خاک راهنی بی غباری که بدید از اغیار بیار اغیاردن بر غبار ظاهر
اولمقسزن کتور غبارینی حضورلق و ضرر معناسنه استعمال اولنور مراد اسرار
عشقک کتمانی لازم ایدوکین بیاندر روزکاریست که دل چهره‌ی مقصود ندید

بر روزکار درکه کوکل مقصودی یوزینی کورمدی یعنی مقصود حاصل اولمدی ساقیا
آن قدح آینه کردار بیار ای ساقی اول آینه کبی لطیف قدحی کتور مرادم شددن
عشق الهی نک حصولن طلبدر شکر آنرا که تو در عشرتی ای مرغ چمن اول شکر
آینه که سن عشرتده سن ای بلبل بااسیران قفس فرده کلزار بیار قفس
اسیرلرنه کلزار فرده سن کتور مرغ چمن دن مراد بلبل درکه بونده مرشد مراددر که
وصال جانانه وصول بولمشدر اسیران قفس دن مراد طالب اولنلردر کام
جان تلخ شد از صبر که کردم بی دوست جانم طماغی اجی اولدی دوستسز
اتدکم صبردن یعنی صبرک المی جانمه ایرشدی عشوه زان لب شیرین شکر بار بیار اول
شکر یاغدریجی شیرین لب دن برعشوه یعنی برسوز کتور مرادکلام الهی سببی ایله
عالم فیض دن حاصل اولن الملک دفعن طلب درصبر بونده مصدر در دلق حافظ
بچه ارزد بکشش رنکین کن حافظک دلقی نیه دکر یعنی نه ایشه یرار ای شرابله رنکین
ایله وانکله مست وخراب از سر بازار بیار واندن صکره آنی مست وخراب
بازار طرفندن کتور مراد وجود انسانی عشق الهی ایله آلوده اولمیجق لاشی ایدوکین بیاندر
دلق دن مراد بونده کند ونک وجودی اولمق روشن در اکرچه دلق ریا اولموغ احتمالی در
ولها یضا ای صبا نکهتی از کوی فلانی بمن آر ای صبا اول فلانک محله سندن باکه بر رایحه
کتور زار و بیمار غمم راحت جانی بمن آر غمک زار و بیماری ام باکه برجان راحتی کتور
مراد فضل الهی دن نفحه طلبی در قلب بی حاصل ما را بزن اکسیر مراد بزم بی حاصل قلبمزه
مراد اکسیرن اور یعنی از خاک در دوست نشانی بمن آر یعنی دوستک قپوسنک خاکندن
باکه برنشان کتور در دوست دن مراد جناب قدس در در کمین کاه نظر با دل ریشم
جنکست نظر یوسیسی یرنده مجروح کوکلم ایله جنکم وار در زابرو و غمزه او تیر وکمانی بمن آر
انک ابرو و غمزه سندن باکه برتیر وکمان کتور یعنی قلبم عقل معاش و وسوسه ایله عشق
الهی یی ترک اتمکن استر باکه غیب هویت و رمز الهی ایرشدرکه انلرک سببی ایله عقل معاشه
غلبه ایدوب قلبمی انک الندن خلاص ایدم خطاب مرشده در بعض نسخه ده ریشم یرینه
خویشم واقع اولمشدر در غریبی و فراق غم دل پیر شدم غریبلقده و فراقده کوکل غمنده
پیر اولدم ساغری ز کف تازه جوانی بمن آر برتازه جوانک الندن باکه می ساغری کتور

مراد عالم فیضک الندن خلاص ایچون مرشددن فیض طلب اتدوکین بیاندر منکران راهم
ازین می دوسه ساغر بچشان منکر عشق اولنلره دخی بومی دن ایکی اوچ ساغر طاتدر
دکر ایشان نستانند روانی بمن آر وکر انلر ایلیه لر فوری باکه کتور مراد کند ونک عشق الهی
اولن طلب وشوقن اشعاردر ساقیا عشرت امروز بفردا مفکن ای ساقی بوکونک
عشرتینی یارنه براقمه یا زدیوان قضا خط امانی بمن آر یا حق تعالی نک دیوانندن باکه بر
امان خطی کتور مراد فرصتی فوت اتممکه تنبیه در بیت ترک عشرت امروز چون کنم که
کسی ضمان نمی شود از من حیات فردا را دلم از پرده بشد دوش که حافظ میکفت
کوکلم دون کیجه پرده دن کتدی که حافظ ایدر ابدی دلم از پرده بشد اختیار سزلقدن
کنایت در ای صبا نکهتی از کوی فلانی بمن آر بو مصراعک معناسی مطلعده شرح
اولنمشدر بوکه صنعت رد العجز علی الصدر دیرلر ولها یضا ای خرم از فروغ
رخت لاله زار عمر ای جانان سنک رخک شعله سندن عمرک لاله زاری خرم
ولطیف در باز آکه ریخت بی کل رویت بهار عمر کل که سنک کل یوزک سز
عمرک بهاری دوکلدی مراد عمرک اعلی یی عشق الهی ایله کچن اید وکین بیاندر بهار
بوندن یبراق معناسنه در اندیشه از محیط فنا نیست هر کرا فنا محیطندن خوف یوقدر
هر کیمک بر نقطه دهان تو باشد مدار عمر عمرینک مداری سنک نقطه یه دهانک اوزره
اول مراد عمرینی اسرار عشقه وکلمات الهی یه صرف ایدن کمسیه فنادن خوف
وضرر اولمد وغنین اشعار در خطاب خدایه در از دیده کر سرشک چو باران
چکد رواست اکر چشمدن کوز یاشی باران کبی طامه رواد ر کاندر غمت چو برق
بشد روزکار عمر زیرا سنک غمکده عمر روزکاری برق کبی کتدی مراد فرات ده
اولنه کثرت بکا لازم اید وکین اشعار در خطاب خدایه در بی عمر زنده ام
من واین بس عجب مدار بی عمر سنز و ری ام وبونی زیاده عجب طوتمه
روز فراق را که نهد در شمار عمر فراق کونینی کم عمر عددنه طور مراد عشق الهی
کچن عمر حقیقتده کچن دکل اید وکین اشعار در از هر طرف ز خیل حوادث کمین
کهیست هر طرفدن عمره خوادث عسکرنده برکمین کاه وار در زان رو
عنان کسسته دواند سوار عمر اول سببدن عنانی قرلمش بلدر رعم سواری

بوسوز عمرك زياده سرعتله كتمكدن كنايتدر عنان كشيده آهسته كتمكدن كنايتدر
اين يك دو دم كه دولت ديدار ممكنست بو ايكي دم كه ديدار دولتي ممكندر دريابـ
كار ما كه نه پيداست كار عمر بزم ايشمزي تدارك ايله زيرا عمرك ايشي پيدا دكلدر مراد عمره
اعتماد جائز دكل ايدوكين بياندر تا كي مي صبوح و شكرخواب بامداد قچنه دك صباح شرابي
وصباحك لذيذ اويقوسي بيدار كرد ما نكه كذشت اختيار عمر اويان آكاه اول كه عمرك
اختياري كچدي مراد نيجه بر هوا و هوس ده اوله سن بر مقدار عشق وطاعته سعي ايله كه
عمرك كزيده سي كچدي ديمكدر دي دركذار بود و نظر سوي ما نكرد دون عمر كچمكده
ايدي و بزم طرفمزه نظر ايلمدي بيچاره دل كه هيچ نديد از كذار عمر بيچاره كوكل كه
عمرك كچمه سندن هيچ اثر كورمدي مراد عمر كذشته نك رجوعي هركز ميسر دكل
ايدوكين اشعاردر حافظ سخن بكوي كه بر صفحه جهان اي حافظ سوز سويله
زيرا جهان صفحه سي اوزره اين نقش ماند از قلمت يادكار عمر بو نقش قالور
سنك قلمك دن عمر يادكاري **بيت** هر انكو نماند از پسش يادكار • درخت
وجودش نياورد بار **وله ايضا** عيدست آخر كل و ياران در انتظار بيرام در دكل
آخري و ياران انتظارده در ساقي بروي شاه ببين وماه و مي بيار اي ساقي
آي شاهنك يوزنده كور و شراب كتور خطاب مرشده در مراد ياران طريقت
قبضه منتظرلردر اعتكاف دن چقمق زماني اولدي ديمكدر دل بر كرفته بودم از ايام
كل ولي كل زماننده اميد قطع اتمشدم اما كاري بكرد همت رندان دوزه دار
صايم رندلرك همتي بر ايش ايلدي مراد كشف و فيضدن مأيوس اولمش ايكن
عاشقلرك همتي كيروبا كه معين اولديكه اول حالت ظاهر اولدي ديمكدر دل در جهان
مبند و بمستي سؤال كن جهانه كوكل باغلمه و مستلكدن سؤال ايله از فيض جام و قصه جمشيد
كامكار جامك فيضندن و كامران جمشيدك قصه سندن مراد دنيانك سلطنت
و ذوقي بي ثبات ايدوكين بياندر جز نقد جان بدست ندارم شراب كو •
شراب كو جان نقدندن غيري المده نسنه يوقدر شراب قني كان نيز بر كرشمه ساقي
كنم نثار كه اني دخي ساقي نك كرشمه سنه نثار ايلم ساقي دن مراد مرشد در حاصل
معني حصول عشق ايچون ترك جانه رضا اظهار اتدوكين اشعاردر خوش دولتيست

خرم و خوش خسروي كريم لطيف خرم بر دولتدر و خوش كريم بر پادشاه در يا رب
ز زخم چشم زمانه نكاه دار يا رب سن اني زمانه نك لطيف كوزندن حفظ ايله مي
مي خور بشعر بنده كه زيبي دكر دهد بنده نك شعري ايله شراب ايچ زيرا بر زينت دخي ويرر
جام مرصع تو بدين در شاهوار سنك مرصع جامك بو در شاهوارله كه
كندونك شعري در مراد پادشاه اولمق روشن در زانجا كه پرده پوشي خلق كريم تست
اول يردن كه سنك كريم خلقك پرده پوشلكي در بر قلب ما ببخش كه نقديست كم عيار
بزم قلبمزه ترحم ايله كه كم عيار بر نقد در خطاب خدايه در بو وجه دخي جائز در بزم قلبمز تا غشله
كر فوت شد سحور چه نقصان صبوح هست اكر صبوح فوت اولديسه نه نقصان صبوح
وار در آزمي شوند روزه كش طالبان يار مي دن اوروج آچيجي اولورلر يارك طالبلري
يار دن مراد باري تعالي در طالبان دن مراد عاشق در مراد بودر كه اكر سنت
فوت اولدي ايسه نه غم كه اندن مقبول سحر طاعتي واردر اني ادا ايده وز بعض
نسخه ده شوند يرينه كنند واقع اولمشدر اول وقت معني بويله اولور مي دن اوروج
آچرلر و جائز در كه كنند بو نسخه ده شوند معناسنه اوله نته كيم كنم شوم معناسنه بوستانك
بو بيتنده واقع اولمشدر كه مصراع ثاني ده اولن كنم شوم معناسنه در **بيت**
مكر نعمت شه فراموش كنم كه بينم تباهي و خامش كنم • وجه ثاني يه كوره روزه كش
وصف تركيبي اولماز ترسم كه روز حشر عنان بر عنان رود خوف ايدرم
كه قيامت كوني برابر كيده تسبيح شيخ و خرقه رند شراب خوار شيخك تسبيحي و شراب
نوش ايديجي رندك خرقه سي مراد بودر كه مرائي شيخك طاعتي فقير فاسقك فسقي ايله برابر اوله
دوش بشيخه طعن ايدر حافظ چو رفت روزه و كل نيز مي رود اي حافظ چونكه صوم كتدي
و كل دخي كيدر ناچار باده نوش كه از دست رفت كار بالضروري شراب ايچ زيرا
ايش الدن كتدي مراد چونكه رمضان كتدي عشقه سعي ايله ديمكدر **وله ايضا** صبا ز منزل
جانان كذر دريغ مدار اي صبا جانان منزلندن كذري دريغ اتمه وز و بعاشق مسكين
خبر دريغ مدار و جانانك دن مسكين عاشقه خبر دريغ طوتمه مراد فضل الهي دن فيض طلبي در
وزو زيدن امر حاضر كلور اما بونده مراد دكلدر بشكر آنكه شكفتي بكام دل اي كل اول
شكرانه كه كوكل مرادي ايله آچلدك اي كل نسيم وصل ز مرغ سحر دريغ مدار بلبل دن

وصل رایحه سندن دریغ طوتمه مراد وصال جانانه وصول یولن مرشده خطاب درکه
طالبی اول دولتدن محروم ایلمه دیو کنون که چشمه قندست لعل نوشینت شد یکه سنک
لذیذ لبک قند چشمه سیدر سخن بکوی و ز طوطی شکر دریغ مدار سوز سویله و طوطیدن
شکری دریغ طوتمه مراد مرشددن فیض طلبیدر حریف عشق تو بودم چو ماه نو بودی
سنک عشقک مصاحبی ایدم چونکه ماه نو ایدک چو بونده تشبیه ایچون اولمق معقول
دکلدر کنون که ماه تمامی نظر دریغ مدار شدیکه ماه تمام سن نظرکی دریغ طوتمه
جهان وهرچه در وهست سهل ومختصرست دنیا وهرنکه انک ایچنده در سهل ومختصر در
ز اهل معرفت این مختصر دریغ مدار اهل معرفتدن بو مختصری دریغ طوتمه مکارم تو
با فاق میبرد حافظ شاعر سنک کرملرک عالملره ایلدر از و وظیفه زاد سفر دریغ
مدار اندن سفر آزغی وظیفه سنی دریغ طوتمه چو ذکر خیر طلب میکنی سخن اینست
چونکه ذکر خیر طلب ایدرسن سوز بودر که در بهای سخن سیم و زر دریغ مدار که سوز
بهاسنده سیم وزری دریغ طوتمه بو بیتلردن مراد بر صاحب دولتدن جهان
طلبیدر غبار غم برود حال به شود حافظ غم غباری کیدر و حال یو اولور ای حافظ
تو آب دیده ازین رهکذار دریغ مدار سن کوز یاشنی بو عشق یولندن دریغ طوتمه
مراد کریه سبب عزت ایدوکین بیاندر وله ایضاً روی بنمای و مرا کو که ز جان دل
برکیر یوزکی کوستر و بکا که دی که جان امیدن رفع ایله مراد مشاهده جمال جانان دن صکره
اولمکه رضا کوسترمکدر کین اشعارده بیتش شمع آتش پروانه بجان کو در کیر
شمع قتنده پروانه نک آتشنی جانکه طوت دی یعنی پروانه شمعه نیجه یانرسه بن دخی
انجلین یانمغه راضیم سن همان جمالکی کوستر در لب تشنه ما بین و مدار آب دریغ
بزم تشنه لبمزه نظر ایله و ابی دریغ طوتمه مراد باری تعالیدن ترحم طلبیدر بر سر کشته
خویش آی وز خاکش بر کیر کند مقتولکک باشی اوزره کل و آنی خاکدن رفع ایله
مراد خدادن مشاهده ونظر طلبیدر ترک درویش مکن کر نبود سیم و زرش
درویشی ترک ایلمه اکر انک سیم و زری اولمیه در غمت سیم شمار اشک و رخم را زر کیر
سنک غمکده کوزمک یاشنی سیم صاری درخمی التون طوت مراد عشق ده اشک و رخ
زر و سیم وزردن مقبول ایدوکین بیاندر چنک بنواز و بساز ار نبود عود سوز

جنکه دوزن ویر و چال اکر عود اولمیه یانمه آتشم عشق و دلم عود و تنم مجمر کیر عشقمی آتش
و دلمی عود و تنمی مجمر طوت بخوردن عوددن مراد بونده خوشبوی اولن درخت در
مراد حصول عشقده جمیعسندن مهم اولن مرشد ایدوکین اشعاردر در سماع آی
و ز سر خرقه بینداز و برقص سماعه کل و باشکدن خرقه آت و رقص ایله ورنه در کوشه
رو و خرقه ما بر سر کیر یوخسه بر کوشه یه و بزم خرقه مزی باشک اوزره طوت مراد وجوددن
محجوب جانان شوقنه رقص وسماعه کل یوخسه بزم خدمتمز ایله دیمکدر بعض نسخه بویله
واقع اولمشدر ورنه در خانه رو و کهنه ردا بر سر کیر یوخسه خانه که وار باشنک
اوزره اسکی ردا طوت یعنی عورتلر کبی خانه ده اوتور صوف برکش زیر و باده صافی
در کش اوستکدن صوفی چیقار و صافی شراب چک سیم در باز و بزر سیمبری
دربر کیر سیم خرج ایله و زر ایله بر سیم بری سینه ده طوت مراد سیم و زری عشق یولنه
فدا ایدوب بر مرشد اله کتور دیمکدر دوست کو یار شو و خلق جهان دشمن باش دی
دوست یار اولسون و خلق جهان دشمن اولسون بخت کو پشت شو و روی زمین
لشکر کیر دی بخت معین اولمسون ویریوزنی لشکر طوتسون یعنی اصلا خوف یوقدر
یاردن مراد باری تعالیدر میل رفتن مکن ای دوست دمی با ما باش ای دوست
کتمکه میل ایلمه بر نفس بزمله اول بر لب جوی طرب جوی و بکف ساغر کیر ارماق کنارنده
شوق استه و شراب نوش ایله خطاب مرشده در رفته کیر از برم و ز آتش و آب دل
وچشم کند وکی بنم قتمدن کتمش طوت و کوکل آتشندن و کوز یاشندن کونه ام دی
ولبم خشک و کنارم ترکیر یکزمی صاری ولبمی قوری و کنارمی یاش طوت آتشدن و آب
چشم و خشک آتشه و تر آبه کوره در یعنی سنک مزلتکدن بو حالتلر واقع اولور دیو
ظرافتله حسب حالنی جانانه اعلام در حافظا آراسته کن بزم و بکو واعظ را ای حافظ بزمکی
مزین ایله و واعظه دی که ببین مجلسم و ترک سر منبر کیر که بنم مجلسی کور و منبر هوسنی
ترک ایله مراد اسرار عشق سویلنن یرده واعظه قدر و اعتبار اولمدوغنی بیاندر وله ایضاً
دیکر ز شاخ سر و سهی بلبل صبور کرو سروسهی شاخندن صبور بلبل کلبانک زد که
چشم بد از روی کل بدور کلبانک اوردی که یرامز کوز کلک یوزندن دور اولسون
بلبلدن مراد بونده فیضدن دور اولمش عاشق در کلدن مراد بونده مرشد در

ای کل بشکر انکه تو بی پادشاه حسن ای کل اوشکرانیه که حسن پادشاهی سن سن
با بلبلان عاشق شیدا مکن غرور دیوانه عاشق بلبلره غرور ایله خطاب مرشده در
مریدلرنه اول قدر مقید دکلدر از دست غیبت تو شکایت نمی کنم سنک مفارقتکدن
شکایت ایلمزم تا نیست غیبتی ندهد لذتی حضور مادام که بر مفارقت یوقدر
یعنی اولیه قرب ووصال برلذت ویرمز مراد الاشیا تنکشف بالاضداد بنجه
وصالک ذوق وقدری فراق ایله معلوم اولور دیمکدر زاهد اکر بحور وقصورست
امیدوار زاهد اکر حضور وقصوره امیدلو ایسه قصور بونده قصرک جمعیدر
ما را شراب خانه قصورست و یار حور بزه میخانه قصور و یار حور در قصور
بونده دخی قصرک جمعیدر مراد عشقه وصال جاناندن غیری یه محبت ومیل
ایلمک معقول دکل ایدوکین بیاندر زیرا جمال جانانه نسبت قصور جنان بر قصور
می خور بابانک چنک ومخور غصه ورکسی چنک آوازی ایله شراب ایچ وغصه یمه
واکر بکمه کوید ترا که باده مخور کو هو الغفور ساکه دیه که شراب ایچمه دی الله
غفوردر یعنی بر کمسه عشقه انکار اتمک سببی ایله سنی عشق الهیدن منع ایلمک استسه
فرضا اکر بو حال کن ه ایسه دخی آنک سوزینی رد ایچون الله غفوردر دی کر
دیکران بعیش وطرب خرمند و شاد اکر غیریلر عیش وطرب ایله خرم وشاد ایسه لر
ما را غم نکار بود مایه سرور بزه حق تعالی نک غمی سرور سرمایه سیدر حافظ شکایت
از غم هجران چه میکنی ای حافظ فراق غمندن نه شکایت ایدرسن در هجر وصل
باشد ودر ظلمتست نور وصال فراقده در نور ظلمتده در بو ایکی بیتده بود وباشد
است معناسنه ادات زمانیه اولمق روشن در **ولە ایضا** شب قدرت
وطی شد نامه هجر شب قدردر وفراقک نامه سی طی اولدی سلام فیه حتی مطلع
الفجر صباح طلوع ایدنجه انده سلام وسعادت وار در شب قدردن مراد شب
وصال در دلا در عاشقی ثابت قدم باش ای کوکل عاشقلقده ثابت قدم اول
که درین ره نباشد کار بی اجر زیرا بو یولده اجرسز ایش اولمز مراد عشق وطاعة
کوشش ایدن وصال جاناندن محروم قالمز دیمکدر من از رندی نخواهم کرد توبه
بن عاشقلقدن توبه اتمیسرم ولو آذیتنی بالهجر والحجر اکرسن باکه ایذا ایده سن

فراق

فراق ومنع ایله خطاب بونده خدایه در اذیت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب در افعال
بابندن اصلده ا ء ذیت ایدی همزهٔ ثانیه الفه قلب اولندی هجر فراق حجر منع
معناسنه در دلم رفت وندیدم روی دلدار کوکلم کتدی ودلدارک یوزن کورمدم
فغان از آن تطاول آه ازین زجر فغان بو ظلمدن آه بو زجردن برای صبح روشن
دل ضدارا طلوع ایله ای روشن دل صبح الله ایچون که بس تاریکتر می بینم شب هجر
که فراق کیجه سنی زیاده قره کورردم وفا خواهی جفا کش باش حافظ وفا استرایسک
جفا چکیجی اول ای حافظ فان الربح والخسران فی التجر زیرا التحقیق فائده وزیان
تجارتده در مراد زحمت چکن رحمته ایرشور دیمکدر **ولە ایضا** نصیحت کنمت بشنود
بهانه مکیر ساکه بر نصیحت ایدرم استماع ایله و بهانه طوتمه هر انچه ناصح مشفق
بکویدت به پذیر هر اول نسنه یی که ساکه ناصح مشفق دیر قبول ایله نصیحتی بو در
ز وصل روی جوانان تمتعی برکیر جوانلرک یوزینه وصلندن بر فائده حاصل ایده
که در کمین که عمرست مکر عالم پیر زیرا پیر عالمک مکری عمر پوسی پرنده در یعنی
مرشدلردن عشق الهی حاصل ایله عمرکه مغرور اولمه که ثبات در نعیم دوجهان
بیش عاشقان بدوجو هر ایکی عالمک نعمتی عاشقلر قتنده ایکی اربه در کران متاع
قلیلست واین بهای کثیر زیرا ایکی عالم متاع قلیلدر وایکی اربه چوق بهادر معاشری
خوش ورودی بساز میخواهم نه خوش مصاحب ورودنی تمام بر آلت طرب استرم
که درد خویش بکویم بناله بم وزیر که بم وزیر ناله سی ایله کندی دردمی اکه دیم بم قبا قیل
زیر انجه قیل که اشغه در اولور مراد احوال درددن خبردار بر رازشناس استرم که
سرمی فاش ایدم دیمکدر بر آن سرم که ننوشم می وکنه نکنم اول هوس اوزره ایم که
شراب ایچمیم اکر موافق تدبیر من شود تقدیر اکر تقدیر الهی بنم تدبیرمه موافق اوله بوم
توبه نهادم قدح زکف صد بار توبه قصدی ایله یوز کره قدحی الدن قودم ولی کرشمه
ساقی نمیکند تقصیر اما ساقی نک کرشمه سی تقصیر ایلمز مراد عشق الهی نک صعوبتندن
اوتری نیجه کره عشقدن فراغت اتمک استدم لیکن مرشد کامل جذبه نظری ایله
کیرو باکه شوق ویردی دیمکدر می دوساله ومحبوب چارده ساله ایکی یللق شراب
واون دورت یاشنده محبوب همین بست مرا صحبت صغیر وکبیر صحبتی همان باکه بو کافی

می دوساله ایکی شراب معناسنه در بونده عشق الهی مراد در محبوب چارده ساله دن
مراد مرشد در که محبوب زیبا مثابه سنه تنزیل اولنمشدر ایکی رکعت نمازه وقرآن
عظیم مراد در دینلر ظاهر بودر که اصابت ایتمشدر صغیر وکبیر ذکری سال منا
که تمام خوب واقع چو قسمت ازلی بی حضور ما کردند چونکه ازل قسمتنی بز حاضر
اولمقسزین ایلدیلر کراندکی نه بوفق رضاست خرده مکیر اکر براز اجق رضایه
موافق دکل ایسه خرده طوته یعنی طعن ایتمه وعیب ونقصان طوتمه مراد قضایه
رضا اظهاری در چو لاله در قدحم ریز ساقیا می شک ای ساقی لاله کبی بنم قدحمه
مشکوی شراب دوک که نقش خال نکارم نمی رود ز ضمیر که نکارک خالی نقشی خاطرمدن
کتمیه مراد ذات باری نک خیالی قلبمدن کتممک ایچون مرشددن عشق الهی طلب
ایتمسی در قدحدن مراد قلبی در می دن مراد عشقدر خالدن مراد نقطهٔ ذات درکه حضرت
جامی بو بیت ایله بیان ایتمشدر نکاردن مراد باری تعالی در بیت ظلمت کونم
غرض باشد ز زلف • نقطهٔ ذاتم مراد آمد ز خال • نکفتمت که حذر کن ز زلف
او وای دل ساکه دیمدیمی که ای کوکل انک زلفندن حذر ایله که می کشند درین حلقه
باد در زنجیر که بو حلقه ده باری زنجیره چکرلر مراد اسرار الهیه یه توغل معقول دکل ایدوکین
بیاندر زیرا سبب حیرت در زلف دن مراد ظلمت کون اولمق ممکن در نیچون
قویلر انک زبونی اولمشدر بیار ساغر یاقوت فیض در خوشاب تر وتازه ولطیف
دره بکزر یاقوت فیضلو ساغری کتور حسود کو کرم اصفی ببین وبمیر حسوده دی وزیرک
باکه اتدوکی کرمی کوسون وحسدندن اولسون دل رمیدهٔ ما را که پیش می کیرند
بزم اورکمش کوکلمزک اوکنی کیم طوتر یعنی کیم ضبط ایدر خبر دهید بمجنون خسته از
زنجیر خسته مجنونه زنجیردن خبر ویریکوز مراد جنونی عشقدن اولن دله زنجیر
واسرار الهیه ایدوکین بیاندر چه جای کفتهٔ خواجو وشعر سلمانست نه خواجونک
سوزی وسلمانک شعری یری در که شعر حافظ ما به ز نظم خوب ظهیر که بزم
حافظمزک شعری ظهیرک خوب نظمندن یکدر حدیث توبه درین بزمکه
مکو حافظ بو بزم پرندده توبه سوزن سویلمه ای حافظ که ساقیان کمان
ابرویت زنند بتیر که کمان ابرو ساقیلر سنی تیر ایله اورلر یعنی مرشدلر قتنده

عشق دن فراغت ایتمک سوزن سویلمه سنی طرد ورد تیری ایله مجروح ایدرلر •
ولـه ایضاً دلا چندم بریزی خون ز دیده شرم دار آخر ای کوکل نیچه بر بنم قانمی دوکرسن
آخر کوزدن اوتان تو تیز ای دیده خوابی کن مراد دل بر آر آخر سن دخی ای چشم
بر مقدار اویو آخر کوکلک مرادی حاصل ایله مراد عشقده بر ایکی حالتدن خلاص میسر
دکل ایدوکن اشعاردر منم یارب که جانان را ز ساعد بوسه می چینم بنمیم یارب
که جانانک ساعدندن بوسه ویرم بو سوز تمام سرور ندر دعای صبحدم دیدی که
چون آمد بکار آخر صباح وقتنک دعاسنی کوردکمی نیچه ایش برادی مراد دینی
وعقبی نمن بخشید روزی بخش رزاق عالم بکا دنیا وآخرت مرادنی احسان ایلدی
بکوشم قول چنک اول بدستم زلف یار آخر قولاغمه اول چنک سوزنی اخر الومه
یارک زلفنی ویردی مراد دنیاده مرشد وآخرتده اسرار الهیه سببی ایله وصال جانان
میسر اولمسی در چو باد از خرمن دونان ربودن خوشه تا چند بادکبی نیچه یه دک
الچقلرک خرمنندن بر خوشه قپمق یعنی آنلره منت ایتمک ز همت توشه بردار
وخود تخمی بکار آخر همتدن بر توشه حاصل ایله وآخر کندک بر تخم اک مراد شیخ
لباسنده اولن کمسه لردن همت طلب ایتمکدن کندک سعی ایدوب مرشد اول
دیمکدر نکار رستان چین دانم نخواهد شد سرایت لیک بیلورم نکارستان چین
سنکسرایک اولمیه در اما بنوک کلک مشک آمیز نقشی می نکار آخر مشک
آمیز قلم اوجی ایله آخر بر نقش ایله می نکار ایدر حاضر در نقش ایله معناسنه مراد قدر نک
مقداری عشق وطاعته سعی ایله دیمکدر دلا در ملک شب خیزی کر از اندوه نکرزی
ای کوکل شب خیزلک ملکنده اکر زحمت وغصه دن قاچمیه سن دم صحبت
بشارتها بیارد زان دیار آخر دم صبح سا که آخر اول یاردن بشارتلر کتورر مراد
طاعت وعشق ایچون شب خیز اولن کمسه یه سعادتلر میسر اولور دیمکدر بیچون
ماه زانو زدی چون لعل پیش آورد ماه کبی بر محبوب دیز اوردی یعنی یانکده
اوتوردی لعل کبی بر قرمزی شراب اوکوکه کتوردی توکو یی تا بیم حافظ ز ساقی شرم
دار آخر سن تائبم دیرسن ای حافظ آخر ساقی دن اوتان حاصل معنی بر مرشد
عشق الهی حصولنه ساکر طالب اوله فرصتی غنیمت بیل دیمکدر ولـه ایضاً

ساقیا مایهٔ شباب بیار ای ساقی جوانلق مایه سنی کتور مایهٔ شباب شراب درکه
مصراع ثانی آنی بیان ایدر مایه اصل معناسنه در یک دو ساغر شراب
ناب بیار برایکی ساغر صافی شراب کتور داروی درد عشق یعنی می عشق
دردینک داروسی یعنی شراب کوست درمان شیخ وشاب بیار که او پیر وجوا
درمانی درکتور مراد عشق الٓهی درد دله درمان اید وکین بیاندر آفتابست
وماه باده وجام آفتاب وماه در باده وجام در درمیان مه آفتاب بیار
ماه ایچنده آفتاب کتور شراب آفتاب ماه جام در یعنی جامی شراب ایله براید و بر
کتور نور القمر مستفاد من الشمس حسبنجه شرابی آفتابه ماهی جامه تشبیه ایتمشدر
زیرا جامک لطافتی شراب ایله در می کند عقل سرکشی تمام عقل تمام سرکشلک ایلر
کردش رازمی طناب بیار انک بوینه شراب دن طناب کتور مراد عقل
معاش دنیا جانبنه میل ایدرانی عشق الٓهی ایله بند ایله دیمکدر بزن این آتش
مرا آبی بو بنم آتشمه بر آب اور یعنی ان آتش چو آب بیار یعنی اول آب کبی
لطیف آتشی کتور مراد حرارت قلب تسکین ایچون مرشددن عشق طلبی در
کل اگر رفت گو بشادی رو دل اگر کتدی ایسه دی شادیلق ایله کتسون بادهٔ
ناب چون کلاب بیار کلاب کبی صافی شرابی کتور بادهٔ ناب دن مراد عشقدر
غلغل بلبل ارنماند چه غم اگر بلبلک غلغلی قالمدی ایسه نه غم قلقل شیشهٔ
شراب بیار شیشه سنک قلقلنی کتور مراد عشقی طلب در اغم دوران
مخور که رفت بباد دورانک غمنی یمه که یله کتدی یعنی بویله اولدی دیو بخصوص اولمه
نغمهٔ بربط ورباب بیار بربط ورباب نغمه سنی کتور مراد مرشدلردن فیض
حاصل ایله دیمکدر وصل او جز بخواب نتوان دید انک وصالنی خواب دن
غیری ده کورمک ممکن دکلدر دارو ی کوست اصل خواب بیار بر دارو کی که
اول اصل خواب درکتور دارو دن مراد شراب در خواب دن مراد بو نده
نیجه زمان بیدارلقدن صکره اولن خواب درکه شاه شجاع کرمانی یه واقع
اولمشدرکه خواب ده خدایی کورمشدر اصل ایله بلمک استین جامی نک
نفحات الانسنه مراجعت التسون کرچه مستم سه چار جام دکر اگرچه مستم اوچ دورت جام

دخی کتور تا بکلی شوم خراب بیار تا بالکلیه خراب اولم بیار لفظنک معناسی مصراع
اوله قید اولندی سهولت معنی ایچون یک دو رطل گران بحافظ ده حافظ برایکی
رطل کران ویر کرکناه هست وکر ثواب بیار اکر کناه واکر ثواب در کتور رطل کراندن
مراد بویک قدحدر حاصل معنی مروجهله عشق طلبی در وله ایضا سرو بالا بلند
خوش رفتار ای رفتاری خوش بلند قامت سرو دلبر نازنین کل رخسار ای گل عذار
نازنین دلبر دل ما برده بعیاری بزم کوکلمزی عیارلق ایله التمش سن از برای خدا
نکاهش دار الله ایچون انی حفظ ایله خطاب مرشد کامله در تا بدیدم دو چشم جادو یار
تا که سنک ایکی جادو چشمنک کوررم در دل من نماند صبر وقرار بنم کوکلمده صبر وقرار
قالمادی سنبل زلف اکر برافشانی سنبل کبی لطیف زلفنکی اکر پریشان ایده سن
نبود مشک را دکر مقدار مشکک ارتوق مقداری اولماز مراد اسرار الهیه قتنده
مشکک قدری اولمز وغیری اشعار در بی وفایی مکن دکر بجهه که وفا نیز لیغی
عادت ایلمه بو فا کوش ای حبت عیار وفایه چالش ای عیار محبوب مراد وفایه
سعی اتمکه ترغیب در کاه کاهم ببوسه بنواز کاه کاه بنی بر بوسه ایله اوخشه تا که کردی
زعمر برخوردار تا که عمر دن برخوردار اوله سن حافظ مستمند که حیرانست مظلوم
حافظ که حیران در بنم کشت بی زر ودینار زر ودینار سز سنک قولکدر دینار
آلتون واقچه معناسنه کلور اما بونده اقچه معناسنه در بو بیتلرده خطاب مرشده
اولمق روشن در وله ایضا منم که دیده بدیدار کردم باز بنم جانان ازلک
جمالنی مشاهده اتدم چه شکر کویمت ای کارساز بنده نواز سا که نه شکر دیم ای
بنده سنه لطف واحسان ایدیجی کارساز نیازمند بلا کو رخ از غبار مشوی
بلا نیازمند نه دی یوزنی غبار دن یومسون که کیمیای مرادست خاک کوی نیاز
زیرا نیاز محله سنک خاکی مراد کیمیاسیدر حاصل معنی تضرع ونیاز حصوله مراده
ووصول سعادته سبب اید وکین اشعار در بیک دو قطره که ایثار کردی ای
دیده ای دیده برایکی قطره که ایثار ایلدک انک سببی ایله بسا که بر رخ دولت کنی
کرشمه وقار ای چوق که دولت یوزنه کرشمه وناز ایدر سن مراد راه عشقده اولن
کریه مشاهده جانانه وسیله اولدوغی اشعار در طهارت ار نه بخون جکر کند عاشق

عاشق اگر کندوسنی خون جگر ایله پاک ایلمیه بقول مفتی عشقش درست نیست نماز
عشق مفتیسنک سوزی ایله انک نمازی درست دکلدر مراد عشقه درد و بلا
لازم ایدوکین بیاندر ز مشکلات طریقت عنان متاب ای دل ای دل
طریقت مشکلاتندن عنان چویرمه یعنی اعراض اتمه که مرد راه نیندیشد
از نشیب و فراز زیرا یول اری اینشدن و یوقشدن فکر ایلمز مراد طالب
عشق اولانه بلالره تحمل لازم ایدوکین اشعاردر من از نسیم سخن چین
چه طرف بربندم بن غماز نسیمدن نه امید باغلیم یعنی نه فائده امید لنیم
چو سرو راست درین باغ نیست محرم راز طوغریسی سرو کبی بو باغده محرم
راز دکلدر بو وجه دخی جائزدر چون راست سرو بو باغده محرم راز دکلدر
مراد صلحا راز عشقه محرم دکل قنده قالدیکه عوام راز عشقه محرم اوله دیمکدر
بو وجه ثانی اوزره وجه اوله کوره مراد هرکس محرم راز اولمغه لایق دکلدر
دیمکدر درین مقام مجازی بجز پیاله مگیر بو مجازی مقامده پیاله دن غیری
طوتمه درین سراچه بازیچه غیر عشق مباز بو بازیچه سرای اچنده که مراد
دنیادر عشقدن غیری یه سعی ایلمه مصراع ثانی مصراع اولی مبین در مقام
مجازیدن مراد دنیادر اگرچه حسن تو از عشق غیر مستغنیست اگرچه سنک
حسنک غیرک عشقندن مستغنیدر من آن نیم که ازین عشقبازی ایم باز
بن اول دکلم که بو عاشقلقدن فراغت ایدم خطاب خدایه در چه گویمت که
ز سوز درون چه می بینم سکا نه دیم که سوز درونمدن نه کورورم ز اشک پرس
حکایت که من نیم غماز گوزم یاشندن صور حکایتی که بن غماز دکلم غرض
کرشمهٔ حسنست ورنه حاجت نیست غرض حسنک کرشمه سی و نازی در یوخسه
احتیاج یوقدر جمال دولت محمود را بزلف ایاز سلطان محمودک جمالی
دولتی ایازک زلفنه قزل سرایلی ناهید صرفه نبرد ناهیدک غزل سرایلغی
بوزیاده التمز در آن مقام که حافظ برآورد آواز اول مقامده که حافظ
آوازی یوقرو کتوره یعنی اسرار عشقه سویلین پرده ناهید که سازندهٔ فلکدر
نجابر **ولهٔ ایضا** هزار شکر که دیدم بکام خویشت باز بیک شکر که کروسنی

کندو

کندو مرادمله کوردم ز روی صدق و صفا گشته با دلم دمساز صدق و صفا
یوزندن کوکلم ایله مصاحب اولمش روندگان طریقت ره بلا سپرند طریقت
سالکلری بلا یولنه کیدرلر حریف راه نیندیشد از نشیب و فراز یوله کیدن کمسه
اینشدن و یوقشدن فکر ایلمز سپرند فعل مضارع جمع غایب در سپریدن دن
مشتقدر که ایاق ایله بصمق و کتمک معناسنه در غم حبیب نهان به ز گفت و گوی
رقیب حبیبک غمی رقیبک جست و جویندن نهان یکدر که نیست سینهٔ ارباب
کینه محرم راز زیرا کینه صاحبلرنک سینه سی محرم راز دکلدر بدین سپاس که مجلس
منورست بدوست بو شکرانه که مجلس دوست ایله منوردر گرت چو شمع جفایی
رسد بسوز و بساز اگر سکا برجفا ایرشه شمع کبی یان و صبر ایله نه بنیم بوسه دعایی بجز ز اهل
دلی یارم بوسه ایله بر اهل دلدن بر دعا صاتون آل که کیشد دشمنت از جان و جسم دار باز
که دشمنک مکری سنک جان و جسمکدن منع ایده نیم بوسه دن مراد احسان قلیلدر
ملالتی که بروی من آمد از غم تو شول ملالت که سنک غمکدن بنم یوزمه کلدی ز اشک
پرس حکایت که من نیم غماز گوزم یاشندن صور حکایتی که بن غماز دکلم مراد ظاهرده صدق
و سوز ایله اولن گریه درونده مستور اولان عشقه دلالت ایدر زنگند زمزمهٔ
عشق در عراق و حجاز عراق و حجازه عشق صداسنی براقدی نوای بانگ غزلهای
حافظ شیراز شیرازدن پیدا اولمش حافظک غزللرینک بانکی نواسی **ولهٔ ایضا**
خوشست شبی که در آیی بصد کرشمه و ناز خوشدر اول کیجه که یوز کرشمه و ناز ایله کلمه
کنی تو ناز بشوخی و من شوم بنیاز سن شوخلق ایله ناز ایده سن و بن نیازده اولم
مراد تجلی ذاتک وجه احسن ایله ظهورن طلب در چو غنچه سر نهفته کجا نهان ماند غنچه
کبی مستور سر قنده نهان قالور دل مرا که نسیم صباست محرم راز بنم کوکلمک که محرم
رازی نسیم صبادر مراد عوامه سویلین سر فاش اولور دیمکدر امید قد تو داشتم
ز بخت بلند بلند بختمدن سنک قدکی امید طوتدم نسیم زلف تو می خواستم ز عمر دراز
دراز عمردن سنک زلفک رایحه سنی استدم مراد عمر یعنی هوا و هوسه صرف اتمیوب
بخت بلندندن تجلی ذات و عمر درازندن نفحات رحمانیه طلب اتدوکین اشعاردر
چه فتنه بود که مشاطهٔ قضا انگیخت نه فتنه ایدیکه قضا مشاطه سی پیدا ایلدی که کرد نرکس

سوخت سینه بسرمه ناز که سنک شوخ چشمکی ناز سرمه سی ایله سیاه ایلدی
مراد صنع الٰهی بی استغراب درچه حلقها که زدم بر در دل از سر سوز نه حلقه لر که
کوکل قپوسی اوزره اوردم سوز وصدق اوجندن ببوی روز وصال تو در شبان
دراز سنک وصالنک روزی امیدی ایله اوزون کیجه لرده مراد کیجه ایلرا ویومق
وصال جانانه وسیله اولور دیمکدر مرا چه فکر ز جور تو جفای رقیب سنک جورکدن
ورقیبک جفاسندن باکه نه فکر اسیر عشق ندارد غم از بلای دراز اسیر عشق اولن
کمسه بلای درازدن غم طوتماز صبا بمقدم گل روح را روح بخشد کلک کلمسی ایله
صبا روحه راحت باعث هزار رحمت حق باد برچنین غماز بو نجلیین غمازه اوزره
حق تعالی نک بیک رحمتی اولسون غبار خاطر ما چشم خصم کور کند بزم خاطرمزکه
غباری دشمنک کوزینی کور ایلر تو رخ بخاک نه ای حافظ وبسوز وبساز •
سن یوزنکی خاکه قوای حافظ ویان وصبر ایله ولہ ایضاً براه میکده عشاق رهت
در تک وتاز عشاق میخانه یولنده طوغریسی تک وتازده در یعنی سعی واهتمام ایدرلر
بدان طریق حجاج زراه نیاز اول طریق که حجاز یولنده حجاجک وار در تنم زهجر
تو چشم از جهان فرو می دوخت تنم سنک فراقکدن جهاندن کوز یومدی •
امید دولت وصل تو داد جانم باز سنک وصلک دولتنک امیدی کرو باکه
جان ویردی هیچ در نروم بعد ازین ز حضرت دوست بوندن صکره دوست
حضورندن هیچ بر قپویه کتمزم چو کعبه یافتم آیم زبت پرستی باز چونکه کعبه یی بولدم
بت پرستلکدن فراغت ایدرم بو بیتلردن مراد باری تعالی در شبی چنین
بسیحکه زبخت میخواهم سحر وقتنده بختدن بو نجلیین بر کیجه استرم که با تو شرح سر انجام
خود کنم آغاز که ساکه کند و سرانجام شرحنی سویلیم زشوق مجلس آن ماه خرکهی
حافظ اول خرکهی ماهک مجلسی شوقندن ای حافظ کرت چو شمع بلایی رسد
بسوز وبساز اکر ساکه بر بلا ایرشه شمع کبی یان وصبر ایله ولہ ایضاً ذرا که در
دل خسته توان درآید باز انجه وکل که خسته دله کرو قوت کله بیا که درتن مرده
روان درآید باز کل که اولمش جسمه کرو جان کله خطاب مرشده در بیا که فرقت
تو چشم من چنان دربست کل که سنک فرقتک بنم چشمیمی انجلیین باغلدی

که فتح

که فتح باب وصالت مکر کشاید باز سنک وصالنک فتح بابی کروا چه مراد عالم
فیضده اولن انقباض وتحیرنک دفعنی طلب درغمی که چون سینه زنک دل
بخون بکرفت برغم که زنک عسکری کبی کوکل خونن طوتدی یعنی خونه غرق ایلدی
ز خیل شادی درم رخت زدیدار باز سنک بیاض یوزک سروری عسکرندن
کرو آجلور درم ذکری بو نوع زنک مناسبتی ایله در که بیاض معناسنه در مراد
محبت ماسوی ظلمتی تجلی جمال ایله زائل اولور دیمکدر بپیش آینه دل هر آنچه
می دادم کوکل آینه سی اوکنه هر نه که طوتم بجز خیال جمالت نمی نماید باز سنک
جمالک خیالندن غیری کورنمز بو وجه دخی جائزدر سنک جمالک خیالندن غیری
کوسترمز طالب خدایه در بدان مثل که شب آبستنه است دوراز تو اول مثل
ایله که کیجه حامله در رسندن ایراق ستاره می شمرم که شب چه زاید باز یلدز صایارم
که کیجه کیرو نه طوغرر مراد کیجه لرده اولن طاعتدن و عبادتدن نه حاصل اولور
دیمکدر ستاره می شمرم ایکی معنایه دربری اغلمق وبری اویومق معناسنه در
یکیست صعب وسهل در طریق حافظ را طریق عشقده مشکل وآسان حافظه بر در
که مرغ را چه تفاوت کند نشیب وفراز که مرغه اینش ویوقش نه تفاوت ایدر
مراد اخلاص وشوق ایله سلوک ایدنه مشکلات طریقت آسان ایدوکین
بیاندر ولہ ایضاً ای سرو ناز حسن که خوش میروی بناز ای حسنک سرو نازی
که ناز ایله خوش کیدرسن عشاق را بناز تو هر لحظه صد نیاز سنک نازکه عشاقک
هر دم عشاقک یوز نیازی وار در خطاب باری تعالی یه در فرخنده باد خلعت
حسنت که در ازل حسن خلعتی سا که مبارک اولسون زیرا ازلده ببریده اند
بر قد سروت قبای ناز ناز قباسنی سنک سرو قدکه بجمشلردر خطاب باری
تعالی یه در العظمة ازاری والکبریا ردائی حسبنجه بونلر حق تعالی یه لایق ایدوکین
بیاندر ازل ذکری قدم اعتباری ایله در ببریده اند قبا مناسبتی ایله در توجیه
معنی خدایه لایق ومسلم دیمکدر نته کم دیوان جامی ده بو معنایه مناسب بر غزل
واقع اولمشدر نظم الله الله زکجا میرسد آن غیرت حور • همچو خورشید
فروهشته برخ برقع نور • میخرامد ز سراپرده اجلال بطون • تا زند جلوه کنان خیمه

بصحرای ظهور • بگشاید ز سر گنج گرانمایه طلسم • تا دهد حاصل آن گنج بهر مفلس عور
هر کجا سایهٔ زلفش همه دامست و فریب • هر کجا پرتو رویش همه عیشت
و سرور • همه دلدادهٔ او بنده چه هشیار و چه مست • همه دیوانهٔ او بنده چه
نزدیک و چه دور • هر جفایی که کند صبر بر آن آسانست • مشکل آنست
که بی او نتوان بود صبور • جذبهٔ عشق رخش برد ز حفظ جامی را • باد آسوده
درین خواب گران تا دم صور • از آنکه عنبر سر زلف تو آرزوست • اول
کمینه که سنک عنبر کبی لطیف سر زلفک آرزوسی واردر چون عود کو بر آتش
سوزان و باز دی اکا یاقجی آتش اوزره عود کبی یانسون و صبر ایلسون
مراد اسرار الهیه یه وصول بولمق زیاده صعوبت ایله ایدوکین بیان در
از طعنهٔ رقیب نگردد عیار من • رقیبک طعنه سندن بنم عیارم طونمز
چون زر اگر برند مرا در دهان گاز • زر کبی اگر بنی مقراضک اغزنه ایلده لر مراد
بودر که اگر بنی پاره پاره ایده لر قلبمدن محبت گیتمز دیمکدر • پروانه راز شمع
بود سوز دل ولی • پروانه نک کوکلی یانمسی شمعدندر اما • بی عارضی چو شمع
تو جان ز ا بود گداز • سنک شمع کبی عارضک سز جانه ایرمک واردر مراد
بودر که پروانه شمعک وصالندن یانر بن سنک فراقکدن یانرم • اگر
دل کز طواف کعبهٔ کویت وقوف یافت • کوکل که سنک کوینک کعبه سنک
طوافندن وقوف بولدی • از شوق آن حریم ندارد سر حجاز • اول حریمک
شوقندن حجاز هوسنی طوتماز • بیت • بر سر کوی تو نا کرده وقوف • حاجیان را
چه وقوف از عرفات • هر دم بخون دل چه حاصل وضو چه نیست • هر دم
خون دل ایله ابدست آلمق نه فائده • نی طاق ابروی تو نماز مرا جواز • سنک
محرابه بکزر ابروکسز بنم نمازمه جواز یوقدر چو نیست ترکیبنک معناسی
مصراع ثانی یه قید اولندی سهولت معنی ایچون خطاب خدایه در • بیت
ای درت کعبهٔ ارباب نجات • قبلتی وجهک فی کل صلوة • صوفی که بی تو
توبه ز می کرده بود دوش • صوفی که دون کیجه سنسز شراب دن توبه ایلمش ایدی
بشکست عهد چون در میخانه دید باز • عهدینی صیدی چونکه میخانه قپوسن اچوق کوردی

مراد

مراد عشقدن فراغت اتمش ایدی چونکه فیض الهی ایرشدی کیرو رجوع ایلدی
دیمکدر • چون باده مست بر سر خم رفت کف زنان • مست شراب کبی شوقندن
کف اورارق کوب باشنه کتدی • حافظ که دوش از لب ساقی شنید راز • حافظ که
دون کیجه ساقی نک لبندن راز اشتدی ساقی دن مراد باری تعالی در
دوشدن مراد روز ازلدر که اول وقت الست بربکم کلامنی استماع اتدی
کف بونده ال ایاسی معناسنه در باده یه نسبت کوپک معناسنه غایت خوب
واقع اولمشدر بو معنی مست باده نک صفتی اولدوغی اعتبار اوزره در •
بادهٔ مست قتال شراب معناسنه در مست لفظی حافظه صفت اعتبار اولنورسه
معنی اکا کوره اولور اما معنای اول اولی در • وله ایضا • بر نیامد از تمنای لبت کامم
هنوز • سنک لبک تمناسندن هنوز بنم مرادم حاصل اولمدی • بر امید جام
لعلت دردی آشامم هنوز • سنک لبک جامی امیدی اوزره هنوز دردی نوش
ایدیجی یم مراد کلام الهی نک حقیقتنه وصول بولدم دیمکدر • روز اول رفت دینم
در سر زلفین تو • اول کونده دینم سنک ایکی زلفک اوجنه کتدی • تا چه خواهد شد
درین سودا سرانجامم هنوز • عجب بو سوداده هنوز انجامم نه اوله • گر کند ساقی یک
جرعه زآب آتش گون که من • ای ساقی اول آتش رنکلو آب دن بر جرعه ویر
زیرا بل • در میان پختگان عشق او خامم هنوز • انک عشقی پخته لرینک اورته سنده
هنوز خامم مراد مرشددن جذبه و فیض طلب اتمیدر سلوکده قوت حاصل اولمق
ایچون • از خطا گفتم شبی زلف ترا مشک ختن • بر کیجه خطادن سنک زلفکه مسک
ختن دیدم • میزند هر لحظه تیغی مو بر اندامم هنوز • تنمده اولن موی هنوز هر لحظه بکا بر
تیغ اورر مراد مصنوعک صانعه هیچ وجهله مشابهتی اولمدوغین بیان در •
نام من رفتست روزی بر لب جانان بسهو • اما دله نا محمدن هنوز جان رایحه سی
کلور مراد حق تعالی نک بنده سنه ازهرچ رضا و محبتی زیاده عزته سبب ایدوکین
بیاندر • پرتو روی ترا در خلوتم دید آفتاب • سنک یوزک پرتوینی خلوتمده
کوردم • میرود مردم چو سایه بر در و بامم هنوز • سایه کبی هنوز در و بامم اوزره کیدر
مراد خلوتنده تجلی جمال واقع اولدوغین اشعار در • در ازل داد دست مارا ساقی

لعل لبت بزه ازلده ویرمشدر سنک لب لعلک ساقیسی جرعه جامی که من مدهوشم
آن جامم هنوز برجام جرعه سنی که اول جامک مدهوشی یم خطاب باری تعالی یه در
ای کمه که ایتدک جان ویرتا سکا آرام دل اوله جان بغمهای سپردم نیست
آرامم هنوز جانمی انلرک غمنه تسلیم ایلدم هنوز آرامم یوقدر مراد عشقده آرام میسر
ایدوکین بیاندر در قلم آورد حافظ نکته لعل لبت حافظ سنک لعل لبک نکته سی
قلمه کتوردی یعنی یازدی آب حیوان میرود هردم ز اقلامم هنوز قلملر مدن
هردم آب حیات روان اولور لبتن اولن تا خطاب خدا ایچوندر قلملر مدن دیدوکی
سوزلر مدن دیمکدر که معنی لری آب حیات کبی لطیف وحیات بخشدر مراد سوزلرنده
اولن لطافت کلمات الهیه دن ایدوکین بیاندر **وله ایضاً** حال خونین دلان که کوید
باز خونین دللرک حالنی کیروکیم دیر وز فلک خون جم که جوید باز وفلکدن خون جم
جوید باز جمک قانی کیروکیم استر مراد فلکه انتقام اتمک میسر دکل ایدوکین بیاندر **بیت**
چو نتوان بر افلاک دست آختن ضروریست باگردشش ساختن بشرمش از چشم
می پرستان بادمی پرستلرک چشمندن اکه شرم اولسون نرگس مست اگر
بروید باز مست نرگس اکر کیرو بته شرمش ده اولن ضمیر غایب مصراع ثانیده
اولن نرگسه راجعدر جز افلاطون خم نشین شراب شرابک خم نشین افلاطوندن
غیری سر حکمت بما که گوید باز حکمت سرینی کروبزه کیم دیر بونده ایکی وجه محتمل دریری
بودر که شراب که مراد عشقدر خم نشین افلاطونه تشبیه اتمش اوله بری دخی بوکه
مرشدی افلاطونه تشبیه اتمش اوله زیرا افلاطون کوپ کبی برنسنه بنیاد ایدوب نیجه
زمان انک ایچنده اولمشدر حتی انده حکمته متعلق برکتاب تألیف اتمشدر حاصل
معنی سر حکمتی عشق الهی یا مرشد کامل بیان ایدر دیمکدر هرکه چون لاله کاسه گردان شد
هرکیمکه لاله کبی کاسه دوندریجی اولدی یعنی می پرست اولدی زین جفا رخ نشوید باز
بو جفادن یوزینی کروقان ایله یور مراد هرکیمکه دنیا دولتنه مغرور اولوب عمرینی عیش
ونوشه صرف ایدوب عشق وطاعته مشغول اولمیه عاقبت پشیمان اولوب چون قان
اغلار دیمکدر بس که در پرده چنگ گفت سخن چنگک پرده ده چوق سوز سویلدیکی
برش موی تا نشوید باز انک مویینی کس تا کرونوحه اتمیه وصاغوصاغمیه زیرا چنگک

قیلدیغی کیدر سلرآرتوق اندن صوت ظاهر اولماز مراد اسرار حقیقی فاش ایدنه سیاست
لازم ایدوکین بیاندر بکشاید دلم چو غنچه اگر کو گلم غنچه کبی آچلور اگر ساغری چوگل بوید باز
کل کبی شراب ساغرینی کروقوقولیه مراد عالم فیضدن منقبض اولمش دل کشف وبسط
ایر شور الا که بر نفحه ایرشه دیمکدر گرد بیت الحرام خم حافظ کوپ بیت الحرامنک طرافنه
حافظ که تواند بسر بپوید باز اگر قادر اوله کروباشی ایله یلر مراد عشقه سعی وطلب دن
کنایتدر **بیت** زاهد حرام گفت می لعل ولی ما از بزم ومیکده بیت الحرام ماست
وله ایضاً خیزد در کاسه زر آب طربناک انداز قالق والتون کاسه شراب ایله براغیله
کاسه زردن مراد دل وآب طربناکدن مراد عشقدر پیشتر زانکه شود کاسه
سر خاک انداز اندن اول که کاسه سر خاک انداز اوله مراد اولوب کاسه سر خاک ایله
بر اولوب اندن خاک دوکلمزدن اول عشق الهی یه سعی ایله دیمکدر عاقبت منزل ما
وادی خاموشانست عاقبت بزم منزلمز خاموشلر وادیسیدر که مراد کورستاندر
حالیا غلغله در گنبد افلاک انداز حالیا افلاک قبه سنه غلغلات یعنی صدا
براق مراد موتدن اول عمر عزیزی عشق وطاعته صرف اتمکه ترغیبدر چشم
آلوده نظر از رخ جانان دورست آلوده نظر اولن چشم جانانک رخندن ارق
بر رخ از نظر از آینه پاک انداز انک جمالنه پاک آینه دن نظر ایله مراد محبت ماسوی
ایله آلوده ونا پاک اولن قلب ده تجلی جانان اولماز دیمکدر بسر سبز تو ای
سرو که چون خاک شوم سنک سبز سرک حقیچون ای سرو که چون خاک اولم ناز
از سر بنه وسایه برین خاک انداز نازی ترک ایله وم ارمه ا وغزه خطاب مرشده در
سبزلکی سرومناسبتی ایله در دل ما راکه ز مار سر زلف تو بخست بزم دلمزی که سنک
سر زلفک مارندن مجروح اولدی از لب خود بشفا خانه تریاک انداز کند ولبکدن
تریاک شفاخانه سنه الت زلفدن مراد بونده ظلمت کوندر مراد کلام الهی ایله
ظلمت کوندن خلاص طلبیدر ملک این مزرعه دانی که ثباتی نکند بیلورسن که بو عالمک
اصلا بقاسی یوقدر مزرعه دن مراد بو عالمدر آتشی از جگر جام بر افلاک انداز
جامک جکرندن افلاکا و زره بر آتش آت جکر جام شرابدر که بونده عشق
الهی مراددر حاصل معنی عشقه سعی سببی ایله دنیایی ترک ایله دیمکدر

غسل در اشک زدم کاهل طریقت گویند کوز یاشنده غسل ایلدم زیرا اهل طریقت ایدرلر
پاک شو اول وپس دیده بر آن پاک انداز اول پاک اول واندن صکره اول پاکه
نظر ایله مراد محبت ماسوی دن فراغت اتمیین کمه حال جانانی مشاهده ایلمز دیمکدر
پاک دن مراد باری تعالی در یارب آن زاهد خود بین که بجز عیب ندید یارب
اول خود بین زاهد که عیب دن غیری کورمدی دود آهیش در آیینه ادراک انداز
آنک ادراکی آیینه سنه برآه توتنی آت مراد عشقدن اکه برحالت ویردیمکدر
دعا، له در چون گل از نکهت او جامه قبا کن حافظ آنک رایحه سندن قفتانیکی
گل کبی یرت ای حافظ وان قبا دره آن قامت چالاک انداز واول قباتیی
اول قامتی موزونک یولنه آت مراد طریق عشقده جان ایچون وجودکدن کچ دیمکدر
مصراع اول ده اولن قبا یرتمق معناسنه در جامه دن مراد وجودی در **وله ایضاً** دلم ربوده
لولی وشیست شورانگیز کوکلم غوغا قوپرجی برلولو وشک ربوده واشفته سیدر
دروغ وعده وقتال وضع ورنگ آمیز دروغ وعدهلو وقتال وضعلو وحیله ایدیجی
مراد نفس اماره اولمق روشن در محبوب مجازی اولمقدن فدای پیرهن چاک
ماه رویان باد ماه رویلرک چاک پیراهننه فدا اولسون هزار جامه تقوی وخرقه
پرهیز بیک تقوی جامه سی وبیک زهد خرقه سی مراد عشق الهی سببی ایله ریادن
پاک اولمش عشاقی مدحدر که مقبول خلق اولمق ایچون ظاهرلرنی صلاح وتقوی ایله
آراسته ایلمزلر فرشته عشق نداند که چیست قصه مخوان فرشته بلمزکه عشق ندر
قصه اوقومه یعنی آوردی صاوردی بخواه جام وگلابی بخاک آدم ریز جام است
وآدمک قبرینه برگلاب دوک یعنی آدمه تعظیم ایله که بوحاله اول سبب اولمشدر
جام بخواه عشق طلب ایله دیمکدر شیخ عطار حضرتلری ملک ده عشق واردراما
دردیوقدر دیمش ایلیه عشق بونده درد معناسنه اولمق کرک بوایکی سوزه بیننده
تطبیق بولنه شیخ عطارک اول سوزی دال قافیه سنده ذکر اولنمشدر که آنوک
مطلعی بو واقع اولمشدر **مصراع** کوهر مخزن اسرار همانست که بود فقیر وخسته
بدرگاهت آمدم رحمی فقیر وخسته سنک درگاهکه کلدم بر رحم ایله که جز ولای
توام نیست هیچ دست آویز که سنک محبتکدن غیری هیچ ارمغانم یوقدر خطاب

باری تعالی یه در غلام آن کلماتم که آتش انگیزد اول کلماتک غلامی ایم که شوق وسوز
ظهوره کتوره نه آب سرد زند در سخن بر آتش تیز اول کلماتک غلامی دکلم که سوزده
آتش تیز اوزره آب سرد اوره بیا که هاتف میخانه دوش با من گفت گل که میخانه
هاتفی دون گیجه بکا ایتدی که در مقام رضا باش واز قضا مگریز که رضا مقامنده اول
وقضادن قاچمه مباش غره ببازوی خود که مندرجست کند و بازوکه مغرور اولمه زیرا مندرجدر
هزار تعبیه در حکم پادشاه انگیز بیک مکر حق تعالی نک حکمنده تعبیه بونده مکر معناسنده در که
پادشاه انگیز صفت درکه موصوفی خدادر که در حکم خدای پادشاه انگیز تقدیرنده درکه
پادشاه انگیز پادشاه عزل ایدیجی معناسنه در بعض نسخه ده بویله واقع اولمشدر هزار
تعبیه در پادشاه حکم انگیز اول وقت معنی بویله اولور حکم صاحبی پادشاه ده بیک مکر
حاصل معنی والله خیر الماکرین حسبنجه مکر خدادن ایمین اولمق معقول دکل ایدوکین
بیاندر پیاله بر کفنم بند تا سحرکه حشر پیاله می کفنمه باغله تا قیامت سحری وقتنده می زدل
ببرم هول روز رستاخیز شراب ایله قیامت کونی خوفی وهیبتنی کوکلدن ایلدم مراد عشقه
زیاده حرص ومحبت اظهار اتدوکیدر وعشقله هول قیامتدن خلاص میسر ایدوکین
اشعاردر میان عاشق ومعشوق هیچ حایل نیست عاشق ومعشوق اورتاسنده
هیچ حایل ومانع یوقدر تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز سن کندک کندوکه حجابسن
ای حافظ اورتادن قالق مراد حق تعالی ایله بنده اورتاسنده حجاب مشکل بنلک ایدوکین
اشعاردر **وله ایضاً** بیا وکشتی ما در شط شراب انداز گل وبزم کشتمزی شراب ارماغنه آت
غریو ولوله در جان شیخ وشاب انداز پیر وجوانک جاننه غریو ولوله آت خطاب مرشده در
حاصل معنی بودرکه بنم وجودمی غریق عشق ایله تا که عقل معاش ونفس اماره طاعت سمتنه
جوش وخروشه کلهلر شیخدن مراد عقل معاش وجوان دن مراد نفس اماره اولمق روشندر
و شیخ وشاب دن مراد خلق عالم اولمق احتمال در غریو وولوله فریاد وفغان معناسنه در
مرا بکشتی باده درافکن ای ساقی بنی شراب کشتیسنه براق ای ساقی که گفته اند نکویی
کن ودر آب انداز زیرا ایتمشلردر که ایلکی ایله وصویه آت مراد ای ساقی بنی عشقده مرتبه
استغراقه ایرشدر دیمکدر ز کوی میکده برگشته ام ز راه خطا میخانه محله سندن خطا
یولندن دونمشم مراد کرزکرم باز ره صواب انداز بنی کرمکدن کروصواب یولنه آت

مراد خطا ایله عشقدن فراغت اتدم کروبی عشقه ایرشدر دیمکدر خطاب مرشده در
بیا ساقی از آن می کل رنک مشکبو جامی اول مشک رایحه لو کل رنکلو شراب دن بر جام کتور
شرار رشک وحسد در دل کلاب انداز کلابک کوکلنه رشک وحسد شرارینی
یعنی آتشنی آت مراد شراب که عشق الهی در کلابدن اطیب اید وکین اشعار در اکرچه
مست وخرابم تو نیز لطفی کن اکرچه مست وخرابم سن داخی بر لطف ایله نظر برین دل
سرکشته اخراب انداز بو خراب اولمش سرکشته کوکله نظر ایله مراد مرشددن دنیاده
فیض طلب اتدوکین بیاندر بنیم شب اکرت آفتاب می باید نیم شب ده اکر ساکه آفتاب
کرکسه ز روی دختر کلچهره رز از نقاب انداز رزک کل صورتلو قزنک یوزندن
نقابنی رفع ایله دختر رزدن مراد شراب درکه بو نوع عشق الهی مراد در رز احمه معناسنه
حاصل معنی ایلده اولن عشق وطاعت آفتاب کبی درکه قلبی زیاده روشن ایدر
دیمکدر مهل که روز وفاتم بخاک بسپارند قومه که بنی وفات کونی خاکه دفن ایده لر
مرا بمیکده بر در خم شراب انداز بنی میخانه یه الیت شراب کوپنه آت یعنی بنی بز مرشدک
قبری یاننه دفن ایله ز جور چرخ چو حافظ بجان رسید دلت فلک جورندن ای حافظ
چونکه سنک دلک جانه ایرشدی یعنی زیاده مضطرب اولدک بسوی دیو محن ناوک
شهاب انداز محنتلر شیطانی جانبنه شهاب ناوکنی آت مراد طاعت وعشق سببی ایله
محنتلری کندکدن ازاله ایله دیمکدر ناوک بر کونه تیرک اسمی در محن جمع محنت در
ولە ایضاً ای صبا کر بکذری بر ساحل رود ارس ای صبا اکر ارس ارماغی
کنارنه اوغرایه سن بوسه زن بر خاک آن وادی ومشکین کن نفس اول وادی نک
خاکنی اوپ ونفسکی مشکبوی ایله منزل سلمی که بادش هر دم از ما صد سلام سلمی نک
منزلی که هر دم بزدن اکه یوز سلام اولسون پر صدای ساربانان بینی وبانک
جرس ساربانلر صداسی ایله وجرس آوازی ایله پر کورر سن منزل بینی نک
مفعولی در تقدیر کلام بو یله در منزل سلمی که پر صدا ای ساربانان بینی وبانک
جرس یعنی سلمی نک منزلنی کرکدر یعنی منزلی کر کمز در محمل جانان ببوس آنکه بزاری
عرضه ده جانانک محملنی اوپ اندنصکره زاریلق ایله عرض ایله اکه بو یله دی کز فراقت
سوختم ای مهربان فریاد رس که سنک فراقکدن یاندم ای مهربان فریاد ایرش

بو بیتلردن مراد بر یار صادق قافله ایله اول جانبدن کلدوکین اشعار در که
ای محبوب منزله سنه تنزیل اتمک ایله سلمی جانان دیمشدر سلمی عربده بر محبوبه نک
اسمیدر اما فارسیده تذکیر وتانیث برابردر من که قول ناصحان را خواندمی قول رباب
بن که ناصحلرک سوزن قول ربابه اوقوردم یعنی نصیحتلرنی قبول اتمش ایدم
کوشمالی دیدم از هجران که اینم پند بس فراقدن بر کوشمال کوردم که بو بکا پند یتر
مراد ناصحلرک پندینی استماع اتمین عاقبت پشیمان اولور دیمکدر عشرت
شبکیر کن بی ترس کاندر راه عشق صباحه دک خوفسز عشرت ایله زیرا عشق یولنده
شب روان را آشنایهاست با میر عسس شبرولرک میر عسس ایله آشنالقلری
واردر مراد احیای لیل ایدن عاشقلرک حق تعالی حضرتیله آشنالقلریی
اولدوغین اشعار در یعنی ترس دیدوکی ریادن خوف اولمدوغی در عشقبازی
کار بازی نیست ای دل سر بباز عشقبازلق اوین اشی امی دکلدر ای دل
سر فدا ایله ورنه کوی عشق نتوان زد بچوکان هوس یوخسه چوکان هوس ایله
عشق طوپینی اورمق ممکن دکلدر مراد عشق الهی هوا وهوس ایله میسر اولماز
دیمکدر دل برغبت می سپارد جان بچشم مست یار دل یارک مست چشمنه
رغبت ایله تسلیم ایدر کرچه هشیاران ندادند اختیار خود بکس اکرچه هشیارلر
کندولرینک اختیارلرینی کمسنه ویرمدیلر چشم دن مراد ذات باری تعالی در
حاصل معنی عشاق جانان ازل یولنده جان ودلدن جان ودل فدا اتدکلرین
بیاندر طوطیان در شکرستان کامرانی میکنند طوطیلر شکرستانده کامرانلق
ایلرلر وز تحسر دست بر سر میزند مسکین مکس وتحسردن مسکین مکس الینی
باشنه اورر مراد وصال جانان ایله مشرف اولنلر ذوق وقت اولوب وصاله
وصول بولمیندر تحیر وتحسرده اولدقلرین بیاندر نام حافظ کر بر آید بر زبان
کلک دوست حافظک نامی اکر دوستک قلمی اوزره کله از جناب حضرت
شاهم بست این ملتمس حضرت شاهک جنابندن بکا بو مقصود یتر ولە ایضا
جانا ترا که کفت احوال ما مپرس ای دلبر ساکه کیم دیدی که بزم احوالمزی صورمه
بیکانه کرد وقصهٔ هیچ آشنا مپرس بیکانه اول وهیچ آشنانک قصه سینی صورمه

زانجا که لطف شامل وخلق کریم تست اول یردن یعنی انک کبیدن که سنک
عام لطفک وکریم خلقک درجرمی نکرده عفوکن وماجرا مپرس بر جرم ایلمش
عفو ایله وماجراسنی صورمه مراد حق تعالی ذنوبنک عفوینی طلب در سؤال و
حسابسز خواهی که روشننت شود احوال سوز عشق استرایسک که سوز عشقک
احوالی سا که روشن اوله از شمع پرس قصه ز باد صبا مپرس قصهٔ شمع دن
صور باد صبادن صورمه مراد احوال عشقدن هرکس خبر دار دکل ایدوکین
بیاندر هیچ آگهی ز عالم درویشیش نبود درویشلک عالمندن انک هیچ
آگهی اولمدی آنکس که با تو گفت درویش را مپرس اول کمسه که سا که درویشی
صورمه دیدی مراد مساکینه رعایت اتمیلری تخویف وتهدید در از دلق پوش
صومعه نقد وفا مجوی صومعه نک دلق پوشندن وفا نقدن استمه یعنی
ز مفلسان سخن کیمیا مپرس یعنی مفلسلردن کیمیا سوزن صورمه مراد بودر که
صوفی صورت اولن مرائی ده عشق آلهی اولماز مفلس در کیمیا صفتی اولمدیغی
کبی ما قصهٔ سکندر ودارا نخوانده ایم بز اسکندر ودارا قصه سنی اوقومشوز
از ما بجز حکایت مهر و وفا مپرس بزدن مهر و وفا حکایتندن غیری صورمه
مهر محبت معناسنه در وفا معروف در بو معنیلردن قطع نظر مهر و وفا
وامق وعذرا کبی عاشق ومعشوقه در در دفتر طبیب خرد باب عشق نیست
عقل طبیبنک کتابنده عشق بابی یوقدر ای دل بدرد خو کن نام دوا مپرس
ای دل درده خوی ایله ودوا آدنی صورمه مراد درد عشقه عقل ایله علاج
میسر دکل ایدوکین اشعاردر حافظ رسید موسم گل معرفت مگوی
ای حافظ گل زمانی ایرشدی معرفت سویلمه دریاب نقد عمر و ز چون وچرا
مپرس حافظ عمری اکله وچون وچرادن صورمه **ولہ ایضاً** دارم از زلف
سیاهش گله چندانکه مپرس انک سیاه زلفندن اول قدر شکایت طوترم که
صورمه که چنان ز دو شده ام بی سر و سامان که مپرس که انجلیین عقلسز
ودونق سز اولمشم که صورمه زلفدن مراد بونده ظلمت کون در که بنده نی
خدادن دور ایلمغه سبب در کس بامید وفا ترک دل وجان مکناد

وفا امیدی ایله کمسه دل ودینی ترک ایلمسون که چنانم من ازین کرده پشیمان که مپرس
که بن بو فعلدن انجلیین پشیمانم که صورمه بیکی جرعه که آزار کسش در پی نیست بر جرعه
سببی ایله که انک صوکنده کمسیه انجمک یوقدر زحمتی می کشم از مردم نادان که مپرس نادان
مردم دن بر زحمت چکرم که صورمه مراد عشق آلهی حصولنده عوام دن کوردکی مشقتی بیاندر
زاهد از ما بسلامت بگذر کین می لعل ای زاهد بزدن سلامتلکچ زیرا بو قرمزی شراب
دل ودین می برد از دست بدان سان که مپرس دل ودینی الدن انجلیین ایلدر که صورمه
می دن مراد عشقدر که اکه بذنا ملق لازم در گوشه گیری وسلامت هوسم بود ولی گوشه گیرلک
وسلامت بنم هوسم ایدی اما شیوه‌ای می کند آن نرگس فتان که مپرس اول نرگس فتان
بر شیوه ایدر که صورمه نرگس فتاندن مراد تأثیرات صاحبی اولن ذات در که عاشقی عشقه
ایرشدرر گفت وگوهاست درین راه که جان بگذارد گفت وگولر وار در بو یولده جانی
اریدر هرکسی عربده این که مبین آن که مپرس هر کیمسه بوکه باقمه انی صورمه غوغا سنده
زیرا عشقده همان چشم وگوش اولمق گرک از گوی فلک صورت حالی پرسم ایتدم فلک
طوبندن بر صورت حالی صوردم گفت آن میکشم اندر خم چوگان که مپرس ایتدی چوگان
ایتدی چوگان خمنده انی چکرم که صورمه مراد چوگان قضا النده گوی شکل اولن فلک گوی
صفت سرگشته وسرگردان ایدوکین بیاندر گفتمش زلف بخون که شکستی گفتا اکه ایتدم
زلفکی کیمک هلاکنه پریشان ایتدک ایدی حافظ این قصه درازست بقرآن که مپرس ای
حافظ بو قصه درازدر قرآن عظیم حقیچون که صورمه مراد سرگشتینک اسراره اطلاعی اولمدوغین
بیاندر **ولہ ایضاً** درد عشقی کشیده ام که مپرس بر عشق دردنی چکلمشم که صورمه زهر هجری
چشیده ام که مپرس بر فراق دردنی طاتمشم که صورمه گشته ام در جهان وآخر کار جهانده
طولاشمشم وعاقبة الامر دلبری برگزیده ام که مپرس بر دلبر اختیار اتمشم که صورمه دلبردن
مراد باری تعالی در **بیت** اگر من گرد عالم خود برآیم نیفتد چون تو دلداری بدستم آنچنان
در هوای خاک درش انک خاک درینک محبتندن انجلیین می رود آب دیده ام که
مپرس جاری اولور کوزم یاشی که صورمه مراد وصال جانان زیاده بلا والم ایله حاصل
اولدوغین بیاندر من بگوش خود از دهانش دوش بن کندو قولاغم ایله دون کیجه
انک دهانندن سخنانی شنیده ام که مپرس بر سوزلر ایشتمشم که صورمه مراد جانان اغزی

ایله اولن قربنی بیاندر سوی من لب چه میکری که مکوی بنم جانمه لبکی نه اصرسن دیمه
لب لعلی کزیده ام که مپرس بر قرمزی لب ایصرمشم که صورمه مراد کلمات الٰهیه‌یی
فاش ایتمکه تنبیه در بی تو در کلبهٔ کدایی خویش سنسز کند وکدالغم حجره سنده رنجهایی
کشیده ام که مپرس برزحمتلر چکمشم که صورمه مراد خلوتنده عالم فیضدن متألم
اولدوغین بیاندر همچو حافظ غریب در ره عشق غریب حافظ کبی عشق یولنده
بو وجه ذخی جائزدر حافظ کبی عشق یولنده غریب بمقامی رسیده ام که مپرس
بر مقامه ایرمشم که صورمه مراد جناب قدس ایله اولن قربت وآشنالغی اشعاردر
ولهٔ ایضاً دلا رفیق سفر بخت نیک خواهت بس ای دل ساکه رفیق سفر نیک
خواه بختک یتر نسیم روضهٔ شیراز راهت بس شیراز باغچه سنک نسیمی ساکه پیک راه یتر
مراد دیار غربتدن کندو شهرنه عزم وقصدن اشعاردر دکر ز منزل جانان سفر مکن
درویش ای درویش جانان منزلندن کیرو سفر ایلمه جاناندن مراد شیراز ده اولن
مرشدیدر که سیر معنوی وکنج خانقاهت بس زیرا ساکه کنج سیر معنوی وکنج خانقاه
یتر مراد دیار غربتده متألم اولدوغین بیاندر هوای مسکن مألوف وعهد یار قدیم
مسکن مألوف محبتی ویار قدیم عهدی ز رهروان سفر کرده عذرخواهت بس سفر
وسیاحت ایتمش سالکلردن ساکه عذرخواه یتر مراد سیاحت عالم اختیار اتمدوکنه عذر
وسبب بیان ایتمیدر بصدر مصطبه بنشین وساغری نوش مصطبه صدرنده اوتور
وشراب نوش ایله مصطبه جای درویشان آشامیخانه معناسنه استعمال اولنور که این
قدر ز جهان کسب مال وجاهت بس که جهاندن ساکه بو قدر مال ومنصب کسبی یتر
مراد مرشدک یاننده یاران طریقت ایله خانقاهده اوتورب عشق الٰهی‌یه سعی ایتمک سیاحت
عالمدن اییدر دیمکدر زیادتی مطلب دل کسور نه اکر عنم
بسو آیدیعنی غنم طاری اوله حریم درکه پیر مغان پناهت بس مرشدک درکاهی
حریمی ساکه پناه یتر زیادتی مطلب کار بر خود آسان کن بر زیاده طلب ایلمه وایشی
کندوکه اوزره آسان ایله که شیشه‌ٔ می لعل وبتی چو ماهت بس که بر شیشه قرمزی شراب
وماه کبی بر محبوب ساکه یتر میدن مراد عشق بتدن مراد مرشددر فلک بمردم نادان دهد
زمام مراد فلک مرادی یولارینی نادان مردمه ویرر تو اهل فضل ودانش همین کناهت بس

سن اهل فضل واهل علم سن ساکه همین بو کناه یتر بهیچ ورد دکر نیست حاجت حافظ
غیری ورده سنک هیچ احتیاجک یوقدر ای حافظ دعای نیم شب وورد صبحگاهت بس
نیم شب دعاسی وصباح وقتنک وردی ساکه یتر بمنت دکران خو مکن که در دو جهان
غیر یلرک منتنه خوی ایله زیرا ایکی جهانده رضای ایزد وانعام پادشاهت بس الله تعالی‌نک
رضاسی وپادشاهک انعامی ساکه یتر **ولهٔ ایضاً** کلعذاری کلستان جهان ما را بس
جهانک کلستانندن بزه بر کلعذار یتر زین چمن سایهٔ آن سرو روان ما را بس بو چمندن
اول سرو روانک سایه‌سی بزه یتر کلعذار وسرودن مراد مرشد وخدا اولمق ممکندر
چمندن مراد دنیادر من وهم صحبتی اهل ریا دورم باد بن واهل ریا ایله مصاحب
اولمقلق بندن دور در یعنی دور اولسون از کرانان جهان رطل کران ما را بس
جهانک ثقیللرندن بزه رطل کران یعنی عشق یتر مراد عوامدن فراغت ایدوب عشق الٰهی‌یه
کوشش ایتمک اولی ایدوکین اشعاردر قصر فردوس بپاداش عمل می بخشند فردوس
قصرینی عمل جزاسی ایله باغشلرلر ماکه رندیم وکدا دیر مغان ما را بس بزکه لوند وکدا ایز
بزه خانقاه یتر مراد جزای طاعت ایچون جنت طلب ایتمدوکین اشعاردر بنشین
برلب جوی وکذر عمر ببین ارماق کنارنده اوتور وعمرک مرورینی کور این اشارت
ز جهان کذران ما را بس کذران وفانی دنیادن بو اشارت بزه یتر مراد دنیانک
فناسی وعمرک زیاده سرعت اوزره مروری آکک سرعتله جریانندن معلوم اولور
نقد بازار جهان بنکر وآزار جهان جهان بازارینک نقدنی وجهانک آزارینی کور
کر شمارا نه بس این سود وزیان ما را بس اکر سود وزیان سزه نصیحت یتمز ایسه
بزه یتر مراد جهانک محنتندن خلاص بولمق ایچون نعمتندن فراغت ایتمک اولی
ایدوکین اشعاردر یار با ماست چه حاجت که زیادت طلبیم یار بزم‌له در نه حاجت
که زیاده طلب ایده‌لم دولت صحبت آن مونس جان ما را بس اول مونس جانک
دولتی بزه یتر مراد خدادر از در خویش خدایا بهشتم مفرست ای خدا کندو قپکدن
بنی جنته کوندرمه که سر کوی تو از کون ومکان ما را بس که بزه سنک کویک کون ومکاندن یتر
حافظ از مشرب قسمت کله بی انصافیست ای حافظ قسمت شربندن شکایت
انصافسزلقدر طبع چون آب وغزلهای روان ما را بس آب کبی لطیف وسلیس

دروان غزللرده بيز مراد اهل معرفت قدرتسزلقدن شكايت ايتمك انصاف
دكل ايدوكين بياندر **وله خرف الشين** اكر رفيق شفيقى درست پيمان باش
اكر رفيق وشفيق ايسك درست پيمان اول حريف حجره وكرمابه وكلستان
باش حجره وحمام وكلستان مصاحبى اول مراد رفيق شفيق دين كمسه درست
پيمان اولمق وجميع خصوصده لازم ايدوكين بياندر شكنج زلف پريشان بدست
باد مده پريشان زلفك بوكلمنى ييل النه ويرمه مكوكه خاطر عشاق كو پريشان باش
ديمه كه عشاقك خاطرى اولسون خطاب مرشده در كرت هوات كه باخضر همنشين
باشى اكر سنك هوسك وار ايسه كه خضرله مصاحب اوله سن نهان زچشم سكندر
چو آب حيوان باش اب حيات اسكندرك چشمندن نهان اولدوغى كبى سن دخى
خلقدن نهان اول مراد قرب آلهى طلب ايدر ايسك خلوت نشين اول ديمكدر
زبور عشق نوازى نه كار هر مرغيست زبور نوازلق هر بر مرغك ايشى دكلدر بيا ونو
كل اين بلبل غزل خوان باش كل وبو غزل خوان بلبلك يكى كلى اول مراد هر شيخ
ارشاده قادر اولمدوغين بياندر طريق خدمت وآيين بندگى كردن خدمت
طريقنى وقوللق ايلمك عادتنى خدا راكن رها كن بما وسلطان باش ايتدى چون
كه بزه قو وسن سلطان اول خطاب مرشده در دكر بصيد حرم تيغ بر مكش زنهار
زنهار كر وحرم صيد نه تيغ چكمه وزآنچه با دلم كرده پشيمان باش واندن كه بزم
كوكلمزه ايلمش سن پشيمان اول خطاب مرشده در مراد زياده رياضتله مريدك
قلبنى منقبض ومضطرب ايتمكدن منع در تو شمع انجمنى يك زبان ويكدل باش
سن مجلسك شمعى سن بر دللو وبر كوكللو اول خيال وكوشش پروانه بين
وخندان باش پروانه نك خيال وسعينى كور وخندان اول شمع دن مراد مرشد
وپروانه دن مراد مريد در كمال دلبرى وحسن در نظر بازيست دلبرلك وحسن
كمالى نظر بازلقده در بشيوه نظر از نادران دوران باش نظر شيوه سى ايله
دورانك نادرلرندن اول مراد مرشد ومريد صاحب نظر كرك ايدوكين
بياندر خموش حافظ واز جور يار ناله مكن خاموش اول اى حافظ ويارك
جورندن ناله ايلمه تراكه كفت كه در روى خوب حيران باش سا كيم ديدى

كه خوب يوزه حيران اول مراد چونكه اوليايه محبت ايدوب عشق الهى يى قبول ايتدك
انك مشقتندن ناله ايلمه ديمكدر **وله ايضاً** اى همه شكل تو مطبوع وهمه جاى تو
خوش اى جانان سنك دوكلى شكلك مقبول وسنك دوكلى يرك خوش
دلم از عشوه ياقوت شكرخاى تو خوش سنك شكر چينيجى لبك عشوه سندن دلم خوش در
خطاب خدايه در همچو كلبرك طرى هست وجود تو لطيف تازه كل ييراغى كبى سنك
وجودك لطيف در همچو سرو چمن خلد سراپاى تو خوش جنت چمنى نك سروى كبى سنك
جميع اندامك خوش در شيوه وشكل تو شيرين خط وخال تو مليح سنك شيوه
وشكلك شيرين سنك خال وخطك مليح در چشم وابروى تو زيبا قد وبالاى تو خوش
سنك چشم وابروك زيبا سنك قد وبالاك خوش هم كلستان خيالم ز تو پر نقش ونكار
هم خيالم كلستانى سندن پر نقش ونكار در هم مشام دلم از زلف سمناى تو خوش
هم مشام دلم سنك سمن رايحه لو زلفكدن خوش در مراد بارى تعالى در كه
محبوب منزله سنه تنزيل ايدوب وصف ايتمشدر پيش چشم تو بميرم كه بدان
بيمارى سنك چشمك اوكنده اوله يين زيرا اول بيمارلغى ايله ميكند درد مرا
از رخ زيباى تو خوش سنك زيبا رخكدن بنم دردمى خوش ايلر مراد خدا در
در ره عشق كه از سيل بلا نيست كذار عشق يولنده كه بلا سيلندن خلاص يوقدر
ميكنم خاطر خود را بتمناى تو خوش كند وخاطرمى سنك تمناك ايله خوش ايلرم در
بيابان طلب كرچه ز هر سو خطريست طلب بيابانندە اكرچه هر جانبدن بر خطر وار در
ميرود حافظ بى دل بتولاى تو خوش بى دل حافظ سنك محبتك ايله خوش وبى باك كيدر
خطاب بارى تعالى يه در **وله ايضاً** فكر بلبل همه آنست كه كل شد يارش بلبلك
فكرى دوكلى اولدر كه كل كه يار اولدى كل در انديشه كه چون عشق كند دركارش
كل فكرده كه انك ايشنده نيجه عشق ايليه مراد عاشق دايم قرب وصال فكرنده وبارى
تعالى استغناده اولدوغين بياندر دلربايى همه آن نيست كه عاشق بكشند دلربالق
دوكلى اول دكلدر كه عاشق ديليه ر خواجه آنست كه باشد غم خدمتكارش افندى اولدر كه
انك خدمتكار غمى اوله مراد مرشد كامل مريدلره رياضت ده شفقت ورفق اوزره
اولمق كرك ايدوكنه تنبيه در جاى آنست كه چون موج زند در دل لعل انك يرى در كه

یعنی لایق درکه لعلک کوکلنده قان موج اوره زین تغابن که خزف می شکند
بازرش بو زیان دن که خزف انک بازارینی ضر یعنی خزفه اولان اعتبار لعله
اولماز مراد اهل فضل منکسر البال ومضطرب الحال اولسلر یریدر زیرا جهله یه
اولن عزت آنلره اولماز دیمکدر بلبل از فیض گل آموخت سخن ورنی بود بلبل
سوزی گلک فیضندن اوکرندی یوخسه این همه قول وغزل تعبیه در منقارش
بودوکلی قول وغزل انک منقارنده تعبیه دکلدر ایدی بنو دلفظنک معناسیه
مصراع ثانی یه قید اولندی سهولت معنی ایچون تعبیه بونده قونمش ومهیا اولموق
معناسنه در مصدر بمعنی المفعول طریقی ایله آن سفرکرده که صد قافله دل همره اوست
اول سفر ایلمش کمسنه که یوز قافله دل اکه یولدش در هر کجا هست خدایا بسلامت
دارش هر قنده اولورسه ای خدا انی سلامتده طوت دارش ده اولن ضمیر غایب
سفرکرده یه راجعدر که مراد مرشد اولمق روشن در ای که بر کوچه معشوقه ما
میگذری ای کمسنه که بزم معشوقه مز صوقاغنه اوغرر سن برحذر باش که سر شکند
دیوارش حذر اوزره اول که انک دیواری باشک ضر مراد جناب قدسه وصول
زیاد صعوبت ایله ایدوکین بیاندر معشوقه ده اولن ها تانیث ایچون دکلدر
غفلت اولنمیه صحبت عافیتت گرچه خوش افتاد ای دل عافیت صحبتی اگرچه سا که
خوش دوشدی ای دل جانب عشق عزیزست فرو مگذارش عشق جانبی عزیزدر
انی ترک ایلمه مراد طالبنی عشقه تحریص در اگر از وسوسه نفس وهوا دور شوی اگر
نفس وهوا وسوسه سندن دور اوله سن بی شکی راه بری در حرم دیدارش
شکسز انک دیداری صوفی سرخوش ازین دست که کج کرد کلاه سر خوش صوفی
که کلاهنی بونک کبیدن اگری ایلدی بدو جام دگر آشفته شود دستارش ایکی جام ایله
دخی انک دلبندی پریشان اولور مراد دریادل اولمین کمسنه فیض وحالت ایرشسه
منصور کبی اسرار عشقی فاش ایدر دیمکدر دل حافظ که بدیدار تو خوگر شده بود•
حافظک قلبی که سنک دیدارکه معتاد اولمش ایدی نازپرورد وصالست مجو
آزارش وصال نازی ایله بسلنمش در اکه جفا ایله استمه خطاب باری تعالی یه در
وله ایضا باز آی ودل تنگ مرا مونس جان باش گر وگل وبنم طارکو کلمه مونس

جان

جان اول وین سوخته را محرم اسرار نهان باش وبو یانمشک نهان اسرارنه
محرم اول خطاب مرشده در زان باده که میکده عشق فروشند اول شرابدن
که عشق میخانه سنده صاترلر مراد دوساغریده وکور مضان باش بزه ایکی اوج ساغر
ویر دیدی رمضان اولسون مراد مرشددن فیض طلب ایتمیدر اعتکاف ده ایکین
در خرقه چو آتش زدی ای عارف سالک ای سالک عارف چونکه خرقه کی یاقدک
جهدی کن وسر حلقه رندان جهان باش بر جهد ایله وجهان رندلرینک سرحلقه سی اول
مراد بودر که چون عشقه مباشرت ایتدک باری زیاده اقدام واهتمام ایله که بر مرشد کامل
اوله سن خرقه دن مراد وجودی درکه آتشه یانمق محو وفنادن کنایت دران یار که
گفتا بتو ام دل نگرانست اول یار که دیدی سا که کوکلم منتظر در گومی روم اینک بسلامت
نگران باش دی شمدی کیدرم سلامت ایله ناظر ومنتظر اولسون مراد مرشد در•
خون شد دلم از حسرت آن لعل روان بخش کوکلم خون اولدی اول دوران بخش لبک
حسرتندن ای درج محبت بهمان مهر ونشان باش ای محبت درجی همان اول مهر ونشان
ایله اول مراد کثرت غم سببی ایله جانانک محبتندن اعراض ایتدوکین اشعار در تا بر دلش
از غصه غباری ننشیند تا انک کوکلی اوزره غصه دن بر غبار اوتورمیه ای سیل سرشک
از عقب نامه روان باش ای کوزی یاشی سیلی نامه نک اردندن روان اول حافظ که
هوس میکندش جام جهان بین حافظ که کندوسنه جام جهان بین هوسن ایلر میکند بونده
میشود معناسنه در اول وقت معنی بویله اولور حافظ که اکا جام جهان بین هوسی اولور
گو در نظر آصف جمشید مکان باش اکا دی جمشید مکان آصفک نظرنده اولسون•
بوندن مراد پادشاه شوکتلو وزیر اولمق روشندر **وله ایضا** بدور لاله قدح گیر وبی
ریا می باش لاله دورنده قدح طوت وریاسز اول ببوی گل نفسی همدم صبا می باش
گل امیدی ایله بر نفس صبایه همدم اول مراد فضل الهی دن فیض وکشف طلب ایله دیمکدر
بوی بونده امید معناسنه اولمق روشن در رایحه معناسنه اولمقدن کرت هوس است
که چون جم بسر غیب رسی اگر سنک آرزوک واریسه که جم کبی غیب سرینه ایرشه سن بیا و
همدم جان جهان نمای باش کل وجام جهان نمایه همدم اول جم دن مراد بونده
جمشید درکه جام جهان نمایه مالک اولمشدر جام جهان نمادن مراد عشق

الهی ایله پر اولمش دلدر نکومیت که همه سال می پرستی کن ساکه دیمزم که دوکلی
ییل یعنی تمام اون ایکی آی می پرستلک ایله سه ماه می خور ونه ماه پارسا
می باش اوچ آی شراب ایچ وطقوز آی پارسا اول اوچ آیدن مراد خلوت
زمانلری درکه ریاضت ایدرلر طقوز آیدن مراد خلوت اولمیان زمانلر در
جو پیر سالک عشقت بمی حواله کند چونکه مرشد کامل سنی شرابه حواله ایلیه بنوش
و منتظر رحمت خدا می باش نوش ایله و خدانک رحمتنه منتظر اول مراد عشقه ایکین
مغرور اولمه دیمکدر اگرچو غنچه فرو بستگیست کار جهان اگرچه جهانک ایشی غنچه کبی
باغلنمق لقدر تو همچو باد بهاری گره گشا می باش سن بهار یلی کبی گره گشا اول
مراد مقصودلر حاصل ایدیجی و عقده گشا دیمکدر وفا مجوی زکس ورسخن
نمی شنوی بگمدن وفا استمه وکر سوزم قبول اتمیه سن بهرزه طالب سیمرغ
وکیمیا می باش عبث یره کیمیایه و سیمرغه طالب اول زیرا بونلره طالب ولمق محالە
طالب اولمقدر مراد اهل دنیادن وفا ایدوکن بیاندر **بیت** یا وفا خود نبود در عالم
یا مگر کس درین زمانه نکرد • مرید طاعت بیگانه گان مشو حافظ بیگانه لرک طاعتنه
محب اولمه ای حافظ ولی معاشر رندان آشنا می باش آما آشنا رندلرک مصاحبی
اول مراد عوامدن اجتناب و عقلا مصاحبت اتمکه تنبیه در **وله ایضا** باغبانا
کر پنج روزی صحبت گل بایدش باغبانه اگر بش کون گل صحبتی کرک ایسه برجفای
خار هجران صبر بلبل بایدش هجران خارنک جفاسی اوزره اکه بلبل صبری کرک
مراد فنا پذیر اولان شیئه محبت اتمک خطای محض ایدوکین بیاندر ای دل اندر
بند زلفش از پریشانی منال ای کوکل انک زلفی بندنده پریشانلقدن ناله ایلمه
مرغ زیرک چون بدام افتد تحمل بایدش زیرک مرغ چون دامه دوشه اکه تحمل کرک
مراد سلوک عشقده اکین ظلمت کوندن براضطرابه گرفتار لسه صبر لازم ایدوکن
اشعاردر با چنین زلف ورخش باد انظر بازی حرام جانان بو نجلین زلف
ورخ ایله سرکه روی یاسمین وجعد سنبل بایدش هرکیمکه اکه یاسمنک یوزی
وسنبلک جعدی کرک نا خشنلق اگه حرام اولسون باد انظر بازی ترکیبنک معناسی
مصراع ثانی تاکید اولندی سهولت معنی ایچون مراد اسرار آلهیه وتجلی ذات ممکن ایکن

مصنوعات دن بر نه نظر و محبت اتمک نا معقول ایدوکین اشعاردر رند عالم
سوز را با مصلحت بینی چه کار عالمی ترک ایدیجی عاشقک مصلحت بینلک ایله
نه ایشی وار کار ملکست آنکه تدبیر و تامل بایدش سلطنت ایشی اول که اکه تدبیر
و تامل کرک مراد تارک دنیا غمدن خلاص ونجات بولدوغین اشعاردر تکیه بر
تقوی و دانش در طریقت کافریست طریقتده صلاح و علمه اعتماد ایلمک کافرلکدر
راه رو کر صد هنر دارد توکل بایدش سالک فضایوز هنره مالک اولسه اکا توکل کرک
نازها زان نرگس مستانه می باید کشید انک اول مستانه چشمندن نازچکمک کرک
این دل شوریده تا آن جعد کاکل بایدش بو شوریده کوکله مادام که انک کاکلنک
جعدی کرک جعد قوزجق مراد غیب هویته اطلاع طلب ایدن کمسیه ذات باریدن
استغنا ارچکمک لازم ایدوکین بیاندر ساقیا در گردش ساغر تعلل تا بکی ای ساقی
ساغرک کردشنده تعلل نیجه یه دک دور چو با عاشقان افتد تسلسل بایدش
دور چون عاشقلر دوشه اکه تسلسل کرک دور و تسلسل معلوم در مرادم شدندن
دوام اوزره فیض طلب اتدوکین اشعاردر کیست حافظ تا ننوشد باده بی آواز
چنگ حافظ کیمدر که چنگ آوازسز شراب ایچمیه عاشق مسکین چرا چندین تحمل
بایدش مسکین عاشقه نیچون بوقدر تجمل کرک مراد عاشق بی سر و پا عشق آلهی
حصولنده تجمل و تزیین استمز دیمکدر تجمل جیم معجمه ایله **وله ایضا** خوشا شیراز و وضع
بی مثالش نه خوش در شیراز و انک بی مثال وضعی خداوندا نگه دار از زوالش
ای خداوندا ای زوالدن حفظ ایله زرکن اباد ما صد لوحش الله زم رکنا
اباد فردن یعنی زم رکنا بادمزه یوز تحسین لوحش الله لا اوحش الله دن مخففدر
الله اکه وحشت ویرمسون یعنی خلقی کیدروب خراب اولمسون معناسنه در
صکره تحسین معناسنه استعمال اولنمشدر که عمر خضر می بخشد زلالش که انک
لذیذ آبی آب خضره عمر ن باغشلر میان جعفر اباد و مصلی جعفر آباد ایله نمازکاه
اورتاسنده عبیر آمیز می آید شمالش انک شمالی عبیر رایحه لو کلور شمال فتح
شینله در بشیراز آی و فیض روح قدسی شیرازه و روح قدسه منسوب اولن فیضی
بخواه از مردم صاحب کمالش انک صاحب کمال مردمندن استه روح قدس

جبرئیل در مراد شیرازی واهل کمالی مدحدر صبازان لولوی شنکول سرمست
ای صبا اول عالی جناب شیرین ومطبوع محبوب دن چه داری اکهی جولنت
حالش نه اکاه لق طوترسن انک حالی نیجه در لولودن مراد مرشددر کی آمد
شکر مصری بشیراز مصر شکری شیرازه قچن کلدی که شیریان ندا فندانفعالش
که شیرینلر اکه انفعال ویرمدیلر مراد فضل ومعرفته نسبت شکرینی قلیل ایدوکین
بیاندر شیریان دن مراد شعراولمق روشن در اکرچه مشایخ وعلما ومحبیب
اولمقده روشن در بعض نسخه مصراع اول بویله واقع اولمشدر که نام قند
مصری برد انجا مصرنا منی قند نبک انده کیم یا داتدی مکن بیدار ازین خوابم
خدایا اتدیکچون بنی بو خوابدن بیدار ایلمه که دارم خلوتی خوش با خیالش زیرا
انک خیالی ایله برخوش خلوت طوترم مراد عالم استغراق دن دوراولممن
طلب در بعض نسخه خدارا یرنه خدایا واقع اولمشدر لیکن محلنه ملایم دکلدر
کران شیرین لبم خونم بریزد اول شیرین لبسر اکر سنک قانکی دوکه دلاجون
شیرمادرکن حلالش ای کوکل انا اناک سدی کبی حلال ایله شیرین لبدن مراد
مرشددرکه ریاضت وعشق ایله مریدک نفسنی هلاک ایدر لیکن حقیقتده اکه
حیات ابد احسان ایدر چرا حافظ چو می ترسیدی از هجر ای حافظ چونکه فراقدن
خوف ایدر ایدک نیچون نکردی شکر ایام وصالش انک وصالی زماننک شکرنی
ایلمدک مراد نعمت شکرینی ادا اتمکه ترغیب در **ولہ ایضًا** ببرد از من قرار طاقت
وهوشش بندن قراری وطاقت وهوشنی الدی بتی سنکین دل سیمین بناکوشش
سیمین بناکوشلو طاش کوکللو بر محبوب نکار چابکی شنکی پری وشی چابک
بر نکار پری وشی بر شنک در شنک شیرین ومطبوع معناسنه در ظریف
مهوشی ترکی قبا پوشی ماه وشی برظریف قبا پوش بر محبوب در زتاب آتش
سوادی عشقش انک عشقی سوداسی آتشنک حرارتندن بسان دیک دایم
میزنم جوشش چولمک کبی دایم قیزرم بو غزلدن مراد سروری افندی نفس اماره ده
دیو تصریح اتمشدر اما مرشد کامل اولمق احتماله قریب در چو پیراهن شوم
آسوده خاطر پیراهن کبی آسوده خاطر اولورم کرش همچون قبا کیرم در اغوشش

اکر آنی قفتان کبی قوجم مراد بیرامنی اودستندن قوجمه راضیم دیمکدر نمی رنجم زجور او که
بی خار انک جورندن اینجنمزم زیرا خارسز نیا بد کل کسی بی نیش هم نوش کل ونیش نز
عسل بر کمسه بولماز اکر پوشیده کردد استخوانم اکر استخوانم جورومنس اوله نکردد مهرش
از جانم فراموش انک محبتی جانمدن فراموش اولماز دل ودیتم دل ودینم بر دست
دل ودینمی دل ودینی التمشدر برود دوشش برود دوشش برود دوشش انک
سینه سی واموزی انک سینه سی واموزی انک سینه سی واموزی بوکه صنعت تکرار در
دوای تو دوای تست حافظ سنک دردمانک سنک دردمانکدر ای حافظ لب
نوشنش لب نوشش انک لذیذلبی انک لذیذلبی انک لذیذلبی
ولہ ایضًا دلم رمیده شد وغافلم من درویش کوکلم اورکمش اولدی وبن
درویش غافلم که آن شکاری سرکشته را چه آمد بیش که اول سرکشته شکارینک
اوکنه نه کلدی یعنی نه حال واقع اولدی مراد کوکلنک برحال اوزره قراری
اولمدوغندن شکایتدر چو بید برسر ایمان خویش می لرزم کند وایمانم باشی
اوزره سکوت کبی دترزم که دل بدست کمان ابرویست کافرکیش زیرا کوکل کافر
مذهبلو وکافرفعللو بر کمان ابرو محبوبک الندده در کمان ابرودن مراد نفس اماره در
خیال حوصله بحر میپزم هیهات بحر حوصله سی فکرن بشورزم هیهات حوصله قورسوح
معناسنه میپزم یرینه میبرم دخی جائز دراملدرم معناسنه جهاست درسر این قطره
محال اندیش بو محال فکر ایدیجی قطره نک باشنده نلر وار در مراد وجود فانی سنی افنا اتمک
ایله وجود باقی وموج ایله اتحاد طلب اتدوکین اشعار در بنازم آن مژه شوخ عافیت
کش را اول عافیت کش شوخ مژه یه قربان اولیم که موج میزند آب نوش بر سر نیش که
انک نیشنک اوجی اوزره آب نوش موج اورر مراد حقک صورت قهرده اولن لطیفنی
بیاندر تحسین طریقی ایله نیش نیشتروار ینک صوقندوسی نوش لذیذ وعسل زآستین
طبیبان هزار خون بچکد طبیبلرک یکندن بیک قان طمر کرم بتجربه دستی نهند بر دل ریش
اکر تجربه ایله بنم مجروح کوکلم اوزره برال قویه لر یعنی نبض کوره لر مراد درد عشق ایله خونین دل
اولدم دیمکدر بکوی میکده کریان وسرفکنده روم میخانه محلته کریان وسرفکنده کیدرم
چراکه شرم همی آیدم زحاصل خویش نیچون زیرا که کند وحاصلمدن شرم کلور مراد عشقه

مباشرتیمز اشعارده قصورنه اعتراف طریقی ایله نه عمر خضر بماند نه ملك اسكندر نه خضرك
عمری نه اسكندرك ملكی قالور نزاع بر سر دنیای دون مكن درویش ای درویش
دنی دنیا هوسی اوزره نزاع ایلمه **بیت** دنیا نه متاعیست كه ارزد بنزاعی باخصم
مدارا كن و با دوست مواسا تو بنده گله از پادشه مكن ای دل سن بنده سن
ای دل پادشاهدن شكایت ایلمه كه شرط عشق نباشد شكایت از كم و بیش كه قلیل
و كثیردن شكایت ایلمك شرطی دكلدر ربان گمر نرسد دست هر گدا حافظ هر گدا انك الی اول
كمره ایرشمز ای حافظ خزینه بكف آور ز گنج قارون بیش گنج قاروندن
زیاده بر خزینه الده گتور مراد وصال الهی ازجق ریاضت و عبادت ایله حاصل
اولمانه دیمكدر **وله ایضا** دوش با من گفت پنهان كاردانی تیز هوش
حذاقت عقل صاحبی بر كاردان دون گیجه بكا پنهان ایتدی گرچه اما پوشیده
نتوان داشت راز می فروش كه می فروشك رازینی سندن مستور
طوتمق اولماز گفت آسان گیر بر خود كارها كز روی ایتدی اسان گیر ردی
طبع ایتدی اشلری كندوك اوزره آسان طوت زیرا بالطبع سخت
می گیرد جهان بر مردمان سخت كوش محكم سعی ایدیجی یعنی زیاده حریص عمله
اوزره جهان محكم طوتر یعنی بلا و محنت ایرشدرر وانگهم در داد جامی
كز فروغش بر فلك واندن صكره بكا بر جام ویردی كه انك فروغندن فلك
اوزره زهره در رقص آمد و بربط زنان میگفت نوش زهره رقصه كلدی
و قبوز چالرق نوش ایله دیدی مراد عشق الهی نك رفعت و لطافتین بیاندر
گوش كن پند ای پسر وز بهر دنیا غم مخور ای پسر پند استماع ایله و دنیادن
اوتر و غم یمه گفتمت چون در حدیثی گر توانی دار گوش سا كه اینجو كبی بر سوز
دیدم اگر قادر ایسك گوش طوت یعنی حفظ ایدوب عمل ایله گوش بونده
حفظ معناسنه اولمق روشندر نتكم بو دیوانك بو بیتنده گوش حفظ
معناسنه در **بیت** ای ملك العرش مرادش بده • وز خطر چشم بدش دار گوش
و گلستانك بو بیتنده اولان گوش حفظ معناسنه در **بیت** دونان
نخورند و گوش دارند گویند امید به كه خورده • با دل خونین لبی خندان بیاور همچو جام

جام كبی بر خونین دل ایله بر خندان لب گتور نتكم جامی خونین دل و خندان لب در
نی كثرت زخمی رسد آیی چو چنگ اندر خروش بویله دكل كه اگر سا كه بر زخم ایرشه
چنگ كبی خروشنه گله سن مراد جور و جفایه تحمل خوب ایدوكین بیاندر اكثر نسخه ده دل ولبی
واقع اولمشدر آیا وحدت ایله تا نگردی آشنا زین پرده رمزی نشنوی مادامكه
آشنا اولمیاسن بو پرده دن بر رمز اشتمزسن گوش نامحرم نباشد جای پیغام سروش
نامحرمك قولغی سروشك خبری یری اولماز مراد عشق الهی سر اسراره اطلاع میسر اولماز
دیمكدر در حریم عشق نتوان زد دم از گفت و شنید عشق حریمنده گفت و شنیددن
سویلمك اولماز زانكه آنجا جمله اعضا چشم باید بود و گوش اول سببدن كه انده جمله
اعضا چشم و گوش اولمق گرك مراد عشقده سؤال و جواب اولمدوغنی بیاندر **بیت**
چون حل نمی شود بسخن مشكلات عشق • در حیرتم كه فائده قیل و قال چیست • در بساط نكته
دانان خود فروشی شرط نیست • نكته دانلر مجلسنده خود فروشلق معقول دكلدر یا سخن
دانسته گوای مرد عاقل یا خموش یا سوزی معقول سویله ای معقول كمسه یا خاموش اول
ساقیا می ده كه رندیهای حافظ فهم كرد ای ساقی شراب ویر كه حافظك رندلكلرینی
فهم ایلدی آصف صاحب قران جرم بخش عیب پوش عیب ستر ایدیجی جرم عفو ایدیجی
صاحب قرانك وزیری **وله ایضا** در عهد پادشاه خطا بخش جرم پوش جرم ستر ایدیجی
خطا عفو ایدیجی پادشاه زماننده حافظ قرابه كش شد و مفتی پیاله نوش حافظ قرابه كش و مفتی پیاله
نوش اولدی مراد عشقك تمام رونق و شیوعن اشعاردر قرابه شراب شیشه سی و كلند
وقباق صوفی ز كنج صومعه با پای خم نشست صوفی صومعه بوجاغنده كوب دبنده اوتوردی
تا دید محتسب كه سبو میكشد بدوش تا گوردی محتسبی كه اموزی ایله دستی چكر یعنی شراب طالبی
مراد محتسب و صوفی طالب عشق اولدی دیمكدر احوال شیخ و قاضی و شرب الیهود شان
شیخ و قاضی نك احوالنی وانلرك نهانی خفیسانه شربی كردم سؤال صبحدم از پیر می فروش
صباح وقتی می فروش پیردن سؤال ایلدم شرب الیهود نهانی آز آز شراب ایچمكدر
نتكم یهود دیدیكی عادتی در می فروش پیردن مراد مرشد در معنای ظاهری اوزره بونلرك
ظرافت ایله شراب نوش اتدكلری اشعاردر معنای حقیقت اوزره مراد بونلرك عشق
و طاعتده اولان زیاده قصورلرن بیاندر گفتا نگفتنیست سخن گرچه محرمی مرشد ایتدی

بو سؤال اتدوکک سویلنجک سوز دکلدر اکرچه محرم سن درکش زبان و پرده نکهدار
و می بنوش خاموش اول و سر صاقله و شراب نوش ایله مراد عیوب تجسسنه اولمه
عشقه سعی ایله دیمکدر ساقی بهار می رسد و وجه می نماند ای ساقی بهار ایرشور
و شراب خرجلغی قالمدی فکری بکن که خون دل آمد زغم بجوش بو خصوص ایچون بر فکر ایله
زیرا خون دل غمدن جوشه کلدی مراد مکاشفه وقتنه مرشددن فیض طلب التمسدر
عشقست و مفلسی و جوانی و نو بهار عشق و مفلسلک در و جوانلق و نو بهار
عذرم بپذیر و جرم بذیل کرم بپوش عذرمی قبول ایله و جرممی دامن کرم ایله اورت
مراد فقر ریاضت و طاعت اتمکه بر مقدار مانع اولدی و غین استعاردر تا چند
همچو شمع زبان آوری کنی بنجه یه دک شمع کبی زبان آورلک ایدرسن پروانه
مراد رسید ای محب خموش مراد پروانه سی ایرشدی ای محب خاموش اول پروانه
بونده تذکره و خبرجی معناسنه روشن در مراد حصول مرامه تفأل در ای پادشاه
صورت و معنی که مثل او ای صورت و معنی پادشاهی که سنک مثلکی نادیده هیچ
دیده و نشنیده هیچ کوش هیچ چشم کورمش و هیچ کوش ایشتممش چندان بمان که
خرقهٔ ازرق کند قبول دنیاده اول قدر قاله که کوک خرقه سنی قبول ایده بخت
جوانت از فلک پیر ژنده پوش سنک جوان بختک اسکی کیجی پیر فلکدن مراد امتداد
حیات ایچون دعادر مبالغه طریقی ایله زیرا فلکدن صکره حیات ده اول دیر خطاب
پادشاهه اولمق روشن در **وله ایضاً** سحر ز هاتف غیبم رسید مژده بگوش
سحر وقتی هاتف غیبدن بنم قولغمه مژده ایرشدی بو یله دیو که دور شاه شجاعست
می دلیر بنوش که شاه شجاع دوری در شرابی خوفسز نوش ایله دلیر شجاعه نسبت
خوب واقع اولمشدر مراد شاه شجاع طالب عشق ایدوکین بیاندر می لفظی دلیره
مضاف دکلدر شد آنکه اهل نظر در کناره می رفتند کتدی اول وقت که
اهل نظر کناره کیدرلر ایدی یعنی سویلمکه قادر دکللر ایدی هزار کونه سخن در دهان
و لب خاموش اغزده بیک درلو سوز و لب خاموش ایدی حاصل معنی معین
عشق الهی ظهور بولدی و غین اعلام در بانگ چنگ بگوییم آن حکایتها اول حکایتلری
چنک آوازی ایله ایدرز که از نهفتن آن دیگ سینه میزد جوش زیرا آنی ستر اتمکدن

سینه

سینه چوملکی قینیدی مراد بو پادشاه زماننده مرشد ایله اسرار عشقی آشکار اسویلشورز
دیمکدر شراب خانگی از ترس محتسب خورده بو زمانه دکین محتسب خوفندن خانه ده
حاصل اولمش شراب آنجمش بروی یار بنوشیم و بانگ نوشا نوش یارک یوزی
شوقنه و نوشا نوش آوازی ایله نوش ایده لم مراد عشقک دوام اوزره اولن انشا سن
بیاندر محتسب دن مراد اهل شرعدر شراب خانگی دن مراد خانه سنده اتدوکی حالات
عشقدر ز کوی میکده دوشش بدوش می بردند میخانه محله سندن دون کیجه آنی
اموزه اوزره التدیلر بو وجه دخی جائز در میخانه محله سندن انی اموزدن
اموزه التدیلر بو معنایه کوره ایکی دوش بله اموز معناسنه اولور امام خواجه
که سجاده می کشید بدوش امام خواجه که صلاحتدن اموزنده سجاده کتوررایدی
مراد منکر عشق ایکن مرشدک جذبه سی ایله بیهوش اولدی دیمکدر دوششده
اولن ضمیر غایب امام خواجه یه راجعدر دلا دلالت خیرت کنم براه نجات
ای کوکل نجات یولنه سکا خیره دلالت ایلیم مکن بفسق مباهات و زهد هم
مفروش فسق ایله تفاخر اتمه و زهد دخی صاتمه محل نور تجلیست رای انور شاه
شاهک انور رایی تجلی نورنک محلی در چو قرب او طلبی در صفای نیت کوش
چونکه انک قربنی طلب ایدرسن صفای نیته چالش بجز ثنای جلالش مساز
ورد ضمیر انک جلالی ثناسندن غیری ورد ضمیر ایلمه که هست کوش دلش
محرم پیام سروش زیرا انک کوش دلی سروشک پیامنه محرم در رموز مصلحت
ملک خسروان دانند ملک مصلحتنک رمزلرینی پادشاهلر بیلورلر گدای گوشه
نشینی تو حافظا مخروش سن کوشه نشین کداسن ای حافظ خروش اتمه
وله ایضاً شراب تلخ میخواهم که مردافکن بود زورش بر آجی شراب استرم که
انک زور و کیفیتی مردافکن اوله مگر یکدم بیاسایم ز دنیا و شر و شورش
مکر بر دم دنیادن و انک شر و شورندن دکلنم شراب تلخدن مراد عشق در
که عاشقی عقل معاشدن دور اتمک ایله دنیا غمندن خلاص ایدر بو وجه دخی
جائزدر براجی شراب استرم زیرا انک زوری مردافکن اولور بیاور می که نتوان
شد ز مکر آسمان ایمن شراب کتور زیرا آسمانک مکرندن ایمن اولمق اولماز

بلعب زهره جنكي ومريخ سلحشورش جنكي زهره نك وسلحشور مريخك ليعني ايله مراد
دور فلك مساعد سنه مغرور اولمه عشقه سعي ايله ديمكدر زهره سازنده فلكدر
مريخ كسر مهمله جلاد فلك دركه زياده نحس در سماط دهر دون پرورندارد شهد
آسايش سفله پرور فلكك سفره سيي راحت عسلني طوتماز مذاق حرص وآز اي
دل بشوي از تلخ واز شورش اي دل انك تلخ وشورندن حرص وآز دماغني يو
تلخ آجي شور طوزلو مراد دنياده حضور ميسر دكل ايدوكين بياندر كمند صيد بهرامي
بيفكن جام جم بردار بهرامه منسوب اولن صيد كمندني براق جام جم طوت كه من پيمودم
اين صحرا نه بهرامست ونه كورش كور بونك قبر معناسنه در بيابان اشكي معناسنه
ابهاميسي در مراد عشقه سعي ايله غيري سندن فراغت ايله ديمكدر بهرام كور برپادشاهك
اسميدر كه دايم بيابان اشكي صيد ايدردي انك قبري نا يابدر نتكم شهنامه ده مفصل
مذكوردر جم برپادشاهك اسميدر نظر كردن بدرويشان منافي بزرگي
نيست درويشلره نظر ايلمك ولولغي منافي دكلدر سليمان باچنان حشمت
نظرها بود با مورش انجليين عظمت ايله سليمانك موره نظري وار ايدي
بيا تا در مي صافيست راز دهر نمايم كل تا سكا صافي شراب ده دهرك رازيني
كوستره يين بشرط آنكه ننمايي بكج طبعان دل كورش اول شرطله كه آني كور دل
كج طبعلره كوسترميه سن مراد عشق آلهي يه وصول يولن دنيانك فناسني ديده يقين ايله
مشاهده ايدر ديمكدر شراب لعل مي نوشم من از جام زمرد كون بن زمرد رنكلو
جامدن قرمزي شراب نوش ايدرم كه زاهد افعي وقتست مي سازم بدين كورش
زيرا زاهد افعي وقتدر اني بونك ايله كور ايدرم زمردك خاصه سي دركه افعي نك
چشمني كور ايدر كمان ابروي جانان نمي پيچد سر از حافظ جانانك كمانه بكزر ابروي
حافظدن باش چويرمز وليكن خنده مي آيد بدين بازوي بي زورش اما انكا
خنده كلور حافظك بوزورسز بازوسنه مراد بودر كه غيب هويت ايصالنده
فياض ده بخل يوقدر انما البخل استعداديو قدر ولہ ايضا صوفي كلي بچين
ومرقع بخاري بخش اي صوفي بركل دير ومرقعي خاره باغشله وين زهد تلخ را بميي
خوشكوار بخش وبو آجي زهدي هضم اولجي شرابه باغشله طامات وشطح در ره آهنك

جنك

جنك نه طامات وشطحي جنك آهنكي يولنه قو تسبيح وطيلسان بمي ومي كيار بخش
تسبيح وطيلساني شراب وشراب خاره باغشله مراد بونلري ترك ايدوب عشقه
سعي ايله ديمكدر طامات قواعد ورسوم ورعونت ايله اولن كلمات شطح كلمات صوفيه
زهد كران شاهد وساقي نمي خرند نقيل زهدي كه محجوب وساقي صاتون الماز در حلقه
چمن بنسيم بهار بخش چمن حلقه سنده بهار يلنه باغشله مراد عشقه نسبت زهد لاشي
ايدوكين بياندر راهم شراب لعل زد اي مير عاشقان اي عاشقلرك اميري قرمزي شراب
بنم يولمي اوردي خون مرا بچاه زنخدان يار بخش بنم قانمي يارك زنخداني چاهنه باغشله
مير عاشقاندن مراد مرشد در ياردن مراد باري تعالي در حاصل معني عشقدن مطلوب
وصول بولمقدن اوتري كندو نك فناسن قبول اتدوكين بياندر يارب بوقت كل
كنه بنده عفو كن يارب كل وقتنده بنده نك كناهني عفو ايله وين ماجرا بسرو لب جويبار
بخش وبو ماجرايي ارمق كنار نك سروينه باغشله وقت كلدن مراد زمان مكاشفه در
سرودن مراد مرشد در حاصل معني مكاشفه وفيض حالنده اسرار فاش ايدن عاشقك
كناهني مرشد كامل حرمتنه عفو ايله ديمكدر اي آنكه ره بمشرب مقصود برده اي اول
كمسه كه مقصود مشربنه واصل اولمش سن زين بحر قطره بمن خاكسار بخش بو بحردن
بن حقيره برقطره باغشله مراد وصال جانان ايله مشرف اولمش مرشددن فيض طلبي در
شكرانه را كه چشم تو روي بتان نديد اول شكرانه يه كه سنك چشمك خوبلرك يوزيني
كورمدي ما را بعفو ولطف خداوندكار بخش بزي الله تعالي نك عفو ولطفنه باغشله
بتاندن مراد مجازي محبوبلردر ساقي چو خواجه نوش كند باده صبوح اي ساقي چونكه پادشاه
باده صبوح نوش ايده كو جام زر بحافظ شب زنده دار بخش دي جام زري احياي
ليل ايدن حافظه باغشلسون مراد پادشاهدن ظرافت ايله احسان طلبي در ولہ ايضا
كنار آب وپاي بيد وطبع شعر ويار خوش آب كناري وسكوت دبي وشعر طبعي
وبر خوش يار معاشر دلبر شيرين وساقي كلعذار خوش مصاحب شيرين بر دلبر
وكلعذاري لطيف بر ساقي الا اي طالع دولت كه قدر وقت ميداني آگاه اول
اي دولت طالعي كه وقتك قدرسيني بلورسن كوارا بادت اين عشرت كه داري
روزكاري خوش بو عشرت ساكه هضم اولجي اولسون كه بر لطيف روزكار طوترسن

راد وقت شریف و یار ظریف و ساقئ لطیف اوله فرصتی فوت اتمک معقول دکل
ایدوکین بیاندر هر آنکس را که بر خاطر ز عشق دلبری باریست هر اول کمسنک که خاطری
اوزره بر دلبرک عشقندن بریوک واردر سپندی کو بر آتش نه که داری کار و باری خوش
دی اکا که چشم بد ایرشمک ایچون یوزرلک یاق که بر لطیف کار و بار طوترسن کار و بار
ایش و کوچ یرلرم کوز دکمک ایچون یوزرلک یاقرلر مراد زمان عشقدن خوبرک زمان
اولماز دیمکدر دلبردن مراد بوندن مرشددر حاصل معنی سعادت شول کمسنه یه که
بر مرشد ایرشوب اندن عشق الهی حاصل ایده دیمکدر **بیت** خوشتر از دوران
عشق ایام نیست • بامدادان عاشقان را شام نیست • عروس طبع را زیور ز فکر
بکر می بندم طبع عروسنی بکر فکردن تزیین ایدرم بود کز نقش ایامم بدست افتد نگاری
خوش اوله که ایام نقشندن بنم الومه بر خوش نگار دوشه مراد اشعار می اسرار
و نکات و عشق آمیز کلمات و شوق بخش اصطلاحات ایله آراسته ایدرم شاید که
بر صاحب نظر اکه نظر ایده دیمکدر شب صحبت غنیمت دان و داد خوشدلی بستان
مصاحبت کیجه سنی غنیمت بیل و خوش دل لک دادنی ال که مهتابی دلفروزست
و طرف لاله زاری خوش که کوکل شعله لندرجی یعنی دله سرور ویرجی بر مهتاب در
و بر لطیف لاله زار کناری در مراد بونک کبی لطیف زمانلری فوت اتمک معقول
دکل ایدوکین بیاندر بنا میزد نگارم را می در کاسه چشمت نگارمک چشمی کاسه سنده
بر شراب واردر تحسین که مستی میدهد با عقل و می آرد خماری خوش عقله مستلک
ویرر یعنی عقلی مست ایدر و بر لطیف خمار کتورر مراد شراب عشقله مست اولمش
مرشدک چشمنده اولن حالت و جذبه سنی بیاندر که بر نظر ایله مریدی مست
و بیهوش ایدر بغفلت عمر شد حافظ بیا با ما بمیخانه عمر غفلت ایله کچدی ای حافظ
کل بزمله میخانه یه که شنکولان خوشت باشد بیاموزند کاری خوش که خوش و مسرور
اولجی شنکوللر سکا بر لطیف ایش اوکرده لر شنکوللاندن مراد مرشدلردر که
عشق الهی نک سرچشمه لری در **وله ایضا** مجمع خوبی و لطفست عذار چو مهش
انک ماه کبی عذاری خوبلغک و لطافتک مجمعی در لیکنش مهر و وفا نیست خدایا
بدهش لیکن انک مهر و وفاسی یوقدر ای خدا اکه مهر و وفا ویر بوندن مراد نفس اولمق

زیاده

زیاده روشندر دلبرم شاهد طفلست و ببازی روزی دلبرم طفل و محبوبدر
و بازی و خطا ایله برکون بکشد زارم و در شرع نباشد کنهش بر ضعیف زحمتمز
دیلر و شرعده اکا کناه اولماز زیرا نفس ایچون باشقه بر حکم یوقدر لیکن حقیقتده
هلاکه سبب اولان نفسدر بعض نسخده شاهد و طفل واقع اولمشدر روا و عاطفه الیم
شاهددن مراد نفسدر من همان به که از و نیک نگه دارم دل همان اول یکه
بن کوکلمی اندن حفظ ایلیم که بد و نیک ندیدست و ندارد کنهش زیرا ایرا جز
وا یوکورمش در روا حفظ ایلم مراد نفس ایدوکی بوندن زیاده روشندر
چارده ساله بتی چابک و شیرین دارم اون دورت یاشنده موزون و شیرین
بر دلبرم واردر که بجان حلقه بکوش است مه چارده هش که ماه چارده جانلرانک
حلقه بوندن مراد مرشددر بوی شیر از لب همچون شکرش می آید انک شکر کبی
لبندن سد رایحه سی کلور گرچه خون میچکد از شیوه چشم سیهش اگرچه انک
سیاه چشمنک شیوه سندن قان طاملر بنه مرشد مراددر که طالب عشق اولنلرک
ریاضت ایله نفسنی هلاک اتمکده پهلوان درکنا پدن معصوم اولدوغندن انی طفله
تشبیه اتمشدر در پی آن کل نورسته دل ما یارب اول تازه بتمش کلک اردنجه بزم
کوکلمز عجب خود کجا شد که ندیدم درین چند کهش خود قنده کتدی که بو قدر زماندر انی
کورمدک بنه مرشد مراددر یار دلدار من از قلب بدینسان شکند بنم دلدار یارم
اگر عشاقک قلبنی بویله صیه بر زود بجان داری خود پادشهش پادشاه تیز کند و
جانی دلکنه ایلدر مراد بنه مرشددر که ریاضت ده مریدلرنه شفقت المیوب اقدام ایدر جان
بشکرانه کنم صرف کران در یتیم جانمی شکرانه صرف ایدرم اگر اول در یتیم صدف
دیده حافظ شود آرامگهش انک آرامگاهی حافظک کوزی صدفی اولا **وله ایضا**
ما آزموده ایم درین شهر بخت خویش بز بو شهرده کندو بختمزی صنامشز بیرون کشید
باید ازین ورطه رخت خویش بو ورطه دن کندو اسبابمزی چکمک کرک یعنی
بو شهردن کتمک کرک ورطه کرداب معناسنه در شهری ورطه یه تشبیه اتمشدر
اندن مرادی حاصل اولمدوغندن اوتری ازبس که دست میکزم و آه میکشم
زیاده که المی ایصررم و آه چکرم یعنی زیاده آه ایدوب المی ایصردیغمدن آتش زدم چو کل

بنی تخت تخت خویش کند و پاره پاره تنمه کل کبی آتشه اور دم مراد کثرت محنتدن
زیاده مضطرب اولدو غیمی اشعار در دوشم ز بلبل چه خوش آمد که میرود دون کیجه بر
بلبلدن باکه نه خوش کلدی که ایرلرایدی یعنی بویله دیرلرایدی کل کوش پهن کرده ز شاخ درخت
خویش کل کندو درختی بداغندن تولغنی قپارتمش ایدی ای دل صبور باش که آن
یار تند خوی ای دل صبور اول بدخوی یار بسیار تند خوی نشستیند ز تخت خویش
چوق بیحضور اوتورر کندو تختندن مراد حسن زندکانی سی اولمیین محنتدن خلاص
بولمدو غیمی اشعار در خواهی که سخت وسست جهان بر تو بگذرد استرایسک
که جهانک محنت والمی سنک اوزرکه بکچیه بگذر ز عهد سست و سخنهای سخت خویش
کندو عهد کدن وقتی سوزلرکدن فراغت ایله مراد کمسنک خاطرینی پریشان ایتمکه
سنک دخی خاطرکی پریشان اتمید **بیت** چو همواره کویسی که مردم خرند • مبر ظن که
نامت چو مردم برند • کر موج خیز حادثه سر بر فلک زند اکر حادثه نک بلند موجی
فلکه اوزره یعنی حوادث عالمی غرق ایده عارف باب تو نکند رخت و بخت خویش
عارف کندو اسباب و متاعنی آب ایله ترایلمز یخت یا انجمی نک فتحی ایله اسباب
معناسنه در مراد حسن زندکانی ایله کندوسنه الم ایرشدرمز دیمکدر ای حافظ
از مراد میسر شدی مدام ای حافظ اکر مراد دایم میسرا ولیدی جمشید نیز
دور نماندی ز تخت خویش جمشید دخی کندو تختندن دور قالمزایدی **وله ایضا**
هاتفی از کوشه میخانه دوش دون کیجه هاتف بر میخانه کوشه سندن کفت
ببخشند کنه می بنوش ایتدی کناهی عفو ایدرلر شراب ایچ مراد توبه ایدوب عشقه سعی
ایدنک کناهنی عفو ایدرلر دیمکدر عفو الهی بکند کار خویش عفو الهی کندو
ایشنی ایلر مژده رحمت برساند سروش سروش رحمت مژده سنی ایرشدرر
سروش جبرئیل و فرشته لطف خدا بیشتر از جرم ماست خدانک لطفی
بزم جرممزدن زیاده رک در نکته سربسته چه کویی خموش مستور نکته سنی
نه سویلرسن خاموش اول مراد وهو الذی یقبل التوبة عن عباده ویعفو عن
السیئات حسبنجه توبه اید نک توبه سی مقبول ولوب کناهی عفو اولنور دیمکدر
این خرد خام بمیخانه بر بو خام عقلی بو میخانه یه ایلت بر فتح با ایله بونده امر حاضر در

تامی لعل آوردش خون بجوش تا قرمزی شراب انک قانی جوشه کتوره مراد عقل معنی
عشق الهی جانبنه سوق ایله تا که اکبر شوق و حالت کله دیمکدر کرچه وصالش نه بکوشش
دهند اکرچه اول خدانک وصالنی سعی ایله ویرمزلر این قدر ای دل که توانی بکوش
ای کوکل بو قدر یعنی هر نه قدر که قادرسن چالش کوش من و حلقه کیسوی یار بنم
قولغم و یارک کیسوسی حلقه سی روی من و خاک در می فروش بنم یوزم و می فروشک
قپوسی طپراغی مراد اسرار الهیه دن و مرشددن جدا اولمازم دیمکدر یاردن مراد
باری تعالی در رندی حافظ نه کناهیست صعب حافظک رندلکی بر عظیم کناه دکلدر
باکرم پادشه عیب پوش عیب پوش پادشاهک کرمنه نسبت داور دین شاه
شجاع آنکه کرد دین حاکمی شاه شجاع اولکه ایلدی روح قدس حلقه امرش بکوش جبرائیل
انک امری حلقه سی قولغنه یعنی جبرائیل انک اوامرنه اطاعت ایدر ای ملک العرش مرادش
بده ای عرش پادشاهی انک مرادن ویر وز خطر چشم بدش دار کوش وانی ویرمز
کوز فرزندن حفظ ایله کوش بونده حفظ معناسنه در بویله دیمکمیه کوش طوتمه
وله ایضا یارب آن تو کل خندان که سپردی بمنش یارب دل خندان تازه کل که
انی باکه تسلیم ایلدک می سپارم بتو از چشم حسود چمنش چمن حسودنک چشمندن انی
سا که تسلیم ایدرم چمن حسودندن مراد کل ولمق روشن درکرچه ازکوی وفا کشت
بصد مرحله دور اکرچه وفا محله سندن یوز قونق ایراق اولدی دور باد آفت دور ز
قمر از جان وتنش دور قمر آفتی انک جان وتنندن دور اولسون بوندن مراد
یار صادقی در کر بسر منزل سلمی رسی ای باد صبا ای باد صبا اکر سلمی نک سرمنزلنه
ایرشرسن چشم دارم که سلامی برسانی زمنش امید طوتارم که بندن انکا بر سلام
ایرشدرسن یارب نافه کشایی کن از آن زلف سیاه اول زلف سیاه دن ادب ایله
نافه کشالیق ایله جای دلهای عزیزست بهم بر مزنش عزیز دللر یری در انی پریشان ایلمه
مراد اسرار الهیه نک حصولنه ادب لازم ایدوکین بیاندر کو دلم حق وفا بر خط و خال
دارد دی کوکلم خط و خالک اوزره وفا حقنی طوتر محترم دار در آن طره عنبر شکنش
کوکلمی اول عنبر شکن طره دن محترم طوت خطاب خدایه در باد صبا وسیله سی ایله
که مراد فضل الهی در مراد حق ایله قلبی اورته سنده قرب و محبت وار ایدوکین اشعار در

درمقامی که بیاد لب ادمی نوشند بر مقامده که انک لبی شوقنه نوش ایدرلر •
سفله آن مست که باشد خبر از خویشتنش سفله در اول مست که اکه کندوسندن
خبر اوله بیت می صرف وحدت کسی نوش کرد • که دینی وعقبی فراموش کرد • عرض
ومال از در میخانه نتوان بد اندوخت میخانه قپوسندن عرض ومال حاصل ایلمک
ممکن دکلدر مهر که این آب خور درخت بدر یافکنش هرکیمکه بو آبی ایچه آنک
درختنی دریایه براق یعنی تلف ایله فکس امر حاضر در بونوع بکته بودر که بودرکر
بو حال واصل اولانک اولنک اسبابنی تلف ایلک اصلا بی حضور
اولماز دیمکدر حاصل معنی عاشق اولن کمسه اسباب ووجودندن فراغت
ایلسون دیمکدر هر که ترسد زملال انده عشقش نه حلال هرکیمکه ملالدن
خوف ایدر عشق غصه سیسی که حلال دکلدر سرما وقدمش بالب ما ودهنش
بزم باشمز وانک قدمی یابزم لبمز وانک دهنی مراد کرکسه عزت کرکسه ذلت
اولسون عشق الهی دن فراغت اتمزم دیمکدر شعر حافظ همه بیت الغزل معرفتست
حافظک شعری دوکلی معرفت ایله تعبیه اولنمش غزل بیتی در آفرین بر نفس
دلکش ولطف سخنش تحسین انک دلکش ومقبول نفسنه وانک سوزنک لطافتنه
وله ایضًا چو بر شکست صبا زلف عنبر افشانش صبا انک عنبرافشان زلفنی
پریشان ایلدی بهر شکسته که پیوست تازه شد جانش هر شکسته یه که انک
بویی ایرشدی انک جانی تازه اولدی صبادن مراد فضل الهی در کیسودن مراد
اسرار الهیه در که هرکیمه که ایرشه حیات ابدی بولور کجاست همنفسی تا که
شرح غصه دهم قنده در بر مصاحب تاکه غصه شرحنی ویرم یعنی بیان ایدم
که دل چه می کشد از روزکار هجرانش که کوکل انک فراقی زماننده نه چکر
برید صبح وفانامه که برد بدوست صبح پیکی بر وفانامه سنی دوسته الندی
زخون دیدهٔ ما بود مهر عنوانش انک عنوانک مهری بزم کوز مزقانندن ایدی
مراد الست بربکم عهدنه وفا اتدوکین بیاندر زمانه از ورق کل مثال روی تو
ساخت زمانه کل ورقندن سنک یوزک مثالنی دوزدی ولی زشرم تو در
غنچه کرد پنهانش اما سنک شرمکدن انی غنچه ده پنهان اتدی مراد روح انسانی

کلدن خوب ولطیف ایدوکین بیاندر تو خفته ونشد عشق را کرانه پدید سن
اویومش سن وعشقک کنارری ونهایتی ظاهر اولمدی تبارک الله ازین ره که
نیست پایانش تحسین بویوله که انک پایانی یوقدر بیت ای برادر بی نهایت
درکهیست • در هر آنجا میرسی با لله مایست • جمال کعبه مکر عذر رهروان خواهد •
سالکلرک عذرینی مکر کعبه نک جمالی استیه که جان زنده دلان سوخت در بیابانش
که زنده دللرک جانی انک بیابانده یاندی مراد کعبهٔ دل یعنی جناب قدس سالکلری
راه عشقده حددن زیاده زحمت چکدیلر ولیکن وصال جانان انلره تلافی
وعوض ایلر دیمکدر بدین شکسته بیت الحزن که می آرد بو بیت الحزن شکسته سنه
کیم کتورر نشان یوسف دل از چه زنخدانش دل یوسفنک نشانی انک زنخدانی
چاهندن مراد غلبات عشق ده وتفکرات ده دل عاشقدن اثر ناپید اولدوغی
اشعار در بکیرم آن سر زلف وبدست خواجه دهم اول زلف اوجنی طوترم
وخواجه نک النه ویررم که دادمن بستاند زمکر ودستانش که انک مکر وحیله
بنم دادمی اله مراد سلوک عشقده ظلمت کونک مشکلاتنی ووصال حجابدن
مرشده عرض اتدوکین بیاندر سحر بطرف چمن می شنیدم از بلبل سحر وقتی
چمن طرفنده بلبلدن اشتدم نوای حافظ خوش لهجهٔ خوش الحانش الحانی
خوش سوزی خوش حافظک نواسنی مراد مرشدندن کندوسوزنی استماع اتدوکین
بیاندر وبوتاویلدن قطع نظر معنای منطوقی مراد اولنمق جائزدر یعنی حافظک
اشعاری شویله لطیف درکه بلبلر شوقلرندن اوقورلر وله ایضًا من خرابم
زغم یار خراباتی خویش بن کندو خراباتی یارمک غمندن خرابم میزند غمزه او
ناوک غم بر دل ریشم انک غمزه سیسی مجروح کوکلمه غم ناوکنی اورر یار
خراباتی دن مراد مرشد کاملدر بیت خراباتی شدن از خود رهاییست •
خودی کفرست اکر خود پارساییست • نشانی داده اند پیر از خرابات که التوحید
اسقاط الاضافات • خرابات از جهان بی مثالیست • مقام عاشقان
لاابالیست • کر چلیپای سر زلف زهم بکشاید اکر زلف چلیپاسنی پریشان
ایده پس مسلمان که شود فتنهٔ آن کافر کیش چوق مسلمان که کافر فعللو انک

مقتولی اولور مراد نفسنک حددن زیاده اولن حیله ومکرن بیاندر سر زلفدن
مراد ظلمت کون درکا فرکیش اولمسی چوق کمسنک ضلالتنه سبب اولد وغندن
اوتری اوله با تو بپیوستم واز غیر ترا ببریدم سا که واصل اولدم وسندن غیردن
منقطع اولدم آشنایی تو ندارد سر بیکانه وخویش سنک آشناک اجنبی وخصم
هوسنی طوتماز خطاب خدایه در بعنایت نظری کن که درین دل شده را عنایتله
بر نظر ایله زیرا بن عاشقک نزو دبی مدد لطف تو کاری در بیش سنک لطفک
مددینسز برابیر وکتمز مراد خدانک لطف وعنایتی اولمیجق حصول مراد میسر
اولمد وغین بیاندر آخرای پادشه ملک ملاحت چه شود آخرای ملاحت ملکنک
پادشاهی نه اولور کز لب لعل تو ریزد نمکی بر دل ریش اکر سنک قرمزی لبک
مجروح کوکلم اوزره بر نمک دوکه مراد خدادن فیض طلبی در خطاب خدایه ولمق
روشن در خرمن صبر من سوخته دل داد بباد بن سوخته دلک صبری خرمنی
باده ویردی چشم مست تو بکشاد کمین از پس وپیش سنک مست چشمنک کمین
اردن واوکدن یوسی اچدی مراد تأثیرات ذات کندوسنی بی خبر اتدوکین
اشعار در مرهمی بر دل حافظ نه ازان حقهٔ نوش اول نوش حقه سندن حافظک
کوکلی اوزره بر مرهم قو که جکر خون شد ازان غمزهٔ چون نیشتر ونیش زیرا اول
نیشتر ونیش کبی غمزه دن جکر خون اولدی مراد اثر جلال دن مجروح اولمش کوکلنه
کلمات آلهیه دن درمان طلب اتدوکین اشعار در حقهٔ نوشدن مراد دهان در اکرچه
بونده صنعت تکلم واردر **ولہ ایضاً** چو جام لعل تو نوشم کجا بماند هوش چونکه
سنک لعلک جامنی نوش ایدم قنده هوش قالور چو مست چشم تو بینم مرا که
دارد کوش چونکه سنک مست چشمنک کوردم بنی کیم حفظ ایدر مراد چونکه کلمات
آلهیه دن تلذذ ایدوب ذاتنک تأثیرنی کورم بیهوش ومست اولورم دیمکدر
کوش بونده حفظ معناسنه در خطاب خدایه در منم غلام تو در زانکه از من
آزادی بن سنک غلامکم واکرانده که بندن فارغ ایسک مرا بکوزه فروش
سرانجانه فروش بنی میخانه نک کوزه فروشنه صات مراد مرشدک خدمتکارلکی
خدمتن اختیار اتدوکین اشعار در ببوی آنکه میخانه کوزهٔ یابم اول امید ایله که

میخانه دن بر کوزه بولم زروم ببوی خراباتیان کشم بر دوش کیدرم میخانه ده
اولنلرک دستی سنی اموزم اوزره چکرم یعنی شراب طاشرم مراد عشق آلهیدن
بر بهره حاصل اتمک ایچون عشاقه خدمت ایدرم زشوق لعل تو سقای کوی میخوران
سنک لبک شوقندن عشاق محله سنک سقاسی بدیده آب زند آستان بادفروش
مرشدک آستاننی کوزیاشی ایله صولر خطاب باری تعالی یه در مراد عشاقک سقاسی
عشق آلهیدن بر چاشنی حاصل ایدم دیو عشاقه ومرشده خدمت ایدر دیمکدر •
مرا کوی که خاموش باش ودم درکش بنا که دیمه که ساکت اول وسویلمه که در چمن نتوان
کفت مرغ را خموش زیرا چمنده مرغه خاموش اول دیمک اولماز مراد فیض ومکاشفه
وقتی بنی جوش وخروشدن منع ایلمه دیمکدر اکر ز تو جویم کجاست صبر وقرار
اکر سنک زنکی طلب ایدم صبر وقرار قنده در اکر حدیث تو کویم کراست طاقت وهوش
اکر سنک سوزکی سویلیم کیمه طاقت وهوش وار در خطاب خدایه در بعض نسخه هوش
یرنه توش واقع اولمشدر طاقت معناسنه در شراب پخته بجا نهای دل فسرده دهند
پخته شرابی فسرده دل کمسنه لره ویررلر که باده آتش تیز است وپختکان درجوش زیرا
باده آتش تیز در وپخته لر جوشده در مراد زیاده ریاضت ودوام فیضه سالکی محتاج
ایدوکین بیاندر که باده آتش تیز است مصراع اوله معروف در مرا چو طلعت سلطان
عشق می دادند بنا که چونکه عشق سلطانی نک خلعتنی ویردیلر ندا زدند که حافظ بپوش
وبانش خموش ندا اتدیلر که ای حافظ خاموش اول **ولہ حرف الصاد** نیست کس را
زکمند سر زلف تو خلاص سنک سر زلفک کمندندن کمسیه خلاص یوقدر میکشی
عاشق مسکین ونترسی ز قصاص مسکین عاشقی دلدرسن وقصاصدن خوف اتمزسن
خطاب خدایه در عاشق سوخته دل تا به بیابان فنا سوخته دل عاشق تا که فنا بیابانته
کتمیه نرود در حرم جان نشود خاص الخاص جان حرمنده خاص الخاص اولماز نرود
لفظنک معناسی مصراع اوله قید اولندی سهولت معنی ایچون حاصل معنی مادامکه عاشق
وجودندن کچمیه مقبول درکاه اولماز دیمکدر ناوک غمزهٔ تو دست ببرد از رستم سنک
غمزک ناوکی رستمدن ال الدی یعنی رستمه غلبه ایلدی چاچی ابروی تو بر ده کرد از
وقاص سنک ابروک چاچی سی تیرانداز لکده سعد وقاصدن سبقت التمشدر غمزه دن مراد

صفت جلال در ابرودن مراد غیب هویتت در حاجب برشهرک اسمیدر که بابی
غایت ایوا اولور آخرنه اولس یا نسبت ایچوندر جهان نهادم بمیان شمع
صفت از سر صدق صدق اوجندن شمع کبی جانمی ورتایه قودم کردم ایثار تن
خویش ز روی اخلاص اخلاص یوزندن کندو تنمی ایثار ایلدم ایثار بونده
بذل معناسنه در مراد عشق الهی حصولنده شمع کبی بالمنی اختیار اتدوکین اشعار در
بهوا داری واخلاص چو پروانه ز شوق عاشقلق واخلاص ایله پروانه کبی شوقدن
تا نسوزی تو نیابی ز غم عشق خلاص ما دام که یانمیه سن عشق غمندن خلاص بولمازسن
آتشی در دل دیوانهٔ ما افکندی بزم دیوانه کوکلمزه بر آتش براقدک کرچه بودیم
همینه بهوا بیت رقاص اکرچه سنک محبتک ایله دایم رقص ایدیجی ایدک
خطاب خدایه در کیمیای غم عشق تو تن خاکی ما سنک عشقک غمنک کیمیاسیله
بزم خاک کبی جسممزی زر خالص کند از چند بود همچو رصاص صافی التون ایدر اکرچه
قلای کبی اوله خطاب خدایه در مراد کشی هر نه قدر عاصی اوله عشق الهی ایله مقبول
اولور دیمکدر قیمت در کرانمایه چه دانند عوام کرانمایه درک قیمتنی عوام نه بلورلر
حافظا کوهر یکدانه مده جز بخواص ای حافظ یکدانه کوهری خواصدن غیری یه ویرمه
مراد اسرار عشقی عوامه سویلمه دیمکدر **ولـه ایضاً** از رقیبت دلم نیافت خلاص شکر
رقیبکدن بنم کوکلم خلاص بولمدی مثل القاص لایحب القاص بزم حالم قصه خوان
قصه خوانی سوم مثلدر خطاب خدایه در قاص تشدید صاد ایله قصه خوان
معناسنه در اما بونده مخفف در مراد عوامک طعنندن خلاص بولدم دیمکدر
محتسب خم شکست و بنده سرش محتسب کوبی صدی و بنده انک باشنی صدم
سن بالسن والجروح قصاص بو آیت کریمه روشن در حاصل معنی هر کشی
نه ایدرسه آنی بولور دیمکدر همچو عیسیت جام می که مدام شراب قدحی عیسی کبیدر که
دایم مرده را زدیه میکند بخواص اولمشی خواص ایله دیری ایلر مراد عشق الهی ایله
مرده دله حیات حاصل ولدوغین بیاندر مطرب من رهی بزن که بچرخ ای بنم
مطربم بر پرده چال که چو خده مشتری زهره وش شود رقاص مشتری یلدزیسی
زهره یلدزی کبی رقاص اوله حافظا از دل ز مصحف رخ دوست حافظ دوستک

یوزی

یوزی مصحفندن کوکلندن خواند الحمد و سورهٔ اخلاص **ولـه فی حرف الضاد**
حسن وجمال تو جهان جمله کرفت طول و عرض سنک حسن وجمالک طولاً و عرضاً
جمله جهانی طوتدی شمس فلک خجل شده از رخ خوب ماه ارض سیر ماهنک خوب
یوزندن فلک شمسی خجل اولمشدر بعض نسخه ده حسن جمال واقع اولمشدر اضافت ایله
اول وقت جمال روی معناسنه اولور دیدن حسن خوبیت بر همه خلق واجبست
سنک حسن وخوبلغک کورمک دوکلی خلق اوزرنه واجب در رؤیت روت بلکه بر جمله
ملائکست فرض بلکه سنک یوزکی کورمک جمله ملائکک اوزرنه فرض در خطاب حبیب اکرمه
اولمق اولمق روشن در از رخ تست مقتبس خور زچهارم اسمان افتاب آسمان
رابعدن سنک رخکدن نور الیجی در همچو زمین هفتمین مانده بزیر بار قرض آفتاب یدنجی
یر کبی قرض یوکی التنده قالمشدر مراد حبیب اکرا ولمق روشن در که لولاک لولاک
لما خلقت الافلاک حسبنجه جمله موجودات انک ایچون وجوده کلمشدر جان که فدای او
نشد مرده جاودان بماند جان که اکا فدا اولمدی ابدی اولمش قالدی تن که اسیر او
نشد لایق اوست قطع و برض تن که اکا اسیر اولمدی اکه قطع و برض لایقدر قطع بونده
کسلمک معناسنه در یعنی صیغهٔ المجهول در برض اکسلمک معناسنه در مراد حبیب اکرمه
ایمان کتورمیانلر انقیاد اتمیین ابدی کفر وضلالت وعذاب ومحنتده قالدی دیمکدر
بوسه بخاک پای او دست کجا دهد ترا خاک پایی اوپمک سا که قنده میسر اولور قصهٔ
شوق حافظ باد رساندش بعرض شوق قصه سنی ای حافظ باد اکا عرض ایلیه ایرشدیره
بو غزلدن مراد حبیب اکرم اولمق روشن در مراد حبیب اکرمک علو قدرینی بیاندر
ولـه ایضاً بیا که می شنوم بوی جان از آن عارض کل که اول عارضدن جان رایحه سنی
اشیدرم که یافتم دل خود را نشان از آن عارض که کندو کوکلم ایچون اول عارضدن
نشان بولدم خطاب حبیب اکرمه در که مخاطب منزلهسنه تنزیل اتمشدر که انک روح
پاکندن فیض ایدر **بیت** ای دل و دین خاک نعلینت • رشتهٔ جان شراک نعلینت
شد ادیم رخم بخون جکری • تا چو نعلین زیر پا سپری • بی دلی کرد در وفای تو سود • که چو
نعلین رخ بپای تو سود • معانی که ز خوری بشرح می کویند شول معنالری که شرح ایله
خوری دن ایدرلر ز حسن ولطف بیرسی بیان از آن عارض • حسن ولطفدن بیانی

اول عارض دن صوره سن مراد غیریلرده اولن حسن وملاحت حبیب اکرمک حسن
وملاحتندن برشمه ایدوکین بیاندر بکل بمانند قد سرو ازان قامت سروک قدی اول
قامتدن بالحقیقه قالمشدر خجل بمانده کل کلستان ازان عارض کلستانک کلی اول
عارضدن خجل قالمشدر یعنی حبیب اکرم حضرتلرینه مراد در بشرم مانده تن یاسمن ازان
اندام یاسمنک تنی اول اندامدن شرمده قالمشدر زبخون نشسته دل ارغوان ازان
عارض ارغوانک کوکلی اول عارضدن خونه غرق اولمشدر کرفته نافه چین بوی
مشک ازان کیسو چین نافه سی مشک رایحه سنی اول کیسودن کلاب یافته بوی جان
ازان عارض کلاب جنتلر رایحه سنی اول عارضدن بولمشدر بو وجه دخی جائزدر
کلاب انجلین لطیف رایحه یی اول عارضدن بولمشدر وجه ثانی اوزره جنان درجیم
فارسی نک ضمه سی ایله ینه حبیب اکرم مراد در **بیت** ور دجهان از عرق عارضش
دمید• زان در دخدش هر کیتی مؤثر دست• زمهر روی تو خورشید کشته غرق عرق
سنک یوزک محبتندن آفتاب عرقه غرق اولمشدر نزار مانده مه آسمان ازان
عارض آسمانک ماهی اول عارضدن آرق قالمشدر **بیت** زمهر روی تو تابی
مه بدر زمشک بوی او تاری شب قدر زنظم دلکش حافظ چکیده آب حیات
حافظک دلکش نظمندن آب حیات طاممشدر جنان که خوی شد جانها
چکان ازان عارض انجلین که ترلمشدر اول عارضدن جانلر طاملر ینه حبیب اکرم
مراد در حافظ بونده کند وشعرینی لطافتده جانانک عرقناک عارضنه تشبیه اتمشدر
ولة فی حرف الطاء کرد عذار یار من تا نبوست دو رخط بنم یار مک عذاری
اطرافنه تاک دور خط یازدی ماه فلک زروی او راست فتاد در غلط ماه فلک
انوک یوزندن راست غلط دوشدی زیرا ماه ده بر مقدار سیاهلق وار در•
روی یار ده سیاه خطی کوریجک کند وسنی اکا مشابه صاندی بی خبر که خط بونده مختلن
دوشدی از هوس لبش که آن زآب حیات خوشترست انک لبی هوسندن اول
آب حیاتدن لطیف رکدر کشته روان دیده ام چشمه آب همچو شط چشمم شط
کبی آب چشمه سی روان اولمشدر مراد کلام ربانی ایچون اولن کثرت بکاسن اشعار در
شط نهر مخصوص نهر و نهرکناری که بهواش میدهم کرد مثال جان و دل کاه انک محبتی ایله

غبار

غبار کبی جان و دل ویررم کاه تاب میکشم آتش عشق همچو بط کاه قاز کبی انک عشقی
آتشی چکرم مراد آب چشمله حرارت دلی تسکین ایدرم دیمکدر کر بغلامی خودم شاه
قبول میکند اکر شاه بنی کندو قوللغنه قبول ایدر تا بمبارکی دهم بنده ببندکیش خط
اعتقی چون بنده مبارک لک ایله انک قوللغنه خط ویررم ضمیر شاهه راجعدر
تا بونده قسم ایچوندر آب حیات حافظا کشته خجل زنظم تو ای حافظ آب حیات
سنک نظمکدن خجل اولمشدر کس بهوای عشق او شعر نکفت ازین نمط انک عشقی هواسی ایله
کمه بو اسلوب دن شعر دیمشدر ضمیر غایب خدایه راجعدر **ولة حرف الظاء**
زچشم بد رخ خوب ترا خدا حافظ یرم کوز دن سنک خوب یوزکی خدا حفظ ایده یعنی اوسون
کرکه دجله نکو بی بجای ما حافظ که بزه جمله ایلک ایلدی ای حافظ مرادم شدنه دعا در بونده
صنعت التفات وار در خطاب دن غیبته بیا که نوبت صلحست و دوستی و وفا
کل که صلح و دوستلق و وفا نوبتی در که با تو نیست مرا جنک وماجرا حافظ که بنم سنک
ایله جنک وخصومتم یوقدر ای حافظ مراد حق ایله کند واوتا سنده اولن قبولنی بیاندر
اکرچه خون دلت خورد لعل من لبستان اکرچه بنم لبم سنک خون دلکی ایچدی بجان منت
زلبم بوسه خون بها حافظ بنم تقام حقیچون لبمدن خون بها بوسه آل ای حافظ مراد کلمات
آلهیه نک حصولنده چوق زحمت چکوب عاقبت بهره منداولدوغین اشعار در کویا
بو ایکی بیت محبوب حقیقی طرفندن حافظه خطاب طریقی ایله واقع اولمشدر بستان
لفظنک معناسی مصراع ثانیه قید اولندی سهولت معنی ایچون تو از کجا و امید وصال
او ز کجا سن قنده ن وانک وصالی امیدی قنده ن بدامنش نرسد دست هر کدا
حافظ ای حافظ هر کدا الی انک دامننه ایرشمز دامنشده اولن ضمیر غایب
خدایه راجعدر بزلف وخال بتان دل مبند دیکر بار خوبلرک زلف وخالنه کیرو
کوکل باغلمه اکر بجستی ازین بند و این بلا حافظ اکر بو بنددن و بو بلادن قورتلدک
ایسه ای حافظ یعنی اکر قورتوله سن مراد محبوب مجازی در بیا بخوان غزلی نغز تازه
تر تو کل کبی بر تازه لطیف بر غزل اوقو که شعر تست فرح بخش وغم زا حافظ زیرا سنک
شعرک فرح بخش وغم کیدریجی در ای حافظ تو دلق شعبده پوشیده بروز اهد •
سن شعبده وریا دلقنی کیمشسن یوری ای زاهد تو دزد دبنوشیده بیا حافظ•

سن درد دردی نوش ایلمش سن کل ای حافظ مراد غلغله ریا بر یرده جمع اولمدوغینی
بیاندر شعبدهٔ حقه بازلوع بوقت صبح چو رندان بنال از دل جان صباح وقتی
عاشقلر کبی دل وجاندن ناله ایله بکار من بکن آن دم یک دعا حافظ اول وقت
بنم ایشمه بر دعا ایله ای حافظ مراد سحر وقتی دعا مقبول اولدوغینی اشعار در
ولهٔ فی حرف العین قسم بحشمت جاه وجلال شاه شجاع اندم شاه شجاعک
عزت وجلالی عظمتنه در که نیست باکسم از بهر مال وجاه نزاع که مال ومنصب دن
اوتری کمسنه ایله بنم نزاعم یوقدر بعاشقان نظری کن بشکر این نعمت بو نعمت
شکرنه عاشقلره بر نظر ایله که من غلام مطیعم تو پادشاه مطاع که بن غلام مطیعم
سن پادشاه مطاع سن بفیض جرعهٔ جام تو تشنه ایم ولی سنک جامک جرعه سینک
فیضنه تشنه ایز آمانمی کنیم دلبری نمی دهیم صداع جرأت اتمزز باش اغرتمز ز شراب
خانکیم بس می مغانه بیار خانه ده حاصل اولمش شرابم چوق باکه مغلر شرابن کتور
می مغانه دن مراد مرشدک تربیه سی ایله حاصل اولن عشق وفیض در شراب خانکی دن
مراد کند وسعیی ایله ظهور بولن شوق در حریف باده رسید ای رفیق توبه وداع
باده حریفی ایرشدی ای توبه رفیقی وداع حریف دن مراد باده رفیق دن مراد
توبه در اضافت بیانیه طریقی ایله خدای را بهیم شست شوی خرقه کنید الله ایچون بنم
خرقه می شراب ایله یو یوب آریدکوز که من نمی شنوم بوی خیر ازین اوضاع زیرا بن بو اوضاعدن
خیر رایحه سنی اشتمزم مراد ریا ایله اولن طاعت وریاضت وصال جانانه وسیله اولماز
دیمکدر ببین که رقص کنان میرود بناله جنک کورکه جنک ناله سی ایله رقص ایدرک
کیدر کسی که رخصه نفرسودی استماع سماع برکمسه که سماع استماع اتمکی اجازت
بیورمدی ایدی مراد سماعه رضاسی اولمین کمسه شمدی بر مرشده مرید اولوب سماع
ایلر دیمکدر هنر نمی خرد ایام وغیر ازینم نیست زمانه هنر صاتون المز وبنم بوندن
غیری یوقدر کجا روم بتجارت بدین کساد متاع بو کاسد متاعله قنده تجارته کیدیم
بیار می که چو خورشید مشعل افروزد شراب کتور که آفتاب کبی مشعل شعله لندره رسد
کلبهٔ درویش نیز فیض شعاع درویشک حجره سنه دخی شعاع فیضی ایرشه صراحی
وحریفی خوشم ز دنیا بس برصراحی وبر خوش مصاحب دنیادن باکه یتر که غیر ازین همه

اسباب

اسباب تفرقست وصداع زیرا بوندن غیری جمیعی پراکندهلک اسبابیدر
وباش اغریسیدر صراحی دن مراد عشق الهی وحریف دن مراد مرشد در ز زهد راهد
وطامات اوملول شدم زاهدک زهدندن وانک طاماتندن ملول اولدم بیا نه
رود وغزل خوان بدین سرود سماع آلت طربنی حاضر ایله وغزل اوقو بر سرود له سماع ایله
جبین وچهرهٔ حافظ خدا جدا مکناد حافظک النی ویوزینی خدا جدا ایلمسون ز خاک
یار که کبریای شاه شجاع شاه شجاعک کبریاسی بارکاهنک خاکندن **ولهٔ ایضاً** بامدادان
که ز خلوتکه کاخ ابداع علی الصباح که حادث قصرک کوشه سندن که مراد فلک در
شمع خاور فکند بر همه اطراف شعاع مشرق شمعی دوکلی اطرافه شعاع براغه یعنی آفتابک
طلوعی ایله عالم منور اوله بر کشد آینه از جیب افق چرخ دوران فلک افق قوینندن
آینه یی چقاره واول آینه ده روی گیتی بنماید بهزاران انواع جهانک یوزینی نیجه بیک
نوعله کوره یه آینه دن مراد آفتاب در در زوایای طربخانهٔ جمشید فلک فلک
جمشیدنک طرب خانه سی زاویه لرنده ارغنون ساز کند زهره بآهنک سماع زهره
سماع قصدنه ارغنون دوزه جمشید فلک دن مراد آفتاب اولمق روشن در فلک
اولمقدن چنک در غلغله آید که کجا شد منکر چنک غلغله یه کله که منکر عشق قنده کتدی
چنکدن مراد مرشد در جام در قهقهه آید که کجا شد مناع جام قهقهه یه کلد کجه مناع عشق
قنده کتدی چنکدن مراد مرشد در جام دن مراد دل پر عشقدر وضع دوران بنکر
ساغر عشرت برکیر دورانک وضعینی کور وعشرت ساغرینی طوت که بهر حالتی
اینست بهین اوضاع زیرا هر حالتده اوضاعک ایوسی اودر که مراد عشق الهی یه
سعی در طرهٔ شاهد دنیی همه بندست وفریب دنیا شاهدینک طره سی دوکلی بند
وفریب در عارفان بر سر این رشته نجویند نزاع عارفلر بو خصوص ده نزاع اتمزلر
مراد دنیا سراسر مکر وبند ایدوکین بیلنلر عمر خضر وطلب از نفع جهان می طلبی
پادشاه همه عمر طلب ایله اگر جهان خلقنه نفع طلب ایدر ایسک که وجودیست عطابخش
وکریمی نفاع زیرا عطابخش بر وجوده زیاده نفعلو بر کریمدر مظهر لطف ازل روشنی
چشم امل لطف ازلک مظهری چشم املک روشنلکی جامع علم وعمل جان جهان شاه
شجاع علم وعملک جامعی جهانک جانی شاه شجاع مراد شاه شجاعی مدحدر **ولهٔ ایضاً**

در وفای عشق تو مشهور خوبانم چو شمع سنک عشقک وفاسنده خوبلرک مشهوری‌یم
شمع کبی شب نشین کوی سربازان و رندانم چو شمع سربازلر و رندلر محله‌سنک
شب نشینی‌یم شمع کبی هیچ شب خوابم نمی آید بچشم غم پرست بنم غم پرست چشمم
هیچ شب خواب کلمز بس که در بیماری هجر تو کریانم چو شمع زیاده که سنک فراقک
خسته‌لکنده شمع کبی کریانم مراد فراق زیاده مولم ایدوکین اشعاردر رشته عمرم
بمقراض غمت ببریده شد عمرم رشته‌سی سنک غمک مقراضیله کسلمش اولدی همچنانم
در آتش عشق تو خندانم چو شمع همچنان سنک عشقک آتشنده شمع کبی خندانم
در شب هجران مرا پروانه وصلی فرست فراقک کیجه‌سنده بکا بر وصل پروانه‌سی
کوندر ورنه ز رویت جهانی را بسوزانم چو شمع یوخسه سنک یوزک جهان خلقینی
شمع کبی یاندرورم پروانه بونده تذکره و خبرجی معناسنه‌در بو بیتده خطاب
خدایه‌در کر کمیت اشک کلکونم نبودی کرم رو اکر اشک کلکونم کمیتی سرعتله
یوریجی اولمیدی کی شدی روشن بکیتی راز پنهانم چو شمع بنم کزلو رازم شمع
کبی نیجه عالمه روشن اولوردی کمیت طوری آت که یلیسی و قویروغی سیاه
اوله مصغردر مکرر یوقدر در میان آب و آتش همچنان سر کرم تست آب و آتش
ایچنده انجلین سنک سرکرمکدر این دل زار و نزار اشکبارانم چو شمع بو بنم
اشک یاغدرجی ارق ضعیف کوکلم شمع کبی سرکرم تست سنک حرارتلو و صادقی
عاشقکدر دیمکدر کوه صبرم نرم شد چون موم در دست غمت صبرم طاغی
سنک غمک الندە موم کبی نرم اولدی تا در آب و آتش عشقت کدازانم چو شمع
تا که سنک عشقک آب و آتشنده شمع کبی ارییجی‌ام بی جمال عالم آرای تو روزی من
شبست سنک عالم آرا جمالک بنم روزم شب در باکمال عشق تو در عین نقصانم
چو شمع سنک عشقک کمالی ایله شمع کبی عین نقصانده‌ام مراد کمال عشق نقصان
وجودی اقتضا ایتدوکین بیاندر سرفرازم کن شبی از وصل خود کردن کش ای کردن
کش بر کیجه بنی کندو وصلکدن عالی قدر ایله تا منور کردد از دیدارت ایوانم چو شمع
تا که سنک دیدارکدن ایوانم شمع کبی منور اوله خطاب خدایه در کردن کش جبار
معناسنه‌در **بیت ع** در منزل ما چو مه نیایی خود طالع آن کجاست ما را همچو شمع

یکنفس

یکنفس باقیست بی دیدار تو سنک رکسز شمع کبی بر نفس باقی در چهره بنما دلبرا تا جان
بر افشانم چو شمع ای دلبر یوزکی کوستر تا شمع کبی جانمی نثار ایدم خطاب خدایه در
آتش عشق تو حافظ را عجب در سر کرفت سنک عشقک آتشی حافظک عجب دپسنه
چیقدی آتش دل کی باب دیده بنشانم چو شمع کوکل آتشنی کوز یاشی ایله نیجه سوندرم
مراد آتش عشقی کوز یاشی ایله سوندرمک ممکن دکل ایدوکین بیاندر **وله فی حرف الغین**
سحر ببوی کلستان همی شدم در باغ سحر وقتی کلستان سیری امیدی ایله باغه کتدم
که تا چو بلبل بیدل کنم علاج دماغ که تا عاشق بلبل کبی دماغه علاج ایدم بچهره کل سوری
نکاه میکردم کل سورینک یوزنه نظر ایلدم که بود در شب تاری بروشنی چو چراغ
که لیل مظلمده روشنلکده چراغ کبی ایدی چنان بحسن و جوانی خویشتن مغرور •
کل سوری کندونک حسنه و جوانلغنه انجلین مغرور ایدی که داشت از دل بلبل
هزار کونه فراغ که بلبلک کوکلندن بیک درلو فراغ و استغنا طوتر ایدی کشاده نرکس
رعنا و دیده از حیرت رعنا نرکس حیرتدن ایکی کوزینی آچمش نهاده لاله ز
سودا بجان و دل صد داغ لاله سودادن جان و دلنه یوز داغ قومش زبان کشیده
چو تیغی بسرزنش سوسن سوسن طعنه بر تیغ کبی زبان چکمش دهان کشاده شقایق
چو مردم ایقاغ چوق سویلیجی کبی شقایق اغزینی آچمش ایقاع فتح همزه ایله چوق
سویلیجی و کسر همزه ایله غماز معناسنه‌در مراد خلق عالم عشق و طاعتدن دور
اولوب غفلت ایله عمرلرن کچوردکلرن اشعاردر کهی چو باده پرستان صراحی
اندر دست شقایق باده پرستلر کبی کاهی صراحی النده کهی چو ساقی مستان
بکف کرفته اباغ کاهی مستلر ساقیسی کبی النده اباغ طوتمش نشاط و عیش و جوانی
چو کل غنیمت دان نشاط و عیش و جوانلغی کل کبی غنیمت بل که حافظا نبود بر رسول
غیر بلاغ ای حافظ رسوله خبر ایرشدرمکدن غیری اولماز **بیت** کر نیاید بکوش
رغبت کس • بر رسولان پیام باشد و بس • رسول خبرجی **وله فی حرف الفاء**
طالع اکر مدد دهد دامنش آورم بکف طالع اکر معاونت ایده انک دامنی الکه کتورم
ور بکشم زهی طرب ور بکشد زهی شرف اکر چکیم یعنی دامن جانانه الم ایرشه
زهی شوق و سرور اکر بنی دپلیه زهی شرف و عزت مراد وصال جانانه طلب در

هر نه وجهله اولورسه **بيت** نه روزی به بیچاره کی جان دهی • جان به که در پای
جانان دهی • ظرف کرم نرکس نیست این دل پر امید من بو بنم پر امید کوکلم کسه دن
کرم امیدنی بغلمدی یعنی کرم کورمدی کرچه سخن همی برد قصهٔ من بهر طرف اگرچه سوزم
بنم قصه واحوالمی هر طرفه ایلدر یعنی فاش ایدر چند بناز پرورم مهر بتان سنکدل
محبوبلرک محبتنی نیجه بر نازایله بسلیم یاد پدر نمی کنند این پسران ناخلف بو ناخلف
پسرلر پدری یاد ایلمزلر مراد انبیاء زمانه نصیحت پذیر اولمدقلرین اشعار در ناخلف
یرامز فرزند معناسنه در از خم ابروی توام هیچ کشایشی نشد سنک ابروک خمندن
باکه هیچ برکشایش اولمدی ذه درین خیال کج عمر عزیز شد تلف واه که بو اکری خیالده
یعنی حصولی عسیر فکرده عمر عزیز تلف اولدی مراد غیب هویتدن متمتع اولمدوغین
بیاندر ابروی دوست کی شود دست کش من ضعیف دوستک ابروسی قچان بن
ضعیفک دست کشی اولور یعنی اکه قچن الم ایرشور کس نزد ست ازین کمان تیر مراد
بر هدف کمسه بو کمان دن مراد تیر یعنی نشانه اورمشدر مراد غیب هویتک حقیقته
کمسه واصل اولمدی دیمکدر من بخیال زاهدی کوشه نشین وطرفه آنکه بن زاهدلک
خیالی ایله کوشه نشینم وعجب اول که مغبچه از هر طرف میزندم بچنک ودف بر مغبچه
هر طرفدن چنک ودف ایله بنم یولمی اورر مرادی عاشق کندوسنی مرشدلره
ترغیب اتدوکین بیاندر بی خبرند زاهدان نقش بخوان ولا تقل زاهدلر اسرار
عشقدن بی خبرلردر نقش اوقو ودیمه مست ریاست محتسب باده بده ولا تخف
محتسب مست در شراب ویر وخوف اتمه مراد علما وزنادا اسرار عشقدن بی خبر
ایدوکین بیاندر نقش بخوان دن مراد هر سوزی ظاهری اوزره قوم مرادینه ایدوکین
فاش ایلمه دیمکدر صوفی شهر بین چون لقمهٔ شبهه می خورد شهرک صوفیسنی
کورکه شبهه لقمه سنی نیجه یر پاردمش دراز باد آن حیوان خوش علف اول
اول علیفی خوش حیوانک قویقیغی اوزون اولسون مراد شبهات دن پرهیزی
اولمیان حیوان مشابه سنده اولدوغین بیاندر پاردمش دراز باد حیوانیتی
زیاده اولسون معناسنه حافظ اگر قدم زنی در ره خاندان عشق ای حافظ
اگر عشق خاندانی یولنه قدم اوره سن بدرقهٔ رهت شود همت شحنهٔ نجف •

نجف حاکمنک همتی سنکه یولده قولاغوز اولور شحنهٔ نجف دن مراد حضرت علی در که
سلسلهنک اکثری اکا ایرشور مراد صدق ایله سلوک ایده نه حضرت علی دن معاونت
ایرشور دیمکدر **بيت** اصحت زایرلک یا شحنهٔ النجف • بهر نثار مقدم تو نقد جان
بکف **وله فی حرف القاف** مقام امن ومی بی غش ورفیق شفیق مقام امن
وصافی شراب ومشفق رفیق گرت مدام میسر شود زهی توفیق اگر بو حال ساکه
دایم میسر اوله زهی توفیق مقام امن دن مراد وسوسهٔ شیطاندن خوف اولمیه دیمکدر
می بی غش دن مراد عشقدر رفیق شفیق دن مراد مرشددر جهان وکار جهان جمله
هیچ در هیچست جهان وجهانک ایشی هیچ اکنده هیچ در هزار بار من این نکته
کرده ام تحقیق بیک کره بن بو نکته یی تحقیق اتمشم بامنی رود فرصت شمر غنیمت وقت
بر نامنه کیت ووقت غنیمتی فرصت صای که در کمین که عمرند قاطعان طریق زیرا عمرک کمینکاهنده
یول کسیجیلر واردر مراد فرصتی فوت اتممکه تنبیه در **بيت** مکن عمر ضایع بافسوس وحیف
که فرصت عزیزست والوقت سیف • دریغ ودرد که تا این زمان ندانستم • دریغ ودردکه
بو زمانه دکین بیلمدم که کیمیای سعادت رفیق بود رفیق که سعادت کیمیاسی رفیق ایدی
رفیق بیا که توبه ز لعل نکار وخندهٔ جام کل که نکارک بندن وجامک خنده سندن توبه
تصوریست که عقلش نمی کند تصدیق بر تصوردر که عقل انی تصدیق ایلمز خندهٔ جام دن
مراد جامک شراب ایله براولمسی درواندن مراد عشق الهی در ملاحتی که ترا در چه زنخدانست
شول ملاحت که سنک زنخدانک چاهنده در بکنه آن نرسد صد هزار فکر عمیق یوز بیک
عمیق فکر انک کنهنه ایرشمز مراد حقیقت ذاته تعمق میسر اولمدوغین بیاندر نجاست
اهل دلی تاکنند دلالت خیر بر اهل دل قنده درکه خیره دلالت ایده که ما بدوست نبردیم ره
بهیچ طریق زیرا ز هیچ طریقله دوسته یول التمدک دوست دن مراد باری
تعالی در اهل دلدن مراد مرشددر اگرچه سنک موی میانت بچون منی نرسد
اگرچه سنک موی کبی اینجه میانک بن بخلینه ایرشمز خوشست خاطرم از فکر این
خیال دقیق بو دقیق خیالک فکرندن خاطرم خوشدر موی میاندن مراد غوامض
اسراردر اگر برنک عقیقست اشک من چه عجب اگر بنم کوزم یاشی عقیق رنکنده
ایسه نه عجب که مهر خاتم چشم منت همچو عقیق زیرا بنم چشم خاتمنک مهری

عقیق کبید ریعنی چشم پرخون در بعض نسخەدە مصراع ثانی بویلە واقع اولمشدر کە مهرخاتم
چشم لبت همچو عقیق از زرا بنم چشم خاتمنک مهری عقیق کبی قرمزی برلب درمراد
کلام الهی تمک شوقندن قان اغلد وغیری باندر بخندە کفت کە حافظ غلام طبع توام
خندە ایلە ایتدی ای حافظ سنک طبوکک غلامیم ببین کە تا بچە حدم همی کند تحقیق کورکە
بنی نە حددن تحقیق ایدر کفت لفظنک فاعلی مرشددر **ولە ایضًا** زبان خامە ندارد
سر بیان فراق قلمک دلی فراق بیانی هوسنی طوتماز یعنی قادر دکلدر وکرنە شرح
دهم باتو داستان فراق یوخسە کە فراق دستاننک شرحن ویرور رم یعنی ویرر
ایدم مراد آلام فراق قابل بیان دکل ایدوکین بیاندر رفیق خیل خیالیم وهم
رکاب شکیب خیال عسکرینک رفیقی ایز وصبر ایلە همرکابز قرین آتش هجران
وهم قران فراق هجران آتشنە قرینز وفراقە مصاحبز دریغ مدت عمرم کە
برامید وصال حیف عمر زماننە کە وصال امیدی اوزرە بو وجە دخی جائزدر دریغ
عمرم زمانی بسر رسید ونیامد بسر زمان فراق باشە ایرشدی وفراق زمانی
باشە کلمدی سری کە بر سر کردون بفخر می سودم بر باشی کە فخر ایلە فلکک باشنی اوزرە
سورر ایدم بر آستان کە نهادم بر آستان فراق را ستد حقیچون کە فراق
آستانی اوزرە قودم مراد عالم بسط ومشاهدەدن عالم قبضە ایرشد وکین بیاندر
چکونە باز کنم بال در هوای وصال وصال هواسندە نیجە قنادآچم کە ریختست مرغ
دلم پر در آشیان فراق کە کوکلم مرغی فراق یواسندە قنادنی دوکدی مراد وصالە
استعداد قلمدوغین اشعاردر چکونە دعوی وصلت کنم بجان کە شدست جانلە
سنک وصلک دعوسنی نیجە ایدم کە اولمشدر دلم وکیل قضا وتنم ضمان فراق کوکلم
قضایە وکیل وجسمم فراقە ضامن مراد بونلر کندونک اوزرنە مستولی اولدوغین
بیاندر ز شوق یار دلم شد کباب ودور از یار یارک شوقندن کوکلم کباب اولدی
ویاردن ایراق مدام خون جکر میخورم ز خوان فراق فراق سفرەسندن دایم جکر
قانی ییرم **بیت** لبالبست زخون جکر پیالۀ ما • دم نخست چنین شد مکر حوالۀ ما
کنون چە چارە کە در بحر غم بگردابی شمدی نە چارە کە غم دریاسندە برکردابە
دوشدی فتاد زورق صبرم زبادبان فراق صبرم زورقی فراق بادباندن

یعنی صبر ومجال قالمدی فتاد لفظنک معناسی مصراع اولە قید اولندی سهولت معنی ایچون
بسی نماند کە کشتی عمر غرقە شود چوق قالمادی کە عمر کمیسی غرق اولە زموج شوق تو
در بحر بی کران فراق سنک شوقنک موجندن فراقک کنارسز دریاسندە مراد کثرت
شوق مهلک ایدوکین بیاندر فلک چو دید سرم را اسیر چنبر عشق فلک چونکە بنم باشمی
عشق چنبرنە اسیر کوردی ببست کردن صبرم بریسمان فراق فراق ایپی ایلە صبرم
بویننی باغلدی فراق وهجر کە آورد در جهان یارب فراق وهجری عجب جهانە
کیم کتوردی کە روی هجر سیە باد وخانمان خراب کە هجرک یوزی وفراقک خانمانی
سیاه اولسون بپای شوق کر این رە بسر شدی حافظ اکر بو یول شوق ایاغی
ایلە نهایت بولیدی ای حافظ بدست هجر ندادی کسی عنان فراق
برکمسە فراق عنانی هجرک النە ویرمزایدی **ولە ایضًا** کسی مباد چو من
خستە مبتلای فراق بن خستە کبی برکمسە فراقە مبتلا اولمسون کە عمر من همە
بکذشت در بلای فراق کە بنم عمرم دوکلی فراق بلاسندە کچدی اکر بدست من
افتد فراق را بکشم اکر بنم الومە دوشە فراقی دبلیم زهر دودیدە وهم بازخون
بهای فراق کیرو هر ایکی کوزمدن فراقک خون بهاسنی ویرەیم غریب وعاشق
وبی دل فقیر وسرکردان غریب وعاشق وبی دلم فقیر وحیرانم کشیدە محنت ایام
وداغهای فراق ایام محنتنی وفراق داغلرنی چکمشم کجا روم چە کنم حال دل کرا کویم
قندە کیدەیم نیجە ایدم کوکل حالنی کیمە دیەیم کە داد من بستاند دهد سزای فراق کە بنم
دادمی الە فراقە لایقنی ویرە بعض نسخەدە سزا یرنە جزا واقع اولمشدر مراد وصالە نائل
وسیلە اولور بر محبوب مرشد طلب ایتمسیدر فراق را بفراق مبتلا سازم فراقی سنک
فراقکە مبتلا ایدرم چنانکە خون بچکانم ز دیدەهای فراق انجلین کە فراقک کوزلرندن
قان طاملدم من از کجا وفراق از کجا وغم ز کجا بن قندن وفراق قندن وغم قندن
بمر بزادم اما در از برای فراق وارایسە مادرم بنی فراق ایچون طوغردی بداغ عشق
چو حافظ ازین جهت شب وروز عشق داغندە حافظ کبی بوسببدن شب
وروز چو بلبلان سحر می زنم نوای فراق سحر بلبلری کبی فراق نواسنی اورورم
یعنی فراقدە فریاد وفغان ایدرم **ولە فی حرف الکاف** ای دل ریش مرا با لب تو حق

ای کمه که بنم مجروح کوکلمک سنده لیک ایله حقی وار در حق نکه دار که من میروم اند معک
حق حفظ ایله که بن کیدرم اننده سنک ایله اولسون خطاب مرشده در توبی آن کوهر
پاکیزه که در عالم قدس نشن پس اول پاکیزه ذات که عالم قدس ده ذکر خیر تو بود حاصل
تسبیح ملک ملکک تسبیحی حاصلی سنک ذکر خیرکدر خطاب مرشده در مراد الذین
یحملون العرش ومن حوله یسبحون بحمد ربهم ویؤمنون به ویستغفرون للذین آمنوا
حسبنجه مؤمنلر حقنده اولان استغفار و دعایی بیاندر خصوصا اشرف ناس ایچون
که بونده مرشد مراددر درخلوص منت از هست شکی تجربه کن بنم خلوصمه اکر شکک
بر شکک وار ایسه تجربه ایله کس عیار زر خالص نشناسد که محک صافی التونک
عیارینی کمسه محک کبی اکلمز کفته بودی که شوم مست دو بوست بدهم دیمش ایدک که
مست اولم وساکه ایکی بوسه ویرم وعده از حد بشد وما نه دو دیدیم ونه یک وعده
حددن تجاوز ایتدی وبز نه ایکی ونه بر کوردک مراد مرشدک غلبات عشقده کندو سنه
فیض وعده سنه تأخیر واقع اولدوغین بیاندر پسته خندان وشکر ریزی کن
خنده ایدیجی دهانکی آچ وشکر ریزلک ایله یعنی سویله خلق را از دهن خویش میندار
بشکک خلقی کندو دهانکدن شک ایتمه خطاب مرشده در چرخ بر هم زنم از غیر مرادم
کردد چرخی یقارم اکر مرادم عکسنه دونه من نه آنم که زبونی کشم از چرخ فلک
بن اول دکلم که چرخ فلکدن زبونلق چکم مراد حصول مراده فلکه عتاب ایتمیوب
خدایه توکل ایتدوکین اشعاردر چون پر حافظ خویشتنش نکذاری باری چونکه آنی
کندو حافظی قتنه دعوتیه سن باری ای رقیب از بر او یک دو قدم دورترک
ای رقیب انک قتندن برایکی قدم ایراق رجک رقیب دن مراد عامی در که مرشدی
ایله کندوسی مابینده اولان مصاحبته مانعدر ولهُ ایضاً اکر شراب خوری جرعه
فشان بر خاک اکر شراب ایچرایسک خاک اوزره بر جرعه صاچ ازان کناه که نفع
رسد بغیر چه باک اول کناهدن که غیره بر نفع ایرشه نه باک مراد ان الحسنات
یذهبن السیئات حسبنجه عیش ونوش ایدر ایسک باری اغنیا ایچون محتاجلره رعایت
ایله دیمکدر برو بهر چه تو داری بخور دریغ مخور یوری هر نیه مالک ایسن یه و حیف
کلمه دریغ زند روزکار تیغ هلاک زیرا زمانه هلاک تیغنی دریغ وترحم ایدر

بخاکپای

بخاکپای تو ای سرو ناز پرور من سنک خاکپایک حقیچون ای بنم نازله بسلنمش
سروم که روز واقعه پا وامکیرم از سر خاک که موت کونی بنم قبرمدن ایاغکی کیرو
طوتمه یعنی فرار ایتمه کل پا وامکیر از سر خاکم تقدیرنده در که مکیر نهی حاضردر واکه متصل
اولان میم ضمیر مفعول در ضمیر فاعل دکلدر خطاب مرشده در چه دوزخی چه بهشتی
چه آدمی چه ملک جهنملو نه جنتلو نه آدمی نه ملک نه بمذهب همه کفر طریقت امساک
دوکلی بنک مذهبمده خست طریقت کفریدر یعنی کفر مثابه سنده در مراد امساک و خست
زیاده قبیح ایدوکین اشعاردر مهندس فلکی راه دیر ششجهتی باری تعالی جهات ستة
منسوب اولان دیرک یولنی دیردن مراد عالم در چنان ببست که ره نیست زیر دام مغاک
انجلین باغلدی که قبر طوزاغی آلتنه یول یوقدر یعنی اجلدن خلاص میسر دکلدر
مغاکک چقور که بونده قبر مراددر قریب دختر رز طرفه میزند ره عقل دختر رزک قریبی
عقل یولنی عجب اورر دختر رز شراب معناسنه در که بونده عشق الهی مراددر مباد
تا بقیامت خراب طارم تاک قیامته دک اصمه چارطاغی خراب اولمسون براه میکده
حافظ خوش از جهان رفتی میخانه یولنده ای حافظ جهاندن لطیف کتدک دعای اهل
دلت باد مونس دل پاک اهل دلک دعاسی سنک پاک دلکه مونس اولسون مراد
عشق ایله وفات ایتدوکین وعشق الهی سببی ایله اهل دلک دعاسنه استحقاقی اولدوغین
بیاندر ولهُ ایضاً هزار دشمنم ار میکنند قصد هلاک بیک دشمن اکر بنم هلاکمه قصد
ایده لر کرم تو دوستی از دشمنان ندارم باک اکر سن بکا دوست ایسک دشمنلردن
باک طوتمزم خطاب خدایه در مرا امید وصال تو زنده می دارد سنک وصالک امیدی
بنی دیری طوتر وکرنه هر دمم از هجر تست بیم هلاک یوخسه سنک هجرکدن هردم بکا هلاک
خوفی واردر نفس نفس اکر از باد نشنوم بویت نفس نفس اکر باددن سنک قوقوکی
اشتمیم زمان زمان کنم از غم چو کل کریبان چاک زمان زمان غمدن کل کبی کریبانمی
چاک ایدرم بوی دن مراد نفحه رحمانیه در باددن مراد فضل الهی در رود دو جواب
دو چشم از خیال تو هیهات سنک خیالکدن ایکی کوزم اویورمی هیهات یعنی اویوماز
بود صبور دل اندر فراق تو حاشاک کوکل سنک فراقکده صبور اولورمی حاشا
یعنی اولماز اکر تو زخم زنی به که دیکری درهم اکر سن زخم اوره سن یک که بر غیریسی

مرهم اوره وكر تو زهر دهى به كه ديكرى ترياك وكر سن زهر ويره سن بيك كه زهر غيرى
ترياك ويره بو غزلده واقع اولن خطاب خدايه در بضرب سيفك قتلى حياتنا ابدًا
سنك سيفك ضربنى ايله بنم قتلم بزه حيات ابدى در كان روحى قد طاب ان يكون
فداك زيرا التحقيق بنم روحم لطيف اولدى كه تا كه فدا اوله مراد تيغ عشقله نفسنى
هلاك اتمك ابدى حياته سبب اولور ديمكدر عنان مپيچ اكر ميزنى بشمشيرم
عنان چويرمه يعنى بندن اعراض اتمه زيرا اكر بنى تيغله اوره سن سپر كنم سر و دست
ندارم از فتراك باشمى سپر ايدرم و سنك فتراككدن ال چكمزم مراد هيچ وجهله
خدادن جدا اولمغه رضا كوسترمدوكين بياندر ترا چنانكه توئى هر نظر كجا بيند
آنچلين كه سن سن سنى هر نظر قنده كورر بقدر بينش خود هر كسى كند ادراك
هر بر كمسه كندو كورشى قدر ادراك ايدر مراد ذات بارى كنهى ايله ادراك ميسر
اولمدوغين بياندر بيت نه ادراك در كنه ذاتش رسد • نه فكرت بغور صفاتش
رسد • بچشم خلق عزيزان زمان شود حافظ خلقك كوزنه حافظ اول زمان عزيز
اولور كه بر در تو نهد روى مسكنت بر خاك كه سنك قپوك اوزره مسكنت يوزنى
خاك اوزره قويه ولى فى حرف اللام اكر بكوى تو باشد مرا مجال وصول اكر سنك
محله كه باكه وصول مجالى اوله رسد بدولت وصل تو كار من باصول سنك وصلك
دولتنده بنم ايشم اصوله ايرشور مراد خدا جميع مرادك حصولنه سبب اولور ديمكدر
خطاب خدايه در قرار برده ز من آن دو سنبل رعنا اول ايكى رعنا سنبل بندن
قرار التمشدر فراغ برده ز من آن دو نركس مكحول اول سرمه لنمش نركس بندن
فراغ التمشدر مراد هويت و اسرار الهيه و تأثيرات ذات و صفات بنى صبر
دن قرارليدى ديمكدر چو دل ز جوهر مهر تو صيقلى دارد چون كل سنك محبتك جوهرندن
بر صيقل طوتد بود ز زنك حوادث هر آينه مصقول حوادث پاسندن البته
مصقول اولور مراد عشق الهى اولن دلدر محبت ماسوى ولمماز ديمكدر من شكسته
بدحال زندكى يابم بن بدحال شكسته حيات بولورم در آن نفس كه بتيغ غمت شوم مقتول
اول نفسده كه سنك غمك تيغى ايله مقتول اولم خطاب خدايه در چه جرم كرده ام
اى جان و دل بحضرت تو اى جان و دل سنك حضوركده نه كناه ايلمشم كه طاعت

من

من بى دل كى شود مقبول كه بن عاشقك طاعتى مقبول اولماز مراد طاعتى
حقه لايق كورمدوكين بياندر چو بر در تو من بى نواى بى زر و زور چون
سنك قپوك اوزره بن زرسز و زورسز بى نوا بهيچ باب ندارم ره خروج
و دخول هيچ باب ايله خروج و دخول يوللرينى طوتمازم يعنى سنك قپوكدن قدم
يوقدر كجا روم چه كنم چون زيم چه چاره كنم قنده نيلهيم نيجه ديريلم نه چاره ايدم
كه كشته ام ز غم جور روزكار ملول كه روزكارك غم و جورندن ملول اولمشم
خراب تر ز دل من غم تو جاى نيافت سنك غمك بنم دلمدن خراب ركن ير بولمدى
كه ساخت در دل تنكم قرارگاه نزول كه بنم تنك دلمده نزول قرارگاهن دوزدى
مراد عشق الهى دل خرابده قرار اتدوكين بياندر بدرد عشق بساز و خموش شو
حافظ عشق دردى ايله بچن و خاموش اول اى حافظ رموز عشق مكن فاش
پيش اهل عقول اهل عقول قتنده عشق رمزلرينى فاش ايلمه وله ايضاً بعهد كل
شدم از توبه شراب خجل كل زماننده شراب توبه سندن خجل اولدم كه كس مباد
ز كردار ناصواب خجل كه كمسنه نامعقول فعلدن خجل اولمسون مراد مكاشفه زماننده
عشقدن فراغت اتمك سبب خجالت ايدوكين بياندر صلاح من همه دام رهست
و من زين بخت بنم صلاحم دوكلى دام راه در و بن بو بختدن نيم ز شاهد
و ساقى بهيچ باب خجل شاهد و ساقى دن هيچ بر وجهله خجل دكلم مراد خدادر ساقى دن
مراد مرشد در ز خون كه رفت شب دوش از سراچه چشم قاندن كه دون كيجه
چشمم سراچه سندن جريان اتدى شديم در نظر شب روان ز جواب خجل زيرا
سؤالدن ملول و جوابدن خجل ايز رخ از جناب تو جاى دكر نتافته ايم سنك
جنابكدن بر غيرى يره يوز چويرمهمشم بنم بارى توفيق ازين جناب خجل توفيق
و معاونتى ايله بو جنابدن خجل دكلم مراد جميع خصوصده توجهى خدايه
اولدوغين بياندر چرا بزير لب جام زهر خنده زند نيچون جامك لبى التنده
زهر خنده اورر اكر نه از لب لعل تو شد شراب خجل اكر شراب سنك قرمزى لبكدن
خجل اولمدى ايسه زهر خنده اضطراب و غضب و خجالت وقتنده اولن خنده يه
ديرلر بو يرده استعمال اولنور خطاب خدايه در رواست نركس مست از فكند سر در پيش

رواده مست نرکس اکر باشنی اوکنه براقدی ایسه که شد زشیوه چشم پر عتاب خجل
زیرا اول زیاده عتابلو چشمک شیوه سندن خجل اولدی نقاب ظلمت ازان بست
آب خضر که کشت آب حیات اول سببدن ظلمت ده پنهان اولدی ز طبع حافظ
واین شعر همچو آب خجل زیرا حافظک طبعندن و بو آب کبی لطیف شعرندن خجل
اولدی که کشت لفظلرینک معناسی مصراع ثانی یه قید اولندی سهولت معنی ایچون
ازان نهفته رخ خویش در حجاب صدف اول سببدن کند و یوزینی صدف
پرده سنده ستر ایتمشدر که شد ز لولوی نظمم در خوشاب خجل زیرا بنم لولویه
بکزر نظممدن ناز کدر خجل اولدی مراد کند و شعری لطیف دردن ترجیح در ولهایضا
ای رخت چون خلد و لعلت سلسبیل ای جانان که رخک جنت و لبک سلسبیل کبیدر
سلسبیلت کرده جان و دل سبیل سنک سلسبیل سنکه جان و دلن سبیل ایلمشدر
خطاب خدایه در سبز پوشان خطت در کرد لب سنک سبز پوشلرک لبک چوره سنده
همچو مورانند کرد سلسبیل سلسبیلک اطرافنده مور کبی در خطدن مراد جناب کبریادر
سبز پوشان خطک وصفی درکه مراد جناب کبریایه فنا و تغیر عارض اولمدو فین اشعار در
زیرا سبز ذکری طراوت و لطافتدن کنایتدر لبدن مراد صفت کلام در خطاب خدایه
سبز پوشندن مراد ملائکه اولمق احتمال خفی در زیرا سبز پوشان بو معنایه کور محطک
غیری کرک یارب این آتش که در جان منست یارب بو آتش که بنم جانمده در
سرد کن زانسان که کردی بر خلیل سرد ایله انک کبیدن که خلیله اوزره ایلدک آتشدن
مراد بونده هوا و هوس اولمق روشندر من نمی یارم مجال ای دوستان بن مجاله
قادر دکلم ای دوستلر زانکه دارد و جمالی بس جمیل زیرا اول زیاده جمیل بر جمال طوتر مراد
تجلی ذاته طاقت کتورمدو کن بیاندر جمال بونده چهره معناسنه در پای ما لنکست
و منزل بس بعید بزم ایاغمز لنکدر و منزل زیاده اوزاق در دست ما کوتاه و خرما بر نخیل
بزم المز قصه و خرما اغاج اوزره در مراد جناب قدس زیاده اراق و سلوکه تمام قدرت
یوق و فیض الهینک حصولی زیاده صعوبت اوزره و بزده اکا استعداد یوق دیمکدر
ناوک چشم تو در هر کوشه سنک چشمک ناوکی هر بر کوشه ده ناوکدن فرکاندر همچو من
افتاده دارد صد قتیل بن افتاده کبی یوز مقتول طوتر مراد غیب هویت شهیدلرینک کثرتن بیاندر

حافظ

حافظ از سر پنجه عشق نکار حافظ نکارک یعنی خدانک عشقی سر پنجه سندن همچو مور افتاده
شد بر پای پیل فیلک ایاغنه دوشمش مور کبی اولدی شاه عالم را بقا و عز و ناز شاه
عالمه بقا و عز و ناز اولسون باد و هر چیزی که خواهد زین قبیل و سرنه کوز بونک کبی دن آسترز
باد لفظنک معناسی مصراع اوله قید اولندی سهولت معنی ایچون ولهایضا زه روان را
عشق بس باشد دلیل سالکلره عشق الهی دلیل یتر آب چشم اندر رهش کردم سبیل
کوز یاشنی آنک یولنده سبیل ایتدم موج اشکم ما کی آرد در حساب بزم کوزم
یاشنک موجنی قچن حسابه کتورر آنکه کشتی راند بر خون قتیل اولکه مقتولک قانی
اوزره کشتی سوردی مراد حق تعالینک کمال استغناسنی بیاندر رقصة نوحه اشارت
طریقی ایله اختیاری نیست بدنامی من بنم بدنام اولمغم اختیاری دکلدر ضلنی فی العشق من یهدی
السبیل عشقده بنی اضلال ایتدی هادی سبیل اولن خدا مراد جمیع افعال و احوالده
تصرف و حکم خدانک دست قدرتنده اولدو غنی بیاندر ضل بونده اضل معناسنه در
فی ایله تعدیه ایتمک طریقی ایله آتش عشق بتان بر خود مزن عشقی آتشنی کندوکه اوره
یا بر آتش خوش کذر کن چون خلیل یا حضرت ابراهیم علیه السلام کبی آتش اوزره
خوش کذر ایله مراد عشق اختیار ایدر ایسک ریاضت مشقتنی قبول ایله دیمکدر
بتاندن مراد مرشدلر اولمق روشندر یا بنه بر خود که مقصد کم کنی یا مقرر بیل که
مقصدی یتورر سن یا منه پا اندرین ره بی دلیل یا بو یوله دلیلسز سلوک ایتمه
مراد الدلیل ثم السبیل حسبنجه راه عشقه مرشدسز سلوک ایتمه دیمکدر یار سوم بیل
با نان یاد کیر یا فیل بانلرک عادتلرینی یا دطوت یا مرو هند وستان با یاد پیل یا فیل
یادی ایله هندوستانه کتمه مراد هر نسنه نک لوازمنی کوزمینجه اول نسنه یه شروع ایتمه
دیمکدر نی می و مطرب بفردوس مخوان می و مطربسز بنی فردوسه دعوت ایتمه
راحتی فی الراح لا فی السلسبیل بنم راحتم شرابده در سلسبیلده دکلدر مراد عشق الهینی
جنتدن ترجیح ایتدوکین اشعار در یا مکش بر چهره نیل عاشقی یا یوزکه اوزره عاشقلق
نیلنی چکمه یعنی عاشق اولمه یا فرو بر جامه تقوی به نیل یا تقوی جامه سنی نیله باتور
مصراع اولده اولن نیل چویت معناسنه در مصراع ثانیده اولن نیل فی حد ذاته چویت
معناسنه اولمغ روشن در مصرده اولن نهر مراد اولنمقدن مراد عشق الهینی قبول ایدر

ملامتدن نصکره خلاص میسر دکل ایدوکین بیاندر بعض نسخهده مکش برینه بکش
واقع اولمشدر اما اول محلده اولی در حافظا کر معنی داری بیار ای حافظ اکر بر
معنی طوترایسک کتور ورنه دعوی نیست غیر از قال وقیل یوخسه دعوی قیل وقالدن
غیری دکلدر **وله ایضاً** خوش خبر بادی ای نسیم شمال خوش خبرلو بادسن ای نسیم شمال
که بما میرسد زمان وصال که بزه وصال زمانی ایرشور مراد نفخهٔ رحمانیه‌لی مدحدر که
سبب وصال در نسیم شمالدن مراد فضل الهی در یا برید الحمی حماک الله ای قورینک
پیکی الله سنی حفظ ایلسون مرحبا مرحبا تعال تعال مرحبا مرحبا کل کل حمی قوری معناسنه در
بوندن جناب قدس مراددر برید پیک معناسنه در که بوندن نفخهٔ رحمانیه مراددر
عربک عادتیدر که محبوبه سنک حرمنی قوریه تشبیه ایدرلر نته کم کلستانده بوکه دلالت
ایدر بر عربی بیت واقع اولمشدر **بیت** ما مر من ذکر الحمی بمسمعی • لو سمعت ورق
الحمی صاحت معی • ما لسلمی ومن بذی سلم سلمی‌نک وذی سلمده اولنک حالی ندر
این جیراننا وکیف الحال بزم توکشید فرقنده در و انلرک حالی نیجه در مراد معشوق
حقیقیدن و اندن اولان یاراندن استفسار درکه انلر دار بقایه رحلت
اتمشلردر نته کم بو بیت اکا مشعردر عرصهٔ بزمگاه خالی ماند بزمگاه عرصه‌سی
خالی قالدی از حریفان ورطل مالامال عاشقلردن و طلو قدحدن مراد عشاق
و عشقدن ظاهرا عالم خالی قالدوغین بیاندر عفت الدار بعد عافیة دار خراب
و محو اولدی معمور اولدقدنصکره فاسئلوا حالها عن الاطلال دارک حالنی
طللردن صورکوز دار مؤنث سماعی در انوکیچون مؤنث ضمیرینه ارجاع
اتمشدر اطلال جمع طللدر که خراب اولمش خانه‌نک اثری در سایه افکند
حالیا شب هجر فراق کیجه‌سی شمدی ظاهر اولدی تاچه بازند شب روان خیال
خیال شب روری عجب نه ظهوره کتوررلر مراد فراقده وصال امیدلندوکین
بیاندر قصة العشق لا انفصام لها عشق قصه‌سنه انقطاع و انتها یوقدر قصمت
ههنا لسان مقال لسان مقال بوندن مقطوع اولدی مراد احوال عشق لسان
مقال ایله بیان اولنماز دیمکدر **بیت** چون حل نمی‌شود بسخن مشکلات عشق •
در حیرتم که فایدهٔ قال وقیل چیست • ترک ما سوی کس نمی‌نکرد بزم دلبرم که جانبنه

نظر

نظر ایلمز آه ازین کبریا وجاه وجلال آه بو کبریا وجاه وجلالدن مراد حقک عظمت
وجلالن بیاندر فی کمال الجمال نلت منی حسن کمالنده ارزو لره ایرشدک یعنی
زیاده خوب اولدک صرف الله عنک عین الکمال الله سندن کمال عینی دفع
ایلسون زیرا کماله چشمدن ضرر ایرشور بو معنیدن قطع نظر کمال بر بد چشم
کمسنک نامی در دیرلر حافظا عشق وصابری تا چند ای حافظ عشق وصابرلک
نیجه یه دک نالهٔ عاشقان خوش است بنال عاشقلرک ناله‌سی خوشدر اکله
وله ایضاً ای برده دلم را تو بدین شکل وشمایل ای کوکلمی بو شکل وشمایل ایله التمش
کمسه پروای کست نیست جهانی بتو مایل جهان خلقی سکا مایل سکا کمسه فکری
یوقدر مراد خدا انک کمال استغناسنی بیاندر شکل وشمایل ذکری محبوبه تشبیه
مناسبتی ایله در و الا خدا شکلدن منزه در که آه کشم از دل وکه تیر تو از جان •
کاه دلدن آه وکاه سنک تیرکی چکرم ای جان بیش تو چه کویم که چها میکشم از دل
سنک حضورکده نه دیم که دلدن نلر چکرم خطاب خدایه در **بیت** میکشد پیکان
زدل آه از جگر • شاهی از دست تو اینها میکشد • وصف لب لعل تو چه کویم بر قیبان
سنک قرمزی لبک وصفنی رقیبلره نه دیم نیکو نبود معنی رنکین بر جاهل جاهل
قتنده رنکین معنی ایوا ولماز مراد عوامه اسرار عشقدن سویلمک معقول دکل
ایدوکین بیاندر هر روز جو حسنت نه دکر روز فزونست چونکه هر کون سنک
حسنک غیری کوندن زیاده در مه را نتوان کرد بروی تو مقابل ماهی سنک یوزکه
مقابل ایتمک اولماز خطاب خدایه در روز بروز حسنک زیاده اولمسی مصنوع جدید
اعتباری ایله در دل بردی وجان دهمت غم چه فرستی کوکلمی الدک سکا جان
ویرورم غمی نه کوندررسن چون نیک غمینم چه حاجت بمحاصل چونکه زیاده
غمناکم محاصله نه حاجت زیرا غمه اصلا احتیاج یوقدر محاصل حاصلدن ایدیجی معناسنه
اسم فاعلدر حافظ چو تو پا در حرم عشق نهادی ای حافظ چونکه سن عشق حرمنه
قدم قودک در دامن او دست زن واز همه بکسل انک دامنه ال اور
و جمیعسندن کسل مراد عاشقه حقدن غیری یه تعلق لایق دکلدر دیمکدر **وله ایضاً**
سحر چشم تو ای لعبت خجسته خصال سنک چشمکک سحری حقیچون ای خوبلری مقبول محبوب

برمز خط تو ای آیت همایون فال سنک خطکک رمزی حقیچون ای مبارک فاللو
آیت خطاب خدایه در سحر چشم دن مراد تأثیرات ذات درخجسته خصال ولدر که
جمیع خویلری لطیف وخوب در رمز خط دن مراد جناب کبریایه منسوب اولن رموز
واسرار در بنوش لعل تو ای آب زندکانی من سنک لذیذ لبک حقیچون ای
بنم آب حیاتم برنک وبوی تو ای نوبهار حسن وجمال سنک رنک وبویک حقیچون
ای حسن وجمال نوبهاری بو بیت دن مراد کلام حقه وآثاره قسم در بکمرد راه تو
یعنی که سایبان امید سنک یولک توزی حقیچون یعنی که امید سایبانی در بخاک
پای تو یعنی که رنک آب زلال سنک خاکپایک حقیچون یعنی که آب زلالک رنکی در
مراد راه حق ده اولن زحمتی رحمت عدّ اتدوکین بیاندر بجلوه های تو چون شیوه های
رفتن کبکت زرقار بنم اولن شیوه لرکبی اولن جلوه لر حقیچون بغمزهای تو چون عشوه های
چشم غزال چشمنده اولن عشوه لرکبی اولن غمزه لر حقیچون مراد تجلیات الهیه
ورموز ربانیه یه قسم در بطیب خلق تو ونفخهٔ شمامهٔ صبح سنک لطیف خلقک
وصبح شمامه سنک رایحه سی حقیچون ببوی زلف تو ونکهت نسیم شمال سنک زلفک
رایحه سی ونسیم شمالک رایحه سی حقیچون مراد خلاق الهیه یه قسم درکه شمامهٔ صبح
نفخه سیدر واسرار الهیه رایحه سنه قسم درکه نفخهٔ رحمانیه در بآن عقیق که مار
مهر خاتم جشم اول عقیق حقیچون که بزم کوزم خاتمنک مهری در بآن کهر که شمارست
در درج مقال اول کهر حقیچون که سنک مقال درجنک دری در بآن صحیفهٔ عارض
که کشت کلشن عقل اول عارضک صحیفه سی حقیچون که عقل کلشنی اولدی بآن
حدیقهٔ بینش که شد مقام خیال اول چشم حدیقه سی حقیچون که خیال مقامی اولدی
مراد مشاهدات الهیه یه قسم درکه در رضای تو حافظ کر التفات کنی که سنک رضاکده
اکر حافظه التفات ایده سن بعمر باز نماند چه جای مال ومنال عمره کرو قالمازیعنی
عمرینی سنک یولکه صرف ایدر نه مال ومنال یری در مراد خدادن عین عنایتله
التفات طلب التمسی در **ولهُ ایضاً** دارای جهان نصرت دین خسرو کامل جهانک
حاکمی دینک ناصری کامل خسرو یحیی بن منظفر ملک عالم عادل منظفر اوغلی یحیی که
عادل عالم ملکدر بواوج کلمهٔ یحیانک صفتی اولمق رودشن در منظفرک صفتی اولمقدن

نصرت بونی مصدر یعنی فاعلدر ای درکه اسلام پناه تو کشاده ای پادشاه که
سنک اسلام پناه درکاهک اچمشدر بر روی جهان روزنه جان ودر دل
جهانک یوزنه جان پنجره سنی وکوکل قپوسنی مراد پادشاهک خلقه اتدوکی کرم وعدلی
بیاندر تعظیم تو بر جان وخرد واجب ولازم جان خرد اوزره سنک تعظیمک واجب
ولازم در انعام تو بر کون ومکان فایض وشامل سنک انعامک کون ومکانه فایض
وشاملدر روز ازل از کلک تو یک قطره سیاهی روز ازلده سنک قلمک دن بر قطره
مرکب بر روی مه افتاد که شد حل مسائل ماهک یوزی اوزره دوشدی که مسائل
حل ایدیجی اولدی حل بونده مصدر یعنی الفاعل در بوسوز پادشاه ظل خدا اولدوغی
اعتبار اوزره درکه کویا انک قلمندن دوشدی یک قطره سیاهی دن مراد ماهک
یوزنده اولن سواد درکه شبک روزدن فرق اولنمسنه سبب اولمشدر خورشید
چو آن خال سیه دید بدل کفت آفتاب چونکه اول سیاه خالی کوردی کوکلنه یعنی کندو سینه
ایتدی ای کاج که من بودمی آن هندوی مقبل ای کاشکی اول سعادتلو بنده بن اولیدم
مراد پادشاهک قدر رفیعی بیاندر که خورشید دخی اکه بنده اولمغه جان ویرر شاها
فلک از بزم تو در رقص وسماعست ای پادشاه فلک سنک بزمکدن رقص وسماع ده
دست طرب از دامن این زمزمه مکسل بو زمزمه نک دامندن شوق الینی اوزمه
یعنی ترک اتمه مراد دور فلکک اکا اولن مساعدسی بیاندر می نوش وجهان بخش
که از زلف کمندت شراب ایچ وجهان باغشله زیرا سنک کمند زلفکدن شد کردن
بدخواه کرفتار سلاسل دشمنک کردنی زنجیرلره کرفتار اولدی دور فلکی یک سره
بر منهج عدلست فلکه منسوب اولن دور بالکلیه عدل طریقی اوزره در خوش باش
کز ظالم نبرد راه بمنزل خوش اول که ظالم منزله یول التمز مراد پادشاهی تسلیه در حافظ قلم
شاه جهان مقسم رزقست ای حافظ شاه جهانک قلمی مقسم رزق در از بهر معیشت
مکن اندیشه باطل معیشتدن اوتری باطل فکر ایلمه یعنی غم یمه **ولهُ ایضاً** نکهت روح
وداد وشمت برق وصال بن محبت روحنی قوقولدم ووصال برقنی کوردم بیا که بوی
ترا میرم ای نسیم شمال کل که سنک رایحه جان ویره یم ای شمال یلی روح بونده خوشبوی
لسنده معناسنه در وبوی شمال دن مراد نفخهٔ رحمانیه درکه وصال جانانه وسیله در شمت

فعل ماضی نفس متکلم وحده در باب ثانی دن که عرب شام البرق دیرلر قچن برق سحاب جانبنه
نظر ایلیه که نه طرفه یغیور یاغدورر اما بو نوع مطلقا نظر معناسنه در احادیا
بجمال الحبیب قف وانزل ای حبیبک دوه لرینی ایرایله سورجی قتلس وقون •
که نیست صبر جمیلم ز اشتیاق جمال که جمالک اشتیاقندن باکه صبر جمیل یوقدر
حادی دوه یی ایرایله سورن شتربانه دیرلر احادیا ده اولن همزه حرف ندادر که
منادای اقرب ایچوندر حادی انوک ایله منصوب در نکره اولدوغندن،
جمال کسر جیمله جمع جمل در **بیت** حادی که بهر ناقه سلمی حدی کند • باید ز شرح
فرقت ما ابتدا کند • شکایت شب هجران فرو گذار ای دل فراق کیجه سنک شکایتنی
ترک ایله ای کوکل بشکر آنکه برافکند پرده روز وصال اول شکرانیه که وصال کونی
ظاهر اولدی چو یار بر سر صلحست و عذر میخواهد چونکه یار صلح هوسی اوزره در و عذر
دلر توان گذشت ز جور رقیب در همه حال دو کلی حالده رقیبک جورندن کچمک
ممکندر بیا که پرده گلریز هفت خانه چشم هفتخانه سنک گلریز پرده سنی کشیده ام
بتحریر کارگاه خیال خیال کارگاهنک تحریرنه چکمشم که نه بو نوع نوع معناسنه در
گلریز ذکری قان اغلمقدن کنایتدر هفتخانه دیمک ایله عین انسانه
اولن یدی طبقه یه اشارتدر ایدر بعض نسخه ده هفت خانه واقع اولمشدر
معناده ایکیسی بردر مراد جانانک قدومنه منتظر و مترقب ایدوکین اشعاردر
بجز خیال دهان تو نیست در دل تنگ تنگ دلده سنک دهانک خیالندن
غیری یوقدر که کس مباد چو من در پی خیال محال که کمسه بنم کبی خیال طلبنده
اولمسون ملال مصلحتی می نمایم از جانان جانان دن مصلحة منسوب ملال
کوسترم که کس بجد ننماید ز جان خویش ملال زیرا کمسه سعی و قصد ایله کندو
جانندن ملال کوسترمز مراد خلیقه تغلیط ایچون جاناندن ملال اظهار ایدوکین
ایدر بیاندر جانان دن مراد باری تعالی در **بیت** سنکی که زدی بر سر ما بی جهتی
نیست • لیلی بی تکلف شکند کاسه مجنون • قتیل عشق تو شد حافظ غریب ولی
غریب حافظ سنک عشقک مقتولی اولدی • اما بخاک ما گذری کن که خون مات
حلال بزم قبرمزه مرور ایله که سا که بزم قانمز حلال اولسون مراد جانانک جمالی تجلی سیدر

خون

خون بها طلب ایدوکین بیاندر **ولهُ ایضاً** هر نکته که گفتم در وصف آن شمائل
اول شمائل وصفنده هر بر نکته که ایتدم هر کو شنید گفتا لله در قائل هر اول
کمسه که اشتدی قائلک اجر و عوضی الله ایچوندر دیدی یعنی الله دن غیری انک
عوضنی ایتمکه قادر اولماز بو سوز زیاده مدح مقامنده استعمال اولنور و هر شیئه
استعمالی جائزدر لله دره فارسیًا و لله در ناظمها **بیت** هر که در های نظم جامی دید
گفت لله در ناظمها در فتح دال و تشدید را ایله سوات معناسنه در که عرب اندن
چوق فائده حاصل ایدوکندن اوتری اجر و عوض معناسنه استعمال ایتدی شمائل
اخلاق معناسنه در که مفردی شمال در مراد اوصاف الهیه ده واقع اولن کلماتی
مدحدر شمائلدن مراد بو نوع صاحب لفظنک حذفی ایله باری تعالی در که تقدیری
بویله در در وصف صاحب ان شمائل گفتم کی بخشی بر جان ناتوانم ایتدم که بنم
ضعیف جانمه قچن ترحم ایدرسن گفت آن زمان که نبود جان در میانه حایل جانان
ایتدی اول زمان که جان اورتاده حایل و مانع اولمیه مراد قرب جانان عاشقه وجودی
افنا ایدوکندن صکره حاصل اولدوغین بیاندر خطاب خدایه در تحصیل عشق و رندی
آسان نمود اول عشق و رندلک تحصیلی اول آسان کورندی جانم بسوخت آخر در کسب
این فضائل بو فضیلت ار کسبنده آخر جانم یاندی مراد عشق الهینک و طاعتک اخلاصنک
حصولی زیاده صعوبت اوزره ایدوکین اشعاردر حلاج بر سر دار این نکته خوش سراید
حلاج دار اغاجی اوزره بو نکته یی لطیف ایرلدی یعنی بویله دیدی از شافعی مپرسید
امثال این مسائل بو مسائلک امثالنی شافعی دن صورمکوز مراد اهل شریعت ارباب
طریقت و اصحاب حقیقت اسرارن فهم اتمزلر دیمکدر حلاج شافعی مذهب در اول جلدن
از شافعی مپرسید دیدی دل داده ام بیاری شوخی کشی نگاری بر محبوبه کوکل ویرمشم که
شوخ و نازک بر نگار در مرضیة السجایا محمودة الخصائل عادتلری مرضیه خصلتلری محموده
سجایا جمع سجیه در که عادت معناسنه در خصال جمع خصلت در که خوی معناسنه در
یاردن مراد باری تعالی در که خلف ده اولان اخلاق حمیده انک اخلاقندن بر شمه در
شوخ و کش و نگار ذکری زیاده حسن و لطافتدن کنایتدر در عین گوشه گیری بودم چو
چشم مستت گوشه گیرلک عیننده سنک مست چشمک کبی ایدم اکنون شدم چو مستان

برابروی تو مایل شمدی مستلزمی سنک ابروکه مایل اولدم مراد اول غیب هویتدن غافل
ایدم اما شمدی اکا طالب اولدم دیمکدر از آب دیده صدره طوفان نوح دیدم
کوزم یاشندن یوز کره نوح طوفانن کوردم از لوح سینه نقشت هرکز نکشت زائل
سینه لوحندن سنک نقشک هرکز زائل اولمدی خطاب خدایه در دردا که دربرخور
بازم ندارد دلبر دردا که دلبر کندو وقتنه باکه اجازت ویرمدی چندانکه ازجوانب انگیختم
وسائل اول قدر که جوانبدن وسیله لر پیدا ایلدم مراد عنایت سز وصال میسر
اولمدوغیدر اشعار در ای دوست دست حافظ تعویذ چشم زخمست ای دوست
حافظک الی ضررلو چشمک حمایلی در یارب که بینم آنرا در گردنت حمایل عجبا که ای سنک
بوینکده حمایل کوررمیم مراد عقلک روحه خطابی درکه ای نفسک شرندن خلاص اتمک
استر **وله فی حرف المیم** اگر برخیز از دستم که با دلدار بنشینم اکر میسر اولور ایسه
دلدار ایله اوتوردم زجام وصل می نوشم زباغ عیش کل چینم وصل جامندن شراب
ایچم عشق باغندن کل دیرم مراد وصول الی الله حصول فیض طلبی در شراب تلخ صوفی سوز
بنیادم بخواهد برد صوفی سوز شراب بنم بنیادمی خراب التمک کرکدر لبم برلب نه
ای ساقی وبستان جام شیرینم لبک لبم اوزره قوای ساقی وجان شیرینی ال مراد
عشق الهی ده سلوک وریاضت مهلک ایدوکین بیاندر مگر دیوانه خواهم شد که
از عشق تو شب تا روز مکر دیوانه اولیسرم که سنک عشقکدن کیجه کوندزه دک سخن
با ماه میکویم پری درخواب می بینم ماهه سوز سویلرم دوشده پری کوررم مراد خلاف
عادت اولنشنه لری کورمک علامت جنون ایدوکین بیاندر لبت شکر بمستان
داد وچشمت می بمیخواران سنک لبک مستلره شکر ومیخوارلره سنک چشمک شراب ویردی
منم کز غایت حرمان نه با آنم نه با اینم بنم که زیاده حرماندن نه انک ایله یم نه بونک ایله یم
مستاندن مراد منتهی عاشقلر درکه کلام ربانیدن منقطع اولمشلر در میخوران دن مراد
مبتدی عاشقلر درکه تاثیرات ذاتدن متمتعلر در شب رحلت هم از بستر روم
تا قصر حور العین رحلت کیجه سی هم دوشکدن جنته کیدرم اکر در وقت جان دادن تو
باشی شمع بالینم اکر جان ویرمک وقتنده شمع بالینم سن اوله سن خطاب خدایه در
مراد اکر حالت نزعده تجلی جمال اوله حسابسز وعذابسز جنته کیدرم دیمکدر چو هر خاکی که

باد

بادآورد فیضی برد از انعامت چون هر خاکی که باد کتوردی سنک انعامکدن
بر فیض التدی زحال بنده یاد آور که خدمتکار دیرینم بنده نک حالندن یاد ایله که
قدیم خدمتکارکم خطاب مرشده در نه هر کو نظم نقشی زد کلامش دلپذیر آمد بریکه
او بر نظم نقشی اوردی انک کلامی مقبول کلمدی تذرو طرفه من گیرم که چالاک است
شاهینم عجیب ولطیف سوکلن بن طوترم زیرا بنم شاهینم چابکدر مراد هر شاعرک
شعری مقبول اولمیوب کندونک مقبول اولدوغین بیاندر شاهین دن مراد
طبعی در اکر باور نمی داری رو از صورتگر چین پرس اکر بو سوزمه اینانمز ایسک
یوری چین نقاشنه صور که مانی نسخه می خواهد ز نوک کلک مشکینم که مانی مشکین
قلمیمک اوجندن نسخه استر مراد کندو شعرینه مدحدر صباح الخیر زد بلبل کجایی
ساقیا برخیز بلبل صباح الخیر اوردی قدح سن قالق که غوغا می کند در سر خروش
چنگ دوشینم که دون کیجه کی چنکک خروشی بنم باشمده غوغا ایلر چنک دوشینک
خروشندن مراد الست بربکم صدایی در ساقی دن مراد مرشد درکه اندن فیض طلب ایدر
رموز عشق و سرمستی ز من بشنو نه از حافظ عشق وسرمستلک رمزلرینی بندن است
حافظدن ایشتمه که با جام و قدح هر شب ندیم ماه و پروینم زیرا جام وقدح ایله هر کیجه
ماه وپروینک مصاحبی یم مراد عشق الهی ایله احیای لیل ایدن رموز عشقه اطلاع بولور
دیمکدر وفاداری و حق گویی نه کار هر کسی باشد وفادارلق وحق کولیق هر بر کمسنک
ایشی دکلدر غلام آصف دوران جلال الحق والدینم جلال الحق والدین اولن
زمانه وزیرینک غلامیم مراد وزیری مدحدر **وله ایضا** بگذار تا شارع میخانه بگذرم
تا میخانه نک طریق واسعنه اوغرایلم کز بهر جرعه همه محتاج این درم زیرا بر جرعه دن
اوتری جمله بو قپویه محتاجز مراد خلقک مرشده زیاده احتیاجین بیاندر روز نخست
چون دم رندی زدیم و عشق روز ازلده چونکه اخلاص و عشق دمنی اوردق شرط آن
بود که جز ره این شیوه نسپریم لایق اولدر که بو شیوه یولندن غیری یه کتمیلوم مراد
بودر که الست بربکم ده چونکه عهد قبول اتدک اکا وفا اتمکه سعی ایدلم دیمکدر جایی که
تخت ومسند جم میرود بباد بر یرده که سلیمانک تخت ومسندی یله کیدر یعنی فنا بولور
کر غم خوریم خوش نبود به که می خوریم اکر غصه ییه وز خوش اولماز ییک که شراب ایچلم

جایی دن مراد دنیادر تا بوکه دست درکمر او توان زدن تا اولاکه انک کمرنه ال
اورمق ممکن اوله درخون دل نشسته چو یاقوت احمریم یاقوت احمر کبی خون دله
غرق اولمشز مراد وصال جانان ایچون بلا و مشقته رضا ویرمشوز دیمکدر واعظ مکن
نصیحت شوریدکان که ما ای واعظ شوریده لره نصیحت ایلمه زیرا با خاک کوی دوست
بفردوس ننکریم دوستک محله سی خاکی ایله فردوسه التفات اتمزز مراد جناب قدسی
جناب بهشت دن ترجیح اتدوکین اشعاردر چون صوفیان بحالت و رقصند
مقتدا چونکه صوفیلر حالت و رقص ده مقتدالردر ما نیز هم شعبده دستی برآوریم
بز دخی حقه بازلق ایله رقصه مباشرت ایده لم مراد صوفیلرک ریا ایله اولن رقص
وحالتن بیاندر از جرعهٔ تو خاک زمین قدر لعل یافت سنک جرعکدن یرک خاکی
لعل قدرنی بولدی بیچاره ما که پیش تو از خاک کمتریم بیچاره بزکه سنک قتکده
خاکدن کمترز خطاب مرشده در زان بیشتر که عمر گرانمایه بگذرد اندن اوکدن رکه
کرانبها لو عمر کیچه بگذار تا مقابل روی تو بگذریم قو تا سنک رویک مقابلنده کچه لم
خطاب مرشده در حافظ چو ره بکنکرهٔ کاخ وصل نیست ای حافظ چونکه وصل قصرینک
کنکره سنه یول یوقدر با خاک آستانهٔ این در بسر بریم بو آستانه نک خاکی ایله
عمری باشه ایلیه لم مراد وصال یاری اولمزایسه باری طاعت و عبادتدن اعراض
اتمیه لم دیمکدر **وله ایضاً** الم یان للاحباب ان یترحموا وقت اولمدیمی دوستلره
ترحم ایلیه و للناقضین للعهد ان یتندموا و ناقض عهد اولنلره وقت
اولمدیمی که پشیمان اولالر الم یان ده همزهٔ استفهام انکاریچوندر الم یان
فعل جحددر انی یانی دن الم یان تهم انباء من بات بعدهم انلره شول کسنک
خبرلری کلمدی که انلردن صکره کیجه لدی یعنی کندولردن جدا اولنک خبر رسیدنی
استماع اتمدیلرمی وفی صدره نار الاسی تضرم حال بوکه انک سینه سنده
غصه و تأسف آتشی یالکلنور قافیه ایچون میم اشباع اولنوب قنمق کرک تتضرم
فعل مؤنث در فاعلی تحتنده مستتر هی در که راجعدر ناره مؤنث سماعی در
بات فعل ماضیدر باب ثانی دن فیالیت قومی یعلمون بما جری نولیدی بنم قومم کچن احوالی
بیله لردی علی مرح منهم فیحفوا و یرحموا انلردن رجا ایدیجی اوزره ملایم اولورلر و ترحم ایدرلر ایدی

الی موسم النیروز و احضرت الزبی نوروز زمانی کلدی ودیه لر سبز اولدی
فما للغوانی الغید لا تترنم نه اولیدی ایریجی خوب ولطیف زنلره که ایرلمزلر غوانی جمع
غانیه درکه ایریجی عورت معناسنه در غید لطیف و ملایم زنلر جمع ربوه درکه دیه معناسنه در
حکی الدمع عنی ما الجوانح اضمرت کوز یاشی حکایت و فاش ایلدی شول نسنه یی که ایکو کمکلری
ستر اتدی جانح ایکو کمکی جمعی جوانح کلور فیا عجبا من صامت یتکلم ای نه عجب درکه بر جانسز
سویلر میم بونده اشباع اولنوب قنمق کرک مراد کوز یاشی عشقی فاش اتدوکین بیاندر شهور بها
الا و طار یقضی من القضا بو آیلر بر آیلردرکه اول آیلرده عشق و تازه لکدن حاجتلر قضا اولنور
بهاده اولن بافی معناسنه در وفی شاننا عیش الربیع تحرم حال بوکه حقمزده ربیع عیشی حرام
قلنمشدر مراد کندوسنه بویله شریف ایامده فیض و کشف اولمدوغندن اظهار تحسر و تحزندر
ربیعه نسبت محرم لفظی خوب واقع اولمشدر بنی عمنا جودوا علینا بجرعة ای بزم عممز
اوغللری بزه جرعه احسان ایلکوز وللفضل اسباب بها یتوسم حال بوکه فضل ایچون
اسباب وار درکه اول اسباب ایله علامتلنور مراد علامت فضل جود و کرم ایدوکین بیاندر
جودوا امر حاضر جمع مذکردر مفردی جد در اصلنده یا بنین عمنا ایدی اضافتله نون حذف
اولندی و حرف ندا تقدیر اولندی ایا من کل السلاطین سطوة ای سلاطینک جمیعنی اوزره
قهر و قوت یوزندن عالی اولن کسه ترحم جزاک الله فالخیر مغتنم ترحم ایله که الله سکا خیر جزا
ویرسون خیر غنیمت در زنهار فرصتی فوت اتمه مراد صاحب دولتلردن فقرایه ترحم
واحسان طلبیدر لکل من الخلان ذخر و منیة دوستلردن هر برسی ایچون ارزق و حصول
مراد در یعنی غنیلردر و مرادلری حاصل اولمشدر وللحافظ المسکین فقر و مغرم حال بوکه
مسکین حافظ ایچون فقر و زیان وار در مراد ارباب طریقتک هر بری دایم فیض الهی ایله
مستفیض اولوب کندوسی اولمدوغندن شکایت در یاخود امور دنیویه دن مرادی حاصل
اولمدوغندن شکایتدر بو غزلک هر مصراع ثانی سنده که واو واقع اولمش اوله
میم اشباع اولنوب قنمق کرک بو غزلی میم قافیه سنده کتوردی اکثر بیتنه بناءً **وله ایضاً**
بعزم توبه سحر کفتم استخاره کنم سحر وقتی توبه قصد نه استخاره ایلیم دیدم بهار توبه شکن
میرسد چه چاره کنم توبه شکن بهار ایرشور نه چاره ایدم مراد عشقدن فراغت اتمکه نیت
اتمش ایکن کیرو رجوع اتدوکین اشعاردر سخن درست بگویم نمی توانم دید سوزک راستنی

ز باده خوردن پنهان ملول شد حافظ مخفی شراب ایچمکدن ملول اولدی
یعنی ببانگ بربط و نی رازش آشکاره کنم بربط و نی آوازی ایله انک رازنی آشکاره
ایدرم مراد عشقی ستر اتمکدن مضطرب اولدوغین بیاندر **وله ایضاً** بیا تا گل
برافشانیم و می در ساغر اندازیم گل تا کل صاچلم و ساغری شرابله پر ایدوب نوش
ایدهلم فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم فلکک سقفنی ییقالم و بر ایکی
تمل براغالم مراد عشق الهی ایله احوال فلکدن خلاص میسر ایدوکین اشعار در
اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد اگر غم لشکر تدارک ایده که عاشقلرک
قانن دوکه من و ساقی بهم تازیم و بنیادش بر اندازیم بن و ساقی چاپلم
وانک بنیادنی خراب ایدهلم شراب ارغوانی را گلاب اندر قدح ریزیم
قرمزی شرابک قدحنه گلاب دوکلم • نسیم عطر گردان را شکر در مجمر اندازیم
عطر دوندریجی نسیمک مجمرنه شکر اتالم مراد عشق آلهی اولن قلبه اثر کشف و شرب
نفحات رحمانیه یه لذت طاعت خلط ایدوب سلوکی تمام ایدهلم دیمکدر شکر
عودک رایحه سنی لطیف ایلر نته که عود ملبتدن بو حال ظاهردر چو در دستست
رودی خوش بگو مطرب سرودی خوش چونکه الکده بر لطیف ساز واردر
ای مطرب اکا مناسب بر خوش ترنم ایله که دست افشان غزل خوانیم و پا
کوبان سر اندازیم که ال سالکرک غزل اوقیالم و ایاق اوراراق قالقیالم
مراد عشق الهیدن بر نسنه سویله که انک شوقنه رقص و سماع ایدهلم دیمکدر
خطاب مرشده در صبا خاک وجود ما بدان عالی جناب انداز ای بزم وجودم
خاکنی اول عالی درگاهه آت بود کان شاه خوبان را نظر بر منظر اندازیم اولکه
اول خوبلر شاهنک یوزنه بر نظر ایدهلم عالی جناب بوندن درگاه عالی
معناسنه در یعنی محبوب مراد دکلدر بلکه محبوبک مکانی مراددر منظر بوندن
روی معناسنه اولمق اوجه در چار طاق معناسنه اولمقدن مراد فضل الهی
سببی ایله مشاهدهٔ جمال جانان طلبیدر یکی از عقل می لافد یکی طامات می بافد بری
عقلدن لاف اورر بری اصطلاحات مشایخ سویلر اولدن مراد علما
ثانیدن مراد مدعی شیخلردر بیا کین داوریها را به پیش داور اندازیم کلی خصومت

دیرم کورمکه قادر دکلم که می خورد حریفان و من نظاره کنم که حریفلر شراب ایچلر
و بن نظر ایدرم مراد یاران طریقت عشقه کوشش ایدرلر و بن بی کار اولم
قادر دکلم دیمکدر بدور لاله دماغ مرا علاج کنید لاله دورنده بنم دماغمه علاج
ایلکوز گر از میانه بزم طرب کناره کنم اگر طرب بزمی اورتاسنده کناره ایدرم
مراد بویله لطیف زمانده عشقه کوشش اتمیوب مجنون ایدوکین بیاندر بتخت گل
بنشانم بتی چو سلطانی بر محبوبی گل تختنه بر سلطان گبی اوتوردم ز سنبل و سمنش
ساز طوق و یاره کنم سنبل و سمندن اکه طوق و بلازک زینتنی ایدم بتدن مراد
مرشددر که عالم مکاشفهده انک ایله اسرار عشقدن مصاحبت اتدوکین
بیاندر ز روی دوست مرا چون گل مراد شگفت دوستک یوزندن چونکه
بنم مرادم گلی اچلدی حواله سر دشمن بسنگ خاره کنم دشمنک باشنی سنگ خارایه
حواله ایدرم یعنی باشنی قالی طاشه اورسون مراد باکه وصال جانان میسر اولسون
دشمن هر نیه قادر ایسه ایلسون دیمکدر گدای میکده ام لیک وقت مستی بین
میخانه گداسی ام لیک مستلک وقتنی کور که ناز بر فلک و حکم بر ستاره کنم
که فلکه ناز و ستاره یه حکم ایدرم مراد عشقدن کندونک علو قدرنی بیاندر
مرا که نیست ره و رسم لقمه پرهیزی باکه لقمه پرهیزلک راه و رسمی یوق قدر
چرا مذمت رند شراب خواره کنم شراب نوش ایدیجی رندی نیچون مذمت
ایدم **بیت** چرا دامن آلوده را حد کنم • چو در خود شناسم که تر دامنم • چو غنچه
با لب خندان بیاد مجلس شاه غنچه کبی خندان لب ایله شاهک مجلسی یادنه پیاله گیرم
و از شوق جامه پاره کنم شراب نوش ایدرم و شوقدن جامه می یرتارم
بوندن ایکی احتمال واردر بری بو که مراد پادشاه ظاهر اوله که اکه اشتیاق و محبت
عرض ایدم و بری بو که مجلس شهدن مراد جناب قدس اوله که مراد اکه وصولی اولمقدن
اوتری عشقه سعی ایدوب وجودمی افنا ایدرم دیمک اوله بو وجه اوزره جامهدن
مراد وجودی اولور اگر ز لعل لب یار بوسه رسدم اگر یارک قرمزی لبندن بکا
بر بوسه ایرشه جوان شوم ز سر و زندگی دوباره کنم باشدن جوان اولورم و ایکی
کره دیرلک ایلرم مراد خدادن بر جذبه مرده یی احیا اتدوکین اشعار در ز سر باشدن

یعنی

ودعوی لری خاکه عرض ایدلم مرادایکسیدر احی معقول ایدوکین بیاندر زبهشت عدن
اگر خواهی بیا با ما بمیخانه اگر عدن جنتن استر ایسک بزمله میخانه یه کل که از بای
خمَّنت روزی بحوض کوثر اندازیم که برکون سنی کوب دبندن کوثر حوضنه اتالم
مراد عشقه سعی اتمکه سبب جنت ایدوکین بیاندر خم دن مراد مرشد در سخن دانی
و خوش خوانی نمی دانند در شیراز سخن دانلغه و خوش خوانلغه شیراز ده
جالشمزلر و اعتبار اتمزلر بیا حافظ که تا خود را بملکی دیگر اندازیم کل ای حافظ
تا کندوزی برغیری ملکه اتالم **وله ایضاً** بارها گفته ام و بار دگر می گویم نیجه کره
دیمشم و کیرو دیرم که من دلشده این ره نه بخود می پویم که بن عاشق بو یوله
کندو اختیارم ایله یلمزم **بیت** نه خود میرود هر که جویای اوست • بعنفش کشان
می رود لطف دوست • در پس آینه طوطی صفتم داشته اند آنچه استاد ازل
گفت بگو می گویم آینه آردندن اول نسنه یی که استاد ازل دی دیدی دیرم
بنی طوطی کبی طوتمشلر در استاد طوطی آینه نک اوکنه قویوب کندوسی آینه نک
آردنده پنهان طوطی یه سوز تعلیم ایدر طوطی سویلنی آینه ده اولن عکسی نطق
ایدوب سویلر بو بیت زیاده مشکلدر مصراع مصراع شرح اولنندی بو اسلوبله
آسان اولدی و غندن استاد ازل دن مراد باری تعالی در حاصل معنی بو در که
سوزلرم واردات الهیه در که اوراج نک تعلیمی ایله ظهور بولمشدر من اگر خارم
و گر گل چمن آرای هست بن اگر خارم و کو گلم بر چمن ارادار در که ازان دست
که می پرورد می رویم که انک کبیدن که بنی تربیه ایدر بترم و حاصل اولورم
چمن آرادن مراد باری تعالی در که جمیع موجودات انک تربیه سی ایله نشو و نما بولور
دوستان عیب من بیدل حیران مکنید ای دوستلر بن حیران عاشقی تعییب
ایلمکوز گوهری دارم و صاحب نظری می جویم بر گوهر وار در بر صاحب نظر استرم
مراد حصول عشق ایچون مرشد طلب اتدوکیدر گرچه با دلق ملمع می گلگون
عیبست اگرچه دلق ملمع ایله می گلگون عیب در مکنم عیب کز و رنگ ریا
می شویم بنی تعییب ایلمه زیرا اندن ریا رنگنی یورم مراد عشقه سعی اتمسی ریانک
ازاله سی ایچون گریه و خنده عشاق ز جای دگرست عشاقک گریه و خنده سی

برغیری

برغیری یردندر می سرایم بشب و وقت سحری مویم نیجه ایله ایرلرم و سحر وقتی مویه
ایلرم مراد گیجه طاعت و سحرده استغفار اتدوکین بیاندر **بیت** عاصیان
از گناه توبه کنند عارفان از عبادت استغفار حافظم گفت که خاک در میخانه
مبوی حافظ باکه ایتدی میخانه قپوسنک خاکنی قوقلمه کو مکن عیب که من مسک ختن
می بویم حافظه دی بنی تعییب اتمسون زیرا بن مسک ختن قوقلرم مراد عشقی ملک ختنه
تشبیه اتدوکین اشعار در **وله ایضاً** مژگان سیه کردی هزاران رخنه بر دینم مژگان
سیاه ایله بنم دینمه نیجه بیک کدک ایلدک بیا کز چشم بیمارت هزاران درد برچینم
گل که سنک بیمار چشمکدن هزاران درد دیریم یعنی سنک زحمتلرک صبر ایدرم که بنی
انانیتدن خلاص ایلدک دیو مرشده خطاب ایدر الا ای همنشین دل که یارانت
برفت از یاد اگاه اول ای دلمک همنشینی که سنک یارانک خاطرکدن کتدی
مراد روزی مباد آن دم که بی یاد تو بنشینم باکه نصیب اولمسون اول دم که سنک
یادک سزاو تورم خطاب مرشده در جهان پیرست و بی بنیاد ازین فرهاد کش فریاد
جهان پیر و بنیاد سز در بو فرهاد کشدن فریاد فرهاد کش عجوز معناسنه در که از افسون
و نیرنگش ملول از جان شیرینم که انک افسون و حیله سندن جان شیریندن ملولم
جهان فانی و باقی فدای شاهد و ساقی فانی و باقی جهان شاهد و ساقی یه فدا اولسون
که سلطانی عالم را طفیل عشق می بینم زیرا عالمک سلطانلغنی عشقک طفیلی کوردم
طفیل اویوندی و تابع معناسنه در اگر بر جای من غیری گزیند دوست حاکم اوست
اگر دوست بنم یرمه برغیریسنی اختیار ایدرسه کم اور حرامم باد اگر من جانی بجای دوست
بگزینم باکه حرام اولسون اگر بن جانمی دوست یرینه اختیار ایدرسم مصراع اول دن
مراد قضایه رضا اظهاری در مصراع ثانی دن مراد وصال جانان جاندن مقبول رکن
ایدوکین بیاندر ز تاب آتش دوری شدم غرق عرق چون گل فراق آتشنک
حرارتندن گل کبی عرقه غرق اولدم بیارای باد شبگیری نسیمی زان عرق جینم • ای سحر
یلی اول عرق ازاله ایدیجی دن باکه بر رایحه کتور مراد فضل الهی دن نفحه طلبی در عرق جینیدن
مراد بو نده جانان در عرق جین وصف ترکیبیدر که عرق دیرجی یعنی عرق ازاله ایدیجی
و حرارت کیدریجی معناسنه در حدیث از زهندی که درین نامه ثبت افتاد

اشتیاق سوزی که بونامه ده واقع اولدی همانا بی غلط باشد که حافظ داد تلقینم
ایله فرض ایله که غلط سزو شکستز باکه حافظ تلقین ویردی مراد حافظ ده اشتیاق
مقرر اید وکین اشعار در بعض نسخه بی یرنه نیه واقع اولمشدر همانا بونی ایله
فرض ایله وبکزر که معناسنه جائزدر **وله ایضاً** بغیر از انکه بشد دین و دانش
از دستم اندن غیری که دین وعلمم الدن کتدی بیا بکو که زعشقت چه طرف بر بستم
کلدی که سنک عشقکدن نه نفع حاصل ایتدم مراد مرتبهٔ حقیقته وصول بولدوغمی
وعشقک بهایتی یوق اید وکین اشعار در زیرا صوفیون اصطلاحنده دین ودل
الدن کتمک زیاده قرب دن کنایتدر اگرچه خرمن عمرم غمم داد بباد اگرچه
سنک غمک بنم عمرم خرمنی یله ویردی بخاکپای عزیزت که عهد نشکستم سنک
عزیز خاکپایک حقیچون که عهدی صمدم خطاب مرشده در چو ذره گرچه حقیرم نه بین
بدولت عشق اگرچه ذره کبی حقیرم عشق دولتنده گور که در هوای رخت چون بمهر
پیوستم که سنک رخک محبتنده آفتابه نیجه وصول بولدم یعنی آفتابه ایرشدم مراد
عشق الهی علوقده سبب اولور دیمکدر بیار باده که عمریست تا من از سر امن شراب
کتور زیرا چوق زماندرکه امن ایله بکنج عافیت از بهر عیش ننشستم عیشدن اوتری
عافیت بوجاغنده اوتورمدم اگر ز مردم هشیاری ای نصیحت گوی سخن بخاک
میفکن چرا که من مستم سوزک ضایع ایلمه نیچون زیرا بن مستم یعنی شراب عشقله
مست اولمش عاشقه نصیحت تأثیر اتمز چگونه سر ز خجالت برآورم بر دوست
دوست قتنده خجالت دن نیجه باش قالدرم که خدمتی بسزا بر نیامد از دستم
که المدن دوسته یعنی خدایه لایق بر خدمت کلمدی مراد طاعت ده اولان قصوره
اعتراف در بسوخت حافظ وآن یار دلنواز نگفت حافظ یاندی واول دلنواز
یار دیمدی که مرهمی بفرستم چو خاطرش خستم که بر مرهم کوندره یم چونکه انک خاطرنی
مجروح ایتدم مراد حقک کمال استغنا سن بیاندر **وله ایضاً** باز آی ساقیا که هوا
خواه خدمتم کرد کل ای ساقی که خدمتک محبی ام مشتاق بنده کی و دعا گوی دولتم
قوللغه مشتاق و دولته دعا گوییم ز انجا که فیض جام سعادت فروغ تست اول یردن
یعنی انک کبیدن که سنک سعادت شعله لو جامنک فیضی در بیرون شدن نمای

زظلمات

زظلمات حیرتم حیرت ظلماتندن خلاصه باکه دلیل اول خطاب مرشده در که
اندن فیض وجذبه طلب ایدر وادی حیرتدن خلاص اولمق ایچون که بیکدن
بریسی اول وادیدن خلاص بولماز • هر چند غرق بحر گناهم ز صد جهت یوز
جهتدن سرنه دکلو که گناه بحرنه غرقم تا آشنای عشق شدم ز اهل رحمتم تا عشقه آشنا
اولدم اهل رحمتدن ام مراد ان الحسنات یذهبن السیئات والتائب من
الذنب کمن لا ذنب له حسبنجه رحمته لایق اولورم دیمکدر عیبم مکن برندی
وبدنامی ای فقیه ای فقیه بنی رندلک وبدناملق ایله تعییب ایلمه کین بو در سرنوشت
ردیوان قسمتم زیرا قسمت دیوانندن باکه سرنوشت یعنی نصیب بو اولدی
مرادکمسه یه طعن اتمک جائز دکلدر اید وکین بیاندر می ده که عاشقی نه بکسبت واختیار
شراب ویرکه عاشقلق کسب واختیار ایله دکلدر کین موهبت رسید ز میراث
فطرتم زیرا بو بخشش باکه خلقت میراثندن ایرشدی من کز وطن نکزیدم بعمر خویش
بن که کندو عمرمده وطن دن سفر اختیار اتمدم در عشق دیدن تو هوا خواه غربتم سنی کورمک
عشقنده غربت آرزو سن ایدیجی ام خطاب خدایه در دورم بصورت از در دولت
سرای تو صورتا سنک دولت سرایک قپوسندن دورم لیکن بجان و دل ز مقیمان
حضرتم لیکن جان ودلدن حضرتک مقیملرندن ام خطاب خدایه در دریا وکوه
در ره ومن خسته وضعیف یولده دریا وکوه وار در وبن خسته وضعیفم ای خضر پی
خجسته مدد ده بهمتم ای مبارک ایزلو خضر همتله باکه مدد ویر مراد مرشددن سلوکمه
معاونت طلبیدر گردم زنی ز طرهٔ مشکین آن نگار اگر اول نگارک مشکین طره سندن
سویلیه سن فکری کن ای صبا ز مکافات غیرتم بنم غیرتم مکافاتندن ای صبا بر فکر ایله
مراد عشقی فاش ایدنه تهدید در در ابروی تو تیر نظر تا بکوش هوش سنک نظر تیری
عقل قولغنه دکین آورده و کشیده و موقوف فرصتم کتورمشم وچکمشم فرصت
کوزلرم مراد غیب هویته وقرب الهی یه تمام استعداد حاصل ایتدم دیمکدر حافظ
بپیش روی تو خواهد سپرد جان حافظ سنک یوزک اوکنده جان تسلیم اتمک
استر در این خیالم از بد بد عمر مهلتم بو خیالده بن اگر عمر باکه مهلت ویره خطاب باری
تعالی یه در **وله ایضاً** بشری اذ السلامة حلت بذی سلم بشارت اولسون زیرا ذی سلم

سلامت حلول اتدی یعنی کلدی تند حمد معترف غایة النعم اتدا ایجون در نعمتلرک
غایتنه معترف اولنلک حمدی پادشاهک بر عدوسی نقض عهد ایدوب پادشاهله
محاربه اتمش عون خدا ایله پادشاه آنی هلاک ایلمش خواجه حافظ بو غزلی اول
زماندە دیمش سلم اسم شجردر ذی سلم اول شجر اولدوغی موضعک اسمیدرکه
مکه ایله مدینه اورتاسنده ده پادشاهک سعادت خانه‌سنی ذی سلمه تشبیه اتمشدر
آن خوش خبر کجاست که این فتح مژده داد اول خوش خبر قنده درکه بو فتح مژده‌سنی ویردی
یعنی بو بشارت خبرینی کتوردی بو وجه دخی جائزدر اول خوش خبر قنده درکه بو مژده
فتحی ویردی وجه اوله کوره فتح مضاف اولماز تا جان فشانمش چو زر و سیم
در قدم تا جانمی زر و سیم کبی انک قدمنه نثار ایدیم مراد پادشاهه کمال محبت اظهاریدر
پیمان شکن هر آینه گردد شکسته حال ناقض عهد اولن البته شکسته حال اولور ان
العهود عند ملک النهی وهم تحقیق عهدلر عقللر پادشاهی یعنی خالق عقول قتنده
امانتلردر یعنی محفوظلردر ملک پادشاه معناسنه در نهی جمع نهیه در که عقل
معناسنه در مراد واوفوا بالعهد ان العهد کان مسئولا حسبنجه عهد شکن البته
بر بلایه کرفتار اولور دیمکدر از بازکشت شاه چه خوش طرفه نقش بست شاهک
رجوعندن نه لطیف عجب نقش بغلدی یعنی نه خوب واقع اولدی آهنگ
خصم او سراپرده عدم انک دشمنی نک قصدی عدم سراپرده سنه یعنی دشمنی هلاک
اولدی می جست از سحاب امل رحمتی ولی امید سحابندن بر ترحم استدی اما
جز دیده اش معاینه بیرون نداد نم انک چشمندن غیری اشکاره قطره نم ویرمدی
مراد پشیمانلقدن اکه فائده پیدا اولمدی همان اغلمق نصیب اولدی دیمکدر
در نیل غم فتاد سپهرش بطعن گفت غم نیلنه دوشدی فلک اکا طعن ایله ایتدی
الآن قد ندمت و ما ینفع الندم شمدی تحقیق پشیمان اولدک اما پشیمانلق
فائده ویرمز پادشاهک دشمننی بر خصوص ده فرعونه تشبیه اتمشدر ساقی بیا که
دور گلست و زمان عیش ای ساقی گل که گل دوری و عیش زمانی در بیش
از جام و هیچ مخور غم که بیش و کم جامی اوکله کتور و بیش و کم دن هیچ غم یمه
بیش چوق کم آز بشنو ز جام باده که این زال نوعروس باده جامندن اشت که

بوکک

بوکک کلن اولمش توی بسیار گشت شوهر چون کیقباد و جم کبی چوق زوجنی دپلدی
ای دل تو ملک جم مطلب جام می بخواه ای دل سن جم ملکنی طلب ایلمه شراب جامن طلب
ایله کین بود قول بلبل بستان سرای جم زیرا جم بستان سرای بلبلنک سوزی بو ایدی
مراد عشق الهی سلطنت دن مقبول ایدوکین بیاندر حافظ نکنی میکده وارد قرارکاه
حافظ میخانه بو جا غنده قرارکاه طوتر کالطیر فی الحدیقة واللیث فی الاجم باغچه ده قوش
کبی و قامشلقده ارسلان کبی حدیقه باغچه اجم بفتحتین واجم بضمتین جمع اجمه درکه قمش
معناسنه در اما بو نوع اول اولی در قافیه دن اوتری **وله ایضا** بی تو ای سرو روان با گل
و گلشن چکنم سنسز ای سرو روان گل و گلشن ایله نیلیه یم زلف سنبل چه کشم عارض
سوسن چکنم سنبلک زلفنی نه چکیم سوسنک عارضنی نیلیه یم مراد صانعک جمالی مشاهده
مصنوعه نظرک حظی اولمدوغین بیاندر آه کز طعنه بدخواه ندیدم رویت آه کیم دشمنک
طعنه سندن سنک یوزکی کورمدم نیست چون آینه ام روی چو آهن چکنم یوزم آینه کبی
آهن دن دکلدر نیلیم مراد نفس و شیطان منع جماله مانع اولدقلرین اشعاردر
برو ای ناصح و بر دردکشان خرده مکیر یوری ای ناصح دردکشان اوزره عیب و نقصان
طوتمه کار فرمای قدر میکند این من چکنم بونی قدر ایشلی بو یوزجی ایدر بن نیلیم
کار فرمای قدردن مراد خدادر مراد جمیع خصوصده حکم خدانک ایدوکین اشعاردر
بیت زمن سر ز حکمت بدر می برم که حکمت چنین میرود بر سرم برق غیرت چو
چنین می جهد از کمین غیب غیرت برقی غیب کمینکاهندن چونکه بویله ظاهر اولور
تو بفرما که من سوخته خرمن چکنم سن بیورکه بن خرمنی یانمش نیلیم مراد قضایه رضادن
غیری چاره یوق دیمکدر شاه ترکان چو پسندید و بچاهم انداخت شاه ترکان
چونکه بکندی و بنی چاهه اتدی یعنی حبس اتدی دستگیر از نشود لطف تهمتن چه کنم
اگر دستمک لطفی بانکه دستگیر اولمیه نیلیم شاه ترکاندن مراد افراسیاب در تهمتن دن
مراد رستم درکه افراسیاب بیژن نام بر پهلوانی بر قیوده حبس ایدوب اغزینه بویوک
طاش قودی عاقبت رستم زال واروب انی اندن خلاص ایلدی خواجه حافظ کندوسنی
اول محبوسه تشبیه ایدوب نفسنی افراسیابه و مرشدنی رستمه تشبیه اتمشدر مددی گر بچراغی
نکند آتش طور طور آتشی اگر بر چراغه مدد ایلمیه چاره تیره وادی ایمن چکنم وادی ایمنک

قرا کوکبجه سنه نه چاره ایلیم مراد نور الهی کردلیل اولمیه جناب قدسه وصول میسر اولماز
دیمکدر حافظا خلد برین خانهٔ موروث منست ای حافظ عالی جنت بنم بابامدن
قالمشدر اوندن اندرین منزل ویرانه نشیمن چکنم بو ویرانه منزلده مکانی نیلیم مراد
خلقی جنته ترغیب در **ولـه ایضاً** بتیغم گر کشد دستش نگیرم اگر بنی تیغ ایله دیلکیه
انک الینی طوتمم واگر تیرم زند منت پذیرم وگر باکه تیر اوره منت ایدرم مراد خداندن
کلنه جان ودلدن رضا بسن باید در کمان ابروی ما را گو بزن تیر بزم یای قاشلی
محبوبمزه دی تیر اورسون که پیش دست بازویش بمیرم که انک دست و بازوسی
اوکنده اولیم مراد بنه خداد در غم گیتی گر از پایم در آرد جهان غمی اگر بنی زبون ایده عجز
ساغر که باشد دستگیرم ساغردن غیری باکه کیم دستگیر اولور مراد غم الهی دن خلاص
عشق الهی دن غیری ایله میسر اولماز دیمکدر برای آفتاب صبح امید طلوع ایله
ای امید صبحینک آفتابی که در دست شب هجران اسیرم که فراق شبینک الندہ
اسیرم مراد جناب قدسدن جذبه وفیض طلبی در بفریادم برس ای پیر خرابات
ای مرشد بنم فریادمه ایرش بو وجه دخی جائز در ای مرشد باکه فریاده ایرش بیک
جرعه جوانم کن که پیرم بر جذبه ایله بنی جوان ایله که پیرم مراد عشق الهی حصولنده مرشددن
فیض طلب ایتمیدر بگیسوی تو خوردم در شی سوگند دون گیجه سنک گیسوکه آند
ایچدم که از پای تو هرگز سر نگیرم که سنک ایاغکدن باشمی قالدرمیم گیسودن مراد
اسرار الهیه درکه اگر قسم ایتمشدر خدانک طاعتندن جدا اولمیه بسوز این خرقهٔ
تقوی تو حافظ سن بو تقوی خرقه سنی یاق ای حافظ که گر آتش شوم در وی نگیرم
که فرضا اگر آتش اولم اکه تأثیر ایتمزم خرقهٔ تقوی صوفیلرک اصطلاحنده وجوددن وانانیتدن
وانانیت دن کنایتدر حاصل معنی مادام که بر کمسه ده بونلر اوله اول کمسه عشق
الهی دن محروم اولور دیمکدر **ولـه ایضاً** تو همچون صبحی ومن شمع خلوت سحرم
سن صبح گبی سن وبن سحر خلوتنک شمعی گبی ام بو وجه دخی جائزدر بن سحر خلوتنک
شمعی ام اما وجه اول روشندر تبسمی کن وجان بین که چون همی سپرم بر تبسم
ایله وگور که نیجه جان تسلیم ایدرم زیرا صبح ظاهر اولنجه شمعی سوندیرلر مراد
شاهد جمال ایله تسلیم روح طلبیدر چنین که در دل من داغ زلف سرکش تست

بویله

بویله که بنم گوکلمده سنک سرکش زلفکک داغی در بنفشه زار شود تربتم چو در گذرم
چونکه اولم مزارم بنفشه لک اولور مراد اسرار الهیه قلبندن زائل اولمدوغین اشعار در
بر آستان امیدت گشاده ام در چشم سنک امیدک آستانی اوزره چشم قپوسنی
آچمشم که یک نظر فکنی خود فکندی از نظرم که بر نظر ایده سن بنی نظرکدن براقدک مراد
عالم فیضک امتدادندن شکایتدر چه شکر گویمت ای خیل غم عفاک الله ای غم
عسکری سکا نه شکر دیم که روز بی کسی آخر نمی روی ز سرم که آخر بی کسلک گونی بنم باشمدن
گیتمزسن مراد غم جانانی نعمت منابه سنده طوتوب تشکر ایتدوکین اشعار در غلام مردم
چشمم که باسیاه دلی گوزم ببکنک غلامیم که سیاه دللک ایله هزار قطره ببارد چو درد
دل شمرم بیک قطره یاغدررچون گوکل دردنی صیمم سیاه دل بی رحم معناسنه در که چشمه
بیک مناسبتی ایله غایت خوب واقع اولمشدر بهر نظر بت ما جلوه میکند لیکن بزم
دلبرمز هر نظر تجلی وجلوه ایدر اما کس این کرشمه نبیند که من همی نگرم کمسه بو کرشمه
ونازی گورمز که بن گورورم مراد جمال جانانه نظر اتمکده کند ومشاهده سنی مدحدر
بخاک حافظ اگر بگذری چو باد نسیم باد نسیم گبی اگر حافظک مزارنه اوغرایه سن ز شوق
در دل آن تنگنا کفن بدرم شوقدن اول طار یرک ایچنده کفنی یرتارم خطاب خدایه در
بیت بگذر ببوی تربت شاهی لشنوی • بوی وفا ز طینت غیر از سرشت ما •
ولـه ایضاً تا سایهٔ مبارکت افتاد بر سرم تا که سنک مبارک سایهک بنم باشم
اوزره دوشدی دولت غلام من شد واقبال چاکرم دولت بنم غلامم وسعادت
بنم چاکرم اولدی مراد عشق الهی سببی ایله عالی قدر اولدوغین بیاندر شد سالها که
از سر من رفته بود بخت ییللر اولدی که دولت بنم باشمدن گیتمش ایدی ز دولت
وصال تو باز آمد از درم سنک وصالک دولتندن قپومدن گیرو گلدی خطاب
خدایه در بیداد در زمانه ندیدی کسی من بنی زمانه ده بر کمسه گورمز ایدی در خواب
اگر خیال تو گشتی مصورم خواب ده اگر سنک خیالک باکه میسر ومصور اولیدی
یعنی دوشده خیالکی گورردم خطاب خدایه در من عمر در غم تو بپایان برم ولی بن
عمریمی سنک غمکده پایانه ایلدرم اما • باور مکن که بی تو زمانی بسر برم • اعتقاد ایلمه که
سنسز بر زمانی باشه ایلدرم مراد دایم مراقبه ومشاهده ده اولدوغین بیاندر

دردم اطبیب نداند دوا که من طبیب بنم دردمه دوا ایلمز یعنی علاج اتمکه قادر اولماز
زیرا بن بی دوست خسته خاطر و با درد خوشترم دوستسز خسته خاطر و دردایله
خوشترم گفتی میار رخت اقامت بکوی من بنم کویمه اقامت اسبابنی کتورمه یعنی
کویمده اقامت اتمه دیدک من خود بجان تو که ازین کوی نگذرم بن خود سنک
بقاک حقیچون که بو محله دن کتمزم یعنی بونده اقامت ایدرم هرکس غلام شاهی
و مملوک آصفیست هرکس برشاهک غلامی و بر وزیرک مملوکی در حافظ کمینه
بندهٔ سلطان کشورم ای حافظ بن کشور سلطانی نک بنده سی یم سلطاندن
مراد پادشاه اولمق روشن در **وله ایضاً** جوزا سحر نهاد حمایل برابرم سحر وقتی جوزا
برابرمه حمایل قودی یعنی غلام شاهم وسوگند می خورم یعنی شاهک غلامیم و اندیجه یمین
شاه دن مراد کند و پادشاهی اولمق روشن در جوزا بر برجک اسمی در که صاحب
حمایل در ساقی بیا که از مدد بخت کارساز ای ساقی کل که ایش دوزیجی بختک مددندن
کامی که خواستم ز خدا شد میسرم شول مرادی که خدادن استدم بالکه میسر اولدی
ساقی دن مراد مرشد در جامی بده که باز بشادی روی ما بر جام دیر زیرا شاهک یوزی
شادلغی شوقنه کیره پیرانه سر هوای جوانیست در سرم پیرلک وقتی باشمده جوانلق هوسی
واردر راهم مزن بوصف زلال خضر که من آب حیات وصفی ایله بنم یولمی اورمه یعنی بنی
الدامه زیرا بن انجام شاه جرعه کش حوض کوثرم شاهک جامندن کوثر حوضنک جرعه کشی یم
مراد پادشاهی مدح در شاها من از بعرش رسانم سریر فضل ای شاه اگر بن فضل
تختنی عرشه ایرشدررم مملوک این جنابم و مسکین این درم بو جنابک مملوکی و بو بابک
مسکینی یم من جرعه نوش بزم تو بودم هزار سال بیک ییل بن سنک بزمکک جرعه نوشی
اولدم کی ترک آبخورد کند طبع خوگرم بنم معتاد طبع صوادنی یعنی زمان قدیمدن احسان
کوردکی یری نیجه ترک ایلر مراد پادشاهدن هرگز فراغت اتمزم دیمکدر ور باورت نمی شود
از بندهٔ این حدیث اگر بنده نک بو سوزینه اعتقاد اتمز ایسک از گفتهٔ کمال دلیلی بیاورم
کمال اصفهانی نک سوزندن بر دلیل کتورهیم اول سوز بو در اگر بر کنم دل از تو و بر
دارم از تو مهر اگر سندن کوکلمی قوپریم و گر سندن محبتی رفع ایدم آن مهر بر که افکنم
آن دل کجا برم اول محبتی کیمک اوزرینه براغم اول کوکلی قنده ایلدم یعنی سندن ایوکیم

دار

دارد که اگر محبت ایلیم عهد الست من همه با مهر شاه بود بنم الست عهدم دوکلی
شاهک محبتی ایله اولدی وز شاه راه عمر بدین عهد بگذرم و عمر شاهراهندن بو عهد له
کچرم یعنی بو محبتله اولورم منصور بن محمد غازیست حرز من محمد غازی اوغلی منصور در
بنم حمایلم در وزین خجسته نام بر اعدا مظفرم و بو مبارک نام دن اعدا اوزره مظفرم
بو بیتندن زیاده روشن در که بو قصیدهٔ منصور نام پادشاهک نامنه دیمشدر
منصور ایله مظفر ذکرنده لطافت واردر گردون چو گرد نظم ثریا بنام شاه فلک
جونکه ثریا نظمنی شاهک نامنه ایلدی من نظم دُر چرا نکنم از که کمترم بن نیچون در نظم
اتمیم کمدن کمترم شاهین صفت چو لقمه چشیدم ز دست شاه شاهین کبی چونکه شاهک
الندن لقمه طاتدم کی باشد التفات بصید کبوترم کبوتر صیدنه بنم نیجه التفاتم اولور •
ای شاه شیرگیر چه کم گردد ار شود ای شیری زبون ایدیجی شاه نه ناقص اولور •
در سایهٔ تو ملک فراغت میسرم سنک سایکده اگر بالکه فراغت ملکی میسر اوله
ار شود ک معناسی مصراع ثانی یه قید اولندی سهولت معنی ایچون بال و پری ندارم
این طرفه ترکه نیست بر بال پر طوتمزم و بو عجب ترک که یوقدر غیر از هوای منزل سیمرغ
در سرم باشمده سیمرغ منزلی ارزوسندن غیری مراد ظاهری بی وسیله پادشاه
قرب طلبی در مراد باطنی قصور فیض و نقصان استعداد ایله قرب الهی طلبی در شعرم
بیمن مدح تو ملک دل گشاد بنم شعرم سنک مدحک یمنی ایله یوز دل ملکنی اچدی
یعنی قلوبک مقبولی اولدی کویی که تیغ تست زبان سخن ورم کویا بنم سخن ور سخن گوی
زبانم سنک تیغکدر مراد پادشاهی مدح ضمننده کند و شعرینی مدحدر بر گلشنی
اگر بگذشتم چو باد صبح باد صبح کبی اگر بر گلشنه اوغرادم ایسه نه عشق سرو بود
و نه میل صنوبرم اگر باعث بالکه نه سرو محبتی در و نه صنوبر میلی ولدی بوی تو
می شنیدم و بر یاد روی تو سنک بویکی استدم و سنک یوزک شوقنه دادند
ساقیان طرب یک دو ساغرم طرب ساقیلری بالکه برایکی ساغر ویردیلر گلشنه کتمکه
سبب بو اولدی معنای باطنی اوزره مصنوعه نظری صانعک مشاهدهسی
شوقنه اولدوغین بیاندر ساقیان طرب دن مراد طرب کندوسی در مستی بآب
یک دو عنب وضع بنده نیست برایکی اوزم صوینه ایله مستلک بنم نک وضعی کلدر

من سال خورده پیر خرابات پرورم بن یاشلو پیر خرابات پرورم بو وجه دخی
جائزدر بن یاشلو خرابات پرور پیرم یعنی میخانه ده پیر اولمشم وجه ثانیye
کوره بر مصاف اولور خرابات پرور میخانه ده بسلنمش معناسنه در نازپرور سایه
پرور کبی اگرچه بسلیجی معناسنه دخی ممکندر مراد مستلکی عشق الٰهیدن ایدوکیدر
اشعاردر با سیر اختر و فلکم داوری بسیست اختر و فلکک سیری ایله بنم چوق
دعوی وخصومتم واردر انصاف شاه باد درین قصه داورم بو قصه ده شاهک
عدلی بنم شاهدم اولسون شکر خدا که باز درین اوج بارگاه خدایه شکر که
کیرو بو بارگاه اوستنده طاوس عرش می شنود صیت شهپرم حضرت
جبریل بنم شهپرمک صداسنی اشیدر شهپر جلک که قناددک ایریسیدر لکن
مطلقا قناد معناسنه دخی استعمال اولنور مراد عشق الٰهی سببی ایله علو قدره وصول
بولدوغین بیان ایدر شبل الاسد بصید دلم حمله کرد و من ارسلان یاوریسی بنم
دلم صیدنه حمله ایلدی و بن کرلاغرم وکرنه شکار غضنفرم اویوز لاغر یوخسه غضنفرک
شکاریم غضنفر ارکک ارسلان مراد فیض وطاعتده قصورم سببی ایله بو طبقه ده
قالمشم والا تجلی ذاته واصل اولورم دیمکدر کر بونده اویوز معناسنه در شرط
ایچون اولن ان معناسنه دکلدر نام من زکار خانه عشاق محو باد عشاق کارخانه سندن
نامم محو اولسون کر جز محبت تو بود شغلی دیگرم اگر سنک محبتکدن غیری بنم شغلم اوله
بنما بمن که منکر حسن رخ تو کیست گو ستر باکه سنک حسن رخکه منکر کیمدر تا دیده
اش بکزلک غیرت برآورم تا انک کوزینی غیرت کزلکی ایله چیقارم کزلک صوباجی
وقلم تراش وکوچک بچق بر من فتاد سایهٔ خورشید سلطنت آفتابک سایه سی
بنم اوزرمه دوشدی اکنون فراغتست زخور خاورم شمدی مشرق آفتابندن بکا
فراغت واستغنا واردر مقصود ازین معامله بازار تیز نیست بو معامله دن
مقصود بازار دخی دکلدر نه جلوه می فروشم ونه عشوه می خرم نه جلوه صاتارم ونه
عشوه صاتون آلورم یعنی مرادم کندو می مدح ایلمک وسنی الدامق دکلدر بلکه اظهار
محبتدر ای عاشقان روی تو از ذره بیشتر ای پادشاه که سنک نور یوزک
عاشقلری ذره دن زیاده رکدر من کی رسم بوصل تو کز ذره کمترم بن سنک

وصالکه نیجه ایرشورم که ذره دن کمترم خطاب باری تعالی یه و پادشاهه اولمق ممکندر
حافظ زجان محبت رسولست وآل او حافظ جاندن رسولک وانک آلنک محبیدر
حقا برین گواست خداوند داورم حق که بونک اوزره شاهد در بنم حاکم خداوندم
مراد خدادر حق قسم ونبوت معناسنه در **بیت** سعدی اگر عاشقی کنی وجوانی
عشق محمد بست وآل محمد **وله ایضاً** چرا نه در پی عزم دیار خود باشم نیچون کندو
دیاریمه کتمک قیدنده اولمیم چرا ز خاک سر کوی یار خود باشم نیچون کندو یارمک
سر کوینک خاکی اولمیم مراد نیچون قرب الٰهی حصولنه سعی اتمیم دیمکدر غم غریبی ومحنت
چو بر نمی تابم غربت ومحنت غمنه چونکه طاقت کتورمزم بشهر خود روم وشهریار خود
باشم کندو شهریمه کیدیم وکندو پادشاهیمه پادشاه اولیم ز محرمان سراپرده وصال شوم
وصال سراپرده سنک محرم ولرندن اولیم ز بندگان خداوندگان خود باشم
کندو خداوندمک بنده لرندن اولیم مراد وصول الی الله حاصل ایدوب حرم خاص
محرملرندن اولیم دیمکدر چو کار عمر نه پیداست باری آن اولی چونکه عمرک ایشی
ظاهر دکلدر باری اول اولیدر که روز واقعه پیش نگار خود باشم که موت
کونی کندو محبوبمک اوکنده اولیم مراد جناب قدسه متوجه ایکن موت طلبی در
همیشه پیشهٔ من عاشقی ورندی بود دایما بنم عادتم وصنعتم عاشقلق ورندلک
ایدی دگر بکوشم ومشغول کار خود باشم کروسعی ایدیم وکندو ایشمه مشغول اولیم
ز دست بخت گران خواب وکار بی سامان محکم اویوجی بختک وصلاح اوزره اولمیان ایشک
الندن گرم بود گله راز دار خود باشم اگر بنم بر شکایتم اوله کندومه رازدار اولیم
بود که لطف ازل رهنمون شود حافظ اولا که لطف ازل رهنمای اوله ای حافظ
وگرنه تا بابد شرمسار خود باشم یوخسه تا ابدی کندومه شرمسارم اولورم مراد اگر لطف
الٰهی معین اولمیه خجالت مقرر ایدوکین بیان ایدر **وله ایضاً** صلاح از من چه میجوئی
که مستانرا صلا گفتیم بزدن نه صلاح استرسن که مستلره صلا دیدک بدور نرکس
مستت سلامت را دعا گفتیم سنک مست چشمک دورنده سلامته دعا دیدک
یعنی وداع ایتدک در میخانه ام بگشا که هیچ از خانقه نگشود بکا میخانه قپوسنی آچ
زیرا خانقاه دن بکا هیچ فتح باب اولمدی مراد زهد وتقوی دن قرب الٰهی حاصل

اولمدوغندن عشق الهی اختیار اتدوکین اشعار درکرت بادر بود ورنی سخن اینست
که ماکفتیم اکرساکه اینانمق اوله ذکر اولمیه سوز بودرکه بز ایتدک مراد کند سوزینی
تصدیق در من ازچشم توای ساقی خراب افتاده ام لیکن ای ساقی بن سنک
چشمکدن خراب دوشمشم لیکن بلایی کز حبیب آید هزارش مرحبا کفتیم بر بلاکه
حبیب دن کلورا که بیک مرحبا دیدک ساقی دن مراد باری تعالی اولمق جایزدر
چشم دن مراد ذات اولور ومرشد اولمق جایزدر که مرشددن ایرشن مجاهده
وریاضتک رحمتنه رضا کوستردکن اشعار در قدرت کفتم شمشاد دست
بس خجلت بار آورد ایتدم که سنک قدک شمشاد در اندن با که زیاده خجلت
حاصل اولدی که آن نسبت چرا کردیم واین بهتان چرا کفتیم که بو نسنه یی نیچون
ایلدک وبو بهتانی نیچون دیدک خطاب خدایه در مراد لیس کمثله شیء حسبجه
خدایی بر شیئه تشبیه اتدوکندن زیاده خجالت لازم کلدوکین بیاندر اکر من
بخشایی پشیمانی خوری آخر اکر باکه ترحم اتمیه سن عاقبت پشیمانلق پرسن
بخاطر دار این معنی که در خدمت کجا کفتیم خاطرکده طوت بو معنی یی که حضورکده
قنده دیدک خطاب مرشده در جکر چون نافه ام خون کشت وکم زینم نمی بایست
جکرم نافه کبی خون اولدی وباکه بوندن اکسک کرکمز ایدی جزای آنکه با زلفش
سخن از چین خطا کفتیم آنک جزاسی که آنک زلفنه چین دن خطا سوز دیدک
مراد اسرار الهیه یی چین مشکنه تشبیه اتمک خجالت دن جکرم خون اولدی
دیمکدر **بیت** چین زلفک مسکه بکزتدم خطاسن بلمدم • کی پریشان سویلدم
بو بوز قراسن بلمدم • تو آتش کشتی ای حافظ ولی با یار درنکرفت سن آتش
اولدک ای حافظ اما یاره تاثیر اتمدی زبدعهدی کل کویی حکایت با صبا کفتیم
کلک وفاسزلغندن کویا صبایه حکایت دیدک مراد جانان کندونک عشقندن
متاثر اولمدوغین بیاندر **وله ایضاً** چل سال رفت وبیش که این لاف میزنم
قرق ییل وخی زیاده کتدی بو لافی اورورم کز ساکنان دیر مغان کمترین منم •
که دیر مغان ساکنلرندن ادنی بنم مراد سلوکده کندونک قصورینه اعترافدر
هرکز بیمن عاطفت پیر می فروش • پیرک ترحمی یمننده هرکز ساغر تهی نشد

زمی

زمی صاف روشنم روشن صاف می دن ساغرم تهی اولدی مراد مرشدک لطفی ایله
فیض وعشقدن خالی اولمدوغین بیاندر از جاه عشق ودولت رندان پاکباز
عشقک عزتندن وپاکباز عاشقلرک دولتندن پیوسته صدر میکده ها بود مسکنم
دایم میخانه لر صدری بنم مسکنم اولدی مراد دایم عشقده ترقی ده اولدوغین اشعاردر
در شان من بدردکشی ظن بد مبر دردکشلک سببی ایله بنم حقمده یرامز ظن اتمه
آلوده کشت خرقه ولی پاک دامنم یعنی اکرچه عصیان ظاهر اولدی اما اعتقادم
پاک در شهباز دست پادشهم یارب ازچه شد بن پادشاه الک شهبازیم
عجب ندن اولدی کز یاد برده اند هوای نشیمنم که مکانمک محبتنی یاددن التمشلردر
مراد عالم ارواحده اولن مکان اصلی سنی یاددر که محبت ماسوی اندن دورلغه
سبب اولمشدر حیفست بلبلی چو من اندر چنین قفس حیف در بنجلین بر بلبل
بو بنجلین قفس ده با این لسان عذب که خامش چو سوسنم بو شیرین زبانله که سوسن
کبی خاموشم آب وهوای فارس عجب سفله پرورست فارسک آب وهواسی
عجب سفله پروردر کو همی که خیمه ازین خاک برکنم قنی بر یولداش بو مملکتدن
خیمه یی قوپرم یعنی شیرازدن کیدم مراد شیرازک خلقنی ذم درکه کندوسنه اعتبار
اتممشلردر حافظ بزیر خرقه قدح تابکی کشد حافظ قچنه دک خرقه التنده قدح چکر •
در بزم خواجه پرده زکارش برافکنم خواجه نک مجلسنده آنک ایشنده پرده یی
رفع ایدم یعنی فاش ایدم خواجه دن مراد وزیردر که ظرافتله کندونک عشقنی اکا بیان
ایدر آن خواجه خجسته که درمن یزید فضل اول مبارک خواجه که فضل بزاز ستاننده
شد منت مواهبش او طوق کردنم آنک احسانلری منتی کردنمه طوق اولدی مراد وزیرک
کثرت احسانن بیاندر که کندوسی آنک مغلوبی اولمشدر **وله ایضاً** حاشا که من بموسم
کل ترک می کنم حاشا که کل زمانده بن شرابی ترک ایدم من لاف عقل میزنم این
کار کی کنم بن عقل لافنی اورورم بو ایشی قچن ایدرم مراد لطیف زمانده عشقه سعی اتدوکین
بیاندر مطرب کجاست تا همه محصول زهد وعلم مطرب قنده درتا جمله زهد وعلم محصولنی
درکار بانک بربط وآواز کنم قپوز صداسی ونی آوازی ایشنده فدا ایلیم مراد
حصول عشق ایچون مرشد طلب اتمیدر از قال وقیل مدرسه حالی دلم کرفت •

مدرسه نک قال وقیلندن سمدی کوکلم منقبض اولدی بک چند نیز خدمت معشوق
ومی کنم برنیچه زمان دخی معشوق ومی خدمتن ایدم معشوق دن مراد خدا ومی دن
مراد عشق در مراد قرب خدایه وسیله اولماز علم دن بیکرندم بر زمان خدا وعشق
ایچون سعی ایلیم دیمکدر کی بود در زمانه وفا جام می بیار زمانه ده قچن وفا اولدی
شراب جامنی کتور تا من حکایت جم وکاوس وکی کنم تا بن جم وکاوس وکی حکایتن
ایدم مراد زمانه نک وفاسزلغی بونلر ایله اثبات اتدوکین بیاندر بیت زین
سلطنت که حاصل من شد زکنج فقر • کی میل تاج ودولت کاوس وکی کنم • ازنامهٔ
سیاه نترسم که روز حشر سیاه نامه دن یعنی کثرت ذنبدن خوف اتمزم زیرا قیامت
کونی با فیض لطف او صد ازین نامه طی کنم اول اللهک لطفی فیضی ایله یوز بونک
بی نامه طی ایدرم مراد عنایت باری یار اولیجق دفاتر سیئاتک مضمونی محو اولور
دیمکدر بیت همی شرم دارم زلطف کریم • که خوانم کنه بیش عفوش عظیم •
کو پیک صبح تا کلهای شب فراق قنی صبح پیکی تا فراق کیجه سنک شکایتلرینی
با آن خجسته طالع وفرخنده پی کنم اول طالعی مبارک وایزی یعنی روشی فرخنده یه
بیان ایلیم مراد عالم قبضدن ظهور آلام دن مرشده شکایت ایدرم دیمکدر • این
جان عاریت که بحافظ سپرد دوست بو عاریت جانی که حق تعالی حافظه تسلیم ایلدی
روزی رخش ببینم وتسلیم وی کنم برکون انک یوزینی کورم وجانمی اکه تسلیم ایدم
مراد مشاهدهٔ جمال جانان ایله تسلیم روح طلب اتمسیدر یارئی بس میسر ایله بو بیتده
صنعت التفات وار در غایب دن متکلمه وله ایضا حجاب چهرهٔ جان می شود
غبار تنم تنم غباری جان یوزنه پرده اولور خوشا دمی که ازین چهره پرده برفکنم نه خوش
شول وقت که بو یوزدن پرده سنی رفع ایدم مراد موت وفنا طلبی درکه سبب وصالدر
درچنین قفس نه سزای چو من خوش الحانیست بونجلین بنجلین بر خوش الحانه لایق
دکلدر روم بکلشن رضوان که مرغ آن چمنم جنت کلشننه کیدم زیرا اول چمنک
مرغیم مراد الدنیا سجن المؤمن حسبنجه دنیادن خلاص وصول بهشته وسیله اولور دیمکه
قفسدن مراد تنی اولمق جائزدر عیان نشد که چرا آمدم کجا بودم عیان اولمدی که بو
عالمه نیچون کلدم وقنده ایدم دریغ ودرد که غافل زکار خویشتنم دریغ ودرد که کندو

ایشمدن

ایشمدن غافلم مراد بودر که وما خلقت الجن والانس الا لیعبدون حسبنجه عالمه کلمکدن
مراد عشق وطاعتله قرب الهی حاصل اتمک ایدی اندن غافلز دیو تحزن وتحسر اظهار
ایدر چگونه طوف کنم در فضای عالم قدس عالم قدس صحراسنده نیجه طوف وجولان
ایدم چو در سراچهٔ ترکیب تخته بند تنم چونکه ترکیب سراچه سنده تن تخته بندی ام مراد
طبیعت مرتبه سندن جدا اولمینجه جناب قدسه آشنالق میسر اولماز دیمکدر بیت
تعلق حجابست وبی حاصلی • چو پیوندها بگسلی واصلی • مرا که منظر حورست مسکن وماوی
بنم که مسکن ومقامم حور قصری یعنی جنت در چرا بکوی خراباتیان بود وطنم خراباتیلر
محله سنده باکه نیچون وطن اوله کوی خراباتیان دن مراد دنیا وانک اهلیدر اگر
زخون دلم بوی مشک می آید اگر خون دلدن مشک رایحه سی کله عجب مدار که همدرد
آهوی ختنم عجب طوتمه زیرا ختن آهوسی ایله همدردم مراد عاشق عشق الهی سببیله مشکین
نفس اولور دیمکدر طراز پیرهن زرکشم مبین چون شمع بنم شمع کبی التون تملو
پیرهنمک تمغاسنه باقمه که سوزهاست نهانی درون پیرهنم زیرا پیراهنم
ایچنده نهانی حرارتلر وار در مراد احوال عشق الهی ظاهر دکل ایدوکین بیاندر
بیا وهستی حافظ زپیش او بردار کل وحافظک وجودینی انک اوکندن رفع ایله
که با وجود تو کس نشنود زمن که منم که سنک وجودک ایله کیمسه بندن ایشتمیه که
بنم خطاب خدایه در مراد فنا طلبیدر که اول وصال جانانه پایه اعلیدر وله ایضا
گر دست دهد خاک کف پای نگارم اگر نگارک کف پاینک خاکی باکه میسر اوله
بر لوح بصر نقش نگاری بنگارم بصر لوحی اوزره اول نگارک نقشنی نقش ایدم مراد
اگر بر مرشده وصول بولم هرگز اندن جدا اولمیم دیمکدر پروانهٔ او گر رسدم
در طلب جان اگر انک پروانه سی باکه جان طلبنه ایرشه چون شمع همان دم بدمی
جان سپارم شمع کبی بر نفسده جانمی تسلیم ایدرم مراد امر خدایه اظهار طاعتدر
جان دن پروانه بو یرده خبرجی معناسنه در ضمیر غایب خدایه راجعدر گر قلب دلم
را ننهد دوست عیاری اگر قلب دلمه دوست بر عیار قومیه یعنی اعتبار ایتمیه
معنای ترکیبیسی بو ایله اولور دلم قلبنه که دلنی قلب نقده تشبیه اتمشدر من نقد
روان در رهش از دیده شمارم بن چشمدن انک یولنده نقد روان صایارم

یعنی کریه ایدرم مراد کریهٔ بنده عند الله مقبول ایدوکین بیاندر قلبنه نسبت
روان و دله نسبت قلب خوب واقع اولمشدر و نقد و عیار دخی تمام برنده در
دامن مفشان از من خاکی که پس از مرگ بن مقبردن اعراض ایلمه زیرا موت دن صکره
در نتواند بود باد غبارم باد قادر اولمازکه بو قپودن بنم غبارمی ایلتمه مراد مرکز
عشق الهی کند و سندن جدا اولمه و غیین بیاندر بربوی کنار توشدم غرق و امید
هست سنک کنارکه ایرشمک امیدی ایله کوزم یاشی ایچنه غرق اولدم و امیددر
از موج سرشکم که رساند بکنارم کوزم یاشنک موجندن که بنی کناره ایرشدره
مرادکریه قرب الهی یه سبب اولمه و غیین بیاندر کنار قرب و در اغوش معناسنه در
بونده قرب مراددر زلفین سیاه تو بدلداری عشاق سنک ایکی سیاه زلفک
عشاقک دلدارلغنه دادند قراری و ببردند قرارم برقرار ویردیلر و بنم قرارمی التدیلر
مراد اسرار الهیه یه توغل اتدوکندن کندوسنه ایرشن تحیرینی بیاندر خطاب خدایه در
امروز مکش سر ز وفای من و اندیش بوکون باکه وفا اتمکدن باش چکمه و فکر ایله
زان شب که ز غم من بدعا دست برارم اول کیجه دن که غم دن بن دعایه ال قالدرم
ای باد از آن باده نسیمی بمن آور ای باد اول باده دن که بر رایحه کتور کان بوی
شفا می دهد از رنج خمارم زیرا اول بوی بکا خمار رنجندن شفا ویرر با وصف سر
زلف تو می شد سخن من سنک سر زلفک وصفی ایله اولدی بنم سوزم پیوسته
از آن همنفس مشک تتارم اول سببدن دایم تتار مسکی ایله همنفسم مراد وصف
خدا سببی ایله مسکین نفس اولمه و غیین بیاندر حافظ لب لعلش چو مرا جان عزیزست
ای حافظ انک قرمزی لبی چونکه بنم عزیز جانمدر عمری بود آن لحظه که جان را لب
ازرم بر عمر اولور اول لحظه که جانی لبه کتورم مراد کلام الهی حیات بخش ایدوکین
اشعاردر **ولـه ایضاً** حالیا مصلحت وقت در آن می بینم شمدی وقت مصلحتنی
انده کورورم که کشم رخت بمیخانه و خوش بنشینم که اسبابی میخانه یه چکم و خوش
اوتورم مراد مرشد قتنده عشقه سعی اتمک ایله غم دنیادن خلاص طلب اتدوکین بیاندر
جز صراحی و کتابم نبود یار و ندیم صراحی و کتابدن غیری باکه یار و ندیم اولمیه تا حریفان دغا را
ز جهان کم بینم تا نامعقول و حرامزاده حریفلری جهاندن کورمیم یعنی اصلا مصاحبت اتمیم

مراد حصول عشق ایچون بر مرشد اله کتورب عوام دن اجتناب ایدم دیمکدر جام می کیرم
و از اهل ریا دورشوم عشقه سعی ایدم و اهل ریادن دور اولم یعنی از خلق جهان پاک
دلی بگزینم یعنی جهان خلقندن پاک دللک اختیار ایدم پس که در خرقهٔ آلوده زدم
لاف صلاح آلوده خرقه ده زیاده صلاح لافنی اوردم شرمسار از رخ ساقی و می رنگینم
ساقینک رنکندن و یوزندن شرابدن شرمسارم مراد منکر عشق ایکن طالب عشق
اولمه و غیین اشعاردر سر بآزادگی از خلق برآرم چون سرو سرو کبی آزاده لک ایله
خلقدن باش قالدرم که دهد دست که دامن ز جهان برچینم اگر میسر اولورسه
جهاندن فراغت ایدم مراد عزلت و قناعت آزادهلکه سبب ایدوکین بیاندر
بر دلم گرد ستمهاست خدایا مپسند کوکلم اوزره ظلملر غباری واردر ای خدا ایکنمه
در واکورمه که مکدر شود آیینهٔ مهر آیینم که بنم محبت عادتلو قلبم مکدر اوله آیینه دن مراد
دل در مهر بونده محبت معناسنه در لکن آفتاب معناسنه دخی ممکن در اول وقت
معنی بویله اولور بنم آفتاب کبی روشن قلبم آیین اسلوب و ترتیب و توره سینه تنک
من بار غم او ز هیهات بنم طارسینم وانک غمی یوکی هیهات یعنی اکه تحمل اتمز فرداین
بار گران نیست دل مسکینم بن مسکین کوکلم بو بار کرانک اری دکلدر یعنی
حقندن کلمز من اگر رند خرابانم و گر حافظ شهر بن اگر میخانه لوندی ام و گر شهرک حافظی یم
این متاعم که همی بینم و کمتر زینم متاعم بودر که کوررسن و بوندن کمترم مراد قصورینه
اعتراف در تواضع طریقی اوزره بندهٔ آصف عهدم دلم از رده مدار آصف
زمانک بنده سی یم کوکلمی رنجیده طوتمه که اگر دم زنم از چرخ بخواهد کینم که اگر فلک دن
شکایت ایدم فلکه انتقام ایلر مراد وزیری مدحدر **ولـه ایضاً** خیز تا خرقهٔ صوفی بخرابات
بریم قالق تا صوفینک خرقه سنی میخانه یه ایلدهلم دلق وطامات بیاراز خرافات بریم
دلق وطاماتی خرافات بازارنه ایلدهلم طامات قواعد و رسوم خرافات بت بازاری
معناسنه در خرافه بنده بر کمسنک اسمی ایدی که آنی جن قاپوب بر زمان بیله اولدیغی
بعد زمان آنی یرینه کتوردی اما عقلنه خلل ایرشمکین نامعقول سوزلر سویلکه باشلدیغی
اکه نسبت ایدوب خرافات دیدیلر صکره بت بازاری معناسنه استعمال اتدیلر مذکور
بیتدن مراد عشقده طامات و دلق لاشیٔ ایدوکین بیاندر گوش بستیم و ز افسانهٔ واعظ برهیم

قولغزی باغلدق و واعظک اف نه سندن قورتلدق چند چون بی خبران ننک
وخرافات بریم نیچون بی خبرلر کبی ننک وخرافات ایلیم لم خرافات بونده نا معقول
سوز معناسنه در تا همه خلوتیان جام صبوحی گیرند تا دوکلی خلوتیلر جام صبوحی
نوش ایلیلر چنک صبحی بدر پیر مناجات بریم صبحه منسوب اولن چنکی مناجات پیرنک
قپوسنه ایلیم لم مراد مرشد قپوسنه مناجات و طاعت ایلده لم دیمک در
سوی رندان قلندر بین آورد سفر قلندر رندلر جانبنه سفار مغانی ایله دلق پشمینه
وسجادهٔ طامات بریم پشمینه دلقی وطامات سجاده سنی ایلده لم مراد بونلری ترک ایدوب
بر مرشده واره لم دیمکدر ور نهد در ره ما خار ملامت زاهد اگر زاهد بزم یولمزه
ملامت خارینی قویه یعنی بزی ملامت ایلیه از گلستانش بزندان مکافات بریم
گلستاندن انی مکافات زندانیه ایلیم لم یعنی اکه جزاسنی ایده لم شرمان باز
پشمینه آلوده خویش بزه کند و آلوده خرقه مردان کشرم اولسون گر با این فضل و عمل
نام کرامات بریم اگر بو فضل و عمل ایله کرامات نامن ایلیم وز مراد عشق الهی حاصل
اتمدن دعوی عشق اتمک خجالت ایدوکین بیاندر ما بزمان بزلر معناسنه در
قدر وقت ار نشناسد دل و کاری نکند کو کل اگر وقت قدرن اکلمیه و برایشن المیه
بس خجالت که ازین حاصل اوقات بریم بو اوقات حاصلندن چوق اوقات ایلدز
فتنه می بارد ازین سقف مقرنس برخیز بو مقرنس سقفدن فتنه یاغر قالق
تا بمیخانه پناه از همه آفات بریم تا دوکلی آفتلردن میخانه یه پناه ایلیم لم در بیابان
هوا گم شدن آخر تا چند آخر نیجه یه دک هوا بیابانند ازمق ره بپرسیم مگر پی بمهمات
بریم یولی صورهلم اوله که مهماته وصول بوله لم با تو آن عهد که در وادی ایمن بستم
اول عهدی که سنک ایله وادی ایمن ده باغلدق همچو موسی ارنی گوی بمیقات
بریم موسی کبی ارنی دیجی اول عهدی میقاته ایلدرز مراد الست بربکم ده اولان
عهدی برینه کتوردکن اشعاردر خطاب خدایه در کوس ناموس تو از کنگرهٔ عرش
زنیم سنک ناموسنک کوسنی عرش بدنندن اوره لم علم عشق تو بربام سموات بریم
سنک عشقک سنجاغنی سموات طامی اوزره ایلیم لم مراد عشق الهی نک حقنی
ادا ایده لم دیمکدر خاک کوی تو بصحرای قیامت فردا سنک کویک خاکینی

یارین قیامت صحراسنده همه بر فرق سر از بهر مباهات بریم جمله باشمز اوزره
تفاخردن اوتری ایلدرز مراد دنیاده عشق یولنده اتدکلری تواضع یارین
عزت و رفعته سبب اولدوغین بیاندر حافظ آب رخ خود بر در هر سفله مریز
ای حافظ کند و یوزک صوینی هر سفله نک قپوسی اوزره دوکمه حاجت آن به
بر قاضی حاجات بریم اول یکدر که حاجتی قاضی حاجاته ایلیم لم **بیت** مپندار
ازین در که هرگز نیست • که محروم گردد بر آورده دست • محالست اگر سر برین
در نهی • که باز آیدت دست حاجت تهی **وله ایضاً** خیز تا از در میخانه گشادی طلبیم
قالق تا میخانه قپوسندن برگشاده و بر فتح باب طلب ایده لم در ره دوست
نشینیم و مرادی طلبیم دوستک یولنده اوتورالم و بر مراد طلب ایده لم مراد
عشق و طاعت سببی ایله وصول الی الله طلب ایده لم دیمکدر زاد راه حرم وصل
نداریم مگر وصل حرمی یولنک آزغنی طوتمزز مگر بگدز ز در میکده زادی طلبیم
کدالق ایله میخانه قپوسندن برازق طلب ایده لم مراد مرشددن وصاله وسیله
اولن فیض و عشقدن نصیب طلب ایده لم دیمکدر اشک آلوده ما گرچه روانست
ولی بزم خون ایله آلوده اولمش اشکمز اگرچه روان در اما برسالت سوی و پاک
نهادی طلبیم انک جانبنه رساله بر پاک نهاد طلب ایده لم پاک نهاددن مراد
کوکلی در مراد محبت سر کریه نک فائده سی اولمدوغین بیاندر لذت داغ غمت
بر دل ما باد حرام سنک غمک داغنک لذتی بزم کوکلمز اوزره حرام اولسون اگر
از جور غم عشق تو دادی طلبیم اگر سنک عشقک غمنک جوریندن بر داد طلب ایده
خطاب خدایه در نقطهٔ خال تو بر لوح بصر نتوان زد سنک خالک نقطه سنی بصر
لوحی اوزره نقش اتمک ممکن دکلدر مگر از مردمک دیده مدادی طلبیم مگر کوز
ببکندن بر مرکب طلب ایده لم مراد مشاهده جمال جانان بوجشمله میسر اولمدوغین
بیاندر بوسه از لب شیرین تو دل خواست بجان سنک شیرین لبکدن دل و جان
عوض بر بوسه استدی بشکر خنده لبت گفت مرادی طلبیم شکر خنده ایله سنک
لبک ایتدی بز زیاده طلب ایده رز مراد جذبهٔ الهیه جانبندن یکن ایدوکین بیاندر
بوسه دن مراد بونده جذبه در مراد بونده زیاده معناسنه مصدر میمی در تا بود نسخهٔ عطری

دل سوداززده را تا سوداززده کوکله نسخهٔ عطری اوله یعنی ولسون ایچون آز خط غالیه
ساری تو سوادی طلبیم سنک غالیه رایحه لو خطکدن بر سودا طلب ایدرز مراد
عالم فیض وتجرده اولن دکه قرب الهی دوا ایدوکین اشعار در نسخهٔ عطری کلاب
ومشک وزعفرانله یازیلن نسخه یه دیرلرکه تأثیری زیاده در چون غمت را نتوان
یافت مکر در دل شاد چونکه سنک غمکی شاد کوکلدن غیری ده بولمق ممکن دکلدر
ما بامید غمت خاطر شادی طلبیم بز سنک غمک امیدی بر شاد خاطر طلب ایده رز
مراد قسوت قلب ایله عشق الهی جمع اولمدوغین بیاندر بر در مدرسه تا چند نشینی
حافظ نیجه یه دک مدرسه قپوسی اوزره اوتورسن ای حافظ خیز تا از در میخانه
کشادی طلبیم قالق تا میخانه قپوسنده برکشاد طلب ایده لم بوکه ردّ العجز علی الصدر
دیرلر مراد قرب الهی علم ظاهری ایله حاصل ولمیوب عشقله حاصل ولدوغین بیاندر
ولهٔ ایضاً خیال روی تو چون بگذرد بگلشن چشم سنک یوزک خیالی چونکه چشم
کلشننه اوغرایه دل از پی نظر آید بسوی روزن چشم دل نظردن اوتری چشم
روزنی جانبنه کلور مراد دل خیال جانان مشاهده سندن اوتری انتظارده
ایدوکین بیاندر بیا که لعل وگهر در نثار مقدم تو کل که سنک مقدمک نثارینه
لعل وگهر زگنج خانهٔ دل میکشم بمخزن چشم کوکل کنج خانه سندن چشم مخزننه
چکرم مراد شوق الهی دن اشک وخون نثار ایدوکین بیاندر سزای تکیه گهت
منظری نمی بینم سنک تکیه کاهکه لایق بر منظر کورمزم منم ز عالم واین کوشهٔ معین چشم
عالمده بنم وچشممک معین کوشه سی یعنی عالمده همان بوکه ماککم حاصل معنی سا که
لایق اولن چشم در منظر بوندن قصد معنا سیدر در نخست روز که دیدم رخ تو
دل میکفت اول کون که سنک رخکی کوردم کوکلم ایتدی اکر رسد خللی خون من
بگردن چشم اکر بر خلل یرشه بنم قانم چشممک بوینینه در زیرا اول سبب اولمشدر
مراد چشم دل عین عنایت ایدوکین بیاندر اگر عبرتله نظر ایتمه سحر سرشک
روانم سر خرابی داشت سحر وقتی جریان ایدیجی کوز یاشی خراب ایلمک هوسنی
طوتدی اکر نه خون جگر میگرفت دامن چشم اکر خون جگر چشم دامنی طوتمیدی
مراد کثرت بکادن چشمی پرخون اولوب منجمد اولدوغین بیاندر داشت بونده

داشتی

داشتی تقدیرنده اولمق روشن در ببوی مژدهٔ وصل تو تا سحر شب دوش سنک
وصالک بشارتی امیدی ایله دونکیجه سحره دک براه باد نهادیم چراغ روشن چشم
چشمک روشن چراغنی باد یولنه قودم مراد نفحهٔ رحمانیه دن وصال مژده سنی طلب در
بر اضطراب کسی رحم کن که همه شب شول کمسنک اضطرابنه ترحم ایله که نصف لیلده
برخ روانه کند خون دل ز روزن چشم روزنندن یوزینه قان روان ایده
خطاب خدایه در مراد بنم شبده عشق الهی حصولی ایچون قان اغلیین ترحمه لایقدر کل
ایدوکین بیاندر بهرد می که دل دردمند حافظ را کرم ولطف حقیچون که حافظک دردمند
کلنه فرزن بناوک دلدوز مردم افکن چشم چشمک مردم افکن دلدوز ناوکی ایله اورمه
مراد خدانک صفت قهرندن دکلی ایچون ترحم طلبی در لطف وکرمنه قسم ویرمک طریقیله
ولهٔ ایضاً خرم آن روز کزین منزل ویران بروم خرم وسرور اول کون که بو ویران
منزلدن کیدم راحت جان طلبم وز پی جانان بروم جان راحتن طلب ایدم وجانان
اردندن کیدم مراد دنیایی ترک ایدوب طاعت وعشقه سعی ایدم دیمکدر گرچه دانم
که بجایی نبرد راه غریب اگرچه بیلورم که غریب بر یره یول التمز بو وجه دخی جائزدر یولی
بر یره التمز من ببوی خوش آن زلف پریشان بروم بن اول پریشان زلفک
لطیف رایحه سی ایله کیدرم مراد نفحهٔ ازلی وجذبهٔ لم یزلی معاونتی ایله سلوک اتدوکین
بیاندر چون صبا با دل بیمار وتن بی طاقت صبا کبی بیمار دل وطاقتسز تن ایله هوادارئ
آن سرو خرامان بروم اول سرو خرامانک محبتی ایله کیدرم مراد قصور فضله ذات باری
شوقنه سلوک اتدوکین اشعار در دلم از وحشت زندان سکندر بگرفت اسکندرک
زندانی وحشتندن دلم منقبض اولدی رخت بربندم وتا ملک سلیمان بروم اسبابی
باغلیوب سلیمان ملکنه دکین کیده یم مراد دنیایی ترک ایدوب قدسیلر اشنالق حضورنه
سعی ایدم دیمکدر بیتک معنای ظاهری اوزره زندان سکندر صفاهان در سلیمان دن
مراد فارس ملکی در که بوندن شیراز مراد در کویا اصفهاندن منقبض اولمشدر که آنی
اشعار ایدر تازیان را غم حال گران باران نیست جابکلره وجابکلره چونکه گران باران
حالنک غمی یوقدر پارسایان مددی تا خوش وآسان بروم ای پارسالر مدد ایلکوز
تا خوش وآسان کیدم سروری افندی تازیان تازی یکک جمع دردیشدر که مفردی

تاری در دیو تعیین ایتمشدر و تازی اسب معناسنه در دیمشدر لیکن محلّه ملایم دکلدر
در ره او چو قلم بسرم باید رفت انک یولنده اگر باکه قلم کبی باشم ایله کتمک لازم
کله با دل زخم کش و دیدهٔ گریان بروم زخملو کوکل و کریان کوز که کیدم مراد راه عشقده
جمیع مشقّته اظهار رضادر نذر کردم که گر این غم بسر آید روزی نذر ایلدم که اگر
بو غم بر کون نهایت بوله تا در میکده شادان و غزلخوان بروم میخانه قپوسنه دک
شادان و غزلخوان کیدم مراد عشقده سعی ایتمک شوق و سرور اظهاری در بهواداری
او ذرّه صفت رقص کنان انک هواداراغی ایله یعنی اول اللهک عشقی ایله ذرّه کبی
رقص ایدرک کیدم ور چو حافظ نبرم ره ز بیابان بیرون اگر حافظ کبی بیابان دن
طشره یول التمیم همره کوکبهٔ آصف دوران بروم زمانه وزیرنک تجمّلاتی یانجه
کیدرم مراد اظرافله وزیردن معاونت طلب اتدوکین بیاندر ولهُ ایضاً
در خرابات مغان نور خدا می بینم مغار میخانه سنده خدا یوزینی کورورم
این عجب بین که چه نوری ز کجا می بینم بو عجبی کور که نه عجب بر نوری قندن کوررم
مراد مرشدلرک آستانه سنده عشق الٰهی نورنی کوردوکین اشعاردر کیست دردی کش
این میکده یارب که درش بو میخانه نک دردی کشی عجب کیمدر که انک قپوسینی
قبلهٔ حاجات و محراب دعا می بینم حاجت قبله سی و دعا محرابی کورورم مراد مرشدی
مدحدر که بنجه کمسه مرشد اولمشدر منصب عاشقی و رندی و شاهد بازی عاشقلق
و رندلک و محبوب و دوستلق منصبی همه از تربیت لطف شما می بینم جمله سنزک
لطفکز تربیتندن کوررم خطاب مرشده در جلوه بر من مفروش ای ملک
الحاج که من ای ملک الحاج باکه جلوه و کبر صاتمه زیرا سن خانه می بینی و من خانه
خدا می بینم خانه یی کوررسن و بن صاحب خانه یی کوررین بیت حاجی ره کعبه
و ما طالب دیدار • او خانه همی جوید و من صاحب خانه • کس ندیدست ز مشک
ختن و نافهٔ چین ختن مشکندن و چین نافه سندن کمسه کورمشدر آنچه من
هر سحر از باد صبا می شنوم انی که بن هر سحر باد صبادن کوررم مراد نفحهٔ رحمانیه
مشکدن اطیب ایدوکین بیاندر نیست در دایرهٔ جز نقطهٔ وحدت کم وبیش
دایرهٔ وجوددن وحدت نقطه سندن غیری آز و چوق یوقدر که من این مسئله

بی

بی چون و چرا می بینم که بن بو مسئله یی چون و چراسز کوررم یعنی بو سوز بویله ایدوکنه
اصلا شک یوقدر مراد حقیقتده خدادن غیری اولمدوغین اشعاردر بیت لا اری
فی الوجود الّا هو • محو شد نقش غیر و نام سوی • خواهم از زلف بتان نافه کشایی کردن
بت پرستلرک زلفندن نافه کشالق ایتمک استرم فکر دورست همانا که خطا می بینم
او ذوق فکردر بکزرکه خطا کوررم بتان دن مراد اسما و صفات در زلف دن مراد
اندن ظاهر اولن اسرار و آثاردر سوز دل اشک روان آه سحر ناله شب کوکل
حرارتی اقجی کوز یاشی سحر آهی کیجه ناله سی این همه مرتبه از لطف خدا می بینم بو دکلی
مرتبه یی خدانک لطفندن کوررم یعنی بونلر مقبول در زیرا وصاله وسیله اولورلر
مردم از روی تو نقشی زندم راه خیال مردم سنک یوزکدن بر نقش بنم خیالم یولینه
اورر با که کویم که درین پرده چها می بینم کیمه دیم که بو پرده ده نلر کوررم مراد جناب
قدس دن تجلّیات واقع اولوب هر تجلّی دنیا ایچون اولن خیالنی معطّل اتدوکین
اشعاردر دوستان عیب نظر بازی حافظ مکنید ای دوستلر حافظک نظر
بازلغنی تعییب ایلمکوز زانکه اورا ز محبان شما می بینم زیرا انی سنزک محبلرکوزدن کوررم
ولهُ ایضاً دوستان وقت گل آن به که بعشرت کوشیم ای دوستلر کل وقتی
اول یکدر که عشرته سعی ایده لم سخن پیر مغانست بجان بنیوشیم بو سوز پیر مغانک
سوزیدر جان ایله استماع ایده لم مراد سالکلری عشقه تحریض در نیست در کس کرم و وقت
طرب میگذرد کمسه ده کرم یوقدر و طرب وقتی کچر چاره آنست که سجاده بمی بفروشیم
چاره اولدر که سجاده یی شرابه بیع ایده لم مراد فرصتی فوت ایتمکه تنبیه در خوش
هوائیست هوا بخش خدایا بفرست فرح بخش بر لطیف هوادر ای خدا کوندر
نازنینی که برویش می گلگون نوشیم بو نازنین که انک یوزی شوقنه قرمزی شراب نوش
ایده لم مراد حصول عشق ایچون مرشد طلبیدر ارغنون ساز فلک رهزن اهل هنرست
ارغنون سازلو اهل هنرک یولن اورجی در چون ازین غصّه ننالیم و چرا نخروشیم
بو غصّه دن نیجه ناله ایتمیلم و نیچون خروش ایتمیلم گل بجوش آمد و از می نزدیمش آبی
کل جوشه کلدی و شرابدن اکا بر آب اورمدق لاجرم ز آتش حرمان و هوس می جوشیم
اول سببدن حرمان و هوس آتشندن قینارز مراد لطیف وقتده عشقه سعی اتدوکنه

تخزن وتختر اظهاری در می کشیم از قدح لاله شراب موهوم لاله قدحندن شراب
موهوم نوش ایده رز چشم بد دور که بی مطرب ومی مدهوشیم یراغ کوز اراق اولسون
که مطربسز وشرابسز مدهوش سز مراد لطافت طبع وصفوت خاطر سببی ایله
صنع خدا مشاهده سنده مست ایز دیمکدر حافظ این حال عجب باکه توان گفت
که ما ای حافظ بو عجب حالی کیمه دیمک ممکن درکه بز بلبلانیم که در موسم گل
خاموشیم بلبللرز که گل زماننده خاموشز مراد اسرار عشقی فاش اتمکه اجازت
اولمدوغین بیاندر بو وجه دخی جائز درکه مراد قابل خطاب اولمدوغین اسرار عشقی
بیاننده سکوت التمش اوله **ولہ ایضاً** دی شب بسیل اشک رہ خواب می زدم
دون کیجه اشک سیلی ایله خواب یولنی اوردم نقشی بیاد خط تو بر آب می زدم سنک
خطک یادنه آب اوزره بر نقش اوردم مراد جناب کبریا شوقندن کثرت بکا ایله
خوابی دفع اتدم دیمکدر **مبیت** رخ اینجا مظهر حسن خداییست ● مراد از خط جناب
کبریاییست ● ابروی یار در نظر وخرقه سوخته یارک ابروسی نظرده وخرقه یانمش
جامی بیاد گوشه محراب می زدم محراب گوشه سی یادنه بر جام اوردم مراد غیب
هویت مرتبهٔ حقیقته وصول بولمغه کندوسنه سبب اولدوغین بیاندر روی نگار
در نظرم جلوه می نمود نگارک یوزی نظرمده جلوه کوستردی وز دور بوسه بر رخ
مهتاب می زدم وارلقدن مهتابک یوزنه بوسه اوردم مراد والله معکم اینما کنتم
حسبنجه خدا بنمله ومن غیره توجه ورغبت ایدرم دیمکدر بو وجه دن غیری بو معنی
دخی ممکن در جانان عرض جمال اتدی انک سببی ایله غیردن فراغت اتدم بو معنی محلّه
ملایمدر زیرا بوسه می زدم بوننده وداع دن کنایت در وجه اول سروری افندینک
مختاری در چشم بر روی ساقی وگوشم بقول چنگ چشم ساقینک یوزنده
وقولغم چنگک سوزنده فالی بچشم وگوش درین باب می زدم بو بابده چشم
وگوش ایله بر فال اوردم مراد جان ودلدن مرشده طالب وسوزنه راغب
اولدوغندن حسن خاتمه ووصال جانان توقع اتدوکین بیاندر نقش خیال
روی تو تا وقت صبحدم صباح وقتنه دک سنک یوزک خیالنک نقشی بر کارگاه
دیدهٔ بی خواب می زدم خوابسز چشمک کارگاهی اوزره اوردم مراد جان جانان

نشانده سنک خیالی ایله صباحه دکین اویودم دیمکدر خطاب خدایه در ساقی بصوت
این غزلم کاسه می گرفت ساقی بو غزل صوتی ایله باکه کارطوتدی یعنی صوندی میگفتم این
سرود ومی ناب میزدم بو سرودی ایتدم وصافی شراب نوش اتدم ساقی دن مراد
مرشد در ومی ناب دن مراد عشق الهی در مرغ فکر کز سر شاخ سخن بجست مرغ فکر
مرغی که سوز بداغنک اوستندن قالقدی بازش ز طره تو بمضراب می زدم کروالی
سنک طرک مضرابی ایله اوردم مراد اسرار الهیه فکری ایله فکرینی محبت ماسوادن حفظ
اتدوکین بیاندر خوش بود وقت حافظ وفال مش بیحتت نیک حافظک وقتی خوش
اولدی وانک فالنی ابو طالع ایله بر بام عمر ودولت احباب میزدم احبابک عمر
ودولتی نامی اوزره اوردم مراد احباب دن معاونت طلب اتدوکین اشعار در **ولہ ایضاً**
دوش سودای رخش گفتم ز سر بیرون کنم دون کیجه ایتدم انک رخی سوداسنی ترک ایدیم
گفت کو زنجیر تا تدبیر این مجنون کنم ایتدی زنجیر قنی تا بو مجنونک تدبیرینی ایلیم مراد
عشق الهی بی ترک ایدن مجنون ایدوکین بیاندر رخش ده اولن ضمیر غایب خدایه راجعدر
قامتش را سرو گفتم سر کشید از من بناز انک قامتنه سرو دیدم ناز ایله بندن اعراض
ایلدی دوستان از راست میرنجد نگارم چون کنم ای دوستلر بنم نگارم راست
سوزدن اینجیور نیجه ایدم نکته نا سنجیده گفتم دلبرا معذور دار فکرا ولنمامش نکته سویلیدم
ای دلبر معذور طوت عشوهٔ فرمای تا من طبع را موزون کنم بر عشوه بیور دبر لطف کوستر
تا بن طبعمی موزون ایدم مراد مرشد در زرد روئی میکشم زان طبع نازک بی گناه
اول نازک طبعدن گناهسز خوف وخجلت چکرم ساقیا جامی بده تا چهره را گلگون کنم
ای ساقی بر جام ویرتا یوزمی قرمزی ایدم مراد نفسک مغلوبیتی اولمق ایچون مرشددن
فیض طلب التمسیدر زرد روئی خوف وخجلت معناسنه در ای نسیم منزل سلمی
خدا را تا بکی ای سلمی منزلنک نسیمی الله ایچون نیجه یه دک ربع را برهم زنم اطلال را جیحون
کنم منزللری بربیننه اورم طللری جیحون ایدم مراد فراق جانان دن نیجه تربیتلردن وکریان
اولم ای فضل الهی باکه بر مدد ایله دیمکدر من که ره بردم بگنج حسن بی پایان دوست
بن که خدانک پایانسز حسنی گنجنه واصل اولدم صد گدای همچو من خود بعد ازین
قارون کنم شمدنصکره یوز کندم کبی گدایی قارون ایدم مراد کندوسی مرشد اولوب

غیره ارشاد قصد اتدوکین اشعار در ای شه صاحب قران از بنده حافظ یاد کن
ای صاحب قران شاه حافظ قولکدن یاد ایله تا دعای دولت آن حسن روز
افزون کنم تا اول کوندن کونه زیاده اولیجی حسنک دولتنه دعا ایدم مراد پادشاه
اولمق روشن در **وله ایضاً** دیده دریا کنم وصبر بصحرا فکنم کوزمی دریا ایدرم وصبری
صحرایه براغورم واندرین کار دل خویش بدریا فکنم وبو ایشده کندو کوکلمی دریایه
براغورم مراد عشق الهیده کریه سببی ایله دریای حقیقته وصول طلبیدر از دل تنک
کنهکار برآرم آهی کناه لوطار کوکلدن بر آه کتوره یم کآتش اندر کنه آدم وحوا فکنم
که آدم وحوانک کنا همنه آتش براغم معنای ظاهریدن قطع نظر مراد عقل وحوادن
مراد نفس اولمق جائزدر یعنی توبه ایله بونلری کناه دن پاک ایلیم خورده ام تیر فلک
باده بده تا سرمست فلک تیرینی یمشم شراب ویر تا بی باک عقده در بند کمر
درکش جوزا فکنم جوزانک ترکشی کمربندنه عقده براغم یعنی تیرا تمغه مانع اولیم
مراد عشق الهی ایله کندوسندن حوادث فلک دفعنی طلب در جرعه جام برین
تخت روان افشانم بو تخت روان اوزره جامک جرعه سنی صاچم غلغل چنک
برین کنبد مینا فکنم چنک غلغلنی بو مینا رنک قبه اوزرنه براغم تخت روان دن
مراد دنیادر روان دکی عدم بقا اعتباری ایله در کنبد مینادن مراد فلک در
مراد عشق الهی سببی ایله علو قدر طلبی در **بیت** شراب عاشقی نا خورده شاهی بهمت
جرعه بر چرخ برین ریخت مایه خوش دلی آنجاست که دلدار آنجاست خوش دللک
وسرور مایه سی اندهدر که دلدار اندهدر میکنم جهد که خود را مکر آنجا فکنم جهد ایلیم که
مکر کند ومی آنده براغم مراد قرب خدا ایله سرور ایدوکین بیاندر بکشا بند قبا ای مه
خورشید کلاه ای خورشید کلاه مه قبانک بندنی جوز تا چو زلفت سر سودا زده در پا
فکنم تا سنک زلفک کبی سودایی باشمی ایاغکه براغم خطاب مرشده در که ای محبوب
منزله سنه تنزیل تمثیلدر زلف اولدر که باشدن ایاغه تا صارقمش وله نته کیم
انیس العشاق ده مصرحدر اول سببدن اکثر محالده زلف ویای ذکر ایدرلر
حافظا تکیه بر ایام چو سهو ست وخطا ای حافظ چونکه ایام اوزره اعتماد اتمک
سهو وخطادر پس چرا عشرت امروز بفردا فکنم ایلیه بو کونک عشرتنی نیچون یارنه براغم

وله

وله ایضاً دوش بیماری چشم تو ببرد از دستم دون کیجه سنک چشمک بیمارلغی
بنی الدن التدی لیکن از لطف لبت صورت جان می بستم اما سنک لبک
لطفندن جان صورتنی بغلدم مراد تأثیرات ذات وجودی محو وفنا مرتبه سنه
ایرشدرمش ایدی لیکن کلام ربانی کیرو باکه حیات ویردی دیمکدر چشم دن
مراد ذات ولب دن مراد کلام ربانیدر عشق من با خط مشکین تو امروزی نیست
سنک مشکین خطکه بنم عشقم بو کونلک دکلدر دیر کاهست کزین جام هلالی مستم
چوق زماندر بو جام هلالدن مستم جام هلالدن مراد خط مشکین درکه اندن مراد
قرب الهی وجناب کبریادر که المخلصون علی خطر عظیم رمزی اوزره زهر هلاهل ایله
براولمش جام در زیرا قطب ایکن خدانک ارادتنه مخالف خاطرنه برنسنه کلسه اول
مقامدن دوشر زهر هلاهل بر موغ زهرک آدیدر که زیاده قتال در سروری افندی
جام هلاهل یرنه جام هلالی اختیار اتمشدر لیکن جمیع نسخه ده جام هلاهل واقع اولمشدر
از ثبات خودم این نکته خوش آمد که بجور کند و ثبات تمدن بو نکته باکه خوش کلدی که
جور ایله در سر کوی تو از پای طلب ننشستم سنک سر کویکده طلب ایاغندن اوتورمدم
مراد جور وجفادن متألم اولوب عشق الهی طلبندن فراغت اتمدم دیمکدر عافیت
چشم مدار از من میخانه نشین بن میخانه نشیندن عافیت امید طوتمه که دم از خدمت
رندان زده ام تا هستم زیرا مادام که وارم عشاق خدمتندن دم اورمشم
مراد مادام که حیاتده ایم عشقی ترک اتمزم دیمکدر در ره عشق از آن سوی فنا صد
خطرست عشق یولنده اول فنا جانبندن یوز خطر واردر تا نکویی که چو عمرم
بسر آمد رستم صاقن دیمیه سن چونکه عمرم باشه کلدی قورتلدم مراد موت دنفکره
جنته داخل اولنجیه دک چوق خطر وار ایدوکین بیاندر بعد از اینم چه غم از ناوک دلدوز
حسود بوندن صکره حسودک دلدوز ناوکندن باکه نه غم چون بمحبوب کمان ابروی
خود بپیوستم چونکه کندومک کمان ابرو محبوبمه واصل اولدم مراد چونکه وصول الی الله
حاصل اولدی باکه شیطانک اغواسندن نه غم دیمکدر بوسه در برج عقیق تو حلالست
مرا سنک درج عقیق کبی اغزکی اوپمک باکه حلال درکه با فسوس وجفا عهد وفا نشکستم یعنی
دشمنک جفا ایله وفا عهدنی صیمادم مراد کلام ربانینک اسرارنه مطلع اولمقدر حافظ

دار در دیکدر صنمی لشکریم غارت دل کرد و برفت بر عسکری محبوب بنم کوکلمی
یغما ایلدی وکتدی آه اکر عاطفت شاه نکیرد دستم آه اکر شاهک ترحمی بنم الیمی طوتمیه
یعنی معاونت اتمیه رتبت دانش حافظ بفلک بر شده بود حافظک علمی مرتبه‌سی
فلکدن عالی اولمش ایدی کرد غمخواری شمشاد بلندت پستم سنک بلند قامتنک
محبتی بنی پست وحقیر ایلدی مراد عشق آلهی ایله کبر وانانیت جمع اولماز دیکدر خطاب
خدایه در **وله ایضا** دردم از یارست ودرمان نیز هم دردم یاردن درود درمانم
دخی هم دل فدای او شد وجان نیز هم دل اکه فدا اولدی وجان دخی هم یاردن مراد
خدای تعالی در این که میکویند آن بهتر ز حسن بونی که دیرلر آن حسن دن یکرکدر
یار ما این دارد وآن نیز هم بزم یارمز بونی طوتر وآنی دخی هم آن اول لطافت وجاذبه
معناسنه درکه ای بلمزکم اوله آن ثانی اسماء اشاراتدندر لیکن آن ایهامندن
خالی دکلدر هر دو عالم یک فروغ روی تست هر ایکی عالم اول اللهک ذاتنک
بر شعله‌سیدر گفتمت پیدا وپنهان نیز هم سا که پیدا دیدم وپنهان دخی دیرم
مراد ایکی عالم تجلیات الٰهیه دن بر تجلی نک اثری ایدوکین بیاندر داستان
در پرده می کویم ولی عشق داستانی مستور سویلرم اما گفته خواهد شد بدستان
نیز هم آشکاره دخی سویلنه‌جکدر دستان حکایت معناسنه درکه بونده
آشکارا مراد در خون ما آن نرکس مستانه ز تخت بزم خونمزی اول مستانه چشم
دوکدی وآن سر زلف پریشان نیز هم واول پریشان زلفک اوجی دخی هم مراد
وجود دفانی سنک فنا پذیر اولمسی تاثیرات دن واسرار الٰهیه دن ایدوکین
بیاندر اعتمادی نیست بر کار جهان جهانک کارنه بر اعتمادی یوقدر بلکه بر کردون
کردان نیز هم بلکه دور ایدیجی فلک اوزره دخی هم یاد باد آنکه بقصد خون ما [illegible]
اولکه اول بزم قانمز قصدنه عهدرا شکست وپیمان نیز هم عهدی صدی وپیمانی
دخی هم مراد نفس در چون سر آمد دولت شبهای وصل چونکه وصل کیجه‌لرنک
دولتی نهایت بولدی بکذرد ایام هجران نیز هم ایام فراق دخی کچر هم نقش خالش
خون چشم یار ما انک خالنک نقشی نیجه کره بنم چشممک قانی آشکارا ز تخت
وپنهان نیز هم آشکارا دوکدی وپنهان دخی هم مراد اثر ذاتنک ظهوری باکه قان

اغلندی

اغلندی دیکدر عاشق از قاضی نترسد می بیار عاشق قاضی دن خوف المز
شراب کتور بلکه از یرغوی سلطان نیز هم بلکه سلطانک یساغندن دخی
هم یرغو بونده یاساق معناسنه در محتسب داند که حافظ عاشقست محتسب
بیلورکه حافظ عاشق در آصف ملک سلیمان نیز هم سلیمان ملکنک وزیری
دخی هم ملک سلیمان دن مراد بونده شیراز در **وله ایضا** در نهان خانهٔ عشرت
صنمی خوش دارم عشرت نهان خانه سنده بر لطیف دلبر طوترم کز سر زلف
ورخش نعل در آتش دارم که انک سر زلفندن ورخندن آتش نعل طوترم
مراد دلنده عشق آلهی نک وجودنی اثبات در حرارت وشوق وزیاده محبت
حاصل اولسون ایچون نعله بعض نسنه یازوب آتشه قورلر سر زلفنی ورخنی
آتشه تشبیه اتمشدر تشبیه محسوس بالمحسوس طریقی اوزره عاشق ورندم و
میخواره باواز بلند عاشق ورند واشکاره شراب نوش ایدیجی یم وین همه از آن
حور پری وش دارم وبو دوکلی منصبی اول پری وش حوری دن طوترم مراد بو حالتلر
لطف خدا ایدوکین بیاندر کر توزین دست مرا بی سر وسامان داری وکر سن بنی
بونک کبی دن عقلسز واعتبارسز طوته سن یعنی سنک فتنکده حور وحقیر اولم
من باه سحرت زلف مشوش دارم بن سحر آهی ایله سنک زلفکی پریشان طوترم
مراد بودرکه عاشق اکرچه صورتا حقیردر اما مستجاب الدعوه در کر بکاشانهٔ رندان
قدمی خواهی زد اکر رندلر شانه سنه بر قدم اورمق استرسک نقل شعر شکرین
ومی بی غش دارم شکر کبی لذیذ شعر چرزنی وصافی شراب طوترم مرادمی دن
عشقدر در چنین چهره کشاید خط زنکاری دوست اکر دوستک زنکاری خطی
بویله یوز کوستره یعنی بویله طوب به من رخ زرد بخونابه منقش دارم بن صارو
یکاغمی خونابه ایله منقش طوترم یعنی قانلو یاش اغلرم مراد محبوب حقیقینک وجه
احسن ایله تجلیسی عاشقه قان اغلدر دیکدر ناوک غمزه بیار وزره زلف که
من غمزه ناوکنی وزلف زرهنی کتور زیرا بن چنکها با دل مجروح وبلاکش دارم
بلاکش مجروح کوکلم ایله جنکلر طوترم مراد محبت ماسوی تیغی ایله مجروح اولمش کوکلی
طالب عشق اتمک ایچون رمز رحمانی وسر ربانی طلب ایدرم دیکدر حافظا چون

غم وشادی جهان برگذرست ای حافظ چون جهانک غم وسروری بجک
اوزره در بهتر آنست که من خاطر خود خوش دارم یگرک بن کند وخاطرمی
خوش طوتم **وله ایضا** دیدار شد میسر وبوس وکنار هم دیدار میسر اولدی
وبوس وکنار هم از بخت شکر دارم واز روزگار هم طالع دن شکر طوتارم
وزمانه دن هم مراد قرب الهی ومشاهدهٔ جمال حاصل اولدوغندن اظهار شکردر
زاهد برو که طالع اگر طالع منست یوری ای زاهد که طالع اگر بنم طالعم ایسه جامم
بدست باشد وزلف نگار هم بنم المده جام اولور ونگارک زلفی هم تاعیب
کس برندی ومستی نمی کنیم رندلک ومستلک ایله برکمسه یی تعییب اتمزز
لعل بتان خوشست ومی خوشگوار هم محبوبلرک بتی خوش درو هضم اولجی شراب
هم بتان دن مراد مرشدلردر ای دل بشارتی دهمت محتسب نماند ای دل ساکه
بر بشارت ویره یم محبت قالمدی از می جهان پرست وبت میگسار هم شراب دن
جهان پردر وشراب نوش ایدیجی محبوب دن هم مراد عشق ومرشد کثرتی بیاندر
ان شد که چشم بدنگران بود از کمین اول کتدی که یرمزگوز رسیددن نظر ایدیجی ایدی
خصم از میان برفت وسرشک از کنار هم خصم اورتادن کتدی وگوز یاشی کناردن
هم مراد متاع عشق اولدوغندن مسرت اخباریدر خاطر بدست تفرقه دادن
نه زیرکیست خاطری پراکنده لک النه ویرمک زیرکلک دکلدر مجموعه بخواه وصراحی
بیار هم بر مجموعه استه وصراحی گتور هم مراد دنیایه اشتغال پریشانلغه سبب ایدوکین
بیاندر برخاکیان عشق فشان جرعهٔ لبش انک لبی جرعه سنی عشق خاکیلری اوزره
صاچ تا خاک لعل گون شود ومشکبار هم تا خاک لعل رنکلو اوله ومشک یاغدرجی
هم مراد خاکی خوار اولن عشق سببی ایله لعل ومشک لطافتن بولوردیمکدر چون
کاینات جمله ببوی تو زنده اند چونکه جمله کاینات سنک بوک ایله دیریلردر ای
آفتاب سایه زما وامدار هم ای آفتاب سایه کی هم بزدن دریغ طوتمه آفتاب دن
مراد باری تعالی درکه ذرات کاینات انک نوری ایله ظهور بولمشلردر چون
آب روی لاله وگل فیض حسن تست چون لاله وگلک لطافتی سنک حسنک فیضی در
ای ابر لطف برمن خاکی ببار هم ای لطف سحابی بن خاکی اوزره داخی یاغدر

ابر

ابر لطف دن مراد باری تعالی در اهل نظر اسیر تو شد از خدا بترس اهل نظر سنک
اسیرک اولدی الله دن قورق وز انتصاف آصف جم اقتدار هم وجم قدرتلو وزیرک
انتصافندن هم خطاب مجازی محبوبه دربو نقدیرجه ابیات آصفک وصفی در
برهان ملک ودین که زدست وزارتش ملک ودینک برهانی درکه انک وزارتی
الندن ایام کان یمین شد ودریا یسار هم ایام معدن قدرتلو اولدی ودریا غنالو هم
یعنی وزیرک زمانده خلق قدرتلو وغنی اولدیلر مراد وزیری تمام سخاوتله مدح در
برهان دلیل عقلی درکه وزیری بوکه تشبیه ایتمشدر عالمک نظام وصلاحنه سبب
اولدوغندن اوتری یمین بونده قدرت معناسنه دریسار بونده غنا معناسنه در
بریاد رای انور او آسمان بصبح آسمان انک انوری راینک یادی اوزره صباحده
جان میکند فدا وکواکب نثار هم جانی فدا وکواکبی هم نثار ایدر کواکبک نثار اولمسی
نابید اولمسیدر گوی زمین ربوده چوکان عدل تست بر طوپی سنک عدلک چوکانی
قاپلمشدر وبن زکشیده گنبد نیلی حصار هم وبو بلند چوپیت رنکلو حصار قبه سنی هم
مراد آسمان وزمیین سنک حکمکده دروبو وزیرک مدحنده مبالغه ایدر عزم سبک
عنان تو درگردش آورد سنک سبک عنانه عزمک گردش وحرکته گتورر این پایدار
مرکز وعالی مدار هم بو پایدار مرکزی وبو عالی مداری مرکز پایدار زمیین در عالی مدار
آسمان در عنان دیزگن مراد وزیری عظمت وشوکتله مدحدر تا از نتیجهٔ فلک
وطور دور اوست مادام که فلکک وانک دوری طوری نتیجه سندر یعنی
سبب در تبدیل سال وماه وخزان وبهار هم سال وماهک تبدیلی وخزان وبهار هم
یعنی قیامته دکین خالی مباد کاخ جلالت زسروران سنک جلالک قصری سروراندن
خالی اولمسون وز ساقیان سرو قد گلعذار هم وگل یکاقلو سرو بویلو ساقیلردن هم
حافظ که در ثنای تو چندین گهر فشاند حافظ که سنک ثناکده بوقدر گوهر نثار ایلدی
بینش کفت بود خجل وشرمسار هم سنک کفک قتنده خجل وهم شرمسار اولور خجل
بونده متحیر معناسنه در **وله ایضا** روزگاری شد که در میخانه خدمت میکنم
بر زمان اولدی که میخانه ده خدمت ایدرم در لباس فقر کار اهل دولت میکنم فقر
لباسنده اهل دولت ایشنی ایلرم مراد صورت فقرده عشق الهی یه سعی ایتدوکین بیان

واعظ ما بوی حق نشنید وبشنو این سخن بزم واعظمز حق رایحه سنی طویمدی بو سوزمی
استماع ایله درحضورش تیز میکویم نه غیبت میکنم انک حضورنده دخی دیرم
غیبت ایلمزم تا کی اندر دام وصل آرم تذروی خوش خرام برخوش خرام
شکلن عجب قچن وصل دامنه کتورم یعنی برامید ایله درکمینم انتظار وقت فرصت
میکنم کمین ده ایم وفرصت وقتنه قللنورم مراد وصول الهی حصولی ایچون خلوت
وعزلت اختیار اتمشم دیمکدر چون صبا افتان وخیزان میروم درکوی دوست
صباکبی افتان وخیزان دوست محله سنه دکن کیدرم وز رفیقان ره استمداد
خدمت میکنم ویول رفیقلرندن همت طلب ایدرم زلف دلبر دام راه وغمزه
اش تیر بلاست دلبرک زلفی دام راه وانک غمزه سی تیر بلا در یاد دار ای دل که
چندینت نصیحت میکنم خاطرکده طوت ای دل که سکا بو قدر نصیحت ایدرم
دلبردن مراد مجازی محبوب در خاک کویت زحمت ما بر نتابد بیش ازین
سنک کویک خاکی بزم زحمتمزه بوندن زیاده طاقت کتورمز لطفها کردی بتا
تخفیف خدمت میکنم لطفلر ایلدک ای محبوب زحمتی تخفیف ایده لم مراد
محبوب مجازی دن فراغت اتمکه تنبیه در دیده بدبین بپوشان ای کریم عیب
پوش ای عیب ستر ایدیجی کریم عیب کورجینک چشمنی اورت زین دلیریها که
من درکنج خلوت میکنم بو ادب سزلکلردن که بن خلوت بوجاغنده ایدرم
مراد ستار العیوب دن تنهاسنده واقع اولن خطالرینه عفو طلبی ایچوندر
عیب بینک چشمنی ستر اتمک طریقی اوله بدبین دن مراد عیب بین اولن کمسنه در
بیت پس پرده بیند عملهای بد • همچو پرده بیند عملهای بد شد بالای خود •
حاش لله کز حساب روز حشرم باک نیست حاش لله که قیامت کوننک حسابندن
باکم یوقدر یعنی قیامته اعتقادم وار در فال فردا میزنم امروز عشرت میکنم
یارنک فالن اورم بوکون عشرت وذوق ایدرم یعنی بوکون کناه ایدرسم
قیامتده الله کریمدر دیرم از یمین عرش آمین میکند روح الامین عرشک
صاغ جانبندن حضرت جبرئیل آمین ایلر چون دعای پادشاه ملک وملت
میکنم چونکه ملک وملت پادشاهنه دعا ایدرم خسروا امید اوج جاه دارم

زین

زین قبیل ای پادشاه منصب اعلی امیدینی طوترم بو سببدن التماس آستان
بوسی حضرت میکنم حضرتنک آستاننی اوپمک تمناسنی ایدرم یعنی آستانک اوپمک
باکه منصب اعلادر حافظم درمحفلی دردی کشم درمجلسی بر محفلده حافظم بر مجلسده
شراب نوش ایدیجی یم بنکر این شوخی که چون باخلق صنعت میکنم بو خنده لکی کور که
خلقه نیجه ظرافت ایدرم مراد شریعت وحقیقت جانبنی رعایت ایدرم دیمکدر وخفاده
تعریض اولمق احتمالی دربو وجه اوزره شوخی ادبسزلک معناسنه اولور وله ایضاً
ز دست کوته خود زیر بارم کند وقصه المدن یوک آلتنده یم یعنی اضطرابده یم که از
بالا بلندان شرمسارم زیرا بالا بلندلردن شرمسارم مراد سلوکده اولن قصوره
اعتراف در بالا بلندلردن مراد طریقتک عالی مقاملری در مکر زنجیر مویی کیرم دست
مکر بر زنجیر مویلو بنم الومی طوته وکرنه سر بشیدایی برآرم یوخسه دیوانه اولورم مراد
غیب هویته واسرار الهیه یه وصول بولمش بر مرشد استرم که طریقت مشکلاتنی
بندن دفع ایلیه دیمکدر زچشم من بپرس اوضاع کردون فلک اوضاعنی بنم
چشمدن صور که شب تا روز اختر می شمارم زیرا کیجه صباحه دکین یلدز صایارم
یعنی اویومزم مراد عشق الهی ایله احیای لیل ایدنلر اوضاع فلکی واحوال عالمی بلورلر
دیمکدر بدین شکرانه می بوسم لب جام بو شکرانیه اوپرم جامک لبنی که کرد آکه زراز
روزکارم که زمانک زارندن بنی آگاه ایلدی مراد عشق سبب رموز ایدوکین
بیاندر من از بازوی خود دارم بسی شکر بن کند وبازومدن چوق شکر طوترم •
که زور مردم آزاری ندارم که مردم آزارلق قوتنی طوتمزم ومصراع ثانی کلستاندندر
اکر نعمتم دعای می فروشان اکر می فروشلره دعا دیدم ایسه چه باشد حق نعمت
می کذارم نه اولور یعنی نه تفاوت ایدر نعمت حقنی ادا ایدرم مراد مرشدلره دعا
اندوکین اشعار در که انلردن مستفیض اولمشدر تو از خاکم نخواهی بر کرفتن
سن بنی خاکدن رفع اتمیسن بجای اشک اکر کوهر بیارم قضا اشک ریزه
اکر کوهر یاغدرم خطاب نفسه اولمق روشن در زیرا ذاتنده اصلا ترحم وانصاف
قونمش درمکر عیبم بخون خواری درین دشت بو صحراده بنی خون خوارلق ایله تعییب
ایلمه که کار آموز آهو تتارم زیرا تتار آهوسنه ایش اوکردیجی یم مراد ریاضت

وعشقله خونين دل اولمقده آهوى تاردن زياده ايم ديمكدر سرى دارم چو حافظ مست

ليكن حافظ كبى مست بر بستر طوترم اما بلطف آن سرى اميد وارم اكثل اول بر سرك

لطفنه اميدلويم مصراع ثانى ده اولن سر اولو معناسنه دركه مرشد مراد در سر اولو

معناسنه بوستا بو بيتنده واقع اولمشدر بيت سر آمد بتا بيد ملك از سران

نهادند سر بر خطش سروران سران جمع سر دركه اولو معناسنه در وله ايضا در خرابات

مغان گر گذر افتد بازم اگر مغل خراباتنه گرو باگه گذر واقع اوله حاصل خرقه وسجاده

روان در بازم خرقه وسجاده حاصلنى فورى اوينايم مراد عشق الهى حصولى ايچون زهد وتقوى دن

فراغت ايدرم ديمكدر حلقه توبه چو زنم دگر امروز زنم زاهد لر كبى اگر بو كون توبه حلقه سنى

اورم خازن ميكده فردا نكند در بازم ميخانه خازنى يارن باكه قپو اچمز مراد بودر كه فردا

زاهد لر كبى منكر عشق اولمازم زيرا بو حال ايله مرشد كامل بنى قبول اتمز ور چو پروانه دهد

دست فراغ بالى اگر باكه بر فراغ بال يعنى حضور قلب ميسر اوله پروانه كبى جز بران عارض

شمعى نبود پروازم اول شمع كبى روشن عارضك غيرى اوزره باكه پرواز اولماز

بال بونده قلب معناسنه در قنادمعناسنه ايهاميدر مراد اگر فراغ دل ميسر اوله

محبوب حقيقى نك جمالى مشاهده سندن غيرى يه طالب اولمازم ديمكدر چو پروانه مصراع

ثانى يه معروف اولمق روشن در همچو چنگم بكنار آر وبده كام دلم چنگ كبى كنار كه

كتور وگو كلم مرادنى وير يا چو نى يك نفسى از لب خود بنوازم ناى كبى بر نفس كند ولبكدن

اوخشه مراد مرشد دن قرب وفيض طلبيدر صحبت حور نخواهم كه بود عين قصور حورك

مصاحبتنى استمزم زيرا عين قصور اولور با خيال تو اگر با دگرى پردازم سنك خيالك

ايله اگر بر غيرى ايله مصاحبت ايدرم يعنى خيالك ميسر ايكن كمسه ايله اختلاطم بوقدر

عين قصور اولسن باد گرى پردازم دركه حور دخى انده داخلدر خطاب خدايه در مراد

بودر كه جمال صانعى قويوب جمال مصنوعه ميل اتمك ذره نى آفتابدن ترجيح

ايلمكدر بيت من وفكر تو چه بينم بجمال دگران هم خيال تو مرا به ز وصال دگران ماجراى

دل خون گشته نگويم با كس خون اولمش دلك حالنى كمسه يه ديمزم زانكه بر تيغ غمت

نيست كسى دمسازم زيرا سنك غمك تيغندن غيرى باكه مصاحب وهمنفس كمسه يوقدر

خطاب خدايه سر سوداى تو در سينه بماندى پنهان سنك سوداك سرى سينه ده

پنهان قالوردى چشم تر دامن اگر فاش نكردى رازم تر دامن چشم اگر بنم رازمى

فاش اتميدى تر دامن سفله وفاسق معناسنه استعمال اولنور رازنى فاش

اتدوكيچون چشمنى سفله يه تشبيه اتمشدر وبو تشبيه چشم گريانه غايت تر ولطيف

واقع اولمشدر تر دامن سفله معناسنه بوستانك بو بيتنده واقع اولمشدر بيت

بر آمد خروش از هوادار جست كه تر دامنان را بود عهد سست مرغ سان از قفس

خاك هوائى گشتم خاك قفسندن مرغ كبى هوائى اولدم بهوائى كه مگر صيد كند شهبازم

بر آرزو ايله كه مگر شهباز بنى صيد ايده مراد وصال جانان اميدى ايله وجودوانانيتنى

ترك اتدوكين اشعار در گر بهر موى سرى بر تن حافظ باشد اگر حافظك جسمنده اولن

موى قدر باش همچو زلفت همه را در قدمت اندازم سنك زلفك كبى جميعنى سنك

قدمكه اتارم ديمكدر خطاب خدايه در وله ايضا زلف بر باد مده تا ندهى بر بادم

زلفكى باده ويرمه تا بنى باده ويرميه سن ناز بنياد مكن تا نكنى بنيادم تازه شروع اتمه

تا بنيادمى خراب اتميه سن روحك نفسه خطابى در پند طريقى ايله كه اى نفس

هوا پرست اولمه وطول امل فكرينى ايلمه كه بنى دركاه خدادن دور ايدرسن زلفنى

يله ويردكى طول املدن كنايت در نازه بنياد ايلمك طاعت حقه سعى اتممكدن كنايتدر

رخ برافروز كه فارغ كنى از برگ گلم يوزكى نورلندر عبادتله كه بنى گلك محبتندن فارغ

ايده سن قد برافراز كه از سرو كنى آزادم عشق الهى ايله قدر عالى حاصل ايله كه بنى سرودن

آزاد ايده سن خطاب بنه نفسه در مراد عشق الهى وطاعته چالش كه بنى مصنوعاتك

محبتندن خلاص ايده سن ديمكدر برگ ميل ومحبت معناسنه در سروه آزاد خوب

واقع اولمشدر شهره شهر مشو تا ننهم سر در كوه شهرك مشهورى اولمه تا طاغه باش

قوميم ناز شيرين منما تا نكنى فرهادم شيرين نازنى كوسترمه تا بنى فرهاد اتميه سن

مراد الشهرة آفة حسبنجه شهرت ضرردر زيرا خلق ايله كثرت اختلاطدن عجب وريا

حاصل اولور روحه اندن ضرر واردر بنه روح طرفندن نفسه خطابدر مى مخور

با دگران تا نخورم خون جگر غيرلرله شراب اچمه تا جگر قانى ييميم ياد هر قوم مكن تا ز روى

از يادم هر قومى ياد ايلمه تا يادمدن گيتميه سن مراد نفس غيرلرى ياد ايدجك محبت

اللهدن دور اولور ديمكدر بنه روحك خطابى در نفسه زلف را حلقه مكن تا نكنى دربندم

زلفکی حلقه ایلمه تابنی بند ده ایلمیه سن چهره را آب مده تا ندهی بر بادم یوزکی تزیین
ایلمه تابنی بیله ویرمیه سن مراد روح نفسی حیله وربادن منع اتد وکین بیاندر یار
بیگانه مشو تا نبری از خویشم بیگانه یه یار اولمه تابنی کندوکندن کسمیه سن غم اغیار نخور
تا نکنی ناشادم اغیارک غمنی یمه تابنی غمکین اتمیه سن خطاب کنه نفسه در اغیاردن
مراد شیاطین وحقدن غیریسی اولمق ممکن در شمع هر مجلس مشو ورنه بسوزی مارا
هر جمعک شمعی اولمه یوخسه بزی یاقرسن سرمکش تا نکشد سر بفلک فریادم باش
چکمه تا بنم فریادم فلکه باش چکمیه خطاب ینه نفسه در مراد خدانک امرندن اعراض
اتمه تا آهم فلکه ایرشمیه دیمکدر رحم کن بر من مسکین وبفریادم رس بن مسکینه
رحم ایله وفریادمه ایرش تا بخاک در آصف نرسد فریادم تا بنم فریادم وزیرک قپوسی
خاکنه ایرشمیه ینه روحک نفسدن شکایتی در مراد وزیری مدح در جون فلک جور مکن
تا نکشی حافظ را فلک کبی جور ایلمه تا حافظی دپلمیه سن رام شو تا بدهد طالع فرخ دادم رام اول
تا مبارک طالع باکه داد ویره مراد نفسک طاعته انقیادی روحک ع. وسعادتنه سبب
اید وکین بیاندر ولهٔ ایضاً صنما با غم عشق تو چه تدبیر کنم ای صنم سنک عشقک غمنه نه تدبیر
ایدم تا بکی در غم تو ناله شبگیر کنم عجب قچنه دکین سنک غمکده ناله شبگیر ایدم ناله شبگیر
صباحه دکین اولن ناله معناسنه در بونده خطاب خدایه در دل دیوانه از آن شد که
پذیرد درمان دیوانه دل اول مرتبه دن کتدی یعنی کجدی که درمان قبول ایده یعنی
علاجه قابل دکلدر مکرش هم زسر زلف تو زنجیر کنم مکر هم سنک سر زلفکدن اکه زنجیر
ایدم خطاب خدایه در مراد محبت ماسوی ایله خراب ویباب اولمش دله اسرار الهیه دن
درمان اولدوغین بیاندر باسر زلف تو مجموع پریشانی دل سنک سر زلفک ایله
اولن قلبک مجموع پریشانلغی کو مجالی که سراسر همه تقریر کنم قنی بر مجال که جمیعنی باشدن
باشه تقریر ایلیم مراد اسرار الهیه دل عاشقی محبت ماسوی دن خلاص اتدوکین
بیاندر خدایه صنم اطلاقی که محبوب معناسنه استعمال اولنور حافظک بو بیتیدن
ظاهردر بیت حافظا تا روز آخر شکر این نعمت گذار کان صنم گز روز اول مونس
ومهمان ماست وحبیب اکرم ایچون جامی بو بیتنده کتورمشدر بیت روحی فداک
ای صنم ابطحی لقب آشوب ترک وشور عجم فتنهٔ عرب آنچه در مدت هجر تو کشیدم هیهات

آنی

آنی که سنک فراقک زماننده چکدم هیهات در یکی نامه محالست که تحریر کنم محال درکه
بر نامه ده تحریر ایدم مراد عالم فیضده کوردکی نهایت المنی بیاندر آن زمان کآرزوی
دیدن جانم باشد اول زمان که با که جان کورمک آرزوسی اوله در نقش رخ خوب
تو تصویر کنم سنک خوب رخک نقشنی نظر مده تصویر ایدم مراد محبوب حقیقی نک خیالنک
تصوری حیات محض اید وکین بیاندر کر بدانم که وصال تو بدین دست دهد اگر بلم که
سنک وصالک بونک ایله میسر اولور دین ودنیا همه در بازم وتوفیر کنم دین ودنیای
دوکلی انوکیچون فدا ایدم وتوفیر ایدم یعنی وافر فائده حاصل ایدم مراد وصال الهی تی
طلب در جمیع نسنه دن فراغت اتمک ایله دور شو از برم ای واعظ وبیهوده مکوی
ای واعظ بنم قتمدن اراق اول وعبث سویلمه من انم که دکر کوش بتزویر کنم بن اول
دکلم که کروتزویره استماع ایدم بونده واعظدن مراد متاع عشق الهی در نیست امید
صلاحی زفساد حافظ حافظک فسادندن بر صلاح امیدی یوقدر چونکه تقدیر
چنینست چه تدبیر کنم چونکه تقدیر الهی بویله در نه تدبیر ایدم مراد تقدیر الهی تغییر اولماز دیمکدر
بعض نسخده نیست امید خلاصی زغمش ای حافظ واقع اولمشدر ولهٔ ایضاً کر دست
رسد در سر زلفین تو بازم اگر سنک ایکی زلفک اوجنه بنم الم ایرشه چون گوی چه
سرها بچوکان تو بازم طوب کبی سنک چوکانکه نه باشلر اوینیام یعنی فدا ایدم سر
زلفین دن مراد اسرار الهیه وغیب هویت در خطاب خدایه در زلف تو مرا عمر
درازست ولی نیست سنک زلفک بنم دراز عمرم در اما یوقدر در دست سر موی
ازین عمر درازم بو عمر درازدن الیمده بر قیل اوجی پروانه راحت بده ای شمع که
امشب بر راحت تمکنی ویرای شمع زیرا بو کیجه از آتش دل پیش تو چون شمع کدازم
سنک قتکده کوکل آتشندن شمع کبی اریرم خطاب خدایه در آن دم که بیک خنده
دهم جان چو صراحی اول دم که بر خنده ایله صراحی کبی جان ویرم مستان تو خواهم که گذارند
من نمازم استرم که بنم نمازمی سنک عاشقلرک ادا ایتلر خطاب خدایه در مستان دن
مراد چشم لر اولمق جائزدر که عین الله ناظرة حسبنجه خدادن نظر رحمت طلب ایدیجوک
نیست نماز من آلوده نمازی چونکه بن آلوده نک نمازی بر نماز دکلدر در میکده زان
نشود سوز وکدازم میخانه ده اول سببدن سوز وکدازم اکسلمز مراد صلوکده واقع

اولن قصوره اعتراف دربعض نسخده مصراع اول بویله واقع اولور چون نیست
وجود من آلوده نمازی چونکه بن عصیان ایله آلوده اولمشك وجودی پاك دكلدر نمازی
پاك معناسنه استعمال در درمسجد ومیخانه خیالت اگر آید مسجد ومیخانه ده اگر سنك
خیالك كلیه محراب وكمانچه زدابروی توسازم سنك ایكی ابروكدن محراب وكمانچه
دوزرم مراد مرتبهٔ شریعت ومرتبهٔ حقیقتده توجهی خدایه ایدوكین بیاندر گر خلوت
ما راشبی از رخ بفروزی اگر بر كیجه رخكدن بزم خلوتمزی روشن ایدرسن چون صبح
در آفاق جهان سر بفرازم صبح كبی جهانك اطرافنده باش یوجلدرم یعنی رفیع القدر
اولورم مراد تجلی جماله مظهر دوسرشم قدر عالی یه وصول بولورم دیمكدر محمود بود
عاقبت كار درین راه بو یولده ایشمك صوكی محمود اولور گر سربرود در سر
سودای ایازم اگر باشم ایازك سوداسی هوسنده كیده مراد عشق الهی ایله اولن
كمه سعادت بولور دیمكدر محمود وایاز ذكرنده لطافت واردر حافظ غم دل با كه
بگویم كه درین دور ای حافظ گوكل غمنی كیمه دیم كه بو دوره جز جام نشاید كه بود
محرم رازم جامدن غیری لایق دكلدر كه بنم رازمه محرم اوله جامدن مراد بونده
مرشددر ولە ایضاً سالها پی روی مذهب رندان كردم نیجه ییللر عشاق مذهبنه
تبعیت ایلدم تا بفتوی خرد حرص بزندان كردم تا عقل فتواسیله حرصی زندانه
ایلدم مراد حرصدن خلاص اولیجه اللهك مصاحبتی ایله میسر اولور دیمكدر
من بسرمنزل عنقا نه بخود بردم راه بن عنقانك سرمنزلنه كندم ایله یول التمدم
قطع این مرحله با مرغ سلیمان كردم بو مرحله یی مرغ سلیمان ایله قطع ایلدم مراد جناب
قدسه وصول مرشد ایله میسر اولدوغین بیاندر نقش مستوری ومستی نه بدست
من ولتست مستورلك ومستلكك نقشی بنم المده وسنك الكده دكلدر آنچه
سلطان ازل گفت بكن آن كردم اول نسنه یی كه سلطان ازل ایله دیدی آنی ایلدم
دارم از لطف ازل جنت فردوس طمع لطف ازلدن فردوس جنتنی امید طوتارم
گرچه دربانی میخانه فراوان كردم اگرچه میخانه نك قپوجیلغنی چوق ایلدم یعنی خا
نقاهده عشق وطاعته چوق سعی ایلدم مراد عمل وطاعته اعتماد اتمیوب جنتی
لطف حقدن امید طوتدوغین اشعاردر این كه پیرانه سرم صحبت یوسف بنواخت

بوكه

بوكه پیرلك وقتی یوسف مصاحبتی باكه میسر اولدی اجر صبریست كه در كلبهٔ احزان
كردم شول صبرك اجری در كه كلبهٔ احزانده ایلدم مراد سلوكده عشق الهی زحمتلرینه
صبر جمیل اولدوغندن وصال جانانه وصول بولوب جمالنی مشاهده ایلدم دیمكدر
سایه بر دل ریشم فكن ای گنج مراد ای مراد كنجی مجروح دلم اوزره بر سایه براق
كه من این خانه بسودای تو ویران كردم زیرا بو خانه یی سنك سوداك ایله ویران
ایلدم خطاب خدایه در توبه كردم كه نبوسم لب ساقی وكنون توبه ایلدم كه ساقی نك
لبنی اوپمیم وشمدی میگزم لب كه چرا گوش بنادان كردم اضطرابمدن وپشیمانلغمدن
لبمی ایصررم كه نیچون ناداننك سوزینی استماع اتدم مراد منكر عشق ایكن طالب عشق اولدوغین
اشعاردر از خلاف آمد عادت بطلب كام كه من عادتك خلافی كلمكدن طلب ایله
مرادی زیرا بن كسب جمعیت ازان زلف پریشان كردم اول زلف پریشاندن كسب
ایلدم مراد ترك العادة عبادة حسبنجه طبیعت مرتبه سندن كذر اتمینجه سعادت ابدیه حاصل
اولماز دیمكدر بیت سعادت خواهی از عادت گذر كن • كه ترك عادتست اصل سعادت
صبح خیزی وسلامت طلبی چون حافظ صبح خیزلغی وسلامت طلب ایدیجیلكی حافظ كبی هر چه
كردم همه از دولت قرآن كردم هر نه كه ایلدم جمیعنی قرآن دولتنده ایلدم صبح خیزلك
وسلامت طلب ایدر ایسك حافظ كبی بو وجه ده جائزدر كه مصراع ثانی بیان اوله بو وجه اوزره
طلبی فعل مضارع اولور گر بدیوان غزل صدر نشینم چه عجب اگر غزل دیوانده صدرنشین ایسم
نه عجب سالها بندگی صاحب دیوان كردم نیجه ییل صاحب دیوانه قوللق ایلدم صاحب
دیواندن مراد بونده وزیر اعظم اولمق روشندر ولە ایضاً سرم خوشست
وبانگ بلند میگویم تا باشم خوشدر وبلند آواز ایله ایدرم كه من نسیم حیات از پیاله
میجویم كه بن حیات رایحه سنی قدحدن استرم زیرا عشق الهی سبب حیاتدر عبوس زهد
بوجه خمار ننشیند زهدك عبوسی خمارك یوزنه اوتورمز مرید خرقهٔ دردی كشان خوش خویم
لطیف خویلو عاشقلرك خرقه سنك مریدی یم یعنی عشاق طائفه سنه محبت ایدرم •
مراد اهل عشق دایم بشاشت وسروردە واهل زهد عبوس وغروردە اولور دیمكدر
گرم نه پیر مغان در بروی بگشاید اگر مرشد كامل بنم یوزمه قپواچمیه كدام در بزنم چاره
از كجا جویم قنقی قپویی قاقم چاره قندن استیم مراد وصال جانان مرشدك ارشادی ایله

حاصل اولدوغین اشعار ور ممکن درین چمن سر زنش بخود روئی بو چمن ده باکه
خود رولق ایله طعن ایلمه چمن دن مراد بو عالم در چنانکه بر ورشم مید هند میرویم انجلین که
باکه پرورش ویررلر یترم مراد جمیع عالمک مربیسی رب العالمین اید وکین اشعار در
تو خانقاه و خرابات در میانه مبین سن اورتاده خانقاهه و میخانه یه باقمه خدا گواست
که هر جاکه هست با اویم خدا شاهد در هر یرکه وار در انک ایلهیم یعنی خدا ایلهیم غبار راه
طلب کیمیای بهروزیست طلب یولنک غباری سعادت کیمیاسیدر غلام دولت
این خاک عنبرین بویم بو عنبرین رایحه لو خاکک دولتی قولیم مراد من طلب شیئاً و جد
وجد حسبنجه طلب حصول مراده وسیله اولور دیمکدر ز شوق نرگس مست بلند بالائی بر بلند
قامت محبوبک مست چشمی شوقندن چو لاله با قدح افتاده بر لب جویم لاله کبی قدح ایله
ارماق کنارنه دوشمشم مراد وصالاری ایچون عشق و توحیده سعی ایدرم دیمکدر
شدم فسانه بسر گشتگی و گیسوی دوست سرگشته لک ایله مشهور اولدم دوستک
گیسوسی کشید در خم چوگان خویشتن چون گویم بنی طوب کبی کندی چوگانی خمنه چکدی
مراد عقل معاشله عشق الهی جمع اولمدوغین بیاندر **بیت** کسی را درین بزم ساغر
دهند • که دارو بی هوشیش ور دهند • بیار می که بفتوی حافظ از دل پاک •
شراب کتور که حافظک فتواسی ایله پاک دلدن غبار زرق بفیض قدح خوز شویم
ریا غبارینی قدح فیضی ایله یویم مراد عشق الهی ایله ریادن خلاص میسر اید وکین
بیاندر **وله ایضاً** صوفی بیا که خرقهٔ سالوس بر کشیم ای صوفی کل که ریا خرقه سنی
چقاره لم وین نقش زرق را خط بطلان بسر کشیم بو ریا نقشنک باشی و زره بطلان
خطنی چکلم نذر و فتوح صومعه در وجه می نهیم صومعه نک نذر و فتوحنی شراب خرجلغنه
قویه لم دلق ریا باب خرابات در کشیم ریا دلقنی خرابات آبنه چکلم یعنی آب عشقله
تن خرقه سنی ریالوثندن پاک ایده لم بیرون جهیم سر خوش و از بزم مدعی سر خوش
طشره چقالم و مدعینک بزمندن غارت کنیم باده و شاهد بدر کشیم شرابنی یغما
ایده لم و محبوبنی طشره چکلم مراد عشق الهیدن بی بهره اولنلری اسرار عشقدن و محبت
خدالا فندن اندوره لم دیمکدر سر خدا که در تتق غیب منزویست خدانک سری که
غیب پرده سنده مستور در مستانه اش نقاب ز رخسار بر کشیم مستانه انک یوزندن

نقابی رفع ایده لم مراد عشق الهی ایله اسراره اطلاع میسر اید وکین بیاندر تتق بونده
پرده معناسنه در جبلنک معناسنه دخی کلور کاری کنیم ورنه بخجالت بر آورد بر عمل
ایده لم یوخسه خجالت کتورر روزی که رخت جان بجهان دگر کشیم بر کون جان رختنی
بر غیری جهانه چکر ز یعنی قیامتده **بیت** شهر قیامت مردتنک دست که وجهی ندار ز بجرت
نشست • فردا اگر نه روضهٔ رضوان بما دهند یارن اگر جنت باغچه سنی بزه ویرمیه لر غلمان
ز غرفه حور ز جنت بدر کشیم غلمان غرفه دن حوری جنت دن طشره چکر ز یعنی چقاررز
غرفه بونده چار طاق معناسنه در بعض محلده پنجره معناسنه دخی کلور گر عشوهٔ زابروی او
تا چو ماه نو انک ابروسندن قنی بر عشوه که تا ماه نو کبی گوی سپهر در خم چوگان زر کشیم فلک
طوبنی التون چوگانک خمنه چکلم مراد قرب الهی ایله تصرف عالم میسر دکل اید وکین بیاندر حافظ
نه حد ماست چنین لافها زدن ای حافظ بویله لاف اورمق بزم حدمز دکلدر پای از گلیم خویش
چرا بیشتر کشیم نیچون ایاغمزی کند و کلیممزدن زیاده رک **وله ایضاً** عمریست تا من در طلب هر
روز گامی می زنم بر عمر در که بن طلبده هر کون بر آدم اورررم دست شفاعت هر زمان در
نیکنامی می زنم هر زمان بر نیک نامه شفاعت الی اورررم یعنی تتبع مدیح در که مرشد طلب ایدرم
ای ماه مهر افروز خود تا بگذرانم روز خود دنک و محبتلو ماهمز کند و کونمی کچورمیم دامی براهی می نهم
مرغی بدامی می زنم بر یولده بر دام قورم بر دامه بر مرغ اورررم یعنی قورم مراد قرب الهی حصولی
ایچون هر طریقله عشقه سعی ایدرم دیمکدر تا بو که یابم آگهی زان سایهٔ سرو سهی تا اوله که اول
سرو سهینک سایه سنده آگاه لق بوله م گلبانگ عشق از هر طرف بر خوش خرامی می زنم مراد خدن
بر خوش خرام اوزره عشق گلبانگنی اورررم مراد خدادن خبردار اولمقدن اوتری مرشد صورت
اولن ایله اسرار عشقدن مصاحبت ایدرم دیمکدر سرو سهیدن مراد باری تعالی در خوش
خرامدن مراد مرشد در دانم سر آرد غصه را رنگین بر آرد قصه را بیلورم قصه یی باشه
کتورر م قصه یی رنگین یوقارو کتورر این آه خون افشان که من هر صبح و شامی می زنم
بو خون افشان آه که بن هر صباح و هر اخشام اورررم یعنی آه و سوز غمدن خلاصه سبب اولور
اورنگ گلیچهر گو نقش وفا و مهر گو اورنگ قنی گلیچهر قنی وفا و مهر نقشنی قنی خالی من اندره
عاشقی دا و تمامی میزنم شمدی بن عاشقلقده تمامیلق داوی اورررم داوا دعوی معناسنه در
اورنگ بر عاشقک گلیچهر معشوقه نک اسمی در مهرو وفا دخی انجلین نکم داولفظی که قرینه در

هرچند کان آرام دل دانم که نبخشد کام دل هرچند کلوکه اول آرام دل بیلورم که کوکل مرادنی بخشلر
نقش خیالی میکشم فال دوامی میزنم برخیال نقش چکرم بر دوام فالنی اوررم مراد استمراری
خدانک لطفنه امید طوتدوغین بیاندر با آنکه از خود غایبم وزمی چو حافظ تائبم خصوص که
کندودن غایبم وحافظ کبی شرابدن تائبم در مجلس روحانیان که گاه جامی میزنم
روحانیلر مجلسنده گاه گاه بر جام اورورم مراد عشقی عوامدن ستر ایدوب وعشاق ایله
اندن مصاحبت اتدوکین بیاندر **وله ایضاً** روز عیدست ومن امروز در آن تدبیرم
روز عیددر وبن بوکون اول تدبیرده یم که دهم حاصل سی روزه وساغر گیرم که اوتوز
کونلک حاصلی ویرم وساغر طوتم مراد اعتماد ایتمیوب عشقه سعی اتدوکین بیاندر دو سه روز
که دورم زمی وساقی وجام ایکی اوچ کوندر که شراب وساقی وجامدن دورم بس خجالت
که بدید آید ازین تقصیرم چوق خجالت که بو تقصیردن با که ظاهر اولور مراد عشق ومرشددن
وانک فیضندن دور اولدوغیندن اظهار تحسردر من بخلوت ننشینم پس ازین درد
بمثل بن شمدنصکره خلوتده اوتورمزم فرضا اگر زاهد صومعه برپای نهد زنجیرم صومعه نک
زاهدی ایاغمه زنجیر قویه مراد زهاددن اعراض اتدوکین بیاندر پند پیرانه دهد واعظ شهرم لیکن
شهرک واعظی که پیرانه نصیحت ویررلیکن من نه آنم که دگر پند کسی بپذیرم بن اول دکلم که
کرو برکمسنک پندنی قبول اتمزم دیمکدر آنکه برخاک درمیکده جان داد کجاست اول کمسنه که
میخانه قپوسنک خاکی اوزره جان ویردی قنده در تا نهم بر قدمش این سرو بپیچش سرم
تا بوسری انک قدمنه قویم وانک اوکنده اولم مراد راه عشقده ترک سر ایده نه تحسین درمیکنم
وسجاده تقوی بردوش شراب نوش ایدرم وتقوی سجاده سی اوزره وای اگر خلق شوند
آگه ازین وای اگر خلق بنم بو تزویرمدن آگاه اوله لر بو سوزم ایله تعریض در خلق گویند که حافظ
سخن پیر بنوش خلق دیرلر که ای حافظ پیرک سوزینی استماع ایله ساغر می امروز بنازم
بیرم براسکی شراب بوکون با که یوز بیردن یکمدر میدن مراد عشق الهیدر که ایکی عالمدن
یکمدر **بیت** ذره درد از همه آفاق به شمه عشق از همه عشاق به **وله ایضاً** عشقبازی
وجوانی وشراب لعل فام عشقبازلق وجوانلق وقرمزی شراب مجلس انس وحریف همدم وشرب
دایم ساقی شکر دهان ومطرب شیرین سخن شکر دهان ساقی وشیرین سخن مطرب
همنشین نیک کردار وندیم نیک نام ایو فعللو جلیس وینک نام مصاحب مراد مرشد

وطالبدر

وطالبدر باده در لطف وپاکی رشک آب زندگی لطافت وپاکلکده آب حیاتک رشکی
یعنی اندن یک برشراب که مراد عشقدر دلبری در حسن وخوبی غیرت ماه تمام حسن وخوبلقده
ماه تمامک غیرتی یعنی بدر اولمش آیدن خوب بر دلبر بزمگاهی دلستان چون قصر
فردوس برین یوکسک فردوس قصری کبی دلستان بر بزم بری گلشنی پیرامنش چون روضه
دار السلام بر گلشن که انک اطرافی جنت باغچه سی کبی صف نشینان نیکخواه وپیشکاران
باادب صف نشینلر نیکخواه وصدر صاحبلری ادب ایله دوستداران صاحب
اسرار وحریفان دوستکام دوستلر صاحب اسرار ومصاحبلر دوست مرادی ایله
یعنی موافق باده گلرنگ تلخ تیز خوش خوار سبک یعنی خوش خوار گلکن اجی قرمزی شراب
نقلش از لعل نگار ونقلش از یاقوت جام اول باده نک جرزی نگارک لبندن
ونگارک نقلی یعنی سوزی جامک یاقوتندن یعنی میدن که بونده عشق الهی مراددر
نگاردن مراد مرشددر بو وجه دخی جائزدر باده نک نقلی مرشدک لبندن ومرشدک
نقلی میدن یعنی عشق سوزلرندن بو وجه اوزره اکیسی دخی نقلدر غمزهٔ ساقی بیغمای
خرد آهیخته تیغ ساقینک غمزه سی عقل یغماسنه تیغ چکمش زلف جانان از برای
صید دل گسترده دام جانانک زلفی که گل صیدی ایچون طوزاق دوشه مش جانان دن
مراد باری تعالی در زلفدن مراد اسرار الهیه درکه اول بزمده سویلنوردی نکته دانی
بذله گو چون حافظ شیرین سخن شیرین سوزلو حافظ کبی لطیفه سویلیجی بر نکته دان بخشش
آموزی جهان افروز چون حاجی قوام حاجی قوام کبی جهانک مشهوری خلقه بخشش
اوکردیجی برکمسه یعنی حافظ وحاجی قوام اول مجلسده ایدی هرکه این صحبت نخواهد خوش
دلی بروی تباه هرکیمکه بو صحبتی استمز خوش دللک انک اوزره باطل وخراب در
وانکه این عشرت نجوید زندگی بروی حرام اول کمسه که بو عشرتی استمز حیات انک اوزره
حرام در خوش دللک انک اوزره تباه اولسون وحیات انک اوزره حرام اولسون معناسنه
دخی جائزدر زیرا بادلفظنک مقدر اعتبار اولنمسی جائزدر خواجه حافظ بر بزمی وصف
ایدرکه انده شیخلر وصوفیلر وارایمش واسرار الهیه دن وافر مصاحبت واقع اولمش
وکندوسی وحاجی قوام که صاحب دعوت ایمش انده حاضر ایمش **وله ایضاً** غم نیست تا بره
غمش رو نهاده ایم برغمدرکه انک غمی یولنه یوز قومشزردی در پای خلق بیکس نهاده ایم

خلقک روی دریاسنی ترک اتمشوز یعنی خلقک التفات واعتبارنه التفات اتمزز
ناموس چند ساله اجدادینک نام ننک نام اجدادک نیجه ییللق ناموسنی در راه جام
وساقی مهر ونهاده ایم جامک ومهر وساقی نک یولنه قومشز مراد عشق ومرشد ایچون
جمیع عزت واعتباردن فراغت اتدوکین بیاندر بعض نسخه ده بیت مذکورک مصراع
اولی بویله واقع اولمش طاق ورواق مدرسه وقال وقیل فضل مدرسه نک طاق
ورواقنی وفضلک قال وقیلنی نهاده ایم بار جهان بر دل ضعیف ضعیف دل اوزره
جهان یوکن قومشز ودین کار رو بار بسته بگیسو نهاده ایم بر ایشه یرامز جهانک احوالنی ترک
اتمشز کار و بار احوال معناسنه در ترکیب ایش وگوج معناسنه در ما ملک عافیت
نه بلشکر گرفته ایم بز عافیت ملکینی عسکر ایله طوتمشز ما تخت سلطنت نه بباز و نهاده ایم
بز سلطنت تختنی بازو یه قومشز بلکه خدایه حواله اتمشز هم جان بدان دو نرگس جادو سپرده ایم
هم اول ایکی ساحر چشمه جان تسلیم اتمشز هم دل بدان دو سنبل هندو نهاده ایم
هم اول ایکی سیاه زلفه دل قومشز دو نرگسدن مراد صفت بصر وصفت ارادت در
وسنبل هندودن مراد اسرار الهیه وغیب هویت در تا سحر چشم یار چه بازی کند
که یار یارک چشمی سحری نه عجب اویون ایدر بنیاد بر کرشمه جادو نهاده ایم که ایشک
بنیادنی جادونک کرشمه سی اوزره قومشز مراد تأثیرات ذاته عنان اختیاری تسلیم
اتمشز دیمکدر که کار لفظی نک معناسی مصراع ثانیه قید اولندی سهولت معنی ایچون در
گوشه امید چو نظارگان ماه ماه نوه نظر ایدیجیلر گبی امید گوشه سنده چشم طلب دران
خم ابرو نهاده ایم طلب چشمنی اول ابرونک خمنه قومشز مراد غیب هویت ورموز الهیه
اطلاعنه امید طوتمازز دیمکدر رسنی ناز نرگسش سر سودایی از ملال انک چشمی نازندن
سودایی باشمز ملالدن همچون بنفشه بر سر زانو نهاده ایم بنفشه گبی دیز باشی اوزره
قومشز مراد تجلی جلال سز ماتم زده لر گبی غمناک اولدوغمزی بیاندر حافظ بعیش کوش که
ما نقد عقل وهوش ای حافظ عیشه چالش زیرا بز عقل وهوش نقدنی از بهر یار
سلسله گیسو نهاده ایم زنجیر گیسوی یاردن اوتری قومشز یعنی عقل وهوشی ترک ایدوب
بو صفتلو یار اختیار اتمشز مراد غیب هویت واسرار الهیه حصولی ایچون عقل معاشی
ترک اتدوکین بیاندر بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمشدر گفتی که حافظا دل سرگشته ات

کجاست

کجاست ایتدک که سنک سرگشته دلک ای حافظ قنده در درحلقه های آن خم گیسو نهاده ایم
اول گیسو خمنک حلقه لرنده قومشز **وله ایضا** عاشق روی جوانی خوش نوخاسته ام
نورسیده لطیف برجوانک یوزنه عاشقم وز خدا شادی این غم بدعا خواسته ام
وخدادن بو غمک سرورینی دعا ایله استمشم مراد مرشددن چکدکی ریاضت مشقتلرندن
متألم اولمدوغین اشعاردر عاشق ورند ونظربازم ومیگویم فاش عاشق ورند ونظر
بازم واشکارا ایدرم تا بدانی که بچندین هنر آراسته ام تا بیله سن که بو قدر هنر ایله زینتلشم
شرمم از خرقه آلوده خود می آید باکه کند وآلوده خرقه مدن شرم گلور که بر و پاره بصد شعبده پیراسته ام
زیرا پاره سنی انک اوزره یوز حقه بازلق ایله زینت اتمشم بو سوزمرا ایله تعریض اولمق
روشن در خوش بسوز از غمش ای شمع که اینک من نیز بر انکک غمندن خوش یان ای شمع
بو گیجه بن دخی هم بدین کار کمربسته وبرخاسته ام هم بو ایشه کمر باغلمش وقالقمشم در
چنین حیرتم از دست بشد صرفه کار بو نجلین حیرتدن ایشک صرفه سی الدن گتدی در غم
افزوده ام آنچه از دل وجان کاسته ام غمه زیاده اتمشم انی که دل وجاندن اکسلتمشم
مراد عشق الهی ایله مرتبه حیرته وصول بولوب امور دنیویه دن معطل قالدوغین بیاندر
صرفه زیاده معناسنه در آما بونده تصرف وسهولت معناسنه در همچو حافظ بخرابات روم
جامه قبا حافظ گبی میخانه یه قفتانم یرتوب گیدرم بو که در بر کشد آن دلبر نوخاسته ام اوله که اول
نوخاسته دلبرنی سینه یه چکه مراد طالب عشق اولنه وجود وناموسدن گچمک لازم ایدوکین
بیاندر **وله ایضا** غم زمانه که هیچش کران نمی بینم زمانه نک غمی که هیچ انک کنارنی گورمزم
دواش جز می چو ارغوان نمی بینم انک درمانی ارغوان گبی شرابدن غیری گورمزم ترک
خدمت پیر مغان نخواهم گفت مرشدک خدمتنی ترک اتمیه م چرا که مصلحت خود دران
نمی بینم زیرا کندو مصلحتمی آنده یعنی انک خدمتی ترکنده گورمزم مراد مرشده جان ودلدن
ارادت گتوردکن اشعاردر درین خمار کسم جرعه نمی بخشد بو خمارده بر کمسه باکه بر جرعه
باغشلمز ببین که اهل دلی درجهان نمی بینم گور که جهانده بر اهل دل گورمزم ز آفتاب قدح
ارتفاع عیش بگیر قدح آفتابندن عیش ارتفاعنی طوت یعنی حاصل ایله چرا که طالع
وقت آنچنان نمی بینم نیچون زیرا وقتک طالعینی انچلین گورمزم نشان اهل دلی
عاشقیست باخود دار اهل اللهک نشانی عاشقلقدر کندوک ایله طوت یعنی فراموش اتمه

که در مناخ شهر این نشان نمی بینم که شهر شیخلرینگ بو نشانی کورزم نشان موی میان
که دل در رو بستم اونک موی کبی میانننک نشانی که اکه کوکل باغلدم زمن مپرس که خود
در میان نمی بینم بندن صورمه زیرا کندومی اورتاده کورزم مراد ذات باری نک
حقیقتندن خبر میتر دکل ایدوکین اشعار در بدین دو دیده گریان گریان من هزار
افسوس بو بنم ایکی کریان چشمه بک حیف که با دآینه رویش عیان نمی بینم که ایکی
آیینه ایله انک یوزینی عیان کورزم د وآینه دن مراد ایکی کوزی در مراد هر شیده جمال
جانان مشاهده اتمکه قادر اولمدوغندن اظهار تحسر در قد تو تا بشد از جویبار دیده
سنک قدک تا که بنم چشم جویبارندن کتدی بجای سرو خراب روان نمی بینم سرو یرینه
آب رواندن غیری کورمزم مراد کریه تجلی جمال فوتیچون ایدوکین اشعار در
من و سفینهٔ حافظ که جز درین دریا بنی حافظک دیوانی یعنی جهان بویا که کافی در
زیرا بو دریادن غیری در بضاعت سخن دلنشان نمی بینم کوکل متسلی ایدیجی سوز
قماش کورمزم دریادن مراد کندونک دیوانی در کندوسی دکلدر مراد کندو اشعارینی
مدحدر **ولہ ایضاً** فاش میکویم و از گفتهٔ خود دلشادم اشکارا دیرم و کندو سوزمدن
دلشادم بندهٔ عشقم و از هر دو جهان آزادم عشقک بنده سی یم و هر ایکی جهاندن آزادم
بیت کفت و کوی عقل در خاطر فرو ماید مرا بندهٔ سلطان عشقم تا چه فرماید مرا مراد
طالب دیدار ایدوکین بیاندر طایر گلشن قدسم چه دهم شرح فراق گلشن قدس طایریم
فراق شرحنی نه ویرم یعنی نیجه بیان ایدم که درین دامگه حادثه چون افتادم که بو عالمه
نیجه دوشدم مراد عالم ارواحه اولن حالنی یاد در تأسف طریقی ایله من ملک بودم
و فردوس برین جایم بود بن ملک ایدم و فردوس برین بنم یریم ایدی آدم آورد درین
دیر خراب آبادم بو خراب آباد دیره بنی آدم کتوردی مراد عالم ارواحده ایکن ملک
ملک کبی ایدم که عصیانله آلوده دکل ایدم بشریت بنی بو مرتبه یه ایرشدردی دیمکدر
اکرچه معنای ظاهری آدم سبب اولدی دیمکدر سایهٔ طوبی و دلجویی حور و لب
حوض طوبی نک سایه سی و حورک لطیف لکی و حوض کوثر کناری بهوای سر کوی
تو بر فت از یادم سنک سر کویک محبتی ایله خاطردن کتدی خطاب خدایه در
کوکب بخت مرا هیچ منجم نشناخت بنم بختم کوکبنی هیچ منجم اکلمدی یا رب

از مادر گیتی بچه طالع زادم یارب جهان اناسندن نه عجب طالعله طوغدم مراد
امور دنیویه یه طالعنک تمام مساعده سی اولمدوغندن شکایت در چه تعجب
معناسی ایله بلا استفهام در تا شدم حلقه بگوش در میخانهٔ عشق تا که عشق میخانه سی
قپوسنک حلقه بکوشی اولدم هر دم آید غمی از نو مبارک بادم هر دم یکی دن باکه
بر غم مبارک باده کلور مراد عشق الٰهی ده اولن کثرت غمومی بیاندر **بیت** شراب
عاشقی تا نوش کردم • باسایش نخوردم دیگر آبی بعض کمسه بو بیتک معناسنده
بو وجهی تجویز ایدر تا که عاشق اولدم هر دم یکی دن بر غم باکه مبارک باده کلور یعنی
غملر بندن جدا اولور بو معنی محله ملایم دکلدر مگر غمدن مراد غم دنیا اوله میخورد
خون دلم مردمک چشم و سزاست کوزم ببکی کوکل قانن یر ولایقدر که چرا دل
بجگر گوشهٔ مردم دارم که خلقک فرزندنه نیچون کوکل ویردم مراد عشق مجازی نک
المدر رینی بیاندر نیست در لوح دلم جز الف قامت دوست کوکلم لوحنده
دوستک الف کبی طوغری قامتندن غیری یوقدر چکنم حرف دکر یاد نداد استادم
نیلیم استاد باکه غیری حرف تعلیم ایدوب از برلتمدی مراد توحید حقیقی سترن اظهار در
دوستدن مراد خدا در استاددن مراد مرشد در پاک کن چهرهٔ حافظ بسر زلف
ز اشک زلف اوجی ایله کوز یاشندن حافظک چهره سنی پاک ایله ور نه این سیل
دمادم ببرد بنیادم یوخسه بو دمادم سیل بنی خراب ایدر مراد اسرار الٰهیه مشاهده سنی
طلب در کریه دن خلاص ایچون **ولہ ایضاً** فتوی پیر مغان دارم و قولیست قدیم
مرشدک فتواسنی طوتارم و قدیم بر سوز در که حرامست می آنجا که نه یارست و ندیم •
که شراب اول یرده حرام در که یار و مصاحب اولمیه مراد خدادن غیری یه عشق حرام
ایدوکین بیاندر یار بو نده محبوب معناسنه در که مراد خدا در چاک خواهم زدن این
دلق ریایی چکنم بو ریا ایله اولن دلقی یرتمق استرم نیلیم روح را صحبت ناجنس عذابیست
الیم ناجنسک مصاحبتی روحه بر عذاب الیمدر مراد عشق الٰهی نک حصولنه مانع قوی
ایدوکین بیاندر تا مگر جرعه فشاند لب جانان بر من تا مگر جانانک لبی بنم اوزرمه
جرعه صاچه یعنی صاچه دیو سالها ماشده ام بر در میخانه مقیم نیچه ییللر در تا میخانه قپوسی
اوزره مقیم اولمشم مراد کلام ربانی دن بن چاشنی حصولی ایچون عشق و ریاضته

سعی ایتدوکین اشعارده مکررش خدمت دیرین من از یاد برفت مکر بنم قدیم خدمتم
انک یادندن کتدی ای نسیم سحری یاد دهش عهد قدیم ای نسیم سحری اکه عهد قدیمی
اکدر مراد مرشد جانبندن تاخیر فیض واقع اولدوغین بیاندر بعد صد سالم اکر بوی تو
بر خاک رسد یوز ییلدن صکره اکر سنک بو یک بنم مزارمه ایرشه سر برآرد ز کلم
رقص کنان عظم رمیم چورمش استخوانم رقص ایدرک قبردن باش قالدرر خطاب
خدایه در دلبر ازما بصد امید ستد اول دل دلبر کوکلی اول بزدن یوز امید ایله الدی ظاهرا
عهد فراموش نکند خلق کریم ظاهرا خلق کریم یعنی خدا عهدی فراموش ایلمز دیمکدر غنچه کو
تنکدل از کار فروبسته مباش غنچه یه دی باغلنمش ایشدن تنکدل اولمه کردم صبح
مددیابی وانفاس نسیم زیرا صبحک نفسندن ونسیمک نفسلرندن مدد بولورسن مراد
عالم فیض اولنلره تسلیه درکه عاقبت عالم بسطه وصول بولورسن دیر فکر بهبود خود
ای دل ز دری دیکر کن ای دل کند وصحتک فکرینی غیری بابدن ایله درد عاشق
نشود به بداوای حکیم عاشقک دردی حکیمک علاجی ایله ایو اولماز **بیت** طبیب
از ما عنان بر تافت کویی که هیچ امید بهبودی نماندست ٭ کوهر معرفت اندوز با خود
ببری معرفت کوهرینی حاصل ایله که کندک ایله ایلدسن که نصیب دکرانست نصاب
زر وسیم زیرا زر وسیم نصابی غیریلرک نصیبیدر مراد یوم لاینفع مال ولا بنون الا من
اتی الله بقلب سلیم حسبنجه عالی مرتبه یه وصول بولمغه علم ومعرفت کرک مال کرکمز دیمکدر
دام سختست مکر یار شود لطف خدا دام شیطان صعب ومشکلدر مکر خدانک لطفی یار
اوله ورنه آدم نبرد صرفه ز شیطان رجیم یوخسه آدم شیطان رجیمدن زیاده التمز
یعنی انک مکرندن خلاص بولمز که بانفس وشیطان بر آید بزور نبرد بلنکان نیاید
ز مور حافظ از سیم وزرت نیست چه شد شاکر باش ای حافظ اکر سیم وزرک یوق ایسه
نه اولدی شاکر اول چه به از دولت لطف سخن وطبع سلیم لطافت سخن وطبع سلیم
دولتندن یک نه در **ولا ایضاً** کرچه ما بندکان پادشهیم اکرچه بز پادشاه بندهلری یز
پادشاهان ملک صبحکهیم صبحکه ملکنک پادشاهلری یوز مراد وبالاسحار هم یستغفرون
حسبنجه عشاق سحرخیز ایدوکین بیاندر کنج در آستین وکیسه تهی آستینده کنج
وکیسه بوش جام کیتی نما وخاک رهیم کیتی نما جام وخاک رهز مراد اولیانک تحت

قبالی لا یعرفهم غیری حسبنجه صورت فقرده عزیز ومقبول حق ایدوکلرن اشعاردر هوشیار
غرور ومست حضور غرور هوشیاری وحضورک مستی یز یعنی غروردن پاکز وقرب آلهی ایله
مستز بحر توحید وغرقه کنهیم توحید بحری ایز وکناه غریقز بحر توحید اولمسی موحد حقیقی
اولدقلریدر کناه غریق اولمسی طاعتلرینی کناه مثابه سنده طوتدقلریدر بعض نسخده
هوشیار حضور ومست غرور واقع اولمشدر معنی اکه کوره اولور شاهد بخت چون
کرشمه کند بخت محبوبی چونکه کرشمه ایده مائش آیینه رخ چو مهیم بز انک ماه کبی یوزنک آینه سی یز
مراد عشق سببی ایله جمال جانانی مشاهده ایدوکین بیاندر شاه بیدار بخت را هر شب
بیدار بخت شاهک ما نکهبان افسر وکلهیم افسر وکلهی نک حافظی بز ز مراد تصرف عالم
اولیا النده ایدوکین بیاندر کو غنیمت شمار همت ما دی اکا بزم همتمزی غنیمت صایسون ٭
که تو در خواب وما بدیدهیم زیرا سن خوابده سن وبز کوزیزله یوزیعنی سنی حفظ ایلرز
شاه منصور واقفست که ما شاه منصور واقفدر که بز روی همت بهر کجا نهیم همت
یوزنی مرقنده که قورز دشمنان را ز خون کفن سازیم دشمنلری خونه غرق ایدرز یعنی هلاک
ایدرز دوستان را قبای فتح دهیم دوستلره فتح قفتانی ویررز مراد اولیانک قدرت
وتصرفن بیاندر رنک تزویر پیش ما نبود بزم قتمزده تزویر رنکی اولماز شیر سرخیم وافعی
سیهیم قرمزی ارسلانز وقره یلانز یعنی بزده ریا یوقدر وام حافظ بکو که باز دهند دی که حافظک
بورجنی کیرو ویره لر کرده اعتراف وماکوهیم اعتراف ایلمشسن وبز شاهدز مرادی وعد الکریم
دین حسبنجه ظرافت ایله پادشاهدن احسان طلبیدر **ولا ایضاً** آنکه پامال جفا کرد چو خاک راهم
اول کمسه که بنی خاک راه کبی جفا ایله پامال وخراب ایلدی خاک می بوسم وعذر قدمش
میخواهم خاک اوپرم وانک قدمنک عذرینی دیلرم مراد مرشد درکه جمیع جفاسنه تحمل ایدر
من نه آنم که بجور از تو بنالم حاشا بن اول دکلم که جور سببی ایله سندن ناله ایدم حاشا چاکر
معتقد وبنده دولتخواهم معتقد خدمتکار ودولتخواه قولم خطاب مرشده در بسته ام
در خم کیسوی تو امید دراز سنک کیسوک خمنده دراز امید باغلمشم آن مبادا که کند دست
اجل کوتاهم اول اولمسون که اجل الی بنم دراز امیدمی قصه ایده ذره خاکم ودر کوی توام
وقت خوشست بر ذره خاکم وسنک کویکده وقتم خوشدر ترسم ای دوست که
بادی ببرد ناکاهم قورقرم ای دوست که ناکاه بادبنی سنک کویکدن ایله مراد هوا سببی ایله

جناب قدس دن جدالق خوفنی اظهار در **بیت** من نه ذره ام در هوای تو بیت
وجود و عدم ز احتقارم یکیست. صوفی صومعهٔ عالم قدسم لیکن عالم قدس
صومعه سنک صوفیسی ام لیکن حالیا دیر مغانست حوالتکاهم شمدی قرار
ایدجک یرم مغل دیری در دیر مغان دن مراد خانقاه در پیر میخانه سحر جام جهان
بینم داد مرشد کامل سحر وقتی باکه جام جهان بین ویردی واندران آیینه از حسن
تو کرد آکاهم واول آیینه ده سنک حسنکدن بنی اکاه ایلدی خطاب خدایه در مراد
مرشد سحر وقتی عشق فیضی ایله قلبنی آیینه مثال ایدوب انده جمال جانانی مشاهده ایتدوکین
بیاندر با من خاک نشین خیز و سوی میکده آی قالق بن خاک نشین ایله میخانه
جانبنه کل تا ببینی که دران حلقه چه صاحب جاهم تاکوره سن که اول حلقه ده نه
صاحب جاهم مراد زمرهٔ عشاق در مست بکذشتی و از حافظت اندیشه نبود مست
کجدک و حافظدن سا که غم اولمدی یعنی اکه مقید اولمدک آه اکر دامن حسن تو بکیرد آهم
آه اکر بنم آهم سنک حسنک دامننی طوته خطاب مرشده در که عشق الهی ایله مست در خوش
آمد که سحر خسرو خاور میکفت باکه خوش کلدی که سحر وقتی آفتاب ایتدی بونده ایدایکی
معناسنه دخی جائز در با همه پادشهی بندهٔ توران شاهم دوکلی پادشاهلغم ایله
توران شاهک قولیم مراد پادشاهی مدحدر **وله ایضا** کرچه از آتش دل چون خم می در جوشم
اکرچه دل آتشندن شراب کوبی کبی جوشده ایم جوش ایدرم معناسنه دخی جائز در که
بو وجه اوزره در جوشم فعل مضارع اولوب در زائد اولور مهر بر لب زده خون
میخورم و خاموشم کبیم اوزره مهر اورمش قان یرم و خاموشم مراد الام عشقه تحمل
ایدوب سکوت اتدوکین بیاندر قصد جانست طمع در لب جانان کردن جانانک
لبنه طمع ایلمک جانه قصد در یعنی کندو ننک هلاکنه سعی در تو مرا بین که درین کار بجان
میکوشم سن بنی کور که بو ایشده جان ایله چالشرم مراد کلام ربانی ننک حصولی ایچون
وجودننک افناسنه راضی اولدوغین اشعار در من کی آزاد شوم از غم دل چون هر دم
بن دل غمندن قچن آزاد اولورم چون هر دم هندوی زلف بتی حلقه کند در کوشم
بر محبوب سیاه زلفنی قولاغمه حلقه ایدر مراد عشق مجازی ده غمدن خلاص میسر دکل
ایدوکین بیاندر بت دن مراد اسم خدا اولمق ممکن در زیرا صوفیون اصطلاحنده

بتان

بتان دن مراد اسما و صفات در که مظاهر ذات در خرقه پوشی من از غایت دینداری
نیست بنم خرقه پوشلغم تمام دیندارلقدن دکلدر پرده بر سر صد عیب نهان می پوشم
یوز مستور عیبک باشی اوزره بر پرده اورترم مراد غروری دفع ایچون کندو سنی بو حالله
اظهار در من که خواهم که ننوشم بجز از راوق خم بن که استرم که شراب دن غیری نوش ایتمیم
چه کنم کر سخن پیر مغان ننیوشم نه ایدم اکر مرشدک سوزینی قبول ایتمیم یعنی قبول ایدرم
زیرا اکا تمام احتیاجم وار در راوق صافی خم شراب در که بونده عشق الهی مراد در عوام تحریف
ایدوب رواق دیرلر خاشیه ستدکه بنم معتقد طاعت دوست حاشا ستدکه خدا انک طاعتنه
معتقد دکلم یعنی معتقدم این قدر هست که که قدحی می نوشم بو قدر وار در که کاه کاه
بر قدح نوش ایدرم مراد روز حشره اعتقادی اولوب عملنه غرور اتمدوکین بیاندر
هست امیدم که علی رغم عدو روز جزا امیدم وار در که دشمنک یعنی شیطانک رغمنه
قیامت کونینده فیض عفوش ننهد بار کنه بر دوشم انک عفوی فیضی کناه یوکنی اموزم
اوزره قومیه یعنی خدادن عفو امیدن طوترم پدرم روضهٔ جنت بدو کندم بفروخت پدرم
یعنی آدم جنت باغچه سنی ایکی بغدایه صاتدی ناخلف باشم اکر من بجوی نفروشم بن ناخلف
اولورم اکر بر جوه صاتمیم ناخلف فرزند بد کر ازین دست زند مطرب مجلس رهٔ عشق اکر
مجلس مطربی عشق پرده سنی بونک کبی چاله شعر حافظ برد وقت سماع از هوشم حافظک
شعری سماع وقتی بنی هوش ایلدر یعنی بیهوش ایدر **وله ایضا** کر من از سرزنش مدعیان
اندیشم اکر بن مدعیلرک طعنندن خوف ایدم شیوهٔ رندی و مستی نرود از پیشم رندلک
و مستلک شیوه سی بنم قتمدن کتمز مراد اعدانک طعنی ایله عشقی ترک اتمزم دیمکدر زهد رندان
نوآموخته راهی بدهیست نوآموخته رندلرک زهدی کویه منسوب بر یولدر من که بدنام
جهانم چه صلاح اندیشم بن که جهانک بدنامی ام نه صلاح فکر ایدم یعنی عشقه هنوز سلوک
اتمش کمسه عشقدن فراغت اتمک آسان در اما بن که راه عشقه سالک منتهی ام ترک اتمزم
شاه شوریده سران خوان من بی سامان را بن عقلسز دیوانه لرک شاهی اوقو زانکه
در کم خردی از همه عالم بیشم زیرا نقصان عقلده دوکلی عالمدن زیاده ایم مراد محبت
ماسوی ترکنده جست و چالاک ایدوکین اشعار در زیرا مرتبه قدر که عقل معاش جانبی
نقصان بوله جناب قدس ایله آشنالغی اکوره زیاده اولور بر جبین نقش کن از خون دل

من خالی آلنك اوزره بنم خون دلمدن خال نقشی ایله تا بدانند که قربان توکاوکیشم تا بلهلر که
سن کافر فعللونك قربانی ام خطاب محبوبه اولمق روشن در مرشده اولمق دخی احتمالی وار
که کافرکیش اولمسی ریاضت ومجاهده ده اصلا ترحم و شفقت اتمدوکندن اوتری اوله
عادتدر که قربان ایدن بکمه قاندن السنه بولشدرر اعتقادی بنما و بکذر بهر خدا
بر اعتقاد کوستر و کج اعتقاد ایچون یعنی بنی تجسس اتمه تا ندانی که درین خرقه چه نادرویشم
تا بلمیه سن که بو خرقه ده نه تادرویشم یعنی درویش اولدوغمی اکلمیه سن مراد خواهیس
عیوبه طعن در **قطعه** هرکرا جامهٔ پارسا بینی • پارسا دان و نیک مرد انکار • ورنه
دانی که در نهادش چیست • محتسب را درون خانه چه کار • شعر خون بار من ای
باد بر یار دگر خوان ای باد بنم خون بار شعرمی یارك قتنده اوقی که ز مژکان سیه
بر رگ جان زد نیشتم که اول یار سیاه مژکانندن بنم جانم طمری اوزره نیشتر
اوردی مراد مرشده حالنی بیاندر فضل الهی وسیله سی ایله دامن از رشحهٔ
خون دل من در هم چین بنم خون دلم رشحه سندن دامنکی صاقن که اثر در تو رسد
چون بخراشی ریشم زیرا اثری ساکه ایرشور چونکه بنم جراحتمی طرملیه سن مراد
پریشان دل اولنلری رنجیده خاطر ایدنلره نصیحت وتهدیددر **بیت** تا توانی
درون کس مخراش • کاندرین راه خارها باشد • من اگر رندم اگر شیخ چه کارم با کس
بن اگر رندم اگر شیخم بنمکه ایله نه ایشم وار حافظ راز خود و عارف وقت خویشم
کندو رازمك حافظی ام وکندو وقتمك عارفی ام مراد کمسنك نیك وبدینه مقید
اولمیوب کندو حالنه مشغول اولدوغین بیاندر **وله ایضاً** گر ازین منزل غربت
بسوی خانه روم اگر بو غربت منزلندن خانه جانبنه کیدرم دگر آنجا که روم عاقل
و فرزانه روم کروانمه که کیدرم عاقل و فرزانه کیدرم زین سفر گر بسلامت بوطن باز رسم
بو سفردن اگر سلامتله کرو وطنه ایرشم نذر کردم که هم از راه بمیخانه روم نذر ایلدم که
هم یولدن یعنی خانیه وارمدن خانقاهه کیدرم نته کم حبیب اکرمك صلعم عادتی ایدی که
سفردن کلدکده مسجده واروب نماز ادا ایدوب اصحاب ایله مصاحبت ایدوب اندنصکره
کندونك شریف ولطیف مقامنه کیدر ایدی تا بگویم که چه کشفم شد ازین سیر
و سلوك تا دییم که بو سیر و سلوکدن بکا نه کشف اولدی بدر میکده با بربط وپیمانه روم

میخانه

میخانه قپوسنه قپوز و قدح ایله کیدرم مراد دیار غربتده حاصل اولان کشف و حالمی
بیان ایچون خانقاهه کیدرم دیمکدر آشنایان ره عشق گرم خون بخورند طریق
عشق آشنالری اگر بنم قانمی ایچه لر ناکسم گر بشکایت بر بیگانه روم ناکسم اگر شکایت
ایله بیگانه قتنه کیدرم بو وجهه دخی جائزدر اگر شکایه کیدرم بعد ازین دست من و زلف
چو زنجیر نگار بوندن صکره بنم الم و نگارک زنجیر کبی زلفی چند از پی کام دل دیوانه
روم نیچه بنچه دیوانه کوکلك مرادی اردنجه کیدرم نگاردن مراد خدا زلفدن مراد
اسرار الهیه در گر ببینم خم ابروی چو محرابش باز اگر او انك محراب کبی ابروسنك
بوکلمنی کوردم سجدهٔ شکر کنم وز پی شکرانه روم سجدهٔ شکر ایدیم و شکرانه آردنجه کیدرم
مراد غیب هویت حصولی ایچون اظهار شکر اتدوکین بیاندر خرم آن دم که چو حافظ
بتولای وزیر خرم و سرورا اول وقت که حافظ کبی وزیرك محبتی ایله سرخوش از میکده با دوست
بکاشانه روم دوست ایله میخانه دن خانه یه سرخوش کیدرم مراد وزیرك عنایتی ایله
عشق الهی بی باك اشکارا اتمن طلب در دوستدن مراد مرشد در میکده دن
مراد خانقاه در **وله ایضاً** گرچه افتاد ز زلفش گرهی در کارم اگرچه انك زلفندن بنم
ایشمه بر عقده دوشدی همچنان چشم گشاد از کرمش میدارم هنوز انك کرمندن
گشاد امیدن طوترم زلفدن مراد ظلمت کون اولمق روشندر یعنی اگرچه سلوك
عشقده ظلمت کوندن بکا بر حجاب و بر صعوبت واقع اولدی لیکن خدا انك کرمندن
انك مندفع اولمسن امید طوترم بطرب حمل مکن سرخی رویم که چو جام یوزمك قرمزیسنی
شوق و سروره حمل ایلمه زیرا جام کبی خون دل عکس برون می دهد از رخسارم
خون دل رخسارمدن عکسی طشره ویرر پردهٔ مطربم از دست برون خواهد برد
مطربك پردهسی بنی الدن طشره الدیسر در راه اگر زانکه درین پرده نباشد بارم
آه اندن که بر پرده ده باکه یول و اجازت اولمیه پردهٔ اولدن مراد اهل سازك قتنده
اولان پرده در مراد بودر که مرشدك سوزندن شوق حاصل اولوب اختیار الدن کیتسه
گرکدر بو حال ایله اگر وصول الی الله میسر اولمیه حالم نیجه اولور پاسبان حرم دل شده ام
شب همه شب دو کلی کیجه لر دل حرمنك پاسبانی اولمشم تا درین خانه جز اندیشه
او نکذارم تا بو خانه ده انك فکرندن غیری قومیم مراد محبت ماسوی دن دلی تخلیه اتمکدر

ایچون اقدام واهتمامن بیان در دیدهٔ بخت افسانه او شد در خواب بخت کوزینی
آچمق افسانه سی ایله اویودی کو نسیمی ز عنایت که کند بیدارم قنی عنایت دن بر نسیم
که بنی بیدار ایده مراد کلمات الهیه یه مشغول اولوب فیض و قربدن محروم اولسه و غفلتدن
اویوتری اندن خلاص ایچون حقدن عنایت طلب ایدوکین بیاندر منم آن شاعر
ساحر که بافسوس سخن بهم اول ساحر شاعر که سوز افسونی ایله از نی کلک همه قند
و شکر می بارم قلم قمشندن دوکلی قند و شکر یاغدورم بقصد امید نهادیم درین
بادیه پای یوز امید ایله بو بیابانه ایاق قودق ای دلیل دل گم گشته فرو مگذارم
ای کم اولمش کوکلک دلیلی بنی ترک ایلمه مراد سلوک عشقده مرشددن فیض
و همت طلبی در چون منش در گذر باد نمی یارم دید چونکه بن انی یل وغراغنده
کوره مکه قادر اولمزم با که گویم بگو بد سخنی با یارم کیمه دیم که یارمه بر سوز دیه مراد
سر عشقک کتمانه تمام سعی ایدرم دیمکدر یاردن مراد خدادر دوش میگفت
که حافظ همه رولیست و ریا دون گیجه ایتدیکه حافظ دوکلی روی و ریادر بجز از خاک
درش با که بگو در کار رم دی انک قپوسی خاکندن غیری کیمک ایله ایشم ایم
درش ده اولن ضمیر غایب خدایه راجعدر خطاب مرشده در که تعبیر بالنقیض
اعتباری ایله لطیفه ایدوب مرایی دیمشدر بعض نسخه درت واقع اولور خطاب
طریقی ایله مرشد مراد اولور **ولة ایضاً** من دوستدار روی خوش و موی دلکشم
بن لطیف یوزک و دلکش مویک عاشقی ام مدهوش چشم مست و می صاف بیغشم
مست چشمک وغش سز صافی شرابک مدهوشیم یعنی مرشده و عشقه طالبم گفتی ز سر
عهد ازل یک سخن بگوی دیدک عهد ازل سرندن بر سوز دی آنکه بگویمت که
دو پیمانه درکشم اول وقت دیرم سا که ایکی پیمانه چکم مراد شراب عشقله مست
اولمینجه اسراردن سوز سویلمک میسر دکل ایدوکین بیاندر در عاشقی گریز نباشد
ز سوز و ساز عاشقلقده سوز و سازدن چاره اولماز یعنی البته یانمق و صبر ایتمک
لازمدر استاده ام چو شمع مترسان ز آتشم شمع کبی یانمغه طورمشم بنی آتشدن
قورقتمه مریکمه گریز اختیار ایتمشدر که گریختن معناسنه در اول معنادن فرار ایتمک
لازمدر من آدم بهشتیم اما درین سفر بن بهشته منسوب آدمم اما بو سفرده که مراد

بو

بو عالم ناسوتدر حالی اسیر عشق جوانان مهوشم شمدی مهوش جوانلرک عشقنه اسیرم
جوانان مهوشدن مراد اولیاء اللهدر بخت از دهد که کشم رخت سوی دوست بخت
اگر مدد دهد و یر رسه که اسبابی دوست جانبنه چکم گیسوی حور گرد فشاند ز مفرشم
حورک گیسوسی بنم مفرشمدن غباری سلکر مراد اگر فضل الهی یار که معین اولوب جنته وصول
بولوب حور خدمتکارم اولور دیمکدر شیراز معدن لب لعلست و کان حسن شیراز
قرمزی لبک معدنی و حسنک کانی در من جوهری مفلس ازان رو مشوشم بن مفلس
جوهری اول سببدن مشوشم مراد شیرازده مرشدک کثرتی و طالب قلتی بیاندر از بس
که چشم مست درین شهر دیده ام زیاده که بو شهرده مست چشم کورمشم یعنی کورد دیمکدن
حقا که من نمی خورم اکنون و سر خوشم الله حقیچون که شمدی شراب ایچمزم مراد کثرت عاشقی
بیاندر شهریست پر کرشمهٔ خوبان ز شش جهت آلتی طرفدن خوبلرک کرشمه سی ایله پر
بر شهردر چیزیم نیست ورنه خریدار هر ششم بر نسنم یوقدر یوخسه هر شئنه مشتری ام
مراد بدرلک کثرت ارشاددن و کندونک فیض ده زیاده قصوری بیاندر حافظ عروس
طبع مرا جلوه آرزوست ای حافظ بنم طبعم عروسنه جلوه آرزودر آینه ندارم از آن
آه میکنم بر آینه طوتمازم اول سببدن آه چکرم مراد طالب معرفت یوق که معرفت
اظهار ایدم دیمکدر **ولة ایضاً** ما بر آریم شبی دست و دعایی بکنیم بز بر گیجه ال قالدرهلم
و بر دعا ایدهلم غم هجران ترا چاره ز جایی بکنیم سنک فراقک غمنه بر یردن چاره ایدهلم
خطاب خدایه در دل بیمار شد از دست رفیقان مددی خسته دل الدن گتدی
ای رفیقلر بر مدد ایلکوز تا طبیبش بسر آریم و دوایی بکنیم تا انک باشنه طبیب گتوره لم
و بر علاج ایدهلم مراد نفسنی اصلاح ایچون مرشد طلب ایتمسیدر آنکه بی جرم برنجید
و بتیغم زد و رفت اول کمسه که جرمسز بکا اینجندی و بنی تیغله اوردی و گتدی
بازش آرید خدا را که صفایی بکنیم الله ایچون آنی گتورگز تا بر صفا ایدهلم یعنی صفا و
صلح اوزره اولالم بوندن بر دوست اولمق روشن در برنجید انجندی معناسنه
دخی ممکندر تیغله اورمق زیاده جفادن کنایت در مدد از خاطر رندان طلب ای دل
ورنی ای دل مددی اولیاء اللهک خاطرندن طلب ایله یوخسه کار صعبست مبادا که
خطایی بکنیم الشنس یعنی راه عشقک سلوکی مشکلدر اولمیه که بر خطا ایدهوز در ره نفس

گز وسینه ما تنکدر بود نفس بولنده که اول نفس دن بزم سینه مز بتخانه اولدی
تیر آهی بکشاییم وغزایی بکنیم برآه تیرینی اچلم یعنی اتالم و بر غزا ایدلم مرادم نفسک اصلاحنه
سعی واقدام ایدلم دیمکدر رخت خشک شد بنه ظرب راه خرابات کجاست شوق کوکی
خشک اولدی میخانه یولی قنده در تا در آن آب وهوا نشو ونمایی بکنیم تا اول آب
وهواده بر نشو ونما ایدلم مراد سایر عبادتدن بر حالت وذوق حاصل اولمدی غندن
عشقله مباشرت اتدوکین بیاندر سایه طایر کم حوصله کاری نکند حوصله سز قوشک
سایه سی بر ایش ایلمز طلب سایه میمون همایی بکنیم بر مبارک همانک سایه سنی طلب
ایدلم بو وجه دخی جائزدر بر همانک مبارک سایه سنی طلب ایدلم بو وجه اوزره
میمون همایه مضاف اولور مراد ارشاده قادر بر شیخ طلب ایدلم دیمکدر کم حوصله
بی حوصله معناسنه درکه سفله وبی مروت معناسنه استعمال اولنور اما بو نوع اول مراددر
دلم از پرده بشد حافظ خوش لهجه کجاست دلم پرده دن کتدی یعنی صبر وقرار قالمدی
لطیف سوزلو حافظ قنده در تا بقول وغزلش ساز ونوایی بکنیم تا انک قول وغزلی الهم
بر ساز ونوا ایدلم مراد کلمات عشقله جوش وخروش ایدلم دیمکدر **وله ایضاً** ما ز یار
چشم یاری داشتیم خود غلط اولدی ای که بز صاندق تا درخت دوستی کی بر دهد
عجب دوستلق درختی قچن میوه ویرر حالیا رفتیم وتخمی کاشتیم شمدی کیتدک وبر تخم
اکدک مراد دوستلردن وفا کورمش ایکن کندوسی دوستلغن ترک اتمدوکین اشعار
نکتها رفت وشکایت کس نکرد نکته لر واقع اولدی وکمسه شکایت اتمدی جانب حرمت
فرو نگذاشتیم حرمت جانبنی ترک اتمدک مراد بر دوستله کندونک مابیننده اولان
خصومتنی بیاندر گفت وگو آیین درویشان نبود گفت وگو درویشلرک عادتی دکل ایدی
ورنه با تو ماجراها داشتیم یوخسه سنک ایله ماجرالر طوترایدق شیوه چشمت فریب جنگ داشت
سنک چشمک شیوه سی جنک فریبنی طوتدی یعنی جنکه قصد اتدی ماندانستیم وصلح انکاشتیم
بز بلمدک وصلح ظن اتدک خطاب دوسته اولمق روشن در گلبن حسنت نه خوش شد
دلفریب سنک حسنک گلبنی کندوسی یعنی کندودن دلفریب ومقبول اولمدی مادم همت
دیگماشتیم بز انک اوزره همت دمنی حواله اتدک دوسته خطاب ایدوب ایدرسن غرقه
ایر شمکه بزم دعامز سبب اولمشدر گفت خود دادی بما دل حافظا ایتدی ای حافظ

بزه اختیارک ایله کوکل ویردک ما لمحصل برکسی نگماشتیم بز کمسه اوزره محصل حواله ایلمدک **وله ایضاً**
مرحبا طایر فرخ پی فرخنده پیام مرحبا ای مبارک ایزلو فرخنده خبرلو طایر خیر مقدم چه خبر یار کجا
کدام کلمکک خیر اولسون نه خبر یار قنده در مرادم سدی یار صادقی در یارب این قافله را
لطف ازل بدرقه باد یارب بو قافله یه لطف ازل قولاغز وحافظ اولسون که از خصم
بدام آمد و معشوقه بکام که دشمن اندن طوزاغه ومعشوقه مراده کلدی یعنی دشمن کرفتار اولوب
معشوق مراده ایرشدی معشوقه دن مرادم رشدی یا بر یار صادقی در ماجرای من ومعشوق
مرا پایان نیست بنم وبنم معشوقمک ماجراسنه پایان یوقدر هرچه آغاز ندارد نپذیرد انجام
هر نسنه نک که ابتداسی یوقدر انتهاسی یوقدر معشوق دن مراد خدای در زلف دلدار
چو زنار همی فرماید دلدارک زلفی چونکه زنار بیوره بروای خواجه که شد بر تن ما خرقه حرام
یوری ای کشی که بزم تنمز اوزره خرقه حرام اولدی مراد صورت ملامیتی قبول اتدوکین بیاندر
مرغ روحم که همی زد ز سر سدره صفیر بنم روحم مرغی که سدره باشندن صقلق اوررایدی
یعنی مکانی اول ایدی عاقبت دانه خال تو فکندش در دام عاقبت سنک دانه خالک
انی طوزاغه براقدی مراد تجلی ذات سببی ایله عالم ارواحدن بو کون وفساد عالمنه کلدوکین
اشعار در خطاب خدایه در سدره دن مراد بونخ سدرة المنتهی درکه جبرئیلک مقامی در
گل رخد بر د شنم ز کرم رخ بنمای گل تنعمی حددن اشدی یعنی زیاده کبر اتدی کرمکدن یوزکی
گوستر تا خجل اوله سروی ناز و خوش نیست خدا را بخرام سرو نازایدر وخوش دکلدر
الله ایچون صالن تا سرو خجل اوله خطاب مرشد درکه ای محبوب منزلسنه تنزیل المشکر
چشم خونبار مرا خواب نه در خور باشد بنم خون یاغدرجی چشمه خواب لایق دکلدر یعنی خواب کلمز
من له یقتل داء دنف کیف ینام نیجه اویور شول کمسه که مشتد وممتد مرض ای هلاک ایدر
مراد عشق الهی ایله خواب جمع اولماز دیمکدر خور لایق داء در دنف مشتد وممتد تو ترحم نکنی
من مسکین گفتم سن بن مسکینه ترحم اتمزسن دیدم ذاک دعواک وهانت وتلک الایام
ساکه بنم دعوام بو در واشته بن وبو ایام یعنی بعد زمان بو دعوانک صحتی ظاهر اولور مراد
روحک نفسه خطابی درکه سن بکا اصلا ترحم اتمزسن دیو وبو سوزی راست در •
حافظ از میل بابروی تو دارد شاید حافظ اگر سنک ابروکه میل طوته لایق در جای در گوشه
محراب کنند اهل کلام کلام الله اهلی محراب کوشه سنده یر ایدرلر خم ابرودن مراد غیب

هویت ورد احدیت درکه قاب قوسین مرتبه سندن برشمه در **وله ایضاً** ما بی غمان
مست دل از دست داده ایم بز شراب عشق ایله مست اولمش غمزلرکوکلی الدن
ویرمشز همراز عشق وهمنفس جام باده ایم عشق الهی نک همرازی وجام باده نک
همنفسی ایز بر ما بسی کمان ملامت کشیده اند بزم اوزرمزه چوق ملامت یایی
چکمشلردر تا کار خود نابروی جانان کشیده ایم تا که کند وایشنی جانانک ابروسندن
اچمشز مراد بو درکه عشق سببی ایله قرب الهیدن وغیب هویتدن بهرمند اولوب
اسرار سویلدکمز ایچون عوام بزه طعن ایدرلر ای کل تو دوش جام صبوحی کشیده
ای کل سن دون کیجه صبوحی جامنی چکمشسن ما آن شقایقیم که با داغ زاده ایم بز
اول شقایقز که داغ ایله طوغمشز مراد عهد الستده اولن عشقدر بیاندر پیر مغان
ز توبه ما که ملول شد پیر مغان اکر بزم توبه مزدن ملول اولدی ایسه کو باده صاف
کن که بعد ز ایستاده ایم پیر مغانه دی شرابی صاف ایلسون که عذره طورمشز مراد
عشقه رجوع اتمک ایچون مرشددن صفای خاطر طلبی در کار از تو می رود مددی
ای دلیل راه ایش سندن حاصل اولور ای یول دلیلی بر مدد ایله انصاف
می دهیم که از ره فتاده ایم انصاف ویرز که یولدن دوشمشز در مراد قصورینه
اعتراف اتمک طریقی ایله مرشددن طلب اتمسی در چون لاله می مبین وقدح در میان
کار ایش اوزره سنده یعنی اشکار لاله کبی شراب وقدحه بقمه این داغ بین که بر دل
بر خون نهاده ایم بو داغی کور که برخون دل اوزره قومشز مراد عشق الهی دردنی
بر حالت اید وکین بیاندر کفتی که حافظ این همه رنک وخیال چیست ایتدک که
ای حافظ بو دوکلی رنک وخیال ندر نقش غلط مخوان که ما لوح ساده ایم غلط
نقش اوقومه زیرا بز ساده لوحز بزده ریا وحیله یوقدر مراد اشعارمده اولان
خیالات ولطایف ونکات ومعارفدن بزی حیله وخدعه صاحبی ظن ایتمه
دیمکدر که طعن ایدنلره جواب در **وله ایضاً** فزن بر دل ز نوک غمزه تیرم غمزه اوجندن
بنم کوکلمه تیر اورمه که پیش چشم بیمارت بمیرم که سنک بیمار چشمک اوجندن اولم
مراد مرشدک قهری ایله اولمن نظری کند وسندن لطفله دفع در نصاب حسن در حد
کمالست حسن نصابی کمالده در زکاتم ده که مسکین وفقیرم بکا زکات ویرکه

مسکین

مسکین وفقیرم مراد مرشددن فیض وهمت طلبی در که مرشد نصاب وصله
واصل اولور من آن مرغم که هر شام وسحرگاه بن اول مرغم که هر شام وسحرکاه
ز بام عرش می آید صفیرم عرش طامندن بکا صفقلق کلور مراد کند وسنه الهام
ربانی ایرشد وکین بیاندر قدح پر کن که من در دولت عشق قدحی شرابله پر ایله
زیرا بن عشق دولتنده جوان بخت جهانم کرچه پیرم جهانک جوان بختی ایم اکرچه پیرم •
مراد عشق الهی ایله حیات ابد حاصل ایدوب وصال جانان دولتنه وصول بولدوغین
بیاندر چنان پر شد فضای سینه از دوست سینم صحراسی دوستدن انجلین پر
اولدی که فکر خویش کم شد در ضمیرم که ضمیرمده کند و فکرم کم اولدی مراد قلبنده
عشق الهیدن غیری اولمدوغین بیاندر نتکم بایزید بسطامی حضرتی بیورمشدر
لیس فی جبتی سوی الله پس قلبده عشق خدادن غیری یوقدر مبادا جز حساب
مطرب ومی حسابندن غیری اولمسون اکر حرفی کشد کلک دبیرم که بنم
کاتبمک قلمی که حرف چکه دبیردن مراد کراماً کاتبین در در آن غوغا که کس کس را نپرسد
اول غوغاده کیمسه کمسه دن صورمز من از پیر مغان منت پذیرم بن مرشددن
منت قبول ایدرم منت قبول ایدیجیم معناسنه دخی جائزدر که وجه ثانی یه کوره
منت پذیر وصف ترکیبی اولور مراد قیامتده مرشددن شفاعت رجا اتدوکین
بیاندر چو طفلان تا کی ای زاهد فریبی ای زاهد بنی طفللر کبی قچنه دکین الدرسین
بسیب بوستان وشهد وشیرم ایله برقرار اتمشم که روز غم بجز ساغر نکیرم که غم
کونی ساغردن غیری طوتمیم ساغردن مراد عشقدر خوشا آن دم که استغنای مستی
نه خوش اول دم که مستلک استغناسی فراغت بخشد از شاه و وزیرم شاه
ووزیردن بکا فراغت باغشلیه مراد عشق الهی ایله استغراق مرتبه سنه وصول طلبی در
من انکه برکرفتم دل ز حافظ بن اول وقت حافظدن فراغت ایلدم که ساقی کشت
یار ناکزیرم که ساقی بنم یار ناکزیرم اولدی یار ناکزیر لابد اولن یار در که اندن
مفارقت ممکن اولمیه کزیرانک عکسیدر **بیت** تو لی که درد وغمت یار ناکزیر منست •
جفا وسرچه رسد از تو دلپذیر منست • فراوان کنجها در سینه دارم سینه ده وافر
کنجلر طوتارم اکرچه مدعی بیند حقیرم اکرچه مدعی بنی حقیر کورر مراد معارف واسراره

مالك ايدوكين بياندر **وله ايضاً** من ترك عشقبازی و ساغر نمی کنم بن عشق بازلغی
و ساغری ترك اتمزم صد بار توبه کردم و دیگر نمی کنم یوز کره توبه ایلدم و کرو ایلمزم
مراد عشق دن نیجه کره فراغت ایدوب عاقبت ثابت قدم اولدوغین بیاندر •
باغ بهشت و سایهٔ طوبی و قصر حور جنت باغنی و طوبی سایه سنی و حور قصرینی با خاك
کوی دوست برابر نمیکنم دوست محله سنك خاکی ایله برابر ایلمزم مراد جناب قدسی
جمیعندن ترجیح اتدوکین اشعاردر تلقین درس اهل نظر یك اشارتست
اهل نظرك درس تلقینی بر اشارتدر گفتم کنایتی و مکرر نمی کنم بر کنایت دیدم و مکرر
ایلمزم **بیت** اگر در سرای سعادت کست • ز گفتار سعدیش حرفی بست •
شیخ بطیره گفت برو ترك عشق کن شیخ باکه غضب ایله یوری عشقی ترك ایله دیدی
محتاج جنگ نیست برادر نمیکنم جنگه احتیاج یوقدر ای برادر ترك ایلمزم این تقویم
تمام که باشاهدان شهر بو تقوی باکه کافیدر که شهر محبوبلری ایله ناز و کرشمه بر سر
منبر نمیکنم منبر اوزره ناز و کرشمه ایلمزم مراد واعظلره طعن در هرگز نمی شود ز سر خود
خبر مرا هرگز باکه کندو باشمدن خبر اولماز تا در میان میکده سر بر نمیکنم مادام که میخانه
اورته سنده باش قالدرمیم مراد برمرشددن عشق الٰهی حاصل اتمینجه کندو
وجودمدن خبردار اولمازم دیمکدر ناصح بطعن گفت حرامست می مخور ناصح طعن ایله
ایتدی شراب حرامدر ایچمه گفتم بچشم گوش بهر خر نمیکنم ایتدم بچشم یعنی بر سر و چشم
هر خرك سوزینی استماع اتمیم ناصحی خره تشبیه اتدی صواب محض اولمن عشق الٰهیدن
منع اتدوکندن اوتری بو محلده چشم ایله گوش اورته سنده واو عاطفه یوقدر
واردر دینه گوش طوتمه پیر مغان حکایت معقول میکند مرشد کامل معقول حکایت
ایدر یعنی عشق سوزینی سویلر معذورم از حدیث تو باور نمیکنم معذورم اگر سنك
سوزکه اینانمیم والتفات اتمیم خطاب مانع عشق اولن ناصحه در حافظ جناب پیر مغان
جای دولتست ای حافظ مرشدك جنابی دولت یریدر من ترك خاکبوسی
این در نمیکنم بن بو قپونك خاك بوسلغنی ترك اتمزم یعنی بو قپونك خدمتنی ترك
ایدوب برغیری یره گیتمزم **وله ایضاً** مادر سر سحر در سر میخانه نهادیم زسحر درسنی
میخانه هوسنده قودق یعنی ترك اتدك محصول دعا در ره جانانه نهادیم دعا محصولینی

جانانه نك

جانانه نك یولنده قودق یعنی اکه صرف اتدك مراد عشق سببی ایله علم ظاهردن فراغت
اتدوکین بیاندر در خرمن صد زاهد عاقل زند آتش یوز عاقل زاهدك خرمننه آتش
اورر این داغ که ما بر دل دیوانه نهادیم بو داغی بز دیوانه کوکل اوزره قودق سلطان
ازل گنج غم عشق بما داد سلطان ازل عشق غمنك گنجنی بزه ویردی تا روی درین
منزل ویرانه نهادیم تا که بو ویرانه منزله یوز قودق ویرانه منزلدن مراد دنیادر مراد
عشق الٰهی کسبی کوکل ایدوکین بیاندر در خرقه ازین بیش منافق نتوان بود خرقه ده بوندن
زیاده منافق اولمق اولمز بنیاد ازین شیوهٔ رندان نهادیم انك بنیادینی
بو رندانه شیوه دن قودق یعنی نفاق و ریایی ترك ایدوب اخلاصه سعی اتدك در دل
ندهیم ره پس ازین مهر بتان را بوندنصکره کوکله محبوبلرك محبتنه یول ویرمزم مهر لب او
بر در این خانه نهادیم انك لبی مهرینی بو خانه نك قپوسی اوزره قودق مراد کلام ربانی
اثری ایله قلبنی محبوبلرك محبتندن خالی اتدوکین بیاندر آن بوسه که زاهد ز پیش
دست بما داد اول بوسه یی که زاهد ندن اوتری بزه الی ویردی از روی صفا بر لب
پیمانه نهادیم صفا یوزندن پیمانه نك لبی اوزره قودق یعنی زاهد بزه النی اوپدرمکه
استدی انك النی اوپمدك صفا و ذوقله پیمانه نك لبنی اوپدك بو بیتدن بس معناسنه
دکلدر اجل معناسنه در که علت در المنة لله که چو ما بی دل و دین بود منت خدایه که
بز جلین بی دل و بی دین اولدی آنرا که خرد پرور و فرزانه نهادیم انی که عاقل
و فرزانه قودق یعنی دیدك مراد منکر عشق اولن جان و دلدن طالب عشق ولدی
دیمکدر چون میرود این کشتی سرگشته باخر چونکه بو سرگشته کشتی عاقبت کیدر یعنی
غرق اولور جان در سر آن گوهر یکدانه نهادیم جانی اول یکدانه گوهرك سوداسنده
قودق یعنی فدا اتدك مراد عشق خدا یولنده ترك سر اتدوکین اشعاردر کشتیدن
مراد وجوددر قانع بخیالی ز تو بودیم چو حافظ حافظ کبی سندن بر خیاله قانع
اولدق یارب چه گدا همت و بیگانه نهادیم نه عجب گدا همتلو و بیگانه طبیعتلو یز
نهاد بوندن طبیعت معناسنه در گدا همت و بیگانه نهاد ناکس و سفله معناسنه در
مراد مشاهدهٔ جانانه وصول بولمینه تعریض در **وله ایضاً** خیال روی تو در کارگاه
دیده کشیدم سنك یوزك خیالنی چشم کارگاهنه چکدم بصورت تو نگاری ندیدم و نشنیدم

سنك صورتكده بر نكار كوردم وايشتدم خطاب خدايه در صورت ذكرى تشبيه مناسبتى ايله
والا ذات بارى صورتدن منزهدر امید خواجكيم بود بندكى تو جستم باكه افنديلك اميدى
اولدى سنك قوللغكى استدم هواى سلطنتم بود خدمت توكزيدم باكه سلطنت
آرزوسى اولدى سنك خدمتكى اختيار ايتدم خطاب خدايه در اكرچه در طلبت همعنان
بادشمالم اكرچه سنك طلبكده بادشمالك همعنانى ايم يكرد سرو خرامان قامتت رسيدم
سنك سرو خرامانه يكزر قامتكك توزنه ايرشمدم مراد كثرت فضل الهى ايله ذات بارى نك
حقيقتى معلوم اولمد وغين باندر اميد در شب زلفت بروز عمر بستم سنك زلفك
شبنده عمر كوننه اميد باغلدم طمع بد ورد هانت زكام دل ببريدم سنك دهانكك دورنده
كوكل مرادندن اميد كسدم مراد اسرار الهيه وكلام ربانى حصولندن دنيانك حياتنه مراد اتمكدن
فراغت ايتدم ديمكدر كناه چشم سياه تو بود وكردن دلخواه كناه سنك سياه چشمكك
ولطيف بوينكك ايدى كه من چو آهوى وحشى ز آدمى برميدم كه بن وحشى آهو كبى آدميدن
اوركدم مراد خلقدن انقطاع وعزلته سبب تأثيرات ذات اولمد وغين باندر كناه
بونك سببى معناسنه در زشوق چشمه نوشت چه قطرها كه فشاندم سنك لذيذ چشمكك
شوقندن نه قطره لركه صاچدم زلعل باده فروشت چه عشوه ها كه خريدم سنك باده فروش
لبكدن نه عشوه لركه صاتون آلدم چشمه نوش دهان معناسنه دركه صفت متكلم مراددر
لعلدن مراد كلام ربانى در خطاب خدايه در زغمزه بر دل ريشم چه تيرها كه كشادى غمزه دن
مجروح دله نه تيرلركه آوردك زغصه بر سر كويت چه بارها كه كشيدم سنك سر كويكده نه
يوكلر چكدم غمزه دن مراد صفت قهردر زكوى يار بيار اى نسيم صبح غبارى اى نسيم
صبح يارك محله سندن بر غبار كتور كه بوى خون دل ريش ازان تراب شنيدم زيرا
مجروح كوكل قانى نك رايحه سنى اول ترابدن ايشتدم مراد نفحهٔ رحمانيه دن عالم
الهى نك اثرن طلب دركه رايحهٔ دل اول اثردن ظاهر اولور چو غنچه بر سرم از كوى او كذشت
نسيمى غنچه كبى انك كويندن بنم باشم اوزره نسيم كچدى كه پرده بر دل مسكين ببوى
او بدريدم كه مسكين كوكل اوزره پرده يى انك بوى ايله يرتدم مراد نفحهٔ رحمانيه ايله مدهوش
اولدم ديمكدر بخاكپاى تو سوكند ونور ديدهٔ حافظ آندم سنك خاكپايكه وحافظك
كوزى نورنه دركه بى رخ تو فروغ از چراغ ديده نديدم كه سنك رخكسز كوز چراغندن

شعله

شعله كوردم خطاب خدايه دركه خاكپاى دن مراد تجلى ظهورك اثرى در ولهُ ايضاً
ما بدين در نه بى حشمت وجاه آمده ايم بز بو قپويه شوكت ومنصب ايچون كلمشز از بد حادثه
اينجا به پناه آمده ايم حادثه ضررندن بونده التجايه كلمشز ره رو منزل عشقيم سر حد عدم عشق
منزلنك سالكى يوز وعدم سرحدندن تا باقليم وجود اين همه راه آمده ايم وجود اقليمنه دكين
بو دوكلى يوله كلمشز مراد عشق الهى كند وسنه روز ازلدن احسان اولند وغين باندر
سبز خط تو بديديم وز بستان بهشت سنك سبز خطكى كوردك وجنت بوستانندن بطلبكارى
اين مهر كياه آمده ايم بو مهر كياهك طلبكارلغنه كلمشز سبز خطدن مراد جناب كبريادركه
انسانك حصولى ايچون خلق اولنمشدر مهر كياه كياه مهر تقديرنده دركه مهر محبت معناسنه در
كياهده مهر آفتاب معناسنه اولور هم مهر كياه بر شكوفه نك اسميدركه آفتاب هر نه طرفه
توجه ايدرسه اول دخى اول طرفه توجه ايدر بو وجها وزره مهر با چنين كنج كه شد خازن او
روح امين بو كنجلين كنجله حضرت جبريل انك خزينه دارى اولدى بكدايى بدر خانهٔ شاه آمده ايم
شاهك خانه سى قپوسنه كدالغه كلمشز كنجدن مراد معارف اسرار وفضايل واشعاردر
بو مذكور بيتدن مراد اهل عرفانه وفضلايه تعريض در لنكر حلم تو اى كشتى توفيق كجاست
اى توفيق كشتى سى سنك لنكر حلمك قنده دركه درين بحر كرم غرق كناه آمده ايم زيرا بو
كرم بحرنده كناه غرق كلمشز يعنى غرق اولمشز مراد خدادن توفيق طلبى در كناهدن نجات
ايچون آبرو مى رود اى ابر خطاپوش ببار يوز صويى كيدر اى خطا يوبجى سحاب ياغدر
كه بديوان عمل نامه سياه آمده ايم زيرا عمل ديوانه كناهكار كلمشز مراد خدادن عفو طلبى در
حافظ اين خرقهٔ پشمينه بينداز كه ما اى حافظ بو پشمينه خرقه يى آت زيرا بز ازبى قافلهٔ آتش
آه آمده ايم قافله نك آردندن آه آتشى ايله كلمشز مراد زيادن تخويف دركه موجب آتش در
ولهُ ايضاً ما نكوييم بد وميل بناحق نكنيم بز نامعقول سويلمزز ونامشروعه ميل ايلمزز روى كسى
سيه ودلق خود ازرق نكنيم كمسنك يوزينى قره وكندو دلقمزى كوك ايلمزز يعنى كمسيه بهتان
ايدوب كنا همه كرفرز عيب درويش وتوانكر بكم وبيش بدست درويش وغنى يى از دوق
ايله تعييب اتمك يرامزدر كار بد مصلحت آنست كه مطلق نكنيم معقول اولدركه مطلقا
نامعقول ايش اتميلم خوش برانيم جهان در نظر راهروان سالكلر نظرنده قالقدرق
خوش سوار ز فكر اسب سيه ودرين موقف نكنيم سياه آت ومفرق اير فكرى ايلمزز مراد

عشقه سعی اتمک ایله زخارف دنیویه دن فراغت اتمنز دیمکدر منفوق فرین
معناسنه در رقم مغلط بر دفتر دانش نکشیم علم دفتری اوزره مغلطه
رقمنی چکمز سر حق با ورق شعبده ملحق نکنیم سر حقی حقه بازلق ورقنه الحاق اتمز
مراد طاعت حقه ریا خلط اتمزز دیمکدر زاهد از منع من از باده کند آن بهتر
زاهدی عشقدن اکر منع ایدر اول یکرک هیچ کارش ز سر صدق و زرونق نکنیم
هیچ انک ایشنی صدق و رونق اوجندن اتمیلم شاه اگر جرعه رندان نه بحرمت
نوشد شاه اگر عاشقلرک جرعه سنی حرمت ایله نوش اتمیه التفاتش بمی صاف
ومروق نکنیم انک مروق صاف شرابنه التفات اتمزز اگر بزم درویش لکمزه التفات
اتمیوب حقارتله نظر ایدر بز دخی انک پادشاهلغنه اعتبار اتمزز آسمان کشتی ارباب
هنر می شکند آسمان ارباب هنرک کشتی سنی صنمکیه آن به که بدین بحر معلق نکنیم
اول یک که بو معلق بحره اعتماد اتمیلم مراد فلکه اعتماد جائز دکل ایدوکین بیاندر
زیرا بر آن بر قرار دکلدر **بیت** بیک ساعت بیک لحظه بیک دم • دکرکون می شود
احوال عالم • گر بدی گفت حسودی و رفیقی رنجید اگر بر حسود بزنا معقول سوز سویلدی
ایسه بر رفیق انجندی ایسه گو تو خوش باش که ما گوش با حمق نکنیم اول رفیقه دی سن
خوش اول بز احمق سوزنی استماع اتمزز حافظ از خصم خطا گفت نگیریم برو ای
حافظ اگر دشمن خطا دیدی ایسه انک اوزره طوتمزز ور بحق گفت جدل با سخن حق
نکنیم اگر حق سویلدی ایسه حق سوز ایله جدل اتمزز **وله ایضاً** مرا عهدیست با جانان
که تا جان در بدن دارم بنم جانان ایله عهدم واردر که مادام که جانم بدنمده در •
هواداران کویش را چو جان خویشتن دارم انک محله سنک عاشقلرنی کندو
جانم کبی طوترم مراد خدا دوستلرنه جان و دلدن محبت ایدرم دیمکدر صفای خلوت
خاطر از آن شمع چگل بینم خاطر قلوبنک خلوتینک صفاسنی اول چگل شمعندن
کورورم فروغ چشم و نور دل از آن ماه ختن دارم چشمک فروغنی و کوکلک نورینی
اول ختن ماهندن طوترم مراد مرشد کاملدر چگل و ختن بر ر شهرک آدیدر بکام
و آرزوی دل چو دارم خلوتی حاصل کوکل مرادی و آرزوسی ایله چونکه بر خلوت
حاصل طوتدم چه فکر از خبث بدگویان میان انجمن دارم کثرت او ترسنده بدگویلرک

خباثتندن نه فکر طوترم مراد وصال جانان میسر اولدقدنصکره دشمنلرک طعنندن
نه غم دیمکدر گرم صد لشکر خوبان بقصد دل کمین سازند اگر خوبلردن یوز عسکر بنم
کوکلم قصدنه پوسی دوزه لر یعنی المغه قصد ایدرلر بحمد الله والمنة بتی لشکر شکن دارم
الحمد لله والمنة لشکر منهزم ایدیجی بر محبوب طوترم بوندن مرادم شد کامل و لمق روشندر
خدارا ای رقیب امشب زمانی دیده بر هم نه الله ایچون ای رقیب بو کیجه بر زمان دیده
کز من با لعل خاموشش نهانی صد سخن دارم زیرا بن انک خاموش لبی ایله نهانی
یوز سوز طوترم مراد خدا ایله مناجات طلبی در نفس و شیطانی غافل اتمک طریقی ایله چو
در گلزار اقبالش خرامانم بحمد الله چونکه انک اقبالی گلزارنده صالنجی ام الحمد لله نه میل لاله
و نسرین نه برگ نسترن دارم نه لاله و نسرینه میل نه نسترینه محبت طوترم مراد چونکه
وصال صانع میسر اولدی مصنوعاته میل و محبتم قالمدی دیمکدر برگ بونده محبت
معناسنه در الا ای پیر فرزانه مکن عیبم ز میخانه آگاه اول ای فرزانه پیر بنی میخانه ده
تعییب ایلمه که من در ترک پیمانه دل پیمان شکن دارم زیرا بن پیمانه ترکنده عهد شکن
دل طوترم یعنی کوکلمی عشق الهی دن منع اتمکه قادر دکلم بنی میخانه ایله تعییب ایلمه بو وجه دخی
جائزدر شراب خوشگوارم هست • و یاری خویش نگارم هست • یعنی لطیف شرابم
واردر و نگار کبی بر یارم واردر نگار بونده نقش معناسنه در ندارد هیچ کس یاری
چنین یاری که من دارم هیچ کمسه بر دلبر طوتماز بو نجلیین بر دلبر که بن طوترم یاردن مراد
باری تعالی در یاری اول یرینه باری اولمق جائزدر که اول اعتبار اوزره معنی بویله
اولور حاصل کلام بنم بر دلبرم واردر که کمسه نک بویله بر دلبری یوقدر یاری بونده حاصل
کلام معناسنه در مرا در خانه سروی هست کاندر سایهٔ قدش خانه ده بنم بر سروم واردر که
انک قدی سایه سنده فراغ از سرو بستانی و شمشاد چمن دارم بستانک سروندن
و چمنک شمشادندن فراغ طوترم خانه دن مراد قلبی در سرو دن مراد تجلی ذات باری
تعالی در سزد گر خاتم لعلش زنم لاف سلیمانی لایقدر که انک لبی خاتمندن سلیمانلق
لافنی اورم چون اسم اعظم باشد چه باک از اهرمن دارم چونکه اسم اعظم اوله دیودن
نه غم طوترم مراد اسم اعظم سببی ایله شیطاندن خلاص میسر ایدوکین بیاندر برندی شهره شد
حافظ پس از چندین ورع لیکن بو قدر تقوادن صکره حافظ رندلک ایله مشهور اولدی

چه غم دارم چو در عالم امین الدین حسن دارم نه غم طوترم چونکه عالمده امین الدین حسنم وار در
مراد بو صاحب دولتک عنایتی سایه سنده کمه دن باک طوتمزم دیمکدر امین الدین
حسن دن مراد حاج قوام درکه حافظ انک انعام واحسانه غریقدر ولە ایضاً من که باشم که
بر آن خاطر عاطر گذرم بن کیم اولم که اول لطیف خاطر عاطره اوزره خطور ایدم لطفها میکنی ای
خاک درت تاج سرم لطفلر ایدرسن ای کمسه که سنک خاک درک بنم تاج سرم در بوندن مراد
بر بزرکوار درکه حافظ سلام ارسال ایدوب خاطرینی صورمش در دلبرا بنده نوازیت که
آموخت بگوی ای دلبر سا که بنده نوازلغی کم اوکرتدی دی که من این ظن برقیبان تو
هرگز نبرم که بن هرگز سنک رقیبلرکه بو ظنی التزم وادظن اقمله اول بزرکواره مصاحبلرندن
شکایتدر گند وسنی دلبره ومصاحبلرینی رقیبلره تشبیه اتمشدر همتم بدرقهٔ راه کن ای
طائر قدس همتکی بنم یولمه قولاغوز ایله ای قدس طائری که درازست ره مقصد ومن
نوسفرم زیرا مقصد یولی اوزاق در وبن نوسفرم مراد بودرکه نزاکتله اول صاحب دولته
اشعار ایدرکه بنی کندو قتوکا اوقی ای نسیم سحری بندگی من برسان ای نسیم سحر بنم قولغم
ایرشدر بویله دیوکه فراموش مکن وقت دعای سحرم که سحر دعاسی وقتی بنی فراموش
ایلمه خرم آن روز کزین مرحله بربندم رخت خرم اول کون که بو مرحله دن اسبابنی
باغلیم وز سر کوی تو پرسند رفیقان خبرم ورفیقلر بنم خبرمی سر کویکدن صوره لر مراد
اول صاحب دولتک کتمی طلب در ره خلوتگه خاصم بنما تا پس ازین باکه خاص
خلوتخانه یولنی کوستر تا بوندن نصکره می خورم با تو ودیگر غم دنیا نخورم سنک ایله شراب
ایچم وکرودنیا غمنی یمیم پایهٔ نظم بلندست وجهانگیر بگوی نظمک پایه سی بلند وجهانگیردر دی
تا کند پادشه بحر دهان پرگهرم تا بحر پادشاهی دهانمی پرگوهر ایده مراد شعرینی مدحدر
پادشاه دن مراد احسان طلب اتمک طریقی ایله حافظا شاید اگر در طلب گوهر فصل
ای حافظ لایقدر اگر وصل گوهری طلبنده دیده دریا کنم از اشک ودر وغوطه خورم
گوزی گوز یاشندن دریا ایدم وانده طالم مراد وصال الهی ایچون کثرت بکا لازم ایدوکن
بیاندر ولە ایضاً مرامی بینی ودردم زیادت میکنی دردم بکا نظر ایدرسن وفوری
بنم دردمی زیاده ایدرسن ترا می بینم ومیلم زیادت میشود هردم سنی کورم ومیلم
هردم زیاده اولور اولکی دردم فوری معناسنه در ایکنجی دردم درد معناسنه اولندی

وعکس

وعکس دخی جائزدر بعض دیوانده مصراع اول میکنی یرینه میشود واقع اولمشدر اول وقت
مصراع اولده اولن زیادت ویای وتای خطاب دن مرکب اولوب معنی بویله اولور سنی
کورسن وفوری بنم دردم سنک یادکدن کیدرکه می شود می رود معناسنه اولور مراد
مرشدک زیاده استغناسنی وکندونک تمام اکه میلنی بیاندر با ماتم نمی پرسی نمیدانم چه سردارئی
بنی لطف وخوشلق ایله صورمزسن بلمزم نه هوس طوتارسن یعنی فکرک ندر بدرمانم نمی کوشی
نمی دانی مگر دردم بنم درمانمه سعی اتمزسن مگر بنم دردمی بلمزسن خطاب مرشده در نه راهست
این که بگذاری مرا وبگذری چون باد یول یعنی معقول دکلدر بوکه بنی قویه سن وییل کبی کچه سن
گذاری آر و باز م پرس تا خاک رهت گردم براو غره وبنی کروصورتا که سنک خاک راهنک
اولم یعنی مرشد مرادر ندارم دست از دامن مگر در خاک وآن دم هم سنک دامنکدن
ال چکمزم مگر قبرده واول وقت هم چو بر خاکم روان گردی بگیرد دامنت گردم چون بنم قبرم اوزره
یوریه سن بنم غبارم سنک دامنکی طوتر خطاب ینه مرشده در فرورفت از غم عشقت دلم
دم میدهی تاکی سنک عشقک غمندن بنم نفسم آشغه کتدی یعنی نفس المغه مجالم قالمدی قچه دکن
آلدرسن دمار از من برآوردی نمی گوئی برآوردم بنی هلاک ایلدک دیمزسن که نفس یوقدر
کورر یعنی امان ویرمزسن وادم شدک شتق ریاضتندن شکایت در شبی دل را بتاریکی
ز زلفت باز می جستم برگیجه قره کوکلمی سنک زلفکدن استدم یعنی المغه قصد اتدم رخت
می دیدم وجامی ز لعلت باز می خوردم سنک یوزکی کوردم وسنک لبکدن کرو بر جام نوش
اتدم مراد حب دنیا غلبه سندن اسرار الهیه دن فراغت ایلمک استدم تجلی جمال کروبنی اول
ایشدن ثابت قدم اتدی دیمکدر خطاب خدایه در کشیدم در برت ناگاه وشد در تاب
گیسویت سنی ناگاه سینه یه چکدم وسنک گیسوک حرارتلو ومضطرب اولدی نهادم بر لبت
نهادم لب را وجان ودل فدا کردم لبمی سنک لبک اوزره قودم وجان ودلی فدا اتدم مراد
اسرار الهیه نک حصولنده جان ودل فدا اتمکنجه قرب الهی میسر اولمدوغین بیان در
بوزم سبزه وصحرا جوی گردی روان بی ما سبز وصحرا قصدنه بز سیز چونکه کیده سن سرشک
سرخ می گردد روان بر چهرهٔ زردم بنم صاره یوزم اوزره قانلو گوز یاشی روان اولور
تو خوش می باش با حافظ برو گو خصم جان می ده سن حافظ ایله خوش اوله دشمنه دی یوری
جان ویر چو گرمی از تو می بینم چه باک از خصم دم سردم چونکه سندن صداقت ودوستلق کوردم

صوق سوزلو دشمندن باکه نه غم خطاب مرشده در خصم دن مراد نفس وشیطان اولمق روشندر
وله ایضاً من نه آن رندم که ترک شاهد و ساغر کنم بن اول رند دکلم که محبوب وساغری
ترک ایدم محتسب داند که من این کار را کمتر کنم محتسب بیلور که بن بو ایشی اتمزم شاهددن
مراد خدا وساغردن مراد عشق در بعض نسخه ده بویله واقع اولمشدر محتسب داند که من
کاری چنین کمتر کنم محتسب بیلور که بن بونکلین برایش اتمزم من که عیب توبه کاران کرده باشم
سالها بن که ییللر یعنی چوق زمان تارک عشق اولنلری تعییب اتمش اولم توبه ازمی
وقت کل دیوانه باشم کر کنم کل وقتی اکر شرابدن توبه ایدم مجنونم یعنی عشقدن فراغت اتمزم
عشق دردانه است ومن غواص ودریا میکده عشق الهی دردانه سی در وبن غواص
وخانقاه دریا در سر فرو بردم در اینجا تا کجا سر بر کنم بونده طالدم عجب قنده چقارم مراد
بو سلوک وصال جانانه وسیله اولورمی دیو تحیرده اولدوغین بیاندر من که از یاقوت
ودر اشک دارم کنجها بن که یاقوت ودرندن کنجلر طوترم کی نظر در فیض خورشید
بلند اختر کنم بلند ستاره لو خورشیدک فیضنه نیچون نظر ایدرم معارفک حصولی آفتاب
عالمتابک تربیه سی ایله در یاقوت دن مراد صافی قان دردن مراد صافی کوز یاشی در
مراد عشق ده اولن حالتی بیان در انک سببی ایله قناعت واستغنایه وصول بولمشدر
من که دارم در کدای کنج سلطانی بدست بن که کدالقده سلطانلق کنجنی الده طوترم کی طمع
در کردش کردون دون پرور کنم سفله پرور فلکک کردشنه نیچون طمع ایدرم مراد عشقده
قناعت سببی ایله سلطان وقت ایدوکن بیاندر لاله ساغر کیر ونرکس مست وبر من نام
فسق لاله ساغر طوتجی ونرکس مست وبنم اوزرمه فسق نامی داوری دارم بسی یارب
کرا داور کنم چوق دعوی وخصومتم وار در عجب کیمی حاکم ایدم که حق اوزره حکم ایده مراد ظاهرده
اولن فاسقلری منع اتمیوب کند وسنه فسق اسناد اتدکلرندن شکایت در کر تو
می کویی که زاهد شو بچشم وسر ولی اکر سن دیرایسک که زاهد اول علی الرأس والعین اما
میروم این مشورت با شاهد وساغر کنم کیدم بونی شاهد وساغر ایله مشورت ایدم
مراد عشق الهی بی ترک اتمدوکین اشعار در عاشقان اکر در آتش می پسند ولطف
دوست دوستک لطفی اکر عاشقلری دوزخده اولمغی بکنه تنک چشمم کر نظر در چشمهٔ
کوثر کنم آج کوزلو ام یعنی سفله ایم اکر کوثر چشمه سنه نظر ایدم مراد خدانک قضاسنه جان ودلدن

رضا

رضا اظهاری در کر چو بیدلی ثمر ناکه چنین صافی شوم اکر میوه سز سکود کبی ناکاه بویله صافی
اولم یعنی بنده عشق الهی اولمیه بعد ازین از شرم روی کل کجا سر بر کنم بوندن صکره
کلک یوزی شرمندن قنده باش قالدررم یعنی صاحب عشق اولن عاشق قنده حیادن
باش قالدررم چون صبا مجموعهٔ کل را به آب لطف شست چون صبا کل مجموعه سن آب
لطفله یودی یعنی کل تمام اجلدی کج دلم خوان کر نظر بر صفحهٔ دفتر کنم بی کج دل وقی اکر کتاب
یوزنه نظر ایدم مراد عشق ومکاشفه وقتی علم ظاهره التفات اتمزم دیمکدر ور چنین بی راه
خواهد یا ما مدعی اکر مدعی بزه بویله یولسز واد بسز دیمک استیه خاک راه پادشاه از دست
بر سر کنم انک الندن پادشاهک خاک راهنی باشم اوزره ایلرم یعنی باشمه طپراق صاچوب
شکایت ایدرم کرچه کرد آلود فقرم شرم باد از همتم اکرچه فقیرم باکه همتدن شرم اولسون
کر بآب چشمهٔ خورشید دامن تر کنم اکر چشمهٔ خورشید ابی ایله دامنمی تر ایلیم مراد حقدن
غیری یه احتیاج عرض اتمزم دیمکدر عهد وپیمان فلک را نیست چندان اعتبار فلکک عهد
وپیمانه اول قدر اعتباری یوقدر عهد با پیمانه بندم شرط با ساغر کنم پیمانه ایله عهد باغلرم
ساغر ایله شرط ایدرم مراد عشق ومرشددن غیری ایله معامله اتمدوکین بیاندر باز کش
یکدم عنان ای ترک شهر آشوب من بردم عنانکی کروچک یعنی کتمه ای بنم شهر آشوب
محبوبم تا ز اشک وچهره راهت پر زر وکوهر کنم تا اشک وچهره دن سنک یولکی پر زر
زردن مراد یوزی وکوهردن مراد کوزی یاشی در خطاب مرشده در شیوهٔ رندی نه
لایق بود وصفم ز اکنون رندلک شیوه سی شمدی بنم وضعمه لایق دکل ایدی چون در افتادم
بر اندیشهٔ دیگر کنم چونکه دوشدم نیچون غیری فکر ایدم مراد عشقه لیاقتم یوق ایکن سلوکه
آندم اما ترک اتمزم دیمکدر دوش می کفتند لعلت قند می بخشد ولی دون کیجه ایتدیلر
سنک لبک قند باغشلر اما تا نه بینم در دهانِ خود کجا باور کنم مادام که کندو اغزمده
کورمیم قنده اینانورم مراد علم الیقین اولن حالی عین الیقین اولمسن طلب در لب دن
مراد کلام ربانی در کوشهٔ محراب ابروی تو میخواهم ز بخت بختدن سنک ابروک
محرابنک کوشه سنی استرم تا در انجا صبح وشامی درس عشق از بر کنم تا اوراده صباح واخشام
عشق درسنی ازبر ایدم خطاب خدایه در من که امروزم بهشت نقد حاصل میشود باکه
بالفعل بوکون جنت حاصل اولور وعدهٔ فردای حافظ را کجا باور کنم واعظک فردا وعده سنه

بن قچن اینا نورم من لفظنڭ معناسی مصراع ثانی یه قید اولندی سهولت معنی ایچون من
غلام شاه منصورم نباشد دور اگر بن شاه منصورڭ قولیم عجب اولمز اگر از سر
تمکین تفاخر بر شه خاور کنم قدرت اوجندن آفتاب او زره تفاخر ایدم دوش لعلت
عشوهٔ می دار حافظ را ولی دون کیجه سنڭ لبڭ حافظه بر عشوه ویردی اما من نه
انم کزوی این ان نها بادر کنم بن اول دکلم که اندن بو افسانه لره اعتقاد ایدم الا
محبوب مجازی اولمق روشن در بعض نسخه مخلص بیتی بویله واقع اولمشدر •
زهد وقت کل چه سودایست حافظ هوش دار کل وقتی زهد نه سودادر ای حافظ
عقلکی جمع ایله تا اعوذی خوانم واندیشهٔ دیگر کنم تا بر اعوذی اوقیم و بر غیری فکر ایدم
ولهُ ایضاً مژدهٔ وصل تو کو کز سر جان برخیزم سنڭ وصلڭ مژده سی قنی که
جان هوسندن قالقم طایر قدسم واز دام جهان برخیزم طایر قدسم وجهان
باغندن قالقم خطاب باری تعالی یه در بولای تو که گر بندهٔ خویشم خوانی سنڭ
محبتڭ حقیچون که اگر بنده کند و غلامڭ اوقیه سن از سر خواجکی کون ومکان برخیزم
کون ومکان افندیلکنڭ هوسندن فراغت ایدم خطاب خدایه در بولای ده
اولن یا قسم مصراع ثانی یه مصروف در یارب از ابر هدایت برسان بارانی
یارینه هدایت سحابندن بر باران ایرشدر بیشتر زانکه چو گردی ز میان برخیزم
اندن اوکدن رک که بر غبار کبی اورتادن قالقم بر سر تربت من و مطرب منشین
بنم مزارم باشنه اوزره می ومطرب سز اوتورمه تا ببویت ز لحد رقص کنان برخیزم
تا سنڭ بو یکڭ ایله قبردن رقص ایدرک قالقم خطاب مرشده در که قبری اوزره
کلمات عشقله سماع اتدوکین اشعار ایدر دیمکدر گرچه پیرم تو شبی تنگ در آغوشم
کش اگرچه پیرم سن بنی بر کیجه محکم کنار که چک تا سحرگه ز کنار تو جوان برخیزم تا سحر وقتی
سنڭ کنارکدن جوان قالقم خطاب مرشده درکه اندن زیاده فیض طلب ایدر
جوان اولمسی اگر روحانیت حاصل اولمسی در خیز و بالا بنما ای بت شیرین حرکات
قالق وقامت کوستر ای شیرین حرکات محبوب تا چو حافظ ز سر جان وجهان برخیزم
تا حافظ کبی جان وجهان هوسندن قالقم یعنی جمیعنی ترک ایدم خطاب مرشده در که
اندن رقص وسماع طلب ایدر **ولهُ ایضاً** نماز شام غریبان چو گریه آغازم غریبک

اختام

اختام نماز شام چونکه گریه یه باشلیم بمویهای غریبانه قصه پردازم غریبانه مویلر ایله قصه
دوزم مویه نوحه وآهسته آهسته اغلامق بیار یاد و دیار آنچنان بگریم زار یار ودیاری
یادی ایله انجلین وافر اغلیم که از جهان ره ورسم سفر براندازم که جهاندن سفرڭ
راه ورسمنی رفع ایدم مراد دیار غربتدن زیاده متألم اولدوغین بیاندر من از
دیار حبیبم نه از بلاد غریب بن حبیبڭ دیاریندنم غریب بلاددن دکلم مهیمنا بر
رفیقان خود رسان بازم ای مهیمن بنی کندو رفیقلرمه ایرشدر مهیمن حافظ
ومراد دیار غربتدن مراد عالم ارواحه نسبت دنیا اولمق احتمال در وکندو شهرینه
نسبت بر غیری شهر اولمق جائز در خدای را مددی ای دلیل ره تا من اتنیه ایچون
بر مدد ایله ای یول قولاغوزی تا بن بکوی میکده دیگر علم برافروزم میخانه محله سنده
کرو علم یوجلدرم یعنی خانقاهه واررم خرد ز پیری من کی حساب بردارد •
عقل بنم پیرلکمدن قچان حساب طوتر که باز با صنمی طفل عشق می بازم که کرو بر طفل
محبوبه عاشق اولمشم صنم طفلدن مراد نفس اولمق روشن در بجز صبا و شمالم
نمی شناسد کس صبا وشمالدن غیری بنی کمسه اکلمز عزیز من که بجز باد نیست دمسازم
ای بنم عزیزم که باددن غیری مصاحب وهمرازم یوقدر هوای منزل یار آب زندگانی
ماست یارڭ منزلی هواسی بزم آب حیاتمزدر صبا بیار نسیمی ز خاک شیرازم ای
صبا شیراز مملکتندن بانکه بر رایحه کتور سرشکم آمد وعیبم بگفت روبروی کوزم یاشی
کلدی وبنم عیبمی اشکار اسویلدی شکایت از که کنم خانگیست غمازم کیمدن شکایت ایدم که
غمازم خانکیدر ز چنگ زهره شنیدم که صبحدم میگفت زهره چنگندن اشتدم که صباح
وقتی ایدر ایدی مرید حافظ خوش لهجه خوش آوازم خوش سخن حافظڭ مریدی ام
یعنی زهره چنگنی چالوب بویله ایدر ایدی مرید محب **ولهُ ایضاً** هرچند پیر وخسته دل وناتوان شدم
هرنه دکلو که پیر وخسته دل وناتوان اولدم هرگه که یاد روی تو کردم جوان شدم هرکه که سنڭ
یوزکی یاد ایلدم جوان اولدم خطاب خدایه در شکر خدا که هرچه طلب کردم از خدا خدایه شکر که
هرنسنه که خدادن طلب ایلدم بر منتهای همت خود کامران شدم کندو همتم منتهاسینه
اوزره کامران اولدم مراد سلوک عشقده مطلب اعلی ومقصد اقصی اولن وصال جانانه
وصول بولدوغندن اظهار شکر در در شاهراه دولت سرمد بتخت بخت دولت سرمد

شاه راهنده طالع مبارکلی ایله باجام می بکام دل دوستان شدم شراب جامی ایله دوستلرک
کوکلی مرادی ایله اولدم ازل اولدر که اوّلی ولمیه ابد اولدر که آخری اولمیه سرمد اولدر که
ایکی طرفی بله جامع اوله ای کلبن جوان بر دولت بخور که من ای تازه کل فدا سینی
دولت میوه سنی یی که بن در سایهٔ تو بلبل باغ جهان شدم سنک سایکده جهان
باغنک بلبلی اولدم خطاب مرشده در بعض نسخه جهان بر بنه جنان واقع اولمشدر که
معنی اکه کوره اولور اوّل ز حرف وصوت جهانم خبر نبود اوّل جهانک حرف وصوتندن
بنم خبرم یوق ایدی در مکتب غم تو چنین نکته دان شدم سنک غمک مکتبنده بویله نکته دان
اولدم خطاب خدایه در مراد عشق آلهی سببی ایله معارف واسرار کسب اتدوکین بیاندر
از ان زمان که فتنهٔ چشمت بمن رسید اول زماندن که سنک چشمک فتنه سی باکا ایرشدی
ایمن ز شر فتنهٔ آخر زمان شدم آخر زمان فتنه سنک شرندن ایمن اولدم مراد محبت
ذات سببی ایله زمانه نک شر وشورندن خلاص بولدم دیمکدر آن روز بر دلم در معنی
کشاده شد معنی قپوسی اول کون کوکلم اوزره آچلمش اولدی کز ساکنان درکه پیر مغان شدم
که پیر مغان درکاهنک ساکنلرندن اولدم مراد مرشده مرید اوللدن معرفت وحکمت
چشمه سی دلمدن روان اولدی دیمکدر قسمت حوالتم بخرابات میکند قسمت ازلی بنی
میخانه یه حواله ایدر یعنی اول جانبه سوق ایدر هر چند کین چنین زدم وآن چنان شدم
هر نه قدر که بویله اوردم واویله اولدم یعنی هر نه قدر که زهد سعی ایلدم حاصل اولمدی
عشق آلهی حاصل اولدی من پیر سال وماه نیم یار بیوفاست بر من سال وماه پیری
دکلم یار وفاسزدر بر من چو عمر میکذرد پیر از ان شدم بنم اوزرمه عمر کبی کچراندن پیر
اولدم مراد سلوک وریاضت ده مرشدنک عدم التفاتندن شکایت در دوشم نوید
داد عنایت که حافظا دون کیجه عنایت حق باکه مشتلق ویردی که ای حافظ باز آ که من بعفو
کناهت ضمان شدم کرو کل که بن سنک کناهک عفوینه ضامن اولدم مراد عنایت
باری یاری قلیجق جرم وعصیان عفو اولنور دیمکدر **ولهٔ ایضاً** این چه شورست که
در دور قمر می بینم بونه شور وغوغادر که دور قمرده کوردم همه آفاق پر از فتنه وشر می بینم
دوکلی عالمی فتنه وشردن پر کوررم دختران را همه جنگست وجدل با مادر دخترلرک مادرلری
ایله دوکلی جنک وجدلی وار در پسران را همه بدخواه پدر می بینم پسرلری دوکلی پدرلرینه

بدخواه

بدخواه کوررم ابلهان را همه شربت ز کلاب است وشکر ابلهلرک دوکلی شربتی
کلاب وشکردندر قوت دانا همه از خون جکر می بینم دانانک غداسنی دوکلی جکر قانندن
کوررم مراد جمله سرور وغموم علما محنت والم ده اید وکین بیاندر اسب تازی شده
مجروح بزیر پالان عربی آت سمر التنده یاغر اولمش طوق زرین همه در کردن خر می بینم
آلتون طوقی دوکلی خرک بوینده کوررم مراد نادانه رعایت وعزت ودانالره ذلت
اولدوغین اشعاردر پند حافظ بشنو خواجه برو نیکی کن حافظک پندینی قبول ایله
ای کشی یوری ایلک ایله که من این پند به از کنج کهر می بینم که بن بو پندی کوهر خزینه سندن
یک کوررم زیرا بند سعادت ابدیه یه سبب در ایلیه سعادت اول کمسیه که پند قبول ایده
بیت درین دور خرد فرسای خونخوار • جهل از وی عزیز ست وهنر خوار • خلایق روی
کردان از معارف • چو طفلان کشته مفتون بر زخارف • اکر سحبان بود در زنده باغ
نسنجند نش بوزن باقلی خلق • دکر باشد خری بر پشت استر • کنندش جمله با عیسی برابر • افاضل
در مضایق کشته مسجون • غذاشان چون جنین آماده از خون **بیت** هنر عرض ایلمک
شمدی جهانه جواهر اتمغه بکزر بیابانه **ولهٔ فی حرف النون** افسر سلطان کل پیدا شد
از طرف چمن کل سلطانی نک تاجی چمن طرفندن پیدا اولدی مقدمش یارب مبارک
باد بر سرو وسمن یا ربی انک مقدمی سرو وسمن اوزره مبارک اولسون خوش بجای
خویشتن بود این نشست خسروی بو پادشاهه جلوس لطیف کند ویرنده اولدی •
تا نشیند هر کسی اکنون بجای خویشتن تا هر کسه شمدی کند ویرنده اوتوره مراد بر پادشاه
عادلک تخته جلوسن اشعاردر نتکم بوندن صکره ذکر اولنان بیتلر بونی روشن ایدر
خسروی ده اولن یا نسبت انجوندر خاتم جم را بشارت ده بحسن خاتمت جم خاتمنه
حسن خاتمه ایله بشارت ویر که اسم اعظم کرد از و کوتاه دست اهرمن زیرا اسم اعظم
اندن دیوک الني قصه ایلدی مراد پادشاهی تسلیه در تا ابد معمور باد این خانه کز خاک
درش تا ابدی بو خانه معمور اولسون که قپوسی خاکندن هر نفس با بوی رحمان می وزد
باد یمن بادیمن هر نفس رحمت رایحه سی ایله اسر اد بودر که پادشاهی شرع شریفی رعایت
اتدوکندن وخلقه عدل اوزره اولوب طالب عشق اولدوغندن ولی یه تشبیه ایتمشدر
مراد ویس قرنی در شوکت پور پشنک وتیغ عالمکیراو پشنکک اوغلنک شوکتی وانک

عالم گیر تیغی یعنی پهلوانلغی در همه شهنامها شد داستان انجمن دو کلی شهنامه کرده
خلقك مشهوری اولدی یور پشنگ افراسیاب در که ای رستم زال دن غیری کمسه
زبون ایتمشدر عاقبت کیخسرو النده هلاك اولمشدر بوندن مراد یته پادشاهی مدحدر
که گویا بو پادشاه اول نسلدندر بوندن مراد مرشد اولمق احتمال ابعد در خنگ چوگانی
چرخت رام شد در زیر زین چرخ چوگانه منسوب خنگی سنگ ایرك الننده رام اولدی
شهسوارا چون بمیدان آمدی گویی بزن ای شهسوار چونکه میدانه گلدك بر طوب اور مراد
پادشاهی خیره دلالت در جویبار ملك را آب روان شمشیر تست ملك جویبار ننك
آب روانی سنك شمشیرك در تو درخت عدل بنشان بیخ بدخواهان بکن سن عدل
درختنی دیك دشمنلرك کوکنی قاز مراد پادشاهی عدله دلالت در بعد ازین نشگفت
اگر با نکهت خلق خوشت بوندن صکره عجب دگلدر اگر سنك لطیف خلقك رایحه سیله
خیزد از صحرای ایرج نافهٔ مسك ختن ایرج صحراسندن مسك ختن نافه سی حاصل اوله
مراد پادشاهی اخلاق حمیده ایله مدحدر گوشه گیران انتظار جلوهٔ خوش میکنند گوشه گیرلر
لطیف جلوه یه منتظرلر در برشکن طرف کلاه و برقع از رخ برفکن کلاهك کنارینی قویر
و یوزکدن برقعی رفع ایله خطاب پادشاهه در مشورت با عقل کردم گفت حافظ
باده نوش عقل ایله مشورت ایلدم ایتدی ای حافظ شراب ایچ ساقیا می ده بقول
المستشار مؤتمن ای ساقی شراب ویر المستشار مؤتمن قولی ایله مراد عقل معاد
طالب عشق اولنی عشق الهی جانبنه سوق اتدوکین اشعار در المستشار مؤتمن مشاوره
اولنمش کمسه فتنه و بلادن امین در که صکره پشیمان اولماز بو سوز حدیث شریفدر
ای صبا بر ساقی بزم اتابك عرضه دار ای صبا اتابك بزمنك ساقیسنه عرض ایله
تا ازان جام زرافشان جرعهٔ بخشد بمن تا اول زرافشان جام دن باکه بر جرعه باغشلیه
مراد ظرافت ایله پادشاه دن احسان طلبیدر **ولهُ ایضاً** ای نور چشم من سخنی هست
گوش کن ای بنم گوزمم نوری بر سوزوار در استماع ایله چون ساغرت پرست بنوشان
و نوش کن چونکه سنك ساغرك پر در ایچور و ایچ بو سوزدن مراد صاحب دولته
پند در پیران سخن بتجربه گویند گفتمت پیرلر سوزی تجربه ایله سویلرلر تمام ای پسر که
پیر شوی پند گوش کن اگاه اول ای پسر که پیر اولاسن پند استماع ایله **بیت**

گرامروز گفتار ما نشنوی • مبادا که فردا پشیمان شوی • بر هوشمند سلسله ننهاد دست
عشق • عشق الی هوشمند او زره زنجیر قومدی خواهی که زلف یار کشی ترك هوش کن
استرایسك که یارك زلفنی چکه سن هوشی ترك ایله مراد عقل معاش طبقه سنده اولان
کمسه عشق الهی یه واصل و لوب اسرار الهیه یه مطلع اولماز دیمکدر تسبیح و خرقه لذت
مستی نبخشدت تسبیح و خرقه سا که مستلك وفنا لذتنی باغشلمز همت درین عمل طلب
از می فروش کن بو عملده یعنی مستلك حصولنده همتی مرشد دن طلب ایله مراد مستلك
و عشق الهی نك حصولنه مرشد لازم ایدوکین بیاندر با دوستان مضایقه در عمر و مال نیست
دوستلر ایله عمر و مال ده مضایقه یوقدر صد جان فدای یار نصیحت بنوش کن نصیحت قبول
ایدیجی یاره یوز جان فدا ایله در راه عشق وسوسهٔ اهرمن بسست عشق الهی یولنده شیطانك
وسوسه سی چوقدر هش دار و گوش دل به پیام سروش کن عقلکی جمع ایله و کوڭل قولاغنی سروش
خبرینه مراد سالك عشق الهی اولنه وسوسهٔ شیطان دن حذر اتمکه تنبیه در برگ نوا تبه شد
و ساز طرب نماند رفاهیت برکی خراب اولدی و شوق سازی قالمدی ای چنگ ناله برکش
وای دف خروش کن ای چنگ ناله چك وای دف خروش ایله مراد عشق الهی نك طالبی
زیاده قلیل ایدوکین بیاندر چنگ و دف دن مراد مرشد در ساز بونع فانع و دوزن
و تدارك معناسنه در برگ ازق معناسنه در نوا رفاهیت معناسنه در لیکن چنگ
و دف مناسبتی ایله ساز و نوا خوب واقع اولمشدر معنای تصوفیسندن قطع نظر مراد
عالمده شوق و ذوق و سرور و حضور قالمدی دیمکدر ساقی که جامت از می صافی
تهی مباد ای ساقی که سنك جامك صافی شراب دن بوش اولمسون چشم عنایتی
بمن در دنوش کن بن درد نوشه بر عنایت نظری ایله مراد مرشد دن فیض و همت طلب
اتمسیدر سرمست در قبای زرافشان چو بگذری التونله طوقنمش قفتانده چونکه سرمست
کچه سن یك بوسه نذر حافظ پشمینه پوش کن پشمینه پوش حافظه بر بوسه نذر ایله مراد
قرب الهی حاصل اتمش مرشد دن کندوسنه حالت وجذبه طلب اتمسیدر **ولهُ ایضاً**
بالابلند عشوه گر نقش باز من بنم نقش باز عشوه گر بلند قامت محبوبم کوتاه کرد قصهٔ
زهد دراز من بنم دراز زهدمك قصه سنی دراز ایلدی مراد نفسك مکر و حیله سندن
ایرشن ضرری بیان در بوندن مراد مرشد اولمق احتمال در که معینی زهد مرتبه سندن

خلاص اتدی دیکدر دیدی دلا که آخر پیری وزهد وعلم کوردکمی ای کوکل که پیرلک وزهد
وعلم آخرنه بامن چه کرد دیده معشوقه باز من بنم معشوقه باز چشم نه ایلدیی
از آب دیده بر سر آتش نشسته ام کوز یاشندن آتش اوزره اوتورمشم کرفاش
کرد در همه آفاق در از من زیرا کوزم یاشی بنم رازمی دوکلی عالمه فاش ایلدی کرد
فعل ماضی ولمق اوزره شرح اولندی اما کرد امر حاضر اولوب معنی بویله ولمق
جائزدر دی بنم رازم دوکلی عالمه فاش اولسون لیکن اول اولی در روشن در
گفتم بدلق زرق بپوشم نشان عشق ایتدم ریا خرقه سی ایله عشقک نشانی ستر ایدم
غماز بود اشک وعیان کرد راز من کوزم یاشی غماز ایدی بنم رازمی فاش ایلدی
مراد عشق الهی ایله مختفی اولمه وغیری اشعار در مستست یار و یاد حریفان نمی کند
یار مست در ومصاحبلرینی یاد ایلمز ذکرش بخیر ساقی مسکین نواز من اول یارک
ذکری خیر اولسون ای بنم مسکین نواز ساقیم بو وجه دخی جائزدر بنم اول مسکین نواز
ساقیمک ذکری خیر ایله اولسون مرادم شدک فیضندن جدا اولمه وغیری می ترسم
از خرابی ایمان که می برد ایمان خرابلغندن قورقرم زیرا ایلدر • محراب ابروی تو حضور
نماز من سنک ابروک محرابی بنم نمازمک حضورینی خطاب نفسه درکه سرچشمه
ف دد ربن خود چو شمع خنده زنان گریه میکنم کندو مه شمع کبی خنده ایده رک کریه
ایدرم تا با تو سنکدل چه کند سوز وساز من عجب سنکدله بنم سوز وسازم نه ایلر خطاب
نفسه درکه مرکز نصیحت پذیر دکلدر سوز وساز یانوب یاقلمق نقشی بر آب میزنم
از گریه حالیا شمدی کریه دن آب اوزره بر نقش اورورم تا کی شود قرین حقیقت
مجاز من بنم مجازم عجب قچن حقیقته قرین اولور مراد المجاز قنطرة الحقیقة حسبجه
بنده اولن عشق مجازی قچن حقیقی یه مبدل اولور دیو کریه وتفکرده ایم بیت
عاشقی گر زین سر وگر زان سرست • عاقبت ما را بدان سر رهبرست • یارب کی آن
صبا بوزد که نسیم او • عجب اول صبا قچن اسرکه انوک رایحه سندن کرد شمامه کرمش
کارساز من انک کرمی شمامه سی بنم کارسازم اوله مراد نفحۀ رحمانیه دن کندوسنه
بر شمه طلب اتد وکین بیاندر شمامه بونوع رایحه معناسنه در زاهد چو از نماز تو کاری
نمی رود ای زاهد چونکه سنک نماز کدن برایش حاصل اولماز ونیم مستی شبانه وسوز وکداز من

وبنم

وبنم کیجه ایله اولن مست لکمدن وسوز وکدازدن یعنی بونلردن دخی نسنه حاصل اولماز
ایلیه مغرور اولمه مراد عبادتک عبادتندن خدا مستغنی اید وکین بیاندر حافظ ز غصه سوخت
بکو حالش ای صبا حافظ غصه دن یاندی انک حالنی دی ای صبا با شاه دوست
پرور دشمن کداز من بنم دشمن هلاک ایدیجی دوست رعایت ایدیجی شاهه مرادم شددن
فیض طلبیدر دشمن دن مراد نفس دوست دن مراد روحدر ولهٔ ایضاً چندانکه گفتم
غم با طبیبان اول قدر که غمی طبیبلره دیدم • درمان نکردند مسکین غریبان • مسکین غریبلرك
درمان ایلمدیلر درج محبت بر مهر خود نیست محبت حقه سی کندو مهری اوزره دکلدر
یارب مبادا کام رقیبان یارب نیله رقیبلرک مرادی حاصل اولمسون مراد مرشد
جانبندن محبت ده نقصان مشاهده اتد وکین اشعار در آن گل که هر دم در دست
خاریست اول گل که مردم بر خار الند در کوشرم بادت از عندلیبان دی ساکه
بلبللردن شرم اولسون یارب امان ده تا باز بیند یارب نی امان ویر تا کیرو کوره
چشم محبان روی حبیبان محبلرک چشمی حبیبلر یوزینی ما درد پنهان با یار
گفتیم بز پنهان دردی یاره دیدک نتوان نهفتن درد از طبیبان طبیبلردن
دردی ستر اتمک اولماز یاردن مرادم رشد وخدا اولمق ممکن در ای منعم آخر
بر خوان وصلت ای منعم آخر سنک وصالک خوان اوزره تا چند باشیم از بی نصیبان
نیجه یه دک نصیب سزلردن اولالم خطاب خدایه در حافظ نکشتی شیدا گیتی حافظ جهانک
دیوانه سی اولماز ایدی گر می شنیدی پند ادیبان اگر ادیبلرک پندنی قبول ایدیدی
بو وجه دخی جائزدر ای حافظ عالمک شیداسی اولماز ایدک اگر ادیبلرک پندنی قبول
ایدیدک ولهٔ ایضاً ای روی ماه منظر تو نوبهار حسن ای جان سنک آی صورتلو
یوزک حسنک نوبهاری در خال وخط تو مرکز لطف ومدار حسن سنک خال وخطک
لطف مرکزی وحسنک مداری در مراد حبیب اکرم اولمق روشن در بیت کس نیست
در جهان که ز حسنت عجب نماند • ای در کمال حسن تو عجبتر ز هر عجب • در چشم پر خمار تو
پنهان فسون سحر • سنک پر خمار چشمکده سحر فسونی پنهان در • در زلف بیقرار تو
پیدا قرار حسن سنک بی قرار زلفکده حسنک قراری ظاهر در بیت تا زلف تو
شبست ورخت آفتاب چاشت • واللیل والضحی است مراد قدر روز وشب

ماهی نتافت همچو تو از برج نیکویی حسن برجندن سنجلیین برآی یلدرامدی مراد نبوت
برجندن سا که مانند عظیم الشان برنیسی کلمدی دیمکدر خطاب حبیب اکرمه در سروی
نخاست چون قدت از جویبار حسن حسن ارماغی کنارندن سنک قدک کبی بر سرو
حاصل اولمدی مراد حبیب اکرمک علو قدرن بیاندر خرم شد از ملاحت تو عهد
دلبری سنک ملاحتکدن دلبرلک زمانی خرم اولدی فرخ شد از لطافت تو روزگار حسن
مبارک اولدی سنک لطافتکدن حسن روزگاری مراد حبیب اکرمک زمان رسالتی
بیاندر که آنوک منور جمالی ایله عالم کفر ظلمتندن خلاص اولوب ایمان نوری ایله روشن
اولمشدر از دام زلف و دانهٔ خال تو در جهان سنک زلفک دامندن و خالک
دانه سندن جهانده یک مرغ دل نماند نکشته شکار حسن حسن شکاری اولمش
برکوکل مرغی قالمدی مراد وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا ونذيرا حسبنجه جميع
عالمه پیغمبر اولدی دیمکدر زلف ذکری اسرار الهیه یه تمام وصول بولمسی در خال
ذکری مظهر ذات اولمسیدر **بیت** هر کس نیافت جرعهٔ از جام وصل تو • زین بزمگاه
تشنه جگر رفت و خشک لب • گر دلبت بنفشه ازان تازه و ترست سنک لبک
اطرافنده بنفشه اول سببدن تازه و تردر کآب حیات می خورد از چشمه سار حسن
زیرا حسن چشمه سارندن آب حیات ایچر مراد امور شرعیه و احوال طریقت و اسرار
حقیقت قیامته دکن ثابت اید وکین اشعاردر دایم بلطف دایهٔ طبع از میان
جان دایم لطف ایله طبع دایه سی جان اورتاسندن می برورد بناز ترا در کنار حسن
ناز ایله سنی حسن قوجاغنده بسلر خطاب حبیب اکرمه در حافظ طمع برید که بیند
نظیر تو حافظ امیدینی قطع اتدی که سنک نظیرکی کوره یعنی نظیرک یوقدر دیار نیست
جز رخت اندر دیار حسن حسن دیارنده سنک یوزکدن غیری فرد یوقدر مراد حبیب
اکرمک خاتم النبیین و سید المرسلین اولدوغین بیاندر **وله ایضاً** بهار و گل
طرب انگیز گشت و توبه شکن بهار و گل طرب انگیز و توبه شکن اولدی بشادی رخ
گل بیخ غم ز دل برکن کلک یوزی شوقنه غم کوکن کوکلدن قوپر مراد وقت مکاشفه ده
مرشدک یوزی شوقنه عشقه سعی ایله دیمکدر رسید باد صبا غنچه در هواداری باد صبا
ایرشدی غنچه هوادارلغنده ز خود برون شد و بر خود درید پیراهن کندوسندن

طره کتدی و کندو اوزره پیرهنی یرتدی یعنی بنلکی ترک ایدوب جوشه کلدی
دیمکدر طریق صدق بیاموز از آب صافی دل صافی دل آبدن صدق طریقنی
اوکرن که ایچنده نسنه یوق مرنه وار سه اوستنده در براستی طلب آزادگی
چو سرو چمن چمن سروی کبی آزاده لکی راست لکده طلب ایله عروس غنچه بدین
زیور و تبسم خوش غنچه کلنی بو زینت و بو لطیف تبسم ایله بعینه دل و دین
می برد بوجه حسن عروس کبی وجه حسن ایله دل و دین ایلیدر مراد غنچه یی عروسه
تشبیه اتدوکین اشعاردر صفیر بلبل شوریده و فغان هزار دیوانه بلبلک
صقلغی و هزارک فغانی برای وصل گل آمد برون بیت حزن کلک وصالی
ایچون بیت حزن دن طشره کلدی یعنی بلبل و هزار کلک وصالی ایچون
فغان و ناله یه باشلدیلر مراد عشاق وصال جانان شوقنه جوش و خروشه
کلدیلر دیمکدر ز دست برد صبا گرد گل کلاله نگر صبانک دست بردندن
کلک اطرافنده اولان پرچمه نظر ایله شکنج گیسوی سنبل ببین بروی
سمن سمنک سنبلک گیسو سنده بو کلمنی کور یعنی سنبل ده شکنج اولدوغی
کبی سمنک یوزنده دخی وار مراد صنع خدایی استغراب درکه جانک وسیله سی ایله ظهور
بولمشدر دست برد بهادرلق و غلبه و جرأت آتا بوننده تر دست لکدن و استادلکدن
کنایت در حدیث قصهٔ دوران ز جام جو حافظ دوران قصه سنک سوزنی جام دن
استه ای حافظ بقول مطرب و فتوای پیر صاحب فن مطربک قولی و صاحب فن
پیرک فتواسی ایله مراد دنیانک احوالی عشق الهی ایله زیاده روشن اولور دیمکدر **وله ایضاً**
چو گل هر دم ببویت جامه بر تن کل کبی هر دم سنک بویک ایله قطنم اوزره جامه یی
کنم چاک از گریبان تا بدامن گریباندن دامنه دک یرتارم خطاب خدایه در بوی دن
مراد نفخهٔ رحمانیه در تنت را دید گل گویی که در باغ دیرسن که گل سنک تنکی کوردی باغده
چو مستان جامه را بدرید در تن مست لر کبی اوستنده اولان جامه سنی یرتدی مراد
وان من شیء الا یسبح بحمده حسبنجه هر شیئده بر حالت وار اید وکین بیاندر من از
دست غمت مشکل برم جان بن سنک غمک الندن جانی مشکل ایلدرم دلی دل را
تو آسان بردی از من اما سن بندن دلی آسان ایلتدک خطاب خدایه در بقول شمنان

برکشتی از دوست دشمنلر سوزی ایله دوست دن دوندک نکرد دهیج کس
با دوست دشمن هیچ کمه دوست ایله دشمن اولماز خطاب نفسه اولموق
روشن در خطاب عام اولمق احتمال در دوست دن مراد خدا در دشمان دن
مراد شیاطین در ملکن کز سینه ام آه جکرسوز مخالفت ایلمه که سینمدن جکرسوز آه
برآید همچو دود از راه روزن یوقاری کلور روزن یولندن توتن یوقاری
کلدوکی کبی مراد عقل نفسی نامشروعدن منع اتدوکین اشعار در تنت در جامه
جون در جام باده تنک جامه ده شراب کبی در که جامه دن تنک کورنور دلت
در سینه جون در سیم آهن سنک قلبک سینه ده سیم ده آهن کبی در نفس خطاب
اولمق جائز در و خدا انک تمام لطافتله ظهورن وصفت استغناسن بیان اولمق
ممکن در ببار ای شمع اشک از دیده چون من ای شمع بنجلین کوز کوره کوزیاشینی
یاغدر که شد سوز دلت بر خلق روشن زیرا سنک سوز دلک خلقه روشن
اولدی دلم را مشکن و در پا میداز کوکلمی صمه وایاغه آتمه که دارد در سر زلف تو
مسکن زیرا سنک سر زلفکده مسکن طوتار خطاب خدایه اولمق روشن در اگر
دل بست در زلف تو حافظ اگر حافظ سنک زلفکه کوکل باغلدی ایسه بدین سان
کار او در پا میفکن انک ایشنی بو وجهله ایاغه براقمه خطاب خدایه اولمق روشن در
وله ایضاً جون شوم خاک رهش دامن بیفشاند ز من جونکه انک خاک رهی
اولم بندن دامنی سلکر یعنی اعراض ایدر ور بکویم دل بکردان رو بکرداند ز من
اکر کوکل دوندردیم بندن یوزن دوندرر مراد نفسک اتدوکی مخالفتی بیاندر
روی رنکین را بهر کس می نماید همچو کل رنکین یوزینی کل کبی هرکسه کوسترر
ور بکویم باز پوشان باز پوشاند ز من اکر کرو اورت دیم بندن کرو اورتر
مراد نفس عقله سر فرو اتمدوکین بیاندر کر جو شمعش پیش میرم بر غمم خندد
جو صبح اکر شمع کبی انک اوکنده اولم بنم غمم صبح کبی کولر یعنی بنی تمسخر ایدر ور برنجم
خاطر نازک برنجاند ز من اکر بنجم نازک خاطرینی بندن انجیدر مراد عقل معاش نفس
اماره الندن تمام زبون ایدوکین بیاندر دیده را گفتم که آخر یک نظر سیرش ببین
جشمیه ایتدم آخر اکا بر نظر طویمجه باق کفت میخواهی مگر تا جوی خون راند ز من ایتدی

مکر

مکر استرسن تا بندن قان ارماغنی اقیده مراد نفسه متابعت ضرر محض ایدوکین
بیاندر او بنجوم تشنه ومن بالبش تا جون شود او بنم قانمه صوسز و بن انک لبنه
صوسزم عجب نیجه اولور کام بستانم ازو یا داد بستاند ز من اندن مرادیم آلام یا بندن
داد الا یعنی یا بن نفسی اصلاحه کتورم یا او بنی هلاک ایده دوستان جان دادم از بهر
دهانش بنکرید انک دهاننده اوتری ای دوستلر جان ویررم کورکوز کوز بنجیزی
مختصر جون بازمی ماند ز من که او بر مختصر نسنه ایله بندن نیجه کیرو قالور مراد نفسک
اطاعتندن اوتر و عقل تسلیم کلی یه رضا کوستردکن بیاندر کرجو فرهادم بتلخی جان
برآید باک نیست اکر فرهاد کبی بنم جانم تلخلق ایله جقه باک دکلدر بس حکایتهای شیرین
بازمی ماند ز من بندن جوق شیرین حکایتلر کرو قالور مراد عشق ایلمک ایله مشهور
اولمغه سبب ایدوکین بیاندر ختم کن حافظ که زین کونه خوانی درس عشق سوزکی
ختم ایله ای حافظ اگر عشق درسنی بو بنک کبی دن اوقیه سن عشق در هر کوشه افسانه
خواند ز من عشق هر برکوشه ده بندن بر افسانه اوقور یعنی عشق ایله زیاده شهرتم اولور
وله ایضاً خدارا کم نشین با خرقه پوشان الله ایجون خرقه پوشلر ایله دوتورمه رخ
از رندان بی سامان میپوشان سامانسز رندلردن یوزکی اورتمه یعنی انلردن
اعراض ایلمه درین خرقه بسی آلوده کی هست بو خرقه ده جوق آلوده لک وار در خوشا
وقت قبای باده نوشان نه خوش در باده نوشلرک قباسی وقتی مراد ایلری قدح و عشاقی
مدحدر تو نازک طبعی وطاقت نداری سن نازک طبع سن وطاقت طوتمز سن
کرانیهای مشتی دلق پوشان بر بولک دلق پوشلرک ثقلتلرینه درین صوفی وشان دردی
ندیدم بو صوفی وشلرده بر درد کورمدم که صافی باد عیش دردنوشان که عاشقلرک عیشی
صافی اولسون مراد دنیاپرست صوفیلرده عشق الهی اولمدوغین بیاندر بیا وز غبن این
سالوسیان بین کل و بومرا ایلیک غبن وحیله سندن کور صراحی خون دل و بربط خروشان
صراحی خون دل و بربط فغان ایدیجی در یعنی مرشدلردخی مرایلردن بی حضوردر جو مستم کرده
مستور منشین جونکه بنی مست ایلمش سن مستور اوتورمه جو نوشم داده زهرم منوشان جونکه
بکا نوش ویرمش سن بکا زهر ایچورمه خطاب خدایه در مراد عالم ارواحده اولان لطیفه و دنیاده
اولان محنتی تذکر در لب میکون وچشم مست بکشا قرمزی لبکی و مست چشمکی آج که از شوق تو

می خامست وجوشان زیرا سنک شوقکدن شراب خام در یعنی آتش کورممشدر
ونوش ایدیجی در ز دل کرمی حافظ بر حذر باش حافظک حدت وتیزلکندن حذر
اوزره اول که دارد سینه چون دیک جوشان زیرا جوش ایدیجی چولمک کبی بر سینه سی
وار در مراد قلبنده اولن حرارت عشقی بیان در **ولە ایضاً** خوشتر از فکر من وجام چه
خواهد بودن شراب وجام فکرندن خوشرق نه اوله کرک تا به بینم که سرانجام چه خواهد
بودن تا کورم که عاقبت نه اوله کرک می وجام دن مراد عشق ومرشد در غم ایام
مخور یار که ایام نخواهد ماند ایام غمنی یمه ای یار زیرا ایام قالمیه کرک باده خور خوش
غم ایام چه خواهد بودن خوش باده ایچ ایام غمی نه اوله کرک باده خور غم مخور وپند
مقلد مشنو شراب ایچ غم یمه ومقلدک پندنی استماع اتمه اعتبار سخن عام چه خواهد
بودن عام سوزنک اعتباری نه اوله کرک مراد عشق الهی سعی ایله دنیا غمینی یمه وعامک
سوزنی استماع اتمه دیمکدر مرغ کم حوصله را کو غم خود خور که بر او قورقق مرغه دی کندو
غمنی یه زیرا انک اوزره رحم آنکس که نهد دام چه خواهد بودن اول دلمسنک رحمی
طوزاق قورنه نه اوله کرک یعنی فلک که صیاد جهان در کمسنه یه ترحم اتمز مراد کندو سنک
موت دن خوفی اولمد وغیری اشعار در دست رنج تو همان به که شود صرف بکام
همان اول یک که سنک کسبک وار در که صرف اوله دانی آخر که بناکام چه خواهد بودن
بلورسن آخر که بالضروری نه اوله کرک پیر میخانه همی خواند معمایی دوش مرشد کامل
دون کیجه بر معما اوقودی از خط جام که فرجام چه خواهد بودن جامک خطندن که عاقبت
نه اولسه کرک مراد مرشد جهانک فناسن بیاندر بردم از ره دل حافظ بدف وچنک
وغزل حافظک کوکلنی دف وچنک وغزل ایله یولدن ایلتدم تا جزای من بدنام
چه خواهد بودن عجب بدنامک جزاسی نه اولسه کرک مراد مرشدک ارشادی ایله
طریق عشقه سالک اولدوغین بیاندر **ولە ایضاً** دانی که چیست دولت دیدار
یار دیدن بلورمیسن که دولت نه در یارک دیدارنی کورمکدر در کوی او کدایی
بی خسروی گزیدن انک محله سنده کدالغی پادشاهلق اوزره اختیار ایلمکدر
دولت بونلر در یاردن مراد باری تعالی در چیست دولت سؤال در باقیسی
جواب در از جان طمع بریدن آسان بود ولیکن جاندن امید کسمک آسان در

اما از دوستان خانی مشکل توان بریدن صادق دوستلردن کسلمک مشکلدر
لولا مفارقة الاحباب ما وجدت یدا المنایا الی ارواحنا سبلا خواهم شدن ببستان
چون غنچه با دل تنک بستانه کتمک استرم غنچه کبی تنک دل ایله وانجا به نیک نامی
پیراهنی دریدن واندە نیک نامق ایله بر پیراهن یرتمق یعنی بر زمان صلحا لباسنده
عمل اتمک استرم که چون نسیم با کل راز نهفته کفتن کاهی باد نسیم کبی کله مخفی راز دیمک
که سر عشقبازی از بلبلان شنیدن کاهی عشقبازلق سرینی بلبللردن ایشتمک مراد
اهل مکاشفه ایله اسرار عشقدن مصاحبت طلب اتدوکین اشعار در بوسیدن لب
یار اول ز دست مکذار اول یارک لبنی اوپمکی الدن قومه کاخر ملول کردی از دست
ولب گزیدن زیرا عاقبت دست ولب اصرمقدن ملول اولورسن یعنی پشیمان
اولوب دست ولبکی اصررسن لب یاردن مراد کلام ربانی وذکر الهی در فرصت شمار
صحبت کزین دوراه منزل مصاحبتی فرصت صای زیرا بو ایکی منزل یوللو منزلدن
چو بکذریم دیکر نتوان بهم رسیدن چونکه کچه یوز کروری بر بیزه ایرشمک ممکن اولمانز
مراد دنیانک فناسنی بیاندر کویی برفت حافظ از یاد شاه منصور دیرسن که حافظ
شاه منصورک یادندن کتدی یارب بیادش آورد درویش پروریدن یارب بی
درویش بسلکی انوک خاطرنه کتور مراد شاه منصوردن رعایت واحسان طلبی در
ولە ایضاً ز در درآ وشبستان ما منور کن قپودن ایچرو کل وبزم شبستانمزی منور
ایله هوای مجلس روحانیان معطر کن روحانیلر مجلسنک هواسنی معطر ایله خطاب خدایه
اولمق روشن در که بو بیت دن مراد تجلی جمال طلبی در چشم وابروی جانان سپردم
دل وجان دل وجانی جانانک چشم وابروسنه تسلیم اتمشم بیا بیا وتماشای
طاق ومنظر کن کل کل وطاق ومنظر تماشا ایله طاق بونده کمر معناسنه در که ابرو مراد در
منظر بونده پنجره معناسنه در که چشم مراد در مراد غیب وهویة وتأثیر ذاته وصول
بولدوغین بیاندر بو بیت ده صنعت لف ونشر غیر مرتب وار در ز خاک مجلس ما
ای نسیم باغ بهشت بزم مجلسمز خاکندن ای جنت باغنک نسیمی ببر شمامه بفردوس وعود مجمر کن
فردوسه رایحه ایلت وجنت مجمرنه عود ایله مراد عشق الهی حاصل اولن محللر جنتدن لطیف
ایدوکین اشعار در **بیت** آسمان سجده برد پیش زمینی که در و یکد و کس یکدو نفس بهر خدا بنشینند

بعض نسخه‌ده بو بیت دخی واقع اولمشدر بگو بخازن جنت که خاک این مجلس جنت خازننه
دی که بو مجلسک خاکنی بتحفه بر سوی فردوس و عود مجمر کن تحفه ایله فردوس جانبنه ایلت
و مجمره عود حجاب دیده ادراک شد شعاع جمال ادراک چشمنه حجاب اولدی جمالک شعاعی
بیا و خرگه خورشید را منور کن گل و خورشیدک خرگاهنی منور ایله مراد تجلی جمال طلبی‌در
ستاره شب هجران نمی فشاند نور هجران شبنک ستاره سی نور صاچمز ببام قصر برآ و
چراغ مه بر کن قصرک طامنه گل و ماه چراغنی رفع ایله یعنی سن گلمک ایله اکا احتیاج قالمز
مراد عالم فیضدن خلاص ایچون نور سبحانی طلبی‌در جو شاهدان چمن زیر بار حسن تواند چونکه
چمن شاهدلری سنک حسنک یوکی آلتنده یعنی حسنک مغلوبلری‌در کرشمه بر سمن و ناز بر صنوبر
کن سمن اوزره کرشمه و صنوبر اوزره ناز ایله مراد حسن صانع حسن مصنوعه نسبت
ناچیز ایدوکین بیاندر فضول نفس حکایت بسی کند ساقی فضول نفس چوق حکایت ایدر
ای ساقی تو کار خود مده از دست و می بساغر کن سن کند وا ایشکی الدن ویرمه و ساغری
شراب ایله بر ایله مراد نفسک سوزنه اعتماد اتمیوب چالش دیمکدر طمع بنقد وصال تو حد
ما نبود سنک وصالک نقدنه امید بزم حدمز دکلدر حوالتیم بدان لعل همچو شکر کن بزی
اول شکر کبی لبه حواله ایله مراد وصال جانانی کند وسنه لایق کورمیوب کلامی ایله قناعت اتدوکین
بیاندر لب پیاله ببوس انگهش بمستان ده پیاله‌نک لبنی اوپ واندنصکره آنی مستلره ویر
بدین لطیفه دماغ خرد معطر کن بو لطیفه و بو نزاکت ایله عقلک دماغنی معطر ایله مراد مرشددن
فیض طلبی‌در دماغی تفتیح اتمک ایچون اگر فقیه نصیحت کند که عشق مباز اگر فقیه نصیحت
ایدرسه که عشقه سعی اتمه پیاله بدهش گو دماغ را تر کن اکا بر پیاله ویروب دماغنی تر ایله
مراد طالبی عشق الهیدن منع ایدن عالمه شراب عشقی صونکه دماغنده اولان اختلالی مندفع اوله
دیمکدر ازین مزوجه و خرقه ننک در تنگم بو مزوجه و خرقه‌دن زیاده مضطربم بیک کرشمه
صوفی وشم قلندر کن بر صوفیانه کرشمه ایله بنی قلندر ایله مراد مرشددن جذبه طلبی‌در رسوم
عادات‌دن خلاص ایچون کرشمه گوشه چشم ایله نظردر پس از ملازمت عیش و عشق مهرویان
عیش و مهرولرک عشقنه ملازمتدن صکره ز کارها که کنی شعر حافظ از بر کن ایشلردن که
ایلرسن حافظک شعرنی ازبر ایله مراد عشق الهیدن و اسما و صفات شغلندن صکره بنم شعرمی
ازبر ایله دیمکدر ماه رولردن مراد اسما و صفات‌در **وله ایضاً** شراب لعل کش و روی مه جبینان بین

قوزی شراب چک و ای آنلولرک یوزنه نظر ایله خلاف مذهب آنان جمال اینان بین
آنلرک مذهبنک خلافی بونلرک جمالنه نظر ایله مه جبین‌دن مراد اولیا اتقدر آنان‌دن مراد صوفیلردر
اینان‌دن مراد عشاق‌در بزیر دلق مرقع کمندها دارند مرقع دلق آلتنده کمندلر طوتارلر دراز
دستی این کوته آستینان بین بو قصه یکلولرک ال اوزونلغن کور مراد صوفیانه لباس کیوب
ضال و مضل اولن مرائی شیخلری ذم‌در که حق تعالی‌دن قورقمزلر و خلق‌دن اوتانمزلر
زمانه‌ده اولن مرائیلر کبی بخرمن دو جهان سر فرو نمی آرند ایکی جهان خرمننه باش اکمزلر
دماغ و کبر گدایان و خوشه چینان بین کدالرک و خوشه چینلرک دماغ کبرینی کور مراد عشق
الهی خرمنندن خوشه چین اولان عشاق مدحدر که حق تعالی‌دن غیرینک قپوسنه وارمزلر
بیت ببرد خوشه چین خرمن عشق • همه عالم نمی ارزد بکاهی • بهای نیم کرشمه هزار جان
طلبند جزوی التفات بهاسی بیک جان طلب ایدرلر نیاز اهل دل و ناز نازنینان بین
اهل دلک نیازینی و نازنینلرک نازینی کور اهل دلدن مراد طالب‌در نازنین‌دن مراد
مرشدلردر حدیث عهد محبت ز کس نمی شنوم محبت عهدینک سوزینی کمسه‌دن ایشتمزم
وفای صحبت یاران و همنشینان بین یارلرک و مصاحبلرک مصاحبتی وفاسینی کور
مراد زمانه دوستلرینک وفاسزلغندن شکایت‌در **بیت** یا وفا خود نبود در عالم •
یا مگر کس درین زمانه نکرد اسیر عشق شدن چاره خلاص منست عشقه اسیر اولمق بنم خلاصمه
چاره‌در ضمیر عاقبت اندیش پیش بینان بین پیش بینلرک عاقبت فکر ایدیجی ضمیرینی
کور مراد عشقه گرفتار اولمق نفس و هوادن و محبت ماسوادن خلاصه سبب ایدوکین
بیاندر غبار خاطر حافظ ببرد صیقل عشق عشق صیقلی حافظک خاطرینک غبارینی الدی
صفای آینه پاک پاک بینان بین پاک دیلولرک پاک آیینه‌سنک صفاسنی کور که قلبلرنده
عشق خدادن غیری برنسنه یوقدر **وله ایضاً** نکته دلکش بگویم خال آن مهرو ببین دلکش
و مقبول بر نکته دیرم اول مهرونک خالنی کور عقل و جان را بسته زنجیر آن گیسو ببین •
عقل و جانی اول گیسو زنجیرینه باغلنمش کور عیب دل کردم که وحشی وضع و صحرایی مباش
کوکلی تعییب اتدم که وحشی و صحرایی اولمه گفت چشم شیر گیر و غنج آن آهو ببین ایتدی اکا شیر
زبون ایدیجی و اول آهونک نازینی کور بونده واقع اولان خالدن ذات باری و گیسودن
مراد اسرار اولمق ممکن در حلقه زلفش تماشاخانه باد صباست انک زلفی حلقه‌سی

کرباد صبانک تماشاخانه سیدر جان صد صاحب دل آنجا بسته اند هر موبین هر مویه انک یوز
صاحب دلک جانی باغلنمش کور زلف دن مراد اسرار الهیه در که انک نیجه بیک جان
کرفتار در عابدان آفتاب از دلبر ما غافلند آفتاب پرستلر بزم دلبرمزدن غافللر در
ای ملامت کو خدارا رو مبین ور و ببین ای ملامت کو بنم یوزمه باقمه انک یوزنه باق
یعنی انک حقیقتی بندن معلوم اولماز بو وجه دخی جائز در ظاهر یوزه باقمه باطن یوزه باق
دلبردن مراد باری تعالی در وجه اوله کوره وجه ثانی یه کوره مرشد اولمق روشن در
زلف دل دزد ش صبا بند در کردن نهاد انک دل دزد زلفی صبانک بوینینه بند قودی
با هواداران ره رو حیله هند و ببین رهرو عاشقلره هندو نک حیله سنی کور زلف دن
مراد بونده ظلمت کون در که نیجه بیک سالکی سلوکدن منع اتمشدر آنکه من در جست
وجوی او از خود بکیسو شدم اول کمسه که بن انک طلبنده کندمدن بر جانبه اولدم یعنی کندمدن
چقدم کس ندیدست و نه بیند مثلش از هر سو ببین انک مثلنی کمسه کورمشدر و کورمز
هر جانبدن نظر ایله مراد خدادر حافظا از در کوشه محراب می نالد رواست حافظ
اکر محراب کوشه سنده ناله ایدر روادر ای ملامت کو خدارا آن خم ابرو ببین ای ملامت کو
ابتدا ایچون اول قاش بوکلمنی کور خم ابرودن مراد غیب هویت و قرب احدیت در که
انک وصولنه ناله لازم در از مراد شاه ای فلک سر بر متاب شاه منصورک مرادندن
ای فلک باش چویرمه تیزی شمشیر بنکر قوت بازو ببین شمشیرنک تیزلکنه بق بازو سنک
قوتنی کور **ولە ایضاً** شاه شمشاد قدان خسرو شیرین دهنان شمشاد قدلرک شاهی
شیرین دهنلرک خسروی که بمژکان شکند قلب همه صف شکنان که دوکلی صف شکنلرک
قلبنی مژکانی ایله صف شکنا ندن مراد سایر مرشدلر و شاه شمشاد قداندن مراد
کندونک مرشدی اولمق روشن در که رموز الهیه ایله جمیعنه غلبه اتمشدر مژکان دن
مراد رموز الهیه در مست بگذشت و نظر بر من درویش انداخت مست اوغرادی
وبن درویشه التفات اتدی کفت کای چشم و چراغ همه شیرین سخنان ایتدی که
ای دوکلی شیرین سخنلرک چشم و چراغی تا کی از سیم و زرت کیسه تهی خواهد بود قچنه دک
سنک کیسک سیم و زردن بوش اولسه کرک بنده من شو و برخور ز همه سیم تنان بنم
غلامم اول و دوکلی سیم تنلردن یمش یی مراد بودر که نتیجه یه دک عشق و حالدن خالی اولمه

بکا مرید اول که عشق الهی دن و اسما و صفات دن بهره مند ایلیم کمتر از ذره نه ای پست مشو
مهر بورز ذره دن الچق اولمه محبته چالش تا بخلوتکه خورشید رسی چرخ زنان تا چرخ اورارق خورشیدک
خانه سنه ایرشه سن یعنی عشقه اهتمام ایله که عالی قدر اوله سن بر جهان تکیه مکن ور قدحی می
داری جهانه اعتماد ایلمه اکر بر قدح شراب طوترایسک شادی زهره جبینان خور و نازک
بدنان زهره جبینلر و نازک بدنلر شوقنه ایچ مراد عشقدن نصیبک وار ایسه اولیاء الله
ایله مصاحبت ایله دیمکدر پیر پیمانه کش من که روانش خوش باش بنم عشقه سعی ایدیجی
مرشدم که روانی خوش اولسون کفت پرهیز کن از صحبت پیمان شکنان عهد صیجیلرک
مصاحبتندن پرهیز ایله دیدی پیمان شکنا ندن مراد هوا و هوسه مایل اولن دنیا پرستلردر
با صبا در چمن لاله سحر می کفتم لاله چمننده سحر وقتی صبایه ایتدم که شهیدان که اند این همه
خونین کفنان که بو دوکلی خونین کفنلر کیمک شهیدلری در کفت حافظ من و تو محرم این
راز نه ایم ایتدی ای حافظ بن و سن بو رازک محرومی دکلز از می لعل حکایت کن و شیرین
دهنان عشق الهی دن و شیرین دهنلردن و اولیاء الله دن و اسما و صفاتدن حکایت ایله
مراد قضا و قدردن مصاحبت جائز دکل اید و کین بیاندر دامن دوست بدست
آر و ز دشمن بکسل دوستک دامننی اله کتور و دشمندن کسل مرد میدان شو و ایمن
کذر از اهرمنان اعتد دوستی اول و شیاطین دن ایمن کچ دوستدن مراد خدادر
دشمندن مراد نفس و شیاطین در **ولە ایضاً** کل بر کن راز سنبل مشکین نقاب کن
کل پراکنده مشکین سنبل دن نقاب ایله یعنی که رخ بپوش و جهان را خراب کن یعنی که یوزکی
اورت و جهانی خراب ایله خطاب مرشده در که انک تحقق اولمسی مریدلر و خلقه ضرر محض در
بفشان عرق ز چهره و اطراف باغ را یوزکدن عرق صاچ و باغک اطرافنی چون شیشهای
دیده ما پر کلاب کن بزم کوزم شیشه لری کبی پر کلاب ایله خطاب مرشده در که آثار عشق
و نفحات رحمانیه ایله عالمی لطیف ایلر بکشا بشیوه نرکس پر خواب مست را مست پر خواب
چشمکی شیوه ایله آج و رشک چشم نرکس رعنا بخواب کن ورشکدن نرکسک چشمنی
خواب و ماه ایله یعنی نرکسی شرمنده ایله چشمنک مست اولمسی شراب عشقله ظاهر اولمسی در
خطاب مرشده در ایام کل چو عمر برفتن شتاب کن کل زمانی عمر کبی کتمکه استعجال اتدی ساقی
بدور باده کلکون شتاب کن ای ساقی باده کلکون دورنه شتاب ایله بوی بنفشه بشنو و زلف نگار گیر

بنفشه نک رایحه سنی ایشت ونکارک زلفنی طوت بنکر برنک لاله وعزم شراب کن لاله نک
رنکنه باق وشرابه قصد ایله مراد بونک کبی لطیف زمانده اسرار الهیه یه وعشقه سعی ایله دیمکدر
خطاب عام در همچون حباب دیده بروی قدح کشای حباب کبی کوزکی قدح یوزنه آچ ودنیا
قیاس اساس از حباب کن بو خانه نک اساسنی حباب دن قیاس ایله مراد دنیانک بنیادی
حباب کبی بی ثبات بولوب عشقه سعی ایله دیمکدر زانجا که رسم وعادت عاشق کشی است
اول یردن که سنک عاشق کشلک رسم وعادتی در با دیگران قدح کش وبا ما عتاب کن
غیرلر ایله قدح چک وبزه عتاب ایله مراد اشد الناس بلاءً الانبیاء ثم الاولیاء ثم الامثل
فالامثل حسبنجه اهل هوا دنیاده غنا وراحت ده واهل الله عنا ومحنت ده اولدوغین بیان
خطاب خدایه در حافظ وصال میطلبد از ره دعا حافظ وصال طلب ایدر دعا یولندن
یارب دعای خسته دلان مستجاب کن یاربی خسته دللرک دعاسنی مستجاب ایله **وله ایضاً**
صبحست ساقیا قدحی پر شراب کن صباحدر ای ساقی بر قدحی پر شراب ایله دور فلک درنک
ندارد شتاب کن فلکک دوری اکلنمک طوتماز شتاب ایله وفرصتی غنیمت بلوب مرشددن
فیض طلب اند وکین اشعار در زان بیشتر که عالم فانی شود خراب اندن اوکدن که
عالم فانی خراب اوله ما را آب باده گلگون خراب کن بزی باده گلگون آبی ایله خراب ایله
مراد موت دن اول بزی عشق الهی ایله مست وخراب ایله دیمکدر خورشید می ز مشرق
ساغر طلوع کرد می آفتابی ساغر مشرقندن طلوع ایلدی گر برک عیش میطلبی ترک خواب کن
اگر عیشه استعداد وقدرت طلب ایدر ایسک خوابی ترک ایله مراد کثرت خواب ایله عشق الهی
حاصل اولماز دیمکدر روزی که چرخ از گل ما کوزها کند شول کون که فلک بزم کلمزدن بردقلر
ایلر زنهار کاسه سر ما پر شراب کن زنهار بزم باشمز کاسه سنی پر شراب ایله ما مرد زهد وتوبه
وطامات نیستیم بز زهد وتوبه وطامات اری دکلز ما را ز جام باده وساقی خطاب کن
بزه شراب جامندن وساقی دن خطاب ایله مراد بزه عشق ومرشددن سویله دیمکدر
کار صواب باده پرستیست حافظا معقول ایش عاشقلق در ای حافظ برخیز وروی
عزم بکار صواب کن قالق وصواب ایشه قصد یوزن ایله مراد عشقه سعی صواب محض
اید وکین اشعار در **وله ایضاً** فاتحه چو آمدی بر سر خسته بخوان چونکه کلدک بر خسته نک
باشنه وزره بر فاتحه اوقی لب بگشا که میدهد لعل لبت بمرده جان لیکیی آچ که سنک لب لعلک

مرده یه جان ویرر مراد بودر که خواجه حافظ بر زمانده خسته اولوب بر عزیزانک عیادتنه
کلمش اندن فاتحه طلب اتمش آنی بیان ایدر آنکه بپرسش آمد وفاتحه را میکنم از پیش روان
دی اکا بر نفس صبر ایلسون که جانی انک اردندن روان ایدم گو ای حاضر در ای که طبیب
خسته ای روی زبان من ببین ای کمسه که خسته لق طبیبی سن بنم زبانمک یوزنی کور کین دم
ودود سینه ام بار دلست بر زبان که بر نفس وبو سینه مک توتنی لسان اوزره کوکل
یوکی در مراد درد نه درمان طلبی در گرچه بت استخوان من کرد ز مهر گرم ورفت اگرچه اسمه
بنم استخوانمی آفتاب دن کرم ایلدی وکتدی همچو تبم نمی رود آتش مهر از استخوان محبت اتشی
اسمه کبی بنم استخوانمدن کتمز یعنی بت کیدر آتش مهر کتمز مصراع اولده اولن مهر آفتاب
معناسنه اولمق روشن در مصراع ثانی ده اولن مهر محبت معناسنه در خال دلم چو خال
تو هست بر آتشش وطن بنم دلمک حالی سنک خالک کبی انک وطنی آتش وزره در ز جسم
از آن چو چشم تو خفته شدست وناتوان جسم اول سببدن سنک چشمک کبی خسته وضعیف
اولمشدر مراد مرض بت اید وکین بیان در باز نشان حرارتم ز آب دو دیده وببین ایکی
کوزک یاشندن حرارتمی تسکین ایله وکور نبض مرا که مید هد هیچ ز زندگی نشان بنم نبضمی
کور که هیچ حیات دن وصحت دن نشان ویردی مراد مرضک شدتن بیان در آنکه مدام
شیشه ام از پی عیش داده است اول کمسه که دایم باکه شیشه یی عیش دن اوتری ویرمشدر
شیشه دن مراد بونده قدح در که اگر نسبت مدام خوب واقع اولمشدر شیشه ام از چه می برد
بپیش طبیب هر زمان بنم شیشه می هر زمان طبیب اوکنه ندن ایلدر مراد مصالحه ده منشد تمک
معاونتن بیان در شیشه دن مراد بونده قاروره در حافظ از آب زندگی شعر تو داد شربتم
ای حافظ سنک شعرک باکه آب حیاتدن شربت ویردی ترک طبیب کن بیا نسخه شربتم
بخوان طبیبی ترک ایله کل بنم شربتم نسخه سنی اوقی نسخه شربت دن مراد شعری در **وله ایضاً**
منم که شهره شهرم بعشق ورزیدن بنم که شهرک مشهوری ام عشقه سعی اتمک ایله منم که
دیده نیالوده ام ببد دیدن بنم که چشممی آلوده اتمشم یرامز نظر ایله مراد شهوت پرست
اولمدوغین بیان در وفا کنیم وملامت کشیم وخوش باشیم وفا ایلرز وملامت چکرز وخوش اولورز
که در طریقت ما کافریست رنجیدن زیرا انجنمک بزم شریعتمزده کافرلکدر مراد عاشقه
جمیع بلایه تحمل لازم اید وکین بیان در به پیر میکده گفتم که چیست راه نجات مرشده ایتدم که

نجات یولی ندر بخواست جام می وگفت عیب پوشیدن جام استدی وعیب ستر
ایدک دیدی مراد سبب نجات عیب بین اولمیوب عشق الهی یه سعی اتمک ایدوکین
بیان ایدر جائزدر که بانگ کسری ایله بخواست بونده بخواستن معناسنه مصدر مرخم
اولوب معنی بویله اوله جام می استمک وعیب اورتمک دیدی یعنی عشق الهی طلب اتمک
وعیب ستر اتمک مرادمز تماشای باغ عالم چیست عالم باغنک تماشاسندن
بزم مرادمز ندر بدست مردم چشم از رخ توگل چیدن گوز بیبکنک الی ایله سنک یوزکدن
گل دیرمک خطاب خدایه در مراد مصنوع دن جمال صانعی مشاهده اتدوکین بیان ایدر
بمی پرستی ازان نقش خود برآب زدم می پرستلک ایله اول سبب دن کندو
نقشمی آب اوزره اوردم یعنی عشقه محکم یاپشدم که تا خراب کنم نقش خود پرستیدن
تا کندمی طاپمق نقشنی خراب ایدم مراد خودبین لکدن وخودپرست لکدن خلاص
عشق الهی ایله میسر اولور دیمکدر برحمت سر زلف تو واثقم ورنی سنک سر زلفک
رحمتنه واثقم یوخسه کشش چو نبود ازان سو چه سود کوشیدن اول جانبدن چونکه
جذبه اولمیه سعی ایلمک نه فائده ایدر خطاب خدایه در مراد جذبة من جذبات الرحمن
توازی عمل الثقلین حسبنجه حق دن جذبه وعنایت اولمینجه کوشش وعبادت موجب
قرب ورحمت اولماز دیمکدر زخط یار بیاموز مهر با رخ خوب خوب رخه
محبتی یارک خطندن اوگرن که گرد عارض خوبان خوشست گردیدن زیرا
خوبلرک عارضی اطرافنه طولنمق خوشدر مراد خدایه محبت اتمک لطیف
ایدوکین بیان ایدر عنان بمیکده خواهیم تافت زین مجلس بو مجلس دن عنانی
میخانه یه چویرمک استرز که وعظ بی عملان واجبست نشنیدن زیرا عملسزلرک
وعظنی اشتمک واجب در مبوس جز لب معشوق وجام می حافظ معشوقک
وجام میک لبندن غیری اوپمه ای حافظ که دست زهد فروشان خطاست
بوسیدن زیرا مرایبلرک النی اوپمک خطادر **ولا ایضاً** می فکن بر صف
رندان نظری بهتر ازین رندلر صفنه بوندن یکرک بر نظر براق بر در میکده
مسکین گذری بهتر ازین میخانه قپوسنه بوندن یکرک بر گذر ایله مراد مرشددن
عاشقلره زیاده فیض والتفات طلب اتدوکین بیان ایدر در حق من لبت این لطف که

می

می فرماید بهتر حقمده سنک لبک بو لطفی که بیورر بس لطیفست ولیکن قدری بهتر ازین
زیاده لطیف در ولیکن بوندن یکرک بر مقدار مراد مرشددن زیاده فیض طلبیدر
آنکه فکرش گره از کار جهان بگشاید اول کمسه که آنک فکری جهانک ایشنده عقده آچر
گو درین نکته بفرما نظری بهتر ازین دی بو نکته ده بوندن یکرک بر نظر بیورسن مراد
سلوک خصوصنده مرشددن همت طلب التمسیدر دل بدان رود گرامی چکنم گر ندهم
اگر جمله و عزیز روده دل ویرمیم نیلیم مادر دهر نزاید پسری بهتر ازین زمانه
اناسی بوندن یکرک بر پسر طوغرمزر ودبونده محبوب پسر معناسنه در که مرادم شددر
محبوب منزله سنه تنزیل اتمشدر حاصل معنی بودر که زمانه ده اندن ایو مرشد یوقدر که
اکا مرید اولم ایلیه بو که مرید اولورم ناصحم گفت که جز غم چه هنر دارد عشق ناصح با که دیدیکه
غم عشقدن غیری بر هنر طوتماز گفتم ای خواجهٔ عاقل هنری بهتر ازین ایتدم ای عاقل
خواجه بوندن یکرک بر هنر می وار در یعنی یوقدر **بیت** حاصل عشق همین بس که اسیر غم او
دل بجائی ننهد میل بجاهی نکند • من چو گویم که قدح گیر و لب ساقی بوس بن چون دیرم که قدح
طوت وساقی نک لبنی اوپ بشنو ای جان که نگوید دگری بهتر ازین استماع ایله ای جان
زیرا بر غیری بوندن یکرک دیمز کلک حافظ شکرین میوه نباتیست بچین حافظک
قلمی شکر میوه لو بر نبات در دکشور یعنی انک سوزنی ازبرله که درین باغ نیابی ثمری
بهتر ازین زیرا بو باغده بوندن یکرک بر میوه بولمازسن باغ دن مراد عالم اولمق روشندر
واحتمال در شعری باغه تشبیه اتمش اوله **ولا ایضاً** می سوزم از فراقت روی از جفا
بگردان سنک فراقکدن یانرم جفادن یوز دوندرم هجران بلای ما شد یارب
بلا بگردان هجران بزه بلا اولدی یارب نیه بلایی دوندر مه جلوه می نماید بر سبز خنگ
گردون فلکک سبز خنکی اوزره ماه جلوه گوستررتا او بسر درآید بر رخش پا بگردان
تا اول باشی اشغه کله رخشن اوزره ایاغکی دوندر یعنی جولان ایله مراد مرشدک علو
قدرینی بیان ایدر خنگ بوز آت وگوک آت رخش الاجه بوز ورستمک آتی یغمای
عقل و دین را بیرون خرام سرمست عقل و دین یغماسنه طشره یه سرمست صالن
بر سر کلاه بشکن در بر قبا بگردان باشک اوزره کلاهی قویر اوزرکده قبایی دوندر
یعنی کندوکی زینت ایله خطاب مرشده در محبوب منزله سنه تنزیل اولنمشدر

یغمای عقل و دین دن مراد غلبات عشق ایله مریدی وادی غیرته ایرشدردکی در •
نتکم شیخ عطار حضرتلری بو معنای منطق الطیرده مشعر بر بیت کتورمشدر که
اول بیت بودر **بیت** کفر کافر را و دین دیندار را • ذره‌ء درد دل عطار را •
مرغول را بر افشان یعنی برغم سنبل مرغول پریشان ایله یعنی سنبلک رغمنه کرد
بخور عنبر کرد صبا بکردان عنبر بخوری توزینی مراد کند و نکهت مرشده خطابی در که
نفحات رحمانیه ایله بر جلوه ایله که خوشبو اولن صبایه سندن رایحه طیبه اثری ایرشه
مرغول اورلمش صاج در ای نور چشم مستان در عین انتظارم ای سرمستلرک
کوزی نوری عین انتظارده ایم چنکی حزین و جامی بنواز یا بکردان بر آهسته چنک
چال یا بر جام دوندر خطاب مرشده در که شوق ویریجی سوزلردن یا عشق الهیدن
سویله دیو دوران چو همی نویسد بر عارضت خطی خوش دوران چونکه سنک عارضنک
اوزره بر لطیف خط یازر یا رب نوشته بد از یار ما بکردان یا رب یارمز
یازدی بزم یارمزدن دوندر مراد بلا رفعی ایچون مرشد حقنده دعا اتد وکین اشعار در
حافظ ز خوب رویان بختت جز این قدر نیست ای حافظ خوب رویلردن سنک
بختک بو مقداردن غیری دکلدر گر نیستت رضایی حکم قضا بکردان اگر سنک رضاک
یوق ایسه قضا حکمنی دوندر مراد قضایه رضا اظهاری در بکردان امر حاضر در که
بونده تعجیز ایچون در **وله ایضاً** کرشمه کن و بازار ساحری بشکن بر کرشمه ایله ساحرلک
بازارینی صی بغمزه رونق ناموس ساحری بشکن غمزه ایله ساحرینک رونقنی صی
مراد مرشدک مریده التفاتی اندن نا معقول فکر کیدرر دیمکدر خطاب مرشده در
بباد ده سر و دستار عالمی یعنی عالم خلقنک سر و دستارینی یله ویر یعنی کلاه
کوشه با یین دلبری بشکن کلاهک کوشه‌سنی دلبرلک آیینی ایله صی مراد مرشدک
کرامت اظهار ایتمسی طلبدر خلق عالم انک مریدی اولسون ایچون بزلف کوی که
آیین سرکشی بکذر زلفکه دی سرکشلک عادتنی قوسون بغمزه کو که سپاه ستمکری
بشکن غمزه‌که دی ظالملق عسکرینی صیسون یعنی مریدلره لطف و ملایمت ایله بردن
خرام و ببر کوی خوبی از همه کس طره صالن و دوکلی کیمسه دن خوبلق طوبنی الت
سزای حور بده رونق پری بشکن حورک لایقنی ویر پری‌نک رونقنی صی مراد انسان کاملک

قدری حور و پری دن زیاده اید وکین بیاندر خطاب مرشده در با آهوان نظر مشتری
آفتاب بکیر نظر آهولری ایله مشترینک قوسنی صی مراد مرشد عشق الهی و غیب هویت سببی ایله
صاحب تصرف اولدوغنی بیاندر آفتابک برجی اسد مشترینک برجی قوس در •
چو عطرسای شود زلف سنبل از دم باد چونکه سنک سنبلک زلفی بادک نفسندن عطرسای
یعنی خوشبوی اوله تو قیمتش بسر زلف عنبری بشکن عنبره منسوب سر زلف ایله
انک قیمتنی صی مراد مرشدده اولن نفحات الهیه رایحه طیبه دن اطیب اید وکین
بیاندر خطاب مرشده در چو عندلیب فصاحت فروشد ای حافظ چونکه عندلیب
فصاحت صاته ای حافظ تو قدر او بسخن گفتن دری بشکن سن انک قدرینی
فارسی دری سوزلرینی سویلمک ایله صی فارسی دری بو فارسی در **وله ایضاً** مرغ دلم
طایریست قدسی و عرش آشیان کوکلم مرغی قدسه منسوب بر قوش در و آشیانی
عرش در از قفس تن ملول شیر شده از جهان تن قفسندن ملول جهاندن سیر
اولمش یعنی بیکرنمش از سرای این خاکدان چون بپرد مرغ جان بو عالمدن چونکه جان
مرغی پرواز ایده باز نشیمن کند بر در آن آستان کر و اول آستان قپوسی اوزره
مکان ایلر یعنی جناب قدسه ایرشور چون بپرد مرغ دل سدره بود جای او چونکه
کوکل مرغی پرواز ایده انک یری سدرة المنتهی در تکیه که باز ما کنکره عرش
دان بزم طوغانمز تکیه کاهنی عرش بدیلر بیل بازدن مراد روح در مراد عشاق
زیاده عالی قدر اید وکین بیاندر سایه دولت فتد بر سر عالم همه دوکلی عالم
باشنی اوزره دولت سایه‌سی دوشر کر بکشد مرغ ما بال و پری در جهان •
اکر بزم مرغمز جهانده بر پرواز ایده مراد اولیا اللهک وجودی عالمه دولت
و سعادت اید وکین بیاندر در دو جهانش مکان نیست بجز فوق چرخ ایکی
عالمده اکه فلک اوستندن بو قدر جسم وی از معدن است جان وی از لامکان
انک جسمی معدن در انک جانی لامکاندندر لامکاندن مراد جناب قدس در
عالم علوی بود جلوه که مرغ ما بزم مرغمزک جلوه کاهی عالم علوی در آبخور او بود کلشن
باغ جنان باغ جنان کلشنی انک صوادی در تا دم وحدت زدی حافظ شوریده
حال تا که وحدت دمنی اوردک ای شوریده حال حافظ خامه توحید کش بر ورق انس

درتقی انس وجان ورتقی اوزره توحید قلمنی چکک یعنی خدادن غیرسنی ترک ایله **وله ایضا**
یارب آن اهوی مشکین بختن بازرسان یازقی اول مشکین آهوی ختنه کروایر
وآن سهی سرو روان رابچمن بازرسان واول سهی سرو روانی چمنه کروایرشدر
مراد بر یار عزیزک قدومن طلب در بخت پژمردهٔ ما را بنسیمی بنواز بزم صولمش
بختمزی بر نسیم ایله اوخشه یعنی آن جان زمن رفته بتن بازرسان یعنی اول شندن
کتمش جانی تنه کیروایرشدر ماه وخورشید بمنزل چو بامر تو رسند ماه وخورشید منزله چونکه
سنک امرک ایله ایرشورلر یار مه روی مرا نیز بمن بازرسان بنم آی یوزلو یارمی ده
کیرو بکا ایرشدر دیدها در طلب لعل یمانی خون شد لعل یمانی طلبنده چشملر خون
اولدی یارب آن کوکب رخشان بیمن بازرسان یارب یمنیله اول کوکب رخشانی
کیرو یمنه ایرشدر مراد اول یار عزیزک کندو وطننه وصولن طلب در سخن اینست
که مابی تو نخواهیم حیات سوز بودرکه بز سنسز حیات استمز بشنو ای پیک خبر
کیر وسخن بازرسان اشت ای پیک خبر طوت وسوزی کیرو ایرشدر دیدی ای
طایر میمون که همای از رهند کوردکمی ای مبارک مرغ که همایی الجنته طیر بیش عنقا سخن
زاغ وزغن بازرسان عنقا اوکنه زاغ وزغن سوزینی کروایرشدر مراد عوامدن
بحضور اولوب اول عزیزه عرض حال اتدوکین بیان در انکه بودی وطنش دیدن
حافظ یارب اول کمه که انک وطنی حافظک چشمی ایدی یارب انی بمراد دشمن
زغربت بوطن بازرسان مرادی ایله انی غربتلقدن وطننه ایرشدر **وله ایضا**
در بدخشان لعل اکر از سنک می آید برون بدخشانده لعل اکر طاشدن چقار
آب رکنی چون شکر از تنک می آید برون رکنا باد صوینی شکر کبی تنکدن چقار
تنک بوندن صعب دره معناسنه در مراد شیرازک آبنی مدحدر در درون شهر
شیراز از در هر خانهٔ شهر شیرازک ایچنده هر بر خانه نک قپوسندن دلبری رعنای شوخی
شنک می آید برون مقبول شوخ رعنا بر دلبر چقر مراد شیرازی مدحدر کثرت محبوبی ایله
بوندن مراد اولیا الله اولق احتمال در از سرای قاضی ومفتی وشیخ ومحتسب قاضی
ومفتی وشیخ ومحتسب سرایندن باده های بی غش کل رنک می آید برون قرمزی
وصافی شرابلر چقار مراد طالب عشق کثرتن بیاندر بر سر منبر بوقت وجد وزاهی حال

منبر

منبر باشی اوزره وجد وحالک ریاسی وقتنده از سر دستار واعظ بنک می آید
برون واعظک دستاری اوجندن بنک چقار مراد شیرازده اهل ریا اعتبار
بولمازدیمکدر در درون باغها آواز مطرب صبح وشام باغلر ایچنده مطربک
آوازی صباح واخشام وای بلبل با نوای چنک می آید برون بلبلک فریادی چنک
آوازی ایله چقار در چنین شهری بدرد یار واندوه فراق بو نجلین بر شهرده
یارک دردی وفراقی غصه سی ایله حافظ از خانه ازان دلتنک می آید برون حافظ
خانه دن اول سببدن دلتنک چقار **وله فی حرف الواو** ای قبای پادشاهی
راست بر بالای تو ای پادشاه که پادشاهلق قفتانی سنک قامتکه راست در
تاج شاهی را فروغ از کوهر والای تو شاهک تاجنک فروغی سنک بلند ذاتکدن در
مراد پادشاهی مدحدر آفتاب فتح را هر دم طلوعی میدهد فتح آفتابنه هر دم بر طلوع
ویرر از کلاه خسروی رخسار مه سیمای تو پادشاهلق کلاهندن سنک آی یکزر
رخسارک مراد نه پادشاهی مدحدر کرچه خورشید فلک چشم وچراغ عالمست اکرچه
خورشید فلک عالمک چشم وچراغی درکه عالم انک نوری ایله روشن در روشنایی
بخش چشم اوست خاک پای تو سنک خاکپایک انک چشمنه روشنالق باغشلیجی در
جلوه طایر اقبال کرد هر کجا دولت وسعادت مرغی نک جلوه کاهی اولور هر قنده
سایه انداز همای چتر کردون سای تو سنک فلک رفعت چترک هماسی سایه اته
مراد پادشاهک چترندن سعادتی جدا اولمازدیمکدر چتری همایه تشبیه اتمشدر
کردون سای فلکی اشندرجی معناسنه در لیکن استعمال بو اختیار اولنان معنی در
رسوم شرع وحکمت با هزاران اختلاف شرع وحکمت رسملرینه هزاران اختلاف
ایله نکته ای هرکز نشد فوت از دل دانای تو سنک دانا دلکدن هرکز بر نکته فوت اولمدی
آب حیوانش ز منقار بلاغت میچکد انک بلاغتی منقارندن آب حیات طاملر
طوطی خوش لهجه یعنی کلک شکرخای تو لطیف سوزلو طوطی یعنی سنک شکرخای قلمک
آنچه اسکندر طلب کرد ونداد ش روزکار ای که اسکندر طلب ایلدی وروزکار اکه
ویرمدی جرعه بود از زلال جام جان افزای تو سنک روح افزا وحیات بخش
جامنک زلالندن بر جرعه ایدی بو غزلدن مراد پادشاه در وخطاب اکه در عرض حاجت

درحریم حضرت محتاج نیست سنک حضورکه حریمنده حاجت عرض اتمکه احتیاج یوقدر
رازکس مخفی نماند بافروغ رای تو سنک رایک فروغی ایله سنک رازی مخفی اولماز
خسروا پیرانه سر حافظ جوانی میکند ای پادشاه حافظ پیرلک وقتی جوانلق ایلر امید
عفو جان بخش که بخشای تو سنک کناه باغشلیجی جان بخش عفوک امیدی اوزره
وله ایضاً ای خون بهای نافه چین خاک راه تو ای که سنک خاک راهک چین
نافه سنک خون بهاسیدر خورشید سایه پرور طرف کلاه تو آفتاب سنک کلاهک
کوشه سنک سایه پروریدر خطاب مرشده در نرکس کرشمه می برد از حد برون خرام
نرکس کرشمه و شیوه یی حددن زیاده ایلر صالن بو وجه دخی جائزدر نرکس شیوه یی
حددن ایلرو طشره صالن ای جان فدای شیوه چشم سیاه تو ای که جان سنک
سیاه چشمک شیوه سنه فدا اولسون خطاب مرشده در که اتک بر نظری بیک
جان ارزان در خوتم بکو که هیچ ملک با چنین جمال قائمی ایچ [illegible] هلاک ایله زیرا
هیچ ملک بو نجلین حسن ایله ازدل نیابدش که نویسنده کناه تو اتک کوکلندن کلورکه
سنک کناهکی یازه خطاب مرشده در که رطوبت و عشق ایله مریدک نفسنی هلاک ایدیجی در
لیکن معناده احیا ایدیجی در آرام و خواب خلق جهان را سبب تویی جهان خلقنک
آرام و خوابنه سبب سنسن زان شد کنار دیده و دل تکیه کاه تو اول سببدن چشم
و دل کناری سنک تکیه کاهک اولدی خطاب مرشده در مراد اولیا اهل انتظام
عالمه سبب ایدوکین بیلدرر با هر ستاره ام سر و کار است هر شبم [illegible] ستاره
ایله بنم سر و کارم واردر از حسرت فروغ رخ همچو ماه تو سنک آی کبی رخک فروغی
حسرتندن مراد بونده مرشدک منور جمالی مشاهده سنه اشتیاق اظهاریدر
یاران همنشین همه از هم جدا شدند مصاحب یارلر دوکلی بری برندن جدا اولدیلر
ماییم و آستانه دولت پناه تو بیز و سنک دولت پناه آستانک خطاب مرشده در که
سایر مریدلر سنک آستانکدن فراغت ایتدیلر اما بن فراغت ایتمدم دیو محبت و وفا
اظهار ایلر حافظ طمع مبر ز عنایت که عاقبت ای حافظ عنایتدن امید کسمه زیرا
عاقبت آتش زند بخرمن غم دود آه تو سنک آهک خرمنی غم توتنه آتش اوره
مراد عاشقک آه و انینی وصاله وسیله اولور دیمکدر وله ایضاً ای آفتاب آینه دار جمال تو

ای که آفتاب سنک جمالک آینه داری در مشک سیاه مجمره کردان خال تو مشک
سیاه سنک خالک مجمره کردانی در خطاب خدایه در که آفتاب اندن بر ذره در و مشک
بر شمه در مراد جمیع اشیا صانعک صنعندن بر اثر ایدوکین بیلدرر خال مراد ذات
نته کیم جامی دیوان اولنده کتورمشدر بیت ظلمت کونم غرض باشد ز زلف نقطه
ذاتم مراد آمد ز خال صحن سرای دیده بشستم ولی چه سود کوز سرایک صحنی یودم اما نه
فائده کیم کوشه نیست درخور خیل خیال تو زیرا بو کوشه سنک خیالک عسکرینه لایق کلمز
خطاب خدایه در مراد دنیاده چشم سر ایله مشاهده جمال باری میسر اولماز دیمکدر
این نقطه سیاه که آمد مدار نور بو سیاه نقطه که نورک مداری و اصلی کلدی
عکسیست در حدیقه بینش ز خال تو کوز باغچه سنده سنک خالکدن بر عکس در
خطاب خدایه در مراد مرشدیده واجب الوجودک ذاتندن وجود بولدوغین بیلدرر
تا بیش بخت باز روم تهنیت کنان تا بخت اوکنه تهنیت ایدرک کیدرم تهنیت
مبارک اولسون معناسنه در کو مژده ز مقدم عید وصال تو سنک وصالک
عیدی مقدمندن قنی بر بشارت مراد مقصود عاشق همان وصال جانان ایدوکین
اشعار در تا آسمان ز حلقه بکوشان ما شود تا آسمان بزم حلقه بکوشلردن
اوله کو عشوه ز ابروی همچون هلال تو سنک هلال کبی ابروکدن قنی بر عشوه مراد
عشق سببی ایله قرب الهی کسب ایدن صاحب حکم اولور دیمکدر بیت تو همکردن
از حکم داور مپیچ که کردن نه پیچد ز حکم تو هیچ در اوج ناز و نعمتی ای آفتاب حسن
ناز و نعمتک اوجنده سن ای حسن آفتابی یارب مباد تا بقیامت زوال تو خداون
دارم که قیامته دک سنک زوال اولسون خطاب مرشده در که اتک دوام دولتنه دعا ایلر
در چین زلف اش ای دل مسکین چکونه ای اتک زلفی بوکلمنده ای مسکین کوکل نجه سین
کاشفته کفت باد صبا شرح حال تو که باد صبا سنک حالک شرحنی پریشان دیدی مطبوع تر
ز خط تو پیرایه نیست سنک خطکدن مقبولرک بر پیرایه کتورمدی طغرانویس ابروی
مشکین مثال تو سنک مشکین مثال ابروکک طغرانویسی خطاب مرشده در طغرانویس
نشانجی معناسنه در که بونده خدا مراد در برخاست بوی کل ز در آشتی درای کل رایحه سی
آلقدی یعنی بهار رایرشدی صلح قپوسندن ایچرو کل ای نوبهار ما رخ فرخنده فال تو

ای کمه که بزم سنک فرخنده فال زنکدر خطاب مرشده در در پیش خواجه عرض
کدامین جفا کنم افندی اوکنده جفانک قنقسنی عرض ایدیم شرح نیاز مندی خود باملالت
کند ونیازمندلکم یاسنک ملالتک شرحنی حافظ درین کمند سر سرکشان ببست ای حافظ
بوکمنده چوق سرکشلرک باشی وار در سودای کج مپز که نباشد مجال تو اکری سودا
بشورمه که سنک مجالک اولماز مراد سلوک عشقده نیجه قویلر زبون اولدوغین بیان
وله ایضًا بجان پیر خرابات وحق نعمت او مرشدک بقاسی حقیچون وانک نعمتنک حقیچون
که نیست در سر من جز هوای خدمت او که بنم باشمده انک خدمتی هواسندن غیری یوقدر
بحق نعمت او تقدیرنده در یعنی باقسم بوکه دخی مصروف در بهشت اکرچه نه جای
کنهکارانست جنت اکرچه کنهکارلرک دکلدر بیار باده که مستظهرم برحمت او
سرابی کتورکه انک رحمتنه مستظهرم مراد کثرت کناهی سببی ایله حضرت حقدن مایوس اولمازم
دیمکدر چراغ صاعقهٔ آن سحاب روشن باد اول سحابک صاعقهسی چراغی روشن اولسون
که زد بخرمن ما آتش محبت او اول اللهک محبتی آتشنی بزم خرمنمزه اوردی بعض نسخهده
مصراع اول بویله واقع اولمشدر صد آفرین خدا بر بلای آن طوفان اول طوفان بلاسی
اوزره خدانک یوز تحسینی اولسون مراد انابتی ازاله ایدن جرم وبلاکه قرب خدایه سبب
اوله تحسینه لایق اولور دیمکدر بیت جرمی که رخت ما بجحیم فنا کشد بهتر ز طاعتی که بروی
در یا کشد • بیار باده که دوشم سروش عالم غیب شراب کتور که دون کیجه باکه عالم غیبک
فرشتهسی نوید داد که عامست فیض رحمت او بشارت ویردی که انک رحمتی فیضی عام در
بر آستانهٔ میخانه کر سری بینی میخانهنک آستانی اوزره اکر بر باش کورهسن قرن بیابی
معلوم نیست نیت او آیا غمک ایله اورمه زیرا انک نیتی معلوم دکلدر مراد بودر که هر
فاسق لباسنده اولنی مردود حق ظن اتمه احتمال در که اولیای تحت قبابی لا یعرفهم
غیری جسنجه مقبول درکاه اوله بیت کسی را که نزدیک ظنت نداوست • چه دانی که صاحب
ولایت خود اوست • مکن بچشم حقارت نگاه در من مست بن مسته حقارت چشمی ایله
نظر ایلمه که نیست معصیت و زهد بی مشیت او زیرا معصیت و زهد خدانک ارادتسز دکلدر
نمی کند دل ما میل زهد و توبه ولی بزم کوکلمز زهد توبهیه میل ایلمز اما بنام خواجه بکوشیم و فر دولت او
خواجهنک نامنه وانک دولتی فرینه سعی ایدهلم مراد هیچ بر طریق ایله سعیدن فراغت جایز دکل

ایدوکین

ایدکین اشعار در دلا طمع مبر از لطف بی نهایت دوست ای دل دوستک نهایتسز
لطفندن امید کسمه که میرسد همه را لطف بی نهایت او زیرا انک نهایتسز لطفی جمیعه ایرشور
دوستدن مراد باری تعالی در مدام خرقهٔ حافظ باده در کرو است حافظک خرقهسی
دایم شرابه رهن در مکر ز خاک خرابات کند طینت او دار ایله انک طینتی میخانه خاکندن
اولدی خرقهدن مراد وجودی در بادهدن مراد عشق در طینتدن مراد خلقتی در وله ایضًا
تاب بنفشه میدهد طرهٔ مشکسای تو سنک مسک رایحهلو طرهک بنفشهیه حرارت و اضطراب
ویرر پردهٔ غنچه میدرد خندهٔ دلکشای تو سنک خندهٔ دلکشک غنچهنک پردهسنی یرتار
یعنی رسوای ایدر مراد سنک طرهک بنفشهدن وخندهک غنچهدن خوب ومرغوب در
دیمکدر خطاب خدایه در طرهدن مراد اسرار الهیه در خندهدن مراد تجلی در ای کل
خوش نسیم من بلبل خویش را مسوز ای بنم لطیف رایحهلو کلم کند و بلبلکی یاقمه کز سر صدق
میکند شب همه شب دعای تو زیرا صدق اوجندن دوکلی کیجه سکا دعا ایدر خطاب مرشده ویا مطلق
روشن در دولت عشق بین که چون از سر فخر و احتشام عشقک دولتنی کور که فخر و احتشام
اوجندن نیجه کوشهٔ تاج سلطنت می شکند برای تو سنک ایچون سلطنت تاجنک کوشهسنی جمع
من که ملول کشتمی از نفس فرشتگان بن که فرشتهلرک سوزندن ملول اولدم ایدی قال و مقال
عالمی میکشم از برای تو سنک ایچوندر عالم خلقنک قال و مقالن چکرم مراد عشق الهی
طعن و ملامتسز اولمدوغین بیاندر خطاب خدایه در عشق تو سرنوشت من خاک در ت
بهشت من سنک عشقک بنم سرنوشتمدر سنک خاک درک بنم بهشتمدر مهر رخت سرشت
من راحت من رضای تو سنک یوزک محبتی بنم سرنوشتمدر بنم راحتم سنک رضاک در
سرشت خلقت وطبیعت معناسنه در خرقهٔ زهد وجام می کرچه نه در خور همند زهد خرقهسیله
شراب جامی اکرچه بری بری ایله لایق دکلدر این همه نقش می زنم از جهت وفای تو سن
وفادن اوتری بو دوکلی نقشی اوردم مراد صورت ملامیهده عشقی ستر اتدوکین بیاندر
خطاب خدایه در دلق کدای عشق را گنج بود در آستین عشق کداسنک خرقهسی یکمنده
گنج وار در زود در سلطنت رسد هر که بود کدای تو تیز سلطنته ایرشور هر کیمسه سنک کداک اولا
خطاب خدایه در شاه نشین چشم من تکیه که خیال تست بنم چشمم شاه نشینی سنک خیالنک
تکیه کاهی در جای دعاست شاه من بی تو مباد جای تو دعا یری در ای بنم شاهم سنک یرک

سننی اولمسون خطاب خدایه در شور شراب عشق تو آن نفسم رود ز سر سنک عشقنک
شرابنک کیفیتی اول نفس بنم باشمدن کیدر کین سر پر هوس شود خاک در سرای تو که بو
پر هوس سر سنک سرایک قپوسنک خاکی اوله خوشتر چمنیست عارضت خاصه که در بهار حسن
سنک عارضک بر خوشتر چمندر خصوصا که حسن بهارنده حافظ خوش کلام شد مرغ سخن
سرای تو کلامی لطیف حافظ سنک سخن سرای بلبلک اولدی خطاب خدایه در ولهُ ایضاً
خط عذار یار که بگرفت ماه ازو یارک عذارنک خطی که ماه اندن منقبض اولدی خوش حلقه
ایست لیک بدر نیست راه ازو بر لطیف حلقه در اما اندن خلاصه یول یوقدر ابروی
دوست گوشهٔ محراب دولتست دوستک ابروسی دولت محرابنک گوشه‌سی در آنجا بمال
چهره و حاجت بخواه ازو یوزکی اول یره سور و حاجتی اندن استه مراد غیب هویت حصولیله
ایله وصال جانان میسر اولور دیمکدر ای جرعه نوش مجلس جم سینه پاک دار ای جم
مجلسنک جرعه نوشی سینه کی پاک طوت که آینه ایست جام جهان بین که آه ازو زیرا اول
جام جهان بین بر آینه در که آه اندن مراد پادشاهک عشقله صافی و پاک اولمش قلبینی
جام جهان بینه تشبیه اتدوکین اشعار در کردار اهل صومعه ام کرد می پرست اهل صومعه‌نک
عملی بنی می پرست ایلدی این دود بین که نامهٔ من شد سیاه ازو بو توتنی کور که بنم دفتر
اعمالم اندن سیاه اولدی مراد اهل ریادن بی حضور اولوب طالب عشق الهی اولدم
دیمکدر شیطان غم هر آنچه تواند بگو بکن غم شیطانی هر نیه قادر ایسه اتسون دی من
برده ام بباده فروشان پناه ازو بن باده فروشلره اندن پناه ایلتمشم یعنی مرشده
التجا اتمشم ساقی چراغ می بره آفتاب دار ای ساقی می چراغنی آفتابک یولنه طوتک
کو بر فروزد مشعلهٔ صبحگاه ازو دی صباح وقتنک شعله‌سنی اندن شعله‌لندرسن مراد
عشق الهی شمعی مشعلهٔ آفتاب دن روشن رک ایدوکین اشعار در آبی بروزنامه
اعمال ما فشان بزم اعمالمز روزنامه‌سنه بر آب صاچ بتوان مگر سترد حروف گناه ازو
مگر گناه حرفلرینی اندن محو ایلمک ممکن اوله خطاب خدایه در آیا درین خیال که
دارد گدای شهر عجبا بو خیالده که شهر گداسی طوتر روزی بود که یاد کند پادشاه ازو
بر گون اولورمی که پادشاه اندن یاد ایده مراد گدای عشق خدادن رحمت رجا اتدوکین
بیاندر حافظ که ساز مجلس عشاق راست کرد حافظ که عشاق مجلسنک سازینی راست ایلدی

خالی

خالی مباد غصه این بزمگاه ازو بو بزمگاه عرصه‌سی اندن خالی اولمسون ولهُ ایضاً
گلبن عیش می دمد ساقی گلعذار کو عیش گلبنی بتر گلعذار ساقی قنی باد بهار می وزد
بادهٔ خوشگوار کو بهار یلی اسر خوشگوار باده قنی گلبن گل فدائی هر گل نو ز گل رخی
یاد همی دهد ولی هر گل نو بر گل رخدن یاد ویرر اما گوش سخن شنو کجا دیدهٔ اعتبار کو
سوز ایشیدیجی قولق قنده عبرت آلور گوز قنی مراد عالم باشدن باشه پند و عبرت
ایدوکین بیاندر بیت هر قدمی فرق ملک زادهٔ سرورقی چهرهٔ آزادهٔ مجلس بزم
عیش را غالیه مراد نیست عیش بزمی مجلسنک مراد غالیه‌سی یوقدر ای نفس خوش
صبا نکهت زلف یار کو ای صبانک لطیف نفسی یعنی ای لطیف نفسلو یارک زلفی
رایحه‌سی قنی یاردن مراد خدادر حسن فروشی گلم نیست تحمل ای صبا گلک حسن فروشنه
تحملم یوقدر ای صبا دست زدم بخون دل بهر خدا نگار کو هلا که قصد اتدم الله ایچون
دلبر قنی نگاردن مراد خدادر شمع سحر ز خیرگی لاف ز عارض تو زد شمع سحر خیره‌لکندن
سنک عارضکدن لاف اوردی خصم زبان دراز شد خنجر آبدار تو خصمک زبانی
دراز اولدی خنجر آبدار قنی خیره بونده لجوج معناسنه دوشن در بعض نسخه بخیرگی واقع
اولور خطاب مرشده در گفت مگر ز لعل من بوسه نداری آرزو ایتدی مگر بنم لبمدن
بوسه آرزو طوتماز سن مردم ازین هوس ولی قدرت و اختیار کو بو هوسدن اولدم
اما قدرت و اختیار قنی مراد بو در که مرشد حافظه خطاب ایدوب ایدر که جذبه آرزوکی
طوتمازسن که ریاضته اهتمام ایدرسن حافظ اگرچه در سخن خازن گنج حکمتست
حافظ اگرچه سوزده گنج حکمت خزینه داری در از غم روزگار دون طبع سخن گذار کو
دون روزگارک غمندن سوز ادا ایدیجی طبع قنی ولهُ ایضاً مرا چشمیست خون افشان
ز دست آن کمان ابرو اول کمان ابرونک الندن بنم خون افشان بر چشمم وار در
جهان بر فتنه خواهد شد از آن چشم و از آن ابرو جهان بر فتنه اولیسر در اول چشمدن
و اول ابرودن چشمدن مراد ذات و ابرودن مراد صفت حجاب در غلام چشم
آن ترکم که در خواب خوش مستی اول محبوبک چشمنک قولیم که مستلگک لطیف ذوقنده
نگارین گلشنش رو لیست و مشکین سایبان ابرو اونک یوزی نگارین گلشن در
و ابروسی مشکین سایبان در مراد مرشد در که محبوب منزله‌سنه تنزیل ایلمشدر

هلالی شدتنم زین غم که با طغرای مشکینش تنم بو غمدن بر هلال اولدی که انک مشکین طغراسی الیه
که مراد ابروسی در که باشد به که بنماید ز طاق آسمان ابرو ماه کیمدر که آسمان چار طاقندن
ابروکوستره بنه مرشد مراد در توکافر دل نمی بندی نقاب زلف می ترسم سن ترحمنر
زلف نقابنی باغلمز سن و قورقرم که محرابم بکرداند خم آن دلستان ابرو که اول دلستان
ابرونک خمی بنم محرابمی دوندره خطاب بو نوع محبوبه اولمق روشن ویز بروان کوشکیر اولان
جبینش طرفه گلزاریست گوشه گیرلک جاننه انک النی بر عجب گلزار در که بر طرف چمن
زارش همی گردد جان ابروکه انک چمن زاری کناری اوزره ابروسی نمازله صالنجی ورد
جبین دن مراد نور الهی نک ظهوری در سمن زاردن مراد عالم کشف و استغراق در
ابرودن مراد مراد بو نوع رموز الهیه در بعض محلده صفت حجاب مراد اولور نتکم
حضرت جامی شیخ ابوسعید مهنه نک بو بیتنی نفحات الانسنده شرح ایدوب ایتمشدر که
چشم دن مراد ذات در ابرودن مراد صفت حجاب در ناز و شیوه دن مراد
صفت واستغنا وکبردر **بیت** چشم اگر اینست وابرو این ناز و شیوه این
الوداع ای زهد وتقوی الفراق ای عقل ودین • همیشه چشم مستت را کجا حسن در
ذره باد سنک مست چشمکک حسن کمالی دایم کوشه ده یعنی قورلمش اولسون •
که از شست تو تیر او کشد بر مه کمان ابرو که سنک شستکدن انک تیری آی
اوزره قاش یاینی چکر خطاب مرشده در که حکم معنوی صاحبی در ز رقیبان غافل دم
و ما را از آن چشم وجبین هردم رقیبلر غافل در و بزه اول چشم وجبین دن هر دم
هزاران گونه پیغامست و حاجب در میان ابرو هزاران گونه پیغام وار در و اراده
اورتاده حاجب در چشم دن مراد ذات در جبین دن مراد نور الهی نک ظهوری در
ابرودن مراد صفت حجاب در رقیبان دن مراد عوام در ما دن مراد عشاق در
دگر حور و پری را کس نگوید با چنین حسنی بونک کبی بر حسن ایله کر دکمه حور و پری
ایچون دیمز که از این چنین چشمست و این را آنچنان ابرو که انک بو نکلین چشمی
وبونک انکلین ابروسی وار در بو وجه دخی جائز در بو نکلین بر حسن ایله که سنده
وار در کردکمه حور و پری وصف ایلمز زیرا انک سنکلین بر چشمی می وار در و بونک
انکلین ابروسی می وار در یعنی یوقدر مراد صانعک حسنی قتنده مصنوعک حسنی

لاشی ایدوکین بیاندر اگرچه مرغ زیرک بود حافظ در هواداری اگرچه حافظ عاشقلقده
زیرک مرغ ایدی بتیر غمزه صیدش کرد چشم از کمان ابرو غمزه تیری ایله اول کمان
ابرونک چشمی آنی صید ایلدی **بیت** ای پیک راستان ما خبر سرو ما بگو ای راستلک
پیکی بزم سرو قدک خبرن دی احوال گل به بلبل خوش سرا بگو ترنم ایدیجی بلبله گلک احوالنی
نا محرمان خلوت انسیم غم مخور با یار آشنا سخن آشنا بگو بز انس خلوتنک محرملری یوز غم یمه
آشنا سوزنی آشنا یاره دی با این فقیر قصهٔ آن محتشم بخوان
بو فقیره اول محتشمک قصه سنی اوقو یا این گدا حکایت آن پادشا بگو بو گدایه
اول پادشاهک حکایتنی دی مراد مرشددن جناب قدس احوالن بیان در
دلها اسیر دام طره چو بر خاک می فشاند کو کلکلری طره دامندن چونکه خاک صاحبی
با آن غریب تا چه گذشت از هوا بگو بزم اول غریبه هوادن نه گچدی دی یعنی
نه حال اولدی بیان ایله مراد اسرار الهیه دن جدا اولمش دلنک حالنی استفسار در
گر دیگرت بدان در دولت گذر بود اگر گیرو سکا اول دولت قپوسنه اوغرامق اوله
بعد از ادای خدمت و عرض دعا بگو خدمت اداسندن دعا عرضندن صکره دی
در راه عشق فرق غنی و فقیر نیست عشق یولنده غنی و فقیرک فرقی یوقدر ای پادشاه
حسن سخن با گدا بگو ای حسن پادشاهی گدایه سوز سویله مقول قول بو بیت در که
ذکر اولندی خطاب مرشده در هر کس که خاک در دوست توتیاست هر کمسه که
دوست قپوسنک خاکنی توتیا دردیدی گو این سخن معاینه در چشم ما بگو دی بو سوزی
آشکارا بزم یوزمزه سویلسون دوست دن مراد خدا در صوفی که منع ز ما خرابات
میکند صوفی که بزی خراباتدن منع ایدر گو در حضور پیر من این ماجرا بگو دی بو ماجرانی
بزم پیرمز حضورنده سویلسون آن می که در سبو دل صوفی ز دست برد اول شراب
دستیده ایکن صوفی نک کوکلن الدن الندی کی در قدح کرشمه کند ساقیا بگو قدحده
نیجه کرشمه ایدر ای ساقی دی مراد مرشد ده اولن عشق حالتی قچن آشکارا اولور که
مریدلر انک کیفیتی ایله اوله لر دیمکدر بعض نسخه که بر نه کرد واقع اولور اول وقت
معنی بویله اولور اگر اول شراب قدحده پیدا اوله ای ساقی دی که اول صوفی نک حالی
نیجه اولور برهم چو میزد آن سر زلفین مشکبار چونکه اول مشک یاغدرجی ایکی زلف اوجنی

پریشان ایلدی یا ما هرچه داشت بیا ای صبا بکو بزمله پرهوش طوتدی کل ای صبادی
مرغ چمن زناله من دوش می کریست چمن مرغی دون کیجه بنم نالمدن اغلدی آخر تو
واقفی که چه رفت ای صبا بکو آخر سن واقف سن که نه واقع اولدی ای صبادی
جان پرورست قصهٔ ارباب معرفت ارباب معرفتک قصه سی جان پرور در رمزی
برو بپرس وحدیثی بیا بکو یوری برر قصور وکل پر سوز سویله مراد اسرار عشقدن مصاحبت
اتمکه همت طلب اتدوکین اشعار در حافظ کرت بمجلس او راه میدهد ای حافظ
اکر انک مجلسنه ساکه یول ویره رمی نوش وترک رزق زبهر خدا بکو عشقه سعی ایله وانده
ایچون ریایی ترک ایله یکو بونده بکن معناسنه در ترک ایله استعمال اولندوغندن ولـه ایضاً
مزرع سبز فلک دیدم وداس مه نو فلکک یاشل مزرعنی وکیمی آی اوراغنی کوردم یادم
از کشتهٔ خویش آمد وهنگام درو کند واکینم وبچیم وقتندن بنم خاطرمه کلدی مراد بودر که الدنیا
مزرعة الآخرة حسبنجه بو عالمده اتدوکم عملی واول عالمده اولن جزایی یاد ایلدم کفتم ای بخت
بخسبیدی وخورشید دمید ایتدم ای بخت اویومدک وآفتاب طلوع اتدی یعنی عمل اتمدک
وعمر آخره ایرشدی کفت با این همه از سابقه نومید مشو ایتدی بودوکلی ایله یعنی عمل
اتمدکسن ایکن حقک لطفندن نومید اولمه زیرا زیاده کریم در کر روی پاک ومجرد چو مسیحا
بفلک اکر حضرت عیسی علیه السلام کبی فلک پاک ومجرد کیده سن از چراغ تو بخورشید رسد
صد پرتو سنک چراغکدن خورشیده یوز پرتو ایرشور مراد بودر که عشق الهی سببی ایله
آفتابدن روشن وبلند اولورسن تکیه بر اختر شب دزد مکن کین عیار ماهله اعتماد
ایلمه زیرا بو عیار تاج کاوس ببرد وکمر کیخسرو کاوسک تاجنی وکیخسرونک کمرینی التدی
یعنی الدی مراد دنیایه اعتماد جائز دکل ایدوکین بیاندر زیرا نیچه پادشاهدن قالمشدر
اختر شب دزدن مراد ماه اولمق زیاده روشن در آفتاب اولمق احتمال بعید در کاوس
وکیخسرو بر پادشاهک اسمیدر که نیچه زمان حکم وحکومت اوزره اولوب عاقبت
بو فانی سرایدن رحلت اتدیلر ایمدی دنیایه محبت اتمک نامعقول ایدوکین بیاندر
پس لازم اولن خواب غفلتدن بیدار اولوب آخرت تدارکن اتمک کرک نظم
نه بر باد رفتی سحرگاه وشام • سریر سلیمان علیه السلام • باخر ندیدی که بر باد رفت • خنک
آنکه با دانش وداد رفت • آسمان کو مفروش این عظمت کاندر عشق آسمانه دی بو عظمتی

صاتمسون

صاتمسون زیرا عشقده خرمن مه بجوی خوشهٔ پروین بدو جو ماه خرمنی بر جوه و پروین خوشه سی
ایکی جوه در مراد عشق الهی قتنده جمیع موجودات ناچیز ایدوکین بیاندر کوشوار زر ولعل
ارچه کران دارد کوش زر ولعل کوپه سی اکرچه قولغی اغرطور یعنی صاغر ایلر که نصیحت استماعنه مانع
اولور در دخوبی کذر انست نصیحت بشنو خوبلق کچجی در نصیحت قبول ایله مراد مال وجماله
مغرور اولن غافللره نصیحتدر چشم بد دور ز خال تو که در عرصهٔ حسن سنک خالکدن
چشم بد دور اولسون که حسن میداننده بیدقی راند که برد از مه وخورشید کرو بر بیدق
سوردی که ماه وخورشیددن سبقت التدی خطاب مرشده درکه عشق سببی ایله ماه
وآفتابدن قدری رفیع در آتش زهد ریا خرمن دین خواهد سوخت ریا ایله اولن
زهد آتشی دین خرمنی یاقیسر در حافظ این خرقهٔ پشمینه بینداز وبرو ای حافظ
بو یوک خرقه آت ویوری یعنی ریایی ترک ایله که سعادت بوله سن مراد ریا ایله اولان
طاعت آتشه سبب اولور دیمکدر ولـه ایضاً کفتا برون شدی بتماشای ماه نو
ماه نو تماشاسنه طشره کتدک دیدی از طاق ابروان منت شرم باد رو بنم ابرولرم
طاقندن ساکه شرم اولسون یوری طاق بونده کمر ومحراب معناسنه روشن در •
بعض نسخه ده طاق یرنه ماه واقع اولمشدر که ماه نو مراد در ابروی اکا تشبیه اتمشدر
کفتانک فاعلی خدادر خطاب سالکه مبتدی یه در که جمال صانعی قویوب جمال مصنوعه
میل ایلر عمریست تا بازدلم زاسیران زلف تست بر عمر درکه کوکلم سنک زلفک
اسیرلرندندر غافل ز حفظ جانب یاران خود مشو کندو یارانک جانبی حفظندن
غافل اولمه خطاب مرشده در یاراندن مراد مریدلردر مفروش عطر عقل بهندوی
زلف یار یارک سیاه زلفنه عقل عطرینی صاتمه کانجا هزار نافهٔ مشکین بنیم جو
زیرا انده بیک نافهٔ مشکین یارم اربه در مراد عقل معاش اسرار الهیه یه نسبت
لاشی ایدوکین بیاندر یاردن مراد خدادر بو بیتده عقل معاشی عطره تشبیه اتمشدر
تخم وفا ومهر درین کهنه کشت زار وفا ومهر تخمی بو اسکی مزرعه ده که مراد دنیادر
آنکه شود عیان که رسد موسم درو اول وقت عیان اولور که حصاد وقتی ایرشه
مراد دنیاده اولن عشق وطاعتک ثمره سی آخرتده ظاهر اولور دیمکدر ساقی
بیار باده که رمزی بکویمت ای ساقی شراب کتور که ساکه بر رمز دیم از ستر اختر

کهن وسیرمانو آسکی یلدزک ترندن وماه نوک سیرندن مراد بونلرک هربریسی قائم
یاایچون خلق اولند وغین اشعارده نظم قرآن عظیمه واقع اولمشدر یسئلونک عن
الاهلة قل هی مواقیت للناس وانجم شکل هلال هرسرمه میدهد نشان هلال شکلی برآی
باشبده نشان ویرر ازافسر سیامک وترک کلاه زو سیامک تاجندن وزوک
کلاهی ترکندن سیامک کیومرث نام بر پادشاهک اوغلیدرکه اکی دیو هلاک اتمشدر
زو زاء فارسینک فتحه سیله بر پادشاهک اسمیدر حافظ جناب پیرمغان مامن
وفاست ای حافظ مرشدک جنابی مامن وفادر درس حدیث عشق برو خوان وزو بشنو
عشق حدیثنک درسنی اندن تعلم ایله واندن استماع ایله **وله حرف الهاء** ای که با سلسله
زلف دراز آمده ای کمسه که زلف دراز زنجیری ایله کلمش سن فرصت بادکه دیوانه
نواز آمده سا که فرصت اولسون که دیوانه‌یی اصلاح ایدیجی کلمش سن خطاب مرشده درکه
محبت ماسوا اسوداسیله مجنون اولوب درکاه خداده دور اولمش کمسه‌یه ریاضت
وعشقله علاج ایدوب خلاص ایلر ساعتی ناز نمیفرمای وبگردان عادت بر ساعت
ناز بیورمه وعادتکی ترک ایله چون بپرسیدن ارباب نیاز آمده چونکه ارباب نیازی
صورمغه کلمش سن خطاب مرشده درکه اندن مریدلر ایچون رفق وملایمت طلب ایدر
پیش بالای تو میرم چه بصلح وچه بجنگ سنک قدک اوکنده اولمیم نه صلح ایله ونه
جنکدر یعنی بو ایکی حالده بله که بهر حال برازنده ناز آمده زیرا هر حالده نازه براجی
کلمش سن یعنی یراشق کلمش سن مرشده خطاب ایدوب ایدر هرکز سندن فراغت
اتمز آب وآتش بهم آمیخته از لب لعل قرمزی لبکدن آب وآتشی بری برینه خلط
اتمش سن چشم بد دورکه خوش شعبده باز آمده یرامز کوز اراق اولسون که حقه باز
کلمش سن مراد مرشدک کاهی جمالدن وکاهی جلالدن کلمات اتدوکیدر بایندر حقه باز
لغتدن مراد ارشاددر آفرین بردل نرم توکه از بهر ثواب
آفرین سنک ملایم قلبکه که ثوابدن اوتری کشته غمزه خود را بنماز آمده کنده غمزه‌کک
مقتولنک نمازنه کلمش سن مراد مرشدک ریاضتله نفسنی هلاک ایدوب رفق وملایمت
ایله تربیت وارشاد اتدوکیدر بایندر خطاب مرشده در زهد من با تو چه سنجد که بیغمای دلم
بنم زهدم سا که نیجه مقابل اولور که کوکلم یغماسنه مست وآشفته بخلوتکه راز آمده

راز خلوتکهنه مست وآشفته کلمش سن خطاب مرشده در کفت حافظ دکرت خرقه شراب
آلودست ایتدی ای حافظ کروسنک خرقک شرابه بولشمشدر مکر از مذهب این طائفه
باز آمده وار ایسه بو طائفه‌نک مذهبندن رجوع ایلمش سن مراد صوفیلرک مذهبندن
فراغت ایدوب طالب عشق اولدوغیدر بایندر **بیت** سود کر اهل مذهب را خبر زشرب
رندان بکرداند مذهبها بیاموزند مشربها **وله ایضاً** از خون دل نوشتم نزدیک دوست
نامه خون دلدن دوسته نامه یازدم یعنی یازوب کوندردم انی رایت دهراً من هجرک
القیامة تحقیق بن سنک فراقکدن دهری قیامت کوردم خطاب نفسه درکه انک عشق
خدادن مفارقتی بلای عظیمدر دارم من از فراقش در دیده صد علامت بن انک
فراقندن کوزده یوز علامت طوترم لیست دموع عینی هذا لنا العلامة بزه علامت بو کوزم
یاشلری دکلدر هرچند که آزمودم از وی نبود سودم هرنه قدر که صنادم اندن بانکه فائده
اولمدی من جرب المجرب حلت به الندامة شول کمسه که تجربه اولنمشی تجربه ایده اکه ندامت
حلول ایلر یعنی ندامت ایرشور مراد نفسدرکه هرکز ایلک جانبنه مایل اولماز حلت باب
اولدندرکه انک مصدری حلول در پرسیدم از طبیبی احوال دوست کفتا برطبیب دن
دوستک حالنی صوردم ایتدی فی قربها عذاب فی بعدها السلامة انک قربنده عذاب
واردر انک بعدنده سلامت واردر دوستدن مراد بونده نفسدر اولمق زیاده روشندر
که اکه متابعت اتمک عذابدر واکه مخالفت اتمک سلامتدر فی قربها وفی بعدها ده
اولان تانیث ضمیری نفسه راجعدرکه مؤنث غیر حقیقیدر باد صبا ز ماهم ناکه نقاب
برداشت باد صبا ناکاه بنم ماهمدن نقابی رفع ایلدی کالشمس فی الضحی تطلع من
الغمامة آفتاب کبی قبا قوشلق ده سحابدن طلوع ایدر ماهدن مراد نفسدرکه فضل الهی
هوا وهوس نقابنی رفع ایدیجک آفتاب کبی رخشان اولور کفتم ملامت آرد کرد
کوست کردم ایتدم ملامت کتورر اکر سنک کویک اطرافنه طولانرم واللّٰه مارأینا حیاً بلا ملامة
نفس ایتدی واللّٰه بز ملامتسز محبت کورمدک خطاب نفسه درکه متابعت اتمکه
سبب ملامتدر بو بیتلردن مراد نفس ایدوکی روشندر اوستاددن مسموعدر
اکرچه برغیری تاویل دخی ممکندر حافظ چو طالب آمد جامی بجای شیرین حافظ چونکه طالب
کلدی یعنی چونکه طالب درجان شیرینک حقیچون برجام ویر حتی یذوق منه کاساً من الکرامة

حتی اول جام کرامت دن بر کاس طاف خطاب مرشده درکه اندن فیض طلب ایدر
سروری افندی مصراع اولک معناسنی بویله شرح ایلدی لیکن جبو لفظی جوابسز قالور
حافظ چون جام شیرینی ایله بر جامه طالب کلدی **وله ایضاً** از من جدا مشو که توام نور
دیدهٔ بندن جدا اولمه زیرا سن بزم کوزمزک نوری سن آرام جان و مونس قلب رمیدهٔ
جانک آرامی و رمیده قلبک مونسی سن خطاب مرشده در از چشم زخم خلق مبادت گزند
ازانکه خلقک ضررلو چشمندن سا که ضرر اولمسون زیرا که در دلبری بغایت خوبی رسیدهٔ
دلبرلکده خوبلغک نهایتنه ایرشمش سن خطاب مرشده درکه طریقت و حقیقت ده عشق
و ریاضت سببی ایله زیاده علو قدره واصل اولمشدر از دامن تو دست ندارند عاشقان
عاشقلر سنک دامنکدن ال چکمزلر پیراهن صبوری ایشان دریده اندک صبری پیراهنی
یرتمش سن خطاب مرشده درکه جذبه ایله عشاقی بی صبر اتمشدر دل بد مدار تمکن که رمی هم
بروز وصل قلبکی بحضور طوتمه اگاه اول که هم وصل کوننه ایرشدرسن شبهاچو زمن
جانان چشیدهٔ گیجه لر چونکه جانانک فرقتی زهرینی طاتمشسن مراد عشق و ریاضت مشقتنه
صبر ایدنه وصال جانان میسر اولور دیمکدر منعم مکن ز عشق وی ای مفتی زمان ای مفتی ان
بنی انک عشقندن منع ایدرسن معذور دارمت که تو او را ندیدهٔ سنی معذور طوتارم
زیرا سن آنی کورمامشسن خطاب مرشده درکه عشقندن بی بهره اولمق سببی ایله جمال
جاناندن غافل در این سرزنش که کرد ترا دوست حافظا بو طعنی که سا که دوست
ایلدی ای حافظ بیش از گلیم خویش مگر پا کشیدهٔ وارایسه کند و کلیمکدن ایاغی
اوزاتمش سن دوستدن مراد مرشد درکه حدندن تجاوز اتد و کندن اوتریی
حافظه طعن اتمشدر **وله ایضاً** ای از فروغ رویت روشن چراغ دیده ای کمسنه ک
یوزک فروغندن کوزم چراغی روشن در مانند چشم مستت چشم جهان ندیده سنک
مست چشمک کبی جهان خلقنک کوزی کورمامشدر خطاب مرشده در همچون تو نازنینی
سرتا بپا لطافت باشدن ایاغه لطافت سنجلین برنازنین گیتی نشان نداده
ایزد نیافریده جهان نشان ویرممشدر الله تعالی خلق اتمامشدر خطاب مرشده در
بر قصد جون عشاق ابرو و چشم مست عشاقک هلاکی قصد نه سنک ابروک و مست
چشمک گاه این کمین گشاده گاه آن کمان کشیده گاه بو پوسی اچمشدر گاه اول ایلی چکمش

مراد

مراد مرشدک مریدلره اولان التفات و نظرینه بانمدر این دن مراد چشم در
آن دن مراد ابرو در تاکی کبوتر دل چون مرغ دل بسمل تپچنه دک کوکل کبوتری تمام
بوغزلنمش مرغ کبی باشد زتیر هجرت در خاک و خون طپیده سنک هجرنک تیرندن
خاک و خون ده طپلنمش و مضطرب اوله خطاب خدایه درکه فراقی زیاده مولم در ز سوز
سینه هر دم دودم بسر برآید سینه حرارتندن هر دم تو تن باشمه چقر چون عود چند باشم
در آتش آرمیده عود کبی نیجه بر آتشده قرار ایدم گر زانکه رام کرد دبخت رمیده با من
اگر اندن اورکمش بخت بانکه رام بوله هم زان دهن برآرم کام دل رمیده رمیده کوکلمک
مرادنی هم اول دهان دن حاصل ایدرم مراد توفیق باری یاری قلورسه کلام
ربانی یه وصول بولورم دیمکدر میلی اگر ندارد با عارض تو ابرو اگر سنک قاشک
عارضکه بر میل طوتمزایسه پیوسته از چه باشد چون قدمن خمیده ابرونه دن دایم
بنم قدم کبی بوکلمشدر مراد غیب هویت ذات دن جدا اولماز دیمکدر گر بر لبم نهی لب
یابم حیات باقی اگر لبکی لبم اوزره قویه سن باقی حیات بولورم آن دم که جان شیرین
باشد بلب رسیده اول دم که جان شیرین لبه ایرشمش اوله مراد حالت نزع اگر کلمهٔ
شهادت میسر اوله حیات باقی بولورم دیمکدر نته کم حبیب اکرم حضرتی بیورمشدر
من کان آخر کلامه لا اله الا الله فقد دخل الجنة **بیت** اگر افسون اجل بلغم ایسه دمنم
جان ویررکن لبکک ذکری اوله هر سخنم تاکی فرو گذاری چون زلف خود دلم را قپچنه دک کندو
زلفک کبی بنم کوکلمی اشغه قورسن سرگشته و پریشان ای نور هر دو دیده متحیر و پریشان
ای مرایکی کوزمک نوری خطاب خدایه در در پای خار هجران افتاده در گلشن
کوکلم اضطرابده ایاغنده هجران خاری و ز گلشن وصالت هرگز گلی نچیده سنک وصالک
گلشنندن هرگز بر گل دیرمامش مرادلبنک بد حال لغندن شکایت در خطاب خدایه در
ما را بضاعت اینست گر در مذاقت افتد بزم متاعمز بو در اگر سنک مذاقکه دوشرسه
یعنی ذوق ایدرسک در نامهٔ شعر حافظ بنویس در جریده حافظک شعری دفترینی
دفتره یاز خطاب عامه در در مذاقت افتده ذوقه دار ایهام وار در گردست من
گیری یا خواجه بازگویم اگر بنم الومی طوتمیه سن افندیه گیرودیرم گر عاشقان مسکین
دل برده بدیده که دیده ایله مسکین عاشقلردن دل التمش سن مراد محبوب مجازی دن

شکایت در **وله ایضاً** خنک نسیم معنبر شمامهٔ دلخواه بختلو کوکل استیجی عنبر رایحه لو نسیم
که در هوای تو بر خاست بامداد بکاه که سنک هواکه صباح ایرکن اسدی خطاب
خدایه در مراد جناب قدسدن ایرشن نفخهٔ رحمانیه‌یی مدحدر که عشاقک شوقنه وسیله در
دلیل راه شوای طایر فجسته لقا یول قولاغوزی اول ای مبارک صورتلو طائر
که دیده آب شد از شوق خاک ان درکاه که اول درکاهک خاکی شوقندن چشم آب
اولدی مراد جناب قدس شوقندن اولن کثرت بکاسن اشعار در طایردن مراد
مرشد درکه اکه خطاب ایدر بیاد شخص زارم که غرق خون دلست بنم لاغر جسمم یادنه کر
خون دله غرق در بهلال رازکن رافق کنند نکاه افق کن رندن بهلاله نظر ایلرلر مراد عشق
الٰهی ایله بو حاله کرفتار اولدوغین بیاندر ز شوق روی تو روزی که از جهان بردم
سنک یوزک شوقندن شول کون که جهاندن کیدم ز تربتم بدمد سرخ کل بجای کیاه بنم
قبرمدن اوت یرنه قرمزی کل بتر مراد تجلئ ذاتدن حاصل اولن اثر عشق محو اولمدوغین
بیاندر خطاب خدایه در منم که بی تو نفس میزنم زهی خجلت بنم که سنسز نفس اوررم زهی خجلت
مکر تو عفو کنی ورنه چیست عذر کناه مکرسن عفو ایده‌سن یوخسه کناه عذری ندر خطاب
خدایه در ز دوستان تو آموخت در طریقت مهر سنک دوستلردن اوکرندی محبت
طریقنده سپیده دم که هوا چاک زد شعار سیاه طاک یری آغردغی وقت که هوا سیاه
شعارینی چاک اتدی شعار ابجنده اولن ثوب در دثار اوستنده اولن ثوب در
مده بخاطر نازک ملالت از من راه نازک خاطره بندن ملالته یول ویرمه که حافظ
تو خود این لحظه کفت بسم الله که سنک حافظک بو لحظه بسم الله دیدی **وله ایضاً** در
سرای مغان رفته بود و آب زده خانقاهک قپوسی سپورلمش وصولنمش ایدی
نشسته پیر و صلایی بشیخ و شاب زده پیر اوتورمش و پیر و جوانه برصلا اورمش مراد
مرشدک شیخ و شاب قتنده اولن فیض وارشادن بیاندر سبوکشان همه در بندکیش
بسته کمر سبوکشلر دو کلی انوک قوللغنه کمر باغلمش ولی ز ترک کله چتر بر سحاب زده
ولی کلاه ترکندن سحاب اوزره چتر اورمش مراد مرشدک علو قدرن بیاندر پیر دولی
مراد مرشد در سبوکشاندن مراد عاشقلر در فروغ جام و قدح نور ماه پوشیده
جام و قدحک فروغی ماهک نورینی اورتمش یعنی اکه غالب اولمش عذار مغبچکان راه

آفتاب

آفتاب زده بغچه‌لرک عذاری آفتابک یولن اورمش یعنی اندن زیاده اولمش مغبچه‌لردن
مراد مریدلر درکه مقام تجریده وصول بولمشلر در زناز عربدهٔ شاهدان شیرین کار شیرین
شاهدلرک ناز و غوغاسندن شکر شکسته و کل ریخته رباب زده شکر صیمش و کل دکلمش
رباب اورلمش مراد عشاقک عشق و توحید مجلسی بزم ظاهر قرینی محو اتمش ایدی دیکدر
عروس بخت در آن حجله با هزاران ناز بخت کلنی اول حجله‌ده بیک نازایله شکفته کشته
و بر برک کل کلاب زده شکفته اولمش و عذارنه کلاب اورمش حجله کردک خانه برک
کلدن مراد عذار در کرفته ساغر عشرت فرشتهٔ رحمت رحمت فرشته‌سی عشرت ساغرینی
طوتمش ز جرعه بر رخ حور و پری کلاب زده جرعه‌دن حور و پری‌نک یوزنه کلاب اورمش
مراد عشاق بزمنده اولن نفحات رحمانیه‌دن حور و پری‌یه ایرشن اثری بیاندر سلام
کردم و با من بروی خندان کفت مرشده سلام ویردم و بکا کلر یوز ایله ایتدی که ای
خمارکش مفلس شراب زده که شرابه اورلمش مفلس خمارکش یعنی ای شراب عشقله
مست اولوب عالم فیضه ایرشمش کمسه که این کند که تو کردی بضعف همت و رای
بونی کیم ایدر که سن ایلدک همت و رای ضعیفی ایله ز کنج خانه شده خیمه در خراب زده •
کنج خانه‌دن کتمش خرابه چادر قورمش مراد عشق الٰهی ایله وجودینی افنا ایلمش دیکدر
سلام کردمدن صکره واقع اولن بیتلر مرشد اغزندن در حافظ خطاب طریقی ایله وصال
دولت بیدار ترسمت ندهت قورقرم سا که دولت بیدار وصالن ویرمیه‌لر که خفته‌ای
تو در اغوش خواب زده زیرا سن خوابناک بختک قوجاغنده اویومشسن مراد بخت
دنیایه مغرور اولنه وصال الٰهی میسر اولماز دیکدر فلک جنیبه کش شاه نصرة الدین ست
فلک دینک ناصری اولن شاهک جنیبه کشی در جنیبه یدک بیا ببین ملکش دست
بر رکاب زده کل کور ملک انک رکابنه ال اورمش یعنی رکابنی طوتمش مراد پادشاه
عادلک علو قدرینی بیاندر خرد ملهم غیبت بهر کسب شرف عقل که غیب اعلام
ایدیجی در شرف کسبندن اوتوری ز بام عرش بوسه بر جناب زده عرش طامندن
انک جانبنه یوز بوسه اورمش مراد پادشاهی مدحدر عقلدن مراد عقل کامل اولمق
روشن در بیا بمیکده حافظ بر تو عرضه کنم کل میخانه‌یه ای حافظ که سا که عرض ایدم
هزار صف ز دعای مستجاب زده مقبول اولمش دعادن یوز صف مراد ارباب طریقت

مستجاب الدعوة ایدوکین اشعاردر ولہ ایضا دوش رفتم بدر میکده خواب آلوده

دون کیجه میخانه قپوسنه خواب آلوده کتدم خرقه تردامن سجاده شراب آلوده خرقه تردامن

وسجاده شرابه بولشمش مراد محبت دنیا ایله آلوده ایکین عشق الهی حصولنه خانقاهه کتدم دیمکدر

خرقه نک دامنی تر بو وجه دخی جائزدر آمد افسوس کنان مغبچه باده فروش باده فروش

مغبچه تمسخر ایدرک کلدی کفت بیدار شو ای ره رو خواب آلوده ایتدی بیدار اول ای

خوابه بولشمش سالک مراد خانقاه دربر صوفیه کندوسنه تمسخر طریقیله پند اتدوکین

بیاندر شست وشوی کن وانکه بخرابات خرام کندوکی پاک ایله واندنصکره خانقاهه

صالن تانکردد زتو این دیر خراب آلوده تابو خراب دیر سندن آلوده وناپاک اولمیه

دیر دن مراد دنیادر بطهارت کذران منزل پیری ومکن پیرلک منزللرینی پاکلک ایله

کچر خلعت شیب چو تشریف شباب آلوده پیرلک خلعتنی جوانلق خلعتی کبی آلوده ایلمه

مراد پیرلک وقتی عشق وطاعته سعی ایله دیمکدر ومکن کلمه سنک معناسیه مصراع ثانی به

قید اولندی سهولت معنی ایچون تشریف بوندہ خلعت معناسنه در در هوای

لب شیرین پسران چند کنی جوهر روح یاقوت

لب شیرین پسران چند کنی شیرین پسرلرک لبی آرزوسنده جوهر روحی یاقوت

آلوده جان جوهرینی شرابله نیجه بر آلوده ایدرسن مراد نیجه به دکین نفسکه تابع اولوب

محابیب ایله شراب نوش ایدرسن دیمکدر چند کنی نک معناسیه مصراع ثانی به قید

اولندی سهولت معنی ایچون آشنایان ره عشق درین بحر عمیق راه عشقک آشنالری

بو عمیق بحرده که مراد دنیادر غرقه کشتند نکشتند بآب آلوده غرق اولدیلر وآب ایله آلوده

اولمدیلر مراد بحر توحیده غرق اولدیلر و دنیایه میل ایتمدیلر دیمکدر آشنا لفظی بحره نسبت

تمام یر نده در پاک وصافی شو ار چاه طبیعت بدر ای پاک وصافی اول وطبیعت قیوسندن

طشره کل که صفایی ندهد آب تراب آلوده زیرا خاک ایله آلوده اولان آب بر صفا ورمز

مراد مادام که عادت بشریت ثابت در عشق الهی نک حصولی میسر اولماز دیمکدر

گفتم ای جان وجهان دفتر گل عیبی نیست ایتدم ای جهانک جانی گل دفترینه بر عیب دکلدر

که شود فصل بهار از می ناب آلوده اگر فصل بهار صافی شراب دن آلوده اوله معناسی

ظاهری اوزره مراد جوانلق عالمنده شراب ایچمک عیب دکلدر دیمکدر معنای تصوفی

اوزره جوانلق زماننده عشقه سعی ایتمک عیب دکلدر گفت حافظ لغز ونکته بیاران مفروش

ایتدی

ایتدی ای حافظ یارانه لغز ونکته صاتمه آه ازین لطف بانواع عتاب آلوده آه بو انواع

عتابه آلوده اولمش لطفدن لطف انواعه مضاف اولمق روشن در مراد سالک

مبتدی سالک منتهی قتنده اسرار ومعارف دن سویلمک معقول دکلدر دیدوکین بیاندر

ولہ ایضا دامن کشان همی شد در شرب زرکشیده زرکشیده شربده صالنرق

کیدر ایدی صدماه رو ز رشکش جیب قصب دریده یوزآی یوزی انک رشکندن

قصبک قبه سنی یرتمش ایدی شرب زرکشیده شب معناسنه در قصب بونده اینجه

کتان بزی معناسنه درکه اندن جامه ایدرلر مراد محبوب مجازی دیمک روشندر

از تاب آتش می بر گرد عارضش خوی شراب آتشنک حرارتندن انک عارضی

اوزره عرق چون قطرهای شبنم بر برگ گل چکیده برک اوزره طامش شبنم قطره لری کبی

لفظی فصیح وشیرین قدی بلند وچابک شیرین وفصیح در لفظی وار موزون بلند قدی وار

رویی لطیف ودلکش چشمی خوش کشیده دلکش لطیف بریوزی وار کشیده خوش بر چشمی

وار یعنی بو اوصاف ایله موصوف بر دلبر در چشم کشیده اول چشم درکه طاراولوب کافی

مسطح کبی اوله که قصد له کوزینی آچمز نازایدوب کوزینی سوزوب نظر ایدر اول کافی

بویله یازیلورک انیس العشاق نام کتابده مسطوردر یاقوت جان فزایش از آب

لطف زاده انک جان فزا لبی آب لطفدن طوغمش شمشاد خوش خرامش در ناز پرورده

انک خوش خرام قامتی نازده بسلنمش آن لعل دلکشش بین وان خنده دل آشوب

انک خوش اول دلکش لبنی واول کوکله اضطراب برانجی خنده سنی کور وان رفتن خوشش

بین وان گام آرمیده وانک لطیف رفتارین واول آرمیده گامنی کور گام آرمیده

کیدرکن ناز وشیوه سندن کاه کاه توقف اتدوکی در آن آهوی سیاه چشم از دام

ما برون شد اول سیه چشم آهو بزم طوزاغمزدن خلاص بولدی یاران چه چاره سازم

با این دل رمیده ای یارلر بو اورکمش کوکله نه چاره تدارک ایدم زنهار تا توانی

اهل نظر میازار مادام که قادرسن اهل نظری رنجیده اتمه دنیا وفا ندارد ای یار

برگزیده ای کزیده یار دنیا وفا طوتماز تاکی کشم عتابت زان چشم دلفریبت سنک

اول دلفریب چشمکدن قچه دک سنک عتابکی چکیم روزی کرشمه کن ای نور هر دو دیده

برکون برکرشمه ایله ای هر ایکی کوزمک نوری خطاب اول محبوبه در کر خاطر شریفت رنجیده

ز حافظ اگر سنک شریف خاطرک حافظدن رنجیده اولدی ایسه بازآکه توبه کردیم
از گفته و شنیده کیروکل که سویلین سوزلردن توبه ایلدک مراد اول محبوب ایله صلح
طلب اتدوکین بیاندر بپیش شکر بازگویم در بندگی خواجه افندینک قوللغنده کرچوق
شکر دیم خواجه دن مراد بونده وزیردرکه گر او فتد بدستم آن میوه رسیده اگر اول رسیده
میوه الومه دوشه **ولہ ایضاً** سحرگاهان که مخمور شبانه سحر وقتنده که کیجه دن قالمش خماری
رفع ایچون گرفتم باده با چنگ و چغانه چنک و چغانه ایله باده نوش اتدم مراد عالم فیضدن
حاصل اولن المی دفع ایچون بر مرشد یاننده فیضک حصولنه مشغول اولدم دیمکدر •
نهادم عقل را ره توشه از می عقل می دن یول ازوغی قودم زملک هستیش کردم
روانه وارلق ملکندن روانه ایلدم مراد عقل معاشی عشق الهی سلوکینه سوق اتدم
دیمکدر نگار می فروشم عشوهٔ داد می فروش یار بکا بر عشوه ویردی که ایمن گشتم
از مکر زمانه که زمانه نک مکرندن ایمن اولدم مراد مرشدک فیضی ایله دنیایی ترک
اتدوکین بیاندر ز ساقی کمان ابرو شنیدم کمان ابرو ساقی دن ایشتدم که بکا بو
دیدی که ای تیر ملامت را نشانه که ای ملامت تیرینه نشانه اولمش یعنی عوامدن
طعن و ملامت کورمش نبندی زان میان طرفی کمر وار اول میان قوشاقی گیبی
بر فائده حاصل اتمزسن اگر خود را ببینی در میانه اگر کندوکی اورتاده کوره سن مراد
سن که وجودکدن کچمیه سن وصال جانان دن برنسنه حاصل اتمکه قادر اولمازسن
دیمکدر برو این دام بر مرغی دگر نه یوری بو طوزاقی بر غیری مرغه قو که عنقا را بلندست
آشیانه زیرا عنقانک آشیانه سی بلند در مراد عشق و طاعت ایله ذات بارینک
کنهی معلوم اولماز دیمکدر شراب و شاهد و ساقی همه اوست شراب و شاهد و ساقی
دوکلی اودر خیال آب و گل در ره بهانه آب و گل خیالی اورتاده مراد لیس فی الدار
غیره دیار دیمکجه حقدن غیرینک وجودی عدم مثابه سنده ایدوکین بیاندر بده کشتی
می تا خوش برانیم شراب کشتی سنی ویر تا خوش خلاص بوله لم ازین دریای ناپیدا کرانه
بو کناری ناپیدا دریادن مراد عشق الهی ایله دنیادن خلاص بولوب جناب قدسه
واصل اولالم دیمکدر برانیم دربرانیم دکلدر کشتی دن مراد شراب درکه بونده عشق الهی
مراددر و کشتی می دن مراد قدح اولمق جائزدر که حقیقتده معنی بردرکه بند طرف وصل

از

از بادشاهی اول بادشاهدن کیم وصال امیدلنور که با خود عشق باز د جاودانه که دایم
کندو ایله عشق اوینار مصراع ثانی بادشاهک صفتی در مراد وصال خدایه کمسنک لیاقتی
اولمدوغین بیاندر وجود ما معماییست حافظ بزم وجودمز بر معمادر ای حافظ که تحقیقش
فسونست و فسانه که آنک حقیقتی آورد وصادر و در مراد وجود بارینک غیرینک
وجودی فسون و فسانه ایدوکین بیاندر **ولہ ایضاً** چراغ روی ترا شمع روز پروانه سنک
یوزک چراغنه آفتاب پروانه در مراد خال تو با حال خویش پروانه سنک خالکدن بنم
خالمه پروایوقدر خطاب خدایه در که آنک ذات انورنه آفتاب پروانه در خالدن مراد
بونده ذات در مصراع ثانی ده اولن پروانه مرکب درکه آوللکی پروانه ایله تجنیس مرکب در
بیت ای تراچون من بهر ویرانهٔ دیوانهٔ • پیش شمع عارضت ماه فلک پروانهٔ •
خرد که قید مجانین عشق می فرمود عقل معاش که عشق مجنونلرینه قید بیورردی بوی حلقهٔ
زلف تو گشت دیوانه سنک زلفک حلقه سی بویی ایله دیوانه اولدی مراد شول عاقلکه
عشق دیوانه لرینه بند بیورر ایدی اسرار الهیه یه وصول بولمقدن اوتری عقل معاش
دائره سندن چقدی دیمکدر بوی بونده امید معناسنه در رایحه معناسنه دکلدر که
حلقهٔ بوکه قرینه در بمژده جان بصبا داد شمع در نفس شمع بر نفسده مژده ایله صبایه
جان ویردی ز شمع روی توأش چون رساند پروانه سنک یوزک شمعندن خبرکه
اکه پروانه ایرشدردی پروانه بونده تذکره و خبرجی معناسنه در خطاب خدایه در سنک
زلفک بویی ایله اگر جان بیله گتدی ایسه نه اولدی هزار جان گرامی فدای جانانه بیک
مکرم جان جانانه فدا اولسون بوی بونده امید و رایحه معناسنه ممکن در جانانه دن
مراد خدادر بر آتش رخ زیبای او بجان سپند انک زیبا یوزی آتشی اوزره یوزرلک
دانه بغیر خال سیاهش که دید بدانه انک سیاه خالندن یک دانه کیم کوردی مراد صنع حقی
استغراب در من ضعیف ز غیرت فتادم از پا دوش بن ضعیف غیرتدن دون کیجه
ایاقدن دوشدم نگار خویش چو دیدم بدست بیگانه کندی نگارمی چونکه یارک الندہ کوردم
نگاردن مراد حضرت باری اولمق روشن در غیره اولن تجلی دن رشک ایدم که غبطه
دیر زانچه نقشها که برانگیختیم و سود نداشت نه نقشلر که پیدا ایلدک و فائده طوتمدی
فسون ما بر او گشته است افسانه بزم افسونمز انک قتنده افسانه اولمشدر مراد تصنع نظرقلمه

وصال الٰهی میسر اولماز دیمکدر مرا بدور لب دوست هست پیمانی دوستنک لبی دورنده
بنم بر عهدم وار در که بر زبان نبرم جز حدیث پیمانه که عشق سوزندن غیریسنی سویلمیم حدیث
مدرسه وخانقه مکوی که باز مدرسه وخانقاه سوزن سویلمه زیرا کرو فتاد در سر حافظ هوای
میخانه حافظک باشنه میخانه محبتی دوشدی میخانه دن مرادم مرشدک آستانه سی در
بیت شمیم کوشه میخانه یی دیرمم فلکه • کلشن باغ جناندن باکه یکدر وطنم ولهٔ ایضاً عیشم
مدامست از لعل دلخواه مقبول لب دن عیشم مدام در کارم بکامست الحمد لله ایشم اد
ایله در الحمد لله ای بخت سرکش تنکش بیرکش ای سرکش بخت انی محکم سینه یه چک •
که جام زرکش که لعل دلخواه کاهی التون قدحله شراب چک کاه دلخواه لب دن متمتع اول
ظاهرا اکرچه خطاب بخته در اما حقیقتده کندوسنه در ما را بمستی افسانه کردند بزی مستلکله
مشهور ایلدیلر پیران جاهل شیخان کمراه جاهل پیرلر کمراه شیخلر مراد عشق الٰهی یه سعی اتدوکمز
ایچون بزی تعییب ایدرلر دیمکدر از قول زاهد کردیم توبه زاهدک سوزندن توبه ایلدک
و ز فعل عابد استغفر الله وعابدک فعلندن استغفر الله مراد عشق الٰهی دن اعراض ایدنلرک
قول وفعلندن اعراض اتدوکمز بیاندر جانا چکویم شرح فراقت ای جان سنک فراقک
شرحنی ندیم یعنی نیجه بیان ایدم بو وجه دخی جائز در ساکه فراق شرحنی نه ندیم چشمی وصدجان
جانی وصد آه برچشم دیوزنم برجان ویوز آه مراد فراق سببیله چشمی پرآب وجانی پرآه
وتاب اولدوغنی بیاندر کافر مبینا داین غم که دیدست کافر کورمسون بوغمی که کورمشدر
از قامت سرو از عارضت ماه سنک قامتکدن سرو سنک عارضکدن ماه مراد
مصنوعک صانع قاتنده قدری اولمدوغنی اشعاردر خطاب خدایه در از صبر عاشق
خوشتر نباشد عاشقک صبرندن خوشترق اولماز یا صبردن عاشق خوشترق اولماز لیکن
بو وجه اوزره صبر لفظی مضاف اولماز صبر از خدا خواه صبر از خدا خواه صبری خدادن استه
صبری خدادن استه دلق ملمع زنار راهست ملمع دلق یول زناری در زیرا ریادن
عاری دکلدر صوفی بیند از این رسم و این راه ای صوفی بو عادتی بو طریقله ترک ایله
دلق ملمع کوناکون پاره لر ایله اولن خرقه در که سلوک عشقده مانع قوی در وقتی بر دیش
خوش بود وقتم بروقت انک یوزی ایله وقتم خوش ایدی از وصل جانان صد لوحش الله
جانانک وصالندن یوز لوحش الله یعنی وصال جانانه یوز تحسین لوحش الله تحسین معناسنه در

رخ

رخ بر تابم از راه خدمت خدمت یولندن یوز چویرمزم سر برندارم از خاک درگاه درگاهک
خاکندن باشم قالدرمزم یعنی طاعت حقدن فراغت اتمزم شوق رخت برد از یاد حافظ
سنک رخک شوقی حافظک یادندن الدی ورد شبانه درس سحرگاه کیجه یه منسوب
اولن وردی سحر وقتنک درسنی مراد تجلی ذات سببیله مرتبهٔ استغراقه وصول بولدوغنی
بیاندر ولهٔ ایضاً گر تیغ بارد در کوی آن ماه اگر او ماهک محله سنده تیغ یاغه گردن نهادیم الحکم لله
مراد حقدن کلن قضایه رضا اظهاری در ماه دن مراد حق در آیین تقوی ما نیز دانیم تقوی
آیینی بز داخی بلورز لیکن چه چاره با بخت گمراه اما گمراه یعنی یرامز بخته نه چاره یعنی چاره یوقدر
ما شیخ و واعظ کمتر شناسیم بز شیخ و واعظی کمتر اکلرز یعنی اکلمزز یا جام باده یا قصه کوتاه یا بزه
جامنی و یا قصه یی قصه ایله من رند و عاشق وانگاه توبه بن عاشق رند واندن صکره توبه
استغفر الله استغفر الله حاشا که بن بونی ایدم عکسی ز رویت برمانیفتاد سنک
یوزکدن بزه بر عکس دوشمدی آیینه رویا آه از دولت آه ای آیینه یوزلو آه سنک قلبکدن
آه روحک نفسه خطابی در که سلوک عشقده اصلا بزه متابعت اتمدک دیو وخدایه خطاب
اولمق احتمال در که خدانک صفت استغناسن بیاندر ومرشده دخی اولمق جائز در العمر قد مر
والعمر فانی صبر اکی در وعمر فانی در یا لیت شعری حتام اللقاء نه اولیدی بنم شعورم اولیدی
نه وقت بن اکا ملاقی اولورم حتی ما اللقاء دن مخفف در مراد جانان ازلدن وعده وصال
طلب اتدوکی در حافظ چه نالی گر وصل خواهی ای حافظ نه ناله ایدرسن اگر وصال استرایسک
خون بایدت خورد در گاه و بیگاه ساکه دایم قان یمک گرک مراد وصال جانان مشقتسز
حاصل اولماز دیمکدر ولهٔ ایضاً عیدست و موسم گل ساقی بیار باده بیرام وگل زمانی در
ای ساقی شراب کتور هنگام گل که دیع بی می قدح نهاده گل وقتی کیم کورمشدر شرابسز یعنی
بوتس قدح قونمش زین زهد و پارسایی بگرفت خاطر من بو زهد و پارسالقدن بنم خاطرم
منقبض اولدی ساقی بده شرابی تا دل شود کشاده ای ساقی بر شراب ویر تا دل کشاده اوله
مراد ریادن اعراض ایدوب عشق الٰهی طلب اتدوکین بیاندر صوفی که دی نصیحت می کرد
عاشقان را صوفی که دون عاشقلره نصیحت ایدر ایدی امروز دیدمش مست تقوی بباد داده
بو کون انی تقوی مستی یله ویرمش مست کوردم مراد عشاقه طعن ایده نی عشقه مبتلا
اولمش کوردم دیمکدر این یک دو روزه دیگر گل را غنیمتی دان بو برایکی کونلک کلی

کرد غنیمت بل کر عاشقی طرب کوی جوی باساقیان ساده اکر عاشق ایسک ساده ساقیلرله
طرب اسنه کل رفت ای حریفان غافل چرا نشنید کل کتدی ای حریفلر نیچون غافل اوتوررسز
بی بانک رود چنک وبی یار وجام باده چنک قیلی آوازسز و یارسز و شراب قدحسز مراد
عاشقلر نیچون مرشدسز و عشقسز و ذکر خداسز غافل اوتوررسز دیمکدر در مجلس صبوحی
دانی چه خوش نماید بیلورمیسن صبوحی مجلسنده نه خوش کورینور عکس عذار ساقی
در جام می فتاده ساقی نک عذاری عکسی شراب قدحنه دوشمش مراد مرشددن عشق الهی
حاصل اتمک زیاده لطیف ایدوکین بیاندر مراد عشق الهی ده تجلی ذات واقع اولمق
لطیف ایدوکین بیاندر مطرب چو پرده سازد شاید اگر بخواند مطرب چونکه پرده دوزه
لایقدر اکر اوقویه از طرز شعر حافظ در بزم شاهزاده حافظک شعری طرزندن شاهزاده نک
بزمنده پرده بونوع مقام ساز معناسنه در مطرب اکه قرینه در وله ایضاً نصیب من چو خرابات
کرده است اله چون خدا بنم نصیبمی میخانه ایلمش در در میانه بکو زاهد مرا چه گناه دی ای زاهد
بو اورتاده بنم کناهم ندر مراد سر ازله اطلاعی اولمیین طاعته طعن در بیت نه من ز سر حکمت
بدر میرم که حکمت چنین میرود بر سرم کسی که جام میش در ازل نصیب افتاد بر کمسه که اکا
ازل ده جام می نصیب دوشدی چرا بحشر کنند این گناه از و درخواه قیامتده بو گناهی نیچون
اندن سؤال ایدرلر مراد قل کل من عند الله حسبنجه جمیع نسنه خدادن ایدوکین اشعاردر بو بوز
معنی ظاهری اوزره در معنی باطنی اوزره جام می دن مراد عشق الهی در که قیامتده اندن
سؤال یوقدر بکو بصوفی سالوس خرقه پوش دوروی ایکی یوزلو خرقه پوش مرایی صوفی یه دی
که کرده دست درازی واستین کوتاه که دست درازلق ایلمش ویکنی قصه اتمش مقول قول
بو بیت در تو خرقه زبرای ریا همی پوشی سن خرقه یی ریا ایچون کیرسن که تا بزرق بری بندگان
حق از راه که تا ریا ایله حق تعالینک بنده لرینی یولدن چقاره سن مراد مرایی صوفی ضال و مضل
ایدوکین بیاندر غلام همت رندان بی سر و پایم بی سر و پا رندلرک همتی قولیم که هر دو کون
نیرزد به پیش شان یک کاه که هر ایکی عالم انلرک یاننده بر صمانه دکمز زیرا مقصودلری همان
جناب قدسدر مرادم ز خرابات چونکه شد حاصل بنم مرادم چونکه میخانه دن حاصل اولدی
دلم ز مدرسه وخانقه گشت سیاه دلم مدرسه وخانقاه دن سیاه اولدی یعنی نفرت
حاصل اولدی برو گدای در هر گدا مشو حافظ یوری هر کدانک قپوسی کداسی اولمه ای حافظ

کراین

که این مراد نیابی مکر بمشیت الله زیرا بو مرادی بولمازسن مکر مشیت الله ایله مراد حصول مراد خدادن
میسر اولور دیمکدر بیت کسانی که سلطان وشاهنشهند سراسر گدایان این درگهند
وله ایضاً ناگهان پرده برانداخته یعنی چه پرده رفع ایلمش سن یعنی نیلدک مست درخانه
برون تاخته یعنی چه خانه دن طشره مست چاپمش سن یعنی نیلدک مراد عقلک نفسه خطابیدر که
کندوکی بویله رسوای اتمکدن مرادک نه ایدی زلف در دست صبا گوش بفرمان رقیب
زلفک صبا النده قولاغک رقیبک فرماننده اینچنین با همه درساخته یعنی چه دو کلی یه بویله
متابعت وجمعیسی ایله بویله اختلاط ایلمش سن یعنی نیلدک مراد عقلک نفسه خطابیدر هوا
وشیطانه تابع اولدوغندن اوتری رقیبدن مراد شیطان در شاه خوبانی ومنظور
گدایان شده خوبلرک شاهی سن وکدالرک محبوبی اولمش سن قدر این مرتبه نشناخته
یعنی چه بو مرتبه نک قدرینی اکلمش سن یعنی نیلدک مراد بودر که عقل وروح وقوای عقلیه
وروحانیه که خوبلردر ای نفس سن بونلرک پادشاهی سن لیکن قوای نفسانیه واهل
فسق وهوانک مظهری اولمش سن اول مرتبه نک قدرینی اکلمدک خطا اتدک نه بزلف
خود اول تو بدستم دادی کندو زلفک اوجنی اول بنم الومه ویردکمی بازم از پای درانداخته
یعنی چه کروبنی ایاقدن اتمش سن یعنی نیلدک ایوی اتدک مراد بودر که عقل نفسه خطاب ایدوب
ایدر ابتدا تعلق تنده سن عنان اختیاری بنم الومه ویروب اطاعت ومتابعت ایلدک
عاقبت هوایه تابع اولوب انی بوزدک ایو اتمدک زیرا حقدن دور اولدک سخت رفت
دهان گفت وکمر بست میان سوز سنک دهانک رمزنی وقوشاق سنک میانک سرینی
دیدی وز میان تیغ بما آخته یعنی چه واورتادن بزه تیغ چکمش سن یعنی نیلدک یعنی
معقول اتمدک حاصل معنی سن سنی رسوای ایلدک دیمکدر بو سوز عقل جانبندن
نفسه خطاب بلکه عتاب طریقیله در هر کس از مهرهء مهر تو بنقشی مشغول هر کسه
سنک محبتنک زارندن بر نقشه مشغول در عاقبت با همه کج باخته یعنی چه عاقبت دو کلی
کمسه ایله اکری اوینامش سن یعنی نیلدک ایو اتمدک مراد بودر که عقل وروح وبونلرک
قواسی سنک محبتکدن بر عمله مشغول در که سن بو جمله یه موافقت ایدوب حقک طاعتنده
اوله سن اما سن جمیعنه مخالفت ایدوب ثوابدن محروم اولدک خطاب ینه نفسه در
حافظا در دل تنگت چو فرود آمد یار ای حافظ چونکه سنک یار تنگ دلکه نزول اتدیسه

خانه از غیر بپرداخته یعنی چه خانه‌می غیردن تخلیه ایتمش سن یعنی نیلدک یاردن مراد باری تعالیدر
مراد خانهٔ دل کرو ماسوادن پاک اولمق کرک که جانان انده نزول ایده دیمکدر یعنی چه ده
بو معنی دخی جایزدر یعنی نه استرسن **ولهٔ ایضاً** وصال او زعمر جاودان به انکه وصالی
عمر جاودان دن یکدر خداوندا مرا آن ده آن به ای خداوند باکه انی ویر زیرا اول یکدر
وصال دن صکره واقع اولن ضمیر غایب خدایه راجعدر بشمشیرم زد و باکس نگفتم ینی
شمشیر ایله اوردی و کمسیه دیمدم که راز دوست از دشمن نهان به زیرا دوستک رازنی
دشمندن نهان یکدر مراد حقدن کلن قضایه رضا اظهاری در دوستان دن مراد خدادر
دلا دایم گدای کوی او باش ای کوکلم دایم انک محله سنک گداسی اول بحکم آنکه دولت جاودان
اول سبب ایله که دولت ابدی یکدر مراد خدادر بخلدم دعوت زاهد منوما ای زاهد بنی جنته
دعوت بیورمه که این سیب زنخ زان بوستان به زیرا بو سیب زقن اول بوستاندن
یکدر مراد جمال جانان دن تلذذ اتمک جنت دن مقبول ایدوکین اشعاردر **بیت** سیب
زنخدان ترا به ز به • یافت دلم متعه الله به • بداغ بندگی مردن درین در بو قیوده بنده لک داغی
ایله اولمک بجان اوکه از ملک جهان به انک بقاسی حقیچون که جهان ملکندن یکدر دردن
مراد درگاه خدادر جان بونده بقا معناسنه دراکا متصل اولن باقم اچوندر واندن صکره
واقع اولان ضمیر غایب خدایه راجعدر بود خاکش زخون ارغوان به انک خاکی ارغوانک
قانندن یکدر مراد عشق آلهی ایله پایمال اولن عاشق دنیانک پادشاه عالی قدرندن قدری
عالی اولور دیمکدر سرودن مراد باری تعالی اولمق روشن در بو محل ده کل اولمق کاف
فارسی ایله ختمه سیله تمام محله ملایمدر که سرو و ارغوان اکه قرینه در خدارا ز طبیب من بپرسید
الله ایچون بنم طبیبم دن سؤال ایلکوز که آخر کی شود این ناتوان به که آخر بو ضعیف قچن ایو اولور
طبیب دن مراد مرشددر که یاران طریقته ایدر که اندن صور کوز بنم نفسم محبت ماسوادن
قچن خلاص بولور جوانا سر متاب از پند پیران ای جوان پیرلرک پندندن باش چورمه یعنی قبول
ایله که رای پیر از بخت جوان به زیرا پیرک رایی جوان بخت دن یکدر جوان بختک صفتی اولمق
روشن در بخت جوان ایو و قوی بخت معناسنه در نته کم جوان بخت دیرلر بو وجه دخی جایزدر
پیرک بندی جوانک بختندن ایو بو وجه اوزره جوان بختک صفتی اولماز شبی میگفت چشم
کرند یدست بر گنجه ایتدی کمسنک چشمی کورمش در زر و ارید کوشم در جهان به بنم قولغم

اولن

اولن ایچون یکدر سخن اندر دهان دوست گوهر دوستک دهاننده سوز گوهردر بو
مصراعده تمام لطافت واردر ولیکن گفتهٔ حافظ ازان به اما حافظک سوزی اندن یکدر
میگفت کلمه سنک فاعلی دوستدر که مخلص بیتنده اولن دوست انی مفسردر
ولهٔ فی حرف الیاء ای دل بکوی دوست گذاری نمیکنی ای دل عشق محله سنه کذر
ایلمزسن اسباب جمع داری و کاری نمیکنی اسباب جمع طوترسن یعنی اسبابک تهیادر
برایش ایلمزسن بو وجه دخی جایزدر جمعیت خاطر اسبابنی طوترسن و برایش ایلمزسن وجه ثانی
اوزره اسباب جمعه مضاف اولور مراد بودر که صحت بدن و فراغ دل و عمله قوت وار
لیکن عشق و طاعته سعی ایلمزسن چوگان کام در کف و گویی نمی زنی مراد چوگانی الکده و برطوب
اورمزسن بازی چنین بدست و شکاری نمیکنی الکده بو نجلین بر طوغان وار در بر شکار
ایلمزسن مراد عبادته قدرت وار اما سعی ایلمزسن دیمکدر بازی یا ایله طوغان معناسنه
عربی دریا سز فارسی در بونده تانی مراد درکه یا وحدت ایچوندر این خون که موج میزند اندر
جگر ترا بو خون که سنک جگرکده موج اورر در کار رنگ روی نگاری نمیکنی بر نگارک
یوزی رنگینک ایشنه صرف ایلمزسن مراد سنده استعداد عشق وار لیکن انک ظهوری ایچون
بر مرشد طلب ایتمزسن مشکین ازان نشد دم خلقت که چون صبا سنک خلقک نفسی اول
اول سبب دن مشکین اولمدی که صبا کبی بر خاک کوی دوست گذاری نمیکنی دوستک
محله سنک خاکی اوزره بر کذر ایلمزسن مراد عشق و ریاضت ایله مادام که جناب قدسه
وصول بولمیه سن اخلاق حمیده یه مالک اولمزسن دیمکدر دوست دن مراد خدادر
ترسم کزین چمن نبری آستین گل قورقرم بو چمن دن کل یکمنی یعنی یکی کل طولدرمیه سن
کز گلشنش تحمل خاری نمیکنی زیرا انک گلشنندن بر خاره تحمل ایلمزسن چمن دن مراد
دنیادر گلشن دن مراد جناب قدس در مراد عشق و ریاضت مشقته صبر اتمدک قورقرم
که آخرتده بر سعادت بولمزسن دیمکدر **بیت** همینت پندت اگر بشنوی • که گر خار کاریش
سمن ندروی • ساغر لطیف و دلکش و می افکنی بخاک ساغر لطیف و دلکش در آنی خاکه
براغورسن اندیشه از بلای خماری نمیکنی بر خمار بلاسندن فکر ایلمزسن بو وجه دخی
جایزدر خماره منسوب اولن بلادن خوف ایلمزسن بو وجه اوزره خماری ده اولن یا
نسبت ایچوندر مراد صفای خاطرک و عشقه قدرتک وار لکن دنیایه مغرور اولوب

عمر عزیزی هوا و هوسه صرف ایلرسن و آخرت تدارکندن غافل سن دیمکدر

در آستین جانِ تو صد نافه مندرجست سنک جانک یکنده یوز نافه درج اولنمشدر

وانرا فدای طرّهٔ یاری نمیکنی وانی بر یارک طره سنه فدا ایلمزسن مراد سنده وصول

الی الله استعدادی و طبقات عالیه یه ایرشمک قدرتی وار در ذاتکده مندرج اولان

نفحات الهیه سببی ایله لیکن سعی ایدوب بر مرشد اله کتوروب انی وجوده کتورمکه سعی ایلمزسن

دیمکدر حافظ برو که بندهٔ کی بارگاه دوست ای حافظ یوری که دوست بارکاهنک

قوللغی دوستدن مراد خدادر گر جمله میکنند تو باری نمیکنی اگر جمله ایده لر حیف سن ایتمیه سن

مراد نفسنه توبیخ در باری بو ندن حیف معناسنه در ولە ایضاً ای دل آن دم که خراب

از می گلگون باشی ای کوکل اول دم که عشق الهیدن خراب اوله سن بی زر و گنج بصد

حشمت قارون باشی زر و گنجسز یوز قارونک عظمتی ایله اولورسن در مقامی که صدارت

بفقیران بخشند بر مقامده که صدارتی فقیرلره باغشلر چشم دارم که بجاه از همه افزون

باشی امید طوترم که عزت و منصبده دیکلیدن زیاده اوله سن در ره منزل لیلی که

خطرهاست روان لیلینک منزلی یولنده که انده خطرلر وار در شرط اول قدم آنست

که مجنون باشی اول قدمک شرطی اولدر که مجنون اوله سن مراد عشق الهی طالبنه عقل

معاشدن فراغت لازم ایدوکین بیاندر نقطهٔ عشق نمودم بتو هان سهو مکن

ساکه عشق نقطه سنی کوستردم آگاه اول سهو ایلمه ورنه چون بنگری از دایره بیرون

باشی یوخسه چون نظر ایدرسن دائره دن طشره اولورسن مراد عشق الهیدن بی بهره

اولنمه قرب الهی دائره سندن خارج ایدوکین بیاندر کاروان رفت و تو در خواب

و بیابان در پیش کاروان کتدی و سن خوابده سن و بیابان اوکگده در کی روی

ره ز که پرسی چکنی چون باشی قنجه کیدرسن یولی کیمدن صورارسن نیلرسن نیجه اولورسن

مراد آخرت تدارکندن غافل اولنلره نصیحتدر بیت فروکوفت طبل شترساربان

بمنزل رسید اول کاروان قدحی نوش کن و جرعه بر افلاک افشان بر قدح نوش ایله

و جرعه سنی افلاکه اوزره صاچ چند چند از غم ایام جگر خون باشی نیجه نیجه ایام غمندن

جگر خون اوله سن مراد عشق الهی یه مشغول اولوب دنیا غمنی ترک ایله دیمکدر تاج شاهی

طلبی گوهر ذاتی بنمای شاهلق تاجنی طلب ایدرسک ذاته منسوب گوهر کوستر

ورخود

در خود از گوهر جمشید و فریدون باشی اگر خود جمشید و فریدون اصلندن اوله سن

یعنی اعتبار هنر و عمله در حسب و نسبه دکلدر بیت هنر بنمای اگر داری نه گوهر گل از

خارست و ابراهیم از آزر حافظ از فقر مکن ناله که گر شعر اینست ای حافظ فقردن ناله

ایلمه زیرا اگر شعر بو ایسه که سن دیمشسن هیچ عاقل نپسندد که محزون باشی هیچ عاقل

بکنمز که سن محزون اوله سن بیت رضینا قسمة الجبار فینا لنا علم و للاعداء مال فان المال

یفنی عن قریب و علم الله باق لا یزال ولە ایضاً احمد الله علی معدلة السلطان الله تعالی یه

حمد ایدرم سلطانک عدلی اوزره یعنی عادل اولدوغندن اوتری احمد شیخ اویس

حسن ایلخانی اول سلطان حسن ایلخانی اوغلی شیخ اویس اوغلی احمد در

معدلت عدل معناسنه در سلطانی ده اولن یا اشباع اکوندر ایلخانی فرمان ده

و سردار معناسنه در خان بن خان شهنشاه شهنشاه نژاد خان اوغلی خان

و شهنشاه اصللو شهنشاه در انکه می زیبد اگر جان جهانش خوانی اول پادشاه که

یراشور اگر انی جهانک جانی اوقیه سن مراد نظام عالمه سبب اولن احمد نام عادل پادشاهی

مدحدر دیده نادیده باقبال تو ایمان آورد کورمش کورممش سنک اقبالکه

ایمان کتوردی یعنی اقرار ایدوب قبول ایلدی وجه اوله کوره مرد دیده و مرد نادیده دیمکدر

وجه ثانی یه کوره دیده ذکری ذکر جز واراده کل قبیلندندر زیرا ایمان کتورن دیده

دکلدر بلکه احمدهم نسبت ایمان خوب واقع اولمشدر مرحبا ای بچنین لطف خدا

ارزانی مرحبا ای خدانک بو نجلین لطفنه لایق اولن پادشاه ماه اگر بی تو برآید بدو

نیمش بزنند ماه اگر سنسز طلوع ایلیه انی ایکی پاره ایلرلر دولت احمدی و معجزهٔ سبحانی

احمده منسوب اولن دولت و سبحانه منسوب اولن معجزه مراد پادشاه صاحب حکم و قدرت

ایدوکین بیاندر جلوهٔ بخت تو دل میبرد از شاه و گدا سنک بختک جلوه سی شاه و گدادن

دل ایلدر چشم بد دور که هم جانی و هم جانانی یرامز کوزلراق اولسون زیرا هم جان و هم جانانسن

مراد پادشاهی مدحدر بر شکن کاکل ترکانه که در طالع تست ترکانه کاکلی پریشان ایله

زیرا سنک طالعکده وار در بخشش و کوشش خاقانی و چنگیزخانی خاقانه منسوب بخشش

و چنگیزخانه منسوب کوشش کاکل ترکانه ترکلره منسوب اولن کاکل معناسنه در سپاهیانه

کاکل معناسنه دکلدر چنگیزخان بریت پرست پادشاهک اسمی در بو بیتدن مراد

عالمی کندوکه مطیع ایلمکه اقدام ایله دیمکدر گرچه دوریم بیاد تو قدح می گیریم اگرچه ایراغز سنک
یادک ایله قدح طوتارز بعد منزل نبود در سفر روحانی روحانی سفرده منزل اوزاقلغی اولماز
مراد پادشاهه ایراقدن محبت عرض اتدوکین بیاندر • از گل پارسیم غنچه عیشی نشکفت پارسه
منسوب اولن گلدن باکه بر عیش غنچه سی اچلمدی یعنی پارس مملکتندن بر ذوق وسرور
میسر اولمدی حبذا دجله بغداد ومی ریحانی نه لطیف بغدادک دجله سی وانک ریحانی
شرابی مراد کندو شهرندن نفرت اتدوکین اشعار در می ریحانی بر نوعه شرابک اسمی در
سر عاشق که در خاک معشوق بود عاشقک باشی که معشوقک قپوسی طپراغی اولمیه کی خلاص
بود از محنت سرگردانی سرگردانلق محنتندن اگر قچان خلاص اولور ای نسیم سحری خاک
در یار بیار ای نسیم سحری یارک قپوسی خاکنی گتور تا کند حافظ از و دیده دل نورانی
تا حافظ اندن کوکل کوزن نورانی ایده مراد سحره منسوب اولن فضل الهی دن اثر قرب طلب
اتدوکین بیاندر **ولە ایضاً** ای پادشاه خوبان داد از غم تنهایی ای خوبلرک پادشاهی
تنهالق غمندن داد دل بی تو بجان آمد وقتست که باز آیی کوکل سنسز زیاده مضطرب اولدی
وقتی درکه گیرو گله سن خطاب خدایه درکه اندن تجلی جمال طلب ایدر مشتاقی ومهجوری
دور از تو چنانم کرد مشتاقلق ومهجورلق سندن ایراق بنی انجلین ایلدی گر دست نخواهد
شد یا باب شکیبایی که الدن گیته گرگدر صبر طاقتی ای درد تو ام درمان در بستر ناکامی
ای جانان رسن مرادسزلق بسترنده سنک دردک بنم درمانمدر در دی یاد تو ام مونس
در گوشه تنهایی وای جانان که تنهالق گوشه سنده سنک یادک بنم مونسمدر خطاب
خدایه در دردایره فرمان ما نقطه تسلیمیم فرمان دایره سنده بز تسلیم نقطه سی یوز •
لطف انچه تو اندیشی حکم انچه تو فرمایی لطف اولدرکه سن فکر ایدرسن حکم اولدرکه سن
بیورسن خطاب خدایه فکر خود ورای خود در عالم رندی نیست عاشقلق عالمنده
کندو فکری وکندو رایی یوقدر کفرست درین مذهب خود بینی وخود رایی بو مذهبده
خود بینلک وخود رایلک کفردر **بیت** دلا عنان ارادت بدست دوست سپار
درین مقام که کاری باختیار تو نیست • یا رب بکه شاید گفت این نکته که در عالم
عجبا بو نکته یی کیمه دیمک ممکندر که عالمده رخساره بکس ننمود آن شاهد هرجایی اول
هرجایی محبوب کمسیه یوز گوسترمدی شاهد هرجایی دن مراد باری تعالی درکه

والله

والله معلم ایما گفتم حسبنجه هر پرده حاضردر لکین اشکارا جمالنی کمسیه عرض اتمشدر
دی شب گله زلفت با باد صبا گفتم دون گیجه سنک زلفک شکایتنی باد صبایه ایتدم
گفتا غلطی بگذر زین فکرت سودایی باد صبا ایتدی غلط وخطا ایدرسن بو سودایی
فکردن گچ یعنی حاصل اولماز فکردن فراغت ایله صد باد صبا اینجا با سلسله می رقصد
یوز باد صبا بونده زنجیر ایله رقص ایدرلر اینست حریف ای دل تا باد نه پیمایی حریف
بودر ای کوکل صاقن یل اولچمیه سن یعنی طالب محال اولمیه سن صد باد بونده سلوکک
عشقده قوی وجری اولنلردرکه انلر دخی اسرار الهیه حصولنده مقید ومتحیرلردر
ساقی چمن وگل را بی روی تو رنگی نیست ای ساقی سنک یوزک سز چمن وگلک بر رنگی
یوقدر شمشاد خرامان کن تا باغ بیارایی شمشادی خرامان ایله یعنی باغه گل تا باغی بزه یه سین
شمشاددن مراد قامتی در ساقی دن مراد مرشددر دایم گل این بستان شاداب
نمی ماند بو بستانک گلی دایم تازه قالمز دریاب ضعیفان را در وقت توانایی ضعیفلره
ایرش توانالق وقتنده زین دایره مینا خونین جگرم می ده بو فلکدن جگرم خون اولمشدر
شراب ویر تا حل کنم این شکل در ساغر مینایی تا صراحی ساغرده بو شکلی حل ایدم مراد عشق
الهی ایله آلام فلکدن خلاص طلب اتدوکین بیاندر حافظ شب هجران شد بوی خوش وصل
آمد ای حافظ هجران گیجه سی گتدی یارک لطیف رایحه سی گلدی شادیت مبارکباد
ای عاشق شیدایی سرور ساکه مبارک اولسون ای شیدایی عاشق مراد ظلمت قبض
واستتار گیدوب نفحه رحمانیه ایرشدوکین بیاندر **ولە ایضاً** اتت روایح رند الحمی
وزاد غرامی قورینک وقتی وعود اغاجنک رایحه لری گلدی وبنم عشق ومحبتم زیاده اولدی
من المبلغ عنی الی سعاد سلامی بندن بنم سلامیمی سعاده کیم ایرشدیریجی در روایح جمع
رایحه در رند فتح رایله دفنی وعود اغاجی در حمی قوری درکه اندن اغاج کسمکه وشکار
اتمکه قوغز عربک عادتی درکه کندو محبوبه سنک منزلینی حمی یه تشبیه ایدر وبو تشبیه
نکته دن خالی دکلدر خواجه حافظ دخی اول سمته سلوک اتمشدرکه مرشدک منزلنی حمایه
تشبیه اتمشدر غرام محبت معناسنه در من که استفهام در تحیر ایچون اولمق روشندر
انکاری اولمقدن روایحدن مراد نفحات درکه مرشد جانبندن ایرشمشدر سعاددن
مراد بونده مرشد در تشبیه طریقی اوزره پیام دوست شنیدن سعادتست وسلامت

دوستنک خبرینی ایشتمک سعادت و سلامت در فدای خاک در دوست باد جان گرامی
محترم جان دوستنک قپوسی خاکنه فدا اولسون دوستدن مراد مرشددر بیا با شام
غریبان و آب دیدهٔ ما بین کل غریبلرک شامنه و بزم کوزمز یاشنی کور بسان بادهٔ صافی
در آبگینهٔ شامی صرچه ده صافی شراب کبی و آن رغبت بخلد و حسرت ناقض عهد اگر
بن جنته میل ایدم و عهد صبحی اولم فما تطیب نومی و ما استطاب مناهی بنم نومم لطیف
اولمسون و بنم اویوبجق یرم اولمسون مراد طالب دیدارم دیمکدر جزا واقع اولن
فعللرک اوّلنده ما نافیه اولوب اول فعللر موقع دعاده واقع اولمق روشندر اذا تفرد
عن ذی الادراک طایر خیر قجن مسواک اغاجی اولن یرک خیر قوشی اوته فلا تفرد عن روضها
انین حمامی سعادتنک باغچه لرندن کوکرجین لرک ناله سی ظاهر اولماز مراد کندونک قصور
حالندن تحزن و تحسر اظهاریدر زمان جاهلیتده عربک عادتی ایدی طیورک بعضی سندن
تطیر و بعضی سندن تفأل ایدرلر ایدی تطیر اتدکلری قوزغون و قرغه ایدی فلا تفرد
اصلنده تتفرّد ایدی یعنی تفعّل بابندن تفعیل بابندن دکلدر روض دن مراد جناب مرشددر
بسی نماند که روز فراق ما بسر آید چوق قالمدی که بزم فراقمز کونی باشه کله رأیت عن هضبات
الحمی قیام خیامی هضبات جمع هضبه در خیام جمع خیمه در انک آخرنده اولن یا یای شاهددر
مراد مرشدک قدومنک علاماتندن مشاهدهٔ جمال امید طوتدوغین بیاندر خوشا دمی که
در آیی و گویمت بسلامت نه خوش شول دم که کله سن و سکا سلامک سببی ایله دیم قدمت
خیر قدوم نزلت خیر مقامی کلدک خیر کلمک ایله قوندک مقامک ایو سنه خطاب مرشددر
امید هست که رویت به بخت نیک به بینم امیدوارم که سنک یوزکی ایو طالع ایله
کورم تو شاد گشته بفرمان رهی و من بغلامی سن فرمان رهلک ایله شاد اوله سن
و بن غلاملق ایله شاد اولم خطاب مرشده در من ارچه هیچ ندارم سزای صحبت جانان
بن اگرچه شاهلر صحبتنه لایق هیچ نسنه طوتمازم ز بهر کار خواهم قبول کن بغلامی ثواب
ایشدن اوتری غلاملغه قبول ایله خطاب مرشده در بعدت منک و قد صرت ذائبا کهلال
سندن ایراق اولدم و تحقیق هلال کبی اریکی اولدم اگرچه روی چو ماهت ندیده ام بتمامی اگرچه
سنک آی کبی یوزکی بالتمام کورمدم خطاب مرشده در چو سلک در خوشاب است نظم پاک تو
حافظ نازک و لطیف در سلکی کبی در سنک پاک نظمک ای حافظ ز روی لطف سبق

می برد ز نظم نظامی لطف یوزندن نظامینک نظمندن سبق ایلدر ولُه ایضاً ای دل گرفتار
چاه زنخدان ای کوکل اگر اول چاه زنخداندن چقه سن هر جا که روی زود پشیمان بدر آیی
هر یره که کیدرسن تیز پشیمان چقرسن شاید که بابی فلکت دست نگیرد لایقدر که فلک
سکا برابجم صو ویرمیه گر تشنه لب از چشمهٔ حیوان بدر آیی اگر آب حیات چشمه سندن صوسز چقاسن
مراد عمر عزیزی هوا و هوسه صرف ایدوب عشق الهی یه ساعی اولمینه ترحم اتمک سزا ایدوکین
اشعاردر هش دار که گر وسوسهٔ نفس کنی گوش تعقل و فهم ایله اگر نفسنک وسوسه سنی استماع
ایده سن آدم صفت از روضهٔ رضوان بدر آیی آدم کبی جنت باغچه سندن چقرسن مراد
نفس امّاره نک معلولی اولورایسک جناب کبریادن دور اولورسن دیمکدر جان میدهم
از حسرت دیدار تو چون صبح سنک دیدارک حسرتندن صبح کبی جان ویرورم باشد که
چو خورشید درخشان بدر آیی اوله که آفتاب رخشان کبی چقه سن مراد حقدن مشاهدهٔ جمال
طلبیدر چندان چو صبا بر تو گمارم دم همت سنک اوزره صبا کبی اولقدر همت نفسنی حواله
ایدم که غنچه چو گل خرم و خندان بدر آیی که غنچه دن گل کبی خرم و خندان چقه سن مراد کثرت
دعاسی سببی ایله تجلی جمال طلب اتدوکین بیاندر غنچه کله معروفدر در تیره شب هجر تو جانم
بلب آمد سنک فراقک تیره شبنده جانم لبمه کلدی وقتست که همچون مه تابان بدر آیی
وقتیدر که ماه تابان کبی طلوع ایده سن خطاب خدایه در بر خاک درت بسته ام از دیده
دو صد جوی سنک خاک درک اوزره چشمدن ایکی یوز ارماق جمع ایلمشم تا بو که تو چون
سرو خرامان بدر آیی تا اوله که سن سرو خرامان کبی چقه سن در خانهٔ غم چند نشینی و ملامت
غم و ملامت خانه سنده نیجه بر اوتورسن وقتست که از دولت سلطان بدر آیی
وقتیدر که سلطانک دولتندن یعنی سلطانک دولتی سببی ایله طشره کله سن خطاب کندو نفسنه در
حافظ مکن اندیشه که آن یوسف مه روی ای حافظ غصه لنمه زیرا اول آی یوزلو یوسف
باز آید و از کلبهٔ احزان بدر آیی کرو کلور و کلبهٔ احزاندن طشره کلورسن مراد عاقبت
وصال میسر اولور دیمکدر یوسف مه رویدن مراد بونده خدادر ولُه ایضاً آن غالیه
خط گر سوی ما نامه نوشتی اول غالیه خط اگر بزم جانمزه نامه ارسال ایدیدی گردون فلک
هستی ما در ننوشتی فلک بزم وجودمز ورقنی دورمزدی مراد بر یار صادقک فراقندن
زیاده متألم اولدوغین بیاندر هر چند که هجران ثمر وصل برآرد هر نه دکلو که هجران وصال ثمری

دهقان جهان کاج که این تخم نکشتی جهانک دهقانی کاشکی بو تخمی اکمیدی دهقان جهاندن
مراد خدادر کلکت که مریزاد زبان شکرینش سنک قلمک که انک شکر کبی لذیذ زبانی
دوکلسون یعنی جور و مسون مهر از تو ندیدار نه جوابی نبوشتی سندن محبت کورمدی
یوخسه بر جواب یازردی دوستنه خطاب ایدوب ایدر که نیچون با که بر مکتوب ارسال
ایلمدک و لطیفه ایله ایدر که قلمک یازمغه میلی وار ایدی اما سندن التفات کورمدی
معمار وجود ارزدی نقش تو بر عشق وجود معماری اکر سنک نقشکی عشق اوزره اورمیدی
دستان محبت کل آدم لبسرشتی محبت الری آدمک کلنی یوغرمزدی معمار وجوددن
مراد باری تعالی درکه کنت کنزاً مخفیاً حسبنجه ایجاد عالمه سبب اولمشدر زاهد مکن
از نسیه حکایت که بنقدم ای زاهد نسیه دن حکایت ایلمه زیرا شمدی بنم یاریست جو حوری
و سرایی چو بهشتی جودی کبی بر محبوبم وجنت کبی بر سرایم وار ایدی یاردن مراد خدادر •
سرای دن مراد قلبیدر که عشق سببی ایله بهشت کبی لطیف اولمشدر بعض نسخده بو بیت
بویله واقع اولمشدر آمرزش نقد ست کسی را که درینجا بالفعل مغفرتی وار در شول کمسنک که
بونده یاریست جو حوری و سرایی چو بهشتی بونک معناسی شرح اولنمشدر مغروش بباغ ارم
و نخوت شداد ارم باغنه و شدادک کبرنه صاتمه یک شیشه می و نوش لبی و لب کشتی بر شیشه
شرابی و بر شیرین حی و بر اکین کناری باغ ارم شداد جنت نامنه بنا اتدوکی باغچه در •
بونلردن مراد عشق و مرشد و مقام کشف و طاعتدر جهل من و علم تو فلک را چه تفاوت
بنم جهلمک و سنک علمکک فلکه نه تفاوتی وار در انرا که بصر نیست چه خوبی و چه زشتی
انک که چشمی یوقدر خوبلک نه در زشتلک نه در یعنی انک قتنده برابردر مراد بی بصیرت
اولنلر عالمی و جاهلی فرق ایلمزلر دیمکدر زمانه ده اولن بصیرت سزلرکی تنها نه منم کعبهٔ دل
بتکده کرده دل کعبه سن بتخانه ایلمش یالکوز بن دکلم در هر قدمی صومعهٔ هست و کنشتی
سر بر قدم بر صومعه و بر کنشت واردر یعنی روی زمینی باشدن باشه عبادت خانه در
نهایتی بعضسی مظهر جمال و بعضی مظهر جلال در در مصطبهٔ عشق تنعم نتوان کرد عشق میخانه سنده
تنعم ایلمک اولماز چون بالش زر نیست بسازیم بخشتی چونکه التون یصدق یوقدر
بر کرپیج ایله قناعت ایدرز مراد عشقده ذوق و تنعم اولماز دیمکدر تا کی غم دنیی دنی ای
دل دانا حیفست زخوبی که شود عاشق زشتی حیف در بر خوبدن

زشته

زشته مایل وله زشت دن مراد دنیا خوب دن مراد انسان در آلوده کی خرقه خرابی
جهانست خرقه نک آلوده لکی جهان خرابلغی در کوراه روا اهل دلی پاک سرشتی قنی بر پاک
سرشت بر اهل دل سالک از دست چرا هست سر زلف تو حافظ هانیچون سنک
زلفک اوجنی الدن قودی تقدیر چنین بود چه کردی که نهشتی تقدیر بویله ایدی که نیلیدی که
قومیدی **وله ایضاً** ای که مهجوری عشاق روا میداری ای کمسه که عاشقک مهجورلغین
روا طوترسن بنده کان را زبر خویش جدا میداری بندهلرکی کند وکندن جدا طوترسن
خطاب مرشده در تشنهٔ بادیه را هم بزلالی دریاب بادیه صوسزنه هم بر زلال ایله ایرش
باامیدی که درین ره بخدا میداری بر امید حقیچون که بو یولده خدایه طوترسن خطاب مرشده در
دل ربودی و بحل کردمت ای جان لیکن دلمی قاپدک سا که حلال ایلدم ای جان اما بر ازین
دار نکاهش که مرا امیدادی دلمه بوندن یک رعایت ایله که باکه ایلرسن خطاب مرشده در
کراندن التفات طلب ایدر ساغر ما که حریفان دکری نوشند بزم ساغرمزی که غیری حریفلر
نوش ایدرلر ما تحمل نکنیم از تو روا میداری بز تحمل ایتمزز اکر سن روا طوترایسک خطاب
مرشده درکه کند وسنه اولن رعایتی غیرلره اتدوکندن اوتری رنجیده خاطر اولمشدر ای مکس
حضرت سیمرغ نه جولانکه تست ای مکس سیمرغک حضوری سنک جولانکهک یری دکلدر عرض
خودمی بری وزحمت ما میداری کند و عرضک ایلدرسن و بزه زحمت طوترسن یعنی ویررسن
مراد حددن تجاوز ایدنلره نصیحت درکند وسنه خطاب طریقی ایله سیمرغ دن مراد باری تعالی در
مکس دن مراد کوکلیدر تو بتقصیر خود افتادی ازین در محروم سن کند و تقصیرک ایله بو قپودن
محروم دوشدک از که می نالمی و فریاد چرا می داری کیمدن ایکلرسن و نیچون فریاد طوترسن
خطاب کند وسنه اولمق روشن در حافظ از پادشهان پایه بخدمت طلبند ای حافظ پادشاهلردن
مرتبه یی خدمت ایله طلب ایدرلر کار ناکرده چه امید عطا میداری ایش ایلمش ایکن نه عطا امیدی
طوترسن **وله ایضاً** ای که دایم بخویش مغروری ای کمسه که دایم کندوکه مغرورسن کر ترا
عشق نیست معذوری اکر سنک عشقک یوق ایسه معذورسن زیرا غرور ایله عشق آلهی جمع
اولماز کرد دیوانکان عشق مکرد عشق دیوانهلرینک اطرافنه طولنمه که بعقل عقیله مشهوری
زیرا شریف عقلله مشهورسن مراد عقل معاش ده قالن عشق آلهیدن محروم اولور دیمکدر
مستی عشق نیست در سر تو سنک باشکده عشق مستلکی یوقدر رو که مست شراب انکوری

يوري كه اوزم شرابنه مست سن روي زرد وآه درد آلود صاري يوز در
ودردلو آه در عاشقانرا دواي رنجوري عاشقلره رنجورلق دواسي زيرا عشاق بو ايكي شئ ايله
وصول الى الله حاصل ايدرلر سبزه باغ خلدرا رونق جنت باغنڭ لطافتي اولمازمي مي اولان
دلب جوري صافي شرابنڭ وجوي دلبنڭ مهر آن ماه بايدت ورزيد ساكه اول ماهڭ
محبتنه سعي ايلمك كرك كرچه چون آفتاب مشهوري اكرچه آفتاب كبي مشهورسن ماهدن
مراد خدادر مراد عشق الهي دن استغنا ميسر دكل ايدوكين بياندر بكذر از نام
وننك خود حافظ كند ونام وننكدن كچ اى حافظ ساغر مي طلب كه مخموري ساغر
مي طلب ايله زيرا مخمورسن مراد عالم قبض دن خلاصه عشق الهي سبب اولور ديمكدر
ولە ايضاً اى كه دركوي خرابات مقامي داري اى كمسه كه خرابات محله سنده بر مقام
طوترسن جم وقت خودي از دست بجامي داري كند وقتنڭ جمي سن اكر بر جامه قدرت
طوترايسڭ كوي خرابات دن مراد خانقاه در جام دن مراد عشق در اى كه بازلف
ورخ يار كذاري شب وروز اى كمسه كه شب وروزي يارڭ رخ وزلفي ايله كچورسن
فرصتت بادكه خوش صبحي وشامي داري سكا فرصت اولسون كه لطيف بر صبح
وبرشام طوترسن زلف دن مراد اسرار الهيه در رخ دن مراد تجلىٔ ذات در يار دن
مراد خدادر اى كه با وصل دلارام كزيدي خلوت اى كمسه كه دلارامڭ وصالي ايله
خلوت اختيار ايلدڭ بغنيمت شمر اين لحظه كه كامي داري غنيمت صاي بو لحظه يي كه
بر مراد طوترسن دلارام دن مراد محبوب حقيقي در اى صبا سوختكان بر سر ره منتظرند
اى صبا عشق آتشي ايله يانمشلر يول باشنده منتظرلردر كر ازان يار سفر كرده
پيامي داري اكر اول سفر ايلمش يار دن بر خبر طوترايسڭ كو بهنكام وفا كرچه ثبات نبود
دي وفا وقتنده اكرچه سنڭ ثباتڭ اولماز ميكنم شكر كه در جور دوامي داري شكر
ايدرم كه جورده بردوام طوترسن مراد جانانڭ جفاسني وفا عد اتدوكين بياندر
خال سرسبز توخوش دانهٔ عيشست ولى سنڭ سرسبز خالڭ لطيف عيش دانه سيدر
اما بركنار چمنش وه كه چه دامي داري انڭ چمني كناري اوزره واه كه نه عجب دام
طوترسن خال دن مراد ذات در سرسبز اولمسي دايم اندن آثار ظهوره كلمسي در
چمندن مراد بونده روي در دام دن مراد بونده زلف دركه ظلمت كون مراد دركه

عجب دام دركه عاقللر بليه اندن خلاص بولمزلر بوي جان ازلب جانبخش قدح مي شنوم
قدحڭ جانبخش لبندن جان رايحه سني ايشدرم بشنو اى خواجه اكر زانكه مشامي داري
ايشت اى كشي اكر اندن كه بر مشام طوترايسڭ يعني عشق الهي دن طويڭ وار ايسه مراد
عشق الهيدن رايحهٔ حيات ظاهر اولور ديمكدر لطفها ميكني اى خاك درت تاج عزيز
اكر سندن بر لطف طلب ايدرزا ولور توبى امروز درين شهر كه نامي داري سن بوكون
بوشهرده كه بر نام طوترسن غريب دن مراد مريد اولوب خطاب مرشد اولمق روشن در
بس دعاي سحرت مونس جان خواهد شد چوق دعاسي سنڭ جانڭه مونس اوليسر در
توكه چون حافظ شب خيز غلامي داري سن كه شب خيز حافظ كبي بر غلام طوترسن خطاب
مرشد در ولە ايضاً اى كه بر ماه از خط مشكين نقاب انداختي اى كمسه كه ماه اوزره
مشكين خط دن نقاب اتدڭ لطف كردي سايهٔ بر آفتاب انداختي لطف ايلدڭ
آفتاب اوزره سايه اتدڭ مراد ستر جمال در خطاب خدايه در تاچه خواهد كرد با ما آب
رنڭ وعارضت سنڭ عارضڭڭ آب ورنكي عجب بزه نه ايده كركدر حاليا نيرنڭ
نقش خود بر آب انداختي حاليا كند و نقشڭ نيرنكني آب اوزره اتدڭ مراد مصنوع
برده سندن تجلي اتمك ايله بزي بو يله آشفته وشيدا ايلدڭ اكر بالذات عرض جمال
ايدر ايسڭ حالمز نيجه اولور ديمكدر كوي خوبي برده اى از خوبان عالم شاد باش عالم
خوبلرندن خوبلق طوپن الدڭ جام كيخسرو طلب كافراسياب انداختي كيخسرو جامن
طلب ايله كه افراسيابي هلاك اتدڭ جام كيخسرودن مراد عشق الهي در افراسياب دن
مراد نفس اماره دركه بونڭ هلاكي ايله عشق الهي نڭ حصولي ميسر اولور بونده خطاب
عام اولمق روشن در كنج عشق خود نهادي در دل ويران ما كندو عشقڭ كنجني بزم
ويران كوڭلمزده قودڭ سايهٔ رحمت بدين كنج خراب انداختي بو خراب بوجق اوزره رحمت
سايه سني اتدڭ خطاب خدايه دركه لطف ازل ده لطفندن عشق كنجني طلسم خاكده
دفن اتمك ايله كنت كنزاً خزينه سنه امين ايلدي هر كسي با شمع رخسارت بوجهي
عشق باخت هر بر كمسه سنڭ شمع رخسارڭه بر وجهله عشق اويناديكه زان ميان پروانه را
دراضطراب انداختي اول اورتاده پروانه يي اضطرابه آتدڭ خطاب خدايه طاعت من
كرچه ازمستي خرابم رد مكن اكرچه بن مستلكدن خرابم بنم طاعتمي رد ايلمه كاندرين مسلكم

بامید ثواب انداختی زیرا بو سفله‌یی ثواب امیدی ایله اتدک مراد طاعتی گناه مشابه سنده
طوتدوغین بیاندر پرده از رخ برفکندی یک نظر در جلوه گاه جلوه گاهده بر نظر
یوزکدن پرده‌یی رفع ایلدک وز حیا حور و پری را در حجاب انداختی حیادن حور و پری‌نی
حجابه اتدک مراد تجلی جمالدن حور و پری خجل اولدیلر دیمکدر خواب بیداران ببستی ای نکهی
بازلف و خال بیدارلرک خوابنی باغلدک واندیشکره زلف و خال ایله تهمتی بر شب
روان خیل خواب انداختی خواب عسکرینک شب رولری اوزره تهمت اتدک یعنی بو حالی
انلره اسناد ایلدک خطاب خدایه در زلف دن مراد اسرار الهیه در خال دن مراد ذات در
از فریب نرگس مخمور ولعل می پرست مخمور چشمک و می پرست لبک فریبندن حافظ
خلوت نشین را در شراب انداختی خلوت نشین حافظی شرابه اتدک مراد تأثیر ذات وکلام
ربانی ایله عاشق ایلدک دیمکدر وز برای صید دل در گردنم زنجیر زلف ودلمی صید اتمک
ایچون بو بینمه زلف زنجیرینی چون کمند خسرو مالک رقاب انداختی مالک رقاب
خسروک کمندی کبی اتدک خطاب خدایه در نصرة الدین شاه یحیی انکه خصم ملک را دیکر
ناصری شاه یحیی در اول که ملک دشمنی از تف شمشیر چون آتش در آب انداختی شمشیر
حرارتندن آتش کبی آبه اتدی مراد آتش آب ایچنده دوشب هلاک اولدوغی کبی انک
دشمنی دخی انک شمشیر ابدارندن هلاک اولدی دیمکدر نصرت بوندم ناصر معناسنده در
داور دارا شکوه ای آنکه تاج آفتاب دارا شوکتلو پادشاه در ای اول کمسه که آفتاب
تاجنی از سر تعظیم بر خاک جناب انداختی تعظیم اوجندن جنابک خاکی اوزره آتدیڭ
مراد پادشاهی مدح در بو ایکی انداختی ده اولان یا خطاب ایچوندر کلدر باده نوش
از جام کیخسرو که بر اورنگ جم کیخسرو جامندن شراب ایچ که جم تختی اوزره شاه
مقصود را از رخ نقاب انداختی مقصود شاهدینک یوزندن نقابی رفع ایلدک
بو خطاب پادشاهه در زنهار از آب شمشیرت که شیرین را ازان امان سنک شمشیرک
آبندن که شیرلری اندن تشنه لب گشتی نهنگان را در آب انداختی صوسز هلاک ایلدک
نهنگلری آبه آتدک مراد پادشاه ظاهری مدحدر ولهٔ ایضاً ای در رخ تو انوار پادشاهی
ای پادشاه که سنک یوزکده پادشاهلق نورلری ظاهر در در فکرت تو پنهان صد
حکمت الهی سنک فکرکده یوز حکمت الهی پنهان در مراد پادشاهی علم وحکمت ایله مدحدر

کلکک

کلکک تو بارک الله بر ملک ودین گشاده تحسین سنک قلمکه که ملک ودین اوزره
آچمشدر صد چشمه آب حیوان از قطرهٔ سیاهی برمرکب قطره سندن یوز آب حیات چشمه‌سنی
داد پادشاهک ملک ودینه نفع کثیری اولدوغین بیاندر بر اهرمن نتابد انوار اسم اعظم
اسم اعظم نورلری دیو اوزره پیدا اولماز ملک آن تست وخاتم فرمای هرچه خواهی
ملک وخاتم سنکدر هیچ بر نه استر ایسک در حشمت سلیمان هرکس که شک نماید
سلیمان پیغمبر علیه السلامک شوکت وعظمتنه هرکمسه که شک کوستره یعنی شک ایده
بر عقل ودانش او خندند مرغ وماهی انک عقل وعلمی اوزره مرغ وماهی کولر یعنی تمسخر ایدرلر
بازارچه گاه گاهی بر سر نهد کلاهی طغان اگرچه گاه گاه باشی اوزره برکلاه قور مرغان قاف
دانند آیین پادشاهی قاف مرغلری بیلورلر پادشاهلق آیینی مراد هر پادشاه پادشاهلق
عادتنی بیلمز وحقندن کلمز دیمکدر تیغی که آسمانش از فیض خود دهد آب بر تیغ که آسمان
اکه کند و فیضندن آب ویره یعنی بر کمسیه که حق معین اوله تنها جهان بگیرد بی منت سپاهی
بر عسکر منتسز یالکوز جهانی طوتر آسمانه اسناد مجاز در کلک تو خوش نویسد در شان
یار واغیار یار واغیار حقنده سنک قلمک لطیف یازر تعویذ جان فزایی افسون عمر
کاهی جان یعنی حیات زیاده ایدیجی لک حمایلنی عمر نقصان ایدیجی لک افسونی بری رعایت
جانبی در که یار در بری سیاست جانبی در که اغیار در خطاب پادشاهه در ای عنصر تو
مخلوق از کبریای عزت ای پادشاه که سنک ذاتک عزت کبریاسندن خلق اولنمشدر
وی دولت تو ایمن از صدمت تباهی وای پادشاه که سنک دولتک ایمن در خرابلق
شدتندن یعنی دولتکه زوال یوقدر کبریای عزت دن مخلوق اولمسی ظل الله اولمسی‌در
خطاب پادشاهه در گر پرتوی ز تیغت بر کان معدن افتد اگر سنک تیغکدن کان ومعدن
بر پرتو دوشه یاقوت سرخ رو را بخشند رنگ کاهی سرخ رو یاقوته صمان رنکین باغشلرلر
یعنی خوفدن بکزی صاری اولور بخشندک فاعلی کان ومعدن در مراد پادشاهک
شوکت وعظمتین بیاندر عمریست پادشاها کز می تهیست جامم بر عمر در ای پادشاه که
جامم شرابدن بوش در اینک زبنده دعوی وز محتسب گواهی اشته بنده دن
دعوی ومحتسبدن شهادت مراد پادشاهدن ظرافت ایله احسان طلبی در زانم دلت
ببخشد بر عجز شب نشینان بلورم عاشقلرک عجزینه سنک قلبک ترحم ایدر کرحال من بری

از باد صبحگاهی اگر بر صباح وقتنک یلندن بنم حالمی صوره سن مراد پادشاهه حالنی عرض در
ساقی میار رابی از چشمهٔ خرابات ای ساقی خرابات چشمه سندن بر آب کتور تا خرقها بشوییم
از عجب خانقاهی تا خانقاهه منسوب اولن عجب دن خرقه لری یویالم مراد عشق سببی ایله
عجب و ریادن خلاص طلبیدر در دو درمان آدم تا وضع سلطنت هست آدم نسلندن
ما دام که پادشاهلق وضعی وار در مثل توکس ندانست این علم را کماهی بو علمی کمسه سنجلین
حقیقتی بلمدی مراد پادشاهی مدحدر مبالغه طریقی ایله جور از فلک نیاید با تو ملک
صفاتی سن ملک صفاته فلک دن جور کلمز ظلم از جهان بر من شد تو جهان پناهی
جهاندن باکه ظلم اولدی حال بو که سن پادشاه سن مراد پادشاهه جهاندن شکایت
اظهاریدر جایی که برق عصیان بر آدم صفی زد بر یرده که عصیان برقی آدم صفی اوزره
اوردی یعنی حضرت آدم دن عصیان ظاهر اولدی ما را چگونه زیبد دعوی بی گناهی
بزه گناه سزلق دعویسی نیجه یراشور یعنی لایق دکلدر حافظ چو پادشاهت گه گاه می برد
نام ای حافظ چونکه پادشاه که گاه سنک نامکی یاد ایدر ز بخت منما باز بعذر خواهی
بختکدن اینجنمک کوسترمه عذر خواهلق ایله کرو کل یا ملجأ البرایا یا واهب العطایا
ای مخلوقاتک ملجأی ای احسانلر باغشلیجی عطفاً علی مقل حلت به الدواهی ترحم ایله
ترحم اتمک بو فقیره که اکا عظیم بلالر حلول ایلدی عطفاً مصدر در که فعلی عطف در
میل و ترحم ایلمک معناسنه دواهی جمع داهیه در که عظیم بلا و عقوبت و شدت
معناسنه در مقل فقیر معناسنه در **ولها ایضاً** ای قصهٔ بهشت ز کویت حکایتی
ای خدا که جنت قصه سی سنک کویکدن بر حکایت در شرح جمال حور ز رویت
روایتی حورک جمالی شرحی سنک یوزکدن روایت در خطاب خدایه در مراد ظاهر در
انفاس عیسی از لب لعلت لطیفهٔ عیسی نک نفسلری سنک قرمزی لبکدن بر لطیفه در
و آب خضر ز نوش دهانت کنایتی و آب حیات سنک لذیذلک دن بر کنایت در
نوش لفظی دهانه مضاف اعتبار اولنورسه معنی بو ایله دلور و آب حیات سنک
دهانکک نوشندن بر کنایتدر خطاب خدایه در مراد جمیع اشیا ذات باری دن
ظهور بولدوغین اشعار در هر پاره از دل من و از غصه قصه بنم کوکلمدن هر پاره
و غصه دن بر قصه هر سطری از خصال تو و ز رحمت آیتی سنک خویلرکدن هر بر سطر

ورحمت

و رحمت دن بر آیت یعنی دلمدن هر پاره غصه دن بر قصه در و سنک خصالکدن هر
بر سطر رحمت دن بر آیت در مصراع اولدن مراد غصه سنک کثرتن بیاندر مصراع
ثانی دن مراد خدانک بی پایان رحمت و کرمن بیاندر خطاب خدایه در کی عطرسای مجلس
روحانیان شدی قچن روحانیلر مجلسنک عطرسایی اولور ایدی گل را اگر نه بوی تو کردی
رعایتی گله اگر سنک بویک بر رعایت اتمیدی خطاب خدایه در در آرزوی خاک ره یار
بسوختیم یارک خاک راهی آرزوسنده یاندق یاد آور ای صبا که نکردی حمایتی اکا ای
صبا که بر حمایت ایلمدک یار دن مراد خدا در صبادن مراد فضل الهیدر خاک دن مراد
قرب در در آتش از خیال رخش دست می دهد آتش ده اگر یارک خیالی رخی میسر اوله
ساقی بیا که نیست ز دوزخ شکایتی ای ساقی گل دوزخدن بر یعنی اصلا شکایت یوقدر بوی دل
کباب من آفاق را گرفت بنم کباب اولمش دلمک رایحه سی عالمی طوتدی این سوز اندرون
بکند هم سرایتی بو سوز اندرون هم بر سرایت ایدر مراد آثار عشق مستور اولماز دیمکدر
ای دل بهرزه دانش و عمرت ز دست شد ای دل سنک علم و عمرک عبث یره الدن کیتدی
صد مایه داشتی و نکردی کفایتی یوز سرمایه طوتدک و بر کفایت ایلمدک یعنی عشق و طاعته
قدرتک وار ایدی اما سا که کفایت ایدر بر نسنه یه سعی و اهتمام اتمدک داعی مراد حافظ
از این درس غصه چیست بو غصه درسندن حافظک مرادی ندر بلور میسن از تو کرشمه
و ز خسرو عنایتی سندن بر کرشمه و پادشاهدن بر عنایت خطاب مرشده در **ولها ایضاً**
این خرقه من دارم در رهن شراب اولی بو خرقه که بن طوترم شراب رهننده اولی در و این
دفتر بی معنی غرق می ناب اولی بو بی معنی دفتر صافی شرابه غرق اولی در مراد وجود و علم ظاهر دن
فراغت ایدوب عشق الهی یه سعی اتمک اولی ایدوکین بیاندر چون عمر تبه کردم چندانکه
نگه کردم چون عمری تباه ایلدم اول قدر که نظر ایلدم در کنج خراباتی افتاده خراب اولی
بر خرابات بوجاغنده خرابه دوشمش اولی در مراد جمیع خصوصده عشق الهی یه سعی اتمک
اولی ایدوکین بیاندر چون مصلحت اندیشی دورست ز درویشی چونکه مصلحت اندیشلک
درویشلکدن دور در هم سینه پر آتش به هم دیده پر آب اولی هم سینه پر آتش یکدر
هم چشم پر آب اولی در مراد حالات عشق مال و جاه دن مقبول ایدوکین بیاندر من حال
دل زاهد با خلق نخواهم گفت بن زاهدک کوکلی حالنی خلقه دیمک استمزم این قصه اگر گویم

باچنک ورباب اولی اکر بو قصه‌یی دیم چنک ورباب ایله اولی در مراد زاهد ده اولکن
ریابی خلقه دیمزم بلکه آنی مرشدم ایله سویلشورم دیمکدر تا بی سرو پا باشد اوضاع فلک
زین دست مادام که اوضاع فلک بونک کبیدن بی سرو پا اوله در سر هوس ساقی
در دست شراب اولی باشده ساقی‌نک هوسی آل ده شراب اولی در مراد مرشد وعشقدر
از همچو تو دلداری دل بر نکنم آری سنکلین بر دلداردن فراغت اتمزم بلی کر تاب کشم
باری زان زلف تتاب اولی اکر حرارت واضطراب چکم باری اول بو کلم بو زلفدن ولی در
مراد دنیا خصوصی ایچون الم چکمکدن ایسه اسرار الهیه حصولنده زحمت چکمک اولیدر دیمکدر
باندر **بیت** جامی چو نیست کار تو غیر از جفاکشی * باری جفا آن که کشیدن کری کند *
چون پیر شدی حافظا از میکده بیرون آی چونکه پیر اولدک ای حافظ میخانه‌دن طشره کل
رندی وهوسناکی در عهد شباب اولی رندلک وهوسناکلک یکت‌لک زماننده
اولی در مراد عشقه سعی اتمک زمان شباب زیاده خوب ولطیف ایدوکین باندر
وله ایضاً ای که در کشتن ما هیچ مدارا نکنی ای کمسه که بزی هلاک اتمکده مدارا ایلمزسن
خطاب عام اولمق روشن در دردمندان بلا زهر هلاهل دارند بلا دردلولری زهر
هلاهل طوترلر قصد این قوم خطر باشد تمان تا نکنی بو قومه قصد خطردر اکاه اول صقن
اتمیه‌سن مراد لحوم العلماء مسمومة حسبنجه بونلرک ضرری نه قصد ایدن کنده ویه ضرر ایلر دیمکدر
بو حدیث شریف اولیایه وعلمایه شامل در رنج ما را که توان برد بیک گوشهٔ چشم
بزم رنجمزی که بر کوز اوجی ایله التمک ممکن در شرط انصاف نباشد که مدارا نکنی انصاف
شرطی اولمیه که علاج ایلمیه‌سن خطاب مرشده در دیدهٔ ما چو بامید تو دریاست چرا بزم
چونکه سنک امیدک ایله دریادر نیچون بتفرج گذری بر لب دریا نکنی تفرج ایله دریا کنارنه
بر کذر ایلمزسن خطاب مرشده درکه کثرت بکا سببی ایله اندن فیض امید طوتر نقل
هر جور که از خلق کریمت کردند سنک کریم خلقکدن هر جور که نقل ایلدیلر قول صاحب
غرضانست که تو آنها نکنی صاحب غرضلرک سوزی دیرسن انلری ایلمزسن خطاب
مرشده درکه اخلاق حمیده صاحبیدر بر تو کر جلوه کند شاهد ما ای زاهد بزم محبوبمز اکر ساکه
تجلی ایلیه ای زاهد از خدا جز می ومعشوق تمنا نکنی خدادن می ومعشوقدن غیری تمنا ایلمزسن
شاهدن مراد مرشد ومی‌دن مراد عشق در معشوقدن مراد باری تعالی در حافظا

سجده

سجده ابروی چو محرابش کن ای حافظ انک محراب کبی ابروسنه سجده ایله که دعایی زسر
صدق جز آنجا نکنی زیرا اندن غیری یرده صدق اوجندن بر دعا ایده مزسن مراد وصال
جانانی غیب هویت حصولنده طلب ایله که میسر اوله دیمکدر **وله ایضاً** ای بیخبر بکوش که
صاحب خبر شوی ای بی خبر چالش که صاحب خبر اوله‌سن تا راه رو نباشی کی راه بر شوی
مادام که سالک اولمیه‌سن قچن مرشد اولورسین در مکتب حقایق بیش ادیب عشق حقایق
مکتبنده عشق ادیبی اوکنده هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی اکاه اول ای پسر
چالش که برکون بابا اولورسن مکتب حقایقدن مراد خانقاه در ادیب عشقدن مراد مرشدکه
بعض نسخه‌ده حقایقله ادیب اوتاسنده واد عاطفه واقع اولمشدر خواب وخورت زمرتبهٔ
عشق کرد دور خواب وخورسنی عشق مرتبه‌سنده دور ایلدی انکه رسی بعشق که بی خواب
وخور شوی عشقه اول وقت ایرشورسن که خوابسز وطعامسز اوله‌سن مراد احوال
طبیعت محو اولمینجه حالات عشق ظهور بولماز دیمکدر **بیت** فرشته خوی شود آدمی بکم خوردن
وکر خورد چو بهایم بیوفتد چو جماد که نور عشق بدل وجانت اوفتد اکر حقک عشقی نوری
سنک دل جانکه دوشه باشد که ز آفتاب فلک خوبتر شوی الله حقیچون که فلک آفتابندن
خوبترک اولورسن دست از مس وجود چو مردان ره بشوی راه عشق مردلری کبی وجود بقوندن
ال یو تا کیمیای عشق بیابی وزر شوی تا عشق کیمیاسی بوله‌سن وزر اوله‌سن مراد انانیت
وکبری ترک ایله که عشق الهی‌یه وصول بوله‌سن دیمکدر از پای تا سرت همه نور خدا شوی
سنک جمیع وجودک نور خدا اولور در راه ذو الجلال چو بی پا وسر شوی الله یولنده چونکه پا
وسر اوله‌سن مراد وجود فانی‌یی افنا ایدرایسک وجود باقی بولورسن دیمکدر یکدم
غریق بحر خدا شو کمان مبر بر دم بحر خدایه غریق اول کمان التمه کز آب هفت بحر بیک موی
تر شوی که هفت دریا ابندن بر موی ایله تر اوله‌سن یعنی بر قیلک اصلنمز وجه خدا اکر شود
منظر نظر وجه خدا اکر سنک نظرکک منظری اوله یعنی انی هر یرده مشاهده ایدرسن زین
پس شکی نماند که صاحب نظر شوی بوندنصکره شک قالمادی که صاحب نظر اولورسن
مراد حقیقتده صاحب نظر ناظر خدا اولن کمسه ایدوکین باندر بنیاد هستی تو چو زیر
وزبر شود سنک وجودک بنیادی چونکه خراب اوله در دل کمان مدار که زیر وزبر شوی
دلده ظن طوتمه زیر وزبر اوله‌سن کر در سرت هوای وصالست حافظا اکر سنک

باشکده وصال هواسی وار ایسه ای حافظ باید که خاک درگه اهل نظر شوی کرک که
اهل نظرک درکاهی خاکی اوله سن یعنی بر مرشده مرید اوله سن **وله ایضاً** با مدعی مکوئید
اسرار عشق و مستی مدعی یه عشق و مستلک سرلرینی دیمکوز تا بی خبر بمیرد در درد خود پرستی
تا خود پرستلک دردندن بی خبر اوله بو وجه ذکر جائز در تا بی خبر خود پرستلک دردندن اوله
تا ضعف و ناتوانی همچون نسیم خوش باش ضعف و ناتوانلق ایله باد نسیم کبی خوش اول
بیماری اندرین ره خوشتر ز تن درستی بو یولده بیمارلق تن درستلکدن خوشترکدر
بیت کجا خود شکر این نعمت کذارم که زور مردم آزاری ندارم در کوشهٔ سلامت
مستور چون توان بود سلامت کوشه سنده مستور اولمق نیجه ممکن در تا نرکس تو
با ما کوید رموز مستی مادام که سنک چشمک بزه مستلک رمزلرینی سویلر مراد تأثیر ذاتکدر
ظهوری البته عاشقی مست ایلر دیمکدر عاشق شوار نه روزی کار جهان سر آید
عاشق اول یوخسه برکون جهان باشه کلور ناخوانده نقش مقصود از کارگاه
هستی وارلق کارخانه سندن مقصود نقشنی اوقومش ایکن مراد عشق و طاعة
سعی ایله یوخسه ناکاه برکون اجل ایرشور دیمکدر در آستان جانان از آسمان
میندیش جانانک آستانه سنده آسماندن فکر ایلمه کز اوج سربلندی افتی بخاک
پستی زیرا سربلندلک اوجندن الچقلق خاکنه دوشرسن مراد جناب قدسه وصول
بولنماسوی فکرندن کچمک لازم اید وکین بیاندر خار ارچه جان بکاهد کل عذر آن
بخواهد خار اکرچه جانه الم ویرر کل انک عذرینی دیلر سهلست تلخی من در جنب
ذوق مستی مستلک ذوقی یاننده شرابک اجیلغی سهل در مراد بو درکه وصال
جانان امیدی ایله ریاضت و عشق مشقتلری آسان در صوفی پیاله پیما حافظ
قرابه پرداز صوفی پیاله ایله شراب خوش ایدیجی حافظ دستی ایله شراب نوش ایدیجی
ای کوته آستینان تاکی دراز دستی ای قصه یکلولر دراز دستلک قچنه دک مراد
عشقدن بی بهره اولن صوفیه کسوت مدعیلره طعن در **وله ایضاً** ای دل مباش خالی
یکدم ز عشق و مستی ای دل عشق و مستلکدن بر دم خالی اولمه زانکه برو که رستی
از نیستی و هستی اندن صکره یوری که یوقلقدن و وارلقدن قورتلدک کر خرقه
پوش بینی مشغول کار خویش باش اکر خرقه پوش کوره سن کند وایشوکه مشغول اول

هر قبله که باشد بهتر ز خود پرستی هر قبله که وار در خود پرست لکدن یکرکدر یعنی خود
پرستلکدن قبیح نسنه یوقدر در مذهب طریقت خامی نشان کفرست طریقت مذهبنده
خاملق کفر نشانی در آری طریق رندی چالاکیست و چستی بلی عاشقلغک طریقی چالاکلک
و چست لکدر تا عقل و فضل بینی بی معرفت نشینی مادام که فضل و عقله نظر و اعتبار
ایدرسن معرفت و عشقدن اوتورسن یک نکته ات بکویم خود را مبین که رستی ساکه
بر نکته دیم کندوکی کورمه که قورتلدک آن روز دیده ام بود این فتنهاکه برخاست اول
کون کورمش ایدم بو فتنه لری که ظاهر اولدی کز سرکشی زمانی با ما نشینی سرکش لکدن بر
زمان بزمله اوتورمدک خطاب خدایه درکه کمال استغناسنی بیاندر سلطان من خدا را
زلفت شکست ما را ای بنم سلطانم الله ایچون سنک زلفک بزی صدی تاکی کند سیاهی
چندین دراز دستی بر سیاه قچنه دک بو قدر دراز دستلک ایده خطاب خدایه درکه
ظلمت کوندن شکایت ایدر خدارا بو نده ذاتک ایچون معناسنه ماول در دوش
آن صنم چه خوش کفت در مجلس مغانم دون کیجه اول صنم مغلر مجلسنده باکه لطیف
دیدی با کافران چه کارست کر بت نمی پرستی کافرلر ایله سنک نه ایشک وار در اکر
بته طبیعنز ایسک مراد مرشدک کندوسنه عتاب اتدوکین اشعار در اخلاق ذمیمه سندن
اوتری صنمدن مراد مرشد در کافراندن مراد اخلاق ذمیمه درکه وصال جانانه
ایرمسی مانع قوی در کفر کیسی از راه دیده حافظ تا دید زلف پستت کوز یولندن
تاکه حافظ سنک پست زلفکی کوردی با جمله سربلندی شد پایمال پستی جمله سربلندلکی
ایله پست لکک پایمالی اولدی زلف دن مراد بونده ظلمت کون درکه اکه محبت ایدن
پست اولور **وله ایضاً** بشنو این نکته که خود را ز غم آزاده کنی بو نکته یی ایشت که کندوکی
غمدن خلاص ایده سن خون خوری کر طلب روزی ننهاده کنی اکر قسمت اولنمش
رزق طلب ایدر ایسک قان یرسن یعنی بلا چکرسن آخر الامر کل کوزه کران خواهی شد
آخر الامر بر داقچیلرک بالچقی اوله کرک حالیا فکر سبو کن که پر از باده کنی شمدی دستی
فکرینی ایله که باده دن پر ایده سن یعنی شمدی دستی یی شراب ایله پر ایلمک فکرینی ایله
مراد اولمزدن اول عشق و طاعة سعی ایله دیمکدر کر از آن آدمیانی که بهشت هوست
اکر اول آدمیلردن ایسک که سنک هوسک جنت در عیش با آدمی چند پری زاده کنی

برقاج پری زاده آدمی ایله عیش ایده سن مراد طالب جنت اولنه عشاق ایله مصاحبت
لازم ایدوکین بیاندر تکیه برجای بزرگان نتوان زد بگزاف گزاف ایله اولولر یرینه اوتورمق
ممکن دکلدر مکر دوکلی اولولق اسبابنی مهیا ایده سن خاطرت کی رقم فیض پذیر دیمکدر
سنک خاطرک قچن فیض رقمنی قبول ایدر مکر از نقش پراکنده ورق ساده کنی مکر
پراکنده نقشدن ورقنی ساده ایده سن مراد دل محبت ماسوی نقشندن پاک اولمیجه
فیض الهی اثری انده منتقش اولماز دیمکدر اجر ما بدت ای خسرو شیرین دهقان ای
شیرین دهنلرک خسروی سا که اجرلر اولور کر نکاهی سوی فرهاد دل افتاده کنی اکر دل
افتاده فرهاد جانبنه بر نظر ایده سن خسرودن مراد مرشد فرهاددن مراد طالب عشقدر
کار خود بکرم باز کذاری حافظ کند وایشکی اکر حق تعالی نک کرمنه تفویض ایده سن ای حافظ
ای بسا عیش که با بخت خدا داده کنی ای چوق عیش که خدا داده ایله ایدرسن مراد اعتماد
کرم حققه کرک طاعته کرکمز دیمکدر ای صبا بنده کی خواجه جلال الدین کن ای صبا خواجه
جلال الدینک قوللغن ایله تا جهان پر سمن و سوسن آزاده کنی تا جهان سمن و سوسن
آزاده ایله پر ایلیه سن مراد بو بزرکه مدحدر بصوت بلبل و قمری اگر ننوشی می اگر بلبل
و قمری صوتیله شراب ایچمیه سن علاج کی کنمت آخر الدواء الکی سکا داغ علاجنی ایدرم
زیرا آخر الدواء الکی که دوانک آخری داغ در دیمشلردر مراد مرشدلر سوزی ایله اگر عشق
و طاعته سعی ایتمیه سن سا که علاج الجق دوزخ اولور دیمکدر علاج لفظی کی لفظنه مضافدر
مضاف اولمق جائز دکلدر چو گل نقاب برافکند ورغ زد هو هو چون گل نقابنی رفع ایتدی
ورغ هو هو اوردی یعنی اوتمکه باشلدی منه ز دست پیاله چه میکنی هی هی پیاله یی الدن
قومه نیلرسن ایتمه ایتمه مراد عشقه تحریض در هی هی ایتمه ایتمه معناسنه شرح اولندی و تحسر
ایچون دخی کلور معنی بویله اولور پیاله یی الدن قومه تحسر ایدرسن یعنی عشقه سعی ایله عمر
کذشته ایچون تحسر ایمه چو هست آب حیاتت بدست تشنه ممیر چونکه الکده آب حیات
وار در صوسز اولمه فلا تمت و من الماء کل شیء حی اولمه حال بو که هر شیء آب حیاتدن
دیریدر آب حیاتدن مراد عشق و طاعتدر که حیات ابدیه یه سبب در ز ذخیره بنه از رنگ
و بوی فصل بهار فصل بهارک رنک و بوییندن بر ذخیره قو که می رسند ز پی رهزنان
بهمن و دی زیرا فصل بهارک ارددن بهمن و دی رهزنلری ایرشورلر مراد صحبت بدن

وقدرت عشق و طاعت موجود ایکن آخرت تدارکن ایله دیمکدر دی قیشن بهمن اورته قیشندر
زمانه هیچ نبخشد که باز نستاند زمانه هیچ نسنه باغشلمز که کرو المیه مجو ز سفله مروت که شیئست
لا شیء سفله دن مروت استمه زیرا انده نسنه سی یعنی احسانی لا شیء در شکوه سلطنت و حکم
کی ثباتی داشت سلطنت و حکم عظمتی قچن بر ثبات طوتدی ز تخت جم سخنی مانده است و افسر کی
جم تختندن و کیک تاجندن بر سوز قالمشدر کی بر پادشاهک اسمی در خزینه داری
میراث خوارکان کفرست میراث ییجیلرک خزینه دارلغی کفردر بقول مطرب و ساقی بفتوی
دف و نی مطرب و ساقی نک قولی ایله و دف و نیک فتواسی ایله نوشته اند بر ایوان جنت
المأوی جنت المأوی نک ایوانی اوزره یازمشلردر که هر که عشوه دینی خرید وای بوی
که هر کیم دنیانک عشوه سنی صاتون آلدی یعنی مکرنه آلدندی وای اکا سنی نماند سخن طی کنم شراب
کجاست سنی قالمدی سوزی طی ایدم شراب قنده در بده بشادی روح روان حاتم طی
حاتم طینک روح روانی شادلغنه ویر یعنی شوقنه ویر بیت نماند حاتم طایی ولیک تا با بد
بماند نام بلندش به نیکویی مشهور بخیل بوی خدا نشنود بیا حافظ بخیل حق رایحه سنی ایشتمز
کل ای حافظ پیاله گیر و کرم ورز و الضمان علی پیاله طوت و کرم ایله جانش و ضمان بنم اوزرمه
یعنی عشقه سعی ایله و کریم اول بن ضامنم که سن رحمته واصل اولورسن بیت جوانمرد اگر
راست خواهی ولیست کرم پیشه شاه مردان علیست وله ایضا بیت بگرفت کار حسنت
چون عشق من کمالی سنک حسنک ایشی بنم عشقم کبی بر کمال طوتدی خوش باش زانکه نبود این
حسن را زوالی خوش اول زیرا که بو حسنه بر زوال اولماز خطاب مرشده درکه حسن معنویسی
ثبات و کمال اوزره در در وهم می نگنجد کاندر تصور عقل وهم صغر که عقل تصور نه آید
بهیچ معنی زین خوبتر مثالی هیچ معنی ایله بوندن خوبرک مثال کله مراد خدانک مثلی اولمدوغین
اشعاردر آن دم که با تو باشم یکساله هست روزی اول دم که سنک ایله اولم بر ییل
بر کوندر وآن دم که بی تو باشم یک لحظه هست سالی و اول دم که سنسز اولم بر لحظه بر ییلدر
مراد زمان کثیرده اولن تجلی و فیض زمان قلیل کلور و زمان قلیلده اولن فراق و فیض
زمان کثیر کلور دیمکدر خطاب خدایه در شد حظ عمر حاصل کر زانکه با تو مارا عمر حظی حاصل
اولور ایدی اکراندن که سنک ایله بزه هرگز یعمر روزی روزی شود وصالی شویله که بر کون
بر وصال نصیب اوله خطاب خدایه درکه انک بردم وصالی عمر عزیزدر چون من خیال رویت

جانا بخواب بینم ای جان بن سنك یوزك خیالنی دوشده نیجه كورم كز خواب می نبیند
چشم بجز خیالی كه خواب دن بنم چشمم بر خیالدن غیری كورمز خطاب خدایه در
رحم آر بر دل من كز مهر روی خوبت بنم كوكلمه رحم كتور زیرا سنك خوب یوزك محبتندن
شد شخص ناتوانم باریك چون هلالی بنم ضعیف جسمم بر هلال كبی اینجه اولدی مراد
وار خدادن كندوسنه ترحم طلبیدر حافظ مكن شكایت كر وصل یار خواهی ای حافظ
شكایت ایلمه اكر یارك وصالن استرایسك زین بیشتر بباید بر هجرت احتمالی
ساكه فراقه بوندن زیاده رك بر تحمل كرك **ولِه ایضاً** بلبل ز شاخ سرو بكلبانك
پهلوی بلبل سرو بداغندن پهلوی صدا ایله می خواند دوش درس مقامات معنوی
درسنی اوقودی مراد علو قدر صاحبی اولن مرشد اصطلات طریقت اوزره عشق الهی دن
نكته لر بیان ایلدی دیمكدر پهلوی مشهور بر لسان در یعنی بیا كه آتش موسی نمود كل یعنی كل كه
كل موسی آتشنی كوستردی تا از درخت نكته توحید بشنوی تا درخت دن توحید نكته سنی اشیده سن
انكم طور طاغنده بر درخت دن انی انا الله صداسی كلمشدر مراد هر شیئك ظهوری واجب
الوجودك وجود و وحدانیتنه برشاهد ایدوكین بیاندر **بیت** برك درختان سبز در نظر
هوشیار هر ورقی دفتریست معرفت كردكار مرغان باغ قافیه سنجند و بذله كو باغ مرغلری
قافیه بیدا ایدیجیلدر و لطیفه سویلیجیلردر تا خواجه می خورد بغزلهای پهلوی تا كه خواجه غزللر ایله
شراب ایجه زبان پهلوی صعوبت اوزره اولدوغندن اصطلاحات مشایخی اكه تشبیه
اتمشدرمی دن مراد عشقدر خوش وقت بوریا و كدایی و خواب امن بوریانك و كدالغك
وامن ایله اولن خوابك وقتی خوشدر كین عیش نیست درخور اورنك خسروی
كه بو عیش پادشاه تختنه لایق دكلدر یعنی پادشاهلره بو حضور یوقدر **بیت** بخسبند
خوش روستایی و جفت بذوقی كه سلطان در ایوان نخفت جمشید جز حكایت جام
از جهان نبرد جمشید جهاندن جام حكایتندن غیری التمدی زنهار دل مبند بر اسباب
دنیوی صاقن دنیوی اسبابه كوكل باغلمه دهقان سالخورده چه خوش كفت با پسر
یا شلو دهقان پسرنه نه لطیف دیدی كای نور چشم من بجز از كشته ندروی كرای بنم
كوزمك نوری اكدوكندن غیری بیچمزسن مراد وان لیس للانسان الا ما سعی حسبنجه هر كس
دنیاده نه عمل اتدی ایسه آخرتده انك جزاسن كورر دیمكدر چشمت بغمزه خانهٔ مردم سیاه كرد

سنك

سنك چشمنك غمزه ایله خلقك خانه سنی سیاه ایلدی مخموریت مباد كه خوش مست میروی
ساكه مخمورلق اولمسون كه خوش مست كیدرسن خطاب مرشده در این قصهٔ عجب شنو
از بخت واژكون منعكس و یرامز بخت دن بو قصه یی ایشت یعنی یرامز بختم سببی ایله
باكه واقع اولان غریب حكایتی استماع ایله مار اكشت یار بانفاس عیسوی عیسایه منسوب
اولن نفس ایله یار بزی دیلدی یار دن مراد مرشددر كه عیسی نفس ایكن ریاضت ایله
دیدلرك نفسنی هلاك ایدر اما حقیقتده احیا ایدر ساقی مكر وظیفهٔ حافظ زیاده داد ساقی
حافظك وظیفه سن مكر زیاده ویردی كاشفته كشت طرهٔ دستار مولوی كه مولوی دستارك
طره سی پریشان اولدی مراد غلبات عشق ایله مرتبهٔ استغراقه وصول بولدوغین اشعاردر
ولِه ایضاً بیا با ما مورز این كینه داری كل بزمله بو كینه دارلغه چالشمه كه حق صحبت دیرینه داری
زیرا قدیمی صحبت حقی طوترسن بعض نسخده بیا یرینه بنا واقع اولمشدر نصیحت كوش كن
كین دُر بسی به نصیحت استماع ایله زیرا بو دُر چوق یكدر از آن كوهر كه در كنجینه داری اول
كوهردن كه خزینه ده طوترسن دردن مراد نصیحتدر بفریاد خمار مفلسان رس مفلسلرك
خماری فریادنه ایرش خدا را كرمی دوشینه داری اگر دونكیجه لك شراب
طوتارایسك خطاب بر صاحب دولته در ولیكن كی نمایی رخ برندان اما رندلره قچن یوز
كوسترسن تو كز خورشید و مه آیینه داری سن كه خورشید و مه دن آیینه طوترسن
مراد اول صاحب دولتك قدر و رفعتن بیاندر بد رندان مكو ای شیخ و هش دار
رندلرك عیبنی سویلمه ای شیخ و اكله كه با مهر خدایی كینه داری كه خدایه منسوب محبته یعنی خدا
دوستلرنه كین و عداوت طوترسن مراد منكر عشاق اولنه نصیحتدر نمی ترسی ز آه
آتشینم بنم آتشین آهمدن خوف اتمزسن تو دانه خرقهٔ پشمینه داری سن بلورسن
یوك خرقه طوترسن كه آتشه اصلا تحملی یوقدر مراد عاشقك آه و بد دعاسندن
حذر اتمكه تنبیه در نمی ترسی قورقمزمی سن معناسنه دخی جائزدر ندیدم خوشتر از شعر تو
حافظ سنك شعركدن خوشتر كورمدم ای حافظ بقرآنی كه اندر سینه داری شول قرآن
حقیچون كه سینه ده طوترسن **ولِه ایضاً** بخشم كرده ام ابروی ماه سیمایی بر ماه یوزلونك
قاشنی كوزده ایلمشم یعنی اكه محبت اتمشم خیال سبز خطی نقش بسته ام جایی بر یرده
بر سبز خطك خیالنی نقش باغلمشم مراد قرب الهی یه وارشاده وصول بولمش بر مرشده

مراد اولمشم دیمکدر امید هست که منشور عشق بازئ من امید وار درگه بنم عشق بازلغم
براتی ازان کمانچهٔ ابرو رسد بطغرایی اول کمانچهٔ ابرودن بر طغرا یه ایرشه مرادم شدن
کندوسی دخی صاحب ارشاد اولمسن توقعدر سرم ز دست شد وچشم از انتظار
بسوخت باشم الدن کتدی چشم انتظاردن یاندی در آرزوی سر وچشم مجلس آرایی
بر مجلس ارانک سروچشمی آرزوسنده مرادینه مرشد در مکدر ست دل آتشن بخرقه خواهم
کوکل مکدر و پریشان در خرقه یه آتش اورمق استرم بیا بیا که گری میکند تماشایی
کل کل که بر تماشایه دکرکی دکمک معناسنه در نتکم حضرت جامی بیورمشدر **بیت**
جامی چو نیست کار تو غیر از جفاکشی • باری جفای انکه کشیدن گری کند • دران مقام که
خوبان بغمزه تیغ زنند اول مقامده که خوبلر غمزه ایله تیغ اوررلر عجب مدار سری افتاده
در پایی برا یاغه برباشن دوشمش اولور عجب طوتمه مراکه از رخ او ماه در شبستان انک
رخندن که بنم شبستانمده ماه وار در کجا بود بفروغ ستاره پروایی ستاره نک فروغنه
قنده بر پروا اولور یعنی خلوتمده که ماه کبی دلبر اوله ستاره یه یکز رمحبوبه قچن میل ایدرم •
مراد خدادر بو وجه دخی جائزدر انک رخندن که ماه بنم شبستانمده در باکه ستاره نک
فروغنه قچن پروا اولور بو وجه اوزره مراانک معناسی معنی جهتندن پروایه مصروف اولور
زمام دل بکسی داده ام من درویش بن درویش زمام دلی برکمسه یه ویرمشم که نیستش
بکس ز تاج وتخت پروایی که کمسه ایله تاج وتختدن پرواسی یوقدر کسی دن مراد خدا اولمق
زیاده روشن در پروا طاقت وفراغت وقبور مق وآسان وهوس ومیل معناسنه در
امّا بونده معنای اخیر مراددر فراق ووصل چه باشد رضای دوست طلب فراق ووصل
نه اولور دوستک رضاسنی طلب ایله که حیف باشد از وغیر او تمنایی زیرا حیف در اندن
غیری تمنا مراد • دوست دن مراد باری تعالی در بروز واقعه تابوت من ز سرو کنید
واقعه کوننده بنم تابوتمزی سرودن ایلکوز که می ویم بداغ بلند بالایی زیرا بر بلند قامتک
داغی ایله کیدرز مراد شهید عشق اولنک رعایة استحقاقی وار ایدوکین بیاندر **بیت**
گرکند قامتش هلاک مرا • زیر سروی کنید خاک مرا • دُرّ ز شوق بر آرند ماهیان بنثار ماهیلر
شوقلرندن نثاره ایجولر کتورر لر اگر سفینهٔ حافظ رسد بدریایی اگر حافظک سفینه سی
بر دریایه ایرشه سفینه بونده دفتر معناسنه در که مراد کندونک دیوانی در **وله ایضاً**

بجان

بجان او که گرم دست رس بجان بودی انک بقاسی حقیچون که اگر جانمه ال ایرشمک اولیدی
کمینه پیشکش بندگانش آن بودی انک بنده لرنه کمینه پیشکش اول اولور ایدی یعنی جانمی بنده لرنه
پیشکش چکرم مراد مرشددر اگر دلم نشدی پای بند طرّهٔ او اگر کوکلم آنوک طرّه سنه پای بند
اولمیدی کیم قرار درین تیره خاکدان بودی بو تیره خاکدانده باکه قچن قرار اولور ایدی ضمیر غایب
مرشده راجعدر درآمدی ز درم کاشکی چو لمعهٔ نور کاشکی قپمدن ایچرو کلیدی نور لمعه سی کبی
که بر دو دیدهٔ من حکم او روان بودی که انک حکمی بنم ایکی کوزمه روان اولیدی مرادینه مرشددر
رخ چو مهر فلک بی نظیر آفاقست رخ ایله فلک آفتابی کبی عالمک بی نظیری در رخده بو وجه
دخی جائزدر بدل دریغ که یک ذره مهربان بودی کوکل ایله حیف که بر ذره مهربان اولیدی
مراد اول مرشدک کمال استغناسنی بیاندر بخواب نیز نمی بینمش چه جای وصال آنی دوشده
دخی کورمزم نه وصال یری در چو این نبود و ندیدیم باری آن بودی چونکه بو اولمدی وکورمدک
باری اول اولیدی یعنی چون وصال ولمدی باری خوابده کورمک ولیدی به بنده کی قدش
سرو معترف گشتی انک قدنک بنده لکنه سرو معترف اولور ایدی اگر چه سوسن آزاده اش زبان
بودی اگر سوسن آزاده کی اول سروک زبانی اولیدی مراد مرشدک علو قدرین بیاندر ز پرده
ناله حافظ برون کی افتادی حافظک ناله سی قچن پرده دن طشره دوشردی اگر همدم مرغان
صبح خوان بودی اگر صبح خوان مرغلره همدم اولمیدی مراد سحرخیز عشاق ایله مصاحب
اولمدوغندن ناله ایلر دیمکدر **وله ایضاً** چه بودی از دل آن یار مهربان بودی نولیدی اگر اول
یارک کوکلی مهربان اولیدی که حال ما نه چنین بودی از چنان بودی زیرا بزم حالمز بویله اولمز
ایدی اگر آنجلین اولیدی مراد اگر مرشدک بزه نظری اولیدی حالمز بویله مکدر اولمز
ایدی دیمکدر گرم زمانه سرافراز داشتی وعزیز اگر زمانه بنی سرافراز وعزیز طوتیدی سریر عزتم
آن خاک آستان بودی بنم عزتم سریری اول آستانک خاکی اولور ایدی مراد مرشدک
آستانی خاکنده اولمغی سر عزت بلد وکین بیاندر بگفتمی که بها چیست خاک پایش را
دیرایدم که انک خاکپاینک بهاسی ندر اگر حیات گرانمایه جاودان بودی اگر آغر بهالو حیات
جاودان اولیدی مراد انک خاکپاینک بهاسی باقی حیات ایدوکین اشعاردر بگفتمی که چه
ارزد نسیم طرّهٔ دوست دیرایدم که دوستک طرّه سی رایحه سی نه دکر گرم بهر سر مویی هزار
جان بودی اگر هر برمویم باشنده بیک جانم اولیدی یعنی نیجه یوز بیک جانه دکر مراد غیب هویة

ونفحات رحمانیه یه بهامیسر دکل اید وکبن بباندر برات خوشدلی ما چه کم شدی یارب کرش
نشان امان از بد زمان بودی اکر بزم خوش دلک براتمزه زمانه نک ضرزندن امان نشانی
اولیدی عجب نه اکسلوردی مراد جناب قدس دن جمعیت خاطر طلبی در ربوبیتک معناسنده
صعوبت اولدوغندن اوتری بو وجهله شرح اولندی اکر نه دائرهٔ عشق راه بربستی اکر عشق
دایرهسی یول بغلمیدی جو نقطه حافظ مسکین در آن میان بودی نقطه کبی مسکین حافظ
اول اورتاده اولور ایدی مراد بو اولمق جائزدر که هرکمسه دائرهٔ عشقدن ایجرو کرمکه و نقطه
عشقه وصول بولمغه قادر اولماز زیرا مانع قوی وار درمراد عشق الهی محبت ماسوادن خلاص
سبب اولور دیکدر بو وجه دخی جائزدر اول اورتاده اولورمی ایدی یعنی عشقه ایرشدوکند
عشق محبت ماسوایه ایرشمکه مانع اولور ولە ایضاً تو مکر بر لب آبی بهوس بنشینی سن مکر
هوس ایله بر صو کنارنه اوتورمیهسن ورنه هر فتنه که بینی همه از خود بینی هر فتنه که کوررسن
دوکلی کندوکدن کوررسن یعنی بو مقدار هوا که صو کنارنه اوتورمقدر فتنهیه سبب در
بو وجه دخی جائزدر سن مکر دنیادن فراغت ایدوب هوس ایله بر آب کنارنه اوتورهسن
که جهانک فتنهسندن خلاص بولهسن یوخسه عالمده هر فتنه که کوررسن جمیعنی کندکدن
کوررسن بو وجه اوزره لب آبدن مراد توحید اولور وجه اوله نسبت مصراع اولده اولن
فعل منفی در وجه ثانی یه نسبت در بخدایی که تویی بندهٔ بکزیدهٔ او اول خدا حقیچون که انک
مقبول و مختار بندهسی سن که برین چاکر دیرینه کسی نکزینی که بو قدیم چاکرا و زره بر کمسهیی
اختیار اتمیهسن خطاب مرشدهدر بعد ازین ما و کدایی که بسر منزل عشق بوندن صکره
بز و کدالق زیرا عشق سر منزلنده رهروانه بو دچاره بجز مسکینی سالکاره مسکین لکدن
غیری چاره اولماز ادب و شرم ترا خسرو مهرویان کرد ادب و شرم سنی مهرولرک شاهی
ایلدی آفرین بر تو که شایستهٔ صد چندینی تحسین سا که یوز بو قدره لایق سین خطاب شنده در
کر امانت بسلامت ببرم باکی نیست اکر امانتی سلامت ایله ایلدم بر باک یوقدر بی دلی سهل بود
کر نبود بی دینی بی دل لک سهلدر اکر بی دین لک اولمیه یعنی راه عشقده سلوک آسان در
اما سلوکی تمام نهایتنه ایرشدرمک لازم اما مشکلدر صبر بر جور رقیب چکنم کر نکنم سنک
جور نه اکر صبر اتمیم نیلیم عاشقانرا نبود چاره بجز مسکینی عاشقلره مسکین لکدن غیری چاره
اولماز سخنی بی غرض از بندهٔ مخلص بشنو بندهدن غرض سز بر سوز استماع ایله ای که منظور بزرکانی

حقیقت

حقیقت بینی ای کمسه که حقیقت بین اولورسنک محبوبی سن خطاب مرشدهدر سخنی بی
غرضدن مراد بو بیت در نازنینی چو تو پاکیزه دل و پاک نهاد سنجلیین پاک دل و پاک
خلقت بر نازنین بهتر آنست با مردم بد ننشینی یکرک اولدر که یرامز کمسه ایله اوتورمیهسن
مردم جمع و مفرد استعمال اولنور خطاب مرشده در مردم بددن مراد دنیا پرستلر حیفم آید که
خرامی بتماشای چمن باکه حیف کلور چمن تماشاسنه صالنهسن یعنی کیدهسن کر تو خوشتر
ز کل و تازهتر از نسرینی زیرا سن کلدن خوشترق و نسریندن تازهرک سن خطاب
مرشده در که انی محبوب منزلهسنه تنزیل اتمشدر عجب از لطف تو ای کل که نشینی با خار
عجب درسنک لطفکدن ای کل که خار ایله اوتوررسن ظاهرا مصلحت وقت درین می بینم
ظاهرا وقت مصلحتنی بونده کوررسن خطاب مرشده در که عوام ایله مصاحبت اتدوکندن
تعجب ایدر شیشه بازئی سرشکم نکری از چپ و راست سرشکمک شیشه بازلغنی کوررسن
چپ و راستدن کر بدین منظر بینش نفسی بنشینی اکر بو چشم قصرنده بر نفس اوتورهسن
خطاب مرشده در که اکا کریهسن عرض ایدر چپ صول راست صاغ سیل این اشک
روان صبر دل حافظ برد بو اشک روان سیلی حافظک کوکلی صبرینی ایلتدی بلغ الطاقة
لامقلة عینی بینی طاقت نهایت بولدی ای بنم کوزمک مقلهسی اراق اول بلغ فعل ماضی در
نهایت بولدی معناسنه الطاقة انک فاعلی در مقله بونده کوزک قراسی و چقوریسی
معناسنه در که منصوب در منادی مضاف اولدوغندن بینی بیعی کبی امر حاضر مفرد
مؤنث حاضره در بان یبین دن که مصدری بین در که بونده اراق اولمق معناسنه در
باب ثانیدن باع یبیع کبی تو بدین نازکی و خوشدلی ای شمع چکل سن بو نازکلک
و خوش دللک ایله ای شمع چکل لایق بزمکه خواجه جلال الدینی خواجه جلال الدین بزمکنه
لایق سن دینی ده اولن یا خطاب ایچوندر ولە ایضاً خوش کرد یاوری فلکت روز
داوری فلک سکا خصومت و جنک کوننده خوش معاونت ایلدی تا شکر چون کنی و چه شکرانه
آوری عجب بنجه شکرانه ایدرسن و شکرانه کتوررسن خطاب پادشاههدر که عدوسنه
غالب اولمشدر در کوی عشق شوکت شاهی نمی خرند عشق محلهسنده پادشاهلق
شوکتنی صاتون الماز یعنی اعتبار اتمزلر اقرار بندهکی کن و دعوی چاکری بندهلک اقرارن
و چاکرلک دعوی سن ایله خطاب پادشاههدر که خدایه طاعت ایله دیو نصیحت ایدر

آنکس که افتاد و خدایش کرفت دست اول کمسه که دوشدی وخدانک النی طوتدی
کو بر باد تا غم افتادکان خوری دی سنک اورر که اولسون تا دشمنلرک غمنی ییه سن ساقی
بمژدکانی عیش ازدرم درآی ای ساقی عیش مشتلغی ایله قپودن ایچرو کل تا یکدم ازدلم
غم دینی بدربری تابردم دلمدن دنیا غمنی طشره ایلیه سن ساقی دن مرادم شد در سر
راه جاه وبزرکی خطرهاست منصب واولولق شاه راهنده خطر چو قدر آن به کزین
کریوه سبکبار بکذری اول یک که بو بلک دن سبکبار کچه سن یعنی منصب ودنیایه
مفتون اولمیه سن. سلطان وفکر لشکر وسودای کنج وباج یادعسکر فکری وکنج وباج سودایی
درویش وامن خاطر وکنج قلندری درویش وامن خاطر وقلندرلک بوجاغی نیل مراد
برحسب فکر وهمتیست مراده ایرشمک فکر وهمت حسبی اوزره در ازشاه نذر خیر وز توفیق
یاوری شاه دن خیر نذر وتوفیق دن یعنی خدادن معاونت مراد پادشاهی خیره دلالت
اتدوکین بیاندر یک حرف صوفیانه بکویم اجازتست صوفیانه بر سوز دییم اجازت
وارمی دریعنی وارسه اول سوز بودر ای نور دیده صلح به از جنک وداوری ای کوزم
نوری صلح جنک وخصومت دن یک در مراد پادشاهی صلحه تحریض در حافظ غبار فقر
وقناعت زرخ مشوی ای حافظ فقر وقناعت غبارینی یوزکدن یومه کین خاک
بهتر از عمل کیمیاکری زیرا بو خاک کیمیاکرلک عملندن یکر کدر زیرا کیمیاکرلک دنیا غناسنه
سبب در فقر وقناعت آخرت غناسنه سبب در **وله ایضاً** دو یار زیرک واز
بادهٔ کهن دومنی ایکی زیرک یار واسکی شراب دن برایکی بتمن فراغتی وکتابی وکوشه چمنی
برفراغت وبرکتاب وبرچمن کوشه سی کتاب دن مراد قرآن عظیم اولمق روشن در
کوشه چمن دن مراد فیض وطاعت یری در من این مقام بدنیی وآخرت ندهم بن
بو مقامی دنیا وآخرته ویرمزم اکرچه درپیم افتد هردم انجمنی اکرچه هردم بر وافر خلق بنم آردمه
دوشه لر یعنی طالب اوله لر هرآنکه کنج قناعت بکنج دنیا داد هر اول کمسه که قناعت بوجغنی
دنیا کنجنه ویردی فروخت یوسف مصری بکمترین ثمنی یوسف مصری یی بر آزرق بهایه صاتدی
یعنی بهمان بوکه بکنز کنج کاف عربینک ضمه سی ایله بوجق معناسنه درکه اکه کوره شرح اولندی
وکنج اولمق جائزدر کاف فارسی نک فتحه سی ایله معنی اکه کوره اولور بیاکه فسحت این
کارخانه کم نشود کل بو کارخانه نک وسعتی اکسلمز بزهد همچو تویی یا همچو منی برسنجلین زهدی ایله

بابر

بابر بنجلین فسقی ایله مراد مادام که اراده الله متعلق اولمیه طاعت وفسق سببی ایله بو عالم متغیر
اولمز دیمکدر بکوشه بنشین خوش وتماشا کن برکوشه ده اوتور وتماشا ایله که کس
بیاد ندارد چنین عجب زمنی که کمسه بونجلین برعجب زمانی یاد نمیطوتر مراد احوال عالمک
تغیرندن تعجب اتدوکین اشعار در بروز واقعه غم باشراب باید کفت واقعه کوننده غمی شرابه
دیمک کرک که اعتماد بکس نیست درچنین زمنی زیرا بونکبی زمانده کمسه یه اعتماد یوقدر مراد اشقدن
غیری دنیا غمنی رفع دیمکدر بکار خویش بدست کسان نمی بینم کند وبکارمی کمسه الندہ کورمم
چنین شناخت فلک حق خدمت چومنی بونجلین خدمتمی حقنی فلک بویله اکلدی مراد فلک دن
شکایت اتدوکین بیاندر بصبر کوش تو ای دل که حق رها نکند سن صبره چالش ای دل که حق قوم
چنان عزیز نکینی بدست اهرمنی انجلین بر عزیز اهرمنک النده مراد بودر که حق تعالی حضرت
سلطنت خاتمنی انجلین بر دیو صفت دشمنک النده قوم. دیو کند وکوکلمه تسلیت ایدر زتندباد
حوادث نمی توان دیدن حوادثک محکم یلیندن کورمک ممکن دکلدر درین چمن که کلی بوده است
یاسمنی بوچمنده بر کل یا بر یاسمن اولمشدر **بیت** درین باغ سروی نیامد بلند. که باد اجل
بیخش ازین نکند. ازین سموم که برطرف بوستان بکذشت بوسموم دن که بوستان طرفنه
اوغرادی عجب رنک کلی مانده است یاسمنی عجب که بر کلک ویا بر یاسمنک رنکی قالمش مراد
بو پادشاه اولن مصیبت دن قاتده سرورقالمدی دیمکدر سمن ویاسمن هربریسی بانشقه
بر شکوفه نک اسمی در فراج دهر تبه شد درین بلا حافظ بو بلاده دهرک فراجی خراب اولدی ای
حافظ کجاست فکر حکیمی ورای برهمنی قنده در بر حکیمک فکری وبر برهمنک رائی مراد نظام عالمه خلل
ایرشدی دیو مبالغه ایلر برهمن هند حکیمنه دیرلر **وله ایضاً** در همه دیر مغان نیست چو من شیدایی
دوکلی دیر مغان ده بنجلین بر شیدا یوقدر خرقه جایی کرو باده ودفتر جایی خرقه بریرده وکتاب
بر یرده شرابه رهن شید القدن مراد عقل معاش طبقه سندن دور اولمسی در دیرمغان دن
مراد بونده مرتبهٔ حقیقت اولمق روشن در مصراع ثانی دن مراد مراتب سلوک در که بعضی سنده
وجوددن کچمش وبعضی سنده علم ظاهر قیدندن خلاص بولمشدر خرقه دن مراد وجود در
دل که آینهٔ شاهیست غباری دارد دل که شاهه منسوب بر آینه در بر غبار طوتر از خدا می طلبم
صحبت روشن رایی خدادن بر روشن راینک مصاحبتنی طلب ایدرم شاهدن مراد خداد اکرکه
اکا متصل اولن یا انسبت ایچوندر غباردن مراد محبت ماسوادن پیدا اولن کدورت درکه

تجلی جانانه مانع در روشن رای دن مراد مرشد در که اول غبار انک مصاحبتندن
زایل اولماز جو بها بسته ام از دیده بدامن که مکر چشمدن دامنمده ارماقلر باغلمشم که مکر
درکنارم بنشاند سهی بالایی بنم کنارمه دیکه بر سرو قامتی جوبها دن مراد اکی عیننددن جریان
ایدن اشکدر که قرب الهی و وصال شاهینک حصولنه انی وسیله و سبب ایلمشدر بسته امدن
مراد دایم دمندن جریان التمسی در نشاندک فاعلی مرشدلر اولمق زیاده روشن در سهی
بالادن مراد باری تعالی در کنارم بنشاندن مراد مشاهده جمال در حاصل معنی لقای
جانان شوقندن حددن زیاده اولن کریه سنی اشعار در کشتی باده بیاور که مرا بی رخ
دوست شراب کشتی سنی کتور که دوستک یوزسنز بنم کشته هر کوشه چشم از غم دل دریایی
چشمک هر کوشه سی کوکل غمندن بر دریا اولمشدر کشتی باده دن مراد عشق الهی در دوستدن
مراد خدادر رخدن مراد ذات باری در که بوندن مشاهده جمال مراددر غم دلدن مراد
عالم فیضه استتار در هر کوشه چشم کند و معناسی و زره در دریا ذکری مبالغه ایچوندر
و بو کریه دن سبب مشاهده دن دور اولمسی در کشتی نک باده اضافتی اضافت
بیانیه اولمق روشن در کرده ام توبه بدست صنمی باده فروش بر باده فروش محبوبک
الندن یعنی انک سببی ایله توبه ایلمشم صنم باده فروشدن مراد مرشدک خلیفه سی اولمق
روشن در که دکر می نخورم بی رخ بزم آرایی که بر بزم آرا انک یوزسنز کرو شراب
ایچمیم بزم آرادن مراد مرشد در می دن مراد عشق الهی در که مرشدسز انک حصولی میسر دکلدر
هم بونده اشارت وار در که عشق الهی تقلید ایله حاصل اولماز زیرا تقلید سبب ضلالت در
سر این نکته مکر شمع برآرد بزبان بو نکته نک سرینی مکر شمع سویلیه ورنه پروانه ندارد بسخن
پروا یوخسه پروانه سوزه پروا طاقت طوتمز سر این نکته دن مراد عشق الهی نک سری در
شمعدن مراد مرشد کامل در که دایم عشق آتشی ایله یانمقده در که تمام مشاهده یه ایرشمشدر
پروانه دن مراد وصول الی الله حاصل تمین عاشقدر که هنوز عشق الهی سندن بی خبردر
سخن غیر مکو با من معشوقه پرست بن معشوقه پرسته غیر سوز سویلمه کزوی و جام میم نیست
بکس پروایی زیرا اندن و جام میدن باکمه ایله پروایوقدر معشوقه دن مراد معشوق
حقیقی در بکمانیست ایچون دکلدر غیردن مراد خدادن غیری در معشوقه پرست اولمسی عشق
الهی در که وصال جانانه وسیله در نرگس از لاف زد از شیوه چشم تو مرنج نرگس اکر

سنك

سنک چشمک شیوه سندن لاف اوردی ایسه اینجنمه نرود اهل نظر از پی نابینایی
اهل نظر اولنلر اعمی نک آردنجه کتمزلر یعنی سوزنه مقید اولوب بحضور اولمازلر نرگس ذکری
چشم مناسبتی ایله در یوخسه مراد مصنوع صانع ده اولن حالت بنده دخی وار در دیوانه
اورسه سوزی مقبول اولماز دیمکدر زیرا نرگس اعمی اولدوغی کبی اول دخی اعمی در انونکیچون
بویله دبسنرلک ایدر اهل نظر خود بونک کبی سوزی استماع اتمز دیمکدر خطاب خدایه دکل
چشمدن مراد ذات اولمق روشن در رخدن مراد بونده انک خطاسنه التفات ایلمیه دبسنر
کج دیمکدر این حدیثم چه خوش آمد که سحرگه میگفت بو سوزبا که نه خوش کلدی که سحر وقتی
ایدی و ایدر ایدی معناسنه دخی جایزدر بر در میکده با دف و نی ترسایی بر میخانه
قپوسی اوزره دف و نای ایله بر ترسا میکده دن مراد مرشد کامل آستانه سی در دف
و نی دن مراد اعلان و اظهار در سحرکه دن مراد زمان کشف اولمق روشن در و کند و معناسنه
دخی اولمق جایزدر ترسادن مراد عالم تجریده وصول بولمش عاشقدر نتکم گلشن رازده در
ترسالقدن مراد نه ایدوکی بیان اولنمشدر **بیت** ز ترسایی غرض تجرید دیدم ** خلاص
از ربقه تقلید دیدم ** هر آن کس کو مجرد چون ملک شد ** چو روح الله بر چارم فلک شد **
مقول قول بو ذکر اولنه جق بیت در گر مسلمانی از انست که حافظ دارد اگر مسلمانلق اولر
ایسه که حافظده وار در آه اگر از پی امروز بود فردایی آه اگر بوکون ایچون بر فردا یعنی قیامت
پیدا اوله بو بوندن اجل معناسنه شرح اولندی لیکن پس معناسنه دخی جایزدر امروزدن
مراد دنیا در فردادن مراد قیامت در مراد بودر که بر صاحب تجرید حافظه تنبیه و طعن طریقی ایله
ایتمش اگر مسلمانلق بو ایسه قیامت حالک نیجه اولور **وله ایضاً** دیدم بخواب دوش
که ماهی بر آمدی دون کیجه دوشمده کوردم که بر آی طوغدی کز عکس روی او شب هجران
سر آمدی که انک یوزی عکسندن فراق کیجه سی باشه کلدی تعبیر چیست یار سفر کرده میرسد
تعبیر ندر سفر ایلمش یار ایرشور ای کاج هر چه زودتر از در در آمدی ای کاشکی هر نه کلو تیزرک
ایسه قپودن ایچرو کلیدی مراد بر یار عزیزنک سفردن قدومنی اشعار در که اول یار عزیز
شیخ ایمش و زیاده اشتیاقندن انک زیاده تیز کلمسنی طلب ایدر ذکرش بخیر ساقی
فرخنده فال من ای بنم ساقی فرخنده فالم انک ذکری خیر ایله اولسون کز در مدام با قدح
و ساغر آمدی که قپودن دایم قدح و ساغر ایله کلوردی ذکرش بخیر یاد تقدیرنده در ای ساقی

فرخنده فال من تقدیرنده درکرده اولن ضمیر غایب اول سفری عزیزه راجعدر خوش
بودی ازخواب بدیدی ویار خویش لطیف اولور ایدی که اگر کند و دیاری دوشنده
گوریدی تا یاد صحبتش سوی ما رهبر آمدی تا اکا مصاحبت یادی بزم جانبمزه رهبر گلیدی
یعنی بو جانبه گلمک سبب اولیدی انگوتر ابسنگ دلی گشت رهنمون اول گمسه که اول
سکا سنگ دل الکه دلیل اولدی ای کاشکی که باشن سنگی در آمدی ای کاشکی که انوک اباغی
طاشنه طوقنیدی یعنی دیه سی اوزره گلیدی مراد اول یار عزیزک گلمسنه سبب اولنه بد دعادر
فیض ازل بزور وزر آمدی بدست فیض ازل اگر قوت والتون ایله اله گلیدی آب خضر
نصیبهٔ اسکندر آمدی آب حیات اسکندرک نصیبی گلور ایدی یعنی اکا نصیب اولور ایدی
زیرا انک نور وزری وار ایدی **بیت** شنیده که سکندر برفت تا ظلمات • بچند محنت
وخورد انکه خورد آب حیات • جانش نثار کردمی آن دلنواز اگر جانمی اکا نثار ایدر ایدم اول
دلنواز اگر چون روح محض جلوه کنان دریرآمدی روح محض گبی جلوه ایده رک سینه یه گلیدی
آن عهد یاد باد از بام و درم را اول عهد یاد اولسون که طام دن وقپودن بکا دایم پیام ویار
وخط دلبر آمدی دایم یارک خبری ودلبرک خطی گلور ایدی گی یافتی رقیب توچندین مجال ظلم
سنک رقیبک ظلمه قچن مجال بولوردی بو وجه دخی جائزدر سنک رقیبک ظلمه قچن بوقدر
مجال بولوردی مظلومی از شب بدرد اور آمدی برمظلوم برگیجه اگر حاکمک قپوسنه گلیدی
حاکم دن مراد خدادر مراد مظلومک دعاسی جناب کبریاده مقبول اید وکین بیاندر خامان
ره نرفته چه دانند قدر عشق سلوک اتمش خاملر عشقک قدرینی نه بلورلر دریا دلی بجوی
ودلبری سر آمدی بر دریا دل وبر دلبر سرآمد اسنه که قابل ارشاد اوله خطاب اول یار عزیزه در
حاملر تربیتنه اشتغال گوسترمشدر ورد دیگری بشیوهٔ حافظ زدی رقم اگر بر غیر حافظ
شیوه سی ایله رقم اوریدی مقبول طبع شاه هنر پرور آمدی هنرپرور شاهک طبعنه
مقبول گلور ایدی یعنی اگر بر غیر شاعر حافظ گبی لطیف شعر دییدی شاهک مقبولی اولوب
رعایتلر گورر ایدی **وله ایضاً** روز کاریست که ما را نگران میداری بر روزگاردر که
بزی منتظر طوتارسن بنده گانرا نه بوضع دگران میداری بنده لرک غیریلر اسلوبی ایله
طوتمازسن خطاب خدایه در گوشهٔ چشم رضایی بمنت بازنشد سنک با که بر رضا
چشمنک گوشه سی آچلمیدی اینچنین عزت صاحب نظران می داری صاحب نظرلره

عزتی

عزتی بویلهمی طوتارسن خطاب خدایه در مراد عشاقه دنیاده رعایت اولمامز دیمکدر زیرا دنیانک
عز ومالندن بی بهره لردر نه گل از داغ غمت رست نه بلبل ازباغ سنک غمک داغندن باغده
نه گل نه بلبل قورتلدی همه را جامه دران نعره زنان می داری دوگلی سنی جامه یرتیجی نعره
اوریجی طوتارسن جامه دران گل در نعره زنان بلبلدر مراد جمیعنده عشق الهی دن
برحالت وار ایدوگین بیاندر مصراع ثانی ده تقسیم آحاد الی الآحاد قاعده سی واردر
ساعدآن به که بپوشی چوتو از بهر نگار اول یک که ساعدکی اورتیه سن چونکه سن حنادن
اوتری دست در خون دل پرهیزان میداری پرهیزلرک گوکلی قاننه ال طوترسن •
نگار بونده حنا معناسنه اولمق زیاده روشندر بدر تجربه آخر تو پی ای دل زچه رو •
آخرسن تجربه باباسی سن ای گوکلم نه سببدن طمع مهر ووفا زین پسران می داری •
بو پسرلردن مهر ووفایه امید طوترسن چوق تجربه سی اولنه بدر تجربه دیرلر کیسهٔ سیم وزرت
پاک بباید پرداخت سیم وزر کیسه سنی تمام خالی اتمک گرک زین طمعها که تو از سیمبران
می داری بو امیدلردن که سن سیم برلردن طوترسن دل ودین رفت ولی راست
نیارم گفتن دل ودین گتدی اما سویلمکه قادر دگلم که من سوخته دل را تو بران میداری
که بن سوخته دلی سن انک اوزره طوترسن خطاب خدایه در گرچه رندی وخرابی گنه ماست
همه اگرچه دوگلی رندلک وخرابلق بزم گناهمزدر بو وجه دخی جائزدر اگرچه رندلک وخرابلق
دوگلی بزم گناهمزدر عاشقی گفت که تو بنده بران میداری بر عاشق دیدی که بنده یی سن
انک اوزره طوترسن عاشقدن مراد موسی علیه السلام اولمق روشندر گران هی الآ
فتنتک دیمشدر ای که در دلق ملمع طلبی ذوق وحضور ای گمسه که مرقع دلقده حضور ذوقینی
طلب ایدرسن چشم ستری عجب از بی خبران میداری بی خبرلردن عجب برسر امیدن طوترسن
مراد دلق مرقع ده عشق اولمامز دیمکدر زیرا اکثری مرایلردر خصوصا بزم زمانمزده اولان
شیخلردر نرگس باغ نظر چون توئی ای چشم وچراغ چونکه نظر باغنک نرگسی سنسن ای
چشم وچراغ سرچرا بر من دلخسته گران میداری بن خسته یه نیچون باشنک اگری ایدرسن
التفات اتمزسن خطاب مرشده در که جهانک قطبیدر تا صبا بر گل وبلبل ورق حسن
تو خواند تا که صبا گل وبلبله سنک حسنک ورقنی اوقدی همه را شیفته حال ونگران میداری
جمیعنی پریشان حال ومنتظر طوتارسن خطاب خدایه در مراد جمیع اشیاده از عشق

ثابت ایدوکین بایندر کو سر جام جم از کان جهان دگرست جام جمک جوهری بر غیری جهان
معدنندن در تو تمنا ز کل کوزه کران میداری سن بردا قجیلرک کلندن امید طوترسن
مراد ارباب زیاده عشق الٰهی اولماز دیمکدر مکذران روز سلامت بملا حافظ سلامت
کوننی ملامتله بکورمه ای حافظ چه توقع ز جهان گذران میداری فانی جهاندن نه امید
طوترسن **ولە ایضاً** رفتم بباغ صبحدمی تا چنم کلی بر صباح وقتی باغه کتدم تا بر کل درم
آمد بکوش ناکهم آواز بلبلی ناکاه بنم قولغمه بر بلبل آوازی کلدی چنم اصلنده چینیم درکه
وزن ایچون یا حذف اولنمشدر بونک کبی چو قدر مسکین چو من بعشق کلی کشته مبتلا
مسکین بنجلاین بر کلک عشقنه مبتلا اولمش واندر چمن فکنده ز فریاد غلغلی وچمنده
فریادن بر غلغل براقمش میکشتم اندران چمن وباغ دمبدم متصل اول چمنده واول
باغده طولاندم وسیر ایلدم میکردم اندران کل وبلبل تاملی اول کل وبلبل ده تأمل
ایلدم کل یار خار کشته وبلبل قرین عشق کل خاره یار اولمش وبلبل عشقه قرین اولمش
این را تغیری نه وآن را تبدلی بوکه بر تغیر یوق واکه بر تبدل یوق یعنی قیامته دکین بو حالت
ثابت در **بیت** بلبل ز شوق نعره زنان در حریم باغ • کل هر زمان بمجلس نامحرمی دگر
جون کرد در دلم اثر آواز عندلیب چونکه عندلیبک آوازی کوکلمه اثر ایلدی گشتم چنانکه
هیچ نماندم تحملی انجلاین اولدم که هیچ بر تحملم قالمدی بس کل شکفته میشود این باغ را ولی
بو باغک چون کلی آچلمش اولور اما کس بی بلای خار نچیدست از وکلی کمسه بلای خاردن
اندن بر کل دیممشدر مراد ذوق دنیا بلاسز اولماز دیمکدر حافظ مدار امید فرج زین مدار
کون ای حافظ بو جهانک جورندن سرور امید طوتمه دارد هزار عیب وندارد تفضلی
بیک عیب طوتر وبر هنر وتفضل طوتمز **ولە ایضاً** زین خوش رقم که بر کل رخسار میکشی
کل دکلزار صحیفه سی اوزره خط چکرسن یعنی بوزارسن خطاب خدایه درکه خوبلرک لطیف
عذاری اوزره غبار خط یازر مراد صنع خدایی استغراب در اشک حرم نشین نهانخانه
مرا بنم نهان خانه مک حرم نشینی اولان اشکم زان سوی هفت پرده ببازار میکشی اول
یدی پرده جانبندن بازاره چکرسن مراد کوزم یاشنی روان اتمک ایله بنم سترمی
فاش ایدرسن دیمکدر خطاب خدایه در هفت پرده دن مراد چشمده اولان یدی طبقه در
کاهل روی چو باد صبا را ببوی زلف باد صبا کبی بر چابک زلف رایحه سی ایله • هر دم

هر دم بقید سلسله در کار میکشی هر دم زنجیر قیدی ایله ایشه چکرسن یعنی باد صبا کبی
چابکلری اسرار اثری ایله بند ایدوب خدمته طوترسن کاهل نزد وصف ترکیبدر که
تعبیر بالنقیض در سروری افندی اگر بو بیتک معناسنی بو وجهله شرح اتمشدر لیکن
حق ادا بودر که اهل رو کند ومعناسنده اولوب مراد بویله اوله باد صبا کبی بر کاهل
روی اسرارک اثری ایله بند ایدوب هر دم ایشه چکرسن یعنی ایشده اکا شوق ویررسن
آنک سببی ایله چابک اولور زیرا صبانک آهسته اسمی وار درکه بونده مراد اودر تکلم
بنه بو دیوانده واقع اولمشدر **بیت** دل ضعیفم از آن میکشد بطرف چمن • که جان ز مرگ
بر بیماری صبا بر د • به بیماری صبا بوننده آهستکی صبا معناسنه در • تکلم ترکیده وارد
صبا جان بخش اولوب هر دم اسر آهسته آهسته حاصل معنی بودر که طاعته شوق وسرعتی
اولمینه اسرارک ایله شوق وسرعت ویررسن که طاعته جان ودلدن سعی ایدر •
هر دم بیاد آن لب میکون وچشم مست هر دم اول قرمزی لبک واول مست چشمک
یادی ایله از خلوتم بخانه خمار میکشی خلوتدن بنی می فروشک خانه سنه چکرسن خطاب
باری تعالی یه در کفتی سر تو بسته فتراک ما سزد ایتدک سنک باشنک بزم فتراکمزه
باغلنمش اولمق لایقدر سهلست اگر تو زحمت این بار میکشی اسان در اگر سن
بو یوک زحمتنی چکر ایسک خطاب خدایه در با چشم وابروی تو چه تدبیر دل کنم سنک چشم
وابروک ایله نه تدبیر ایدم وه زین کمان که بر دل بیمار میکشی واه بو کماندن که بیمار
کوکل اوزره چکرسن چشم دن مراد ذات وابرو دن مراد غیب هویت درکه بونلرک
هجومی بالضروری قلبک الندن عنان اختیاری الور باز آکه چشم بد ز رخت رفع میکنم
کرو کل که سنک یوزکدن چشم بدی رفع ایدم ای تازه کل که بو جا دامن ازین خار
میکشی ای تازه کل که بو خاردن دامنکی چکرسن خطاب مرشده در حافظ دگر چه
میطلبی از نعیم دهر ای حافظ نعیم دهردن کرو نه طلب ایدرسن می میچشی وطره
دلدار میکشی شراب نوش ایدرسن ودلدارک طره سنی چکرسن می دن مراد عشق
وطره دن مراد اسرار آلهیه در **ولە ایضاً** ز دلبرم که رساند نوازش قلمی دلبردن بکا
کیم بر مکتوب ایرشدور کجاست پیک صبا گر همی کند کرمی پیک صبا قنده در اگر
بر کرم ایدرسه دلبردن مراد خدای تعالی در صبادن مراد فضل الٰهی در نوازش قلمدن مراد

مکتوب درکه اندن آشنالق مراد در ننی کنم گله لیکن ابر رحمت دوست برشکایت ایلرم
اما دوستک رحمتی سحابی بکشت زار جگر تشنکان نداد رنمی جگر تشنه لرک مزرعه سنه بر نم ویرمدی
مراد عالم قبض دن شکایت در قیاس کردم و تدبیر عقل در ره عشق قیاس ایلدم وعقل
تدبیری عشق یولنده چو شبنمیست که بر بحر میکشد رقمی بر شبنم کبی درکه دریا اوزره بر
رقم چکر یعنی اصلا تأثیری یوقدر بیا که خرقهٔ من گرچه وقف میکده‌است کل که اگرچه بنم خرقهم
میخانه‌لره وقف در ز مال وقف نه بینی بنام من درمی وقف مالندن بنم نامه بر درم
کورمزسن مراد مال وقفک قباحتنی بیاندر چرا بیک نی قندش نمیخرند آنکس نیچون آنی بر
شکر قمشه صاتون المزلرکه کرد صد شکر افشانی از نی قلمی اول کمسه که بر قلم قمشندن یوز شکر
افشانلق ایلدی مراد رعایته مظهر دوشمدوکندن اظهار شکایت در آنکس لفظنک معناسی
مصراع ثانی یه قید اولندی سهولت معنی ایچون دلم گرفت ز سالوس و طبل زیر گلیم کوکلم
منقبض اولدی سالوس دن و کلیم آلتنده اولن طبلدن یعنی مخفی اولن عشقبازلقدن
بیا که بر در میخانه برکشم علمی کل که میخانه قپوسی اوزره بر علم قالدرم یعنی عشقی فاش ایدم
طبیب راه نشین سر عشق نشناسد راه نشین طبیب عشق سرینی اکلمز برو بدست
کن ای مرده دل مسیح دمی یوری ای مرده دل بر عیسی نفس یعنی بر مرشد اله کتور
مرده دلدن مراد قلبنده عشق الهی اولمین کمسه در حدیث چون و چرا درد سر دهد
ای دل چون و چرا سوزی صداع ویرر ای دل پیاله گیر و بیاسا ز عمر خویش دمی
پیاله طوت و بر دم کندو عمرکدن دکلن بیا که وقت شناسان دو کون بفروشند
کل که وقت شناسلر ایکی عالمی صاتارلر بیک پیاله می صاف و صحبت صنمی بر قدح
صافی شرابه و بر صنمک صحبتنه پیاله دن مراد عشق در صنمدن مراد مرشد در که وصال
جانانه انک صحبتی وسیله در دوام عیش و تنعم نه شیوهٔ عشقیست عیش و تنعم
دوامی عشق شیوه سی دکلدر اگر معاشر مایی بنوش نیش غمی اگر بزم مصاحبمز ایسک
بر غم زهرینی نوش ایله مراد عشق الهی ناز و تنعم ایله حاصل اولماز دیمکدر نثاری
قدر تو شاها بدست حافظ نیست ای شاه حافظک الینده سنک قدرکه
لایق یوقدر جز از نیاز شبی و دعای صبحدمی کیجه یه منسوب اولن نیازدن و
صباح وقتنه منسوب اولن دعادن غیری **وله ایضاً** ز کوی یار می آید نسیم باد نوروزی

یارک

یارک محله‌سندن نوروزه منسوب اولن یارک رایحه‌سی کلور نسیم بونده رایحه معناسنه
ازین باد ار مدد خواهی چراغ دل برافروزی بو باددن اگر مدد استرایسک کوکلک چراغنی
شعله‌لندررسن باددن مراد خدادر نسیمدن مراد نفحهٔ رحمانیه در چو گل گر خرده‌ای داری
خدارا صرف عشرت کن کل کبی اگر بر آلتون خرده سنی طوترایسک الله ایچون عشرته صرف ایله
که قارون را غلطها داد سودای زر اندوزی زیرا قارونه غلطلر ویردی زر اندوزلق
سوداسی می دارم چو جان صافی و صوفی میکند عیبش جان کبی صافی بر شرابم
وار در و صوفی انی تعییب ایدر خدایا هیچ عاقل را مباد ابخت بد روزی ای خدا
هیچ عاقله بدروزلق بختی اولمسون طریق کام جستن چیست ترک کام خود کردن
مراد طلب اتمکک طریقی ندر کندو مرادک ترک اتمکدر کلاه سروری آنست کز این
ترک بردوزی سرورلک کلاهی اولدر که بو ترکدن دیکه سن یعنی وصول
الی الله حصولی ایچون مراداتی ترک ایده سن ترک لفظی کلاهه نسبت تمام برنده در ندانم
نوحهٔ قمری بطرف جویبار از چیست ارماق کناری طرفنده قمرینک نوحه سنی بلمزم
ندندر مگر او نیز همچون من غمی دارد شبا روزی واریسه اولدخی بنم کبی کیجه لو وکوندزلو
بر غمی طوتار مراد ظرافت ایله کندوده اولن غمی اشعار در جدا شد یار شیرینت کنون
تنها نشین ای شمع سنک یار شیرینک جدا اولدی شمدی تنها اوتور ای شمع
که حکم آسمان اینست اگر سازی و گر سوزی آسمانک حکمی بودر اگر صبر ایده سن و گر یانسن
آسمان ذکری مجازدر زیرا حقیقتده حکم خدادر دیمکدر سخن در پرده میگویم ز خود
چون غنچه بیرون آی سوزی مستور سویلرم غنچه کبی کندوکدن طشره کل یعنی کبر و انانیتی
ترک ایله که بیش از پنج روزی نیست حکم میر نوروزی زیرا میر نوروزه منسوب اولن
حکم بربیش کوندن زیاده دکلدر یعنی نوروز سلطانی زمان قلیلده کچر بعجب
و فضل نتوان شد ز اسباب طرب محروم فضل و عجب ایله اسباب طربدن محروم
اولمق اولماز بیا ساقی که جاهل را هنیتر میرسد روزی کل ای ساقی که جاهله رزق
ایوه‌رک ایرشور خلاصهٔ کلام فضل غروری ایله عشق الهی دن محروم اولمق معقول
دکل ایدوکین اشعار در برو می نوش و رندی ورز ترک زرق کن ای دل یوری
شراب ایچ و رندلکه چالش و ریایی ترک ایله ای کوکل گزین بهتر عجب دارم طریقی گر بیاموزی

که عجب طوترم اکر بوندن ایورک بر طریق اوکرنه سن مراد عشقدن مقبولرک طریق
یوق ایدوکین بیا بدر به بستان آی کن بلبل نوای عشق کیری باد بستانه
کل که بلبل دن عشق نواسنی ازبرلیه سن مجلس روکه از حافظ غزل کفتن بیاموز
مجلسه یوری که حافظ دن غزل دیمک اوکرنه سن ولـه ایضاً زان می عشق کز و پخته
شود هر خامی اول عشق شرابندن که اندن هر بر جام پخته اولور کرچه ماه رمضانست
بیاور جامی اکرچه رمضان در بر جام کتور زیرا رمضان زمان اعتکاف در
که اول وقت مریدلر شیخک اعتکافی سببی ایله فیض دن محروملردر خطاب مرشده در
روزها رفت که دست من مسکین نگرفت کونلر کتدی که بن مسکینک الی طوتمدی
ساق شمشاد قدی ساعد سیم اندامی بر شمشاد قدک ساقنی بر سیم اندامک
ساعدنی مراد بر زمان مرشدک فیضندن دور اولدوغین بیاندر روزه هرچند که
مهمان عزیزست ای دل صوم اکرچه عزیز مهمان در ای دل رفتنش موهبتی دان
و شدن انعامی انک کیتمسنی بخشش و اولمسنی بر انعام بیل صومک موهبت
اولمسی مرشدک اعتکافدن چیقوب کندوسنه فیض ایرشدوکی اعتبار ایله در
صومک انعام اولمسی اندن ثواب و صفای قلب حاصل اولدوغی اعتبار ایله در
مرغ زیرک بدر خانقه اکنون نپرد زیرک قوش شمدی خانقاه قپوسنده اوچماز
یعنی عاقل اولن کمسه خانقاهه وارمز که نهادست بهر مجلس وعظی دامی زیرا هر
وعظ مجلسنده بر طوزاق قونمشدر مراد سالکلرک مرایی واعظک مجلسنه
اوغرامز دیمکدر کله از زاهد بدخو نکنم رسم اینست بدخوی زاهددن شکایت
ایلمزم عادت بودر که چو صبحی بدمد در پیش افتد شامی زیرا چون بر صبح ظاهر اولسه
انک اردنجه بر شام واقع اولور کندوسنی صبحه و زاهدی که مانع عشقدر شامه
تشبیه اتمشدر یار من چون بخرامد بتماشای چمن بنم یارم چونکه چمن تماشاسنه
صالنه برسانش ز من ای پیک صبا پیغامی ای پیک صبا بندن اکا بر خبر ایرشدر
یاردن مراد مرشد و چمن دن مراد عالم مکاشفه صبادن مراد فضل الهی در
کو حریفی که شب و روز می صاف کشد دی شول حریف که شب و روز صافی شراب
بوده آیا که کند یاد ز درد آشامی اولور می ای عجب که بر درد آشامدن یاد ایده

حریف دن

حریف دن مراد مرشد درکه دایم فیض عشق الهی ایله مستفیض در درد آشامدن مراد
بو نمط مرید درکه کندوسی در حافظا کر نه بود داد دولت آصف عهد ای حافظ آصف
زمان اکر سنک کونکلک دادنی ویرمیه کام دشوار بدست آوری از خود کامی خود کاملی
مراد صعوبت ایله الکه کتوررسن مرادمرامنک حصولنه آصف زمانه دن معاونت طلبی در
ولـه ایضاً سحر که ره روی در سر زمینی سحر وقتی بر سالک بر کوشه ده همی کفت این معما
با قرینی بو معمایی بر مصاحبنه ایتدی که ای صوفی شراب آنکه شود صاف که ای صوفی شراب
اول وقت صافی اولور که در شیشه برآرد اربعینی که شیشه ده بر اربعین چقاره مراد
عشق الهی نک قلب ده صاف و ثابت اولمسی ریاضت و خلوت ایله اولور دیمکدر
نتکم حبیب اکرم حضرتی بیورمشدر من اخلص لله اربعین صباحاً ظهر ینابیع الحکمة من قلبه
علی لسانه کر انکشت سلیمانی نباشد اکر سلیمان بارمغی اولمیه چه خاصیت دهد نقش نکینی
بر نکین نقشی نه خاصیت ویرر مراد هر اهل طریقت کسوتنده اولنده عشق و کرامت اولماز
دیمکدر خدا زان خرقه بیزارست صد بار خدا اول خرقه دن یوز کره بیزاردر که صد بت باشدش
در آستینی که انک بر یکنده یوز بت اوله مراد ریا ایله اولن طاعتدن خدا اعراض ایدر دیمکدر
درونها تیره باشد که از عیب درونلر تیره اولدی اولا که غیب دن چراغی بر کند خلوت
نشینی بر خلوت نشین بر چراغ اویاره مراد بر مرشد پیدا اوله دیمکدر مروت کرچه نام
بی نشانست مروت اکرچه نشانسز یعنی یوق بر نام در نیازی عرضه کن بر نازنینی بر نازنینه
بر نیاز عرض ایله ثوابت باشد ای دارای خرمن سا که ثواب اولور ای خرمن حاکمی اکر
رحمی کنی بر خوشه چینی اکر بر خوشه چینه بر رحم ایده سن معنای ظاهری غنی یی درویشک رعایتنه
تحریض در دارای خرمن دن مراد غنی در خوشه چین دن مراد درویش در معنای تصوفیسی اوزره
دارای خرمن دن مراد مرشد و خوشه چین دن مراد مرید در نمی بینم نشاط و عیش در کس کمسه ده
نشاط و عیش کورمزم نه درمان دلی نه درد دینی نه بر دل درمانی نه بر دین دردی مراد ارشاده
قادر کمسه وصول بولمدوغین بیاندر بعض نسخه ده بو بیتک مصراع اولی بویله واقع اولمشدر
نه همت را امید سربلندی نه همته سربلندلک امیدی وار در بو وجه دخی جائزدر نه همت
را چون بر سربلندلک امیدی وار در یعنی بر بلند همت یوقدر که حصول مراده وسیله اوله
در میخانه بنما تا بپرسم میخانه قپوسنی کوستر تا صورم مآل خویش را از پیش بینی کندو مآلمی

برا اهل نظردن مراد مرشد طلب اتدوکی درنفسی اصلاح ایچون اکرچه رسم خوبی تندخویست
اکرچه بلبلک عادتی بدخویلقدر که باشد کر بسازد باغمینی نه اولور اکر برغمکین ایله مصاحبت
ایمه مراد مرشددن فیض طلب اتدوکین اشعاردر نه حافظ را حضور درس وخلوت نه
حافظه خلوت درسنک حضوری واردر نه دانشمند را علم الیقینی نه دانشمندده
برعلم یقین واردر یعنی مرشدک حقیقتی حق تعالی دن غیری کمسه بلمز تنکم بو بیت
آنی بیان ایدر بیت کس ندانست کنه یک ذره تمام • چند کوئی چند پرسی والسلام •
وله ایضاً سلیمی منذ حلت بالعراق سلیمی چونکه عراقه کللدن بری ألاقی من هواها ما الاقی
بن ملاقی اولورم انک محبتندن شول نسنه که ملاقی اولورم سلیمی سلمی نک مصغری در
سلمی عرب محبوبه لرندن بر محبوبه نک اسمیدر صفاهانه کلمن دوستنی اکا تشبیه اتمشدر
عراقی دن مراد بو نغمه صفاهاندر که شیرازه قریب در عراقی ده اولمن یا اشباع ایچوندر
الاقی فعل مضارع نفس متکلم وحده در هوا بو نغمه محبت معناسنه در بعض نسخه ده هوا
یرینه نوا واقع اولمشدر که فراق معناسنه در اما بو نغمه اول اولی در وشن در •
الا ای ساربان محمل دوست ای دوست محملنک ساربانی آگاه اول الی رکبانکم
طال اشتیاقی سزک راکبلرکزه بنم اشتیاقم اوزادی یعنی زیاده اولدی رکبان جمع راکبدر
درونم خون شد از نادیدن دوست دوستی کورممکدن درونم خون اولدی
الا تعساً لایام الفراق آگاه اول اول فراق ایامی ایچون تعساً اولسون تعساً مفعول
مطلق در هلاک معناسنه فراقی ده اولمن یا اشباع ایچوندر خرد در زنده رود انداز وی
نوش عقلی زنده روده آت وشراب ایچ بکلبانک جوانان عراقی اصفهانلو جوانلرک
صداسی ایله زنده رود نهر اصفهاندر جوانلردن مراد عشاق در حاصل معنی عقل معاشی
ترک ایدوب عشاق عشقه ایله دیمکدر بساز ای مطرب خوش خوان وخوش گوی
دوز ای خوش خوان وخوش کوی مطرب بشعر پارسی صوت عراقی عراقه منسوب
صوتی فارسی شعر ایله یعنی مقام عراقده فارسی غزل اوقی مطربدن مراد مرشددر
عراق بو نغمه مقاماتدن بر مقامک اسمیدر جوانی باز می آرد بیادم جوانلغی کرو
بنم یادمه کتورر سماع چنک ودست افشان ساقی چنکک سماعی وساقی نک رقص
اتمسی افشان بو نغمه افشاندن معناسنه در می باقی بده تا مست و خوش دل باقی سرا

ویر

ویر تا مست وخوش دل بیاران برفشانم عمر باقی باقی عمری یارانه نثار ایدم بیا ساقی بده
رطل گرانم کل ای ساقی بکا رطل کران ویر سقاک الله من کأس الدهاقی الله سنی طلو
قدحدن صوارسون مرشددن مراد فیض عشق طلبی درکه انو کیچون خدا اکا شراب طهور
ویرسون دیو دعا ایدر دمی با نیک خواهان متفق باش بردم دوستلر ایله متفق اول
غنیمت دان امور اتفاقی اتفاقلق امورین اتفاق بیل ربیع العمر فی مرعی حماکم عمرک
لطافتی سزک قورکز اوتلاغنده در یعنی بزه ذوق وحضور سزک وصالکزده در رعاک الله
یا عهد التلاقی الله سنی حفظ ایلسون ای وصال زمانی مضت فرص الوصال وما شعرنا
وصال فرصتلری کچدی وبز بلمدک وانی الآن فی عین الفراق تحقیق شمدی بن عین
فراقده ایم مراد وصول الی الله میسر اکمین سعی اتدوکنه تحزن وتحسر اظهاریدر عروس
بس خوشی ای دختر رز ای دختر رز زیاده لطیف بر کلین حسن ولی که سزاوار طلاقی اما
کاه کاه طلاقه لایقسن دختر رز شرابدر که اندن مراد عشق الهی درکه ریا حاصل اولمسون ایچون
کاه ترک لازم در مسیحای مجرد را برازد مجرد عیسی یه ایرشور ولایقدر که با خورشید سازد هم
وثاقی که خورشید ایله هم حجره اوله مراد محبت ماسوی دن پاک اولمین عالی قدره ایرمز دیمکدر
عیسی وآفتاب دوردنجی فلکده در نهانی الشیب عن وصل العذاری پیرلک بنی بکر قزلرک
وصالندن نهی ایلدی یعنی بکا مانع اولدی لسوی تقبیل وجه واعتناقی یوزا وپمکدن ومعانقه دن
بزی مراد پیرلکده اولمن سلوک وریاضت قصوردن خالی اولماز دیمکدر دموعی بعدکم
لا تحقروها بنم کوزم یاشلری که سزدن صکره در یعنی سزک فراقکزدن جریان اتمشدر انی خوار
کورمکوز فکم بحر جمعن من السواقی زیرا چوق بحر جمع اولندیلر ساقیه لردن سواقی جمع ساقیه
درکه نهر صغیر معناسنه در لا تحقروا باب ثانی دن در نهی حاضر جمع مذکردر وصال دوستان
روزی ما نیست دوستلرک وصالی بزم نصیبمز دکلدر بکو حافظ غزلهای فراقی ای حافظ
فراقه منسوب اولن غزللر اوقی یعنی فراقه مناسب غزللر دی زیرا سنک حالکه مناسبدر
وله ایضاً سحر با باد میگفتم حدیث آرزومندی سحر وقتی باده اشتیاق سوزینی ایتدم
خطاب آمد که واثق شو بالطاف خداوندی خطاب کلدیکه خداوندک لطفلرینه
اعتماد ایدیجی اول • خطاب کلدیکه خداوندک لطفلرینه اعتماد ایدیجی اول قلم را آن زبان
نبود که سر عشق گوید باز قلمک اول دلی اولماز که عشق سرینی آشکار ایلیه ورای حد تقریرست

شرح آرزومندی تقریر خدندن اوته دراشتیاق شرحی یعنی تقریر ایله شرح اولنماز دل اندر زلف
لیلی بند و کار از عقل مجنون کن دلکی لیلی نک زلفنه باغله و ایشی مجنونک عقلندن ایله که عاشقلره
زیان دارد مقالات خردمندی زیرا عاشقه خردمندلک سوزلری زیان طوتر مراد عشقه سعی ایله
و عقل معاش دن فراغت ایله دیمکدر الا ای یوسف مصری که کردت سلطنت مشغول
آگاه اول ای یوسف مصری که سلطنت سنی مشغول ایلدی پدر را بازپرس آخر کجا شد
مهر فرزندی پدری کر و صورآخر فرزندلک محبتی قنده کتدی یوسف مصری دن مراد منصب
دنیایه مشغول اولوب وطن اصلیسی اولن عالم ارواحی فراموش ایدن کمسه در بسحر
غمزهٔ فتان دوابخشی و درد انگیز فتان غمزه سحری ایله دوا باغشلیجی و درد پیدا ایدیجی سن
بچین زلف مشک افشان دلارامی و دلبندی مشک افشان زلف بوکلمی ایله دلارام
و دلبند سن خطاب خدایه در سحر ذکری زیاده قدرت دن کنایت در جهان پیر رعنارا
ترحم در جبلت نیست قحبه عجوز جهانک ذاتنده ترحم یوقدر زمهر او چه میجوئی در و همت چه
بندی آنک محبتندن نه استرسن اکه نه همت باغلرسن درین بازار اگر سودیست بادرویش
خرسندست بو بازارده اگر بر فائده وار ایسه قانع درویش ایله در خدایا منعم گردان
بدرویشی و خرسندی ای خدا بنی درویشلک و قناعت ایله غنی ایله منعم اسم مفعول در
منعم علیه تقدیرنده درکه جار مع المجرورک حذفی سماعی در دعای صبح و آه شب کلید
گنج مقصود ست صباح دعاسی و شب آهی مقصود گنجینک مفتاحی در بدین راه و روش
می رو که با دلدار پیوندی بو راه و روش ایله یوری که دلداره واصل اوله سن دلدار دن
مراد باری تعالی در همای چون تو عالی قدر حرص استخوان تا کی سنجلین عالی قدر بر
همایه استخوان حرصی قچنه دک دریغ آن سایهٔ دولت که بر نااهل افکندی حیف اول
دولت سایه سنه که نااهل اوزره برقدک مراد دنیاپرست اولن کمسه خطاب درکه
حق تعالی اکا ویردوکی دولت و سعادتک قدرینی بلمیوب عمرینی هوا و هوسه صرف
ایلمشدر نخوبان دل مده حافظ ببین آن بی وفاییها خوبلره کوکل ویرمه ای حافظ اول
وفاسزلقلری کور که باخوارزمیان کردند ترکان سمرقندی که سمرقند ترکلری خوارزملو
ایلدیلر که بو ایکی طائفه اورتاسنده بر زمان خصومت واقع اولمشدر که خوارزم خلقی
سمرقند قومندن قهر کورمشدر بعض نسخه مخلص بیتی بویله واقع اولمشدر بشعر حافظ شیراز

می رقصند و می غلطند شیراز حافظنک شعری ایله رقص ایدرلر و یووالنورلر سیه چشمان
کشمیری و ترکان سمرقندی کشمیرک سیاه چشملولری و سمرقندک محبوبلری مراد کند و شوخ مجدر
ولە ایضاً ساقیا سایهٔ ابرست و بهار و لب جوی ای ساقی ابر سایه سی در و بهار و لب جوی در
من نه گویم چه کن از اهل دلی خود تو بگوی بن دیمزم نه ایله اگر اهل دل ایسک سن کندک دیگل
خطاب مرشده درکه اندن فیض طلب ایدر بوی یکرنگی ازین نقش نمی آید خیز بو نقشدن یکرنگک
رایحه سی کلمز قالق دلق آلودهٔ صوفی بمی ناب بشوی صوفینک آلوده دلقنی صافی شراب ایله یو مراد
ریایی عشق ایله ازاله ایله دیمکدر سفله طبعست جهان بر کرمش تکیه مکن جهان سفله طبعدر انک
کرمنه اعتماد ایلمه ای جهان دیده ثبات قدم از سفله مجوی ای جهان دیده سفله دن ثبات قدم
استمه یعنی سفله کرم ده ثابت قدم اولماز گوش بگشای که بلبل بفغان میگوید گوشکی آچ که
بلبل فغانله دیر خواجه تقصیر نفرما گل توفیق ببوی ای کشی تقصیر بیورمه توفیق کلنی قوق یعنی عشق
وطاعته سعی ایله عمر عزیزی هوا و هوسه صرف ایلمه بلبل دن مراد مرشد اولمق روشن در
و کند و معناسنه اولمق دخی جائزدر که گویا بلبل لسان حال ایله بویله نصیحت ایده دو نصیحت
کنمت بشنو و صد گنج ببر سا که ایکی نصیحت ایدرم و یوز گنج ایلت اول نصیحت مصراع ثانی در
از در عیش درآی و بره عیب مپوی عیش قپوسندن ایچرو کل و عیب یولنه یلمه مراد عشقه
سعی ایله و عیب بین اولمه دیمکدر روی جانان طلبی آینه را قابل ساز جانانک یوزینی
طلب ایدر ایسک آینه نی قابل ایله آینه دن مراد دلدر ورنه هرگز گل و نسرین ندمد ز آهن
روی یوخسه آهن روی دن هرگز گل و نسرین بتمز مراد جانانک مشاهده سنه طالب اولن
کمسه تصفیهٔ قلب لازم ایدوکین اشعار در روی اماله ایله توج معناسنه در گفت حافظ ما
بوی ریا می آید ایتدک بزم حافظ دن ریا رایحه سی کلور آفرین بر نفست باد که خوش بردی
بوی سنک نفسکه تحسین اولسون که لطیف بوی الدک خطاب مرشده اولمق روشن در که
لطیفه ایله حافظ سنده ریا وار دیمش اوله و احتمال درکه خطاب کند و سنه اولا دیوب
طعن ایدن اولا بو وجه اوزره آفرین استهزا ایچون اولور زیرا آفرین قبیل اضداد دن در
تحسین و استهزا معناسنه استعمال اولنور **ولە ایضاً** سلام الله ما کر اللیالی الله نک سلامی مادام کیجه لر دور ایدر و جاوبت المثانی بالمثالث مادام که مثانی و مثالث جواب لشور یعنی قیامته دکین علی وادی
الاراک و من علیها وادی اراک اوزره و انده اولان اوزره اولسون و دار باللوی فوق رمل

ولوی ده اولن قمرا اوزره اولن خانه اوزره اولسون مراد بودر که خواجه حافظک بر
یار عزیزی بیت الله طوافنه وحبیب اکرم حضرتنک زیارتنه کتمش ایمش اکا دعا اتمک
مناسبتی ایله اولا حبیب اکرم حضرتنک دیارنه وکندو خانه سنه سلام اید وب اندنصکره
اول یار عزیزک دعاسنه شروع اتمشدر سلام مبتدا در علی وادی الا دراک محلا مرفوع
انک خبری در ما توقیت ومدت ایچوندر کر فعل ماضی اللیالی انک فاعلی در که اعرابی تقدیریدر
مثالی بونده ایکی قیللو ساز معناسنه در مثالی اصلنده مثالث در ثنا یایه قلب اولنوب
مثالی اولمشدر اوج قیللو ساز معناسنه در اراک مسواک اغاجی رمال جمع رمل در
آخرنده اولن یا اشباع ایچوندر دار خانه معناسنه در دور ایدجی معناسنه دکلدر
لوی بونده بر مکان معیننک اسمیدر اگرچه لغتده رمال اوزره اولن یوکسک یر معناسنه در
دعاکوی غریبان جهانم جهان غریبلرینک دعاجیسی ام وادعوا بالتواتر والتوالی ودایم
دعا ایدرم اول یار عزیز غربته کتمک ایله غریبلره دعا ایدرم دیمشدر که عموم تحتنده درج
اتمشدر بهر منزل که روی آرد خدارا اول یار هر منزله که توجه ایده ای خدا انکه دارش
بلطف لایزالی ای ابدی بر لطف ایله حفظ ایله مثال ای دل که در زنجیر زلفش ناله ایلمه ای دل
زیرا انک زلفی زنجیرنده اموت صبابة یالیت شعری بن اولورم اشتیاق یوزندن
نولیدی بنم علمم اولیدی متی نطق البشیر عن الوصال بشیر وصالدن نه زمان سویلر بشیر
مشتلیجی محبتنک راحتی فی کل حین سنک محبتنک بنم راحتم در هر حین ده وذکرک مونسی
فی کل حالی وسنک ذکرک بنم مونسم در هر حالده سویدای دل من تا قیامت بنم کوکلمک
سویداسی تا قیامته دک مباد از سر سودای تو خالی سنک سوداک سرندن خالی اولمسون
سویدا قلب ده اولن قره قاندر مراد محبتنک قیامته دک قلبمدن کیتمسون دیمکدر •
خطاب اول یار عزیزه در که زیاده اشتیاقندن ای مخاطب منزله سنه تنزیل اتمشدر
کجا یابم وصال چون تو شاهی سنکلین بر شاهک وصالنی قنده بولم من بدنام ورند
ولا ابالی بن بدنام ولا ابالی لوند زخطت صد جمال دیگرافزود سنک خطدن یوز حسن دخی
زیاده اولدی که عمرت باد صد صال جلالی که سنک عمرک یوز جلالی ییلی اولسون جلالی ده
اولا نسبت ایچوندر جلال دن مراد جلال الدین ملکشاه سلجوقی در که اندن دخی
تاریخ اعتبار اتمشلردر مراد اول یار عزیزک امتداد حیاتنه دعا در ان نقاش قدرت آفرین باد

اول قدرت نقاشنه تحسین اولسون که کرد مه کشد خط هلالی که ماهک اطرافنه
هاله بکزر خط چکر ماه دن مراد عذار در که اطرافنده اولن خطی هاله تشبیه ایدر مراد
صنع خدایی استغراب در بو بیتلردن روشن وظاهر اولور که اول یار عزیزی حجه کتدکده
اصلا یوزنده خط دن اثر اولمیه کعبهٔ شریف دن رجوع اتدکده خطی کلمش اوله تومی باید
باشی ورنه سهلست کرک که سن اولاسن یعنی سنک حیاتنک کرکدر یوخسه سهلدر
زیان مایهٔ جاهی ومالی جاه وماله منسوب اولن سرمایه نک زیانی مراد اول یار عزیزک
حیاتی منصب ومال دن مقبول اید وکین اشعار در خداوندا که حافظ را غرض چیست
خدا بلور که حافظک غرضی ندر وعلم الله حسبی من سؤالی والله ک علمی بنم سؤالمدن
باکه کافی در یعنی حصول مراده علم حق کافی در سؤاله احتیاج یوقدر ولهُ ایضاً سلامی چو بوی
خوش آشنایی آشنالغک لطیف رایحه سی کبی بر سلام بدان مردم دیدهٔ روشنایی
اول بد شنالق چشمنک مردمنه مراد مرشد در مردم بونده کوز بیکی معناسنه در •
درودی چو نور دل پارسایان پارسا لرک کوکلی نوری کبی بر درود بدان شمع خلوتکه
پارسایی اول پارسا لق خلوتکاهنک شمعنه شمع دن مراد مرشد در نمی بینم از همدمان
هیچ جای مصاحبلردن هیچ برسنی یرنده کورمم دلم خون شد از غصه ساقی کجایی دلم غصه دن
خون اولدی ای ساقی قنده سن مراد ارباب طریقت مرشد دن پراکنده اولدقلرندن
اظهار تحزن در ساقی دن مراد مرشد در می صوفی افکن فروشند کجا صوفیی یقیجی شرابینی
قنده صاتارلر که در تابم از دست زهد ریایی که ریایه منسوب اولن زهد الندن حرارت واضطرابده یم
رفیقان چنان عهد صحبت شکستند رفیقلر مصاحبت عهدنی انجلین صدیلر که کویی نبود ست
خود آشنایی که دیر سن خود آشنالق اولمشدر مراد صوفیلرک وفاسزلغندن شکایت در •
زکوی مغان رخ مکردان که اینجا مغلر محله سندن یوز چورمه زیرا انده فروشند مفتاح مشکل
کشایی مشکل کشالق مفتاحنی صاتارلر عروس جهان گرچه در حد حسنست جهان عروسی اگرچه حد
حسن ده در ولیکن زحد می برد شیوهٔ بی وفایی اما وفاسزلق شیوه سنی حد دن ایلدر یعنی
حددن زیاده بی وفادر دل خسته من گرش همتی هست اگر اول بنم خسته کوکلمک بر همتی وار ایسه
نخواهد ز سنگین دلان مومیایی سنکین دللردن مومیا استمز مراد صاحب همت اولان
دنی لردن مراد طلب ایلمز دیمکدر بیاموزت کیمیای سعادت سکا سعادت کیمیاسن اوکره دیین

زهی صحبت بدجدائی جدائی یراز مصاحب دن ارالقلق در وا کر توبکذاری ای نفس طامع
بسی پادشاهی کنم در کدائی کدالق ده چوق پادشاهلق ایدرم مکن حافظ از جور دوران شکایت
ای حافظ دوران جورندن شکایت ایلمه چه دانی توای بنده کار خدائی ای بنده سن خدالق
ایشنی نه بیلورسن مراد جمیع خصوصده قضایه رضا لازم ایدوکین بیاندر **وله ایضاً** سحرم هاتف
میخانه بدولت خواهی سحر وقتی میخانه نک هاتفی دولت خواهلق ایله ما که کفت بازآی که دیرینه
این درکاهی ایتدی کروکل که بودرکاههک قدیمی سن همچوجم جرعهٔ ما کش که زسر ملکوت
جم کبی بزم جرعه مزی چک که ملکوت سرندن پرتو جام جهان دهدت اکاهی جهان بین جامک
پرتوی ساکه اکاهلق ویره مراد شراب عشق نوش ایدن اسراره مطلع اولوردیمکدر بردر
میکده رندان قلندر باشند میخانه قپوسی اوزره قلندر رندلر اولورلر که ستانند
ودهند افسر شاهنشاهی که پادشاهلق تاجنی آلورلر وویررلر رندان قلندردن مراد
اولیاء الله درکه تصرف عالمه قادرلردر خشت زیر سرو بر تارک هفت اختر پای باشلری
آلتنده کرپیچ وایاقلری یدی یلدزک دپه سی اوزره در دست قدرت نکر ومنصب صاحب
جاهی قدرت النی وصاحب جاهلق منصبنی کور مراد اولیاء اللهک جناب کبریاده اولن
عزوجاهین بیاندر جاه بوندن عزت معناسنه در سرما ودر میخانه که طرف بامش بزم باشمز
ومیخانه نک قپوسی که انک طامنک کناری بفلک برشد دیوار بدین کوتاهی فلک اوزره
کتمش در دیواری بوالچقلق ده مراد خانقاههک عشق الٰهی ایله اولن رفعتین بیاندر باکدایان
درمیکده ای سالک راه میخانه قپوسنک کدالری ایله ای سالک راه بو وجه دخی جائزدر
میخانه قپوسنک کدالرنه بادب باش کراز سر خدا اکاهی ادب ایله اول اکر سر خدادن اکاه اولیک
زیرا انلر مقبولان درکاه کبریادر اکرت سلطنت فقر ببخشند ای دل ای دل اکر ساکه فقر سلطنتنی
باغشلیه لر کمترین ملک تو از ماه بود تا ماهی سنک کمترین ملکک ماه دن ماهی یه دک اولور
قطع این مرحله بی همرهی خضر مکن خضر یولداشلغنسز بو مرحله یی قطع ایلمه ظلماتست بترس
از خطر کمراهی ظلماتدر کمراهلق خطرندن قورق مراد مرشدسز عشقده سلوک اتمه دیمکدر
زیرا ضلالته سبب در تو در فقر ندانی زدن از دست مده سن فقرک قپوسنی قاقمغی
بلمزسن الدن ویرمه یعنی سن فقرک حقنی اداتمکه قادر اولمازسن ترک ایله مسند خواجکی
ومجلس تورانشاهی افندیلک مسندن وتورانشاهه منسوب اولن مجلسی خطاب وزیره در

حافظ خام طمع شرمی ازین قصه بدار ای خام طمع حافظ بوقصه دن برشرم طوت عملت
چیست که مزدش دو جهان میخواهی سنک عملک نه درکه اکا مزد ایکی جهان استرسن مراد
الفقر فخری حسبنجه فقره ایرشمک ایکی عالم سلطنتنه وصول بولمق کبی ایدوکین بیاندر **وله ایضاً**
سینه مالامال درد است ای دریغا مرهمی سینه درد ایله مالامال در ای دریغا بر مرهم دل
ز تنهائی بجان آمد خدایا همدمی دل تنهالقدن زیاده مضطرب اولدی ای خدا بر همدم ویر
همدمدن مراد مرشد اولمق روشن در چشم آسایش که دارد از سپهر تیزکرد سرعتله
دوران ایدیجی فلکدن کم آسایش امید طوتار ساقیا جامی بیاور تا بیاسایم دمی ای ساقی
بر جام کتور تا بردم دکلنم خیز تا خاطر بدان ترک سمرقندی دهیم قالق تا اول سمرقندی محبوبه عاشق
اولالم کز نسیمش بوی جوی مولیان آید همی که انک نسیمندن مولیان ارماغنک رایحه سی کلور
جوی مولیان برارماغک ادیدر ترکدن مراد مرشددرکه اندن توحید وعشق رایحه سی کلور
زیرکی را کفتم این احوال بین خندید وکفت برزیرکه ایتدم بو احوالی کور کلدی وایتدی
صعب روزی بوالعجب کاری پریشان عالمی بر مشکل کوندر بوالعجب برایش در بر پریشان
عالمدر مراد احوال عشق زیاده صعوبت اوزره ایدوکین بیاندر سوختم در چاه صبر از بهر آن
شمع چکل صبر چاهنده اول شمع چکل دن اوتری یاندم شاه ترکان غافلست از حال ما
کورستمی شاه ترکان بزم حالمزدن غافل درقنی بر رستم شمع چکلدن مراد نفس اولمق روشندر
شاه ترکان افراسیاب درکه بونده عقل معاش مراد در رستمدن مراد مرشد کامل درکه
نفسنک اصلاحی ایچون آنی طلب ایدر بوسوز برحکایته مبتنی درکه شهنامه ده مفصل
ذکر اولنور بومحلده اجمال طریقی ایله بیان ایدهلم بیژن نام بر پهلوان افراسیابک
دخترینه محبت ایدوب اله کتوردی بعد زمان افراسیاب اکمن بیله طوتوب حبس ایلدی
عاقبت رستم کلوب آنی خلاص ایلدی حافظ کندوسنی اول محبوس پهلوانه ونفسنی اول دختره
تشبیه ایتمشدر در طریق عشقبازی امن وآسایش بلاست عشقبازلق طریقنده امن
وآسایش بلادر ریش باد آن دل که با درد تو خواهد مرهمی مجروح اولسون اول دل که
سنک دردکه بر مرهم استیه خطاب خدایه در **بیت** نیافت لذت ارباب ذوق خبری
که قدر درد ندانست وفکر درمان کرد اهل کام وناز را در کوی رندی راه نیست مراد
وناز اهلنه عاشقلق محله سنه یول یوق قدر ره روی باید جهان سوزی نه خامی بیغمی

سالکلک جهان ترک ایدیجی لک ترک خاملق غمزلق ترکمز مراد عاشقه مراد دسترلغه
وغمه تحمل لازم ایدوکین بیاندر آدمی در عالم خاکی نمی آید بدست عالم خاکی ده آدمی
الە کرمز عالمی دیگر باید ساخت وز نو آدمی برغیری عالم ویکیدن بر آدم خلق ایلمک کرک
مرادی یورک کم یابلغدن شکایت در گریه حافظ چه سنجد پیش استغنای عشق •
حافظک گریه سی عشقک استغناسی قتنده نه طار تر یعنی نه تأثیری اولور کاندرین
طوفان نماید هفت دریا شبنمی که بو طوفانده یدی دریا بر شبنم کورینور مراد حقک
علو واستغناسن بیاندر **ولە ایضاً** ساقی بیا که شد قدح لاله پر زمی ای ساقی کل که
لالەنک قدحی شرابدن پر اولدی طامات تا بچند وخرافات تا بکی طامات نیچه یه دک
خرافات قچنه دک بکذر ز کبر و ناز که دیدست روزکار کبر و نازدن کچ زیرا روزکار
کورمشدر چین قبای قیصر و ترک کلاه کی قیصرک قفتانی بوکلمنی وکیک کلاهی ترکنی یعنی
روزکار نیچه بونک کبیلردن قالمشدر هشیار شو که مرغ چمن مست کشت هان •
هشیار اول که مرغ چمن مست اولدی اگاه اول بیدار شو که خواب عدم در پیست هی
بیدار اول که خواب عدم اردجه درهی یعنی غافل اولمه مراد عالم بی بقا ایدوکین اشعاردر
خوش نازکانه می چمنی ای سرو نوبهار لطیف نازکانه صالنورسن ای نوبهار سروری
کاشفتکی مبادت از آسیب باد دی که ساکه قیش یلنک ضررندن پریشانلق اولمسون
خطاب مرشده در بر مهر چرخ وشیوۀ او اعتماد نیست چرخک محبتی وانک شیوه سی اوزره
اعتماد یوقدر ای وای بر کسی که شد ایمن ز مکر وی ای وای شول کمسیه که انک مکرندن
ایمن اولدی فردا شراب کوثر وحور از برای ماست یارن کوثر شرابی وحور بزم ایچوندر
امروز نیز ساقی مهروی وجام می بوکون دخی ماه روی ساقی وشراب جامی ساقی دن
مراد مرشد ومی دن مراد عشقدر وساقی دن خدا اولمق ممکن در باد صبا ز عهد صبا یاد
دمید بە باد صبا صبیلق زمانندن یاد ویرر جان داروئی که غم ببرد در ده ای صبی شول
جان علاجنی کم غمی کیدرر ویر ای اوغلانجق صبی دن مراد مرشد در که ای لطافت وپاکلکده
وکناهدن معصوم اولمقده صبی یه تشبیه ایدر جان دارودن مراد عشقدر بعض نسخه ده
آن داروئی واقع اولمش انک معناسی زیاده روشن در حشمت مبین وسلطنت
کل که می برد کلک سلطنت وعظمتنه باقمه زیرا ایلدر فراش باد هر ورقش را بزیر پای جیل اوراق اینی

انک

انک سرور قنی ایز یعنی ایاق التنه مراد دنیانک سلطنتی کل کبی سریع الزوال ایدوکین
اشعاردر در ده بیاد حاتم طی یک منی جام حاتم طیک شوقنه بر بتمن جام ویر تا نامه سیاه
بخیلان کنیم طی تا بخیللرک سیاه نامه سنی طی ایدەلم آن می که داد حسن ولطافت بارغوان
اول شراب که ارغوانه حسن ولطافت ویردی بیرون فکند لطف مزاج از رخش بخوی •
مزاجنک لطافتی یوزندن انی عرق ایله طشره براقدی مراد لطافت طبعندن آثار عشق
یوزنده ظاهر ایدوکین بیاندر مسند بباغ برکه بخدمت چو بندگان تختی باغه ایلت که
خدمته بنده لر کبی استاده است سرو وکمر بسته است نی سرو ایاق اوزره طورمشدر
ونی قوشاق باغلمشدر کویا ساکه منتظر لردر نی بوننده قمش معناسنه در بشنو که مطربان
چمن راست کرده اند اشت که چمن مطربلری راست ایلمشدر آواز چنک و بربط
وطنبور ونال ونی چنک وقبوز وطنبور ودود ک ونی آوازی مراد وان من شیء الا یسبح
بحمده حسبنجه جمیع اشیا ذکر وتسبیح ایدوکین اشعاردر حافظ حدیث سحر فریب تو خوش
رسید ای حافظ سنک لطیف سحر فریب سوزک ایرشدی سحر فریب سحره غلبه ایدیجی
معناسنه تا حد مصر وچین وباطراف روم وری مصر وچین حدینه دک وروم وری
اطرافنه دک ری مشهور شهردر **ولە ایضاً** شهریست پر ظریفان وزهر طرف نگاری •
ظریفلر ایله پر بر شهردر وهر طرفدن بر نکاردر یاران صلای عشقست کر میکنید کاری ای
یاران عشق صلاسی در اکر برایش ایدرسکوز شهردن مراد شیراز در ظریفان دن مراد
عشاق در نکاردن مراد مرشد در چشم جهان نه بیند زین تازه تر جوانی جهانک یعنی
جهان خلقنک کوزی بوندن تازه رک بر جوان کورمز در دست کس نیفتد زین خوبتر
نکاری کمسنک النه بوندن خوبرک بر نکار کرمز یعنی دوشمز جوان ونکاردن مراد مرشدر
جسمی که دیدم باشد از روح آفریدم روحدن خلق اولنمش بر جسم کیم کورمشدر زین خاکیان
مبادا بر دامنش غباری بو خاکیلردن انک دامنی اوزره بر غبار اولمسون مراد
مرشددر که خام صوفیلردن اکا انقباض وکدورت ایرشمسون دیو دعا ایدر بعض نسخه ده
بو بیت بویله واقع اولمشدر ای روی خوبت از کل صد بار نازنین تر ای کمه که سنک
خوب یوزک کلدن بر کره یعنی یوز مرتبه نازنین ترکدر زین رهگذر مبادا بر دامن تو
خاری بو رهکذاردن سنک دامنک اوزره بر خار اولمسون خطاب مرشده در •

رهگذاردن مراد طریقت اولمق روشن در چون من شکسته را از پیش خود چه رانی •
هنجلین بر شکسته یی کند و حضورکدن نه سوررسن کم غایت توقع بوسیت باکناری •
زیرا بنم امیدمک غایتی بر بوس یا بر کنار در یعنی مرادم بر فیض و قرب حاصل اتمکدر •
منتهی اولمق دکلدر که سنده بو استعداد یوقدر دیو بنی رد ایدهسن که غایت توقعم تقدیر
خطاب مرشده در می بی غش است بشتاب وقتی خوش است و دریاب شراب صافی در
ایو بر لطیف وقت در فهم و تدارک ایله سالی دگر که دارد امید نوبهاری بر ییله دخی کیم
بر نوبهار امیدن طوتر مراد عشق و طاعة سعی ایله وقتی فوت ایلمه دیمکدر در بوستان
حریفان مانند لاله و گل بوستانده حریفلر لاله و گل کبی هر یک گرفته جامی بر یاد روی یاری
بر یارک یوزی شوقنه هر برلیسی بر جام طوتمشدر حریفان دن مراد مریدلردر یاردن مراد
مرشددر یار بونده محبوب معناسنه در بوستاندن مراد دنیا اولمق روشن در •
کی این گره کشایم وین راز چون نمایم بو عقده یی قچن حل ایدم و بو رازی نیجه فاش ایدم
دردی و سخت دردی کاری و صعب کاری بر درد و مشکل بر درددر برایش و صعب
برایش در مراد عشق الهی نک حصولی زیاده امر عسیر ایدوکین بیاندر هر تازه موی
حافظ در دست زلف شوخی حافظک هر بر مویی بر شوخک زلفی النده در مشکل بود
نشستن در این چنین دیاری بونک کبی بر دیارده اوتورمق مشکل در مراد محبوبی زیاده
چوق اولن مملکتده صعوبت اوزره اولور دیمکدر **ولہ ایضاً** صبا تو نکهت آن زلف
مشکبو داری ای صبا سن اول مسک قوقلو زلفک رایحه سنی طوتارسن بیادگار بمانی
که بوی او داری یادگار ایله قالهسن زیرا انک بوینی طوتارسن بیادگار نمانی چوق زمان
قالهسن معناسنه در تحفه یه بکزرسن معناسنه دکلدر دلم که گوهر اسرار حسن و عشق در او
گوکلم که حسن و عشق سرلرنک گوهری انده در توان بدست تو دادن گرش نکو داری ای ساکن
تسلیم ایلمک ممکن در اگر آنی ایو طوترایسک خطاب مرشده در قبای حسن فروشی ترا برازد
و بس حسن فروشلق قفتانی انجق سا که یراشور که همچو گل همه آیین رنگ و بو داری •
زیرا گل کبی دوکلو رنگ و بو آیینی طوتارسن خطاب مرشده در که اخلاق حمیده ایله مزین در
دم از ممالک خوبی چو آفتاب زدن خوبلق مملکتلرندن آفتاب کبی دم اورمق ترا سزد که
غلامان ماه رو داری سا که لایقدر زیرا ماه رو غلاملر طوتارسن خطاب مرشده در که

منتهی و کامل مریدلری وار در در آن شمایل مطبوع هیچ نتوان گفت اول مقبول
شمایلده هیچ سویلمک یعنی عیب وار دیمک ممکن دکلدر جز این قدر که رقیبان تند
خوداری بو قدردن غیری که بدخوی رقیبلر طوترسن یعنی وار در خطاب مرشده در
رقیبلردن مراد خانقاهه کلن طالبینی استعداد کوزی یوقدر دیو منع و رد ایدن خام
مریدلردر نوای بلبلت ای گل کجا پسند افتد بلبلک نواسی ای گل سا که مقبول قنده دوشر
که گوشی و هوشی بمرغان هرزه گو داری که عقل گوشنی هرزه گوی مرغلره طوترسن مراد نامعقوللر
ایله مصاحبت ایدن سعادت بولماز دیمکدر خطاب عام در اگرچه ظاهرده گله خطاب ایدر
بجرعهٔ تو سرم مست گشت نوشت باد سنک جرعک ایله بنم باشم مست اولدی سکا نوش
اولسون خود از کدام خمست این که در سبو داری بو شرابی که دستیده طوترسن عجب
قنغی کوبدن در خطاب مرشده در که انده اولان حالات عشقی تعجب ایدر که کندو بیبه
اندن بر حالت ایله مست اولمشدر بسرکشی خود ای سرو جویبار مناز ای جویبار سروی
کندو سرکشلگک ایله تفاخر ایلمه که گر باو رسی ز شرم سر فرو داری زیرا اگر اکا ایرشهسن شرمدن
باشکی آشغه کتوررسن بو وجه دخی جائزدر باشکی اشغه طوترسن بو وجها اوزره دال مفتوح در
مراد مرشددر که آنی سرودن ترجیح ایدر دعاش کردم و خندان بزیر لب میگفت اکا دعا ایدم
و نهانی کولرک امیدی که گیتی تو و با من چه گفت و گو داری که سن کیمسن و بنم ایله نه مصاحبت
طوترسن مراد مرشددر که لطیفه ایله حافظ بن سنی بلزم دیمش بکنج صومعه حافظ مجوی گوهر عشق
ای حافظ صومعه بوجغنده عشق گوهرنی استمه قدم برون نه اگر میل جست و جو داری اگر عشق
ایچون جست و جو میلنی طوترایسک صومعه بوجاغندن ایاغی طشره قو زیرا مرائی صوفیلرده
عشق اولماز **ولہ ایضاً** طفیل هستی عشقند آدمی و پری عشق وارلغنک طفیلیدر آدمی و پری
ارادتی بنما تا سعادتی ببری بر ارادت گوستر تا بر سعادت ایلتهسن مصراع اولدن مراد
ایجاد عالمه عشق سبب اولدوغین بیاندر مصراع ثانیدن مراد بر مرشده مرید اولمقسزن
عشق الهی نک حصولی میسر اولمدوغین بیاندر طفیل دیوندی و تابع معناسنه در •
چو مستعد نظر نیستی وصال مجوی چون مستعد نظر دکلسن یعنی استعداد نظرک یوقدر
وصال استمه که جام جم نکند سود وقت بی بصری زیرا بصرسزلق وقتی جام جم فایده ایلمز
مراد استعدادسز عشق الهی حاصل اولماز دیمکدر می صبوح و شکر خواب صبح دم تا چند •

صبوح شرابی وصباح وقتنک لذیذ اولیقوسی نیجه یه دک بعذر نیم شبی کوش وکریه سحری نیم شب
عذر نه وسحر کریه سنه چالش که وصاله بونلر وسیله اولورلر بیا وسلطنت از ما بخر بمایهٔ حسن
کل بزدن حسن سرمایه سی ایله سلطنت صاتون آل وزین معامله غافل مشو که حیف خوری
بو معامله دن غافل اولمه که حیف یرسن بکوش خواجه واز عشق بی نصیب مباش سعی ایله
کشی وعشق الهی دن نصیب سز اولمه که بنده را نخرد کس بعیب بی هنزی زیرا هنرسزلک
عیبی ایله کمسه بنده صاتون الماز مراد عشق الهی دن بی بهره اولن مقبول اولماز دیکله
جو هر هنر که تو داری دری بحیرت داشت چون هر هنر که سن طوترسن حیرته
برقیو طوتدی ازین سبب من ومستی ووضع بی خبری بوندن صکره بن ومستلک
وبی خبرلک وضعی مراد هنر عشقدن غیری جمیع هنرلر سبب حرمان اید وکین بیاندر
زیرا وصاله وسیله همان هنر عشقدر توخود چه لعبتی ای نازنین شعبده باز سن خود
نه لعبتی سن ای حقه باز نازنین نه در برابر چشمی نه غایب از نظری نه چشم برابرنده
نه نظردن غایب سن غایب دن مراد باری تعالی درکه برابر چشم ده دکلدر وحقیقته
نظردن غایب دکلدر لعبتی صورت باز معناسنه در یا النبی ایله ویا خطاب ولمخ
جائزدر که لعبت محبوب معناسنه استعمال اولنور که بونده حق تعالی حضرتی مراددر
تشبیه طریقی ایله بعض نسخده بو بیتک مصراع اولی بویله واقع اولمشدر زوصل
وهجر تو در حیرتم چه چاره کنم سنک وصالکدن وفراقکدن حیرتده یم نه چاره ایدم
خطاب ینه خدایه در هزار جان مقدس بسوخت زین غیرت بو غیرتدن بیک جان
مقدس یاندی که هر صباح ومسا شمع خلوت دکری که هر صباح وهر اخشام برغیری
خلوتک شمعی سن خطاب خدایه درکه کاهی اکا وکاهی بوکه تجلی ده در دعای گوشه نشینان
بلا بکردانذ گوشه نشینلرک دعاسی بلایی رد ایدر چرا بگوشهٔ چشمی بمانمی نکری نیچون
بزه برکوز اوجی ایله نظر ایلمزسن خطاب آصف زمانه در زمن بحضرت آصف
که می برد بپیغام بندن آصف حضرتنه کیم خبرم ایلدر بویله دیوکه یادگیرد و مصرع زمن بلفظ
دری که دری ایله بندن ایکی مصراع یاد طوت لفظ دری فارسی دری درکه بر مشهور
فارسی در اول ایکی مصراع بو بیت در بیا که وضع جهان را چنانکه می بینم کل که جهانک
وضعی انجلین که کورورم کر امتحان بکنی می خوری وغم نخوری اکر تجربه ایدرسن شراب ایجرسن

وغم

وغم یرسن کلاه سروریت کج مباد بر سر حسن حسن باشنی اوزره سنک سرورلک کلاهی
اکری اولمسون که زیب بخت وسزاوار تخت وتاج زری زیرا بختک زینتی والتون تاجک
لایقی سن طریق عشق طریق عجب خطرناکست عشق طریقی عجب خطرناک طریقی در نعوذ
بالله اکر راه بمامنی نبری نعوذ بالله اکر بر مامنه یول التمیه سن یعنی بر مرشده وصول بولمیه •
ببوی زلف ورخت می روند ومی آیند سنک زلفک ورخک امیدی ایله کیدرلر وکلورلر
صبا بغالیه سایی وکل بجلوه کری ای صبا غالیه سایلغه وکل جلوه کرلکه مخاطب دن مراد محبوب
حقیقی درکه صباده اولن رایحه انک اسرارندن برشمه در وکل ده اولن نمایش انک واقفدن
براثردر بوی بونده امید معناسنه اولمق روشن در زیرا رخ لفظی انی بیان ایدر بهمین همت
حافظ امید هست که باز حافظک همتی بمنده امیدوار درکه کر واری اسام لیلای لیلة القدری
معشوقم ایله ای اید وکی کیجه سی مصاحبت ایدم کورم لیلی دن مراد معشوق حقیقی درکه وصالن
طلب ایدر محبت ماسوادن قلبنی روشن اتمک سببی ایله ولہ ایضًا ای با غم تو مارا پیوند لایزالی
ای خدا که سنک غمک ایله بزه ابدی اتصال واردر قد ضاع فی هواک عمری ولا ابالی تحقیق
بنم عمرم سنک محبتکده ضایع اولدی یعنی محبتکه صرف ایلدم وقیورمزم زیرا حقیقتده اضاعت
اضاعت دکلدر خطاب محبوب حقیقی یه در عیش سکان کوی بیت هرزنی خبر چه داند سنک
کویک سکلرینک عیشنی هر بی خبر نه بلور یا لیت لی مجالا فی ذلک الحوالی یا رتی اول احوالده
بکا مجال اولیدی مراد خدادن قرب طلبی در یا رتی لیت تقدیرنده درکه منادی محذوف در
ازآب دیده یاران شد رازم آشکارا ای یاران کوز یاشندن رازم اشکارا اولدی ارحم
علی دموعی یا من علمت حالی بنم کوزم یاشلرینه ترحم ایله ای شول کمسه که سن بنم حالمی بلدک
کی دن مراد باری تعالی در خوبان وفا نه دارد ای جمع پاک یاران ای پاک یارلر جماعتی
خوبلر وفا طوتمزلر لا ترقبوا وفاء عن صاحب الجمال حسن صاحبندن وفا اومحکوز مراد
مجازی محبوبلرده وفا اولمدوغین بیاندر جمالی ده اولن یا اشجاع الجوندر ما تشنه لب
گذشتیم بر آب زندگانی بز آب حیات اوزره صوسز کچدک یا ساقیا اغثنی من شربة الزلالی
ای ساقی زلال شربتندن بکا مدد ایله ساقیا منادای منکر اولدوغندن منصوبدر
اغث اومحاضر در شربت زلال شربت لذیذ معناسنه در اندخ اولن یا اشجاع الجوندر
من ترک دین ودنیا کردم زآرزو بت بن سنک آرزوکدن دین ودنیایی ترک ایلدم

جاوزت فی هواکم عن حب جاه ومالی سنرک محبتکزده بن جاه ومال محبتندن بجدم خطاب
خدایه درکه عشق الهی سببی ایله دنیانک منصب ومالندن فراغت اتدوکین بیان در
هوابونع محبت معناسنه درمالی ده اولن یا اشباع ایچوندر حافظ اکر بمیرت درخاک
آستانت اکر حافظ سنک آستان بخشکی خاکی اوزره اوله قدصار ذاحیات کانت بلازوالی
تحقیق زوالی یوق حیات صاحبی اولور صارجزا واقع اولدوغندن مضارع معناسیده
ایله شرح اولنمشدر **وله ایضاً** ای زشرم عارضت کل غرق خوی ای جانان سنک
عارضنک سرمندن کل عرقه غرق در بر عرق بیش عقیقت جام نی سنک لبک
اوکنده شراب جامی بر عرق در خطاب خدایه در مراد کل حسن ده جمال بارینن
خجل وشراب کیفیتده کلام ربانی دن منفعل ایدوکین بیاندر ژاله بر لاله است
یا بر کل کلاب لاله اوزره ژاله می در یا کل اوزره کلاب می در یا بر آتش آب
یا بر روت خوی یا آتش اوزره آب میدر یا سنک یوزک اوزره عرق می در
خطاب مجازی محبوبه در روت رویت تقدیرنع در خوی واورسی ایله عرق معناسنه در
بوکه صنعت تجاهل العارف دیرلر مراد صنع حقی استغراب در می شد از چشم آن کمان ابرو
ودل اول کمان ابروکوزدن کتدی وکوکل از بیش می رفت وکم می کردی انک
اردندن کتدی وایزینی ضایع ایلدی مرادمث بده جانان دن دور اولمق سبب حیرت
اید وکین بیاندر امشب از زلفش نخواهم داشت دست بوکیجه انک زلفندن ال
چکمیه‌م ز مؤذن بانک می ذن کوزچی یوری ای مؤذن بانک اورچی دن یعنی اذان
ویرکه الوک ایله غفلت ده اولنلری اویار که بزم اکا احتیاجمز یوقدر مراد اسرار الهیه ایله
احیای لیل اند وکین اشعاردر چنک را در دست مطرب نه دمی چنکی بر نفس مطربک
النه ویرکورکش بخراش وبخروشش نالی مطربه دی الی چالسن وانک اردنجه ترنم ایله
مطرب دن مراد مرشد درکه اسرار عشقدان سویلر عود بر آتش نه ومنقل بسوز عودی
آتش اوزره قو ومنقلی یاقی غم مدار از شدنع نه سرها وذی قیش برو دتنک شدتندن
غم یمه باتوزین بس کر فلک خواری کند بوند نفکره اکر فلک سا که خوارلق ایلیه بازکو
درحضرت دارای زنی زنی پادشاهنک حضورنده یعنی فلک دن اکه شکایت ایله مراد
کمال افت ایله زنی پادشاهندن احسان طلبی در ری شهری معروف در خسرو افاق بخش آن کرنجا

افاق بخش پادشاه درای پادشاه که سخادن نامه خاتم وناماش کردطی خاتمک نامه سینی
وانک نامنی طی ایلدی یعنی بو پادشاه جود وکرم ده اکا غلبه ایلدی انکه بهر جرعه جان فی بد
اول کسه که بر جرعه دن اوتری جان ویرر جان بستان وجامی ده بوی انک جانی
ال واکابر جام ویر مراد بر شوق وحالتدن اوتری ارادت کلیه کتورینی قبول ایدیکه
جام می بیش آر وچون حافظ مخور شراب جامنی اوکه کتور وحافظ کبی غم یمه غم که کی
بوده وکاوس کی که کی قچان اولمشدر وکاوس قچان اولمشدر مراد عشقه سعی ایله واحوال
عالمی فراموش ایله دیمکدر غم لفظنک معناسی مصراع اوله قیداولندی سهولت معنی ایچون
وله ایضاً بیار باده وباز م رهان ز مخموری شراب کتور وکروبنی مخمورلقدن خلاص ایله
که هم بباده توان کرد رفع رنجوری که هم شراب ایله ممکندر رنجورلغی رفع ایلمک مخمورلقدن
مراد عالم قبض درکه اکه علاج فیض حقدر بهیچ وجه نتابد چراغ مجلس انس هیچ وجهله یلدرامز انس
مجلسنک چراغنی مکر بروی نکار وشراب انکوری مکر نکارک یوزی وشراب انکوری ایله یعنی
مرشد وعشق ایله قرب الهی نک حصولی متوزدر بسحر غمزه فتان هیچ غره مباش فتان غمزه سحرینه
هیچ مغرور اولمه که ازمودم وسودی نداشت مغروری زیرا رضادم ومغرورلق بر فایده ویرمدی
مراد غرورک شئامتن بیاندر ادیب چند نصیحت کنی عشق مجاز ای ادیب نیچه بر نصیحت ایدرسن
که عشقه سعی ایله که هیچ نیست ادب این سخن بدستوری زیرا بو سوز هیچ بر قانونده ادب
ومعقول دکلدر مراد متاع عشق اولنک قباحتنی اشعار در دستور بونع قانون وقاعده
معناسنه روشن در دفتر معناسنه اولمقدن بعشق زنع بود جان مرد صاحب دل
صاحب دل مردک جانی عشقله دیری اولور اکر تو عشق نداری برو که معذوری اکر سن عشق
طوتمز ایسک یوری که معذورسن بیک فریب بدادم صلاح خویش از دست بر فریب ایله
کندو صلاحمی الدن ویردم دریغ آن همه زهد وصلاح دستوری حیف اول دو کلی زهد وصلاحه
دستورلغه مراد بر جذبه ایله مجذوب اولدوغین بیاندر رسید دولت وصل وکذشت محنت
هجر وصال دولتی ایرشدی وفراق محنتی کچدی نهاد کشور دل باز معموری دل کشوری کرو
معمورلغه توجه اتدی بهر کسی نتوان کفت درد او حافظ سربر کمسیه انک دردن دیمک ممکن ومعقول
دکلدر ای حافظ بکو بدانکه کشیدست محنت دوری دی اول کمسیه که فراق محنتی چکمشدر **وله ایضاً**
ای باد نسیم یار داری ای باد یارک رایحه سنی طوترسن زان نفحه مشکبار داری اول سبدن

مشکبار نفحه طوترسن یاردن مراد خدادر زنهار مکن در از دستی زنهار در از دستلک
ایلمه باطره‌ا او چه کار داری انک طره‌سی ایله نه ایش طوترسن خطاب باده درکه بونده
افشای راز ایدن کمسه مراد در ای گل تو کجا و روی زیباش ای گل سن قنده وانک
زیبا یوزی قنده یعنی اصلا مناسبت یوقدر او مشک و تو بار خار داری اول مشک
طوتر و سن خار یوکن طوترسن مراد خدانک نظیری اولمدوغین اشعار در ریحان تو
کجا و خط سبزش ای ریحان سن قنده وانک سبز خطی قنده او تازه و تو غبار داری اول
تازه در و سن غبار طوترسن خط سبزدن مراد اثر ذاتنک ظهوری در دوام اوزره که
بر آن منقطع اولماز نرگس تو کجا و چشم مستش ای نرگس سن قنده وانک مست چشمی قنده
او سرخوش و تو خمار داری اول سرخوش و سن خمار طوترسن مراد حقک صفت بصریه
هیچ بر بصرک مشابهتی اولماز دیمکدر ای سرو تو با قد بلندش ای سرو سن انک بلند
قدی ایله در باغ چه اعتبار داری باغده نه اعتبار طوترسن مراد مصنوعک صانعه
هیچ مشابهتی یوق دیمکدر قد بلنددن مراد ذاتنک علوی در ای عقل تو با وجود عشقش
ای عقل سن انک عشقی وجودی ایله در دست چه اختیار داری الده نه اختیار طوترسن
مراد عشق قنده عقله قدر و اعتبار اولماز دیمکدر روزی برسی بوصل حافظ برگون
وصاله ایرشورسن ای حافظ گر طاقت انتظار داری اگر انتظاره طاقت طوتر ایسک
وله ایضاً بدید آمد رسوم بی وفایی وفاسزلق رسملری ظاهر اولدی نماند با کس نشان
آشنایی کمسه ایله آشنالق نشانی قالمدی برند از فاقه نزد هر خسیسی فقردن یعنی فقیر
اولدقلرندن هر خسیسک اوگنه ایلدرلر کنون اهل هنر دست گدایی شمدی اهل هنر
گدالق و احتیاج النی کسی کو فاضلست امروز در دهر بر کمسه که او بوگون زمانه ده فاضلدر
نمی بیند ز غم یکدم رهایی غمدن بردم خلاصلق گورمز ولیکن جلست اندر تنعم اما جاهل
تنعم در متاع او چو هست این دم بهایی آنوک متاعی چونکه بودم بهالو و مقبول در
اگر شاعر بگوید شعر چون آب اگر شاعر آب گبی لطیف شعر دیه که دل دارا زان فزاید روشنایی
که قلبه اندن روشنالق زیاده اوله نبخشد یک جوش از بخل و امساکدن بخل
و امساکدن کمسه اگه برابه احسان ایلمز اگر خود فی المثل باشد سنایی فرضا اگر خود
سنایی اوله سنایی بر مشهور شاعردر خرد در گوش هوشم دی همی گفت خرددن

بنم

بنم هوشم قولغمه دیدی برو صبری بکن در بی نوایی یوری حقیرلقده بر صبر ایله بونده خرد عقل
معناسنه و هوش اوص معناسنه اولمق روشن در خرد بصیرت هوش عقل
معناسنه اولمقدن قناعت را بضاعت ساز و می سوز قناعتی بضاعت ایله و یان
درین درد و عنا چون بی نوایی بو درد و عناده چون قدرتسزسن بیا حافظ بجان این
پند بشنو گل ای حافظ بو پندی جانله استماع ایله که گر از پا درافتی با سر آیی که فرضا اگر یاشکله عظیم
بلاکه اندن خلاص بولورسن **وله ایضاً** برو زاهد بامیدی که داری که سنجلین امیدی ارلق
طوترم یعنی سنک امیدک جنان بنم امیدم جانان در بو وجه دخی جائزدر که بامیدی که اولینده
بو وجه اوزره قسم اولماز یوری ای زاهد شول امیده که طوترسن یعنی امیدک حصوله سعی ایله
بنی قو که بنم دخی بر امیدم واردر که سن امیدگه اول و بن امیدمده اولیم **بیت** زاهدک
فکرنده جنت عاشقک دیداریار هر کشینک لاجرم باشنده بر سوداسی وار بخواه ساغر چه دارد لاله
در دست لاله الده ساغردن غیری نه طوتار بیا ساقی بیاور تا چه داری گل ای ساقی نه که وارسه
گتور مراد در رشته دیوانگان کش بنی دیوانه‌لر صفنه چک که مستی خوشترست از هوشیاری
زیرا مستلک هوشیارلقدن خوشترق در زیرا مستلک قرب الهی در رشته فتح رایله صفت
معناسنه در بپرهیز از من ای صوفی بپرهیز صقن بندن ای صوفی صقن یعنی بندن فراغت ایله
که کردم توبه از پرهیزکاری زیرا پرهیزکارلقدن توبه ایلدم صوفیدن مراد مانع عشق اولاندر
بیا دل در خم گیسوی او بند گل دلکی انوک گیسوسی بوکلمنه باغله اگر خواهی خلاص و رستگاری
اگر خلاص و رستگارلک استر ایسک رستگاری خلاص معناسنه در بدور گل خدا را توبه
بشکن گل دورنده الله ایچون توبه‌یی صی که عهد گل ندارد استواری زیرا گل زمانی محکملک
طوتمز مراد فرصتی فوت ایلمه عشقه سعی ایله دیمکدر عزیزان نوبهار عمر بگذشت ای عزیزلر عمر نوبهاری
گچدی چو از طرف چمن باد بهاری چمن طرفندن بهار یلی گچدوکی گبی بیا حافظ شراب لعل گون نوش
ای حافظ قرمزی شراب نوش ایله چرا عمرت بغفلت میگذاری نیچون عمرکی غفلت ایله گچورسن
مراد غیره تنبیه در خطاب طریقی ایله **وله ایضاً** ترا که هر چه مرادست در جهان داری سنک که
جهانده هر نه مرادک وار ایسه طوترسن یعنی وصول بولمشسن چه غم ز حال ضعیفان ناتوان
داری ناتوان ضعیفلرک حالندن نه غم طوترسن بخواه جان و دل از بنده و روان بستان
بنده‌دن جان و دل استه و فوری آل که حکم بر سر آزادگان روا داری زیرا آزاده‌لرک

باشی اوزره حلکی روان طوترسن یعنی حلکمک کجر خطاب خدایه در میان نداری و دارم عجب
که هر ساعت میان طوتم سن و عجب طوترم که هر ساعت میان مجمع خوبان کنی میانداری
خوبلر مجمعی اورتاسنده میان دارلق ایدرسن خطاب خدایه در که میاندن منزه ایکن جمیع
خوبلردن اعلا در میان دارلک صدرنشین لک معناسنه در بیاض روی ترا نیست نقش
در خور ازانک سنک یوزک بیاضنه نقش لایق دکلدر اول سبب دن که سوادی از خط مشکین
درار غوان داری ارغوان اوزره خط مشکین دن بر سواد طوترسن بنوش می که سبک روحی
ای ظریف مدام شراب ایچ که مدام سبک روح سن ای ظریف علی الخصوص دران دم که سر گران
داری خصوصا اول دم ده که مست اولاسن که قلبکده محبت حقدن غیری قالمیه اول زمانده
زیاده سبک روح اولورسن بو وجه دخی جائز در خصوصا اول دم ده که عالم قبض ده اولاسن
که طاعت اتمکه کسل عارض اوله مکن عتاب ازین بیش و خون مکن دل من بوندن زیاده
عتاب اتمه و بنم کوکلمی خون ایلمه بکن هر انچه توانی که جای آن داری ایله هر اول نسنه که قادرسن
زیرا که لایقسن مراد حکم خدایه رضا اظهاری در باختیارت اکر صد هزار تیر جفاست سنک
اختیارک ایله اکر یوز بیک جفا تیری وار ایسه بقصد جان من خسته در کمان داری بن خسته نک
جانی یعنی هلاکی قصدنه کمان ده طوترسن خطاب خدایه اولمق روشن در بکش جفای رقیبان
و خوش دل باش رقیبلرک جفاسنی چک و خوش دل اول که سهل باشد اکر یار مهربان داری
بو حال آسان در اکر شفقتلو یار طوتار ایسک بوصل دوست کرت دست میرسد یکدم
دوستک وصالنه اکر بر دم الک ایرشه برو که هر چه مراد دست در جهان داری یوری که جهانده
نه مراد وار ایسه طوترسن دوست دن مراد خدادر بیت یکدمه دیدار دوست هر دو جهانش
بهاست • اول صحبت خیز کا خود نیا فناست • چو ذکر لعل لبش میکنی و میشنوی چون انک
قرمزی لبنی ذکر ایدرسن و انک سوزینی استماع ایدرسن حدیث با شکرست آنچه در دهان
داری شکر لو سوز در که آغزکده طوترسن مراد کلام ربانی دن مصاحبت و انی استماع اتمک
شکرکبی لذیذ ایدوکین بیاندر چو کل بدامن ازین باغ میبری حافظ چونکه بو باغدن انک ایله
کل الدرسن ای حافظ چه غم زناله و فریاد باغبان داری باغبانک ناله و فریادندن نه غم
طوترسن مراد چونکه کشف و مشاهده حاصل اولدی ابلیسک اغواسندن نه غم چکرسن
دیکدر ولە ایضاً چو سرو اکر بخرامی دمی بکلزاری سرو کبی اکر بر دم بر کلزاره صالنه سن •

خورد

خورد ز غیرت روی تو هر کلی خاری سنک یوزک غیرتندن هر بر کل بر خار ر یعنی کل سنک
یوزکدن منفعل اولدوغندن تمام مضطرب و منکسر اولور خطاب خدایه در ز کفر زلف تو
هر حلقهٔ و آشوبی سنک سیاه زلفکدن هر بر حلقه و بر فتنه و غوغا ایله بر در ز سحر چشم تو هر
کوشهٔ بیماری سنک سحرک چشمندن هر بر کوشه و بر خسته یعنی هر کوشه ده بر خسته وار در زلف دن
مراد ظلمت کون در که فتنه و غوغا ایله بر در چشم دن مراد ذات در سحردن مراد ذاتک تاثیری در که
آنده نیجه عاشق آشفته و خسته اولمشلر در مرو چو بختت من ای چشم مست یار بخواب ای یارک
مست چشمی بنم بختم کبی خوابه کتمه که در پیست ز هر کوشه آه بیداری زیرا هر کوشه دن بر بیدارک
آهی آرد کچه در خطاب مرشده در نثار خاک رهت نقد جان من هر چند بنم جانم نقدی سنک
خاک راهکه نثار اولسون هر نه دکلو یعنی اکر چه که نیست نقد روان را بر تو مقداری که سنک
قتکده چاره نقد نک بر قدری و اعتباری یوقدر روان بونده جان معناسنه در خطاب
مرشده در دلا همیشه مزن لاف زلف دلبندان ای کوکل دایما محبوبلرک زلفی لافنی اورمه
چو تیره رای شدی کی کشاید ت کاری چونکه تیره رای اولدک قچن بر ایشک فتح اولور مراد
محبوبلره محبت اتمک قباحت محض اید وکین بیاندر سرم برفت و زمانی بسر نرفت این کار
باشم کتدی و بر زمان بو ایش باشه کتدی دلم برفت و بنبودت غم کرفتاری کوکلم کتدی
و ساکه بر کرفتار غمی اولمدی خطاب خدایه در که انک کمال استغناسن بیاندر چو نقطه
کفتمش اندر میان دائرهٔ آی اکا ایتدم نقطه کبی دائره اورتاسنه کل بخنده کفت که حافظا این
چه پرکاری خنده ایله ایتدی که ای حافظ بو نه سرکردانلق و نه سراسیمه لکدر خطاب خدایه در که اندن
قرب طلب ایلر حالا که آندن بر آن جدا اولماز نتکم بو آیت کریمه که والله معکم اینما کنتم و بو آیت
کریمه که و نحن اقرب الیه من حبل الورید آیتی روشن ایلر بیت دوست نزدیکتر از من بمنست •
وین عجبتر که من از وی دورم • چکنم با که توان کفت که او • در کنار من و من مهجورم • بر کاری
بونده تحیر و سرکردانلق معناسنه در ولە ایضاً جان فدای تو که هم جانی و هم جانانی جان سکا
فدا اولسون که هم جان سن و هم جانان سن سر فدای تو و کر نه من و سرکردانی سر سکا
فدا اولسون یوخسه بن و سرکردانلق مراد مادام که عاشق باشی معشوق یولنه فدا اتمیه الکا سرکردانلق
خلاص میسر اولماز دیمکدر خطاب خدایه در سر بری از سر کوی تو نخواهم برخاست سنک سر
کویکدن قولایله قالمق استمم کار دشوار نکیرند بدین آسانی مشکل الشی آسانلق ایله طوتمزلر •

دن

خطاب خدایه اولمق روشن در مرشده اولمقدن مراد جناب قدسی ترک اتمزم دیمکدر خام را
طاقت پروانهٔ پرسوخته نیست خامه قنادی یانمش پروانه طاقتی یوقدر نازکانرا رسد شیوهٔ
جان افشانی جان نثار ایدیجی لک ایشی ایرشمز یعنی یراشمز مراد ناز و تنعمه معتاد اولمش کمسه‌لر
عشق و ریاضت مشقتنه طاقت کتورمزلر دیمکدر بیت نازپرورد تنعم نبرد راه بدوست
عاشقی شیوهٔ رندان بلاکش باشد بی تو آرام گرفتن بود از ناکامی سنسز آرام طوتمق ضرورتی
با تو گستاخ نشستن بود از حیرانی سنک ایله گستاخ اوتورمق حیرانلقدندر مجذوبلر کبی که انلردن
نامقبول و نامشروع کلمات صادر اولور که انلردن غیریسنه کفر لازم اولور اما انلردن لابأس
فاش کردند رقیبان تو ستر دل من سنک رقیبلرک بنم کوکلم سرینی فاش ایلدیلر چند پوشیده
نماند سخن پنهانی مخفی سوز نیجه بر مستور قالور خطاب خدایه در رقیبان دن مراد عوام در
تا بماند تر و شاداب نهال قد تو تا سنک قدک نهالی تر و تازه قاله یعنی قالسون ایچون
واجب آنست که بر چشم منش بنشانی واجب اولدر که ای بنم چشمم اوزره دیکه سن مراد
کثرت بکا سببی ایله تجلی ذات طلبیدر در خم زلف تو دیدم دل خود را زروی بر گون کندو
کوکلمی سنک زلفک بوکلمنده کوردم گفتمش چونی و چون می زنی ای زندانی اکه ایتدم نیجه سن
و نیجه دیرلور سن ای محبوس گفت آری چکنی گر نبری رشک بمن کوکلم ایتدی رشک
کتورر سن نیلر سن اگر با که رشک التمیه سن بنم بو حالمه رشک ایدر سن هرگدا از بود
مرتبهٔ سلطانی هر گدایه سلطانلق مرتبه‌سی اولمازم مراد اسراره واصل اولان حقیقت ده
سلطان ایدوکین بیلدر بو بیتک اولنده اولن آری فعل مضارع مخاطب در
بلی معناسنه دکلدر راستی حد تو حافظ نبود صحبت ما محقق بزم صحبتمز سنک حدک
دکلدر ای حافظ یعنی مصاحبتمزه لایق دکل سن بس اگر بر سر این کوی کنی سگبانی کفایت
ایدر اگر بو سر کویده سگبانلق ایلیه سن مراد وصال جانان سنک حدی دکل ایدوکین بیاندر
ولهٔ ایضاً چون در جهان خوبی امروز کامکاری چونکه خوبلق جهاننده بوکون کامکار و کامران سن
شاید که عاشقان را کامی ز لب برآری لایقدر که لبکدن عاشقلرک برمرادینی حاصل ایده سن
خطاب مرشده در با عاشقان بیدل تا چند ناز و شیوه بیدل عاشقلره نیجه‌یه ناز و عشق
بر بیدلان مسکین تا کی جفا و خواری مسکین عاشقلره قچنه دک جفا و خوارلق خطاب
مرشده در تا چند همچو چشمت در عین ناتوانی نیجه‌یه دک سنک چشمک کبی تمام ناتوانلقده

تاجند

تا چند همچو زلفت در تاب بیقراری نیجه‌یه دک سنک زلفک کبی قرارسزلق تابنده تاب
بونده حرارت و اضطراب معناسنه لطیف در خطاب مرشده در دردی که از تو دارم
جوری که از تو بینم شول دردی که سندن طوترم شول جوری که سندن کوررم کرشمه ابدا نی
دانم که رحمت آری اگر برشمه سنی بیلیه سن بیلورم که رحمت کتورر سن خطاب مرشده در
اسباب عاشقی را بسیار مایه باید عاشقلق اسبابنه چوق سرمایه کرک دلهای همچو آتش چشمان
رودباری آتش کبی کوکلار یاره کریه ایدیجی چشملر رودبار ارماق یا غدیرجی معناسنه در
لکن مراد کثرت بکادر در هجر مانده بودم باد صبا رسانید فراقده قالمش ایدم باد صبا ایر
ایرشدردی از بوستان وصلت بوی امیدواری سنک وصالک بوستانندن
امیدوارلق رایحه‌سنی گرچه ببوی وصلت در حشر زنده گردم اگرچه وصالک بوینی ایلقیامتده
دیری اولورم سر بر نیارم از خاک از روی شرمساری شرمسارلق یوزندن خاکدن
باش قالدرمزم خطاب خدایه در از باده وصلت گر جرعهٔ بنوشم سنک وصالک
باده سندن اگر بر جرعه نوش ایدم تا زنده ام نورزم آیین هوشیاری مادام که دیریم
هوشیارلق عادتنه چالشمزم ما بنده ایم عاجز تو حاکمی و قادر بز بنده ایز و عاجز سن
حاکم سن و قادر سن گر میکشی بزورم ور میکشی بزاری اگر بنی زور ایله چکه سن و کربنی
زارلق ایله دبلیه سن خطاب خدایه در آخر ترحمی کن بر حال زار حافظ حافظک زار
حالی اوزره بر ترحم ایله تا چند نا امیدی تا چند خاکساری نیجه‌یه دک محروملق نیجه‌یه دک
خوارلق مراد خدادن ترحم طلبیدر **ولهٔ ایضاً** ساقی اگر هواست با می ای ساقی اگر سنک
شرابه هوسک وار ایسه جز باده میار پیش ما هی صقن بزم اوکمزه شرابدن غیری کتورمه
سجاده و خرقه در خرابات سجاده‌یی و خرقه‌یی میخانه ده بفروش و بیار جرعهٔ می حیات
دختر ز جرعه سنی کتور مراد رسوم زهدی و وجودی عشقه تبدیل ایله دیمکدر گر زنده دلی شنو
زمستان اگر زنده دل ایسک مستلردن اشت در گلشن جان ندای یا حی جان
گلشننده یا حی نداسنی مراد عشاق یا حی اسمنه مشغول ایدوکین بیاندر اوحدی جام جم
نام کتابنده اولیاء الله قتنده اسم اعظم یا حی یا قیوم در دیو بیان ایلمشدر باد درد را کی
سوی درمان درد ایله درمان جانبنه کل کونین نکر بعشق لاشئ عشق ایله ایکی عالمی لاشئ کور
مراد عشق الٰهی به نسبت ماسوی ناچیز ایدوکین اشعار در اسرار دلست در ره عشق

عشق یولنده دل سرلری وار در اواز سماع و ناله‌ٔ نی سماع آوازی و نی ناله‌سی یک مفلس
پاک درره عشق بر پاک مفلس عشق یولنده بهتر ز هزار حاتم طی بیک حاتم طی‌دن یکرکدر
سلطان صفت آن بت پری رو سلطان کبی اول پری یوزلو محبوب می آید خلق
شهر دربی کلور و شهر خلقی آردنجه مرادم مرشدک بو حال ایله اولان جلوه‌سن بیان در
مردم نکران بروی خوشش خلق انک خوب یوزنه نظر ایدیجی و ز شرم گرفته عارضش
خوی و شرم‌دن انک عارضی ترلمش مرادی مرشد در حافظ ز غم تو چند نالد حافظ سنک
غمکدن نیچه بر ناله ایدر بو وجه دخی جائزدر نیچه بر ناله ایده آخر دل من شکسته تا کی آخر بنم
کوکلم قچنه دک شکسته اولور بو وجه دخی جائزدر قچنه دک شکسته اوله **وله ایضاً** خوشتر
از کوی خرابات نباشد جایی میخانه محله‌سندن خوشترک بر یر اولماز کر به پیرانه سرم دست
دهد ما وایی اکر پیرلک وقتنده باکه بر مکان میسر اوله یعنی ممکن اولور سه اندن غیری یرده
اولیم مراد حصول عشق ایچون خانقاه‌ده قرار و مقام طلب اتدوکین اشعار در آرزوستی
بلکنم از تو چه پنهان دارم بر آواز ایدرم سندن نه پنهان طوتیم شیشه‌ٔ باده و جایی
تره و زیبایی بر شیشه شراب و بر خرّم یر و بر زیبا خطاب خدایه درکه اندن عشق لطیف
مقام و مرشد طلب ایدر بونده زیبادن مراد مرشد در جای من دیر مغانست مرّوح وطنی
بنم یریم مغلر دیری درکه راحت ویرجی بر وطن در رای من رای شالنست مبارک رایی
بنم رایم مبارک بر رای درکه خوبلر رایی در بتان‌دن مراد اولیای الله در و اسما و صفات
اولمق روشن در جه کنی نوش که در دیر حو من شید انیست نه نوش ایدرسن یعنی نه لاف
اورسن که دیرده بنجلین شیدا یوقدر نیست این جز سخن بوالهوس رعنایی بو بر بوالهوسک
بر رعنانک سوزندن غیری دکلدر رعنا قحبه معناسنه در مراد درویشلک لاف دعوی ایلمه
اولماز دیمکدر با ادب باش که هر کسی نتواند گفتن ادب ایله اول زیرا هر کمسه دیمکه قادر اولماز
سخن پیر مگر برهمنی یا رایی مرشدک سوزینی مکر بر برهمن یا بر رای برهمن هند حکیمی درکه
بونده مرید مراد در رای هند پادشاهی درکه بونده سالک منتهی مراد در مراد احوال عشقدن
هر کس خبردار دکل ایدوکین اشعار در صنما غیر تو در خاطر ما کی گنجد ای محبوب بزم خاطرمزه
سندن غیری قچن صغر که مرا نیست بغیر از تو بکس پروایی زیرا با که سندن غیری کمسه ایله
بر پروا یوقدر یعنی قورقوم خطاب خدایه درکه انک عاشقی نک قلبنده بر غیر نسنه اولماز

رحم

رحم کن بر دل مجروح و خراب حافظ حافظک مجروح و خراب کوکلنه رحم ایله زانکه هست
از پی امروز یقین فردایی زیرا بو کونک لفکره شکسز بر یارن وار در مراد حصول ثواب
ایچون خلقی ترحمه ترغیب در **وله ایضاً** صبحست ژاله میچکد از ابر بهمنی صباح در و بهمنه منسوب
اولان ابردن ژاله طملر برگ صبوح ساز و بده جام یکمنی صباح شرابنک تدارکن ایله و بر بوک
طلو قدح ویر خون بپاله خور که حلالست خون او پیاله‌نک قانی ایچ زیرا انک قانی حلالدر
در کار باده باش که کاریست کردنی شراب ایشنده اول زیرا انتمسی لازم بر ایشدر
مراد عشقدر که اندن مهم بر نسنه یوقدر گر صبحدم خمار ترا درد سر دهد اکر صباح وقتی خمار سکه
صداع ویره پیشانی خمار همان به که بشکنی همان اول یک که خمارک النی صیه‌سن ساقی
بدست باش که غم در کمین ماست ای ساقی تیز اول که غم بزم کمینمزده در مطرب نکاه دار
همین ره که میزدی ای مطرب حفظ ایله بو مقامی که چالرسن یعنی بو یرده‌دن واز کلمه
مراد مرشد تنبیه در فیض‌دن فراغت اتمه دیو می ده که سر بگوشش من آورد چنگ و گفت
شراب ویرک چنگ باشنی بنم قولاغمه کتوردی و ایتدی خوش بگذران و بشنو از این پیر منحنی
خوش کچن یعنی دنیا ایچون غم یمه و بو بوکلمش پیردن اشت مراد مرشددن کلمات عشق
استماع ایله و بر نسنه‌دن اوتری غم یمه دیمکدر بگذران بونده کچور معناسنه حکمن دکلدر
حافظ به بی نیازی مردان که می بخور ای عاشق استغناسی حقیچون که شراب ایچ تا بشنوی
ز صوت مغنی هو الغنی تا مغنی‌نک صوتندن هو الغنی ایشیده‌سن مراد عشقه واصل اولور
مرشدن توحید حق استماع ایدرسن دیمکدر **وله ایضاً** عمر بگذشت به بیحاصلی و بوالهوسی
عمر حاصلسزلق و بوالهوسلک ایله کچدی ای پسر جام میم ده که به پیری برسی که ای پسر
باکه شراب جامنی ویر که پیرلکه ایرشه‌سن مراد عشق طلبی در لمع البرق من الطور و انست به
طوردن برق یلدرادی بن انی کوردم فلعلی لک آت بشهاب قبس اوله که بن ساکه
کتورجی اولم بر شعله لو قبسی مراد تجلی جاناندن بهره‌مند اولدوغین بیاندر لمع فعل ماضی
البرق انک فاعلی در انست افعال بابندن فعل ماضی نفس متکلم وحده درکه بونده
ابصرت معناسنه در آت اسم فاعلدر راقی یائی دن که با ایله تعدیه اتمشدر شهاب
بونده شعله معناسنه در قبس اودلو اکسی معناسنه در قبسی ده اولسن یا اشباع ایچوندر
چه شکر هاست درین شهر که قانع شده اند نه شکرلر وار در که بو شهرده قانع اولمشلردر

شاهبازان طریقت بمقام مگسی طریقت شاهبازلری مگس لک مقامنه مراد
بودرکه مدت مدیده عشقه اقدام وریاضته اهتمام اتمش کمسلر لذت جسمانیه یه
مفتون اولوب عوام طبقه سنده قالمشلردر شکرها دن مراد لذت دنیویه درشهردن
مراد شیراز اولمق روشن در دوش درخیل غلامان درش میرفتم دون کیجه انک
قپوسی غلامارنک بلوکنه کتدم گفت کای بی کس بیچاره تو باری چه کسی ایتدی کهای بیمار
بی کس سن باری نه کمسه سن مراد جناب کبریانک تمام علو واستغناسن بیاندر علامانده
مراد اولیاء الله در تا چو مجمر نفسی دامن جانان گیرم تا مجمر کیبی بر نفس جانانک دامانی
طوتم دل نهادیم بر آتش زنی خوش نفسی خوش نفس لکدن اوتری آتش اوزره
کوکل قودق یعنی یانمغه راضی اولدق مراد قرب الٰهی حصولی ایچون بلالره صبر اتدوکین
اشعاردر بادل خون شده چون نافه خوشش باید بود اول کمسیه خون اولمش دل
ایله نافه کبی خوش اولمق کرک هر که مشهور جهان گشت بمشکین نفسی هر کیمکه مشکین نفسلک
ایله جهانک مشهوری اولدی مراد مقبول درگاه اولمغه طالب اولنه چوق زحمته تحمل لازم
ایدوکین بیاندر کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش کاروان کتدی
و سن خوابده سن و بیابان اوکگده در وه که بس بی خبر از این همه بانگ جرسی
واه که بو دوکلی جرس بانکندن زیاده بی خبر سن یعنی خواب غفلتده سن بال بگشای
و صفیر از شجر طوبی زن قناد آچ و طوبی اغاجندن صفیر اور یعنی اورایه پرواز ایله
حیف باشد چو تو مرغی که اسیر قفسی حیف اوله سنکلین بر مرغ که قفس اسیری اوله سن
قفسی ده اولن یا خطاب ایچون اولمق روشن در و حدیث ایچون اولمقده جائزدر که
معنی بویله اولور حیف در سنکلین بر مرغ که بر قفس اسیری اوله خطاب دنیا پرسته در
چند بوید بهوای تو بهر سو حافظ نیچه بر یلر سنک محبتک ایله هر جانبه حافظ یسر الله طریقا
لک یا ملتمسی الله ساکه بر طریق میسر ایلسون ای بنم مطلوبم یعنی بنی ساکه ایرشدرسون
خطاب خدایه درکه اندن انک وصالنی طلب ایدر **وله ایضاً** کتبت قصة شوقی و مدمعی
باکی شوقم قصه سنی یازدم حال بوکه بنم چشم گریه ایدیجی ایدی بیا که بی تو بجان آمدم
ز غمناکی کل که سنسز غمناک لکدن زیاده مضطرب اولدم مراد مشاهدهٔ جمال ایچون
کمال اشتیاق اظهاریدر مدمع میمک فتحی ایله چشم معناسنه در باکی اسم فاعلدر

باب ثانی دن ایا منازل سلمی این سلماکی ای سلمی نک منزللری سلمی کورقنده در مراد
جمال جانان مشاهده سندن محروم اولدوغندن اوتری تحزن و تحسر اظهاری در سلمی دن
مراد بونده باری تعالی در تشبیه طریقی ایله عجب واقعه و غریب حادثه است بر عجیب واقعه
و بر غریب حادثه در بو مصراع ثانی نک مضمونی انا اصطبرت قتیلا و قاتلی شاکی بن صبر ایلدم
مقتول اولدوغم حالده و حال بوکه بنی قتل ایدیجی شکایت ایدیجی در مراد مرشد درکه ریاضت
و عشق ایله نفسی قتل و هلاک اتمکله تمام حق اثبات اتمشدر که امتنان الله لا یقدر زیرا
حقیقتده احیا اتمشدر که مقبول درگاه اولمشدر قتیلا حالدر که بوندن مقتول معناسنه در
و قاتلی ده اولان واو حالیه در قاتلدن شاکی اسم فاعلدر گر ارسد که کند عیب دامن پاکت
کیمه ایرشور یعنی کیمک حدی درکه سنک پاک دامنکی تعییب ایلیه که همچو قطره که بر برگ
گل چکد پاکی زیرا گل یپراغی اوزره اولن قطره کبی پاک سن خطاب مرشده در ز خاک
پای تو داد آب روی لاله و گل لاله یه و گله لطافتی سنک خاکپایکدن ویردی بو وجه دخی
جائزدر لاله و گل یوزنه لطافتی سنک خاکپایکدن ویردی چو کلک صنع رقم زد در آبی
و خاکی چونکه صنع قلمی آبه و خاکه منسوب اولن اوزره رقم اوردی یعنی حق تعالی حضرتی
بونلری خلق ایلدی خطاب مرشده در که انسان کامل در صبا عبیرفشان گشت ساقیا برخیز
صبا عبیرفشان اولدی ای ساقی قالق و هات شمه کرم مطیب زاکی و پاک و مطیب کرمک
شمه سنی کتور که مراد شراب درکه بوندن عشق الٰهی مراد در هات اسماء افعال دندر شمه
لفظی نصب اتمشدر مطیب اسم مفعول در زاکی اسم فاعلدر دع التکاسل تغنم
فقد جری مثل سکاسلی ترک ایله غنیمت بوله تحقیق مثل جاری اولمشدر یعنی بو مصراع ثانی
ضرب مثل درکه زاد راه روان چستیست و چالاکی که سلوک ایدیجی لرک زادی چستت
و چالاک لکدر مراد حصول عشقه زیاده سعی و اهتمام لازم ایدوکین بیاندر اثر نماند ز من
بی بلت آری سنک شمایلک سز بندن اثر قالمدی بلی آری تا ز محیای من محیاکی
حیاتمک اثرلرین سنک یوزکدن کوررم خطاب مرشده درکه عشق الٰهی سببی ایله
اندن حیات دل حاصل ایدم خطاب خدایه اولمق دخی جائزدر ماثر بوندن مطلقا
اثرلر معناسنه در محیات حیات معناسنه در محیا یوز معناسنه در آخرنده اولان
کاف خطاب با و اشباع دن اوتری مکسور اولمشدر ز وصف حسن تو حافظ چگونه نطق زند

حافظ سنک حسنک وصفندن نجه سویلیه که چون صفات الهی ورای ادراکی که صفات الهی
کبی ادراکک اوته سنده سن یعنی ادراک سنک وصفکی احاطه اتمکه قادر اولماز خطاب
مرشده اولمق روسن در ادراکی ده اولن یا خطاب انجوندر ولهُ ایضاً که برد بنزد شاهان
زمن گدا پیامی بن گدادن شاهه قنقی کیم بر خبر ایلدر اول خبر بودر که بکوی می فروشان
دو هزار جم بجامی که می فروشلر محله سنده ایکی بیک جم بر جامه در بیت بنزد خوشه چین
خرمن عشق • همه عالمی ارزد بکاهی • شدم ام خراب وبدنام وهنوز امیدوارم خراب
وبدنام اولمشم وهنوز امیدلویم که بهمت عزیزان برسم به نیکنامی که عزیزلرک همتی ایله
نیکنامه ایرشم توکه کیمیا فروشی نظری بقلب ماکن سن که کیمیا فروش سن بزم
قلبمزه بر نظر ایله که بضاعتی نداریم وفکنده ایم دامی که بر بضاعت طوتمازز دبر طوزق
براقمشز خطاب مرشده در مراد سلوک عشقده اولن قصورینی بیاندر ز رهم مفکن
ای شیخ بدانهای تسبیح ای شیخ بنی تسبیح دانه لری ایله یولدن چقرمه یعنی اضلال اتمکه
قصد اتمه که چو مرغ زیرک افتد نفتد هیچ دامی زیرا چونکه مرغ زیرک واقع اوله هیچ بر دامه
دوشمز خطاب مرائی شیخه در که ظاهری تسبیح وطاعتله آراسته وباطنی خبث وقباحتله
پیراسته در برویدیار سایان که برفت پارسائی یورکیموز ای پارسالر که پارسالق
کتدی یعنی بن اندن فراغت ایلدم بنی ترک ایلکوزمی ناب درکشیدیم وبرفت ننگ
ونامی صافی شراب نوش اندک وننگ ناملق کتدی مراد عشقه وصول سببی ایله زهددن
خلاص بولدم دیمکدر عجب از وفای جانان که تفقدی نفرمود عجب درجانانک وفاسندن
که تفقد بیوردی تفقد بو نده تفحص معناسنه در جانان مراد مرشد در نه بنامه سلامی
نه بنامه پیامی نه بر خامه ایله بر سلام ونه بر نامه ایله بر پیام بسر خدمت تو دارم بخرم بلطف
دمفروش سنک خدمتک هوسنی طوتدم بنی لطف ایله صاتون وصاتمه که چو بنده کمتر
افتد مبارکی غلامی زیرا بنده کبی مبارکلک ده بر غلام ارزق دوشمز خطاب مرشده درکه
اکه زیاده عبودیت اظهاری در بکجا برم شکایت بکه کویم این حکایت شکایتی قنده ایلدم
بو حکایتی کیمه دیم که لبت حیات ما بود ونداشتی دوامی که سنک لبک بزم حیاتمز ایدی
وبر دوام طوتمدی خطاب مرشده در که فیضی تقلیل اتدوکندن شکایت ایلر • اگر
این شراب خامست وگر این حریف پخته اگر بو شراب خام در وگر بو حریف پخته در •

بو وجهدخی جائزدر اگر بو شراب خام ایسه وگر بو حریف پخته ایسه بهزار بار بهتر ز هزار
پخته خامی بیک کره بیک پخته دن بر خام یکر کدر خامدن مراد بو نده آتش کورمش
شراب درکه بو نده عشق الهی مراد در حریف پخته دن مراد سالک منتهی در یعنی عشق الهی
عاشقدن یکدر بیت ذرهٔ درد از همه آفاق به • شمهٔ عشق از همه عشاق به • بکشای
تیر مژگان وبریز خون حافظ مژگان تیرینی آچ وحافظک خوننی دوک که چنان کشنده را
نکند کس انتقامی زیرا انجلین بر قاتله کمسه بر انتقام اتمز مراد مرشددن نفسنک هلاکنی
طلب در ریاضت وعشق ایله که بونک قاتله قصاص اولماز ولهُ ایضاً گفتند خلایق که تویی یوسف
ثانی خلایق ایتدیلر که یوسف ثانی سنسن چونیک بدیدم بتحقیق به ازانی چونکه امعان نظر
اتدم حقیقتده اندن یک سن شیرین تر از آنی بشکر خنده که گویند شکر خنده ایله اندن شیرینترسن
که دیرلر ای خسرو خوبان که تو شیرین زمانی ای خوبلرک خسروی که سن زمانک شیرینی سن
حبیب اکرم حضرتیدر صلعم مراد در خوباندن مراد انبیاء در علیهم السلام تشبیه دهانت نتوان کرد
بغنچه سنک دهانکی غنچه یه تشبیه ایلمک اولماز هرگز نبرد غنچه بدین تنک دهانی هرگز غنچه بو تنگک
بو دهانلک ایله اولماز ینه حبیب اکرم حضرتیدر مراد در بیت لعل لبت چون شکرافشان
کند • کشور جان را شکرستان کند • گر سرو بماند از قد ورفتار تو بر جای سرو اگر سنک رفتارکدن
برنده قالدی ایسه یعنی رفتار قادر اولمدی ایسه بخرام که باز و سرو گذشتی بروانی
صالن که رفتار وروشده سروی کچدک ینه حبیب اکرم مراد در بیت طوطی زقامت
تو نیارد که دم زند • زین قصه بگذرم که سخن میشود بلند • صد بار بگفتی که دهم زین دهنت کام
یوز کره دیدک که بو دهندن سنک مرادکی ویره یم چون سوسن آزاده چرا جمله زبانی
سوسن آزاده کبی نیچون جمله دل سن گفتی بدهم کامت وجانت بستانم ایتدک که سنک
مرادکی ویررم وجانکی آلورم ترسم ندهی کامم وجانم بستانی قورقرم مرادمی ویرمیه سن
وبنم جانمی آله سن مراد خدانک کمال استغناسن بیاندر چشم تو خدنگ از سپر جان
گذراند سنک چشمک خدنکی جان سپرندن کچورر بیمار که دیدست بدین سخت کمانی بو بیله
محکم یای چکر خسته کیم کورمشدر چشمدن مراد ذاتدر که تأثیری حددن زیاده در چون
اشک بینداز نیش ار دیدهٔ مردم کوز یاشی کبی ای خلقک چشمندن اترسن یعنی رد ایدرسن
ازاکه دی از نظر خویش براقی ای که بردم کند ونظرکدن سوره سن خطاب خدایه در •

درراه تو حافظ چو قلم کرد ز سر پا سنک یولکده حافظ قلم کبی باشدن اباق ایلدی یعنی خدمتکه
جان و دلدن سعی ایله چون چرا کمدمش از لطف نخوانی نامه کبی انی لطفکدن نیچون بردم
اوقومزسن خطاب خدایه در بعض نسخه ده بو بیت بویله واقع اولمشدر از بیش مران
حافظ غم دیده خود را کند و غم کورمش حافظکی اوکلدن سورمه در عشق رخصت داد دل و دین
وجانی دل و دینی وجانی لغنی سنک یوزک عشقنده ویردی خطاب خدایه در ولهٔ ایضاً
لبش می بوسم و دری کشم می انک لبنی اوپرم و شراب ایچرم بآب زندکانی برده ام پی
آب حیاته ایز ایلتمشم یعنی وصول بولمشم مراد عشق الهی نک وکلام ربانی نک حصولنه
وصول بولدوغنی بیاندر لبش ده اولان ضمیر غایب خدایه راجعدر نه رازش می توانم
کفت باکس نه انک رازنی کمسه دیمکه قادرم نه کس را می توانم دید با وی نه کمسه نی
انوکله کورمکه قادرم مراد خدایه کمال محبت اظهاریدر لبش می بوسم و خون می خورد
جام جام انک لبنی اوپر و قان ایچر رخش می بیند و کل می کند خوی کل انک رخنی کورر
و خجالتدن ترلر مراد حسن مصنوع حسن صانع قتنده محو و نایاب اولور دیمکدر کل از
خلوت باغ آورد مسند کل تختی خلوت دن باغه کتوردی یعنی آچلدی بساط زهد را چون
غنچه کن طی زهد بساطنی غنچه کبی طی یعنی ترک ایله بده جام می و از جم مکن یاد شراب
جامنی ویر و جم دن یاد ایلمه که می داند که جم کی بود و کی کی کیم بیلور که جم و کی قچن ایدی مراد
عشقه سعی اید و باحوال عالمی فراموش ایله دیمکدر بزن در چنک چنک ای ماه مطرب
جنکه ال اور ای ماه مطرب رکش بخراش با نخروشم از وی انی چال که اندن جوش
و خروش ایدم سماعه اولان مطربه خطاب ایدرکه مرشده بر حالت ویرکه باکه اندن
بر شوق حاصل اوله چو چشمت مست را مخمور مکذار مستی سنک چشمک کبی مخمور قومه
بیاد لعلش ای ساقی بده می انی لبی یادنه ای ساقی شراب ویر مراد عالم فیضده اولان
مریدی فیض عشقله اندن خلاص ایله دیمکدر بجوید جان از آن قالب جدایی جان
اول جسمدن جدالق استمز که باشد خون جامش در رک و پی که انک ظهرنده
و سکرنده جامنک قانی اوله مراد عشقله حیات بولن کمسیه موت میتدر و لماز دیمکه
چو مرغ صبح می کوید که هو هو چونکه صبح مرغی هو هو دیه مده از دست جام باده هی هی
زنهار زنهار شراب جامنی الدن قومه مراد چونکه مرغ لسان حالله توحیده باشلدی

سن

سن دخی عشقه سعی ایله دیمکدر زبانت درکش ای حافظ زمانی ای حافظ بر زمان سکوت ایله •
زبان بی زبانان بشنو از نی بیت بشنو از نی چون حکایت میکند • از جدایها شکایت میکند
ولهٔ ایضاً مخمور جام عشقم ساقی بده شرابی جام عشق مخموری ایم ای ساقی بر شراب ویر پر کن قدح
که بی می مجلس ندارد آبی قدحی پر ایله زیرا شرابسز مجلس بر لطافت طوتمز آب بونده لطافت معناسنه در
عشق رخ چو ماهش در پرده راست نابد انک ماه کبی رخنک عشقی پرده ده راست کلمز یعنی مستور
اولمز مطرب مزن نوایی ساقی بده شرابی ای مطرب بر نوا اور ای ساقی بر شراب ویر مراد عشق الهی نک
ستری میسر دکل اید و کین بیاندر شد حلقه قامت من تا بعد ازین رقیبت بنم قامتم حلقه اولدی
تا شمد نصکره رقیبک زین در دکر زاند ما را بهیچ بابی بو قپودن کرو بزی هیچ بر وجهله سورمیه
خطاب خدایه در رقیب دن مراد شیطاندر در انتظار رویت ما را امید داری •
سنک یوزک انتظارنده بزه امیدلولک وار در در عشوه وصالت ما و خیال خوابی
سنک وصالک عشوه سنده بز و بر خواب خیالی مراد خواب ده مشاهده جمال طلبی در
خطاب خدایه در مخمور آن دو چشم آخر کم از سؤالی اول ایکی چشمک مخموری یم آخر بر سؤالدن
کم میم بیمار آن دو لعلم آخر کم از جوابی اول ایکی لبک خسته سی یم آخر بر جواب دن کم میم
مراد هم سؤال و هم جوابه دکمز میم و لایق دکلمیم دیمکدر حافظ چه می نهی تو دل در وفای خوبان
ای حافظ خوبلرک وفاسنه نه کوکل قورسن کی تشنه سیر کردد از لمعهٔ سرابی صو سز بر آج
قچن قر یعنی قانمز مراد محبوبلره محبت اید و ب انلردن وفا امیدن طوتمق تشنه سراب دن
قانمق کبی اید و کین بیاندر محال در ولهٔ ایضاً می خواه و کل افشان کن از دهر چه میجویی •
شراب استه و کل صاچ دهردن نه استرسن این کفت سحر که کل بلبل تو چه میکویی •
سحر وقتی کل بو نی دیدی ای بلبل سن نه دیرسن مسند بکلستان بر تا شاهد و ساقی
تختی کلستانه ایلت تا محبوب و ساقی نک لب کیری و رخ بوسی می نوشی و کل بویی لینی
طوته سن یعنی ایصره سن و یوزینی اوپه سن شراب ایچه سن و کل قوقه سن شاهددن
مراد خدا در ساقی دن مراد مرشد در تا غنچهٔ خندانت دولت بکه خواهد داد سنک غنچهٔ
خندانک عجب دولتی کیمه ویره کرک ای شاخ کل رعنا از بهر که می رویی ای رعنا کل
بداغی کیمدن اوتری بترسن خطاب مرشده در که یرو کیمی خلیفه ایدرسن دیو شمشاد
خرامان کن و آهنک کلستان کن شمشادی خرامان ایله و کلستان قصدلی ایله تمرو بایدو

از قد تو دلجوستیی تا سرو سنک قدکدن موزونلق اوکرنمشدر دن مراد قدی در خطاب
مرشده درامروز کبازارت پرجوش خریدارست بو کون که سنک بازارک مشتریلرنک جوشی
ایله پردر در باب بنه زادی از مایهٔ نیکوستیی فهم ایله و خوبلق سرمایه سندن برازق قو
یعنی صقله مراد جوانلق زماننده عمرکی عشق وطاعته صرف ایدوب آخرت تدارکن
ایله دیمکدر بعض نسخهده بو بیت بویله واقع اولمشدر چون شمع نکورویی دررهکذری
بادست چونکه خوبلق شمعی یول اوغراغنده در یعنی سویونور طرفی هنری بر بند از مایهٔ نیکوئی
خوبلق سرمایه سندن بر مقدار هنر حاصل ایله آن طره که هرجعدش صد نافهٔ چینی ارزد
اول طره که انک هر قورجغی یوز چین نافه سنه دکر خوش بودی اکر بودی بویش ز خوش
خوستیی لطیف اولوردی اکر خوش خوبلقدن انک بر رایحه سی اولیدی مراد صوریتی
خوب اولنک سیرتی دخی خوب اولیدی غایت ایله لطیف اولوردی دیمکدر
هر مرغ بدستانی درکلشن شاه آید هر مرغ بر ترنم ایلهشاهک کلشننه کلور بلبل
بغزل خوانی حافظ بدعاکوستیی بلبل غزل خوانلق حافظ دعاکویلق ایله مراد پادشاهه
محبت و خدمت عرض اتدوکین بیان ایدر شاه دن مراد خدا اولور سه معنی بویله اولور
درکاه عالیه استعدادنه لایق عمل ایله کلور **بیت** نوبهارست درآن کوش که خوش
دل باشی نوبهار در اکه چالش که خوش دل اوله سن مراد موت ایرشمزدن اول
عشق وطاعته سعی ایله دیمکدر **بیت** بسی تیر و دی ماه دارد بهشت • ببایدکه با خاک
باشیم و خشت • چنک در پرده همین میدهدت پند ولی چنک پرده ده سکا همین
بو پندی ویرر اما بو وجه دخی جائزدر چنک ساکه مخفی و اجمازدن همین بو پندی
ویرر اما وعظت انکه کند سود که قابل باشی وعظ ساکه اول وقت فائده ایدر که قابل
اوله سن چنکه نسبت پرده غایت خوب واقع اولمشدر معنای ایهامی سببی
اعتباری ایله لیکن هر کمسه بو پرده دن خبردار دکلدر من نه کویم که کنون با که نشین
وجه بنوش بن دیمزم که شمدی کیمک ایله اوتور و نه نوش ایله که تو خود دانی اکر زیرک
و عاقل باشی زیرا سن کندک بیلورسن اکر زیرک و عاقل والا سن مراد ارباب
طریقت و اصحاب حقیقت ایله مختلط اولوب عشقه سعی ایله دیمکدر ز در چمن هر ورقی
دفتر حالی دکرست جمنده هر بر ورق بر غیری حالک دفتری در حیف باشد که ز حال همه

غافل

غافل باشی حیف اولور که دوکلی حال دن غافل اوله سن مراد فاعتبروا یا اولی الابصار حسبنجه
هرشیئه عبرت ایلمک لازم ایدوکین بیان ایدر **بیت** برک درختان سبز در نظر
هوشیار • هر ورقی دفتریست معرفت کردکار • کرچه راهیست پر از بیم زما تا بر دوست
اکرچه بزدن دوسته قدک یول خوف دن پردر رفتن آسان بود از واقف
منزل باشی کتمک آسان اولور اکر منزله واقف اوله سن مراد طریقت عشق و شدنسز
زیاده مشکل و خطرناک ایدوکین بیان ایدر نقد عمرت ببرد غصهٔ دینی بکذاف دنیا غصه سی
سنک عمرک نقدنی عبث یره ایلدر کر شب و روز درین قصهٔ مشکل باشی اکر شب و روز
بو قصه ده اولاسن حافظا کر مدد از بخت بلندت باشد ای حافظ اکر بلند بختدن ساکه
مدد اوله صید آن شاهد مطبوع شمایل باشی اول اخلاق مقبول شاهدک صیدی اولورسن
شاهددن مراد محبوب حقیقی در که اکا کرفتار اولمق دوکلی غمدن خلاصه سبب در صید اولمقدن
مراد ماسوادن فراغت ایدوب اکا عاشق اولمقلقدر **وله ایضاً** نسیم صبح سعادت بدان
نشان که تو دانی ای سعادت صبحنک نسیمی اول نشان ایله که سن بیلورسن کذر بکوی فلان
کن در آن زمان که تو دانی فلانک محله سنه کذر ایله اول زمانده که سن بیلورسن بو وجه دخی
جائزدر فلان محله یه کذر ایله معنی ده برابردر نسیم دن مراد فضل الهی در که انی واسطه اتخاذ اتمشدر
تو پیک خلوت رازی و دیده در راهست سن راز خلوتنک پیکی سن و کوزم یولده در
یعنی ساکه منتظرم بمردمی نه بفرمان چنان بران که تو دانی مردملک و لطفله فرمان و حکمله
کل انجلیین بیور که سن بیلورسن خطاب نسیمه در که جمیع رضایی اکا تسلیم اتمشدر بکو که جان
ضعیف ز دست رفت خدارا دی که جان ضعیف الدن کتدی الله ایچون ز لعل روح فزایش
بنجش ازان که تو دانی حیات زیاده ایدیجی لب دن اکا یعنی حافظه باغشله اندن که بیلورسن
خطاب ینه نسیم سحری یه در که انی بیک منزله سنه تنزیل ایدوب اکه اسرار تسلیم اتمشدر •
نسیمه خطاب بکو اعتباری ایله در یوخسه بونده واقع اولان تو دانی خدایه کوره در نسیمه کوره
دکلدر من این حروف نوشتم چنانکه غیر ندانست بن بو حروفی یازدم انجلیین که کمسه بلمدی
تو هم ز روی کرامت چنان بخوان که تو دانی سن دخی کرامت و لطافت ایله انجلیین اوقی که
سن بیلورسن یعنی کمسه یه فاش اتمه مراد خدادن سترنک سترن طلب اتدوکین اشعار در
خطاب خدایه در امید در کمر زرکشت چکونه نه بندم سنک زرکش کمرکه نیجه امید باغلیم

دقیقه ایست نگارا در آن میان که تو داری ای نگارا اول میانه ده بر دقیقه وار در که سن
بیلورسن مرادکم انک میانه واصل اولدوغندن کنده و دخی وصوله امید طوتدوغین
بیاندر خطاب خدایه در که اندن وصال آرزو ایدر میان دکمز ذکری محجوبه تشبیه اعتباریله در
یوخسه ذات باری جمیعسندن عاری در خیال تیغ تو بر ما حدیث تشنه و آبست سنک
خیالک بزه تشنه ایله آب سوزی در یعنی تشنه آب دن آبی اولمیوب بلکه مشتاق اولدوغی
کبی بز دخی سنک تیغکدن ابی دکلز بلکه تیغک آبنه تشنه یوز اسیر خویش گرفتی بکش چنان که
تو دانی کند و اسیرکی طوتدک دیله انجلین که سن بیلورسن مراد تمام سرور له قضایه رضا اظهار
اتدوکین بیاندر خطاب خدایه در **بیت** قد ملکت القلب ملکًا دائما • خواهی اکنون
عدل کن خواهی ستم • یکیست ترکی و تازی درین معامله حافظ بو معامله ده ترکی و عربی
بر در ای حافظ حدیث عشق بیان کن بهر زبان که تو دانی عشق سوزینی بیان ایله هر زبان
ایله که سن بیلورسن یعنی عشق الهی نک احوالنی و دقایق اسرارینی عیان ایله هر نه لسان ایله
اولورسه اولسون زیرا اعتبار حاله در قاله دکلدر **وله ایضًا** نوش کن جام شراب یکمنی
بر بتمن مقداری شراب الور قدح نوش ایله تا بدان بیخ غم از دل بر کنی تا انکله دلدن
غم کوکنی قوپاره سن مراد عشقه سلوک و سعی ایله ماسوی تشویشندن تمام خلاص بوله سن دیمکدر
دل کشاده دار چون جام شراب جامی کبی قلبکی کشاده طوت سر گرفته چند چون
خم دنی کوب کبی [illegible] نیچه بر سرگرفته یعنی منقبض سن مراد عشق الهی ایله بشاشت
اوزره اول یعنی دنیا غمی ایله منقبض اولمه دیمکدر خمه نسبت دنی و سرگرفته زیاده
خوب واقع اولمشدر لیکن مردنی و هر سرگرفته بونی ادراک اتمکه قادر دکلدر
چون زخم بی خودی رطلی کشی چونکه سنی خودلک کوپندن بر رطل چکه سن کم زنی
از خویشتن لاف منی کندکدن بنلک لافنی آز اورسن یعنی اورمزسن سنک
سان شو در قدم نی همچو آب ایاق ده طاش کبی اول آب کبی اولمه جمله رنک آمیزی
و تر دامنی جمله رنک آمیزلک و تر دامنلک که بو ایکی حالت آب ده وار در سنک ده
یوقدر مراد جور و جفایه تحمل اتمکده سنک کبی ثابت قدم اول حیله کار و سفله
و ناپاک اولمه دیمکدر دل همی در بند تا مردانه وار شرابه کوکل باغله تا مردلر کبی گردن

سالوس و تقوی بشکنی سالوس و تقوی نک بوینینی صیه سن مراد عشق الهی ایله

ریادن خلاص میسر اولور دیمکدر خیز و جهدی کن چو حافظ تا مگر خویش را در پای معشوق
افکنی کند وکی معشوقک ایاغنه براغه سن مراد محبوب حقیقی یه وصول عشق و طاعته
زیاده اقدام و تمام اهتمام ایله حاصل اولور دیمکدر **وله ایضًا** وقت را غنیمت دان آن قدر
که توانی وقتی غنیمت بیل اول قدر که قادر سن حاصل از حیات ای جان این دمست
تا دانی حیات دن حاصل ای جان بر دم در تا بیله سن کام بخشی گردون عمر در عوض دارد
فلکک کام بخشلغی عمری عوض ده طوتر یعنی بر مراد حاصل اتسه انک عوضی عمر اولور جهد کن
که از دولت کام عیش بستانی جهد ایله که دولت دن عیشک مرادنی آله سن یعنی چونکه
عمرک بقاسی یوقدر باری عشق الهی یه صرف ایله پند عاشقان بشنو و زدر طرب باز آی
عاشقلرک پندنی ایشت و شوق قپوسندن کر و کل کین همه نمی ارزد شغل عالم فانی
زیرا بو دو کلی دولت و عزت عالم فانی نک شغلنه دکمز مراد دنیانک دولتی لتنه و عزتی
ذلتنه دکمز دیمکدر پیش زاهد از رندی دم مزن که نتوان گفت زاهدا و کنده عاشقلقدن
دم اورمه زیرا دیمک اولماز با طبیبان نامحرم حال درد پنهانی نامحرم طبیبلره پنهان
دردک حالنی مراد اسرار عشقی عوامه سویلمه دیمکدر باغبان چو من زینجا بگذرم حرامت
باد ای باغبان چونکه بن بوندن کچم یعنی اولم سا که حرام اولسون گر بجاک من سروی
بغیر دوست بنشانی اگر بنم قبرمه دوست دن غیری بر سرو دکه سن مراد قبری اوزره
توحید باری دن غیری نسنه طلب اتمه دوکیدر اشعار در خم شکن نمی داند این قدر که
صوفی خم شکن یعنی محتسب بلمز بو قدر که صوفی نک جنس خانگی باشد همچو لعل رمانی
خانه ده پیدا ایلمش لعل رمانی کبی شرابینه وار در یعنی اهل شرع ظاهرا رقص و سماعی و توحیدی
منع اتمکه قادر اولورلر لیکن قلب ده اولن عشقی ازاله اتمکه قادر اولماز بو وجه دخی جایزدر
محبت شراب انکوری منع اتمکه قادر اولورلر اما دلده اولن عشقی منع اتمکه قادر اولماز •
میروی و مژگانت خون خلق میریزد کیدرسن و سنک مژکانک خلقک قاننی دوکر •
تیز میروی جانا ترسمت فرو مانی تیز کیدرسن ای جان قورقرم سن یورلور قالورسن
مراد مغرور حسن اولانه خطاب در مغرور اولمه که حسن دن تیز جدا اولورسن باد عای شب
خیزان ای شکر دهان مستیز شب خیزلرک دعاسی ایله عناد اتمه ای شکر دهان انلرک
دعاسن آل در پناه یک اسمست خاتم سلیمانی بر اسمک پناهنده در خاتم سلیمانی •

یعنی انک پادشاهلغی مراد سعادت اخرویه طلب ایدر ایسک خدا دوستلرنه رعایت
ایله دیمکدر دل ز ناوک چشمت گوش داشتم لیکن دلی سنک چشمک ناوکندن حفظ
ایلدم اما ابروی کمان دارت می برد به پیشانی سنک کمان دار ابروک آنی پیشانی
ایله آلور گوش بونده حفظ معناسنه در پیشانی بلش معنایه استعمال اولنورالن وپهلو
ومقابله وعیارلق وحیله بونده ثانی وایکی اخیرکی ممکن در مهرو مشتریده بوایکی معنایه
واقع اولمشدر بیت به پیشانی سر آمد هیچو ابرو ∘ کزی پیوسته اوراعادت وخو ∘
وسلمانک بو بیتنده واقع اولمشدر بیت غمزه وچشم تو شوخند ولی آمد اندابروان
تو به پیشانی ازایشان برسر ∘ حافظک بو مذکور بیتنده خطاب محبوب مجازی یه
یا نفسه اولمق روشن در زیرا بونلرک مکرندن خلاص زیاده مشکلدر یوسف عزیزم
رفت ای برادران رحمی بنم عزیز یوسفم کتدی ای برادرلر بر رحم ایلکوز کز غمش عجب دیدم
حال پیر کنعانی زیرا کنعانه منسوب پیرک حالنی انک غمندن عجب کوررم مراد بر یار
عزیزک فراقندن زیاده متألم اولدوغین بیاندر زاهد پشیمان را ذوق باده خواهد کشت
پشیمان زاهدی شرابک ذوقی دپلیه در عاقلا مکن کاری که آورد پشیمانی
ای عاقل براش ایلمه که پشیمانلق کتوره مراد تارک عشق الهی اولان پشیمان اولور
دیمکدر از درم در آرزوی تا زشادی زنم دست بر کون قیومدن ایچرو کل تا سروردن
ال اورم یعنی ال قارصم روشنی بمن پیوست راستی مهانی باکه استقامت حصولی ایله
روشنلک اولاشدی یعنی راستلک سبب سرور اولور مراع اولدن مراد وصال یار
عزیز طلبی در مصراع ثانیدن مراد استقامت سبب روشن دللک ایدوکین بیاندر
جمع کن باجانی حافظ پریشان زار پریشان حافظی بر احسان ایله جمع ایله ای شکنج کیسویت
جمع پریشانی ای جانان که سنک کیسوکک بوکلمی پریشانلغک مجمعی در وزیره تظلم صورتیله
عرض حال ایدوب اندن بر احسان طلبی ایچون کندوسندن بر مخاطب پیدا ایلمشدر
گر تو فارغی از من ای نگار سنگین دل ای مستغنی وبی رحم نگار اگر سن بندن فارغ
ایسک یعنی باکه التفات اتمیه سن حال خود نخواهم گفت پیش آصف ثانی تنکناو کنده
کند وحالمی دیسم کرک یعنی سندن وزیره شکایت ایدرم بو خطاب دخی اول خطاب
اسلوبی اوزره در دله ایضا هوا خواه توام جانا و میدانم که میدانی سنک محبتکم ای جان

دبیلورم که

دبیلورم که بیلورسن که هم نادیده می بینی وهم ننوشته میخوانی که هم کورمشی کوررسن وهم
یازلمشی اوقورسن خطاب خدایه درکه بو حال اکه مخصوص در ملک در سجدهٔ آدم زمین
بوس تو نیت کرد ملک آدمه سجده اتدکی سنک اوکلکده یرا و بمکه نیت ایلدی که از حسن
تو چیزی یافت بیش از حد انسانی زیرا انسانه منسوب اولان حددن یعنی حقیقت انساندن
زیاده آدمده سنک حسنکدن برنسنه بولدی خطاب خدایه درکه نورینی آدمده پنهان
ایدوب ملکلره اکا سجده اتمکه امر ایلدی شیطان غرور وکبر سببی ایله ملکلر ایله آدمه سجده اتمدی
لیکن ملکلردن برسی اول سری مشاهده اتمدی که ابلیس مشاهده اتدی زیرا سجده ده
دکل ایدی منطق الطیرده بویله مسطوردر خم جعدت بنامیزد کنون مجموعهٔ دلهاست سنک
زلفک بو کلمهٔ تحسین شمدی کوکلر مجموعه سیدر ازان باد الهی باد ت انکیزد پریشانی
اول باددن ساکه امین کاک اولسون که پریشانلق قوپر یعنی ساکه پریشانلق ویرر
خطاب مرشده درکه انک طریقت وحقیقت جهتندن اولان انتظام وجمعیتنه
مریدره دایم اندن فیض ایرشور امید از بخت میدارم که بگشایم کمر بندش بختدن امید
طوتارم که انک قوشاغنی چوزم خدا را ای ملک با من کره بگشا ز پیشانی اشد ایچون ای
ملک باکه بشاشت کوستر معنای ترکیبیسی آلکدن کرهی کیدر دیمکدر مراد قرب الهی
حصولندن اوتری فلکدن مساعده طلب اتدوکین بیاندر بیفشان زلف و
صوفی را بازی و رقص آور زلفکی سلک وصوفی یی بازی یه ورقصه کتور که از هر رقعهٔ
دلقش هزاران بت بیفشانی که انک دلقنک هر یمه سنده نیجه بیک بت سلکه سن
خطاب خدایه در زلفدن مراد اسرار الهیه در مراد بو درکه مرایی یه اسرار کدن
بر حالت ویرکه ریا ایله اولان قباحتلری اندن زایل اوله چراغ افروز چشم ما نسیم زلف
خوبانست بزم چشمز چراغنی نورلندرجی خوبلرک زلفی نسیمی در مبادا این جمع را یارب
غم از باد پریشانی یارب تیلی بو جمعه پریشانلق یلندن غم اولمسون خوبان دن مراد اولیاء
الله اولمق روشن درکه کوکل کوزنه انلرک جمالندن عشق الهی نوری ایرشور وخوبلردن
اسما وصفات دخی مراد اولنمق ممکن درکه مراد بویله اولورکه انلرک نفعی بزدن دور اولمسون
ملامت کوچه در یابد ز راز عاشق ومعشوق عاشق ایله معشوقک رازندن ملامت کوی
نه فهم ایلر نه بیند چشم نابینا خصوصا اسرار پنهانی اعمی نک چشمی کورمز خصوصا مخفی سرلری کم

حالات عشقدر مراد حق ایله عشاق اورته سنده اولان اسراری عوام فهم ایلمز دیمکدر ملول از همرهان
بودن طریق کاردانی نیست یولداشلردن ملول اولمق کاردانلق طریقی دکلدر کشش
دشواری منزل بیاد عهد آسانی اسانلک زمانی شوقنه منزلک زحمت وصعوبتنی چکک
مراد قرب ووصال رحمان شوقنه عشق وریاضت مشقتلرنه تحمل لازم در تحمل ایله دیمکدر
دریغ آن عیش شبگیری که درخواب سحر بگذشت حیف اول صباحه دک اولاجق عیشه
سحر اویقوسنده کچدی یعنی عشق وطاعت ایله احیای لیل اولمدی بدالی قدر وقت ای
دل ولی وقتی که درمانی وتنک قدر بیله رسن ای دل اما شول وقت که عاجز قاله سن
مراد لطیف وقتی که هوا وهوسه صرف اتدک قیامتده بیلورسن دیمکدر خیال چنبر
زلفش فریبت می دهد حافظ انک زلفی چنبرنک خیالی سکا فریب ویرر ای حافظ یعنی
سنی الدار نکر تا حلقه اقبال نا ممکن نجنبانی نظر ایله تا حاصل اولماز دولت حلقه سینی
دبرتمیه سن یعنی محاله سعی اتمیه سن مراد نفسنک صورت صلاحده اولدوغنه فریبنه
اولوب مغرور اولمه که هرکز نفس کمیه رام اولماز دیمکدر زلفدن مراد ظلمت کون
دخی اولمق ممکندر بو مصراع ثانی انورینکدر **ولا ایضا** هزار جهد بکردم که یار من باشی
بیک جهد ایلدم که بنم یارم اوله سن مراد بخشش دل بی قرار من باشی بنم قرارسز کوکلمه
باغشلیجی اوله دمی بکلبه احزان عاشقان آیی بردم عاشقلرک کلبه احزانه کله سن
شبی انیس دل سوکوار من باشی برکیجه یاسلو کوکلمک انیسی اوله سن مراد تجلی
ذات طلب اتدوکیدر بیاند چراغ دیده شب زنده دار من کردی بنم کیجه یی احیا
ایدیجی یعنی کیجه ایله اویوجی چشمک چراغی اوله سن انیس خاطر امیدوار من باشی
بنم امیدلو خاطرمک انیسی اوله سن مراد استیناس حب الهی طلب اتدوکیدر
اشعار درمن این مراد به بینم بخواب نیم شبی بن بو مرادی بو نیم شب اویقوسنده کورمی
بجای اشک روان درکنار من باشی اشک روان یرنه بنم کنارمده اوله سن مراد بو دار
مشاهده جمال چون اشکاره میسر اولمدی باری دوشده اولیدی دیو تحزن اظهار
ایدر از آن عقیق که خونین دلم ز عشوه دار اول عقیقدن که انک عشوه سندن خونین دلم
اگر کنم گله درازدار من باشی اگر بر شکایت ایدم بنم رازدارم اوله سن یعنی بکا شکایت ایدم
غیره التیم بو محله کلنجه خطاب خدایه در چو خسروان ملاحت به بندکان نازند چونکه ملاحت

خسرولری بنده لری ایله تفاخر ایده لر تو در میانه خداوندگار من باشی سن اورتادن
بنم سیدم اوله سن یعنی بنی بنده لکه قبول ایده سن خسرواندن مراد اولیاء الله در •
شود غزاله خورشید صید لاغر من غزاله خورشید بنم لاغر صیدم اولور که آهویی چو تو یکدم
شکار من باشی اگر سنک کبی بر آهو بر دم بنم شکارم اوله سن بو ایکی محلده خطابم شده در
و بو محلده مرشدنی محبوب منزله سنه تنزیل اتمک ایله آهویه تشبیه اتمشدر غزاله دیشی
کیک خورشیدی غزاله یه تشبیه اتمشدر زیرا خورشید مؤنث غیر حقیقی در شمسیة اعتباریله
غزاله مؤنث حقیقی در مراد مرشدک فیضی ایله عالی قدر اولدوغنی بیاندر غزاله دیشی کیک
وآفتاب وافقک ارتفاعی اما اول اولی در سه بوسه کز دو لبت کرده وظیفه من اکر ایکی لبکدن
باکه اوج بوسه وظیفه ایلمش سن اکر اداکنی قرض دار من باشی اکر ادا اتمیه سن بنم مدیونم
اولورسن خطاب مرشده در که کندوسنه فیض وارشاده وعد اتمشدر دران چمن
که بتان دست عاشقان کیرند اول چمنده که خوبلر عاشقلرنک اللرینی طوته لر یعنی لطف واحسان
ایدرلر کرت ز دست بر آید نکار من باشی اکر سنک الکدن کلورسه بنم نکارم اوله سن
خطاب مرشده در که بتاندن مراد مرشدلردر مراد مرشد کندوسنی مریدلکه قبول اتمسی
استدعادر من ارچه حافظ شهرم جوی نمی ارزد بن اکرچه شهرک حافظی ایم بر جوه دکمزم •
مکر تو از کرم خویش یار من باشی مکر سن کندو کرمکدن بنم یارم اوله سن خطابم شده درکه
اعتذار ایدوب ایدر اکرچه سکا مرید اولمغه بنم استحقاقم یوقدر اما سن کرمکدن قبول ایله
ولا ایضا یا مبسما یحاکی درجا من اللآلی ای لولولردن یعنی لولولر ایله پر اولمش حقه یه شبیه
اولان دهان یارب چه درخور آمد کردت خط هلالی سنک اطرافکه هلاله بکزر خط نه عجب
خوب ولایق اولدی یعنی زیاده خوب یارشدی مبسم فتح میم وکسر سینله مجلس کبی
بونده دهان معناسنه در و محلنه کوره اوک دیش معناسنه ده کلور یحاکی مفاعله
بابندن فعل مضارع مفرد مذکر غایب در بکزر معناسنه درجا منصوب در انک
مفعولی اولمق ایله یحاکینک فاعلی مبسمه راجع اولان ضمیر در که کندونک تحتنده
مستتر در یارب بو نه عجب ودرخور لایق معناسنه در هلالی ده اولان یا نسبت ایچوندر
حالی خیال وصلت خوش میدهد فریبم شمدی سنک وصالک خیالی بکا لطیف فریب
ویرر یعنی الدار تا خود چه نقش بازد این صورت خیالی اول خیاله منسوب اولان

صورت خود عجب نه نقش ظهور کتوررواندن نه حاصل اولوراد وصال جانانک خیالی
تصور نده اولدو غنی اشعار در دل رفت ودیده خون شد تن خست وجان زبون شد
دل کتدی وچشم خون اولدی تن پاره لندی وجان زبون اولدی فی العشق معجبات یاتین
بالتوالی عشقده عجبه کتورجیلر واردر یعنی عجب نسنه لر واردر بری بری اردنجه کلورلر مراد
عشقده صعوبتلری بیاندر که نهایتی یوقدر معجب اسم فاعلدر یاتین فعل مضارع جمع
مؤنث غایبه در فاعلی ضمیر بارزدر که معجبات راجعدر ٭ دل خون شدم ز دستش وز ناز
چشم مستش انک الندن وانک مست چشمنک نازندن دلم خون اولدی اوذیت
بالرزایا ماللهوی ومالی بن مصیبتلر ایله ایذا اولندم نه در محبت ایچون وبنم ایچون یعنی محبتدن
نه عجب حاله کرفتار اولدم اوذیت فعل مضارع مجهول نفس متکلم وحده در افعال
بابندن که مصدری ایذادر رزایا مصیبتلر معناسنه در ما استفهامیه در تعجب معناسی ایله
هوا محبت معناسنه در مراد عشق الهیدن غریب حالات پیدا اولدوغنی بیان در
خوی تو کر نکردد هرکز دکر نکردد سنک خویک کرددونمیه مرکزکر وطوتمیه عاشق درین جواب
عارف درین حوالی عاشقلر بو جانبلره عارفلر بو طرفلره خطاب خدایه درکه کمال
استغناسن بیاندر یار اکا تبری عن موثقی وتمادی ای راکبلر بنم عهدمدن وبنم شدمدن
بری اولورسن ان تلق اهل نجد کلم بحسب حالی اکر نجد خلقنه ملاقی اولور ایسک
بنم حسب حالمی انلره سویله تبری فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب درکه اصلی تتبری ایدی
بر تا حذف اولنوب یا الفه قلب اولندی موثق عهد معناسنه در تمادی اسم فاعلدر
بونده مرشد مراددر ان حرف شرط در تلق فعل شرطدر ان ایله مجذوم در تحتنده مستتر
اولان ضمیر فاعلی در کلم امر حاضر در مراد بو درکه ای اهل طریقتدن اکمین ناقض عهد اولوب
مرشددن اعراض ایدیجی بزم دیار مز اهلنه ملاقی اولور ایسک بنم حسب حالمی وسلوکده
اولان تتابعمی انلره سویله نجد دیار عربده بر قبیله نک اسمیدر که کندو شهرینی اکا تشبیه اتمشدر
واحتمال درکه نجددن مراد مدینهٔ منوره اوله یاراکبدن مراد اول جانبه اشتیاق عرض
ایدن اوله نته کم حضرت جامی نجد ذکر ندن یثرب مراد اتمشدر یثرب مدینهٔ منوره در
اول تشبیه بونلرده واقع اولمشدر واول بیتلر بر قصیده ده واقع اولمشدر که
اول بیتی بودر بیت محمل رحلت به بندای ساربان کز شوق یار ٭ می کشد هردم بردیم

قطرهای چون قطار واول بیتلردن ایکی بیت کتوردم بیت وابرآن دارم که بینم نجد را ماوی
خویش ٭ کر نیابم وای خود وای من صد بار وای بیت نجد میکویم وزان قصدم زمین
یثرب است ٭ کافتاب خود وخورشید کرم را مغربیست ٭ دلبر بعشق بازی خونم حلال دانست ٭ دلبر
عشق بازلقده بنم قانمی حلال بلدی فتوی شرع چونست ای زمرهٔ موالی ای موالی بلوکی
شرع فتواسی نیجه در دلبردن مراد محبوب حقیقی درکه عاشقلرن هلاک ایدوب مشاهده جمالن
دیت ویور العین ماتنامت شوقا لاهل نجد اهل نجد اولان شوق ایچون کوزم اویومدی
والقلب ذات وجدفی ذاتها العضالی وقلب وجد صاحبی در وحال بوکه انک ذاتنده
شدت واردر والقلب مبتدادر ماتنامت انک خبری در شوقا مفعول له در ذات
انک خبری درکه وجده مضاف در وجد بونده غصه معناسنه در عضالی ختم عینله
شدت معناسنه در اوکی نجد ده ذکر اولنان ایکی وجه بونده دخی جائز در تلک ذات
رمل کان الحبیب فیها الله ایچون ذات رمل دیدکلری موضع که حبیب انده اولدی
طار العقول طرا من نظرة الغزالی غزالک بر نظر ندن عقللر جمیعا اوجدی یعنی انک
نظرندن عاشق اولوب بی عقل اولدی طرا جمیعا معناسنه در غزال کیک یوریسی درکه
محبوبی اکا تشبیه اتمشدر آخرنده اولان یا اشباع ایچوندر ذات رمل بر موضعک
اسمیدر کر عاقلی وزیرک از چار چیز مکذر دورت نسنه دن بجمه اکر عاقل وزیرک
ایسک امن وشراب بیغش معشوق جای خالی امن وصافی شراب معشوق وخالی
معشوقدن مراد باری تعالی در می ده که کرچه کشتم نامه سیاه عالم شراب ویرکه اکرچه
عالمک نامه سیاهی اولدم نومید کی توان بود از فضل لایزالی اللهک فضلندن
قچن نومید اولمق اولور یعنی امید قطع اتمزم بیت الهی الهی خطاده کرده ایم توبه ما مکیر آنچه
ما کرده ایم ساقی بیار جامی وز خلوتم برون کن ای ساقی بر جام کتور وبنی خلوتدن طشره ایله
تا در بدر بکردم قلاش ولاابالی تا رند ولاابالی دربدر کزم مراد مراد عشق الهی ایله کسوت
ملامیه ده اولمسن طلب در ریادن خلاص بولمقدن اتری چون نیست نقش دوران
برهیچ حال ثابت چونکه دورانک نقشی هیچ برحال اوزره ثابت دکلدر ٭ حافظ
مکن شکایت تا میخوریم حالی ای حافظ شکایت ایله تا شمدی شمدی شراب الحکیم
صافیست جام خاطر در دور آصفنک دورنده قم فاسقنی رحیقا اصفی من الزلالی ٭

قالوب باكه زلال دن صافي رك رحيق ايچور رحيق جنت شرابنه در زلالي ده اولان يا
اشباع ايچوندر مرادم شددن شراب عشق طلب اتدوكي دركه رحيق اصفيه والذدر
بو ايكي بيت كه ذكر اولنه كركدر آصفك صفيتي در الملك قد يباهي من وجده
وجدتم مملكت يعني مملكتده اولن خلق انك شوق وحالندن وبخت واقبالندن
تحقيق تفاخر ايدر يارب كه جا و دان باد اين قدر واين معالي يارب يعني اي بنم
ربم سندن استرم كه بو قدر وبو معالي ابدي اولسون وجد بونده شوق وحال
معناسنه در جد بونده بخت معناسنه در معالي شرفلر ورفعتلر معناسنه دركه
مفردي علا ومعلا اولمق جائزدر يعني ايكسنك بيله جمعي معالي كلور مسند فروز دولت
كان شكوه وهيبت دولت تختني شعله لندرجي يعني عدل ايله سلطنتي لطيف
ايدیجي شكوه وهيبت معدنيدر برهان ملك وملت بونصر بو المعالي ملك وملتك
برهاني يعني مصلحي بو المعالي اوغلي بونصر در برهان دليل عقلي دركه ايكي قسم در بري
لمي بري اني دركه بري اثردن مؤثره وبري مؤثردن اثره استدلال در وله ايضاً
سبت سلمي بصدغيها فؤادي سلمي ايكي زلفي ايله بنم كوكلمي اسير ايلدي وروحي كل يوم لي ينادي
وبنم روحم بكا هر كون ندا ايدر يعني روح قلبك فراقندن ناله و فرياد ايدر سبت فعل ماضي
مفرد مؤنث غايبه در مصدري سبي در اسير اتمك معناسنه سلمي فعل مذكورك فاعلي در
صدغ زلف معناسنه در صدغين ايكي زلف معناسنه دركه ها يه مضاف اولمغله
نون ساقط اولوب صدغيها اولمشدر فؤاد قلب معناسنه دركه ياي متكلمه مضاف ولمشدر
مراد بودر كه معشوق حقيقي اسرار الهيه وغيب هويت ايله دلمي اسير ايلدي روح تحيرندن ندا
ايلر كه عجب دلك حالي نيجه اولدي سلميدن مراد بونده معشوق حقيقي دركه بونده تأنيث جانبي
ملحوظ دكلدر خدايا بر من بيدل ببخشاي اي خدا بن عاشقه ترحم ايله و واصلني علي رغم الاعادي
وبي كند وكه واصل ايله دشمنلرك رغمنه مراد خدادن ترحم ووصال طلبي در اعادي دن مراد
شياطين در واصل بونده امر حاضر در رغم بورسنه اوزره دكلمكدر تركي ده كورلك ديرلر
بعض نسخه ده خدا را دير اول وقت دخي خطاب خدايه اولور كه خدا را ذاتك ايچون معناسنه در
امن انكرني عن عشق سلمي اي شول كمسه كه بني تك عشقندن باكه انكار ايلدك تزاول رديكي
لولي بوادي سن اول دن بر محبوبك يوزيني كورمك كرك ايدك يعني عاشق اولوب

احوال عشقدن خبردار اوليدك باكه منكر اولمز ايدك تزاول توز اول معناسنه در رديكي لولي
رديكي لولي معناسنه در لولي محبوب بوادي بايد معناسنه در دي ديدي معناسنه در
همزه حرف ندا دركه منادي اقرب ايچوندر من موصول ايچوندر انكرني فعل ماضي مفرد مذكر
مخاطب در افعال بابندن تا محلا مرفوع فاعلي در يا محلا منصوب مفعولي در نون نون
وقايه در كه همچون من بيوتن دل واين كه بنجليين سنك كوكلك كيديدي ومتحير اوليدك
غريق العشق في بحر الوداد محبت درياسنده عشق غريقي كبي كه همچون من كه همچون من ترا
معناسنه در بيوتن دل برفتي دل معناسنه در اين متحير شدي معناسنه در اين لفظك
معناسي مصراع ثاني يه مصروف در غريق كغريق تقديرنده در مرادي باكه منكر اولن كمسه
جمال جانان مشاهده سي ايله متحير اوليدك بنم حالمي بيلور ايدك ديمكدر به تنهاجان غرامت
بستري مين ايا نمكه بزجاني عوض طپشه رز عزت يك وي روشتي از اما دي اكر بز دن بر
ادبسزلك كوردك ايسه بي باي معناسنه در جان معلوم در ما بز معناسنه در غرامت
جزا وعوض معناسنه در بستريمين لبستريم معناسنه در اعزت اكر تو معناسنه در يك
معلوم در وي رو شتي بي ادبي معناسنه در از ما ازنا معناسنه در دي ديدي معناسنه در
مراد عشقده ترك ادب زياده قباحت ايدوكين بياندر غم يارت بواتن خور د ناچار
البته ساكه يارك غمني يمك كرك وغرنه وابني آنجنت نشادي وكرنه كروكور رسن اول
لسنه بي كه سن اكه قادر اولمازسن غم يارت معلوم در بواتن بابد معناسنه در
خورد خوردن معناسنه در ناچار بالضروري معناسنه وغرنه وكرنه معناسنه در
وابني وابيني معناسنه در بتركيه كروكور رسن آنجنت انجه تو معناسنه در نشادي
كسر نوئله نتواني معناسنه در مراد حق تعالي دن كلن بلالره صبر وتحمل لازم ايدوكين
بياندر زيرا صبر اتميجك اولورسه دركاه عالي دن دور اولمق لازم كلور نكارا در غمش
سوداي عشقت اي نكار سنك عشقك سوداسيه غمنده توكلنا علي رب العبادي
رب العباده توكل اتدك نكاردن مراد بونده نفس آتاره اولمق زياده روشن در
يعني اي نفس سنك اصلاحكي خدايه تفويض اتدك دل حافظ شد اندر چين
زلفت حافظك كوكلي سنك زلفك بوكلمنه كتدي بليل مظلم والله هادي
ليل مظلم ده والله هادي در خطاب نفسنه در چين زلف دن مراد نفسك هواسي در

بلبل مظلم دن مراد دنیادر بلبل ده اولن بانی معناسنه درکه شد لفظنه ظرف ثانیسی
واقع اولمشدر الله تادی دردیمکدن مراد شو حالدر الله دن کو کلمه هدایت امیدی
طوترم دیمکدر رحمش حافظ که دست غیب ناگاه خاموش اول ای حافظ که غیب ناگاه
ناگاه چنان سازد که خواهی کر وز شادی انجلین ایلر که سرورکونی اسرسن مرادحق دن
کلن بلادن شکایت اتمه که خدای تعالی سنی بر درده ایرشدره که اند نصکره برحاله کرفتار
اوله سن که او لکی حالکه متحسر اوله سن دیمکدر اکثر نسخده مخلص بیتی بویله واقع اولمشدر
دل حافظ شد اندر چین زلفت بلیل مظلم واللّه تادی **المقطعات** دل منه بر دستینه
واسباب او دنیایه وانک اسبابنه محبت اتمه زانکه از وی کس وفاداری ندید زیرا اندن
کمسه وفادارلق کورمدی کس عسل بی نیش ازین دکان نخورد کمسه بو دکاندن نیشسز
عسل یدی کس رطب بی خار ازین بستان نچید کمسه بو بوستاندن خارسز رطب دیرمدی
مراد دنیانک ذوق وصفاسی محنت وبلاسز اولماز دیمکدر هر بابامی چراغی بر فروخت هر بر
ایام ده بر چراغ شعله لندردی چون تمام افروخت بادش در دمید چون تمام شعله لندی
انی سوندردی بی تکلف هر که دل بر وی نهاد تکلفسز یعنی قاقیتنی فکرا تمدین هر کم اکا
محبت ایلدی چون بدیدی خصم خودمی پروریدا ولی کمسه چون امعان نظر ایلدی معلوم
ایدی که کند ودشمنی بسلردی شاه غازی خسرو گیتی ستان غازی شاه جهان الیجی پادشاه
انکه از شمشیر او خون میچکید اول پادشاه که انوک تیغندن قان طمرایدی که بیک حمله سپاهی
می شکست گاه بر حمله ایله بر عسکری منهزم اتدی که بهوی قلب گاهی می درید گاه بر هوی ایله بر قلب
گاهی ترا ایدی سروران را بی سبب می کرد حبس سرورلری سببسز حبس ایدرایدی گردنان را
بی گنه سر می برید متکبرلرک وعالی قدرلرک کن هنرباشن کسردی از نهیبش پنجه می افکند
شیر انک خوفندن ارسلان پنجه سن براغورایدی در بیابان نام او چون می شنید چون بیابانده
انک نامنی ایشیدیدی عاقبت شیراز وتبریز وعراق عاقبت شیرازی وتبریزی وعراقی چون
مسخرکرد وقتش در رسید چون مسخر ایلدی وانک وقتی ایرشدی انکه روشن بد جهان
بینش بد و اول کمسه که پادشاه بیک جهان کورجی کوزی انک ایله روشن ایدی میل
در چشم جهان بینش کشید انک جهان کورجی کوزنه میل چکدی یعنی اوغلی انک کوزنه میل
چکدی بو سوزدن معلوم اولور که بو وصف اولان پادشاه زیاده بی رحم وخونریز ایمش

بو

بو سببدن من لا یرحم لا یرحم حسبنجه کندو سنه دخی ترحم وشفقت اولمامش **وله ایضا**
ساقیا باده که اکسیر حیاتست بیار ای ساقی شراب که حیات کیمیاسیدر کتور تا تن خاکی من عین
بقا کرد انی تا بنم خاکه منسوب جسمی عین بقا ایده سن یعنی عین حیات ویره سن مرادم شددن
عشق الهی نک حصولی ایله حیات ابدیه طلب اتدوکین اشعار در چشم بر دور قدح دارم وجان
بر کف دست چشمی قدح دوری اوزره وجانمی کف دست اوزره طوترم بسر خواجه که تا آن
ندهی نشانی خواجه نک باشی حقیچون مادام که انی ویرمیه سن الماز سن خواجه دن مراد حبیب اکرم
صلی الله علیه وسلم اولمق روشن در مرادم مرشد کامل دن غیریه ارادت کتورمزم همچو گل در چمن
از باد میفشان دامن گل چمن ده باد دن دامن سلکدکی کبی دامنکی سلکمه زانکه در پای تو
دارم سر جان افشانی زیرا سنک ایاغکه جان نثار ایلمک هوسنی طوتارم یعنی بندن اعراض
اتمه که عمرمی سنک خدمتکده چورمک استرم خطاب مرشده در برمثانی ومثالث بنواز
ای مطرب ایکی قیللو واوچ قیللو سازاوزره چالوب ازله ای مطرب وصف آن ماه که
در حسن ندارد ثانی اول ماهک وصفینی که حسن ده ثانی طوتمز یعنی نظیری یوقدر مراد مساعده
مطرب دن اوصاف حقی ترنم وصدا ایله طلب اتدوکین بیاندر **وله ایضا** بگوش هوش زهی
منهی ندا رد داد بنده نک عقلی قولاغنه برمنهی یعنی هاتف برندا ویردی ز حضرت احد لا اله الا
الله لا اله الا الله صفتی ایله متصف اولان احد حضرتندن یعنی اول منهی حق طرفندن خبر ویردی
بویله دیو که ای عزیز کسی را که خوار لیست نصیب که ای عزیز برکمسنک نصیبی خوارلقدر حقیقت
انکه نیاید بزور منصب وجاه محققدر اول که قوت ایله منصب وعزت بولماز باب
زمزم وکوثر سفید نتوان کرد زمزم وکوثر صوینه ایله بیاض ایلمک ممکن اولماز گلیم بخت
کسی را که بافتند سیاه برکمسنک بختی گلیمنی سیاه دوقودیلر مراد روز ازلده اگر سعادت
اگر شقاوت هر نه قسمت اولندی ایسه اندن غیری اولماز دیمکدر **وله ایضا** دل منه ای
مرد بخرد بر سخنهای عمرو وزید ای غافل کمسه عمرو وزیدک سخنه سنه کوکل باغلمه کس نمی داند که کار
از کجا خواهد کشید کمسه بلمز که انک ایشی قندن آچله کر کدر **بیت** مکن سعد یا دیده بر دست
کس که بخشنده پروردگارست وبس رو توکل کن نمی دانی که نوک کلک من یوری توکل
ایله که بلمزمی سن بنم قلمم اوجی نقش هر صورت که زد رنک دکر بیرون فتاد هر صورت
نقشن که اوردی بر غیری رنک طشره دوشدی یعنی عکسی اولدی شاه هرمز مزم ندید

وبی سخن صد لطف کرد مرمزشهرنک شاهی بنی کورمدی وسوز سز یعنی مدحسز بو زلطف
ایلدی اهل سرمز در واوسز بونده واوله یازلدی وزن ایچون شاه یزدم دیدومدحش
گفتم وهیچم نداد یزد شهرنک شاهی بنی کوردی واکه مدح دیدیم وبکا هیچ نسنه ویرمدی
کارت تمام اینچنین باشد توای حافظ مرنج شاهرک ایشی بوبخلیله اولورای حافظ
اینجنمه داور روزی رسان توفیق دهاد رزق ارشد رجی حاکم انلره توفیق ونصرت
ویرسون ولہ ایضاً روح القدس آن سروش فرخ جبریل ول مبارک ملک برقبه طارم
زبرجد زبرجد رنک فلک قبه سی اوزره میکفت سحرگهان که یارب سحرده قتلرنده
ایتدی که یارب در دولت وحشمت مخلد ابدی دولت وعظمتده برمسند خسروی
بماناد پادشاه ملق تختی اوزره قالمسون منصور مظفر محمد محمد او علی منظفر منظفر او علی
منصور بو معنی منصوره مضاف اولدوغنه کوره در مضاف اعتبار اولنمنه معنی
بو یلدا ولور محمد او علی منظفر منصور قالسون حافظ بو ایکی پادشاهی دخی مدح اتمشدر
ولہ ایضاً بعهد سلطنت شاه شیخ ابو اسحاق شیخ ابو اسحاق سا هنک سلطنتی ماننده
به پنج شخص عجب ملک فارس بود آباد بش کمسه ایله فارس ملکی عجب معمور ایدی
نخست پادشهی همچو او ولایت بخش اول بش کمسنک لولی شیخ ابو اسحاق کبی ولایت
بخش بر پادشاه در که جان خویش پرور رود او عیش بداد که کند وجانی بسلدی
وعیش دادینی ویردی یعنی اهل ذوق وعادل ایدی ذکر مزکی اسلام شیخ مجد الدین
بری دخی اسلامی ترتیب ایدیجی شیخ مجد الدین در قاضی به از و آسمان ندارد یاد •
کراندن یک بر قاضی آسمان یاد طوتمز یعنی کلمشدر ذکر بقیهٔ ابدال شیخ امین الدین
بری دخی بقیهٔ ابدال ولن شیخ امین الدین در که یمن همت او کارهای بسته گشاد
که انک همتنک یمنی با غلنمش ایشلری آجدی ذکر شهنشه دانش عضد که در •
تصنیف بنای کار مواقف بنام شاه نهاد شاهک نامنه مواقف ایشی بناسنی
قودی یعنی مواقف نام کتابی شاهک نامنه تألیف ایلدی مؤلفاتندن بری متن
مواقف در که ابو اسحاق نامنه درنتکم دیباجه سنده مصرح بیان اولنمشدر محرز
ممالک الاکاسرة بالارث والاستحقاق جمال الدنیا والدین شیخ ابو اسحاق ذکر کریم
چو حاجی قوام دریا دل بری دخی دریا دل حاجی قوام کبی دریا دل بری دخی دریا دل

چلبی کریم در

کریم در که نام نیک برد از جهان به بخشش وداد که بخشش وداد ایله جهاندن ایو نام التدی
نظیر خویش بکذاشتند وبکذشتند کند ونظیرن قومدیلر وکچدیلر خدای عز وجل جمله را بیامرزاد
خدای عز وجل جمله سنی یارلغسون مراد دنیاده ایولر ذکر بالخیر اولنورلر و وفات ایلدکدنصکره
خیر دعا اولورلر دیو ب ایولکه ترغیب در ولہ ایضاً گدا اگر گهر پاک داشتی در اصل گدا اگر اصلنده
پاک ذات طوتیدی بر آب نقطه شرمش مدار بایستی حیا نقطه سنک عرض اوزره اکه
قرار کرک ایدی یعنی دلنمک کرک ایدی ور آفتاب نکردی فسوس جام زرش اگر آفتاب
تمسخر ایلمیدی انک التون قدحی چراتهی ز می خوشگوار بایستی نیچون خوشگوار شراب دن بوش
کرک ایدی پس معلوم اولدیکه آفتاب خلق تمسخر ایدر او نیچون بوش قدح کوسترر اگر سرای
جهان را سر خرابی نیست اگر جهان سراینک خراب اولمق هوسی یوق ایسه بهای او بنا زین
استوار بایستی بوندن یک محکم کرک ایدی یعنی بو قدر تبدلات وتغیرات کرکمز ایدی •
زمانه اگر نه سر قلب داشتی کارش زمانه اگر قلب یعنی قلابلق هوسنی طوتمیدی انک ایشی
بدست آصف صاحب عیار بایستی صاحب عیار وزیرک النده کرک ایدی پس زمانه نک
ایشی صاحب تدبیر النده اولمق جهانک خراب اولمسنه نشاندر جو روزگار جز این یک
کریم بیش نداشت چونکه زمانه بو بر کریمدن غیری ارتق طوتمیدی بعمر مهلتی از روزگار
بایستی روزگاردن عمره بر مهلت کرک ایدی یعنی بوندن زیاده کرک ایدی ولہ ایضاً
بسمع خواجه رسان ای ندیم وقت شناس خواجه نک سمعنه ایرشدر ای وقت شناس
مصاحب بخلوتی که در و اجنبی صبا باشد بر خلوتده که صبا انده اجنبی اوله صبا دخی اولمیه
دیمکدر تقدیری بویله در صبا در و اجنبی باشد سروری افندی انده صبا اوله صبادن غیری
اولمیه دیمش محل تأمل در اقدام اوله لطیفه بمیان آر و خوش بخندانش اورتایه بر لطیفه
کتور و آنی خوش کلدر بنکته دلکش زاد ران رضا باشد بر نکته ایله که انک کوکلنک
انده رضاسی اوله پس انگهش ز کرم این قدر بلطف بپرس صکره اول وقت اکه کرمکدن
بو قدر لطفله صور که اگر وظیفه تقاضا کنم روا باشد که اگر وظیفه تقاضا ایدم روا اولورمی
دا ظرافت ایله وظیفه طلبی در ولہ ایضاً تو نیک وبد خود هم از خود بپرس کس کند و نیک
وبدکی یعنی ایو عملکی ویرامز عملکی هم کند وکدن صور چرا دیکری باید ت محتسب نیچون بر غیری
کسا که محتسب کرک ومن یتق الله یجعل له مخرجا کیم که الله دن خوف ایده الله اکا مخرج ویرور

ویرزقه من حیث لایحتسب واکه رزق ویررضا بمند دعی یردن ولە ایضاً بر تو خواهم
ز دفتر اخلاق اخلاق دفترندن ساکه اوقویه ین آیتی در وفا و در بخشش وفاده
وبخشش ده برآیت هرکه بخراشد ت جکر بحق هرکیمکه جفا ایله سنک جکرکی طرملیه
همچو کان کریم زر بخشش کریم معدنی کبی التون باغشلەکم مباش از درخت
سایه فکن در سایه فکن درخت دن کم اولمه هرکه سنکت زند ثمر بخشش هرکیمکه
ساکه طاشن اوره میوه بغشلە از صدف یاد کیر نکتهٔ حلم حلم نکته سن صدفدن
یاد طوت انکه برد سرت کهر بخشش اول کمسه که سنک باشکی کسر باغشلە یو اوج مصرعلک
بخشش کن تعدیر نده در ولە ایضاً سرای مدرسه و بحث علم وطاق و رواق سرای
ومدرسه وعلم بحثی وکمر وجار طاق چه شود چون دل دانا و چشم بینا نیست نه فائده
چون بلیچی کوکل دکور وچی کوزیوقدر سرای قاضی یزد ارچه منبع فضلست یزد قاضی
سنک سرایی اکرچه فضل منبعی در خلاف نیست که علم نظر در آنجا نیست خلاف
یوقدر که انده علم نظر یوقدر مراد ظرافت ایلە یزد قاضیسنک چشمه دخل اتدوکین
بیاندر ولە ایضاً حسود خواجه ما را بکو که بد مپسند بزم خواجه مزک حسود نه دی که برامز
بکمنه یعنی نامعقول سویلمه دکرنه دور زمان جز بدست جز اند هر یوخسه دور زمان
سکا برامزدن غیری جز اویرمز مکن ستیزه که هرکز بعقل وفکر فضول عناد اتمه زیرا
هرکز فضول عقل وفکر ایلە فلک زمام تصرف بدست ماند هر فلک تصرف یولارینی
بزم المزه ویرمز بانکه در نظر جم جهان بماند هر جام جهان نما کوزی تنکنه ویرمز
جم دن مراد سلیمان در دنیا ایچون عشق الهی ترک ایلمز دیمکدر نعوذ بالله اکر
تیر زآسمان بارد نعوذ بالله اگر آسماندن تیر یاغه که بارد در حرم کبریای ماند هر که اول
یتزنه حرم کبریایه یول واجازت ویرمیه یعنی قدسنک وصولنه مانع اولمه بر بوننده
یول واجازت معناسنه در حرم کبریادن مراد جناب قدسی در بحق نعمت
جاهی قوام ما کز قدر بزم جاهی قوامزک نعمتی حقیچون که قدردن زهر مصلحت
خود بدین رضا نه هر کند و انجون اتمز دیمکدر ولە ایضاً نه ما مشتری ز بهشتیم
رسیده است ای شاه جنتدن باکه بر مبشر ایرشمشدر رضوان سریر
سرو حور وخش وسلسبیل موی رضوان سلطنتلو وحورکبی وسلسبیل مویلو

خوش

خوش لفظ و پاک معنی وموزون ودلپذیر خوش لفظلو وپاک معنیلو ودل پذیر درصاحب جمال
ونازک وبکر ولطیفه کوی صاحب حسن ونازک وبکر ولطیفه کوی در بو اوج مصرعلر مستزادن
مبشردن مراد قلبی در کفتم بدین سراچه زبهرچه آمدی بو سرای جکر زندان اوتری کلدک
دیدم کفتا ز بهر مجلس شاه وزیفته خوی فرشته خویلو شاهک مجلسی ایچون کلدم دیدی اکنون
ز صحبت من مفلس بجان رسید شمدی بن مفلسک مصاحبتندن زیاده مضطرب
اولدی نزدیک خویش خوانش وکام دلش بجوی ای کند و قتکه اوقی وانک کوکلی
مرادینی استه یعنی مرادی نه اید وکین صورب حاصل ایله بو اوصافله موصوف اولان
کندونک قلبی در حاصل معنی کندوسی زیاده پریشان دل وپراکنده خاطر اولدوغندن
بادشاه دن رعایت واحسان طلبی در ولە ایضاً بدین ظلمت سرا تا کی ببوی دوست
بنشینم بو ظلمت سرای ده قچنه دک دوست امیدی ایلە اوتورم کهی انکشت در دندان
کهی سر بر سر زانو کاهی تحیردن بارمق دیشده کاهی باشم دیز باشی اوزره مراد بو عالم ظلمانی ده
وصال جانان دن محروم عالم فیض المندن غمکین ومتحیر اولدوغین بیاندر بیا ای طایر
فرخ بیاور مژده دولت کل ای مبارک طایر دولت مژده سنی کتور عسی الایام ان یرجعن
قوما کالذی کانوا قریب اولدی ایام که یعنی امید وار درکه قوم اولکی کبی بری ایلە صلح
ایده لر مراد قرب الهی نک حصولن طلب در بو تمثیل اتمک ایلە ولە ایضاً ساقیا بپیمانه پر کن
زانکه صاحب مجلست ای ساقی پیمانه یی پر ایلە زیرا سنک صاحب مجلسک آرزو می بخشد
واسرار می دارد نکاه سنک آرزوکی باغشلر واسرارکی صاقلر مراد مرشد فیض طلبی در
واهل مجلسک موافقتی وکتم سر اتدکلرین بیاندر جنت نقدست اینجا عیش وعشرت
تازه کن بورا حاضر جنت در عیش وعشرتی تازه ایلە زانکه در جنت خدا بر بنده ننویسد گناه
زیرا جنتده خدا بنده اوزره کناه یازمز لطیف وقتی فرصت بیلوب عشق وطاعته
سعی ایلە دیمکدر ساز چنک آهنک عشرت صحن مجلس جای امن چنک سازی عشرت
آهنکی مجلس صحنی امن یری بو دخی وجه در چنک سازی عشرت آهنکی در مجلس صحنی امن
یری در خال جانان دانهٔ دل زلف ساقی دام راه جانانک بکی کوکل دانه سی ساقینک
زلفی یول طوزاغی خال جاناندن مراد بونده تجلی ذات در ساقی دن مراد مرشد در
دور ازین خوشتر نکردد ساقیا عشرت کزین دور بونده خوشترک دوتمز ای ساقی

عشرت اختیار ایله حال ازین خوشتر نباشد حافظا ساغر بخواه حال بوندن خوشترک
اولماز ای حافظ ساغر استه **ولە ایضاً** پادشاها لشکر توفیق همراه تواند ای پادشاه
توفیق لشکری سکا همراهلردر خیز اگر بر عزم تسخیر جهان ره میکنی قالق اگر جهان
تسخیری قصد ایدرایسک با چنین اوج جلال از پیشگاه مسکنت بو نجلیین
اوج جلال ایله و عظمت ایله آگهی و خدمت دلهای آگه میکنی مسکنت صدرندن
آگاه سن و آگاه کوکللر خدمتن ایدرسن مراد پادشاهک ارباب طریقته
اولان رعایت و احسانی اشعار در از پیشگاه مسکنت ترکیبنک معناسیچون
بو مصراع ثانی یه قید اولندی با فریب رنگ این نیلی خم زنگار فام بو زنگار رنگلو
نیلی خمک فریبی ایله کار بر وفق مراد صبغة الله میکنی ایشی صبغة الله مرادنه موافق
ایدرسن مراد فلکک حیله و مکرینه فریفته اولوب زخارف و نقوش دنیویه یه مقید
اولمازسن بلکه عمل و عبادتی توفیق باری یه موافق ایدرسین دیمکدر رنگ بونده حیله
معناسنه در نیلی ده اولن یا نسبت ایچوندر خم کوب معناسنه در که بونده فلک مراددر
خطاب پادشاهه در آنکه ده با هفت و نیم آورد بس سودی نکرد اول کمسه که اونی
یدی بوچق ایله کتوردی بو جوق فائده اتمدی فرصت بادا که هفت و نیم باده میکنی سکا فرصت
اولسون که یدی بوچقی اون ایکی ایدرسن هفت و نیم دن مراد هفته لردر یعنی سن جمیع
عمرکی اللهک طاعتنه صرف ایلرسن ده دن مراد من جاء بالحسنة فله عشر امثالها حسنجه
اون ثواب درشیرازدن هند سفرن اختیار ایدن کمسنک اکثر زمانده اون اقچه یی
یدی بوچق فائده ایدرامش آنکه ده با هفت و نیم آورد بیش بوکه کوره در **ولە ایضاً**
ای معرا اصل عالی جوهرت از حقد و حرص ای کمسه که سنک عالی ذاتنک اصلی حقد و حرص دن
معرا و مبرادر روی مبرا ذات میمون اخترت از زرق و دیو وای کمسه که سنک مبارک
ستاره لو ذاتنک ریا و حیله دن مبرا و پاکدر از بزرکیکی روا باشد که تشریفات را
اولولقدن قچن روا اولور که تشریفاتی از فرشته بازگیری و انگهی بخشی بدیو فرشته دن
آلورسن واندنصکره دیو باغشلیه سن بو قطعه دن معلوم اولور که پادشاه برینک خویدن
تشریفاتی آلوب بر بدخویه ویرمشدر **ولە ایضاً** حسن این نظم از بیان مستغنی است
بو نظمک حسنی بیاندن مستغنی در بر فروغ خور کسی جوید دلیل آفتابک ضیاسنه برکمسنه دلیل استرمی

مراد کندنک نظمی مدحدر آفرین بر کلک نقاشی که داد آفرین اول نقاشک قلمنه که ویردی •
بکر معنی را چنین حسن جمیل معنی بکرینه بو نجلیین حسن جمیل عقل در حسنش نمی یابد بدل عقل حسن ده
انک بدلنی بولماز طبع در لطفش نمی بیند بدیل طبع و لطافتده انک نظیرینی کورمز معجزست
این نظم یا سحر حلال بو نظم معجزمی در یا سحر حلال میدر هاتف آورد این سخن یا جبرئیل بو سوزی
هاتفمی یا جبرئیلمی کتوردی کس نداند گفت رمزی زین نمط کمسه بو اسلوب دن بر رمز دیمک
بلمز یعنی دیمکه قادر اولماز کس نیارد سفت دری زین قبیل کمسه بو نک کبیدن بر اینجو دلمکه قادر
اولماز **ولە ایضاً** خسروا دادگرا بحر کفا شیر دلا ای پادشاه ای عادل ای سخی ای شجیع ای جلال تو باد
انواع هنر ارزانی ای پادشاه سنک جلالک انواع هنره ارزانی در یعنی لایقدر مراد پادشاهانه
اوصاف ایله پادشاهی مدحدر همه آفاق گرفت و همه اطراف گشاد دوکلی آفاقی طوتدی و دوکلی
اطرافی آچدی صیت مسعودی و آوازۀ شه سلطانی مسعودلق صداسی و شه سلطانلق آوازه سی
مراد پادشاه مذکورک کمال شهرتنی بیاندر گفته باشد مگرت ملهم غیب احوالم غیب ملهمی مکر بنم
احوالمی سکا دیمش اوله این که شد روز میرم چو شب ظلمانی بو که بنم روشن کونم شب
ظلمانی کبی اولدی بو ذکر اولنان کندو احوالنک بیانی در که انی تمام ظرافت ایله بیان ایدر در سه
سال آنچه بیند و ختم از شاه و وزیر اوج ییلده انی که شاه و وزیردن قزندم همه بربود بیکدم
فلک چوگانی چوکان بازفلک دوکلی سنی بر دمده قاپدی مکر مال و اسبابی نهب و غارت
اولنمش امیش اتفاقا قتری پادشاه آخورینه وارمش ظرافت ایله انی طلب ایچون بوینی
دیمش دوش در خواب چنین دید خیالم که سحر دون کیجه دوشده بنم خیالم انجلیین کوردی •
که سحر گذر افتاد بر اصطبل شهم پنهانی شاهک آخورینه پنهان گذر دوشدی بسته در آخر
او استر من جو میخورد بنم قاترم انک آخورنده باغلنمش جو ایدی واقع اولان حالیله
واقعه ده کوردم دیو رمز ایله پادشاهه بیان ایدر اصطبل عربیده آخر فارسیده آخور ترکیده
تبره افشان بمن گفت مرا میدانی باکه توبره سلکدی ایتدی بنی بیلورمیسن یعنی باکه
آشنالق ایلدی هیچ تعبیرنمی دانمش این خواب که چیست هیچ بو دوشک تعبیری بلمزم که ندر
تو بفرمای که در فهم نداری ثانی سن بیورکه فهمده ثانی طوتمزسن مراد بودر که قتر باکه آشنالق
ایدوب بنم ایدوکین بلدردی بونک تعبیرینی بن بلمزم سنک فهم و ادراکده نظیرک
یوقدر بونک تعبیرینی خوب بیلورسن یعنی بو دوشک تعبیریی قتری باکه ویرمکدرکه حتم در

بیت قوت شاعره من ز سر فرط ملال بنده اولبن قوت شاعره کثرت ملال اوجندن
متنفر شده از بنده گریزان می رفت بنده دن متنفر اولمش گریزان کتدی چون همی
گفتمش ای مونس دیرینه من چونکه اکا ایتدم ای بنم قدیم مونسم سخت می گفت ودل
آزرده وگریان می رفت قتی سویلدی وکوکلی انجنمش وگریان کتدی نقش خوارزم
وخیال لب جیحون می بست خوارزم نقشنی وجیحون کناری خیالنی باغلدی با هزاران
گله از ملک سلیمان می رفت نیجه بیک شکایت ایله سلیمان ملکندن کتدی • می شد
آنکس که جز او جان سخن کس نشناخت کتدی اول کمسه که سوزک روحنی اندن غیری
کمسه اکلمدی من همی دیدم و از کالبدم جان می رفت بن کوردم وجسمدن جان کتدی
گفتم اکنون سخن خوش که گوید با من ایتدم شمدی لطیف سوزی بکا کیم سویلر کان شکر
لهجه خوش گوی سخن دان می رفت که اول سوز بلیجی لطیف سویلیجی شکر سوزلو کتدی
لابه بسیار نمودم که مرو سود نداشت چوق یلواردم که کتمه فائده طوتمدی زانکه کار از نظر
رحمت سلطان می رفت زیرا سلطانک رحمتی نظرندن ایش کتدی یعنی سلطانک
رعایت واحسان کورمز آنک ایچون قچر پادشاها ز سر لطف وکرم باز نشان خوان ای
پادشاه لطف وکرم اوجندن کرو اوقی چکنده سوخته کز غایت حرمان می رفت نیلسون
سوخته که غایت محرومیلغندن کتدی مراد کندونک کمالنه رغبت اولنمیوب ترک دیار
اتمک استدکی حکایت ایدوب پادشاهه قدرشناسلق تلقین اندوکین
بیان ایدر ولـه ایضاً فساد چرخ نه بینند ونشنوند همی چرخک فسادنی کورمزلر واشتمزلر
که چشمها همه کور است وگوشها همه کر زیرا دوکلی کوزلر کوردر و دوکلی قولقلر صاغردر
مراد عالم کون وفسادک بی بقا ایدوکین تمام فهم اتمیوب اکه محبت ایدرلر بسا کسا که
مهر وماه باشدش بالین ای چوق کمسه لر که ماه وآفتاب آنک بالینی در یعنی آی وکون
کبی صرمه التون یصدق یصدنور بعاقبت ز گل وخشت گردش بستر عاقبت
بالچقدن وکرپجدن اکه دوشک اولور چه فائده ز زره با گشاد تیر قضا قضا تیرینک
کشادنه زره دن نه فائده چه منفعت ز سپر با نفاذ حکم قدر قدرک نفوذنه
سپردن نه نفع وار در یعنی قضا تیرنه زره وحکم قدره سپر مانع اولماز مراد
قضا وقدری منع اتمکه هرگز چاره اولماز دیمکدر بیت چو زد می نگرد خدنگ قضا

سپهر

سپهر نیست مر بنده را جز رضا اگر ز آهن و پولاد تقیه حصن کنی اگر قرمش آهن وپولاددن
قلعه بنا ایده سن حواله چون برسد زر و داجل بگوید در چونکه تقدیر الهی ایرشه اجل فوری قپوی قغر
دری که بر تو گشاید در هوا مگشای بر قپوبی که سنک اوزرکه آچر هوا که اچمه رهی که با تو نماید
در هوس سپهر بر یوله که سکا کوستره او هوسه کتمه مراد عمر و دولتکی ومال وقدرتکی هوا وهوسه
صرف ایلمه دیمکدر غبار چرخ به بین ونهاد دور نگر چرخک غبار سینی کور دورک طبیعته نظر ایله
بساط حرص نورد ولباس از بدر چرخک بساطنی دور وطمعک لباسنی یرت یعنی بونلری ترک ایله
غبار بونده ضرر معناسنه در ولـه ایضاً بمن پیام فرستاد دوستی دی روز دونکی کون بکا
بر دوست خبر کوندردی بویله دیوکه ای نتیجه کلک سواد بینایی که ای کمسه که سنک قلمکک
نتیجه سی نظرک سوادی یعنی چشمک نوری در پس از دو ساله که بخت بخانه باز آورد •
ایکی ییلدن صکره که بخت کروسنی خانه یه کتوردی چرا ز خانه خواجه بدر نمی آیی نیچون وزیرک
خانه سندن چقمازسن جواب دادم وگفتم بدار معذورم اول دوسته جواب ویردم
وایتدم بنی معذور طوت که این طریقه نه خودکامیست وخود رایی زیرا بو طریقه خودکاملک
وخود رایلق دکلدر یعنی بو ایش اختیاری دکلدر وکیل قاضیم اندر گذر کمین کردست
قاضی نک وکیلی بکا یولده پسو اتمشدر بکف قباله دعوی چو یار شیدایی النده دعوی
حجتی شیدایی یار کبی که اصل میل وترحم ایلمز وکیل قاضیدن مراد بونده محضردر که گر برون
نهم از آستان خواجه قدم اگر وزیرک آستانندن طشره ایاق قویم بگیردم سوی زندان
برد برسوایی طوتر بنی رسوایلق ایله زندان جانبنه ایلدر جناب خواجه حصار منست اگر آنجا
وزیرک جنابی بنم حصارمدر که اگر اندن کسی نفس زند از زحمت تقاضایی برکمسه تقاضانک
زحمتندن نفس اوروره یعنی تقاضا ایدوب بکا زحمت ویره بعون قوت بازوی بندگان
وزیر وزیرک بنده لرینک بازوسی قوتنک معاونتی ایله بسیلیش بشکافم دماغ سودایی
انک سودایی دماغنی سنک ایله یارارم یعنی بیننی چقاررم چه جای این که ز پیوند کاف
ونون ما را نه بونکه یری که کاف ونونک اتصالندن یعنی عالم وجوده کلدن بزه بجز
ملازمتش نیست علت غائی انک ملازمتندن غیری علت غائی یوقدر یعنی اصل
مقصود انک ملازمتیدر همیشه باد کشاده درش بکام وز مهر دایم انک قپوسی مراد
اوزره آچلمش اولسون گر به بندگیش بسته چرخ مینایی ومحبتدن چرخ مینایی

انک قوللغنه کم باغلمش اولسون وزمهرک معناسی مصراع ثانی یه قیداولندی
سهولت معنی ایچون خواجه حافظک برکمیه دینی وارمش اول سببدن وزیرک
خانه سنده اولورایمش دین صاحبی زندانه ایلدوب حبس ایتمسون دیو ولهُ ایضاً
کلقند شعرمن زبنفشه شکر راست بهم شعرم کلشکری بنفشه دن شکرقابجی در
یعنی اکا غالب اولمشدر زان غیرت طبرزد وکعب الغزال شد اول سببدن طبرزددن
وکعب الغزال دن یک اولدی طبرزد برماق شکرکه محکم لکندن بالبته ایله کسر ارکعب
الغزال شکر بیز باداو مانش تلخ که عیب بنات کرد انک اغزی اجی اولسون که
نباتی عیبلدی خاکش لبرکه منکرش آب زلال شد خاک انک باشنه که آب زلال
منکراولدی وادکند وشونه دخل یدنه طعن وتوبیخ در هرکس که کورزاد زمادربعم خویش
هرکسه که مادرندن کورطوغدی کی مشتری ث بد صاحب جمال شدکند وعمرنده
قچن صاحب محبوبه مشتری اولور ولهُ ایضاً بگذشتن فرصت ای برادر فرصتک کچمه سی
ای برادر درکرم روی چوتیغ باشد تیزیوریجی لکده سحاب کبی در دریاب عمر لبس
عزیزست فهم وتدارک ایله زیرا عمرزیاده عزیزدر کرفوت شود دریغ باشد اکرفوت
اوله حیف درباشد بوایکی محلده بله ادات زمانیة اولمق روشن در ولهُ ایضاً
صباح جمعه بد وسادس ربیع نخست جمعه نک صباحی وربیع الاولک سادسی ایدی
که از دلم غم آن ماه روی شد زایل که دلمدن اول ماه رویک غمی زایل اولدی
بسال هفتصد وشصد وچار ازهجرت هجرت دن یدی یوزالتمش دورت یلنده
جواب کشت بمن حل حکایت مشکل حکایت باکه آب کبی حل ولدی دریغ
ودرد وتأسف کجاد بدسودی دریغ ودرد وتأسف قنده برسود ویرر کنون که
عمربازیچه رفت وبجاحاصل شمدی که عمراویون ایله وحاصل هنرکیدی بو قطعه دن
روشن درکه حافظک بر فرزندی وفات المش انک وفاتندن زیاده متألم
اولمش ولهُ ایضاً دلا دیدی که آن فرزانه فرزند ای دل کوردکمی که اول عاقل
فرزند چه دید اندرخم این طاق رنکین بو رنکین چارطاق التندم نه کوردی بجای
لوح سیمین درکنارش انک کنارندم اولان لوح سیمین برینه فلک برسر
نهادش لوح سنکین فلک انک باشی اوزره سنکین لوح قودی مراد حال حیاتنده

اوقیوب یازمق ایچون کنارنه لوح سیمین المش ایدی شمدیکه وفات ایلدی فلک انک
باشی اوزره لوح سنکین قودی دیمکدر حاصل معنی فرزندنه بوحال اولدوغندن
فلکدن شکایت در ولهُ ایضاً آن میوه بهشتی کامد بدستت ای جان اول میوه بهشتی که
سنک الکه کلدی ای جان دردل چرا نکشتی ازکف چرا بهشتی کوکله نیچون الکدک یعنی پنهان
اتمدک الدن نیچون قودک تاریخ این حکایت کرازتوباز پرسند بو تاریخک حکایتن اکر
سندن کروصورلرسه جمله اش فروخوان ازمیوه بهشتی اول تاریخک جمله سنی میوه
بهشتی دن اوقی مراد بودرکه میوه بهشتی نک حرفلری جمل صغیراعتباری ایله یدی یوز
التمش دورت اولور بیت برادرخواجه عادل طاب مثواه خواجه عادلک برادرنک
مکانی لطیف یعنی جنت اولسون پس ازپنجاه ونه سال ازحیاتش انک حیاتندن
اللی طقوز یلید نصکره بسوی روضه رضوان روان شد جنت باغچه سی جانبنه
روان اولدی خدا راضی زافعال وصفاتش الله راضی اولسون انک افعال وصفاتندن
خلیل عادلش پیوسته برخوان اکه سن خلیل عادل متصل اوقی وزآنجا فهم کن سال وفاتش
واورادن انک وفاتی یلینی فهم ایله یعنی تاریخ خلیل عادل حرفلرندن حاصل ولورکه یدی یوز
یتمش بش در ولهُ ایضاً رحمن لایموت چوآن پادشاه را باقی الله چونکه اول پادشاهی
دید آنجنان کزو عمل خیر لایفوت کوردی انجلین که اندن عمل خیر فوت اولماز جانش قرین
رحمت خود کرد تاشود انک جانی کند ورحمتنه قریب ایلدی تا اوله تاریخ این معامله
رحمن لایموت بو معامله نک تاریخی رحمن لایموت حرفلری درکه جمل صغیر حسابی اوزره
یدی یوز سکسن بش اولور ولهُ ایضاً آصف دور زمان جان جهان توران شاه
دور زمان آصفی جهانک جانی توران شاه که درین مزرعه جز دانه خیرات نکشت که بو مزرعه
خیرات دانه سندن غیری اکمدی مزرعه دن مراد دنیادر تاف هفته بد واز ماه صفر
کاف والف هفته اورتاسی ایدی وصفر آینک یکرمی بری ایدی که کلشن شد وین
کلخن پردود بهشت که کلشنه کتدی وپردود تون ایله بو کلخنی ترک اتدی کاف یکرمی
الف بر درانکه میلش سوی حق بینی وحق کویی بود اول کمسه که انک میلی حق بینلک
ایدی وحق کویلک ایدی سال تاریخ وفاتش طلب ازمیل بهشت انک وفاتی
تاریخنی میل بهشت دن طلب ایله میل بهشت حرفلری یدی یوز سکسن یدی در

ولە ایضاً بهاء الحق والدین طاب مثواه بهاء الحق والدین کە انک مکانی لطیف
اولسون یعنی اللە آنی جنتە قوسون امام سنت وشیخ جماعت سنتک امامی وجماعتک
شیخی درکە رفت ازجهان این بیت برخواند چونکە جهاندن کتدی بو بیتی اوقودی
بر اهل فضل وارباب براعت اهل فضلە وارباب براعتە بطاعت قرب ایزدی توان
یافت طاعتلە قرب حق بولمق ممکن در قدم در نە کرت هست استطاعت سعی ایلە
اکر قدرتک وار ایسە بدین دستور تاریخ وفاتش بو اسلوب ایلە انک وفاتی تاریخی
برون آر از حروف قرب طاعت قرب وطاعت حرفلرندن چقار حمل صغیر
حسابی اوزرە یدی یوز سکسن ایکی اولور **ولە ایضاً** مجد دین سرور سالار قضات
اسمعیل دین اولوسی قاضیلرک سرور وسالاری اسمعیل کە زدی کلکش زبان
اورش ازشرع نطق کم انک زبان آور قلمی شرعدن نطق اوردی تا فی هفتە
بد وازماه رجب رفتە دوروز هفتەنک وسطی ایدی ورجب آیندن ایکی کون
کتمش ایدی کە برون رفت ازین منزل بی ضبط ونسق کە بو ضبط سز واسلوبسز
منزلدن طشرە کتدی کنف رحمت حق منزل وی دان وانکە حقک رحمتی حوالیسنی
انک منزلی بیل واندنصکرە سال تاریخ وفاتش طلب از رحمت حق انک
وفاتی تاریخنک ییلنی رحمت حقدن طلب ایلە رحمت حق حمل صغیر حسابی اوزرە
یدی یوز اللی آلتی اولور **ولە ایضاً** اعظم قوام دولت ودین آنکە بر درش دولت
ودینک اعظم قوامی اول کە انک قپوسی اوزرە ازبهر خاکبوس نمودی فلک
سجود اوکندە یراوپمکدن اوتری فلک سجدە ایدر ایدی با آن جلال وآن عظمت
ریز خاک شد اول جلال واول عظمت ایلە قبرە کیردی در نصف ماه ذی القعدە
ازعرصە وجود ذی القعدە آینک نصفندە وجود میداننـدن تا کس امید خود ندارد
دکر زکس تا کمسە کرو کمسەدن جود امید طوتمیە آمد حروف سال وفاتش امید جود
انک وفاتی سالنک حرفلری امید جود کلدی جوددن مراد بو نوع سخا درکە حساب
انوکلە راست اولور امید سخا حرفلری یدی یوز اون آلتی اولور **ولە ایضاً** ایام بهار
کل ولالە ونسرین بهار زمانی در وکل ولالە ونسرین ازخاک برآیند تو در خاک
چرایی خاکدن چقارلر سن نیچون خاکدە سن چون ابر بهاران بروم زار بکریم

کیدیم

کیدیم بهارلر بلودی کبی وافغلیم برخاک تو چندان کە ازخاک برایی سنک قبرک اوزرە
اول قدر کە سن خاکدن چقە سن مراد بر بلار صادقنک وفاتندن تحت اظهاریدر
ولە ایضاً آن کیست تا بحضرت سلطان ادا کند اول کیمدر کە سلطان حضرتنە ادا ایدە
کز جور دور کشت شترکر بهاکند کە دورک جوروندن شترکربە بیدا اولدی شترکربە
ناهموار معناسنە در آما بونوع مراد نە ایدوکی بو بیتلردن معلوم در رندی نشستە
بر سر سجادە قضا بر رند قضا سجادەسی اوزرە اوتورمش یعنی بر لوند قاضی اولمش
حیزی دکر بمرتبە سروری رسید بر حیز دخی سرورلک مرتبەسنە ایرشدی آن رند کفت چشم
وچراغ جهان منم اول رند ایتدی جهانک چشم وچراغی بنم وآن حیز کفت نطفە داریم وفرید
اول حیز ایتدی دارانک نطفەسی ام ولا نظیرم دارا بر پادشاهک اسمیدر ای آصف زمانە
زبهر خدا بکو ای زمانەنک آصفی اللە ایچون دی یا خسرووی کە دولت او باد بر مزید بر پادشاه
کە انک دولتی زیادە اولسون شعار وا مدارکە مفعول من ارادای شاه روا طوتمە کە
مفعول من اراد کردد بروزکار تو فعال ما یرید سنک زمانکدە فعال لما یرید اولە مراد
کنایت ایلە نهی منکر اتدوکین اشعار در **ولە ایضاً** زان حبە خضر اخور کزروی سبک هضمی
اول لشیل حبەدن یی کە سبک هضملق یوزندن هر کو بزند یک جو بر سنج زند سیمرغ
هر کیمکە برار بە قدر بیە اوتوز تاوغی شیشە اور یعنی اکاوافر طعام یدورر زان لقمە کە
صوفی را در معرفت انداز داول لقمەدن کە صوفی معرفتە آتر یک ذرە وصد مستی یک
دانە وصد سیمرغ بر ذرە ویوز مستلک بر دانە ویوز سیمرغ یعنی بر ذرە کە یوز مستلک قدر
واردر وبر دانەسی یوز سیمرغە دانە اولور حبە خضرادن مراد اسرار دە اولن حبە درکە
زیادە اشتها کتورور تمام کثرت اکلە باعث اولور واندن بر مقدار ییەن خیالاتە
دوشوب لاف وکذاف اورر سیمرغ اولسی ومرغدن مرکب در وسیمرغ ثانی مفرددر
سال وفال وخال مال وصل ونسل وتخت وبخت بادت اندرشهریاری برقرار وبر
دوام بو سکز نسنە پادشاهلقدە ساکە قرار ودوام اوزرە اولسون سال خرم فال
نیکو خال سالم مال پربو دوردی بو دورت وصفلە اولسون اصل ثابت نسل باقی
تخت عالی بخت رام بو دوردی دخی بو دورت وصفلە اولسون **الرباعیات** سرور اهل
عمایم شمع بزم انجمن اهل عمایمک سروری کثرت وخلقک بزمندە شمعی صاحب قران

حاجی قوام الدین حسن صاحب قرانک صاحبی حاجی قوام الدین حسن عمایم عمامه نک
جمعی در مراد اهل فضل و اهل طرب یقتک اولوسی دیمکدر بو بیت دن معلوم اولور که
بر بادشاهک وزیری اولوب نامی حسن اوله هفتصد و پنجگاه و چار از هجرت
خیر البشر خیر البشرک هجرتندن یدی یوز اللی دورت ایدی مهر را جوزا مکان و ماه را
خوشه وطن افتابک مکانی جوزا برجی ایدی و ماهک وطنی سنبله برجی ایدی سادس
ماه ربیع الآخر اندر نیم روز ربیع الآخرآینک التنجی کونی اویله زماننده روز آدینه
بحکم کردکار ذوالمنن جمعه کونی تغتلر صاجی اللهک حکمی ایله مرغ روحش کو
همای آسمان قدس بود انک روحی مرغی که او قدس آسمانی نک هماییدر
شد سوی باغ بهشت از دم این دار المحن بو دار المحن طوزاغندن جنت باغی جانبنه
کتدی محن محنتک جمعی در دار محن دن مراد دنیادر ولهٔ ایضاً کو فرصتی که خدمت
پیر مغان کنم قنی بر فرصت که پیر مغانه خدمت ایدم وز بند پیر دولت خود را
جوان کنم و پیرک بندندن کندو دولتمی جوان ایدم پیردن مراد مرشددر. من
سالها مجاور میخانه بوده ام بن نیجه ییللر میخانه مجاوری اولمشم باقی عمر خدمت
آن آستان کنم عمرک باقیسنی اول آستان خدمتی ایدم دی شیشهٔ دید با من
و بشکست محتسب محتسب دون بنمله شیشه کوردی و صدی می بعد ازین بزیر
مرقع نهان کنم بوندن نصکره شرابی مرقع قفتان التنده پنهان ایلیم یعنی شمدن نصکره
هرگز عوامله کلمات عشقدن مصاحبت ایتمیم ولهٔ ایضاً من حاصل عمر خود ندارم جز غم
بن کندو عمرم حاصلنی غمدن غیری طوتمزم در عشق ز نیک و بد ندارم جز غم عشقده
نیک و بددن غمدن غیری نسنه طوتمزم یک همدم دمساز ندارم نفسی بر یاوافق
مصاحب طوتمزم یک مونس و نامزد ندارم جز غم غمدن غیری بر مونس و بر معین
طوتمازم ولهٔ ایضاً فردی زکننده در خیبر پرس اول کی خیبر قپوسنی قوپرجی دن صور که
مرادحضرت علی در و اسرار کرم ز خواجه قنبر پرس و کرم اسرارینی قنبرک افندیسندن
صور گر تشنهٔ فیض حقی بصدق حافظ اگر صدقله فیض حقه تشنه ایسک ای حافظ
سرچشمهٔ آن ز ساقی کوثر پرس انک سرچشمه سنی کوثر ساقیسندن صور.
ولهٔ ایضاً گر همچو من افتادهٔ این دام شوی اگر بنم کبی بو دامه دوشمش اوله سن

ای بس که خراب باده و جام شوی ای چوق که باده و جامک خرابی اولورسن
ما مست و خراب و رند عالم سوزیم بز مست و خراب و عالمی ترک ایدیجی رندز.
با ما منشین و گرنه بدنام شوی بزمله اوتورمه یوخسه بدنام اولورسن ولهٔ ایضاً
در سنبلش آویختم از روی نیاز نیازیوزندن انک زلفنه اصلدم گفتم من
سودازده را چاره بساز ایتدم بن سودازده آلوده یه چاره ایله گفتا که لبم بگیر و زلفم
بگذار ایتدی لبمی طوت و زلفمی قو در عیش خوش آویز نه در عمر دراز لطیف عیشه
تعلق ایله دراز عمره تعلق ایلمه ولهٔ ایضاً چون غنچهٔ گل قرابه پرداز شود چونکه گل غنچه
قرابه بوشلدجی اوله نرگس بهوای می قدح ساز شود نرگس شراب محبتی ایله قدح دوزجی
اوله فارغ دل آنکسی که مانند حباب فارغ در اول برکمسنک کوکلی که حباب کبی بو وجه
دخی جانبندر فارغ دلدر اول برکمسه لیکن بو وجه او وزره دل مضاف اولماز.
هم بر سر میخانه براندازشود هم شراب هوسی او وزره خانه خراب ایدیجی اوله یعنی
عشق الهی هوسی ایله وجودینی افنا ایده قرابه قرا قولق دید کلری دستی در ولهٔ ایضاً
زان بادهٔ دیرینهٔ دهقان پرورد اول دهقانک پرورده سی اولان اسکی شرابدن
درده که طراز عمر تو خواهم کرد ویر که عمرک نقشی تکمیل ایتمک استرم مستم کن و بی خبر ز احوال
جهان جهانک احوالندن بنی مست و بی خبر ایله تا سر جهان بگویمت ای سره مرد.
تاسکا جهانک سرینی دیم ای ایوکشی مراد اسراره اطلاع عشق الهی ایله حاصل اولور
دیمکدر ولهٔ ایضاً ای آنکه نهند مهر و ماه از تمکین ای اول کمسه که افتاب و ماه
تعظیم قورلر بر خاک جناب تو شب و روز جبین شب و روز سنک جنابک خاکی
او وزره الن با دست و زبان و دل تنکم منشان بنی طار ال و طار دل و طار کوکل
ایله قومه بر آتش انتظار و فارغ منشین انتظار آتشی او وزره و فارغ اوتورمه
بر آتش انتظار مصراع اوله معروف در خطاب خدایه در که بنی حضورکدن دور
ایتمه دیو تضرع ایلر ولهٔ ایضاً با دوست نشین و بادهٔ جام طلب دوستله اوتور
و بادهٔ جام استه بوس از لب آن سرو گل اندام طلب اول گل اندام سروک
لبندن بوسه استه مجروح چو راحت طلبد مجروح چونکه جراحتنه راحت طلب ایلر
کو از سر نیشش ابن حجام طلب دی ابن حجامک نیشتری او جندن استه حجام حجامت ایدیجی

دوست دن مراد مرشد وباده جام دن مراد عشق ومجروح دن مراد روح وقلب
اولمق ممکن درکه نفس وشیطان الندن انلره جراحت ایرشمشدر که مرشدی
ابن حجامه تشبیه ایتمش اوله وابن حجام جراح زاده بر زیبا دلبر اولمق احتمالی در **وله ایضاً**
تا حکم قضای آسمانی باشد مادام که قضای آسمانی حکمی اوله کار تو همیشه کامرانی
باشد سنک ایشک دایما کامرانلق اولسون باشد بونده صورت مضارع ده
امر غایب در جامی که ز دست دوست نوش کنی بر جامی که دوست الندن نوش
ایلرسن سرمایهٔ عیش جاودانی باشد ابدی عیش سرمایه سی اولسون باشد بونده
صورت مضارع ده امر غایب اولمق روشن در بعض نسخه ده دوست یرینه
نغمتور واقع اولمشدر که بر زیبا دلبرک اسمی در که خطاب اول محبوب صاحبنه اولور
وله ایضاً نی دولت دینی بستم می ارزد نه دنیا دولتی ظلمه دکرنی لذت مستی بالم
می ارزد نه انک مستلکی لذتی المنه دکرنی هفت هزار ساله شادی جهان نه یدی
بیک ییللق جهان سروری این محنت هفت روزه غم می ارزد بو یدی کونلک
غم محنتنه دکر **وله ایضاً** امشب ز غمت میان خون خواهم خفت بو کیجه سنک غمکدن
قان ایچنده یاتسم کرک وز بستر عافیت برون خواهم خفت وعافیت بسترندن
طشره یاتسم کرک باور نکنی خیال خود را بفرست اعتقاد اتمز ایسک کندو
خیالکی کوندر تا در نکرد که بی تو چون خواهم خفت تا نظر ایده سن که سنسز نیجه یاتسم
کرک خطاب مرشده در **وله ایضاً** در آرزوی بوس وکنارت مردم سنک بوس
وکنارک آرزوسنده اولدم وز حسرت لعل آبدارت مردم وسنک آبدار
لبک حسرتندن اولدم قصه چکنم دراز کوتاه کنم قصه بی نه دراز ایدم قصه ایدم
بازآی که باز از انتظارت مردم کروکل که کروسنک انتظارکدن اولدم خطاب
مرشده در **وله ایضاً** جانا چو شبی با تو بروز آوردم ای جان چونکه بر کیجه بی سنک
ایله روزه کتوردم کر بی تو دمی بر آورم نامردم اکر سنسز بر نفس یوقاری کتوردم
نامردم از مرگ نترسم پس ازین کآب حیات شد نفسکره موت دن خوف
اتمزم زیرا آب حیات از چشمهٔ نوش لب لعل تو خوردم سنک قرمزی لبلک
لذیذ چشمه سندن ایچدم خطاب خدایه اولمق روشن در **وله ایضاً** تا کی بودین

جور وجفا کردن تو چه دکن اولور بو سنک جور وجفا ایلمکک بیوسته دل خلایق
آزر تو دایم خلایقک کوکلی اینجیتمک تیغت بدست اهل دل خون آلود اهل دلک الندن
خون آلود بر تیغ وارد گر بر تو رسد خون تو در گردن تو اکر ساکه ایرشه سنک قانک
بو ینکه خطاب اهل جوره در **وله ایضاً** لب یار مگیر یک زمان از لب جام جامک لبندن
بر زمان لبکی کروطوتمه تا بر داری کام جهان از لب جام تا جهانک مرادی جامک
لبندن حاصل ایده سن در جام جهان چون تلخ وشیرین بهمست جهان جامنده
چونکه آجی وطاتلو بیله در این از لب یار خواه وآن از لب جام بو نی یارک لبندن وآنی
جامک لبندن استه این دن مراد شیرین وآن دن مراد تلخ در **وله ایضاً** کفتی که ز اندیشه
مدار اندیشه ایتدک که سنک اولورم غصه طوتمه دل خوش دل خوش کن وبر صبر گمار اندیشه
دلکی خوش ایله وصبر ایله کو صبر وچه دل کانچه دلش میخوانند قنی صبر ودل ندر که اول نسنه که اکه
دل دیرلر یک قطره خون نست وهزار اندیشه بر قطره خون وبیک فکر در **وله ایضاً** عشق رخ
یار بر من زار مگیر یار یوزی عشقنی بن زاره اوزره طوتمه بر خسته دلان خرده بسیار مگیر خسته
دللر اوزره چوق طعن وعیب طوتمه صوفی چو تو رسم رهروان دانی ای صوفی چونکه سن سالکلر
عادتنی بیلورسن بر مردم رند نکتهٔ دشوار مگیر رندلر اوزره دشوار نکته طوتمه نکته بونده عیب
معناسنه در مراد دکمسیه طعن ایلمه دیمکدر **وله ایضاً** نی قصهٔ آن شمع چگل نتوان گفت نی اول
شمع چگلک قصه سن دیمک ممکن در نی حال دل سوخته دل نتوان گفت نی سوخته دل دلک
حالنی دیمک ممکن در غم در دل تنگ من از انست که نیست بیم تنگ دلمده غم اول سببدن که
یوقدر بر دوست که با وی غم دل بتوان گفت بر دوست که انکا کوکل غمن دیمک ممکن اوله
وله ایضاً خوبان جهان صید توان خود بزر التونله انلرک میوه سنی جهان خوبلرینی التون ایله
صید ایلمک ممکندر خوش خوش بر ایشان بتوان خود بزر التون ایله انلرک میوه سنی طاتلو
طاتلو یمک ممکن در نرگس که کلهدار جهانست ببین نرگس که جهانک کلهداریدر کور
کونیز چکونه سر برآورد بزر که اودخی التونه نیجه باش قالدردی یعنی التفات اتدی مراد زر ایله
مرام حصول بولور دیمکدر **وله ایضاً** ماهی که قدش بسرو ماند راست بر ماه که انوک قدی
راست سروه بکزر آیینه بدست روی خود می آراست الده آیینه کندو یوزینی بزر ایدی
دستارچه پیشکشش کردم گفت که بر باغلو پیشکش ایلدم ایتدی وصلم طلبی رهی

خیالی که تراست بنم وصالم استرسن زهی خیال که سنک ایچوندر مراد محبوب مجازی‌یه
شیء قلیل ایله وصول میسر اولماز محبوب حقیقی‌یه قنده میسر اولور دیمکدر
مگر لطفندن کرم ایده **وله ایضا** قام بهشت و دوزخ ان عقده کشای بهشت
و دوزخ قامی اول عقده حل ایدیجی مارا منگذارد که در ایم زبان بزی قومدی که ایاقدن
کلوز یعنی منزل الوب اینجه وکرمکه قومماز تا کی رود این کرک ربائی بنما قچنه دک کیدر
بو کرک ربالق یعنی قورد قویون قابدغی کبی بو یولدن آدم قاپمق سر پنجه شیر افکن ای
مرادخدای ارسلان یقیجی سر پنجه کوستر ای الله دوستی مراد بودر که شیطان مکر و حیله
ایدوب طریق حقه سلوک ایده نی راه دن منع ایدر ای خدا دوستی بر جذبه ایله نفس
و شیطانی زبون اتمکه همت ایله بنانک معناسی مصراع ثانی‌یه قید اولندی سهولت
معنی ایچون **وله ایضا** جز نقش تو در نظر نیامد ما را سنک نقشکدن غیری بزم نظرمزه کلمز
جز کوی تو رهگذار نیامد ما را سنک کویکدن غیری رهگذر کلمز یعنی غیری محله‌یه وارمزز
خواب ارچه خوش آید همه در عهدت اگرچه سنک زمانکده دوکلی‌یه خواب خوش کلور
حقا که بچشم در نیامد ما را الله حقیچون بزم چشمزه کلمز یعنی هرگز اویومازز خطاب خدایه در
وله ایضا چشمت که فسون و رنگ می بارد ازو سنک چشمک که اندن فسون و رنک
یاغر زنهار که تیغ جنگ بار دازوی بار دازه زنهار که اندن جنک تیغی یاغر بس زود
ملول گشتی از همنفسان مصاحبلرکدن زیاده تیز ملول اولدک آه از دل تو که سنک
می بارد ازو آه سنک قلبکدن که اندن طاش یاغر خطاب نفسه در که منبع فساددر
وله ایضا هر دوست که دم زد از وفا دشمن شد هر دوست که وفادن دم اوردی
دشمن اولدی هر پاک روی که بود تر دامن شد هر بر پاک رو که وار ایدی
تر دامن اولدی گویند شب آبستن روزست عجب بچه گوندز حامله در دیرلر عجب
چون مرد ندید از که آبستن شد چونکه مرد کورمدی کمدن حامله اولدی عجب لفظی مصراع
ثانیه معروف در **وله ایضا** ای باد حدیث من نهانش می گو ای باد بنم سوزمی اکا گیزلیجه دی
سوز دل من بصد زبانش می گو بنم سوز دلمی اکا یوز بانله دی می گو نه بدان سان که
ملامش گیرد دی انک کبی دیمه که اکا ملال طوته می گو سخنی و درمیانش می گو اکا بر سوز دی
داو زیاده یعنی حددن زیاده وقتی ازسویله مراد فیض سحری واسطه سی ایله کند و حالنی جانانه عرض ایدر

وله

وله ایضا گفتم که لبت گفت لبم آب حیات ایتدم که سنک لبک ایتدی بنم لبم آب حیات در
گفتم دهنت گفت زهی حب نبات ایتدم سنک دهنک ایتدی زهی یعنی نه لطیف
حب نبات در گفتم سخن تو گفت حافظ گفتا ایتدم سنک سوزک حافظک سوزی در
ایتدی شادی همه لطیفه گویان صلوات جمیع لطیفه گویلرک دلفنه صلوات مراد حافظک
مرشد ایله اولان لطیفه سن بیاندر **وله ایضا** ماهم که رخش روشنی خور بگرفت بنم ماهم که
انک یوزی آفتابی روشنلکنی طوتدی یعنی آفتاب کبی روشن ایدی بو وجه دخی جائز در آفتابه
غلبه ایلدی گرد لب او بنفشه تر بگرفت انک لبی اطرافنی تازه بنفشه طوتدی دلها همه در چاه زنخدان
انداخت کوکللری دوکلی ذقن چاهنه اتدی وانگاه سر چاه بعنبر بگرفت واندن صکره قیو باشنی
عنبر ایله صوادی مراد محبوب مجازینک حسننه زوال مقرر اید وکین بیاندر **وله ایضا**
ماهی که نظیر خود ندارد بجمال بر ماه که جمال ده کند وسنه نظیر طوتمز یعنی نظیری یوقدر
چون جامه زتن برکند آن مشکین خال چونکه اول مشکین خال غریان اوله در سینه دلش
زنازکی بتوان دید سینه سنده نازکلکندن اوتک کوکلنی کورمک ممکن در نتانده که
سنگ خاره در آب زلال ده سنک خارا کبی مراد محبوب مجازینک زیاده بی وفالغی
رحم اید وکین بیاندر **وله ایضا** سیلاب گرفت گرد ویرانه عمر عمر ویرانه سنک اطرافنی
سیلاب طوتدی و آغاز پری نهاد پیمانه عمر و عمر پیمانه سی پرا ولمغه باشلدی هشیار
شو ای خواجه که خوش خوش بکشد هشیار اول ای کشی که ظرافت ایله آهسته آهسته
چک حمال زمانه رخت از خانه عمر زمانه حمالی عمر خانه سندن اسبابی مراد عمر سریع الزوال
اید وکین اشعار در **وله ایضا** از چرخ بهر گونه دار امید فلکدن هر نوع امید طوت
وز گردش روزگار می لرز چو بید و روزگارک دوغندن سکوت کبی دتره یعنی
چوق انسنیه امید طوتمق سبب غم در گفتی که پس از سیاه رنگی نبود دیدک که سیاه دن
صکره بر رنک اولماز پس موی سیاه من چرا گشت سفید پس بنم سیاه مویم نیچون
بیاض اولدی **وله ایضا** چشم تو که سحر بابلست استاد ش سنک چشمک که انک
استادی بابل سحری در یعنی بابلده هند ده محبوس اولنلردن اوکرندی یارب که
فسونها برواد از یاد ش یارب فسونلر انک یادندن گتسون بعض نسخه مراد
واقع اولمشدر وان گوش که حلقه کرد در گوش جمال اول قولق که جمال قولغنه حلقه ایدی

یعنی جال انک حلقه بکوشی اولدی آویزهٔ در ز نظم حافظ باد وش حافظک نظمندن
اکا اینجو کوپه سی اولسون مراد بودر که صاحب حسن اولنلر غروری ترک ایدوب
نصیحت پذیر اولسلر اولی در ولهٔ ایضاً بامی بکنار جوی می باید بود شرابله ارمق کنارنده
اولمق کرک وز غصه کناره جوی می باید بود وغصه دن کناره ستیجی اولمق کرک این مدت
عمر ما چو کل ده روز ست بو بزم عمرک مدتی کل کبی اون کوندر یعنی زمان قلیلدر
خندان لب وتازه روی می باید بود خندان لب وتازه روی اولمق کرک یعنی چونکه
زمان عمر آزدر عشق الهی یه سعی ایدوب بشاشت وسرور ایله اولمق کرک ولهٔ ایضاً
ای شرم زده غنچهٔ مستور از تو ای کمسه که مستور غنچه سندن اوتانمش در حیران
وخجل نرکس مخمور از تو مخمور نرکس سندن حیران وشرمسار در کل با تو برابری کجا یارد
کردکل سنک ایله برابرلکه قنده قادر اولور کو نور ز مه دارد مه نور از تو زیرا اول نوری
ماه دن طوتر ماه نوری سندن طوتر خطاب باری تعالی یه در ولهٔ ایضاً اوّل بوفای
وصالم درداد اوّل وفا ایله بکا وصال شرابینی ویردی چون مست شدم جام جفا
بر سر داد چونکه مست اولدم جفا قدحن دپه سی اوزره یعنی فوری ویردی با آب
دو دیده رفتم وآتش دل ایکی کوزم ابی ایله ودل آتشی ایله کتدم خاک ره او شدم بباد
درداد انک خاک راهی اولدم بنی یله ویردی ولهٔ ایضاً با مردم نیک وبد همی باید بود
ایو ویرامز کمسه ایله اولمق کرکمز در پایهٔ دیو ودد همی باید بود دیو ویرتجی جانور پایه سنده
اولمق کرکمز مفتون معاش خود همی باید بود کند ومعاشنه مفتون اولمق کرکمز مغرور
بعقل خود همی باید بود کند وعقلنه مغرور اولمق کرکمز مراد خلقک اختلاطندن حاصل
اولن شآمتی وبد خویلغک قباحتی ضرر محض ایدوکین بیاندر ولهٔ ایضاً ای سایهٔ
سنبلت سمن پرورده ای دلبر که سنک سنبلک سایه سی سمن بسلمش یاقوت
لبت درّ عدن پرورده سنک یاقوت احمر کبی لبک درّ عدن بسلمش سنبلدن
مراد زلف سمن دن مراد عذاری در درّ عدن دن مراد دیشی در همچون لب خود
مدام جان می پرور کند ولبک کبی دایم جان بسله زان راح که روحیست بدن
پرورده اول شراب دن که کویا بسلمش بر روح در دن کوب معناسنه در اکه
داخل اولن با می معناسنه در راح بو ندم شراب معناسنه در ولهٔ ایضاً هر روز

دلم

دلم بزیر باری دگرست هر کون بنم کوکلم برغیری یوک آلتنده در دردا که من هجر خاری
دگرست بنم کوزم هجردن برغیری خار وار در من سعی می کنم قضا می کوید بن سعی ایدرم
قضا ایدر بیرون ز سعادت تو کاری دگرست سنک سعیکدن طشره برغیری
ایش وار در مراد قضا سعی وتدبیر ایله مندفع اولماز دیمکدر ولهٔ ایضاً چون باده
ز غم چه بایدت جوشیدن شراب کبی غم دن ساکه نه جوش ایلمک کرک یا لشکر غم
نمی توان کوشیدن غم لشکری ایله مقابله ایلمک ممکن اولماز سبزست لبت ساغر
از و دور مدار سنک لبک سبزدر تازه خط سبزی ایله ساغری اندن ایراق طوتمه می بر
لب سبزه خوش بود نوشیدن سبزه کنارنده شراب ایچمک خوش در حاصل معنی روزکاردن
غمناک اولمه عشق الهی یه سعی ایله دیمکدر ولهٔ ایضاً ایام شبابست وخراب اولیتر یکیتلک
زمانی شراب اولی در هم غم زده را مست وخراب اولیتر هم غمکینه مست وخراب
اولمق اولی رکدر عالم همه سر بسر خرابست ویباب عالم دوکلی باشدن باشه خراب
ویباب در در جای خراب هم خراب اولیتر خراب یرده هم خراب اولمق اولی رکدر
مراد دنیا غمندن عشق الهی ایله خلاص میسّر اولور دیمکدر ولهٔ ایضاً بازآی که جانم
بجمالت نکرانست کرو کل که جانم سنک جمالکه منتظر بازآی که دل در غم هجرت
بفغانست کرو کل که کوکل سنک فراقک غمنده فغانده در بازآی که بی روی تو ای یار
عزیز کرو کل که سنک یوزک سز ای عزیز یار سیلاب ز چشم من سرکشته روانست بن
متحیرک چشممدن سیلاب روان در خطاب بر یار عزیزه در ولهٔ ایضاً برخیز شراب طرب
انکیز وبیا طوق قوبرجی شرابی طوت وکل پنهان ز رقیب سفله ستیز وبیا دنی رقیب دن
پنهان عناد اتمه وکل مشنو سخن خصم که بنشین ومرو دشمنک سوزینی ایشتمه که اوتور
وکتمه بشنو ز من ای نکار که برخیز وبیا ایشت بندن ای نکار که قالق وکل عقل نفسه
خطاب ایدوب ایدر که شیطانک اغواسنی استماع اتمه عشق وطاعته سعی ایله نکاردن
مراد نفس در خصمدن مراد شیطان در ولهٔ ایضاً هجرت که بجان من درویش آمد
سنک فراقک که بن درویشک جانمه کلدی کویی نمکی بر جکر ریش آمد کویا مجروح جکر
اوزره بر طوز کلدی یعنی الم ویردی ترسیدمی کز تو شوم روزی دور قورقر ایدم که بر
کون سندن ایراق اولم دیدی که همان روز دیدم پیش آمد کوردکمی که همان اول یرامازکون

اوکمه کلدی خطاب خدایه در **وله ایضاً** شیرین دهنان عهد به پایان نبرند شیرین دهنلر
عهدی پایانه التمزلر صاحب نظران ز عاشقی جان نبرند صاحب نظرلر عاشقلقدن
جان التمزلر معشوقه چو بر مراد و رای تو بود معشوقه چونکه سنک مرادک ورایک اوزره اوله
نام تو میان عشقبازان نبرند عشقبازلر اورتاسنده سنک نامکی ذکر اتمزلر زیرا
شهوت پرست سن **وله ایضاً** زلفین تو پیچ و خم و تاب از چه گرفت سنک ایکی
زلفک پیچ و خم و تابی ندن طوتدی وزان چشم خمارین تو خواب از چه گرفت •
و سنک اول مخمور چشمک خوابی ندن طوتدی چون هیچ کسی برک گلی بر تو نزد چونکه
هیچ برکمسه که گل پیراغنی اورمدی سرتاقدمت بوی گلاب از چه گرفت سنک جمیع
اندامک گلاب رایحه سنی ندن طوتدی خطاب خدایه در بو وجه دخی جایزدر •
باشدن ایاغه دک گلاب رایحه سنی طوتدی **وله ایضاً** راه طلب تو خار غمها دارد
سنک طلب یولک غملر خاری طوتر کو راه روی که این قدمها دارد قنی
برسالک که بو قدملری طوتر یعنی بونلره تحمل ایدر دانی که روشناس عشقست انکو
بلور می سن که عشقک مشهوری کیمدر راول کمه درکه او بر چهره جان چراغ دمها
دارد جان یوزی اوزره نفسلر چراغی طوتر بورا عیدن مراد بودر که طریق عشقک
آلامی چوقدر قنی برسالک پرشوق که بو آلامه رضا قدمنی قویه و عیسی نفسلردن دعالر
الملق ایله هدایت چراغنی یاقه **وله ایضاً** بر دارد دل از نا در دهرای فرزند دهر مادر زندن
فراغت ایله ای فرزند یا نصف اخیر شوهرش در پیوند انک شوهرنک نصف
اخیرنه او لاش بی قلب ندانی این بهنیں شخص را بو نجلین بر شخصی قلب سز بلمز سن
جون حافظ اگر شوی بروی‌اش خرسند حافظ کبی اگر انک یوزنه قانع اولور ایسک
مراد بودر که شوهر لفظنک نصف اخیری هردر دیوزی یعنی نصف اولی شودر و نصف
اخیری قلب دیجق ره اولور پس طالب دنیا اولمقدن مالک راه اولمق اولی در **وله ایضاً**
من با کمر تو در میان کردم دست بن سنک میانکده اولن کمره ال ایلدم پنداشتمت که
درمیان چیزی هست صاندم که سنک میانکده بر نسنه واردر پیداست کزان میان
چه بربست کمر ظاهر درکه اول میاندن قوشق نه حاصل ایلدی یعنی نسنه حاصل اتمدی •
تا من ز کرچه طرف خواهم بربست تا بن کمردن نه امید و نه فائده حاصل التم کرک **وله ایضاً**

مقبول

مقبول اول خواص و مشهور عوام خواص کوکلنک مقبولی و عوامک مشهوری خوش لهجه
موزون حرکت بدر تمام خوش سوزلو موزون حرکتلو تمام آی در خطه شیراز بنامت
و نشان شیراز سرحدنده نام و نشان ایله یعنی مشهور درزود آوری حافظ حاجی محمد نام
بر ترنم ایدیجی حافظ نامی حاجی محمد در مراد حاجی محمد نام خوش آواز بر حافظی مدحدر حافظ
بوننک مخلص ذکلدر **وله ایضاً** آواز پر مرغ طرب می شنوم طرب مرغنک قنادی آوازینی
ایشدرم یا غنچه گلزار ارب می شنوم یا مراد گلزار رنکک لطیف رایحه سنی ایشدرم یا باد
حدیثی از لبش می کوید یا باد انک لبندن بر سوز سویلر القصه روایتی عجب می شنوم محصل
کلام بر عجب روایت ایشدرم مراد جناب قدسدن آشنالق رایحه سی مشام جانه ایرشدوکندن
بشاشت اظهار اتدوکین اشعار در **وله ایضاً** با شاهد شوخ و شنک و با مطرب دنی شوخ
و شنک محبوب ایله و مطرب دنی ایله کنجی و فراغتی و یک شیشه می بر بوجوع و بر فراغت و بر شیشه می
چون گرم شود ز باده مارک ونی چونکه شراب دن بزم طرفر و سکر مز کرم اوله منت نبرم
بیک جو از خاتم طی دن برار بیه منت ایلتمزم **وله ایضاً** در هجر تو من ز شمع فزونترم
سنک هجرکده بن شمعدن زیاده اغلرم دایم چو صراحی اشک گلگون کریم دایم صراحی کبی
قانلو یاش اغلرم چون ساغر باده ام از دل تنکی کو کل طارلغندن شراب ساغری کبی ام
چون ناله چنک بشنوم خون گریم چونکه چنک ناله سنی ایشیدم قان اغلرم **وله ایضاً**
عیبست عظیم بر کشیده خود را عظیم عیب درکندوسنی یوقاروچکمک یعنی کبر و
تعظم اتمک وز جمله خلق بر گزیدن خلق را و خلقک جمله سندن کندوسن اختیار اتمک
یعنی ایو طوتمق از مردمک دیده ببایدآموخت کوز ببکندن اوکرنمک کرک همه
کس را و ندیدن خود را دوکلی کمسه‌یی کورمکی و کندوسنی کورممکی **وله ایضاً** بعلمست
آدمی انسان منطق آدمی علم ایله در انسان منطق در چو علمش نیست شد حیوان مطلق
چونکه انک علمی یوقدر حیوان مطلق اولدی عمل بی علم باشد جهل مطلق علم سز عمل جهل
مطلق اولدی بجهل ای جان نشاید یافتن حق جهل ایله ای جان حقی بولمق ممکن
دکلدر **وله ایضاً** جانم بفدای آنکه او اهل بود جانم فدا اولسون اکه که او اهل اوله
سرتا قدمش اگر نهی سهل بود اگر انک قدمنه باش قویه سن آسان در بود بونده
است معناسنه اولمق روشن در کویم بیقین ترا که دوزخ جیست دیم یقین ایله

سکاکه دوزخ ندر دوزخ بجهان صحبت نا اهل بود دوزخ جهاندن نا اهلک مصاحبتی در
ولہ ایضاً سرتاسر افاق بهاون سودن باشدن باشه عالمی نا وند. از مکث نه طاق فلک
بخون دل اندودن فلکک طقوز چار طاقنی خون دل ایله صواهق صد سال دکر اسیر
زندان بودن یوزییل دخی زندانه اسیر اولمق به زانکه دمی همدم نادان بودن یکدم
جاهلک مصاحبی اولمقدن ولہ ایضاً دریغا خلعت روز جوانی حیفا جوانلق کونی خلعته
کوش بودی طراز جاودانی اکر بقا طرازی اولیدی دریغا حسرتا دردا کزین جوی
دریغا حسرتا دردا که بوارماقدن نخواهد رفت آب زندکانی دیرلک صوبی کتسه کرکدر
همی باید برید از خویش وبیوند خصم واقربادن کسلمک کرک چنین رفتست حکم آسمانی
حکم آسمانی بویله واقع اولمشدر وکل اخ یفارقه اخوه وهر قرداش قرداشدن
مفارقت ایلر لعمر ابیک الا الفرقدان سنک بابا ککٔ بقاسی حقیچون الا فرقدان دکل
فرقدان ایکی یلدزدر که بری برندن جدا اولمازلر آخرنده اولن یا اشاع انچون در
ولہ ایضاً ای باد صبا اکر توانی ای باد صبا اکر قادر ایسک از راه وفا ومهربانی وفادن
مهربانلق یولندن از من بری خبر بیارم بندن یاره خبر ایلده سن بویله دیوکان سوخته
تو در نهانی که سن اول یمشک تنهاده می مرد ز اشتیاق می کفت اولدی وشتیاقدن
ایتدی بو وجه دخی جائزدر اولور ایدی واشتیاقدن ایدر ایدی بعض نسخده می مرد
ز اشتیاق ومیکفت واقع اولمشدر یعنی واو عاطفه اشتیاقدن صکره معینه اکه کور
اولور کای بی تو حرام زندکانی که ای جانان که سنسز دیرلک حرام در یاردن مراد
خدادر بیت تا کار بکام دل مجروح بود مادام که ایش مجروح کوکل مرادی ایله اوله
تا ملک تنم بی ملک روح بود تا بدنم ملکی روح پادشاهنه اوله یعنی مادام که حیاتده ایم
امید من آنست زور کاه خدا خدانک درکاهندن بنم امیدم اولدر که ابواب
سعادت همه مفتوح بود که ابواب سعادت دوکلی مفتوح اوله ولہ ایضاً ای دوست
دل از جفای دشمن درکش ای دوست دشمنک جفاسندن کوکل چک باردی
همچو شراب روشن درکش خوب یوز ایله روشن شراب چک با اهل هنر کوی کریبان
بجنای اهل هنره یقه طوبن آچ یعنی مصاحبت واختلاط ایله وز نا اهلان تمام دامن
درکش ونا اهللردن تمام دامن چک یعنی انلر ایله مصاحبت اتمه ولہ ایضاً

ای کاج بخت ساز کاری کردی ای کاشکی بخت موافقت ایدیدی یا دور زمانه یاری
کردی یا دور زمانه یر و معاونت ایدیدی از دست جوانیم که چو بر بود عنان جوانلق چونکه
عنانی الومدن قابدی بپیری چو رکاب پایداری کردی یاری پیرلک رکابی پایدارلق ایدیدی
ولہ ایضاً عمری کارزانی مراد ضایع دارم بر عمری مراددن اوتری ضایع طوترم وز دور فلک
چیست که نافع دارم و دور فلکدن ندر که نافع طوترم یعنی نه نفع کوررم با هر که بکفتم
ترا دوست شدم هر کیمه ایتدم ایسه که سکا دوست اولدم شد دشمن من وه که چه طالع دارم
بنم دشمنم اولدی واه که نه عجب طالع طوترم یعنی یرام بختم وار در ولہ ایضاً یاران چو بهم
دست در اغوش کنید ای یارلر چونکه بری بریکوز ایله قوجشاسز این کردش چرخ را
فراموش کنید بو چرخک دوشنی فراموش ایدرسز چون دور بمن رسد تمام بر جای چونکه
دور با که ایرشه یرمده قالمیم که اولمش اولم بر یاد من آن دور بقا نوش کنید بنم یادمه اول
باقی دوری نوش ایده سز برکنید ام حاضر جمع اولمق جائزدر نوش ایلکوز معناسنه مراد
یاران صفادن دعا خیر طلبیدر ولہ ایضاً امروز درین زمانه عهد شکن بوکون بو عهد شکن
زمانه ده کو دوست که عاقبت نکردد دشمن قنی دوست که عاقبت دشمن اولمیه تنهایی را
از ان کرفتم دامن تنهالغک دامننی اول سببدن طوتدم تا دوست نه بیندم بکام دشمن
تا دوست بنی دشمن مرادی ایله کورمیه دوستدن مراد خدادر دشمندن مراد اهل دنیادر
ولہ ایضاً ای دوست بکام دشمنانم کردی ای دوست بنی دشمنلر مرادی ایله ایلدک
بودم چو بهار چو خزانم کردی بهار کبی ایدم بنی خزان کبی ایلدک درکیش تو من راست بدم همچون
تیر سنک کیشکده بن تیر کبی راست ایدم قربان شومت چرا کمانم کردی سا که قربان
اولایم نیچون بنی کمان ایلدک کیش بونده دین و مذهب معناسنه در ترکش ایهامی سیدر
کیشه نسبت تیر و قربان وکمان خوب واقع اولمشدر ولہ ایضاً از عاجزی و مسکینی
و مسکینی عاجزلقدن لکدن و مسکین لکدن وز کبر و بزرکواری وخود بینی و کبردن
و عظمتدن وخود بین لکدن بر آتش اکر نهیم بنشینم او داوزرنه نصب ایدرسک
او توررین بر اسب اکر نهمت ننشینی اکر سنی چشم اوزره نصب ایدرسم او تورمزسن
بیت اولده مصراع اول عاشق ساده لک وصفیدر ومصراع ثانی محبوب متکبرک
وصفیدر وهر بیتک مصراع ثانیسی مصراع اولک جوابی کبی واقع اولمشدر ولہ ایضاً

غافل منشین از تیزی آه آهنگ تیز کندن یعنی تأثیرندن غافل اوتورمه کآتش رسدت
ز آتش انگیزی آه زیرا آهنگ آتش قوبرجی لغندن ساکه آتش ایرشور تا در سر کوی
خود نه پنداری سهل صفت کند و محکّک باشندن صانمیه سن شب کردی گریه و سحر
خیزی آه گریه نک شب کرده لکنی و آهنک سحرخیز لکنی زیرا بونلرک تمام تأثیری وار در
وله ایضاً بر دل غم روزگار تنگی داری قچنه دک کوکل اوزره روزگار غمنی طوترسن
بگذار جهان و هرچه در وی داری جهانی و هرنه که انده طوترسن ترک ایله یاری و شرابی
طلب و پای گلی بر یار و بر شراب و بر گل دیبنی است در دست کنون که جرعهٔ می ارکی
الکده شمدی که شراب جرعه سن طوترسن مراد مرشد و عشقدن غیریسن ترک ایله
دیمکدر **وله ایضاً** نور خدا نمایدت آینهٔ مجرّدی مجرّدلک آیینه سی سکا خدا نوردن کوسترر
از در ما در آ اگر طالب عشق سرمدی بزم قپومزدن ایچرو کل اگر عشق سرمده طالب ایسک
باده بده که دوزخ از نام گناه ما برد شراب ویر که اگر دوزخ بزم گناهمزک نامنی ایلده
آب زند بر آتشش معجزهٔ محمّدی معجزهٔ محمّدی انک آتشی اوزره آب اورر جان
و دل تو حافظ بستهٔ دام آرزوست ای حافظ سنک جان و دلک آرزو دامنه
باغلنمشدر رای متعلق فجل دم مزن از مجرّدی ای فجل متعلق مجرّدلکدن دم اورمه مجرّد
محبّت ماسوادن عاری و بری اولن کمسه در **وله ایضاً** من جای غم تو در قلب
خویش کنم بن کند و قلبمده سنک غمکه یر ایدرم درد تو دوای جگر ریش کنم سنک
دردکی مجروح جگرمه دوا ایدرم چندانکه تو بر دلم جفا بیش کنی اول قدر که سن کوکلمه
جفایی زیاده ایدرسن من بر سر آنم که وفا بیش کنم بن اول هوس اوزره ایم که
وفایی زیاده ایدم خطاب خدایه در **وله ایضاً** گفتم که چه حالست بدین شیرینی
ایتدم که نه حالدر بو شیرینلک ایله گفتار تو سلیم و ساده و مسکینی ایتدیکه
سن سلیم و ساده و مسکین سن در آینهٔ جمال ما خالی نیست بزم جمالمز آینه سنده
بر حال یوقدر تو مردم چشم خود در آن می بینی سن کند و کوزنک ببکنی انده کورر سن
وله ایضاً اشکم چو رخ نگار من گلگون شد بنم کوزم یاشی بنم نگارمک یوزی کبی
قرمزی اولدی و ز خون دلم خانهٔ چشم خون شد و کوکلم قانندن بنم چشم خانه سی
خون اولدی محبوب من از ناز چنین گفت مرا بنم محبوبم نازدن باکه بویله دیدی

کای

کای یار عزیز حال چشمت چون شد که ای یار عزیز سنک چشمکک حالی نیجه اولدی مراد بودرکه
بر کره کوزی اغرمش اول حسب حالی حکایت ایدر **وله ایضاً** بلبل اندر ناله و گل خنده
خوش می زند بلبل نالده و گل لطیف خنده اورر چون نسوزد دل که دلبر در روی آتش
می زند دل نیجه یانمسون که دلبر اکا آتش اورر ناخوش بها دیده ام زان زاهد پشمینه پوش
اول پشمینه پوش زاهددن ناخوشلق کورمشم من غلام مطربم کابریشم خوش می زند
بن مطربک غلامیم که خوش ابریشم اورر یعنی لطیف ساز چالر ظاهرا از تیر مژگانش حذر کردن
چه سود ظاهرا انوک مژگانی تیرندن حذر ایلمک نه فائده زخم پنهانم یا بروی کمانکش می زند
کمانکش ابروسی ایله باکه پنهان زخم اورر مراد قدردن حذر میسّر دکل ایدوکین بیان در
وله ایضاً در غربت اگر کسی بماند مهی بر که اگر غربتده برآی قاله گرکه بود از ونماند کهی
قضا اگر طاغ اوله اندن بر صمان قالمز یعنی غایت ضعیف اولور بیچاره غریب اگرچه ساکن
باشد بیچاره غریب اگرچه ساکن و حضورده اوله جویاد وطن کند بر آرد آهی چونکه وطنی یاد
ایده بر آه کتورر **رباعی ترکی** غربتده غریب شادمان بولمازایمش هیچ کمسه غریبه مهربان
اولمازایمش التون قفس ایچره گر قزیل گل بتکای بلبلکا دیکاندیک آشیان بولمازایمش
وله ایضاً یارب چو برآرندهٔ حاجات توئی یارب چونکه حاجتلر حاصل ایدیجی سنسن هم
قاضی و کافی مهمات توئی هم مهماتک قاضی و کافیسی سنسن من سرّ دل خویش بتو میکویم
بن کند و کوکلم سرّن ساکه دیرم چون عالم اسرار خفیات توئی چونکه اسرار خفیاتک عالمی سنسن
خطاب خدایه در که قاضی حاجات در بعض نسخده اسرار و خفیات واقع اولمش و عاطفه ایله
معنی کوره اولور **المثنویات** الا ای آهوی وحشی کجائی آگاه اول ای وحشی آهو قنده سن
مرا با تست بسیار آشنایی بنم سنک ایله چوق آشنالغم وار در دو تنها و دو سرگردان
دو بی کس ایکی تنها کیدیجی ایکی حیران ایکی بی کس دد و دام در کمین از پیش و از پس و کمزدن
وار دمزدن یر تجدید بوسیده بیا تا حال یکدیگر بدانیم کل تا بری بریمزک حالنی بیله لوم
مراد هم بجوییم از توانیم بری بریمزک مرادنی استیلم اگر قادر اولورکه می بینم که این دشت
مشوش زیرا کورورم که بو مشوش صحرا چراگاهی ندارد خرّم و خوش خرم و خوش چراگاه
طوتمز مراد دنیا جای حضور دکل ایدوکین بیاندر که خواهد شد بگویید ای رفیقان دیگر
ای رفیقلرم اولسه گرکدر رفیق بی کسان یار غریبی بی کسلرک رفیقی غریبلر یاری

مکر خضر مبارک پی درآید مکر مبارکت ایزلو خضر کله زمین همتش کاری برآید اهنک همتی یمنندن
برلیش حاصل اوله مکر وقت وفا بر وردن آمد مکر وفا بلمک وقتی کلدی که فالم
لاتذرینی فرداً آمد که بنم فالم لاتذرینی فرداً کلدی مراد مرشدک ظهورینی طلب در که اهنک
سببی ایله وصال جانان حاصل اولور که روزی ره روی درس ترمیتی که برکون بر سالک
برکوشه ده بلطفش کفت رند خوشه جینی برخوشه جین رند لطفله اکا دیدیکه
که ای سالک نه در انبانه داری که سالک طوبرجغکده نه طوترسن یعنی قلبکده
مستور اولن فکرک ندر بیادامی بنه کر دانه داری اکر دانه طوترایسک کل بر دام
قو مراد وصول الی الله ایچون وسیله وار در بیان ایله دیمکدر جوابش داد وکفتا
دانه دارم سالک رنده جواب ویردی و ایتدی دانه طوترم یعنی وار در ولی
سیمرغ می باید شکارم اما بنم شکارم سیمرغ کرکدر سیمرغدن مراد بونده باری
تعالی در تشبیه طریقی ایله بکفتا چون بدست آری نشانش رند عاشق اول
سالکه ایتدی انک نشانی نیجه الکه کتوررسن که از ما بی نشانست آشیانش
که انک آشیانی بزدن نشانسزیعنی لامکان در مراد بونده وصول الی الله زیاده
صعوبت اوزره ایدوکین بیاندر چو آن سروسهی شد کاروانی چونکه اول سروسهی
کاروانی اولدی یعنی سفره کتدی ز شاخ سرو میکن دیده بانی سروبداغندن
اکه دیده بانلق ایله یعنی یوکسک یره چقوب انک قدومنه منتظر اول سروسهیدن
مراد مرشد در که انک مفارقتندن تمام مضطرب اولمشدر برفت وطبع خوش
باشنم حزین کرد کتدی و بنم سرور طبعمی حزین ایتدی برادر با برادر کی چنین کرد برادر
برادرنه قچن بویله ایلدی انما المؤمنون اخوة حسبنجه مرشدنه برادر دیمشدر •
مده جام مل و پای کل از دست شراب جامنی و کل دبنی الدن قومه ولی غافل
مباش از دهر بد مست اما بد مست دهردن غافل اولمه جام میدن مراد عشق
و پای کلدن مراد مقام کشف وطاعت در لب سر چشمه وطرف جوئی بر سر چشمه
کناری وبر ارماق طرفی نم اشکی و باخود کفت و کوینی بر کوز یاشی سینی
وکندک ایله بر کفت وکو مراد توحید وطاعتی وکریه وزاری ودرد وافکاری ترک ایتمه
دیمکدر نیاز من چه وزن آمد درین ساز بنم نیازم بو اسلوب وبو تدارک ایله

نه وزن کتورر یعنی نه عمله یارار که خورشید غنی شد کیسه پرواز که غنی خورشید کیسه
پرواز اولدی مراد خدا انک کمال استغناسن بیاندر بیاد رفتگان و دوستداران
کتمشلر و دوستلر یاد نه موافق کرد با ابر بهاران بهارلر بلود نه موافق اول یعنی
انلری یاد ایدوب اغله کرد کاف عجمی نک فتحه سیله امر حاضر در چو نالان آید ست
آب روان بیش چونکه آب روان سنک اوکنه نالان کله مدد بخشش ز آب دیده
خویش کند کوزک آبندن اکه مدد باغشله بخشش امر حاضر در نکرد آن همدم دیرین
مدارا اول قدیم مصاحب مدارا ایلمدی مسلمانان مسلمانان خدا را ای مسلمانلر ای مسلمانلر
الله حقیچون الله ایچون چنان بی رحم زد زخم جدایی جدالق زخمنی انجلین ترحم سز اوردی
که کوی خود بنود ست آشنایی که درسن خود آشنالق اولمامشدر مرا بکذشت آب فرقت
از سر آب فرقت بنم باشمدن کچدی بدین حالم مدارا نیست در خور بنم بو حالمه مدارا لایق
دکلدر بو وجه دخی جائزدر یعنی بو حال ایله طوتمه بو لایق می در بو وجه اوزره مدارنهی
حاضر در مراد یار عزیزدن شکایت اظهاری در مکر خضر مبارک پی تواند مکر مبارک
ایزلو خضر قادر اولور که این تنها بدان تنها رساند که بو تنهایی اول تنهایه ایرشدره
چرا با بخت خود چندین ستیزم کند بختم ایله نیچون بو قدر نیچ وخصومت ایدم چو از طالع
خود می کریزم نیچون کند و طالعمدن نفرت ایدم هم اکنون راه کوی دوست کیرم هم شمدی
دوست محله سنک یولن طوتم اکر میرم هم اندر راه میرم اکر اولورسم هم یولده اولم
غریبانی که حال من نه بینند شول غریبلر که بنم حالمی کورررلر زمانی بر سر خاکم نشینند بر زمان
قبرم اوزره اوتوررلر غریبان را غریبان یاد آرند غریبلری غریبلری یاد ایدرلر •
که ایشان یکدکررا یاد کارند زیرا انلر بری برینی یاد ایدجیلردر ع ما للغریب سوی الغریب
انیس خدایا چاره بیچاره کاری ای خدا بیچاره لرک چاره سی سن مراد جزء چاره
تو دانی با که و بندن غیری یه چاره سن بیلورسن بیت تو دانی ضمیر زبان بستگانی
تو مرهم نهی بر دل خستگان • چنان کز شب برآری روز روشن انجلین که شبدن
روشن کوینی کتورسن ازین اندوه برآور شادی من بو غصه دن بکه سرور
حاصل ایله ز هجرانش بسی دارم شکایت انک فراقندن چوق شکایت طوترم نمی کنجد
درینجا این حکایت بو حکایت بونده صغمز تو کوهر بین و از خرمهره بکذر سن کوهری کور

وخرمهره دن کج نظرلری کان نگردد شهره بگذر بر طرز دن که اول مشهور اولمیه
کج مراد طالب عشق الٓهی اول وفرض وسنته سعی ایله وبدعت ومحبت ماسوادن
فراغت ایله دیمکدر چومن ماهی کلک آرم بتحریر چونکه بن کلک ماهی سنی تحریره
کتورم تواز نون والقلم می برس تفسیر سن نون والقلم دن صور تفسیری مراد
کندونک تحریری حقیقتده قرآن عظیمه موافق ایدوکین اشعار در رفیقان قدر یکدیگر
بدانید ای رفیقلر بری بریکوزک قدرینی بیلکوز چو معلوم مست شرح از بر نخوانید
چونکه معلوم در شرحی ازبر اوقوکوز مراد دنیایه مغرور اولماکوز عشقه سعی ایلکوز دیمکدر
مقالات نصیحت کو همینست نصیحت کوینک سوزلری انجق بو در که حکم انداز هجران
در کمینست که حکم انداز هجران پسوده در انداز لفظی هجران لفظنه مضاف اعتبار
اولنور سه معنی بویله اولور که هجران حکم اندازی پسوده در حکم انداز زیاده اسناد
تیرانداز معناسنه در که هجرانی اکا تشبیه اتمشدر یعنی هجران مقرردر نروان را باوفد
درهم سرشتم روحی عقل ایله یوغردم وزان تخمی که حاصل گشت کشتم واندن که بر تخم
حاصل اولدی اکدم بیاور نکهت این طیب امید بو طیب امید رایحه سنی کتور مشام
جان معطرساز جاوید جان دماغنی ابدی معطر ایله طیب امید دن مراد وصال جانان
امیدی در که انک حصولی عشق ایله میسر اولور بو بیتک مصراع اولنده بو وجه دخی
جائزدر کل وبو طیب امید رایحه سندن بو وجه اوزره بیا امر حاضر اولوب واو عاطفه
ولفظ زمین معناسنه اولور که این نافه چین جیب حورست که بو نافه حورک یقه سی
بوکلمندن در نه زان آهو که ازمردم نفور رند اول آهودن دکلدر که آدمی نفرت
ایدیجی در مراد کندونک عشق آمیز بندلرینی سایر شاعرلرک غرض آمیز سوزلرندن
ترجیح اتدوکین بیاندر فرح بخشی درین ترکیب پیداست بو ترکیبده فرح بخشلق
ظاهردر که نغز ومغز جان واجزاست زیرا شوک لطیفی وجان واعضانک مغزی وزبده
ترکیب دن مراد کندونک بو سوزلری در که مفرح ترکیبه تشبیه اتمشدر اجزادن مراد بونده
اعضادر اما ترکیبه نسبت خوب واقع اولمشدر مراد کندونک شعرینی مدحدر درین
وادی بیانک سیل شنو بو وادی ده سیل آوازی ایله ایشت که صد من خون معصوم
بیک جو که معصوملرک یوز بتمن قانی برار یه به مراد حق تعالی نک کمال استغناسن بیاندر
بر

بر جبریل را اینجا بسوزند بو راده جبریلک قنادی یقرلر بدان تا کودکان آتش فروزند
انک ایله تا اطفاللر آتش شعله لندره لر مراد اولیا الله در نتکم مشنویده بوکه دلالت
ایدر بر بیت واقع اولمشدر **بیت** اولیا اطفال حقند ای پسر غایبی وحاضری بس با خبر
سخن گفتن کرا یارست اینجا بونده سوز سویلمکه واعتراض اتمکه کیمک قدرتی وار در تعالی الله
چه استغناست اینجا تعالی الله بو راده نه عجب استغنا وار در مراد حق تعالی نک صفت
استغناسن بیاندر برو حافظ درین موضع فزن دم یوری ای حافظ بو محلده سوز سویلمه
سخن کوتاه کن والله اعلم سوزی قصه ایله والله اعلم مراد قضا وقدر سرنه نهایت یوقدر
عبث یره بونده سوز سویلمه دیمکدر **ساقی نامه** بیا ساقی آن می که حال آورد
کمال ای ساقی اول شراب که حال کتورر کرامت فزاید کمال آورد کرامت زیاده ایدر
کمال کتورر بمن ده که بس بی دل افتاده ام باکه ویرکه زیاده بی دل دوشمشم وزین
هر دو بیحاصل افتاده ام وبو ایکیسندن بله بی حاصل دوشمشم مرددن مراد کرامت
وکمال در بده ساقی آن کیمیای فتوح ویرای ساقی اول فتوح کیمیاسنی که با کنج قارون
دهد عمر نوح که کنج قارون ایله عمر نوح ویرر بده ساقی آن می کز و جام جم ویرای اول
شرابی که اندن جم جامی زند لاف بینایی اندر عدم عدم دن بینالق لافن اورر جام
جم دن مراد بونده قلب در بده تا بر وبیت کشایند باز ویر تا سنک یوزکه کرواجه لر
درکامرانی وعمر دراز کامرانلق وعمر دراز قپوسنی بیا ساقی آن آتش تابناک کل ای ساقی
اول تابناک آتشی که زردشت می جویدش زیر خاک که زردشت آنی طپراق التنده
استر زردشت ابراهیم پیغمبر علیه السلام ملتندن بر امامک اسمیدر بمن ده که در کیش
رندان مست باکه ویرکه مست عاشقلر مذهبنده چه آتش پرست وچه دنیا پرست
آتش پرست نه دنیا پرست نه یعنی ایکیسی برابر در بیا ساقی آن جام جم ده مرا کل
ای ساقی باکه اول جم جامنی ویر تعلل مکن دم بدم ده مرا بهانه ایلمه باکه متصل ویر
خطاب مرشد در بیا ساقی آن جام من سلسبیل کل ای ساقی اول سلسبیل
بی جامی که دل را بفردوس باشد دلیل که دل فردوسه دلیل اولور بمن ده واین
نکته بشنو زنی باکه ویر واندن بو نکته یی ایشیت لی دن مراد مرشددر که یک جرعه
می به در بهیم کی بر جرعه شراب کیکی تا جندن یکدر زیرا انک پادشاه لغی فانیدر در

وجرعه که ازعشقدر اول باقی در بیا ساقی آن بکر مستور ومست کل ای ساقی اول مستور
ومست بکری کتور که اندر خرابات دارد نشست که میخانه ده اوتورمق طوتر یعنی میخانه ده
اوتورر بمن ده که بدنام خواهم شدن باکه ویرکه بدنام اولمق استرم خراب می و جام
خواهم شدن می وجامک خرابی اولمق استرم بیا ساقی آن آب اندیشه سوز کل ای
ساقی اول فکر وغم ازاله ایدیجی آبی که کر شیر نوشد شود بیشه سوز اکر ارسلان ایچه بیشه
یاقجی اولور یعنی اکه دخی تاثیر ایدر بده تا روم بر فلک شیر کیر ویر تا ارسلان طوتجی فلک
اوزره کیدم فلک شیر کیر اولمسی اسد برجی اعتباری ایله در وجایزدر که شیر کیر روم
کلمه سنه مصروف اوله اول وقت معنی بویله اولور تا فلک اوزره شیر کیر کیدم بهم برزنم
دام این کرک پیر بو قوجه قورد ک طوزاغنی بوزم مراد بودر که بنی شراب عشقله مست ایله
تا که انک سببی ایله درجات عالیه یه وصول بولوب حوادث عالمدن خلاص بولم بیا
ساقی آن می که حور بهشت کل ای ساقی اول شرابی که جنت حوریسی عبیر ملائک دران
می سرشت ملائک عبیرینی انده یوغردی مراد عشق الهی ده اخلاق حمیده مقرر ایدوکن
بیاندر که فرضا اگر اخلاق ذمیمه ایله متصف بر کمسه عشق الهی میسر اوله عشق سببی ایله ملک
خصال اولور بده تا بخوری در آتش کنم ویر تا آتشه بخور ایلیم یعنی دماغ خرد تا ابد خوش کنم
عقلک دماغنی تا ابدی معطر ایلیم بیا ساقی آن می که عکسش ز جام کل ای ساقی اول
شراب که انک عکسی قدحدن بکی خسرو وجم فرستد پیام بیخبر و وجمه خبر کوندرر بده تا بگویم
باواز نی ویر تا نی آوازی ایله دیم که جمشید کی بود وکاوس کی که جمشید قچن وکاوس قچن ایدی
مراد عشق الهی ایله اسراره اطلاع میسر اولور دیمکدر دم از سیر این دیر دیرینه زن بو اسکی دیرک
سیرندن سویله صلایی بشاهان پیشینه زن مجمش پادشاهلره بر صلا اور مراد دنیانک
بی بقا ایدوکین بیاندر بیا ساقی آن می که شاهی دهد کل ای ساقی اول شراب که شاهلق ویرر
بپاکی او دل کواهی دهد انک پاکلکنه کوکل طانقلق ویرر بمن ده سلطان دل بوده ام
باکه ویرکه دل سلطانی اولمشم کنون دورم از دی که آلوده ام شمدی اندن دورم زیرا آلوده ام
بمن ده مکر کردم از عیب پاک باکه ویر اولا که عیبدن پاک اولم شوم ایمن از فکرت
هولناک وناموقول فکرندن ایمن اولم شرابم ده و روی دولت به بین باکه
شراب ویر دولت یوزینی کور خرابم کن وگنج حکمت به بین بنی خراب ایله وحکمت کنجن کور

مراد

مراد عشق الهی سبب دولت وحکمت ایدوکین بیاندر چو شد باغ روحانیان مسکنم
چونکه روحانیلر باغی بنم مسکنم اولدی در اینجا چرا تخته بند تنم بوراده نیچون تن تخته بندی یم
یعنی نیچون احوال تن ایله مقید اولوب عالم ملکوت تدارکن اتمیم من آنم که چون جام
کیرم بدست بن اویم که چون الومه جام طوتم به بینم دران آینه هرچه هست هرنکه وار در
اول آینه ده کورررم بمستی در پارسایی زنم مستلکده پارسالق قپوسنی قاقرم دم
خسروی در کدایی زنم کدالقده پادشاهلق دمنی اوررم که حافظ چو مستانه سازد
سرود که حافظ چونکه مستانه سرود ایده زچرخش دهد زهره درود فلکدن اکه
زهره نک سازی قیلی درود ویرر یعنی مقبولی اولور مراد حافظ چونکه شراب عشق ایله
مست اولوب اسرار الهیه دن سویلیه سازنده فلکک ولن زهره اکا تعظیم واکرام
ایلر دیمکدر بیا ساقی از بی وفایی عمر کل ای ساقی عمرک وفاسزلغندن ترس وزمی کن
کدایی عمر قورق وشرابدن عمر کدالغن ایله یعنی عشق الهی دن حیات وعمر دراز طلب ایله
حاصل معنی بودر که چون عمرک بقاسی سریع الزوال در عشق وطاعته سعی ایله تا که اندن
حیات ابده وعمر سرمده وصول بوله سن که می عمررا می بیفزاید ت زیرا شراب عمری
زیاده ایلر دری هردم از غیب بکشاید ت هردم غیبدن سا که بر قپو اچر بیا ساقی
از می بنه مجلسی کل ای ساقی شرابدن بر مجلس قو یعنی تربیت ایله که دنیا ندارد وفا با کسی
زیرا دنیا بر کمسیه وفا طوتمز حباب میت داد ازین نکته یاد شراب حبابی بونکته دن سا که
یاد ویردی که چون برد باد افسر کیقباد که باد کیقبادک تاجنی نیجه التدی مراد بودر که
حباب کتاج کبی در بادانی قبر محو ایلر کویا که سلاطینک تاجنی دخی بویله قایمشدر بیا ساقی
از می طلب کام دل کل ای ساقی کوکل مرادینی شرابدن استه که بی می ندیدم
من ارام دل زیرا شرابسز بن کوکل قرارن کورمدم کر از وصل جان تن صبوری کند
اکر جان وصالندن تن صبورلق ایدرسه دل از تن تواند که دوری کند دل اکا در
اولور که شرابدن ارقلق یعنی اول ممکن اولمدیغی کبی بو دخی ممکن دکلدر بیا ساقی
آن جام پرکن ز می کل ای ساقی اول جامی شرابدن پر ایله که کویم ترا حال کسری وکی
کرسا که کسری وکیک حالنی دیم کی بر پادشاهک اسمیدر کسری دن مراد بونده نوشیروان
بیا ساقی ایمن چه باشی ز دهر کل ای ساقی دهردن نه ایمن اولورسن بر آنست کت خونبا

بریزد بقهرا اول فکرا و زره در که قهر له سنک قانکی دوکه مراد عشقه سعی ایله زماندن غافل
اولمه دیمکدر بیا ساقی با ما مکن سرکشی کل ای ساقی بزه سرکشلک ایلمه که از خاکی آخر
از آتشی که آخر خاکدن بن آتشدن دکل بن قدح پر کن از می که می خوش بود • قدحی
شرابدن پر ایله زیرا شراب لطیف درخصوصا که صافی و بی غش بود خصوصا که صافی
و چرکسز اوله بیا ساقی آن راح ریحان نسیم کل ای ساقی اول ریحان رایحه‌لو شرابنی
بمن ده که نه زر بماند نه سیم باکه ویر که اول شراب نه زره و نه سیمه بکزر ماندو بونده مانستن دن
اولمق زیاده روشن در بیا ساقی آن بادهٔ لعل صاف کل ای ساقی اول صاف قرمزی
شرابی بن تا کی از شید و تزویر و لاف ویرنجه دک کذب و تزویر و لافدن زتسبیح
و خرقه ملولم تمام تسبیح و خرقه‌دن تمام ملولم بمن رهن کن مردوار والسلام الکینی بله
شرابه رهن ایله والسلام بیا ساقی از کنج پیر مغان کل ای ساقی موغلر دیرنک بوجاغندن
مشو دور کاینجاست کنج روان اراق اولمه زیرا کنج روان بونده در ورت کس بکوید مرد
سوی دیر و کرکمسه که دیر جانبنه کتمه دیه جوابش چه کوبی بکو شب بخیر الکا جواب نه دیرسن
شب بخیر دی یعنی اندن اعراض ایله شب بخیر شبک خیرایله اولسون دیمکدر بیا ساقی آن
ارغوانی قدح کل ای ساقی اول ارغوانی قدحی که دل زو طرب یابد و جان فرح که دل اندن
شوق و جان سرور بوله بمن ره که از غم خلاصم دهد باکه ویر که غمدن باکه خلاص ویره نشان
ره بزم خاصم دهد بکا خاص مجلس یولنک نشانی ویره بزم خاصدن مراد مجلس اولیادر بیا
ساقی آن می که جان پرورست کل ای ساقی اول شراب که جان بسلیجی در دل خسته را
همچو جان درخورست خسته دله جان کبی لایقدر بده کز جهان خیمه بیرون زنم ویر که خیمه جهاندن
طشره اورم سراپرده بالای کردون زنم سراپرده‌یی فلک اوزره اورم بیا ساقی آن جام
چون مهر و ماه کل ای ساقی اول مهر و ماه کبی جامی بده تا زنم بر فلک بارگاه ویر تا بارکاهی
فلک اوزره اورم بو بیتلردن مراد عشق الهی مدحدر و اکثری بری برینه متشابه
اولدوغندن اوتری هر بیتک حقیقت معناسنه تعرض اولنمدی بیا ساقی از بادهای
کهن کل ای ساقی اسکی شرابلردن بجام پیاپی مرا مست کن بری بری اردنجه اولان جام
ایله بنی مست ایله چو مستم کنی از می بی غشت چونکه بنی سنک شرابکدن مست ایده سن
بمستی بکویم سرودی خوشت مستلکده سا که لطیف سرود دیم خطاب مرشده در •

بیا ساقی اکنون که شد چون بهشت کل ای ساقی که شمدی جنت کبی اولدی زر و دی
تو این بزم عنبر سرشت سنک یوزکدن بو عنبر سرشت بزم خذ الجام لا تخش فیه الجناح •
قدح طوت یعنی شراب نوش ایله اندن کناهدن خوف اتمه که در باغ جنت بود می مباح
زیرا جنت باغنده شراب مباحدر بیا ساقی از می ندارم کزیر کل ای ساقی شرابدن
استغنا و چاره طوتمزم بیک جام باقی مرا دست کیر کزیر لفظی ندارم لفظی ایله بلا لازم اولن
نسنه معناسنه در کزیر یالکوز لازم اولمین نسنه معناسنه در ناکزیر لازم اولن نسنه
معناسنه در کزیر بد ناکزیر لابد معناسنه در که از دور کردون بجان آمدم که فلک دورندن
جانه کلدم روان سوی دیر مغان آمدم فوری دیر مغان جانبنه کلدم دیر مغاندن مراد
بونده خانقاه در بیا ساقی آن بادهٔ ذوق بخش کل ای ساقی اول ذوق بخش بادهٔ
که مراد عشقدر بده تا نشینم بر پشت رخش ویر تا رخشه سوار اولالم رخش رستمک آتی در
مراد عشق ایله شهسوار طریقت اولالم دیمکدر تهمتن صفت رو بمیدان کنم رستم کبی میدانه کیرم
بکام دل آهنگ جولان کنم کوکل مرادی ایله جولانه قصد ایدم بیا ساقی آن جام یاقوت وش
کل ای ساقی اول یاقوت کبی جامی که بر دن کشاید دَرِ وقت خوش که کوکل و زره خوش
وقت یعنی سرور قپوسنی آچر بده تا خرد را علم درکشم ویر تا عقله قلم چکم یعنی التفات
اتمیم ز مستی بعالم علم درکشم مستلکدن عالمه علم چکم یعنی مستلک ایله مشهور اولم ز جام
دمادم دمی دم زنم دمادم جامدن بر دم نفس اورالم ز می آب بر آتش غم زنیم غم آتشی
اوزره میدن آب اورالم که امروز با یکدگر می خوریم که بر کون بری بریمز ایله شراب ایچه‌لم
چو فرصت نباشد دگر کی خوریم چونکه فرصت اولمیه کره قچن ایچه‌لم که آنان که بزم طرب
ساختند که انلرکه طرب بزمینی دوزدلر یعنی هوا و هوسه سعی ایلدیلر بزم طرب هم بپرداختند
هم طرب بزمین تمام اتدیلر لیکن عشق الهیدن محروم اولدیلر ازین دامکه دیو لاخ مغاک
بو چقور اولان شیطانلق دامکاهندن یعنی بو دنیادن برفتند و بردند حسرت بخاک
کتدیلر و خاکه حسرت التدیلر یعنی عشق و طاعته سعی اتمدکلرینه پشیمان اولدیلر برین تخت
فیروزه بی‌ورکیست بو فیروزه تخت اوزره مظفر کیمدر درین کاخ ده روزه بهروزکیست
بو اون کونلک کوشکده سعادتلو کیمدر یعنی کمسه فلکه غالب اولمامش و مرادی اوزره
دنیاده طورممشدر دریغا جوانی که بر باد رفت حیف یکتلک که یله کتدی خنک آنکه با دانش

وداد رفت سعادت اول کمسیه که علم وعدل کتدی مصراع ثانی بوستاندن در بده ساقی
آن می که تادم زنیم ویرای ساقی اول شرابی که مادام که نفس اورور زیعنی حیاتده ایز
قدم بر سر هردو عالم زنیم هرایکی عالمک باشی اوزره اایاق اورالم یعنی عشق سببی ایله
ایکی عالمدن فراغت ایده لم سبک باش ورطل کرانم بده تیز اول وباکه رطل کران
ویر مراد بیوک قدحدر دکر فاش نتوان نهانم بده وکر اشکارا ویرمک ممکن اولمیه
باکه نهان ویر خطاب مرشده درکسی کوزدی کوس بر پشت پیل بر کمه که اول
فیل ارقاسی اوزره کوس اورردی زدندش بناکام کوس رحیل چار وناچار اکا
کوچ کوسنی اورر دلر بوندن مراد سلطان محمود درکه انک کوسی فیل اوزره یوکلنوب
چالنوردی که ای خوش نوا مرغ شیرین نفس که ای شیرین نفسلو خوش نوا مرغ
بجنبان پر وبال وبشکن قفس پر وبال مجلدات وقفسی صی زمانبشنو این پند وآموز
کار بزدن بو پندی ایشت وایش اوکرن یکی نکته بو کردش روزکار روزکارک
کردشی اوزره بر نکته که این منزل درد وجای غمست که بو دنیا درد منزل وغم یری در
درین دامکه شادمانی کمست بو دامکه ده سرور آز در بدین شادمانیم کر درد وغم
بوکه سرور زکه درد وغمدن نداریم غم کر نداریم هیچ غم طوتمزز اکر مال وسرور وهم
یوق ایسه یعنی غم ودرددن غمناک اولمدوغمزه شادمانز کجاست جام جم وجم
کجاست جام جم قنقی در وجم قنده در سلیمان کجا رفت وخاتم کجاست سلیمان
قنده کتدی وخاتم قنده در که می داند از فیلسوفان حی قبیله فیلسوفلردن کیم بلور
که جمشید کی بود وکاوس کی که جمشید قچن وکاوس قچن ایدی چو سوی عدم کام
برداشتند چونکه عدم جانبنه آدم قالدردلر درین بقعه جز نام نکذاشتند بو بقعه ده
که مراد دنیادر نامدن غیری قومدیلر چه بندی دل اندرسپنجی سرای نه کوکل باغلرسن
بو عاریتی سرایده که چون بکذری بازنایی بجای که چون کچه سن کرو یرکه کلمزسن
دروبستن دل زدیوانکیست اکه محبت اتمک دیوانه لکدن در بدوآشنایی
زبیکانکیست انک ایله آشنالق بیکانه لکدن در یعنی هرکیمکه دنیایه محبت ایده
حق تعالیدن دور اولور درین دار ششدر نیایی بکام بو آلتی قبولی خانه ده
مراد ایله ابا بولمزسن محل سرور ومکان مرام سرور محلی ومقصود مکانی دکل دنیانک

ششدر

ششدر اولماسی جهات ست اعتباری ایله دربده ساقی آن آب آتش خواص ای ساقی
اول آتش خواصلو آبی ویر کران آب یابم ز آتش خلاص که اول آبدن یعنی اول آب
سببی ایله آتشدن خلاص بولم که در آتش است این دل روشنم که بو روشن دلم
آتشده درکه شاید که آبی بر آتش زنم که شاید که آتش اوزره بر آب اورم آتشدن
مراد محبت دنیا وهوادر آبدن مراد شراب درکه بونده عشق الهی مراددر بده ساقی آن آب
یاقوت رنگ ویرای ساقی اول یاقوت رنگ آبی که بر دارخ لعل ویاقوت رنگ
که لعل ویاقوتک یوزندن رنکی الندی روان درده آن عین آب روان فوری ویر
اول جان چشمه سنک آبی نه آب روان کافتاب روان آب روان دکل آب روان در
برین سقف نه پایه پنج طاق بو بش کم لوطقوز پایه لو سقف اوزره توان زد بیک
جام می چار طاق بر قدح شراب ایله چار طاق اورمق ممکن در بوندن مراد فلک در
نه پایه درکه بر بام نه قبه ایی ستون که ستون سز طقوز قبه نک طامی اوزره توان
شد کر از خود توان شد برون کتمک ممکن در اکر کندودن طشره کتمک ممکن اوله
مراد کبر وانانیتی ترک ایدن قرب الهی یه وصول بولور دیمکدر توکر عاقلی خیز ودیوانه شو
سن اکر عاقل ایسک قالق ودیوانه اول مرین آب خود خاک میخانه شو کند ویوزک
صوین دوکمه میخانه طپراغی اول مراد عشق الهی حصولی ایچون خانقاه ده مرشده خدمتدن
خاک کبی پست اول دیمکدر مشو قید این خاک دیر مباد بو خاک دیره مقید اولمه •
که ناکه دهد همچو خاکت بباد اولمیه که ناکاه سنی خاک کبی یله ویره دیر خاکیدن مراد
دنیادر که اکه محبت ایدن خاک کبی پایمال اولور مباد لفظنک معناسی مصراع ثانی یه
قید اولندی سهولت معنی ایچون بده ساقی آن خسروانی قدح ای ساقی اول خسروانی
قدحی ویر که دل را بیفزاید وجان فرح که اول دل وجانه سرور زیاده ایدر مراد از قدح
باده سرمدیست قدحدن مراد باده سرمدی در یعنی عشقدر درین باده بین مقصودها
بی خودیست وبو باده دن بزم مقصودمز بی خودلقدر جوانی چو برق یمانی کذشت •
جوانلق یمن برقی کبی کچدی چو باد صبا زندکانی کذشت دیرلک صبا یلی کبی کچدی •
برو ترک این دار ششدر بکوی یوری بو آلتی قبولی اوی ترک ایله بباد دست ازین
مار نه سر بشوی کل بو طقوز باشلو یلاندن ال یو یعنی فراغت ایله این داردن مراد دنیا

ششش در اولمسی جهات ست اعتباری ایله در مارنه سردن مراد فلک در سرو
زر درین ره روان برفشان سرو زری بو یولده فوری نثار ایله و راز رهروان
روان برفشان اگر راه عشق سالکلرندن ایسک جان نثار ایله روان شو
روان سوی دار البقا آخرت جانبنه روان اول روان اول بو وجه دخی جائزدر
آخرت طرفنه فوری روان اول بر روان فوری معناسنه اولور فنادان همه
شئ بغیر خدا خدادن غیری جمیع نسنه‌لر فنا بیل بده ساقی آن کوهر روح بخش ویرای
ساقی اول روح بخش کوهری دوای دل ریش ومجروح بخش ریش ومجروح دله
دوا باغشله که دوران چو جام از کف جم ربود که دوران چونکه جامی جمک الندن
قاپدی اگر عالمی باشدش زان چه سود فضاکه تمام عالم انک اوله اندن نه فائده
بده ساقی آن آب افسرده را ویرای ساقی اول منجمد صویی که مراد قدحدر زهی زنده
ساز این دل مرده را بو مرده دلی شراب ایله دیری ایله که هر پاره خشتی که بر منظریست
که هر بر کرپیچ پاره‌سی که بر حار طاق ده در سر کیقبادی و اسکندریست
بر کیقبادک و اسکندرک باشی دریعنی بو دنیایه چوق پادشاه کلمشدر
بیت هر قدمی فرق ملک زاده‌ئ هر وریقی چهرهٔ آزاده‌ئ بجز خون شاهان
درین طشت نیست بو طشت ده پادشاهلرک قاننده‌ن غیری یوقدر
بجز خاک خوبان درین دشت نیست بو صحراده خوبلر خاکندن غیری یوقدر
طشت دن مراد فلک در دشت دن مراد زمین در شنیدم که شوریده
می پرست اشتدم که می پرست بر شوریده بمیخانه می کفت جامی بدست
میخانه ده النده بر قدح ایدی که کر دون کردان که دون پرورست
که دور ایدیجی فلک که سفله پرور در از و شادتر هر که نادان ترست
هر کیمکه نادان رکدر اندن شادر کدر بده ساقی آن تلخ شیرین کوار ای
ساقی اول لطیف هضم اولجی تلخی ویر که شیرین بود باده از دست یار
زیرا محبوب الندن شراب شیرین اولور مراد عشقی مدحدر که داراکه دارای
آفاق بود که داراکه عالمک پادشاهی ایدی بدارندگی در جهان طاق بود
پادشاهلق ایله جهانده تک یعنی لا نظیر ایدی بدست اجل این فلک در زبود

بو فلک اجلی الیله آنی قاپدی که بنداری هرگز در ینجا نبود صناسن که هرگز بونده یعنی
جهانده اولمدی بیا ساقی از من برو پیش شاه کل ای ساقی بندن شاه اوکنه کت
بکو این سخن کای شه جم کلاه دی بو سوزی که ای جم کلاهلو پادشاه دل بی نوایان مسکین
بجوی مسکین بی نوالرک کوکلنی استه پس آنکاه جام جهان بین بجوی اندنصکره جام
جهان بین استه یعنی اول مسکین و بیچاره‌لره رعایت ایله اندنصکره عیشک ده اولمه
غم این جهان اکر و نفع نیست بو جهان غمی که اندن نفع یوقدر بهی می توان کردن از خویش
دفع شراب ایله انی کندکدن دفع ایلمک ممکن در باقبال دارای و بهیم وتخت تاج
وتخت حافظنک اقبالی حقیچون بهین میوهٔ خسروانی درخت ایله داراکه خسروانی
درختک ایو میوه‌سی در یعنی سلاطینک نسلندن کزیده‌سی در بو مصراع ثانی
دارانک صفتی در خدیو زمین پادشاه زمان بیرک اولو پادشاهی زمانک
شاهی در مهر برج دولت شه کامران دولت برجنک ماهی کامران شاه در
که نمکین او رنک شاهی از او ست که شاهلق تختنه قدرت اندن در
تن آسانی مرغ و ماهی از وست مرغ و ماهی تنک آسایش و حضوری اندندر
یعنی نظام عالمه سبب در فروغ دل و دیدهٔ مقبلان مقبللرک کوزی و کوکلی نوریدر
ولی نعمت جمله صاحب دلان جمله صاحب دللرک ولی نعمتی در جهادار و دین
پرور دناجور جهان طوتجی و دین بلیجی و تاجلو در کز و تخت کی کشت با زیب و فر
که کیک تختی اندن زیب و فر ایله اولدی زیب زینت فر قوت جکویم دهم
شرح آثار او نه دیم انک اثرلرنک شرحنی دیرم که عقلست حیران در اطوار او
که عقل انک طورلرنده حیران در چو قدر وی از حد وصفست بیش چونکه انک
قدری وصف حدندن زیاده در سر اندازم از عجز و تشویر بیش عجز و خجالتدن
باشمی اوکمه اترم بر آدم با خلاص دست دعا اخلاص ایله دعایه ال قالدررم کنم
روی در حضرت کبریا حضرت کبریایه توجه ایدرم بو یله دیو که یارب بالای و نعمای تو
که یارب سنک نعم ظاهره‌ک و نعم باطنک حقیچون باسرار اسمای حسنای تو
سنک اسمای حسناک سرلری حقیچون بحق کلامت که آمد قدیم سنک
کلامنک حقیچون که قدیم کلدی یعنی قدیم بحق رسول بخلق عظیم رسولک حقیچون

وعظیم خلقی حقیچون رسولدن مراد حبیب اکرم حضرتیدر بو جمله قسملر بو بیتلره
مصروفدر که باد جهان باد فیروز بخت که شاه جهان فیروز بخت اولسون •
فیروز و پیروز غالب و منظفر معناسنه در با قبالش آراسته تاج و تخت تاج و تخت
انک دولت و سعادتی ایله مزین زمین تا بود مظهر عدل و جور زمین مادام که
عدل و جور مظهری اولدی فلک تا بود مرتفع جدی و ثور فلک مادام که جدی و ثور
مرتفع اوله یعنی قیامته دک جدی اوغلاق ثورکاو مرتفع اوتلماق جدی و ثوریکی
برجدر فلکده خدیو جهان شاه منصور باد شاه منصور جهانک خدیوی
اولسون غبار غم از خاطرش دور باد غم غباری انک خاطرندن دور
اولسون خدیو لا نظیر و پادشاه بزرک معناسنه در بحمد الله ای خسرو جم نکین
بحمد الله ای جم نکین یعنی ای جم سلطنتلو پادشاه شجاعی بمیدان دنیا و دین دنیا
و دین میداننده بهادرسن مراد منصور نام پادشاهی مدحدر بمنصوریت شد
در آفاق نام سنک نامنک عالمده منصورلق ایله اولدی شد بو نوع رفت
معناسنه دخی جائزدر که منصور بودی بر اعدا مدام زیرا دایم اعدا اوزره منصور
اولدک مراد بودر که اسمک مسمی سنده تأثیری اولور دیرلر بو معنی سنده ظاهر
اولمشدر فریدون شکوهی در ایوان بزم بزم ایواننده فریدون شکوه سن •
تهمتن نبردی بمیدان رزم جنک میداننده رستم نبردسن یعنی رستم کبی پهلوانسن
فلک را گهر در صدف چون تو نیست فلکک صدفنده سنکلین گهر یوقدر فریدون
و جم را خلف چون تو نیست فریدون و جمک سنکلین قایم مقامی یوقدر نه تنها
خراجت دهند از فرنک ساکه همان فرنکدن خراج ویرلر که خراج باجت فرستند
ز زنک که خراج ساکه زنکدن باج کوندررلر زنک زنکستان معناسنه در اکر ترک
و هندست و کر روم و چین اکر ترک و هند و کر روم و چین در جو جم جمله داری بردی
زمین جم کبی بریوزنده جمله سنی طوترسن بعض نسخده بروی زمین یرینه بزیر نکین
واقع اولمشدر حکمنک التنده معناسنه نکین یوزک قاشی که بو نوع حکم مراددر • زحل
کمترین هندویت در روان زحل سنک کمترین هندوک در رونده یعنی فلک
سابعده سپهرت غلامی مرصع نطاق فلک سنک مرصع قوشاقلو بر غلامکدر نطاق

قوشاق

قوشاق مراد پادشاهی مدحدر همایست حضرت همان نظر سنک حضرتک مبارک
نظرلو بر هما درکه دارد بسیط زمین زیر پر که یریوزینی قنادی التنده طوتر سکندر
صفت روم تا در چین تراست اسکندر کبی رومدن چینه دک سنکدر
کر او داشت آیینه آیین تراست اکر اول آیینه طوتدی ایسه سنک آیینک واردر
یعنی اول صاحب آیینه در سن صاحب آیین سن بجای سکندر بمان سالها •
اسکندر یرینه نیجه ییللر قال بدانا دلی کشف کن حالها دانا دللک حاللری کشف ایله •
جو دریای صفت ندارد کنار چونکه سنک وصفک دریاسی کنار طوتمز نثار اکنم بر دعا اختصار
ثنایی دعا اوزره اختصار ایدرم ز نظم نظامی که چرخ کهن نظامی نک نظمندن که اسکی فلک
ندارد جو هیچ زیبا سخن هیچ انکلین زیبا سوز ایله طوتمز یعنی بو قدر بیارم بتضمین سه بیت
متین تضمین ایله اوج محکم بیت کتوره یم که نزد خرد به ز در ثمین که عقل قتنده بهالو اینجودن
یکدر اول اوج بیت بونلردر که ذکر اولنور تضمین بر شاعرک شعرندن کند و بیتنه درج اتمکه
تنبیه دیرلر از ان بیشتر کاورد در ضمیر اندن زیاده رک که خاطره کتوررسن ولایت ستان
باش و آفاق کیر ولایت الیجی و آفاق طوتیجی اول مراد کند و تصور کدن زیاده ساکه فتح آر میسر
اولسون دیو دعادر زمان تا زمان از سپهر بلند دایم بلند فلکدن بفتح دکر باش فیروزمند
غیری فتح ایله مظفر اول ازان می که جان دارد وی هوش باد اول میدن که انک جان داری
عقل اولسون مراد شربت و شاه را نوش با که شربت و شاهه نوش اولسون بو میدن مراد
جنت شرابی درکه عقلی کیدرمز بلکه عقله تمام قربت ویریجی در جاندار جانلو و جاندار سلحدار
معناسنه درکه پادشاهک قفاداری در بونده معنای ثالث روشندر یعنی اول می
انکلین میدر که عقلک قفادار و تابعدر هم بوستانده وجه ثالثی مشعر بر بیت واقع اولمشدر
بیت دکر کند رایست در بندکی • ز جان داری افتد بجز بندکی **وله ایضا** مغنی کجایی
بکلبانک رود • ای مغنی قنده سن قیل آوازی ایله بیاد آور ان خسروانی سرود • اول
پادشاهانه ایری خاطره کتور یعنی ترنم ایله بمستان نوید سرودی فرست مستلره بر سرود
مژده سی کوندر که باهم نشینیم و عیشی کنیم که بربریمز ایله اوتورالم و بر عیش ایده لم دمی خوش
برآریم و طیشی کنیم بر لطیف دم کتوره لم و بر طیش ایده لم طیش بونده جوش و خروش
معناسنه درکه تا وجد را کار سازی کنیم که تا وجد ایچون کارسازلق ایدم برقص آیم

وخرقه بازی کنم رقصه کلم وخرقه بازلق ایدم یعنی عریان اولوب جوش وسماع ایدم
مغنی زاشعار من یک غزل ای مغنی بنم اشعارمدن برغزل باهنک چنک
آور اندر عمل چنک آوازی ایله عمل کتور مغنی دن مراد سماع مجلسنده اولان مطرب در
چنک دن مراد مرشد در بمستی توان در اسرار سفت اسرار درینی دلمک
مست لکده ممکن درکه در بیخودی راز نتوان سفت زیرا بی خودلقده راز ستر
اتمک ممکن دکلدر زیرا شراب عشقله مست اولوب عقل معاش دایره سندن
دور اولوب دلنه کلن اسراری سویلر اصلا قیورمز در آای همای همایون نظر
کل ای مبارک نظرلو همای خجسته سروش مبارک نظر خبر مبارک خبرلو قوتلو
فرشته مغنی ملولم دوتایی بزن ای مغنی ملولم ایکی قیللو ساز چال بیکبابی سه
تایی بزن اوتوک برلکی و بی مثل لکی حقیچون اوج قیللو ساز چال مراد احوال عشقدن مرتبه
مرتبه سویله دیمکدر مغنی بزن چنک درارغنون ای مغنی ارغنونه ال اور بیراز دلم
فکر دنیای دون دنی دنیانک فکرینی کوکلدن کیدر مکر خاطرم یابد آسایشی
مکر بنم خاطرم آسایش بوله چو غم را بود باوی آلایشی چونکه غمک آنوک ایله تلوثی
اوله مراد مرشد دن اسرار عشق استماع اتمک ایله خاطردن غمک دفعنی طلب در
کز آسمان مژده رحمتست که آسماندن رحمت مژده سی واردر برابر عدو عاقبت
وصلتست عاقبت دشمن اوزره باکه فرصت واردر عدو دن مراد نفس وشیطاندر
مغنی نوایی طرب ساز کن ای مغنی طرب نواسنی ساز ایله بقول وغزل قصه آغاز کن
قول وغزل ایله قصه یه آغاز ایله مراد اسرار حقیقت بیان ایله دیمکدر که با او غمم
بر زمین دوخت پای که اول عدو سببی ایله غم بنم ایاغمی یره دکدی بضرب اصولم بر آور
زجای اصول ضربی ایله بنی یرمدن یوقاری کتور مراد توحید وسماع ایله بنی جوشه
کتور دیمکدر مغنی بساز این نوابیین سرود ای مغنی بو یکی اسلوبلو ایری دوز و ترتیب ایله
بکو باحریفان بآواز رود اول سرودی حریفلره قیل آوازی ایله ترنم ایله زیر و بم نه
باربد یاد کو پرویز دن وباربد دن یاد ایله باربد فتح بایله پرویزک مطربنک اسمی در
مراد زمان ماضی ده اولان عشاقی ومرشدلری یاد ایله دیمکدر مغنی ازان پرده
نقشی بیار ای مغنی اول پرده دن بر نقش کتور به بین تا چه کفت از حرم پرده دار

کور

کور تا پرده دار حرمدن نه دیدی مراد اسرار الهیه دن ورسول الله دیدوکی اخباردن
خبر ویر دیمکدر چنان برکش آواز خنیاکری خنیاکرلک آوازن انجلین بلند ایله
که ناهید چنکی برقص آوری که چنکی زهره لی رقصه کتوره سن یعنی عشق الهی سوزلرینک
ذوقندن سکان فلک دخی وجد وحالت کسب ایده لر مغنی دف وچنک راساز ده
ای مغنی دف وچنکه ساز ویر بیاران خوش نغمه آواز ده خوش نغمه لو یارانه آواز
ویر یعنی صلا ایله ساز بونده دوزن معناسنه درزهی زن که صوفی بحالت رود
بر پرده چال که صوفی حالته کیده وصالش بمستی حوالت رود انک وصالی مستلکه
حواله کیده یعنی مست اولمغله وصال جانانه وصول بوله مغنی کجایی که وقت کلست
ای مغنی قنده سن که کل وقتی در زبلبل جهانی پر از غلغلست بلبل دن تمام جهان
غلغلدن پر در همان به خونم بجوش آوری بردم چنکی خروشه کتوره سن دمی چنک را
در فروش آوری بردم چنکی خروشه کتوره سن مغنی بیا عود برساز کن ای مغنی کل
عوده دوزن ویر دلم تیز چون خرقه صدپاره ساز کوکلمی دخی خرقه کبی یوز پاره ایله
مراد تیغ عشق ایله دلنک شرحه شرحه اولمسنی طلب در بیت سینه خواهم شرحه
شرحه از فراق تا بکویم شرح درد اشتیاق مغنی چه باشد که لطفی کنی ای مغنی نوله که بر لطف
ایده سن زنی آتشی در دلم افکنی بی دن کوکلمه بر آتش براغه سن برون آری
از فکر خود یکدمم بردم بنی کندو فکرمدن خلاص ایده سن بهم بر زنی خانمان غمم
غمم خانمانینی بری برینه اوره سن مراد عشق سببی ایله غم ماسوادن نجات طلبیدر که
خواهد شدن عالم از ما تهی چونکه عالم بزدن تهی اولسه کرکدر کدایی بسی به زشاهنشهی
کدالق پادشاهلقدن چوق یکدر چو غم لشکر آید بیار آصفی چونکه غم لشکر کتوره بر صف
بزه بچنک ورباب وبنای ودمی چنک ورباب ایله ونای ودف ایله مراد عشاق
ایله مصاحبت مزیل غم ایله ایدوکین بیاندر مغنی بیا وز من کاربند ای مغنی کل بنم
ایشمی اوکدن زقول من آیین دانا پسند بنم سوزمدن دانانک عادتنی قبول ایله
همی دور کن در دولت کز غمیست اکر سنک قلبکده بر غم وار ایسه شراب ایله اراق
ایله دمی درپی کن در دولت که عالم دمیست بر بنه بردم اور که عالم بردم در مراد
فرصتی فوت اتمیوب عشق وطاعته سعی ایله دیمکدر مغنی تو سترم الحرمی ای مغنی سن بنم

سرمه محرم سن زمانی بزن نی بکمن همدمی بر زمان نی چال همدم لک ایله مغنی کجایی
بزن بربطی ای مغنی قنده سن کل بر قبوز چال بیا ساقی از باده برکن بطی کل ای ساقی
شراب دن بز یاتق پر ایله مراد مرشد دن کثرت فیض طلبی در بط بونده یاتق معناسنه درکیم
شراب طولدررلر سر فتنه دارد دگر روزگار روزکار رگرو فتنه هوسنی طوتر مستی
و مستی و فتنه اچشم یار بن و مستلک و یارک چشمنه مفتون اولمق یعنی بونلر ایله
روزکارک فتنه سندن خلاص میسر در مستلکدن مراد شراب عشق ایله عقل
معاش قیدندن خلاص بولمقدر یاردن مراد باری تعالی در فتنه اچشم دن مراد
تأثیرات ذات در که اکه مفتون اولن جمیع غمدن آزاد اولور ذرون خونفشان
عرصه رستخیز بو خون فشان قیامت میداننده که مراد دنیادر تو خون صراحی و ساغر
بریز سن صراحی و ساغرک قانینی دوک یعنی دنیاده عشقه سعی ایله همی بینم از دور گردون
شگفت فلکک دورندن عجب کوررم ندانم کرا خاک خواهد گرفت بلمزم که خاکده کیمی
طوتمق استر یعنی کیمی هلاک اتمک استر مراد بودر که ایامک فتنه سندن بنجه لر هلاک
اوله کرک فریب جهان قصه روشنست جهانک فریبی روشن قصه در یعنی
جهانک حیله کار ایدوکی هرکسه معلوم در ببین تا چه زاید شب آبستنست کور نه
طوغر کیجه یوکلودر مراد عالم حوادث ایله پر ایدوکین اشعاردر بیا در جهان
دل منه زنهار کل زنهار جهانه محبت اتمه که کس بر سر پل ندارد قرار زیرا کمسه
کوپری باشنی وزره قرار طوتمز یعنی دنیا ممر در مقر دکلدر همان منزلست این جهان
خراب بو خراب جهان همان اول منزل در که دیدست ایوان افراسیاب که افر
اسیابک ایوانی کورمشدر همان مرحلست این بیابان دور همان مرحله در بو دور
و بعید بیابان که کم شد در و لشکر سلم و تور که انده سلم و تورک لشکری ناپیدا اولدی.
و تور فریدونک فرزندلری در که ایرج نام برادرلرینی هلاک اتمشلر در عاقبت ایرجک
دفترندن منوچهر نام برکمسه طوغدی که بونلری هلاک ایلدی شهنامه ده بو قصه مبین در
کجا رای پیران لشکرکشش قنده در اول افراسیابک لشکرکش پیرانک رایی کجا شیده
ترک خنجرکشش قنده در اول افراسیابک پهلوان ترک شیده سی یعنی جمیعسی هلاک
اولدیلر پیران افراسیابک عسکرینک نامی در شیده افراسیابک پسرینک نامی در

شهنامه ده بویله مسطوردر نه تنها شد ایوان قصرش بباد یالکز انک ایوان و قصری بله
کیتمدی که کس زخمه اش هم ندارد بیاد که کمسه انک قبرینی دخی یادنده طوتمز زیرا کیخسروانی
یول اوزره الکتوریب هلاک اتمشدر چه خوش کفت جمشید با تاج و کنج نه چه خوش لطیف
دیدی تاج و کنج ایله جمشید یعنی بو قدر سلطنت ده ایکن جمشید مضاف اعتبار اولنمزیه
معنی بویله اولور جمشید نه لطیف دیدی تاج و کنجله که دنیا برار یه دکمز بو وجه اوزره
تاج و کنج مصراع ثانی یه مصروف در که یک جو نیرزد سرای سپنج که عاریتی سرای
یعنی دنیا برار یه دکمز یکی را قلم زن کند روزکار زمانه برینی کاتب ایلر یکی را
دهد تیغ در کارزار برسنه جنکده تیغ ویرر بعض نسخه ده مصراع ثانی بویله واقع اولمشدر
اتا معناده برابر در یکی را کند تیغ زن روزکار برسنی ایش کوینی تیغ زن ایلر.
یعنی برسنی بهادر ایلر مراد احوال عالم بری برینه اویماز دیمکدر مثنویات سک
بر آن آدمی شرف دارد سک اول آدمی اوزره شرف طوتر که دل دوستان
بیازارد که دوستلرینک کوکلنی اینجده این سخن باحقیقتی باید بو سوزه برحقیقت
کرک تا معانی بدل فرود آید تا معانی دله مقبول کله که آدمی با تو دست در مطعوم.
زیرا آدمی سنک ایله الی طعامده در یعنی هم سفره. سک زبیرون بر آستان محروم.
سک طشره دن آستان اوزره محروم. حیف باشد که سک وفادارد حیف
اوله که سک وفا طوته و آدمی دشمنی روادارد و آدمی دشمنلکی روا طوته وله ایضاً
ایا ریح الصبا قلبی کئیب ای باد صبا بنم قلبم غصه لو و مکدردر مشامی من بخورک
یستطیب بنم مشامم سنک بخورکدن معطر اولور مراد فضل الهینک قلبنده اولن
اضطرابک دفعنی طلب در بخورک فتح بابیله در ضمه غلط در کذاری کن سحر بر طرف
گلزار سحر وقتی گلزار طرفنه بر گذار ایله بسرو و گل زما پیغام بگذار سرو و گله بزدن خبر
بگور یعنی ایرشدر تو باروئیش زحسن ای گل مزن لاف ای گل سن انک یوزی ایله
حسن دن لاف اورمه که زر دوزی نداند بوریا باف زیرا حصیرجی زر دوزلق بلمز
مراد باری تعالی نک جمال باکمالنه گلک اصلا مشابهتی اولمد و غیب بیاندر منازای
سرو بالاش از قد ای سرو انک قامتی ایله قددن تفاخر اتمه که با قدش یقین حی کی
از حد زیرا انک قدی ایله مقرر حددن دوشرسن یعنی بی قدر اولورسن بو بیتلرده

اولن ضمیر غایب خدایه راجعدر بیا ساقی که ایام بهار رست کل ای ساقی که بهار
زمانی در برغم اوکه اوپرهیزکار رست انک رغمنه اوپرهیزکار در یعنی عشقدن
اعراض ایدر شراب ارغوانی باغوانی ارغوانی شرابی غنا ایدیجی محبوبلر ایله
همی خور تا توانی می توانی ابج مادام که قادرسن مراد شوق و برجی لر ایله عشقه کوشش
ایله دیکدر غوانی جمع غانیه درکه ایرلایجی محبوبه عورتلر معناسنه در مده درکوش ره
بندا دیبان ادیبلر بند نه کوشکه یول ویرمه چه از بند چه آواز خطیبان بند دن نه خطیبلر
آوازندن نه یعنی نکم بونی استماع اتمزسن انی دخی استماع اتمه ادیبان دن مراد
طالبینی عشقدن منع ایدنلر در همین می کویدت در باغ بلبل بلبل باغده ساکه
همین بو بندی دیر که جام از کف منه در موسم کل که کل زماننده جامی الدن قومه
یعنی عشقه سعی ایله غنیمت دان وصال کل غنیمت کلک وصالنی غنیمت بل غنیمت
بمی خور دن مصمم کن عزیمت شراب ایچمکه قصدی مقرر ایله مشو غافل که فرصت
می شود فوت غافل اولمه که فرصت فوت اولور دمادم وقت عشرت می شود
فوت دمبدم عشرت وقتی فوت اولور زحافظ کوش کن این بند یک دم حافظ دن
بردم بو بندی استماع ایله همی ذن جام می والله اعلم جام می اور والله اعلم یعنی عشقه
سعی ایله فرصتی فوت اتمه **وله ایضاً** هرکه آمد درجهان پر زشور هرکیمکه غوغا و فتنه دن
پر اولمش جهانه کلدی عاقبت می بایدش رفتن بگور عاقبت اکا قبره کتمک کرک
یعنی عاقبت اولور دره عقباست دنیا چون پلی آخرت بولنده دنیا بر کوپری کبیدر
بی بقا جائی و ویران منزلی بقاسز بریر و ویران بر منزل در دل منه بر این پل پر زبیم
دبیم بو خوف و بیم ایله پر اولمش کوپری یه محبت اتمه برکب ره ساز ومشو اینجا
مقیم یول یراغن دوز و بونده مقیم اولمه یعنی طاعت و عبادتده اول دنیایه مشغول
اولمه نزد اهل معنی این کاخ سپنج اهل معنی قتنده بو عاریتی چار طاق هست چون
ویرانه خالی زگنج گنج دن خالی بر ویرانه کبی در راستی در حقیقت سفته اند طوغریسی
حقیقت اینچو سن دلمشلر در عارفان این خانه را خان گفته اند عارفلر بو خانه یه
خان دیمشلر در خان اقامت را نشاید در گذشت کاروان سرای اقامته لایق
دکلدر کچ این جهان با کس نپاید در گذر بو جهان کمسه یه باقی قالمز کچ دور باش

از

از دوستی مال و جاه مال و منصب محبتندن ارق اول زانکه مالت مار و جاهت هست جاه
زیرا سنک مالک یلان در و سنک منصبک قیودر بو وجه دخی جائزدر مال سکا مار در
و جاه سکا چاه در یعنی عاقبت بونلردن سکا ضرر ایرشور من گرفتم خود تویی بهرام گور
بن فرض اتدم که بالذات سن بهرام گورسن بو هم وجه در بن فرض اتدم که بالذات
بهرام گورسن خواهی افتاد آخر اندر دام گور آخر قبر طوزاغنه دوشمسک کرک گر نه کوری
گور می بین کفتمت اگر کور دکل ایسک سا که قبری کور دیدم یک زمان بی کار منشین
کفتمت سا که بر زمان ایش سز اوتورمه دیدم هیچ کس را نیست ازین منزل گزیر هیچ
کمسه یه بو منزلدن چاره و خلاص یوقدر از گدا و شاه و از برنا و پیر گدا و شاه دن
و جوان و پیردن ای که بر ما بگذری دامن کشان ای کمسه که بزم اوزرمزه دامن کشان
یعنی صالنرق کچرسن بعض نسخه ده دامن کشان واقع اولمشدر حافظ الحمدیه
همی خواید بجان حافظ بر فاتحه استراوقی مراد قبرینه عبور ایدن کمسه دن فاتحه طلب
اتدوکیدر اشعار در بو قصیده که ذکر اولنه کرک شاه شجاع مدحنده در **قصیده**
شد عرصهٔ زمین چو بساط ارم جوان بو میدانی یعنی یر یوزی باغ ارم بساطی کبی
تازه و سبز اولدی از پرتو سعادت شاه جهان ستان جهان ستان شاهک
سعادتی پرتوندن خاقان شرق و غرب که در شرق و غرب اوست شرق و غرب پادشاهی
که شرق و غرب ده اودر صاحب قران و خسرو و شاه خدایکان صاحب قران و پادشاه
و خدایکان شاه خدایکان بزرک و صاحب دولت معناسنه در خورشید ملک پرور
و سلطان دادگر ملک بسلیجی آفتاب و عدل ایدیجی سلطان در دارای دادگستر و کسری
کی نشان عالمه عدل ایدیجی دارا و کی نشانلو کسری درکی بر پادشاه در دارا دخی بر پادشاه در عجم
پادشاهلرینک لقبی کسری در اگرچه اکثر محلده و بونده نوشروان مراد در سلطان نشاط عرصهٔ اقلیم
سلطنت سلطان اقلیمی میدانینک سلطان نصب ایدیجی سیدر بالانشین مسند ایوان لامکان
لامکان ایوانی تختنک بالانشینی در مراد سلطنت دنیایه مالک اولدوغی کبی جناب قدسی ایله
دخی اشتغالی حاصل اتمش دیمکدر اعظم جلال دینی و دین انکه رفعتش دنیا و دینک جلال اعظمی
اول که انک رفعتی در دار دهمیشه توسن ایام زیر ران ایام توسنی دایم اویلغی التنده طوتر
ران انک علو قدرن بیان در دارای دهر شاه شجاع آفتاب ملک دهرک داراسی شاه شجاع

ملک آفتابی خاقان کامکار وشهنشاه نوجوان کامکار خاقان ونوجوان شهنشاه در
ماهی که شد بطلعتش افروخته زمین برماه درکه زمین انک طلعتی ایله افروخته ومنور اولدی
شاهی که شد بهمتش افروخته زمان برشاه درکه زمان انک همتی ایله یوجلمش اولدی
سیمرغ وهم رانبود قوت عروج • وهم سیمرغنه عروج قوتی اولماز انجاکه باز همت او سازد
آشیان اول یرده که انک همتی طوغانی آشیان دوزه مراد پادشاهک علو همتی بیاندر
حکمش روان چو باد باطراف بر وبحر انک حکمی بادکبی بر وبحر اطرافنه روان در مهرش
نهان چو روح در اعضاء انس وجان انک محبتی نهان درجان کبی انس وجنک اعضاسنده
ای صورت تو ملک جمال وجمال ملک ای پادشاه سنک صورتک جمال ملکی وملکک
جمالی در ملک بونده مملکت وسلطنت معناسنه جائزدر وی طلعت تو جان جهان
وجهان جان وای پادشاه سنک طلعتک جهانک جانی وجانک جهانی در تخت تو
رشک مسند جمشید وکیقباد سنک تختک جمشید وکیقباد تختنک رشکی در یعنی
سلطنتده سن انلردن زیاده سن تاج تو غبن افسر دارا وارد وان سنک تاجک
دارا وارد وانک تاجنک غبنی در یعنی سنک تاجک انلرک افسرندن یکدر • غبن در
غبن غین معجمه نک فتحی ایله اردوان بر پادشاهک اسمیدر کر در خیال چرخ فتد عکس
تیغ تو اکر سنک تیغنک عکسی چرخک خیالنه دوشه از یکدکر جدا شود اجزا مقامان جوزا که
اجزاسی بری برندن جدا اولور توأمان جوزا معناسنه در مراد پادشاهک
شوکتی بیاندر تو آفتاب ملکی وهرجا که میروی سن ملک آفتابی سن وهر یره
که کیدرسن چون سایه از قفای تو دولت بود دوان دولت سایه کبی سنک
اردکده یلجی در یعنی دولت سندن جدا اولماز بود بونده است معناسنه
اولمق روشن در ارکان نه پرور د چو تو کوهر بهیچ قرن عناصر هیچ بر قرنده سنکلین
کوهر بسلمز کردون نیاورد چو تو اختر بصد قران یوز قرانده فلک سنکلین کوکب
کتورمز بی طلعت تو جان نکراید بکالبد سنک طلعتکسز جان بدنه میل ایلمز
بی نعمت تو مغز نبود در استخوان سنک نعمتکسز استخوانده ایلک حاصل اولمز
هر دانشی که در دل دفتر نیامدست هر بر علم که کتاب ابجنه کلمشدر یعنی کتابده
یوقدر دارد جواب خامه تو بر سر زبان سنک قلمک انک جوابنی دل وجنده طوتر

دست

دست ترا با بر که بارد تشبیه کرد سنک دستکی ابره تشبیه اتمکه کیم قادر اولور چون قطره قطره
این دهد وبدره بدره تن چونکه بو قطره قطره واو بدره بدره ویرر آن دن مراد دست
پادشاه در این دن مراد ابر در با پایه جلال تو افلاک پایمال سنک جلالک پایه سی ایله
افلاک پایمال در وز بحر دست جود تو در دهر داستان وسنک جودک الی دمرده دریادن
مشهور در یعنی سنک قدرک افلاکدن بلند در وسنک جودک دریادن زیاده در •
بر چرخ علم مهری وبر فرق عقل تاج علم فلکی اوزره آفتاب سن وعقل باشی اوزره تاج سن
بر چشم فضل نوری ودر جسم ملک جان فضل چشمنده نور سن وملک جسمنده جان سن
یعنی اهل فضلک زبده سی سن ونظام عالمه سبب سن علم از تو با کرامت وعقل از تو با فروغ
علم سندن کرامت ایله وعقل سندن فروغ ایله در شرع از تو در حمایت ودین از تو
در امان شرع سندن حفظ ده ودین سندن امانده در ای خسرو منیع جناب رفیع قدر
ای قدری رفیع جنابی منیع پادشاه منیع دخی بلند معناسنه استعمال اولنور وی داور عدیم
مثال عظیم شان وای شانی عظیم مثالی عدیم حاکم ای آفتاب ملک که در جنب همت
ای ملک آفتابی که سنک همتک یاننده چون ذره حقیر بود کنج شایکان حقیر ذره کبی در
کنج شایکان پادشاهلره لایق اولن کنجه یعنی وافر خزینه یه کنج شایکان دیرلر در جنب
بحر جود تو از قطره کمترست سنک جودک دریاسی یاننده قطره دن کمتر در صد کنج
شایکان که ببخشی برایکان یوز کنج شایکان که رایکان باغشلرسن عصمت نهفته رخ
بسراپرده ات مقیم عصمت سنک سراپردکده مقیم اولوب یوزینی اورتمشدر یعنی عصمت
هرکز سندن جدا اولماز دولت نهاده رخت بقا زیر کندلان دولت بقا اسبابنی
کندلان التنده قومشدر یعنی دولت ابدی سندن منفک اولماز کردون نوای خیمه
خورشید فلکه است فلک سنک خورشید فلکه لو خیمک ایچون از کوه وابر ساخته نا زیر
وسایبان کوه وابردن نازیر وسایبان دوزمشدر فلکه بونده چادرک باشنده اولان
مدور تخته معناسنه در ودین اطلس منقشی توی زرنکار بو زرنقشلو طقوز قات
منقش اطلسی چتر بلند بر سر خرکاه خویشتن خویشتن دان کند خرکاهک باشی اوزره بلند
چتر ایل مرادنه فلک در بعد از کیان بمملکت سلیمان نیافت کس کی لردن صکره
سلیمان ملکنده کمسه بولمدی این ساز واین خزینه واین لشکران بو یراغی وبو خزینه

وبوكران يعني وافر لشكري بودي درون كلشن وازبر دلان تو كلشن ايچنده ايدكن
وسنك بها درلركدن درهند بود غلغل ودر زنك بود فغان هندده غلغل
وزنكده فرياد وار ايدي يعني سندن زياده خوف ايدرلر در دشت روم خيمه
زدي وغريو كوس روم صحراسنده چادر قوردك وكوسك غريوي تادشت هند
رفت وبيابان سيستان هند صحراسنه دك وسيستان بيابانننه دك كتدي
مراد شوكتنك شهرتي بياندر تاشهر روم تاختنه لرزه اوفتاد تاكه روم شهرنه
چاپمش يعني كتمش سن لرزه دوشدي درقصرهاي قيصر وخانهاي خان قيصرك
قصرلرنه وخانك خانلرنه تاختن چاپمق معناسنه آن كيست تا ملك كند باتو
همسري اول كيمدر كه ملكده سنك ايله همسر لك وبرابرلك ايليه ازمصر تا بروم
وزچين تا بقيروان مصردن رومه دك وچيندن قيروانه دك قواندن مراد بونده
مغرب درسال ديكر زقيصرت آرند باج سركلجك ييل ساكه قيصردن باش تاچيني
كتورلر توشاكري زخالق وخلق ازتوشاكرند سن خالقدن شاكرسن وخلق
سندن شاكرلر در توشادمان بدولت وملك از توشادمان سن دولت ايله
شادمان سن وملك سندن شادمان در اينك بطرف كلشن دستان همي روي
اشته شمدي كلشن وبستان طرفنه كيدرسن بابندكان سمند سعادت بزيرران
بندهلرك ايله سعادت سمندي اويلغك التنده اي ملهمي كه ازصيف كردبيان
قدس اي پادشاه برملهم سن كه قدس كرو بيلرنك صفندن فيضي رسد بخاطر
پاكت زمان زمان سنك پاك خاطركه دايم برفيض ايرشوركروبيان ملائكهدن
برنوعدر اي آشكار پيش دلت هرچه كردكار زاي پادشاه سنك قلبك اوكنده
آشكاردر هرنه كه الله تعالى حضرتي داردهمي بپرده غيب اندرون نهان غيب پردهسي
ايچنده نهان طوتر يعني صاحب كشف سن داده فلك عنان ارادت بدست تو
فلك ارادت عناني سنك الوكه ويرمشدر يعني كه من كيم بمراد خودم برآن يعني كه بن كيم
بني كند ومرادك ايله سور مراد صاحب تصرف ايدوكين بياندر كركوشنت افتد بر داد ام
بهتير اكرساكه بركوشش دوشه يعني اكر دشمن ايله جنك ايدرايسك انك تيرنه سينهمي
ويرمشم ورنخشنت بايد زرداده ام زكان اكرساكه بخشش كرك ايسه معدندن التون ويرمشم

خصمت

خصمت كجاست دركف پاي خودش فكن سنك دشمنك قنده دراني كند وايلغك
التنه براق كه هلاك وزبر وزبر ايده سن يارتو كيست برسر وچشم منش نشان
سنك يارك كيمدركه اني باشمو وكوزم اوزره نصب ايله كه اكه عزت ورعايت
ايدهيين هم كام من بخدمت توكشت منتظم هم بنم كامم سنك خدمتك ايله
منتظم اولدي هم نام من بمدحت توكشت جاودان بنم نامم سنك مدحك ايله
جاودان اولدي بو ايكي بيتده اولان خطاب پادشاهه حافظ جانبندندر
فلك جانبندن دكلدر بو قصيده علي اوغلي محمد نام وزير مدحنده در شعرانك
عادتي در اكثريا محبوب وصفي ايله قصيدهيه شروع ايدرلر ممدوحني محبوب منزلهسنه
تنزيل اتمك ايله ممدوحي كرك صاحب دولت كرك صاحب طريقت اولسون
ولە ايضاً ز دلبري نتوان لاف زد بآساني آسانلك ايله دلبرلكدن لاف اورمق
ممكن دكلدر هزار نكته درين كارهست تا داني بو ايشده بيك نكته وار در تا بيلهسن
مراد مرشدلك زياده مشكل امر عسير ايدوكين بياندر نجز شكردهني مايهاست
خوبي را خوبلغك شكردهنلكدن غيري سرمايهلري وار در بخاتمي نتوان زد دم سليماني
برخاتم ايله يعني خاتم ايله سليمانلق دمني اورمق ممكن دكلدر مراد بودركه مجرد وعظ
ومعرفت واحوال طريقت سويلمك ايله مرشدلك اولماز هزار سلطنت دلبري
بدان نرسد بيك دلبرلك سلطنتي اكا ايرشمز كه در دي بهتر خويش را بكني بي
كه هنر ايله كندوكي بركوكله صغدره سن مراد اخلاق حميده تحصيل ايله مقبول عالم
اولمقدن ايو مرتبه يوق ايدوكين بياندر بيت ازين ناموزر محلي مجوي كه خوانند
خلقت پسنديده خوي چه كردم كه برانگيختي ز هستي من نه توزلركه بنم وار لغمدن
قوپردك مباد خسته سمندت كه تيز ميراني سنك آتك خسته اولمسون كه تيز
سورر سن مراد بودر كه وزيره خطاب ايدوب ايدر سنك فراقكدن باكه
چوق الم ايرشدي آما دعا ايلرم كه حق تعالى حضرتي سني بلالردن حفظ ايليسون
بهمنشيني رندان سري فرو آور عشاق ايله مصاحبت اتمكه بر باش ايندركه كنجهاست
درين بي سري وساماني زيرا بوباشسزلقده وعقلسزلقده يعني عشق وفناده خزينهلر
واردر بيار باده رنكين كه صد حكايت خاص رنكين شراب كتوركه يوز خاص حكايت

بگویم و نگنم رخنه در مسلمانی دیم و مسلمانلغه گدک یعنی ضرر ایتمیم نجاکه باى صبوحى يه جيدرک
ایاغمی طرافی حطیچون تا بن مست بگوی میکده استاده ام بدربانی میخانه محله سنده دربانلغه
طورمشم بهیچ زاهد ظاهر پرست نکذشتم هیچ زاهد ظاهر پرسته اوغرامدم که زیر
خرقه نه زنار داشت بنهانی که خرقه سی آلتنده نهانی زناری اولمیه مراد بودر که عشقه
سلوک ایدلدن ظاهر پرست زاهدده ریا وار ایدوکنه مطلع اولدم بنام طرهٔ
دلبند خویش خیری کن کند و دلبند طره کک نامی حقیچون بر خیر ایله که تا خدات
نگه دارد از پریشانی که تا خداسنی پریشانلقدن حفظ ایده خطاب مرشده در مگیر
چشم عنایت ز حال حافظ باز حافظک حالندن عنایت چشمنی کرو طوتمه وگرنه
حالی بگویم باصف ثانی یوخسه آصف ثانی یه حالمی دیرم وزیر شاه نشان خواجهٔ
زمین و زمان شاه نشانلو وزیر زمین و زمانک خواجه سی درکه خو قسمت بدو حال
انسی جانی که انس و جنه منسوب اولنک حالی انک ایله حرّم در قوام دولت
و دینی محمد بن علی که اول آصف ثانی دولت و دنیانک قوامی محمد بن علی در
که می درخشدش از چهره فریزدانی که انک چهره سندن فر یزدانی یلدرار فربونده
رونق و قوت معناسنه روشندر زهی حمیده خصالی که گاه فکر صواب زهی
حمیده خصال سن که صواب فکری وقتی ترا رسد که کنی دعوی جهانبانی ساکه لایقدر که
جهان بانلق دعواسن ایده سن طراز دولت باقی ترا همی زیبد باقی دولت
طرازی ساکه یراشور که همتت نبرد نام عالم فانی زیرا سنک همتک عالم فانی نک
نامنی التمز یعنی قنکده لاشیئ در اگر نه گنج عطای تو دستگیر شود اگر سنک عطاک
گنجی دستگیر اولمیه همه بسیط زمین رو نهد بویرانی دو کلی یریوزی ویرانلغه یوز قور
یعنی ویران اولور تویی که صورت جسم ترا هیولی نیست سنسن که سنک جسمک
صورتنه هیولی یوقدر جو جوهر ملکی در لباس انسانی انسانه منسوب اولن
لباس و ملک جوهری کبی سن مراد بودر که جسمانینک صورت جسمیه سنه هیولی
گرک زیرا صورت جسمانیه اگه عارض اولور اما سنک صورت جسمیتک هیولی یه
عارض اولماز بلکه سن مادهٔ ملکیه دن مخلوق سن که اگه صورت انسانیه
عارض اولمشدر خلاصه مراد ممدوحی اولن وزیری مدحدر اخلاق ملکیه ایله

کدام

کدام پایه تعظیم نصب شاید کرد قنقی تعظیم پایه سن نصب ایتمک لایقدر که در مسالک
فکرت نه برتر ازانی که فکر طریقلرنده اندن برتر دکلسن یعنی اندن بلندرکسن
درون خلوت کروبیان عالم قدس عالم قدس کروبیلرینک خلوتی ایچنده صریر کلک
تو باشد سماع روحانی سنک قلمکک صداسی سماع روحانی اولور ترا سزد شکر آمیزی
خواجگی که جود ساکه لایقدر خواجه لق شکرآویزی زیرا سخادن که آستین بکریمان عالم
افشانی که عالم کریملرینه یک سلکرسن یعنی کرمده جمیعنه غالب سن مراد بودر که
قچان برکمه برهزالته و برپهلوانلق کوسترسه شکراصدی دیرلر مراد بوندن ورزات
ممدوحه لایق ایدوکین اسعار در بعض نسخه ده بیک آوی خواجگی واقع اولمشدر
معنی بویله اولور خواجه لق تفرّدی یعنی وزارتده تفرّد دعویسی سکا لایق و مسلّم در
سوابق کرمت را چگونه شرح کنم • سنک سوابق کرمکی نیجه شرح ایدم • تبارک
الله ازان کارساز رحمانی تحسین اول رحمانه منسوب اولان کارسازدن یعنی
تحسین سندن صادر اولن کرملره که حد بشردن کلدر بن انی نیجه وصف ایدم •
صواعق سخطت را بیان چگونه کنم • سنک سخطک صاعقه لرینی نیجه بیان ایدم نعوذ
ازان فتنهای طوفانی نعوذ بالله اول طوفانه منسوب اولن فتنه لردن سخط غضب
صواعق صاعقه درکه یلدرم معناسنه در مراد ممدوحی کمال غضبله وصف درکه مخلّده
حلمدن یکدر کنون که شاهد کل را بجمله کاه چمن شدی کل که محبوبه سی چمن کردک خانه سنه
گتدی بوهم وجه در چمن گردک خانه سی یرنه گتدی • جز از نسیم صبا نیست همدم جانی
نسیم صبادن غیری جانه منسوب مصاحب یوقدر • شقایق از پی سلطان کل بسازد
باز شقایق کل سلطانندن اوتروکرو دوزر بدست باد صبا کلهای نعمان باد صبا
الی ایله نعمانه منسوب پرده لر شقایقه لالهٔ نعمان دیرلر نعمان بن منذرک قوروسنده
حاصل اولدوغندن اوری و نعمان فتح نونله بر وادی نک اسمیدر ترجمان اللغه ده
بویله مسطور در بدان رسید زسعی نسیم باد بهار بهارک بادنسیمی سعیندن اکا ارشدی
که لاف میزند از لطف روح حیوانی که بر حیوان روح لطافتندن لاف اوره مراد
بهارک حددن زیاده اولن لطافتی بیاندر سحر کهم چه خوش آمد که بلبلی کلبانگ
باکه نه لطیف کلدی که سحر وقتی بر بلبل بغنچه می زد و میگفت در سخن رانی غنچه یه کلبانگ

اوردی وسوق کلام ایدیجی لکده ایتدی کلبانکک لفظنک معناسی مصراع ثانی یه قید
اولندی سهولت معنی ایچون که تنکدل چه نشینی زپرده بیرون آی که تنک دل
نه اوتورسن پرده دن طشره کل که درخمست شرابی چو لعل رمانی که کوب ده
لعل رمانی کبی بر شراب وار در بلبلدن مراد طریقته دعوت ایدن در
غنچه دن مراد اهل دنیا در خمدن مراد مرشد در مکن که می نخوری بر جمال کل یک ماه
اتمه که کلک جمالی اوزره برآی شراب اچمیه سن یعنی کل شوقنه برآی شراب
ایچ زیرا اکر اچمیه سن که بازماه دکر میخوری پشیمانی زیرا بر غیری آی پشیمانلق
یرسن یعنی عشقه سعی اتمزایسک پشیمان اولورسن بشکر تهمت تکفین کرمیان
برخاست تکفین تهمتی اورتادن مرتفع اولدوغی شکرانیه بکوش کر کل و مل داد
عیش بستانی سعی ایله که کل و شرابدن عیش دادی الهسن کلدن مراد کشف
و ملدن مراد عشق الهی در جفانه شیوهٔ دین پروران بود حاشا جفا دین پرورلک
شیوه سی دکلدر حاشا همه کرامت و لطفست شرع یزدانی شرع یزدانی دوکلیی
کرامت و لطف در مراد بودر که شریعت ده اهل تأویل ونلری وتوجیه وجیه
ایدنلری تکفیر اتمزلر بلکه تکریم و تعظیم ایدرلر پس دین پرورلر احوال مشایخدن
خبردار اولنلر اهل تصوفه جفا اتمزلر رموز سر انا الحق چه داند آن غافل دل غافل
انا الحق سرننک رمزلرین نه بلور که منجذب شد از جذبه های سبحانی که سبحانه
منسوب جذبه لردن منجذب اولمدی مراد عشق الهی دن بی بهره اولنلر بوسرک
حقیقتنی ادراک اتمکه قادر اولمازلر دیمکدر بیت منصور بر سر دار این نکته
خوش سراید • از شافعی مپرسید امثال این مسائل • ذرون پرده کل غنچه
بین که می سازد کل پرده سی ایچنده غنچه یی کورکه دوزر زبهر دیده خصم تو لعل
پیکانی سنک دشمننک کوزندن اوتری لعل پیکانینی خطاب وزیره در
طرب سرای وزیرست ساقیا مکذار وزیرک طرب سرایینی در ای ساقی قومه
که غیر جام می آنجا کند کران جانی که شراب جامندن غیری انده کران جانلق ایده
تو بودی آن دم صبح امید کز سر مهر سن ایدک اول امید دم صبحی یعنی امید
صبحی که محبت اوجندن بر آمدی و سرآمد شبان ظلمانی ظاهر اولدک و ظلمانی

شب لر نهایت بولدی یعنی سنک عدل و محبتک سببی ایله خلق عالم ظلمت ظلمدن
خلاص بولدی خطاب وزیره در شنیده ام که زمن یاد میکنی که گاه اشتمشم
که بندن کاه کاه یاد ایدرسن ولی بمجلس خاص خودم نمی خوانی آما بنی کند و خاص
مجلسکه اوقومزسن که بندن معارف ایشیده سن مراد وزیر ایله مصاحبت
طلب اتدوکین بیاندر طلب نمی کنی از من سخن جفا اینست بندن سوز طلب
طلب اتمزسن جفا بودر وکرنه با توجه نحست است در سخن دانی یوخسه
سخن دانلقده سنک ایله نه بحث وار در یعنی اکر بندن سوز طلب اتسنک
سخن دانلق نیجه اولور کوستر ایدم زحافظان جهان کس چو بنده جمع نکرد
جهان حافظلرندن کمسه بنده جمع ایلمدی لطایف حکمی با نکات قرآنی
قرآنه منسوب اولن نکات ایله حکمتلره منسوب اولن لطایفی مراد کند و نک
فضل و کمالن بیاندر حافظاندن مراد حافظ تخلص ایدن شاعرلر اولمق اولی در حفاظ
قرآن اولمقدن زیرا مخلص حافظ درت بش شاعر وار در بری حافظ شربتی در
صاحب دیوان حافظ شیرازی دن مشهوری یوقدر هزار سال بقا بخشدت
مدایح من بنم مدایحم سا که بیک ییل بقا باغشلر چنین متاع نفیسی بچون تو ارزانی
بویله بر نفیس متاع سنجلینه لایقدر یعنی بن هر کمسه نک مدح اتمزم سخن در ارزانیدر
ولی امیدم هست سوزی اوزاتدم اما امیدم وار در که ذیل عفو برین ماجرا بپوشانی
که بو ماجرا اوزره عفو دامننی اورته سن یعنی تطویل کلام ایدوب تصدیع اتدوکم کناهی
عفو ایده سن همیشه تا بهاران صبا بصفحه باغ همیشه مادام که صبا بهارلرده
باغک یوزنه هزار نقش نکارد زخط ریحانی بیک نقش تصویر ایده خط ریحاندن
بباغ ملک ز شاخ امل بعمر دراز ملک باغنده امید شاخندن دراز عمر ایله
شکفته باد کل دولتت باسانی سنک دولتنک کلی آسانلق ایله آچلمش اولسون
مرادممدوحی اولن وزیره دعا خیر در مخمس دراز دکانه در عشق نوای صنم جانم
ای صنم سنک عشقکده آنجلینم کر هستی خویش در کمانم که کندو وارلغمدن کماندایم
یعنی کندو مدن خبرم یوقدر هرچند که زار و ناتوانم هر نه دکلو که زار و ضعیفم کردست
دهد هزار جانم اکر با که بیک جان میسر اوله در پای مبارکت فشانم سنک

مبارک ایا فلکه نثار ایدرم کو بخت که از سر نیازی قتی بخت که بر نیاز او جندن یعنی
بر نیاز ایله درحضرت چون تو دلنوازی سنک کبی بر دلنوازک حضورنده معروض کم
نهفته رازی بر مستور رازی عرض ایدم هیهات که چون تو شاهبازی هیهات
که سنک کبی بر شاهباز تشریف دهد باشیانم بنم آشیانمه تشریف ویره
یعنی مکانمه کله آشیان شاهباز مناسبتی ایله در **بیت** در منزل ما چو مه نیاتی
خود طالع آن کجاست ما را • هرچند ستمکری تراخوست هر نه دکلوکه ظالملق ساکه
خوی در کم کن تو بدی که آن نه نکوست • بس یا مبالغی اکسک ایله زیرا اول یود کلدر
کر زانکه دلت نه ز آهن و روست اکراندن که سنک قلبک دمردن و توجدن
دکل ایسه آخر بسرم کذر کن ای دوست آخر بنم باشمه کذر ایله ای دوست
انکار که خاک آستانم ظن ایله که آستان خاکی ام کفتم که جو کشتیم بزاری ایندم که
جون زارلق ایله بنی دیلدک زین پس ره رحمت سپاری بوندن صکره رحمت
یولنه کیدرسن بر دل رقم وفا نکاری دلک اوزره وفا رقمنی نقش ایدرسن
یعنی وفادار اولورسن تو خود سر وصل ما نداری سن خود بزم وصالمز هواسنی
طوتمزسن من طالع و بخت خویش می دانم بن کند و طالعمی و بختمی بیلورم بعض نسخه ده
طالع بخت واقع اولمشدر اضافت ایله اول وقت معنی بو یله اولور بن کندو
بختمک طالعنی بیلورم خطاب ینه نفسنه درکه اندن ترحم طلب ایدر ای بسته کمر
ز دور و نزدیک ای ارا قدن و یقیندن قوشاق باغلمش کمسه برهیچ بجون
ترک و تاجیک هیچ اوزره یعنی سبب سز ترک ولایتی و فارس ولایتی خلقک قاتنه
هیچ ده ایهام وار در میان مناسبتی ایله که موی میان محبوبلرک میاننی هیچه و خیاله
تشبیه ایدرلر تنکم دهانی عدمه تشبیه ایدرلر که بو بیت بو معنایی مشعر در **بیت**
خلقی ز دهان تنکش • در رهگذر عدم نشسته • در مسکن اخلص الممالک
اخلص الممالک مسکننده اخلص اسم تفضیل در مخلص رک معناسنه ممالک
جمع مملوک در بنده معناسنه کر خانه محقر است و تاریک اکرچه خانه حقیر و قره کودر
بر دیده روشنت نشانم سنی روشن کوزم اوزره او تورد رم خطاب ینه نفسنه در
اضلالمسه ترحمی و تبعیتی بو قدر • من از تو بجز وفا نجویم بن سندن وفادن غیری آنمزم

بیرون ز کل وفا نبویم وفا کلندن غیری قوقمزم بیرون لفظی بونک کبی محللرده غیر معناسنه
استعمال اولنور الا آنه بنده کی بنبویم الا قوقلتق یولنه بلمزم اسرار تو پیش کس نکویم •
سنک اسرارکی کمسه یه اوکنده سویلمزم و اوصاف تو پیش کس نخوانم و سنک اوصافکی
کمسه اوکنده اوقومزم خطاب بونده دخی نفسه درکه عقل بن سا که تابع اولمزم دیر •
کیرم نه در وفا کشودیم فرض ایدم که وفا قپوسنی احمدق • نه مهر بمهر تو بر فزودیم محبته محبت
اوزره او تور مدق نه بود هر آنچه می نمودیم اولمدی هر نه که کوستردک یعنی هر نه که
سعی ایلدک حاصل اولمدی آخر نه من و تو یار بودیم آخر بن و سن یار دکلمیدک
عهد تو شکست و من همانم سنک عهدک صندی و بن همانم یعنی بنم عهدم صنمدی
خطاب ینه نفسه درکه سر بری به تیغ تیزدم اکر سکن تیغ ایله بنم باشمی کسه سن
از کوی وفات بر نخیزم سنک محله که سندن قالقمزم و ز رانکه کنند ریزه ریزم و کر
اندن که بنی ریزه ریزه ایده لر من مهره مهر تو نریزم بن سنک محبتک مهره سنی دوکمزم
الا که بریزد استخوانم مکر که استخوانم دوکله یعنی اولوب چوریم بوندن مراد محبوب حقیقی
اولمق زیاده روشن در انها که نشان عشق جویند انلر که عشق نشاننی استرلر آنها و آنان
جائز در جز راه مزار من بپویند بنم مزارم یولندن غیری یه یلمزلر یعنی اول طرفه کیدرلر
خاک من زار چون ببویند بن زارک خاکنی چونکه قوقه لر کز نام تو بر سرم بکویند اکر سنک
نامکی بنم باشم اوزره دیه لر فریاد بر آید از روانم جانمدن فریاد کلور یعنی فریاد ایدرم
کر بکذرم ز بیش خیلی اکر او کمدن بر جماعت کچه • ز بیشم تقدیرنده در هر یک
بصفا به از سهیلی هر بری صفاده سهیل یلد زندن یکه اوله از تو نکنم بغیر میلی
سندن غیری یه بر میل اتمزم مجنونم اکر بهای لیلی مجنونم اکر لیلی بهاسنه ملک عرب
و عجم ستانم عرب و عجم ملکینی الم مراد حق تعالی دن غیری یه میل اتمزم وانی عالمه ویرم
دیمکدر کشتم صنما در آرزو بیت سنک آرزو کده ای صنم آشفته و تیره دل چو مویت
سنک مویک کبی آشفته و تیره دل اولدم کشتم لفظنک معناسی مصراع ثانی یه قید
اولندی هرچند نمی رسم بکو بیت هر نه دکلوکه سنک محله که ایرشمیم شب نیست
که از اوقرو بیت کیجه بو قدر که سنک یوزک فراقندن زاری بلفلک نمی رسانم
فغانی فلکه ایرشدرمیم مراد خدانک فراقندن زیاده متألم اولدغین بیان در •

ای وصل تو اصل شادمانی ای کمسه که سنک وصلک شادمانلغک اصلی در مایه‌ٔ
بنشاط جاودانی ابدی نشاطه قادرسن برحافظ خود چه می فشانی کند و حافظک
اوزره نه صاچه‌سن یعنی نه ایده‌سن هرحکم که برسرم برانی هر حکمی که باشم اوزره
سوره‌سن سهلست زخویشتن مرانم آسانلدربنی کندوکدن سورمه خطاب
مرشدم اولمق روشن در قطعه چراغ اهل معنی خواجه حافظ که شمعی بود از شمع
تجلی چو در خاک مصلی گشت مدفون بجو تاریخش از خاک مصلی

وقد وقع الفراغ من تالیف هذا الشرح عن ید الشارح
الشمعی فی اواخر ذی الحجة سنة احدی ۹۹۱
وثمانین وتسعمایة

کتبه من اذا حضر لایعرف واذا غاب لم یذکر وقع الفراغ من تحریره فی اواسط
شهر ذی الحجة المبارکة سنة سبع عشرة والف
من الهجرة النبویة
المصطفیة

لم یقل مصطفویة لان الواو
اذا وقعت خامسة یجب
حذفه کما ذکره جار الله

شادمانی و دلشادلق
مصدر اولیجق در صح

اولانلر حاضر در صح